

**ROMANIAE
DOCUMENTA
HISTORICA
B
ȚARA
ROMÂNEASCA**

Vol. XXVII

ACADEMIA ROMÂNĂ
SECȚIA DE ȘTIINȚE ISTORICE ȘI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA
ROMANIAE
HISTORICA

COMITETUL DE COORDONARE:

Acad. CAMIL MUREȘANU, acad. ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU,
acad. IOAN CAPROȘU

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE

ACADEMIA ROMÂNĂ
INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA”

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

VOLUMUL XXVII

(1639–1640)

VOLUM ÎNTOCMIT DE

VIOLETA BARBU, GHEORGHE LAZĂR,
CONSTANȚA VINTILĂ-GHIȚULESCU,
OANA-MĂDĂLINA POPESCU,
OVIDIU OLAR

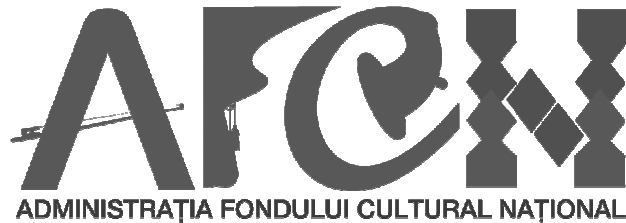
EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
București, 2013

Copyright © Editura Academiei Române, 2013.
Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii.

Adresa: EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
Calea 13 Septembrie nr. 13, sector 5
050711, București, România
Tel.: 4021-3188106; 4021-3188146;
Fax: 4021-3182444
E-mail: edacad@ear.ro
Adresa web: www.ear.ro

Referenți: dr. Alexandru MAREȘ
prof. univ. dr. Petronel ZAHARIUC

Proiect editorial finanțat de

Redactor: Ana BOROȘ
Tehnoredactor: Daniela FLORESCU
Coperta: Mariana ȘERBĂNESCU

Bun de tipar: 3.10.2013 Format: 16/70×100
Coli de tipar: 60 Tiraj: 250 exemplare

C.Z. pentru biblioteci mari: $\left\{ \begin{array}{l} 9(498) (001 - 12) \\ 9(498.1)\langle 1639 : 1640 \rangle (001 - 12) \end{array} \right.$
C.Z. pentru biblioteci mici: 9

STUDIU INTRODUCŢIV

1. INVENTARUL DOCUMENTELOR ŞI LOCUL DE PĂSTRARE

Volumul XXVII din seria B a colecţiei *Documenta Romaniae Historica* include un număr de 548 de documente (două documente au fost numerotate cu bis), rezumate şi menţiuni ale documentelor interne, emise în Ţara Românească în anii 1639–1640. În urma examenului de datare, realizat prin mijloace paleografice, diplomatice şi de critică internă, au fost reţinute spre publicare 517 documente, 19 rezumate şi 12 menţiuni.

După limba în care au fost redactate, 73 de documente sunt în limba slavonă, inclusiv un fragment care nu mai conservă decât divanul şi data (doc. 472), un rezumat este în limba greacă, iar restul documentelor sunt redactate în limba română. Între acestea, se numără şi două traduceri ale unor documente slave, unul pierdut, iar altul, de la Mănăstirea Dochiarou de la Sfântul Munte, al cărui original ne-a rămas, din păcate inaccesibil. În acest volum, proporţia actelor în limba slavonă este de 12,2% din ansamblul corpusului, cu două excepţii, toate documentele fiind conservate în original.

După modul în care ni s-au transmis, numărul documentelor originale este preponderent, 460, faţă de 76 de copii. Câteva dintre documentele slavone posedă o traducere în limba română, realizată în secolul al XVIII-lea sau mai târziu.

Din punctul de vedere al locului actual de păstrare, documentele publicate în acest volum se împart, în cea mai mare parte, între două depozite mari. Pe parcursul pregătirii pentru publicare, fondul de documente istorice depozitat la *Direcţia Arhivelor Naţionale Istorice Centrale* (DANIC) a fost transferat la *Biblioteca Academiei Române* (BAR). De asemenea, fondul de documente aflat în custodia *Bibliotecii Naţionale* şi depozitat la *Secţia de Colecţii Speciale* din fostele Aşezăminte Brătianu, a fost mutat, în aceeaşi perioadă în noul sediu al bibliotecii. Volumul XXVII reflectă această nouă situaţie a împărţirii fondului unitar de documente existente anterior la DANIC, iar echipa de editori a întâmpinat dificultăţile inerente unor atare operaţiuni de transfer. În ciuda acestor greutăţi, autorii s-au străduit ca nici una din piesele semnalate în aceste fonduri să nu lipsească din acest motiv.

Un număr de 38 de documente au fost depistate şi editate din alte fonduri decât DANIC şi BAR: 3 la *Biblioteca Naţională*, 1 la *Muzeul Militar Central* din Bucureşti, 12 la *Muzeul de Istorie şi Artă al Municipiului Bucureşti*, 1 la *Muzeul Naţional de*

Istorie, câte 1 la *Sucursalele Județene ale Arhivelor Naționale (SJAN)* de la Argeș, Giurgiu, Buzău și Brașov, 4 de la *Muzeul Olteniei din Craiova*, 2 la *Muzeul de Istorie și Arheologie Prahova* din Ploiești, 1 la *Muzeul Gorjului* din Târgu Jiu, 1 la *Muzeul Regiunii Porților de Fier* din Turnu Severin, 3 de la *SJAN Prahova*, 2 în *Colecția privată Edeleanu (USA)*, 6 de la *SJAN Dolj*. Tuturor aceluia care ne-au facilitat investigațiile și accesul la aceste documente le mulțumim pentru colaborare și pentru sollicitudine.

Un număr de 13 documente se află în prezent în afara granițelor țării. Acestea au fost reproduse după microfilme aflate la DANIC sau după fotografii. Din prima categorie fac parte două documente aflate la *Arhivele Maghiare* de la Budapesta (doc. 341) și respectiv în fosta *Arhivă a Secției Institutului de istorie al Academiei de Științe* din Sankt Petersburg, parte componentă astăzi a *Arhivei Academiei de Științe Ruse (Rossiiskaia Akademia Nauk)* (doc. 441). Ne exprimăm grațitudinea față de prof. dr. Petronel Zahariuc de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” – Institutul de Istorie „A. D. Xenopol” din Iași al Academiei Române, care ne-a pus la dispoziție fotografiile digitale după 3 documente de la *Mănăstirea Simonopetra* și după 3 din cele 6 documente de la *Mănăstirea Dochiarou (Muntele Athos)*, datate sau databile în intervalul 1639–1640. Cât privește documentele rămase inaccesibile din acest fond, două dintre ele au fost reproduse după copia, respectiv traducerea din condica cu nr. 314 de la DANIC, iar unul (doc. 268) după rezumatul întocmit de Florin Marinescu și publicat în catalogul de documente al acestui fond atonit.

Un caz similar a fost și cel al hrisovului slav din 17 mai 1640 (doc. nr. 361), al cărui original se păstrează la *Mănăstirea Sf. Visarion* din Doussikon (Larissa-Trikala-Grecia) și, sub formă de microfilm însoțit de regește lucrate de Petre Ș. Năsturel și Leandros Vranoussis, la *Centrul Arhivei Medievale a Academiei Naționale* din Atena. Mănăstirea tesalioată ce adăpostea capul Sf. Visarion¹, ocrotitorul împotriva ciumei, este cunoscută în lumea românească medievală sub numele de Dușco sau Dușca, fiind beneficiară, potrivit expunerii de motive din hrisovul lui Matei Basarab, a mai multor danii vechi, de la domnii Ștefan Surdul (1592)² și Radu Mihnea (1617)³. Prin hrisovul din 17 mai 1640, domnul Țării Românești îi închină lăcașului din eparhia Larissei, în urma unei anchete care confirmă acordul de voință al urmașilor ctitorului, mănăstirea Nucet, zidită de Gherghina pârcălabul. Mulțumim și pe această cale colegilor de la *Centrul Arhivei Medievale a Academiei Naționale din Atena (KEMNE)*, care ne-au pus cu sollicitudine la dispoziție fotografiile după microfilmul acestui hrisov.

¹ Eudoxiu Hurmuzaki – Nicolae Iorga, *Documente grecești privitoare la istoria românilor*, vol. XIV, partea a II, p. 1076–1077, hrisov de la Constantin Mavrocordat din 1733; Virgil Cândea, *Mărturia românești peste hotare*, vol. II, Serie nouă, București, Editura Biblioteca Bucureștilor, 2011, p. 660, nr. 2639.

² DANIC, *M-rea Nucet, VII/4*; domnul Ștefan Surdu îi întărește mănăstirii satele Lunga și Culcați.

³ DANIC, *Peceți II, 108*; mănăstirea primește un obroc, v. și Nicolae Iorga, *Fundațiuni în Orient*, în „Analele Academiei Române, Mem. Secț. Ist.”, seria II, tom XXXVI, p. 876–880.

Verificarea autenticității documentelor reținute spre publicare ne-a condus la reținerea unui număr de 5 documente, pe care, potrivit unor considerente de natură diplomatică și după conținut, le-am evaluat a fi false sau îndoielnice. Potrivit normelor de editare ale colecției, falsurile și documentele îndoielnice, însoțite de explicații lămuritoare, se află publicate la sfârșitul volumului, numerotate de la A la E și au fost indexate separat. Documentul E, datat 1640 <decembrie> 22⁴ merită o discuție mai amplă, întrucât este vorba de un original care poartă urmele unui sigiliu în ceară verde, specific marelui ban sau altor boieri din sfatul țării. Emitentul, Ghiorma mare ban „al Țării de Jos”, împuternicește, în urma unei judecăți ținute în fața lui, pe Tatomir paharnicul din Buzău să stăpânească patru pogoane de vie și patru stânjeni de moșie în dealul Moceștilor, cumpărate de la Baica, fiul lui Baico pârcălabul din Mocești cu 50 de ughi. Această cumpărătură este confirmată de știri ulterioare, dar ceea ce a ridicat o umbră de suspiciune a fost titulatura marelui ban al Țării de Jos, cu totul neobișnuită în Țara Românească pentru rangul de mare ban al Craiovei, funcție deținută într-adevăr de Ghiorma în luna decembrie a anului 1640. O ipoteză de explicație a felului în care a fost alcătuit și redactat acest document ar fi aceea că scrierea documentului a precedat inscripționarea emitentului și implicit, așternerea în fruntea documentului a neobișnuitei formulări slavone. O a doua ipoteză ar pune în legătură această titulatură cu a doua bănie creată *ad hoc* de domnul Mihai Viteazul în județele Buzău și Brăila, pentru apărarea marginii de răsărit a țării de năvălirile tătarilor. Refacerea episcopiei Buzăului de către Matei Basarab în 1649, „arsă și stricată de năvălirile varvaricești” a fost pusă de Nicolae Iorga tot în legătură cu aceleași cauze ce ar fi determinat măsura administrativ-militară a domnului Mihai Viteazul⁵. Documentul din 1640 nu este semnat de Ghiorma mare ban, ci doar sigilat. Faptul că urmele de ceară sunt de abia vizibile împiedică o concluzie mai clară asupra autenticității sale, astfel încât am decis să-l publicăm în categoria celor îndoielnice, chiar dacă, lăsând la o parte titulatura neobișnuită, nu am depistat elemente de natură să facă din el un fals.

2. DATAREA DOCUMENTELOR

În definitivarea datării documentelor, editorii s-au confruntat cu câteva zeci de acte ce nu purtau nici o dată (an, lună, zi), ce fuseseră semnalate, de colectivele anterioare de editori ai colecției, ca aparținând, cu aproximație, deceniului al patrulea al domniei lui Matei Basarab, fie anterioare, fie posterioare anului 1640.

⁴ *Catalogul documentelor Țării Românești din Arhivele Statului, vol. V, 1640–1644*, întocmit de Marcel Dumitru Ciucă, Doina Duca-Tinculescu, Silvia Vătafu-Găitan, București, Editura Arhivelor Statului, 1985, p. 122, nr. 256.

⁵ Nicolae Iorga, *Istoria Bisericii și a vieții religioase a românilor*, vol. I, Vălenii de Munte, 1928, p. 284, cu referire la doc. publicat în colecția Eudoxiu Hurmuzaki, *Documente privind istoria românilor*, București, Socec, 1903, vol. XII, p. 373, nr. CLXVII.

Regulile metodologice de editare dau posibilitatea ca aceste documente să fie incluse în cuprinsul volumului, sub data convențională <circa 1640>, motivată cu argumente de critică internă. Verificarea datării în cazul acestor documente a fost un proces riguros și complex, guvernat, în aceeași măsură, de grija de a nu lăsa deoparte documente care, altfel, nu ar putea fi incluse cu certitudine în volumele următoare, dar și de necesitatea de a găsi motive suficiente pentru publicarea lor în intervalul 1639–1640. În urma acestui proces minuțios de verificare a datării prin cercetarea faptelor evocate și a persoanelor amintite în documente, un număr de circa 25 de semnalări nu au intrat în discuție, fiind reținute 13 documente cu data <circa 1640>, ce se regăsesc între pozițiile 259 și 271. Acestea pot fi plasate cronologic cu o exactitate destul de relativă, fie înainte, fie după anul 1640, potrivit unor considerente de critică internă, menționate la fiecare document în parte. Trebuie precizat că, din punctul de vedere al editorilor, aceste acte trebuie să-și găsească locul la anul care reprezintă un deceniu (1640) și care permite o atribuire cronologică aproximativă, menită să pună în circulație documente, care, altminteri, ar rămâne în afara circuitului public, date fiind rigorile de datare ale altor volume cronologice.

De asemenea, în urma criticii interne și a identificărilor de persoane, toponime și acțiuni (tranzacții, autentificări, întăriri etc.), șapte documente fără dată au putut fi puse într-o relație destul de limpede cu alte acte având data completă, fiind date ca *post* sau *ante* (ex. gr.: doc. 25, 87, 106, 107, 336, 419, 421), prin întregirea, în paranteze, a anului, lunii și a zilei.

O serie de documente, menționate de noi, potrivit normelor colecției, în lista finală de documente cu data rectificată, au primit o altă datare, din motive clare. Astfel, zapisul cu data 1639, ianuarie 12, prin care Dumitrașco clucer Spineanu, fiul lui Preda clucer Țânțăreanu, vinde domnului Matei Basarab niște rumâni din satul Stângăceaua, județul Mehedinți (*BAR, Ms. 500, f. 20v*), a fost redateat 1638 ianuarie 12, după unul din martori, marele vornic Ivașco Băleanu, mort la 18 ianuarie 1639. Un document din 28 februarie 1629, prin care Drăgulin din Alimănești vinde o ocină în Berești lui Dumitru județul din Argeș (*DANIC, Ms. 357, f. 39v*) redateat de la 1629, de către editorul volumului *DRH XXII*⁶ la <1639>, a fost reexaminat în lumina unui context mai larg de informații istorice. Prezența lui în *Lista documentelor greșit date* a volumului amintit nu este însoțită de nici o justificare din partea editorului Damaschin Mioc, dar presupunem că funcția lui Dumitru, ca județ al orașului Argeș, a fost motivul pentru care Damaschin Mioc a plasat documentul, cu aproximație, în 1639. Din cercetarea noastră reies două elemente lămuritoare pentru o plasare mai corectă a zapisului respectiv, la o dată ulterioară anului înscris pe el, adică 1629, această dată nefiind totuși 1639. Județul Dumitru al orașului Argeș apare, într-adevăr, în documentele interne după anul 1636. Un document din 13 martie 1638⁷ atestă cât

⁶ *Documenta Romaniae Historica*, B, vol. XXII, editor Damaschin Mioc, București, 1969, p. 825, lista documentelor greșit date.

⁷ *Catalogul documentelor românești din Arhivele Statului*, vol. IV, 1633–1639, întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă, Doina Duca-Tinculescu, Silvia Vătafu-Găitan, București, 1981, nr. 1172.

se poate de limpede că, la această dată, vânzarea ocinii din Berești, despre care este vorba în zăpăsul din 1629 era deja efectuată, ea fiind întărită în 1638 județului Dumitru de către Drăgușin, postelnic al doilea din Deleni. Un alt act de vânzare din 20 iunie 1640, prin care Pătrașco postelnic împreună cu fratele său, Pană postelnic, feciorii lui Drăghici spătarul din Doicești, vând lui Tatu logofăt și jupănesii lui, Neacșa, două delnițe de moșie în Grădiștea de Jos, a fost antedatat în anul 1637, potrivit văleatului pomenit în textul documentului. Că aceasta este adevărata dată a documentului în cauză ne-o spune și actul din 1638, la 25 iulie, prin care domnul Matei Basarab întărește lui Tatul logofăt și soției lui, Neacșa, mai multe cumpărături de moșii, între care și cea de la Grădiștea de Jos, achiziționată de la cei doi fii ai spătarului Drăghici din Doicești⁸. În sfârșit, hrisevul de întărire al lui Matei Basarab pentru satele cumpărate de negustorii Baico și Iane din Gherghița (Trestiani, Găojani și Cărlomănești), ce poartă văleatul 7149, corespunzător intervalului lărgit (1640 septembrie 1 – 1641 august 31)⁹ a fost plasat după 3 aprilie 1641, prin restrângerea acestui interval pe baza divanului, în care apare Vasile Paindur, cu funcția de mare ban, rang deținut pentru scurtă vreme, din 3 aprilie 1641¹⁰ și până la 12 iunie.

Același examen complex au necesitat documentele cărora le lipseau doar parțial elementele de datare: fie anul, fie luna, fie ziua. Din acest punct de vedere, o discuție mai detaliată merită două dintre cele trei hriseave de dezrobire a mănăstirilor închinat: doc. 10, 511 și 524. În datarea celor trei hriseave, logofeții de cancelarie, Pârvul și Lepădat, au recurs concomitent la trei sisteme de datare: văleatul de la facerea lumii, ceea ce reprezintă norma epocii, anul de la mântuirea lumii (*Anno Domini*) și anul de domnie al lui Matei Basarab: ex. doc. 10: „luna [...] 28 de zile, anul de la facerea lumii 7147 <1639> <și de la> mântuirea lumii 1640, în al șaptelea an de domnie”. Ceea ce este mai puțin obișnuit în aceste trei situații este precizarea anului de domnie și prezența datării occidentale, în documentele românești 10 și 511. O bună parte a hriseavelor în limba slavonă au data exprimată în sistem dublu: văleatul de la facerea lumii și anul de la nașterea lui Cristos, uneori (doc. 535), acesta din urmă fiind greșit. Documentul 426, aflat la *Muzeul Gorjului din Târgu-Jiu*, are mențiunea referitoare la lună și zi strecurată în cuprinsul actului, nu la sfârșitul acestuia, cum cere formularul.

Un alt aspect interesant al manierei de datare folosite în perioada 1639–1640 este menționarea sărbătorilor religioase: doc. 11: 11 ianuarie, sărbătoarea Sf. Theodosie, doc. 375: 31 mai, Duminica Tuturor Sfinților, doc. 414 și 415: 8 iulie, Sf. Mucenic Procopie, doc. 416: 15 iulie, Sf. Mucenici Chirică și mama sa, Iulita. Într-un caz, menționarea sărbătorii de Ispas (Înălțarea Domnului) a făcut posibilă completarea

⁸ *Ibidem*, p. 559–560, nr. 1268.

⁹ *SJAN, Ploiești*, Ms. VII, f. 5v–8.

¹⁰ Nicolae Stoicescu, *Dicționar al marilor dregători din Țara Românească și Moldova (sec. XIV–XVII)*, București, 1971, p. 221–222; cf. Petre Ș. Năsturel, *Vasile Paindur, un boier muntean de neam arnăut în veacul XVII*, în „Arhiva Genealogică” I (VII), 1995, nr. 3–4, p. 39, care reproduce greșit informația din dicționarul lui Nicolae Stoicescu, atribuind-o anului 1639.

datei documentului nr. 135 (25 mai), din care lipsea indicarea zilei. În două cazuri, emitenții au preferat denumirile populare ale lunilor anului: făurar-februarie (doc. 42) și cireșar-iunie (doc. 394).

3. LOCUL DE EMITERE

Cele mai multe documente care au precizarea locului de emiteră (72) au fost scrise la București, în cancelaria domnească. Urmărind această precizare, putem reface itinerariile domnului Matei Basarab între cele două capitale ale Țării Românești, București și Târgoviște, în decursul acestor doi ani, dar și alte itinerarii prin țară.

Astfel, se poate observa că, din luna ianuarie și până la sfârșitul toamnei lui 1639, mai precis jumătatea lunii noiembrie, domnul a rămas în scaunul de la București. La Târgoviște, de unde emite un document în ajunul Crăciunului (doc. 256), Matei Basarab a petrecut probabil sărbătorile Nașterii Domnului din același an, ca și Paștele din anul următor, căci, până în preajma datei de 20 mai a anului 1640, actele de cancelarie poartă ca loc de emiteră capitala Târgoviște. Următoarele documente, având ca emitent domnia, 366 și 369, din 23 și respectiv 26 mai, sunt danii în folosul ctitoriei de la Căldărușani, iar, câteva zile mai târziu, pe 28 mai, Matei Basarab înzestrea Biserica Domnească din București cu o prăvălie, ceea ce ne îndeamnă să presupunem că se întorsese la curtea din această capitală. Până la începutul lunii august, domnul a zăbovit la București, după care, la sfârșitul aceleiași luni, pleacă spre moșia părintească de la Brâncoveni. Că domnia este întrupată în persoana domnului și nu într-o instituție care are un sediu fix o arată actul de întărire din 31 august 1640, ce poartă semnătura voievodului din conacul de la Brâncoveni, unde începuse probabil strânsul recoltei. Câteva zile mai târziu, pe 2 septembrie, domnul se afla în conacul de la Vedea, de unde trimite o poruncă egumenului de la mănăstirea Tismana. Pe 6 septembrie, ajunsese la Târgoviște, unde rămâne până spre sfârșitul lunii octombrie, când se întoarce pentru puțină vreme la București, unde întărește mai multe proprietăți negustorului Necula Mârșăvit. Începând cu 28 octombrie până la sfârșitul anului, ca și în 1639, domnul își ține judecățile cu divanul său de sfetnici la Târgoviște, cu o singură excepție, actul de volnicie pentru Sima vistierul, din 28 noiembrie 1640, scris de Lepădat logofătul la București. Nu există un ritm ritualic legat de cele două capitale, care să ne îndreptățească la vreo concluzie în ceea ce privește preferința pentru vreuna din ele în anumite anotimpuri. Singura analogie cu alți domni, cea cu Constantin Brâncoveanu, care alegea și el, în chip regulat, să își petreacă toamnele la Târgoviște, ne îndeamnă să credem că, alături de strânsul recoltelor și sărbătoarea culesului viilor (Cârștovul), vânătoarea putea fi și ea un motiv de preferință pentru dealurile din zona bătrânei capitale a Țării Românești.

4. NOMENCLATURA DOCUMENTELOR

Diversitatea terminologică ce reflectă tipologia actelor vremii este mai mică în documentele editate în acest volum, decât în anii ce au urmat. Termenul generic, de *carte domnească* rămâne la fel de răspândit, împreună cu alte precizări: *de întărire, de milă, de oprire, de moșii, de pâra, de schimb, de zălog și de rămas*. Alți termeni, ce variază ca accepție, sunt: *drese* (acte de întărire), *hrisoave, zapise* etc. Un sens particular al cuvântului *răvaș*, îndeobște cunoscut ca „poruncă domnească” vizând alcătuirea comisiilor de boieri jurători, judecători, hotarnici etc. se găsește în doc. 34: „contract de zestre”: „zestre făgăduită la nuntă cu răvaș”, „răvașul de la masă”. Testamentele sunt numite: *scrisoare la vreme de ispai/moarte, carte la vreme de moarte, diată*.

Cât privește starea de conservare a dovezilor scrise mai vechi, produse de diverși privați la judecata în divan, nu lipsesc unele precizări: *cărți bătrâne, vechi, rupte* (doc. 535), *vechi* (82, 168, 231, 290, 535). Trei documente se prezintă sub forma numită în epocă „catastif”: doc. 205 cuprinde o listă a cumpărăturilor lui Hrizea vistier, însoțite de prețul de achiziție, doc. 259 este o înșiruire a părților de ocină vândute în satul Ciuernic, iar doc. 415 este o listă nominală a rumânilor aflați în proprietatea Episcopiei Râmnicului.

5. EMITENȚII DOCUMENTELOR

Din totalul de 535 de documente și rezumate de documente, 211 sunt emise de domnie: hrisoave de danie, întăriri, răvașe și porunci, ceea ce reprezintă aproape 40% din totalul actelor care au ajuns până la noi. Față de media înregistrată în anii ulteriori, (ex. 28% în 1640, 22% în 1646, 21% în 1649 etc.), perioada ilustrată prin documente se distinge printr-o implicare mult mai intensă a domniei în exercitarea justiției și administrarea țării. În cele trei hrisoave „așezăminte de slobozire” ale mănăstirilor țării din legătura închinării, alături de domn și de divanul său, apar stările țării, dată fiind importanța constituțională a actului de rupere a contractului de închinare. Acestea sunt reprezentate de mitropolit și de cei doi episcopi de Râmnic și Buzău, egumenii celor mai mari mănăstiri ale țării, boierii mari și mici, slujitorimea.

În afara domniei, ca emitenți sunt reprezentate toate categoriile sociale și juridice. Mitropolitul Ungrovlahiei, Teofil, este emitentul a trei cărți de judecată în pricini de moștenire (doc. 27, 106, 376). Un număr semnificativ de cărți de judecată, de tocmeală negociată și de mărturie au ca emitenți colectivități rurale: țărani liberi-megiași (doc. 322, 305, 372, 174, 112, 96) sau chiar „bătrânii satului”. De cealaltă parte, boieri jurători, judecători, hotarnici, în echipe de câte 2, 3, 6, 9, 12 și 24, întocmesc acte doveditoare pentru operațiunea juridică ori administrativă pentru care au fost numiți și delegați: ex. gr.: 9, 24, 25, 27, 30, 51, 62, 157, 221,

335, 385, 390, 391, 393, 397, 402, 409, 412, 414, 415, 420 etc. Au lăsat urme în documente, ca și emitenți: marea boierime, boierimea mică, egumenii mănăstirilor, călugării, preoții, slujitorii, negustorii, țărani liberi, rumânii, jupânele din clasa stăpânitoare, în frunte cu doamna Elina (doc. 67), dar și femei din păturile modeste ale societății.

Toți emitenții sunt oameni ai țării, cu o excepție interesantă. La 23 mai 1639, un turc musulman, Hadâr bei (doc. 132), adevăratele lui Sava logofăt, achiziționând acesta de la Sima vătaf și de la jupâneasa acestuia, Vlada, ocină la Stâlpenii de Jos, cu vad de moară, vii și case cu prețul de 116 ughi și fiind și el moștean lângă acea ocină, i s-a încălcat dreptul de protimisis, astfel încât Sava întoarce o parte din bani, ca să poată stăpâni. Între martorii acestei adevărate, se află, alături de creștini, câțiva musulmani, lucru neobișnuit, consemnat explicit de document: un mataragiu (apagiu) un bașmataragiu și doi scribi (iazgii), toți așternând pe act iscălituri turcești. Faptul în sine ar părea mai mult excepțional decât semnificativ, știută fiind interdicția necreștinilor de a stăpâni bunuri imobile pe teritoriul țării. Oare domnul era la curent cu o asemenea încălcare a legii țării? Avem dovada clară că da, căci câteva zile mai târziu, domnul autentifică legalitatea vânzării acestei moșii deținute de Hadâr bei lui Sava, precum și respectarea dreptului de protimisis, potrivit obiceiului țării. Personajul Hadâr bei și anturajul său de slujitori ne fac să credem că vremelnică stăpânire asupra unei moșii pe pământul țării fusese acordată, în chip excepțional, unor persoane care făceau parte din garnizoana militară a domnului și trăiau în țară, pe o durată de timp mai lungă. Altfel, în cazul unei stâne aparținând unui om al pământului, logofătul Palaloga, ajunsă zălog la soția unui locuitor al Brașovului, domnul afirmă apăsat și limpede că „nu va da moșia țării să o ție oameni streini, dentr-altă țară” (doc. 118).

6. SCRIBII DOCUMENTELOR

Indicele de materii al volumului XXVII a înregistrat peste 50 de persoane care au avut în acest interval de timp funcția de logofăt, dar numai o mică parte dintre aceștia sunt și scribi ai documentelor. De altfel, nu numai logofeții întocmesc acte și înscrisuri cu valoare juridică, ci și postelnicii, pârcălabii, preoții, diaconii. Obiceiul semnării de către scrib este destul de sporadic și de aceea nu putem trage concluzii în privința răspândirii practicii scrisului pe teritoriul Țării Românești, în prima jumătate a secolului al XVII-lea. La cancelariile domnești de la București și Târgoviște au fost activi un număr de logofeți, grămăticii și dieci, sub supravegherea logofătului cel mare și a logofătului al doilea, Udriște Năsturel: Dumitru, care se intitulează „logofăt al divanului” de la Târgoviște (doc. 343), Călin, Lepădat din Bărbulești, Mihalcea, fiul lui Paraschiva mare logofăt, Părvu Radulovici, Preda (logofăt la divanul de la București), Soare, Stoica Șerbanovici, Tudor „diacul cel mic”.

Câteva documente în limba slavonă sunt colaționate „procitate” de logofătul al doilea, Udriște Năsturel (doc. 382, scris de Neagoe grămătic, 422, 442, 465, 492, 524), dar același personaj apare și ca scrib, supervizat de un alt logofăt, Dumitru (doc. 482).

Un document autograf din 7 august 1639, unic în felul său, ni s-a păstrat de la marele clucer Socol Cornățeanul, pe vremea când a fost trimis ca ispravnic al mănăstirii Câmpulung, refăcută de domnul Matei Basarab și pusă mai apoi sub ocârmuirea egumenului Melchisedec din Peloponez. În adeverirea pe care o dă județului Gheorghe în chestiunea unor terenuri expropriate, pentru a așeza temeliiile zidului de incintă al mănăstirii, marele boier așterne o jumătate din cuprinsul actului, atestând că a scris-o cu mâna lui.

Între hrisoavele cu inițiale împodobite, câteva se remarcă prin realizarea artistică de excepție. Ne vom opri mai întâi, datorită solemnității și importanței conținutului, asupra celei trei hrisoave de dezrobire a mănăstirilor pământene. Primul act, datat de noi în primele 8 luni ale anului 1639 (doc. 10), în limba română, având eschatocolul în limba slavonă, a fost caligrafiat cu mare îngrijire pe pergament și împodobit de logofătul Pârvul Radulovici¹¹. Inițiala ornată și ornamentele vegetale pe marginea stângă sunt executate în aur lichid. Hrisovul este împodobit la partea superioară, în mijlocul invocației treimice, cu stema țării, reprezentând corbul crucifer, flancat de aștri, înconjurată de ornamente florale, în tuș albastru și aur coloidal; semnătura voievodului, încadrată într-o compoziție vegetală executată în tuș auriu pe fond albastru, este despărțită în două de o compoziție cu o pasăre care ține în cioc un vrej de flori; în cuprinsul hrisovului, numele voievodului, unele inițiale și punctele sunt executate în aur; de asemenea, pentru unele inițiale ale numelor mănăstirilor, despărțite prin puncte, s-a folosit tuș roșu.

Cel de-al doilea hrisov din seria celor trei, tot românesc, datat 27 noiembrie 1640 (doc. 511), a fost scris și decorat de același logofăt Pârvul Radulovici¹². În tuș de aur au fost executate, cu mare finețe, ornamentele vegetale și florale ale invocației simbolice, invocația treimică, scrisă cu litere capitale de dimensiuni mari (2,1 cm) și monograma voievodală. Deasupra invocației treimice, caligraful a executat o mică vinieta în aur coloidal. Pe latura dreaptă a hrisovului, o friză florală verticală, alcătuită din viniete alternate cu buchete de flori (garioafe și maci), colorate în verde și roșu, bucură ochiul cu desenul delicat și cromatica armonioasă.

¹¹ Niculae I. Șerbănescu, *Istoria mănăstirii Snagov*, București, 1944, p. 56–57; Gheorghe Buluță, Sultana Craia, *Manuscrise miniaturate și ornate din epoca lui Matei Basarab*, București, 1984, p. 68–69.

¹² *Mărturii ale trecutului. Album de documente*, întocmit de Maria Soveja, Ioana Burlacu, Ioan Opreș, București, 1981, p. 90, reprod. color la p. 91; Veronica Vasilescu, Aneta Boiagiu, *Scrierea chirilică românească. Album paleografic*, București, p. 22, reprod. color p. 45; Gheorghe Buluță, Sultana Craia, *op. cit.*, p. 70.

La fel de decorativă este compoziția plasată între cele două blocuri ale monogramei voievodale, având în centru o vinieta alcătuită din vrejuri simetrice, încadrată la partea superioară de două viniete mai simple și mai mici, iar la partea de jos de două buchete de flori, asemănătoare celor presărate în friza laterală. Inițialele și punctuația sunt executate în aur, probabil înainte să se aștearnă pe pergament conținutul propriu-zis al actului, așa cum o dovedesc mai multe spații lăsate libere.

Mai prețios, căci este scris de cunoscutul cărturar Udriște Năsturel, este hrisovul slavon din 8 decembrie 1640 (doc. 524), privitor la chestiunea dezînchinării mănăstirilor ctitorite sau ctitorite din nou de domnul însuși. În executarea decorației și în caligrafierea acestui act, Udriște Năsturel s-a inspirat din tipăriturile occidentale, de unde a preluat forma și stilul literelor capitale ale frontispiciului, înalt de 5,3 cm, cu care sunt scrise invocația Sfintei Treimi și *intitulatio*. Literele sunt împletite într-o friză decorativă de vrejuri stilizate, alternate cu patru siluete de îngeri, toate executate în cerneală sepie și aur coloidal. Îngerii sunt desenați cu multă gingășie, au chipuri copilărești, veșminte lungi, încheiate cu nasturi sau panglici. Îngerii poartă în mâini diverse obiecte simbolice: o scară (scara Paradisului), o cruce, ramuri de finic sau spice, părând mai degrabă, în compoziția cu aer de gravură barocă, ipostaze ale celor patru virtuți cardinale: prudența, cumpătarea, justiția și curajul.

Restul hrisovului este scris cu o cursivă barocă, de influență poloneză-ucraineană, ca și limba slavonă în care scrie logofătul Udriște Năsturel. În centrul frontispiciului, într-un medalion încadrat de un grifon și un leu rampant, sprijiniți pe un suport flancat de două sirene, este desenată stema Țării Românești, acvila crucigeră, flancată de aștri, conturnată la stânga, purtând în cioc o cruce latină, împodobită cu două traverse așezate în formă de X. Pe pieptul acvilei, se poate vedea un scut mic, prins cu o verigă de un lanț în jurul gâtului păsării heraldice. În câmpul scutului, se distinge un personaj stând pe un tron, flancat de un turn. În această compoziție heraldică, Dan Cernovodeanu¹³ a văzut un tip mixt de armoarile ale țării, combinate cu stema personală a lui Matei Basarab, înainte de a deveni domn, așa cum poate fi ea observată pe sigiliile sale boierești, de tip iconografic: în câmpul sigilar, un personaj ce poate fi însuși Matei Basarab, stă pe un jilț și poartă în mână un toiag, semn al dregătoriei deținute (paharnic și mai apoi mare agă). Combinând cele două armoarile, cea a Basarabeștilor cu cea a Craioveștilor, potrivit ascensiunii sale genealogice, Matei Basarab a produs o „brizură” în armele Țării Românești, menită să întărească caracterul puternic al stăpânirii domnești. Versurile la această stemă combinată, așternute în *Evanghelia învățătoare* de la mănăstirea Dealu, tipărită la 1644, și atribuite lui Udriște Năsturel, subliniază apartenența dinastică a domnului și pune un „adaos pecetei”, scutul la pieptul

¹³ Dan Cernovodeanu, *Știința și arta heraldică în România*, București, 1977, p. 74; un astfel de scut pe pieptul acvilei apare și în stemele doamnei Elina, soția lui Matei Basarab.

corbului: „Cu un semn ca acela/Om din jeț șezând și toiag laudă acela/Mare neam bășărăbesc cu aceasta sămnează”. Aceeași compoziție heraldică a stemei „brizate” a lui Matei Basarab, mult mai deslușit gravată, se poate admira în stampa gravurului venețian Marcus Boschinius, autor și al binecunoscutului portret al domnului Țării Românești¹⁴.

La 21 august 1639, voievodul Matei Basarab dăruia la nunta paharnicului Petru Băleanu, fiul marelui vornic Ivașco Băleanu, o moșie în satul Cătun, stăpânită inițial de Leca mare spătar, fostul soț al Grăjdanei Băleanu, mătușa paharnicului Petru Băleanu. Hrisovul de danie este scris și ilustrat de Tudor „spudei”, identificat de Aurelian Sacerdoțeanu cu Tudor grămătic¹⁵, cunoscut și din alte hrisoave, unul și același personaj după părerea aceluiși istoric, cu marele stolnic și clucer Tudoran Vlădescu, ctitorul de mai târziu al mănăstirii Aninoasa din județul Muscel. Invocația simbolică și inițiala ornată sunt executate în aur și chinovar, ca și monograma în caturi, desenată cu multă finețe și împodobită cu elemente vegetale.

Actul de întărire din 20 octombrie 1639 (doc. 231), scris pe un pergament de dimensiuni considerabile (78 × 68 cm), îi este destinat boierului Bunea Grădișteanu, vistier al doilea. Ca și hrisoavele de dezrobire, executate de logofătul Pârvu Radulovici, care a presărat inițiale și puncte cu cerneală de aur coloidal în cuprinsul actului, documentul 231 se remarcă nu numai prin această particularitate, ci și prin frontispiciul cu stema țării, realizat, potrivit semnăturii din ultimului cuvânt al monogramei voievodale, de un miniaturist pe nume Bogza. În frontispiciul hrisovului, miniaturistul a zugrăvit stema țării, înfățișată într-un scut încadrat într-un medalion baroc, mărginit de volute. Pe fondul albastru, presărat cu stele, se profilează acvila cu aripile deschise, conturnată, ținând în cioc crucea și având în stânga, la picioare, un turn-cetate. Stema este surmontată de o imagine a Fecioarei cu pruncul, pictată în maniera occidentală, atât în ceea ce privește stilul, cât și compoziția. Fecioara poartă un maforion lung, de culoare ocru, capul îi este încadrat de o aureolă. Pruncul stă în picioare, gol, pe genunchiul stâng al Maicii lui, cu brațele desfăcute; în mâna stângă ține un glob, iar cu dreapta, binecuvântează, ca și Sfânta Fecioară. Întreaga compoziție este înconjurată de vrejuri mari de acant, desenate cu măiestrie, în chinovar. În interiorul textului, miniaturistul a introdus inițialele în mici cartușe dreptunghiulare, colorate în albastru. În partea stângă a pergamentului, se află desenată o vinieta cu motiv floral, căreia îi corespunde, în

¹⁴ Dan Cernovodeanu, *op. cit.*, p. 249, pl. XXI, fig. nr. 1; despre Marco Boschini (Marcus Boschinius) v. R. Pallucchini, *Marco Boschini e la pittura veneziana del Seicento*, in *Barocco europeo e barocco veneziano*, Firenze, 1962, p. 95–136.

¹⁵ Aurelian Sacerdoțeanu, *Tudor spudei, viitorul mitropolit Teodosie al Ungrovlahiei 1668–1708*, în „Mitropolia Olteniei”, XXII, 1970, nr. 58, p. 640; Veronica Vasilescu, *Ornamentația și miniaturile documentelor din Țara Românească până la Constantin Brâncoveanu*, în „Revista Arhivelor”, XI, 1968, nr. 2, p. 255; *Catalogul documentelor*, ed. cit., vol. IV, reprod. alb-negru, fig. 17; Gheorghe Buluță, Sultana Craia, *op. cit.*, p. 68, nr. 36.

chip simetric, pe partea dreaptă, un vas stilizat cu flori. Monograma degajă o mare frumusețe și eleganță. Hastele verticale ale literelor ei sunt întreșute în vrejuri presărate cu flori, păsări (acvile, porumbei, bufniță) și cerbi, surmonțați de coroane, toate executate în tuș de aur¹⁶. Hrisovul a fost scris în cancelaria de la București, de Mihalcea, fiul marelui logofăt Paraschiva și ilustrat de Bogza, ceea ce arată o specializare a cancelariei în caligrafi și ilustratori. Performanța artistică a miniaturistului, ca și singularitatea miniaturii realizate de el în maniera Renașterii, meritau cu prisosință mândria cu care și-a semnat opera.

7. ELEMENTELE MATERIALE ALE DOCUMENTELOR

a) Materia subiacentă

Proporția documentelor scrise pe alt suport decât hârtia este foarte mică. Dimensiunile curente ale documentelor așternute pe hârtie sunt în medie cele standard 32 × 21 cm, hârtia fiind folosită de obicei pe lung (*carta transversa*). Hrisoavele solemne, unele scrise pe pergament, în special cele în limba slavonă, au dimensiuni mai mari, iar rândurile sunt paralele cu latura cea mai lungă (*carta nontransversa*): 41 × 19 cm, 44 × 67,5 cm. Doc. slav nr. 535 are o formă aproape pătrată: 42 × 46,5 cm.

Starea proastă de conservare a unor documente, oglindită de folosirea masivă a parantezelor drepte în transcrierea noastră, are cauze din cele mai diverse: fragmente lipsă, pete de dimensiuni mari, găuri de carii (doc. 456). Penuria de hârtie explică de ce fila a doua a unor acte, nu puține, lipsește pe jumătate sau chiar pe trei sferturi, fiind întrebuițată la alte acte (doc. 30, 35, 89, 150, 256, 326, 498, 500). Unele documente au fost restaurate în vremurile trecute (doc. 4, 61, 488), fiind lipite uneori pe suportul altor documente (doc. 32, 41, 149, 208, 318 etc.). Doc. nr. 378 prezintă originale duble scrise pe o filă tăiată apoi în două, iar cel de la SJAN Argeș (doc. 317), rupt la îndoituri și pe margini, restaurat, are lipită pe spate o citație de la Divanul Judecătoresc din București din anul 1836.

b) Cerneala

Cea mai mare parte a actelor editate în acest volum sunt scrise cu cerneală brună sau neagră. Chinovarul este rezervat, conform protocolului curții, hrisoavelor voievodale, pentru inițiale, invocația simbolică și cele două semnături, cea solemnă de autentificare a cancelariei și cea autografă a domnului. În afară de aceste trei tipuri de cerneluri, inițialele ornate au fost executate și cu alte culori: de ex. chinovar, albastru și galben (doc. 81, 175, 186), chinovar și galben (doc. 41, 150), chinovar

¹⁶ Reprod. color la Veronica Vasilescu, *op. cit.*, p. 256–257, fig. 4 și 5 și Gheorghe Buluță, Sultana Craia, *op. cit.*, p. 69 și fig. 37.

și verde (doc. 364), chinovar și aur (doc. 433). Pentru scoaterea unor pasaje din text, modificări și adăugiri s-au folosit, de regulă, alte cerneluri decât acelea întrebuițate în document.

Miniaturile în culori de apă sau tuș au fost descrise anterior la punctul 6.

8. SIGILIILE

Doar un număr foarte redus de acte au fost sigilate solemn cu pecetea atârnată. De acest privilegiu s-au bucurat cele trei așezăminte de slobozire a mănăstirilor închinat, toate păstrate în fondul Peceți II de la DANIC, cărora le adăugăm două danii domnești la mănăstirile Arnota și Tismana.

Doc. 10, primul hrisov de dezînchinare din 1639 (post 10 ianuarie – ante 28 august) poartă și în prezent o pecete atârnată legată cu șnur de mătase (roșu, galben, albastru, ivoriu), căuș de ceară (circa 14,5 cm) și imprimarea sigilară de circa 9 cm. Hrisovul de danie către mănăstirea Arnota din 23 aprilie 1639 (doc. 99) este și el unul dintre foarte rarele cazuri în care documentele au păstrat pecetea atârnată. Șnurul împletit din mătase în diverse culori (brun, alb, roșu, vișiniu, verde, albastru) susține căușul peceții, confecționat din ceară naturală de culoare închisă (diam. de circa 13 cm). Amprenta lăsată pe document, aproape căzută în întregime, are diam. de 9,5 cm. În schimb, tot un hrisov de danie (doc. 237), prin care domnul întărește mănăstirii Tismana moșie și vecini la Rogova nu mai conservă decât șnurul împletit de mătase viu colorată, de care atârna pecetea. Nici cel de-al doilea dintre hrisoavele de dezînchinare (doc. 511) nu mai conservă întreg căușul peceții (diam. circa 11 cm), șnurul fiind împletit în mătase colorată în alb, roșu și albastru. Deteriorat și spart pe jumătate este și sigiliul atârnat la doc. 527, ultimul din hrisoavele de dezînchinare. Șnurul său este împletit în mătase albă, neagră, roz, verde și albastră.

Cea mai frecventă manieră de sigilare la care recurge domnul Matei Basarab în anii 1639–1640 este cea cu sigiliu timbrat, cu timbru fix, cusut cu șnur de lână și ceara între file (doc. 36, 219, 221, 276, 280, 290, 308, 334, 369, 428, 440, 465 etc.). Pentru răvașe și diverse porunci, voievodul a folosit pecetea inelară în tuș.

Amprente sigilare numeroase se pot observa pe adevăririle colective ale echipelor de câte 12 sau 24 de boieri jurători (doc. 135, 223, 392).

Un sigiliu mijlociu iconografic al mănăstirii Cozia, imprimat în fum, apare pe doc. 35. Apanaj al unora dintre marii dregători, sigiliul în ceară verde apare pe doc. 301, emis de marele stolnic Socol Cornățeanu.

9. FORMULARUL DOCUMENTELOR

Protocolul. Invocația simbolică este prezentă în majoritatea actelor, fie simplă, fie împodobită cu vrejuri și noduri, ca în actele emise de cancelaria domnească.

ЇѠ БАСАРАБА ВОЕВОДАЪ. „Din mila lui Dumnezeu Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepot marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod” (doc. 9, 34, 36, 86, 226, 531). Se cuvine să remarcăm aici o particularitate a unuia din cele trei hrisoave de slobozire a mănăstirilor închinată. O intitulare inspirată de un formular moldovenesc a fost folosită în doc. 524, redactat de cărturarul Udriște Năsturel, logofăt al doilea al cancelariei. În locul particulei *Io*, hrisovul se deschide cu invocația verbală a Sfintei Treimi, ca și doc. 10 și 511, fapt uimitor, dacă ne gândim că acest tip de invocație a fost abandonat de domnii Țării Românești încă de la începutul secolului al XVI-lea¹⁷. Hrisovul solemn nr. 524 începe cu pluralul majestății (*pluralis majestatis*), urmat de o formulă originală, vădit influențată de cancelaria apuseană, prin filieră ucraineană, așa cum o arată și particularitățile limbii slavone în care este scris hrisovul: **Въ имя Господе, амин. Мы, ЇѠ Матѡеи Басараба, Божією благодатію начальник и воевода Земли Влахозапланенскоа и странам запланенски, Амлашѡ и Фъгърашѡ воеводаъ и прочиа.** „În numele Domnului, amin. Noi, Io Matei Basarab, cu darul lui Dumnezeu conducător și voievod al Țării Românești și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului voievod și celelalte”.

În actele private, intitularea cuprinde invocația simbolică, numele de botez precedat de formula „adecă eu” sau, în chip direct prin „scris-am eu”. Cărțile de adevărire ale cetelor de boieri tocmelnici, judecători, hotarnici încep cu formula „să se știe” sau, în cazuri cu totul excepționale, cu echivalentul în limba slavonă **зде**.

Grupul de trei hrisoave ale dezrobirii mănăstirilor (doc. 10, 511, 524) prezintă o formulă de *inscriptio* vădit împrumutată din diplomatica latină, prin care emitentul se adresează tuturor celor ce vor lua cunoștință de act, atât celor prezenți, din ambele stări (laică și ecleziastică „cinul bisericesc”), cât și celor viitori: *tuturor dempreună, așijderea și fieșcăruia, câte unul deusebi cărora se cade a ști și a înțelge de acest lucru, lăcuitorilor Țărâi noastre Rumânești de-ntr-amândoao rândurile, așa duhovnicilor, ca și mirénilor, prealuminașilor domni, preasfințișilor mitropoliți, de Dumnezeu iubișilor episcupi, preacinstișilor diiaconi și a tot cinul beserecescu, așijderea celor de bună rudă boiari mari, cinstiși și socotiși sveatnici, deregători, judecători și a toată meserérea tocmitori țărâi și tuturor boiarilor mari și mici ai țărâi noastre, iubișilor credincioșilor noștri, cești de acum, carii sânteși de față și carii vor fi după aceea în an de veac* (doc. 10); cf. *universis omnibus Christi fidelibus, tam presentem quam futuris, notitiam presentium habituris*¹⁸. Caracterul de privilegiu solemn este conferit și de formula „an de veac”, echivalentul formulei cunoscute și în cancelaria papală și însușită în diplomatica latino-maghiară: *in perpetuum*, fiind o trăsătură distinctivă a privilegiilor mari (*privilegium majus*).

¹⁷ Damian Bogdan, *Diplomatica slavo-română*, în *Documente privind Istoria României (DIR)*, vol. II, București, 1956, p. 76–77.

¹⁸ Francisc Pall, *Diplomatica latină cu referire la Transilvania (sec. X–XV)*, în *DIR*, ed. cit., p. 286.

Specifice stilului epistolar pe care îl recunoaștem în poruncile domnești, *inscripția* și *salutația* apar într-o formulă mixtă, în care cele două limbi, română și slavonă se împletesc: ex. doc. 459: „Милостією Божією, Їѡ Матен Басаравъ воеводѣ и господинѣ. Пишетъ господство ми la molitva ta, părinte egumene Gligorie ot sveata mănăstire Tismeana, здравие!”; doc. 40: „Пишемъ господство ми ție, Tudorane i Neașule i Necoară și alte soție ale voastri!”

Contextul. Expunerea motivațiilor din cele trei hrisoave numite „legături sobornicești” (doc. 10, 511 și 524)¹⁹ îi prilejuiește emitentului, domnul țării, să întreprindă o anume măsură juridică prin care, cu voia sfatului țării și a stărilor acesteia, se hotărăște scoaterea de sub închinare a unui număr de mănăstiri domnești și boierești. Fiind vorba de o inovație majoră în materie de drept domnesc materializată în așezăminte constituționale²⁰, motivațiile ei sunt făurite ad-hoc, de aceea merită să zăbovim asupra lor, căci relevanța lor este deopotrivă istorică și juridică²¹.

Într-un stil retoric, aparent imprecis, argumentația (*expositio*) se clădește în trei secvențe ce stau la baza justificării legământului de slobozire. Acestea se articulează într-o construcție teoretică și doctrinară a *dreptului domnesc de legiferare în materie de organizare ecleziastică*, articulată pe două dimensiuni: *una juridico-administrativă*, alta de *legitimitate politică*.

Prima secvență a argumentației juridico-administrative are în centrul ei două elemente-cheie: *actul de ctitorie* în dimensiunea lui *spirituală, juridică, politică și socială* și contrastul dintre *obiceiul bun* și *obiceiul rău*, ambele concepte fiind abordate în lumina principiului „binelui comun”. Mai întâi se aduce laudă obiceiului bun, universal recunoscut, de a clădi mănăstiri și biserici. Același obicei a fost adoptat ca obicei vechi al țării, încă de la descălecat, iar „puternicii” țării, adică domnul, mitropoliții, episcopii și boierii, au purces cu râvnă creștină să zidească mănăstiri, numite „case dumnezeiești”. Actul de ctitorire apare astfel ca o prerogativă a unei elite („puternicii țării”), fie ea politico-socială, economică, fie ecleziastică. Fondarea unui lăcaș monastic este considerată un obicei bun, instituit de la fondarea țării, păstrat și transmis din generație în generație, servește slavei lui

¹⁹ Ediții vechi, neștiințifice, eronat date, ale acestor documente au apărut în secolul al XIX-lea, în contextul măsurii de secularizare a averilor mănăstirești: Dimitrie Papazoglu, *Hrisovul lui Matei Voievod Basarab pentru desrobirea sfintelor monastiri închinat, anul 1641*, București 1860; Cesar Bolliac, *Monastirile din România*, București, 1863, p. 465–490; Costache Negri, *Mémoire avec pièces justificatives présenté à la commission internationale pour les couvents dédiés*, Constantinople, 1865, p. 123–127 (doc. nr. 10); v. și bibliografia din prezenta ediție de la doc. 10, 511 și 524.

²⁰ Daniel Barbu, *O arheologie constituțională românească*, București, Editura Universității, 2008, p. 7–11.

²¹ Olivier Guzotjeannin, Jacques Picke și Benoit-Michel Tock, *Diplomatique médiévale*, Brepols, 2006, p. 79–80; autorii sunt de părere că orice *expositio* din privilegiile solemne sau din actele secundare, cum ar fi scrisorile de punere în posesie, nu au vreo importanță juridică, ci mai degrabă istorică, în sensul recapitulării unui litigiu, în elementele lui constitutive, cronologic înlănțuite.

Dumnezeu și oferă adăpost și hrană călugărilor, a căror chemare este aceea de a se despărți de condiția lumească spre a se ruga, pentru propria mântuire și „întru cinstea țării”. Potrivit acestui raționament, așezămintele monastice prin rugăciunea și viața sfântă a celor trăitori în ele, slujesc și binelui obștesc, în plan contingent, îndreptățind astfel măsurile domnului, menite să le ocrotească și să le apere ca pe oricare dintre celelalte instituții ce aparțin țării.

Odată afirmat acest dublu statut al mănăstirilor, cel spiritual și cel secular, urmează ca dispozițiile domnului să fie legitimate, la rândul lor, pe două nivele corespunzătoare. În virtutea *dreptului de patronat* moștenit din Bizanț²², domnii aveau dreptul să reglementeze, în acord cu ierarhia bisericească, organizarea Bisericii²³ și să controleze aparatul bisericesc, în ceea ce privește administrarea bunurilor ecleziastice. În același timp, așa cum au demonstrat convingător Paul Lemerle și Nicoară Beldiceanu, domnii români erau și „administratori-creditori ai mănăstirilor athonite”, funcție echivalată în documentele fiscale otomane cu

²² Asupra diferenței dintre *dreptul de patronat* și *dreptul de ctitor*, dintr-o perspectivă comparată între Occident și Orient v. studiul vechi, dar unic în materie al lui Nico Cotlarciuc, *Stifterrecht und Kirchenpatronat im Fürstentum Moldau und Bukowina: eine historisch-dogmatische Studie zum morgenländische Kircherrecht*, Stuttgart, 1907; din bibliografia, nu foarte bogată a aspectelor de drept bisericesc ale fundațiilor religioase în epoca bizantină, amintim aici studiul fundamental, în ciuda datei la care a apărut, al lui Joseph von Zhishman, *Das Stifterrecht in der Morgenländischer Kirche*, Wien, 1888, v. și Violeta Barbu, *Protectoratul domnesc asupra misionarilor și ierarhilor catolici în Țările Române în sec. al XVII-lea (I)*, în „Studii și Materiale de Istorie Medie”, XXV, 2007, p. 135–142; Valentin Al. Georgescu așează dreptul ctitoricesc printre „sectoarele cele mai interesante de contact instituțional româno-bizantin” și face loc unei minuțioase analize juridice a actului ctitoricesc și a daniei de închinare în sinteza sa *Bizanțul și instituțiile românești până la mijlocul secolului al XVIII-lea*, București, Editura Academiei, 1980, p. 154–179, delimitându-se, pe alocuri de concluziile lui Gheorghe Cronț, *Dreptul de ctitorie în Țara Românească și Moldova. Constituirea și natura juridică a fundațiilor în Evul Mediu*, în „Studii și Materiale de Istorie Medie”, IV, 1966, p. 77–116; aceeași poziție este adoptată de Valentin Al. Georgescu și în alte studii care au precedat amintita sinteză: *L'idée impériale byzantine et les réactions des réalités roumaines (XVIe–XVIIIe siècle). Idéologie politique, structuration de l'Etat et du Droit*, în „Byzantina”, III, 1971, p. 311–339; idem, *La structuration du pouvoir de l'Etat dans les Principautés roumaines (XIVe–XVIIIe siècle). Son originalité. Les modèles byzantins*, în „Bulletin AIESEE”, XI (1973), p. 103–124; alte contribuții ulterioare din perspectiva istoriei sociale, fără relevanță teoretică din punctul de vedere al statutului juridic al ctitorului: Mariana Lazăr, *Ctitorie și danie. Catastiful Mănăstirii Cotroceni*, în RIS, vol. IV–VII, 1999–2002, p. 164–183; Voica Pușcașu, *Actul de ctitorire ca fenomen istoric în Țara Românească și Moldova până la sfârșitul secolului al XVIII-lea*, București, Vremea, 2001, p. 201–213 distinge formal, dar fără argumente convingătoare, între *ctitorire*, *act de ctitorire* și *fenomenul ctitoririi*.

²³ Domnului i se cădea să înființeze mitropolii, episcopii, mănăstiri sau să mute reședințele acestora; să numească și să revoce pe mitropolit, pe episcop și pe egumenii mănăstirilor; să reglementeze competența de judecată a forurilor bisericești și să o coordoneze cu competența organelor laice; să reglementeze prezența și activitatea pe teritoriul țării a altor culte; să dedice sau să revoce închinarea unei mănăstiri către un așezământ religios din străinătate, v. *Istoria dreptului românesc*, vol. I, resp. Vladimir Hanga, București, Editura Academiei, 1980, p. 256; Violeta Barbu, *Dreptul de protectorat al puterii seculare asupra misionarilor și comunităților catolice din țările române în secolul al XVII-lea (II)*, în „Studii și Materiale de Istorie Medie”, XXVI, 2008, p. 69–71.

administratorul unei fundații religioase (*mütevelli vaqf*)²⁴. Mai importantă decât aceste prerogative apare însă cea în jurul căreia se construia toată legitimitatea puterii domnești: oblăduirea țării și a supușilor, în acord cu legea și obiceiul țării. Or, în hrisoavele dezînchinării, mănăstirile sunt declarate contribuatoare la „cinstea țării”, prin urmare nu pot ieși de sub autoritatea administrativă a domniei, a cărei datorie de căpetenie este buna întocmeală aducătoare de prosperitate, buna guvernare²⁵ în acord cu legea și obiceiul țării.

În continuarea expunerii de motive, domnul Matei Basarab denunță ferm stricarea „punerea jos și izmenirea”²⁶ obiceiului bun, pusă în vina străinilor, atât domni, cât și chiriarhi de alt neam care au păstorit Biserica țării, insistând asupra faptului agravant că aceștia nu au fost străini „cu legea”, adică de altă credință, ci doar cu neamul, limba și obiceiurile („năravurile”). Într-o manieră pe cât de simplă, pe atât de precisă, voievodul enumeră componentele a ceea ce azi numim, în termeni moderni, identități colective: etnia, limba, obiceiurile și credința religioasă. Cu aceeași acuratețe, domnul Matei Basarab construiește și alteritatea „grecilor”, aducători ai unor năravuri rele, care au condus la risipirea și pustiirea țării. Măcar că unitatea de credință rămâne incontestabilă, veneticii greci, spune hrisovul lui Matei Basarab, au reușit să ruineze și mănăstirile, tocmai fiindcă prezența lor a fost dăunătoare întregii ordini a țării. În elaborarea celui de-al doilea argument, se observă o simetrie subtilă a raționamentelor, de vreme ce stricarea obiceiului mănăstirilor ar avea un efect dăunător asupra binelui comun, la care mănăstirile și călugării viețuitori în ele au vocația să participe.

Puritatea și legitimitatea motivației politice apare astfel solid garantată, iar măsura de protecție a așezămintelor monastice nu decurge din logică binecunoscută

²⁴ Paul Lemerle, P. Wittek, *Recherches sur l'histoire et le statut des monastères athonites sous la domination turque*, „Archives d'histoire du droit oriental III”, 1947–1948, p. 430; Nicoară Beldiceanu, *En marge d'une recherche concernant les relations roumano-athonites*, în „Byzantion”, L, 1980, nr. 2, p. 621–622; J. R. Barnes, *An Introduction to the Religious Foundations in the Ottoman Empire*, Leiden, 1986, p. 12–45.

²⁵ Concepția despre buna guvernare ce promovează binele comun este cunoscută în Evul Mediu Apusean după definiția dată legii de către Sf. Toma de Aquino în *Summa Theologiae*, Prima pars, q. 61, art. 3: „*lex proprie, primo et principaliter respicit ordinem ad bonum commune*”, v. Paolo Grossi, *L'ordine giuridico medievale*, Roma–Bari, Laterza, 1995, p. 139 et seq.; în palatul primăriei din Siena, Ambrogio Lorenzetti a zugrăvit alegoria Bunei guvernări–Relei guvernări, v. Mariella Carlotti, *Il bene di tutti. Gli affreschi del Buon Governo di Ambrogio Lorenzetti nel Palazzo Pubblico di Siena*, Firenze, Societa Editrice Fiorentina, 2010, p. 53–83; pentru cazul românesc, v. conceptul de solidarități organizate, propuse și gestionate de puterea politică, diferite de solidaritățile organice, bizuite pe legăturile de familie sau comunitare la Alexandru Dușu, *Ideea de Europa*, București, 1999, p. 9; Alexandra Ionescu, *Le bien commun et ses doubles. Deux rencontres roumaines entre morale et politique*, București, Editura Universității, 2001, p. 15.

²⁶ A izmeni = sl. *измени* „a schimba, a primumi”, împrumut din limba slavă veche, v. Gheorghe Mihăilă, *Împrumuturi vechi sud-slave în limba română*, București, Editura Academiei, 1960, p. 64; pentru obiectul de îmbrăcăminte derivat v. Zamfira Mihail, *Terminologia portului popular românesc în perspectiva etnolingvistică comparată sud-est europeană*, București, Editura Academiei, 1978, p. 71–72.

a imitării unui model de pietate princiară, ci din grija restaurării unei ordini politice, în acord cu obiceiurile bune ale țării, tulburate și călcate de străini. În viziunea care a însuflețit rândurile așternute în aceste hrisoave, fie că ele vor fi aparținut domnului, fie unui cărturar care să-l fi inspirat sau călăuzit, starea monastică, chiar de a lăsat „lumeștile lumii”, *este parte integrantă a unui corp politic*. Ruina țării, prin uzurparea obiceiurilor ei vechi, a adus și spolierea și alienarea bunurilor mănăstirilor și prin urmare, s-a știrbit „cinstea țării”. Închis astfel, cercul raționamentului are în centru o valoare etică, a cărei substanță nu este religioasă, ci politică, ceea ce justifică pe deplin caracterul „constituțional” al acestor trei acte.

A doua secvență juridico-administrativă a expunerii de motive demontează și denunță public mecanismele abuzurilor săvârșite. În substanța ei însă, se poate descifra enunțarea „unui regim de autorizare” a închinării, cu atât mai interesant, cu cât nicăieri, până la Matei Basarab și nici după el, procedura de parcurs în această materie nu este enunțată juridic, tot așa cum lipsită de formalizare juridică rămâne și cea de ctitorire. Această inovație de tip sistematic în materie de exercitare a unei prerogative a dreptului domnesc vine în conflict cu un deficit de autoritate în această materie, semnalat de Valentin Al. Georgescu, cu privire la dreptul ctitoricesc bizantin. Punând în contrast „voința liberă sau stimulată moral” a ctitorilor cu dorința statului de a o reglementa printr-o concesiune sau autorizație explicită, istoricul dreptului vechi românesc conchide că în Bizanț nu a existat „un regim de autorizare propriu-zisă”, în afara permisiunii formale acordate de Biserică, prin episcopul locului. Prin urmare, ctitoriile (biserici sau mănăstiri) deveneau subiecte autonome de drepturi și obligații, în raport cu puterea statului și chiar cu autoritatea canonică, cu care intrau adesea în contradicție, în calitatea lor specială de „ctitorii de stăpânire privată” (*Eigenkirchenrecht*).

Care este poziția domnului Țării Românești, Matei Basarab, față de exercitarea dreptului de închinare? Am putea rezuma această poziție în doar câteva cuvinte: transformarea fundațiilor religioase, aflate într-un proces rapid de „privatizare”, în termenii practicilor bizantine descrise mai sus, în *subiecte de drept public* și prin urmare, intrarea lor în competența dreptului domnesc, în virtutea dreptului de patronaj. Practicilor vechi de ctitorire, valorizate pozitiv în elogierea „obiceiului bun” trebuiau să le corespundă norme formale de drept pozitiv ale închinării (procedura de autorizare prin *consensus principii*, prin aprobarea sfatului și a stărilor țării și prin obținerea încuviințării canonice a forului ecleziastic).

Într-un crescendo retoric, uzurpatorii se fac vinovați de a fi călcat „obiceiul mănăstirilor și pravilele ctitorilor”, cu alte cuvinte s-a comis o transgresare a normelor de drept canonic (*typica*) care reglementează organizarea monastică și normele de drept privat (actele de ctitorie, *typica ktetoryka*). Este important să se înțeleagă că sintagma „obiceiul mănăstirilor”, folosită în aceste hrisoave nu se referă la un ansamblu de practici orale specifice dreptului cutumiar, numite în țările

române, în chip generic „obicei”, ci la norme ale dreptului pozitiv, fixate în scris, în cazul românesc²⁷, fie de domni, fie de ctitorii privați.

Mijloacele acestor abateri de la norme au fost mita și uneltirea ascunsă, comiterea de fals, prin alcătuirea unor hrisoave de închinare abuzive și încălcarea voinței a trei foruri importante ale țării, indicate cu precizie, în competențele lor în materie de drept ctitoricesc: forul politic-administrativ („fără de știrea sveatului”), forul ecleziastic („fără de voia soborului”) și țara în ansamblul ei („fără de voia a nimănuî din lăcuitorii țării”). Toate aceste trei instanțe alcătuiesc osatura obiceiului bun, care guvernează materia juridică și procedura instituțională a „închinării”: consensul sfatului, materializat prin înștiințare (*consensus*), acordul Bisericii locului, potrivit dreptului pravilelor bizantine (*jurisdictio canonica*) și acordul celor în drept să fie consultați, locuitorii țării, între care se presupune că se aflau și ctitorii privați sau urmașii acestora. Mijloacele de acțiune ale domnului, împreună cu divanul și stările țării, exercitate în numele autorității administrative și juridice a domniei, sunt ilimitate. Deasupra autorității sale, domnul nu recunoaște, în aceste acte constituționale, nici o instanță îndrituită să o aprobe sau, dimpotrivă, să o îngrădească sau să o reducă. De abia în anul următor, în 1641, gramatele patriarhului Constantinopolului, Partenie I, vor consfinți măsurile luate de domnul Țării Românești în 1639–1640, din „iubire de bună stare a țării”.

Ultima parte a părții *expositio* a celor două hrisoave introduce în scenă *motivația legitimării politice*. În chip natural, *Scriptura* este autoritatea la care recursul instanței emitente este obligatoriu. Versetele preluate din Vechiul Testament (*Cartea Regilor* II) interpretat *ad hoc* de domn („cu puține numai schimbându-l”) glăsuiesc despre străinii care au vândut și „cârciumărit”²⁸ (au traficat) mănăstirile țării. Cine sunt aceștia? Pe de-o parte acei „domni și vlădici” străini care „pentru mită, fără voia nimănuî”, le-au supus „metoașe dajnice” altor mănăstiri. Fără echivoc, domnul denunță o stare de aservire, exprimată de epitetul „dajnic”, stare ce nu poate fi deloc justificată prin apelul la motivațiile obișnuite și recurente în actele de închinare, și anume datorita pioasă de a ajutora mănăstirile atonite, aflate în dificultate și în datorii, din pricina fîscului otoman. „Dajnică” nu este însă un simplu epitet, căci el introduce în discuție statutul juridic al închinării. Potrivit înțelesului pe care i-l dă Matei Basarab, metocul nu este proprietatea mănăstirii-mamă, ci doar îi datorează acesteia uzufructul veniturilor, convertit într-o sumă de

²⁷ În cazul bizantin, dispozițiile oficiale în privința fundațiilor religioase sunt alcătuite din: canoanele conciliilor ecumenice, novelele imperiale, deciziile patriarhale sau sinodale, v. Raymond Janin, *Le monachisme byzantin au Moyen Age. Commende et typica (Xe–XIVe siècle)*, în „Revue d’Études Byzantines”, 1964, XXII, p. 5–6; John Philip Thomas, *Private religious Foundations in the Byzantine Empire*, Washington D.C., Dumbarton Oaks Studies, 1987, p. 253–262.

²⁸ A cârciumări = a face negoț rușinos, a specula, a trafica, a se tocmi pentru lucruri ilicite; v. *Dicționarul Limbii Române*, Academia Română, Tomul I, Partea a II-a, Fasc. II, București, Cultura Națională, 1927, p. 136; ex. din *Cronograful* lui Moxa, (v. și ediția îngrijită de Gheorghe Mihăilă, București, Editura Minerva, 1989, p. 130) și din hrîsovul nr. 10, după ediția întocmită de Alexandru Odobescu, *Scrieri literare și istorice*, vol. I, București, Socecu, 1887, p. 431.

bani forfetară, ca orice dare sau taxă²⁹. Din acest punct de vedere, înclinăm să credem că statutul „metocului dajnic” apare aici ca echivalentul instituției bizantine *emphyteusis* (drept de exploatare, uzufruct și de profit asupra unui lucru, proprietate, cu excepția alienării acesteia, drept *in rem*)³⁰. Încredințarea în *emphyteusis* a proprietăților unei biserici survenea în cazul în care se constata ruina ei, de aici și frecvența cu care acest motiv apare invocat în hrisoavele de închinare din vremea predecesorilor domnului Matei Basarab.

O altă categorie ținută responsabilă de dezastrul creat în aproape toate mănăstirile țării sunt călugării greci, care le-au ocupat și le administrează abuziv, „vânzându-le și cârciumărindu-le”, fapt ce a provocat protestul energic al „călugărilor țării”, alungați și marginalizați: „*rugăciunile, lacrimile, suspinele acelor părinți duhovnici, goniți de striini de pren lăcuitele lor în silă, fără dreptate*”. Împărtășind condiția jalnică a acestora, domnul Matei Basarab amintește în acest moment istoric propria lui suferință de pribeag în țări străine, alungat, el, scoborât al neamului basarabesc, din propria lui moștenire de străinii uzurpatori.

Introdusă cu acest lung discurs juridic și politic, partea de *dispositio* propriu-zisă a hrisoavelor din 1639 și 1640 este scurtă și constă în listele de mănăstiri ce sunt slobozite din „legătura închinării”. Nici una din cele trei liste cuprinse în hrisoavele nr. 10, 511 și 527 nu este identică cu cealaltă. Hrisovul nr. 10 conține 22 de mănăstiri numite „lavre domnești”: Tismana, Cozia, Argeș, Bistrița, Govora, Dealul, Glavaciog, Snagov, Codmeana, Valea, Râncăciiov, Mislea, Bolintin, Câmpulung, Căldărușani, Brâncoveni, Sadova, Arnota, Gura Motrului, Topolog, Nucet, Tânganul.

Lista din hrisovul nr. 511 cuprinde trei categorii de lăcașuri: a. „lavre domnești” readuse pe seama țării: Tismana, Argeș, Brădet, Dealu, Glavaciog, Snagov, Mislea, Valea, Tânganul, Potoc, Râncăciiov și Menedic; b. mănăstirile „vândute și cârciumărite”: Cozia, Bistrița, Govora, Codmeana, Iezerul, Gura Motrului c. mănăstiri neînchinare, zidite din temelii de domnul Matei Basarab: Câmpulung, Sadova, Brâncoveni, Arnota, Căldărușani, Deunlemn, Mărgineni, Drăgăneștii de Ruși, Brebul și Plătărești.

Lista din hrisovul nr. 524 cuprinde numai mănăstirile zidite de domnul Matei Basarab și de înaintașii și strămoșii din familia sa: Câmpulung, Bistrița, Sadova, Brâncoveni, Arnota, Gura Motrului, Dintrunlemn, Căldărușani, Măxineni.

²⁹ Coman Vasilescu, *Abuzurile egumenilor greci în administrarea mănăstirilor închinare la Muntele Athos*, în antologia *Români și Muntele Athos*, ed. de Ignatie Monahul și Gheorghe Vasilescu, București, Paralela 45, 2002, p. 264; Ioan Moldoveanu, *Contribuții la istoria relațiilor țării române cu Muntele Athos (1650–1863)*, București, Editura Institutului Biblic și de Misiune al BOR, 2007, p. 55.

³⁰ Eleutheria Papagianni, *Legal Institutions and Practice in Matters of Ecclesiastical Property*, în *The Economic History of Byzantium: From the Seventh through the Fifteenth Century*, coord. de Angeliki E. Laiou, Washington DC, Dumbarton Oaks, 2002, p. 1061; otomanii cunoșteau o formă asemănătoare de proprietate uzufruitară, numită *tassaruf*, J. C. Alexander, *Toward a History of Post Byzantine Greece, The ottoman Kanunnames for the Greek Lands, circa 1500–1600*, Columbia University Press, 1974, p. 67.

Comparația celor trei liste ne arată mai întâi că primul pas în ceea ce am putea numi o reformă monastică a domnului Matei Basarab este introducerea, în actele din 1639–1640, a unei ierarhizări a fundațiilor monastice: „lavre domnești” și ctitorii private, împrumutându-se termenul de „lavră” din denotațiunea folosită la Muntele Athos. Al doilea pas au fost legămintele de slobozire din 1639–1640.

Împlinirea pasului al doilea nu este decât aprobarea, strict canonică, a hotărârilor luate în 1640 în Țara Românească de către Partenie al Constantinopolului, Teofil al Ierusalimului, împreună cu tot soborul Marii Biserici a Constantinopolului. Două gramate, amândouă datate 9 aprilie 1641³¹, consfințesc și întăresc întocmai hrisoavele de dezrobire din noiembrie și decembrie 1640 (doc. 511 și 527), adeverind că domnul a acționat corect din punct de vedere politic, „iubind buna stare a țării întregi și îngrijind de liniște și de dreptate” și apărând-o de străini, venetici și de „unii greci lacomi și fără învățătură de carte”. Prin această procedură canonică, soborul Marii Biserici, împreună cu cei doi patriarhi, al Constantinopolului și al Ierusalimului, încearcă să canalizeze asupra acestor instituții bunăvoința și generozitatea locuitorilor Țării Românești, în frunte cu domnul lor, căci, doar la câteva luni după cele două acte patriarhale, la 5 august, îl vedem pe patriarhul Partenie, înglodat în datoriile pe care le va plăti domnul Moldovei, Vasile Lupu, instituind o dare nouă obligatorie de 5 000 de aspri pe an, pe care fiecare eparhie trebuia să o achite față de „Marea Biserică a lui Hristos”.

Odată înlăturate posibilitățile de exploatare, ruinare și abuz asupra mănăstirilor țării, domnul porcede la restaurarea vieții monastice, refacerea obștilor, confirmarea daniilor, milelor. Și în această a treia fază, Matei Basarab a avut o viziune reformatoare, extinsă la ansamblul lăcașurilor monastice și pornind de la evaluarea corectă, obiectivă, a stării lor materiale. Și pentru această măsură, a avut nevoie de sprijinul autorității patriarhale și nu a ezitat să îl ceară. În toate direcțiile acestei reforme monastice în care măsurile domnești au fost întărite de gramate patriarhale, inițiativa apare ca fiind a domnului³². O gramată făcută cu mare blestem de patriarhul Paisie al Ierusalimului (23 martie 1645 – aprilie 1654) poruncește tuturor egumenilor din mănăstirile țării să se supună controlului instituit de domnul Matei Basarab, care a numit o comisie de boieri cu misiunea strictă de a evalua veniturile, vite, bucate și moșii, „clătite și neclătite”, adică bunuri mobile și imobile ale mănăstirilor³³.

Desăvârșirea reformei s-a produs câțiva ani mai târziu, în 1648, în prezența patriarhului Ierusalimului, Paisie, prin introducerea regulilor care restaurează regula

³¹ DANIC, *Peceți II*, 60, orig. gr.; trad. rom. la Bolliac, *Monastirile din România*, p. 477–481; DANIC, *Peceți II*, 59, orig. gr.; trad. rom., P. Teulescu, *Documente istorice*, I, București, 1960, p. 14–17.

³² Contrar tezei extinderii competenței patriarhului ecumenic asupra întregii arii a dreptului privat, formulate în cartea lui Nikos Pantazopoulos, *Church and Law in the Balkan Peninsula during the Ottoman Rule*, Thessaloniki, Institute of Balkan Studies, 1967, p. 44.

³³ *Documenta Romaniae Historica*, B, vol. XXX, ed. de Violeta Barbu, Marieta Chiper și Gheorghe Lazăr, București, Editura Academiei, 1998, p. XVIII, p. 102–103.

cenobitică și alegerea egumenului de către obște, fără vreun amestec extern, nici ecleziastic, nici laic. Matei Basarab, dotează în 1646 și 1648, trei din mănăstirile mari, numite „lavre ale țării”: Cozia, Câmpulung și Tismana, cu hrisoave de întărire a averii acumulate în timp, dar și cu reguli de viață monahală, „obiceiurile bune” instituite de sinodul din 13 aprilie 1596³⁴, al lui Mihai Viteazul, fiind reproduse ca referință normativă în hrisovul din 2 decembrie 1646 pentru mănăstirea Cozia³⁵, fără să facă niciun fel de aluzie la gramata patriarhului Ieremia al II-lea dată în 1592 pentru acest locaș. În schimb, așezămintele din 1648 pentru mănăstirile Cozia (6 mai), al patriarhului Paisie al Ierusalimului și Tismana (<iulie>) 1648³⁶, al domnului Matei Basarab pomenesc atât actul sinodal din 1596, cât și gramatele patriarhului Ieremia al II-lea³⁷. Mai mult de atât, alte două gramate ale aceluiași patriarh Paisie al Constantinopolului, cea din <iulie> 1648³⁸ și cea din 3 iulie 1648³⁹, consfințesc regulile de viață de obște restaurate de domn la Cozia și Tismana, și interdicția de a le închina. În gramata din 3 iulie, patriarhul Paisie numește mănăstirea Tismana „mai mare lavră în Țara Muntenească”⁴⁰, iar în gramata anterioară, este pomenită „cinstita lavră a Coziei”.

Că această reformă, începută în 1639 a avut mai multe etape, gândite ca atare de domnul Matei Basarab, ne-o dovedește însăși recapitularea acestor faze în hrisovul hărăzit mănăstirii Tismana din iulie 1648: „*Aceste tocmele le-am făcut pentru că vin oameni străini, călugări, de îmblă cu mită, cu vânzări pre la domni, pre la boiari, pre la vlădici până încap în mănăstire. De acia, să fac ca și Antihrist de încep a le închina altor mănăstiri pren Țara Turcească și a le face metoașe (care lucru easte foarte fără cuviință), de aceea începe a răsipi toate bucatele și toate veniturile și rămâne mănăstirea pustie. Acestea toate văzându-le domniia mea sparte și stricate și putrede, întăririle și miluirile și pomeanele și moșăile ce-au miluit acei pristăviți domni bătrâni carii den temeu au zidit sfintele case...*”⁴¹. Totodată, pasajul lămurește etapele prin care s-a ajuns la starea de lucruri denunțată în legămintele de slobozire: mai întâi, călugării greci au ocupat cu simonie mănăstirile⁴², iar apoi ei înșiși, fără vreo încuviințare a domnului, sfatului sau a soborului

³⁴ *Documenta Romaniae Historica*, vol. IX, București, Ed. Academiei, 1975, p. 205–206.

³⁵ *Documenta Romaniae Historica*, B, vol. XXXI, ed. de Violeta Barbu, Gheorghe Lazăr, Constanța Ghițulescu și Andreea Iancu, București, 2003, p. 379–382.

³⁶ *Documenta Romaniae Historica*, B, vol. XXXIII, ed. de Gheorghe Lazăr, Constanța Ghițulescu și Andreea Iancu, București, 2006, p. 170–197.

³⁷ *Documenta Romaniae Historica*, B, vol. XXXIII, p. 102 și 192.

³⁸ *Ibidem*, p. 167–170.

³⁹ *Ibidem*, p. 198–200.

⁴⁰ *Ibidem*, p. 198.

⁴¹ *Ibidem*, p. 166; fragment final de copie românească publicat sub numărul 164 din hrisovul slavon incomplet nr. 166, datat iulie 1648.

⁴² Nicolae Iorga, *Istoria Bisericii și a vieții religioase a românilor*, vol. I, p. 255 pomeneste câțiva ierarhi și călugări greci, locuitori în mănăstirile pământene, veniți aparent în anturajul lui Radu Mihnea voievod: „un vlădică Pahomie” la Târgoviște, Antonie la Argeș, un „piscup” la Tânganu, Haralambie la Snagov.

episcopilor, le-au închinat ca metoace, începând să risipească bunurile și veniturile și să alunge pe călugării români. Astfel se explică de ce, cu puține excepții (Mislea, Valea, Bolintin, Glavacioc, Iezeru, Potoc, Dealu), închinarea abuzivă sau vinderea celorlalte mănăstiri pomenite în hrisoavele nr. 10 și 524, în epoca anterioară anului 1639, poate fi cu greu demonstrată în documente întocmite în formă legală (autentificate). O posibilă vânzare poate fi aceea a mănăstirii Bolintin, închinată mănăstirii Ivir de Alexandru Coconul la 14 martie 1625⁴³, iar în anul următor, supusă mănăstirii Simonopetra, de către același domn (15 iunie 1626)⁴⁴. Petre Ș. Năsturel suspectează în acest transfer o posibilă vânzare a metocului de către călugării iviriți confrăților de la Simonopetra⁴⁵. Un alt exemplu adeverește cumpărarea unei mănăstiri de către o alta, mai mare, care o supune ca metoh, de data aceasta în țară. La începutul domniei lui Leon Tomșa, logofătul Miloș din Pârâu, nepotul de frate al vistierului Stoichiță din Strâmba, acuzat de delapidare din vistieria statului de către voievodul Gavril Movilă, răscumpără la 27 mai 1630⁴⁶, mănăstirea Strâmba, ctitoria boierului. Aceasta fusese „vândută de Alexandru Iliș voievod” pentru hiclesie, călugărilor mănăstirii Tismana. Mănăstirea salvată de la pieire, căci urma să fie surpată de un slujbaș al domnului, este vândută și cumpărată, „cârciumărită”. Slujitorul lui Alexandru Iliș, postelnicul Antonie Cațidiavol, un grec firește, este chemat la masă de călugări, ospătat din belșug și rugat să nu facă rău sfintei mănăstiri. După ce Cațidiavol a fost astfel îmblânzit, călugării, practici, pornesc să se târguiască și pun pe masă, ca pentru orice bun care are un preț, 250 de galbeni, cu care se oferă să răscumpere mănăstirea și să și-o facă metoh. De bună seamă, călugării realizaseră că sunt pe cale să facă o investiție bună, fiindcă numai averea mișcătoare și nemișcătoare lăsată de vistier Strâmbei valora mult mai mult, fără a mai socoti lăcașul în sine „biserica înfrumusețată cu odăjdii”.

Însemnătatea legămintelor sobornicești publicate în acest volum se înțelege așadar pe deplin în contextul acestei reforme monastice, pe cât de amplă, pe atât de profundă, pe care domnul Matei Basarab a înlăptuit-o la jumătatea secolului al XVII-lea.

Violeta Barbu

⁴³ Hurmuzaki, XIV-1, p. 724, nr. 699; *DIR*, sec. XVII, vol. IV, p. 486-487, trad. rom.

⁴⁴ Dumitru Năstase, *Les documents roumains des archives du couvent de Simonopetra*, în «Συμμεικτα», V, 1983, p. 239.

⁴⁵ Petre Ș. Năsturel, *Le Mont Athos et les Roumains*, Roma, Pontificio Institutum, Orientalium Studiorum, 1986, p. 115; Ioan Moldoveanu, *op. cit.*, p. 121.

⁴⁶ M. Săulescu, *Hrisov de la Leon vodă pentru întărirea de ctitori la m-rea Strâmba*, în „Arhivele Olteniei”, IV, 1925, p. 201-205; *DRH*, B, XXIII, p. 201-205.

NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI

La alcătuirea acestui volum, coordonat de Violeta Barbu și de Gheorghe Lazăr, editorii au beneficiat de un număr de 246 de transcrieri aflate în arhiva colecției *Documenta Romaniae Historica* de la Institutul de Istorie „Nicolae Iorga”: 74 de transcrieri ale unor documente din anul 1639, realizate de colectivul de la colecția *Documente privind Istoria României* și 172 de transcrieri din anul 1640, colaționate cu originalele de către Ruxandra Cămărășescu și Marieta Adam-Chiper. Toate aceste transcrieri au fost colaționate cu originalele de arhivă și modificate potrivit noilor norme de transcriere ale colecției.

Fiind o lucrare de colaborare, precizăm aici partea de contribuție a fiecăruia dintre coordonatori și editori. Violeta Barbu a asigurat: transcrierea și colaționarea documentelor și rezumatelor românești corespunzătoare anului 1639 (221 de doc.), a realizat colaționarea integrală cu fotografiile digitale a tuturor celor 462 de documente românești ale volumului și a celor cinci documente îndoielnice, a întocmit rezumatele în limba română, a făcut revizuirea generală a listei de prescurtări bibliografice, a indicelui de materii, a alcătuit lista documentelor cu dată rectificată, indicii de nume proprii ale literelor A, M, N, O și Ș și redactarea studiul introductiv. Lui Gheorghe Lazăr i se datorează transcrierea și traducerea celor 73 de documente slave, redactarea indicilor de nume proprii ale literelor B, C, D și S, verificarea tuturor fișelor indicelui de nume proprii și revizia generală a formei redactate a acestuia. Oana-Mădălina Popescu a transcris și colaționat documentele corespunzătoare lunilor ianuarie-mai și datării relative cu <circa> ale anului 1640, a întocmit lista prescurtărilor bibliografice și indicele de materii. Constanța Vintilă-Ghițulescu a transcris și colaționat documentele lunilor iunie–august–data lărgită și a întocmit indicii literelor E, F, G, H, I, J, K, L, P și R. Ovidiu Olar a transcris și colaționat documentele aferente lunilor septembrie–decembrie și a alcătuit indicii literelor T, Ț, U, V și Z. Ioana Voia a tradus rezumatele în limba franceză. Doamna Anca Popescu și domnul Alexandru Mareș au ajutat la lămurirea unor pasaje dificile din două documente.

Violeta Barbu

PRESCURTĂRI – BIBLIOGRAFIE

- Adam, *Doc. Cretzulescu* = Adam, Marieta, *Documente inedite din arhiva Cretzulescu*, în „Studii și Materiale de Istorie Medie”, VI, 1973, p. 359–361.
- Alexiu, *Doc. Teleajen* = Alexiu, Eleonora, *Documente de pe Valea Teleajenului*, București, 1939.
- Antonescu, P., *Monastirea Cozia* = Antonescu, Petre, *Monastirea Cozia*, în „Literatură și artă română”, VII, 1903, p. 119–147.
- Aricescu, *Indice* = Aricescu, Constantin, *Indice de documentele aflate în Arhiva Statului și nepublicate încă*, în „Revista istorică a Arhivelor României”, Broșura I, București, 1874, Broșura II, București, 1876.
- Barbu, *O arheologie* = Barbu, Daniel, *O arheologie constituțională românească. Studii și documente*, București, 2000.
- Barbu, *De bono conjugali* = Barbu, Violeta, *De bono conjugali. O istorie a familiei în Țara Românească în secolul al XVII-lea*, București, 2003.
- Bălașa, *M-rea Coșuna-Bucovățul* = Bălașa, Dumitru, *Documente privitoare la mănăstirea Coșuna-Bucovățul vechi*, în „Mitropolia Olteniei”, XXV, 1973, nr. 3–4, p. 269–307.
- Bălașa, *Trei pergamente* = Bălașa, Dumitru, *Trei pergamente slavone privitoare la satele Iablanița (Mehedinți) și Ștefănești (Gorj)*, în „Mitropolia Olteniei”, XXI, 1969, nr. 5–6, p. 412–416.
- Băjan, *Doc. câmpulungene* = Băjan, Dumitru I., *Documentele câmpulungene*, în „Anuarul Institutului de Istorie Națională din Cluj”, III, 1926, p. 739–742.
- Băjan, *Doc. Arhive* = Băjan, Dumitru I., *Documente de la Arhivele Statului*, vol. I (1586–1840), Câmpulung, 1908.
- Bălășel, *Hrisoave domnești* = Bălășel, Teodor, *Hrisoave domnești și alte feluri de documente, în copie sau regeste, cu privire la satul Bogdănești, județul Vâlcea*,

- transcrise de Pr. T. Bălășel, în „Arhivele Olteniei”, XIX, 1940, nr. 15, p. 112–134.
- Bărbulescu, *Date neobservate* = Bărbulescu, Ilie, *Date neobservate cu forme ale cuvântului român Andrei*, în „Arhiva. Organul Societății istorico-filologice din Iași”, XLV, 1938, nr. 1–2, p. 109–113.
- Bengescu, *M-rile închinare* = Bengescu, H. Grigore, *Monastirile zise închinare din România*, în „Revista Română pentru științe, litere și arte”, III, București, 1863, p. 264–285.
- Berechet, *M-rea Golgota* = Berechet, Ștefan, *Catagrafia din 1847 a mănăstirii Golgota*, în „Amvonul”, XVIII, 1915, nr. 9, p. 272–282.
- Bogdan D., *Daniile românești* = Bogdan, Damian, P., *Despre daniile românești la Athos*, în „Arhiva românească”, VI, București, 1941, p. 263–309.
- Bogdan, *Despre cnejii români* = Bogdan, Ioan, *Despre cnejii români*, în „Analele Academiei Române. Memoriile Secțiunii Istorice”, s. II, t. XXVI, p. 13–44.
- Bolliac, *M-rile din România* = Bolliac, Caesar, *Monastirile din România*, București, 1862.
- Bolliac, *Muntele Athoneului* = Bolliac, Caesar, *Registru chronologicu de acte Romănesci ce se află la Muntele Athoneului*, în „Buciumul”, I, 1863, nr. 54, p. 213–214.
- Brezoianu, *Mănăstirile* = Brezoianu, Ioan, *Mănăstirile zise închinare și călugării străini*, București, 1861.
- Bulat, *Doc. Olteniei* = Bulat, Toma G., *Contribuțiuni documentare la istoria Olteniei: secolul XVI, XVII și XVIII*, Râmnicu Vâlcea, 1925.
- Bulat, *Dreptul de patronat* = Bulat, Toma G., *Dreptul de patronat în Biserica ortodoxă română (O interesantă hotărâre dată de episcopul Iosif al Argeșului în conflictul dintre Mănăstirea Câmpulung și doctorul Ștefan Piscupescu pentru Schitul Golești-Mușcel)*, în „Arhivele Basarabiei”, IX, 1937, nr. 1–4, p. 79–100.
- Bulat, *M-rea Argeș* = Bulat, Toma G., *Știri documentare despre mănăstirea Argeșului în timpul domniei lui Matei Basarab (1632–1654)*, în „Biserica Ortodoxă Română”, XCIII, 1975, nr. 3–4, p. 360–370.
- Caproșu, Mioc, *Documente slavo-române* = Caproșu I., Mioc D., *Documente slavo-române în arhivele din URSS*, în „Studii și Materiale de Istorie Medie”, X, 1983, p. 115–134.

- Caramelea, *Berivoiești* = Caramelea, Vasile, V., *Satul Berivoiești (Muscel), I. Obștea moșnenilor*, Câmpulung Muscel, 1946.
- Cat. Ț. Rom. = *Catalogul documentelor Țării Românești din Arhivele Naționale*, vol. IV (1633–1639), întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă, Doina Duca-Tinculescu, Silvia Vătafu-Găitan, București, 1981; vol. V (1640–1644), întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă, Doina Duca-Tinculescu, Silvia Vătafu-Găitan, București, 1985.
- Cărăbiș, *Doc. jud. Gorj* = Cărăbiș, Vasile, *Documente din județul Gorj – sec. XVII*, în „Mitropolia Olteniei”, XXV, 1973, nr. 1–2, p. 164–168.
- Câdea, *Mărturii II* = Câdea, Virgil, *Mărturii românești peste hotare*, vol. II, ed. II, București, 2011.
- Chiriță, *Boierii Brâncoveni* = Chiriță, Ilie, *Boierii Brâncoveni (Adaosuri)*, în „Arhivele Olteniei”, XV, 1936, nr. 86–88, p. 353–358.
- Chiriță, *Doc. brâncovene* = Chiriță, Ilie, *Documente brâncovene și oltene*, în „Arhivele Olteniei”, XVII, 1938, nr. 95–96, p. 71–80.
- Cipariu, *Muntele Athos* = Cipariu, Timotei, *Muntele Athos și monasterile lui*, în „Arhiva pentru filologie și istorie”, 1867, nr. 10, p. 195–200.
- Ciucă, *Un falsificator* = Ciucă, Marcel Dumitru, *Un falsificator de documente și hrisoave false ale orașelor Târgoviște (1640) și Pitești (143)*, în „Revista arhivelor”, LXIII, 1986, nr. 4, p. 449–464.
- Cernovodeanu, Vătămanu, *Vechea tipografie a Buc.* = Cernovodeanu, P., Vătămanu, N., *Contribuții la vechea tipografie a Bucureștilor: ostrovul Dâmboviței (sec. XVI–XVII)*, „Studii. Revista de istorie”, XII, 1959, nr. 6, p. 115–132.
- Codrescu, *Uricarul* = Codrescu, Theodor, *Uricarul sau colecțiune de diferite acte care pot servi la istoria românilor*, I, Iași, 1871.
- Cotovanu, *La famille Căndescu-Mihălcescu* = Cotovanu, Lidia, *La famille Căndescu-Mihălcescu et ses liens avec l'Épire. Origines lointaines et plus proches (XVe–XVIIe siècles)*, în „Revista de Istorie Socială”, X–XII, 2005–2007, Iași, 2009, p. 65–120.
- Crăciun, *Dare de seamă* = Crăciun, Ioachim, *Dare de seamă la „Documente câmpulungene” de Dumitru I. Băjan*, în „Anuarul Institutului de Istorie Națională”, III, 1924–1925, Cluj, 1926, p. 737–750.

- Crețeanu, *Schit. Topolnița* = Crețeanu, Radu, *Documentele schitului Topolnița*, în „Mitropolia Olteniei”, XV, 1963, nr. 5–6, p. 449–464.
- Cristescu, *M-rea Arnota* = Cristescu, D., *Sfânta mănăstire Arnota*, Râmnicu Vâlcea, 1937.
- Cronț, *Jurătorii* = Cronț, Gheorghe, *Instituții medievale românești. Înfrățirea de moșie. Jurătorii*, București, 1969.
- Documente inedite* = *Documente inedite române*, în „Arhiva Istorică a României”, I, 1864, nr. 3, p. 22–24.
- Drăghiceanu, *Argeș* = Drăghiceanu, Virgil, *Curtea domnească din Argeș. Note istorice și arheologice*, în „Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice”, X–XVI, 1917–1923, București, 1923, p. 9–76.
- Dumitrescu, *Istoricul* = Dumitrescu, Marin, *Istoricul a 40 de biserici*, vol. IV, București, 1915.
- Enăceanu G., *Condica Sântă* = Enăceanu Ghenadie, *Din istoria bisericii românilor. Metropolia Ungro-Valachiei. Condica Sântă*, în „Biserica Ortodoxă Română”, VIII, 1884, nr. 4, p. 241–254.
- Erbiceanu, *Doc. ist. bis.* = Erbiceanu, Constantin, *Documente privitoare la Istoria Bisericească și politică a Românilor*, în „Biserica Ortodoxă Română”, XIII, 1899, nr. 3, p. 260–283.
- Erbiceanu, *Monastirile românești* = Erbiceanu, Constantin, *Material pentru istoria universală bisericească și laică a românilor. Monastirile românești*, în „Biserica Ortodoxă Română”, XIII, 1889–1890, p. 280–287.
- Filitti, *Arh. Cantacuzino* = Filitti, Ioan C., *Arhiva Gheorghe Grigore Cantacuzino*, București, 1919.
- Filitti, *Condica Poenarilor-Almăjani* = Filitti, Ioan C., *Condica Poenarilor-Almăjani*, în „Arhivele Olteniei”, VIII, 1929, nr. 41–42, p. 1–16; nr. 43–44, p. 284–308.
- Filitti, *Reg. de doc.* = Filitti, Ioan C., *Regeste de documente. Trei sate Mănești (Ilfov, Prahova și Dâmbovița), o confuzie în istoriografia noastră*, București, 1938.
- Florea, *Documente* = Florea, Pavel, M., *Documentele colecției Cantacuzino-Edeleanu (SUA), 1530–1852*, București, 2005.
- Florescu-Romanescu, *Doc. Crețești* = Florescu, George și Romanescu, Marcel, *Documente privitoare la Crețești și Brădești*, în „Arhivele Olteniei”, XXII, 1943, nr. 125–130, p. 97–124.

- Fortunescu, *Creșterii și Brădeștii* = Fortunescu, C. D., Florescu G. D., Romanescu, Marcel, *Două neamuri oltene: Creșterii și Brădeștii*, Craiova, 1944.
- Furnică, *Din ist. comerțului* = Furnică, Dimitrie Z., *Din istoria comerțului la români. Mai ales băcânia*, București, 1908.
- Furnică, *Industria* = Furnică, Dimitrie Z., *Industria și dezvoltarea ei în țările românești*, București, 1926.
- Furtună, *Moșia Ceptura* = Furtună, Dumitru, *Documentele moșiei Ceptura din județul Prahova*, București, 1934.
- Furtună, *Ucenicii starețului Paisie* = Furtună, Dumitru, *Ucenicii starețului Paisie în mănăstirile Cernica și Căldărușani*, București, 1927.
- Ghibănescu, *Surete* = Ghibănescu, Gheorghe, *Surete și izvoade*, vol. VI, Iași, 1909.
- Giurescu, *Despre rumâni* = Giurescu, Constantin, *Despre rumâni*, în „Analele Academiei Române. Memoriile Secțiunii Istorice”, s. II, t. XXXVIII, 1915–1916, p. 191–246.
- Giurescu, *Vechimea rumâniei* = Giurescu, Constantin, *Vechimea rumâniei în Țara Românească și Legătura lui Mihai Viteazul*, în „Analele Academiei Române. Memoriile Secțiunii Istorice”, s. II, t. XXXVII, 1915–1916, p. 479–543.
- Giurescu, *Stud. de ist. socială* = Giurescu, Constantin, *Studii de istorie socială. Vechimea rumâniei. Despre rumâni. Despre boieri*, ed. II, București, 1943.
- Grecianu, *Genealogiile* = Grecianu, Ștefan D., *Genealogiile documentate ale familiilor boierești*, I–III, București, 1913–1916.
- Grecianu, *Viața lui Brâncoveanu* = Grecianu, Ștefan D., *Viața lui Costandin Vodă Brâncoveanu*, București, 1906.
- Hașdeu, *Arh. ist.* = Hașdeu, Bogdan P., *Arhiva istorică a României*, I, 1, București, 1865.
- Hașdeu, *Etymologicum Magnum* = Hașdeu, Bogdan P., *Etymologicum Magnum Romaniae. Dicționarul limbei istorice și poporane a românilor*, II, București, 1974.
- Hrisovul lui Matei Basarab* = *Hrisovul lui Matei Basarab pentru desrobirea sfintelor monastiri închinat din anul de la Facerea Lumii 7149, iar de la Hristos 1641, dat în scaunul Târgoviști*, București, 1889, 15 p.
- Hurmuzaki-Iorga, XIV-1 = Hurmuzaki, Eudoxiu, Iorga, Nicolae, *Documente privitoare la istoria românilor*, XIV-1, București, 1915.

- Hurmuzaki-Papadopulos-Kerameus, XIII = Hurmuzaki, Eudoxiu, Papadopulos- Kerameus A., *Documente privitoare la istoria românilor. Texte grecești*, vol. XIII, București, 1909.
- Ionașcu, *Acte* = Ionașcu, Ion, *Acte și însemnări relative la boerul muntean Sandu Bucșănescu (†1760)*, în „Arhivele Olteniei”, XIII, 1934, nr. 74–76, p. 328–337.
- Ionașcu, *Doc. Oltenia* = Ionașcu, Ion, *Documente privitoare la Oltenia și jud. Olt*, în „Arhivele Olteniei”, XIV, 1935, nr. 77–78, p. 107–124.
- Ionașcu, *Doc. Șerbănești* = Ionașcu, Ion, *Documentele moșilor schitului Șerbănești-Morunglavă din Vâlcea*, în „Arhivele Olteniei”, XVII, 1938, nr. 97–100, p. 289–310.
- Ionașcu, *M-rea Ciolanu* = Ionașcu, Ion, *Știri nouă asupra mănăstirii Ciolanu (Buzău)*, în „Îngerul”, VIII, 1936, nr. 1–2, Buzău (extras).
- Ionașcu, *M-rea Hurez* = Ionașcu, Ion, *Contribuții la istoricul mănăstirii Hurez după documente inedite din arhiva Eforiei Spitalelor Civile*, Craiova, 1935.
- Ionașcu, *M-rea Târgșor* = Ionașcu, Ion, *Mănăstirea Târgșor. Un fost metoh al spitalului Pantelimon*, București, 1938.
- Ionașcu, *Mărturii Radu Popescu* = Ionașcu, Ion, *Mărturii relative la cronicarul Radu Popescu*, în „Revista istorică română”, XV, fasc. I, 1945, p. 17–35.
- Ionașcu, *Schitul Grăjdana* = Ionașcu, Ion, *Un fost metoh al Pantelimonului: Schitul Grăjdana (Buzău); cu documente și regeste mai ales din arhiva Eforiei Spitalelor Civile*, Buzău, 1936.
- Ionașcu, *Stoica Ludescu* = Ionașcu, Ion, *Despre logofătul Stoica Ludescu*, în „Analele Universității C. I. Parhon”, Seria Științe Sociale-Istorie, 1956, nr. 5, p. 261–297.
- Ionescu, *M-rea Govora* = Ionescu, Gheorghe, *Mănăstirea Govora și egumenia lui Meletie Macedoneanul (II)*, în „Buletinul Monumentelor Istorice”, XL, 1971, nr. 4, p. 33–42.
- Ionescu, G. M., *Ist. Cotrocenilor* = Ionescu, Gion M., *Istoria Cotrocenilor, Lupescilor (Sf. Elefterie) și Grozăvescilor*, București, 1902.
- Ionescu, G. M., *Ist. Mitrop.* = Ionescu, Gion M., *Istoria Mitropoliei Ungrovlahiei, 1359–1709*, vol. I–II, București, 1906.
- Ionescu-Gion, *Ist. Buc.* = Ionescu-Gion, G. I., *Istoria Bucureștilor*, București, 1899.

- Iorga, *Doc. urlățene* = Iorga, Nicolae, *Documente urlățene*, în „Buletinul Comisiei Istorice a României”, vol. V, 1926, p. 177–315.
- Iorga, *Ist. București* = Iorga, Nicolae, *Istoria Bucureștilor*, București, 1939.
- Iorga, *St. și doc.* = Iorga, Nicolae, *Studii și documente cu privire la istoria românilor*, VII, București, 1905.
- Langlois, *Le mont Athos* = Langlois, Victor, *Le mont Athos et ses monastères*, Paris, 1867.
- Lazăr, *Familia Ciorogârleanu* = Lazăr, Gheorghe, *Familii de boieri munteni cu origine negustorească, I, Familia Ciorogârleanu*, în „Revista de Istorie Socială”, XIII–XV, 2008–2010, p. 257–293.
- Marinescu, *Δοχειαριου* = Marinescu, Florin, *Η ιερα μονη Δοχειαριου στη Ρουμανια*, Εκδόσεις Ιεράς Μονής Δοχειαρίου, Άγιον Όρος, 2009.
- Marinescu, *Ρουμανικα εγγραφα* = Marinescu Florin, *Ρουμανικα εγγραφα του Αγιου Ορους αρχειο Ιερας Μονις Αγιου Διονυσιου*, Thessaloniki, Ektodikos Oikos, 2013.
- Metzulescu, *Două contribuțiuni* = Metzulescu, Stelian, *Două contribuțiuni la istoria religioasă din Țara Românească în secolul al XVII-lea*, în „Glasul Bisericii”, XIX, 1960, nr. 3–4, p. 305–315.
- Minea, Boga,
Cum se moșteneau moșiile = Minea, Ioan, Boga, Lucian T., *Cum se moșteneau moșiile în Țara Românească până la sfârșitul sec. al XVI-lea. Contribuțiuni la istoria vechiului drept din Țara Românească*, în „Cercetări Istorice”, VIII–IX, 1932–1933, nr. 3, p. 84–238.
- Monastirile românești* = *Monastirile românești*, în „Biserica Ortodoxă Română”, XIII, 1889, nr. 1, p. 279–287.
- Nastase-Marinescu, *Simonopetra* = Nastase, Dumitru, Marinescu, Florin, *Les actes roumains de Simonopetra (Mont Athos). Catalogue sommaire*, Athènes, 1987.
- Năsturel, *Genealogia Năsturelilor* = Năsturel, general Petre V., *Genealogia Năsturelilor*, în „Revista pentru Istorie, Archeologie și Filologie”, vol XI, 1910, p. 282–330; vol. XII, 1911, p. 7–43.
- Nicolaescu, *Ajutoare bănești* = Nicolaescu, Stoica, *Ajutoare bănești date de către domnitorii și boierii Țării Românești și ai Moldovei schiturilor și mănăstirilor din Sfântul Munte*, în „Convorbiri literare”, XXXVI, 1902, p. 957–960.

- Nicolăescu-Plopșor, *Monografia* = Nicolăescu-Plopșor, Constantin S., *Monografia județului Dolj. Izvoare istorice*, în „Oltenia”, cartea a VIII-a, noiembrie 1944, p. 1–192.
- Obedeanu, *Condițiunea străinilor* = Obedeanu, Constantin V., *Condițiunea străinilor în Țara Românească, din vremurile cele mai vechi până la 1717*, în „Noua Revistă Română”, Supliment I, II, 1900, nr. 20, p. 114–118.
- Obedeanu, *Dumitru Filișanu* = Obedeanu, Constantin V., *Dumitru Filișanu*, în „Arhivele Olteniei”, VII, 1928, nr. 39–40, p. 415–418.
- Obedeanu, *Grecii* = Obedeanu, Constantin V., *Grecii în Țara Românească. Cu o privire generală asupra stărei culturale până la 1717*, București, 1900.
- Opreșcu, *Moșia Stăncești* = Opreșcu, Anton, *Hârtii referitoare la moșia Stăncești (Prahova)*, în „Revista Istorică”, X, 1924, nr. 10–12, p. 294–297.
- Pally, *Muzeul Golești* = Pally, Filofteia, *Documente inedite din Colecțiile Muzeului Golești, Muzeul Viticulturii și pomiculturii Golești-Argeș*, Muzeul Golești, 2012.
- Panaitescu, *Dreptul de strămutare* = Panaitescu, Petre P., *Dreptul de strămutare al țăranilor în Țările Române (până la mijlocul secolului al XVII-lea)*, în „Studii și Materiale de Istorie Medie”, I, 1956, p. 63–122.
- Pârnuță, Trâmbaciu, *Documente Câmpulung* = Pârnuță, Gheorghe, Trâmbaciu, Ștefan, *Documente și inscripții privitoare la istoria orașului Câmpulung-Muscel*, vol. I, București, 1999.
- Potra, *Contrib. ist. țiganilor* = Potra, George, *Contribuțiuni la istoricul țiganilor din România*, București, 1939.
- Potra, *Doc. București* = Potra, George, *Documente privitoare la istoria orașului București, (1594–1821)*, București, 1961.
- Potra, *Tezaurul* = Potra, George, *Tezaurul documentar al județului Dâmbovița (1418–1800)*, Târgoviște, 1972.
- Potra G, Simache N. I., *Ploiești și Târgșor* = Potra, George, Simache, Nicolae I. *Contribuții, la istoricul orașelor Ploiești și Târgșor (1632–1857)*, Ploiești, 1971.
- Rădulescu, *Mărturii doc.* = Rădulescu, Toma, *Mărturii documentare inedite sau mai puțin cunoscute privitoare la epoca lui Mihai Viteazul, din colecția Muzeului Olteniei*, în „Mitropolia Olteniei”, LIV, 2002, nr. 9–12, p. 83–101.
- Rădulescu, *M-rea Plăviceni* = Rădulescu Toma, *Mănăstirea Plăviceni, documente inedite sau mai puțin cunoscute*,

- în „Mitropolia Olteniei”, LV, 2003, nr. 5–8, p. 184–209.
- Răuțescu, *Dragoslavele* = Răuțescu, Ioan, *Dragoslavele*, ed. II, Câmpulung, 1937.
- Răuțescu, *Câmpulung Muscel* = Răuțescu, Ioan, *Câmpulung Muscel. Monografie istorică*, Câmpulung, 1943.
- Răuțescu, *Topoloveni* = Răuțescu, Ioan, *Topoloveni. Monografie istorică*, București, 1939.
- Romanescu, *Brădești* = Romanescu, Marcel, *Ceva despre Brădești*, în „Arhivele Olteniei”, XXIII, 1943, nr. 3, p. 50–127.
- Rosetti, *Pământul* = Rosetti, Radu, *Pământul, sătenii și stăpânii în Moldova*, t. I, București, 1907.
- Sacerdoțeanu, *Catarii* = Sacerdoțeanu, Aurelian, „*Catarii*” la Râmnicul Vâlcei, în „Mitropolia Olteniei”, XIII, 1961, nr. 6, p. 317–330.
- Sacerdoțeanu, *Moara din Râmnic* = Sacerdoțeanu, Aurelian, *Moara din Râmnic a mănăstirii Govora*, în „Mitropolia Olteniei”, XV, 1963, nr. 5–6, p. 371–390.
- Simache, *Fulga* = Simache, Nicolae I., *Creșterea domeniului feudal în secolul al XVII-lea. Cotropirea pământurilor țăranilor din Fulga*, în „Studii și Materiale privitoare la trecutul istoric al județului Prahova”, 1970, p. 107–176.
- Spineanu, *Hrisovul* = Spineanu, Ioan, *Hrisovul lui Matei Basarab, prin care dăruiește lui Pană Paharnicul și fiilor lui stăpânire peste jumătate din satul Cacoți și Stâlpnița, din județul Mehedinți*, în „Arhivele Olteniei”, VII, 1928, nr. 3–5, p. 33–34.
- Spineanu, *Zapis* = Spineanu, Ioan, *Zapis de vânzare din Cacoți, 1640*, în „Arhivele Olteniei”, VII, 1928, nr. 35, p. 32–33.
- Stoicescu, *Dicț. marilor dregători* = Stoicescu, Nicolae, *Dicționar al marilor dregători din Țara Românească și Moldova, sec. XIV–XVII*, București, 1971.
- Stoicescu, *Matei Basarab* = Stoicescu, Nicolae, *Matei Basarab*, București, 1988.
- Stoicescu, *Subalternii marilor dregători* = Stoicescu, Nicolae, *Despre subalternii marilor dregători din Țara Românească și Moldova, sec. al XV-lea – mijlocul sec. al XVIII-lea*, în „Studii și Materiale de Istorie Medie”, VI, 1973, p. 61–90.
- Șerbănescu, *M-rea Snagov* = Șerbănescu, Nicolae, *Istoria mănăstirii Snagov*, București, 1944.

- Ștefănescu, *Catalog* = Ștefănescu, Liviu, *Catalogul documentelor epocii lui Matei Basarab păstrate în colecțiile Muzeului de Istorie a Municipiului București*, în *Matei Basarab și Bucureștii*, București, 1983, p. 143–165.
- Ștefulescu, *Crasna* = Ștefulescu, Alexandru, *Schitul Crasna*, București, 1910.
- Ștefulescu, *Din trecutul Gorjului* = Ștefulescu, Alexandru, *Din trecutul Gorjului. Satele dispărute, satele care și-au schimbat numele. Configurația Gorjului, Culele*, în „Buletinul Societății Geografice Române”, XXVIII, 1907, nr. 1, p. 17–166.
- Ștefulescu, *Doc. slavo-rom.* = Ștefulescu, Alexandru, *Documente slavo-române relative la Gorj (1406–1665)*, Târgu-Jiului, 1908.
- Ștefulescu, *Gorjul ist. și pit.* = Ștefulescu, Alexandru, *Gorjul istoric și pitoresc*, Târgu Jiului, 1904.
- Ștefulescu, *Polovragi* = Ștefulescu, Alexandru, *Polovragi*, Târgu Jiului, 1906.
- Șucu, *Satul Mățău* = Șucu, Ion I., *Contribuțiuni la istoricul satului Mățău-Mușcel*, în „Revista Arhivelor”, IV, 1940, 1, p. 143–154.
- Teodorescu, *Monografia orașului Câmpina* = Teodorescu, Stoica, *Monografia orașului Câmpina. Istorie și documente*, Câmpina, 1924.
- Teulescu, *Doc. ist.* = Teulescu, P., *Documente istorice publicate de P. Teulescu*, Seria I, București, 1860.
- Tezaur vâlcean* = Direcția Generală a Arhivelor Statului, *Tezaur medieval vâlcean. Catalogul documentelor de la arhivele Statului din Râmnicu-Vâlcea (1388–1715)*, întocmit de Corneliu Tamaș, Ioan Soare, Carmen Andreescu, vol. I, București, 1983.
- Un hrisov important* = *Un hrisov important*, publicat de G., în „Biserica Ortodoxă Română”, XXXIX, 1916, nr. 11, p. 1144–1153.
- Vasilescu, A. A., *M-rea Bradu* = Vasilescu, Aurel, A., *Mănăstirea Bradu de pe Nișcov*, în „Biserica Ortodoxă Română”, LV, 1937, nr. 1–2, p. 60–89.
- Venelin, *Vlaho-Bolg.* = Venelin, I., *Влахo-Болгарскіи или Даци-славянскіи граматъи*, St. Petersburg, 1840.
- Vlădăianu, *Moșia Vlădaia* = Vlădăianu, Ion, I., *Documente privitoare la moșia Vlădaia (Mehedinți)*, în „Arhivele Olteniei”, XVII, 1938, nr. 95–96, p. 32–41, 80–93.

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. 1639 (7147) <ianuarie 1 – iunie 10>, București. Matei Basarab voievod întărește lui Barbu căpitan din Poiana o grădină la București.

2. 1639 (7147) ianuarie 1. Ianache, fiul lui Lascăr, vinde lui Apostolache comis pe țigani Stoilă și Oltea, cu feciorii lor pentru 71 de galbeni.

3. 1639 (7147) ianuarie 2. Matei Basarab voievod împuternicește pe egumenul Gavril de la mănăstirea Sadova să ia pe țiganca Mușa cu fetele ei de la mănăstirea Glavaciog sau alte țigănci în locul lor.

4. 1639 (7147) ianuarie <6>. Hrizea mare vornic din Bălteni apără de rumânie pe Cernica și Oprea din Gostile, nepoții lui Drăghici logofăt, căci de teamă să nu fie rumâniți, au schimbat moșia lor de la Belciugatele cu moșia Cioara a lui Drăghici logofătul, iar acesta a vândul partea lor din Belciugatele lui Hrizea mare vornic.

5. 1639 (7147) ianuarie 8. Matei Basarab voievod împuternicește pe Bogoslav egumenul de la mănăstirea Panaghia de lângă Târgoviște să adune și să aducă la moșia lor pe toți rumânii din Mărcești, j. Dâmbovița, pentru că au fost dăruiți mănăstirii de Udrea postelnicul din Băleni, iar fratele acestuia, Badea, să-și recupereze banii de unde i-a dat.

6. 1639 (7147) ianuarie 9. Stanciu împrumută 5 800 de bani de la Stroe Leurdeanu vistier, punând zălog o delniță la Ștefănești, j. Muscel.

7. 1639 (7147) ianuarie 10. Popa Chera și Vlad vând fratelui lor, Pârveu mare cămăraș, toate drepturile lor asupra averilor părintești moștenite: moșiile de după cetate și de la Pucioasa, case, pivnițe, grădini și viii, toate în valoare de 60 de ughi.

8. 1639 (7147) ianuarie 10. Nan postelnicul din Bărbătești vinde lui Tatul sluger ocină la Grădiștea de Jos, j. Vlașca, cumpărată de tatăl său, Oprea logofăt, în zilele lui Șerban vodă, cu vad de moară, pentru 2 700 de bani.

9. 1639 (7147) ianuarie 10, București. Matei Basarab voievod întărește lui Barbu Brădescu paharnic și soției lui, Călina, fiica lui Cârstea sluger, satele Vlădaia, j. Mehedinți și Sarcov, după mai multe judecăți succesive.

10. 1639 (7147) <post ianuarie 10 – august 28>, în al șaptelea an de domnie, București. Matei Basarab voievod împreună cu divanul, mitropolitul Țării și cu toți episcopii scoate de sub închinarea de la Sfântul Munte Athos și din Țara Grecească, următoarele mănăstiri: Tismana, Cozia, Argeș, Bistrița, Govora, Glavaciog, Dealul, Cotmeana, Snagov, Valea, Rângăciovul, Mislea, Bolintin, Câmpulung, Căldărușani, Brâncoveni, Sadova, Arnota, Gura Motrului, Potocul, Nucet și Tânganul, rămânând închinare numai acelea pe care le-au închinat ctitorii lor.

11. 1639 (7147) ianuarie 11, ziua de Sf. Theodosie, București. Matei Basarab voievod împluternicește pe episcopul Ștefan al Buzăului să interzică oricărui altcineva să se folosească de viile din dealul Zoreștilor, lăsate de Negre clucer, prin diată, Episcopiei.

12. 1639 (7147) ianuarie 12. Cârstea negustorul face schimb de pivnițe <la București> cu prăvălie și cu loc cu Iorgachi vornicul.

13. 1639 (7147) ianuarie 12. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Cozia stăpânirea peste moșia Orlea, cu baltă și peste balta Căbălăul de la Săpatul, pe râul Ialomița, pentru care a avut judecată în divan cu Socol Cornățeanul mare clucer.

14. 1639 (7147) ianuarie 15. Albu și Dragomir din Comiși, j. Teleorman, se vând rumâni logofătului Bunea Grădișteanu cu 26 de ughi.

15. 1639 (7147) ianuarie 15. Gheorghe Caridi vistier adeverește egumenului Zosima de la mănăstirea Mislea pentru un schimb de țigănci.

16. 1639 (7147) ianuarie 15. Unchiașul Micu din Dragoslavele <j. Argeș> împreună cu copiii săi, Stanciul și Velica și cuscrii și cu alți oameni adevereșc că s-au tocmit ca Micu să lase fiicei sale de zestre patru delnițe la Bădeni.

17. 1639 (7147) ianuarie 15. Matei Basarab voievod poruncește tuturor celor care dețin vie pe moșia mănăstirii Cotmeana să ducă la mănăstire cu carele tot vinul datorat din vinărici.

18. 1639 (7147) ianuarie 16, București. Preda spătarul, fiul lui Teodosie Corbeanul mare ban, nepotul lui Preda fost mare ban din Cepturoaia, vinde lui Danciu Pârâianu logofăt satele Vulpeni și Gruia, cu rumâni, pentru 930 de galbeni, pe care îi datora unor turci pentru miere.

19. 1639 (7147) ianuarie 16. Jupâneasa Stanca cu fiica ei, Neacșa, vând lui Matei Basarab voievod o vie la Căldărușani, pe care o avea de la soțul ei, cu 35 de ughi.

20. 1639 (7147) ianuarie 17. Albul, fiul lui Oprea logofăt din Rătevoiești, vinde o delniță la Ștefănești <j. Argeș> lui Stroe Leurdeanu vistier.

21. 1639 (7147) ianuarie 17. Matei Basarab voievod întărește lui Oană logofăt din Gurguița, j. Vâlcea, care este slujitor la roșii, stăpânirea peste un sălaș de țigani, cumpărat de la Rustea negustorul cu 60 de ughi.

22. 1639 (7147) ianuarie 20. Monahul Paisie din Mihăiești, împreună cu nepotul lui, Vasilie, mărturisesc înaintea unor boieri judecători despre niște rumâni de la Sevestreni că aparțin mănăstirii Cozia, iar nu boierilor Rudeni.

23. 1639 (7147) ianuarie 20. Stan, fiul lui Borcea din Ploiești, vinde lui Bunea Grădișteanu al doilea vistier trei pogoane de vie în dealul Neagovanilor, cu 31 de ughi.

24. 1639 ianuarie 20, București. Matei Basarab voievod întărește lui Sava vătaf, fiul lui Negre vătaf din Văcărești, 80 de stânjeni moșia de la Văcăreștii de Jos, j. Ilfov, după o judecată cu mănăstirea Sf. Treime (Radu Vodă) din București.

25. <Post 1639 ianuarie 20>. Mai mulți jurători printre care și popa Stanciu mărturisesc despre ocina donată de Negre vătaf din Văcărești, mănăstirii Sf. Treime, stricând hotărârea domnească anterioară și dând înapoi mănăstirii moșia.

26. 1639 (7147) ianuarie 21. Gheorghe postelnic din Bănești cu fratele său, Lupul și nepotul Șerban, vând lui Bunea Grădișteanu al doilea vistier un sălaș de țigani cu 10 000 bani.

27. 1639 (7147) ianuarie 22. Mitropolitul Teofil al Ungrovlahiei împreună cu șase boieri tocmelnici hotărăsc ca Iordache vornicul din Cozleci, fiul jupânesii Iilina și ai lui Sima vameșul să stăpânească două părți din averea rămasă de la mama sa, iar cumnata lui, Mara și cu soțul ei, Ghinea Parepa, împreună cu fiul lor, Stroe, doar o parte, pentru că numai el a îngrijit pe mama lui până la moarte.

28. 1639 (7147) ianuarie 22. Matei Basarab voievod îl împuternicește pe Stanciu logofăt din Bujorani să-și ia o țigancă din țigănia lui Condilo postelnic.

29. 1639 (7147) ianuarie 24. Pața și cu fratele său, Pătrașcu, vând negustorului Parasco 40 de stânjeni de ocină în Cosoba de Jos, ocină stearpă.

30. 1639 (7147) ianuarie 25, București. Șase boieri judecători hotărăsc ca moșiile și alte averi ale lui Dragu logofăt, date ca zestre fiicelor lui, Mira și Samfira, să se împartă în trei părți : o parte să o ia Petco, fiul lui Dragu logofăt, o parte Mira, jupâneasa lui Pavel din Șoplea, altă parte să o ia Preda paharnic, soțul Samferei, împreună cu fiul său Ivașco postelnic, împreună cu alte moșii care au fost împărțite ca răsplată pentru îngrijiri la moarte.

31. 1639 (7147) ianuarie 26. Cristian din Șotânga <j. Dâmbovița> se vinde rumân vistierului Bunea Grădișteanu cu 2 600 de bani.

32. 1639 (7147) ianuarie 28. Drăghici logofătul împuternicește pe nepotul său, Stan, să țină și să stăpânească moșia de la Cioara de moștenire și de cumpărătoare, schimbând moșia sa de acolo numai cu Cernica și cu Oprea pentru moșia lor din satul Belciugatele <j. Ilfov>.

33. 1639 (7147) ianuarie 30. Matei Basarab voievod poruncește eliberarea din rumânie a sătenilor din Vălsănești, j. Argeș, de către Iane spătar și din partea rudelor lui Dima pitar, deoarece au fost iertați de rumânie încă din 1613, din vremea lui Radu Mihnea voievod.

34. 1639 (7147) februarie 4, București. Matei Basarab voievod întărește postelnicului Miho o țigancă, Anca, cu copilul, Vlad, în contul făgăduielii unor daruri la nuntă pe care a promis că i le va face fratele său, Ghioane postelnic la nuntă.

35. 1639 (7147) februarie 5. Zaharia, fiul popii Jipa din Călimănești, se răscumpără din rumânie din partea mănăstirii Cozia, dând în locul său pe Oprea, fiul lui Sin din Băbuiești, <j. Muscel> cumpărat cu 2 000 de bani.

36. 1639 (7147) februarie 5. Matei Basarab voievod întărește postelnicului Nicola din Glogova, j. Mehedinți, moșie în sat, partea lui Stănilă logofăt și a fratelui său, Oprea, doi copii de rumâni și niște țigani.

37. 1639 (7147) februarie 8. Marele vornic Hrizea din Bălteni împreună cu Barbul paharnic și cu nepotul lor, Dumitrașco, fiul slugerului Andrei Rudeanu, vând domnului casele lui Andrei Rudeanu de la Izvorani, cu două delnițe, vii, eleșteu, moară, și cu doi rumâni, în valoare de 400 de ughi.

38. 1639 (7147) februarie 8. Neaga adeverește că a primit de la popa Pârful din Văleni și de la Cocola 250 de aspri pentru locul vândut la Detunătură <j. Vlașca>.

39. 1639 (7147) februarie 8. Șteful, fiul lui Pârvul logofăt din Bărbulești, vinde vărului său, Bunea Grădiștenu vistier, un sălaș de țigani cu 20 800 de bani gata.

40. 1639 (7147) februarie 9. Matei Basarab voievod poruncește lui Tudoran, Neacșu și Nicoară să se prezinte la divan, la judecata cu Cânda postelnic, altfel vor fi pedepsiți cu amendă de câte 10 ughi.

41. 1639 (7147) februarie 10, București. Matei Basarab voievod întărește lui Aldea mai multe ocini în Negrișteni, j. Buzău, Românești și Fundeni, iar acesta și-a înfrățit diverse rude pe aceste moșii.

42. 1639 (7147) februarie 15. Șerban cu frații lui, fiii lui Todie din Moșoaia, vând negustorului Ivan Cortofleș din Pitești partea lor de moșie de la Samara, a șasea parte din funia miclească, pentru 15 ughi și jumătate.

43. 1639 (7147) februarie 18. Oprea din Chiojdieni se vinde rumân fără ocină lui Radu Mihalcea Cândescu mare comis și jupânesei lui, Sofica, cu 3 000 de aspri și o vacă de lapte.

44. 1639 (7147) februarie 18. Stan Lungău din Trestiani vinde lui Sava postelnic, fiul lui Nasta din Negoiești, o jumătate de moș în moșia Trestiani, mai jos de Inotești, j. Săcuiani, cu 9 ughi și jumătate.

45. 1639 (7147) februarie 20. Oprea, Voico și Dragomir cu mama lor, Cristina din Corșori, vând lui Ion logofăt delniță în satul Cârstienești, delnița Trestianilor cu 4 000 de bani.

46. 1639 (7147) februarie 20. Stan din Târșor vinde lui Stroe Leurdeanul vistiernic un rumân cu patru feciori și delnițele lor la Cârломănești.

47. 1639 (7147) februarie 24. Matei Basarab voievod întărește lui Stoica Căruntu și fiilor acestuia și neamurilor lui părți de moșie la Cărunți, j. Prahova, vecine cu moșiile Bordeienilor și cu ale mănăstirii Mislea.

48. 1639 (7147) februarie 25, București. Frățilă, fiul lui Iosif din Corcova, j. Mehedinți, mărturisește în fața mitropolitului și a boierilor divanului că Necula pârcașul din Corcova a cumpărat satul de peste tot hotarul, cu tot venitul și cu toți rumânii, între care se afla scris și tatăl lui, drept pentru care plătește eliberarea sa din rumânie.

49. 1639 (7147) februarie 25, București. Matei Basarab voievod întărește lui Ghioca iuzbașa din Cotroceni stăpânirea peste o funie de moșie la Cotroceni răscumpărată de la Ișfan iuzbașa.

50. 1639 (7147) februarie 25, București. Matei Basarab voievod întărește lui Marco logofăt de la vistierie jumătate din satul Sâmburești, j. Argeș, partea logofătului Vlad Rudeanul, care parte ajunsese în urma unor datorii în mâinile lui Isar cămărașul.

51. 1639 (7147) februarie 25, București. Matei Basarab voievod întărește lui Sima vistier al doilea jumătate din satul Grozăveștii de Sus, j. Ilfov, partea soției sale, a jupânesei Safta, nepoata Neagăi vistiereasa Mitroaia, împreună cu țigani și vaduri de moară, fiindcă a luat-o fără zestre.

52. 1639 (7147) februarie 27. Radul Miculoi din Colibași, j. Muscel, vinde un pogon și jumătate de vie și ocină lui Cerchez vătaf.

53. 1639 (7147) februarie 28. Iovana cu feciorii ei și cu cumnata ei, Tudora vând lui Condilă postelnic o moșie la Fântâna Catarăi, ce o aveau de la moșul lor, Ion călugărul, de asemenea, tot aceluiași cumpărător îi mai vinde un loc Mocșa cojocarul.

54. 1639 (7147) martie. Stoica, nepotul lui Mitrea din Drăgănești, vinde o ocină la Petrești, j. Argeș, egumenului Samoil de la mănăstirea Mihai vodă, pentru 6 400 de bani.

55. 1639 (7147) martie 1. Despina logofeteasa, soția lui Vlad Rudeanul și cu fiii ei vând jupânului Ghinea negustor și fratelui acestuia, Sfranța, ocina de la Steanca pentru 110 aspri.

56. 1639 (7147) martie 1. Matei Basarab voievod poruncește ca slobozia Glodul a mănăstirii Govora să plătească haraciul împărătesc pentru 40 de nume, iar 20 de nume să fie iertate, haraciul urmând să fie strâns și adus la domnie de către egumenul mănăstirii, Meletie.

57. 1639 (7147) martie 4. Matei Basarab voievod întărește lui Dedu din Chițești stăpânirea peste partea de moșie din Vițichești, cumpărată de la feciorii lui Jipa portarul cu 20 000 de bani gata, pentru că a avut o judecată în divan cu Frăcea din Cotenești, care pretindea că are și el moșie acolo, dar nu a putut să strângă boierii desemnați pe răvașe domnești.

58. 1639 (7147) martie 5. Costea sluger recunoaște că datorează lui Ghiorma căpitanul o țigancă și se angajează să i-o dea până la 25 martie.

59. 1639 (7147) martie 5, București. Matei Basarab voievod judecă pe marele postelnic Constantin Cantacuzino și Dumitrașco clucer, pe de-o parte și megiașii din Gurguiții și Ciliani și Radu Mihalcea Cândescu mare clucer, pe de altă parte, în pricina bălților de la Gurguiții și Bertești, hotărând ca, dacă cei doi boieri vor putea să producă actele de proprietate pe care pretindeau că le dețin, ceilalți să le plătească o despăgubire.

60. 1639 (7147) martie 7. Ionașco postelnic cu fratele lui, Șerban, feciorii lui Necula slugerul din Dănciulești, vinde popei Măinea din Stoienești și altora 450 de stânjeni de moșie la Stănimir, cu 50 de bani stânjenu.

61. 1639 (7147) martie 7, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radu Mihalcea Cândescu, fiul lui Mihalcea vornic din Pătârlage, j. Saac, stăpânirea peste părțile de moșie ce au posedat mănăstirile Mislea și Alunișul la Pătârlagele, în schimbul moșiei de la Blejoi, donată mănăstirii Mislea și al moșiei de la Mlăjeț, dăruită mănăstirii Alunișul.

62. 1639 (7147) martie 8. Mai mulți megiași din Drăcești mărturisesc despre împietrirea moșiei lor cu 12 boieri hotarnici.

63. 1639 (7147) martie 8, București. Matei Basarab voievod întărește lui Dumitru al doilea stolnic, fratele lui Stroe mare șifar din Grădiște, j. Olt, ocini cu vecini, vii și țigani în satele Grădiște, Vârâți și Stoienești, moștenite în urma fratelui lor, Pătrașco, pe care l-au îngropat și căruia i-au plătit datoriile, pe când cumnata lor Stanca și cu fiul acesteia, Pătrașco să nu aibă nici un drept la această moștenire.

64. 1639 (7147) martie 10. Dragomir Dăinea vinde popii Mihai un loc cu pădure de lângă Mușat până în vrăghița domnească, cu 600 de bani gata.

65. 1639 (7147) martie 10. Partenie călugărul vinde lui Gheorghe un pogon de vie scutită de vinărici în dealul Săsenilor cu 13 ughi și jumătate.

66. 1639 (7147) martie 12. Buzinca mare clucer acordă eliberarea din rumânie a satului Curtea, dăruit lui de către domnul Mihai Viteazul, și care se răscumpărase cu 400 de galbeni.

67. 1639 (7147) martie 14. Doamna Elina, soția lui Matei Basarab voievod, scrie globnicului Frățilă să caute să aducă înapoi niște țigani cumpărați de la Ivașco al doilea postelnic care au fugit din țigănia domnească.

68. 1639 (7147) martie 15. Badea și fiica lui, Maria vând o jumătate de funie de ocină la Osica lui Pătru logofăt din Fălcoi.

69. 1639 (7147) martie 15. Badul din Grădiște vinde lui Coman o vie în dealul Grădiștei de Coastă <j. Ilfov>, pentru 2 600 de aspri.

70. 1639 (7147) martie 15. Badul Surdul din Grădiștea de Coastă schimbă cu Bunea Grădișteanu al doilea vistier o vie de la Albașu pentru o vie la Grădiștea <j. Ilfov>.

71. 1639 (7147) martie 15. Bunea Grădișteanu al doilea vistier schimbă cu Badul Surdul din Grădiștea de Sus o vie de la Grădiștea pentru una la Albașu.

72. 163<9> (714<7>) martie 15. Radu Mihalcea Cândescu mare comis, împreună cu frații lui, Pătru postelnic, Neagoie paharnic, Gheorghe spătar și Moise spătar, dăruiesc, după moartea tatălui lor, Mihalcea vornic din Pătârlagele, moșie cu lac și vie la Bădeni ctitoriei lor de la mănăstirea Bradu <j. Buzău>.

73. 1639 (7147) martie 16, București. Matei Basarab voievod întărește lui Dragomir mare armaș, nepotul lui Dobromir mare ban din Runcu, satele Cioranii, j. Argeș și Broscarii, cumpărate de Sima stolniceasa Buzescu, de la tatăl ei, Gherghe și un număr de țigani, primiți de ea ca zestre de la Dobromir mare ban din Runcu și lăsate de Sima, la moartea ei fratelui acesteia, Chirca paharnic.

74. 1639 (7147) martie 18. Ionașco postelnic face schimb cu Bunea Gărdișteanu al doilea vistier, dând o vie la Grădiștea lângă Râncăciu și primind în schimb vie la Budeni.

75. 1639 (7147) martie 20. Stănilav, feciorul lui Micu din Cucuteni, vinde negustorului Panait partea sa de moșie din sat, a șasea parte dintr-o funie din hotarul Coțăianilor până la hotarul Fienilor <j. Dâmbovița>, cu 5 000 de bani gata.

76. 1639 (7147) martie 22. Slamna, cu fiul ei, Mâinea, fiul lui Gudea din Cucuteni, vinde jupânului Ghinea negustor două locuri la Cucuteni cu livezi de fân pentru 3 000 de bani gata.

77. 1639 (7147) martie 23, mănăstirea Argeș. Ivașco al doilea postelnic, Badea al doilea vornic împreună cu județul și pârgarii orașului Argeș, adevăresc că Oprea Tudorănescul a cumpărat de la Paraschiva Boleasca din satul Golești o vie, în valoare de 2 000 de bani, dându-i dreptate împotriva lui Mihnea diaconul și a socrului acestuia, Dumitru roșul.

78. 1639 (7147) martie 24. Mușat vinde jupânului Marin negustor un loc care aparținut popii Constantin și un loc al fratelui său, Albu, zălogit pentru judecie.

79. 1639 (7147) martie 24. Radu, ginerele lui Tatu din Măstânești și cu soția lui, Dragna, vând lui Tudor vornicul ispravnicul mănăstirii Căldărușani un pământ în dealul Măstâneștilor cu 200 de aspri.

80. 1639 (7147) martie 26, București. Matei Basarab voievod întărește lui Miho mare postelnic satele Crângeni și Turdești din j. Teleorman, foste ale lui Radu Calomfirescu și cumpărate de Miho postelnic de la Calea, fiica acestuia.

81. 1639 (7147) martie 26, București. Matei Basarab voievod întărește lui Tudor Știrbei al doilea clucer din Izvor ocina în satul Ștercovița din județul Mehedinți.

82. 1639 (7147) martie 26. Matei Basarab voievod dăruiește mănăstirii Sf. Pavel de la Muntele Athos un oboroc de 1 000 de bani din vistieria domnească, iar călugării să îl pomenească pe el și pe familia lui la pomelnic.

83. 1639 (7147) martie 28. Oprea, fiul lui Stoicărlia, vinde lui Iștfan postelnic partea lui de ocină în Căinești, cu 1 200 de aspri gata.

84. 1639 (7147) martie 31. Badea și Dobre, fiii lui Dușa din Dușești, se înfrățesc cu Stroe și Ivan, fiii lui Gherghe postelnic din Mărzânești, dăruindu-și o funie de moșie din Dușești cu apă și jumătate dintr-alta, iar Stroe îi dăruiește un cal bun în valoare de 2 200 de aspri.

85. 1639 (7147) aprilie 1. Ion din Stăncești vinde lui Dobre din Gherghița și soției lui Slamna, două pogoane de vie cu casa, pivnița și o tocitoare, împreună cu grădina de pomi, pentru 22 de ughi.

86. 1639 (7147) aprilie 3, București. Matei Basarab voievod întărește fraților Ghioca și Pătru, negustori, multe părți de ocină cumpărate de megiașii din Jigorani, în județul Ilfov, pe râul Sabar.

87. <Ante 1639 aprilie 4>. <Bunea Grădișteanu al doilea vistier> tocmește să cumpere mai multe vie deținute de megiașii din Neagovani pe moșia mănăstirii Snagov.

88. 1639 (7147) aprilie 4. Megiașii din Neagovani vând lui Bunea Grădișteanu al doilea vistier mai multe vie deținute de ei de pe moșia mănăstirii Snagov.

89. 1639 (7147) aprilie 4. Sătenii din Văcărești adevăresc lui Micu, fiul lui Nan din Văcărești, despre diferiții proprietari succesivi ai unui răzor de vie ce îi aparținuse acestuia, prin moștenire.

90. 1639 (7147) aprilie 8. Matei Basarab voievod împuternicește pe Grama pitarul să ia 6 rumâni din satul Tomșani, j. Dâmbovița ai lui Stroe, Tatu, Staico din Cozleci, pentru cei 6 rumâni ce cumpărase de la ei și nu i-au fost stătători.

91. 1639 (7147) <post aprilie–august> 10, București. Boierii divanului împreună cu alți boieri întăresc lui Dragomir mare armaș, în locul domnului, satele Broscari și Ciorani cu toți rumânii și asupra unor țigani, care le moștenise de pe urma Simei stolniceasa, soția stolnicului Stroe Buzescu.

92. 1639 (7147) aprilie 12. Vasilache din Călinești și Stanciul postelnic judecă pricina dintre Vlad pârcălabul și nepoții lui Stan călugărul.

93. 1639 (7147) aprilie 16, București. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Mihai vodă din București satul Ciocănești, j. Ilfov, care a aparținut anterior lui Danciu gelep și soției sale, Mihna.

94. 1639 (7147) aprilie 16. Matei Basarab voievod împuternicește pe oamenii egumenului Nichifor de la mănăstirea Sf. Troiță din București să ia vama de sare de la Ocna Telega de la orice locuitor, după vechiul obicei.

95. 1639 (7147) aprilie 20. Radu logofăt adeverește un schimb de țigănci cu egumenul Vasilie de la mănăstirea Bistrița.

96. 1639 (7147) aprilie 21. Hrizea mare vornic din Bălteni scrie răvașe la megiașii tocmelnici ai lui Stoica și ai lui Micul din Siliște să judece pentru o moșie stăpânită de Micul.

97. <Post 1639 aprilie 21>. Megiașii satului Gătești, provenind din satele Sinești și Rădulești, mărturisesc că Vladul, fiul lui Stan, a întrebat pe megiașii din jur, atunci când a vrut să-și vândă partea.

98. 1639 (7147) aprilie 23. Năstase, trimis de episcopul Buzăului, Serafim, împreună cu egumenul de la mănăstirea Aluniș și cu ieromonahul Macarie de la Găvanu și egumenul Sava de la mănăstirea Cozieni aleg locul de grădină dimprejurul mănăstirii Sf. Gheorghe din Buzău.

99. 1639 (7147) aprilie 23, București. Matei Basarab voievod dăruiește ctitoriei sale de pe muntele Arnota, j. Vâlcea, vinăriciul și pârparul din satele Costești și Bărbătești și a patra parte de la vama de la schela de la Căineni, împărțită cu mănăstirea Cozia.

100. 1639 (7147) aprilie 25. Ștefan din Corșori, j. Muscel, vinde lui Ion logofătul din Cârstienești un loc la Olănești cu 110 bani.

101. 1639 (7147) aprilie 25. Matei Basarab voievod întărește lui Negoită paharnic din Pătârlage 6 țigani cumpărați de soacra lui, Stanca, soția agăi Neagu, cu 70 de ughi, în urma unei judecăți în divan cu cumnatul lui, Andrei spătarul, care vroia să întoarcă bani pentru jumătate din țigani.

102. 1639 (7147) aprilie 29. Stafia vinde lui Iane căldărarul din Pitești o delniță de moșie la Izvorani și cu vinăriciul din deal din partea lui Vasilie spătarul cu 9 400 de bani.

103. 1639 (7147) aprilie 29. Stan Popescu împreună cu Dobra dau popii Teodosie din Schei un pământ pe Valea Istului pentru ca să fie pomeni și să li se facă sărăcuste.

104. 1639 (7147) aprilie 30. Chirca postelnic eliberează din rumânie pe Dumitru și pe feciorii acestuia din Titești, j. Argeș, cu partea lor de moșie pentru 27 de ughi, în schimbul altor doi rumâni și a doi bani.

105. 1639 (7147) aprilie 30. Chirca postelnic eliberează din rumânie pe Stanciul Begul și pe feciorii acestuia din Titești, j. Argeș, cu partea lor de moșie pentru 80 de ughi, în schimbul unui sălaș de țigani, un cal și două iepe.

106. <1639 aprilie 30>. Mitropolitul Theofil dă o carte de judecată vornicului Iordache și soției acestuia, Stana, în pricina cu Preda postelnic și fratele lui, Oancea, pentru moștenirea jupânesei Marga din Lerești, mătușa jupânesei Stanca.

107. <Post 1639 aprilie 30>. Martin grămătic și Maria Băștotoaia vând lui Martin begul un loc la Titești, de la Pietrele Despicate cu 400 de taleri, 5 ferdele de mei, a câte 6 costande.

108. 1639 (7147) mai 1. Matei Basarab voievod poruncește marelui ban al Craiovei, Teodosie Corbeanu să protejeze de pradă și de amendă slobozia patriarhiei de Alexandria de la Segarcea, cu colaborarea ispravnicilor patriarhului Mitrofan.

109. 1639 (7147) mai 2. Dobra, soția Stoicăi și sora Badei, împreună cu fiul său, Ciurica din Stâlpeni, dau zapisul lor la mâna lui Gheorghe vistier că au vândut mai mulți stânjeni de ocină și răzoare de vie în ocina satului pentru 22 de ughi.

110. 1639 (7147) mai 2, București. Radu Mihalcea Cândescu mare comis, împreună cu frații lui, Gherghe postelnic și Pătru postelnic, Negoită paharnic și Moise spătar, fiii lui Mihalcea vornic din Pătârlage, închină mănăstirii Pogoniani din Grecia ctitoria lor de la Bradu, împreună cu toate moșiile, viile și țigani și cât se va alege din satul Bădeni.

111. 1639 (7147) mai 2. Stoica paharnic, fiul lui Vâlcu clucer din Dragomirești, pune zălog la Para paharnic a patra parte din ocina lui din Loloiești și cu viile pentru 40 de ughi, la schimb cu satul Cegani.

112. 1639 (7147) mai 2, București. Matei Basarab voievod întărește lui Badaea paharnic și lui Pârnu spătarul, fiii lui Tudoran pitarul satul Vlădeștii din j. Muscel și Pădureț, în urma a trei rânduri de judecăți la divan cu rumâni din acel sat; de asemenea, mai întărește lui Badaea paharnic alte cumpărături în Valea Izvoranilor și în Vâlcea.

113. 1639 (7147) mai 2, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radu Mihalcea Cândescu mare comis moșie la Mușceleni, j. Dâmbovița, partea lui Radu armaș vândută de acesta lui Iane negustor cu 2 300 aspri și 110 stânjeni de moșie la Cerbari, j. Dâmbovița.

114. 1639 (7147) mai 5, București. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Pogoniani în Rumelia (Grecia) mănăstirea Bradu cu toate dedinele și țigani, vadurile de moară, viile și bucatele, închinată ca metoh de fiii lui Mihalcea vornic din Pătârlagele, ctitorul mănăstirii.

115. 1639 (7147) mai 6. Dragomir mare <armaș> vinde lui Bunea Grădișteanu vistier 3 țigani cu 40 de ughi.

116. 1639 (7147) mai 7, București. Udrea postelnic Doicescu cu jupâneasa lui Neaga, dăruiesc mănăstirii Bradu, închinată la mănăstirea Pogoniani, partea lor de moșie din Broșteni, j. Saac, pentru a fi pomeniți.

117. 1639 (7147) mai 7. Matei Basarab voievod întărește lui Dumitru stolnic din Vârâți stăpânirea peste partea de moșie, vii și țigani, partea fratelui său, Stroe șufarul din Vârâți, cumpărată de la cumnata sa, Marghita, pentru care a avut o judecată de protimisis în divan cu fratele lui, Dumitru vătaful și cu nepoții săi, Ivan și Pătrașco din Tomeni.

118. 1639 (7147) mai 8. Matei Basarab voievod împuternicește pe Negoită comis al doilea să scoată pe soția lui, Scoferca din Brașov, din posesia stânei de la Piscul Căinelui, despre care aceasta afirmă că fusese zălogită de Palaloga logofătul la soțul ei. Domnul afirmă că nu va îngădui ca moșiile țării să ajungă zălog la străini.

119. 1639 (7147) mai 10. Megiașii jurători ai lui Vlad și ai lui Manda din Zărnești dau o carte de punere în posesie lui Vlad, ca să stăpânească jumătate de moșie cumpărată de la Dobrotă.

120. 1639 (7147) mai 12, București. Matei Basarab voievod întărește lui Necula pârălab din Glogova satul Corcova, j. Mehedinți, cu toate cumpărăturile

din jurul lui făcute de Nica fost mare logofăt și cu toți rumânii scriși în zapisele de cumpărătură, pentru că Necula pârălab a cumpărat de la Preda spătar, nepotul de fiu al lui Nica fost mare logofăt.

121. 1639 (7147) mai 14. Mihai și frații lui, Nanul și Răduța, fiii lui Staico din Ohaba, vând lui Buliga căpitanul satul Ciovârnișani, j. Mehedinți, cu rumânii pentru 150 de ughi.

122. 1639 (7147) mai 15. Dumitrașco logofăt și Cânda iuzbașa vând căpitanului Țondre o parte de moșie la Țigănești, partea lui Radu și a fiului acestia, <Dobromir>, cu 10 ughi.

123. 1639 (7147) mai 15. Pârvul, fiul popii Tudor din Boarii de Sus, j. Vlașca, vinde lui Prajea, ginerele lui Radu logofăt din același sat, moșie pentru 7 ughi.

124. 1639 (7147) mai 16. Șărb, fiu lui Leontie călugărul și cu vărul lui, Fârla din Vlădeni, închină mănăstirea cu hramul Sf. Paraschiva, cu tot pământul și cu tot ceea ce a câștigat strămoșul lui, Leontie, cu patrafirul, mănăstirii Căldărușani, precum și toată partea lui de moșie după moarte.

125. 1639 (7147) mai 17. Oancea cu fratele lui, Mușat vând lui Neagu 20 de stânjeni la Teșila, cu știrea tuturor fraților.

126. 1639 (7147) mai 19. Matei Basarab voievod împuternicește pe Nicola din Corcova, pârălabul de curte, să aducă pe unii rumâni fugiți de pe moșia lui în satul Rupturi.

127. 1639 (7147) mai 20. Pătru și fratele lui, Neagoe din Corșori vând lui Ion logofăt mai multe locuri în Trestie și în Mușcel cu 700 de bani.

128. 1639 (7147) mai 20. Radu armașul din Dărăști vinde lui Bunea Grădișteanu, al doilea vistier, pe țigancă Dragomira, pentru 3400 de bani gata.

129. 1639 (7147) mai 21. Marica cu frații săi, Dima, Radu și Danciu din Samara, vând jupânului Ivan Cortofleș din Pitești un loc la Crivina Mare cu 2 ughi și jumătate.

130. 1639 (7147) mai 21, București. Matei Basarab voievod întărește lui Dumitrașco clucer Filipescu, fiul jupânesei Stana, fata lui Staico fost mare logofăt din Bucov și altor rude, varele sale, Frujina și Elina, din partea mamei sale, satul Măgureni de la Gura Teleajenului, j. Saac, în urma unei judecăți cu boierii Mândrești.

131. 1639 (7147) mai 21, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radu fost mare logofăt din Hierăști, să îl ia pe rumânul Paraschiva cu fiii și cu bucatele lui de la fiii lui Vintilă Corbeanul fost mare vornic, și să-l aducă la moșia Budești, moștenită de el de la moșii lui și pe care o vânduse cu sila marelui vornic, în zilele lui Radu Mihnea voievod cu 600 de ughi.

132. 1639 (7147) mai 23. Hadâr bei adeverește lui Sava logofăt că luând acesta de la Sima vătaf și de la jupâneasa acestuia, Vlada, ocină la Stâlpenii de Jos, cu vad de moară, vii și case pentru 116 ughi și fiind și el moștean lângă acea ocină, i s-a încălcat dreptul de protimisis, astfel încât întoarce o parte din bani, ca să poată stăpâni.

133. 1639 (7147) mai 24, București. Matei Basarab voievod întărește lui Badea logofăt din Bădeni moșie cumpărată de acesta la Gemenele, o jumătate de delniță

vândută de Piscoci, un rumân, Pătru, un țigan, Antonie, o grădină la Rumceasa și cu muntele aflat împrejurul grădinii.

134. 1639 (7147) mai 24, București. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Bradul două roți de moară pe apa Buzăului, în Vadul Ciolanului, pe care le închinase urmașul ctitorului, Radu Mihalcea Cândescu mare comis.

135. 1639 (7147) mai <25>, București. Doisprezece boieri jurători luați pe răvașe domnești de vornicul Tudor din Rătești atestă, prin jurământ pe Evanghelie, că nu a avut Tudor nici o datorie la nobilul ungar Beldy, pentru care să fi fost zălogite moșiile lui, ci doar i-a încredințat spre păstrare 350 de oi, 14 boi și 7 vaci, iar Beldy, profitând de pribegia vornicului Tudor, a pretins să intre în stăpânirea moșiilor.

136. 1639 (7147) mai 26, București. Dobromir, fiul lui Vlad din Bârcea, se vinde rumân cu copiii și cu moșia sa, lui Diicu Buicescu, mare agă, cu 3 200 de bani, ca să-și scoată capul de la spânzurătoare, pentru că furase un cal de la Micu din Gabru.

137. 1639 (7147) mai 26, București. Jupâneasa Mușa a lui Paraschiva postelnic din Boleasca, j. Ilfov, cu fiul ei, Vintilă, vând lui Ghinea negustor și fratelui acestuia, Franța, toată partea lor de moșie și cu rumâni din satul Făcăieni, j. Ialomița, pentru 90 de ughi.

138. 1639 (7147) mai 28, București. Matei Basarab voievod dăruiește bisericii domnești cu hramul Buna Vestire din București un vad de moară pe apa Dâmboviței, înspre baie, în urma unei dispute cu călugării de la mănăstirea Plumbuita.

139. 1639 (7147) mai 29, București. Matei Basarab voievod întărește lui Avram negustor din Târgoviște o delniță la Izvorani, pe care o avea de la socrul lui, Stafie din Pitești și un răzor de vie la Brănești, j. Ilfov.

140. 1639 (7147) mai 30. Stoian, fiul Budei din Țigănești, vinde jupânului Vlad o siliște în sat.

141. 1639 (7147) mai 30. Matei Basarab voievod întărește vânzarea ocinei de la Stâlpeni a lui Hadâr bei către Sava logofăt și să fie în pace de către Sima vătaf și de către soția acestuia, Vlada.

142. <1639> mai 30, București. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Târnov din București și egumenului Arsenie arhimandritul un vad de moară pe apa Colentinei cu locul din jurul morii cumpărate de la Ivan, fiul lui Darciul și de la Tudor, fiul popii Bratul pentru 4 000 de aspri.

143. 1639 (7147) iunie, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește satului Mățul de Jos, j. Muscel, care este al săracilor din Câmpulung să fie slobod de bir, de birul talerului și de alte biruri, impozite și corvezi, pentru că acest sat a fost destinat din vechime pentru hrana săracilor și a handicapaților din orașul Câmpulung.

144. 1639 (7147) iunie 1. Matei Basarab voievod întărește lui Danciu Pârâianul logofăt ocini în Văleni, Săcșori și Ciortești, în urma unei judecăți câștigate împotriva slugerului Radu Frejureanu.

145. 1639 (7147) iunie 2, București. Matei Basarab voievod întărește marelui vistiernic Radu Cocorăscu moșie în satele Doicești și Șotânga, j. Dâmbovița.

146. 1639 (7147) iunie 3, București. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Coșuna de lângă Craiova stăpânirea asupra unei case din București, cumpărat de la Franca, soția lui Cuciuc arcar cu 7 000 de aspri și a altui loc de casă și de prăvălii dăruit de Jipa portarul.

147. 1639 (7147) iunie 4. Ion, fiul lui Ion din Cojăști, j. Ilfov, vinde popii Borcea eclesiarhul de la biserica domnească din București 45 de stânjeni de ocină din Dobromir pentru 70 de aspri.

148. 1639 (7147) iunie 4, București. Răducan din Corcova adeverește că pârăcalbul de curte Necola, stăpân în Corcova, a cumpărat satul de la Vasilie. Nepotul lui Nica mare logofăt și că în actul de vânzare s-a găsit scris și numele tatălui lui, drept pentru care dăruiește în schimb un țigan, ca să se elibereze de rumânie.

149. 1639 (7147) iunie 5. Gheorghe postelnicul din Mârzănești cumpără de la Dobre, fiul lui Mănia din Dușăști, ocină în sat, cu apă, pentru 50 de aspri gata și aldămaș de 50 de bani.

150. <1639> iunie 6, București. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Colentina un vad de moară în apa Colentina, dat de Luca logofăt din Dudești, tatăl lui Dumitru Dudescu fost mare vistier, în urma unei judecăți cu acesta și cu fiul acestuia.

151. 1639 (7147) iunie 10. Dragomir mare armaș împuternicește pe Vasile armaș din Stroești să ia de la Crăciun armaș 3 ughi și jumătate pe care acesta i i-a luat mai mult pentru bir.

152. 1639 (7147) iunie 10. Iono croitorul din Dușești se înfrățește cu Stroe, fiul lui Gheorghe postelnic din Mârzănești, dându-i trei ape dintr-o moară și moșie cât se va cuprinde între aceste ape, iar Stroe îi dă pentru această frăție 7 ughi și jumătate.

153. 1639 (7147) iunie 11. Însemnare de părțile de moșie cumpărate de Oprea aga și fiul său, Leca postelnic în Căzănești și Cucuiești de la megiași, pentru 3 400 de bani.

154. 1639 (7147) iunie 11. Tudosie al doilea paharnic și fratele lui, Preda, vând lui Stoia din Popești partea lor de moșie în Popești câtă se va alege cu 35 ughi.

155. 1639 (7147) iunie 15. Pătru cu frații lui, Neagoe, Oprea și Iane, fiii lui Neagoe postelnic din Corșori, vând lui Ion logofătul și fratele lui Pătru din Cârstienești pe rumânul Șerbu, cu fiii și cu delnița sa de moșie la Cârstienești, cu 40 de ughi.

156. 1639 (7147) iunie 16. Răducanu și fratele său, Udrea, fiii lui Pavel șufar din Cosoba, vând negustorului Parasco ocina lor de Cosoba de Jos, circa 300 de stânjeni, măsurând toată partea cu megiași hotarnici și om domnesc.

157. 1639 (7147) iunie 17. Șase boieri jurători luați pe răvașe de către Stana pentru a mărturisi cui a lăsat vara ei, jupâneasa Stoica, averea la moartea ei, adevăresc că au găsit martori care susțin că toate bucatele și moșia de la Ostra au fost lăsate lui Bâra.

158. 1639 (7147) iunie 22, București. Matei Basarab voievod întărește logofătului Danciul Pârâianu ocina la Șășcioara, j. Dolj, partea lui Nan logofăt, împreună cu moșiile de la Homeni și Ciortești, în urma unei pâri iscate de megiașii din satul Șășcioara, care pretindeau că nu s-au vândut lui Nan logofăt, ci că au pus-o zălog.

159. 1639 (7147) iunie 23, București. Matei Basarab întărește jupânului Radu Mihalcea Cândescu mare comis și fraților lui, Gheorghe spătar, Moise spătar și Negoită paharnic, fiii lui Mihalcea vornicul din Pătârlagele, j. Saac, mai multe ocini la Păclenii de Jos și de Sus, ocină în Cacleți, vii în dealul Miceștilor, j. Muscel și în dealul Căndeștilor, mai mulți vecini și sălașe de țigani, roți de moară, toate cumpărate în înfrățire.

160. 1639 (7147) iunie 23. Ionașco postelnic face schimb de moșie cu popa Nicolae pentru o moșie la Căzânești.

161. 1639 (7147) iunie 24. Mihalcea, soția lui Stoica logofătul și cu fiii ei vând lui Stoica logofătul din Brătiani casele cu pivniță, prăvăliile și cu loc, partea bunicului lor, Efrem logofăt, pentru 8 ughi.

162. 1639 (7147) iunie 24. Neagoe județul și cu 12 pângari ai orașului Târgoviște adevăresc că Mihalcea, soția lui Stoica logofătul și cu fiii ei, Lorinț și Danciu, au vândut lui Stoica logofătul din Brătiani casele cu pivniță, prăvăliile și cu loc, partea bunicului lor, Efrem logofăt, pentru 8 ughi.

163. 1639 (7147) iunie 25, București. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Snagov niște vii în dealul Neagovanilor cu un loc de casă în Neagovani, două răzoare în câmp cumpărate de la niște săteni în vremea lui Mihai Viteazul voievod.

164. 1639 (7147) iunie 26. Radu armașul din Musceleni vinde lui Radu mare comis Mihalcea Cândescu 50 de stânjeni din șezutul satului și din funia Tocie, fiindcă acesta i-a dat bani să iasă din temniță.

165. 1639 (7147) iunie 26. Stan și fiii lui, Stoia, Tatul și Lazăr se vând rumâni lui Bunea Grădișteanul vistier al doilea cu părțile lor din satul Curtea, j. Vlașca, cu 46 ughi.

166. 1639 (7147) iunie 28, București. Jupâneasa Stanca, soția agăi Neagu, dă zestre fiicei sale, Despa și ginerelui ei, Negoită paharnic din Pătârlage, 17 suflete de țigani cu copiii lor, fiindcă altă zestre nu a avut să dea.

167. 1639 (7147) iunie 28, București. Matei Basarab voievod întărește marelui pitar Dumitru Filișanul moșii la Crasna j. Gorj, o parte din moșia Buzești, j. Gorj și mai mulți țigani.

168. 1639 (7147) iunie 28, București. Matei Basarab voievod întărește lui Matei postelnic, fiul lui Radu postelnic și ginerelui acestuia, Marco din Mihăiești, j. Muscel și Pădureț, ocină în satul Mihăiești de la mătușa sa, Stanca și frații ei, Oancea și Negre, în urma unei judecăți cu familia Măndeștilor.

169. 1639 (7147) iunie 29. Parasco negustor adevărește lui Riga armaș că a cumpărat 400 de stânjeni de ocină în satul Cosoba de Sus, de la Radu și de la fratele lui, Udrea, cu un vad de moară, spre drumul cel mare al Piteștilor.

170. 1639 (7147) iunie 30. Iane spătar din Bucov pune zălog la Nica comisul trei suflete de țigani pentru niște țigănci ce i-a luat mănăstirea Snagov cu termen până la Sf. Maria Mare.

171. 1639 (7147) iulie 2, București. Matei Basarab voievod eliberează din rumânie satul Jupânești, j. Muscel, de către fiii lui Ivașco Băleanul fost mare vornic, Petru și Gheorghe și de către alții cu care aceștia stăpâneau în înfrățire: Stroe Leurdeanul vister, Albul cu fratele lui din Rătești, de către fiii postelnicului Ivașco din Balotești, de către egumenul mănăstirii Vieroși etc., în urma unor procese repetate.

172. 1639 (7147) iulie 3, București. Dumitrașco clucer Spineanul cu jupâneasa lui, Vilaia, vând lui Radu clucer, fratele lui Drăgușin Deleanu mare sluger, moșie de la Teiu, j. Dâmbovița, a treia parte, cu vad de moară și gârlele cu 2 000 de aspri.

173. 1639 (7147) iulie 6, București. Ivan al doilea postelnic și Mirica paharnic vând lui Bunea Grădișteanu al doilea vistier a treia parte din ocina din Siminov, j. Vlașca, cumpărată de la jupâneasa Stana și fiul său, Necula, pentru 40 de ughi.

174. 1639 (7147) iulie 6, București. Matei Basarab voievod poruncește megiașilor din Berciugatele, care aparțin lui Dumitru Dudescu vistier și lui Gurgul călugărul și Radul Godăni să adevereze dacă cele trei funii de ocină vândute de Magdalina călugărița la Cojești lui Dumitru Dudescu au fost vândute mai înainte vreme lui Gurgul călugărul și lui Radul sau le-au avut de moștenire.

175. 1639 (7147) iulie 6, București. Matei Basarab voievod confirmă marelui paharnic Vucina mai multe părți de ocină la Brădășești, Brătești, Vălsănești j. Argeș, Berindești, Parapani, j. Vlașca, Curota, Găleşești, j. Argeș, mai mulți vecini și țigani.

176. 1639 (7147) iulie 9. Tanasie din Căinești, Stan Poloboc din Dudești și alții adeverează Stanei, fata lui Roman, nepoata lui Dobre din Iepurești, j. Râmnicu Sărat, despre cum merge hotarul Cuceștilor.

177. 1639 (7147) iulie 10, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radu mare vistier Cocorăscu un loc de casă în orașul Târgoviște, în apropiere de palatul domnesc, ce a aparținut lui Leca spătar, lăsat de acesta mănăstirii Panaghia, dar egumenul acesteia l-a vândut lui Radu Cocorăscu.

178. 1639 (7147) iulie 15. Matei Basarab poruncește lui Barbu căpitan să strângă rumâni fugiți din Băitani, jud. Mehedinți, pentru că îi sunt de moștenire.

179. 1639 (7147) iulie 15, București. Matei Basarab voievod femeii Istratia, fiica lui Andrica, și fiului acesteia, Proca din orașul Argeș, 4 pogoane de vie în dealul Ciocăneștilor, j. Muscel și Pădureț, moștenire de la tatăl ei; fiind despărțită de părinți și măritată departe, nepotul lui Andrica cotropise aceste vie.

180. 1639 (7147) iulie 19. Badea din Bălaci vinde jupânului Iacov clucer partea sa de ocină din satul Disăragi, j. Dolj.

181. 1639 (7147) iulie 20, Ocna. Marina, femeia lui Pătru din Bunești, cu fiii ei și megiașii din jur, vând părintelui Meletie un răzor de vie de la Bunești cu 3 ughi, ca să facă pomenire soțului ei și să-i plătească datoriile.

182. 1639 (7147) iulie 22, București. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Dochiarou de la Sf. Munte stăpânirea peste un loc de casă și curte la București, dăruit de Borcea logofăt din Bucșani pentru pomenire.

183. 1639 (7147) iulie 22, București. Matei Basarab întărește lui Ivan iuzbașa, fiul lui Rusin, mai multe părți din ocina de la Gherghiești, j. Vlașca, confirmând hotarele acesteia.

184. 1639 (7147) iulie 23. Matei Basarab voievod scrie jupânesei Hârsova, soția spătarului Mihai Coțofeanu să plătească lui Radu Dudescu logofăt cei 200 de ughi datorăți de cumnatul ei Dumitrașco Spineanul clucer, pentru a achita o datorie a spătarului Mihai, pe ceară.

185. 1639 (7147) iulie 28. Vlad din Pleșoi cu soția sa, Deva vând lui Avram pârcălabul pe țiganca Neacșa cu 3 200 de bani.

186. 1639 (7147) iulie 28, București. Matei Basarab voievod întărește fraților negustori Ghioca și Pătru ocină la Jigorani, j. Ilfov, hotărându-se de Marco și Tatul, nepoții lui Dan fost mare vornic.

187. 1639 (7147) august 1. Stoica Jugănarul, Drăgoi cu fiica lui, Stana și Ștefana, fiica lui Stan Mălăiețul, vând lui Radu Mihalcea Cândescu mare comis 230 stânjeni moșie la Bălteni de la Pod din partea bărcănească din Buzău până în Săpătură cu 16 100 bani gata.

188. 1639 (7147) august 3, București. Matei Basarab voievod întărește lui Ivan spătar, fiul lui Tudor clucer și soției lui, Stanca, fiica lui Mitrea sluger din Mihăiești satele Uibărești și Drăgănești, j. Olt.

189. 1639 (7147) august 3, București. Matei Basarab voievod întărește Mitropoliei din Târgoviște mai multe părți de moșii la Bârsești, j. Prahova, Tătulești, Trestiani din Grind, pogoane de vii în dealul Vălenilor, în dealul Năianilor etc. lăsate la moartea ei de jupâneasa Samfira, fiica lui Dragul logofăt și de fiul acesteia, Ivașco.

190. 1639 (7147) august 7. Orașenii din Câmpulung adevăresc lui Gherghe județul că a dat un loc de 300 de aspri mănăstirii Câmpulung când s-a pus temelia zidului dimprejurul ei, precum și pentru 3 stânjeni și jumătate de loc cumpărat de acesta de la mătușa Moma și de la feciorii ei cu 600 de aspri ca să-și lărgască ulița din fața casei.

191. 1639 (7147) august 7. Clucerul Socol Cornățeanul adevărește că la punerea temeliei zidirii mănăstirii Câmpulung a cumpărat de la Gheorghe județul din oraș un loc de 300 de bani fără cerdac, iar ulterior a mai cumpărat un loc de la mătușa Moma ca să lărgască ulița ce trecea prin fața casei sale.

192. 1639 (7147) august 7. Oprea al lui Bădese vinde lui Sima al doilea vistier două fălci de moșie, una în Rovine și alta în podul Săliștii.

193. 1639 (7147) august 7, București. Matei Basarab voievod întărește lui Gheorghe postelnic Cepleanul din Ceplea, ocină la Sărdănești și Copăcelu, precum și mai mulți vecini din Daia, cu care s-a judecat.

194. 1639 (7147) august 8. Irimia din Drăghinești vinde lui Jipa mare agă partea sa de moșie din Drăghinești, j. Vlașca, pe apa Drâmbovnicului, moștenire de la familia sa, cu 17 ughi și jumătate.

195. 1639 (7147) august 10, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radu Cocorăscu mare vistier satele Cocorăști și Stoieniști, j. Prahova și satul Măneștii de Jos, j. Dâmbovița, care au aparținut marelui ban Mihalcea Caragea și fiului lui, Pătrașco, iar mai apoi au fost moștenite de surorile acestuia Preda, Mihna și Marica, care prin vânzări și moșteniri succesive au ajuns la Radu Cocorăscu, ginerele Mihnei.

196. 1639 (7147) august 10, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radu Cocorăscu mare vistier satele Cocorăști și Stoieniști, j. Prahova și satul Măneștii de Jos, j. Dâmbovița, care au aparținut marelui ban Mihalcea Caragea și fiului lui, Pătrașco, iar mai apoi au fost moștenite de surorile acestuia Preda, Mihna și Marica, care, prin vânzări și moșteniri succesive, au ajuns la Radu Cocorăscu, ginerele Mihnei.

197. 1639 (7147) august 20, București. Matei Basarab întărește lui Gheorghe postelnic și Petru paharnic, fiii lui Ivașco Băleanul, fost mare vornic, stăpânirea peste niște rumâni din Băleni.

198. 1639 (7147) august 21, București. Matei Basarab voievod dăruiește la nuntă, pentru slujbă dreaptă, lui Petre paharnic Băleanul, fiul lui Ivașco Băleanul fost mare vornic jumătate din satul Cătunul, j. Muscel, partea lui Leca spătar, fostul soț al Grăjdanei, mătușa lui Petru paharnicul; satul fusese vândut de urmașii spătarului Leca lui Manea postelnic, de la care domnul îl confiscase pentru hiclenie.

199. 1639 (7147) august 22. Matei Basarab voievod împuternicește pe Theofan egumenul de la mănăstirea lui Dan vistierul să ia dijma ce se cuvine mănăstirii de pe moșia de la Curătești, căci s-a dovedit de către Mitrea pitarul, omul trimis de domn, că mănăstirea avea și ea moșie acolo.

200. 1639 (7147) august 24. Radul din Românești se vinde rumân lui Bunea Grădișteanul al doilea vistier cu feciorii lui pentru 2200 bani.

201. 1639 (7147) august 27. Miloș logofătul cu frații lui, Balaci și Dragotă, fac schimb de țigănci cu mănăstirea Tismana.

202. 1639 (7147) august 29. Stancea, fiul lui Radu din Marga, vinde căpitanului Buliga din Ciovârnișani toată partea sa de moșie de la Știubeie, 2 tei și 3 tei în Racovița cu 12 ughi, 4 vaci socotite la prețul de 8 ughi și 17 stupi, socotiți 10 ughi.

203. <1639 septembrie 1 – ante mai 10> 7148. Matei Basarab voievod întărește lui Socol Cornățeanul mare stolnic moșie în satul Cliciul, j. Ilfov, trei părți de sat cu rumâni, din bălți, dintr-un prival numit Goia, cu o toacă de vânătoare a peștelui în balta Marotinelui, stabilind și hotarele.

204. <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> 7148. Dobrotă cumpără jumătate de pogon de vie de la sora lui, Stanca la locul numit «Sub Piatră» cu 1 000 de bani.

205. <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> 7148. O foiță de cheltuieli și venituri ale lui Hrizea vistierul din Dălbănești.

206. <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> 7148. Matei din Târșor, fiul lui Cârstea cumpără de la Stan, fiul lui Bran, 7 prăjini moșie la Sărăști cu 700 de bani.

207. <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> <7>148. Sătenii din Rucăr care au fost rumâni logofătului Marco și s-au răscumpărat vând lui Vădău o moșie de casă a lui Erculis cu 7 ughi bani gata.

208. <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> 7148. O foiță de locurile cumpărate de Stoica vătaful în Priboieni, scoasă din hrisovul domnului Matei Basarab.

209. <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> 7148. Vlad al lui Necșat din Călugăreni vinde lui Șerban logofăt și jupânesei lui, Neaga, un pogon de vie în dealul Scheilor și cu un stângen de moșie, iar împreună cu fratele său, Stoica, 4 stâneni de moșie cu 5 ughi.

210. <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> 7148. Matei Basarab voievod îi acordă lui Dumitru postelnic scutiri de taleri, de găleată, de miere și de alte taxe și biruri pentru că a adus un om și l-a pus la perceperea birului de taler.

211. <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> 7148. Dan pune zălog la feciorii lui Dediul vătaf partea lui de moșie din Căzânești.

212. <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> 7148. Căpitanul Ghioca cumpără de la Radu și de la soția lui, Sava, moșie la Măicănești.

213. <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> 7148. Radu vinde fratelui său, Petru, moșia Gorgănașul pentru 15 galbeni.

214. 1639 (7148) septembrie 7. Grozav vinde lui Dumbrovă din Cârnu moșie la Scârnaveasca cu 1 000 de bani, cumpărată de la Neacșa, fiica lui Grozav.

215. 1639 (7148) septembrie 9. Manea și alți megiași din Dobroteni, j. Saac, vând popei Stepan din Stroiești partea lor de moșie în Tătărăi.

216. <1639 septembrie – 1640 august> 10, 7148. Dragomir vinde lui Tatu postelnic din Berești partea sa de moșie și a fratelui său, Stroe din Berești cu 10 ughi.

217. < 1639 septembrie – 1640 august> 10, 7148. Manea, fiul lui Manea al Giurei vinde jupânului Baico și cumnatului lui, Iane, ocina din Trestieni și jumătăți de ocină la Șinteasca, Răteasca și Zănoaga.

218. 1639 (7148) septembrie 14. Matei Basarab voievod poruncește slujbașilor domnești să nu oblige mănăstirea Plumbuța la vreun impozit și nici pe oamenii mănăstirii care locuiesc împrejurul ei.

219. 1639 (7148) septembrie 15, București. Matei Basarab voievod întărește slobozirea de vecinie a lui Stanciul Begul din Titești de către Chirca postelnic.

220. 1639 (7148) septembrie 16. Matei Basarab voievod împuternicește pe Leontie egumenul de la mănăstirea Argeș să oprească pe oricine va intra să taie lemne sau să pescuiască pe moșiile mănăstirii fără învoirea sa.

221. 1639 (7148) septembrie 28, București. Matei Basarab voievod întărește lui Constantin Gălățeanul căpitan siliștea Broștenilor de pe Mostiște, din partea numită țigănească, jud. Ilfov, fiindcă domnul l-a miluit cu ea, din cauza unor oameni care au fugit de pe siliște, refuzând să plătească birul.

221 bis. 1639 (7148) octombrie. Vladul Rusat și soția sa, Vișa, vând lui Pătru vătaf din Corbi un loc pe Valea Poinăreilor, la Salcia, pentru 150 de bani.

222. 1639 (7148) octombrie 3. Matei Basarab voievod îngăduie vânzarea robilor schitului Zdralea, închinat mănăstirii Xeonophont de la Athos.

223. 1639 (7148) octombrie 8. Dumitrașco Spineanul clucer, fiul lui Preda clucer din Țânțăreni, vinde voievodului Matei Basarab jumătate din satul Bistrița din județul Mehedinți, partea sa împreună cu vecinii, viile și vadurile de moară, pentru suma de 50 000 aspri.

224. 1639 (7148) octombrie 9. Afimia călugărița, Dobromir și Stanciu, nepoții lui Stanciul logofăt din Zătreni, vând spătăresei Stana partea lor de moșie din Criva de Jos cu 7 800 bani.

225. 1639 (7148) octombrie 10. Gavril și fiul său, Vlad din Mătești, vând lui Radu Mihalcea Cândescu mare comis, pentru 4 000 de bani 40 de stânjani de moșie din satul Mătești.

226. 1639 (7148) octombrie 10, București. Matei Basarab voievod întărește lui Tudori negustor din Gherghița mai multe pogoane de vie, cu case și cu loc, partea lui Stan Răcman din dealul Nucetului din județul Saac, precum și alte cumpărături de la diverși săteni din Nucet.

227. <1639 octombrie 10>. Matei Basarab voievod întărește Rigăi al doilea armaș și soției sale, Voica, fiica lui Pavel șufar din Cosoba, moșie în satul Cosoba, j. Ilfov și un vad de moară pe Dâmbovița, și alți 100 de stânjani în Cosoba, zestrea Radei, pe care aceasta o vânduse lui Parasco negustor.

228. 1639 (7148) octombrie 11. Ianachi și fratele său, Badea din Mătești, vând lui Buzinca mare clucer 40 de stânjani din ocina lor de la Mătești din hotarul Bălescu, cu 3 200 de bani.

229. 1639 (7148) octombrie 20. Șărbu Plăcintă vinde lui Tudor stolnicul o jumătate de pogon de vie în hotarul Mănescu și o jumătate de pogon de țelină, cu 25 de ughi, cealaltă jumătate fiind zălogită la Preda.

230. 1639 (7148) octombrie 20, București. Matei Basarab voievod întărește vistierului Dumitru Dudescu ocina din satul Cojești pe Mostiște, j. Ilfov, după o judecată purtată împotriva lui Gurgul călugărul și Radu Godeanii din Belciugatul.

231. 1639 (7148) octombrie 20, București. Matei Basarab voievod întărește lui Bunea Grădișteanul al doilea vistier mai multe ocine, vii, vecini, case și grădini în mai multe sate din diverse județe: Vlașca, Teleorman, Muscel și Pădureț, precum și niște rumâni sloboziți, care i se vând lui Bunea, fără moșie.

232. 1639 (7148) octombrie 21. Gligorie, fiul lui Păun, cu soția sa, Maria, vând lui Oancea din Izvorani o grădină cu pruni pe Valea Izvoranilor cu 5 taleri și jumătate care aveau cumpărată de la Soare al lui unchiaș Voicu.

233. 1639 (7148) octombrie 22, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radu Cocorăscu fost mare logofăt un rumân, Paraschiva, din satul Budești, j. Ilfov, cu fiii lui, stabilindu-se că unul din acești fii, Anghel, nu fusese rob în Țara Turcească, cum pretindea el, ca să scape de rumânie.

234. 1639 (7148) octombrie 23. Mihăilă din Glod cu soția lui, Anca și feciorii lor vând părintelui Meletie o vie de la Bunești cu livezi și pomi, cu 15 ughi.

235. 1639 (7148) octombrie 23. Matei Basarab voievod scrie sătenilor din Bistrița, înștiințându-i că i-a cumpărat de la Dumitrașco clucer de Spineni și i-a dăruit mănăstirii Tismana de care să asculte și să se strângă toți în sat și să se aleagă unul din ei să vină la el, ca să le facă dreptate și să le rezolve problemele.

236. 1639 (7148) octombrie 25. Simion vinde lui Stanciu postelnic din Pârâiani trei răzoare de vie în dealul Negoieștilor cu 2 000 bani, iar ceilalți săteni din Negoiești vând tot lui Stanciu postelnic alte trei răzoare părăsite de vie ale lui Barbu și ale vărului său, Simion, cu 1 400 bani gata.

237. 1639 (7148) octombrie 29, București. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Tismana și egumenului Grigore moșie și vecini în satul Rogova, j. Mehedinți, jumătate de sat cumpărată de domn de la Radu Buzescu banul cu 400 de aspri gata.

238. 1639 (7148) noiembrie 5. Danciu, fiul popii Oprea din Drăghinești vinde lui Gheorghe, fost mare agă, mare parte din moșia lui de la Drăghinești, j. Vlașca pe apa Drâmbovnicului cu un loc în siliștea satului, cum și partea sa de moșie din Ciungeasca, răscumpărându-se de rumânie de la cumpărător.

239. 1639 (7148) noiembrie 9. Necula din Căzănești vinde banului Pavlache partea lui de ocină de la Mihail portar cu 3 200 de bani gata cu dreptul de a fi răscumpărată pe doi ani.

240. 1639 (7148) noiembrie 10. Radu și Pârvu își vând partea lor de moșie de la Ciorani lui Dragomir mare armaș.

241. 1639 noiembrie 17. Ignatie, episcop al Râmnicului, primește o danie la moarte din partea lui Chirca paharnicul, niște vite.

242. 1639 (7148) noiembrie 26, Târgoviște. Matei Basarab întărește lui Neagoe, fiul lui Staicu din Ungurel, stăpânirea asupra unei treimi din satul Ștefănești j. Gorj cu vaduri de moară și cu vecinul Lupul cu fiii lui, asupra muntelui Ștefan, totul pentru 7 500 de aspri; i se mai întăresc ocinile de la Bârsănești, viile din dealul Scorței și de la Valea Rea.

243. 1639 (7148) decembrie 2. Mihail călugărul din Bunești cu fiul său, Vlad, vând părintelui Meletie de la mănăstirea Govora via lor de la Bunești cu 7 ughi și jumătate.

244. 1639 (7148) decembrie 2. Stănilav croitorul cu soția lui, Chera, vând părintelui Meletie de la mănăstirea Govora o vie la Bunești, j. Vâlcea, cu 13 ughi și jumătate.

245. 1639 (7148) decembrie 3. Matei Basarab voievod întărește lui Niță fost mare agă moșie în satul Albești, toată partea confiscată pentru trădare lui Iane căpitan, fratele lui Condea, cu toți rumânii, casele, țigani, morile, heleșteiele, viile.

246. 1639 (7148) decembrie 5. Stoica Tigvuliță vinde lui Matei din Văleni partea sa de moșie din Tigvești cu trei galbeni și jumătate.

247. 1639 (7148) decembrie 5. Matei Basarab întărește lui Socol Cornățeanu mare stolnic părți de ocină cu rumâni și vii în satul Răzvadul de Sus,

j. Dâmbovița, cumpărate de la diverși proprietari, după care hotărniceste partea care îi revine.

248. 1639 (7148) decembrie 7. Dobra și copiii ei, Stanca și Radu, vând lui Leca postelnic, fiul agăi Oprea, 50 de stânjeni de ocină în Roșia, după hotare.

249. 1639 (7148) decembrie 10, în zilele lui Matei Basarab. Jupânul Matei, fără urmași, dăruiește mănăstirii Coșuna satul Gârla cu toți rumânii, pentru a fi îngrijit și să i se facă pomenirile.

250. 1639 (7148) decembrie 10. Mușat și soția lui, Băjana, vând jupânului Nicola Mârșăviț 4 funii de ocină din satul Dudești, fiindcă a fost robit de tătari atunci când domnul Matei Basarab s-a luptat cu Vasile Lupu voievod, iar banii i-au trebui ca să se răscumpere.

251. 1639 (7148) decembrie 11, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește lui Ghinea cojocarul și fratelui său, Franța, părți din moșia Stanca, j. Ialomița, cu vecini.

252. 1639 (7148) decembrie 12. Opriș vinde lui Lupea al Gugului jumătate din moșia pe care o are de 50 de stânjeni și vie în trei locuri, dăruind o parte și nepoților ce se vor trage din neamul lui, ca să-l pomenească.

253. 1639 (7148) decembrie 14. Trei boieri mărturisesc despre cumpărăturile pe care le-a făcut Dragul postelnic în Iași, în Bălănești și în alte locuri.

254. 1639 (7148) decembrie 15, Târgoviște. Matei Basarab voievod orânduiește trei megiași să jure pentru Stan din Spăreatul că a fost rob la tătari și nu rumân al mănăstirii Panaghia, fiind răscumpărat de vornicul moldovean Grigore Ureche.

255. 1639 (7148) decembrie 20. Stan mocanul vinde jupânului Manta două delnițe în Băjești, acum ocina lui Corna și 12 locuri în câmp cu apă și pădure cu 20 de ughi.

256. 1639 (7148) decembrie 23, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește lui Udrea logofăt din Rădăcinești, j. Argeș, satele Comișani și Bărbătești, j. Dâmbovița, pe care le-a cumpărat de la fratele său, Leca, dând în schimb satul Rădăcinești; cei doi frați au avut dispute după moartea tatălui lor, Grama armașul.

257. 1639 (7148) decembrie 26. Coman din Corșori vinde lui Ion logofătul un loc la Coșchila cu 150 de bani.

258. 1639 (7148) decembrie 26. Ștefan din Corșori vinde lui Ion logofătul un loc la Lacul Botoru cu 150 de bani.

259. <Circa 1640>. Însemnare de părțile de ocină vândute la Ciumernic, în total 1 254 de stânjeni.

260. <Circa 1640>. Danciul și Dragomir, fiii lui Bonchici din Samara, vând jupânului Gheorghe din Pitești patru locuri la Samara.

261. <Circa 1640>. Dobrae vinde lui Șerb aprodul din Cherba o cetvârtă de vie din zestrea de la mama ei, Boba, cu voia acesteia și a unchiului Istratie, pentru 26 de costande.

262. <Circa 1640>. Neaga Oloaga, împreună cu fiul ei, Radu vând lui Stoica logofăt din Bătiești, partea ei de moștenire din moșia tatălui ei, unchiașul Radu

Mălaie, la Șipot și la Ursoaia pentru că logofătul Stoica a îngrijit-o în vremea când a fost bolnavă.

263. <Circa 1640>. Seman și fiii săi din Cotoroia adevăresc lui Lupul din Corcova că Diicul are să-i dea 3 boi, pentru un jurământ strâmb, iar dacă nu va putea plăti să-i fie rumân pârcălabului Nicola.

264. <Circa 1640>. Jupâneasa Stanca și fiica ei, Stanca, slobozesc din rumânie pe finul lor, Stanciul.

265. <Circa 1640>. Stanciul vinde lui Preda, Tatul și altora o delniță în deal la Beleți pentru 4 ughi și 40 de bani.

266. <Circa 1640>. Stepan din Drăgoiești vinde lui Radu armaș un loc în sat, pe mal.

267. <Circa 1640>. Stoica al Barbului vinde egumenului de la Clocociov o țigancă Stanca, pe care i-a dat-o în schimb banul Radu.

268. <Circa 1640>. Tatul din Vaideei vinde vie la Năieni egumenului Climent de la mănăstirea Vaideei.

269. <Circa 1640>. Ursu căpitan dă mărturie domnului pentru 2 pogoane de vie, zestre a preotesei popii Jipa, în disputa cu fratele acesteia, Dumitru.

270. <Circa 1640>. Jupâneasa Vasilia, soția lui Grama, vinde Sorei și lui Vâlcu a patra parte dintr-o roată de moară cu 3 700 de bani.

271. <Circa 1640>. Matei Basarab voievod împuternicește pe un slujitor să întoarcă pe Gramcea și pe Gipa în satul lor, unde sunt scriși la vistierie.

272. 1640 (7148), ianuarie 1. Popa Stoica vinde părintelui Meletie via sa de la Bunești cu 7 ughi și jumătate, danie de la maica Anastasia din Bârsești, care îl adoptase.

273. 1640 (7148), ianuarie 3. Ivașco postelnic și cu fratele său, Șerban, feciorii lui Necula sluger din Dănciulești, vând lui Radu mare comis și jupânesei lui, Sofica, toată partea lor de moșie din Stănimir pe care o aveau de la tatăl lor, cu 143 ughi.

274. 1640 (7148), ianuarie 11. Matei Basarab împuternicește pe Ioana și pe Vilaia, fiicele lui Vasilie spătar, să ia unde va găsi pe țiganii Dumitru și Cerneiu cu sălașele lor, vânduți de tatăl lor, ca să le fie zestre căci au fost părăsite de tatăl lor fără a le lăsa ceva, iar cumpărătorii acestor țigani să-și caute banii unde i-au dat.

275. 1640 (7148), ianuarie 13. Stoica paharnic vinde lui Constantin postelnicul trei pogoane și jumătate de vie, cu locul și cu pivnița, pentru 38 de ughi, luate de la Stan, feciorul lui Negru, căci s-a răscumpărat pe românie.

276. 1640 (7148), ianuarie 13. Matei Basarab voievod întărește lui Pătru paharnic, fiul răposatului Ivașco vornic din Băleni, două delnițe și viile din Cătun, foste ale lui Valtasa și Lungoi.

277. 1640 (7148) ianuarie 14, Târgoviște. Hamza din Crasna, județul Gorj închină mănăstirii Crasna toată moșia sa de acolo, 6 funii, iar feciorului său, Neagoe nu-i lasă nimic, neavând nici o îngrijire din partea lui.

278. 1640 (7148) ianuarie 18. Ida, fiica lui Marco, nepotul lui Verdici, vinde lui Stan ocină în satul Clinceni.

279. 1640 (7148) ianuarie 19, Târgoviște. Neagoe împreună cu soția lui, Tudosia și cu feciorii lor, Marco și Ion se împrumută de bani de la Mitrea postelnic, punând zălog toată moșia lor din Măicănești, ca să-și scoată «capul din laț».

280. 1640 (7148) ianuarie 20, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Crasna partea lui Hamza cel bătrân, danie de la acesta pentru îngrijire la bătrânețe.

281. 1640 (7148) ianuarie 21. Jupâneasa Samfira cu fiul ei, Crăciun vând ocina din Smârciul lui Stan, fiul lui Manea Smârceanul cu 3 ughi.

282. 1640 (7148) ianuarie 21. Matei Basarab voievod întărește lui Petru al doilea clucer pe rumâni Bârsan și Dobroslav, frați din <Stupineni>.

283. 1640 (7148) ianuarie 26. Stan, fiul lui Uliarul din Vlădila, vinde lui Albu din Zvorsca și 45 de pași și 8 rânduri de agră și altă funie în Măgura Piscului, cu 6 ughi și 5 costande, iar sătenilor din Vlăduleni Albu le dă 2 ughi, ceea ce reprezintă birul plătit de ei pentru Stan.

284. 1640 (7148) ianuarie 28. Gligorie, fost mare logofăt, dăruiește mănăstirii Golgota o casă cu locul ei și pivniță la Târgoviște, cumpărată de la Paraschiva, tatăl lui Avram, cu 60 de ughi.

285. 1640 (7148) ianuarie 30. Vasile și Stanciul din Dărmănești își vând părțile de moșie lui Stroe Leurdeanul vistier.

286. 1640 (7148) ianuarie 30, Târgoviște. Matei Basarab voievod împuternicește pe Ioana și Vilaia, fiicele lui Vasilie spătar, să ia de la Radu Cocorăscu mare vistier pe Ionașco țiganul cu sălașul său și de la Stroe vistier pe Dumitru Țiganul cu sălașul său, să le fie de zestre la casele lor, căci tatăl lor, luând altă soție, și-a risipit averile în beții.

287. <1640> ianuarie 30. Megiașii jurători: Dragomir din Fiiani, Gudea din Cucuteni, Coresi și alții judecă pe popa Stroe, Manea și cumnații lor cu popa Marco și frații și verii lui, pentru o moară la Podul lui Gerco și adevăresc că locul și vadul sunt ale popei Stroe și ale fratelui său, Manea.

288. 1640 (7148) februarie 2. Neacșa, fiica lui Păcălici din Voinigești, dă zestre fiicei sale, Dumitra la logodna ei cu Radu, moșie la Voinigești, a treia parte, precum și moșia cumpărată de la Coțoinea.

289. 1640 (7148) februarie 5. Matei Basarab voievod întărește stăpânirea lui Stroe vistier peste două delnițe din satul Ștefănești puse zălog de Albul logofăt din Lăngești și de Stanciul din Câmpulung.

290. 1640 (7148) februarie 10, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește lui Matei postelnic satul Mihăiești cu vecini, moștenire de la mătușa lui, Stanca și de la tatăl său, în urma unei judecăți cu Ilinca, fiica Mândeștilor.

291. 1640 (7148) februarie 11. Bratu, feciorul lui Neagoe din Corșori, județul Muscel, dă lui Radu logofăt de acolo toată partea sa de moșie pentru 15 ughi, cu care și-a scos capul de mare nevoie.

292. 1640 (7148) februarie 15. Radu, feciorul lui Draghie din Malul, zălogește 40 de stânjeni din ocina de la OGREZENI, lui Chiriac logofătul din Ștefoaia, pentru 2 000 de bani.

293. 1640 (7148) februarie 16, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește lui Sava logofăt și soției sale, Maria, stăpânire peste o vie în dealul Bădenilor, j. Sac, și peste un vecin.

294. 1640 (7148) februarie 17. Negovan și cu Dumitru Lungu din Cătești vinde lui Stroe moșie în Cotești.

295. 1640 (7148) februarie 19. Pătru, Neagoe, Iane și Oprea, feciorii lui Neagoe din Corșori, vând lui Pătru vătaful pe Stănie, Fătu și Radu cu toată moșia lor, pentru 50 de ughi.

296. 1640 (7148) februarie 20. Dumitru, feciorul lui Negre postelnic din Mihăiești, vinde lui Marco postelnic o delniță de moșie în Mihăiești cu 5 galbeni de și-a plătit birul haraciului împărătesc, pentru care fusese băgat în temniță.

297. 1640 (7148) februarie 20. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Dionisiou de la Sfântul Munte o danie de 4 000 de aspri.

298. 1640 (7148) februarie 23. Matei Basarab voievod poruncește boierilor tocmelnici ai vornicului Lupul și ai lui Mihai iuzbașa, nepot lui Leca spătar, să adevereze pentru niște ocină la Ionești cu rumâni.

299. <1640> februarie 23. Preda și Lăudat au dat o delniță de moșie cu două locuri, în Câmpul lui Vlad, în Beleți <j. Muscel>.

300. 1640 (7148) februarie 24. Ivan al doilea postelnic, feciorul lui Nedelco, fost mare clucer din Boteni, vinde lui Bunea al doilea vistier 11 pogoane vie lucrată în dealul Boziani și 25 de stânjeni de moșie cu 145 ughi.

301. 1640 (7148) februarie 24. Socol mare stolnic judecă pe Radu Brânză și pe Chițu din Runci, pentru o pradă pe care i-o întorsese Andreiaș în valoare de 70 de ughi.

302. 1640 (7148) februarie 25. Popa Manea cumpără de la unchiul său, Dumitru Iurga, un pogon de vie și un loc de casă, în afară de care mai primește diferite donații.

303. 1640 (7148) februarie 29. Nedelea și feciorul său, Neagoe și cu Neniul, fiul lui Bădilă din satul Căineni, j. Teleorman, vând lui Bunea al doilea vistier moșia lor din sat, lungă de 175 stânjeni, în valoare de 2 850 bani gata.

304. 1640 (7148) februarie 29. Vintilă vătaf, împreună cu fiii lui, Calotă, Mihalașco și Dragomir, vând lui Bunea vistier al doilea 22 de pogoane de vie în dealul Bozianilor cu 130 de ughi, bani gata și o plașcă de grana.

305. <Circa 1640> martie 1. Megiașii din Rași dau zapis lui Fătu pentru moșia lui Vintilă de la Bârzești, stânjeni de ocină și răzoare de vie, vândute pentru datoriile acestuia și pentru partea lui de bir.

306. 1640 (7148) martie 2. Paraschiva vornic din Togozeni vinde fraților Gheorghe și Pătru Băleanu 80 de stânjeni de ocină la Ojogeni.

307. 1640 (7148) martie 3, Târgoviște. Matei Basarab voievod dăruiește lui Barbul, fiul lui Copaci din Bădeni, j. Gorj, ocinile mai multor săteni din Bădeni.

308. 1640 (7148) martie 3, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește Neacșei, Ioanei și Vilaiei, fiicele lui Vasilie spătar, moșii, vii, rumâni și țigani la Petroșani, j. Muscel, la Negoiești etc.

309. 1640 (7148) martie 6. Danciu Măldărescul și cu Stan armașul adevăresc domnului Matei Basarab despre tocmeala Băieștilor cu Vlad din Bârsești.

310. 1640 (7148) martie 6. Oprea și Isac și alți târgoveți din Ploiești zălogesc lui Dumitru 3 cedvârte de vie ale lui Stan în dealul Scăienilor <j. Buzău>.

311. 1640 (7148) martie 7. Vasilie postelnic vinde lui Bunea Grădișteanu vistier 8 suflete de țigani cu 34 000 de aspri.

312. 1640 (7148) martie 8. Isachie, fiul lui Lazăr, vinde lui Radu, feciorul lui Matei Rădescu 10 pași de moșie cu vie din funia lui Stan Căcărează, pentru o vacă cu lapte cu 200 de bani gata.

313. 1640 (7148) martie 8, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește lui Radu Dudescu logofăt partea lui Bratu din Corșori, j. Muscel, în contul unui împrumut pe care Bratu l-a făcut la Radu Dudescu, să-și „scoată” capul de la o nevoie.

314. 1640 (7148) martie 10, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește lui Bunea vistier al doilea 22 de pogoane de vie în dealul Bozienilor din j. Săcuieni, cumpărate de la Vintilă iuzbașa și de la fiii acestuia.

315. 1640 (7148) martie 12. Jupâneasa Opreana cu fetele ei vinde ocina din teiul crăiesc și din teiul bădesc din satul Imoasa, lui Lepădat iuzbașa, pentru 500 de bani și o vacă și un vițel.

316. 1640 (7148) martie 12. Preda, fiul lui Meletie, vinde popii Lupul moșie la Șerbănești, partea posedată de pe urma jupânesei Ana.

317. 16<40> (71<48>) martie 14. Bătrânii satului vând popii Crăciun o moșie în Cârștianul Dragului pentru ughi 12.

318. 1640 (7148) martie 15. Ignat, fiul lui Nistor din satul Grozăvești, vinde lui Iordache vornicul moșia <la Suhărăt> de la moșul său, Brădeiu, drept 1 600 bani gata.

319. 1640 (7148) martie 16. Vasile, fiul lui Preda spătar, mărturisește pentru partea lui de moșie din Tâncăbești <j. Ilfov>.

320. 1640 (7148) martie 17. Dragomir și soția lui, Stana din Șuici, vând lui Negoită al popii lui Stan siliște în Titești <j. Argeș>.

321. 1640 (7148) martie 19. Drăgoi, fiul lui Ispas Ursu, fiul lui Fătu Staico, fratele său și Apostol vând lui Iordache vornicul jumătate din moșia din Suhărăt cu 1 600 bani gata, cealaltă jumătate fusese vândută de Ignat, feciorul lui Brădăiu.

322. 1640 (7148) martie 20. Megiașii din Păușești vând lui Sima vistierul câte 2 fâlcii din părțile de moșie ale lui Coie, Necula și Oprea, ca să le plătească birul.

322 bis. 1640 (7148) martie 20. Tudor, Ivan, Giurca și Duca, fiii lui Giurița căpitan din Frăsinet vând Elinei, fiica lui Preda sluger ocină la Studenița <j. Romanați, azi j. Olt>, pentru 20 de ughi.

323. <1640> martie 20. Unchiașul Dragomir închină mănăstirii Căldărușani o parte de moșie și 3 părți de moară <la Fieni>.

324. 1640 (7148) martie 21. Mihai postelnic din Sărata vinde lui Bunea Grădișteanu, al doilea vistier, pe țiganca Drăgana cu 2 200 bani gata.

325. 1640 (7148) martie 28. Căzan și fratele său, Băilă, fiii lui Nicola din Popești vând lui Pârlă și altora ocină în Cocoroz și în Popești.

326. 1640 (7148) martie 30. Matei Basarab voievod întărește lui Ghiorma căpitan pe țiganca Stana, fostă a lui Radu negustor, care își ucisese tatăl în somn.

327. 1640 (7148) martie 30. Stanislav, fiu lui Vladul împreună cu unchiul său, Mihăilă din Lucieni vând lui Vasilie dorobanțul o ocină la Lucieni.

328. <Circa 1640> aprilie 1. Pătru din Fundeni vinde mătușii sale, Stana, vii și ocini la Bobul <j. Buzău>.

329. 1640 (7148) aprilie 2. Jupâneasa Căndeșa, soția lui Ghioca ocnarul din Căpreni, împreună cu fiul ei, Pană, mărturisesc că la vânzarea ce a făcut clucerul Dumitrașco Spineanu, nepotului ei Pană cămăraș, a fost trecut în zapis că a plătit și ea bani pentru satele Cacoți și Stâlplnița, dar acest lucru nu era adevărat, așadar Pană cămărașul poate să stăpânească singur aceste moșii.

330. 1640 (7148) aprilie 2. Dumitrașco clucer Spineanu cu jupâneasa lui, Vilaia și cu fiul lor, Dumitrașco, vând lui Pană paharnicul și Căndeșei, jupâneasa lui Ghioca ocnarul, partea lor de moșie din satul Stâlplnița cu rumâni cu excepția lui Radu al lui Jipa, jumătate din satul Cacoți, totul cu prețul de 700 ughi.

331. 1640 (7148) aprilie 10. Manta negustor din Câmpulung și soția lui Creața vând lui Stroe vistier Leurdeanu un rumân, Petrea, cu delnița lui pentru ughi 37.

332. 1640 (7148) aprilie 11, Târgoviște. Matei Basarab voievod împuternicește pe egumenul Leontie și pe călugării de la mănăstirea Argeș să țină judecata orașului cu tot venitul acesteia, fără ca vreun slujitor domnesc să se amestece.

333. 1640 (7148) aprilie 15. Gheorghe sârbul din Corșori, cu soția lui Ilina, vinde lui Ion logofăt din Corșori două locuri unul în Muscel, altul la Gruicul Stejarului, cu 320 de bani.

334. 1640 (7148) aprilie 15, Târgoviște. Matei Basarab voievod dăruiește lui Stoica logofăt din Titu, soției lui Stanca și urmașilor lor ocină la Voinești în j. Dâmbovița, partea lui Lenca din Sihlea, precum și alte părți ale lui Necula.

335. 1640 (7148) aprilie 15, Târgoviște. Matei Basarab voievod orânduiește șase boieri judecători să cerceteze moșiile și țiganii vânduți de Vasilie spătar pe la diverși boieri, precum și pentru jumătate de sat din Negoiești cu rumâni și cu țiganii dați sorei sale, Voica, de zestre, care nu i-au fost stătători, precum și despre bunurile luate de fosta lui soția, Maria, împreună cu tatăl ei, Ivașco Băleanul, din averea tatălui lui Vasilie vistier, Mușat vistier.

336. <Post 1640 aprilie 15>. Lista cu moșiile și țigani vânduți de Vasilie spătar și pe care le moștenise de la mama lui, Samfira.

337. 1640 (7148) aprilie 18. Isar vinde lui Cristea din Stănțești și lasă la moartea sa lui Șteful lui Stănțești ocina de acolo.

338. 1640 (7148) aprilie 18. Popa Stoica din Turburea cu fratele lui, Opriș, vând lui Ghinea mai multe locuri în sat cu 530 de bani și au făcut și pomenile fratelui lor, Stan.

339. 1640 (7148) aprilie 18, Târgoviște. Matei Basarab voievod scrie popii lui Apostol din Corbi, j. Mușcel și Pădureț, pentru un fecior pe care acesta nu-l lasă să-și plătescă birul de taler, iar domnul amenință că îl va pedepsi.

340. 1640 (7148) aprilie 20. Pavel postelnicul și alții vând 350 de stânjeni din satul Bărbulești jupânului Apostolache, cu prețul de 43 de ughi.

341. 1640 (7148) aprilie 20, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește lui Mihai iuzbașa de roșii din Pătroaia, fiul lui Toma comis și nepotul lui Leca mare agă, niște rumâni în Cernătești cu tot cu ocina lor.

342. 1640 (7148) aprilie 24. Zărna și cu soția lui, Stanca, vând jupânului Gheorghie din Pitești partea de moșie din funia râtească cu 8 ughi și jumătate.

343. 1640 (7148) aprilie 24, Târgoviște. Matei Basarab voievod împuternicește pe jupâneasa Anca, mama lui Dobrișan din Budișteni, să scoată din casă pe nora sa, Elina, fiica lui Vasilie vornicul din Bănești, iar moșiile, viile și rumânii să le stăpânească pe din două, în înfrățire.

344. 1640 (7148) aprilie 25. Neagomir, fiul lui Dan din Ciorăști, j. Buzău, vinde jupânului Giurgiu din Odobeiu ocina sa.

345. 1640 (7148) aprilie 26. Jupâneasa Mara călugărița Bălăceana mărturisește cum au vândut feciorii ei, Dragomir spătarul, Barbu postelnic și Badea, de a lor bună voie, moșiile și rumânii de la Izvorani, însă din zilele lui Radu voievod.

346. 1640 (7148) mai 1. Matei Basarab voievod întărește lui Ghinea cojocarul satul Hierăști, cu case, vii, mori și cu sălașe de țigani, zălogit lui Pătru clucer, fiul vornicului Aslan.

347. 1640 (7148) mai 2. Sătenii din Măstânești vând lui Tudor vornicul din Rătești partea lui de moșie a lui Neagu, feciorul lui Specșe din Măstânești, fugit din sat, pentru a despăgubi pe Stan din Poiana de 2 iepe, luate de birari, pentru birul datorat de Neagu pe miere și haraci.

348. 1640 (7148) mai 2. Mușat, feciorul unchiașului Stanciu din Drăghinești, vinde lui Jipa clucerul moșie stearpă, fără rumâni, în valoare de 9 galbeni.

349. 1640 (7148) mai 4. Mircea, feciorul Neacșei, soția lui Martin, vinde lui Neagoe și Antonie din Negoiești 150 de stânjeni în Conțați cu 2 400 bani gata, precum și pe jumătate lazurile din partea giurgească și obrație din Dâmbul.

350. 1640 (7148) mai 5. Cornea din Târgșor vinde lui Iane sofagiu din Stănești moșia sa din Scârnaveasca, cu 1 210 bani gata.

351. 1640 (7145) mai 5, Târgoviște. Mitrea Rudeanu sluger și cu feciorii săi vând lui Vlaicu logofăt din Conțești toată partea lor de moșie de la Conțești, j. Muscel și cu rumâni, drept 90 ughi și frăție.

352. 1640 (7148) mai 6, Târgoviște. Petre clucer se obligă față de Ghinea cojocarul să-i plătească o datorie de 500 de ughi în două rate, iar de nu-i va achita banii la zi, atunci să-i fie stătător satul Hăreștii și cu țiganii pe care îl pusese zălog peste acești bani cu un zăpis vechi.

353. 1640 (7148), mai 6, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește lui Dediul căpitan de roșii ocină la Haidăi și Gudărești, j. Râmnicu Sărat.

354. 1640 (7148) mai 8. Anca, fata lui Lupu, vinde jupânului Neagu și popii Antonie 30 stânjeni, partea sa de moșie din Gonțați cu 460 de bani gata.

355. 1640 (7148) mai 8. Popa Neagu, feciorul lui Ivan și al Velicăi din Coțăiani, vinde lui Panait cupețul din Târgoviște o funie de 100, cu 2 600 aspri.

356. 1640 (7148) mai 10. Radu, fiul lui Barbul din Găurici, vinde moșia lui din Vlaica jupânului Ghioca.

357. 16<40> (71<48>) mai 10, București. Gheorghe fost vistier al doilea atestă lui Socol Cornățeanu mare stolnic despre încălcarea unui hotar în satul Cliciu, pe malul Dunării, de către Calio din Marotin.

358. 1640 (7148) mai 15. Stoica logofăt din Lipărești vinde lui Radu logofăt din Țigănești 100 stânjeni de ocină la Mărăcineni <j. Buzău>.

359. <1640 mai 15>. Stoica logofăt din Lipărești și nepotul său, Drăghici, vând lui Udrea postelnic ocină la Lipărești, 50 de stânjeni.

360. 1640 (7148) mai 16. Dumitru Voina vinde preotesei Rada a popei Stan și feciorilor ei toată moșia sa de peste tot hotarul cu partea de munte și din piatră cu 12 ughi și jumătate.

361. 1640 (7148) mai 17, Târgoviște. Matei Basarab voievod confirmă închinarea mănăstirii Nucetu, cu toate averile ei, mănăstirii Dușco din Rumelia.

362. 1640 (7148) mai 18. Leca postelnicul, feciorul lui Grama armaș, vinde lui Leca postelnic, fiul lui Oprea, toată partea de moșie din Lichirești, <j. Ialomița>, cu rumâni.

363. 1640 (7148) mai 18. Tatul vinde egumenului Antim de la mănăstirea Sf. Gheorghe un răzor de vie pe lângă Ghenea croitorul cu 4 ughi.

364. 1640 (7148) mai 19, Târgoviște. Matei Basarab voievod dăruiește mănăstirii Bistrița niște rumâni din satul Vaideei, care fugiseră mai înainte în Țara Ungurească.

365. 1640 (7148) mai 20. Sebe și cu fiul său, Tornea, cumpără de la Marin, fiul lui Călin, 25 de stânjeni de ocină, cu prețul de 1 000 de aspri.

366. 164<0> (714<8>) mai 23, București. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Căldărușani și egumenului Varlaam vinăriciul domnesc de la orașul Floci.

367. 1640 (7148) mai 25, București. Jupâneasa Teodora, fata lui Cristian logofătul din Căldărușani, închină mănăstirii Căldărușani, ctitoria lui Matei Basarab voievod, toată partea de moșie dinspre mănăstire, 100 de stânjeni, cu 8 pogoane de vie și niște sălașe de țigani, păstrându-și dreptul de a se întreține din venitul lor până la moarte.

368. 1640 (7148) mai 26. Stanciu cu soția lui, Naniia, din cătunul Bârsului, vând lui Stroe Leurdeanul vistiernic ocina lor Groșăt.

369. 1640 (7148) mai 26, București. Matei Basarab voievod întărește satul Căldărușanii dăruit de jupâneasa Teodora mănăstirii Căldărușani ctitorită de el.

370. 1640 (7148) mai 28. Bălan căpitan întărește popii Nancu o funie de ocină la Săcșori, pe care i-o vânduse fiul lui, fără știrea lui.

371. 1640 (7148) mai 28. Matei Basarab voievod dăruiește bisericii domnești din București un loc de prăvălie la București.

372. <1640> mai 28. Megiașii din Văcărești adevăresc că au vândut moșia lui Staia, pentru că acesta a fugit de bir, care a rămas în seama lor, ca să fie plătit.

373. <Post 1640 mai 28>. Matei Basarab voievod întărește popii Nancul din Săcșori o funie de moșie.

374. 1640 (7148) mai 29. Mihai paharnic și 12 boieri hotărnicesc ocina lui Danciu clucer de la Hârbor.

375. 1640 (7148) mai 31, duminica Tuturor Sfinților. Averchie, egumenul de la mănăstirea Ciolanul, vinde episcopului Ștefan de la episcopia Buzău pe Elina țiganca numai pentru 2 boi și 300 de aspri, căci s-a dovedit că țiganca este din altă parte.

376. 1640 (7148) mai 31. Mitropolitul Theofil întărește stăpânirea Ancăi, soția lui Costea cel bătrân de la biserica domnească din București asupra averii rămase de la bărbatul ei.

377. 1640 (7148) iunie 2. Danciul din Samara și cu feciorii lui vând unchiașului Dumitru și fiului său, Ivan, a șasea parte de moșie din funia budească, cu 3 200 bani gata.

378. 1640 (7148) iunie 2, București. Matei Basarab voievod orânduiește megiașii jurători ai lui Lazăr și ai soției acestuia, Stana, fata lui Stoica Vătășescu să adevărească dacă ocina de la Ciuernic au închinat-o Fulga și frații lui Leca postelnic ca să se răscumpere de rumânie sau a vândut-o Deva pe bani gata.

379. 1640 (7148) iunie 2, București. Matei Basarab voievod întărește lui Ștefan, fiul lui Stan, poslușnicul mănăstirii Târnovul din București, moșie în satul Găneștii de Sus, j. Ilfov, fiind scutit de bir, pe când ceilalți megiași au fugit și astfel au pierdut moșia.

380. 1640 (7148) iunie 4. Petru al doilea clucer vinde lui Bunea al doilea vistier doi copii de țigani cu 30 de ughi.

381. 1640 (7148) iunie 5. Constantin și soția lui, Negrita, din Săseni j. Buzău, vând mănăstirii Bradul de la Nișcov două pogoane de vie, casă, mori etc. cumpărate de la sătenii din Săseni.

382. 1640 (7148) iunie 5, București. Matei Basarab voievod întărește lui Manea, Radul și Gonțea părți de ocină la Crăsani și Crețești în județul Ilfov.

383. 1640 (7148) iunie 10. Sătenii din Negoiești scriu lui Stanciu postelnic dacă dorește să cumpere părți de vie ale lui Simion și ale vărului său, Barbu, care se gădesc printre viile lui, ca să le plătească birul.

384. 1640 (7148) iunie 10, București. Matei Basarab voievod întărește surorilor lui Preda din Cotroceni, Rada și Maria, precum și nepoților acestora, părți din acest sat aflat în j. Ilfov, în urma unei judecăți purtate cu Dumitra, mama lui Ghioca căpitan.

385. 1640 (7148) <iunie> 10, București. Doisprezece boieri hotarnici hotărânesc moșia Stănimirul de Sus și de Mijloc numită Cați, j. Ilfov, a lui Radu Mihalcea mare comis și a soției acestuia, Sofica, de către moșia lui Mitrea șufar și de către Datcu robu.

386. 1640 (7158) iunie 14. Locuitorii megiași ai satului Bordești vând lui Chira căpitanul moșie pe Râmna, de la Izvorul lui Țacal în hotarul Căndeștilor cu 1 300 de bani.

387. 1640 (7158) iunie 14. Șase boieri dau mărturie pentru ocina vătășască din Săcuieni, j. Buzău, care aparține Stanei, soția lui Lazăr.

388. 1640 (7148) iunie 14. Nicolae, Datco, Nedelco și alții vând fraților Căndești, lui Neagoe postelnic, Gherghe spătar și lui Moise spătar, ocina lor din Mogoșești j. Buzău, cu o suprafață de 172 stânjeni.

389. 1640 (7148) iunie 15. Monahul Ioan Bărsescul vinde lui Meletie egumenul o vie la Bunești cu 4 000 de bani, pentru care primește doi boi, cu prețul de 1 500 de bani și o vacă cu lapte, cu prețul de 350 de bani.

390. 1640 (7148) iunie 15. Matei Basarab voievod întărește lui Lazăr și soției lui Stana stăpânire peste moșia vătășească de la Săcuieni.

391. 1640 (7148) iunie 16. Doisprezece boieri hotarnici hotărânesc moșia Bălțați din j. Prahova, a marelui vornic Hrizea din Bălteni, cu acordul tuturor megiașilor.

392. 1640 (7148) iunie 17. Hrizea mare vornic din Bălteni și Cernat portarul întăresc lui Iordache vornicul din Cozleci stăpânirea asupra unui vad de moară în Doftana j. Prahova, pentru care s-a judecat cu Pană din Breb, care construisese o moară în același vad.

393. 1640 (7148) iunie 18. Doisprezece boieri aleg și hotărânesc satul Dălbănești, cumpărat de Hrizea mare vornic din Bălteni.

394. 1640 (7148) iunie 18, cireșar, Pitești. Șerban, feciorul lui Todie, vinde jupânului Ivan, negustor din Pitești, o siliște la biserica cea bătrână din Samara pentru 2 ughi și jumătate.

395. 1640 (7148) iunie 18, Târgoviște. Matei Basarab voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Jdrealea să aducă sârbi, oameni străini, fără dajdie, să facă slobozie lângă mănăstire, în schimbul scutirii de bir, să fie doar în slujba mănăstirii.

396. 1640 (7148) iunie 19, București. Matei Basarab voievod orânduiește 12 boieri jurători să jure cu Albu din Berceni, j. Buzău, de către egumenul Neofit de la mănăstirea Menedicul cum că nu a deținut mănăstirea proprietăți în Berceni și Poieni.

397. 1640 (7148) iunie 20. Mărturia megiașilor bătrâni din satul Călinești că, pe când s-a făcut hotărânicie, cu 12 boieri, pentru partea de moșie din Călinești, j. Prahova, a vornicului Hrizea, s-a ales partea lui Vasilache din acea moșie.

398. 1640 (7158) iunie 21. Armeanca împreună cu fiica ei, Mușa vând egumenului Thanasie de la Sf. Troiță – Radu Vodă din București, un loc pe lângă locul mănăstirii din Târgoviște, cu 1 000 de bani gata, primind numai 700 de bani, iar restul l-a lăsat pentru pomenirea lui Mihnea, ginerele său.

399. 1640 (7148) iunie 21. Radu armaș vinde fratelui său, Preda, partea sa de moșie de la Gorgănași.

400. 1640 (7148) iunie 21. Răzmiriță din Căndești vinde fraților Căndești, Negoită paharnic, Moise spătar și Gheorghe spătar, o roată de moară în vadul Căndeștilor, pentru 1 000 de aspri.

401. 1640 (7148) iunie 21. Stepan din Drăgoiești și cu jupâneasa sa, Dobra, vând lui Preda postelnic, fiul lui Bratu comis, un loc din afara curții boierești, cu 170 de bani.

402. 1640 (7148) iunie 23. Megiașii din satele Drajna și Stănești se înțeleg cu Hriza mare vornic din Bălteni, ca să stăpânească ei aceste două sate și la munte 26 de părți, iar Hrizea vornicul 20 de părți, după împărțeala ce au făcut cu 12 boieri hotarnici.

403. 1640 (7148) iunie 25, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radu mare comis Mihalcea Cândescu stăpânirea peste moșia de la Stănimirul de Sus și de Mijloc în județul Ilfov, care se chiamă Oați, cumpărată de la feciorii lui Necula sluger cu 143 de galbeni, care a fost hotărâtă de 12 boieri hotarnici, împreună cu Mitrea mare șufar și Datco robul.

404. 1640 (7158) iunie 26. Doisprezece boieri hotarnici și hotarnicul Cernat mare portar hotărnicesc ocina din satul Jivești a lui Hrizea mare vornic din Bălteni.

405. 1640 (7148) iunie 27. Matei Basarab voievod scutește țișanii ce locuiesc pe lângă mănăstirea Argeș de lucrul domnesc și boieresc, să fie numai de ajutorul și lucrul mănăstirii.

406. 1640 (7148) iunie 27. Matei Basarab voievod scrie lui Miho mare logofăt, poruncindu-i să elibereze niște oameni pârçalabi ai mănăstirii Argeș ce i-a închis la Târgoviște, acuzați că au prins pe un fecior umblând rău cu o fată și nu l-au amendat, cum ar fi trebuit.

407. 1640 (7148) iunie 29. Locuitorii satului Dobriceni, j. Vâlcea, se vând rumâni cu tot cu moșia lor mănăstirii Arnota, cu 950 de ughi, din care 300 erau datori cu birul haraciului, iar 250 de ughi birul pe miere, primind restul de ughi 400.

408. 1640 (7148) iunie 30. Matei Basarab voievod întărește popei Dragu de la Biserica Domnească din București, stăpânirea peste moșia din Fundeni, partea fostă a unchiului său, popa Oprea.

409. <1640> iulie 1. Doisprezece boieri hotărnicesc moșia de la Hârboru a clucerului Danciu.

410. 1640 (7148) iulie 3, <Bucovăț>. Anghelina, fiica popei Dobrotă și Grigorie al Velicâi, fata Cârstei din Hlevna, vând egumenului de la mănăstirea Bucovăț, Ioasaf, o jumătate de funie de moșie, din Hlevna, cu 8 ughi.

411. 1640 (7148) iulie 4. Partenie călugărul vinde mănăstirii Bradu de la Nișcov două pogoane de vii lucrate, o cesvârtă și jumătate de țelină și locul casei cu trei stânjeni de moșie pe moșia Săsenilor cu 7 750 bani gata.

412. 1640 (7148) iulie 5. Șase boieri jurători luați de Andrei din Mărgineni și de Tanasie din Cotești, anchetează și adevăresc pentru moșia de la Ghimpați, cui a vândut-o Velica.

413. 1640 (7148) iulie 5. Mușat al lui Căliman vinde lui Dumitru roșul din Urlați, 18 pământuri, un loc de casă cu grădină la Ceptura, pentru 1 000 de bani gata.

414. 1640 (7148) iulie 8, ziua Sf. Procopie, București. Șase boieri judecători hotărăsc ca Despa, jupâneasa lui Iane comisul și fiica Dumitrei din Cotroceni și a lui Stoica pitarul, să stăpânească jumătate din satul Cotroceni, fiind acesta cumpărat de tatăl ei, și nu de Miho, fratele ei de mamă.

415. 1640 (7148) iulie 8, ziua Sf. Procopie, București. Șase boieri judecători hotărăsc ca jupâneasa Dumitra Cotrocenoaia să stăpânească a treia parte din prăvăliile din București și din viile din dealul Bucureștilor, cumpărate cu soțul dintâi, Miho și din toate arginturile, cu dreptul de a le lăsa apoi fiicei ei, Despa, jupâneasa lui Iane comis, în timp ce Ghioca căpitan, fiul ei vitreg, celelalte părți din moștenirea rămasă de la tatăl său.

416. 1640 (7148) iulie 15, ziua Sf. Chirică și a mamei sale, Iulita. Vâlcul din Vața cumpără de la Dan din Cocul o jumătate din satul Fata.

417. 1640 (7148) iulie 17. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Bucovăț stăpânirea peste moșia Vârvorul, dăruită de Mihai Viteazul voievod și să fie în pace de către Stoica din Bârca.

418. 1640 (7148) iulie 18, Negoiești. Matei Basarab voievod orânduiește 12 boieri hotarnici să aleagă moșia lui Oprea agă și a lui Pătru din Bucu de Sus, să le lipească la moșia lor din Bucu de Jos și s-o împietrească din partea lui Nedelco.

419. <Post 1640 iulie 18>. Doisprezece boieri hotarnici aleg ocina de la Bucu de Sus a lui Oprea, fost mare agă, de către megiașii din sat și găsindu-se mai mulți stânjeni, au delimitat față de ocina de la Bucu de Jos a agăi, împietrind-o după obiceiul de demult.

420. 1640 (7148) iulie 19. Doisprezece boieri hotarnici aleg și hotărăsc satele Costiciul, Crăsani și Belciugatele ale lui Hrizea mare vornic din Bălteni, de către megiașii de primprejurul locului, punând și pietre de hotar.

421. <Ante 1640 iulie 20>. Stanciu, Cernica, Voislav și alții din Băleni zălogesc lui Crăciun și lui Simion ocina lui Staico și a lui Andreiu din Băleni, pentru o datorie de bani.

422. 1640 (7148) iulie 20, Târgoviște. Stanca, fiica lui Andrei din Băleni, vinde lui Simion și lui Crăciun moșie în satul Băleni cu 3 ughi și jumătate.

423. 1640 (7148) iulie 21. Albul și vărul lui Stan, nepoții lui Dragomir din Căndești și Alexie, feciorul lui Opriș, vând fraților Căndești: Negoită paharnic,

Gheorghe spătar și Moise spătar, o jumătate de roată de moară în Gârla Căndeștilor cu 1 000 de aspri gata.

424. 1640 (7148) iulie 21. Radu, fiul lui Tatul din Mătești și Neacșa, fiica lui Dumitru, vând fraților Căndești, Negoită paharnic, Gheorghe spătar și Moise spătar o roată de moară în funia râtească, înspre Vernești, j. Buzău cu 1 000 de bani.

425. 1640 (7148) iulie 21. Vișa, fiica lui Dragomir din Ludănești, nepoata lui Tilea postelnic, vinde partea lui din Poienari lui Bunea Grădișteanu, vistier al doilea.

426. 1640 (7148) iulie 22, în optulea an al domniei. Dobra, fiica lui Stoian din Aniniș, vinde lui Dumitru un loc în Aniniș moștenit de la tatăl ei, pentru 560 de bani.

427. 1640 (7148) iulie 28, București. Matei Basarab voievod întărește jupănesei Stanca, soția lui Mihai armaș din Căldărușani, un rumân, pe nume Bogdan, din Lipia, revendicat de Buzinca mare clucer.

428. 1640 (7148) iulie 29. Boieri hotarnici din Izbiceni, Betejani și Izlaz aleg hotarul bătrân al Betejanilor cu satul Gârcov, sperând că domnul țării va avea documente pe partea lui de proprietate pe aceste moșii și astfel hotarul se va lămuri.

429. 1640 (7148) iulie 29. Tudosie și nepotul lui, Vladul din Osica, vând lui Pătru logofăt din Fălcoi jumătate din funia de la Osica.

430. 1640 (7148) iulie 30, București. Matei Basarab voievod hotărăște că popa Drăgoi din București, împreună cu ginerele său, Stamate să aibă pace din partea lui Necula greco, celălalt ginere al său, care pretinde mai multă zestre.

431. 1640 (7148) august 1. Radul postelnic din Rusiceni și jupâneasa lui, Voica, vând partea din Poienari lui Bunea Grădișteanu, vistier al doilea.

432. 1640 (7148) august 2. Radul, fiul lui Vâlcu, cumpără de la Vlad armașul din Cucuteni 11 stânjani de ocină pentru 600 de aspri gata.

433. 1640 (7148) august 8, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește lui Pană paharnic jumătate din satele Cacovți și Stâlpnița, ambele în j. Mehedinți, cu vii și cu rumâni, cumpărate de la clucerul Dumitrașco Spineanu, de la soția acestuia, Vilaia și de la fiul lor, Dumitru, pentru 700 de ughi.

434. 1640 august 9. Calotă și fratele lui Petrican, feciorii lui Petrican din Câmpina, vând loc de casă în oraș jupânului Tudoran pentru 135 ughi.

435. 1640 (7148) august 10. Bodea și Pătru din Samara, j. Argeș, vând lui Duminică iuzbașa a opta parte din funia miclească cu 5 ughi.

436. 1640 (7148) august 10, Târgoviște. Vintilă vătaf și fiii lui vând lui Radu Cocorăscu mare vistier satul Tătărăni, j. Dâmbovița, după o judecată cu Iane greco, care cumpărase pe furiș ocină în sat.

437. 1640 (7148) august 11. Stroe din Finta vinde popii Paraschiva 60 de stânjani de moșie la Holeasca de Jos <j. Dâmbovița>, pentru 12 ughi.

438. 1640 (7148) august 11. Tănase postelnic și fratele său, Stoica, împrumută de la Pătru logofăt 42 de ughi, punând gaj un vad de moară și un rumân.

439. 1640 (7148) august 11, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește lui Pătru logofăt din Fălcoi mai multe părți de ocină cumpărate de la diverși săteni din Osica, j. Romanați, precum și niște rumâni și niște țigani.

440. 1640 (7148) august 13, Târgoviște. Matei Basarab voievod împuternicește pe jupâneasa Anca și pe fiica ei, Tudosia, din Budișteni să stăpânească pe din două moșiile, viile și rumânii cu nora sa, Elina și copiii ei, Cânda și Voichița, feciorii lui Dobrișan, fiul Ancăi, după mai multe rânduri de judecăți în divan.

441. 1640 (7148) august 13, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește lui Neagul vătaf de aprozi, fiul lui Constantin postelnic din Vaideei mai multe părți de vii, case, părți de ocină și livezi în dealul Neagovanilor, cumpărate de la diverși săteni, precum și o vie în Târgșor, fostă a paharnicului Lazăr și a soției acestuia, Marga.

442. 1640 (7148) august 16. Stoica cu fiul său, Dumitru Milescu vând lui Dumitru, feciorul lui Lupuleț, o funie de moșie de 40 de stânjeni cu vii în Cioroiaș, cu 14 ughi și jumătate.

443. 1640 (7148) august 17. Mătușa Stanca vinde lui Bunea Grădișteanu vistier al doilea, partea ei de moșie din Căneni, j. Teleorman, la prețul de 500 de bani.

444. 1640 (7148) august 17, Târgoviște. Matei Basarab voievod împuternicește pe egumenul Mitrofân și pe călugării din soborul mănăstirii Vieroș să oprească satul Berivoiești, j. Muscel, să mai ia venitul moșiei Năpârteni, iar ceea ce au luat deja să înapoieze mănăstirii. Ms. 479, f. 86 v. C 163.

445. 1640 (7148) august 20, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește eliberarea din rumânie a lui Șerban și a fiilor lui, din Titești, j. Argeș, cu voia Despinei, văduva lui Vlad Rudeanu logofăt și a fiilor acestora, Radu spătar și Vlad postelnic, răscumpărându-se pentru 50 de galbeni.

446. 1640 (7148) <au>g<ust> 21. Matei Basarab voievod întărește niște rumâni lui Petrea clucer al doilea Aslan.

447. 1640 (7148) august 25. Petru, Neagoe, Ene și Oprea, feciorii lui Neagoe din Corșori, se obligă să restituie lui Radu logofăt Dudescu datoria de 15 ughi a fratelui lor, Bratu, care avusese necazuri la curtea domnului.

448. 1640 (7148) august 25. Petru, Neagoe, Ene și Oprea, feciorii lui Neagoe din Corșori, vând pentru 14 ughi ocina Oloia de la Corșori lui Radu logofăt Dudescu, în contul achitării datoriei pentru fratele lor, Bratu, care avusese necazuri la curtea domnului.

449. 1640 (7148) august 31, Brâncoveni. Sofronie călugărul, cu fiul său, popa Rafail, dăruiesc mănăstirii Arnota, viile lor de la Ocnele Mari și Valea Ocnei lângă Bârdești, cumpărate de la Ion Burdușel, să le fie pentru pomenire.

450. 1640 (7148) august 31, Brâncoveni. Matei Basarab voievod întărește lui Avram pârcălabul din Brâncoveni stăpânirea peste Neacșa țiganca, cumpărată de la Vlad din Pleșoi și de la soția acestuia, Deva pentru 3 200 aspri.

451. <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> 7149. Catastif nominal al rumânilor din Bunești ai Episcopiei Râmnicului.

452. <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> 7149. Chiriță vinde comisului Apostolache trei cedvârte de ocină la Tohani <j. Prahova> și 20 de stânjani de ocină la Păpeni <j. Ialomița>, pentru 50 de ughi.

453. <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> 7149. Dan, feciorul lui Dragnea, vinde lui Ilie și fratelui acestuia, Lazăr din Periați, 20 de stânjani, partea sa de moșie din Surdeasca, dăruită de unchiul său, Badea, la moarte.

454. <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> 7149. Matei Basarab voievod întărește moșnenilor din satul Cerișani, j. Vlașca, stăpânirea peste părțile de moșie din sat, pe hotarele bătrâne.

455. <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> 7149. Zapisul călugărului Macarie pentru o siliște cu pomi de la Greci, în hotarul Cucutenilor, j. Dâmbovița.

456. <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> 7149. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Căluu satul Plesnița, j. Mehedinți, dăruit de ctitor.

457. 1640 (7149) septembrie 1. Jupâneasa Elina, soția lui Para paharnic, închină mănăstirii Câmpulung moșia Crețulești, fără rumâni, moșia Ghimpați, odoare și banii lăsați de soțul ei, care este îngropat în această mănăstire.

458. 1640 (7149) <septembrie 1 – octombrie 25>. Dumitru Rășpopul, cu feciorii săi, Radu și Pătru și alți săteni din satul Tătărani se vând rumâni lui Radu Cocorăscu mare vistier, împreună cu moșiile, pentru 9 600 de bani, fiecare dintre aceștia fiind anterior rumâni răscumpărați.

459. 1640 (7149) septembrie 2, la conacul de la Vedea. Matei Basarab voievod scrie lui Grigorie, egumenul mănăstirii Tismana, să nu mai facă altă împărțeală a rumânilor între mănăstire și Dumitru armaș din Rogova, întrucât marele ban Radu Buzescu a mărturisit că această împărțire era deja făcută și că rumânii sunt scriși la catastif.

460. 1640 (7149) septembrie 6. Dediul din Poienari, <j. Muscel>, pune zălog la Stanciul Gogul din Câmpulung două livezi pentru 1 100 de bani, livezile fiind zălogite la rândul lor de unchiașul Iarciul al Mihnei la tatăl lui Dediu.

461. 1640 (7149) septembrie 8. Necula al Bărbunii vinde lui Radu Cocorăscu mare vistier o jumătate de roată din Smedești, vad sterp, fără ocină.

462. <1640 septembrie – 1641 august> 9, 7149. Matei Basarab voievod întărește jupânițelor Ioana și Vilaia, fiicele Mariei, fata lui Ivașco mare vornic Băleanul, jumătate din satul Pietroșani, j. Muscel și Pădureț cu rumânii, pentru că acesta a aparținut tatălui lor, Vasile spătar, fiul lui Mușat vistier, care le-a alungat și le-a lăsat în sărăcie.

463. 1640 (7149) septembrie 14. Cârstea negustorul din Câmpulung vinde lui Bunea Grădiștenu, vistier al doilea, trei delnițe de moșie în satul Golești, fără rumâni, care au fost iertați, totul pentru 3 600 bani.

464. 1640 (7149) septembrie 14. Matei Basarab voievod întărește lui Stroe Leurdeanul vistier doi rumâni cu delnița lor, pentru că aceștia și-au zălogit la el pământul și a trecut un an fără să plătească.

465. 1640 (7149) septembrie 16, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește lui Stan și Șerbu patru delnițe în satul Cârstienești, j. Muscel și Pădureț, pe care le au moștenire de la mama lor și pentru că s-au judecat la domnii dinainte cu Neagoe logofăt din Corșori și cu fiul acestuia.

466. 1640 (7149) septembrie 17. Mușa din Gârdești cu feciorii vinde lui Ghinea sluger două răzoare de vie în dealul Gârdeștilor pentru 600 de bani.

467. 1640 (7149) septembrie 17. Manea se vinde rumân lui Bunea Grădișteanu, al doilea vistier, pentru că a comis o crimă și Bunea i-a răscumpărat capul.

468. 1640 (7149) septembrie 20, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Căldărușani și egumenului Varlaam mai multe părți de ocini în satul Căldărușani, vândute de diverși domnului, satele Futești, Micșenești și alte moșii, roți de moară, livezi, vii.

469. 1640 (7149) septembrie 21. Pătrașco din Cucuteni vinde lui Panait cupeț o funie de loc la Vâlcana în Cetățuie, j. Dâmbovița, pentru 5 ughi.

470. 1640 (7149) septembrie 22. Rada, sora lui Preda din Cotroceni, j. Ilfov, vinde nepotului ei, Ghioca căpitanul, partea ce i-a revenit ca moștenire de pe urma fratelui ei, Preda, 20 de stânjeni de moșie în sat, în valoare de 10 ughi.

471. 1640 (7149) septembrie 23. Maria, sora lui Preda din Cotroceni, împreună cu soțul ei vând nepotului ei, Ghioca căpitanul, 20 de stânjeni de moșie pentru 10 ughi.

472. 1640 (7149) septembrie 23, Târgoviște. Fragment final al unui hrisov domnesc ce conține doar blestemul, divanul și data.

473. 1640 (7149) septembrie 24. Sătenii din Bălteni care fuseseră judeci, preferă să se vândă lui Fisența logofăt, care a fost moșnean cu ei în sat, deși fuseseră plătiți de bir de căpitanul Barbu din Poiană.

474. 1640 (7149) septembrie 25. Radu Răgep din târgul Buzăului și cu fiii lui, Gherghe și Toma, vând lui Radu Mihalcea-Cândescu, mare comis, partea lor de moșie din Albești, 174 de stânjeni cu 22 ughi.

475. 1640 (7149) septembrie 29. Despina, jupâneasa lui Mușat vistier, împreună cu fiica ei, Voichița și cu Anca, fosta jupâneasă a lui Vasilie spătar, vând ocină la Izvorani lui Barbu postlenic și popei Șerban din Ștefănești.

476. <1640> octombrie 4. Mușat, Stan și alți megiași din Dobroteni vând jupânului Baico și cumnatului acestuia, Iane din Gherghița, pogoane de vie în dealul Dobrotenilor.

477. 1640 (7149) octombrie 5, în zilele lui Matei voievod. Popa Ivan și frații lui dau mărturie că s-au înțeles cu surorile lui, Stanca și Tudora, și cu părinții lor să ia ei moșia mamei de la Pătârlagele, cu obligația să înzestreze pe surori cu partea lor de bucate. Mama s-a călugărit, fetele au vrut să facă frăție pe moșia fraților, dar aceștia se judecă înaintea marelui comis Radu Mihalcea Cândescu.

478. 1640 (7149) octombrie 7. Mihăilă Bojechi din Salcia vinde lui Tudor stolnic toată partea sa de moșie de la Salcia cu loc de casă, livadă, fânețe cu 1 ughi.

479. 1640 (7149) octombrie 10. Micul, Tudor, Ion și alți megiași din Cătun vând pentru 2 800 de bani gata, lui Bolbosie și fiului acestuia, Nan, un răzor de vie părăsită, care a fost a unui sătean fugit de birul talerului.

480. 1640 (7149) octombrie 15. Dumitru Corbeanul și fiii lui, Stan și Oprican, vând verilor lor, Stanciu postelnic, Danciu logofăt și Calotă postelnic partea lor de moșie de la Polovragi cu rumânii, pentru 90 de ughi.

481. 1640 (7149) octombrie 15. Oprea din Mățești vinde lui Radu Mihalcea Cândescu mare comis o parte din ocina din sat din hotarul Gătulescu pentru 1 400 de bani.

482. 1640 (7149) octombrie 16, București. Matei Basarab voievod întărește lui Necula Mârșeviț din Dudești, j. Slam Râmnic și Brăila, moșie în sat, mai multe părți cumpărate de la diverși.

483. <Post 1640> octombrie 16. Neagul, fiul lui Radu Sărătul din Stăncești se înfrățește cu Tornea, fiul lui Sebe și îi dăruiește stânjeni de ocină din funia Bujora, cu vii și cu pomi.

484. 1640 (7149) octombrie 18. Necula din Grădiște, împreună cu frații lui, Coman și Badea, rumâni ai mănăstirii Mihai vodă, care s-au înscris în serviciul militar, la spătărei, semnează un contract cu egumenul mănăstirii, Samuil, prin care se obligă să se achite de obligațiile față de mănăstire.

485. 1640 (7149) octombrie 21. Doisprezece boieri luați cu cartea lui Matei Basarab voievod ca să judece pe megiașii din Podgoria, hotărâsc să stăpânească Tudor în hotarul Blădescu jumătate din partea Negoslavei, iar Andrei toată partea călugăriței Mihna, iar Antonie, Tudor și Borcea să îi dea pace.

486. 1640 (7149) octombrie 24. Matei Basarab voievod împuternicește pe Serafim, episcopul de Buzău și pe oamenii săi să dea apa pe zăgazul de la Blăncești, iar Năstase să nu-i mai oprească și nici să nu mai facă plângere la domnie.

487. 1640 (7149) octombrie 25. Stanomir vinde lui Sima vistier moșia sa de la Păușești, j. Gorj, fără vie.

488. 1640 (7149) octombrie 25. Stănilă al lui Borcea și Nichifor vând lui Sima vistierul cinci fălci de moșie la Mlăci și la Gruiu, cu 70 de bani fiecare.

489. 1640 (7149) octombrie 25. Stepca vinde vistierului Sima partea lui de moșie de la Păușești pe apa Otăsăului, j. Gorj.

490. 1640 (7149) octombrie 25, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește lui Radu Cocorăscu mare vistier satul Tătărăni cu rumâni și părți din satul Căpriorul, j. Dâmbovița, întrucât a împrumutat cu bani pe Vintilă iuzbașa, care se judecase pentru dreptul lui de protimisis cu Iane grecul doctorul.

491. 1640 (7149) octombrie 25, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește lui Radu Cocorăscu mare vistier satul Zmulta, j. Ilfov, cu sătenii care s-au vândut rumâni, un vad de moară pe Ialomița și un sălaș de țigani.

492. 1640 (7149) octombrie 27. Diata lui Constantin, fiul lui Preda spătarul, prin care lasă toate moșiile sale în grija mamei sale și a unui alt frate.

493. 1640 (7149) octombrie 27, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește jupânesei Maria, fosta soție a lui Cârstea vornic, fiului ei, Ianache și fraților ei de moșie din Cârломănești averi pe care soțul ei le cumpărase de la diverși megieși din Cârdești și din Buzău.

494. 1640 (7149) octombrie 28, Târgoviște. Ghinea cojocarul vinde negustorului Pană Pepano un loc de casă lângă biserica Grecilor din București, cumpărat de la Dumitru logofăt din Târgoviște.

495. 1640 (7149) octombrie 29. Stanciul Belcei, Sava, Tudor și Radul vând jupânului Tănăsie via lui Pătru Ciocârlie de la Golești, j. Muscel, cu 1 800 de bani.

496. 1640 (7149) octombrie 29. Matei Basarab voievod întărește lui Serafim, episcopul Buzăului, stăpânirea peste o vie închinată Episcopiei de către Slamna, mătușa lui Pavlache banul, ce fusese dată de zestre uneia din fiicele sale, căzută în robie și apoi moartă.

497. 1640 (7149) noiembrie 2. Șarban Bănică și fiul său, Șarban vând lui Tatu cupeț ocina lor în Flocești cu 1200 de bani.

498. 1640 (7149) noiembrie 5. Mitrea sluger și fiul său, Iștfan, vând căpitanului Tudoran a șasea parte din moșia lor de la Albești cu 6 200 de bani gata.

499. 1640 (7149) noiembrie 5. Vlad Mățul din Negoești vinde popii Lupul și fratelui acestuia, Stoica, două locuri la Gruiatul Viișoarei pentru 300 aspri gata.

500. 1640 (7149) noiembrie 6. Hamza cel bătrân din Crasna închină, la vreme de moarte, șapte funii de moșie din Crasna, mănăstirii cu același nume, în ciuda faptului că frații de moșie și nepoții lui i-au cerut să le-o vândă lor.

501. 1640 (7149) noiembrie 6. Drăgoiu logofăt din Fălcoiu vinde lui Petru sluger partea sa din satul Pietrele, j. Romanați, cu baltă și vii, primind în schimb jumătate din satul Viișoara, fără partea lui Mitrea sluger.

502. 1640 (7149) noiembrie 10, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Bradu de la Nișcov două pogoane și jumătate de vie lucrate și o cedvârte și jumătate de țelină în dealul Săsenilor, precum și alte ocini și moșii la Albești și la Răgep, cumpărate de Radu Mihalcea-Cândescu mare comis și dăruite ctitoriei sale.

503. 1640 (7149) noiembrie 14, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește lui Leca spătar, fiul lui Oprea aga din Bucu, stăpânirea peste jumătate din sat din Bucu Vladului, j. Ialomița, cumpărată de la Mitrea mare pitar și de la jupâneasa Anghelina, pentru care a avut judecată în divan cu Albu clucer, fiul lui Mitrea pitar, care voia să înapoieze banii și să-și redobândească moșia.

504. 1640 (7149) noiembrie 15. Stoian Buhuci din Albești, vinde lui Radu Mihalcea Cândescu, mare comis, 50 de stânjeni în satul Albești, cu 1 000 de bani.

505. 1640 (7149) noiembrie 16. Fiii lui Tudoran din Pitești vând lui Parasco negustorul viile lor, cu toate dichisele acestora și o delniță fără rumâni în dealul Piteștilor pe Valea Ștefăneștilor, ca să plătească datoriile tatălui lor la negustori.

506. 1640 (7149) noiembrie 20. Ionașco postelnic, fiul lui Necula sluger, vinde lui Bunea vistier o țigancă cu 15 ughi.

507. 1640 (7149) noiembrie 24. Nepoții Soreștilor fac schimb cu mănăstirea Banul, metoh al mănăstirii Dușca Tricala din Grecia, 14 pogoane de vie din dealul Verneștilor, scutite de vinărici, cumpărate de Dumitru Gordin și revenite lui Gheorghe, nepotul lui Balco.

508. 1640 (7149) noiembrie 25, Târgoviște. Jupâneasa Neaga, fiica postelnicului Radu din Boteni, cu fiii ei, vând lui Badea paharnic și fratelui său, Pârvu spătar moșia sa de zestre din Aninoasa, j. Muscel și cu rumâni, cu 16 000 de bani gata.

509. 1640 (7149) noiembrie 26, Târgoviște. Matei Basarab voievod împuternicește pe Mitrea mare pitar să ia de la Radu și de la fratele lui, Șerb și de la nepotul lui, Soare din Brătianii de Sus, niște rumâni ai lor din satul Mușetești pentru rumânul Radu Căpățână de acolo și cu feciorii și delnița lui, dar nu i-a fost stătător.

510. 1640 (7149) noiembrie 27. Vladul din Jigălia vinde lui Preda mare spătar din Brâncoveni partea sa de ocină din sat, a patra parte din funia fără rumâni, cu 500 de aspri.

511. 1640 (7149) noiembrie 27, Târgoviște, în al optulea an de domnie. Matei Basarab voievod cu sfatul soborului țării, cu toți clericii și mirenii, cu boierii mari și mici scoate de sub închinare la mănăstirile din Grecia și din alte părți mănăstirile: Tismana, Argeș, Brădet, Glavaciog, Snagov, Mislea, Valea, Tânganu, Potoc, Râncăcirov și Menedic, care nu au fost închinare de ctitori, precum și cele vândute sau „cârcimărite” de străini: Bistrița, Cozia, Govora, Cotmeana, Iezerul și Gura Motrului, ca și cele rezidite de el: Câmpulung, Sadova, Brâncoveni, Arnota, Căldărușani, Dintrunlemn, Măxineni, Drăgăneștii de la Ruși și Plătărești, hotărând ca numai cele ce vor fi închinare de ctitorii lor să rămână închinare.

512. 1640 (7149) noiembrie 28, Târgoviște. Miho fost mare logofăt și fiii săi, Dima clucer și Leca spătar, vând lui Constantin Cantacuzino, mare spătar, satul Cioara din j. Teleorman, cu toți rumânii cu 300 de ughi.

513. 1640 (7149) noiembrie 28. Ursea și feciorii lui vând lui Pătru logofăt și fratelui acestuia, Drăgușin din Fălcoi, ocină în Osica, a patra parte din funia cea mare, cu 2 000 bani gata.

514. 1640 (7149) noiembrie 28, București. Matei Basarab voievod întărește lui Sima al doilea vistier stăpânirea peste moșia și rumânii din satul Păușești, j. Vâlcea, pentru că le-a plătit toate năpăștile pentru domnie.

515. <Post 1640 noiembrie 28>. Matei Basarab voievod împuternicește pe Sima al doilea vistier să strângă pe megiașii din Păușești, care au fugit de bir și de dajdie.

516. 1640 (7149) decembrie 1. Jupâneasa Neaga vinde lui Bunea, vistier al doilea, partea ei de ocină primită de zestre în satul Poienari, j. Vlașca, pentru 2 000 de bani gata.

517. 1640 (7149) decembrie 2. Matei Basarab voievod întărește vânzarea satului Broscari, j. Mehedinți.

518. 1640 (7149) decembrie 3. Trei megiași din Mărcești, j. Ilfov, se vând rumâni lui Matei Basarab voievod, care mai apoi îi întărește mănăstirii sale de la Căldărușani.

519. 1640 (7149) decembrie 3. Matei Basarab voievod împuternicește pe popa Bogoslov, egumenul de la mănăstirea Panaghia să oprească pe orice om de pe moșiile: Ghizdaveț, Luciani, Bercigovul, Boldorogești, Cârsticia, Lupșanul și Culcați, cumpărate de Udrea banul, care au fost acolo, au înstrăinat bucate și au vândut moșii.

520. 1640 (7149) decembrie 4. Cârstea armășelul din satul Bușești, j. Teleorman, vinde lui Bunea Grădișteanu, al doilea vistier, o funie de moșie în Dușești, iar în Marmura, moșie pentru 300 de bani, în prețul total de 1 000 bani gata.

521. 1640 (7149) decembrie 4. Dragu, fiul lui Dragomir, vinde lui Iorgache vornicul partea sa de moșie din Scârnăveasca, cu 27 ughi.

522. 1640 (7149) decembrie 6. Lazăr din Ludănești, j. Teleorman, vinde lui Bunea Grădișteanu al doilea vistier, șase părți de moșie de la Nodeni și Negoiasca cu 30 de ughi.

523. 1640 (7149) decembrie 6. Șteful logofătul din București vinde jupânesei Teodora, soția lui Costea cojocarul, un stânjien de loc în curtea sa cu 4 ughi și jumătate.

524. 1640 (7149) decembrie 8, Târgoviște, în al optulea an de domnie. Matei Basarab voievod împreună cu sfatul țării și cu soborul episcopilor stabilește ca mănăstirile Câmpulung, Bistrița, Sadova, Brâncoveni, Arnota, Gura Motrului, Dintrunlemn, Căldărușani și Maxineni, Potocul, Govora etc. să fie scoase de sub închinare, iar soboarele să își aleagă stareții dintre călugării lor.

525. 1640 (7149) decembrie 10. Dobromir vinde moșia lui din Băbeni lui Cazan iuzbașa și fraților lui, pentru 10 ughi.

526. 1640 (7149) decembrie 11. Ionașco postelnic, fiul lui Miroslav logofăt, dăruiește mănăstirii Snagov o moșie de la Băbeni, cumpărată de la această mănăstire, cu prețul unui minei.

527. 1640 (7149) decembrie 12, Târgoviște. Costanda vornicul și cu feciorii lui vând lui Socol Cornățeanu mare stolnic toată partea lor de moșie, fără de rumâni, din Dobroței, j. Dâmbovița, aleasă și hotărâtă cu 11 000 de bani gata.

528. 1640 (7149) decembrie 13, Târgoviște. Preda spătar, nepotul lui Preda ban din Cepturoaia, vinde lui Diicu Buicescu mare agă patru sate pe Teleorman: Vitănești, Bistreni, Țigănești și Bărboșii, împreună cu 30 de familii de rumâni.

529. 1640 (7149) decembrie 14. Gheorghe postelnicul cu fiul său, Stroe din Mărzănești, j. Teleorman, vând lui Bunea Grădișteanu, vistier al doilea, toată moșia lui din Dușești, cumpărată de la megieșii de acolo.

530. 1640 (7149) decembrie 16. Maria, fiica lui Vlad Cârlofie, vinde lui Neagu și lui Antonie 17 stânjieni de moșie, a patra parte din moșia lui Lupul, cu 200 de ban gata.

531. 1640 (7149) decembrie 18, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Căldărușani, j. Ilfov și egumenului Varlaam mai multe sălașe de țigani care au fost în țigănia domnească.

532. 1640 (7149) decembrie 19. Sora, fiica lui Tatu, vinde lui Mihai Slăniceanu partea sa de moșie din Scârnavi cu 1 000 de bani.

533. 1640 (7149) decembrie 21. Buzinca fost mare clucer orânduiește pe Dragomir vornicul și pe Nastasie, luați de Nica al lui Barbu din Bodeni și de Șerban să cerceteze dacă Dragomir și jupâneasa Stanca au deținut roți de moară la Crăpăcioasa.

534. 1640 (7149) decembrie 27. Grăjdan adeverește că având un litigiu cu călugării de la mănăstirea Cozia pentru un „zăton” (baltă) de pește, a ajuns la concluzia că este al acestora.

535. 1640 (7149) decembrie 30, Târgoviște. Matei Basarab voievod întărește lui Danciu Milescu din Pârâiani satele Mileștii de Sus și de Jos, j. Dolj, cu rumâni, hotărnicindu-le după hotarele cele vechi.

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. Bucarest, le <1er janvier – 10 juin> 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au capitaine Barbu de Poiana la possession d'un jardin à Bucarest.

2. Le 1er janvier 1639 (7147). Ianache, fils de Lascăr, vend à l'écuyer Apostolache les Tsiganes Stoilă et Oltea, avec leurs fils, contre 71 pièces d'or.

3. Le 2 janvier 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab autorise l'hégoumène Gavril du monastère de Sadova de prendre au monastère de Glavaciog la Tsigane Muşa avec ses filles, ou d'autres femmes tsiganes à leur place.

4. <Le 6> janvier 1639 (7147). Le grand *vornic* Hrizea de Bălteni défend de servage Cernica et Oprea de Gostile, petits-fils du logothète Drăghici, car de peur de devenir serfs, ils ont échangé leur terre de Belciugatele pour la terre Cioara du logothète Drăghici et ce dernier a vendu leur terre de Belciugatele au grand *vornic* Hrizea.

5. Le 8 janvier 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab autorise l'hégoumène Bogoslav du monastère de Panaghia de Târgovişte de rassembler et de ramener sur leur terre tous les serfs de Mărceşti, département de Dâmboviţa, car ils ont été donnés au monastère par l'échanson Udrea de Băleni, et que le frère de ce dernier, Badea, reprenne son argent de là où il l'a payé.

6. Le 9 janvier 1639 (7147). Stanciu emprunte 5 800 *bani* au trésorier Stroe Leurdeanu, mettant en gage une bande de terre à Ştefăneşti, département de Muscel.

7. Le 10 janvier 1639 (7147). Popa Chera et Vlad vendent à leur frère Pârvu, grand *cămăraş*, tous leurs droits sur les biens hérités des parents: les terres de l'autre coté de la cité et de Pucioasa, département de Dâmboviţa, les maisons, les celliers, les vergers et les vignes, contre 60 pièces d'or.

8. Le 10 janvier 1639 (7147). L'échanson Nan de Bărbăteşti vend au *sluger* Tatul une terre à Grădişte de Jos, département de Vlaşca, achetée par son père, le logothète Oprea, au temps du Voïvode Şerban, avec un gué de moulin, contre 2 700 *bani*.

9. Bucarest, le 10 janvier 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme à l'échanson Barbu Brădescu et à son épouse Călina, fille du *sluger* Cârstea, la possession des villages de Vlădaia, département de Mehedinţi, et de Sarcov, après plusieurs procès successifs.

10. Bucarest, <post 10 janvier – 28 août > 1639 (7147), pendant la septième année de règne. Le Voïvode Matei Basarab, le divan, le métropolitte du

Pays et tous les évêques décident que les monastères de Tismana, de Cozia, d'Argeș, de Bistrița, de Govora, de Glavaciog, de Dealul, de Cotmeana, de Snagov, de Valea, de Rângăciovul, de Mislea, de Bolintin, de Câmpulung, de Căldărușani, de Brîncoveni, de Sadova, d'Arnota, de Gura Motrului, de Potocontrol, de Nucet et de Tânganul ne seront plus dédiés au Saint Mont Athos et au Pays Grec, ne restant dédiés que les monastères dédiés par leurs fondateurs.

11. Bucarest, le 11 janvier 1639 (7147), à la fête de St. Théodose. Le Voïvode Matei Basarab autorise Ștefan, évêque de Buzău, d'interdire à quiconque de profiter des vignes du coteau de Zorești, léguées par le *clucer* Negre à l'Evêché.

12. Le 12 janvier 1639 (7147). Le marchand Cârstea fait un échange de celliers <à Bucarest>, avec boutique et terrain, avec le *vornic* Iorgachi.

13. Le 12 janvier 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Cozia la possession de la terre d'Orlea, avec un étang, et de l'étang Căbălăul de Săpatul, sur la Ialomița, pour lesquels il a eu un procès au divan avec le grand *clucer* Socol Cornățeanul.

14. Le 15 janvier 1639 (7147). Albu et Dragomir de Comiși, département de Teleorman, se vendent en servage au logothète Bunea Grădișteanu contre 26 pièces d'or.

15. Le 15 janvier 1639 (7147). Le trésorier Gheorghe Caridi confirme à l'hégoumène Zosima du monastère de Mislea au sujet d'un échange de femmes Tsiganes.

16. Le 15 janvier 1639 (7147). Père Micu de Dragoslavele, <département d'Argeș>, et ses enfants, Stanciul et Velica, ainsi que les parents par affinité et d'autres gens, confirment s'être entendu pour que Micu donne à sa fille en dot quatre bandes de terre à Bădeni.

17. Le 15 janvier 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab ordonne à tous ceux qui ont des vignes sur la terre du monastère de Cotmeana de faire transporter au monastère, par les chariots, tout le vin dû en compte de la dîme sur le vin.

18. Bucarest, le 16 janvier 1639 (7147). Le porte-glaive Preda, fils du grand *ban* Teodosie Corbeanul, petit-fils de Preda, ancien grand *ban* de Cepturoaia, vend au logothète Danciu Pârâianu les villages de Vulpeni et de Gruia, avec des serfs, contre 930 pièces d'or, qu'il devait à des Turcs pour du miel.

19. Le 16 janvier 1639 (7147). Dame Stanca et sa fille Neacșa vendent au Voïvode Matei Basarab une vigne à Căldărușani, qu'elle tenait de son époux, contre 35 pièces d'or.

20. Le 17 janvier 1639 (7147). Albul, fils du logothète Oprea de Rătevoiești, vend une bande de terre à Ștefănești, <département d'Argeș>, au trésorier Stroe Leurdeanul.

21. Le 17 janvier 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au logothète Oană de Gurguiți, département de Vâlcea, employé aux *roșii*, la possession d'une famille de Tsiganes, achetée au marchand Rustea contre 60 pièces d'or.

22. Le 20 janvier 1639 (7147). Le moine Paisie de Mihăiești et son petit-fils Vasilie témoignent devant des boyards juges que les serfs de Sevestreni en cause appartiennent au monastère de Cozia et non pas aux boyards Rudeanu.

23. Le 20 janvier 1639 (7147). Stan, fils de Borcea de Ploiești, vend au second trésorier Bunea Grădișteanu trois arpents de vigne au coteau de Neagovani, contre 31 pièces d'or.

24. Bucarest, le 20 janvier 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme à l'intendant Sava, fils de l'intendant Negre de Văcărești, 80 *stânjeni* de la terre de Văcăreștii de Jos, département d'Ilfov, après un procès avec le monastère de la Sainte Trinité Radu vodă de Bucarest.

25. <Post 20 janvier 1639>. Plusieurs jureurs, y compris le prêtre Stanciu, témoignent au sujet de la terre donnée par l'intendant Negre de Văcărești au monastère de la Sainte Trinité, annulant la décision princière d'auparavant et redonnant la terre au monastère.

26. Le 21 janvier 1639 (7147). L'échanson Gheorghe de Bănești, son frère Lupul et le neveu Șerban vendent au second trésorier Bunea Grădișteanu une famille de Tsiganes contre 10 000 *bani*.

27. Le 22 janvier 1639 (7147). Le métropolitte Teofil d'Ugrovalachie et six boyards marchandeurs décident que le *vornic* Iordache de Cozleci, fils de dame Ilina et du douanier Sima, aura deux tiers de l'avoir resté de sa mère, et que sa belle-sœur Mara et son époux Ghinea Parepa, avec leur fils Stroe, auront un seul tiers, car c'est le premier qui a seul pris soin de sa mère jusqu'à sa mort.

28. Le 22 janvier 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab autorise le logothète Stanciu de Bujorani de prendre une Tsigane des Tsiganes appartenant à l'échanson Condilo.

29. Le 24 janvier 1639 (7147). Pața et son frère Pătrașcu vendent au marchand Parasco 40 *stânjeni* de terre à Cosoba de Jos, sans serfs.

30. Bucarest, le 25 janvier 1639 (7147). Six boyards juges décident que les terres et les autres biens du logothète Dragu, donnés en dot à ses filles Mira et Samfira, soient partagés en trois: une part sera prise par Petco, fils du logothète Dragu, une autre par dame Mira, épouse de Pavel de Șoplea, et la troisième par l'échanson Preda, époux de Samfira, avec son fils, l'échanson Ivașco, avec d'autres terres qui lui ont été données pour soins prodigués jusqu'à la mort.

31. Le 26 janvier 1639 (7147). Cristian de Șotânga, <département de Dâmbovița> se vend en servage au trésorier Bunea Grădișteanu, contre 2 600 *bani*.

32. Le janvier 1639 (7147) 28. Le logothète Drăghici autorise son petit-fils Stan à tenir la terre de Cioara, héritée et achetée, en échangeant sa terre de là-bas seulement avec Cernica et avec Oprea, contre leur terre au village de Belciugatele, <département d'Ilfov>.

33. Le 30 janvier 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab ordonne l'affranchissement du servage des villageois de Vâlsănești, département d'Argeș,

par le porte-glaive Iane et de la part du panetier Dima, car ils ont déjà été affranchis dès 1613, au temps du Voïvode Radu Mihnea.

34. Bucarest, le 4 février 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme à l'échanson Miho la possession d'une Tsigane, Anca, avec un enfant, Vlad, en compte des cadeaux de noce que son frère, l'échanson Ghioane, a promis de lui faire.

35. Le 5 février 1639 (7147). Zaharia, fils du prêtre Jipa de Călimănești, se rachète du servage envers le monastère de Cozia, en donnant à sa place Oprea, fils de Sin de Băbuiești, <département de Muscel>, acheté pour 2 000 *bani*.

36. Le 5 février 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme à l'échanson Nicola de Glogova, département de Mehedinți, la possession d'une terre au village, représentant la part du logothète Stănilă et de son frère Oprea, de deux enfants de serfs et de quelques Tsiganes.

37. Le 8 février 1639 (7147). Le grand *vornic* Hrizea de Bălteni et l'échanson Barbul, avec leur neveu Dumitrașco, fils du *sluger* Andrei Rudeanu, vendent au Prince les maisons d'Andrei Rudeanu à Izvorani, avec deux bandes de terres, des vignes, un étang, un moulin et deux serfs, au montant de 400 pièces d'or.

38. Le 8 février 1639 (7147). Neaga confirme avoir reçu du prêtre Pârvul de Văleni et de Cocola 250 aspres pour le terrain vendu à Detunătura, <département de Vlașca>.

39. Le 8 février 1639 (7147). Șteful, fils du logothète Pârvul de Bărbulești, vend à son cousin, le trésorier Bunea Grădișteanu, une famille de Tsiganes, contre 20 800 *bani* argent comptant.

40. Le 9 février 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab ordonne à Tudoran, à Neacșu et à Nicoară de se présenter au divan, pour le procès avec l'échanson Cânda, sous peine de recevoir une amende de 10 pièces d'or chacun.

41. Bucarest, le 10 février 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme à Aldea plusieurs terres à Negrișteni, département de Buzău, à Românești et à Fundeni, celui-ci s'étant affréri avec des parents sur ces terres.

42. Le 15 février 1639 (7147). Șerban et ses frères, les fils de Todie de Moșoaia, vendent au marchand Ivan Cortofleș de Pitești leur terre de Samara, représentant la sixième partie de la terre de Micleasca, contre 15 pièces d'or et demi.

43. Le 18 février 1639 (7147). Oprea de Chiojdeni se vend en servage, sans terre, au grand écuyer Radu Mihalcea Căndescu et à son épouse, dame Sofica, contre 3 000 aspres et une vache donnant du lait.

44. Le 18 février 1639 (7147). Stan Lungău de Trestiani vend au échanson Sava, fils de Nasta de Negoiești, une demie de *moș* de la terre de Trestiani, en bas d'Inotești, département de Săcuiani, contre 9 pièces d'or et demi.

45. Le 20 février 1639 (7147). Oprea, Voico et Dragomir, avec leur mère Cristina de Corșori, vendent au logothète Ion une bande de terre au village de Cârstienești, la bande de terre des Trestiani, contre 4 000 *bani*.

46. Le 20 février 1639 (7147). Stan de Târșor vend au trésorier Stroe Leurdeanul un serf avec quatre fils et leurs bandes de terre de Cârломănești.

47. Le 24 février 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme à Stoica Căruntu à ses fils et à ses parents, des terres à Cărunți, département de Prahova, dans le voisinage des terres des Bordeianu et des terres du monastère de Mislea.

48. Bucarest, le 25 février 1639 (7147). Frățilă, fils de Iosif de Corcova, département de Mehedinți, témoigne devant le métropolitain et les boyards du divan que le *pârcălab* Necula de Corcova a acheté le village avec toute la terre, avec tout le revenu et avec tous les serfs, parmi lesquels se trouvait inscrit son père, et par conséquent il paie pour son affranchissement du servage.

49. Bucarest, le 25 février 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au *iuzbașa* Ghioca de Cotroceni la possession d'une *funie* de terre à Cotroceni, rachetée au *iuzbașa* Ișfan.

50. Bucarest, le 25 février 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au logothète Marco de la trésorerie la moitié du village de Sâmburești, département d'Argeș, représentant la part du logothète Vlad Rudeanul qui, pour des dettes, était tombée dans les mains du *cămăraș* Isar.

51. Bucarest, le 25 février 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au second trésorier Sima la possession de la moitié du village de Grozăveștii de Sus, département d'Ilfov, représentant la part de son épouse, dame Safta, petite-fille de Neaga, épouse de trésorier Mitroaia, avec des Tsiganes et des gués de moulin, l'ayant épousée sans dot.

52. Le 27 février 1639 (7147). Radul Miculoi de Colibași, département de Muscel, vend à l'intendant Cerchez un arpent et demi de vigne et une terre.

53. Le 28 février 1639 (7147). Iovana et ses fils, avec sa belle-sœur Tudora, vendent à l'échanson Condilă une terre à Fântâna Catarăi, qu'ils tenaient de leur aïeul, le moine Ion, et le pelletier Mocșa vend un terrain au même acheteur.

54. Mars 1639 (7147). Stoica, le neveu de Mitrea de Dragomirești, vend une terre à Petrești, département d'Argeș, à l'hégoumène Samuel du monastère Mihai vodă de Bucarest pour 6 400 *bani*.

55. Le 1er mars 1639 (7147). Dame Despina, épouse du logothète Vlad Rudeanul, et ses fils vendent à *jupân* Ghinea, marchand, et à son frère Sfranța la terre de Steanca, contre 110 aspres.

56. Le 1er mars 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab ordonne que la colonie d'étrangers de Glodul du monastère de Govora paie le tribut dû au Soultan pour 40 personnes, et que 20 personnes soient exemptes, le tribut devant être prélevé et porté au Prince par l'hégoumène du monastère, Meletie.

57. Le 4 mars 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme à Dedu de Chițești la possession de la terre de Vițițești, achetée aux fils du portier Jipa pour 20 000 *bani* argent comptant, après un procès au divan avec Frăcea de Cotenești, qui prétendait avoir lui aussi une terre là-bas, mais qui n'a pas pu rassembler des boyards avec des ordres écrits du Prince.

58. Le 5 mars 1639 (7147). Le *sluger* Costea reconnaît devoir au capitaine Ghiorma une Tsigane et s'engage à la lui donner avant le 25 mars.

59. Bucarest, le 5 mars 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab juge le litige entre le grand échanson Constantin Cantacuzino et le *clucer* Dumitrașco d'une part, et les paysans libres de Gurguița et de Ciliani et le grand *clucer* Radu Mihalcea Căndescu d'autre part, au sujet des étangs de Gurguița et de Bertești, en décidant que, si les deux boyards produisent les actes de propriété qu'il prétendent avoir, les autres leurs paieront des dommages intérêts.

60. Le 7 mars 1639 (7147). L'échanson Ionașco et son frère Șerban, fils du *sluger* Necula de Dănciulești, vendent au prêtre Măinea de Stoienești et à d'autres 450 *stânjeni* de terre à Stănimir, contre 50 *bani* le *stânjen*.

61. Bucarest, le 7 mars 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme à Radu Mihalcea Căndescu, fils du *vornic* Mihalcea de Pătârlage, département de Saac, la possession des terres de Pătârlagele ayant appartenu aux monastères de Mislea et d'Alunișul, en échange de la terre de Blejoi, donnée au monastère de Mislea, et de la terre de Mlăjeț, donnée au monastère d'Alunișul.

62. Le 8 mars 1639 (7147). Plusieurs paysans libres de Drăcești témoignent au sujet de la délimitation de leur terre par 12 boyards délimiteurs.

63. Bucarest, le 8 mars 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au second *stolnic* Dumitru, frère du grand *șifar* Stroe de Grădiște, département d'Olt, la possession de terres avec des serfs, de vignes et de Tsiganes aux villages de Grădiște, de Vârâți et de Stoienești, hérités de leur frère Pătrașco, qu'ils ont fait ensevelir et pour lequel ils ont payé les dettes, et que leur belle-sœur Stanca et son fils Pătrașco n'aient aucun droit à cet héritage.

64. Le 10 mars 1639 (7147). Dragomir Dăinea vend au prêtre Mihai un terrain avec un bois près de Mușat et jusqu'à *vraghița* princière, contre 600 *bani* argent comptant.

65. Le 10 mars 1639 (7147). Le moine Partenie vend à Gheorghe un arpent de vigne exempté de la dîme levée sur le vin au coteau de Săseni, contre 13 pièces d'or et demi.

66. Le 12 mars 1639 (7147). Le grand *clucer* Buzinca affranchit du servage le village de Curtea, donné à lui par le Voïvode Michel le Brave, qui s'est racheté pour 400 pièces d'or.

67. Le 14 mars 1639 (7147). *Doamna* Elina, épouse du Voïvode Matei Basarab, écrit au *globnic* Frățilă en lui demandant de chercher à ramener des Tsiganes achetés au second échanson Ivașco, qui se sont enfuis du quartier des Tsiganes appartenant au Prince.

68. Le 15 mars 1639 (7147). Badea et sa fille Maria vendent au logothète Pătru de Fălcoi la moitié d'une *funie* de terre à Osica.

69. Le 15 mars 1639 (7147). Badul de Grădiște vend à Coman une vigne au coteau de Grădiștei de Coastă, <département d'Ilfov>, contre 2 600 aspres.

70. Le 15 mars 1639 (7147). Badul Surdul de Grădiștea de Coastă échange avec le second trésorier Bunea Grădișteanu une vigne à Albașu pour une vigne à Grădiștea <département d'Ilfov>.

71. Le 15 mars 1639 (7147). Le second trésorier Bunea Grădișteanu échange avec Badul Surdul de Grădiștea de Sus une vigne à Grădiștea pour une autre à Albașu.

72. Le 15 mars 163<9>. Le grand écuyer Radu Mihalcea Cândescu et ses frères, l'échanson Pătru, l'échanson Neagoe, le porte-glaive Gheorghe et le porte-glaive Moise, après la mort de leur père, le *vornic* Mihalcea de Pătârlagele, donnent une terre avec un étang et une vigne à Bădeni au monastère de Bradu, <département de Buzău>, fondé par eux.

73. Bucarest, le 16 mars 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au grand prévôt Dragomir, petit-fils du grand *ban* Dobromir de Runcu, la possession des villages de Cioranii, département d'Argeș, et de Broscarii, achetés par l'épouse du *stolnic* Sima Buzescu à son père Gherghe, ainsi qu'un nombre de Tsiganes reçus par elle en dot du grand *ban* Dobromir de Runcu et légués à sa mort à son frère, l'échanson Chirca.

74. Le 18 mars 1639 (7147). L'échanson Ionașco fait un échange avec le second trésorier Bunea Grădișteanu, donnant une vigne à Grădiștea, près de Râncăciu, et recevant une autre à Budeni.

75. Le 20 mars 1639 (7147). Stănilav, fils de Micu de Cucuteni, vend au marchand Panait sa terre de village, représentant la sixième partie d'une *funie* de la limite de Coțăiani jusqu'à la limite de Fieni, <département de Dâmbovița>, contre 5 000 *bani* argent comptant.

76. Le 22 mars 1639 (7147). Slamna et son fils, Măinea, fils de Gudea de Cucuteni, vend à *jupân* Ghinea, marchand, deux terrains à Cucuteni, avec des vergers pour le foin, contre 3 000 *bani*, argent comptant.

77. Le monastère Argeș, le 23 mars 1639 (7147). Le second échanson Ivașco et le second *vornic* Badea, avec les juges et les conseillers de la ville d'Argeș, confirment qu'Oprea Tudorănescul a acheté à Paraschiva Boleasca du village de Golești une vigne, en valeur de 2 000 *bani*, lui donnant raison au détriment du diacre Mihnea et du beau-père de celui-ci, le *roșu* Dumitru.

78. Le 24 mars 1639 (7147). Mușat vend à *jupân* Marin, marchand, un terrain ayant appartenu au prêtre Constantin et un terrain de son frère Albu, mis en gage pour un procès.

79. Le 24 mars 1639 (7147). Radu, beau-fils de Tatu de Măstănești, et son épouse Dragna vendent au *vornic* Tudor, *ispravnic* du monastère de Căldărușani, une terre au coteau de Măstănești, contre 200 aspres.

80. Bucarest, le 26 mars 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au grand échanson Miho la possession des villages de Crângeni et de Turdești, département de Teleorman, ayant appartenu à Radu Calomfirescu, achetés par l'échanson Miho à Calea, la fille de celui-ci.

81. Bucarest, le 26 mars 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au second *clucer* Tudor Știrbei d'Izvor la possession d'une terre au village de Ștercovița, département de Mehedinți.

82. Le 26 mars 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab donne au monastère de Saint Pierre du Mont Athos un présent de 1 000 *bani* de la trésorerie princière, pour sa commémoration par les moines et la commémoration des membres de sa famille.

83. Le 28 mars 1639 (7147). Oprea, fils de Stoicârlia, vend à l'échanson Iștfan sa terre à Căinești, contre 1 200 aspres argent comptant.

84. Le 31 mars 1639 (7147). Badea et Dobre, les fils de Dușa de Dușești, s'affrèrissent à Stroe et à Ivan, fils de l'échanson Gherghede Mârzănești, se donnant une *funie* de terre à Dușești avec un fil d'eau et la moitié d'une autre, et Stroe lui donnant un bon cheval, valant 2 200 aspres.

85. Le 1er avril 1639 (7147). Ion de Stăncești vend à Dobre de Gherghița et son épouse Slamna deux arpents de vigne avec une maison, un cellier et une cuve, ainsi qu'une verger, contre 22 pièces d'or.

86. Le 3 avril 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme aux frères Ghioca et Pătru, marchands, des terres achetées à des paysans libres de Jigorani, département d'Ilfov, sur le Sabar.

87. <Ante avril 4 1639>. Le second trésorier Bunea Grădișteanu négocie avec l'intention d'acheter plusieurs vignes appartenant à des paysans libres de Neagovani, se trouvant sur la terre du monastère de Snagov.

88. Le 4 avril 1639 (7147). Les paysans libres de Neagovani vendent au second trésorier Bunea Grădișteanu plusieurs vignes se trouvant sur la terre du monastère de Snagov.

89. Le 4 avril 1639 (7147). Les villageois de Văcărești témoignent à Micu, fils de Nan de Văcărești, au sujet des propriétaires successifs d'un carré de vigne reçu en héritage par celui-ci.

90. Le 8 avril 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab autorise le panetier Grama de prendre 6 serfs du village de Tomșani, département de Dâmbovița, appartenant à Stroe, à Tatu, à Staico de Cozleci, en compte des 6 serfs qu'il avait achetés à eux, mais qui ne sont pas restés.

91. <post 10 avril – août> 1639 (7147). Les boyards du divan et d'autres boyards confirment au grand prévôt Dragomir, à la place du Prince, la possession des villages de Broscari et de Ciorani, avec tous les serfs, et de quelques Tsiganes, hérités de Sima, épouse du *stolnic* Stroe Buzescu.

92. Le 12 avril 1639 (7147). Vasilache de Călinești et l'échanson Stanciul jugent le litige entre le *pârcălab* Vlad et les petits-fils de Stan le moine.

93. Bucarest, le 16 avril 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab donne au monastère Mihai vodă de Bucarest une possession à Ciocănești, département d'Ilfov, qui ait appartenu à Danciu, marchand de bétail (*gelep*) et à sa femme, Mihna.

94. Le 16 avril 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab autorise les gens de l'hégoumène Nichifor du monastère de la Sainte Trinité de Bucarest de prélever la taxe sur le sel à Ocna Telega de chaque habitant, selon l'ancienne coutume.

95. Le 20 avril 1639 (7147). Le logothète Radu confirme un échange de femmes Tsiganes avec l'hégoumène Vasilie du monastère de Bistrița.

96. Le 21 avril 1639 (7147). Le grand *vornic* Hrizea de Bălteni écrit aux paysans libres marchands de Stoica et de Micul de Siliște de juger le litige au sujet d'une terre de Micul.

97. <Post 21 avril 1639>. Les paysans libres du village de Gătești, provenant des villages de Sinești et de Rădulești, témoignent que Vladul, fils de Stan, a fait savoir aux paysans libres des alentours qu'il voulait vendre sa terre.

98. Le 23 avril 1639 (7147). Năstase, le délégué de Serafim, évêque de Buzău, l'hégoumène du monastère d'Aluniș, le hiéromoine Macarie de Găvanu et l'hégoumène Sava du monastère de Cozieni délimitent le verger situé autour du monastère de Saint George de Buzău.

99. Bucarest, le 23 avril 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab donne à sa fondation du Mont Arnota, département de Vâlcea, la dîme sur le vin et le *părpăr* aux villages de Costești et de Bărbătești, ainsi que le quart des droits de douane à Căineni, partagée avec le monastère de Cozia.

100. Le 25 avril 1639 (7147). Ștefan de Corșori, département de Muscel, vend au logothète Ion de Cârstienești un terrain à Olănești, contre 110 *bani*.

101. Le 25 avril 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme à l'échanson Negoită de Pătârlage la possession de six Tsiganes achetés par sa belle-mère Stanca, épouse de l'*aga* Neagu, contre 70 pièces d'or, à la suite d'un procès au divan avec son beau-frère, le porte-glaive Andrei, qui voulait retourner l'argent pour la moitié des Tsiganes.

102. Le 29 avril 1639 (7147). Stafia vend au fabricant de seaux Iane de Pitești une bande de terre à Izvorani et la dîme sur le vin au coteau, de la part revenant au porte-glaive Vasilie, contre 9 400 *bani*.

103. Le 29 avril 1639 (7147). Stan Popescu et Dobra donne au prêtre Teodosie de Schei une terre à Valea Istului, pour aumônes et commémoration.

104. Le 30 avril 1639 (7147). L'échanson Chirca affranchit du servage Dumitru et ses fils, de Titești, département d'Argeș, avec leur terre, contre 27 *pièces d'or*, en échange de deux autres serfs et deux *bani*.

105. Le 30 avril 1639 (7147). L'échanson Chirca affranchit du servage Stanciul Begul et ses fils, de Titești, département d'Argeș, avec leur part de terre, contre 80 pièces d'or, en échange d'une famille de Tsiganes, un cheval et deux juments.

106. <Le 30 avril 1639 (7147)>. Le métropolitain Theofil octroie une décision à la suite d'un procès au *vornic* Iordache et à son épouse Stana, dans le litige avec l'échanson Preda et son frère Oancea, au sujet de l'héritage de *dame* Marga de Lerești, tante de *dame* Stanca.

107. <Post 30 avril 1639 >. Le scribe Martin et Maria Băştotoaia vendent au *beg* Martin un terrain à Titeşti, à Pietrele Despicate, contre 400 thalers, 5 *ferdele* de millet, au montant de 6 *costande* chacune.

108. Le 1er mai 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab ordonne au grand *ban* de Craiova, Teodosie Corbeanu, de protéger du pillage et de toute amende la colonie d'étrangers de la patriarchie d'Alexandrie à Segarcea, en collaboration avec les *ispravnici* du patriarche Mitrofan.

109. Le 2 mai 1639 (7147). Dobra, épouse de Stoica et sœur de Badea, et son fils Ciurica de Stâlpeni confirment par écrit au trésorier Gheorghe qu'ils ont vendu plusieurs *stânjeni* de terre et carrés de vigne de la terre du village, contre 22 pièces d'or.

110. Bucarest, le 2 mai 1639 (7147). Le grand écuyer Radu Mihalcea Căndescu et ses frères, l'échanson Gherghe et l'échanson Pătru, l'échanson Negoită et le porte-glaive Moise, fils du *vornic* Mihalcea de Pătârlage, dédient au monastère de Pogoniani de Grèce le monastère de Bradu, fondé par eux, avec toutes les terres, les vignes et les Tsiganes, et avec la part du village de Bădeni que l'on choisira.

111. Le 2 mai 1639 (7147). L'échanson Stoica, fils du *clucer* Vâlcu de Dragomireşti, met en gage chez l'échanson Para le quart de sa terre de Loloieşti et les vignes, contre 40 pièces d'or, en échange avec le village de Cegani.

112. Bucarest, le 2 mai 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme à l'échanson Badea et au porte-glaive Pârveu, fils du panetier Tudoran, la possession du village de Vlădeştii, département de Muscel et Pădureţ, à la suite de trois procès au divan avec les serfs du dit village; en plus, il confirme à l'échanson Badea d'autres achats à Valea Izvoranilor et au département de Vâlcea.

113. Bucarest, le 2 mai 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au grand écuyer Radu Mihalcea Căndescu la possession d'une terre à Muşceleni, département de Dâmboviţa, représentant la part du prévôt Radu, vendue par celui-ci au marchand Iane contre 2 300 aspres, et 110 *stânjeni* de terre à Cerbari, département de Dâmboviţa.

114. Bucarest, le 5 mai 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Pogoniani de Rumélie (Grèce) la possession du monastère de Bradu avec tout l'héritage et les Tsiganes, avec les gués de moulin, les vignes et la récolte, dédiés par les fils du *vornic* Mihalcea de Pătârlagele, fondateur de ce monastère.

115. Le 6 mai 1639 (7147). Le grand <prévôt> Dragomir vend au trésorier Bunea Grădişteanu trois Tsiganes, contre 40 *pièces d'or*.

116. Bucarest, le 7 mai 1639 (7147). L'échanson Udrea Doicescu et son épouse, dame Neaga, donnent au monastère de Bradu, dédié au monastère de Pogoniani, leur terre de Broşteni, département de Saac, pour leur commémoration.

117. Le 7 mai 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au *stolnic* Dumitru de Vârâţi la possession de la terre, des vignes et des Tsiganes représentant la part de son frère, le *şufar* Stroe de Vârâţi, achetée à sa belle-sœur Marghita, pour

laquelle il a eu un procès de préemption au divan avec son frère, l'intendant Dumitru, et ses neveux Ivan et Pătrașco de Tomeni.

118. Le 8 mai 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab autorise le second écuyer Negoită de sortir de la possession de son épouse, Scoferca de Brașov, la bergerie de Piscul Căinelui, au sujet de laquelle celle-ci a affirmé qu'elle avait été mise en gage chez son mari par le logothète Palaloga. Le Prince affirme qu'il ne permettra pas que les terres du pays soient mises en gage chez des étrangers.

119. Le 10 mai 1639 (7147). Les paysans libres jureurs de Vlad et de Mandea de Zărnești donnent à Vlad un acte de mise en possession, pour qu'il tienne la moitié de terre achetée à Dobrotă.

120. Bucarest, le 12 mai 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au *pârcălab* Necula de Glogova la possession du village de Corcova, département de Mehedinți, avec tous les achats faits tout autour par l'ancien grand logothète Nica et avec tous les serfs inscrits dans les actes d'achat, le *pârcălab* Necula ayant acheté au porte-glaive Preda, petit-fils de l'ancien grand logothète Nica.

121. Le 14 mai 1639 (7147). Mihai et ses frères, Nanul et Răduța, les fils de Staico de Ohaba, vendent au capitaine Buliga le village de Ciovârnișani, département de Mehedinți, avec des serfs, contre 150 pièces d'or.

122. Le 15 mai 1639 (7147). Le logothète Dumitrașco et le *iușbașa* Cănda vendent au capitaine Țondre une terre à Țigănești, représentant la part de Radu et de son fils <Dobromir>, contre 10 pièces d'or.

123. Le 15 mai 1639 (7147). Pârvul, fils du prêtre Tudor de Boarii de Sus, département de Vlașca, vend à Prajea, beau-fils du logothète Radu du même village, une terre, contre 7 pièces d'or.

124. Le 16 mai 1639 (7147). Șărb, fils du moine Leontie, et son cousin, Fârla de Vlădeni dédient le monastère ayant Sainte Paraschève comme patronne, avec toute la terre et tout ce que son père Leontie a gagné en tant que père spirituel, au monastère de Căldărușani, ainsi que toute sa part de terre après sa mort.

125. Le 17 mai 1639 (7147). Oancea et son frère Mușat vendent à Neagu 20 *stânjeni* à Teșila, au su de tous les frères.

126. Le 19 mai 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab autorise le *pârcălab* de cour Nicola de Corcova à ramener des serfs qui se sont enfuis de sa terre du village de Rupturi.

127. Le 20 mai 1639 (7147). Pătru et son frère, Neagoe de Corșori, vendent au logothète Ion plusieurs terrains à Trestie et à Mușcel, contre 700 *bani*.

128. Le 20 mai 1639 (7147). Le prévôt Radu de Dărăști vend au second trésorier Bunea Grădișteanu la Tsigane Dragomira, contre 3 400 *bani* argent comptant.

129. Le 21 mai 1639 (7147). Marica et ses frères, Dima, Radu et Danciu de Samara, vendent à *jupân* Ivan Cortofleș de Pitești un terrain à Crivina Mare, contre 2 pièces et demi d'or.

130. Bucarest, le 21 mai 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au *clucer* Dumitrașco Filipescu, fils de *dame* Stana, fille de l'ancien grand logothète

Staico de Bucov, et à d'autres parents, ses cousines maternelles, Frujina et Elina, la possession du village de Măgureni de Gura Teleajenului, département de Saac, à la suite d'un procès avec les boyards Mândrescu.

131. Bucarest, le 21 mai 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme à l'ancien grand *logothète* Radu de Hierăști le droit de prendre le serf Paraschiva, avec ses fils et sa récolte, aux fils de l'ancien grand *vornic* Vintilă Corbeanul et de l'amener sur la terre Budești, héritée par lui de ses parents, qu'il avait vendue contre son gré au grand *vornic*, au temps du Voïvode Radu Mihnea, contre 600 pièces d'or.

132. Le 23 mai 1639 (7147). Hadâr *bei* confirme au *logothète* Sava que celui-ci ayant pris à l'intendant Sima et à son épouse, dame Vlada, une terre à Stâlpenii de Jos, avec un gué de moulin, des vignes et des maisons, contre 116 pièces d'or, et lui étant paysan libre sur cette terre, son droit de préemption n'a pas été respecté et, par conséquent, il retourne une partie de l'argent, pour pouvoir garder sa propriété.

133. Bucarest, le 24 mai 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au *logothète* Badea de Bădeni la possession d'une terre achetée par celui-ci à Gemenele, représentant la moitié d'une bande de terre vendue par Piscoci, d'un serf Pătru, d'un Tsigane Antonie, d'un jardin à Rumceasa et d'un mont se trouvant autour du jardin.

134. Bucarest, le 24 mai 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Bradul la possession de deux roues de moulin sur le Buzău, à Vadul Ciolanului, dédiées par le fils du fondateur, le grand écuyer Radu Mihalcea Căndescu.

135. Bucarest <le 25> mai 1639 (7147). Douze boyards jureurs pris avec autorisations écrites du Prince par le *vornic* Tudor de Rătești attestent, en prêtant serment sur l'Evangile, que Tudor n'a eu aucune dette envers le noble hongrois Beldy pour laquelle il aurait mis en gage ses terres, mais qu'il lui a simplement confié 350 brebis, 14 bœufs et 7 vaches, pour qu'il les lui garde, et Beldy, en profitant de l'exil du *vornic* Tudor, a voulu prendre possession de ses terres.

136. Le 26 mai 1639 (7147). Dobromir, fils de Vlad de Bârcea, se vend en servage au grand *aga* Diicu Buicescu avec ses enfants et sa terre, contre 3 200 *bani*, pour échapper au gibet, ayant volé un cheval à Micu de Gabru.

137. Bucarest, le 26 mai 1639 (7147). Dame Mușa, épouse de l'échanson Paraschiva de Boleasca, département d'Ilfov, et son fils Vintilă, vendent au marchand Ghinea et à son frère Franța toute leur terre du village de Făcăieni, département de Ialomița, avec des serfs, contre 90 *pièces d'or*.

138. Bucarest, le 28 mai 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab donne à l'église princière de Bucarest dédiée à l'Annonciation un gué de moulin sur la Dâmbovița, du côté du bain public, à la suite d'une dispute avec les moines du monastère de Plumbuita.

139. Bucarest, le 29 mai 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au marchand Avram de Târgoviște une bande de terre à Izvorani qu'il tenait de son beau-père, Stafie de Pitești et un carré de vigne à Brănești, département d'Ilfov.

140. Le 30 mai 1639 (7147). Stoian, fils de Buda de Țigănești, vend à *jupân* Vlad une *siliște* au village.

141. Le 30 mai 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme la vente de la terre de Stâlpeni de Hadâr *bei* au logothète Sava, et qu'il ne soit plus importuné par l'intendant Sima et son épouse Vlada.

142. Bucarest, le 30 mai <1639>. Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Târnov de Bucarest et à l'hégoumène Arsenie, archimandrite, la possession d'un gué de moulin sur la Colentina, avec le terrain situé autour des moulins, achetés à Ivan, fils de Darciul, et à Tudor, fils du prêtre Bratul, contre 4 000 aspres.

143. Târgoviște, juin 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au village de Mățăul de Jos, département de Muscel, qui appartient aux pauvres de Câmpulung, l'exemption de l'impôt, de l'impôt sur le thaler et d'autres impôts et corvées, car ce village a été destiné depuis longtemps à nourrir les pauvres et les handicapés de Câmpulung.

144. Le 1er juin 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au logothète Danciu Pârâianul des terres à Văleni, à Săcșori et à Ciortești, à la suite d'un procès avec le *sluger* Radu Frejureanu qu'il a gagné.

145. Bucarest, le 2 juin 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au grand trésorier Radu Cocorăscu une terre aux villages de Doicești et de Șotânga, département de Dâmbovița.

146. Bucarest, le 3 juin 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Coșuna, près de Craiova, la possession d'une maison à Bucarest, achetée à Franca, épouse de l'armurier Cuciuc contre 7 000 aspres, et d'un autre terrain de construction et des boutiques donnés par le portier Jipa.

147. Le 4 juin 1639 (7147). Ion, fils de Ion de Cojăști, département d'Ilfov, vend au prêtre Borcea, sacristain de l'église princière de Bucarest, 45 *stânjeni* de terre à Dobromir, contre 70 aspres.

148. Bucarest, le 4 juin 1639 (7147). Răducan de Corcova confirme que le *pârcălab* de cour Necola, propriétaire de Corcova, a acheté le village à Vasilie, petit-fils du grand logothète Nica, et que dans l'acte de vente on a retrouvé le nom de son père et, par conséquent, il donne en échange un Tsigane, pour se racheter du servage.

149. Le 5 juin 1639 (7147). L'échanson Gheorghe de Mărzănești achète à Dobre, fils de Mănia de Dușăști, une terre au village, avec un fil d'eau, contre 50 aspres argent comptant et un *aldămaș* de 50 *bani*.

150. Bucarest, le 6 juin <1639>. Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Colentina la possession d'un gué de moulin sur la Colentina, donné par le logothète Luca de Dudești, père de l'ancien grand trésorier Dumitru Dudescu, à la suite d'un procès avec celui-ci et avec son fils.

151. Le 10 juin 1639 (7147). Le grand prévôt Dragomir autorise le prévôt Vasile de Stroiești de prendre au prévôt Crăciun 3 pièces et demi d'or que ce dernier a prélevé en plus, en compte de l'impôt.

152. Le 10 juin 1639 (7147). Le tailleur Iono de Dușești s'affrèrit avec Stroe, fils de l'échanson Gheorghe de Mârzânești, en lui donnant trois fils d'eau d'un moulin et une terre, telle qu'elle se trouvera entre ces fils d'eau, et Stroe lui donne en compte de cet affrèrissement 7 pièces d'or et demi.

153. Le 11 juin 1639 (7147). Liste des achetées à des paysans libres à Căzânești et à Cucuiești par l'aga Oprea et par son fils, l'échanson Leca, contre 3 400 *bani*.

154. Le 11 juin 1639 (7147). Le second échanson Tudosie et son frère Preda vendent à Stoaia de Popești leur de terre de Popești, telle que l'on délimitera, contre 35 pièces d'or.

155. Le 15 juin 1639 (7147). Pătru et ses frères, Neagoe, Oprea et Iane, fils de l'échanson Neagoe de Corșori, vendent au logothète Ion et à son frère Pătru de Cârstienești le serf Șerbu, ses fils et sa bande de terre de Cârstienești, contre 40 pièces d'or.

156. Le 16 juin 1639 (7147). Răducanu et son frère Udrea, fils du *șufar* Pavel de Cosoba, vendent au marchand Parasco leur terre de Cosoba de Jos, 300 *stânjeni* environ, en mesurant le tout avec des paysans libres délimiteurs et un représentant du Prince.

157. Le 17 juin 1639 (7147). Six boyards jureurs pris avec autorisations écrites par Stana pour confirmer à qui sa cousine, dame Stoica, a légué ses biens à sa mort, confirment avoir trouvé des témoins qui disent que toute la récolte et la terre d'Ostra ont été léguées à Bâra.

158. Bucarest, le 22 juin 1639 (7147). Le Voivode Matei Basarab confirme au logothète Danciul Pârâianu la possession de la terre de Șăscioara, département de Dolj, représentant la part du logothète Nan, et les terres de Homeni et de Ciortești, à la suite d'une réclamation faite par les paysans libres du village de Șăscioara, qui prétendaient qu'ils ne l'avaient pas vendue au logothète Nan, mais qu'ils l'avaient mise en gage.

159. Bucarest, le 23 juin 1639 (7147). Matei Basarab confirme à *jupân* Radu Mihalcea Căndescu, grand écuyer, et à ses frères, le porte-glaive Gheorghe, le porte-glaive Moise et l'échanson Negoită, fils du *vornic* Mihalcea de Pătârlagele, département de Saac, plusieurs terres à Pâclenii de Jos et de Sus, une terre à Căcaleți, des vignes au coteau de Micești, département de Muscel, et au coteau de Căndești, plusieurs serfs et des familles de Tsiganes, des roues de moulin, le tout acheté en affrèrissement.

160. Le 23 juin 1639 (7147). L'échanson Ionașco fait un échange de terres avec le prêtre Nicolae, concernant une terre à Căzânești.

161. Le 24 juin 1639 (7147). Mihalcea, épouse du logothète Stoica, et ses fils vendent au *logothète* Stoica de Brătiani les maisons avec des celliers, les boutiques et un terrain représentant la part de leur grand-père, le logothète Efrem, contre 8 pièces d'or.

162. Le 24 juin 1639 (7147). Le juge Neagoe et 12 conseillers de la ville de Târgoviște confirment que Mihalcea, épouse du logothète Stoica, et ses fils, Lorinț

et Danciu, ont vendu au logothète Stoica de Brătiani les maisons avec des celliers, les boutiques et le terrain représentant la part de leur grand-père, le logothète Efrem, contre 8 pièces d'or.

163. Bucarest, le 25 juin 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Snagov la possession de quelques vignes au coteau de Neagovani et d'un terrain de construction à Neagovani, deux carrés au champ, achetés à des villageois au temps du Voïvode Michel le Brave.

164. Le 26 juin 1639 (7147). Le prévôt Radu de Musceleni vend au grand écuyer Radu Mihalcea Căndescu 50 *stânjeni* de la terre qui représente l'emplacement du village et de la *funie* de Tocie, celui-ci lui ayant donné de l'argent pour qu'il sorte de prison.

165. Le 26 juin 1639 (7147). Stan et ses fils, Stoia, Tatul et Lazăr, se vendent en servage au second trésorier Bunea Grădişteanul, avec leurs parts au village de Curtea, département de Vlaşca, contre 46 pièces d'or.

166. Bucarest, le 28 juin 1639 (7147). Dame Stanca, épouse de l'*aga* Neagu, donne en dot à sa fille Despa et à son beau-fils, l'échanson Negoită de Pătârlage, 17 Tsiganes avec leurs enfants, car elle n'a eu rien d'autre lui donner en dot.

167. Bucarest, le 28 juin 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au grand panetier Dumitru Filişanul la possession de terres à Crasna, département de Gorj, d'une partie de la terre de Buzeşti, département de Gorj, et de plusieurs Tsiganes.

168. Bucarest, le 28 juin 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme à l'échanson Matei, fils de de l'échanson Radu, et à son beau-fils Marco de Mihăieşti, département de Muscel et Pădureţ, la possession d'une terre au village de Mihăieşti provenant de sa tante Stanca et de ses frères, Oancea et Negre, à la suite d'un procès avec les Mândescu.

169. Le 29 juin 1639 (7147). Le marchand Parasco confirme au prévôt Riga qu'il a acheté 400 *stânjeni* de terre au village de Cosoba de Sus à Radu et à son frère Udrea, avec un gué de moulin, vers le grand chemin de Piteşti.

170. Le 30 juin 1639 (7147). Le porte-glaive Iane de Bucov met en gage chez l'écuyer Nica trois Tsiganes, en compte de quelques femmes tsiganes prises par le monastère de Snagov, jusqu'à l'Assomption.

171. Bucarest, le 2 juillet 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab affranchit du servage le village de Jupâneşti, département de Muscel, envers les fils de l'ancien grand *vornic* Ivaşco Băleanul, Petru et Gheorghe, et envers d'autres gens avec lesquels ceux-ci étaient affrérés: le trésorier Stroe Leurdeanul, Albul et son frère de Răteşti, les fils de l'échanson Ivaşco de Baloteşti, l'hégoumène du monastère de Vieroşi etc. à la suite de plusieurs procès.

172. Bucarest, le 3 juillet 1639 (7147). Le *clucer* Dumitraşco Spineanul et son épouse, dame Vilaia, vendent au *clucer* Radu, frère du grand *sluger* Drăguşin

Deleanu, une terre à Teiu, département de Dâmbovița, le tiers, avec un gué de moulin et les rivières, contre 2 000 aspres.

173. Bucarest, le 6 juillet 1639 (7147). Le second échanson Ivan et l'échanson Mirica vendent au second trésorier Bunea Grădișteanu le tiers de la terre de Siminov, département de Vlașca, achetée à dame Stana et à son fils Necula, contre 40 pièces d'or.

174. Bucarest, le 6 juillet 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab ordonne aux paysans de Berciugatele appartenant au trésorier Dumitru Dudescu et au moine Gurgul et à Radul Godăanii de confirmer si les trois *funii* de terre de Cojești, vendues par la religieuse Magdalina à Dumitru Dudescu, ont été vendues auparavant au moine Gurgul et à Radul, ou bien reçues par ces derniers en héritage.

175. Bucarest, le 6 juillet 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au grand échanson Vucina la possession de plusieurs terres à Brădășești, à Brătești, à Vâlsănești, département d'Argeș, à Berindești, à Parapani, département de Vlașca, à Curota, à Găleşești, département d'Argeș, de plusieurs serfs et de quelques Tsiganes.

176. Le 9 juillet 1639 (7147). Tanasie de Căinești, Stan Poloboc de Dudești et d'autres témoignent à l'intention de Stana, fille de Roman, petite fille de Dobre de Iepurești, département de Râmnicu Sărat, au sujet de la limite de la terre de Cucești.

177. Bucarest, le 10 juillet 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au grand trésorier Radu Cocorăscu un terrain de construction dans la ville de Târgoviște, près du palais princier, ayant appartenu au porte-glaive Leca, laissé par ce dernier au monastère de Panaghia, mais vendu par l'hégoumène de ce monastère à Radu Cocorăscu.

178. Le 15 juillet 1639 (7147). Matei Basarab ordonne au capitaine Barbu de ramasser les serfs enfuis de Băitani, département de Mehedinți, car ils font partie de son héritage.

179. Bucarest, le 15 juillet 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme à Istratia, fille d'Andrica, et à son fils Proca, de la ville d'Argeș, la possession de 4 arpents de vigne au coteau de Ciocănești, département de Muscel et Pădureț, hérités de son père; étant séparée de ses parents et mariée au loin, le petit-fils d'Andrica avait joint ces vignes.

180. Le 19 juillet 1639 (7147). Badea de Bălaci vend à *jupân* Iacov *clucer*, sa terre au village de Disăragi, département de Dolj.

181. Ocnele Mari, le 20 juillet 1639 (7147). Marina, épouse de Pătru de Bunești, ses fils et les paysans libres des alentours vendent au prêtre Meletie un carré de vigne à Bunești, contre 3 pièces d'or, pour qu'il s'occupe de la commémoration de son mari et qu'il paie ses dettes.

182. Bucarest, le 22 juillet 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Dochiarou du Saint Mont Athos la possession d'un terrain de

construction et de cour à Bucarest, donné par le *logothète* Borcea de Bucșani pour sa commémoration.

183. Bucarest, le 22 juillet 1639 (7147). Matei Basarab confirme au *iuzbașa* Ivan, fils de Rusin plusieurs parties de la terre Ghierghești, de partement de Vlașca et les delimitations envers les voisinages.

184. Le 23 juillet 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab ordonne par écrit à dame Hârsova, épouse du porte-glaive Mihai Coțofeanu, de payer au logothète Radu Dudescu les 200 pièces d'or dus par son beau-frère, le *clucer* Dumitrașco Spineanul, pour payer une dette du porte-glaive Mihai, pour de la cire.

185. Le 28 juillet 1639 (7147). Vlad de Pleșoi et son épouse Deva vendent au *pârcălab* Avram la Tsigane Neacșa, contre 3 200 *bani*.

186. Bucarest, le 28 juillet 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme aux frères marchands Ghioca et Pătru la possession de la terre de Jigorani, département d'Ilfov, en se délimitant de Marco et de Tatul, les petits-fils de l'ancien grand *vornic* Dan.

187. Le 1er août 1639 (7147). Stoica Jugănarul, Drăgoi avec sa fille, Stana et Ștefana, fille de Stan Mălăiețul, vendent au grand écuyer Radu Mihalcea Cândescu 230 *stânjeni* de terre à Bălteni de la Pod de Buzău et jusqu'à Săpătura, contre 16 100 *bani*, argent comptant.

188. Bucarest, le 3 août 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au porte-glaive Ivan, fils du *clucer* Tudor, et à son épouse Stanca, fille du *sluger* Mîtreă de Mihăiești, les villages d'Uibărești et de Drăgănești, département d'Olt.

189. Bucarest, le 3 août 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme à l'Eglise métropolitaine de Târgoviște plusieurs terres à Bârsești, département de Prahova, à Tătulești, à Trestiani de Grind, des arpents de vignes au coteau de Văleni, au coteau de Năiani, etc. légués à sa mort par dame Samfira, fille du logothète Dragul, et par son fils Ivașco.

190. Le 7 août 1639 (7147). Les habitants de la ville de Câmpulung confirment que le conseiller de la ville, Gherghe, a octroyé un terrain en valeur de 300 aspres au monastère de Câmpulung, lorsque la fondation de la muraille extérieure a été mise, ainsi que 3 *stânjeni* et demi de terrain achetés par celui-ci à mère Moma et à ses fils, contre 600 aspres, pour élargir la ruelle devant la maison.

191. Le 7 août 1639 (7147). Le *clucer* Socol Cornățeanul confirme que, lorsque la fondation de la muraille du monastère de Câmpulung a été mise, il a acheté au juge Gheorghe de la ville un terrain contre 300 *bani*, sans terrasse, et qu'ensuite il a acheté un autre terrain à mère Moma, pour élargir la ruelle qui passait devant sa maison.

192. Le 7 août 1639 (7147). Oprea, fils de Bădese vend au second trésorier Sima deux *fălci* de terre, une à Rovine et l'autre près du pont Săliște.

193. Bucarest, le 7 août 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au à l'échanson Gheorghe Cepleanul de Ceplea, la possession de la terre de Sărdănești et de Copăcelu, ainsi que de plusieurs serfs à Daia, pour lesquels il a eu un procès.

194. Le 8 août 1639 (7147). Irimia de Drăghinești vend au grand *aga* Jipa sa terre de Drăghinești, département de Vlașca, sur le Drâmbovnic, héritée de sa famille, contre 17 pièces d'or et demi.

195. Bucarest, le 10 août 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au grand trésorier Radu Cocorăscu la possession des villages de Cocorăști et de Stoienesti, département de Prahova, ainsi que du village de Măneștii de Jos, département de Dâmbovița, qui ont appartenu au grand *ban* Mihalcea Caragea et à son fils Pătrașco, qui ont été ensuite hérités par les sœurs de celui-ci, Preda, Mihna et Marica, et qui, par des ventes et des héritages successifs, sont revenus à Radu Cocorăscu, le beau-fils de Mihna.

196. Bucarest, le 10 août 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab confirme au grand trésorier Radu Cocorăscu la possession des villages de Cocorăști et de Stoienesti, département de Prahova, ainsi que du village de Măneștii de Jos, département de Dâmbovița, qui ont appartenu au grand *ban* Mihalcea Caragea et à son fils Pătrașco, qui ont été ensuite hérités par les sœurs de celui-ci, Preda, Mihna et Marica, et qui, par des ventes et des héritages successifs, sont revenus à Radu Cocorăscu, le beau-fils de Mihna.

197. Bucarest, le 20 août 1639 (7147). Matei Basarab confirme à l'échanson Gheorghe et à l'échanson Petru, fils de l'ancien grand *vornic* Ivașco Băleanul, la possession de quelques serfs à Băleni.

198. Bucarest, le 21 août 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab donne au mariage, pour bon service, à l'échanson Petre Băleanul, fils de l'ancien grand *vornic* Ivașco Băleanul, la moitié du village de Cătunul, département de Muscel, représentant la part du porte-glaive Leca, ancien époux de Grăjdana, tante de l'échanson Petru; le village avait été vendu par les successeurs du porte-glaive Leca à l'échanson Manea, à qui le Prince l'avait confisqué pour trahison.

199. Le 22 août 1639 (7147). Le Voïvode Matei Basarab autorise l'hégoumène Theofan du monastère du trésorier Dan de prélever la dîme due au monastère sur la terre de Curătești, car il a été démontré par le panetier Mitrea, l'homme envoyé par le Prince, que le monastère aussi avait une terre là-bas.

200. Le 24 août 1639 (7147). Radul de Românești se vend en servage au second trésorier Bunea Grădișteanul, avec ses fils, contre 2 200 *bani*.

201. Le 27 août 1639 (7147). Le logothète Miloș et ses frères, Balaci et Dragotă, font un échange de femmes tsiganes avec le monastère de Tismana.

202. Le 29 août 1639 (7147). Stancea, fils de Radu de Marga, vend au capitaine Buliga de Ciovârnișani toute sa terre de Știubeie, 2 *tei* et 3 *tei* à Racoviță, contre 12 pièces d'or, 4 vaches au montant de 8 pièces d'or et 17 ruches au montant de 10 pièces d'or.

203. <Le 1er septembre 1639 – ante 10 mai> 7148. Le Voïvode Matei Basarab confirme au grand *stolnic* Socol Cornățeanul la possession d'une terre au village de Cliciul, département d'Ilfov, trois parts de village avec des serfs, des étangs, d'un

prival appelé Goia, avec un dispositif de pêche à l'étang de Marotin, en établissant aussi les délimitations.

204. Le <1er septembre 1639 – 31 août 1640> 7148. Dobrotă achète à sa sœur Stanca la moitié d'un arpent de vigne au lieu appelé «Sub Piatră », contre 1 000 *bani*.

205. Le <1er septembre 1639 – 31 août 1640> 7148. Listes des dépenses et des revenus du trésorier Hriza de Dălbănești.

206. Le <1er septembre 1639 – 31 août 1640> 7148. Matei de Târșor, fils de Cârstea, achète à Stan, fils de Bran, 7 *prăjini* de terre à Sărăști, contre 700 *bani*.

207. Le <1er septembre 1639 – 31 août 1640> 7148. Les villageois de Rucăr qui ont été les serfs du logothète Marco et qui se sont rachetés vendent à Vădău un terrain de maison d'Erculis, contre 7 pièces d'or argent comptant.

208. Le <1er septembre 1639 – 31 août 1640> 7148. Un extrait du registre du Prince Matei Basarab avec les terrains achetés par l'intendant Stoica à Priboieni.

209. Le <1er septembre 1639 – 31 août 1640> 7148. Vlad, fils de Necșat de Călugăreni, vend au logothète Șerban et à son épouse, dame Neaga, un arpent de vigne au coteau de Schei et un *stânjen* de terre, et avec son frère Stoica, 4 *stânjeni* de terre, contre 5 *pièces d'or*.

210. Le <1er septembre 1639 – 31 août 1640> 7148. Le Voïvode Matei Basarab exempt l'échanson Dumitru de l'impôt sur le thaler, de *găleată*, de l'impôt sur le miel et d'autres taxes et impôts, pour avoir fait venir un homme et pour l'avoir chargé de prélever l'impôt sur le thaler.

211. Le <1er septembre 1639 – 31 août 1640> 7148. Dan met en gage chez les fils de l'intendant Dediul sa terre de Căzânești.

212. Le <1er septembre 1639 – 31 août 1640> 7148. Le capitaine Ghioca achète à Radu et à son épouse Sava une terre à Măicănești.

213. Le <1er septembre 1639 – 31 août 1640> 7148. Radu vend à son frère Petru la terre Gorgănașul, contre 15 pièces d'or.

214. Le 7 septembre 1639 (7148). Grozav vend à Dumbravă de Cârnu une terre à Scârnașca, contre 1 000 *bani*, achetée à Neacșa, fille de Grozav.

215. Le 9 septembre 1639 (7148). Manea et d'autres paysans libres de Dobroteni, département de Saac, vendent au prêtre Stepan de Stroiiești leur de terre de Tătărăi.

216. Le 10 <septembre 1639 – août 1640> 7148. Dragomir vend à l'échanson Tatu de Berești sa terre et la terre de son frère, Stroe de Berești, contre 10 pièces d'or.

217. Le 10 <septembre 1639 – août 1640> 7148. Manea, fils de Manea fils de Giura, vend à *jupân* Baico et à son beau-frère Iane la terre de Trestieni et des moitiés de terres à Șinteașca, à Răteasca et à Zănoaga.

218. Le 14 septembre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab ordonne aux fonctionnaires princiers de ne pas obliger le monastère de Plumbuita de payer l'impôt et les gens du monastère habitant tout autour non plus.

219. Bucarest, le 15 septembre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme l'affranchissement du servage de Stanciul Begul de Titești par l'échanson Chirca.

220. Le 16 septembre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab autorise Leontie, hégoumène du monastère d'Argeș, d'empêcher tous ceux qui voudront couper du bois ou pêcher sur les terres du monastère, sans son accord.

221. Bucarest, le 28 septembre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au capitaine Constantin Gălățeanul la possession de la *siliște* de Broșteni de pe Mostiște, du côté de la terre appelée „tsigane”, département d'Ilfov, car le Prince la lui a donnée, à cause de quelques gens qui se sont enfuis de là, en refusant de payer l'impôt.

221 bis. Octobre 1639 (7148). Vladul Rusat et sa femme, Vișa, vendent à Pătru *vătaf* de Corbi, une terre à Valea Poinăreilor, près de Salcia, contre 150 *bani*.

222. Le 3 octobre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab autorise la vente des esclaves du petit monastère de Zdralea, dédié au monastère de Xénophont d'Athos.

223. Le 8 octobre 1639 (7148). Le *clucer* Dumitrașco Spineanul, fils du *clucer* Preda de Țânțăreni, vend au Voïvode Matei Basarab la moitié du village de Bistrița, département de Mehedinți, sa part avec les serfs, les vignes et les gués de moulins, contre 50 000 aspres.

224. Le 9 octobre 1639 (7148). La religieuse Afimia, Dobromir et Stanciu, les petits-fils du logothète Stanciul de Zătreni, vendent à l'épouse du porte-glaive Stana leur terre de Criva de Jos, contre 7 800 *bani*.

225. Le 10 octobre 1639 (7148). Gavril et son fils, Vlad de Mătești, vendent au grand écuyer Radu Mihalcea Căndescu 40 *stânjeni* de terre au village de Mătești, contre 4 000 *bani*.

226. Bucarest, le 10 octobre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au marchand Tudori de Gherghița la possession de plusieurs arpents de vigne, avec des maisons et avec un terrain, représentant la part de Stan Răcman au coteau de Nucet, département de Saac, ainsi que d'autres achats à des villageois de Nucet.

227. Le <10 octobre 1639>. Le Voïvode Matei Basarab confirme au second prévôt Riga et à son épouse Voica, fille du *șufar* Pavel de Cosoba, la possession d'une terre au village de Cosoba, département d'Ilfov, et d'un gué de moulin sur la Dâmbovița, et de 100 *stânjeni* à Cosoba, la dot de Rada, que celle-ci avait vendue au marchand Parasco.

228. Le 11 octobre 1639 (7148). Ianachi et son frère, Badea de Mătești, vendent au grand *clucer* Buzinca 40 *stânjeni* de leur terre de Mătești, faisant partie de la terre de Bălescu, contre 3 200 *bani*.

229. Le 20 octobre 1639 (7148). Șărbu Plăcintă vend au *stolnic* Tudor une moitié d'arpent de vigne faisant partie de la terre de Mănescu et une moitié d'arpent de terre laissée en friche, contre 25 pièces d'or, l'autre moitié étant mise en gage chez Preda.

230. Bucarest, le 20 octobre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au trésorier Dumitru Dudescu la possession d'une terre au village de Cojești pe Mostiște, département d'Ilfov, après un procès avec le moine Gurgul et Radu Godeanii de Belciugatul.

231. Bucarest, le 20 octobre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au second trésorier Bunea Grădișteanul la possession de terres, de vignes, de serfs, de maisons et de jardins dans plusieurs villages, dans des départements divers, Vlașca, Teleorman, Muscel et Pădureț, ainsi que de quelques serfs affranchis, qui se vendent à Bunea, sans terre.

232. Le 21 octobre 1639 (7148). Gligorie, fils de Păun, et son épouse Maria vendent à Oancea d'Izvorani un jardin avec des pruniers à Valea Izvoranilor, contre 5 thalers et demi, acheté auparavant à Soare, fils de père Voicu.

233. Bucarest, le 22 octobre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme à l'ancien grand logothète Radu Cocorăscu la possession d'un serf, Paraschiva, du village de Budești, département d'Ilfov, avec ses fils, en décidant que l'un de ces fils, Anghel, n'avait pas été esclave au Pays de Turcs, comme il le prétendait, pour échapper au servage.

234. Le 23 octobre 1639 (7148). Mihăilă de Glod, son épouse Anca et leur fils vendent au prêtre Meletie une vigne à Bunești avec des vergers et des arbres fruitiers, contre 15 pièces d'or.

235. Le 23 octobre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab écrit aux villageois de Bistrița pour leur faire savoir qu'il les a achetés au *clucer* Dumitrașco de Spineni et qu'il les a donnés au monastère de Tismana, auquel ils devront obéir, et qu'ils se rassemblent tous au village et choisissent un représentant qui se rendra chez lui, pour qu'il leur rende justice et résolve leurs problèmes.

236. Le 25 octobre 1639 (7148). Simion vend à l'échanson Stanciu de Pârâiani trois carrés de vigne au coteau de Negoiești contre 2 000 *bani* et les autres villageois de Negoiești vendent au même échanson Stanciu trois autres carrés de vigne abandonnés de Barbu et de son cousin Simion, contre 1 400 *bani* argent comptant.

237. Bucarest, le 29 octobre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Tismana et à l'hégoumène Grigore une terre et des serfs au village de Rogova, département de Mehedinți, la moitié du village, achetée par le Prince au *ban* Radu Buzescu, contre 400 aspres argent comptant.

238. Le 5 novembre 1639 (7148). Danciu, fils du prêtre Oprea de Drăghinești, vend à l'ancien grand *aga* Gheorghe une partie de sa terre de Drăghinești, département de Vlașca, sur le Drâmbovnic, avec un terrain faisant partie de la *siliște* du village, ainsi que sa terre de Ciungeasca, en se rachetant du servage envers l'acheteur.

239. Le 9 novembre 1639 (7148). Necula de Căzănești vend au *ban* Pavlache sa part de terre du portier Mihail, contre 3 200 *bani* argent comptant, avec le droit de rachat pour deux années.

240. Le 10 novembre 1639 (7148). Radu et Pârvu vendent au grand prévôt Dragomir leur terre de Ciorani.

241. Le 17 novembre 1639 (7148). Ignatie, évêque de Râmnic, reçoit du bétail en don de l'échanson Chirca, à sa mort.

242. Târgoviște, le 26 novembre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme à Neagoe, fils de Staicu d'Ungurel, la possession d'un tiers du village de Ștefănești, département de Gorj, avec des gués de moulin et avec le serf Lupul et ses fils, du mont Ștefan, le tout contre 7 500 aspres; on lui confirme aussi la possession des terres de Bârsănești, des vignes au coteau de Scorța et de Valea Rea.

243. Le 2 décembre 1639 (7148). Le moine Mihail de Bunești et son fils Vlad vendent au prêtre Meletie du monastère de Govora leur vigne de Bunești, contre 7 pièces et demi d'or.

244. Le 2 décembre 1639 (7148). Le tailleur Stănilav et son épouse Chera vendent au prêtre Meletie du monastère de Govora une vigne à Bunești, département Vâlcea, contre 13 pièces d'or et demi.

245. Le 3 décembre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme à l'ancien grand *aga* Niță la possession d'une terre au village d'Albești, toute la partie confisquée pour trahison au capitaine Iane, frère de Condea, avec tous les serfs, les maisons, les Tsiganes, les moulins, les étangs, les vignes.

246. Le 5 décembre 1639 (7148). Stoica Tigvuliță vend à Matei de Văleni sa terre de Tigvești, contre trois pièces et demie d'or.

247. Le 5 décembre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au grand *stolnic* Socol Cornățeanu la possession de terres avec des serfs et de vignes au village de Răzvadul de Sus, département de Dâmbovița, achetés à des propriétaires divers, et l'on délimite ensuite la part qui lui revient.

248. Le 7 décembre 1639 (7148). Dobra et ses enfants, Stanca et Radu, vendent à l'échanson Leca, fils de l'*aga* Oprea, 50 *stânjeni* de terre à Roșia, selon la délimitation.

249. Le 10 décembre 1639 (7148), au temps de Matei Basarab. *Jupân* Matei, resté sans enfants, donne au monastère de Coșuna le village de Gârla avec tous les serfs, pour soins et commémoration.

250. Le 10 décembre 1639 (7148). Mușat et son épouse Băjana vendent à *jupân* Nicola Mârșăviț 4 *funii* de terre au village de Dudești, car il est tombé esclave aux Tatares lorsque le Voïvode Matei Basarab a fait la guerre au Voïvode Vasile Lupu et il a eu besoin de cet argent pour se racheter.

251. Târgoviște, le 11 décembre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au pelletier Ghinea et à son frère Franța la possession de terres à Stanca, département de Ialomița, avec des serfs.

252. Le 12 décembre 1639 (7148). Opriș vend à Lupea fils de Gugu la moitié de sa terre de 50 *stânjeni* et de la vigne dans trois endroits, en donnant une partie aux petit-fils qui naîtront dans sa famille, pour qu'il s'occupent de sa commémoration.

253. Le 14 décembre 1639 (7148). Trois boyards témoignent au sujet des achats faits par l'échanson Dragul à Jassy, à Bălănești et ailleurs.

254. Târgoviște, le 15 décembre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab ordonne à trois paysans libres de jurer pour Stan de Spăreatul qu'il a été esclave des Tatares et non pas serf du monastère de Panaghia, étant racheté par le *vornic* moldave Grigore Ureche.

255. Le 20 décembre 1639 (7148). Le berger Stan vend à *jupân* Manta deux bandes de terre à Băjești, à présent la terre de Corna, et 12 terrains au champ, avec un fil d'eau et une forêt, contre 20 pièces d'or.

256. Târgoviște, le 23 décembre 1639 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au logothète Udrea de Rădăcinești, département d'Argeș, la possession des villages de Comișani et de Bărbătești, département de Dâmbovița, qu'il a achetés à son frère Leca, donnant en échange le village de Rădăcinești; les deux frères ont eu des disputes après la mort de leur père, le prévôt Grama.

257. Le 26 décembre 1639 (7148). Coman de Corșori vend au logothète Ion un terrain à Coșchila, contre 150 *bani*.

258. Le 26 décembre 1639 (7148). Ștefan de Corșori vend au logothète Ion un terrain à Lacul Botoru, contre 150 *bani*.

259. <Circa 1640>. Liste concernant les terres vendues à Ciurnernic, 1 254 *stânjeni* au total.

260. <Circa 1640>. Danciul et Dragomir, fils de Bonchici de Samara, vendent à *jupân* Gheorghe de Pitești quatre terrains à Samara.

261. <Circa 1640>. Dobrae vend à l'écuyer Șerb de Cherba une *cetvârtă* de vigne de la dot de sa mère, Boba, avec le consentement de celle-ci et de l'oncle Istratie, contre 26 *costande*.

262. <Circa 1640>. Neaga Oloaga et son fils, Radu, vendent au logothète Stoica de Bătiești sa part de la terre héritée de son père, Radu Mălaie, à Șipot et à Ursoaia, car le logothète Stoica l'a soignée lorsqu'elle a été malade.

263. <Circa 1640>. Seman et ses fils de Cotoroia confirment à l'intention de Lupul de Corcova que Diicul lui doit 3 bœufs, pour faux témoignage, et que, s'il ne peut payer, il deviendra serf du *pârcălab* Nicola.

264. <Circa 1640>. Dame Stanca et sa fille, Stanca, affranchissent du servage leur filleul Stanciul.

265. <Circa 1640>. Stanciul vend à Preda, à Tatul et à d'autres une bande de terre au coteau de Beleți, contre 4 pièces d'or et 40 *bani*.

266. <Circa 1640>. Stepan de Drăgoiești vend au prévôt Radu un terrain au village, sur la rive.

267. <Circa 1640>. Stoica al Barbului vend à l'hégoumène de Clocociov une Tsigane Stanca, que le *ban* Radu lui a donnée en échange.

268. <Circa 1640>. Tatul de Vaideei vend une vigne à Năieni à l'hégoumène Climent du monastère de Vaideei.

269. <Circa 1640>. Le capitaine Ursu témoigne au Prince au sujet de 2 arpents de vigne, la dot de l'épouse du prêtre Jipa, dans la dispute avec le frère de celle-ci, Dumitru.

270. <Circa 1640>. Dame Vasilia, épouse de Grama, vend à Sora et à Vâlcul le quart d'une roue de moulin, contre 3 700 *bani*.

271. <Circa 1640>. Le Voïvode Matei Basarab autorise un serviteur de faire retourner Gramcea et Gipa à leur village, là où ils sont inscrits par la trésorerie.

272. Le 1er janvier 1640 (7148). Le prêtre Stoica vend au prêtre Meletie sa vigne de Bunești, contre 7 pièces et demi d'or, donnée par la religieuse Anastasia de Bârsești, qui l'avait adopté.

273. Le 3 janvier 1640 (7148). L'échanson Ivașco et son frère Șerban, fils du *sluger* Necula de Dănciulești, vendent au grand écuyer Radu et à son épouse, dame Sofica, toute leur terre de Stănimir, qu'ils tenaient de leur père, contre 143 pièces d'or.

274. Le 11 janvier 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab autorise Ioana et Vilaia, filles du porte-glaive Vasilie, de prendre de là où elles les trouveront les Tsiganes Dumitru et Cerneiu avec leurs familles, vendus par leur père, pour dot, car elles ont été abandonnées par leur père, qui ne leur a rien laissé, et que les acheteurs de ces Tsiganes reprennent leur argent de là où ils l'ont payé.

275. Le 13 janvier 1640 (7148). L'échanson Stoica vend à l'échanson Constantin trois arpents et demi de vigne, avec le terrain et le cellier, contre 38 pièces d'or, pris à Stan, fils de Negru, celui-ci s'étant racheté du servage.

276. Le 13 janvier 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme à l'échanson Pătru, fils du feu *vornic* Ivașco de Băleni, la possession de deux bandes de terre et de vignes de Cătun, ayant appartenu à Valtasa et à Lungoi.

277. Târgoviște, le 14 janvier 1640 (7148). Hamza de Crasna, département de Gorj, dédie au monastère de Crasna toute sa terre du lieu, 6 *funii*, et il ne laisse rien à son fils Neagoe, qui n'a pris aucun soin de lui.

278. Le 18 janvier 1640 (7148). Ida, fille de Marco, petit-fils de Verdici, vend à Stan une terre au village de Clinceni.

279. Târgoviște, le 19 janvier 1640 (7148). Neagoe et son épouse Tudosia, avec leurs fils Marco et Ion, emprunte de l'argent à l'échanson Mitrea, mettant en gage toute leur terre de Măicănești, pour échapper à un grand péril.

280. Târgoviște, le 20 janvier 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Crasna la possession de la terre de Hamza le vieux, donnée par celui-ci pour qu'on le soigne à sa vieillesse.

281. Le 21 janvier 1640 (7148). Dame Samfira et son fils Crăciun vendent la terre de Smârciul à Stan, fils de Manea Smârceanul, contre 3 pièces d'or.

282. Le 21 janvier 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au second *clucer* Petru la possession des serfs Bârsan et Dobroslav, frères de <Stupineni>.

283. Le 26 janvier 1640 (7148). Stan, fils de Uliarul de Vlădila, vend à Albu de Zvorsca 45 *pași* et 8 rangs d'*agră* et une autre *funie* à Măgura Piscului, contre 6 pièces d'or et 5 *costande*, et il donne aux villageois de Vlăduleni Albu 2 pièces d'or, c'est-à-dire le montant de l'impôt payé par eux pour Stan.

284. Le 28 janvier 1640 (7148). L'ancien grand logothète Gligorie donne au monastère de Golgota une maison avec son terrain et un cellier à Târgoviște, achetés à Paraschiva, père d'Avram, contre 60 pièces d'or.

285. Le 30 janvier 1640 (7148). Vasile et Stanciul de Dărmănești vendent leur terres au trésorier Stroe Leurdeanul.

286. Târgoviște, le 30 janvier 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab autorise Ioana et Vilaia, filles du porte-glaive Vasilie, de prendre au grand trésorier Radu Cocorăscu le Tsigane Ionașco et sa famille, et de prendre au trésorier Stroe le Tsigane Dumitru et sa famille, en dot pour leurs maisons, car leur père, en prenant une autre épouse, a dissipé sa fortune par ivrognerie.

287. Le 30 janvier <1640>. Les paysans libres jureurs Dragomir de Fiiani, Gudea de Cucuteni, Coresi et d'autres jugent le litige entre le prêtre Stroe, Manea et leur beaux-frères, d'une part, et le prêtre Marco et ses frères et ses cousins, d'autre part, au sujet d'un moulin à Podul lui Gerco et confirment que le terrain et le gué appartiennent au prêtre Stroe et à son frère Manea.

288. Le 2 février 1640 (7148). Neacșa, fille de Păcălici de Voinigești, donne en dot à sa fille Dumitra, à l'occasion de ses fiançailles avec Radu, une terre à Voinigești, le tiers, ainsi que la terre achetée à Coțoinea.

289. Le 5 février 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au trésorier Stroe la possession de deux bandes de terre au village de Ștefănești, mises en gage par le *logothète* Albul de Lăngești et par Stanciul de Câmpulung.

290. Târgoviște, le 10 février 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme à l'échanson Matei la possession du village de Mihăiești avec des serfs, hérités de sa tante Stanca et de son père, à la suite d'un procès avec Ilinca, fille des Mândești.

291. Le 11 février 1640 (7148). Bratu, fils de Neagoe de Corșori, département de Muscel, donne au *logothète* Radu de là-bas toute sa terre contre 15 pièces d'or, car il l'a aidé à dépasser un mauvais moment.

292. Le 15 février 1640 (7148). Radu, fils de Draghie de Malul, met en gage 40 *stânjeni* de terre à Ogrezeni chez le logothète Chiriac de Ștefoaia, contre 2 000 *bani*.

293. Târgoviște, le 16 février 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au logothète Sava et à son épouse, Maria la possession d'une vigne au coteau de Bădeni, département de Sac, et d'un serf.

294. Le 17 février 1640 (7148). Negovan et Dumitru Lungu de Cătești vendent à Stroe une terre à Cotești.

295. Le 19 février 1640 (7148). Pătru, Neagoe, Iane et Oprea, les fils de Neagoe de Corșori, vendent à l'intendant Pătru, Stănie, Fătu et Radu, avec toute leur terre, contre 50 pièces d'or.

296. Le 20 février 1640 (7148). Dumitru, fils de l'échanson Negre de Mihăiești, vend à l'échanson Marco une bande de terre à Mihăiești contre 5 pièces d'or, en payant le tribut dû à l'empereur, pour lequel il avait été jeté en prison.

297. Le 20 février 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Dionisiou du Saint Mont un don de 4 000 aspres.

298. Le 23 février 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab ordonne aux boyards marchandeurs du *vornic* Lupul et du *iuzașa* Mihai, petit-fils du porte-glaive Leca, de témoigner au sujet d'une terre à Ionești avec des serfs.

299. Le 23 février <1640>. Preda et Lăudat ont donné une bande de terre contre deux terrains à Câmpul lui Vlad, à Beleți, <département de Muscel>.

300. Le 24 février 1640 (7148). Le second échanson Ivan, fils de Nedelco, ancien grand *clucer* de Boteni, vend au second trésorier Bunea 11 arpents vigne travaillée au coteau de Boziani et 25 *stânjeni* de terre, contre 145 pièces d'or.

301. Le 24 février 1640 (7148). Le grand *stolnic* Socol juge le litige entre Radu Brânză et Chițu de Runci, au sujet d'un butin retourné par Andreiaș, en valeur de 70 pièces d'or.

302. Le 25 février 1640 (7148). Le prêtre Manea achète à son oncle Dumitru Iurga un arpent de vigne et un terrain de construction, et il reçoit en plus d'autres dons.

303. Le 29 février 1640 (7148). Nedelea et son fils Neagoe, avec Neniul, fils de Bădilă du village de Căineni, département de Teleorman, vendent au second trésorier Bunea leur terre au village, 175 *stânjeni*, en valeur de 2 850 *bani* argent comptant.

304. Le 29 février 1640 (7148). L'intendant Vintilă et ses fils, Calotă, Mihalașco et Dragomir, vendent au second trésorier Bunea 22 de arpents de vigne au coteau de Boziani, contre 130 pièces d'or argent comptant et une étoffe de lin.

305. Le 1er mars <1640>. Les paysans libres de Rași donnent un écrit à Fătu au sujet de la terre de Vintilă à Bârzești, *stânjeni* de terre et carrés de vigne, vendus en compte de ses dettes et de sa part d'impôt.

306. Le 2 mars 1640 (7148). Le *vornic* Paraschiva de Togozeni vend aux frères Gheorghe et Pătru Băleanu 80 *stânjeni* de terre à Ojogeni.

307. Târgoviște, le 3 mars 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab donne à Barbul, fils de Copaci de Bădeni, département de Gorj, les terres de plusieurs villageois de Bădeni.

308. Târgoviște, le 3 mars 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme à Neacșa, à Ioana et à Vilaia, filles du porte-glaive Vasilie, la possession de terres, de vignes, de serfs et de Tsiganes à Petroșani, département de Muscel, à Negoiești etc.

309. Le 6 mars 1640 (7148). Danciu Măldărescul et le prévôt Stan témoignent devant le Voïvode Matei Basarab au sujet de l'arrangement conclu entre les Băiescu et Vlad de Bârsești.

310. Le 6 mars 1640 (7148). Oprea et Isac et d'autres marchands de Ploiești mettent en gage chez Dumitru 3 *cedvârte* de vigne au coteau de Scăieni, <département de Buzău>, appartenant à Stan.

311. Le 7 mars 1640 (7148). L'échanson Vasilie vend au trésorier Bunea Grădişteanu 8 Tsiganes, contre 34 000 aspres.

312. Le 8 mars 1640 (7148). Isachie, fils de Lazăr, vend à Radu, fils de Matei Rădescu, 10 *paşi* de terre avec de la vigne, faisant partie de la *funie* de Stan Căcărează, pour une vache donnant du lait contre 200 *bani* argent comptant.

313. Târgovişte, le 8 mars 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au logothète Radu Dudescu la possession de la part de Bratu de Corşori, département de Muscel, en compte d'une dette que Bratu a contractée envers Radu Dudescu, pour pouvoir dépasser un mauvais moment.

314. Târgovişte, le 10 mars 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au second trésorier Bunea la possession de 22 de arpents de vigne au coteau de Bozieni, département de Săcuieni, achetés au *iuzbaşa* Vintilă et à ses fils.

315. Le 12 mars 1640 (7148). Dame Opreana et ses filles vendent la terre de Teiul Crăiesc et de Teiul Bădesc du village d'Imoasa au *iuzbaşa* Lepădat, contre 500 *bani* et une vache avec un veau.

316. Le 12 mars 1640 (7148). Preda, fils de Meletie, vend au prêtre Lupul une terre à Şerbăneşti, représentant la part laissée par dame Ana à sa mort.

317. Le 14 mars 16<40> (71<48>). Les vieux du village vendent au prêtre Crăciun une terre à Cârştianul Dragului, contre 12 pièces d'or.

318. Le 15 mars 1640 (7148). Ignat, fils de Nistor du village de Grozăveşti, vend au *vornic* Iordache la terre <de Suhărat> ayant appartenu à son père Brădeiu, contre 1 600 *bani* argent comptant.

319. Le 16 mars 1640 (7148). Vasile, fils du porte-glaive Preda, témoigne au sujet de sa terre de Tâncăbeşti, <département d'Ilfov>.

320. Le 17 mars 1640 (7148). Dragomir et son épouse Stana de Şuici vendent à Negoită du prêtre de Stan une *silişte* à Titeşti, <département d'Argeş>.

321. Le 19 mars 1640 (7148). Drăgoi, fils d'Ispas Ursu, fils de Fătu Staico, son frère et Apostol vendent au *vornic* Iordache la moitié de la terre de Suhărat, contre 1 600 *bani* argent comptant, l'autre moitié étant vendue par Ignat, fils de Brădăiu.

322. Le 20 mars 1640 (7148). Les paysans libres de Păuşeşti vendent au trésorier Sima 2 *fălci* des terres de Coie, de Necula et d'Oprea, pour qu'il paie l'impôt pour eux.

322 bis. 1640 (7148) martie 20. Tudor, Ivan, Giurca et Duca, fils du capitaine Giuriţa de Frăsinet, vend à dame Elina, la fille de Preda *slujer* <Floricoiul> une terre à Studeniţa, avec une vigloble, une terre en friche et un lac à poisson <département Romanaţi, aujourd'hui département d'Olt>, contre 20 pièces d'or.

323. Le 20 mars <1640>. Père Dragomir octroie au monastère de Căldăruşani une terre et 3 parts de moulin <à Fieni>.

324. Le 21 mars 1640 (7148). L'échanson Mihai de Sărata vend au second trésorier Bunea Grădişteanu la Tsigane Drăgana, contre 2 200 *bani* argent comptant.

325. Le 28 mars 1640 (7148). Căzan et son frère Băilă, fils de Nicola de Popești, vendent à Pârlă et à d'autres une terre à Cocoroz et à Popești.

326. Le 30 mars 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au capitaine Ghiorma la possession de la Tsigane Stana, ayant appartenu au marchand Radu, qui avait tué son père.

327. Le 30 mars 1640 (7148). Stanislav, fils de Vladul, et son oncle Mihăilă de Lucieni vendent au *dorobanț* Vasilie une terre à Lucieni.

328. Le 1er avril <1640>. Pătru de Fundeni vend à sa tante, Stana des vignes et des terres à Bobul <département de Buzău>.

329. Le 2 avril 1640 (7148). Dame Căndeșa, épouse de l'intendant des mines de sel Ghioca de Căpreni, et son fils, Pană témoignent que à l'occasion de la vente faite par le *clucer* Dumitrașco Spineanu à son petit-fils, le *cămăraș* Pană, on a mis par écrit qu'elle aussi a donné de l'argent pour les villages de Cacoți et de Stâlpnița, ce qui n'est pas vrai et, par conséquent, le *cămăraș* Pană peut détenir tout seul ces terres.

330. Le 2 avril 1640 (7148). Le *clucer* Dumitrașco Spineanul et son épouse, dame Vilaia, et leur fils Dumitrașco vendent à l'échanson Pană et à dame Căndeșa, épouse de l'*ocnar* Ghioca, leur part de terre au village de Stâlpnița, avec des serfs, sauf Radu, fils de Jipa, la moitié de village de Cacoți, le tout pour 700 pièces d'or.

331. Le 10 avril 1640 (7148). Le marchand Manta de Câmpulung et son épouse Creața vendent au trésorier Stroe Leurdeanul un serf Petrea et sa bande de terre, contre 37 pièces d'or.

332. Târgoviște, le 11 avril 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab autorise l'hégoumène Leontie et les moines du monastère d'Argeș de rendre justice dans la ville, avec tout le revenu, sans que les fonctionnaires du Prince puissent s'y mêler.

333. Le 15 avril 1640 (7148). Gheorghe le Serbe de Corșori et son épouse Ilina vendent au logothète Ion de Corșori deux terrains, l'un à Muscel, l'autre à Gruicul Stejarului, contre 320 *bani*.

334. Târgoviște, le 15 avril 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab donne au logothète Stoica de Titu, à son épouse Stanca et à ses héritiers une terre à Voinești, département de Dâmbovița, représentant la part de Lenca de Sihlea, et d'autres parts appartenant à Necula.

335. Târgoviște, le 15 avril 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab ordonne à six boyards juges de faire une enquête au sujet des terres et des Tsiganes vendus par le porte-glaive Vasilie à des boyards divers, et de la moitié du village de Negoiești avec des serfs et des Tsiganes donnés en dot à sa sœur, Voica, qui ne sont pas restés, ainsi que des biens pris par son ancienne épouse Maria, avec son père Ivașco Băleanul, de l'avoir du père du trésorier Vasilie, le trésorier Mușat.

336. <Post 15 avril 1640>. Liste avec les terres et les Tsiganes vendus par le porte-glaive Vasilie, que celui-ci avait hérité de sa mère, Samfira.

337. Le 18 avril 1640 (7148). Isar vend à Cristea une terre à Stăncești et lègue à sa mort à Șteful de Stăncești la dite terre.

338. Le 18 avril 1640 (7148). Le prêtre Stoica de Turburea et son frère Opriș vendent à Ghinea plusieurs terrains au village, contre 530 *bani*, qu'ils ont dépensés pour la commémoration de leur frère Stan.

339. Târgoviște, le 18 avril 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab écrit au prêtre Apostol de Corbi, département de Mușcel et Pădureț, au sujet d'un homme qu'il empêche de payer l'impôt du thaler, en menaçant de le punir.

340. Le 20 avril 1640 (7148). L'échanson Pavel et d'autres gens vendent 350 *stânjeni* du village de Bărbulești à *jupân* Apostolache, contre 43 pièces d'or.

341. Târgoviște, le 20 avril 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au *iuzbașa* Mihai de *roșii* de Pătroaia, fils de l'écuyer Toma et petit-fils du grand *aga* Leca, la possession de plusieurs serfs à Cernătești, avec leur terre.

342. Le 24 avril 1640 (7148). Zărână et son épouse Stanca vendent à *jupân* Gheorghie de Pitești leur terre faisant partie de *funia* râteasca, contre 8 pièces d'or et demi.

343. Târgoviște, le 24 avril 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab autorise dame Anca, mère de Dobrișan de Budișteni, de faire sortir de la maison sa belle-fille Elina, fille du *vornic* Vasilie de Bănești, et que chacune détienne la moitié des terres, des vignes et des serfs, en affrètement.

344. Le 25 avril 1640 (7148). Neagomir, fils de Dan de Ciorăști, département de Buzău, vend sa terre à *jupân* Giurgiu d'Odobeiu.

345. Le 26 avril 1640 (7148). Dame Mara Bălăceana, religieuse, témoigne que ses fils, le porte-glaive Dragomir, l'échanson Barbu et Badea, ont vendu de bon gré les terres et les serfs d'Izvorani, au temps du Voïvode Radu.

346. Le 1er mai 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au pelletier Ghinea la possession du village de Hierăști, avec des maisons, des vignes, des moulins et des familles de Tsiganes, mis en gage chez le *clucer* Pătru, fils du *vornic* Aslan.

347. Le 2 mai 1640 (7148). Les villageois de Măstănești vendent au *vornic* Tudor de Rătești la terre de Neagu, fils de Specșe de Măstănești, qui s'est enfuit du village, pour dédomager Stan de Poiana des deux juments confisquées par les collecteurs de taxes et d'impôts en compte de l'impôt sur le miel et de la tribut dues par Neagu.

348. Le 2 mai 1640 (7148). Mușat, le fils de père Stanciu de Drăghinești, vend au *clucer* Jipa une terre aride, sans serfs, contre 9 pièces d'or.

349. Le 4 mai 1640 (7148). Mircea, fils de Neacșa, épouse de Martin, vend à Neagoe et à Antonie de Negoiești 150 *stânjeni* à Conțați, contre 2 400 *bani* argent comptant, ainsi que la moitié des étangs et un verger à Dâmbul.

350. Le 5 mai 1640 (7148). Cornea de Târgșor vend au *sofagiu* Iane de Stănești sa terre de Scărnăveasca, contre 1 210 *bani* argent comptant.

351. Târgoviște, le 5 mai 1640 (7145). Le *sluger* Mitrea Rudeanu et ses fils vendent au logothète Vlaicu de Conțești toute leur terre de Conțești, département de Muscel, avec des serfs, contre 90 pièces d'or et l'affrèrissement.

352. Târgoviște, le 6 mai 1640 (7148). Le *clucer* Petre s'oblige envers le pelletier Ghinea de payer une dette de 500 pièces d'or en deux versements, et s'il ne paie pas l'argent à temps, que le village de Hăreștii et les Tsiganes qu'il avait mis en gage pour cet argent, par un écrit ancien, lui restent.

353. Târgoviște, le 6 mai 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au capitaine de *roșii* Dediul la possession de terres à Haidăi et à Gudărești, département de Râmnicu Sărat.

354. Le 8 mai 1640 (7148). Anca, fille de Lupu, vend à *jupân* Neagu et au prêtre Antonie 30 *stânjeni*, représentant sa part de terre à Conțați, contre 460 *bani* argent comptant.

355. Le 8 mai 1640 (7148). Popa Neagu, fils d'Ivan et de Velica de Coțăiani, vend au marchand Panait de Târgoviște une *funie*, contre 2 600 aspres.

356. Le 10 mai 1640 (7148). Radu, fils de Barbul de Găurici, vend à *jupân* Ghioca sa terre de Vlaica

357. Bucarest, le 10 mai 16<40> (71<48>). L'ancien second trésorier Gheorghe témoigne au grand *stolnic* Socol Cornățeanu au sujet d'une intrusion au village de Cliciu, sur la rive du Danube, faite par Calio de Marotin.

358. Le 15 mai 1640 (7148). Le logothète Stoica de Lipărești vend au logothète Radu de Țigănești 100 *stânjeni* de terre à Mărăcineni, <département de Buzău>.

359. Le <15 mai 1640 (7148)>. Le logothète Stoica de Lipărești et son petit-fils Drăghici vendent à l'échanson Udrea la terre de Lipărești, 50 *stânjeni*.

360. Le 16 mai 1640 (7148). Dumitru Voina vend toute sa terre à Rada, épouse du prêtre Stan, et à ses fils, avec la part de montagne et de roc, contre 12 pièces d'or et demi.

361. Târgoviște, le 17 mai 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme que le monastère de Nucetu, avec tout son avoir, se dédie au monastère de Dușco de Rumelie (Grèce).

362. Le 18 mai 1640 (7148). L'échanson Leca, fils du prévôt Grama, vend au échanson Leca, fils d'Oprea, toute sa terre de Lichirești, <département de Ialomița>, avec des serfs.

363. Le 18 mai 1640 (7148). Tatul vend à l'hégoumène Antim du monastère de Saint George un carré de vigne près du tailleur Ghenea, contre 4 pièces d'or.

364. Târgoviște, le 19 mai 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab donne au monastère de Bistrița des serfs du village de Vaideei, qui s'étaient enfuis en Transylvanie.

365. Le 20 mai 1640 (7148). Sebe et son fils, Tornea achètent à Marin, fils de Călin, 25 *stânjeni* de terre, contre 1 000 aspres.

366. Bucarest, le 23 mai 1640<0>. Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Căldărușani et à l'hégoumène Varlaam le droit de prélever la dîme princière sur le vin dans la ville de Floci.

367. Bucarest, le 25 mai 1640 (7148). Dame Teodora, fille du logothète Cristian de Căldărușani, octroie au monastère de Căldărușani, fondé par le Voïvode Matei Basarab, toute sa terre du coté du monastère, 100 *stânjeni*, avec 8 arpents de vigne et des familles de Tsiganes, en préservant le droit de s'entretenir de son revenu en viager.

368. Le 26 mai 1640 (7148). Stanciu et son épouse Naniia, du village de Bârsu, vendent au trésorier Stroe Leurdeanul leur terre de Groșăt.

369. Bucarest, le 26 mai 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme la possession du village de Căldărușanii, donné par dame Teodora, au monastère fondé par lui-même.

370. Le 28 mai 1640 (7148). Le capitaine Bălan confirme au prêtre Nancu la possession d'une *funie* de terre à Săcșori, que son fils lui avait vendue, à son insu.

371. Le 28 mai 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab donne à l'Eglise princière de Bucarest un terrain pour la construction d'une boutique à Bucarest.

372. Le 28 mai <1640>. Les paysans libres de Văcărești confirment avoir vendu la terre de Staia, celui-ci s'étant enfuit pour ne pas payer le tribut, qui est revenu à eux.

373. <Post 28 mai 1640>. Le Voïvode Matei Basarab confirme au prêtre Nancul de Săcșori la possession d'une *funie* de terre.

374. Le 29 mai 1640 (7148). L'échanson Mihai et 12 boyards délimitent la terre du *clucer* Danciu à Hârbor.

375. Le 31 mai 1640 (7148), le dimanche de la Toussaint. Averchie, hégoumène du monastère de Ciolanul, vend à l'évêque Ștefan de l'Evêché de Buzău la Tsigane Elina, contre 2 bœufs et 300 aspres seulement, car il s'est avéré que la Tsigane était d'ailleurs.

376. Le 31 mai 1640 (7148). Le métropolitaine Theofil confirme à Anca, épouse de Costea le vieux de l'Eglise princière de Bucarest, la possession des biens laissés par son époux.

377. Le 2 juin 1640 (7148). Danciul de Samara et ses fils vendent à père Dumitru et à son fils, Ivan la sixième partie de *funia* Budeasca, contre 3 200 *bani* argent comptant.

378. Bucarest, le 2 juin 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab ordonne aux paysans libres jureurs de Lazăr et de son épouse Stana, fille de Stoica Vătășescu, de confirmer si la terre de Ciurnernic a été dédiée par Fulga et les frères de l'échanson Leca pour se racheter du servage, ou si elle a été vendue par Deva, argent comptant.

379. Bucarest, le 2 juin 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme à Ștefan, fils de Stan, *poslușnic* du monastère de Târnovul de Bucarest, la possession d'une terre au village de Găneștii de Sus, département d'Ilfov, et l'exemption d'impôt, les autres paysans libres s'étant enfuis et ayant ainsi perdu la possession de la terre.

380. Le 4 juin 1640 (7148). Le second *clucer* Petru vend au second trésorier Bunea deux enfants tsiganes, contre 30 pièces d'or.

381. Le 5 juin 1640 (7148). Constantin et son épouse Negrita de Săseni, département de Buzău, vendent au monastère de Bradul de Nişcov deux arpents de vigne, une maison, des moulins etc., achetés aux villageois de Săseni.

382. Bucarest, le 5 juin 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme à Manea, à Radul et à Gonţea la possession de terres à Crăsani et à Creţeşti, département d'Ilfov.

383. Le 10 juin 1640 (7148). Les villageois de Negoieşti écrivent à l'échanson Stanciu, pour lui demander s'il ne voudrait acheter des parts de vigne appartenant à Simion et à son cousin, Barbu, se trouvant parmi ses vignes, pour payer l'impôt qui leur revient.

384. Bucarest, le 10 juin 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme aux sœurs de Preda de Cotroceni, Rada et Maria, et aux neveux de celles-ci, la possession de quelques parties de ce village du département d'Ilfov, à la suite d'un procès avec Dumitra, mère du capitaine Ghioca.

385. Bucarest, le 10 <juin> 1640 (7148). Douze boyards délimitateurs délimitent la terre de Stănimirul de Sus și de Mijloc, appelée Caţi, département d'Ilfov, appartenant au grand écuyer Radu Mihalcea et à son épouse, Sofica, par rapport à la terre du *şufar* Mitrea et à Datcu l'esclave.

386. Le 14 juin 1640 (7158). Les paysans libres du village de Bordeşti vendent au capitaine Chira une terre à Râmna, d'Izvorul lui Țacal jusqu'à la terre de Căndeşti, contre 1 300 *bani*.

387. Le 14 juin 1640 (7158). Six boyards témoignent au sujet de la terre *vătășască* de Săcuieni, département de Buzău, appartenant à Stana, épouse de Lazăr.

388. Le 14 juin 1640 (7148). Nicolae, Datco, Nedelco et d'autres vendent aux frères Căndeşti, à l'échanson Neagoe, au porte-glaive Gherghe et au porte-glaive Moise, leur terre de Mogoşeşti, département de Buzău, d'une surface de 172 *stânjeni*.

389. Le 15 juin 1640 (7148). Le moine Ioan Bârsescul vend à l'hégoumène Meletie une vigne à Buneşti, contre 4 000 *bani*, pour laquelle il reçoit deux bœufs, pour le prix de 1 500 *bani*, et une vache laitière, pour le prix de 350 *bani*.

390. Le 15 juin 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme à Lazăr et à son épouse Stana la possession de la terre *vătășeasca* de Săcuieni.

391. Le 16 juin 1640 (7148). Douze boyards délimitateurs délimitent la terre de Bălțați, département de Prahova, du grand *vornic* Hrizea de Bălteni, avec l'accord de tous les paysans libres.

392. Le 17 juin 1640 (7148). Le grand *vornic* Hrizea de Bălteni et le portier Cernat confirment au *vornic* Iordache de Cozleci la possession d'un gué de moulin à Doftana, département de Prahova, pour lequel il a eu un procès avec Pană de Breb, qui avait fait construire un moulin au même gué.

393. Le 18 juin 1640 (7148). Douze boyards choisissent et délimitent le village de Dălbăneşti, acheté par le grand *vornic* Hrizea de Bălteni.

394. Pitești, le 18 juin 1640 (7148), *cireșar*. Șerban, fils de Todie, vend à *jupân* Ivan, marchand de Pitești, une *siliște* à la vieille église de Samara, contre 2 pièces et demi d'or.

395. Târgoviște, le 18 juin 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab autorise les moines du monastère Jdrealea d'apporter des Serbes, des gens étrangers ne payant pas de taxes, de faire une colonie d'étrangers près du monastère, en échange de l'exemption de l'impôt, et qu'ils se mettent uniquement au service du monastère.

396. Bucarest, le 19 juin 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab ordonne à 12 boyards jureurs de jurer avec Albu de Berceni, département de Buzău, contre l'hégoumène Neofit du monastère de Menedic, que ce monastère n'a pas eu des propriétés à Berceni ou à Poieni.

397. Le 20 juin 1640 (7148). Témoignage des vieux paysans libres du village de Călinești, confirmant que, lorsque la délimitation de la terre du *vornic* Hrizea à Călinești, département de Prahova, a été faite avec 12 boyards, la terre de Vasilache a été délimitée aussi, par rapport à la première.

398. Le 21 juin 1640 (7158). Armeanca et sa fille, Mușa vendent à l'hégoumène Thanasie de la Sainte Trinité – Radu Vodă de Bucarest un terrain près du terrain du monastère à Târgoviște, contre 1 000 *bani* argent comptant, recevant 700 *bani* seulement et laissant le reste en compte de la commémoration de son beau-fils Mihnea.

399. Le 21 juin 1640 (7148). Le prévôt Radu vend à son frère, Preda, sa terre de Gorgănași.

400. Le 21 juin 1640 (7148). Răzmiriță de Căndești vend aux frères Căndești, l'échanson Negoită, le porte-glaive Moise et le porte-glaive Gheorghe, une roue de moulin au gué de Căndești, contre 1 000 aspres.

401. Le 21 juin 1640 (7148). Stepan de Drăgoiești et son épouse, dame Dobra, vendent à l'échanson Preda, fils de l'écuyer Bratu, un terrain en dehors de la cour des boyards, contre 170 *bani*.

402. Le 23 juin 1640 (7148). Les paysans libres des villages de Drajna et de Stănești s'entendent avec le grand *vornic* Hriza de Bălteni, en ce qu'ils tiennent ces deux villages et 26 parts à la montagne et que le *vornic* Hrizea tienne 20 parts, selon le partage fait avec 12 boyards délimiteurs.

403. Bucarest, le 25 juin 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au grand écuyer Radu Mihalcea Căndescu la possession de la terre de Stănimirul de Sus și de Mijloc, département d'Ilfov, qui s'appelle Oați, achetée aux fils du *sluger* Necula contre 143 pièces d'or, qui a été délimitée par 12 boyards délimiteurs, avec le grand *șufar* Mitrea et l'esclave Datco.

404. Le 26 juin 1640 (7158). Douze boyards délimiteurs et le grand portier délimiteur Cernat délimitent la terre du village de Jivești appartenant au grand *vornic* Hrizea de Bălteni.

405. Le 27 juin 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab exempt les Tsiganes habitant près du monastère d'Argeș de toute corvée pour le Prince et les boyards, pour qu'ils ne fassent que la corvée due au monastère.

406. Le 27 juin 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab écrit au grand logothète Miho, en lui ordonnant de libérer les *pârcălabi* du monastère d'Argeș qu'il a emprisonnés à Târgoviște, étant accusés d'avoir surpris un jeune homme ayant mauvais commerce avec une jeune fille et de ne l'avoir pas amendé comme il aurait fallu.

407. Le 29 juin 1640 (7148). Les habitants du village de Dobriceni, département de Vâlcea, se vendent en servage avec toute leur terre au monastère d'Arnota, contre 950 pièces d'or, dont 300 pièces d'or étaient dus en compte du tribut, 250 pièces d'or en compte de l'impôt sur le miel, en recevant le reste de 400 pièces d'or.

408. Le 30 juin 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au prêtre Dragu de l'Eglise Princière de Bucarest la possession d'une terre à Fundeni, ayant appartenu à son oncle, le prêtre Oprea.

409. Le 1er juillet <1640>. Douze boyards délimitent la terre de Hârboru appartenant au *clucer* Danciu.

410. <Bucovăț>, le 3 juillet 1640 (7148). Anghelina, fille du prêtre Dobrotă et Grigorie, fils de Velica, fille de Cârstea de Hlevna, vendent à l'hégoumène du monastère de Bucovăț, Ioasaf, une moitié de *funie* de terre à Hlevna, contre 8 pièces d'or.

411. Le 4 juillet 1640 (7148). Le moine Partenie vend au monastère de Bradu de Nișcov deux arpents de vignes travaillés, une *cesvârtă* et demie de terre laissée en friche et le terrain de construction avec trois *stânjani* de la terre de Săseni, contre 7 750 *bani* argent comptant.

412. Le 5 juillet 1640 (7148). Six boyards jureurs pris par Andrei de Mărgineni et par Tanasie de Cotești, font une enquête et confirment à qui Velica a vendu la terre de Ghimpați.

413. Le 5 juillet 1640 (7148). Mușat, fils de Căliman, vend au *roșu* Dumitru d'Urtași 18 terres, un terrain de construction avec un jardin à Ceptura, contre 1 000 *bani* argent comptant.

414. Bucarest, le 8 juillet 1640 (7148), à la fête de Saint Procopie. Six boyards juges décident que dame Despa, épouse de l'écuyer Iane et fille de Dumitra de Cotroceni et du panetier Stoica, possédera la moitié de village de Cotroceni, celui-ci étant acheté par son père, et non pas par Miho, son frère maternel.

415. Bucarest, le 8 juillet 1640 (7148), à la fête de Saint Procopie. Six boyards juges décident que dame Dumitra Cotrocenoaia aura le tiers des boutiques de Bucarest et des vignes du coteau de Bucarest, achetées par son premier mari, Miho, et de toute l'argenterie, avec le droit de les léguer à sa fille, dame Despa, épouse de l'écuyer Iane, tandis que le capitaine Ghioca, son beau-fils, aura le reste de l'héritage de son père.

416. Le 15 juillet 1640 (7148), le jour de la fête de Saint Chirică et de sa mère, Iulita. Vâlcu de Vața achète à Dan de Cocontrel la moitié du village de Fata.

417. Le 17 juillet 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Bucovăț la possession de la terre de Vârvorul, donnée par le Voïvode Michel le Brave, et ordonne que ce monastère ne soit plus importuné par Stoica de Bârca.

418. Negoiești, le 18 juillet 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab ordonne à 12 boyards délimitateurs de choisir la terre de l'aga Oprea et de Pătru à Bucu de Sus, de les adjoindre à leur terre de Bucu de Jos et de délimiter le tout par rapport à la terre de Nedelco.

419. <Post 18 juillet 1640>. Douze boyards délimitateurs choisissent la terre de Bucu de Sus de l'ancien grand *aga* Oprea par rapport aux paysans libres du village et, en y trouvant plusieurs *stânjeni*, il la délimitent par rapport à la terre de l'aga à Bucu de Jos, selon l'ancienne coutume des bornes.

420. Le 19 juillet 1640 (7148). Douze boyards délimitateurs choisissent et délimitent les villages de Costiciul, de Crăsani et de Belciugatele appartenant au grand *vornic* Hrizea de Bălteni par rapport aux paysans libres des alentours, en mettant des bornes.

421. <Ante 20 juillet 1640>. Stanciu, Cernica, Voislav et d'autres de Băleni mettent en gage chez Crăciun et chez Simion la terre de Staico et d'Andrieu de Băleni, en compte d'une dette.

422. Târgoviște, le 20 juillet 1640 (7148). Stanca, fille d'Andrei de Băleni, vend à Simion et à Crăciun une terre au village de Băleni, contre 3 pièces d'or et demi.

423. Le 21 juillet 1640 (7148). Albul et son cousin, Stan, petits-fils de Dragomir de Căndești, et Alexie, fils d'Opriș, vendent aux frères Căndescu, l'échanson Negoită, le porte-glaive Gheorghe et le porte-glaive Moise, la moitié d'une roue de moulin à Gârla Căndeștilor, contre 1 000 aspres argent comptant.

424. Le 21 juillet 1640 (7148). Radu, fils de Tatul de Mătești, et Neacșa, fille de Dumitru, vendent aux frères Căndescu, l'échanson Negoită, le porte-glaive Gheorghe et le porte-glaive Moise, une roue de moulin de la *funie* de Răteasca, vers Vernești, département de Buzău, contre 1 000 *bani*.

425. Le 21 juillet 1640 (7148). Vișa, fille de Dragomir de Ludănești, petite-fille du *échanson* Tilea, vend sa part de Poienari au second trésorier Bunea Grădișteanu.

426. Le 22 juillet 1640 (7148). Dobra, fille de Stoian d'Aniniș, vend à Dumitru un terrain à Aniniș, hérité de son père, contre 560 *bani*.

427. Bucarest, le 28 juillet 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme à dame Stanca, épouse du prévôt Mihai de Căldărușani, la possession d'un serf, appelé Bogdan, de Lipia, revendiqué par le grand *chucer* Buzinca.

428. Le 29 juillet 1640 (7148). Des boyards délimitateurs d'Izbiceni, de Betejani et d'Izlaz choisissent l'ancienne limite des Betejani par rapport au village de Gârcov, en espérant que le Prince aura des documents pour sa part de terre et qu'ainsi la délimitation sera claire.

429. Le 29 juillet 1640 (7148). Tudosie et son petit-fils, Vladul d'Osica, vendent au *logothète* Pătru de Fălcoi la moitié de la *funie* d'Osica.

430. Bucarest, le 30 juillet 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab décide dans le procès de Drăgoi, prêtre de Bucarest contre son genre, Necule le grec, que celui-ci n'a pas le droit de prétendre une dot plus grande que celle reçue de la part de son beau père.

431. Le 1er août 1640 (7148). L'échanson Radul de Rusiceni et dame Voica, son épouse, vendent la terre de Poienari au second trésorier Bunea Grădişteanu.

432. Le 2 août 1640 (7148). Radul, fils de Vâlcu, achète au prévôt Vlad de Cucuteni 11 *stânjeni* de terre, contre 600 aspres argent comptant.

433. Târgovişte, le 8 août 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme à l'échanson Pană la possession de la moitié des villages de Cacovți et de Stâlpnița, département de Mehedinți, avec des vignes et des serfs, achetés au *clucer* Dumitrașco Spineanu, à son épouse Vilaia et à leur fils Dumitru, contre 700 pièces d'or.

434. Le 9 août 1640. Calotă et son frère Petrican, fils de Petrican de Câmpina, vendent à *jupân* Tudoran un terrain de construction dans la ville, contre 135 pièces d'or.

435. Le 10 août 1640 (7148). Bodea et Pătru de Samara, département d'Argeș, vendent au *iuzbășa* Duminiță la huitième partie de *funia* Micleasca, contre 5 pièces d'or.

436. Târgovişte, le 10 août 1640 (7148). L'intendant Vintilă et ses fils vendent au grand trésorier Radu Cocorăscu le village de Tătărani, département de Dâmbovița, après un procès avec Iane le Grec, qui avait acheté secrètement une terre au village.

437. Le 11 août 1640 (7148). Stroe de Finta vend au prêtre Paraschiva 60 *stânjeni* de terre à Holeasca de Jos, <département de Dâmbovița>, contre 12 pièces d'or.

438. Le 11 août 1640 (7148). L'échanson Tănase et son frère Stoica empruntent du logothète Pătru 42 pièces d'or, mettant en gage un gué de moulin et un serf.

439. Târgovişte, le 11 août 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au logothète Pătru de Fălcoi la possession de plusieurs terres achetées à des villageois d'Osica, département de Romanați, ainsi que des serfs et des Tsiganes.

440. Târgovişte, le 13 août 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab autorise dame Anca et sa fille Tudosia, de Budișteni, d'avoir la moitié des terres, des vignes et des serfs, l'autre moitié revenant à sa belle-fille Elina et à ses enfants, Cânda et Voichița, fils de Dobrișan, fils d'Anca, après plusieurs procès au divan.

441. Târgovişte, le 13 août 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme à l'intendant d'écuyers Neagul, fils de l'échanson Constantin de Vaideei, la possession de vignes, de maisons, de terres et de vergers au coteau de Neagovani, achetés à des villageois, ainsi que d'une vigne à Târșor, ayant appartenu à l'échanson Lazăr et à son épouse Marga.

442. Le 16 août 1640 (7148). Stoica et son fils Dumitru Milescu vendent à Dumitru, fils de Lupuleț, une *funie* de terre de 40 *stânjeni* avec des vignes, à Cioroiaș, contre 14 pièces d'or et demi.

443. Le 17 août 1640 (7148). Mère Stanca vend au second trésorier Bunea Grădișteanu, sa terre de Câineni, département de Teleorman, contre 500 *bani*.

444. Târgoviște, le 17 août 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab autorise l'hégoumène Mitrofan et les moines du monastère de Vieroș d'interdire au village de Berivoiești, département de Muscel, de prendre le revenu de la terre de Năpârteni, et que ce qu'ils ont déjà pris soit retourné au monastère.

445. Târgoviște, le 20 août 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme l'affranchissement du servage de Șerban et de ses fils de Titești, département d'Argeș, avec l'accord de Despina, veuve du logothète Vlad Rudeanu, et de leurs fils, le porteglaive Radu et l'échanson Vlad, ces premiers se rachetant contre 50 pièces d'or.

446. Le 21 <août> 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au second *clucer* Petrea Aslan la possession de quelques serfs.

447. Le 25 août 1640 (7148). Petru, Neagoe, Ene et Oprea, les fils Neagoe de Corșori, s'obligent à rendre au logothète Radu Dudescu la dette 15 pièces d'or de leur frère Bratu, qui avait eu des malheurs à la cour du Prince.

448. Le 25 août 1640 (7148). Petru, Neagoe, Ene et Oprea, les fils de Neagoe de Corșori, vendent au logothète Radu Dudescu, contre 14 pièces d'or, la terre d'Oloia de Corșori, en compte de la dette de leur frère Bratu, qui a eu des malheurs à la cour du Prince.

449. Brâncoveni, le 31 août 1640 (7148). Le moine Sofronie et son fils, le prêtre Rafail, donnent au monastère d'Arnota leurs vignes d'Ocnele Mari et de Valea Ocnei près de Bârdești, achetées à Ion Burdușel, pour leur commémoration.

450. Brâncoveni, le 31 août 1640 (7148). Le Voïvode Matei Basarab confirme au *pârcălab* Avram de Brâncoveni la possession de la Tsigane Neacșa, achetée à Vlad de Pleșoi et à son épouse, Deva, contre 3 200 aspres.

451. Le <1er septembre 1640 – 31 août 1641> 7149. Liste nominale des serfs de Bunești, appartenant à l'Evêché de Râmnic.

452. Le <1er septembre 1640 – 31 août 1641> 7149. Chiriță vend à l'écuyer Apostolache trois *cedvârte* de terre à Tohani, <département de Prahova>, et 20 *stânjeni* de terre à Păpeni, <département de Ialomița>, contre 50 pièces d'or.

453. Le <1er septembre 1640 – 31 août 1641> 7149. Dan, fils de Dragnea, vend à Ilie et à son frère, Lazăr de Periați, 20 *stânjeni*, représentant sa part de terre à Surdeasca, donnée par son oncle Badea à sa mort.

454. Le <1er septembre 1640 – 31 août 1641> 7149. Le Voïvode Matei Basarab confirme aux paysans libres du village de Cerișani, département de Vlașca, la possession de terres au village, dans les anciennes limites.

455. Le <1er septembre 1640 – 31 août 1641> 7149. Ecrit du moine Macarie, concernant une *siliște* avec des arbres fruitiers à Greci, sur la terre de Cucuteni, département de Dâmbovița.

456. Le <1er septembre 1640 – 31 août 1641> 7149. Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Căluui la possession du village de Plesnița, département de Mehedinți, donné par le fondateur du monastère.

457. Le 1er septembre 1640 (7149). Dame Elina, épouse de l'échanson Para, donne au monastère de Câmpulung la terre de Crețulești, sans serfs, la terre de Ghimpați, des objets précieux et l'argent laissés par son époux, qui est enterré au monastère.

458. Le <1er septembre – 25 octobre> 1640 (7149). Dumitru Răspopul, ses fils, Radu et Pătru, et d'autre villageois de Tătărani se vendent en servage au grand trésorier Radu Cocorăscu, avec leurs terres, contre 9 600 *bani*, tous étant des serfs rachetés.

459. Résidence de Vedeia, le 2 septembre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab écrit à l'hégoumène Grigorie du monastère de Tismana de ne plus faire de partage de serfs entre le monastère et le prévôt Dumitru de Rogova, puisque le *ban* Radu Buzescu a témoigné que ce partage était déjà fait et que les serfs étaient inscrit sur les listes.

460. Le 6 septembre 1640 (7149). Dediul de Poienari, <département de Muscel>, met en gage chez Stanciul Gogul de Câmpulung deux vergers, contre 1 100 *bani*, les vergers étant mis en gage à leur tour par père Iarciul de Mihnei chez le père de Dediu.

461. Le 8 septembre 1640 (7149). Necula al Bărbunii vend au grand trésorier Radu Cocorăscu la moitié d'une roue à Smedești, gué aride, sans terre.

462. Le 9 <septembre 1640 – août 1641> 7149. Le Voïvode Matei Basarab confirme aux dames Ioana et Vilaia, filles de Maria, fille du grand *vornic* Ivașco Băleanul, la possession de la moitié du village de Pietroșani, département de Muscel et Pădureț, avec des serfs, puisque celui-ci a appartenu à son père, le porteglaive Vasile, fils du trésorier Mușat, qui les a chassées et les a fait vivre dans la pauvreté.

463. Le 14 septembre 1640 (7149). Le marchand Cârstea de Câmpulung vend au second trésorier Bunea Grădiștenu trois bandes de terre au village de Golești, sans serfs, qui ont été pardonnés, le tout pour 3 600 *bani*.

464. Le 14 septembre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab confirme au trésorier Stroe Leurdeanul la possession de deux serfs, avec leur bande de terre, car ceux-ci ont mis la terre en gage chez lui et une année s'est écoulée sans qu'ils paient.

465. Târgoviște, le 16 septembre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab confirme à Stan et à Șerbu la possession de quatre bandes de terre au village de Cârstienești, département de Muscel et Pădureț, qu'ils ont reçu en héritage de leur mère et pour lesquelles ils ont eu des procès devant les princes d'avant, avec le logothète Neagoe de Corșori et son fils.

466. Le 17 septembre 1640 (7149). Muşa de Gârdeşti et ses fils vendent au *sluger* Ghinea deux carrés de vigne au coteau de Gârdeştilor, contre 600 *bani*.

467. Le 17 septembre 1640 (7149). Manea se vend en servage au second trésorier Bunea Grădişteanu, ayant commis une crime et Bunea lui rachetant la tête.

468. Târgovişte, le 20 septembre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Căldăruşani et à l'hégoumène Varlaam la possession de plusieurs terres au village de Căldăruşani, vendues au Prince par des gens divers, des villages de Futeşti, de Micşeneşti et d'autres terres, des roues de moulin, des vergers et des vignes.

469. Le 21 septembre 1640 (7149). Pătraşco de Cucuteni vend au marchand Panait une *funie* de terrain à Vâlcana în Cetăţuie, département de Dâmboviţa, contre 5 pièces d'or.

470. Le 22 septembre 1640 (7149). Rada, sœur de Preda de Cotroceni, département d'Ilfov, vend à son neveu, le capitaine Ghioca, la part d'héritage qui lui revient de son frère Preda, représentant 20 *stânjeni* de terre au village, contre 10 pièces d'or.

471. Le 23 septembre 1640 (7149). Maria, sœur de Preda de Cotroceni, avec son époux, vend à son neveu, le capitaine Ghioca, 20 *stânjeni* de terre, contre 10 pièces d'or.

472. Târgovişte, le 23 septembre 1640 (7149). Fragment final d'un écrit princier, contenant l'anathème, le divan et la date.

473. Le 24 septembre 1640 (7149). Les villageois de Bălteni qui avaient été paysans libres préférèrent se vendre au logothète Fisenţea, qui a été paysan libre, avec eux, au village, même si le capitaine Barbu de Poiană leur a payé l'impôt.

474. Le 25 septembre 1640 (7149). Radu Răgep de Buzău et ses fils, Gherghe et Toma, vendent au grand écuyer Radu Mihalcea-Cândescu leur terre d'Albeşti, 174 *stânjeni*, contre 22 pièces d'or.

475. Le 29 septembre 1640 (7149). Dame Despina, épouse du trésorier Muşat, et ses filles, Voichiţa et dame Anca, ancienne épouse du porte-glaive Vasilie, vendent la terre d'Izvorani à l'échanson Barbu et au prêtre Şerban de Ştefăneşti.

476. Le 4 octobre <1640>. Muşat, Stan et d'autres paysans libres de Dobroteni vendent au *jupân* Baico et à son beau-frère, Iane de Gherghiţa, des arpents de vigne au coteau de Dobroteni.

477. Le 5 octobre 1640 (7149), pendant le règne du Voïvode Matei. Le prêtre Ivan, avec ses frères, confirme s'être entendu avec leurs sœurs, Stanca et Tudora, et avec leurs parents de prendre la terre de la mère de Pătârlagele, en échange de l'obligation de faire la dot des sœurs à l'aide de leur part de la récolte. La mère a pris le voile, les filles ont voulu s'affrérir sur la terre des frères, mais ceux-ci se jugent devant le grand écuyer Radu Mihalcea Cândescu.

478. Le 7 octobre 1640 (7149). Mihăilă Bojechi de Salcia vend au *stolnic* Tudor toute sa terre de Salcia, avec un terrain de construction, un verger et des prés, contre 1 pièces d'or.

479. Le 10 octobre 1640 (7149). Micul, Tudor, Ion et d'autres paysans libres de Cătun vendent contre 2 800 *bani* argent comptant, à Bolbosie et à son fils Nan, un carré de vigne laissé en friche, ayant appartenu à un villageois qui s'est enfuit pour ne pas payer l'impôt du thaler.

480. Le 15 octobre 1640 (7149). Dumitru Corbeanul et ses fils, Stan et Oprican, vendent à leurs cousins, l'échanson Stanciu, le logothète Danciu et l'échanson Calotă, leur terre de Polovragi, avec des serfs, contre 90 pièces d'or.

481. Le 15 octobre 1640 (7149). Oprea de Mătești vend au grand écuyer Radu Mihalcea Căndescu une terre au village aux confins de la terre de Gătulescu, contre 1400 *bani*.

482. Bucarest, le 16 octobre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab confirme à Necula Mârșeviț de Dudești, département de Slam Râmnic et de Brăila, la possession d'une terre au village, plusieurs lots achetés à des divers.

483. <Post 16 octobre 1640>. Neagul, fils de Radu Sărătul de Stănțești s'affrèrit avec Tornea, fils de Sebe, et lui donne des *stânjeni* de terre de *funia* Bujora, avec des vignes et des arbres fruitiers.

484. Le 18 octobre 1640 (7149). Engagement de Nicola de Grădiște et de ses frères, Coman et Badea, serfs du monastere Mihai Vodă, par lequel ils s'obligent de s'acquitter des obligations envers le monastere, bien qu'ils se sont inscrits dans le service militaire des *spătărei*, avec le consentement de l'hégoumène.

485. Le 21 octobre 1640 (7149). Douze boyards pris avec autorisation écrite du Voïvode Matei Basarab pour juger le litige entre les paysans libres de Podgoria, décident que Tudor aura sur la terre de Blădescu la moitié du lot de Negoslava, et Andrei tout le lot de la religieuse Mihna, et qu'Antonie, Tudor et Borcea ne l'importuneront plus.

486. Le 24 octobre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab autorise Serafim, évêque de Buzău, et ses gens à faire couler l'eau à travers le barrage de Blănțești, sans que dorénavant Năstase les empêche ou les réclame au Prince.

487. Le 25 octobre 1640 (7149). Stanomir vend au trésorier Sima sa terre de Păușești, département de Gorj, sans vigne.

488. Le 25 octobre 1640 (7149). Stănilă, fils de Borcea, et Nichifor vendent au trésorier Sima cinq *fălci* de terre à Mlăci et à Gruiu, contre 70 *bani* chacune.

489. Le 25 octobre 1640 (7149). Ștepcă vend au trésorier Sima sa terre de Păușești, sur l'Otăsău, département de Gorj.

490. Târgoviște, le 25 octobre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab confirme au grand trésorier Radu Cocorăscu la possession du village de Tătărăanii, avec des serfs et des parties du village de Căpriorul, département de Dâmbovița, car il a prêté de l'argent au *iuzbașa* Vintilă, qui a eu un procès avec le docteur grec Iane, au sujet de son droit de préemption.

491. Târgoviște, le 25 octobre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab confirme au grand trésorier Radu Cocorăscu la possession du village de Zmulța,

département d'Ilfov, avec les villageois qui se sont vendus en servage, d'un gué de moulin sur la Ialomița et d'une famille de Tsiganes.

492. Le 27 octobre 1640 (7149). Le testament de Constantin, fils du porte-glaive Preda, par lequel il lègue toutes ses terres à sa mère et à un de ses frères.

493. Târgoviște, le 27 octobre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab confirme à dame Maria, ancienne épouse du *vornic* Cârstea, à son fils Ianache et aux gens avec lesquels ils sont affrérés à Cârломănești la possession des biens que son époux avait achetés à de divers paysans libres de Cârdești et de Buzău.

494. Târgoviște, le 28 octobre 1640 (7149). Le pelletier Ghinea vend au marchand Pană Pepano un terrain de construction près de l'église de Greci de Bucarest, acheté au logothète Dumitru de Târgoviște.

495. Le 29 octobre 1640 (7149). Stanciul Belcei, Sava, Tudor et Radul vendent à *jupân* Tănasiu la vigne de Pătru Ciocârlie de Golești, département de Muscel, contre 800 *bani*.

496. Le 29 octobre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab confirme à Serafim, évêque de Buzău, la possession d'une vigne dédiée à l'Evêché par Slamna, tante du *ban* Pavlache, qui avait été donnée en dot à une de ses filles, tombée en esclavage et morte par la suite.

497. Le 2 novembre 1640 (7149). Șarban Bănică et son fils Șarban vendent au marchand Tatu leur terre de Flocești, contre 1 200 *bani*.

498. Le 5 novembre 1640 (7149). Le *sluger* Mitrea et son fils Iștfan vendent au capitaine Tudoran la sixième part de leur terre d'Albești, contre 6 200 *bani* argent comptant.

499. Le 5 novembre 1640 (7149). Vlad Mățul de Negoiești vend au prêtre Lupul et à son frère Stoica deux terrains à Gruiațul Viișoarei, contre 300 aspres argent comptant.

500. Le 6 novembre 1640 (7149). Hamza le vieux de Crasna dédie, à sa mort, sept *funii* de terre de Crasna au monastère portant le même nom, même si les gens avec lesquels il était affréri et ses petits-fils avaient voulu les lui acheter.

501. Le 6 novembre 1640 (7149). Le logothète Drăgoiu de Fălcoiu vend au *sluger* Petru sa part du village de Pietrele, département de Romanați, avec un étang et des vignes, recevant en échange la moitié du village de Viișoara, sauf la part du *sluger* Mitrea.

502. Târgoviște, le 10 novembre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Bradu de Nișcov la possession de deux arpents et demi de vigne travaillés et une *cedvârte* et demie de terre en friche au coteau de Săseni, ainsi que d'autres terres à Albești et à Răgep, achetées par le grand écuyer Radu Mihalcea-Cândescu et données au monastère dont il est le fondateur.

503. Târgoviște, le 14 novembre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab confirme au porte-glaive Leca, fils de l'*aga* Oprea de Bucu, la possession de la moitié du village de Bucu Vladului, département de Ialomița, achetée au grand panetier Mitrea et à dame Anghelina, au sujet de laquelle il a eu un procès au divan

avec le *clucer* Albu, fils du panetier Mitrea, qui voulait rendre l'argent et récupérer son bien.

504. Le 15 novembre 1640 (7149). Stoian Buhuci d'Albești vend au grand écuyer Radu Mihalcea Căndescu 50 *stânjeni* au village d'Albești, contre 1 000 *bani*.

505. Le 16 novembre 1640 (7149). Les fils de Tudoran de Pitești vendent au marchand Parasco leurs vignes, avec tout les outils, et une bande de terre sans serfs au coteau de Pitești, à Valea Ștefăneștilor, pour payer la dette qu'avait leur père envers les marchands.

506. Le 20 novembre 1640 (7149). L'échanson Ionașco, fils du *sluger* Necula, vend au trésorier Bunea une Tsigane, contre 15 pièces d'or.

507. Le 24 novembre 1640 (7149). Les petits-fils des Sorești font un échange avec le monastère de Banul, dédié au monastère de Dușca Tricala de Grèce, 14 arpents de vigne au coteau de Vernești, exempts de toute dîme sur le vin, achetés par Dumitru Gorde et revenant à Gheorghe, petit-fils de Balco.

508. Târgoviște, le 25 novembre 1640 (7149). Dame Neaga, fille de l'échanson Radu de Boteni, et ses fils vendent à l'échanson Badea et à son frère, le porte-glaive Pârveu, sa terre reçue en dot à Aninoasa, département de Muscel, avec les serf, contre 16 000 *bani* argent comptant.

509. Târgoviște, le 26 novembre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab autorise le grand panetier Mitrea de prendre à Radu et à son frère Șerb, et à son petit-fils, Soare de Brătianii de Sus, des serfs du village de Mușetești leur appartenant, en compte du serf Radu Căpățână du même village et de ses fils et de sa bande de terre, mais il n'est pas resté.

510. Le 27 novembre 1640 (7149). Vladul de Jigălia vend au grand porte-glaive Preda de Brâncoveni sa terre au village, un quart de la *funie* sans serfs, contre 500 aspres.

511. Târgoviște, le 27 novembre 16<40> (71<49>), pendant la huitième année de règne. Le Voïvode Matei Basarab, avec le conseil du pays, avec tout le clergé et les laïques, avec les grands boyards et les petits, décide que les monastères de Tismana, d'Argeș, de Brădet, de Glavaciog, de Snagov, de Mislea, de Valea, de Tânganu, de Potoc, de Râncăcirov et de Menedic, qui n'ont pas été dédiés par leur fondateurs, ainsi que ceux qui ont été vendus ou mises en gage par des étrangers, notamment les monastères de Bistrița, de Cozia, de Govora, de Cotmeana, de Iezerul et de Gura Motrului, ainsi que ceux fondés par lui-même, notamment les monastères de Câmpulung, de Sadova, de Brâncoveni, d'Arnota, de Căldărușani, de Dintrunlemn, de Măxineni, de Drăgăneștii de la Ruși et de Plătărești ne seront plus dédiés aux monastères de la Grèce ou à d'autres contrées, et que seuls les monastères dédiés par leurs fondateurs resteront dédiés.

512. Târgoviște, le 28 novembre 1640 (7149). L'ancien grand logothète Miho et ses fils, le *clucer* Dima et le porte-glaive Leca, vendent au grand porte-

glaive Constantin Cantacuzino le village de Cioara, département de Teleorman, avec tous les serfs, contre 300 pièces d'or.

513. Le 28 novembre 1640 (7149). Ursea et ses fils vendent au logothète Pătru et à son frère, Drăgușin de Fălcoi, une terre à Osica, un quart de la grande *funie*, contre 2 000 *bani* argent comptant.

514. Bucarest, le 28 novembre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab confirme au second trésorier Sima la possession de la terre et des serfs du village de Păușești, département de Vâlcea, pour leur avoir payé tout leur dû envers le Prince.

515. <Post 28 novembre 1640>. Le Voïvode Matei Basarab autorise le second trésorier Sima à attraper les paysans libres de Păușești, qui se sont enfuis pour ne pas payer l'impôt et la taxe.

516. Le 1er décembre 1640 (7149). Dame Neaga vend au second trésorier Bunea sa terre reçue en dot au village de Poienari, département de Vlașca, contre 2 000 *bani* argent comptant.

517. Le 2 décembre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab confirme la vente du village de Broscari, département de Mehedinți.

518. Le 3 décembre 1640 (7149). Trois paysans libres de Mărcești, département d'Ilfov, se vendent en servage au Voïvode Matei Basarab, qui par la suite confirme à son monastère de Căldărușani la possession des sus-dits.

519. Le 3 décembre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab autorise le prêtre Bogoslov, hégoumène du monastère de Panaghia, d'empêcher tout accès sur les terres de Ghizdaveț, de Luciani, de Bercigovul, de Boldoroghești, de Cârștia, de Lupșanul et de Culcați, achetées par le *ban* Udrea, au gens se trouvant là auparavant, qui ont disposé de la récolte et qui ont vendu des propriétés.

520. Le 4 décembre 1640 (7149). L'*armășel* Cârștea du village de Bușești, département de Teleorman, vend au second trésorier Bunea Grădișteanu une *funie* de terre à Dușești et à Marmura, une terre contre 300 *bani*, au total de 1 000 *bani* argent comptant.

521. Le 4 décembre 1640 (7149). Dragu, fils de Dragomir, vend au *vornic* Iorgache sa terre de Scârnavăasca, contre 27 pièces d'or.

522. Le 6 décembre 1640 (7149). Lazăr de Ludănești, département de Teleorman, vend au second trésorier Bunea Grădișteanu, six lopins de terre à Nodeni et à Negoiasca, contre 30 pièces d'or.

523. Le 6 décembre 1640 (7149). Le logothète Șteful de Bucarest vend à dame Teodora, épouse du pelletier Costea, un *stânjen* de terrain dans sa cour, contre 4 pièces d'or et demi.

524. Târgoviște, le 8 décembre 1640 (7149), pendant la huitième année de règne. Le Voïvode Matei Basarab, avec le conseil du pays et l'assemblée des évêques, décide que les monastères de Câmpulung, de Bistrița, de Sadova, de Brâncoveni, d'Arnota, de Gura Motrului, de Dintrunlemn, de Căldărușani et de Maxineni, de Potocul, de Govora, etc. ne seront plus des monastères dédiés et que leurs supérieurs seront choisis à partir des moines, par chaque synode.

525. Le 10 décembre 1640 (7149). Dobromir vend sa terre de Băbeni au *iuzbaşa* Cazan et à ses frères, contre 10 pièces d'or.

526. Le 11 décembre 1640 (7149). L'échanson Ionaşco, fils du logothète Miroslov, donne au monastère de Snagov une terre à Băbeni, achetée à ce monastère pour le prix d'un livre de culte (*minei*).

527. Târgovişte, le 12 décembre 1640 (7149). Le *vornic* Costanda et ses fils vendent au grand *stolnic* Socol Cornăţeanu toute leur terre de Dobroţei, département de Dâmboviţa, délimitée, sans serfs, contre 11 000 *bani* argent comptant.

528. Târgovişte, le 13 décembre 1640 (7149). Le porte-glaive Preda, petit-fils du *ban* Preda Cepturoaia, vend au grand *aga* Diicu Buicescu quatre villages au département de Teleorman: Vităneşti, Bistreni, Țigăneşti et Bărboşi, avec 30 familles de serfs.

529. Le 14 décembre 1640 (7149). L'échanson Gheorghe et son fils, Stroe de Mărzăneşti, département de Teleorman, vendent au second trésorier Bunea Grădişteanu toute la terre de Duşeşti, achetée aux paysans libres du lieu.

530. Le 16 décembre 1640 (7149). Maria, fille de Vlad Cârlofie, vend à Neagu et à Antonie 17 *stânjeni* de terre, le quart de la terre de Lupul, contre 200 *bani* argent comptant.

531. Târgovişte, le 18 décembre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab confirme au monastère de Căldăruşani, département d'Ilfov, et à l'hégoumène Varlaam la possession de plusieurs familles de Tsiganes, se trouvant auparavant dans le quartier des Tsiganes du Prince.

532. Le 19 décembre 1640 (7149). Sora, fille de Tatu, vend à Mihai Slăniceanu sa terre de Scârnavi, contre 1 000 *bani*.

533. Le 21 décembre 1640 (7149). L'ancien grand *clucer* Buzinca autorise le *vornic* Dragomir et Nastasie, pris par Nica, fils de Barbu de Bodeni, et par Şerban, de constater si Dragomir et dame Stanca ont eu des roues de moulin à Crăpăcioasa.

534. Le 27 décembre 1640 (7149). Grăjdan, ayant eu un litige avec les moines du monastère de Cozia au sujet d'un étang avec du poisson, confirme qu'il est arrivé à conclure que cet étang leur appartenait.

535. Târgovişte, le 30 décembre 1640 (7149). Le Voïvode Matei Basarab confirme à Danciu Milescu de Pârâiani la possession des villages de Mileştii de Sus et de Jos, département de Dolj, avec des serfs, en les délimitant selon les anciennes limites.

DOCUMENTE

1 1639 (7147) <ianuarie 1 – iunie 10>, București

† М[илостією Божією]¹, Їѡ Матею Басараба воевода и господињъ въ[сои]¹ Земле [Оу҃г҃ррѡвлахїиское. Дават господство ми сіе повелѣніе]¹ господства ми [поч]¹тениѡмѡ и вѣрниѡм волѣрин господства ми, ждп[ан Барвѡл капитан ѡт Поіана, ѡт сѡдство Гор Жил и сѡс]¹ сынови си, елицеже Богъ даровахъ, такоже [да мѡ]¹ ест една врьтоградѹ със лози, zde ѡ вароши господства ми, ѡ Бѡкѡреци, ѡ махалаѡа каличѣскѡ на Горган, подлѣ врьтоградѹ Ботев и Тоадеров, понеже сіе вишше речена врьтог[радѹ]¹ било ест² Стоіанѡвѡ и а сынъ его, пак Стоіан, сътвориѡа [ест]¹ ѡни със рѡки им. Таже, къда ест нынѣ въ дѡни господства ми, а Стоіан и сѡс сынъ Стоіан дѡрьбанциѡ, ѡни прїидет на почтеннаго и вѣрниѡмѡ волѣрин господства ми, Барвѡл кѡпитан, за своим доброволю, без ни една селост, тере ест продаѡ сіе врьтоградѹ със лози вїше пис, за ѡги ѡї аспри готови. И възмаѡ Стоіан дѡрьбанцѡл и сынъ Стоіан въс нѡвци готови въ рѡки им въ домо почтенаго правителїи господства ми, ждпан Хризей вел дворник, прѣд его. И продадохъ Стоіан и сынъ его, Стоіан, дѡрьбанциѡ сіе вїше речена врьтоградѹ със лози, ѡни за своим доброволю, без ни една селост, със оузнаніе всахъ порѡденїе им и а мегїашѡм ѡт ѡкрѡсть место и ѡт прѣд господства ми.

И видѣхомъ господства ми и запис за проданіе по сіе [вїше рече]¹ніе врьтоградѹ със лози ѡт рѡки Стоіан дѡрьбан и а сынъ его, [Стоіан]³, със мнози волѣри велици и мали написани ѡ запис, по име: пан Тѡѡдосїе вел бан Кралевскїи и пан Хрїза вел [дворник]³ и пан Глигорїе вел логофет и пан Радѹл вел вїстїар и пан Преда вел спатар и пан Бѡзьнка вел ключер и пан Кѡстантин вел постелник и пан Васалакїи бїв вел столник и пан Радѹл вел комис и пан Сокол вел столник и пан Бѡчена вел пѡхарник и пан Дрѡгѡшин вел слѡджер и пан Драгомир вел армаш и пан Дѡмитрѡ вел питар и пан Чернат вел портар и пан Дїикѡл <вел агъ> и ждпан Строе вел шїфарїи и ждпан Митрѣ бїв вел питар и Барвѡл бив вел пѡхарник и Ница бїв вел агъ и Сїма бїв вторїи вїстїар и Гїѡрма кѡпитан и Бѡнѣ вторїи

вистіар и ѿдрище Нъстѡрел вторіи [логофет и]³ Пара пехарник и Герге вистіар и Костандин вторіи постелник и Ївашко вторіи постелник и Иван вторіи постелник и Марко логофет и Шербан логофет и ѡт Деса, Радѹл логофет и Петрѣ ключер]¹ и ѡт Фаркаша, Радѹл кѣпитан и ѡт Вѣлѣни, Гинѣ слѹжер и ѡт Пимницѣ, Радѹл ключер и [Дѡ]³ мѣтрашко ключер ѡт Спінѣни, Їков ключер [...]³ ѡт Чѣплѣ и Пѣтрѡ слѡжер и сынѣ его, Дрьгою логѡфет ѡт Фьлкою и [...]³ ран логофет и Лоїѡ слѡжер и Тоадер слѡжер и Мьинѣ спатар [...]³ и Кръстѣ кѣпитан и стар Стан юзбаша и Васіліе юзбаша и Пѣтрѡ юзбаша и Їѡн юзбаша и Владѡл юзбаша и Манѡл юзбаша и Дѡмитрѡ юзбаша и Андрію юзбаша и много волѣри [...]³ и людіе, иже не сѡт писани зде, сіе въ кнѣга.

Сего радї, дадохъ сѣмъ господство ми болѣромъ господства ми, Барвѡлов кѣпитан, такоже да мо ест сіе вѣтрограда сѣс лозїи ѡчинѣ дѣдіно и въ ѡхав, ѡни и сыновомъ и вѣнкомъ и прѣвѣнчетомъ. И не ѡт кожди непоколѣбімо, порїзмо господства ми.

Сеже оубоѹ и сведѣтелї господства ми: пан Тевдосїе велѣ бан и пан Хриза велѣ дворникъ и пан Глигорїе велѣ логофет и пан Радѡл велѣ вистіар и пан Преда велѣ спатар и пан Бѡзѣнка велѣ ключер и пан Сокол велѣ столникъ и пан Радѹл велѣ комис и пан Бѡчена велѣ пехарникъ и пан Костантїн велѣ постелникъ. И исправникъ, пан Глигорїе велѣ логофет.

И напісахъ азъ, Сѡаре логофет, въ настолни градї оубо Бѡкрѣци, мѣсеца [...]⁴ днїи и ѡт Ѥдама, въ лѣтѣ 373.

† Іѡ Матею воевода, милостїею Божїею господинь.

Іѡ Матею воеводѣ <т.р.>

† Din [mila lui Dumnezeu]¹, Io Matei Basarab voievod și domn a [toată]¹ Țara [Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă]¹ a domniei mele [cin]stitului și credinciosului boier al domniei mele, jupan [Barbul căpitan din Poiana, din județul Jiul de Sus, și cu]¹ fiii lui, câți i-a dăruit Dumnezeu, pentru ca [să-i]¹ fie o grădină cu vie, aici în orașul domniei mele, în București, în mahalaua calicească, la Gorgan, alături de grădina lui Botea și a lui Toader, pentru că această mai sus-zisă grădină a fost a lui Stoian și a fiului său, iar Stoian, făcută de ei cu mâinile lor. Apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Stoian și cu fiul lui, Stoian, dorobanții, ei au venit de a lor bunăvoie la cinstitul și credinciosul boier al domniei mele, Barbul căpitanul, de a lor bunăvoie, fără nici o silă, de i-au vândut această grădină cu vie mai sus-scrisă, pentru 15 ughi aspri gata. Și au luat Stoian dorobanțul și fiul Stoian toți banii gata în mâinile lor în casa cinstitului dregător al domniei mele, jupan Hrizea mare vornic, înaintea lui. Și au vândut Stoian și fiul lui, Stoian, dorobanții, această mai sus-zisă grădină cu vie, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea a tot neamul lor și a megiașilor dimprejurul locului și înaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vânzare pe această [mai sus-zisă]¹ grădină cu vie de la mâinile lui Stoian dorobanțul și a fiului lui, [Stoian]³, cu mulți boieri mari și mici scriși în zapis, anume: pan Teodosie mare ban al Craiovei și pan Hrizea mare [vornic]³ și pan Gligorie mare logofăt și pan Radul mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Buzinca mare clucer și pan Costandin mare postelnic și pan Vasalachi fost mare stolnic și pan Radul mare comis și pan Socol mare stolnic și pan Vucina mare paharnic și pan Drăgușin mare sluger și pan Dragomir mare armaș și pan Dumitru mare pitar și pan Cernat mare portar și pan Diicul <mare agă> și jupan Stroe mare șufar și jupan Mitrea fost mare pitar și Barbul fost mare paharnic și Niță fost mare agă și Sima fost al doilea vistier și Ghiorma căpitan și Bunea al doilea vistier și Udriște Năsturel al doilea [logofăt și]³ Para paharnic și Gherghe vistier și Costantin al doilea postelnic și Ivașco al doilea postelnic și Ivan al doilea postelnic și Marco logofăt și Șerban logofăt și din Desa, Radul logofăt și Petrea [clucer]¹ și din Fărcașa, Radul căpitan și din Văleni, Ghinea sluger și din Pimniță, Radul clucer și [Du]³mitrașco clucer din Spineni, Iacov clucer [...] din Ceplea și Pătru sluger și fiu-său, Drăgoi logofăt din Fălcoi și [...] ran logofăt și Loiz sluger și Toader sluger și Mâinea spătar [...] și Cârstea căpitan și bătrânul Stan iuzbașa și Vasilie iuzbașa și Pătru iuzbașa și Ion iuzbașa și Vladul iuzbașa și Manul iuzbașa și Dumitru iuzbașa și Andreiu iuzbașa și mulți boieri [...] și oameni, care nu sunt scriși aici, în această carte.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele, Barbul căpitan, ca să-i fie lui această grădină cu vie ocină dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților. Și de către nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martorii domniei mele: pan Teodosie mare ban și pan Hrizea mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Radul mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Buzinca mare clucer și pan Socol mare stolnic și pan Radul mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Soare logofăt, în cetatea de scaun în București, luna [...] zile și de la Adam, în anul 7147.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DJAN Gorj, Col. A. Ștefulescu, I/7.

Orig. slavon, hârtie (42 × 28), sigiliu mijlociu timbrat, deteriorat; datat după divan.

EDIȚII: Text slav și trad., Ghibănescu, *Surete*, VI, p. 199–203; reg., Ionescu-Gion, *Ist. Buc.*, p. 331, 366.

¹ Loc rupt în orig; întregit după Ghibănescu, *Surete*, VI.

² Post **єт, в.**

³ Loc rupt în orig.

⁴ Loc alb în orig.

† Eu, Ianache, feciorul lu Lascar de Oraș de Floci am vândut jupânului Apostolache comis 4 țigani, pre Stoilă și pre Olte cu feciorii lor și pre Dușa și Danciul și câți vor face feciori de acum înainte să fie al domni<i>i lui. Și m-am tocmnit de a mea bunăvoie și cu voie feciorilor miei și cu voie rudelor mele. Și i-am vândut drept galbeni șaptezeci și unul.

Și la tocmela acesta fost-au: Aranite vameșul și Voico chilianu și Coste roșiul
Și pentru credința, pusu-mi-am [...]¹, ca să-i fie dumnealui și feciorilor [...]¹.

Pis measeța ghenarie 1 dni, leat 7147 <1639>.

Αρανιτε².

M-rea Dochiariou, nr. 332.

Orig. rom., hârtie (33 × 19,6), foarte pătat și rupt, greu lizibil.

Rez., Marinescu, *Δοχειαριου*, p. 66, nr. 64.

¹ Loc pătat în orig.

² „Aranite”; semnătură autografă.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn. Dat-am domniia mea această poruncă a domni<i>i méle părintelui Gavriil, egumen de la mănăstirea domni<i>i méle Sadova, ca să le fie volnic¹ cu această carte a domni<i>i méle și cu sluga domni<i>i méle, anume [...]² de să-ș ia 1 țigancă, anume Mușa, și cu câte fete va avea, de la mănăstirea ot Glavaciog, care țigancă easte a mănăstirii Sadovei.

Drept acéea, și tu, egumene de acoloa, încă să cauți cum mai curând să dai țiganca cu toate fetele ei, cum scrie mai sus, sau să fie volnic sluga domni<i>i méle să ia alte țigance pentru acélea, că așa este învățatura domni<i>i méle.

Iar când ți să va părea cu strâmbul, să vii înaintea domni<i>i méle.

Și însumi am zis domniia mea.

Ghenarie 2, 7147 <1639>.

Io Matei voievod.

DANIC, Ms. 295, f. 269.

Copie rom.

¹ вѣчник.

² Loc alb în copie.

† Jupan Hriza vel dvornic scris-am acesta noastră carte cestor 2 copii, năpoții [lu]¹ Drăghici logofăt, anume: Cernica și Oprea den Gostilă, ca să fie în pace și slobod de cătră noi și de cătră feciorii noștri pentru rumânie, ca să nu cază ei rumâni nimunéle, căce au avut ei nești ocină la Belciugatul, împreună cu Drăghici logofăt și cu Stan.

Deci ei mi-eu vândut acea ocină de la Belciugatul mie, însă stânjine [o]¹ sută și cenzece dă stânjini. Și o amu plătit stânjinul câti 20 di bani. Și mi-eu făcut și zapisul lor la mâna. Iar [că]ci au scris și numéle lor la zapis, ei se-au timut dă rum[âni]i, ci n-au² vrut să ia bani, c[î] a]u făcut schimbătoare³ Cir[nica și] Oprea cu Drăghici [...] le-au dat ocină pentru ocină [...] le-au dat Drăghici logofăt partea lui di la Ciora să le [fie]¹ lor moșii pentru moșii. Iar acea ci-i mai sus s[crisă moșie]¹ ci amu cumpărat toată numai de la Drăghici și [de la]¹ Stan, iar aciști co[p]ii n-au nici o treabă cu acea ocină, ci numai să-ș ții ei ocina di la Ciora și să fie în pace și slobozi dă rumâni dă cătră noi și de cătră feci<o>rii noștri.

Pis measeța ghenarie <6>⁴ dni, leat 7147 <1639>.

Hrizea vel dvornic⁵.

DANIC, M-rea Cernica, III/10.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21), cu porțiuni rupte, lipit pe alt suport; sigiliu inelar în tuș.

Data refăcută după nota tergală și după zapisul din 28 ianuarie, *ibid.*, M-rea Cernica, III/11.

¹ Loc rupt în orig.

² Cuvântul *n-au* ad. supra alia manu.

³ скимѣторѣ.

⁴ „Ghenarie 6”, notă tergală pe verso; v. și doc. 33, *ibid.*, Col. Doc. Muntenesti, XCIX/2.

⁵ Semnătură autografă.

† Милостією Божією Їв Матей Басараба воієвода и господинъ. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми свѣтѣи и божьствъни монастыр Панагіа, код Тръговище, храмъ ѡспение прѣсвѣтіе владичице нашеи Богородице¹ și părintelui igumenu Bogoslovu și tuturor călugărilor, ca să fie volnici cu această carte a domni<i>i méle să strângă toț rumâni sfintii mănăstiri den satul Mărceștii ot sudstvo Dâmboviț<i>i, oriunde îi vor găsi fugiți în țara domni<i>i méle, au la satu domnescu, au boierescu, au călugărescu, au la oraș, au la slobozie, pre toți să-i ia

cu tot ce vor avea să-i ducă la sat să fie rumâni sfintei mănăstiri, toți cu toți feciorii lor, pentru căci au fost rumâni mănăstirii mai dinnainte vrême, dați de răposatul Udrea banul carele au făcut sfânta mănăstire și sunt oasele lui acolo îngrupate.

Iar cându au fost apoi, s-au sculat Badea postelnic dă Bălêni, fratele Udrii banu, de au cumpărat rumânii sfintii mănăstiri neavând nici o treabă, ca să să pustiiască mănăstirea. Deci domniia mea, așa am judecat cu tot divanul și am dat domnia mea cum iar să fie rumâni sfintii mănăstiri cum au fost mai nainte vreme, iar rumânii ceia ce s-au scumpărat unde ș-au dat banii, de acolo să meargă să și-i ia, iar ei să hie rumâni sfintii mănăstiri cum au fost și mai nainte vrême și să asculte de igumenul, să lucrêze la mănăstire tot ce va tribui, ca niști rumâni.

Și voi, rumânilor, încă să căutaș să ascultaș să poslușiș la sfânta mănăstire, că v-am dat domnia mea iar rumâni mănăstirii. Iar unde v-aș dat banii să-i luaaș, că, să nu veș asculta, voi șițiți!

Инако да не ест. И исправник сам рече господства ми.

Пис генаріе ѿ дъни, въ лѣт „зрѣмз <1639>.

† Іѡ Матею воевода, милостіею Божіею господинь.

Іѡ Матею воеводъ <m.p.>

DANIC, M-rea Nucet, VIII/12.

Orig. rom., hârtie (30,2 × 21,6), sigiliu mijlociu timbrat, având în centru *nova plantatio* surmontată de o coroană.

Copie *ibid.*: ms. 457, f. 80v.

EDIȚII: Text, Potra, *Tezaurul*, p. 197.

¹ „Din mila lui Dumnezeu Io Matei Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri Panaghia, lângă Târgoviște, hram Adormirea preasfintei stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu”.

6

1639 (7147) ianuarie 9

† Scris-am eu, Stanciul, acesta al miu zapis de mare¹ credință la mâna vistiariului Stroi, să se² știi că am luoat bani 5 800, să aib a-i darea la sveati Ilii³. Și am pus zălog o delniță ot Ștefănești. Iar, dă nu-i voi da banii la zi, să aibă a o ține, să fie stătătoare.

Și pintru credința, am scris eu, cu mâna mea.

Measeța ghinarie 9 dni, vă let 7147 <1639>.

Eu Stanciul.

BAR, Doc. ist., XXIX/161.
Orig. rom., hârtie (15 × 21).

Rez., Rosetti, *Pământul*, p. 96.

¹ март.

² сѣ.

³ ІІІІІ.

7

1639 (7147) ianuarie 10

† Adică eu, popa Chera i Vladul, scris-am acest al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna frate-nostru, Pârvul vel cămărașu, cum să să știe că ne-am voit de o bunăvoie cu dumnealui de ne-am vândut toate moșiile câte-am avut de la părinții noștri, însă cu știrea coconilor noștri. Și când am vândut, prețuitu-le-au omeni buni preste tot cât să va afla, drept ughi 60. Și ne-am vândut partea den case și pimnița cu curte, cu grădini, cu tot și părțile de vie cu livade și den sus și den jos și cu pădure și cu tot hotarul cât să va afla.

Și iar i-am vândut ocina de după Cetate, toată cât va fi. Și iar i-am vândut ocina den Pucioasa toată cât va fi și din luncă, iar i-am vândut toată cât să va alége. Și i-am vândut noi de bunăvoia noastră, ca să-i fie dumnului moșie cu bună paci și lui și cine-i va dărui Dumnezeu dumnealui.

Și au fost și mărturii: ot Olănești, Goran logofăt, ot Bojoréni, Stanciul lu Sarchiz, ot Rîmnic, uncheașul Duca și jupânul Proca i Daniil județul i popa Chera i Tudor i Gherghi i Tanasie.

Pis ghenarie 10 dni, leat 7147 <1639>.

Eu Vladul pântru credința am pus și picétea. Eu Tănasiie. Eu Goran logofăt mărturie. Eu Stanciul. Necula vel căpitan.

DANIC, Mitrop. T. Rom., CLXVI/3.

Orig. rom., hârtie (31 × 21), rupt, pătat, 5 sigilii inelare în tuș.

Copii *ibid.*: mss. 136, f. 267; 138, f. 9.

Menț., Sacerdoțeanu, *Moara din Râmnic*, XV, p. 376.

8

1639 (7147) ianuarie 10

† Adecă eu, Nan postealnicul ot Bărbătești, scriu și mărturisescu cu cеста al miu zapis, ca să hie de mare credință la mâna fratelui nostru, Tatului slugeariul,

cum să se știe că m-am tocmit cu domniia¹ lui de i-am vândutu toată partea mea de ocină câtă am avut în Grădiștea de jos care ocină o au fostu cumpărat tată-miu, Oprea logofătul, încă den zilele altor domni bătrâni, Io Ștefan vodă sin Ion vodă, mai denainte vréme, de preste tot hotarul și cu vad de moară ce au fostu partea mea, derept bani gata 2 700.

Și mi-au dat toț banii în mâna mea, că mai denainte vréme fost-au vândut și ceialalți frați ai mii părțili lor de ocină domniia lui.

Și am vândut de mea bunăvoie, fără de nici o silă, cu știrea tuturor boiarilor den sus și den jos, ca să-i fie domniia¹ lui moșie și coconilor în vecie.

Și la tocmeala noastră, fost-au boiari mărturie, anume: pan Bunea vtori¹ vistiiar i Radul logofăt Stăicuț i Sava logofăt snă Oancii logofet i ot Leurdéli, Sentilă comis i Toader slujer și alți mulți boiari² carii-ș vor pune mai jos pecețili.

Și pentru mai adeverată credință, pusu-mi-am și pecetea.

Ispisah az, Stan logofet snă Paraschivei cerven ot Metoh.

Pis ghenarie 10 dni, vă leat 7147 <1639>.

Nan postelnic ot Bărbătești

Sava logofăt

Bunea vtori vistiiar

Radul logofăt Șentescul

Badea vtori vornic mărturie

Στανης του Ρανις μαρτιρο³.

DANIC, M-rea Câmpulung, I/12.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21,5), sigiliu inelar în fum.

Altă copie *ibid.*: ms. 204, f. 10.

¹ дѣмниа.

² бѣиари.

³ „Stan al lui Rani, martor”; semnături autografe.

9

1639 (7147) ianuarie 10, București

† Милостію Божию, Їѡ Матею Басараба воевода и господинъ въсон Земли Ѡггровлахійское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, покойномѡ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми волѣрин господства ми, Барбѡлов пехарник Ерѣдескѡл и жителницев его, Кѣлинеи, дѣщера Крѣцѡв свѡцѣрюл и със сынови им, елицим Богъ даровах, такоже да мѡ ест село Влѣдаи, ѡт свѡство Мехѣдинци и Саракѡвѡл, въс село със въсом хотаром и със

вечини и със със ходоком. Али да се знает wt Сараков без м̄ за паш, дел ждпаницев Драголев, wt през Солт, что ест имал за покѣпеніе, а дрѣга wчинѣ въсах, wt по със хотаром, елика се хтит избрати [...]¹, иже сѣт със въ єдин хотар. Понеже село Влѣдаа и Сараковѣл бил ест за дѣдїнъ Ынов [Іар]¹рѣлов и Никодаръ и със четом их wt Скорила, что ест бил изв[а]¹дил със кѣ за волѣри wt къ дрѣси меѣиши, въ днїе покоинном, старого Ялѣзанр[ѣ]¹ воевода. [И wt]¹ тогда със дрѣжал село Влѣдае и Сараковѣл със добръ мирно д[ън]¹їе Михаил воевода наипрѣжде, ест когда вист Михаил воеводъ ван въ сѣдство Мехединци. Я п[отом]¹, Ын Ирѣлов и Никодаръ със четом их, wни ест пошел на Мїх[аил в]¹оеводъ тере ест продал село Влѣдаа и Сараковѣл, али без м̄ за паш. И били сѣт wt тог[да]¹ до днїе Шербан воеводъ със ест бил сїе wчине господски.

Потом, покоинном Шербан воеводъ, господство емѣ ест дал и помиловал по Кръцов слѣжер, бащѣ ждпаницев Кълинев, със село Влѣдаа и Сараковѣл, иже ест бил продал тех меѣиши wt Скорила покоинном Михаилу воеводъ със със хотаром, радї права слѣжѣ его.

Потом, помиловал ест и Некѣла воеводъ, сынъ Михаил воеводъ, по Кръцов слѣжер, тѣст Барѣлов пѣхарник, със село Влѣдаа и Сараковѣл със книги господски за миано и със великое клетѣвѣ, такоже да ест его дѣдино. Я потом, къда ест бил въ днїе Шербан воеводъ, а ждпаница Драголе, дѣщера Радѣлов ванѣл, ждпаница Дънилъв логѣфет, матира Радѣлов логѣфет wt Деса, wна ест дигнѣл прѣх радї село Влѣдаа и пошел ест пред Шербан воеводъ тере сѣпрел се сѣт за лицѣ със Кръцов слѣжер. И wстал ест тогда ждпаница Драголе wt закона и wt сѣжденїе wt пред Шербанов воеводъ и били сѣт wстала и wt пред Предев ванѣл wt Краюшва. <И> видѣх господство ми и книга Шербан воеводъ за прѣх и за wстал, въ лѣт зрѣї и книга Некѣлев <воеводъ>, сынъ Михаил воеводъ, за помилованїе, в лѣт зр и книга Радѣла воеводъ пакиже за прѣх и за wстал над сїе дѣдїне више реченне, в лѣт зрѣв. И wt тогда само със дрѣжал Кръцов слѣжер село Влѣдаа и Сараковѣл със добро мирно.

Я къда ест бил съда, въ днїе господства ми, по сѣмрѣти Кръцов слѣжер, а слѣгѣ господства ми, Радѣл логѣфет, вндк Верзев, wн ест дигнѣл прѣх радї село Влѣдаа и пришел ест пред господства ми въ великїи диван тере сѣпрѣше се за лицѣ със ждпаница Стана, тѣста Барѣлов пѣхарник и със Мїхарт постелник, зет Лѣпѣлов пѣхарник. И сици прѣше Радѣл логѣфетѣ диван како ест село Влѣдаа негов за дѣдїно wt родителїи его и како нѣст га ест бил продал Михаилу воеводъ, ниже сѣт възимал новци, ниже ест имал Скорѣленїи трѣѣвѣ.

Въ том, господство ми сѣм гледал и сѣдихом по правѣ и по закона, със въсїхми чиститими правителїи господства ми и сѣм дал господство ми Радѣлов

логофет закона вѣ волѣри, по рѣваше господски и със дѣнь, такоже да заклет како ест село Влѣдаа негов за дѣдїно и како нѣст га ест продаа Михаил воевода и како нѣст имал Скорилѣнїи работ със Влѣдаа. Таже, кѣда ест бил на дѣнь и на сорок, а Радѣа логофет, видк Верзїи, он некакоже нѣст моглъ съверети закона, анѣ ест минѣа дѣнь по дѣнь и встал ест Радѣа логофет вт закона и вт сѣжденїе вт пред господства ми. Такожде, ресѣт встал и Михарт вт сѣженїе, почто радї ест бил притеснѣа Лѣпѣа пѣхарник село Влѣдаа, при дѣнїе Радѣа воеводѣ, въ пѣрвое господство, по съмѣрити Крѣцов слѣжер, тере из речет Лѣпѣа пѣхарник тогда како ест он поволен, почто радї ест бил Крѣцов слѣжер брат за крѣст. Я господство ми, видѣв книга Шербан воеводѣ и книга Некѣлев воеводѣ, сынѣ Михаил воеводѣ, за помилованїе, како ест више пис, невѣсхотѣхом господство ми да поперет и да разориш милованїа инным господари, нѣ паче съм вкрѣпїхом и със сїе книга господства ми. И съм дал господство ми волѣрин господства ми, Барѣѣлов пѣхарник и [сѣ]¹прѣжницев его, жѣпаница Кѣлинев², дѣщера Крѣцов слѣжер, [та]¹кожде да мѣ ест въс село Влѣдаа и Сараковѣа, вбаче тѣчїю без мѣ за паши, како ест в[ише пис]¹ и със въс хотаром и със вечинїи и със въс ходоком, занеже нѣст имал нихни една трѣѣѣ със село Влѣдаа, ере сѣт бил миано господска. Таже, да си дрѣжет село със добром мирно вт кѣ въс человек и да сѣт им вчинѣ дѣдїно и въ вѣвнѣ им, сыновом и видком и прѣвнѣчетом. И не вт кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже сведителїи поставих: жѣпан Ѳеѣдосїе вел бан и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Глигорїе вел лѣгѣфет и Радѣа вел вистїар и Преѣа вел спатар и Бѣзника вел ключер и Сокол вел столник и Радѣа вел комис и Вѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин великїи постелник. И исправник, Глигорїе вел лѣгѣфет.

И написах аз, Лепѣдат логофет, въ настолни града Бѣкѣречи, мѣсеца генарїе 7 дѣни и вт Ядама до селѣ, въ лѣт 7374.

† Іѣ Матею вѣвѣѣа, милостїю Божїю господинѣ.

Іѣ Матею воеводѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Barbul paharnic Brădescul și soției lui, Călina, fiica lui Cârștov slugerul și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie satul Vlădaia, din județul Mehedinți și Saracovul, tot satul cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul. Însă să se știe din Saracov fără 40 de pași, partea de peste Olt a jupaniței Dragolea, pe care a avut-o

de cumpărătură, iar cealaltă ocină toată, de peste tot hotarul, cât se va alege [...]¹, care sunt toate într-un hotar. Pentru că satul Vlădaia și Saracovul au fost de dedină ale lui Ion [Ia]¹ și ale lui Nicoară și cu ceata lor din Scorila, pe care a scos-o cu 24 de boieri de la ceilalți megieși, în zilele răposatului, bătrânului Alexandru voievod. [Și de]¹ atunci a tot stăpânit satul Vlădaia și Saracovul cu bună pace până în zilele lui Mihail voievod mai dinainte, de când a fost Mihail voievod ban în județul Mehedinți. Iar apoi, Ion Iarul și Nicoară cu ceata lor, ei au venit la Mihail voievod de au vândut satul Vlădaia și Saracovul, însă fără 40 de pași. Și au fost de atunci aceste ocine domnești până în zilele lui Șerban voievod.

Apoi, răposatul Șerban voievod, domnia lui a dat și a miluit pe Cârștov sluger, tatăl jupaniței Călina, cu satul Vlădaia și Saracovul, pe care l-au vândut acei megieși din Scorila răposatului Mihail voievod cu tot hotarul, pentru slujba lui dreaptă.

Apoi, a miluit și Necula voievod, fiul lui Mihail voievod, pe Cârștov sluger, socrul lui Barbul paharnic, cu satul Vlădaia și Saracovul cu cărți domnești de milă și cu mare blestem, ca să fie al lui de dedină. Iar apoi, când a fost în zilele lui Șerban voievod, jupanița Dragolea, fiica lui Radul banul, jupanița lui Dănilă logofăt, mama lui Radul logofăt din Desa, ea a ridicat pâra pentru satul Vlădaia și a venit înaintea lui Șerban voievod de s-a pârât de față cu Cârștov sluger. Și a rămas atunci jupanița Dragolea de lege și de judecată înaintea lui Șerban voievod și a rămas și înaintea lui Preda banul din Craiova. <Și> am văzut domnia mea și cartea lui Șerban voievod de pâra și de rămas, în anul 7115 și cartea de milă a lui Necula <voievod>, fiul lui Mihail voievod, în anul 7100 și cartea lui Radul voievod iarăși de pâra și de rămas peste aceste mai sus-spuse dedine, în anul 7122. Și de atunci încoace, a tot stăpânit Cârștov sluger satul Vlădaia și Saracovul cu bună pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Cârștov sluger, iar sluga domniei mele, Radul logofăt, nepotul lui Verzea, el a ridicat pâra pentru satul Vlădaia și a venit înaintea domniei mele în marele divan de s-a pârât de față cu jupanița Stana, soacra lui Barbul paharnic și cu Mihail postelnic, ginerele lui Lupul paharnic. Și așa pâra Radul logofăt în divan că satul Vlădaia este al lui de dedină de la părinții lui și cum nu l-a vândut lui Mihail voievod, nici n-a luat bani, nici n-au avut Scorelenii treabă.

Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat însumi domnia mea lui Radul logofăt lege 12 boieri, pe răvașe domnești și cu zi, ca să jure că satul Vlădaia este al lui de dedină și că nu l-a vândut lui Mihail voievod și că n-au avut Scorilenii treabă cu Vlădaia. Astfel, când a fost la zi și la soroc, Radul logofăt, nepotul lui Verzea, el nicicum nu a putut să adune legea și a trecut zi după zi și a rămas Radul logofăt de lege și de judecată înaintea domniei mele. De asemeni, a rămas și Mihart de judecată, pentru că a cotropit Lupul paharnic satul Vlădaia, în zilele lui Radul voievod, în prima domnie, după moartea lui Cârștov sluger, de a spus atunci Lupul

paharnic că este el mai volnic, fiindcă a fost frate de cruce <cu> Cârștov sluger. Iar domnia mea, văzând cartea lui Șerban voievod și cartea lui Necula voievod, fiul lui Mihail voievod, de milă, cum este mai sus-scris, nu am voit domnia mea să calc și să stric mila celorlalți domni, ci mai vârtos am întărit și cu această carte a domniei mele. Și am dat domnia mea boierului domniei mele, Barbul paharnic și soției lui, jupanița Călina², fiica lui Cârștov sluger, ca să-i fie tot satul Vlădaia și Saracovul, însă numai fără acești 40 de pași, cum este mai [sus-scris]¹ și cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, pentru că nu a avut nimeni nici o treabă cu satul Vlădaia, căci a fost milă domnească. Astfel, să stăpânească satul cu bună pace de către orice om și să le fie ocină dedină și de ohabă lor, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată martori punem <domnia mea>: jupan Theodosie mare ban și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Radul mare vistier și Preda mare spătar și Buzinca mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 10 zile și de la Adam până acum, în anul 7147 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

BAR, Doc. ist., MDCXXX/12.

Orig. slavon, hârtie (42 × 28,2), sigiliu mijlociu timbrat; cu o trad. rom., *ibid.*, III/137b.

O copie slavă *ibid.*, III/137a.

EDIȚII: Trad. rom. Vlădăianu, *Moșia Vlădaia*, p. 86–88; rez., Grecianu, *Genealogiile*, III, p. 60.

¹ Loc rupt în orig.

² Inițial scris **КАЛИНА**.

10 **1639 (7147) <post ianuarie 10 – august 28>, în al șaptelea an de domnie, București**

Въ имѣ Оутѣца и Сына и Свѣтаго Дѣха, Свѣтъѣѡ Троица живодворѣцю и нераздѣлена, Амин¹.

Noi, Io Mateiu Băsărabă, cu darul lu Dumnezeu, domnitoriul și biruitoriu a toată Țara Rumânească, încă și unor părți de preste munte, Almașului și Făgărașului domn i proci, tuturor dempreună, așisjderea și fieșcăruia, câte unul deusebi căroră

se cade a ști și a înțelegi de acest lucru, lăcuiitorilor Țării noastre Rumânești de-ntr-amândoa rândurile, așa duhovnicilor, ca și mirénilor, prealuminaților domni, preasfințiților mitropoliți, de Dumnezeu iubiților episcupi, preacinstiților diiaconi și a tot cinul beserecescu, așjderea celor de bună rudă² boiari mari, cinstiți și socotiți sveatnici, deregători, judecători și a toată meserérea tocmitori țărâi și tuturor boiarilor mari și mici ai țărâi noastre, iubiților credincioșilor noștri, cești de acum, carii sânteti de față și carii vor fi după aceea în an de veac.

Pentru că, după obicéiul ce se-au înrădăcinat în toată lumea cu voia și cu învățătura Domnului nostru lu Isus Hristos, de rândul sfințelor mănăstiri, fostu-se-au întărit și aici în țeara noastră, den zile vechi și den dăscălecata țărâi, obiceia ca acela, facem știre cu cest hrisov al nostru, a zidi bunii și de Dumnezeu iubitorii creștini domnii și mitropoliții, episcupii, boiarii și fiecine den putearnicii lăcuiitorii țărâi case dumnezeiești, sfinite mănăstiri, așa pren munți, pren păduri, ca și pren orașe, întru mulțimea slavei a numelui lui Dumnezeu și întru lauda Preacuratei și a tuturor sfinților lui Dumnezeu și întru lăcuia și hrana acelora carii, după cuvântul sfinței Evanghelii, „luméștile lumii toate le-au lăsat și au mersu după Dumnezeu” și întru veacinea pomana lor și iertăciunea păcatelor și întru cinstea țărâi, <ca> și a le întări cu moșii și cu averi clătitoare și neclătitoare, care obiceia ținutu-s-au și se-au păzit până-n acești ai și vremi de acum. Mai de pre urmă, când se întâmplă de stătură a fi mitropoliții și domnitorii țării oameni striini noao, nu cu légea sfântă, ce cu neamul, cu limba și cu năravurile céle réle, adică greci, carii după ce nu³ se îndurară, nici se leneviră în viața biruințelor a izmeni și a pune jos obiceiaiele céle bune, bătrâne ale țărâi, pentru care stricăciune a obiceiaielor curând le fu a aduce și țara la răsipire desăvârșit și la pustiire și pre dânsa pustiindu-o, nu se rușinară, nici se temură a atinge năravul lor cel rău și de sfinitele mănăstiri domnești ale țărâi, ce îndrăzniră a călca obiceiaiele mănăstirilor și pravilele ctitorilor, domnilor bătrâni ce-au fost legiuit ei de sfinitele mănăstirile lor, a le pune jos și a întra în blestemele lor și, spurcându-ș mâinile lor cu orbitoarea mită, supt hitleană taină, începură a vende și a cârciumări sfinitele mănăstiri ale țărâi și lavrele domnești a le supune metoașe dajnice altor mănăstiri de prin Țara Grecească și de la Sveata Gora, făcându-le hrisoave de închinăciune, fără de știrea sveatului și fără de voia săborului și a nimănu din lăcuiitorii țărâi, ca să le biruiască și să le moșnenească în veac.

De care lucru bine venise vrémea cuvântului lui David, sfântul proroc și împărat, a-l zicerea și noi, cu puținel numai schimbându-l: „Doamne, veniră striini în moșia noastră și-ș spurcară mâinile lor cu mite și îndrăzniră a vinde și a cârciumări sfinitele Tale și a goni pre moșnéni și în trudele și ostenélele lor a băga striini, fum și rușine și de împutăciune vecinilor noștri”.

Ce milostivul Dumnzeu nu de tot și până în svârșit nepridădi a striini ca aceia, nici au trecut rugăciunile, lacrimile, suspinele acelor părinți duhovnici, goniți de striini de pren lăcuitele lor în silă, fără dereptate, ce iarăși, întorcându-ș

mila cea mare dumnzeiască spre ceastă săracă de țeară și pomenindu milele Lui céle de demult ce-au fost făcut cu neamul nostru băsărăbescu, cu cei domni moșnéni țărâi, care a multe sfinte mănăstiri și beserici fură ziditori și miluitori și acéleași mile vrând a le înnoi iarăși, aceluiaș neam băsărăbescu, spre gonirea den țeară a striinilor și spre adunarea⁴ moșnénilor țărâi, adusu-ș-au aminte de noi, carii sântem mai sus-ziș, Io Matei Băsărăbă, și ne-au adus den țări striini de unde eram goniți de striini și pribégi de răul lor și ne-a ales la domniea țărâi și ne ridică la scaunul moșilor noștri.

Deci, când ne așezăm cu mila sfinț<i>i Sale a fi biruitori țărâi și țititori de steagul împărătescu, atunce adunatu-se-au tot săborul țărâi naintea noastră și duhovnicescu și mirenescu, carii plecând genunchele lor, toți naintea noastră cu lăcrămoasă strigare au jăluit și se-au plânsu înaintea noastră de strâmbătatea ce-au răbdat de la striini, nu numai alaltă țară, ce și sfintele mănăstiri cum scriem mai sus.

Drept acéea, noi ce sântem mai sus-ziși, Io Mateiu Basarab, denaintea adunării a toată țara, cu sveatul și cu voia a tot săborul, așa am tocmit:

Cum acéle sfinte lavre domnești, care le-au închinat acei domni și vlădici striini, pentru mita, fără voia și fără știrea nimănu de le-au supus metoașe dajnice altor mănăstiri den Țeara Grecească, den Sveata Gora și de pre aiurea, însă mănăstirile anume: Tismeana, Coziia, Argeșul, Bistrița, Govora, Dealul, Glăvăciogul, Sneagovul, Codmeana, Valea, Râncăciovul, Mislea, Bolintinul, Câmpul Lungul, Căldoroșanii, Brâncoveanii, Sadova, Arnota, Gura Motrului, Topolog, Nucetul, Tânganul. Acélea toate să fie în pace de călugării striini, căroră le se-au fost dat pentru mitele lor și să aibă a trăi mănăstirile într-acea slobozie și ce au avut mai denainte, pre acéea pravilă și tocmeală cum au legiuit ziditorii și ctitorii lor. Și să aibă a fi pre seama țărâi, cum au fost de veac.

Însă alegându afară acéle mănăstiri, măcară domnești, măcară boierești, care singuri ctitorii le-au închinat și le-au supus metoașe, cine unde au vrut, acélea să fie supuse și stătătoare călugărilor striini. Însă după cum vor fi scris și legiuit ctitorii în cărțile lor de închinăciune, pre acéea tocmeală neschimbată să trăiască.

Iar mănăstirile ce le-au cuprinsu călugării striini pre mită, să fie lipsiți de dânsule și să aibă a lăcui într-însele călugării țărâi și să aibă a le se lua și cărți, hrisoave și orice drése vor avea pre dânsule de la cei domni și vlădici striini.

Iar să le vor și ascunde și le-ar scoate înainte ori în ce vréme, niciodinioară crezute, priimite, nici în seamă băgate de nimea să nu fie, ce încă luate de la mâna lor să fie și să se spargă ca nește lucruri fără dreptate și cu strâmbătatea mitei făcute în silă și fără voia săborului țărâi.

Iar cine den domni<i>i cari-i va alége Dumnezeu după petrecerea noastră sau den vlădici sau den episcupi sau den boiari mari și putérnici se va ispiti vreodinioară pentru mita sau pentru rugăciunile și silniciile⁵ călugărilor striini sau cu îndemnarea a cuiva den striini sau den țeară a priimi céle cărți sau hrisoave ascunse de dinșii ce se-ar arăta

vreodată și < cine > acest hrisov al nostru, care easte cu sveatul, cu voia a tot soborul țărâi făcut, va călca și în seamă nu-l va băga și va închina și va supune vreuna den mănăstirile țărâi, veri den célea ce-au fost vândute și cârciumărite de acei striini, veri den cari n-au fost, acela om, domn fie, mitropolit fie, episcop fie, sau orice boiar mare va fi, ori striin, or de țeară, acela om dempreună cu îndrumătorii lui, preoții, care blăstem neaintea noastră și naintea adunării a toată țeara în sfintele odăjdii îmbrăcat și cu făcliile aprinse în mână înfricoșat și groaznic făcutu-l-au și blestămându-l, stinsu-ș-au făcliile cum easte légea blăstemului, care blăstem într-acest hrisov al nostru arătăm-l și noi și-l punem înainte.

Cum pre om ca acela carele va îndrăzni a sparge această săbornicească legătură, dempreună cu îndemnătorii lui, să-l spargă Domnul Dumnezeu; să-nvie cursa care nu o știe și vânătoarea ce i-au ascunsu să-l cuprinză și într-acéa cursă să cază; să-i fie curtea lui pustie și întru lăcuitul lui să nu aibă cine lăcui; să se șteargă numele lui den cartea vieții și cu dreptii să nu se scrie; să puie Dumnezeu pre păcătosul asupra lui și diavolul să stea de-a direapta lui cându se va judeca; să iasă osândit și rugăciunea lui să fie întru păcat și să fie zilele lui puține și deregătorii să o ia altul; să fie feciorii lui rămaș săraci și muiarea lui văduvă și să fie goniți den casa lor, datornic < i > să caute toate câte sântu ale lor; să jăhuiască striinii osteneala lui; osfințitori să n-aibă, nici să fie cineva a-l milui; să fie feciorii lui de peire, întru neam să se măture pomana lui; să se pomenească strămbătatea părinților naintea lui Dumnezeu și păcatul mâni-sa să nu se curățească, ce să fie înaintea lui Dumnezeu pururi; să cază de vrăjmașii lui în deșertu; să gonească vrăjmașul pre sufletul lui și să-l ajungă și să calce în pământu pomeana lui și la sfârșeniia să se ia cu păgânii și-n zioa den înfricoșata judecată să nu vază slava lui Dumnezeu și foc și spuză și vânt vihorât să-i fie partea paharului lui, împreună cu Iuda li cu Ariia. Și acéstea să se întâmpleze lui a le nimeri în valea matcei focului cu de trei ori anatema cu 318 părinți de la săborul Nicheii.

Așijderea iarși împotriva, cine va cinsti și va păzi neclătit această săbornicească tocmeală de-ntr-acest hrisov al nostru și va sili a întări și cu hrisovul lui, pe acela să-l auză Dumnezeu în zi de grijă a lui; să-l sprijinească numele Dumnezeului lu Iacov; să trimeată ajutoriu de la Sfântul și din Sion să-i folosească; să-l blagoslovească Domnul și să vază tot binele în toate zile < le > vieții lui; să-i de Dumnezeu zile lungi și blagoslovenie în veacul veacului; să se lumineze timpuriu lumina lui; să-i meargă nainte dereptatea lui și slava lui Dumnezeu să-l cuprinză; să răsare lumina lui la întunérec și întunérecul lui să fie ca amiază și să-i fie Dumnezeul lui cu dânsul pururea și să se sature cum cugetă sufletul lui acela la svârșenie; după moarte să intre < în > bucuriia Domnului Dumnezeului său și în veac să fie părtaș a bunătăț ca acélea carea ochiu n-au văzut, urechea n-au auzit și la inima omului n-au venit, carea au gătit Dumnezeu celora ce iubescu pre Dânsul, care Dumnezeu lăcuiaște în lumina cea neapropiată, Acela ce easte blagoslovit în veac, amin.

Și cătră mai mare credință a acestui lucru săbornicescu, mărturii aducem într-acest hrisov al nostru cinstiții și credincioșii sveatnicii domniei noastre și dregătorii

țării, duhovnici și miréni: кир втъцѣ нашемѣ архіимитрополит владика Теофил въсахъ Земли Влашкоє, кир Игнатіе епископѣ свѣтѣа Епископїи Римнически, кир Стефан епископѣ свѣтѣа Епископїи Бѣзѣвски, пан Теоѣосіе вел бан, пан Хріза вел дворник, пан Глигоріе вел логофѣт, пан Радѣл вел вистіар, пан Преѣа вел спатар, пан Бѣзінка вел ключер, пан Сокол вел столник, пан Радѣл вел комис, пан Вѣчина вел пехарник, пан Костандин вел постелник. И исправник, саам господства ми рекох⁶.

Și iarăși pentru acéea tărie a credinței, cu mâna noastră am iscălit și pecétea cea mare a țărâi noastre a o lega am poruncit⁷.

И написахъ азъ, Първѣл Радѣлович. Дан въ началнои полаташеи благоспасителеаемаго градѣ Бѣзѣреци, мѣсеца [...] ⁸ кѣ днѣ лѣта Въстїа Міра ꙗзрѣмъз и Спасенїа Міра ꙗхлѣ, господарстваже нашего седмаго лѣта⁹.

† Іѡ Матею ввевѣда, милостїею Божїею господинѣ.

Іѡ Матею вонводѣ <m.p.>

DANIC, Peciți 55.

Orig. perg., (38 × 45), pătat, inițială ornată și ornamente vegetale pe marginea stângă; hrisovul este împodobit la partea superioară, în mijlocul invocației treimice, cu stema țării, reprezentând corbul cruciger, flancat de aștri, înconjurată de ornamente florale, în tuș albastru și aur coloidal; semnătura voievodului, încadrată într-o compoziție vegetală executată în tuș auriu pe fond albastru, este despărțită în două de o compoziție cu o pasăre care ține în cioc un vrej de flori; în cuprinsul hrisovului, numele voievodului, unele inițiale și punctele sunt executate în aur; de asemenea, pentru unele inițiale ale numelor mănăstirilor și pentru unele puncte s-a folosit tuș roșu; sigiliu atârnat cu șnur împletit în mătase de culoare roșu, ocru, albastru și alb, căușul sigiliului din ceară naturală, cu diametrul de cca 14 cm, amprenta sigilară în ceară roșie, stricată pe margini.

Copii *ibid.*: Fotografii de doc., IV/4; Col. Doc. Muntenești, CLXIV 3, din 4 februarie 1857; BAR, Doc. ist., LIII/6. Lunile au fost completate după divan.

EDIȚII: Text, Codrescu, *Uricar*, vol. I, p. 327–336; Bolliac, *M-rile din Rom.*, p. 23, 24, 25, 465–473; Barbu, *O arheologie*, p. 97–102.

¹ „În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Sfânta Treime de viață izvoditoare și nedespărțită, amin”.

² Ad interlinear.

³ Repetat.

⁴ адѣнѣрѣ.

⁵ алничиле.

⁶ „Кур părintele nostru arhimitropolit vlădica Theofil al întregii Țări Românești, Кур Ignatie, episcop al Sfintei Episcopii a Râmnicului, Кур Ștefan, episcop al Sfintei Episcopii a Buzăului, pan Theodosie mare ban, pan Hrizea mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Radul mare vistier, pan Preda mare spătar, pan Buzinca mare clucer, pan Socol mare stolnic, pan Radul mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Constandin mare postelnic. Și исправник însăși spusa domniei mele”.

⁷ прекорѣнит.

⁸ Loc alb în orig.

⁹ „Și am scris eu, Pârvul Radulovici. Dat în scaunul de căpetenie al binecuvântatului oraș București, luna [...] 28 de zile, anul de la Facerea Lumii 7147 <1639> și de la Mântuirea Lumii 1639, în al șaptelea an al domniei noastre”.

11

1639 (7147) ianuarie 11, ziua de Sf. Theodosie, București

† Милостією Божією, Їу Матеи Басараба воієвода и господинь. Дават господство ми сіе повеленіє господства ми чистнѣишомѣ и прѣшценномѣ штьцѣ нашемѣ кир¹ Ștefan episcopul den sfânta Episcopie de la Buzău, ca să fie volnic sfinția lui cu această carte a domnie méle să aibă a opri pre tot omul de pre toate viile ale răposatului Negre cliucer den dealul Zoreștilor, câte vii vor fi fost ale lui Negre cliucer. Așijdere să oprească și de la morile lu Negre cliucer de lângă Episcopie pre tot omul, orice om va fi, nimenilea treabă să n-aibă den ruda lui cu viile și cu morile ce le-au închinat singur Negre cliucer. Și le-au dat sfintei Episcopii pentru sufletul lui, ca să fie sfintei Piscupii de hrană și lu Negre cliucer pomeană.

Și au arătat părintele episcopul Ștefan de la Buzău înaintea domnie méle la divan, cartea răposatului Negre cliucer de la vrémea lui de moarte cu mărturii și cu mare blestem și cartea răposatului Simion voievod vă leat 7110, pre vii și pre mori cum le-au dat Negre cliucer pentru pomeana.

Derept acéea, domnia mea încă am dat cartea domni<i>i méle, ca să fie volnic cu cartea domnie méle a opri pre tot omul de la vii și de la morile lui Negre cliucer și de la nimenilea opreală să n-aibă, că așa am judecat domnia mea.

Iară cui va părea strâmbu el să vie să stea de față la divan, iar, până nu vor veni de față cu părintele episcopul, să n-aibă nimenilea voie a ținea viile și morile².

Инако да нѣст по рече господства ми. И исправник сам рече господства ми.

Пис Лепѣдат 8 Бѣкѣрещи, въ дьнь Свѣти Θεодосіе, мѣсеца генаріе аї дьни, въ лѣт 7147³.

† Їу Матею воевода, милостією Божією господинь.

Їу Матею воеводъ <m.p.>

DANIC, Ep. Buzău, X/11.

Orig. rom., hârtie (31 × 25,6), sigiliu inelar în fum.

Copie *ibid.*: ms. 172, f. 176.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului și preasfințitului părintelui nostru chir”.

² мориле.

³ „A scris Lepădat în București, în ziua Sfântului Theodosie, luna ianuarie 11 zile, anul 7148 <1639>”.

mănăstiri Coziei cei mai sus-zise bălțile carele să numesc balta Căbălul, adecă de la Săpatul în jos până la gura Ialomiții pe Dunăre, oricâte să vor afla, cu toate gârlele câte să varsă din Dunăre într-acéle bălți. Pentru că acéste bălți, carele sunt mai sus-zise, au fost de moștenire ale sfintei mănăstiri Coziei, date și miluită sfânta mănăstire de la răposatul Mircea voievod cel Bătrân, carele au făcut pre sfânta mănăstire din temelie, de când au fost curgerea anilor 6987. Și de atuncea tot au ținut sfânta mănăstire Coziia bălțile ce sunt zise mai sus cu bună pace și cu nimenia n-au avut nici o judecată.

Iar după acéea, când au fost acum în zilele domniei méle, dar cinstitul boiariul domniei méle, Socol vel stolnic de la Cornățeni, el au scornit judecată pentru acéle bălți Căbălul și au venit înaintea domniei méle în divanul cel mare și au stăut de față cu părintele egumenul Efrem de la sfânta mănăstire Coziia. Și așa zicea Socol vel stolnic, precum că au avut și el parte în balta Căbălul, numai căci au avut Socol vel stolnic oarecare sate aproape de baltă, ca să ție și el în balta Căbălul.

Întru acéea, domniia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu dimpreună cu părintele nostru arhiepiscopul și mitropolitul vlădica Theofil al Țării Rumânești și cu toți cinstiții boiarii domniei méle și au arătat egumenul Efrem înaintea domniei méle în divan hrisoave vechi și bătrâne de la ceialalți domni bătrâni ce au fost mai denainte și hrisevul strămoșului domniei méle, răposatului Io Basarab voievod, fiiul lui Basarab voievod celui bătrân, pentru acéste bălți și bine am adevărat domniia mea dimpreună cu tot divanul precum au avut treabă Socol stolnicul numai cu satele lui și cu uscatul, iar cu bălțile sfintei mănăstiri Coziei n-au avut nimenea nici o treabă.

Pentru acéea, au rămas boiariul domniei méle Socol vel stolnic de lége și de judecată dinnaintea domniei méle și am dat domniia mea ca să fie sfânta mănăstire Coziia balta Căbălul cu bună pace de cătră Socol stolnicul, dupre cum au ținut și mai dennainte vréme și supărare să nu aibă de la nimenea în véci.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri Coziei cei mai sus-zise o moșie carea să numéște Orlea cu tot hotarul cât are, din hotar până-n hotar, pe apă și pe uscat și bălțile cât ține balta Orlii toată, balta cât ține Mamina în sus, până în balta Bistriței de la Orlea în sus, pentru că au dat-o și au închinat-o răposații părinții și unchii și frații răposatului Barbului vel ban al Craiovei și frate-său, Drăghici postelnic, pentru pomană și pentru sufletele lor, ca să fie sfintei mănăstiri moșie ohabnică, iar lor vécinică pomenire. Și am văzut domniia mea și hrisevul răposatului bătrânului Io Dan voievod de când au fost curgerea anilor 6900 și hrisevul bătrânului Radului voievod, feciorul lui Dan voievod cu leatul 6983 și hrisevul răposatului Basarab voievod cel Tânăr, fiiul lui Basarab voievod cel Bătrân, cu leatul 7038 și cartea răposatului Barbului ce au fost vel ban pentru acéste bălți Căbălul și pentru această baltă de la Orlea, carea să numéște Mamina, cu toate hotarale și cu toate gârlele, dupre cum easte mai sus-scris.

Pentru acéea și domniia mea încă am înnoit și am întărit acéle hrisoave bătrâne cu această carte a domniei méle, deprecum au fost și mai denainte vréme. Și am dat domniia mea sfintei mănăstiri Coziei, ca să fie ei balta Căbălul și Orlea carea să numéște Mamina pe hotarăle céle bătrâne și pe sémne, moșie de moștenire și ohamnice spre întărire. Și de nimenea nici o bântuială să nu aibă, după porunca domniei méle.

Iată și blestem punem domniia mea i proci¹.
Measeța ghenar, în 12 zile, leat 7147 <1639>.

DANIC, Ms. 209, f. 255v–256.
Copie rom.

¹ „Și cealalte”; copie incompletă, lipsește sfârșitul.

14

1639 (7147) ianuarie 15

† Adecă eu, Albul și cu frate-meu, Dragomir den Comiși ot sudstvo Teleorman, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să hie de mare credință la mâna jupânului Bunii logofăt și a coconilor dumnealui, cum să să știe că ne-am vândut dumnealui rumâni cu feciorii noștri¹ și cu moșâia noastră, cât să va alege den sat den Comiși.

Și ne-am vândut noi rumâni de a noastră bunăvoie, fără nici o silă, dreptu ughi 26 și cu știrea a mulți boiari și megiiși dempregiurul locului, anume: Nica postelnic ot Balosin și Staico logofăt, feciorul Trifei² slujer ot Orbească i Bunea ot tam și Iancul pârcălabul și Șârbu ceaușul și Bunea și Stan și Albul ot Șăvărăști și Costandin grecul.

Aceasta am scris și mărturisim noi de a noastră bunăvoi.

Și mai pentru adeverită credință, pusu-ne-am mai jos degetele în loc de pecéte, ca să să crează.

Și am scris eu, Radul logofăt snă Barborici ot Bucureșt<ii> za Vede.

Pis measeța ghenarie 15, leat 7147 <1639>.

† Nica Dimitriu

† Staicu logofăt

Albul

† Dragomir

† Bunea

Κοσταντινος μαρτιρωσ³

† Șârbu ceauș

Albul
† Iancul pârcălab⁴.

BAR, Doc. ist., CXCVI/205.
Orig. rom., hârtie (18 × 21), 6 sigilii inelare în fum și în tuș.

¹ ноцрїи.

² Трифєи.

³ „Constantin martor”.

⁴ Semnături autografe.

15

1639 (7147) ianuarie 15

† Adecă eu, jupânul¹ Gheorghe vistier, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mâna părintelui² egumenul Zosim de la sfânta mănăstire de la Mislea, cum să se știe că au avut o țigancă pre nume Neaga la un țigan al meu. Și această țigancă o au fostu luatū părintele³ egumenul den țigăniia domnească cu cartea domnu nostrum, lu Mate<i> voievod, și cu zapisul globni<ci>lor domnești pentru o țigancă a lui, pre nume Tudora.

Deci eu am dat părintelui² egumenul țigancă pentru țigancă, o fată de țigan pre nume Vlădaie, ci o am fostu luatū de la Danciul clucer Doicescul pentru o țigancă a mea, precum ce o au fostu la un țigan al Danciului clucer de Doicești și m-am plătitu.

Și mărturie: jupan Para peharnic i jupan Tudor comis ot Izvor i jupan Bunea vtori vistier i Radul logofăt ot Popești.

Și pentru credință, pusu-me-am și pecéte.

Pis ghenarie 15 dni, vă leat 7147 <1639>.

Gheorghe vistiier
Para peharnic mărturia⁴.

DANIC, M-rea Mislea, III/5.
Orig. rom., hârtie (32,2 × 21,7), sigiliu inelar în fum.

Rez., Ionașcu, *Mărturii Radu Popescu*, p. 19.

¹ ждпънал.

² перинтелеџи.

³ перинтеле.

⁴ Semnături autografe.

† Adecă eu, unchiașul Micul den Dragoslavele, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna fiiu-mieu Stanciului și a fie-mea Velicăi, cum să se știe: câștigat milostivul Dumnezeu la casa noastră pre cuscrul Radul și pre cuskra Voica depreună cu oameni buni, pentru o tocmeală care-au lăsat milostivul Dumnezeu, c-au avut dumnealui un cocon și unchiașul Micul o cocoană. Ș-au grăit dumnealor cu acei oameni buni depreună cu acei oameni, împotriva tocmealei. Noi încă am fost bucuroși, că au fost voia lui Dumnezeu.

După acéea, să se știe adevărit ce-am făcut mertic de zéstre fêtei méle întâi 4 délnițe și cu rumâni ce se vor alége a acelor 4 délnițe în sat, în Bădəni și de alalte de ce-am putut. Iară, după după moartea noastră, cine se va ispiti a face într-altu chipu, preste cuvântul nostru și peste zapisul nostru, măcar ce rudă va fi¹, acela om să fie tréclat blăstemat de Vlădica Iisus Hristos și de 12 apostoli și de 318 oteți ije sut vă Nikei. Și să aibă parte cu Iuda și cu Ariie într-un loc ei. Că i le-am dat acéle 4 délnițe ce s-au sus scris, să fie lor în moșie și feciorilor și nepoților în veac.

Și mărturie: de Stoienești, Iane și de Dragoslavele, anume [...]ian² și Ion și Orzan, den Bogătești, Stanciul logofăt și iar den Stoienești, Stan Cârlan și mulți oameni buni.

Aceasta să se știe.

Pis measeța ghenarie 15, vă leat 7147 <1639>.

Eu Micul³.

DANIC, Col. E. Vârtosu, I/61.

Orig. rom., hârtie (32 × 18,7), sigiliu inelar în fum.

¹ Фих.

² Loc rupt în orig.

³ Semnătură autografă.

† Милостією Божією, Їѡ Матей Басараба воеводѣ и господинѣ. Пишет господарства ми voao, tuturor oamenilor cari aveți vii pe ocina și pre moșia mănăstirii Codmeana. Cătră aceasta vă dau în știre domniia mea: în vreme ce veți vedea această carte a domni<i>i méle și oamenii mănăstirii, iar voi să căutați cât vin va lua de la voi partea mănăstirii de vinerici, să aveți a-l duce voi, cu carăle voastră și cu vita voastră până la sfânta mănăstire, cum duc și printr-alte mănăstiri pre unde au dealuri și milă de la domni și de la ctitori.

Iar carele nu-l va duce bine să știe că mare certare va avea.

Această v-am scris domniia mea.

Инако да нѣст. И исправник, сам рече господства ми.

Генаріе ѿї, въ лѣтѣ „зрмз <1639>.

DANIC, Ms. 357, f. 113v.

Copie rom.

18

1639 (7147) ianuarie 16, București

† Jupan Preda spătar, ficiorul jupan<ului> Theodosie marele ban, nepotul răposatului jupan Preda biv vel ban ot Cepturoia, scris-am acesta al meu zapis la mâna Danciului logofătul ot Pârâiani, cum să știe că i-am vândut satul Vulpénii și satul Grua tot cu toate hotarale lor și cu toț rumânii, câț să vor afla dentr-aceste sate, de preste tot locul, den câmpu, den pădure, den apa și cu siliștili și cu viili, den hotar până-n hotar, pre hotarale cele bătrâne, pentru că am vândut acéste sate ce scriu mai sus Danciului logofăt, drept noao sute și treizăci de galbeni gata, cu știre a tuturor fraților miei și a rudelor méle, pentru că am fost datori unor turci ughi 778. Deci s-au băgat Danciul logofăt chezaș pre mini, pântru acești bani la turci și am pus aceste sate zălog.

Iar, când au fost la zi, n-am putut da banii, nici m-am îndurat de aceste sate, ci iar s-au băgat Danciul logofăt chizaș pre acești bani, de i-au luat pre ceară nainte într-un an, ocoa câte 6 costande. Iar mie așa mi-au fost tocmeala cu Danciul logofăt: cum, de voi¹ putea da eu banii, să-m umble mie zăce² în doisprăzici, într-un an fac ughi 930, ca să nu între într-aceste sate alt boieri³ sau cineva din si<n>gele meu, ci să fie moșia iar pre sama mea. Iar, de s-ar fi⁴ apucat cineva din frații miei până la această zi, să dea pre ceară cum umblă câte 8 costande.

Iar când au fost la zi și au apucat turcii și neguțătorii pre Danciul logofăt, eu n-am avut să dau acești bani și am întrebat pre toți frații⁵ miei, ca să plătească ceara dator[nicil]or⁶ și nime nu s-au apucat.

Derept acéea, am vândut Danciului logofăt de a mea bunăvoie, ca să-i fie moșie. Iar Danciul logofăt a plătit ceara câte 8 costande. Diript acéea, am scris acest zapis, ca să fie de mare credințe cum au dat acești bani pre mâna mea, de m-am plătit de datoriia mea. Diript acéea, niminili treabă⁷ să n-aibă cu el, că eu mi-am⁸ întrebat toți frații miei și toate rudele méle, când am vândut Danciului logofăt și niminili n-au vrut să s-apuce să dea banii, ci să-i fie moșie în vecie.

Însă să <să> știe că am fostu judecit niști rumâni dentr-acéste sate, până nu le-am fostu zălojit, care sântu oamenii scriși anume într-un zapis, ce easte la

Danciul logofăt, ce acéea să aibă bună pace de rumânie. Iar alții, câți să vor afla dintr-aceste sate, toți i-am vândut cum scrie mai sus.

Și mărturie: pan Dumitru vel pitar ot Filiiși i ot Brădești, Barbul peharnic i ot Târnavă, Radul logofăt i ot Cernaia, Iacov clucer i ot Spinéni, Dumitrașco clucer i Vasilie spătar i ot Ceplea, Preda vornic i ot Glogova, Necula pârcălab i Vintilă postelnic i ot Șâtoia, Mihart clucer i ot Pleșui, Ianea i Drăghici logofăt i ot Brătășani, Ghinea slujer i ot Breasta, Balica peharnic i ot Goiești, Fisénțea logofăt i Dumitrașco i ot Zătreni, Stanciul postelnic i Udrea postelnic.

Și pintru credințe⁹, mi-am⁸ pus și pecete și iscălitura mea, ca să crează.

Pis az, Isac logofăt snă Mehedințului logofăt ot Frâncești u grad București, ghenarie 16 dni, leat 7147 <1639>.

Dumitru vel pitar
Preda spătar
Nicola pârcălabul
Radul logofăt ot Târnavă
Mihai, fratele Fiseanțai ot Goiești¹⁰.

DANIC, M-rea Surpatele, II/1.

Orig. rom., hârtie dublă (36 × 25) prost conservat; o parte puțin vizibilă, tăiat la îndoituri, 4 sigilii inelare în tuș,

Copie *ibid.*: M-rea Surpatele, II/2.

¹ бѡни.

² зъчѣ.

³ бѡнеріи.

⁴ фин.

⁵ фраціи.

⁶ Лос rupt în orig.

⁷ трѣабѣ.

⁸ миаѡ.

⁹ крединцѣ.

¹⁰ Semnături autografe; ultima scrisă pe verso.

† Jupâneasa Stanca, împreună cu fie-mea, Neacșa, facem cest zapis al nostru să fie de mare credință la mâna măriei sale domnu nostru, Io Mateiu Basarab voievod, cum să se știe că i-am vândut dumnealui viia soției mele, Mihai, ce am avut la Căldărușani, unde au pus vodă, mărie sa, mănăstirea, drept ughi 35.

Și am vândut măriei sale domnu nostru acea vie de a noastră bunăvoie, fără nici o silă.

Aceasta scriim și mărturisim cu acest zăpis, ca să se crează.

Pis ghenarie 16 dni, vă leat 7147 <1639>.

Tudor comis
Theodosie vel ban
Hrizea vel dvornic
Gligorie vel logofăt
Eu Radul vel vistier
Buzinca vel cliucer¹.

DANIC, M-rea Căldărușani, VIII/3.

Orig. rom., hârtie (15 × 20,5).

Copie, BAR, Doc. ist., CMIV/214.

¹ Semnături autografe.

20

1639 (7147) ianuarie 17

† Adecă eu, Albul, feciorul Oprei logofăt din Rătivoiești, scris-am acesta al meu zăpis, să fie de credință la mâna dumnealui jupan Stroe vtori¹ vistier, cum să se știe că i-am vândut dumnealui o delniță den sat den Ștefănești den câmpu, den pădure, den apă, den siliștea satului și cu vinăriciul den² deal de preste tot hotarul, drept bani gata ughi 50. Și o am vândut eu de a mea bunăvoie, ca să-i fie dumnealui moșie ohabnică în véci și coconilor dumnealui, câți Dumnezău i va dăru.

Și mărturie au fost la această tocmeală³ mulți boiari carii ș-au pus mai jos pecețili și iscala. Și pântru mai adeverită credință, pus-am și eu pecétea și numele meu mai jos, ca să se știe.

Și am scris eu, Dragomir cămăraș din Rătivoiești și mărturisescu.

Pis ghenarie 17 dni, vă leat 7147 <1639>.

Eu Albul din Rătevoiești⁴.

BAR, Doc. ist., XXIX/160.

Orig. rom., hârtie (21 × 24,3), sigiliu inelar în tuș.

Reg., Rosetti, *Pământul*, p. 96.

¹ Greșit pentru *vel*.

² ДЕЛ.

³ ТОКМЕАЛЪ.

⁴ Semnătură autografă.

† Милостією Божією, Їѡ Матеи Басараба ввевѡда и господинъ. Дават господство ми сѣи повеленіе господства ми слѣдѣ господства ми, Oanei logofăt ot Gurguiați, ot sudstvo Vlașca, ce easte la roșii aleș, ca să hii volnic cu această carte a domnie méle de să-ș ție un sălaş de țigani, anume: Radul țiganul Pilat și cu țiganca lui, Mușa și cu feciorii loru, anume: Sava și Voica și Rada și Stana și cu câți le va mai da Dumnezeu, care țigani i-au fostu cumpărat Condea biv vel armaș de la Preda den Paia.

Iară, cându au fostu în zilele lu Leon voievod, tâmplatu-i-se-au Condei biv vel armaș moarte, de au murit și au fostu rămas datoriu jupânului Rustei neguțatoriul¹ ughi 60. Deci apoi Rustea neguțatoriul, el au apucat pe Ianu căpitan, fratele Condei armașul, de acei ughi 60, ce scriu mai sus, ca să-i plătească banii. Iară Ianu căpitan alți bani n-au avut să-i dea, ci au dat acei țigani, în prețul acelor ughi 60, de au plătit datoriia frăține-său Condei armașul.

Apoi Rustea neguțatoriul, împreună cu feciorii lui, anume: Velisari și Leca, ei au vândut acei țigani ce sântu mai sus-ziși, slugii² domnie<i> méle Oanei logofăt, dreptu ughi 60, bani gata, cu zăpis den mâna loru de vânzare.

Iară cându au fostu apoi, sculatu-s-au Bălaci, feciorul lu Mateiu den Paia, ca să ia țiganii de la sluga domnie méle, Oana logofăt și au zis că sântu ai lui de moșie. Iară Oana logofăt, el au apucat pre Ianu căpitan, căci au fostu cumpărați acești țigani de frate-său, Conda armașul și i-au fostu dat Rustei [în datoria]³ Condei armaș. Și au venit Oana și Ianu și Bălaci toț de față, înaintea domnie méle, de s-au pârât de față.

Într-acéea, domnia mea am căutat și am judecat pre dreptu și pre lége, împreună cu toți cinstiții diregătorii domnie méle și am dat domnia mea Oanei logofăt să-ș ție țiganii⁴, cum i-au cumpărat să-i fie lui moșie și feciorilor lui în véci. Iară Bălaci să-ș caute țiganii la Preda, că au rămas Bălaci de lége den divan.

Инако да нѣст, по рече господства ми. И исправник сам рече господства ми.

Пис мѣсеца генаріе ̑ѣ, въ лѣт зрѣмз <1639>.

† Їѡ Матею ввевѡда, милостією Божією господинъ.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., CCCXLVII/4.

Orig. rom., hârtie (32 × 22), rupt la îndoituri, sigiliu mijlociu în chinovar.

¹ нѣдѣлѣторюл.

² слугіе.

³ Loc rupt în orig.

⁴ циганіе.

Adecă eu, Paisie monahul ot Mihăiești și cu nepotu-mieu, Vasilie, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la sfânta mănăstire Coziia pentru rumânii mănăstirii de la Sevestreni, pentru că au fost Rudénii niște boiari silnici, cum știu mulți boiari, c-au luat acești rumâni în sila lor mai dânaite vréme.

Iar când au fost în zilele lui Șarban vodă, iar i-au luat călugării și i-au dus la siliștea lor. Iar Rudénii, când au fost în zilele Radului vodă, iar au venit și i-au luat în sila lor, făr dă știrea domni<i>i. Într-acéea, mers-au călugării înaintea Radului vodă și au rămas Rudénii de lége și au luat călugării rumânii. După acéea, iar i-au luat Rudénii.

Iar când au fost acum, în zilele domnului nostru, Matei voivod, văzând părintele Efrem și toți părinții <că-i> împresoară în sila lor, de iau rumânii mănăstirii, mers-au părintele Efrem și au luat în răvașe domnești mulți boiari și megiași, ca să adevereze de acești rumâni ce-s mai sus-scriși, cum vor ști cu ale lor suflete. Așâjderea luatu-m-au și pre mine și pre nepotu-mieu, Vasilie, ci mai bătrâni de mine altul nu va afla. Ci eu mărturisescu și dau cu sufletul meu, că acești rumâni sunt ai Coz<i>i. Iar cine va zice într-alt chip, să dea seama cu sufletul lui, iar în viața mea și după moartea mea așa mărturisescu. Și pentru mai adevărată credință, pus-am și pécétea.

Pis ghenarie 20 dni, vă leat 7147 <1639>.

DANIC, Ms. 712, f. 428.

Copie rom.; altă copie *ibid.*, ms. 209, f. 91.

† Adecă eu, Stan, feciorul Borcii ot Ploiești, scriu și mărturisiscu cu¹ al miu zapis, să fie di mare credență la mâna jupânului Bunie vtori vistiiar, cumu să să știe că i-am vândut domni<i>i lui trei pogoni de vii în dealul Neagovanilor, care am fostu cumpărat și eu di la Cârstena și² de la feciorii ei, anume: Dumitru i Pătru, însă cu moșâe, cu cât să va alége, deript bani gata ughi 31. Și² o am vândut di bunăvoia nostru și cu șterea tuturor megiașelor, ca să-i fie domni<i>i lui și² coconilor domnie lui moșâie ohabnică.

Și la tocmeala noastră fost-au mulțe boiari mărturie, anumi: Negură și Neagul Ciochină și Stoica Brăniscul și Stan Piștirig și Stoica Robul și Radul lu Cârstian și uncheașul Dragul și Albuț armașul za vistiiarie și Mihaiu snă Tănasie ot Bărbătești.

Și pentru mai mari credința, mi-am pus și pecete.
Ispisah ghenarie 20 dni.
Pis az Șărbul paharnic, vă leat 7147 <1639>.
Negură. Neagul. Stan snă Borcea ot Ploiești. Mihaiu.
Eu Dumitru logofăt mărturisescu cum scrie mai sus
Goran logofăt măturie
Udriște logofăt snă Opr<i>i logofăt ot Șărineaș³.

DANIC, M-rea Săringar, XIII/5.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 20,5), 3 sigilii inelare în tuș.
Fotocopie după copie adevărită; *ibid.*: ms. 1947, vol. III, f. 309.

¹ Repetat.

² ше.

³ Semnături autografe.

† Милостією Божією, Їв Матен Басараба воеводі и господинъ вѣсон Земле
Вггровлахійскоє. Дават господство ми сїи повеленїи господства ми сдѣл
господства ми, Савен ватаф, сынъ Негрев логофет wt Вѣкѣреци и със сынови си,
елицеѡ Богъ даст, такоже да ест емѡ wчинѡ ѡ Дол Вѣкѣреціи, въ сѣдство Блхов,
wбаче wt дел Добрев wt Дол Вѣкѣреціи, сежени п wt по вѣс хотаром, варе елико
изверет се, понеже сїи више речени сежени за wчинъ wt Дол Вѣкѣреци бил ест
свѣтѣи монастыр свѣтаа Троиць, ешиже wt прежде врѣме. Я кѣда ест бил пре
дѣни покоинаго, старого Ялѣѣандръ воеводъ, а Негре логофет, ваца Савен ватаф,
wn ест бил сѣтворил ѡстроєніє и промененіє със свѣтаа монастыр свѣтаа Троиць
тере ест бил дал Негре логофет на свѣтаа монастыр свѣтаа Троиць лѣ wt
рѣзодаре за виноградѣ, кое рѣзодаре бил ест въ виноградѣ свѣтѣи монастыр въ
wчина из гор. Я свѣтаа Троиць бил ест дал Негрев логофет сїи више речени п
сежени wt wчинъ, wt част Добрев wt Дол Вѣкѣреціи, дѣдїно радї дѣдинъ. И вѣс
дрѣжал със добро мирно промененіє, wви със дрѣзи.

Я потом, кѣда ест бил пре дѣни покоинаго Радѣл воеводъ, а калѣгерїи wt
свѣтаа Троиць, wни ест бил подїгал прѣх и вѣ волѣри хотарничи и вѣзимал ест
виноградї Негрев логофет и вѣзимал ест и сїи више речени п за сежени wt
wчинъ, wt Дол Вѣкѣреци, без пѣт и без правостїю и въ силост их.

И къда ест бил нынѣ въ дъни господство ми, а Сава батах, сынъ Негрев логофет ѿн видѣше толика кривостію ѿт къ калдгеріи ѿт Свѣтаа Троиць, възимал ест кѣ за волѣри хотарничи по рѣваше господскіи, ѿт пред господства ми ѿт диван. И вист исправник на хотарничиі почитенномѣ правител господства ми, ждпан Вѣчина вел пехарник. Въ том, тех кѣ за волѣри, ѿни ест смотрил и ѿбрѣтал със дѣшами их како ест бил ѿчина Савей батах тех ѿ сежени притеснени ѿт къ калдгеріе, без права и без работа. Таже ю ест пакиже по рѣка Савей батах, како ест бил и ѿт прежде врѣме, како видѣл ест и книга покойнаго стараго Алѣксандрѣ воеводѣ ѿт промененіе на рѣка Савей батах. А калдгеріи ѿт Свѣтаа Троиць, ѿни да имат дрѣжати Негрев логофет винограді¹ и със винаричюл, како ест више пис. И видѣх господство ми ѿбѣ две рѣваше господски и книга ѿвем кѣ волѣри хотарничи за сѣжденіе и за хотарничиіе на рѣка Савей батах. И поставил ест камени и белѣги како ест бил по правостію и како ѿбрѣтал ѿни със дѣшами их.

А един запис, что ест извадил егѣмена Танасіе ѿт Свѣтаа Троиць пред ѿвем волѣри хотарничи, како ест бил поклонил попа Станчюл ѿчина его ѿт Вѣкъреци на Свѣтаа Троиць със великое клетво. Сѣни, ако видѣл сице, пакиже ест дал и избранил ѿт къ ѿчина свѣтѣи монастыр како ест бил дална и ѿт попа Станчюл.

И пак да ест Савей батах ѿчинѣ 8 Вѣкъреци, сежени ѿ пол въ гор хотар, ѿт полю и ѿт шѣмѣ и ѿт вода и ѿт по вѣс хотаром, понеже ест покѣпил Сава батах ѿт на Стан ѿт Вѣкъреци, за ̄а аспри готови и със запис ѿт проданіе.

И пак покѣпи Сава батах ѿт на Нѣнчюл ѿт Вѣкърециі чотири сежени и половино въ гор хотар, ѿт полю и ѿт шѣмѣ и ѿт вода и ѿт по вѣс хотаром, раді ̄х аспри готови и със запис.

И пак покѣпи Сава батах ѿчинѣ 8 Вѣкърециі, ̄ сежени, сежено по ̄р аспри, чин аспри ̄а, ѿт над Гіѿрма ѿт Вѣкъреци и със запис ѿт проданіе.

И пак ѿт на Ангелаки ѿт Вѣкърециі, ̄ сежени ѿт по вѣс хотаром, за ̄а аспри готови и със запис.

И пак ѿт на Ёѿрга ѿт Вѣкърециі, сежени ̄г 8 полю и два на десет 8 вода, за ̄ат² аспри готови и със запис.

И пак да ест Савей батах един вечин, по име: Млѣхилѣ, сынъ Радѣл Гогорец, ѿт село Флокоаса и със сынови его, понеже ест покѣпи ѿт на сынови Павел шефар, по име: Радѣл и ѣдрѣ ѿт Косова, за ̄в аспри готови и със запис.

И пак покѣпи Сава батаф едіно циган, по име Фрѣнкѣл и със ациганкам са, на име Армѣнка, ѿт на Ялѣл, сынъ Ялѣл лѿгѿфет ѿт Рѣтивоeciі, за ̄з аспри готови и със запис ѿт проданіе.

И пак покѣпи ѡт на Василіе, сынъ Ялѣдл логофет ѡт Рѣтивоеціи, єдин циган, на име Радѣл, за ѣдѣ аспри готови и със запис, кое циган вист и Ялѣдлов логѡфет покѣпеніе ѡт на Іван, сынъ Баліе спатар ѡт Добринеціи ѡт прежде врѣме.

И пак [да ест Савей]³ батах єдна циганкѣ, на име Стоикѣ, понеже ест сіа циганкѣ Стоикѣ више пис, вила ест Нѣкшѣлов чаѣш ѡт Микшани ѡт по єдин циган Савей батах. Таже, ест сътворил ѡстроєніе и променєніе със Нѣкшѣл чаѣш, тере ест дал Сава батах [Нѣ]²кшѣло чаѣш радї Стоикѣ циганка по дрѣга циганкѣ, по име Грѣдіна, циганкѣ радї ци[га]²нкѣ и със запис ѡт такмеженіе. И дал ест и аспри ѣдѣ готови.

<И> пак да ест Савей батах єдна циганкѣ, на име Мѣша, понеже сіа циганкѣ, Мѣша, вила ест Гидѣлов пѣхарник, сынъ Тоадер слѣжер, за прѣкю ѡт на жителница его, Нѣкша, таже ѡ ест бил възимал єдин циган Савей батах. Въ том, Гидѣл пѣхарник ѡн нѣст моглѣ да раздрал чилѣд, нѣ ѡ такмише се със Сава батах тере ест дал дрѣга циган, на име Богдана, да ест циганкѣ радї циганкѣ, како ест закона хѡрев и със запис ѡт такмеженіе.

И продадоше сїи више речени люді и болѣри нихне ѡчине и ацигани ѡт довроволѣ их, без ни єдна силост и със ѡзнаніе въсѣм болѣром и а мегіашом ѡт ѡкрѣст местом и ѡт пред господства ми, како видѣхом господство ми и записове их ѡт проданіе на рѣка Савей вѣтах, със многа свєдїтелїи ѡ запис.

Сего радї дах и господство ми слѣга господства ми, Савей батах, такоже да ест емѣ сїи више речени дѣдіне и ацигани за дѣдіно и въ ѡхав, емѣ и сыновом и видком и прѣвидчитом въ вѣк. И не ѡт кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже и свєдїтелїи поставих господство ми: жѣпан Тевѣосїе великїи бан Кралеѡскїи и жѣпан Хриза великїи дворник и жѣпан Глигорїе великїи логофет и жѣпан Радѣл великїи вистїар и жѣпан Преда великїи спатар и жѣпан Бѣзинка вел ключер и жѣпан Сокол великїи столник и жѣпан Радѣл вел комис и жѣпан Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, вел логофет.

И аз, Дѣмитрѣ логофет, на чертахъ въ настоѣ граду Бѣкѣреціи, мѣсеца генарїе ѣдѣ дни и ѡт Ядама даже до нынѣ, въ село писаніе, течєніа лѣтом, въ лѣт ѣрѣмѣ.

† Іѡ Матею ѡсѣѡда, милостїею Божїею господинѣ.

Іѡ Матею ѡсѣѡдѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei

mele, Sava vătaf, fiul lui Negre logofăt din Văcărești și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Văcăreștii de Jos, din județul Ilfov, însă din partea lui Dobre din Văcăreștii de Jos, 80 stânjeni de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că acești stânjeni de ocină mai sus-ziși din Văcăreștii de Jos au fost ai sfintei mănăstiri Sfânta Troiță, încă de mai înainte vreme. Iar când a fost în zilele răposatului, bătrânului Alexandru voievod, iar Negre logofăt, tatăl lui Sava vătaf, el a făcut întocmire și schimb cu sfânta mănăstire Sfânta Troiță, de a dat Negre logofăt la sfânta mănăstire Sfânta Troiță 31 răzoare de vie, care răzoare au fost în via sfintei mănăstiri, în ocina din sus. Iar Sfânta Troiță a dat lui Negre logofăt acești mai sus-ziși 80 stânjeni de ocină, din partea lui Dobre din Văcăreștii de Jos, dedină pentru dedină. Și au tot stăpânit cu bună pace schimbul, unii ca alții.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Radul voievod, călugării de la Sfânta Troiță, ei au ridicat pâra și <cu> 12 boieri hotarnici și au luat via lui Negre logofăt și au luat și acești mai sus-ziși 80 stânjeni de ocină, din Văcăreștii de Jos, fără cale și fără judecată și în sila lor.

Iar când a fost acum în zilele domniei mele, iar Sava vătaf, fiul lui Negre logofăt, el văzând atâta nedreptate de la călugării de la Sfânta Troiță, a luat 24 boieri hotarnici pe răvașe domnești, înaintea domniei mele din divan. Și ispravnic la hotărnicie a fost cinstitul dregător al domniei mele, jupan Vucina mare paharnic. Întru aceea, acei 24 boieri, ei au socotit și au aflat cu sufletele lor că acei 80 stânjeni au fost ocina lui Sava vătaf și au fost cotropiți de către călugări, fără dreptate și fără treabă. Apoi, au fost iarăși pe mâna lui Sava vătaf, cum au fost și mai înainte vreme, cum am văzut și cartea de schimb a răposatului, bătrânului Alexandru voievod la mâna lui Sava vătaf. Iar călugării de la Sfânta Troiță, ei să stăpânească via lui Negre logofăt și cu vinăriciul, cum este mai sus-scris. Și am văzut domnia mea amândouă răvașele domnești și cartea de judecată și de hotărnicie a acelor 24 boieri hotarnici la mâna lui Sava vătaf. Și au pus pietre și semne, cum a fost după dreptate și cum au aflat ei cu sufletele lor.

Iar un zăpis, l-a scos egumenul Tanasie de la Sfânta Troiță înaintea acelor boieri hotarnici, cum că a închinat popa Stanciul ocina lui din Văcărești la Sfânta Troiță cu mare blestem. Ei, dacă au văzut așa, iarăși au dat-o și au ales-o către ocina sfintei mănăstiri, cum a fost dată și de popa Stanciul.

Și iar să-i fie lui Sava vătaf ocină în Văcărești, 8 stânjeni și jumătate, în hotarul de sus, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Sava vătaf de la Stan din Văcărești, pentru 1 000 aspri gata și cu zăpis de vânzare.

Și iar a cumpărat Sava vătaf de la Nenciul din Văcărești patru stânjeni și jumătate în hotarul de sus, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pentru 600 aspri gata și cu zăpis.

Și iar a cumpărat Sava vătaf ocină în Văcărești, 10 stânjeni, stânjenul câte 100 aspri, fac 1 000 aspri, de la Ghiorma din Văcărești și cu zăpis de vânzare.

Și iar de la Anghelache din Văcărești, 10 stânjeni de peste tot hotarul, pentru 1 000 aspri și cu zăpis.

Și iar de la Iorga din Văcărești, 13 stânjeni în câmp și doisprezece la apă, pentru 1 300² aspri gata și cu zăpis.

Și iar să-i fie lui Sava vătaf un vecin, anume Mihăilă, fiul lui Radul Gogoreț din satul Flocoasa și cu fiii lui, pentru că l-a cumpărat de la fiii lui Pavel șufar, anume: Radul și Udrea din Cosoba, pentru 2 000 aspri gata și cu zăpis.

Și iar a cumpărat Sava vătaf un țigan, anume Frâncul și cu țiganca lui, anume Armeanca, de la Albul, fiul lui Albul logofăt din Rătivoiești, pentru 7 000 aspri gata și cu zăpis de vânzare.

Și iar a cumpărat de la Vasilie, fiul lui Albul logofăt din Rătivoiești, un țigan, anume Radul, pentru 4 400 aspri gata și cu zăpis, care țigan și lui Albul logofăt i-a fost de cumpărătură de la Ivan, fiul lui Balea spătar din Dobrinești, de mai înainte vreme.

Și iar [să fie lui Sava]³ vătaf o țigancă, anume Stoica, pentru că această țigancă mai sus-scrisă, Stoica, a fost a lui Neacșul ceauș din Micșani de pe un țigan al lui Sava vătaf. Apoi, a făcut întocmire și schimb cu Neacșul ceauș, de a dat Sava vătaf lui Neacșu ceauș pentru țiganca Stoica pe altă țigancă, anume Grădina, țigancă pentru țigancă și cu zăpis de întocmire. Și a dat și 1 000 aspri gata.

<Și> iar să fie lui Sava vătaf o țigancă, anume Mușa, pentru că această țigancă, Mușa, a fost a lui Ghidul paharnic, fiul lui Toader sluger, de zestre de la soția lui, Neacșa, apoi a luat-o un țigan al lui Sava vătaf. Întru aceea, Ghidul paharnic, el n-a putut să strice sălaşul, ci s-a tocmit cu Sava vătaf de i-a dat altă țigancă, anume Bogdana, să fie țigancă pentru țigancă, cum este legea țării și cu zăpis de întocmire.

Și au vândut acești mai sus-ziși oameni și boieri ocinile și țiganii lor de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din jurul locului și înaintea domniei mele, cum am văzut domnia mea și zapisele lor de vânzare la mâna lui Sava vătaf, cu mulți martori în zăpis.

Pentru aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, Sava vătaf, ca să-i fie aceste mai sus-zise dedine și țigani de dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veac. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizia mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna ianuarie 20 zile și de la Adam până acum, la această scriere, trecerea anilor, în anul 7144 <1636>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Radu Vodă, I/12.

Orig. slavon, perg. (35,5 × 51), sigiliu mijlociu timbrat, căzut; datat după divan.

Cu o trad. rom.; altă trad., *ibid.*, ms. 256, f. 160–161.

¹ виноградади.

² Cifra a fost adăugată cu altă cerneală, în loc lăsat gol.

³ Loc rupt în orig.

25

<Post 1639 ianuarie 20>

† Cum să se știe că au dat Radul Vodă 12 boiari hotarnici părintelui Gligorie, care au fost egumen, să ale<a>gă ocina a Sveati<i> Troiță dă preatutindine, na ime: Cernica dvornic i Pădure ot Săcuiani i Hriza dvornic i Staico postelnci i Stepan logofăt i Buta i Todori stolnic i Paraschiva ot Boleasca¹ i Stanciul logofăt ot Cârsteienești, Nan logofăt ot Bârzești și om domnesc, Radu postelnic ot Băleni. Și au mersu la Văcărești de au socotit de<a>lul² mănăstirii cum³ easte cumpărat de Mihnea vodă. Și au adevărat 20 de răzoare de vie vândute, viița cu locul împrejur, vândute de megiași, de Negrea și de frații lui⁴ și di Todoran și de Torcin, rozorul 2 000 aspri de argintul⁵. Și au vândut și rumâni, câți au fost toț în sat⁶ viile dajnice, Mihnei vodă.

Deci egumenul care au fost atunce⁷ Mihail au dat ocina de jos a mănăstirii lui Negrea și lui Tudoran cu frații lui⁴ pentru vinăriciul viilor, stânjini 80. Deci ceili 12 au ales ocina svinte mănăstiri de cătră Negre și de cătră popa. Și au dat ocina ha de sus⁸, o au dat dânsprea de<a>lul² mănăstirii și au îmbrăcat de<a>lul cu⁹ 120 de stânjini. Și au lăsat lunca, că au fost o gâlce<a>vă cu orașul și au pus piiatra, de au căutat la ha<l>e piiatri în dreptu¹⁰. Și au socotitu cei boiari că n-au avut¹¹ Negrea nimic în de<l>lul² mănăstirii treabă, că l-au scos cu hotarul. Deci cei 12 boiari au luat¹² ocina mănăstirii ce de jos, care au fost ținut¹³ Negre, pentru¹⁴ vinărici, de o au trecut¹⁵ lângă ocina de sus⁸, tot la un loc.

Deci au scos părintele Gligorie o carte a mănăstirii de au mai cerut¹⁶ la Sas și la Dărman, a cincea parte den parte lu Dobre, unchiul lu Sasu. Iar Șărbau au ieșitu¹⁷ de au mărturisit¹⁸ naintea a 12 boiari și naintea părintelui¹⁹ Gligorie și au zis că această ocină easte cumpărată de el de la Dobre și au fost și Sas de față acole. Deci Mihne vodă au prinsu²⁰ de veste, ci au turnat²¹ banii lu Șărbau ce au dat pre ace ocină 6 000 de bani. Deci hăi 12 boiari au mai luat¹² 40 de stânjini ce i-au trecut¹⁵ toți de sus⁸, lângă hăi 80 și lângă hăi 120 și i-au strânsu²² toți la un loc, dat de toți 240 stânjini. Și au lăsat și vie popei nedajnică pre locul mănăstirii, pentru că ajunge și ocina popei de călca den de<a>lul² mănăstirii, alta și căci au trecut ocina de jos lângă ha de sus⁸, de au împinsu²³ pre popa în jos.

Iar când au fost <a>cum²⁴ în zilele domnu²⁵ nostru, Io Matei Basarab voivod, iar popa au avut ce<a>rtă cu Sava și au vrut popa să se ale<a>gă de Sava. Iar Sava au ridicat 24 de boiari. Deci au zis că easte desăgit cu lunca și au zis că i-au luat ocina de jos ce au ținut el, pentru vinărici i-au luat în silă. Deci cei 24 de boiari au surpat²⁶ petrele mănăstirii și au dat lunca²⁷ mănăstirii, ca să se umple ocina mănăstirii dăplin, să n-aibă lipsă.

Iar domnu²⁵ nostru, el s-eu sculat cu⁹ curte, cu boiarii mări<i>i sale ai țerâi și cu⁹ oroșanii cu toț și au căutat semnile și au pus pîiatra iar la loc și au dat lunca orașului și au stricat tocme<a>la celor 24 de boiari. Iar dup-aceea, părintele Tanasie au cerut boiari dă divan la vodă, să dre<a>gă petrele iar la loc. Deci vodă i-au dat boiari căți au cerut¹⁶, că să dre<a>gă petrele. Iar ei nu au căut<at> pământului ci caută cărții Savei, deci cum³ easte ocina a mănăstirii ha de jos 80 de stânjini și ține și apa toată dă-i merge necătura preste toată ocina mănăstirii și a popii.

Și au făcut carte domne<a>scă a 24 dă boiari cum i-au dat ace ocină să o ție. Și are și zăpisul acelor boiari dă [diva]n²⁸ iar așa. Și iar pentru ce ține Sava ocina mănăstirii, că n-are tre<a>bă în de<a>l nimic, că ei nu caută pământului să măsure, care cum îi vine parte, dâ n pîiatră până-n pîiatră, ce caută pre ce carte și n-ajunge cum grăiește.

† Eu, popa Stanciul, mărturisescu²⁹.

DANIC, M-rea Radu Vodă, I/31.

Orig. rom., hârtie (32 × 22), rupt.

Copie *ibid.*: ms. 256, f. 161–162. Datat ca posterior documentului din 20 ianuarie *ibid.* I/12, în care domnul îi întărește popei Sava cei 80 de stânjini.

¹ Болѣаска.

² ДЕЛО.

³ КОМ.

⁴ ЛОН.

⁵ АРЦИНТО.

⁶ СААТ.

⁷ АТОНЧЕ.

⁸ СОС.

⁹ КОМ.

¹⁰ ДЕРЕПТО.

¹¹ АВОТ.

¹² ЛОАТ.

¹³ ЦИНОТ.

¹⁴ ПЕНТРО.

¹⁵ ТРЕКОТ.

¹⁶ ЧЕРОТ.

¹⁷ ИШИТО.

¹⁸ МЪРТОРИСИТ.

- ¹⁹ пѣринтелон.
²⁰ принсо.
²¹ торнат.
²² стрънсо.
²³ ѿмпинсо.
²⁴ аком.
²⁵ домно.
²⁶ сорпат.
²⁷ лонка.
²⁸ Loc rupt în orig.
²⁹ Semnătură autografă.

26

1639 (7147) ianuarie 21

Gheorghe postelnic din Bănești cu fratele său, Lupul și nepotul Șerban, vând lui Bunea Grădișteanu al doilea vistier un sălaș de țigani cu 10 000 bani gata.

Martori: Stoica logofăt din Oncești, Marcu paharnic din Brătiani, Papa paharnic, Sava logofăt, Radul logofăt din Desa.

DANIC, Fișe g-ral Năsturel.
 Rez.

27

1639 (7147) ianuarie 22

† Тешѿил, милостіею Божіею, митрополит Земле Влашкоє, împreună cu noi, 6 boiari, anume: jupan Hrizea vel dvornic i jupan Gligorie vel logofăt i jupan Radul vel vistiiar i jupan Buzinca vel cliucer i jupan Vasilie biv vel stolnic i jupan Sima biv vtori vistiiar, scriem această carte a noastră, ca să fie de mare credință la mâna lui Iordache vornicul ot Cozliaci snă jupâneasii Ilinii și al Simei vameșul, ca să se știe cum că ne-au dat măriia sa, domnul nostru Io Mateiu Basarab voievod din divan, ca să căutăm împreună cu părintele vlădica și să judecăm pre Iordache vornicul cu cumnată-sa, jupâneasa Mara și cu nepotă-său, Stroe și cu Ghinea Parepa, bărbatul Marăi, pentru sate și pentru moșăi, vii, rumâni, țigani, haine, scule, care le-au fost lăsat jupâneasa Ilina, fie-său lui Iordache dvornicul, la moartea ei. Însă anume: satul Băteștii cu tot hotariul i Bughénii cu tot hotarul, cum au fost cumpărate de jupâneasa Ilina, muma lui Iordachie dvornicul pre banii ei, cum am văzut și cărțile domnești și patrierșăști și cartea părintelui vlădicăi Lucăi, întărită cu

mare blestem. Și ocina din Istău cu rumânii, partea mâne-sa Ilinii și partea lui și Lioteștii i Mihăileștii și Țițârligele și Glodeanul și Breza și Vispeștii i Săhăténii¹, tot partea mâne-sa Ilinii și partea lui și cu rumânii și Gorgănașii cu rumânii și ocina ciorănească cu 4 pogoane dă vie și cu 4 stânjăni dă țelenă la Tohani de cumpărătoare de la Voica, nepoata lui Pătrașco și 3 pogoane dă vie la Istău și 3 stânjăni dă ocină de la Crăciun al Gradii și iar 3 pogoane dă vie la Tohani și 3 stânjăni de ocină de la Mușa i Ștefana, fetele Căproaiei, pentru că acéste vii sunt alése și cumpărate de jupâneasa Ilina, muma lui Iordache dvornicul. Și iar viile de la Tohani dăspre Costandin păharnic, fratele lui Iordache vornicul, să ție Iordache vornic partea mâne-sa Ilinii și partea lui și Stroe a treia parte. Și din viile de la Breza² și de la Săhăténi iar să ție Iordache dvornicul 2 părți și Stroe o parte și din țigani, care vor fi dăspre Costandin peharnic, iar să ție așa Iordache 2 părți și Stroe a treia parte.

Pentru că acéste sate și vii și moșăi, ce scriu mai sus, le-au lăsat toate jupâneasa Ilina fie-său lui Iordache vornicul cu blestem și cu cărți domnești: cartea lui Șarban vodă, cartea lui Gavriil vodă, cartea lui Alixandru vodă Iliiaș și cărți patrierșăști și cartea părintelui vlădicăi Lucăi, cum scrie mai sus, cum o au căutat și o au socotit fie-său Iordache vornicul până la moartea ei și i-au lăsat cu gura ei dinnainteia cestor domni și arhieriei, ca să fie lui moșăi cu pace, lui și coconilor lui în veci.

Iar cându au fostu acum, s-au sculat nepotă-său, Stroe și cu mumă-sa, Mara și cu bărbatul ei, Ghinea Parepa postélnicul, cu pără pentru Bătești și pentru Bughéni și pentru toate moșăile și viile care scriu mai sus, ca să ție în două cu Iordache vornicul, zicându că au fostu banii dăspre Sima vameșul, n-au fostu dăspre jupâneasa Ilina. Și pârăia pă Iordache vornicul, cum că au vândut vii, moșăi prin Țara Moldovei, care vii și moșăi le-au fostu vândut Iordache vornicul dimpreună cu frate său, Antonie, cât i s-au venit partea lui și au fostu luat și alte multe gâlcevi și ceartă la mijlocul lor.

Iar noi am căutat și am judecat cu dreptate cu ale noastre suflete și am pus pe Iordache vornicul și au jurat pe Sfânta Evanghelie, înaintea părintelui vlădicăi și a noastră, pentru Bătești și pentru Bughéni, cum au fost cumpărate pre banii mâne-sa Ilinii. Iar dintr-alte moșăi, să ție pre cărți, cum au ținut mumă-sa Ilina și cum au ținut mai dinainte vréme, să fie lui Iordache vornicul moșăie și coconilor lui și cine să va trage din sângele lui. Iar cumnată-sa, Mara și nepotă-său, Stroe și nepotă-sa, Chiiajna, să n-aibă nici o treabă³, fără numai să ție din moșiile lui Costandin păharnic a treia parte și din vii și din țigani și din toate.

Iar pentru rândul sculelor, care scrie în catastihul lui Iordachie vornicul, de va putea jura cumnată-sa, Mara cu 6 jupânease, cum că n-au rămas la dânsa nimica, să aibă pace, pentru că așa am judecat noi cu ale noastre suflete.

Și la această judecată tâmplatu-s-au și alți boiari mulți. Aceasta am scris ca să să știe și am întărit și cu blestem: cine va strica judecata noastră să fie proclét anathema de 318 părinți de la Nicheia, să aibă parte cu Iuda și Ariia la un loc.

Și pentru mai adăvărata credință, pusu-ne-am pecețile și iscăliturile, ca să să crează⁴. Ghenar 22 dni, leat 7147 <1639>.

DANIC, Ms. 361, f. 10.
Copie rom.

-
- ¹ СѸХЪТѢНЕН.
² Брѣаза.
³ трѣабѣ.
⁴ крѣазѣ.

28

1639 (7147) ianuarie 22

† Милостією Божією, Їѡ Матен Басараба воеводѣ и господинѣ. Дават господство ми сїю повелѣнїи господства ми слоу҃гѣ господства ми, Stanciul logofăt¹ ot Bujorėni², ca să hie volnic cu această carte a domni<i>i méle și cu sluga domni<i>i méle, na ime [...] ³ de să aibă a-ș luoarea o țigancă den țigăniia Condilii postelnic, pentru că au venit Stanciul logofăt aici înaintea domni<i>i méle la divan, împreună cu Condilă postelnic. Și așa jeluia Stanciul logofăt¹ cum au avut o țigancă, deci au făcut⁴ schimbu cu Preda comis den Albești, bărbatul jupâneasii Stancăi, cum să-i dea țigancă pentru țigancă. Apoi se-au prinsu Predii comisul moarte de au murit și au rămas țiganca neplătită. Și am văzut domniia mea și zapisul Predii comis la mâna Stanciului logofăt¹ de schimbu, ca să-i dea țigancă pentru țigancă. Și au rămas țiganca neplăti[tă]⁵.

Deci domniia mea am judecat împreună cu tot divanul, cum să hie volnic Stanciul logofăt cu cartea domni<i>i méle și cu sluga domni<i>i méle să-ș ia o țigancă den țigăniia Predii comis pe[ntru că au s]⁵tătut de față cu Con[dilă]⁵ postelnic și au rămas de lége [și de]⁵ judecată den divan, că așa easte învățatura domni<i>i méle.

Инако да нѣст, по рече господства ми. И исправник сам рече господства ми.

Пис генарие кѣ дѣни, лѣт ҃зрѣмз <1639>.

† Їѡ Матею вшевѣда, милостію Божію господинѣ.

BAR, Doc. ist., XC/38.

Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), rupt, lipit pe hârtie pânzată, sigiliu inelar în chinovar.

-
- ¹ Inițial пост, apoi corectat.
² Бѣжорѣни.
³ Loc alb în orig.
⁴ Inițial *avut*.
⁵ Loc rupt în orig.

† Eu, Pața cu frate-meu, Pătrașco, scris-am zăpisul nostru la mâna jupânu<l>ui Părasco neguțătoriul, cum să știe că am vândut ocină în Cosova, stânjeni¹ 40, stânjănul câte 40 de bani gata. Dat-am și din câ<m>p și din pădure și din apă, dat-am cât să va afla din Cosoba de Jos² preste tot hotarul, carte noastră. Și am dat ocină fără rumâni. Și am vândut de a noastră bunăvoie și³ alături cu a jupânului Părasco această ocine.

Și am pus mărturie pre: Dobre ciușul ot Cosoba i Dragomir ot tam, Vlad, ficiorul lu Nedelco.

Mesița luna ghenarie dni 24, vă leat 7147⁴ <1639>.

Eu Pața. Eu Pătrașco. Eu Dobre ceușul. Eu Dragomir.

Și am scris eu, Lupul di la Mehedenți⁵ ot Pleșoi.

BAR, Doc. ist., MCLXXVIII/3.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 22).

¹ стънжене.

² Жось.

³ шие.

⁴ După cifra unităților, urmează o altă slovă barată.

⁵ Мехеденце.

† Adecă noi, cești 6 boiari, na ime: jupan Vasilie biv vel stolnic i jupan Dumitru vel pitar i jupan Dragomir vel armaș¹ i Gherghii vistier i Radul slugériul Frejereanul i Danciul cliucer Doicescul, scriem ceastă carte a noastră, ca să fie de bună credință la mâna lu Pavel postelnic ot Șoplea și a jupâneasii lui Mirii, fata Dragului logofăt ot Cracani și a cumnată-său Predii peharnic ot Bucșani cu fiu-său, Ivașco, ca să știe cum ne-au luat pre răvașe domnești denaintea mări<i>i sale domnu nostru, Io Matei Basarab voievod, dempreună cu cumnat lor, Petco snă Dragul logofăt, ca să căutăm și să-i judecăm naintea cistitului părintelui vlădicăi Theofil pentru zestre și pentru toate lucrurile lor, câte au avut la miljoc.

Într-aceea, noi toți ne-am strânsu împreună naintea părintelui vlădicăi de-am căutat și le-am luat seama pre amăruntul pentru zestrele ce-au fost dat Dragul logofăt fêtelor lui: Mirii a lu Pavel postelnic și Samhirii a Predei peharnic, sate, moșii, rumâni, țigani, ferecători, care zestre au fost început Petco, fratele cestor

jupânese a le vende și a le răsiți împreună cu unchiul lor, Chesaru. Întâiu au fost vândut la Pietrariul.

Deci am pus toate moșiile la mijloc, de le-am făcut trei părți. Și am dat a treia parte den sat den Bârsești lu Petco, partea moșă-său Stoicăi vornic den Ciupența. Și am dat jupâneasii Mirii a lu Pavel postelnic iar a treia parte ot Bârsești, partea mâine-sa jupâneasii Caplii și Predei peharnic cu fiu-său, Ivașco, céialalta a treia parte iar den Bârsești, ce-au fost a Dragului logofăt de cumpărătoare dempreună cu socru-său, Stoica vornic și cu jupâneasa lui, Caplea, care părți de sat le-am dat noi pentru partea den Pietrariul, ce-au fost vândut, carea au fost iar de zestre.

Iar alalte toate ale Dragului logofăt: rumâni, ț[igan]²i, scule: 6 păhară de argint, 60 de ace, o cunună de aur, le-am pus toate la mijloc și moșii [și]² tot, să hie iar 3 frați. Numai ce-am sco[s n]ainte o moșie ot Bărbulești, de o am dat jupâneasii Caplii și 5 pogoane de vie la Bobul, ce-au fost cumpărate cu Dragul logofăt, căci au zis că au chiețuit la moartea fie-sa, Samhirii și la hainele de nuntă, ughi 110.

Și iar am dat jupâneasii Mirii o moșie de la Rucăr partea soro-re-sa Neacșii, ce-au fost răscumpărat drept ughi 27 pol de-au grijit pre soro-sa, Neacșa, la moarte și la pamente.

Și iar au mai fost vândut Petco o parte den Dădulești și jupâneasa Mira altă³ parte ot Cioceni. Ce-am socotit de am potrivit pentru acéste doao părți, de-am dat Predei peharnic și fiu-său, Ivașco, partea den Vârleți, cât se va alége. Iar pentru niști bani ce zicea Petco și soro-sa, Mira, naintea noastră că i-au mâncat jupâneasa Calea, noi am pus pre jupâneasa Calea, de-au jurat naintea părintelui vlădicăi pre Sfânta Evanghelie, cum n-au mâncat cât zicea ei, ce-au mâncat numai ughi 50. Ce acești bani i-am lăsat să hie mâncați, căci că au fost o jupâneasă și au crescut pe cea cocoană săracă Samhira și o au măritat și o au grijit. Iar dentr-alalalte den toate să hie 3 frați, să grijască să pomenească cei morți.

Aceasta am scris. Iar cine va faci într-alt chip⁴ preste judecata noastră să hie trăclet și anathima.

Pis Dumitru logofăt u București, ghenarie 25 dni, vă leat 7147 <1639>.

Vasilie Paindur biv vel stolnic

Dumitru vel pitar

Radul biv vel sluger⁵.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., LXIII/4.

Orig. rom., hârtie (34,5 × 24,5), rupt la îndoituri, 3 sigilii inelare în fum.

Copie: BAR, Doc. ist., MDCL/80.

¹ армаша.

² Loc rupt în orig.

³ алте.

⁴ Ad supra interlinear.

⁵ Semnături autografe.

† Adică eu, Cristiian ot Șotânga, scris-am zăpisul meu, cum să fie de mare credință la mâna jupan Bunii vistieriu, cum să știe că m-am vândut dumnealui rumân drept bani 2 600. Și m-am vândut eu de a mea bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megeiașilor, ca să-i fim lui moșie și feciorilor lui.

Și la această tocmeală a noastră, fost-au mulți boiari mărturie, cari vor pune pecețile în zăpis.

Și pentru credința, me-am pus degetul.

Am scris eu, Radul din Mătiiani.

Pis measeța ianuarie 26, leat 7147 <1639>.

Eu Cârștian. Radul logofăt.

DANIC, Ms. 127, f. 356v.

Copie rom.

† Scris-am eu, Drăghici logofit al meu zăpis, ca să fii la mâna lu Stan nepot-miu, pentru ocina lui de la Ciora să-i fii a lui dizlegat și alesă și neschimbat cu neménele, ce va fi¹ ocina de moșii și de cumpărătoare. Însă au cumpărat unchiu-său, Stan și tată-său, Necula de la Slav partea lui de la Ciora toată, să le li fii moșii. Și <a> cumpărat de la Stanciul nepotul popei lu Stan partea lui de la Ciora toată, să fii el volnic să-ș ții și moșia și cumpărătoaréli, că numai ci amu schimbat iu, Drăghici logofăt, cu Cîrnica și cu Oprea, dă le-am dat partea mea di la Ciora pântru ocina de la sat.

Așa am tocmit cu voia lor.

Pis measeța ghinarie 28 dni, leat 7147 <1639>.

Și atunce c<ând am> cumpărat acéli oci<ne>, <a>u <fos>t mărturii: popa Pan [...] ² logofit și [...] ² și Micul [...] ².

DANIC, M-rea Cernica, III/11.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21,5), sigiliu inelar, rupt, lipsă porțiuni, lipit pe un doc. din 28 ian. 1668, *ibid.*, III/58.

¹ Фии.

² Loc rupt în orig.

† Милостією Божією, Їѡ Матеи Басарава воеводі и господинъ. Дават господство ми сїю повеленїи господства ми tuturor săteaniloru cāți sântu moșteani de sat den Vălsănești, de pre râul lu Vălsan ot sudstvo Argeș, ca să fie în pace și slobozi de cātră Ianu spătar și de cātră jupâneasa lui [...] ¹ și de cātră toată ruda Dimei pitar, de nimenilea val sau bāntuială să nu aibă. Pentru că satul Vălsăneștii fost-au rumāni de moșii ai jupâneasei Boloșānei, fata jupâneasei Stancăi, nepoată lui Boloșān cel Bātrān, jupâneasă Dimei pitar.

Deci cāndu au fostu în zilele Radului voievod, feciorul Mihnei voievod, în domnia de-ntāiu, vă leat 7112, iar jupâneasa Boloșāna și bărbatul ei, Dima pitar, ei au fostu iertat pre satul Vălsăneștii de rumānii pentru pomana. Și le-au dat jumătate de cārți, ca să-i hrănească până vor fi amāndoi cu suflet, iar jumătate de cārți le-au oprit să le dea la moartea loru iară în mână săteanilor.

Iar la moartea Dimei pitar, au apucat Ianu spătar jumătate de cārți și au zis Ianu spatar că le va da cārți și nu va întra în blăsteme. Și nu le-au mai dat.

Iar cāndu au fost acum, în zilele domni-<i>i mēle, săteanii ște-au cerșut cārțile la Ianu spătar. El n-au vrut să le dea. Deci au venit naintea domnie mēle popa Neagu și Șārbān și Micul Strāmătură, moșteanii satului den Vălsănești, de s-au pârāt de față cu Ianu spătar. Și așa pârāia Ianu spătar cumu-i sântu datori Vălsăneștii de pre cārți ughi 40.

Într-acēea, domnia mea am cāutat și am judecat pre dreptu și pre lége cu toți cinstiții diregătorii domnie mēle și am luat domnia mea zapisul de la Ianu spătar ce au f[ăc]ut ¹ cu înșālāciune. Iară pentru jumătate de cārți ce au fostu nedate [...] ¹ Dimei pitar. Iar Ianu spătar s-au mărturisit sānguru naintea domnie mēle în divan și naintea tuturor boiariloru cum nu easte nici o carte, nici un zapis la mână lui.

Deci au rămas Ianu spătar de lége, denaintea domnie mēle den divan. Iar de va scoate Ianu spatar sau rudele lui niscare cārți sau niscare zapise de céle ce n-au vrut să scoată la divan, să aibă a le luoa satul Vălsăneștii. Că așa am judecat domnia mea.

Инако да нѣст, по рече господства ми. И исправник саам реч господства ми. Пис мѣсеца генарие ѿ дѣни, въ лѣтѣ зрѣмъ <1639>.

† Їѡ Матею воевѡда, милостію Божію господинъ.

Їѡ Матею воевѡдъ <m.p.>

DANIC, Col. Doc. Muntenești, XCIX/2.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 22,4), sigiliu mijlociu timbrat, cu ceară între file.

¹ Loc alb în orig.

† Милостією Божією, Їѡ [Ма]¹тею воевода и господинъ вѣсои Земле Ѡггровлахііское, видк [вели]¹каго и прѣдобраго, стараг, покоинномѡ Їѡ Басарабъ воеводъ. [Дават господство ми]¹ сіе повеленіе господства ми слѣдѡ господства ми, Миѡхъ постелник и [със сынови є]¹го, елицим Богъ даровах, такоже да мѡ ест єдна ациганкѡ, на име [Анка...]¹ момкѡ, именем Владѡла, иже дрѣжати Анка циганка [..на є]¹дин ациган Миѡхъ постелник, на име Радѡла Мездрѣ. Понеже Гювнев постелник вили сѡт ѡ[т...]¹ на свадѡв братом си, Миѡхъ постелник, єдна цаблю и два кобиле и два краве със млеко. И вили сѡт ѡбѣщаєт Некѡлаки, [сынъ]¹ Инюв вистіар, видком² Миѡхъ постелник, ѡт коматеве бащом [си]¹, Инев вистіар, двѣ кобиле и две волови и ѡ краве със рѣваш ѡт на трапез. Нынѣ, вѣ при днїе господства ми, таже ѡбѣщанїѡ ѡт трапезѡ ѡт тогда само нѣст их ест дал до нынѣ, а Анка циганка иже ест више речена ѡна ест бил за дѣдіно, Гювнев постелник вѣ кѡпѣ със видком си, Некѡлаки, сынъ Инев вистіар, ѡт бѣдвема. Таже, ради та ѡбѣщанїе више писана ѡста вила ест Гюнев постелник и видком си, Некѡлаки, по Анка циганка и по момкѡ єи, Владѡла, да ест Миѡхъ постелник дѣдіно єго и сыновом єго вѣ вѣкы. И ѡ ест дал ѡни ѡба две ѡт пред чистнѣишом и прѣѡсценом ѡтѣцѡ нашєм архїємитрополит кѣр влѣдицѣ Ѳеѡфил и ѡт пред жѡпан Глигорїє вел ѡгѡфет и а Дѡмитров Дѡдескѡла вив вел вистіар и Соков вел столник и Митрев вив вел питар и а Данчулов ѡгѡфет ѡт ѡскаци и ѡт пред Исаров кѡпѣцѡ и а Станчулов Пѡстїѡла кѡпѣцѡ, которїи сѡт бил събрани на єдна сѡзденїе вѣ Свѣта Митрополїе зде, ѡ Бѡждрєци и ѡт пред господства ми.

И видѣхом господство ми и запис ѡт рѡка Гювнев и Некѡлакев със теизи болѣри сведетелїи написани ѡ запис, како ест дал по Анка циганка със на єдна момкѡ, како ест више пис и запис искален и ѡт рѡка ѡтѣцѡ влѣдика Ѳеѡфил и а болѣром више речени.

Сєго радї, дадохъ съм и господство ми слѣдѡ господства ми, Миѡхъ постелник, такоже даю ест Анка циганка и сынъ єи, Владѡла, дѣдіно и вѣ ѡхав, сыновом и видком и прѣвнѡчетом. И не ѡт кождо непотѣкновєно, поризмо господства ми.

Сеже ѡубо и сведѣтелїє поставлѣєм господство ми: жѡпан Ѳеѡдосїє вел бан и жѡпан Хризѣ вел дворник и жѡпан Глигорїє вел ѡгѡфет и жѡпан Радѡла вел вистіар и жѡпан Прєда вел спатар и жѡпан Бѡзинка вел ключер и жѡпан Сокол вел столник и жѡпан Радѡла вел комис и жѡпан Вѡчина вел пѣхарник и жѡпан Костандин великїи постелник. И исправник, Глигорїє вел ѡгѡфет.

И написах азъ, Лепѣдат лѡгѡфѣт, 8 стол 8 Бѣкѣрѣци, мѣсеца февруаріе дѣ
дѣни и шт Адама въ лѣт 7374.

† Іѡ Матею воевода, милостію Божію господинь.

Іѡ Матею воеводъ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io [Ma]¹tei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul [marelui]¹ și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. [Dă domnia mea]¹ această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Miho postelnic și [cu fiii lui]¹, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui o țigancă, anume [Anca și cu un]¹ copil, anume Vladul, care Anca țigancă ține [pe un]¹ țigan al lui Miho postelnic, anume Radul Mezdrea. Pentru că Ghionea postelnic l-a [dăruit]¹ la nuntă pe fratele său, Miho postelnic, cu o sabie și două iepe și două vaci cu lapte. Și iar i-a făgăduit Neculachi, [fiul]¹ lui Ianu vistier, nepotul² lui Miho postelnic, din bucatele tatălui [său]¹, Ianu vistier, două iepe și doi boi și 2 vaci cu răvașe de la masă. Acum, în zilele domniei mele, deoarece de atunci făgăduiala de la masă și până acum nu a fost dată, iar Anca țigancă care este mai sus-zisă ea a fost de dedină lui Ghionea postelnic împreună cu nepotul său, Neculachi, fiul lui Ianu vistier. Astfel, pentru făgăduința mai sus-scrisă, a rămas să dea Ghionea postelnic și nepotul lui, Neculachi, pe Anca țigancă și pe copilul ei, Vladul, ca să-i fie de dedină lui Miho postelnic și fiilor lui în veac. Și au dat ei amândoi înaintea cinstiului și preasfințitului părintelui nostru arhimitropolit chir vlădica Theofil și înaintea lui jupan Gligorie mare logofăt și a lui Dumitru Dudescu fost mare vistier și a lui Socol mare stolnic și a lui Mitrea fost mare pitar și a lui Danciul logofăt din Uscăți și înaintea lui Isar cupeț și a lui Stanciul Pustiul cupeț, care erau adunați la o judecată la Sfânta Mitropolie de aici, în București și înaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zăpisi de la mâna lui Ghionea și a lui Neculachi cu acești boieri martori scriși în zăpis, cum că i-au dat pe Anca țigancă cu un copil, cum este mai sus-scris și zăpisul este iscălit și de mâna părintelui vlădica Theofil și de boierii mai sus-zisi.

Pentru aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, Miho postelnic, ca să-i fie lui Anca țigancă și fiul ei, Vladul, de dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în scaunul din București, luna februarie 4 zile și de la Adam în anul 7147 <1639>.

† Io Matei Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

BAR, Doc. ist., MCDXXIX/4.

Orig. slavon, hârtie (42,5 × 28,5), rupt, restaurat; sigiliu mijlociu timbrat.

¹ Loc rupt în orig.

² Inițial a fost scris alt cuvânt, apoi corectat.

35

1639 (7147) februarie 5

† Adecă eu, Zahariia snă popei Jâpei dân Călimănești, scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zapis ca să fie de mare cridință la mâna părintelui Efrem, egumen dă sfânta mănăstire Coziia și a tot săborul sfentii mănăstiri, cum au fost tată-mieu popa rumân dă moșie sfentii mănăstiri. Într-acéea, deci eu jăluit-am și am pohtit dă la sfânta mănăstire să aib blagoslovenie și iertuciune să mă scumpăru cu ce va da Dumnezeu, au cu bani, au cu vită.

Într-acéea, părintili Efrem întrebat-au și pre cistit domnu nostru Matheiu voivod, iar măriia sa domnu nostru dat-au învățatură părintilui Efrem să cumpăru rumân pentru rumân, în locul meu, sfentii mănăstiri. Într-acéea, găsit-am om în locul meu să fie rumân sfentii mănăstiri, anume Oprea, feciorul lu Sin dân Băbuiеști. Și s-au vândut dă a lui bunăvoie fără dă nici o silă, derept 2 000 dă bani gata, ca să fie Oprea rumân dă moșie sfentii mănăstiri, el și feciorii lui.

Însă într-acéea, m-am chezășuit și¹ eu dănaientea părintelui Efrem și a t[uturor]² părinților pentru acestu rumân ce scrie mai sus, să n[u va fi r]umân² stătător, iar eu să aib a aduce altul în locul lui. [Iar de va fi stătător]², iar eu să aib pace dă cătră sfânta mănăstire și feciorii mie<i> și feciorii feciorilor miei.

Derept acéea, scris-am și mărturisescu și¹ eu, Oprea, feciorul lui Sin, dân Băbuiеști, cum easte mai sus scris în zapis, cum m-am vândut³ dă a mea bunăvoie, fără dă nici o silă, să fiu rumân mănăstirii, eu și fe[ciorii m]²ie<i> și feciorii feciorilor mie<i>, rumân dă moșie.

Și mărturii: întăiu părintili Efrem egumen i duhovnic, Ioanichie proegumăn, Petronie dascal, popa Gheorghe clisiar i stareț Dionisie, Gavriil dascal, moșul Paisie ot Mihăiești, Stanciul croitor ot Ocnă, Pârvul ot Stoinești, ot Rădăcinești⁴, Udrea logofăt, ot Sălătruc, Dumitrașco spătar, ot Cârstinești, Stanciul logofăt și alți oameni buni⁵ mulți, carei au fost la această tocmeală⁶.

Pis februarie 5 dni, vă leat 7147 <1639>.

Dionisie stareț. Efrim eromonah igumen. Eu Opre rumân Cozi<i>i. Zaharie. Stanciul croitor.

Лѡпѡла, ѡни ест сѣтворил промененіе със ѡиком си, Некѡла прѣкълабѡла, тере сѣт дал Некѡла прѣкълаб по негова циганкѣ, по име Станка, а Гинѣ и брат си, Лѡпѡла, ѡни ест дал Некѡлев прѣкълабѡла по Параскива циганка, да ест циганкѣ радї циганкѣ, със запис ѡт рѡками их и със сведителїи написани ѡ запис, которїи сѣт на тѣкмеженїа им, на име: Дѡмитрѡ вел питар и ѡт Чернага, Шков ключер и ѡт Спинѣни, Дѡмитрашко ключер и Чоанѣ комис.

И пак да ест болѣрин господства ми, Неколев прѣкълаб, една ациганкѡ, на име Настасїе молдовѣнка, понеже ѡ сѣм дал господство ми и помиловаѡм по болѣрин господства ми, Некола прѣкълаб, със Настасїа циганка радї права и вѣрна сѡдѡжѡ что ест п[ос]¹лѡжил господства ми, іакоже да ест его дѣдїно.

Сего радї, дадоѡ сѣм господство ми болѣрин господства ми, Некѡлев прѣкълаб ѡт двор, іакоже да мѡ [ест]¹ учинѡ и вечини и ациганче више речене дѣдїно и вѣ ѡхабѣ сыновом и видком и прѣвнѡчетом. И не ѡт кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже ѡѡво и сведителїи поставѣем господство ми: жѡпан Тевдосїе вел бан и жѡпан Хриза вел дворник и жѡпан Глигорїе вел логофет и жѡпан Радѡл вел вистїіар и жѡпан Преда вел спатар и жѡпан Бѡзинка вел ключер и Сокол вел столник и Радѡла вел комис и Бѡчина вел пѣхарник и жѡпан Костандин великїи постелник. И исправник, Глигорїе вел лѡгѡфет.

И написаѡ аз [...]², мѣсеца феврѡарїе ѣ дњи и ѡт Ядама даже до селѣ, вѣ сегѡ писанїе, теченїе лѣтом, вѣ лѣт ^{рзрмз}.

† Іѡ Матею воевѡда, милостїю Божїю господинѣ.
Іѡ Матею воеводѣ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Nicola pârcaľabul din Glogova și cu fiii lui, câți Dumnezeu i-a dat, ca să-i fie lui ocină în sat în Glogova, din județul Mehedinți, însă toată partea lui Stănilă logofăt și a fratelui lui, Oprea, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat această parte de ocină de la Dumitru și de la Danciul, nepoții lui Stănilă din Brătivoiești, pentru 900 aspri gata. Și au fost atunci martori din Glogova, anume: popa Mănea și Mihail și Dumitru.

Și iar să fie boierului domniei mele, Necula pârcaľab, doi copiii de rumâni, anume: Lupul și Radul, fiii lui Pătru Sîrsul din Gostești, pentru că i-a cumpărat boierul domniei mele mai sus-scris de la Nicola, fiul lui Vălsan din Gostești, pentru 2 200 aspri gata. Și au vândut lui Nicola ei de a lor bunăvoie, cu zapis de vânzare de la mâna lor, în anul 7146 și cu mulți oameni buni martori scriși în zapis, anume:

din Glogova, Vintilă postelnic și Dumitru și Mihăilă și Dragomir și Ivan vătaf și Hamza ceașul și din Negoiești, Ivăniș vătaf și Ghinea postelnic din Bârsești.

Și iar să fie boierului domniei mele, Necula pârcălab, o țigancă, anume Paraschiva, pentru că această țigancă a luat-o Ghinea și fratelui lui, Lupul din Bârsești, din țigănia lui Giurca clucer din Medvejde încă mai denainte vreme. Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, Ghinea și fratele lui, Lupul, ei au făcut schimb cu unchiul lor, Necula pârcălabul, și le-a dat Necula pârcălab altă țigancă, anume Stanca, iar Ghinea și fratele lui, Lupul, ei au dat Neculei pârcălabul pe Paraschiva țigancă, ca să fie țigancă pentru țigancă, cu zăpis de la mâna lor și cu martori scriși în zăpis, care au fost la tocmeala lor, anume: Dumitru mare pitar și din Cernaia, Iacov clucer și din Spineni, Dumitrașco clucer și Cioană comis.

Și iar să fie boierului domniei mele, Necula pârcălab, o țigancă, anume Nastasia moldoveanca, pentru că am dat domnia mea și am miluit pe boierul domniei mele, Necula pârcălab, cu Nastasia țigancă pentru dreaptă și credincioasă slujbă cu care a slujit domniei mele, ca să-i fie lui de dedină.

Pentru aceea, am dat însumi domnia mea boierului domniei mele, Necula pârcălabul de curte, ca să-i [fie]¹ lui ocină și vecinii și țigani mai sus-ziși de dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu [...]², luna februarie 5 zile și de la Adam până acum, la această scriere, trecerea anilor, în anul 7147 <1639>.

† Io Matei Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

BAR, Doc. ist., MDCLVII/13.

Orig. slavon, hârtie (35,5 × 24,5), rupt puțin la îndoituri, sigiliu mijlociu timbrat.

¹ Loc rupt în orig.

² Loc alb în orig.

† Adecă eu, jupan Hriza vel vornic, dempreună cu Barbul păharnic și cu nepotu nostru, Dumitrașco, feciorul lui Andrei slujer Rudeanul, scris-am acesta al

nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna măriei sale, domnu nostru Io Matei Basarab voievod, cum să știe că i-am vândut măriei sale casele den Izvorani și cu viile de lângă casă și cu heleșteul și cu 2 rumâni, anume: Neacșul cu feciorii lui și Iachim cu feciorii lui și cu 2 délnițe din Izvorani, cât se va alége preste tot hotarul și cu vinăriciul din deal și cu o roată de moară din iaz, carele au vândut Vasilie spătar snă Mușat vistier, lui Andrei sluger și cu zapis dă la mâna lui, drept ughi 400.

Deci, deca s-au întâmplat moarte lui Andrei sluger, noi ne-am sculat de l-am vândut măriei sale domnu nostru iar drept ughi 400 și cu acești bani cheltuit-am la moartea lui Andrei sluger, de-am cumpărat dă toate ce i-au trebuit. Și cât bani au mai prisosit, datu-i-am la mâna părintelui mitropolitului Theofil, dă i-am împărțit pre la mănăstiri și pre la besereci preoților, dă i-au făcut sărăcuste și dă ce i-au trebuit lui Andrei sluger pentru sufletul lui.

Însă i-am vândut măriei sale acéstea toate cum scrie mai sus și cu besereca den șăzutul satului.

Și cându am vândut au fost cu știrea tuturor oamenilor și cu știrea piteșténilor și a tuturor părtașilor din Izvorani, ca să-i fie măriei sale moșie ohabnică în véci.

Și pentru mare credință, pusu-ne-am peceți și iscăliturile.

Iar să aru rădica cineva pentru acesta lucru cu pâra, să avem noi a purta pâra.

Pis februarie 8 dni, vă leat 7147 <1639>.

† Hriza vel dvornic
Barbul păharnic
Gligorie vel logofăt
Preda vel spătar
Costandin Cantacuzin
Socol vel clucer
Radul vel comis
Dumitru vel pitar
Drăgușin vel sluger
Bunea vtori vistiiar
Dragomir vel armaș
Ghiorma căpitan
Cernat vel portar¹.

DANIC, M-rea Câmpulung, XLVI/13.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21,5), rupt la îndoituri și o porțiune în josul filei, în dreptul unei semnături, pătat, 11 sigilii aplicate în fum și tuș, dintre care unul pe fila a doua.

Copii *ibid.*: LXI/8; mss. 204, f. 378v–379, 709, f. 498; BAR, Doc. ist., CMX/529 și MCDXLIII/120.

¹ Semnături autografe.

† Scris-am eu, Ne<a>ga, acesta zapis, cum să se știe că am lo<a>t bani [pentru]¹ parte lu Șârbu [d]e moș<i>e, câte au fost² rămas de la³ popa Pârvul [den V]ăleni și de la Radul C[o]cola 250 de aspri gata. Și să fie lor moșie și feciorilor.

Și mărturie: Mihalco i Stanciul Căbei i Negoe i Mihăilă i Vlad Bălaș, Bălbos.

După acee și⁴ locul de suptu Detunătură la Coprit⁵.

Și pântru pecete, degetul.

Să se știe că am scrisu eu, popa Dragomir ot Cetățeni.

Vă leat 7147 <1639>, meseța făorar, dni 8.

SJAN Giurgiu, Col. Doc. Foi volante, nr. 78.

Orig. rom., hârtie (28,9 × 18,8), sigiliu mare în ceară roșie cu o legendă în limba germană, având în câmp o cetate, detașat probabil de la alt document.

¹ Loc rupt în orig.

² фсрто.

³ Ad interlinear.

⁴ шє.

⁵ Ad interlinear, lecțiune probabilă.

Șteful, fiul lui Pârvul logofăt din Bărbulești, vinde vărului său, Bunea Grădișteanu vistier un sălaș de țigani cu 20 800 de bani gata.

Martori: Para fost mare paharnic, Gheorghe fost al doilea vistier, Udriște al doilea logofăt, Radul logofăt din Desa, Șerban logofăt, Dragoe stegariul din Mogoșani, Radul logofăt din Popești.

Scrie Peia logofăt.

DANIC, Fișele g-ral Năsturel.

Rez.

† Милостією Божією, Їв Матен Басараб воєводаъ и господинъ. Пишемъ господство ми ție, Tudorane, i Neacșule i Necoară și alte soție ale voastri! Cătră

aceasta vă dau în știre domnia mea că aicea, naentea domnie méle venit-au Cânda postelnic, dă se-au jiluit și au spus cumu v-au chemat să vă pârați toți dă față cu el¹ naentea domni<i>i méle, iar voi n-ați vrut să veniți. Dici, în vréme ce viți vedea cartea domnie méle, iar voi într-acel ceas săriți să veniți aicea la curte, să hiți marți negrișit aicea!

Iar să nu veți veni, bine să știți că voi trimitе apoi dă vă va lua treapăd dă om, să vă ia câte ughi 10! Aceasta v-am scris domnia mea.

Инако да нѣст, по рече господства ми. И исправник сам рече господства ми.

Пис февраріе 9 дни, въ лѣт <1639>.

† Іѡ Матен вшиевдъ, милостією Божією господинъ.

DANIC, M-rea Câmpulung, LX/12.

Orig. rom., hârtie (30 × 20,4), rupt la îndoituri, sigiliu inelar mic în chinovar.

¹ ил.

† Милостією Божію, Іѡ Матею воевода и господинъ въсои Земле 88ггровлахіиское, вѣнк великаго и прѣдобраго, стараго, покойном Іѡ Басарава воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Ялдев и със сынови его, елицим Богъ припвстити, іакоже да им ест вчинѣ 8 Негрицѣни, въ сѣдство Бѣзъѣ, вбаче вт дел Стоикей рѣ раскраси, елика се хтет избрат, понеже их поквпих за ѣѣ аспри готови. А потом, Ялдѣ вложи по викам си, именем Іѡван и по шѣром си, Стоика, над вчинѣ више писанѣ, іакоже да си сѣт братіа един како дрѣги. Потом, вложи Іѡван¹ и Стоика по Ялдѣ 8 Ромънеци и 8 Фѣндѣни над ниҳнѣ дел, варе колико сіе бити, іакоже да си сѣт брати един како дрѣги. А потом си, вложи Ялдѣ нѣгово дѣщерѣ, на име Яницъ, над Негов дел над съва, варе колико мѣ се хтет избрати, іакоже да си сѣт вколно със негови сынови. А потом, Іѡван² и Ялдѣ и Стоика вложиш ниҳнѣ анепсею, именем Драгое, іакоже поних съмрѣтѣ да ест вколо със ниҳне над свака. И пак вложи Ялде неговѣ дѣщере, именем Нѣкша и Славнь, над негови дел над съва.

И пак³ да мѣ ест вчинѣ 8 Негрицѣни вт дел Настев⁴, третаго дел вт вбе вчининѣ вт поле, вт <и>з горѣ и вт <и>з долѣ, понеже ю поквпил Ялдѣ⁵ вт над Настѣ⁴, за ѣѣ⁶ аспри готови. И по съмрити Стоикѣлов, ако на се наити ни един дѣте вт него вѣтелѣ, ане говѣ вчино да ест неговом дѣщерѣ, варе колико имати и над църквѣ тако герѣ да дрѣжит. И а потом, пріидѣ Ялдѣ тереси вложи неговѣ

дъщере, како ест више пис. И велѣсе учинев да се знает: wt Валѣ Срѣдлов 8 Рѣпа Негрев и wt тѣла 8 Цикма Скѣртѣлов и през Фндателе и wt тѣла wt пред Пискѣв 8 Горѣнѣ Драготѣв.

И потом, 8ложи Ялдѣ по 8дрѣ над неговѣ дел wt шѣме, такоже да имат место wt бранище и Ялдѣ више пис, да им ест 8 Валѣ Срѣдлов и 8 Малѣ Раиков, место за монастир, [...] wt сынови си Ъдлов и wt на Стан, за ѣ аспири. И когда [...] дадош по стара Басараба воеводѣ тогда радї книга за печетлованїе и за кнес ствовати, како ест бил швнчаюл тогда, над тае врѣме въ старе дѣни.

И видѣхом и прочитал 8 диван и книга предѣдом господства ми, старого, покоинном Басараба воеводѣ, над сїе више речене учинѣ, ветѣа и раздрана, ещеже wt кого да вист теченїе лѣтом ѣзкз.

Сего радї и господство ми елицеже съм поновихом и 8тврѣдихом и над сїю книга господства ми како ест бил и wt прѣжде врѣме. И съм дал господство ми Ялдев такоже да мѣ ест учинѣ дѣдїно и въ шѣвнѣ, им и сынови их и видком и прѣвнѣчетом их. И вѣних прѣдалика да нѣст, анѣ да ест шставши им.

Сеже и сведителїе поставѣем господство ми: жѣпан Өеѣдѣсїе вел бан Кралевскїи и жѣпан Хризѣ вел дворник и жѣпан Глигорїе вел лѣгѣфет и жѣпан Радѣл вел вистїар и жѣпан Преда вел спатар и жѣпан Бѣзника вел ключер и жѣпан⁷ Сокол вел столник и жѣпан Радѣл вел комис и жѣпан Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин великїи постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

И написах аз, [А]⁶епѣдат лѣгѣфет, въ настолни града Бѣкѣреци, мѣсеца Феврѣарїе 7 дѣни и wt Ядама до селѣ, теченїе лѣтом, въ лѣт ѣзрѣмз.

† Ъв Матею вшеѣда, милостїю Божїю господинѣ.

Ъв Матею воеводѣ <m.p.>

Өрест Настѣрел втори логофет

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Aldea și cu fiii lui, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în Negrișteni, în județul Buzău, însă din partea lui Stoica 125 pași, cât se va alege, pentru că i-a cumpărat pentru 5 560 aspri gata. Iar după aceea, Aldea a așezat pe unchiul său, anume Iovan și pe cumnatul său, Stoica, pe această ocină mai sus-scrisă, ca să fie frați unii cu alții. Apoi, a așezat Iovan¹ și Stoica pe Aldea la Românești și la Fundeni pe partea lor <de ocină>, oricât va fi, ca să fie frați unii ca și alții. Iar după aceea, a așezat Aldea pe o fiică a lui, anume Anița, pe partea lui, pe toată, oricât se va alege, ca să fie la un loc cu fiii lui. Iar după aceea, Iovan² și Aldea și Stoica au așezat pe nepotul lor, anume Dragoie, ca după moartea lor să fie la un loc cu ei, peste toate. Și iarăși a așezat Aldea pe celelalte fiice ale lui, anume Neacșa și Slavna, pe partea lui, peste toată.

Și iar³ să-i fie ocină la Negrișteni din partea lui Nastea⁴, a treia parte din amândouă ocinele din câmp, din sus și din jos, pentru că a cumpărat-o Aldea⁵ de la Nastea⁴, pentru 2 900⁶ aspri gata. Și după moartea lui Stoica, dacă nu se va afla nici un copil din trupul lui, ocina lui să fie a fiicelor lui, oricâtă va avea și la biserică de asemenea să țină. Iar după aceea, a venit Aldea de a așezat pe fiicele lui, cum este mai sus-scris. Și semnele ocinelor să se știe: din Valea Ursului la Râpa lui Negrea și de aici la Țicma Scurtului și peste Fundatele și de aici din mijlocul Piscului la Gorunul lui Dragotă.

Iar după aceea, a așezat Aldea pe Udrea pe partea lui de pădure, ca să aibă loc de braniște și Aldea mai sus-scris, să le fie în Valea Ursului și în Malul lui Raicu, loc de mănăstire, [pentru că l-a cumpărat]⁷ de la fiii lui Idul și de la Stan, pentru 200 aspri. Și când [a fost atunci]⁷ a [dat un cal răposatului]⁷ bătrânului Basarab voievod pentru pecetluirea cărții și de stăpânire, cum a fost obiceiul atunci, în vremea aceea în zilele vechi.

Și am văzut și am citit în divan și cartea străbunicului domniei mele, bătrânului, răposatului Basarab voievod, pe aceste mai sus-zise ocine, veche și ruptă, încă de când a fost trecerea anilor 7027.

Pentru aceea și domnia mea încă am înnoit și am întărit și această carte a domniei mele cum a fost și mai înainte vreme. Și am dat domnia mea lui Aldea ca să-i fie ocină dedină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și [jupan]⁷ Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, [L]⁷epădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna februarie 10 zile și de la Adam până acum, trecerea anilor, în anul 7147 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Orest Năsturel al doilea logofăt

DANIC, Ep. Buzău, XXXIII/10.

Orig. slavon, hârtie (42 × 27), sigiliu mijlociu timbrat, căzut.

Cu două trad. rom. moderne; altă trad., *ibid.*, ms. 172, f. 159.

Rez., Aricescu, *Indice*, II, p. 17, nr. 1501; Minea, Boga, *Cum se moșteneau moșiile*, p. 87–88.

¹ **ЮУВАН.**

² În orig. **ІВАН.**

³ **СТАНЧОВЪ**, în orig.

⁴ **НАРТЕВ.**

⁵ În orig. *Stanciu*.

⁶ Inițial a fost scrisă doar cifra miilor (2 000), apoi s-a adăugat și cifra sutelor (900).

⁷ Loc rupt în orig.; întregirea s-a făcut după trad. modernă.

42

1639 (7147) februarie 15

† Scris-am eu, Șarban, Stănia, Radul, Andreu, feciorii¹ <lui> Todiue din Moșoie, acesta alu nostru zăpis, să fie² dă mare crădi<n>ță la mâna³ jupânului⁴ Ivan Cor<tofl>eș ot Pitești, cumu să <să> știe că e-mu vâ<n>dutu⁵ noi parte noastră de moșie di satu di Sămara di fune miclească a șase parte di fune di prestă totu otarul și câmpu⁶ și apă și pădure și săleșt<e>a satului și de<a>lul cu viele și de prestă totu otarul, de a noastră bunăvoie, fără ni[ci] o silă, să fie lui moșie și făciorilor lui și nepoților l<u>i, câți⁷ Dumnezeu va dărui, dăreptu bani gata ughi 15.

Și la acesta to<c>melă, fost-a mulți omeni buni și boieri mărturie, anume: di Pitești, Gorghe și di Moșoie, Stănie Oc<h>e și di Rizlețul, Negoe și di Sămara, Danciul, Sto<i>ca și Pădure și Ghérghea Slunicul.

Și pi<n>tru crădi<n>ță, pus-amu și pecețile.

Și-mu scrisu eu, Dima di Ciești.

Pis measeța făurar 15, vă leat 7147 <1639>.

Șarban. Stănie. Radul. Andre<i>u. Gorghe. Negoe. Stănie.

DANIC, M-rea Trivalea, IV/5.

Orig. rom., hârtie (30 × 21,3), pătat de către scrib, sigiliu inelar în tuș.

Copii *ibid.*: mss. 371, f. 24; 477, f. 43.

¹ фечоріе.

² „să fie” repetat.

³ мина.

⁴ ждпипндлди.

⁵ видѣтѣ.

⁶ кппѣ.

⁷ кици.

43

1639 (7147) februarie 18

† Adecă eu, Oprea den Chiojdéni, scris-am aceasta al meu zăpis ca să h<i>e de mare credință la mâna Radul vel comis ș-a jupâneasii dumniealui Sofiicăi, cum să se știe că m-am vând<u>tu dumniia lor rumân și cu feciorii mii, câț Dumnezeu î<m> va da, fără de ocină, dăreptu 3 000 de aspri gata și dăreptul o vacă cu lapte.

Și m-am¹ vândut eu, de a mea bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiișilor, ca să hiu dumniia lor rumânu de moșie în veacu.

Și la tocmeala noastră fost-au mărturie, anume: Preda comis i Avram comis și Andreiu comis.

Aceasta mărturisescu. Și pentru credința, mi-am pus și degetul.

Pis februarie 18 dni, vă leat 7147 <1639>.

Mătă vornic²

Mirica peharnic²

Eu Oprea.

BAR, Doc. ist., LXXXVII/80.

Orig. rom., hârtie (14,5 × 20), sigiliu inelar în tuș.

Copie: DANIC, Ms. 173, f. 645.

¹ **AMAM.**

² Semnătură autografă.

44

1639 (7147) februarie 18

† Adecă eu, Stan Lungău ot Tristiiiani, scris-am zăpis mieu la mâna Savei postelnic snă jupânului Nastii ot Negoiești, cum să să știe că i-am vândutu dumnealui Savei postelnic partea mea de moșie de o jumătate de moș în moșiia Tristiiianilor, de la câmpu de la Ratina, den jos de Enotești, în județi Săcuiianilor și pentru că această moșie au fost a mea de la părinții miei. Deci mie acum fiindu-mi de vânzare, o-m vândut dumnealui Savei postelnic, pentru că au mai avut cumpărătoare și de la alți moșteani mai denainte vrême.

Și o-m vândut drept bani gata ughi 9 pol, ca să fie dumnealui moșie stătătoare și feciorilor¹ și nepoților dumnealui și strenepoților, câți Dumnezeu le va dăru. Și am vândut această moșie de peste tot hotar Tristiiianilor, partea de o jumătate de moș.

Și, când s-au făcut acest zăpis, fost-au mulți boiari și omeni buni mărturii, carii-ș vor pune iscăliturile și degetele mai jos, ca să să crează.

Fost-au anume: Iordache vornic ot Cozléci, Négrea ot Tristiiiani, Mihaiu Ghiuleș ot Ploiești, Gherghe Ghiuleș ot tam, Drăjan ot Negovan ot tam², Șuica portar ot Brănești și alții carii vor iscăli mai jos.

Și pentru mai adevărată credință, mi-am pus deget și iscălitura, ca să să crează.

Și am scris eu, popa Stan cu zisa lor, measeța februarie 18 dni, vă leat 7147 <1639>.

† Iordache vornicul ot Cozleciu martor³

† Stan Lungău

Stan căpitan

† Drăgomir Cârja ot Trestieni

† Eu Negrea ot Tristiani martor
Eu Stan ot Negovan martor
Eu Drăjan martor ot tam
Az Mihaiu Giuleș ot Ploiești martor
Tudor Boldun martur
Gherghe Ghiuleșu martor
Eu Stoica ot Negovan martor⁴.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., LX/5.
Orig. rom., hârtie (29,7 × 20,3), pătat, rupt la îndoituri.
Copii *ibid.*: mss. 130, f. 216; 132, f. 36.

¹ Ad interlinear.

² „ot tam” repetat.

³ Scris peste celelalte semnături.

⁴ Semnături autografe.

45

1639 (7147) februarie 20

† Eu, Oprea și Voico și Dragomir, cu a noastră mumă, Cârstina ot Corșori, scris-am acest al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mâna lui Ion logofăt, cum să să știi că i-am vândutu o delniță în satu în Cârstienești, însă delnița Trestiiianilor a lui Dumitru, o am vândut-o du preste tot hotarul, den câmpu și den pădure și den apă și den munte, drept 4 000 de bani gata. Și o am vândutu de a noastră bunăvoie, cu știrea tuturor fraților și a verilor noștri, anume jupânul Pătru și Neagoe.

Și la această tocmeală au fost mulți oameni buni mărturie, anume: ot Corbi, Pătru vătaf și jupânul Prima neguțătoriu ot Câmpul Lungu, ot Cârstienești, Barbul i Iuga i Stan i Șărbu, ot Poienari, Neagoe.

Și am scris eu, diiacon Stoianu ot Corbi, februarie 20, leat 7147 <1639>.

Pentru mai mare credință, mai jos pus-am și dăgetile.

Petre portarul. Pătru vătaf. Jupan Prima.

DANIC, Ms. 137, f. 73.

Copie rom.

46

1639 (7147) februarie 20

† Scris-am eu, Stan iuzbașa ot Târșor¹ acésta al miu zăpis, ca să fie de mare credință la mâna lu Stroe vistiarul, cum² să să știe că i-amu vândut dumnealui un³

rumânu, anume Radulu Cernea și cu⁴ feciorii lui, anome: Mâinea i Radul și Stănilă și Pătru și cu 40 de stânjini de ocină din satu din Dărmănești di presti tot⁵ hutarul, cât să va alége dereptu 8 400 bani gata.

Și amu vândutu de a mea bunăvoie, fără nici o silă, cu⁴ știrea a tuturor megiașilor.

Și la aceasta tocmeala⁶ noastră, fost-au mulți boiari mărturii: Sima vistier i Tudor⁷ clucer Știrbeiu, Marcu logofăt, Șirban logofăt, Arvatu spătar i Dedul bucurișteanul din Călenești și Stanciul ginerile zugrav.

Și amu scris eu, Ivan spătar snă Tudor⁷ clucer acistu zapis.

Pis measeța februarie 20 dni, vă leat 7147 <1639>.

† Eu Stan iuzbașa

Σιμα βιστιαρης⁸

Dumitrașco clucer

Tudor⁷ clucer Știrbeiu ot Filipești

Șerban logofăt

Gheorghie postelnic

Știrbeiu spătar

Harvat spătar

Eu Dédul ot Căliniști bucureștian⁹.

Muz. de Ist. și Artă al Mun. Buc., nr. 13 751.

Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), 8 sigilii inelare aplicate în tuș.

Rez., Ștefănescu, *Catalog*, p. 150, nr. 28.

¹ Тършдр.

² ком.

³ он.

⁴ ко.

⁵ тдр.

⁶ τδκμκλα.

⁷ τδδρ.

⁸ „Sima vistier”.

⁹ Semnături autografe.

Matei Basarab voievod întărește lui Stoica Căruntu și fiilor acestuia și neamurilor lui părți de moșie la Cărunți, j. Prahova, vecine cu moșiile Bordeienilor și cu ale mănăstirii Mislea.

DANIC, Ms. 466, f. 165v.

Rez.

† Adică eu, Frățilă, feciorul lui Iosip ot Corcova ot sudstvo Mehedinți, scris-am și mărturisescu cu acest zapis al meu, să fie de mare credință la mâna Necolei pârcălabului den Glogova și feciorilor lui, ca să se știe când au fost acum, în zilele domnu nostru, Io Mateiu Basarab voievod, cumpărat-au Necula pârcălabul tot satul Corcova cu tot hotarul și cu rumâni și cu totu venitul den hotar până-n hotar, cât au ținut Nica biv vel vistiar de la Vasilie spătar, feciorul lui Preda spătar, nepot de fecior Nicăi vistiar. De când au fostu apoi, preste puțină vreme, iar eu, Frățilă rădicat-am pâra înaintea domnu nostru, Io Mateiu Basarab voievod și am venit de m-am pârat de față în divan cu Vasilie spătar și cu Necula pârcălabul să lépădu banii lu Vasilie spătar și să iau satul Corcova. Deci Vasilie spătar, el au scos în divan cartea lui Mihail voievod de cumpărătoare a Nicăi vistiariul pe tot satul Corcova și se-au aflat scris în carte și numele tătâni-mieu, lui Iosip rumânu, cu alalți rumâni. Deci m-au rămas din divan ca să fiu rumân lu Vasilie spătar, nepotul Nicăi vistiar și Neculei pârcălabul. După acéea, eu, Frățilă, căzut-am cu mare rugăciune la Necula pârcălabul înaintea domnu nostru, Io Matei Basarab voievod și dinaintea părintelui Vlădicăi Theofil și ai tuturor boiarilor ai divanului marii și micii, de am făcut tocmeală cu Necula pârcălabul de i-am dat altu rumân pre nume [...] ¹, pentru capul meu, ca să fie Necolei pârcălab rumân moșie, lui și coconilor în véci. Iar eu, Frățilă, să fiu un om slobod și în pace de către Necula pârcălabul cu feciorii miei.

Și la această tocmeală a noastră, fost-au mărturie toți boiarii divanului: jupan Theodosie vel ban i jupan Hriza vel dvornic i jupan Dumitru Dudescul bivșe vel vistiar i Preda vel spătar i Buzinca vel cliuciar i jupan Vasilie Paindur biv vel stolnic i Socol vel stolnic i Drăgușin vel slujer i Dumitru vel pitar i Dragomir vel armaș i Costandin vel postelnic i Bunea vtori vistiar i Ivașco al doilea² postelnic i Ivan Boteanul vtori postelnic i Jipa vtori postelnic i ot Cernaia, Iacov cliuciar i Dumitrașco cliuciar Spineanul i Mihart cliucear și alți mulți boiari.

Și așa am scris eu, Frățilă, legătură și jurământ cum care dintru noi sau den feciorii miei se va scorni cu pâra pentru acéste moșii ce scriu mai sus, acela să fie de mare scârbă la judecată și fără credință în tot locul și să fie datoriu la domnie a da gloaba de la casa lui închinați ughi 500, că așa ne-am prinsu, ne-am legat cu acestu zapis. Aceasta mărturisescu, ca să se știe și să se crează.

Și adeverită credință, pusu-mi-amu și pecétea.

I napisah az, Lepădat logofăt, u București, measeța fevruarie 25 dni, i ot Adama vă leat 7147 <1639>.

Eu Frățilă
Vlădica Theofil
Hrizea vel dvornic

Gligorie vel logofăt
Radul vel vistiar
Vasilie Pindur biv vel stolnic
Preda vel spătar
Constandin vel postelnic
Buzinca vel cliucer
Socol vel stolnec
Dragomir vel armaș
Dumitru vel pitar
Drăgușin vel sluger
Dumitrașco clucer
Radu logofăt ot Desa
Bunea vtori vistiar³.

Muz. Naț. Ist., nr. 151 872.

Orig. rom., hârtie (28 × 37,5), pecetea Mitropoliei Ungrovlahiei și 11 sigilii în tuș și fum.

¹ Loc alb în orig.

² Scris B.

³ Semnături autografe.

49

1639 (7147) februarie 25, București

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Rumânească. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Ghiocăi iuzbașii din Cotrăceni și cu feciorii lui, câți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie la sat la Cotrăceni, însă o funie, pentru că o au cumpărat Ghioca iuzbașa de la Ișfan iuzbașa și de la Dragomir Cioroiescul, drept galbeni [...] ¹ bani gata, încă din zilele Radului voievod, pentru că o au fost răscumpărat Ișfan iuzbașa și Dragomir Ciorescul de la Radul voievod. Iar după acéea, Ghioca iuzbașa le-au lepădat banii înapoi, pentru că au fost el mai volnic.

Și iar să fie slugii domniei mele, Ghiocăi iuzbașii, moșie la Cotrăceni, însă o funie pentru că [...] ¹ sluga domniei mele Ghioca iuzbașa de la mătuși-sa, Mariia [...] ¹ 2 părți dintru această funie fiind a Predii, unchiul Ghiocăi iuzbașii, pentru că feciori din trupul lui nu au rămas.

Însă să știe: să ție sluga domniei mele, Ghioca iuzbașa, 2 funii din Cotrăceni, duprește tot satul, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și din vii și duprește tot hotarul, din hotar până-n hotar din valea [...] ¹ până la apa Dâmboviții, oricât să va alége.

Pentru acéea, am dat și domniia mea slugii domniei méle, Ghiocăi iuzbașii, ca să-i fie lui această mai sus-zisă moșie la Cotrăcéni, moșie stătătoare și ohabnică și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimenea să nu să clătească după zisa domniei méle.

Iată și mărturii am pus domniia mea: pe jupan Theodosie vel ban de la Craiova i jupan Hrizea vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Radul vel vistiar i jupan Preda vel spătar i jupan Buzinca vel cliucer i jupan Socol vel stolnic i jupan Radul vel comis i jupan Vucina vel paharnic i jupan Costandin vel postelnic.

I ispravnic, jupan Grigorie vel logofăt.

Și au scris, Stoica logofăt în scaunul Bucureștilor, measeța februarie 25 dni, vă leat 7147 <1639>.

DANIC, M-rea Cotroceni, I/14.

Copie rom.

Altă copie *ibid.*: ms. 692, f. 9.

50

1639 (7147) februarie 25, București

† Милостію Божією, Їѡ Матей Басараба воевода и господинъ вѣсои Земли 88ггровлахїиское. Дават господство ми сїа повеленїе господства ми слдгѡ господства ми, Марков логофет ѡт вистїирїе и със сыновы его, елицы Богъ даровает, тако да ест емѡ вчинъ и вечини ѡ село Съмвѡреціи, ѡт сѡд Аргеш, ѡбаче половино ѡт село, вса част Владѡлов ѡгѡфет Рѡдѣнѡл, ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт вода и ѡт седалище селов и със вечини ѡт през вѣс хотаре, варе елика изверит сѡ, понеже сїа половино за село выше пис был ест Владѡлов логофет Рѡдѣнѡл ѡт дѣдино, еше ѡт прежде вѣме. А потом, кѣда ест был нынѣ вѣ дныи господства ми, по сымрътъ Владѡлов логофет, а Исар кѣмѣрашѡл был ест вѣзѣл сїа половино за село със многа прѡх, кѡпно със дрѡге дѣдине Владѡлов ѡгѡфет, радї една дѡжновенїе и радї нѣкїи кожоаче ѡт самѡр что был ест вѣзѣл Владѡл логофет ѡт него и не был ест платил дондеже был ест ѡн жив. Таже, Исар кѣмѣраш продал ест сїа пол за село Марков логофет. И испрѣвовѣ прашал ест по сыны Владѡлов ѡгѡфет, по Андреи слѡжер и по Владѡл и по Радѡл и по матирам им, жѡпаница Деспина, а ѡни нѣст хотѣл да кѡпити, нѣзавиствоваша сѡ инни със дрѡги.

А потом, кѣда ест был през половино за лѣт, по сымрътъ Андрей слѡжер, а Марко логофет ѡн вѣспросил новци емѡ на логофетѣса и на сыны еѡ выше

пис, а ѡни пакиже изврѣглѣ и рекѣтъ како нетрѣбѣ ест емь ни єднѣ село. А потом, кѣда ест был ещи през ѿ лѣтъ и єдна мѣсець, а ѡни вѣстанил сѧ със прѣх тако да ѡметнѣ новци Марков логофет ѡспет. И прїидет пред господства ми ѡ великїи диван тере сепрѣсѣ ѡт лицѣ. Таже, господство ми гледахъ и сѣдихъ по правдѣ и по закона със вѣс диван и смотрихъ господство ми како неподобаєт сѧ, ниже ест закона хорев, да развратити новци ѡт толико врам, нѣ да дрѣжет Марко логофет село сѣю със добра мир како был ест покѣпил. И ѡт тогда вѣс дрѣжал Марко логофет със добро мирно.

А потом, кѣда ест был пак през [...] ¹ години, а паница Деспина и със сыны еѧ, Владѣл и Радѣл, пак вѣстанил сѧ със прѣх рекѣща како не знаєт ѡни егда покѣпил Марко логофет сїѧ пол ѡт село ѡт на Исар кѣмѣраш, ниже прифатил ѡт вѣстїи и како да развратити емѣ новци ѡспет. И пришѣл вѣси кѣпно аще сѣпрѣсѧ ѡт лицѣ пред господства ми ѡ великїи диван.

Вѣ том, господство ми гледахъ и сѣдихъ по правдѣ и по закона, със вѣсѣми правителїи господства ми и дахъ господство ми панецев Деспинїи законна, како да заклет ѡна сама със дѣша еѧ, како не знаєт ѡна когда кѣпил Марко логофет сїѧ половино ѡт село ѡт на Исар кѣмѣраш, ниже прифатил за вѣстїю. А ѡни никакоже не могѣл прифатит сѧ ѡт закона, нѣ сици ѡстал ѡт закона и ѡт сѣжденїє ѡт пред господства ми ѡ великїи диван втораго крат, тако по много трѣбѣ и метѣхъ да не имат, почто ради хо[тѣ] ²л да подаваєт новци ѡт испрѣво, когда исприже ест Марко логофет. А ѡт нѣнѣ на пред да не имат никакоже трѣбѣ, тако ѡстал ѡт закона.

Сєго ради, дахъ господство ми Марков логофет тако да ест емѣ сїѧ половино за село ѡт Сѣмѣвѣрєци и сѣ вечини, ѡчинѣ дѣдїнѣ и вѣ ѡхав сѣним, видчим, прѣвнѣчетом. И не ѡт кого непоколѣвимомо, по реченїи господства ми.

Се<же> оубо и сведїтелїи положихъ господство ми: пан Феѡдосїє вел ван Кралевскїи и пан Хризѣ вел дворник и пан Глигорїє вел лѡгѡфет и пан Радѣл вел вистїиар и пан Преда вел спатар и пан Сокол вел столник и Радѣл вел комис и Вѣчина вел пѣхарник и Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїє вел логофет.

И писахъ аз, Стопка логофет Шѣрбанович, ѡ Бѣкѣрєци, феѡрѣарїє кѣ <дѣни>, вѣ лѣтъ зрѣмѣ.

† Іѡ Матею воеѡвѣда, милостїю Божїю господинѣ.

Іѡ Матею воеѡвѣдѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei

mele, Marco logofăt de vistierie și cu fiii lui, câți îi va dăruia Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină și vecini în satul Sâmbureștii, din județul Argeș, însă jumătate de sat, toată partea lui Vladul logofăt Rudeanul, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu vecinii de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că această jumătate de sat mai sus-scrisă a fost a Vladului logofăt Rudeanul de dedină, încă de mai înainte vreme. Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, după moartea Vladului logofăt, Isar cămărașul a luat această jumătate de sat cu multă pâră, împreună cu alte dedine ale lui Vladul logofăt, pentru o datorie și pentru niște cojoace de samur ce le-a luat Vladul logofăt de la el și nu le-a plătit cât a fost el în viață. Astfel, Isar cămărașul a vândut această jumătate de sat lui Marco logofăt. Și mai întâi a întrebat pe fiii Vladului logofăt, pe Andrei sluger și pe Vladul și pe Radul și pe mama lor, jupanița Despina, iar ei n-au vrut să cumpere, ci s-au dușmănit unii cu alții.

Iar apoi, când a fost peste o jumătate de an, după moartea lui Andrei sluger, iar Marco logofăt, el a cerut banii lui de la logofeteasa și ei de la fiii ei mai sus-scriși, iar ei iarăși s-au lepădat și au spus că nu le trebuie lor nici un sat. Iar după aceea, când a fost încă peste un an și o lună, ei iar s-au ridicat cu pâră ca să lepede înapoi banii lui Marco logofăt. Și au venit înaintea domniei mele la marele divan de s-au pârât de față. Astfel, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu tot divanul și am socotit domnia mea că nu se cuvine, nici nu este legea țării, să întoarcă banii după atâta vreme, ci să stăpânească Marco logofăt satul acesta cu bună pace cum l-a cumpărat. Și de atunci l-a tot stăpânit Marco logofăt cu bună pace.

Iar după aceea, când a fost iarăși peste [...] ¹ ani, jupanița Despina și cu fiii ei, Vladul și Radul, iar s-au ridicat cu pâră spunând cum că ei n-au știut când a cumpărat Marco logofăt această jumătate de sat de la Isar cămăraș, nici n-au prins de veste și cum să-i întoarcă lui banii. Și au venit toți împreună, de s-au pârât de față înaintea domniei mele în marele divan.

Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți dregătorii domniei mele și am dat domnia mea jupaniței Despina lege, ca să jure ea singură cu sufletul ei, cum nu a știut când a cumpărat Marco logofăt această jumătate de sat de la Isar cămăraș, nici n-a prins de veste. Iar ea nicidecum n-a putut să se prindă de lege, ci așa a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele în marele divan a doua oară, ca mai multă treabă și amestec să nu aibă, pentru că ea [n-a] ² vrut să-i dea banii de la început, când a întrebat Marco logofăt. Iar de acum înainte să nu aibă nici o treabă, căci a rămas de lege.

Pentru aceea, am dat domnia mea lui Marco logofăt ca să-i fie această jumătate de sat din Sâmburești și cu vecinii, ocină dedină și de ohabă fiilor, nepoților și strănepoilor. Și de nimeni neschimbat, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Theodosie mare ban al Craiovei și pan Hrizea mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Radul mare vistier și

pan Preda mare spătar și pan Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt Șerbanovici, în București, februarie 25 <zile> în anul 7147 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

BAR, Doc. ist., CDLXVIII/84.

Orig. slavon, perg. (42,5 × 28,3), sigiliu mijlociu timbrat, căzut.

Trad. rom. modernă, *ibid.*, CDLXVIII/85.

¹ Loc alb în oirg.

² Loc rupt în orig.

† Милостією Божією, Їѡ Матею воевода и господинъ вѣсои Земле Ѡггровлахійское, видк великаго и прѣдобраго, покоинномѡ, стараго Їѡ Басарава воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми почитенномѡ волѣрин господства ми, жѡпан Сима вив¹ вторїи вистїар и сѣс сынови его, елицим Богъ даст, такоже да мѡ ест половино за село ѡт Гор Грозъвещи, ѡт сѡдство Ёлхов, али дел жѡпаницев Сафтаи, анепца жѡпаницев Нѣгъи Митроае, ѡт поле и ѡт шѡма и ѡт вода и ѡт бродове за водиницѡ и сѣс водиници мелеца и сѣс вечинїи и сѣс вѣс ходоком и ѡт седалище селов ѡт посвѡди, варе елика се хтет избрат ѡт по вѣсом хотаром и един челѣд за ацигани, именем Стоика фадрѡл сѣс ациганкѡм си и сѣс децам си. Понеже село Грозъвещїи и ациганїи вили сѡт за дѣдїно жѡпаницев Сафтаи ѡт над дѣдам си, жѡпаница Нѣга Митроае, ещеже ѡт прежде врѣме.

А потом, къда ест бил въ днїе Радѡла воеводѡ, сынѡ Михнев воеводѡ, ако вѣзимал ест волѣрин господства ми Сима вистїар по жителница его Сафта, ѡна нѣст имал ни еднѡ новцѡ, ниже ѡт неа, ниже ѡт мѡжа еи, Преда армаш, нѡ ест келтовал что ест трѣвѡет вѣс ѡт мѡжа еи, Сима вистїар и ещеже сѡт платил Сима вистїар и дѡжновенїа Предев армаш сѣс ѡги ѡг. А когда ест достисал по жѡпаница Сафта врѣме за сѣмрѣти, ѡна ест ѡставил сама сѣс азика еи Симев вистїар вѣс село Грозъвещїи сѣс вечинїи и сѣс вѣс ходоком и два чилѣдї за ацигани, такоже да ест Симей вистїар ѡчинѡ дѣдїно и въ ѡхав

със запис въ рѣка ждпаницев Сафтеи въ смърти сътвори със великое клетво. И видѣхъ господство ми и книга Радѹла воеводѣ над сїе ѡстроенеи више писъ въ лѣтъ зрѣла.

А кѣда ест бил послехъ, вѣстанил се сѣтъ калѡгерїи въ на монастыр Михаил воеводѣ въ варош въ Бѣкѡреци, храмъ Свѣти Николае, тере сѣтъ вѣзималъ половино за село въ Грозѣвечи. И встал ест послехъ тѣкмо половино за село въ Грозѣвечи и единъ чилѣдъ за цигани, Стоика фадѣла.

А кѣда ест бил послехъ, вѣстанилъ сѣ ест ждпаница Нѣга, сестра Пѣтрашковъ, дѣщера Богдановъ въ Сѣхѣтѣни, съпренеи със Преда постелникъ, братъ Сафтевъ, радїи вѣсѣхъ въ тѣчѣствїеи Митроаеи ворничаса и вѣзимали сѣтъ по половино въ вѣсѣхъ въ тѣчѣствїеи със диваномъ и вѣзималъ въ таа половино за село въ Грозѣвечи дрѣга половино. Таже, послехъ, сътвори ест Сима вистїаръ ѡстроенеи със ждпаница Нѣга тере ест покѣпилъ Сима вистїаръ сїа делъ за учинѣтъ въ Грозѣвечи, четвѣртаго, със вечинїи и със вѣсъ ходокомъ въ надъ ждпаница Нѣга, сестра Пѣтрашковъ въ Сѣхѣтѣни и въ сынѣ еи, Герге, за ѡги лѣ аспри готови, със записъ въ рѣками ихъ за проданїе и със мнози болѣри сведителїи написани ѡ записъ. И видѣхъ господство ми и книга Александръ воеводѣ, сынѣ Радѹла воеводѣ, за покѣпенїе, въ лѣтъ зрѣла и книга прѣвѣщеннаго, покоинномъ въ тѣцѣ влѣдїка Лѣка и въ тѣцѣ Маѡеювъ Миредѣ въ Дѣла и въ тѣцѣ Ѳеѡфилъ, епископъ въ Рибникъ, писана въ покойномъ Ѳреѡмъ, епископъ въ Бѣзѣѡ, със великое клетво и афоресанїе надъ сїю записъ въ смърти Сафтевъ.

А потомъ, кѣда ест билъ сѣда въ днїеи господства ми, ималъ ест болѣринъ господства ми, Сима втори вистїаръ, вѣспрашанїе предъ господства ми със пастѣркамъ си, Самѣфира, дѣщера Сафтевъ, иже ест билъ сътвори със Преда армашъ въ Поанѣтъ, ради скѣлицы и халине матерамъ си, Сафтевъ и Предеѡ армашъ, что се сътвори, такоже изречетъ Самѣфира како ест всталъ на Сима вистїаръ. Въ томъ, вѣзималъ ест въ предъ господства ми въ диванъ ѡ болѣри голѣми по рѣваше господски, именемъ: ждпанъ Хриза велъ дворникъ и ждпанъ Глигорїе велъ логофетъ и ждпанъ Радѣла велъ вистїаръ и ждпанъ Бѣзинка велъ ключеръ и Дѡмитрѣ Дѣдѣскѣла бивъ велъ вистїаръ и Василїе Пандѣр бивъ велъ столникъ, такоже да съ гледаетъ и да съ матрѣетъ и да ихъ сѣдитъ за сваке скѣлице что се чинилъ, иже се сѣтъ келтѣвалъ и по комъ рѣка ест всталъ по записеи и катастише что се хѡкїотъ вѣрѣтихъ сътворенеи на смърти Сафтевъ. Таже, ѡ темъ сїи више речени ѡ болѣри, ако се ест събираетъ вѣсїхъ ѡ Свѣта Митрополїеи ѡ Бѣкѡреци предъ чистѣишомъ и прѣвѣщенномъ въ тѣцѣ нашемъ кѣр влѣдїка Ѳеѡфилъ, гледала ест записеле за смърти и катастише вѣ сътворенеи със мнози сведїтелїи, испрѣво въ тѣцѣ Маѡею Миредѣ и въ тѣцѣ Ѳеѡфилъ епископъ и Іѡвашко дворникъ и Радѹла лѡгѡфетъ и Малкѡчъ питаръ. И сїце

сѣт ѡбрѣтал како ѡт тѣх скѣлицѣи ничисоже нѣст се сѣт нашел въпротивѣ Симев вистіар, что им сѣт възимает въсѣ Преда постелник, брат Сафтев, диком Самфирев и със диком си, Хризан постелник ѡт Бървѣтеши. И ако ест посагал по Самфира дал им ест въсѣх ѡ рѣка тѣстом си, Нѣгѣлов ага, и а мѣжа еи, Пѣтрашков постелник, раз въ тѣчїе иже се сѣт келтовал на погриванїе и на паментѣ Сафтев, како ест ѡставил ѡна сама ѡги скѣ, иже сѣт продавал ѡт тѣх скѣлицѣи, дрѣга нѣст ѡстал ница на Сима вистіар. И сѣтворил ест тѣх волѣри и єдин катастих за въсѣх келтованїе и скѣлицѣи иже се чинил и книга ѡт рѣка их, ѡба печатловате и искалене ѡт ниже. И єщеже сѣт платил Сима вистіар дѣжновенїа Сафтен и новци иже ест дал и келтованїе ест сѣтворил цѣна ѡги ѣѣ и сїа въсїх ест простил Сима вистіар ѡтровоцїм Самфирїи. Аще их хокет бити село стоател и аще их хокет Богъ дал Самфирев ѡтроки, да ест тѣх новци прощени, а ащелиже се хокет проводише без ѡтроки, да идет тези новци пакиже на ѡтрокии Симев вистіар ѡт ацегани и ѡт дѣдине Самфирев. И єщеже их ест дарѣет Сима вистіар єдна ментїе за кофтирїе и єдин кинтиш, цѣно ѡги нѣ.

<С>его ради съм дал и господство ми село Грозвѣцїи, и половино да ест его за дѣдїно и того члѣд за цигани више пис како ест ѡставил мѣртѣв и радї многа келтованїе и како ест избранил тѣх ѣ волѣри, а радї дѣжновенїа Предев армашѣ что ест платил Сима вистіар, ѡги рѣки пол и костанде ѣ, сѣдил ест тѣх волѣри да вѣмѣщает въ дѣдїне Предев армаш ѡ Поганъ и ѡ Костѣни въ кѣпно със жѣпаница Стана, єже ест вил испрѣва жѣпаницѣ Предев армаш, анѣ ѡ ест ѡставил и възимал ест по Сафта, понеже их ест дал диваном тѣх дѣдїне Станев радї прекюве еи, цѣнь ѡги рѣ, котори новци повратил их ест волѣрин господства ми, Сима вистіар, жѣпаницев Станев. И ѡстал ест тѣх дѣдїне по разлога его за ѡги сїл пол <и> костанде ѣ.

Сего радї, дадохъ съм и господство ми волѣрин господства ми, Симев вистіар, іакоже да мѣ ест сїе ѡтѣчїстїи иже сѣт више речене и того члѣд за цигани ѡчинѣ дѣдїно и въ ѡхав, сыновом и видком и прѣвнѣчетом, како ест сѣдил и избранѣет тѣх ѣ волѣри със дѣшами их. И не ѡт кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣет господство ми: жѣпан Ѳеѡдѡсїе вел бан Кралевскїи и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Глигорїе вел лѡгѡфет и жѣпан Радѣл вел вистіар и жѣпан Преда вел спатар и жѣпан Бѣзника вел ключер и жѣпан Сокол вел столник и жѣпан Радѣл <вел> комис и жѣпан Вѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин великїи постѣлник. И исправник, Глигорїе вел лѡгѡфет.

И написах азъ, Лепъдат лѡгѡфет, въ настоли града Бѣкѡреши, мѣсеца
Феврѡриѣ кѣ дни и ѡт Ядама до нынѣ, теченіе лѣтом, въ лѣт „зрѣмз.

† Іѡ Матею ввевѡда, милостію Божію господинъ.

Іѡ Матеи воеводъ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului, bătrânului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, jupan Sima fost al doilea vistier și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie lui jumătate de sat din Grozăveștii de Sus, din județul Ilfov, însă partea jupaniței Safta, nepoata jupaniței Neaga Mitroaia, din câmp și din pădure și din apă și din vadurile de moară și cu morile măcinătoare și cu vecinii și cu tot venitul și din vatra satului de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul și un sălaș de țigani, anume Stoica faurul cu țiganca sa și copiii săi. Pentru că satul Grozăveștii și țiganii au fost de dedină ai jupaniței Safta de la bunica sa, jupânița Neaga Mitroaia, încă dinainte vreme.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, dacă a luat boierul domniei mele Sima vistier pe jupanița lui Safta, ea n-a avut nici un ban, nici de la ea, nici de la bărbatul ei, Preda armaș, ci ceea ce i-a trebuit a cheltuit tot de la bărbatul ei, Sima vistier și încă a plătit Sima vistier și datoria lui Preda armaș cu 73 ughi. Iar când a ajuns-o pe jupanița Safta vremea de moarte, ea a lăsat singură cu limba ei lui Sima vistier tot satul Grozăvești cu vecinii și cu tot venitul și două sălașe de țigani, ca să-i fie lui Sima vistier ocină dedină și de ohabă, cu zapis de la mâna jupaniței Safta făcut la moarte cu mare blestem. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voievod pe această întocmire mai sus-scrisă în anul 7132.

Iar când a fost după aceea, s-au ridicat călugării de la mănăstirea Mihail voievod din oraș din București, hramul Sfântul Nicolae, de au luat jumătate de sat din Grozăvești. Și a rămas apoi numai jumătate de sat din Grozăvești și un sălaș de țigani, Stoica faurul.

Iar când a fost după aceea, s-a ridicat jupanița Neaga, sora lui Pătrașco, fiica lui Bogdan de la Săhăteni, cu pâra cu Preda postelnic, fratele Saftei, pentru toate moștenirile Mitroaiei vorniceasa și au luat câte jumătate din toate moștenirile cu divan și au luat și din acea jumătate de sat din Grozăvești cealaltă jumătate. Astfel, după aceea, a făcut Sima vistier întocmire cu jupanița Neaga de a cumpărat Sima vistier această parte de ocină din Grozăvești, a patra <parte>, cu vecinii și cu tot venitul de la jupanița Neaga, sora lui Pătrașco din Săhăteni și de la fiul ei, Gherghe, pentru 35 ughi aspri gata, cu zapis de vânzare de la mâna lor și cu mulți boieri martori scriși în zapis. Și am văzut domnia mea și cartea de cumpărătură a lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, din anul 7135 și cartea preasfințitului, răposatului părinte vlădica Luca și a părintelui Matei al Mirelor de la Deal și a

părintelui Theofil, episcop de Râmnic, scrisă de răposatul Efreim, episcop de Buzău, cu mare blestem și afurisenie pe acest zapis de la moartea Saftai.

Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, boierul domniei mele, Sima fost al doilea vistier, a avut întrebare înaintea domniei mele cu fiica sa vitregă, Samfira, fiica Saftai, care este făcută cu Preda armaș din Poiană, pentru sculele și hainele mamei sale, Safta și ale lui Preda armaș, ce s-au făcut, că a spus Samfira că au rămas la Sima vistier. Întru aceea, a luat dinaintea domniei mele din divan 6 boieri mari pe răvașe domnești, anume: jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Buzinca mare clucer și Dumitru Dudescul fost mare vistier și Vasile Paindur fost mare stolnic, ca să cerceteze și să caute și să judece pentru toate sculele ce s-au făcut, care s-au cheltuit și pe a cui mână au rămas pe zapise și catastife ce se vor afla făcute la moartea Saftai. Astfel, într-aceea, acești mai sus-zii 6 boieri, dacă s-au adunat toți la Sfânta Mitropolie la București înaintea cinstului și preafericitului părinte al nostru chir vlădica Theofil, au căutat zapisele de la moarte și catastifele făcute cu mulți martori, mai întâi părintele Matei al Mirelor și părintele Theofil episcop și Ivașco vornic și Radul logofăt și Malcoci pitar. Și astfel au aflat că din acele scule nu s-au aflat nimic la Sima vistier, ci toate le-a luat Preda postelnic, fratele Saftai, unchiul Samfirei și cu unchiul său, Hrizan postelnic din Bărbătești. Și dacă a măritat pe Samfira, le-au dat toate în mâna socrului său, Neagul aga și a bărbatului ei, Pătrașco postelnic, în afară numai de ceea ce a cheltuit la înmormântarea și la pomenirea Saftai, cum a lăsat ea singură 225 ughi, care s-au vândut din acele scule, altceva n-a rămas nimic la Sima vistier. Și acei boieri au făcut și un catastif pentru toate cheltuielile și sculele care s-a făcut și carte de la mâna lor, amândouă pecetluite și iscălite de ei. Și încă a plătit Sima vistier datoria Saftai și bani le-a dat și cheltuială a făcut în preț de 419 ughi și aceștia toți i-a iertat Sima vistier Samfirei copila. Iar dacă îi va fi satul stătător și dacă Dumnezeu îi va da Samfirei copii, acei bani să fie iertați, iar dacă se va petrece fără copii, acei bani să treacă iarăși la copiii lui Sima vistier din țigani și din dedinele Samfirei. Și încă le-a dăruit Sima vistier o mantie de cofterie și un chinteș, în preț de 55 ughi.

Pentru aceea, am dat și domnia mea satul Grozăvești, jumătate să-i fie lui de dedină și acel sălaș de țigani mai sus-scris cum a lăsat moarta și pentru multă cheltuială și cum au ales cei 6 boieri, iar pentru datoria lui Preda armașul ce a plătit-o Sima vistier, 128 ughi jumătate și 5 costande, au judecat acei boieri să amestece în dedinele lui Preda armaș la Poiana și la Costeni împreună cu jupanița Stana, care a fost mai întâi jupanița lui Preda armaș, dar a lăsat-o și a luat pe Safta, pentru că i-a dat divanul acele dedine Stanei pentru zestrea ei, preț de 102 ughi, bani pe care i-a înapoiat boierul domniei mele, Sima vistier, jupaniței Stana. Și au rămas acele dedine pe seama lui pentru 230 ughi jumătate <și> 5 costande.

Pentru aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, Sima vistier, ca să-i fie lui aceste moșteniri care sunt mai sus-zise și acel sălaș de țigani ocină

dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților, precum au judecat și au ales
acei 6 boieri cu sufletele lor. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și
jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare
vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare
stolnic și jupan Radul <mare> comis și jupan V<u>cina mare paharnic și jupan
Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna februarie
25 zile și de la Adam până acum, trecerea anilor, în anul 7147 <1639>

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Matei voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Sf. Ioan din București, II/24.

Orig. slavon, perg. (37 × 54,5), sigiliu mijlociu timbrat; cu o trad. rom. din sec. XVIII. Alte
trad. la BAR, Doc. ist., MLXXXV/25; MCD/52.

Reg., Ionescu G. M., *Ist. Cotrocenilor*, p. 537.

¹ Ad interlinear.

52

1639 (7147) februarie 27

† [Adecă eu, Radul]¹ Miculoi ot Colibași, scris-am zăpisul meu să fie de
mare [credință la mâna jupâ]nului² Cerchez vătah, cum să știe că i-am vândutu³
viele [în dealul Cher]¹bei, o pogon⁴ pol de vie și cu o stânjenă de ocină, [peste tot]¹
dreptu bani gata ughi 10.

Și le-am vândutu cu știrea a tuturor megiașilor⁵, anume: Drăghici Ruș ot
Cherba și Mircea ot tam i Șarban aprodul ot tam i Stepan.

[Și pentru c]¹redința, me-am pusu și pecétea.

Pis eu, Stan lo<go>fetul, februarie 27 dni, leat 7147 <1639>.

Eu Radul.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., LXV/10

Orig. rom., hârtie (19,2 × 23,6), rupt, lipsește o porțiune din dreapta doc., restaurare veche.

Copie *ibid.*: ms. 361, f. 6.

¹ Loc rupt în orig., completat după ms. 361.

² НОЛОН.

³ ВЪНДОТЪ.

⁴ пѣгон.

⁵ меѣнишииѣр.

† Eu, Iovana și cu ficiorii miei, anume: Stan și Efrem și cumnată-mea, Tudora cu fiu-său, Mihăilă, cum să să știe că am vândut o moșie de la Fântâna Catarăi, ce au fost a moșului nostru, Ion călugărul. Deci o am vândut noi, de bunăvoia noastră, postealnicului Condilă. Și o am dat drept ughi 2. Și loc au fost de lat 9 stânjeni, iar de lungu au fost 49 de stânjeni.

Deci, deaca l-am vândut, iar acest boiar au pus de l-au îngrădit și au lăsat afară de gard loc, cât va umbla carul. Deci am vândut acest loc de bunăvoia noastră, ca să hie cestui boiari moșie și lui și coconilor dumnului, câți milostivul Dumnezeu i va dărui și de nimea bântuială să nu aibă, pentru că această moșie au fost a noastră dreaptă.

Deci și eu, Mocșa cojocariul, iar am vândut postealnicului de bunăvoia mea un loc mai sus de acest loc, care scrie mai sus, drept bani 340. Și iar să-i hie moșie stătătoare, cum am vândut de bunăvoia mea dumniului și coconilor dumniului, câți i va dărui milostivul Dumnezeu.

Și când am vândut noi aceste locuri, fost-au și mărturii, anume: Anghelu și slugeariul Mitrea den Mihăiești și cu fiu-său, Ișfan și portariul Radul și Vladul logofăt și popa Duca și diiaconul Stroe și diiac Stanciul și Voico Slătineanu și Tudor și alții mulți au fost la această vânzare.

Și s-au scris acest zăpis în luna lu făurar 28 dă zile, vă leat 7147 <1639>.

Și acest zăpis am scris eu, Nicola logofet de la Râmnic.

Eu, Iovana cu ficiorii miei, Stan și Efrem, cumnată-mea Tudora, pentru credință am pus și pecete.

Eu, Mocșa cojocariul pentru credința, iată am pus și pecete

Mitrea slugériul

Eu Ișfanu

Eu Radul vtori portar

Eu popa Duca

Eu Dumitru di Cacova

Eu Vladul logofătul

Eu Gherghie județul

Eu Lupul pârcălabul¹.

DANIC, M-rea Dintrunlemn, XXIX/2.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21,5), 3 sigilii inelare în tuș.

¹ Semnături autografe.

54

1639 (7147) martie

† Adică eu, Stoica păharnic, nepotul Mitrii de Dragomirești, scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mâna părintelui Samuil, egumenul de la sfânta mănăstire a lui Mihai vodă cum să știe că i-am vândut ocină den satul Petrești, însă stânjăni 170, de mi-au dat bani gata 6 400.

Și i-am vândut de a mea bunăvoie. Deci să fie părintelui Samuil moșie strămoșie, la sfînta mănăstire. Și mărturie: jupan Radu, Barbul biv vel ban și jupan Andrei neguțător i popa Cârștiian i Radul mataragiul.

Și pentru credința, pusu-ne-am pecețile și iscălitura.

Pis measeța martie [...] ¹ dni, leat 7147 <1639>.

† Eu Stoica păharnic.

Atena, Institutul de Cercetări Bizantine, ms. 1775, p. 378.

Copie rom.

Rez., Năstase-Marinescu, *Simonopetra*, p. 58, nr. 237.

¹ Loc alb în copie.

55

1639 (7147) martie 1

† Adecă eu, jupanița Despina logofeteasa și cu coconii miei: Radul postelnic i Vladul postelnic, scris-am acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mâna jupânului Ghinei și a frățini-său, Sfranței, cum să știe că le-am vândut partea noastră de ocină den sat den Steancă, care ocină o am fost cumpărat noi de la mătușă-noastră, Mariia, și de la feciorii ei, toată, cu tot venitul și cu un rumân, anume Nedelco cu feciorii lui și cu alți rumâni, câți să vor mai afla de pre această moșie, drept bani gata ughi 110.

Și o am vândut de a noastră bunăvoie, ca să le fie dumnealor moșie în veci și coconilor dumnealor, câți Dumnezău le va dăru.

Și pântru mai adevărită credință, pus-am și pecețile noastre spre acest zapis, ca să știe.

Și am scris eu, Dragomir logofăt ot Rătivoiești, cu voia dumnealor și mărturisescu, measeța martie 1 dnă, vă leat 7147 <1639>.

Despina logofeteasa

† Εγω Οσταβολας¹

Eu Vladul feciorul Vladului logofăt

Ισαρις μαρτίρας²

† Gherghe logofăt mărturie

Eu Simion logofăt, fecior Oprii de Rătivoiești, mărturie

Eu Leca postelnic snă agăi Oprei mărturisescu³.

BAR, Doc. ist., CCCLXVII/127.

Orig. rom., hârtie (30,8 × 20,3), 4 sigilii inelare în tuș.

¹ „Eu Ostabolas”.

² „Isar martor”.

³ Semnături autografe.

56

1639 (7147) martie 1

† Милостією Божією, Їw Матею Басараба воеводъ и господинъ. Дават господство ми сією повеленіє господства ми slobozi<i>i Glodul a sfintei mănăstiri Govorii, ca să aibă a da domni<i>i méle, de acum înnainte la vrémea haraciului împărătescu, bir domni<i>i méle pre 40 de nume, pentru că mai denainte au fostu de sama Simei vistiier și agăi Diicului, 60 de nume, de le-au¹ plătit până acum. Iar acum, m-am milostivit domniia mea de le-am iertat 20 nume, să aibă a da de-acum numai pre patruzeci de nume, cum scrie mai sus.

Și cându va fi vrémea haraciului, să aibă a strânge părintele egumenul Meletie den Govora birul aceștii slobozii², să-i aducă singur aici la vistiiriia domni<i>i méle. Iar altu nimele să nu între întru ei, că cine se va ispiti într-altu chip, mare certare va avea de cătră domni<a> mea.

Инако да нѣст. И исправник, сам рече господства ми.

Пис мартіє а дъні, въ лѣт 7147 <1639>.

† Їw Матею вшеввада, милостією Божією господинъ.

Їw Матею воеводъ <m.p.>

DANIC, M-rea Govora, XXV/15.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21,5), sigiliu mic inelar în chinovar.

Copie *ibid.*: ms. 447, f. 57.

¹ лѣаѡ.

² словозіе.

† Милостією Божією, Їѡ Матею Басараба ввевѡда и господинъ. Дават господство ми сїа повеленіе господства ми сѡггѡ господства ми, Deadul ceaușul snă Andreaica ot Chișești, ca să hie volnicu cu această carte a domnie méle, să-ș ție a lui ocină dă la Vișichești, care ocină au fostu a vornicului Ivașco. Și apoi¹ au fostu făcut schimbu cu Jipa portarul pre 2 cai buni. Iar apoi¹ Stoia postelnic și Curtu, feciorii² Jipei portar, ei au vândut această ocină dăn Vișichești Andreaicăi, tatăl Deadului³ ceaușului ot Chișești, drept 20 000 dă bani gata, cum am văzut domnia mea și cartea răposatului Șărbănu vodă, de cumpărătoare, vă leat 7112. Și tot au fostu pre seama⁴ loru cu bună pace, până în zilele lu Alexandru vodă snă Radul vodă.

Iar cându au fostu atunce, se-au fostu sculatu Frăcea dăn Cotenești cu pâră, zicându cum are și el moșie în Vișichești, din partea lu Ivașco dvornic. Deci au fostu luat 6 boiari pre răvașă domnești și atunce, în zilele lu Alixandru vodă și acum, în zilili domnie méle. Deci nici ș-au strânsu boiarii atunce, nici acum, în zilili domnie méle. Iar dăn ocină, el au început a vende și dăn vie a vende și a răscumpăra vinărici, dăn care vie au fostu luat vinărici Ivașco dvornicul și Jipa portar cu fiu-său, Stoia postelnic și Andreaica, până în zilili lu Alexandru vodă, neavându neci o treabă a vende, că nici ș-au strânsu boiarii⁵, să-i aleagă⁶ ceva, nici nimic.

Dereptu acéea, domnia mea am judecat și amu dat Deadului ceaușului să-ș ție ocina priste tot și să ia vinărici, cum au fost luat și mai dădemult. Iar Frăcei, dă-i va părea cu strâmbul, el să-ș strângă boiari. Daci, dă-i vor alége ceva, el va avea, iar de nu, el să rabde și alt val să n-aibă.

Инако да нѣст, по рече господства ми. Исправник сам рече господства ми.

Пис мартіе ̄ дъні, въ лѣт ̄зр̄мз <1639>.

† Їѡ Матею ввевѡда, милостією Божією господинъ.

Їѡ Матею вонводъ <m.p.>

DANIC, *M-rea Cotroceni*, IV/2.

Orig. rom., hârtie (31,3 × 22), sigiliu mijlociu timbrat, cu ceară între file.

Copie *ibid.*: ms. 690, f. 48.

¹ арое.

² фечорие.

³ Δ'κδδλδε.

⁴ сѣма.

⁵ боарие.

⁶ ал'кагъ.

58

1639 (7147) martie 5

† Adecă eu, Costea slujer, scris-am acesta al miu zăpis, ca să fie de mare credință la mâna Ghiormeii căpitan, cum să se știe că-i sântu datori o țigancă, să aibu a-i da la Blagoveștenii, să i-o aduc eu la casa lui. Iar, de nu o voi aduce la zi, să mâie oameni domnești cu treapd să dau eu treapdul.

Aceast-am scris, Și pentru cridi<n>ța, am pus pecétea și iscălitura.

Pis martie 5 dni, vă leat 7147 <1639>.

Ευστρατιος Κοστα μαρτιρως¹

Κοστα σλυγιαρες²

Μαννος Μουζακις μαρτιρως³

Eu Ghirghi postelnic mărturie

Παραισκος μαρτιρως⁴

Γιωμα μαρτιρας⁵

Ζαμφίριος μαρτιρως τὰ ἄνοθεν⁶

Πανο Τζαμης μαρτιρως⁷.

DANIC, A.N., CLXXVI/6.

Orig. rom., hârtie (21 × 15,5), sigiliu inelar în tuș.

¹ „Eustratie Costa mărturisește”.

² „Costa slujer”.

³ „Manu Muzaki mărturisește”.

⁴ „Parasco mărturisește”.

⁵ „Giorma mărturisește”.

⁶ „Zamfir mărturisește la cele de mai sus”.

⁷ „Pană Giaim mărturisește”; semnături autografe, ultimele trei pe verso.

59

1639 (7147) martie 5, București

† Милостією Божією, Їю Матею Басараба ввеввда и господинъ. Дават
господство ми сїа повеленїе господства ми почтенномѸ господства ми, пан

Костандин вел постелник и волѣринѣ господства ми, пан Дмитрашко клѣчер¹ cum să se știe că au venit înaintea domni<i>i méle de au spus pentru bălțile Gurguiaților și ale Berteștilor, cum sunt toate bălțile ale lor den marginea până iar în margine, de moșie de strămoșie, încă den descălecate țărâi. Și tot au ținut cu bună pace.

Iar cându easte acum, megiașâ<i> den Giurmănești și den Chiliiani și împreună și cu cinstitul deregătoriul domni<i>i méle, pan Radul vel comis, rădicatu-se-au cu pără, zicându cum au și ei într-aceste² bălți un³ codru de loc. Într-aceea, domnia mea am zis jupânului Costandin vel postelnic și lui Dumitrașco cliucer, ca să-și scoată cărțile pre aceste bălți, iar ei au zis cum le-au pierdutu și nu le pot găsi.

Derept aceea, domnia mea am judicat cu toți cinstiții deregătorii domni<i>i méle și am dat cum de va găsi pan Costandin vel postelnic și Dumitrașco cliucer cărțile lor vreodată și le vor scoate naintea judicării și vor citi preste toate bălțile, cum sunt ale lor den cin până iar în cin, atunce să hie megiașâi den Giurmănești și den Chiliiani și cu pan Radul vel comis de mare pradă și să aibă a da și a plăti venitul acestor bălți de lună câte ughi 5, cât le vor ținea ei, pentru căci au ținut fără cale și fără dreptate neavându nici o treabă.

Însă după aceea, mai vârtos se-au prinsu cinstitul deregătoriul domni<i>i méle pan Radul vel comis denaintea domni<i>i méle den divan, cum, de va scoate pan Costandin vel postelnic i Dumitrașco cliucer vreodată nescare cărți și vor citi cum easte toată balta a lor, cum au zis și înaintea domni<i>i méle, atunce să aibă a hi el de pradă și să dea de la casa lui acei ughi 5 de toate lunile, câte vor face de acum până atunce, cum scrie și mai sus, pentru că așa se-au prinsu el denaintea domni<i>i méle den divan de a lui bunăvoie. Aceasta am judicat domniia mea și într-alt chip să nu fie, preste porunca domni<i>i méle aceasta.

Исписах аз, Стоика логофѣт, въ Бѣкѣреци, мартіе ѿ дѣни, въ лѣт „зрѣмз <1639>.

† Іѡ Матею воевода, милостією Божією господинѣ.

Іѡ Матею воеводѣ <m.p.>

BAR, Doc. ist., XLIII/33.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21,5), sigiliu mijlociu, timbrat, cu ceară între file.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, pan Costandin mare postelnic și boierului domniei mele, pan Dumitrașco cliucer”.

² ↑тр-ачесте.

³ ↑н.

† Adecă eu, Ionașco postelnic și cu frate-mieu, Șarban, feciorii Neculii slujerul ot Dănciulești, scris-am acest al nostru zapis la mâna părintelui popa Mâinea ot Stoinești i Radu Jiianul ot tam i Cârstea ot tam i Grozav i Dobre i Radu i Mihăilă i Crăciun i Ursu i Dumitru, cum să știe că le-am vândut ocina noastră din sat, din Stănimir și din orași¹, cât să va alege partea Neculii sluger, însă stânjăni 450 stânjăni, câte bani 50.

Și am vândut noi această ocină de a noastră bunăvoie și fără de nici o silă și cu știrea tuturor megiișilor den sus și din jos, demprejurul locului. Și ei au dat ai lor drepti bani.

Și mărturii au fost la această tocmeală a noastră, anume: popa Stan ot Stoieniști i Costea ot tam i Pașea ot tam i Marin i Stoian ot Stănimir i Tatul ot tam i Stanciul ot tam i Gârlea i Oana i Bârcă postelnic, Ivan logofăt ot Uriia i Ivan logofăt ot Pitești, Puica iuzbașa ot București i Preda iuzbașa i Șerbu iuzbașa ot tam.

Și pentru mai mare credința, ne-am pus pecețile și iscăliturile.

Și am scris eu, Dumitru¹ logofăt ot Bărbătești.

Scris în luna lui martie 7 dni, vă leat 7147 <1639>.

Ionașco postelnic. Eu Bârcă postelnic. Șarban logofăt.

DANIC, Ms. 256, f. 350v–351.

Copie rom.

¹ Cuvânt modificat ulterior.

† Милостією Божією, Їу Матею Басараба воевода и господинъ вѣсон Земли Оуггровлахійское. Дават господство ми сіа повелѣніе господства ми почтенномъ правителю господства ми, жѣпан Радѣл вел комис, сынъ Михалчій ворник от Пѣтрѣлаѣ и съ сыны емѣ, елицы Богъ даровати¹ ca să-i fie lui ocină în Pătârlage vă sudstvo Sac, însă toată partea sfintii mănăstiri Mislea și cu doi rumâni, anume: Lera i Stan cu feciorii lor. Și iar să-i hie ocină în Pătârlage partea sfintii mănăstiri Alunișul, hramul Сѣкновеніе глави Придители², care easte metoh la Piscupia ot Buzău, cu trei rumâni, anume: Crăciun cu frate³-său, Radul și cu nepotu-său, Stan cu feciorii lor.

Pentru <că> acéste ocine den Pătârlage fost-au date și adaos într-acéste sfinte mănăstiri ce scriu mai sus de jupâneasa Stana Prilezoe de pomeană. Deci fiind această ocină den Pătârlage departe de acéste mănăstiri și preste mână, neavând nici

un folos, fiind în satul jupan Radul vel comis și având Radul comis ocină aproape și într-un loc și lângă o mănăstire și lângă alta, tocmitu-se-au de a lor bunăvoie, fără de nici o silă de-au dat jupan Radul comis la mănăstirea Mislea, pentru partea den Pătârlage altă ocină a lui de zestre lângă mănăstire, anume den Blăjoi de Sus, toată partea cât au avut despre tot hotarul, cu mori gata făcute. Și au mai dat și trei iape cu mânzi, ca să hie mănăstirii de hrană și întărire. Iar pentru partea mănăstirii Alunișul de la Pătârlage, dat-au Radul comis mănăstirii altă ocină la Mlăjat, a șase parte⁴ ce-au avut de cumpărătoare de la toți megiiși<i> de sat, ocină lângă ocina mănăstirii, tot într-un sat, căci de ocina de la Pătârlage n-au avut mănăstirea den Aluniș nici o parte. Și încă au mai dat Radul comis, mănăstirii și galbeni 20, ca să-ș cumpere mănăstirea niscare vită sau niscare vii, să le hie de hrană și întărire.

Și au făcut tocmeală și schimbu de a lor bunăvoie ocină pentru ocină, moșie pentru moșie fără de altă mi[lă]⁵ ce-au dat și au adaos Radul comis la aceste mănăstiri den derépte bucatele lui, pentru pomeana, ca să fie moșia den Pătârlage cu pace și să facă ce-i va hi voia, cum am văzut domnia mea și zapisele ale cestor doao mănăstiri la mâna Radului comis cu mulți părinți călugări și boiari mărturii.

Iar apoi se-au sculat fratele său, Negoită⁶ peharnic, cu pără trimis de ceialalți doi frați, de Gherghi spătar i Moisi spătar, ca să tragă pără cu frate-său, Radul vel comis, să încape și ei într-această ocină în Pătârlage de schimbu. Și au venit de se-au părăt de față, zicând în divan, că sunt și ei frați și sunt și ei volnici a cumpăra în Pătârlage și a darea bani să ție cu fratele lor, Radul comis.

Iar într-acéea, domniia mea am căutat și am judecat cu tot divanul și am socotit domnia mea cum, de-ar fi fost cumpărat Radul comis cu bani, cădea-se-ar a darea și ei bani și să ție frățéște. Iar el le-au luat și le-au ajunsu iar cu moșii și cu dirépte bucatele lui, ce n-au încăput frații lui nici într-un chip a ținea nemic, fără numai Radul comis a ținea a-i fi moșii, a face cumu-i va fi voia. Iar frații săi să n-aibă nici o treabă, că au rămas toți de lége ot divan.

Се<же> и свидители: пан Теодосіе вел бан и Хриза ворник и Глигоріе логофѣт и Радул вистітар и Преда спатар, Боузинка клоучер и Сокол столник и Вचना пехарник, Костандин постелник. И исправник вел логофет.

И написа аз, Дмитръ логофет, 8 града Бѣвѣречи, мартіе 3 дъни и wt Пдама въ лѣт 7377.

† Іw Матею ввевѣда, милостіею Божіею господинъ.

Іw Матею вонвѣдъ <m.p.>

DANIC, M-rea Bradul, Hanul Greci și Codreni, III/8.
Orig. rom., hârtie dublă (35,3 × 24,8), sigiliu mijlociu timbrat.
Copie *ibid.*: ms. 441, f. 5v; 26.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Radul mare comis, fiul lui Mihalcea vornic din Pătârlage și cu toți fiii lui, câți Dumnezeu îi va dăruii”.

² „Tăierea capului Înaintemergătorului”.

³ Фратѣ.

⁴ партѣ.

⁵ Loc rupt în orig.

⁶ Негит.

⁷ „Iată și mărturii: pan Teodosie mare ban și Hriza vornic și Gligorie logofăt și Radul vistier și Preda spătar, Buzinca clucer și Socol stolnic și Vucina peharnic, Costandin postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în cetatea București, martie 7 zile și de la Adam în anul 7147 <1639>”.

62

1639 (7147) martie 8

† Adică noi, megieași<i> din sat, din Drăcești, anume: Pogan i Stan sin Fina i Vlad Schipul i Pădure vnuc Pogană și cu alalți săteani, cu toți den sat de Drăcești, scriem și mărturisim cu zapisul nostru, că n<e>-am voit și ne-am tocmit de a noastră bunăvoie și denaintea domnu nostru, Io Mateiu Basarab voievod, de ne-am hotărât și ne-am împietrit cu 12 boieri carei am fost luat pre răvașe domnești. Și am pus și semne de pre Mostiști, drumul pre Vâlcea, care merge la moara lu Bran, al doile hotar în drumul piscurilor din sus de drum, al treilea hotar despre Gănești la ariile Dobroieștilor.

Și pentru credință, am pus degetile.

Pis martie 8 dni, leat 7147 <1639>.

Pogan. Stan sin Fina. Eu Pădure. Vladul Schipul.

BAR, Doc. ist., CDLXXXIII/8.

Copie rom.

¹ алаце.

63

1639 (7147) martie 8, București

† Милостією Божією, Їѡ Матею воеводѡ и господинѡ въсои Земле ѡггровлахійское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, покойнаго Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми волѣрин господства ми, Дѡмитров вторій столник, брат Строев вившех вел шифар, ѡт Гръдице, ѡт сѡдство ѡлат и със сынови си, елицим Богъ даст, такоже да мѡ ест ѡчинѡ и

вечини њ село Гръдице и њ село њ Въръци и њ село њ Стоенеци, ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт вода и със вечини и ѡт виноградѡ и ѡт седалище селов ѡт посвѡди, варе елика се хѡтет избрат, али въсах дел братом си Пѣтрашков.

<И> пак да ест Дѡмитрѡв вторїи столник нѣкѡи гаваѡни, име их: Гинѣ циганѡа със чилѣдом его и Сѡгѡю циганѡа, брат Гинев циганѡа, със сынови его, <п>онеже сїе више речене дѣдїне и вечини и гаваѡни биле сѡт Пѣтрашков и Строев шифарїюа и Дѡмитрѡв за дѣдїно, старе и праве ѡчине, ешеже ѡт прѣжде врѣме.

И потом, къда ест бил въ дѡни покоиннаго Радѡла воеводѡ, сынѡ Мїхнев воеводѡ, а Станка, жѡпаница Мїтрев, шѡра Пѣтрашковѡ и Строев и Дѡмитрѡв, ѡна ест вѡздвигне прѡх и пошел ест пред Радѡла воеводѡ ѡ диван. И сице прѣше иакоже да възимаеѡт и Станка ѡт дѣла шѡрѡм си, Пѣтрашковѡ, ѡт ѡчине и ѡт вечини и ѡт виноградї и ѡт ацигани. Въ том, Радѡла воеводѡ, господства емѡ гледал ест и сѡдил по правѡд и по законна Божїю и истинствовали сѡт како ест бил раздѣлил ешеже ѡт прѣжде врѣме ѡт къ Пѣтрашко и ѡт къ Строе шифар и ѡт къ Дѡмитрѡ столник таже по мало врѣмена приѡвчило се сѡт и Пѣтрашков сѡмрѣтъ, аце ѡмрет послех Строе и Дѡмитрѡ ѡни вѣстанил се сѡт тере врегѡет по братом си Пѣтрашко със въсѣх помѣнеле, елице се падѡла и ест платил дѡжновенїех със аспри бани готови ѣмѡс и келтовал ест на погриванїе със калѡгерїи и сѡрсѡеници на мѣхрѣми, на въс что въс трѣвѡет, аспри ѣг. И сѡпрѣше се за лицѡ пред Радѡла воеводѡ и ѡстала ест Станка ѡт закона и ѡт сѡзденїе и ѡт тогда само въс бил ѡ мирно.

И потом, къда ест бил нынѣ въ дѡнїе господство ми, а Пѣтрашко, сынѡ Мїтрев и Станковѡ, ѡн пак скочил пренїе радї сїе више речене дѣдїне и прїидет пред господства ми ѡ диван, тере сѡпрѣше се за лицѡ със ѡиком си, Дѡмитрѡ столникѡа. Въ том, господство ми сѡм гледал и сѡдил по права и по законна със въсїх ми чиститими правитеїи господства ми и сѡм дал господство ми Строев и Дѡмитрѡ да ест ѡ мирно ѡт къ ѡнѡком си, Пѣтрашко, сынѡ Мїтрев, по много метѣхѡ да не имат, занеже сѡпрели се сѡт за лицѡ и ѡстал ест Пѣтрашко ѡт закона и ѡт сѡзденїе ѡт пред господства ми ѡт диван. И видѣх господство ми и прочитаѡм и книга покойннѡм Радѡла воеводѡ за прѡх и за ѡстал, когда бист теченїе лѣтом ѣрѡка и книга господства ми за ѡстал, въ лѣт ѣрѡмѡ.

И потом, когда ест бил по сѡмрѣти Строев шифарїюа, а Пѣтрашко и Строе, сыни Мїтрев и Станковїи ѡт Томѣни, ѡни пак неѡставлѣют сѡ, сице анѡ пак възвидгне сѡпренїе и вторицею иакоже да ѡзимаеѡт и ѡ[...]¹ ѡт сїе дѣдїне и пришел ест пред господства ми ѡ великїи диван, тере сѡпрѣше сѡ за лицѡ. И

сице прѣше уни такоже да възимаєт дел Пѣтрашковъ въсахъ въ дѣдѣне и въ вечини и въ гавашни. Въ томъ, господство ми съмъ гледалъ и сѣдихомъ по права и по закона, кѣсноже въсѣми чиститими правителіею господства ми и пакъ всталъ естъ Пѣтрашко и Строе въ закона и въ сѣжденіе въ предъ господства ми въ диванъ и втораго кратъ, по веке метѣхъ да не иматъ, нѣ да естъ ѿ мирно Дмитръ столникъ въ къ видѣнію его въ съда на предъ. Ищелиже хокетъ извадѣти Пѣтрашко и Митръ нѣкогда нѣкъе книги да не се върветъ.

Сего радѣ, дадохъ съмъ господство ми болѣринъ господства ми, Дмитръ столникъ, такоже да мѣ естъ въсахъ делъ братомъ си, Пѣтрашковъ, въ сѣ села и въ вечини и въ гавашни вчинѣ дѣдѣно въ шхавъ, сыновомъ и видѣномъ и прѣвидѣномъ. И не въ кождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже двѣ и свидѣтеліи поставлѣмъ господство ми: жѣпанъ Феодосіе велъ банъ и жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Глигоріе велъ лѣтѣфетъ и Радѣ велъ вистѣпаръ и Преда велъ спатаръ и Бѣзинка ключеръ и Соколъ столникъ и Вѣчина пѣхарникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Глигоріе велъ лѣтѣфетъ.

И написахомъ азъ, Лепѣдатъ лѣтѣфетъ, въ настолни града Бѣкрѣци, мѣсеца мартіе ѿ дѣни и въ Ядама даже до селѣ, въ сего писаніе, текѣщаго лѣтомъ, въ лѣтѣ 7303, лѣта Господина 1492.

Іѣ Матею вѣвѣда, милостію Божіею господинъ.

Іѣ Матеи вѣвѣдъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Dumitru al doilea stolnic, fratele lui Stroe fost mare șufar din Grădiște, din județul Olt și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină și vecini în satul Grădiște și în satul Vârâți și în sat în Stoienesti, din câmp și din pădure și din apă și cu vecini și din vii și din siliștea satului de peste tot, oricât se va alege, însă toată partea fratelui său Pătrașco.

<Și> iar să-i fie lui Dumitru al doilea stolnic niște țigani, numele lor: Ghinea țiganul cu sălașul lui și Suguiu țiganul, fratele lui Ghinea țiganul, cu fiii lor, pentru că aceste mai sus-zise dedine și vecini și țigani au fost ale lui Pătrașco și ale lui Stroe șufarul și ale lui Dumitru de dedină, bătrâne și drepte ocine, încă mai denainte vreme.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, iar Stanca, jupanița lui Mitrea, cumnata lui Pătrașco și a lui Stroe și a lui Dumitru, ea a ridicat pără și a mers înaintea lui Radul voievod în divan. Și așa zicea ca să ia și Stanca din partea cumnatului ei, Pătrașco, din ocine și din vecini și din vii și din țigani. Întru aceea, Radul voievod, domnia lui a judecat și a cercetat

după dreptate și după legea lui Dumnezeu și bine a adevărit cum a împărțit încă mai denainte vreme de către Pătrașco și de către Stroe șufar și de către Dumitru stolnic cu puțină vreme de a i se întâmpla lui Pătrașco moarte, iar după moartea lui în urmă Stroe și Dumitru ei s-au ridicat de au îngropat pe fratele lor Pătrașco cu toate pomenile, câte se cuvin și i-au plătit și datoria lui cu aspri bani gata 46 000 și cheltuiala la pogrebanie cu călugări și preoți cu măhrămi, cu tot ce trebuie, aspri 3 000. Și s-au pârât de față înaintea lui Radul voievod și a rămas Stanca de lege și de judecată și de atunci până acum au fost în pace.

Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Pătrașco, fiul lui Mitrea și al Stancăi, el iar a ridicat pâră pentru aceste mai sus-zise dedine și a venit înaintea domniei mele în divan, unde s-a pârât de față cu unchiul lui, Dumitru stolnicul. Întru aceea, însumi domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și iar am dat domnia mea lui Stroe și lui Dumitru să fie în pace de către nepotul lor, Pătrașco, fiul lui Mitrea, ca mai mult amestec să nu aibă, pentru că s-au pârât de față și a rămas Pătrașco de lege și de judecată dinaintea domniei mele în divan. Și am văzut domnia mea și am citit și cartea de pâră și de rămas a răposatului Radul voievod, când a fost trecerea anilor 7121 și cartea domniei mele de rămas, din anul 7144.

Iar apoi, când a fost după moartea lui Stroe șufarul, iar Pătrașco și Stroe, fiii lui Mitrea și ai Stancăi din Tomeni, ei iar nu s-au odihnit, ci au ridicat iar pâră și a doua oară ca să ceară și [...] ¹ din aceste dedine și au venit înaintea domniei mele în marele divan, unde s-au pârât de față. Și așa pârău ei ca să ia toată partea lui Pătrașco din dedine și din vecini și din țigani. Întru aceea, domnia mea iarăși am judecat și am cercetat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și iarăși au rămas Pătrașco și Stroe de lege și de judecată înaintea domniei mele în divan și a doua oară, amestec să nu aibă, să fie în pace Dumitru stolnic de către nepoții lui de acum înainte. Iar dacă va scoate Pătrașco și Mitrea cândva niște cărți să nu se creadă.

Pentru aceea, însumi domnia am dat mea boierului domniei mele, Dumitru stolnic, ca să-i fie lui toată partea fratelui lui, Pătrașco, din aceste sate și din vecini și din țigani ocină dedină de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Radul mare vistier și Preda mare spătar și Buzinca clucer și Socol stolnic și Vucina paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna martie 8 zile și de la Adam până acum la această scriere, trecerea anilor, în anul 7147, anul Domnului 1639².

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

BAR, Doc. ist., MCCXXXIII/10.

Orig. slavon, hârtie (42 × 28), sigiliu mijlociu timbrat, căzut.

¹ Loc rupt în orig.

² În orig. anul Domnului 1638, ceea ce nu corespunde vâleatului.

64

1639 (7147) martie 10

† Scris-am eu, Dragomir Dăinea, cum să știe că e-m vândut locu pădure de lângă Mușatu până-n drumul viilor¹ ci întră în deal și în gios până-n vrăghița domnească². Și o am vândut eu, Dragomir, popei lu Mihaiu dreptu 600 de bani gata.

Mărturie: popa Lupul i Sarul călugăr³ i Sarul Burlan i Oncea Curtea i Giurcea i Oncea i Ventelă i Neagul i Neagul Caliț Mușatu.

Și am scris eu, popa Stan ot Zorești.

Pis measeța martie 10 dni, vă leat 7147 <1639>.

Eu Dragomir i Sarul călugărul i Oancea.

Popa Lupul⁴.

DANIC, Ep. Buzău, XXX/3.

Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), pătat, 3 sigilii inelare în fum, scris pe același suport cu doc. din 1634 (7142) aprilie 21.

Copie *ibid.*: ms. 172, p. 458v (cu vâleatul 7146).

¹ виеѡр.

² дѡмнѣскъ.

³ кѣлкѡр.

⁴ Semnătură autografă.

65

1639 (7147) martie 10

† Să se știe acesta zapis al miu, anume Partenie călugărul, la mâna lu Gherghe, cum e-mu vândutu 1 pogon de vie în delul Săsenilor, grădină nedajnece dreptu ughi 13 pol, ca să fie lui moșie¹ și lui și feciorilor² lui³.

Și aldămășari au fostu anume: Barbul ot Săseni⁴ i Dragoe ot tamu, Berce ot tamu, Răcne ot tam, <popa> Tudosie din Melidic și unchiu-său⁵, Costandinu.

Pis measeța martie dni 10, vă leat 7147 <1639>.

Parte<nie>. Barbul. Dragoe. Berce.

DANIC, Ep. Buzău, XXVII/7.

Orig. rom., hârtie (32 × 21), rupt la îndoituri.

Copie *ibid.*: ms. 172, f. 425v.

¹ мѣшиє.

² фечорилоро.

³ лѣиє.

⁴ Сѣсеніє.

⁵ онкю.

66

1639 (7147) martie 12

† Adecă eu, jup[a]n¹ Buzinca vel cliucer, scris-am [și]¹ mărturisescu cu acista al miu zapis, ca să fie² di mare crid[înță]¹ la mâna satului Curtii, cum să se știi că mi-au fostu [m]ii rumâni, dați și miluiți di răposatul Mihaiu voievod, pentru dreaptă și credincioasă slujbă ce i-am slujitu pren țări striine. Deci și în urma lui Mihaiu voievod, miluitu-m-au și răposatul Șarban voievod, iară pentru dreaptă și credincioasă slujbă, ce i-am slujitu.

Iară după acéea, cându au fostu acum, în zile<le>³ domnu nostru creștin, Matei Basaraba voievod, deaca au văzut mila și pomeana acelor răposați domni, n-au vrutu să spargă. Deci m-au miluitu și domnu nostru cu satul Curta, ca să-m fii rumâni cum au fostu și mai denainte vréme.

Deci într-acéea, satul Curta nu au suferitu să-m fii rumâni. Deci au venitu⁴ de s-au pârātu cu [mi]ne¹ naintea domnu nostru și i-am rămas, ca să-mu fii rumâni stă[tă]tori. Deci au venitu di s-au răscumpă[ra]tu¹ de la mine de ru[mânie]¹ de a lor bunăvoie, dreptu bani g[ata]¹ patru sute de gal[beni]¹, ca să fii în pace și slobozi di rumâni, ei și feciorii lor, câți le va da Dumnezeu în veac.

Iară cine se va ispiti au din feciorii mii, au nepoți, au oricine den rudele méle să-i rumânească, acela să fie trecletu și proclētu și afurisitu de 318 oteți ci sântu⁵ vă Nikii și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Și la această tocmeală a noastră fost-au mulți boiari mărturii și mari și mici, carii-ș vor pune mai jos pecețili și iscăliturili.

Aceasta am scris. Și pentru mai adeverită credință, pu[su]¹-mi-am și⁶ eu picétea și iscălitura, ca să se știi și să se crează.

Pis az, Ivan logofet, measeța martie 12 dni, vă leat 7147 <1639>.

Buzinca vel cliucer

Hrizea vel vornic
Gligorie vel logofăt
Λοηζο κλοτζαρ⁷
Petre vtori clucer
Tudor vtori clucer
Eu Albul clucer
Leca snă Agop
Pătrașco cliucer
Igumen Varlaam ot Căldărășani⁸.

BAR, Doc. ist., DCCCIII/2.

Orig. rom., hârtie (31 × 21), rupt la îndoituri, 9 sigilii inelare în tuș și fum.

¹ Loc rupt în orig.

² Фій.

³ зеле.

⁴ венет⁸.

⁵ Post *sântu*, scris *în*.

⁶ ше.

⁷ „Loiz clucer”.

⁸ Semnături autografe.

67

1639 (7147) martie 14

† Єлина госпожда, милостією Божією, начѣлница О҃нгрвѣлахиеского и прочи. <Пишет> сією книгѣ госпожда ми¹ lu Frățiilă glomnicul, ca să fie volnic cu această carte a domniei méli, unde va afla pre Stan țiganul cu țiganca lui, Safta și cu 6 copii, și pre Ivan țiganul cu țiganca lui, Neaga și cu 4 copii, și pre Titia țiganul cu țiganca lui, Dolca, și cu 2 copii, să i-ar găsi în țigănie domnească, veri boierească, veri călugărească, tot să fie volnic a-i luarea cu țigance, cu copii, cu tot, să-i aducă aici la domniia mea, curându, fără zăbavă, că i-am cumpărat domniia mea de la Ivașco vtori postelnic.

Derept acéea, să fie volnic Frățiilă a-i luarea să-i aducă la domniia mea, curându fără zăbavă, și de niminea opreală să n-aibă, naintea cărții domniei méle.

Инако да нѣст, по нашъ речи госпожда ми.

Пис мѣсеца мартіе ѿдъни, въ лѣтѣ зрѣмз <1639>.

DANIC, Doc. ist., XXI/281.

Orig. rom., hârtie (28,5 × 20), rupt la îndoituri, sigiliu inelar în tuș, foarte șters.

82

¹ „Elena doamna, din mila lui Dumnezeu, întâistătătoare a Țării Românești și altele. <Scriu> această carte a domniei mele”.

68

1639 (7147) martie 15

† Adică eu, Badea și cu fie-mea, Marie, scris-am aceasta al mînu zăpis la mîna lu Pătru logofăt ot Fălcoi, ca să fie dă mare credință cum să fie că e-m vîndut o jumătate¹ dă funie dă ocină din Osica, însă parte socru-miau, Erciului dărăbanțului și a frățini-său, lu Stan Tincar. Și am vîndut parte acestor 2 frați, cîtă le-au făcut dă prăste toată hotarul satului Osicii, încă le-au făcut dă prăstă toată hotarul parte lor stâneni 18.

Și o am vîndut dă a mea bunăvoie și cu știrea [...] ² și a megieșilor din sat, din Osica [...] ² pă bani gata 1650 [...] ² vîndut [...] ² cu toată venitul aceștii parte dă [...] ² cît scrie [mai] ² sus și din cîmp și din săliște și din apă și din pădure și prăste toată hotarul satului, cît face această parte dă moșie.

Și cînd o am vîndut, am pus și mărturii anume: mărturie din Fălcoi, Pătru slugeriul și Neagoe păharnic ot tam și Ivașco postelnic ot Balși și din Osica, Părle și Radul sin Stoicăi Preaicăi și mulți megieși fost-au la această tocmeală.

Și pentru credința, me-am pus și pécete.

Pis Vladul logofăt ot Dinculești.

Pis martie dni 15, leat 7147 <1639>.

† Eu Neagoe păharnic

Pătru slujer

Badea

† Ivașco postelnic³.

SJAN Dolj, CCIII/12.

Orig. rom., hîrtie (19,5 × 21,3), rupt pe porțiuni mari, sigiliu inelar în fum.

¹ жѣмътаатѣ.

² Loc rupt în orig.

³ Semnături autografe.

69

1639 (7147) martie 15

† Adecă eu, Badul ot Grădește, scres-amu acest zăpisu alu mînu, c<u>m să hii de mare crede<n>ță la mîna lu Comanu, cumu să se șt<i>e că i-amu vâ<n>dutu o vii de d<e>alu Grădește den Costă, rozore 2, aspri¹ 2 600.

Și pântru crede<n>ța, a<m> pusu și mărture², anume: Șoldu³ ot Grădește i Teodur i Pétre și meșterul Ghiorman, popa Nedelcu ot Vlădemirești⁴ i Cernica⁵ și Dele meșterul.

Iară cene să va scula⁶ preste acest zăpisu alu miu, să hii blestematu d-Areia și afuresetu de 318 oteți.

Și am scris Stanciul pârăcălab.

Pis measeța martie 15 dni, vă leat 7147 <1639>⁷.

BAR, Doc. ist., CCCXCIX/45.

Orig. rom., hârtie (32 × 20).

¹ асепре.

² мърѣтѣре.

³ Шолѣдѣ.

⁴ Блѣдемьреце.

⁵ Черънека.

⁶ сѣкѣла.

⁷ Ultimele două rânduri *alia manu*.

70

1639 (7147) martie 15

† Ot Grădiștii den Costă, Badul Surdulu¹, al miu zăpiis mieu amu scrisu, să fie pre mâna Bunii vtori vistierului, cumu să se știi că amu făcutu se<h>â<m>bu dă e-mu datu o vie² den Albașu și Bune<a> vteri visteru îmi <a>-u datu alta den costă, dă easti cumpăratu³ de la Barbulu, de a făcutu schimbu⁴ de bunăvoie⁵, căci estî⁶ vie² Badului de Albașu între viile⁷ Bunii visterului.

Și cătu locu sterpu trece până-<n> hotaru, plătitu-le-a cu bani 350, cum eu, Badul, i-am făcut schiimbu de bunăvoi a me.

Martie 15 dni, 7147 <1639>.

Badul făcutu-mi-<am> zăpisulu, pântru credența.

BAR, Doc. ist., CCCXCIX/42.

Orig. rom., hârtie (18 × 21), rupt la îndoituri, greu lizibil.

¹ Сърѣдѣ.

² Фие.

³ кѣрѣратѣ.

⁴ скиѣѣ.

⁵ бѣнѣвое.

⁶ естии.

⁷ билле.

71

1639 (7147) martie 15

† Bunea vtori vistier scris-am zăpisul meu la mâna Badului Surdul ot Grădiște, cum să se știe că am făcut schimbu cu dânsul, di i-am dat viia de la Coastă care-u am fost cumpărat di la Barbul. Și mi-au dat el viia den Albașu, care easti între viile méle. Iar cât loc au avut sterpu la vale, până-n hotar, și la coastă până-n gardul viilor și cu locul din capul vi<i>i, cari am fost cumpărat de la Copăceanul, mai mult decât viia mea, datu-i-am bani 350.

Și ne-am tocmit de bunăvoie.

Pis martie 15 dni, leat 7147 <1639>.

Bunea vtori vistiar¹.

După vréme, am cumpărat și acest de la Dumitru cu frate-său, Ion de Vlădimirești, care au fost vândut Badii logofăt, vă leat 7167 <1659>.

BAR, Doc. ist., CCCXCIX/44.

Orig. rom., hârtie (18 × 21), sigiliu inelar în tuș.

¹ Semnătură autografă.

72

163<9> (714<7>) martie 15

Jupan Radul vel comis, dimpreună cu frate-mieu, Pătru postelnic, Neagoe păharnic i Moisie spătar, scris-am și mărturisim cu acest zăpis al nostru cum, după petrecaniia părintelui nostru, răposatului jupan Mihalcea vornic, socotit-am toț dempreună și am ales din moșiile noastre de am dat și am ales și am miluitu la sfânta mănăstire a noastră, ce să chiamă Bradul, unde easte hramul S<v>eatâi Dimitrie, cu pogone de vie de la Bădeni, ce să chiamă loc Mociora și cu toată partea noastră de ocină de moșie din satu, din Bădeni în sudstvo Saac, cât i să va alege, care ocină au fost de la unchiul nostru, pan Grigorie <ca> să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus moșie și părinților care vor fi de acum înainte de hrană și părinților¹ noștri și noao pomană în veac.

Și încă am întărit și cu mare blestemu: după urma noastră care să va ispiti din frați<i> nostru au den rudeniile noastre a strica și a spage această milă a noastră,

acela să fie proclat și anathema și afurisit de 318 sfinți părinți de la Nikiia și să aibă la un loc cu Iuda și cu Ariie la un loc.

Și pentru mai adevărata credință, pusu-ne-am și pecețile.

Az pisah Stan logofăt ot Cândești, measeța martie 15, leat 714[7]².

DANIC, Ms. 442, f. 3r.

Copie rom.

Cifra unităților completată prin raportare cronologică la doc. din 2 mai 1639, prin care frații Mihalcea închină mănăstirea Bradu la mănăstirea Pogoniani, cu moșia Bădeni.

¹ пѣцтрѣнтѣл.

² Loc rupt în orig.

73

1639 (7147) martie 16, București

† Милостією Божію, Їw Матею воивода и господинъ въсои Земли Ѡггровлахійское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномѣ Їw Басарава воевода. Дават господство ми сіе повелѣнію господства ми почитенномѣ правители господства ми, жѣпан Драгомир великій армаш и със сынови си, елици Богъ даровах, такоже да мѣ [ест]¹ село Чораніи wt сѣдство Ярцеш, въс село със въсом хотаром и съ въсих вечиніи и със въс до ходоком.

И паки даю ест жѣпан Драгомир вел армаш село Броскаріи въсих, въс село и съ въсом хотаром и съ въсих вечиніи и съ въсом до ходоком, wt полю и wt шѣмѣ и wt вода и wt пѣсвѣдї, варе елика се хтет избрат, wt през въсъ хотарове по старе хотаре и велѣсе.

И паки да ест почитенномѣ правител господства ми, жѣпан Драгомир вел армашѣ, нѣкьи гававни, именихъ Лепъдат и със чилѣд емѣ, понеже съю гававни кѣпил Сима столничѣса wt над Добромирѣ.

И пакиже да ест жѣпанѣ Драгомиров великій армаш Параскива гававна и със дъщера еи, на име Дїика и Стана и Самфира, понеже сіе [гава]¹wna паки покѣпили Сима столничѣса wt над [бол]²ѣрїи wt Бѣчимѣни.

И пак да ест Драгомир вел армаш Драгина гававн със сынови его и със въс чилѣд его, понеже сїи гававни дал их ест преку Добромир банѣл Симеи столничѣсен.

И пак [да ест почи]²тенномѣ правител господства ми, жѣпан Драгомир вел армаш, Чорѣа гававн и със въс чилѣд его, понеже съю гававн помиловал им жѣпаница Нѣга Митроае дворничѣса по Сима столничѣса, занеже сіе више

речене села и гаванны выст покѣпенѣ, истежалѣ и сѣтворенѣ за жѣпаница Симѣ столничѣса ѡт по сѣмрѣти мѣжа ей, покоиннаго Строе Бѣзеск[ѣл]¹, вѣс сѣ комате ей праве, ѡт на ѡтѣцѣ ей, именемъ Герге. Ѣбаче ѣво да се знаетъ тако ѡт по сѣмрѣти Строев столникъ поидѣтъ Симѣ столничѣса на ѡтѣцѣ ей, Герге, аще далъ ей ѣги ѣвѣ тере вѣс покѣпитъ села и вечини и дѣдинѣ и циганы по сѣи пенѣзи ѡт надъ ѡтѣцѣ ей.

По сѣхѣже его да выст и нѣстъ вѣ при дѣнѣе господство ми, а жѣпаницевъ Симевъ столничѣса прилѣчилъ се ей сѣмрѣтѣ, аще ѣмрелъ таже на сѣмрѣтѣ ей, ѡна естъ ѡставилъ сама сѣсъ ей ѣзыкъ вѣсѣхъ села и вечинѣи и ациганѣи више речени, далъ ей да бѣдетъ вѣса по разлога братомъ си, Кирикѣвъ пѣхарникъ, а дрѣги нихѣто ѡт крѣвѣ ей работъ и трѣбѣ да не иматъ, развѣ тѣчѣю братомъ си Кирка пѣхарникъ, понеже сынѣ ѡт теломъ ей нѣстъ ималъ, а Кирка пѣхарникъ наипрѣжде докле сѣтъ билъ живъ, вѣ жиротъ его, ѡнъ вѣс прихранилъ сѣ сѣтъ сѣсъ села покоинномѣ Добромировъ бившехъ велъ банъ, дѣдомъ жѣпанъ Драгомировъ велъ армашъ, на имѣ сѣсъ село Воинеѣциѣи и сѣсъ село Рѣникѣлъ ѡт сѣдство Вѣлѣчѣ и сѣсъ инне дѣдинѣ, елицѣ сѣтъ бѣѡ ѡсталъ ѡт Добромиръ банѣлъ.

Нещеже ихъ естъ билъ сѣтворилъ Драгомиръ велъ армашъ и записъ ѡт рѣка его на рѣка Киркѣвъ пѣхарникъ, такоже да се прихранише до кѣде хѡкетъ бити Кирка пѣхарникъ живъ и жѣпаница его [...]¹, понеже дрѣги сынѣ ѡт тѣломъ ихъ нѣстъ ималъ, ако на стоалъ естъ Драгомиръ велъ армашъ вѣзимати се ѡтѣчиствѣ ехъ дѣдомъ си, Добромировъ банѣлъ, на рѣка его, а Кирка пѣхарникъ ѡнъ естъ чинилъ ѣстроенѣе сѣсъ почитенномѣ правителъ господства ми, жѣпанѣ Драгомиръ [велъ арма]¹ш, тере сѣтъ ѡставилъ Кирка пѣхарникъ сѣе више речене села и кѣкю и вѣс что естъ билъ по рѣка Драгомировъ велъ армашъ.

И ациганѣи нѣ пакиже се теглилъ ѡт надъ Добромиръ банѣлъ давали прекию Симевъ столничѣсевъ, сѣстра Киркѣвъ пѣхарникъ, тѣхъ ещиже ихъ естъ далъ. Тѣхъ [...]¹ да естъ бѣѡ по [...]² близъ за сѣмрѣтѣ, а Кирка пѣхарникъ далъ естъ и книгѣхъ за дѣдинѣ ѡвемъ села и ацигани више речени и записѣ и вѣс чистое естъ ималъ на рѣка Драгомировъ велъ армашъ, да поидѣ пакиже на крѣвѣ и да ѡблатъ дрѣ естъ ѡнъ сѣе више речене дѣдинѣ, понеже сѣлѣчи [...]¹ сѣтъ сѣмрѣти и Киркѣвъ пѣхарникъ и жителницевъ его и сынѣ ѡт теломъ ихъ нѣстъ ѡсталъ нихѣто.

И видѣхѣомъ [господство ми]¹ и книгѣе [...]² за дѣдинѣ и записѣе [...]¹ далъ не вѣсѣхъ вѣ рѣка жѣпанъ Драгомировъ велъ армашъ како естъ више писанъ, дрѣгъ нихѣто трѣбѣ да не иматъ.

Сеже [...]¹ сѣмъ господство ми почитенномѣ правителъ господства ми, жѣпанъ Драгомировъ великиѣ армашъ, такоже да естъ село Чора[ни]¹ вѣсѣихъ и село

Броскарїи вѣсїхъ със вѣсїхъ вечїнїи и със вѣсомъ ходокѡмъ и тези гавашни ихъ сѣтъ выше речени ѡчинѣ дѣдїно и въ ѡхавъ, сыновомъ и вѣнкомъ [и прѣ]¹ вѣнчетомъ. И не ѡт кождо непоколѣбїмо, порїзѡ господства ми.

Сеже ѡво и сведѣте[ле пос]¹ тѣвѣемъ господство ми: ждпанъ Тевдосїе великїи банъ Кралевскїи и ждпанъ Хризѣ велъ дворникъ и ждпанъ Глигорїе велъ лѡгѡфетъ и ждпанъ Радѡла велъ вїстїаръ и ждпанъ Преда велъ спатаръ и ждпанъ Бѡзїнка велъ ключеръ и ждпанъ Соколъ велъ столникъ и ждпанъ Радѣла велъ комисъ и ждпанъ [...] ¹ великїи пѣхарникъ и ждпанъ Костандинъ великїи постелникъ. И исправникъ, ждпанъ Глигорїе велъ лѡгѡфетъ.

И написахъ азъ, Лепѣдатъ лѡгѡфетъ, слово положителъ, въ настолнїи градѣ Бѡкрѣщи, мѣсеца мартїе сї дѣни и ѡт ѡдама до селѣ, теченїа лѣтомъ, въ лѣтѣ зрѣмъ, лѣтамъ Господна ꙗхлѡ.

Їѡ Матею вшевода, милостїю Божїю господїнѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dragomir mare armaș și cu fiii lui, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i [fie]¹ satul Cioranii din județul Argeș, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul.

Și iar să fie jupanului Dragomir mare armaș tot satul Broscarii și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și de pretutindinea, oricât se va alege, de peste toate hotarele după vechile hotare și semne.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dragomir mare armaș, niște țigani, anume Lepădat și cu ceata lui, pentru că acești țigani i-a cumpărat Sima stolniceasa de la Dobromir.

Și iar să fie jupânului Dragomir mare armaș Paraschiva țiganca și cu fetele ei, anume Diica și Stana și Samfira, pentru că această țigancă iar a cumpărat-o Sima stolniceasa de la boierii din Buciumeni.

Și iar să fie jupânului Dragomir mare armaș Draghina țiganul cu fiii lui și cu tot sălașul ceata lui, pentru că acești țigani i-a dat zestre Dobromir banul Simei stolniceasa.

Și iar [să fie cinstitului]² dregător al domniei mele, jupan Dragomir mare armaș, Ciorăia țiganul și cu tot sălașul lui, pentru că a miluit jupanița Neaga Mitroaia vorniceasa cu acest țigan pe Sima stolniceasa, pentru că aceste mai sus-zise sate și țigani au fost cumpărate, dobândite și făcute de jupanița Sima stolniceasa după moartea bărbatului ei, răposatul Stroe stolnicul Buzescul, toate cu părțile ei drepte, de la tatăl ei, anume Gherghe. Însă să se știe că după moartea lui Stroe stolnic s-a dus Sima stolniceasa la tatăl ei, Gherghe, de i-a dat ei 2 000 ughi ca să cumpere toate satele și vecinii și moșiile și țiganii pe acești bani de la tatăl ei.

Apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar jupaniței Sima stolniceasa întâmplându-i-se moarte, apoi la moartea ei, ea a lăsat singură cu limba ei ca toate satele și vecinii și țiganii mai sus-ziși, partea ei, să fie toată pe seama fratelui ei, Chirca paharnic, iar altul nimeni din sângele ei lucru sau treabă să nu aibă, afară numai fratele ei, Chirca paharnic, pentru că fii din trupul ei n-a avut, iar Chirca paharnic mai înainte cât a fost viu, în viața lui, el tot s-a hrănit cu satele răposatului Dobromir fost mare ban, moșul lui Dragomir mare armaș, anume cu satul Voinigești și cu satul Runcul din județul Vâlcea și cu alte dedine, câte au rămas de la Dobromir banul.

Și încă i-a făcut Dragomir mare armaș și zapis de la mâna lui la mâna lui Chirca paharnic, ca să se hrănească cât va fi viu Chirca paharnic și cu jupanița lui [...] ¹, pentru că alți fii din trupul lor n-au avut. Iar dacă a stat Dragomir mare armaș să ia averea moșului său, Dobromir banul, în mâinile lui, iar Chirca paharnic el a făcut așezământ cu cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dragomir [mare armaș] ¹, de a lăsat Chirca paharnic aceste mai sus-zise sate și casa și tot ce era în mâna lui Dragomir mare armaș.

Și țiganii de zestre de la Dobromir banul ai Simei stolniceasa, sora lui Chirca paharnic, încă i-am fost dați lui. Apoi, [...] ¹ când a fost [...] ¹ aproape de moarte, Chirca paharnic a dat și cărțile de dedină ale acestor sate și țigani mai sus-ziși și zapisele și tot ce a avut în mâna lui Dragomir mare armaș, ca să meargă iarăși la sânge și să stăpânească el aceste mai sus-zise dedine, pentru că s-a [întâmpat] ¹ moarte și lui Chirca paharnic și soției lui și fii din trupul lor nu a rămas nici unul.

Și am văzut [domnia mea] ¹ și cărțile [...] ² de dedină și zapisele [lui Chirca paharnic] ¹, toate date în mâna lui jupan Dragomir mare armaș cum este mai sus-scris, ca altul nimeni treabă să nu aibă.

Pentru aceea, [am dat] ¹ însumi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dragomir mare armaș, ca să-i fie lui tot satul Cioranii și tot satul Broscarii cu toți vecinii și cu tot venitul și acești țigani, care sunt mai sus-ziși, ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan [Vucina] ¹ mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, așezătorul de cuvinte, în cetatea de scaun București, luna martie 16 zile și de la Adam până acum, trecerea anilor, în anul 7147, anul Domnului 1639.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

BAR, Doc. ist., MDXXXVII/22.

Orig. slavon., perg. (46,5 × 33), sigiliu mijlociu timbrat, căzut, rupt și șters la îndoituri; cu o trad. modernă.

Reg., Ionașcu, *Doc. Oltenia*, p. 118.

¹ Loc rupt în orig.

² Loc șters în orig.

74

1639 (7147) martie 18

† Ionașcu, zăpisul meu la mâna lui Bunii vtori viestiar, cumu să se știe că i-am datu o vii de la Grădiști¹ de lângă Bărcăciu, pântru alta² ce ni-a datu, alta vii la Budeni³, care esti⁴ den partea lu Mălacu mari⁶, carii esti⁵ pre lângă via⁶ Pârvei, muma Gădului peharnic, pentru parte lui de vii, vii pântru vii.

Și ne-am voitu de bunăvoie a noastră. Și pântru credența datu-i-amu acestu zăpiis la dumniilu Bunii vtori viistearulu.

Pis martie 18 dni, 7147 <1639>.

BAR, Doc. ist., CCCXCIX/43.

Orig. rom., hârtie (15 × 21).

¹ Гръдищій.

² Post *alta*, repetat *a*.

³ Бѣденій.

⁴ естїи.

⁵ Post *esti*, urmează *e*.

⁶ віе.

75

1639 (7147) martie 20

† Scris-am eu, Stănislav, feciorul Micului ot Cucutēni, aceasta al meu zăpis, ca să fie de mare credință la mâna jupânului Panait, cum să știe că am vândut ocina ot Cucutēni, partea mea toată, a șasea partea de fune până în hotariul Coțăianilor și până în hotariul Fienilor, partea mea toată și în pădure și în câmpu și în apă și în sat, cât să va alege de cătră verii miei, dreptu aspri¹ bani gata 5 000. Și am vândut-o cu știrea megiașilor din sat și cu știrea vecinilor și den [sus]² și den

jos și cu știrea a toate³ rudeniilor méle, să fie moșie ohamnică și lui și copiilor și nepoților și strenepoților, câți Dumnezeu îi va dăru.

Și la aceasta tocmeală s-au întâmplat preoți și oameni buni, anume: Ion cel mare și Vladul și Radul și Cârstea și Oprea. Cu acești oameni să împartă jupân Panait a șasea parte peste tot hotariul. Și den oraș iar au fost: jupân Ghinea cupeț i Manole cupeț i Iane cupeț i Andruța cupețu i Gherghe băcan i popa Ianache i Dumitru diaconul și alți oroșani, oameni buni ce nu easte scris în zăpisiul acesta.

Ispisa<h az>, popa Gherghe sân Scărletu. Pis measeța martie 20 dni, leat 7147 <1639>.

Eu, diaconul Dumitru <ot> Țâța, martor. Și pecete n-am avut, ce am pus eu cerneală cu degetul.

Eu, popa Gherghe⁴.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., XXXVIII/7.

Orig. rom. dublu, hârtie (34,5 × 22), al doilea orig. are data de 27 martie.

Copii *ibid.*: mss. 127, f. 120; 134, f. 188.

EDIȚII: Potra, *Tezaurul*, p. 196.

¹ аспре.

² Loc șters în orig.

³ тоатъ.

⁴ Semnătură autografă.

76

1639 (7147) martie 22

† Scris<o>area mea, anume Slamna și cu feciorul meu, anume Mâinea al Gudii din Cucuteni, dat-am acestu zăpisiu al meu, ca să fie dă mare credință la mâna jupânului Ghinii neguțătorul, pe cum să să știe că i-am vândut douo locuri ale mele dân Cucuténii; unul să chiamă Pietriș lângă Stanciul, iar altul să chiiamă Groapa dăspre Crevedie, locurile cu livezi dă fânu.

Și le-am negoțat dreptu 3 000 dă bani gata. Și am luat toți banii în mâinile noastre.

Și le-m dat dă bunăvoie a noastră aceste locuri, să-i fie dumnealui moșie [stă]¹tătore.

Și au fostu și mărturii dân satu: Diicul Cu[cu]¹tenul i Coman i Oprea i Marco i Ion i Pătrașco i Alde i Stanciul i Ghilă, toț acești² mărturii.

Și pentru credința, ne-am pus noi, vânzătorii, degitile mai jos.

Și am scris eu, popa Necula, ca să să crează.

Pis meseța martie 22 dni, vă leat 7147 <1639>.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., XXXVIII/8.

Orig. rom., hârtie (23,3 × 19,3), rupt la îndoituri, porțiuni lipsă din doc.

Copii *ibid.*: mss. 127, f. 95v; 134, f. 188.

EDIȚII: Potra, *Tezaurul*, p. 199.

¹ Loc rupt în orig.

² ачеце.

† Jupan Ivașco vtori postelnic i Badea vtori dvornic i județul cu 12 pârgari scris-am această a noastră carte acistu<i> om, po ime Oprea Tudurănescul ot varoș ot Arghiș, cum să să știe că au cumpărat o vie de la Paraschiva Boleasca din sat din Golești, derept 2 000 de bani. Deci Oprea i-au fost dat, când s-au tocmit, bani 600 gata. Și¹ i-au rămas bani 1 400 să-i dea pre² rumânie, că așa s-au tocmit de a lor bunăvoie fără de nici o silă, cu știrea a tuturor megiașilor și¹ den sus și den jos, ca să-i fie lui moșie ohabnică în vecie.

Iar când au fost apoi, s-au sculat Mihnea diiaconul, frate-său și cu socru-său, Dumitru roșul, să lepede banii Opreai ce au dat pre² acea vie, să o cu<m>pere³ ei. Iar Oprea nu s-a suferit să întri alții, ci au venit di au stătu di față înaintea noastră di i-am judecat pre² <de>reptul, ci am dat să ție acea vie Oprea, cum au fost cumpărat mai dinainte vreme, pântru că am văzut și zăpisul Paraschivei la mâna Opreai di vânzare și cu mare⁴ credință și cu multe mărturie și¹ oameni buni, ca să-i fie lui moșie în vecie.

Și¹ la această judecată fostu-<au> mulți boiari și¹ oameni buni megiași, po ime: Dumitrașco postelnic ot Cepari i Pătrașco vornicul ot Șuici, Ian<e> postelnic, Dumitrașco spătar ot Sălătruc i Deateo i Stanciul ot Cârstenești și¹ Dumitru roșul.

Și¹ această judecată au fost la sfânta mănăstire ot Arghiș, pântru căce au rămas Mihnea diiaconul și cu socru-său de lege și¹ de judecată denaintea noastră.

Pis martie 23 dni, vă leat 7147 <1639>.

DANIC, Ep. Argeș, VII/3.

Orig. rom., hârtie (32 × 21), 2 sigilii inelare în ceară verde, căzute.

¹ ше.

² прѣ.

³ коуиперѣ.

⁴ марѣ.

† Scris-am eu, Mușat, acesta zapis al meu de mare credență la mâna jupânului Marin, cum că am vândut un¹ locu al popi<i> Stancea² ce au³ fost zelog la mine. Și iar am vândut alt loc al frăține-meu, al Albului, pentru căce au³ fost zelozite pentru giudeciia ce am loat bani.

Și le-am vândut de bunăvoie a me giupânului Marin, cum se-i fie acea moșie⁴ stătătore și⁵ lui și⁵ ficiilor lui⁶. Cene va avea <a î>ntreba pentru aceste locuri⁷, se se întrebe cu mine până sint eu viiu⁸.

Pentru credența, pus-am și pecete. Și mărturie: Negoite și Staico și Radul și Stan și Dumitru și frate-meu, Stanciul și Stanciul sasul și Stanciul lui Dan și Filip a lu Dan și Vladul și Mărin.

Și l-am dat aceste locuri⁷ pre ughi 2 pol.

Pis measeța martie 24 dni, vă leat 7147 <1639>.

Și eu, Pie logofăt ot Băbuiești.

Mușat⁹.

DANIC, Ep. Argeș, II/22.

Orig. rom., hârtie (32 × 21), scris pe verso unui doc. din 1641 (7149) ianuarie 4.

¹ о.

² Стаанчѣ.

³ ао.

⁴ мошие.

⁵ ше.

⁶ „ficiilor lui”, repetat.

⁷ локори.

⁸ вію.

⁹ Semnătură autografă.

† Eu, Radul, ginerele Tatului ot Măstenești și eu Dragna, névasta Badului, scris-am acest zapisu al nostru ca să fie de mare crădița la mâna lu Tudor vornicul ispravnic ot sveata manastire Căldărușanii, cum i-am vândut 1 pământu den d<e>alul Măsteneștilor. Însă¹ unde-i va plăce, or lângă² vii, or lângă² siliște, undea-i va plăcea³, aspri gotovi 200.

Și am vândut eu singur, de bună voia noastră.

Și cându am vâ<n>dut aceasta ocină, fost-au mărturii: Dimiian vătah ot Păcăleşti⁴ și Stoica ot Lipii și Stan Bărboi, tată Radului.

Și pântru credință, pusu-ne-am și degetele.

Pis measeța martie dni 24, vă leat 7147 <1639>.

Radul. Bărboi.

Pis az, Iurco gramatic.

DANIC, M-rea Slobozia lui Enache, XI/20.

Orig. rom., hârtie (20,5 × 14,7).

Copie *ibid.*: ms. 314, f. 410.

¹ тисе.

² лѣнѣ.

³ плъчеа.

⁴ Пъкалец.

† Милостією Божію, Їѡ Ма[теи]¹ воеводъ и господинъ въсои Земле Ѡггровлахійское, видѣ великаго, [с]¹тараго, покоинномѣ Їѡ Басараба воеводѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми сѣдга [господства ми]¹, Миѡов постелник и със сынови си, елицим Богъ даст, такоже да мѣ ест вчи[нѣ]¹ въ село Ѡ Крънѣѣни, вт сѣдство Телеорман, али дел Даръв армашѣл и дел Барѣѣлов въсаѡ, варе елика [се]¹ хтет избрат, вт посвѣдї и вт над въс хотаром, вт вода Телеормандлов до Ѡ [Вѣ]¹де и вт Вѣде до пѣст Сѣпъ<и>цев, занеже сіе више речена вчинѣ вїѡ ест за дѣдїно Даръв и Барѣѣлов. Я потом, къда ест бил въ днїе Миѡнев воеводъ, а жителница Деспина, дѣщера Строев, сынъ Даръв, вна ест дал и повратил по Радѣл Кало<м>фирескѣл над нихна дѣла, вт дел дѣдѣ еи, Даръв и Барѣѣлов, над четвѣртаго дел вт над свасаѡ вчинѣ, како ест више реченѣ хотарове, такоже да ест его дѣдїно. Я Радѣл Кало<м>фирескѣл, вившеѡ тогда вторїи лѡгѡфет, вн ещезе сѣт даровал ради вратство по жѣпаница Деспина със една плашко ѣ лакти за вишинъ, лакт цѣно по сїм аспри и със ѣ аспри готови. Я посиѡ, колика ест встал вчинъ вт сіе вратство, а жѣпаница Деспина, вна ест продал та вчинѣ въсаѡ Радѣлов Кало<м>фирескѣл, за ѣ аспри готови.

И пак да ест Миѡов постелник вчинѣ Ѡ Крънѣѣни, вбаче дел жѣпаницев [Янка]², дѣщера Строев, сынъ Даръв армаш, дѣла еи въсаѡ, варе елика се хтет избрат вт дѣдом си, Дара и вт Барѣѣл, по старе хотаре и велѣге више речене,

занеже ю ест бил покѣпил Радѣл Кало<м>фирескѣл сіа wчинѣ wт жѣпаница Анка, за ѣ аспри готови среб. И видѣхом господство ми книга Михнев воеводѣ над сіа wчинѣ выше речена, въ теченіе лѣтом ѣзче.

И пак да ест Михов постелник wчинѣ оѣ Тѣрдеци, али дел Команов въсаѣ, wт полю и wт шѣмѣ и wт вода и wт седалище селѣв, wт посвѣдї, варе елика се хтет избрати, али сежени м̄, понеже их ест покѣпил Радѣл Кало<м>фирескѣл бив вторїи логофет, тези сежени за wчинѣ wт над Коман, за ѣ аспри готови.

И паки да ест Михов wчинѣ ѣ Тѣрдеци, дел Добрев въсаѣ, али сежени м̄, wт поле и wт шѣмѣ и wт вода, wт по въсом хотаром, понеже ю ест покѣпил Радѣл Кало<м>фирескѣл тези сежени за wчинѣ wт на Добре, за ѣ аспри готови.

И пак да ест Михов постелник дел Владѣлов въсаѣ, али сежени за wчинѣ десет, что сѣт бил покѣпил Кало<н>фирескѣл³ wт на Владѣл, за сн аспри <и> дел Нѣгов въсаѣ, али сежени т̄, за сн аспри готови.

И <пак> дел Бадюлѣв въсаѣ, али сежени т̄, за сн¹ аспри готови.

И пак дел Радѣлов въсаѣ, сежени т̄, за сн аспри <готови>.

И пак дел Тоадеров въсаѣ, wт посвѣдї, варе елика се хтит избрати, сежени г̄и и половино, за тн аспри готови.

И пак да ест Михов постелник дел Синов въсаѣ, варе елика се хтет избрати, wбаче сежени г̄и <и> половино, что ест бил покѣпили за Радѣл Кало<м>фирескѣл, за тн аспри готови.

И пак да ест Михов постелник wчинѣ, али дел Б<ъ>ркѣв, сынѣ Дрѣгѣлинов, въсаѣ, варе елика се хтит избрати, wбаче м̄ за сежени за wчинѣ, что ест бил покѣпил Радѣл Кало<м>фирескѣл, за ѣ аспри готови.

И пак да ест Михов постелник wчинѣ ѣ Тѣрдеци, али дел Синов въсаѣ, wт по въсад, елика се хтет избрат, сежени г̄и, за тѣи аспри готови среб, чин сежени по въс [..]².

Понеже сіе выше речене [wчине]¹, wне сѣт бил покѣпене въсѣх за покойнаго Радѣл [Кал]¹о<м>фирескѣл, ешеже wт при дѣны Михнев воеводѣ, wт когда вист теченїа лѣ[том...И]¹ видѣхом господство ми и книга за покѣпенїе како ест выше писан.

И кѣда ест бил въ при дѣнїе покойном Радѣла воеводѣ, с[ынѣ] Михнев воеводѣ в¹торое редѣ, а слѣга господства ми, Михо постелник, wн ест [покѣп]¹ил сіе выше речене дели за wчинѣ въ[саѣ]¹ и wт [...и wт Калѣ]¹, дѣщера Радѣлов [и wт]¹ мѣжа еи, Радѣл по[стелник]¹ wт [...]¹ за аспри готови w[т...]¹ на wт Крѣнѣни. И пакѣпленїе wт село [Т]¹ѣрд[е]ци, сѣт по въс сежени ф̄лв на wба покѣпенїеѣх. И продад[оше жѣпани]¹ца Калѣ и мѣжѣ еи, Радѣл постелник, wни за ниxном д[оброво]¹лю и със ѣзнанїе въсѣм мегїашом wт гор, из дол и wт

вкрѣстнимъ мѣстомъ. И в[ид]ѣхомъ господство ми и записъ за продаваніе съсъ мнози добри [людіе] свѣдѣтеліи, написани въ записъ, именимъ: ѡтъ Крънцѣни, Некѣла и Радѣла и ѡтъ Брѣнчѣни, Татѣла и Їѡнъ и Станъ и ѡтъ Митреци, Комаи и Вѣлсанъ. И давали сѣтъ теизи продавателіи и книгове имъ за покѣпеніе, что сѣтъ [...] ѡни дрѣвныѣ, въ рѣка Муховъ постелникъ. И видѣхомъ господство ми и книга Ялѣѣандрѣвъ воеводѣ, сынѣ Радѣла въ воевода, сѣтворила надъ сѣе ѡтъчѣствіи више речене, ѡтъ кога вистъ теченіе лѣтомъ зрѣвъ.

Сего радѣ, господство ми ешеже съсъ поновихомъ и ѡкрѣпихомъ и съсъ сѣю книга господства ми, како естъ билъ и ѡтъ прѣжде врѣме. И дадохъ съсъ господство ми сѣдго господства ми, Муховъ постелникъ, такоже да мѣ естъ ѡчинѣ дѣдѣинѣ и въ ѡхавъ его, сыновомъ и прѣвнѣчетомъ емѣ. И не ѡтъ ко[го]ждо не[п]околѣвимъ, господства ми поризмо.

Сеже ѡубо и свѣдѣтеліе поставѣхомъ господство ми: жѣпанъ Ѳеодѡсѣе великѣи банъ Кралевскѣи и жѣпанъ Хриза велъ [д]во[рник] и жѣпанъ Глигоріе велъ логофетъ и жѣпанъ Радѣла велъ вистѣаръ и жѣпанъ Преда велъ спатаръ и жѣпанъ Бѣзника велъ ключеръ и жѣпанъ Соколъ велъ столникъ и жѣпанъ Радѣла велъ комисъ и жѣпанъ Бѣчина велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Глигоріе велъ ѡгѡфетъ.

И написахъ азъ, Лепѣдатъ ѡгѡфетъ, въ настолни града Бѣвѣрѣци, мѣсѣца мартіе кѣ дѣни и ѡтъ Ядама до нынѣ, теченіе лѣтомъ, въ лѣтъ зрѣмъ.

† Іѡ Матѣю вѣвѣда, милостіею Божіею господинѣ.

Іѡ Матѣю воеводѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Ma[te]i¹ voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii [domniei mele]¹, Miho postelnic și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în sat la Crângeni, din județul Teleorman, însă partea Dării armașul și partea lui Barbul toată, oricâtă [se]¹ va alege, de pretutindenii și de peste tot hotarul, din apa Teleormanului până în [Ve]¹dea și din Vedea până în drumul Săpâ<n>ței, pentru că această mai sus-zisă ocină a fost de dedină a Dării și a lui Barbul. Iar după aceea, când au fost în zilele lui Mihnea vodă, jupâneasa Despina, fiica lui Stroe, fiul lui Darea, ea a dat și a înfrățit pe Radul Calo<m>firescu peste partea ei, din partea moșului ei, Darea și a lui Barbul, peste a patra parte de peste toată ocina, cum sunt mai sus-zisele hotare, ca să-i fie lui dedină. Iar Radul Calo<m>firescu, fiind atunci al doilea logofăt, el încă pentru frăție a dăruit pe jupâneasa Despina cu o plăscă 5 coți de frânghie, cotul prețul lui câte 240 aspri și cu 1 000 aspri gata. Iar după aceea, câtă ocină a rămas după această frăție, jupâneasa Despina, ea a vândut toată acea ocină lui Radul Calo<m>firescu, pentru 5 000 aspri gata.

Și iar să fie lui Miho postelnic ocină în Crângeni, însă partea jupânesei [Anca]², fiica lui Stroe, fiul lui Darea armaș, partea ei toată, oricâtă să va alege de la moșul ei, Dara și de la Barbul, pe vechile hotare și semne mai sus-zise, pentru că a cumpărat Radul Calo<m>firescu această ocină de la jupâneasa Anca, pentru 7 000 aspri gata de argint. Și am văzut domnia mea și cartea lui Mihnea vodă peste această ocină mai sus-zisă, trecerea anilor 7095.

Și iar să fie lui Miho postelnic ocină la Turdești, însă partea lui Coman toată, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului, de pretutindeni, oricât se va alege, însă stânjeni 40, pentru că a cumpărat Radul Calo<m>firescu fost al doilea logofăt, acei stânjeni de ocină de la Coman, pentru 1 000 aspri gata.

Și iar să fie lui Miho ocină la Turdești, partea lui Dobre toată, însă stânjeni 40, din câmp și din pădure și din apă și peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Radul Calo<m>firescu acei stânjeni de ocină de la Dobre, pentru 1 000 aspri gata.

Și iar să fie lui Miho postelnic partea lui Vladul toată, însă 10 stânjeni de ocină, ce i-a cumpărat Calo<m>firescul³ de la Vladul, pentru 250 aspri <și> partea lui Neagu toată, însă stânjeni 10, pentru 250 aspri gata.

Și <iar> partea lui Badiul toată, însă stânjeni 10, pentru 2[50]¹ aspri gata.

Și iar partea lui Radul toată, stânjeni 10, pentru 250 aspri <gata>.

Și iar partea lui Toader toată, de pretutindeni, oricâtă se va alege, stânjeni 13 și jumătate, pentru 350 aspri gata.

Și iar să fie lui Miho postelnic toată partea lui Sin, oricâtă să va alege, însă stânjeni 13 <și> jumătate, ce a fost cumpărată de Radul Calo<m>firescu, pentru 350 aspri gata.

Și iar să fie lui Miho postelnic ocină, însă toată partea lui B<â>rcă, fiul lui Drăguliu, oricâtă se va alege, însă 40 de stânjeni de ocină, ce i-a cumpărat Radul Calo<m>firescu, pentru 1 000 aspri gata.

Și iar să fie lui Miho postelnic ocină la Turdești, însă toată partea lui Sin, de pretutindeni, oricâtă se va alege, stânjeni 13, pentru 315 aspri gata de argint, fac stânjeni peste tot [...]².

Pentru că aceste mai sus-zise [ocini]¹, ele au fost cumpărate toate de răposatul Radul [Cal]¹o<m>firescu, încă din zilele lui Mihnea vodă, de când a fost trecerea anilor [...]. [Și]¹ am văzut domnia mea și cartea de cumpărătoare, cum este mai sus-scris.

Iar când au fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul [Mihnei vodă, în al]¹ doilea rând, iar sluga domniei mele, Miho postelnic, el [a cumpărat]¹ aceste mai sus-zise părți de ocină [toate]¹ și din [...de la Calea]¹, fiica lui Radul [...și de la]¹ bărbatul ei, Radul po[stelnic]¹, pentru aspri gata din [...]¹ din Crângeni. Și a cumpărat din satul Turdești, sunt peste tot stânjeni 532 la amândouă cumpărăturile. Și a vândut [jupâneasa]¹ Calea și bărbatul ei, Radul postelnic, ei de a lor [bunăvoie]¹ și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și dimprejurul locului. Și am văzut domnia mea și zăpăsul de vânzare cu mulți [oameni]¹ buni mărturii, scriși în zăpăsi, anume: din Crângeni, Necula și Radul și din Br[ân]¹ceni, Tatul și Ion și

Stan și din Mitrești, Coman și Vâlsan. Și au dat acești vânzători și cărțile lor de cumpărătoare, ce au [avut]¹ ei de demult, în mâna lui Miho postelnic. Și am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru vodă, fiul lui Radul vodă, făcută peste aceste ocini mai sus-zise, de când a fost trecerea anilor 7132.

Pentru aceea, domnia mea încă am înnoit și am întărit și cu această carte a domniei mele, cum au fost și mai denainte vreme. Și domnia mea încă am dat slugii domniei mele, Miho postelnic, ca să-i fie lui ocină dedină și de ohabă, fiilor și strănepoților lui. Și nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare [vornic]¹ și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lăpădat logofăt, în scaunului cetății București, luna martie 26 zile și de la Adam până acum, trecerea anilor, în anul 7147 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p>

BAR, Doc. ist., MCCXXX/162.

Orig. slavon, hârtie (43 × 29), sigiliu mijlociu timbrat, rupt la îndoituri.

Trad. rom., *ibid.*, DCXXX/182, MCCXXX/163.

¹ Loc rupt în orig.

² Loc alb în orig.

³ Inițial s-a dorit scrierea altui cuvânt, apoi s-a corectat.

81

1639 (7147) martie 26, București

† Милостією Божією, Їю Матеи Басараба воеводі и господинъ вѣсои Земле ѿггровлахійское. Дават господство ми сїи повелѣній господства ми болѣрин господства ми, Тоудорѡ Ширеѣю вторїи ключер wt Извор, внѣк Харват бив вел столнек, и сѣс сынови си, елицеже Богъ даровах, такоже да ест емѡ село Церковица, вѣ сѣдство Мехединци, вѣс село сѣс вѣс хотаром и сѣс вечини и сѣс вѣс ходоком, по стари хотари и велѣги, понеже того село Церковица више пис бил ест wt дѣдїно и wt покѡпенїе Харватов столник, дедѡ Тѡдѡрѡ вторїи клѡчер, wt на Станчюл и wt Їюн и wt Радѣл и wt братїи их, wt Никоаръ, за сѣсї аспри готови, ециже wt наюпрѣжде врѣме, wt при дѣни прочїи стари господари. Я послѣ, Харват столник, wn ест бил ходил сѣс вї болѣри хотарничи тере ест

бил хотарил и избранил ест учина ввом село више пис и поставил ест камени и хотаре и белѣги със человекъ господскѣ, Радѣл ѡрѣке вт Смърдїице, како видѣх господство ми и стари книги вт покѣпенїе и за хотърничиѣ на рѣцѣ Тѣдорѣв клѣчер. И вт тогда вѣс ходил того село Церковица вт рѣка вѣ рѣка и вт волѣрин вѣ волѣрин, без една трѣве.

И потом, кѣда ест бил нынѣ вѣ дѣни господства ми, а волѣрин господства ми Тѣдорѣв клѣчер, видк Харватѣв столник, вни прїидет пред господства ми ѡ великїи диван и пред вѣсих ми чиститїи правителїи господства ми тере ест явил стари книги господски вт дѣдїно и вт покѣпенїе вт дѣдом си, Харват столник, вт на сїи више речени людїи, вѣс по новци готови, како ест више пис. Изнандом и господство ми сам како ест бил права дѣдїно и покѣпенїе Харватѣв столник того село Церковица и како ест бил ходил вт рѣка вѣ рѣка без правостїю. Таже, пакиже съм дал господство ми того село Церковица волѣрин господства ми, Тѣдорѣв клѣчер, видк Харват столник, вѣс село със вѣс хотаром и със вечинїи и със вѣс ходоком по хотарѣ и по белѣзи, како ест бил хотарил Харват столник със теѣ вї волѣри и със человекъ господскѣ, да ест емѡ дѣдїно и вѣ вѣхав, сыновом и видком и прѣвнчитом вѣ вѣки, како ест бил и вт наипрежде вѣрѣме. И не вт кождѡ непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведїтелїи поставлѣем господство ми: жѡпан Тевдосїе великїи бан Кралевскїи и жѡпан Хриза великїи дворник и жѡпан Глигорїе великїи лѡгѡфет и жѡпан Радѣл великїи вистїар и жѡпан Преда Брѣнковѣндл великїи спатар и жѡпан Бѡзинка великїи клѣчер и жѡпан Сокол вт Корнѣ[цѣни]¹ великїи столник и жѡпан Радѣл Миѣалча вели[кїи]¹ комис и жѡпан Вѡчина вел пѣхарник и жѡпан Костандин великїи постелник. И исправник, жѡпан Глигорїе вели[кїи лого]¹фет.

И аз, Дѡмитрѡ лѡгѡфет, написаѣ вѣ настолни градѣ Бѡкрѣци, мѣсеца мартїе кѡ дѣни и вт Адама даже до нынѣ, теченїа лѣтѡм, вѣ лѣт 7373.

Їѡ Матею ввевѡда, милостїю Божїю господинѣ.

Їѡ Матеи вѡивѡдѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Tudor Știrbei al doilea clucer din Izvor, nepotul lui Harvat fost mare stolnic, și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie lui satul Ștercovița, din județul Mehedinți, tot satul cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, pe vechile hotare și semne, pentru că acest sat Ștercovița mai sus-scris a fost de dedină și de cumpărătură al lui Harvat stolnic, bunicul lui Tudor al doilea clucer, de la Stanciul și de la Ion și de la Radul și de la fratele lor, de la Nicoară, pentru 16 000 aspri gata, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrâni. Și apoi, Harvat

stolnic, el a umblat cu 12 boieri hotarnici de a hotărnicit și a ales ocina acestui sat mai sus-scris și a pus pietre și hotare și semne cu om domnesc, Radul Ureche din Smârdeșteț, cum am văzut domnia mea și cărți vechi de cumpărătură și de hotărnicie la mâna lui Tudor clucer. Și de atunci a tot umblat acel sat Ștercovița din mână în mână și din boier în boier, fără nici o treabă.

Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar boierul domniei mele Tudor clucer, nepotul lui Harvat stolnic, el a venit înaintea domniei mele în marele divan și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele de a arătat vechile cărți domnești de dedină și de cumpărătură ale bunicului său, Harvat stolnic, de la acești mai sus-ziși oameni, tot pe bani gata, cum este mai sus-scris. Am aflat și domnia mea că acel sat Ștercovița a fost dreaptă dedină și cumpărătură a lui Harvat stolnic și că a umblat din mână în mână fără dreptate. Astfel, iarăși am dat domnia mea acel sat Ștercovița boierului domniei mele, Tudor clucer, nepotul lui Harvat stolnic, tot satul cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul pe hotare și pe semne, cum a fost hotărnicit de Harvat stolnic cu acei 12 boieri și cu om domnesc, să-i fie lui dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților în veci, cum a fost și de mai înainte vreme. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda Brâncoveanul mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol din Cornă[țeni]¹ mare stolnic și jupan Radul Mihalcea [mare]¹ comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna martie 26 zile și de la Adam până acum, trecerea anilor, în anul 7147 <1639>.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Matei voievod <m.p.>

BAR, Doc. ist., L/3.

Orig. slavon, hârtie (36 × 25), sigiliu mijlociu timbrat.

¹ Loc rupt în orig.

În lege au poruncit Domnul Dumnezeu fiilor lui Israil ca în tot anul să dea zeciuiala din toate ce va câștiga. Această zeciuială aducem Ție, Doamne Dumnezeul nostru, întru iertarea păcatelor noastre. Că acéstea le-au propovăduit apostolii și

purtătorii de Dumnezeu ni le-au dat nouă pre ajutor și bună lucrare sufletelor noastre; unii cu rugăciuni și cu bdenii și posturi, alții cu milostenia și pocaiania a- iu dezlega din păcatele sale și să să gătească a auzi glasul cel dulce zicând: „Veniți la mine toți cei ce vă osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pre voi!” „Învățați-vă toți de mine, că bun sunt și blând și smerit cu inima!” „Luaț jugu meu la sine, că jugul meu bun easte și sarcina mea ușoară și într-aceasta veț afla odihnă sufletelor voastre și să vă învredniciți”. Așa-au zis glasul bun care zice: „Veniți, blagosloviții Părintelui Meu, de moșteniți împărăția care e gătită voaă di-nceputul lumii”, când [înt]¹ăiu zise: „Am însetoșat, gol am fost și în temniță și [...]”¹ și mi-ați slujit mie”. Într-acestaș chip să [...]”¹că tot creștinul care se teme de Dumnezeu [...]”¹ bucuria Domnului său.

Pentru aceasta și eu, robul stăpânului meu Isus Hristos, eu Matei Basarab voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu Țărâi Rumânești și celelalte, venindu către noi di la mănăstirea Sfătagora, lăcașul Sfântului Pavel, hramul sfântului, marelui mucenic și purtătorului de biruință al lui Hristos, Gheorghie, călugării și frații întru Hristos, Teofan egumenul cu ceșlalți ai lui soții și ne spuse noauo cum lăcuiescu la sfintele mănăstiri și ne-au arătat noauo o carte veche a buncredincioșilor și răposaiilor moșăi noștri: jupan Barbul banul, Părvul vornic, Danciul comis, Radul postelnic făcute pentru milostenie, făcute și mertic în fieștecare an. Am orânduut și noi a ne arăta înnoitori de milostenii și ctitori răposaiilor noștri, ne-am făgăduut și noi aceștii mai sus-zise mănăstiri să dăm mertice bani, în fieștecare an să vie frații-n luna lui ianuarie în 6 zile în zioa cea luminată a Domnului să ia de la vistieria noastră câte o mie de bani.

Și iată întărim cu pecetea noastră și cu iscălitura mâinilor mele și cu săborniceasca pecetluirea, bunii încredințări și voi sfinți părinți și cinstiți egumeni și preoți și bătrâni și a tot cinstitul săbor și întru Dumnezeu, fraților, așijderea și noi am făcut și am întărit cu scrisoarea noastră.

De vă va năstăvi pre voi Duhul Sfântu să ne scrieți pre noi și părinții noștri în pomenire în sfânta proscomidie, Io Matei Basarab și cu domna mea Eleni și cu răposaiii părinții noștri, anume: Barbul, Părvul, Danciul i Vâlcan, Radul i Neagoe, Peia, Matei, Datco, Arvat i altu Datco, Danciul i Vâlcan, Negoită i Stoica Vlădae, Manea, Neagoe, Viiana, Neaga.

Și să slujască leturghie, într-o săptămână, o zi cu colivă și cu privelic și cu paraclis.

Așijderea am făgăduut, până cât vom fi în scaunul stăpânirii din cât va fi cu puțință încă după noi, căruia va da Domnul Dumnezeu această stăpânire a noastră din frați<i> noștri sau din sămânța inimii noastre, rugămu-vă pre voi cu numele lui Dumnezeu și Precistă Maica Lui de va întări și va plini această făgăduință a noastră și va urma, așa să aibă mult de la Domnul Dumnezeu și de la Sfântul Mare Mucenic purtătorul de biruință al lui Hristos, Gheorghie și a tuturor sfinților cei ce-s plăcuți în fața veacinicului Dumnezeu. Și să-i întărească Domnul Dumnezeu

stăpânirea lui și să-i dea biruința asupra² ce<i> nevăzuți și să moștenească viața cea de veci și să-i fie ajutătoare Maica lui Dumnzeu la judecata cea înfricoșată. Iar tu, Sfântule Mare Mucenic și purtătoriule de biruință al lui Hristos, Gheorghie, întru cinste priimește acest puțin [...] ¹ de la noi nevrédnicii, precum au primit [...] ¹ de la văduva ceea ce aducea [...] ¹, priimește și de la noi, păcătoșii, ce având învredni[...] ¹ a moșteni credința a bunătății Lui [...] ¹ și cu Sfântul Duh, amin.

Că iată și mărturii am pus domniia mea: jupan Teodosie vel ban Cralevschi i jupan Hriza vel vornic i jupan Gligorie vel logofăt i jupan Radul vel visiter, Preda vel spătar, jupan Socol vel stolnic, Radul vel comis, jupan Vucina vel paharnic i jupan Costandin vel postelnic și ispravnic.

Martie 26 dni, 7147 <1639>.

DANIC, Ms. 723, f. 527–528.

Copie rom.

¹ Pătat, șters.

² Repetat.

83

1639 (7147) martie 28

Oprea, fiul lui Stoicârlia, vinde lui Ișțfan postelnic partea lui de ocină în Căinești, cu 1 200 de aspri gata.

Martori: Padeș, Drăgan și Oprea, Pârvul lui Cosorovă, Bârsan, diaconul Pârvul, Ioan, feciorul Samfirei călugărița, popa Ștefan de la mănăstirea Bistrița și alții.

DANIC., Fișele g-ral Năsturel.

Rez.

84

1639 (7146) martie 31

† Adecă cum¹ să să știe că au venitu Badea i brat sieiu, Dubrii, feciorii² Dușii ot Dușăști, la Gherghe postelnic ot Mârzăniști de se-au înfrățitu pre cruce³ dereptă și milostivă⁴ carii dăruită⁵ de Dumnizeu. Și s-au frățit cu⁶ u<n>⁷ feci<o>ru alu Gherghe, anume⁸ Stroia și⁹ cu Ivan ot Dușești¹⁰. Și⁹ Bade i brat siiu, Dobrii au dăroit⁵ pre frati-său, Stroia, cu⁶ moșii ot Dușești, den funea de moșie o apă i pol și⁹

de funea den Chințească, 2 apă i pol. Iară eu, Stroia feciorul lu Gherghe postelnic ot Mârzinești amu dăruitu⁵ pre frate-meu, Badea i Dubri cu un¹¹ calu bun¹², dirăptu 2 000 și 200 de aspri gata.

Și la frățiia noastră, au fostu¹³ mărtorii: ierrii Dancul ot Șturubani, popa Radulu ot Miroul, popa Neagoie ot Drăgănești, ier<e>i Petcu ot Lăpcă, Ionu postelnic ot Foiești¹⁴, Ionache postelnic ot București, Radulu Zăbun ot Drăgănaștii i Pârvul ot Șturubani.

Pis measeța martie 31 dni, vă leat 7147 <1639>.

Popa Danciul. Popa Radulu. Popa Neag<oe>. Popa Petcu. Ion postelnic. Ionache. Radul Zăbun. Pârvul. Dubri.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., CXLIV/7.

Orig. rom., hârtie (32 × 22), scris pe același suport cu doc. din 1639 iunie 5.

Copie *ibid.*: ms. 129, f. 246.

¹ комо.

² фечѣрий.

³ кроче.

⁴ мнѣдстивъ.

⁵ дѣронтѣ.

⁶ ко.

⁷ о.

⁸ аномъ.

⁹ ше.

¹⁰ дѣщеце.

¹¹ ѣн.

¹² бонѣ.

¹³ фѣстѣ.

¹⁴ фѣещи.

† Scris-am eu, Ion, acest al meu zăpis, să fie de mare credință la mâna lu Dobre de Gher<ghi>ță, să știe că au cumpărat Dobre de Gherghiță 2 pogoane de vie și cu locul până în calea cea bătrână și cu casa și cu pivnița și cu o tocitore și cu grădina cu pomii¹ cu toți. Și o-u cumpărat de la Ion Țacal den Stăcești. Și o-u cumpărat în bani gata, ughi 22. Și o-u vândut Ion de a lui bunăvoie. Și le-au cumpărat Dobre de Gherghiță și cu jupâneasa lui, cu Slamnea, să le fie lor de moșie și lor și feciorilor și nepoților și strenepoților.

Și aldămășari au fost: ot Stăcești, Stoica al Briicăi și cu frate-său, Radul și Voico și Radul Luminatul, ot Urlați, Dragul și ot Fundéni, Oprea și Stoian Orzea și ot Șupăști, Balea și Păcală și Cârstea robul, ot Gherghiță, Dumitru, feciorul lu Văsiulu al Buhnii și Badul călărașul.

Și atunci au fost mulți omeni și vecini și den sus și den jos², ce n-am putut scrie.

Pis measeța aprilie 1 dni, vă leat 7147 <1639>.

Oprea. Păcală. Voico. Stoica. Radul. Badul. Stoian.

DANIC, Mitrop. T. Rom., LXXIII/3a.

Orig. rom., hârtie (15,5 × 21), rupt, ros de carii, pe verso începutul unui alt document.

¹ пилій.

² ждс.

† Милостією Божією, Їу Матею воевода и господинъ вѣсои Земли ѿггровлахіиское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, покойнаго Їу Басарава воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми Гювкѣв и вратом си, Пѣтров, кѣпціи господски и със сынови им, елицим Богъ дарова, такоже да мѣ ест вчинѣ въ село оу Жигорани, вт сѣдство Елѣхов, вт по Сабар, али дел Парѣв пѣхарник сежени т̄, что ест бил покѣпил Пара пѣхарник вт над Татѣл ѿгофет вт ѿрѣѣска, вт полю и вт шѣмѣ и вт вода и вт през вѣс хотаром, варе елика се хтет избрат, понеже ест дал Пара пѣхарник Гювкѣв и Пѣтров кѣпціи тези т̄ за сежени више писани за ѿги н̄ със запис вт рѣка его и със волѣри сведетели, въ лѣт зрѣмѣ. Я Пѣтрѣ и Гювка, вни сѣт покѣпил Парѣв пѣхарник вчинѣ ѿ село ѿ Шерѣвнеци, код село емѣ, вт код Крецѣлечи вт по Рѣстоакѣ, пакиже за того цѣна више пис, ѿги н̄, да ест вчинѣ раді вчинѣ и промененіе за доброволѣ им.

И пак да ест Гювкѣв и Пѣтров кѣпціи вчинѣ ѿ Жигорани, лѣ за сежени вт дол вчинѣ вт дел Станов Нѣкшѣлѣ вт посѣде и вт през вѣс хотаром, понеже ю ест покѣпил тези сежени за вчинѣ вт над Станкѣ и вт сынѣ еи, Нѣкшѣлѣ вт Жигорѣни, за ахк аспри готови, али сеженѣ по м̄и за новци, и със запис вт рѣкам их и със сведетеліи написани ѿ запис.

И пак покѣпил Гювка и Пѣтрѣ вчинѣ ѿ Жигорани, сежени м̄, вт над Датко кѣлѣраш, вт по вѣс хотаром, елика се хтет избрат, за ахк аспри готови и със запис и със сведетеліе в лѣт зрѣмѣ.

И пак покѣпил Гювка и Пѣтрѣ вчинѣ ѣ Жигорѣни вт над Станчуол Сковарю вт Жигорѣни, мѣ за сежени, за ѣвс аспри готови вт по вѣс хотаром, елика се хтит избрат, али сеженѣ по [...]¹ за новци, със запис и със сведетеліи в лѣт ѣзрѣме.

И пак покѣпил Гювка и Пѣтрѣ вчинѣ ѣ Жигорани вт над Данчуол и вт сынови его, именим Мѣшат и Стан и Шербан и Владула, сежени кѣ, за ѣд аспри готови и съ запис за продаваніе в лѣт ѣзрѣмд и със алдѣмѣшари написани ѣ запис.

И пак да ест Гювкѣв и Пѣтров кѣпціи един вечинѣ, по име Некола Рѣспопѣл, и със сынови его, Бѣнѣ и Виденіе и Ереміа и Драгне, и със вѣсах дѣла его за вчинѣ вт Жигорѣни, рѣ сежени, вт поле и вт шѣмѣ и вт вода и вт през вѣсом хотаром, елика се хтет избрат, понеже продавал се сѣт Некѣла Рѣспопѣл вечинѣ със сынови его и със дел его за вчинѣ, за ѣѣ аспри готови, без ни една силост, вни за негов доброволю и със запис вт рѣка его за прѣданіе в лѣт ѣзрѣмс.

И пак покѣпил Гювка и Пѣтрѣ вчинѣ ѣ Жигорани вт над Рѣца, сежени кѣ, за ѣ аспри готови, вт по вѣсом местом, варе елика се хтет избрат, и със запис за проданіе вт рѣка его вѣ лѣт ѣзрѣмд.

И паки покѣпил Гювка И Пѣтрѣ кѣпціи вчинѣ ѣ Жигорани вт над Воико монах и вт над сынови его, Владула и Пѣтрашко, лѣ за сежени за вчинѣ, вт полю и вт шѣма и вт вода и вт лѣнкѣ, елика се хтит изберет, али тѣчїю вчинѣ, нив без вечини, сеженѣ по нѣ за новци, със запис вт рѣками их за проданіе вѣ лѣт ѣзрѣмс.

И пак покѣпил Гювка и Пѣтрѣ вчинѣ ѣ Жигорани вт над Богдан кѣлѣрашѣл, сежени зѣ, за ѣн аспри готови, вт по вѣсом местом, елика се хтет избрат, и със запис вѣ лѣт ѣзрѣме и съ мнози людіе сведетеліе, тере сѣт вѣзимал Богдан кѣлѣрашѣл новци тере их ест скѣповал книга вт над жѣпан Глигоріе вел логофет, когда сепрел със калѣгерїи вт монастыра Миѣаил воевода вт Бѣкѣреци, храм Свѣти Николае, радї вечинїа.

И пак покѣпил Гювка и Пѣтрѣ вчинѣ ѣ Жигорани вт над Радѣл вт Чорогѣрлѣ, десет сежени за вчинѣ, за ѣ аспри готови със запис в лѣт ѣзрѣмс.

И пак покѣпил Гювка и Пѣтрѣ вчинѣ ѣ Жигорани вт над Кѣинеш кѣлѣрашѣл вт Чорогѣрлѣ, сежени лѣ, вт посѣвде и вт по вѣсом хотаром, елика се хтет избрат, за ѣд аспри готови, али сежениѣ по нѣ за новци, и със запис вѣ лѣт ѣзрѣмс и със алдѣмѣшари.

И пак покѣпил Гювка И Пѣтрѣ вчинѣ ѣ Жигорани вт над Марїа, жена Датков кѣлѣрашѣл, и вт сынови ен, Шефан и Датко, сежени кѣз, али вт ѣжа

мѣжа еи, Датков, ѡт посвѣдїи и ѡт през вѣс хотаром, елика се хтит избрат, за ѿспри готови и със запис за проданїе въ лѣт ѿрме и със сведетелїе написани ѿ запис тере си сѣт донесал Марїа мѣжа еи, по Датко кѣльрашѣл, ѡт кѣдї ест ѡмрел, ѿ Гергицѣ тере га ест помѣнил и платил их ест дѣжновенїеѡт ѡт по где ест бил длѣжнѣ. И кога ест продал Марїа вили сѣт мнози волѣри сведетелїи.

И пак покѣпил Гювка и Пѣтрѣ кѣпции ѡчинѣ ѿ Жигорани ѡт над [Аргна]², али дел дѣдом си, Барѣлов, кѣ за сежени за ѡчинѣ, нив без вечини, за ѿспри готови, иже ѡ ест бил дал мегїашїи ѡт Жигорѣни кога се сѣт бил хотарисал кѣ вї волѣри. И вили сѣт тогда исправник Костандин вторїи постелник и със запис за проданїе.

И паки да ест Гювкѣв и Пѣтрѣв един вечин, на име Драгомир, със сынови его, по име Ѣпрѣ и [...] ³ ѡт село ѡт Черѣврѣни, соѣдство Арѣеш, чловѣкѣ без дѣдїно, понеже га ест покѣпил Гювка и Пѣтрѣ того вечинѣ ѡт над Стоика пѣхарник, за ѡги кѣ аспри готови, със запис ѡт рѣка его за проданїе, въ лѣт ѿрмѣ и съ мнози волѣри сведетелїи написани ѿ запис.

И пакиже да ест Гювкѣв и Пѣтрѣв кѣпции един вечин, на име Радѣл, сынѣ Нѣгѣлов ѡт по вода зовет Жалице, ѡт село ѡт Брѣдїчѣни, ѡт сѣдство Гор Жил, понеже га ест бил възимал ѡни ѿ кезѣшїа им ѡт темницѣ ѡт кѣ волѣрин господства ми, Дѣмитрѣв Филїешанѣл вел питар, радї ѡги сї что ест бил ѡстал Радѣл дѣжнѣ ѡт въ една бирѣрїе. Таже, тези кѣпци више речени, ѡни сѣт платил тех сї жити Дѣмитров питар и поставили сѣт Радѣлов, сынѣ Нѣгѣлов, дѣнѣ кромѣ ни една добиванїе, сице тѣчїю радї помѣна такоже да плацает им новци. Таже, кѣда ест бил на дѣнѣ, а Радѣл, ѡн никакоже нѣст моглѣ платитї тех новци. Таже, ѡтакмил се сѣт Радѣл за доброволѣ его без ни една силост тере продавал се сѣт вечинѣ. И дал их ест Гювка и Пѣтрѣ кѣпции по дѣжновенїе въ рѣка Радѣлов ешеже ѡги ѣ със запис, въ лѣт ѿрме и със волѣри сведетелїи.

И паки да ест Гювкѣв и Пѣтров кѣпции един вечинѣ, по име Герге ѡт [...] ¹ и със две сыны, по име [...] ¹ и една момїца за ациган, на име Бонка, дѣщера Нанев циганка, понеже ест покѣпил Гювка и Пѣтрѣ ѡт над Бадѣ дворник ѡт Арѣеш по Герге със сынови его, за ѿспри готови и по дѣщера за ациган, за ѿспри готови, и съ запис ѡт рѣка Бадев дворник, въ лѣт ѿрме и съ мнози волѣри сведетелїи написани ѿ запис.

И пакиже да ест Гювкѣв и Пѣтрѣв кѣпции един вечинѣ, на име Стоика ѡнѣрѣл, със сынови его без ѡчинѣ, понеже продал се сѣт ѡн вечинѣ за доброволѣ им, за ѿспри готови и една кравѣ и със запис, въ лѣт ѿрме и съ мнози волѣри добри людїе сведетелїи написани ѿ запис.

И продадоше сїи выше речени именити людіе нихне учине и вечини иже сѣт выше речени, вни за своимъ доброволю и със ѡзнанїа въсѣмъ волѣромъ и а мегїашомъ въ горѣ, изъ долъ и въ вкрстномъ мѣстомъ и въ предъ господства ми.

Али да се знаетъ колико учинѣ имаше Гюшка и вратомъ си Пѣтрѣ кѣпцїи ѡ селамъ ѡ Жигорани, въ презъ въс мѣстомъ сежени $\text{X}^{\text{C}}\Theta$. И сѣт хотарисали въ предъ господство ми със мегїашїи въ Жигорани на единъ мѣсто със VI волѣри въси въ единъ хотаръ и ѡкаменени въ къ монастыра, храмъ Свѣта Евкаѣрина въ Бѣкѣреци, бивъ тогда егѣменъ Ѳеодфанъ, и въ къ монастырѣ Михаилъ воевода, храмъ Свѣти Николае, по вѣрѣмъ когдѣ быст егѣменъ Мелентїе, и въ къ слѣдѣ господства ми, Марко логофетъ, видѣкъ Дановъ бивъ велъ дворникъ. И видѣхомъ господство ми и записѣла мегїашомъ въ Жигорани за тѣкмеженїе със великое клетво и със мнози волѣри⁴ сведетелїи писани ѡ записъ въ рѣкахъ Гюшкѣвъ и а вратомъ си, Пѣтровъ, кѣпцїи. Сице, изречетъ како да ест нехсебни въсихъ брати на единъ мѣсто и на единъ хотаръ надъ сежени AC и да иматъ дрѣжати са комождо колико учинѣ хокетъ имѣли надъ тези AC за сежени, толика учинѣ да дрѣжитъ. По съхъ ималъ, ест Гюшка и Пѣтрѣ кѣпцїи пренїе прѣдъ господство ми ѡ великїи диванъ със Марко логофетъ радї Z за сежени что ест въсхотѣла да възимаетъ Марко логофетъ въ хотарѣла мегїашомъ въ надъ въси по много и нѣст ималъ трѣбѣ, а нѣ ест всталъ Марко логофетъ въ закона и въ сѣжденїе въ диванъ.

Сего радї, дадохъ съмъ господство ми Гюшкѣвъ и Пѣтровъ кѣпцїи, такоже да имъ сѣт учинѣ ѡ Жигорѣни и вечини дѣдїно и въ хѣавѣ имъ, сыновомъ и видкомъ и прѣвнѣчетомъ. И не въ когождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

<C>еже ѡво и сведѣтелїе поставѣлемъ господство ми: жѣпанъ Ѳеодосїе велъ банъ и жѣпанъ Хризѣ велъ дворникъ и жѣпанъ Глигорїе велъ логофетъ и Радѣла велъ вистїаръ и Прѣда велъ спатаръ и Бѣзника велъ ключаръ и Соколъ столникъ и Радѣла комисъ и Бѣчина пѣхарникъ и Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Глигорїе велъ логофетъ.

Исписахъ Лепѣдатъ логофетъ, въ настолни градоу Бѣкѣреци, мѣсеца апрїлїе G дѣни и въ Адама до нынѣ, въ лѣтѣ ZRMZ .

† Іѡ Матею воевода, милостїю Божїю господинъ.

Іѡ Матею воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ghioca și fratelui său, Pătru, negustori domnești și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină în sat la Jigorani, din județul Ilfov, de pe Sabar, însă partea lui Para paharnic 300 stânjani,

pe care îi cumpărase Para paharnic de la Tatul logofăt din Orbeasca, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că a dat Para paharnic lui Ghioca și lui Pătru negustori acei 300 stânjeni mai sus-scriși pentru 50 ughi cu zăpis de la mâna lui și cu boieri martori, în anul 7142. Iar Pătru și Ghioca, ei au cumpărat lui Para paharnic ocină în sat la Șerbănești, lângă satul lui, de lângă Crețuleștii de pe Răstoacă, iarăși pentru acel preț mai sus-scris, 50 ughi, să fie ocină pentru ocină și schimb de a lor bunăvoie.

Și iar să-i fie lui Ghioca și lui Pătru negustori, ocină la Jigorani, 35 stânjeni din josul ocinii, din partea lui Stan Neacșul, de pretutindenii și de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat acei stânjeni de ocină de la Stoica și de la fiul ei, Neacșul din Jigorani, pentru 1 620 aspri gata, însă stânjenul câte 48 bani, și cu zăpis de la mâna lor și cu martori scriși în zăpis.

Și iar au cumpărat Ghioca și Pătru ocină la Jigorani, 40 stânjeni, de la Datco călăraș, de peste tot hotarul, cât se va alege, pentru 1 800 aspri gata și cu zăpis și cu martori în anul 7144.

Și iar au cumpărat Ghioca și Pătru ocină la Jigorani de la Stanciul Scobariul din Jigorani, 45 stânjeni, pentru 2 200 aspri gata de peste tot hotarul, cât se va alege, însă stânjenul câte [...] bani, cu zăpis și cu martori în anul 7145.

Și iar au cumpărat Ghioca și Pătru ocină la Jigorani de la Danciul și de la fiii lui, anume Mușat și Stan și Șerban și Vladul, 20 stânjeni, pentru 1 000 aspri gata și cu zăpis de vânzare în anul 7144 și cu aldămășari scriși în zăpis.

Și iar să-i fie lui Ghioca și lui Pătru negustori un vecin, anume Necula Răspopol, și cu fiii lui, Bunea și Videnie și Eremia și Dragne, și cu toată partea lor de ocină din Jigorani, 105 stânjeni, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, cât se va alege, pentru că s-a vândut Necula Răspopol vecin cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 9 400 aspri gata, fără nici o silă, el de a lui bunăvoie și cu zăpis de vânzare de la mâna lui în anul 7146.

Și iar au cumpărat Ghioca și Pătru ocină la Jigorani de la Ruța, 20 stânjeni, pentru 800 aspri gata, de peste tot locul, oricât se va alege, și cu zăpis de vânzare de la mâna lui în anul 7144.

Și iar au cumpărat Ghioca și Pătru negustori ocină la Jigorani de la Voico monah și de la fiii lui, Vladul și Pătrașco, 30 stânjeni de ocină, din câmp și din pădure și din apă și din luncă, oricât se va alege, însă numai ocina, ogor fără vecini, stânjenul câte 50 bani, cu zăpis de la mâna lor de vânzare în anul 7146.

Și iar au cumpărat Ghioca și Pătru ocină la Jigorani de la Bogdan călărașul, 17 stânjeni, pentru 850 aspri gata, de peste tot locul, oricât se va alege, și cu zăpis în anul 7145 și cu mulți oameni martori, cum a luat Bogdan călărașul banii de și-a răscumpărat cartea de la jupan Gligorie mare logofăt, când s-a pârât cu călugării de la mănăstirea Mihail voievod din București, hramul Sfântul Nicolaie, pentru vecinie.

Și iar au cumpărat Ghioca și Pătru ocină la Jigorani de la Radul din Ciorogârlă, zece stânjeni de ocină, pentru 500 aspri gata, cu zăpis în anul 7146.

Și iar au cumpărat Ghioca și Pătru ocină la Jigorani de la Căineș călărașul din Ciorogârla, 30 stânjeni, de pretutindenii și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru 1 500 aspri gata, însă stânjenul câte 50 de bani și cu zăpis în anul 7147 și cu aldămășari.

Și iar au cumpărat Ghioca și Pătru ocină la Jigorani de la Maria, femeia lui Datco călărașul, și de la fiii ei, Ștefan și Datco, 27 stânjeni, însă din funia bărbatului ei, Datco, de pretutindenii și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru 1 100 aspri gata și cu zăpis de vânzare în anul 7145 și cu martori scriși în zăpis, de și-a adus Maria pe bărbatul ei, Datco călărașul, de unde a murit la Gherghița de l-a pomenit și i-a plătit datoriile de pe unde a fost dator. Și când a vândut Maria, au fost mulți boieri martori.

Și iar au cumpărat Ghioca și Pătru negustori, ocină la Jigorani de la [Arghia]², însă partea bunicului său, Barbul, 20 stânjeni de ocină, ogor fără vecini, pentru 1 000 aspri gata, pe care au dat-o megieșii din Jigorani când s-a hotărnicit cu 12 boieri. Și a fost atunci ispravnic Costandin al doilea postelnic și cu zăpis de vânzare.

Și iar să-i fie lui Ghioca și lui Pătru un vecin, anume Dragomir, cu fiii lui, anume Oprea și [...] ³ din sat din Cerbureni, județul Argeș, om fără dedină, pentru că l-au cumpărat Ghioca și Pătru pe acel vecin de la Stoica paharnic, pentru 20 ughi aspri gata, cu zăpis de vânzare de la mâna lui, în anul 7143 și cu mulți boieri martori scriși în zăpis.

Și iar să-i fie lui Ghioca și lui Pătru negustori un vecin, anume Radul, fiul lui Neagul de pe apa ce se cheamă Jaliște, din sat din Brădiceni din județul Jiul de Sus, pentru că l-au luat ei din temniță pe chezășia lor față de boierul domniei mele, Dumitru Filișanul mare pitar, pentru 16 ughi pe care îi rămăsese Radul dator de la o birărie. Astfel, acești negustori mai sus-zși, ei au plătit acei 16 galbeni lui Dumitru pitar și au pus zi lui Radul, fiul lui Neagul, fără nici o dobândă, ci numai pentru pomană, ca să le plătească lor banii. Astfel, când a fost la zi, iar Radul, el nicicum n-a putut să plătească acei bani. Astfel, s-a tocmnit Radul de a lui bunăvoie fără nici o silă de s-a vândut vecin. Și i-au dat Ghioca și Pătru negustorii după datorie la mâna lui Radul încă 5 ughi cu zăpis, în anul 7145 și cu boieri martori.

Și iar să-i fie lui Ghioca și lui Pătru negustori un vecin, anume Gherghe din [...] ¹ și cu doi fii, anume [...] ¹ și o fată de țigan, anume Voica, fiica Nanei țiganca, pentru că au cumpărat Ghioca și Pătru de la Badea vornic din Argeș pe Gherghe cu fiii lui, pentru 3 000 aspri gata și pe fiica de țigan, pentru 1 400 aspri gata, și cu zăpis de la mâna lui Badea vornic, în anul 7145 și cu mulți boieri martori scriși în zăpis.

Și iar să-i fie lui Ghioca și lui Pătru negustori un vecin, anume Stoica Ungurul, cu fiii lui, fără ocină, pentru că s-a vândut el vecin de a lui bunăvoie,

pentru 2 000 aspri gata și o vacă și cu zăpis, în anul 7146 și cu mulți boieri oameni buni martori scriși în zăpis.

Și au vândut acești mai sus-ziși numiți oameni ocinele lor și vecinii, care sunt mai sus-ziși, ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor boierilor și a megieșilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Însă să se știe câtă ocină aveau Ghioca și fratele său, Pătru, negustori, în sat la Jigorani, de peste tot locul 699 stânjeni. Și au hotărnicit înaintea domniei mele cu megiașii din Jigorani la un loc cu 12 boieri toți într-un hotar și au pus pietre de hotar dinspre mănăstirea <cu> hramul Sfânta Ecaterina din București, fiind atunci egumen Theofan, și dinspre mănăstirea Mihail voievod, hramul Sfântului Nicolae, pe vremea când era egumen Melentie, și dinspre sluga domniei mele, Marco logofăt, nepotul lui Dan fost mare vornic. Și am văzut domnia mea și zăpisul megiașilor din Jigoreni de întocmire cu mare blestem și cu mulți boieri⁴ martori scriși în zăpis la mâna lui Ghioca și a fratelui său, Pătru, negustori. Astfel, a spus să nu fie deosebiți, toți frații la un loc și pe un hotar 1 200 stânjeni și să-și stăpânească fiecare câtă ocină va avea pe acei 1 200 stânjeni, atâta ocină să stăpânească. După aceea, au avut Ghioca și Pătru negustori pâra înaintea domniei mele în marele divan cu Marco logofăt pentru 60 de stânjeni ce a vrut să ia Marco logofăt din hotarul megiașilor de la toți mai mult și n-a avut treabă, ci a rămas Marco logofăt de lege și de judecată din divan.

Pentru aceea, am dat domnia mea lui Ghioca și lui Pătru negustori, ca să le fie ocină la Jigoreni și vecinii dedină și de ohabă lor, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Theodosie mare ban și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Radul mare vistier și Preda mare spătar și Buzinca mare clucer și Socol stolnic și Radul comis și Vucina paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

A scris Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna aprilie 3 zile și de la Adam până acum, în anul 7147 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

BAR, Doc. ist., CLXXXIV/1.

Orig. perg. (39 × 53,5), sigiliu mijlociu timbrat; cu o trad. modernă.

EDIȚII: Text slav și trad., Lazăr, *Familia Ciorogârleanu*, p. 272–276, nr. 2.

¹ Loc alb în orig.

² Inițial a vrut să scrie alt cuvânt, apoi a corectat.

³ Loc rupt în orig.

⁴ Repetat.

† Să să știe cu cine am tocmit să cumpărăm vii de la satul Neagovanii, oamenii pre nume; întâiu de la:

uncheașul Stan, carii sunt viile pre moșieia mănăstirii Sneagovul 4 pogoane și jumătate și o cervârte lucrată sadure și o jumătate de pogon viță pusă de an și cu casa, za ughi 48 pol;

uncheașul Vâlsan, 4 pol pogoane pre moșia lui lucrată sadure și o cervârte și jumătate, pusă de an sadu[re...] ¹ jumătate, iar sad pre moșia mănăstirii, za ughi 65 pol, cu casă;

Voinea, 1 pogon și o jumătate ² vie tânără și o jumătate de pogon viță pusă de an sad și o jumătate de pogon țealină, ughi 13;

Stan, fratele Voinii, 2 pogone pre moșia lui și 1 pogon pre moșia mănăstirii, ughi 32;

Cârstina, o jumătate de pogon și o cervârte moșia ei și 1 pogon pre moșia mănăstirii, ughi 18 ³, costande 5;

Oancea, 1 cervârte de sad, să fac iar o jumătate de pogon viță pusă de an sad și o cervârte de țelină moșia lui, ughi 4 pol.

Stan, slugă la mănăstire, la părintele, 1 pogon și jumătate pre moșia mănăstirii, ughi 15.

Cin ughi 196 pol, costande 5.

Pogonul, po ughi 11, care sunt pre moșia lor, iar pre moșia călugărească, po ughi 10 ⁴.

DANIC, M-rea Sărindar, XIII/1.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 20,5), rupt.
Datat după doc. din 1639, aprilie 4.

¹ Loc rupt în orig.

² Cuvintele „și o jumătate” barate.

³ Ante 18, scris „17 pol”, barat.

⁴ Ad ulterior, la începutul documentului.

† Adecă eu, Stan den sat, de la Neagovani și Vâlsan den sat de la Păr și Cârstina ot Neagovani, Voinea și cu frate-său, Stan de la Ciuceni și Oancea carele au cumpărat de la Cârstina și iar Stan, slugă la egumenul ¹ de la mănăstirea ot

Sneagovu, scriemu și mărturisim noi, toți acești megiiși, câți scriemu mai sus cu acesta al nostru zapisu, ca să fie de mare credință la mâna jupânului Bunii vtori vistiiar, cum să știe că am venit noi toți de a noastră bunăvoie, fără de nici o silă, de am vândutu dumni<i>i lui câte pogoane de vie am avut noi în dealul Neagovanilor.

Însă eu, Stan, vândut-am dumni<i>i lui 4 pogoane și jumătate și o ce<s>vârte, iar o jumătate de pogon easte pusă viță, drept bani gata 9 700; și eu, Vâlsan 6² pogoane și jumătate fără o ce<s>vârtă sad<ure>, drept bani gata 13 100; și eu, Cârstiina, 1 pogon și jumătate și o ce<s>vârte, drept bani gata 3 650; și eu, Voinea, 1 pogon făcător și o jumătate de pogon viță pusă de an și o jumătate de pogon țelină, drept bani gata 2 600; și eu, Stan, fratele Voinii, 3 pogoane drept bani gata 6 400; altu Stan, carele sunt slugă la egumenul ot Sneagovu, 1 pogon și jumătate, drept bani gata 3 000; și eu, Oancea, 3 ce<s>vârți și 1 ce<s>vârte țelină, drept bani gata 900.

Și am venit noi toți, de a noastră bunăvoie de-m vândut dumniului să-i fie moșie și dumniului și coconilor dumniului în veacu neclătit. Și să aibă dumnia lui a-ș facerea și carte domnească pre acestu zapis al nostru.

Și mărturie: părintele Egnatie egumenul ot Sneagovu i Stoica Brănescul, Neagul Ciochinescul, Oana scaun, Radu al <lui> Cârstiian, Drăjan, Dragul ot Neagovani³ i Dragul postelnic ot Togozeni, Staico logofăt ot Orbească, Vâlcul logofăt ot Budéni, Mihaiu ot Ciucéni sin Tanasie peharnic.

Și am scris eu, Peia logofăt. Și le-am dat toți banii eu.

Aceasta⁴ scriem și mărturisim cu acest al nostru zapis.

Pis aprilie 4 dni, leat 7147 <1639>.

Eu Stan. Vâlsan. Cârstina i Voinea. Stan brat Voinea. Oancea. Stan, slugă la părintele egumenul ot Sneagovu.

Stoica Brănesculu

Neagul Ciochinescul

Oana scaunul

Radul Cârstiian

Dragul

Drăjan

Eu Dragulu postelnic ot Togozeni.

Eu Mihaiu sin Tanasie ot Cioceni⁵.

DANIC, M-rea Sărindar, XIII/6.

Orig. rom., hârtie (42 × 28), 2 sigilii inelare aplicate.

Fotocopie după copie adevărită, ms. 1947, vol. III, f. 309–310.

¹ егомѣнѣл.

² Corectat peste cifra 4.

³ Cuvintele „ot Neagovani” ad. interlinear.

⁴ ачкъстам.

⁵ Чечени; semnătură autografă.

† Scris-am noi, satul Văcărești, toți¹ omenii² den sat, anume: Sava vornecul ot Văcărești i Stan i Ispas i Dragomir i popa Radul i Voinea i Sas i Costea i Vișan i Fira i Neagoe i Stoica³ i Căzan i Mirea i Bobe aceasta a noastră carte, să fie la mâna Micului, feciorul lu Nan de Văcărești, pentru să ție⁴ Micul 1 rozoru de vie ce au fost al Micului de moșie⁵.

După acé<ea>, au fost dat moșu Micului acest rozoru de vie nepotă-sa Gher<ghina> de o-u miluit. Iară Gherghina au murit⁶ și au fost dat acest rozoru de vie unei fete a ei⁷, anume Stana. Deci Stana au căzut întru o nevoie despre păretele vlădica; deci au vândutu⁸ Stana acest rozoru de vie lu Sore logofătul, de se-au scos den nevoie⁹. Iar Miculu se-au sculat de au turnat banii¹⁰ lu [Soare logofătul]¹¹ pentru că au fost rozorul al Micului [...] și ștemu noi¹² toți¹³ cu sufletele [noastre... mă]¹⁴rturisim¹⁴.

I az upisah¹⁵ Dragoman logofăt, aprelie 4 dni, vă leat 7147 <1639>.

Pentru credența, am pus și degetele.

BAR, Doc. ist., XLIII/32.

Orig. rom., hârtie (32 × 19), rupt la îndoituri, porțiuni lipsă, 2 sigilii inelare în fum.

¹ тоце.

² оменен.

³ Стоека.

⁴ цен.

⁵ мошен.

⁶ мърет.

⁷ ии.

⁸ вѣндаѣтѣ.

⁹ невоен.

¹⁰ банен.

¹¹ Loc rupt în orig.

¹² ноен.

¹³ тоце.

¹⁴ рторесем.

¹⁵ ѣпписах.

† Милостією Божією, Їѡ Матен Басарабъ воевода и господинь. Дават господство ми єіє повелѣніє господства ми слѣдѣ господства ми, Grama pitar, ca să fie volnic cu ceastă carte a domnii miale și cu sluga domni<i>i méle, po ime [...] ¹ să aibă a ținărea 6 rumâni cu feciorii lor den sat den Tomșani u sudstvo Dâmbovița, ai lu Stroe și ai Tatului și ai lu Staico den Cozlécіu și să aibă a-i și oprirea pre acești boiari de la acești rumâni, pentru că acești șase rumâni, ei au fostu ai acestor boiari de moșie.

Iar cându au fostu în zilele lui Șerban vodă, vândut-au acești boiari ce scriu mai sus Gramei pitarul 6 rumâni, po ime: Căzan cu feciorii lui și Stănică și Stan și Stoica, Nedélco i Dima și cu feciorii lor.

Iar, cându au fostu acum în zilele domni<i>i méle, rădicat-au acești rumâni pâră și au stătut de fața cu Grama pitar înaintea domni<i>i méle și s-au plânsu cum i-au vândut acei boiari pre ei rumâni, neavându nici o treabă, și cu judecată dereaptă au ieșit den rumânie.

Apoi stătut-au de fața Grama pitar cu Miroslav, nepotul lu Stroe și al Tatului și al lu Staico, și s-au plânsu Grama pitar cum i-au vândut acei rumâni și nu i-au fost stătători.

Deci într-acéea, domnia mea judecat-am cu tot divanul și am dat domnia mea Gramei pitarul cum să ție alți rumâni pentru rumânii carii i-au vândut și cu feciorii lor, rumâni pentru rumâni, că au rămas Miroslav de lége.

Инако да не ест. И исправник, сам рече господства ми.

Пис априліє ѿ-гѡ, лѣт 7147 <1639>

† Їѡ Матен ввевѡда, милостію Божію господинь.

Їѡ Матею воеводъ <m.p.>

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., XLVIII/5.

Orig. rom., hârtie (30 × 21,5), sigiliu inelar mijlociu în chinovar.

EDIȚII: Potra, *Tezaurul*, p. 199–200.

¹ Loc alb în orig.

† Adecă noi, boiarii: jupan Theodosie vel ban Cralevschii i jupan Hrizea vel dvornic i jupan Gligorie vel logofăt i jupan Radul vel vistiar i jupan Preda vel

spatar i jupan Buzinca vel cliucer i jupan Costandin vel postelnic i jupan Radul ban Buzescul i jupan Socol vel stolnic i jupan Vasilie biv vel stolnic i jupan Radul vel comis i jupan Vucina vel peharnic i Dumitru vel pitar i Sima biv vtorii vistiar i Stroe vistiar i Bunea vtorii vistiar i Udriște vtorii logofăt i Costandin vtorii postelnic i Ivan postelnic i Ivașco postelnic i Jipa postelnic i Marco logofăt ot visterie i Radul logofăt i Șerban logofăt i Gherghe vistiar i Păra peharnic i Vladul vtorii dvornic i Radul logofăt ot Desa i Radul căpitan i Ghinea slujer, scris-am aceasta a noastră carte să fie de mare credință la mâna fratelui nostru, jupan Dragomir vel armaș, ca să-i fie satul Cioranii ot sudstvo Argheș¹ cu tot hotarul și cu rumâni și cu tot venitul.

Și iar să-i fie satul Broscarii cu tot hotarul și cu rumâni și cu tot² venitul den câmpu și den pădure și den apă de pretutindinilea, oarecât se va alége de preste toate hotarâle acestor doao sate.

Și iar să fie lu Dragomir vel armaș nește țigani, anume: Lepădat cu tot sălașul lui, că acest țigan fostu-l-au cumpărat Sima stolniceasa de la Dobromir ban. Iar să-i fie jupânului Dragomir vel armaș o țigancă, anume Paraschiva, și cu fetele ei: Diica i Stana i Samfira, pentru că această țigancă fostu-o-au cumpărat Sima stolniceasa de la boierii den Buciuméni. Iar să hie lu Dragomir vel armaș Draghina țiganul cu feciorii lui și cu tot salașul, că acest țigan datu-l-au zestre Dobromir banul Simei stolniceasei.

Și iar să fie lu Dragomir armașul Cioria țiganul și cu tot sălașul lui, pentru că acest țigan, miluitu-l-au³ jupâneasa Neaga Mitroaie vorniceasa pre Sima stolniceasa.

Pentru că aceste sate și țigani ce scriu mai sus fost-au cumpărate și câștigate și făcute de jupâneasa Sima stolniceasa după moartea bărbatului ei, Stroe stolnicul Buzescul, tot cu bucatele ei dirépte de la tată-său, Gherghe. Însă să se știe că, de după moartea lu Stroe stolnicul, fost-au mereu Sima stolniceasa la părintele ei, la tată-său Gherghe, de i-au dat 2 000 de galbeni de au cumpărat tot: sate și rumâni și moșii și țigani, pre acești bani ce i-au fost dat tată-său Gherghe, încă mai denainte vréme.

Iară după aceea, cându au fost acum, în zilele domnu nostru Io Mateiu Basarabă voievod, iară jupâneasei Simei stolniceasei tâmplatu-i-se-au moarte de au murit, deci la moartea ei, ea au lăsat singură, cu limba ei, toate satele și rumâni și țigani ce sunt mai sus-scriși, partea ei, să fie toate pre seama frăține-său Chircăi peharnicul, iar altu nimenilea den sângele ei, treabă și meteahă să n-aibă, fără numai frate-său, Chirca peharnicul, pentru că feciori de trupul ei n-au avut.

Iară Chirca peharnicul, mai denainte vréme, până au fost el viu în viața lui, el tot se-au hrănit cu satele răposatului lu Dobromir banul, moșul fratelui nostru Dragomir vel armaș, anume satul Voinigeștii și cu satul Runcul ot sud Vâlcea și cu alte moșii, câte au fost lăsate de Dobromir banul. Și încă i-au fost făcut Dragomir armașul și zăpis de la mâna lui la mâna Chircăi peharnicul, ca să se hrănească până va fi Chirca peharnicul viu și cu jupâneasa lui Despa, pentru că alți feciori de trupul

lui n-au avut. Iară deac-au rămas Dragomir vel armaș, luoat-au den moșiile moșu-său Dobromir banul, la mâna lui. Iară Chirca peharnicul, el au făcut tocmeala cu jupan Dragomir vel armaș de au lăsat Chirca peharnicul aceaste sate și case, ce scriu mai sus și tot au fost [...]⁴ și țigani ce se-au tras de la Dobromir banul [...]⁴ Simei stolnicesei, sora Chircăi [...]⁴ acélea încă i le-au dat. Deci cându au fost aproape de moarte, iar Chirca peharnicul, dat-au și cărțile de moșie <ale> acestor sate și țigani, ce scriu mai sus, și zapise și tot ce au avut, la mâna lu Dragomir vel armaș, să meargă iar la sânge și să oblăduiască Dragomir vel armaș acéste moșii toate ce sântu mai sus-scrise. Pentru că se-au tâmplat moarte și Chircăi peharnicul și jupâneasei lui și feciorii de trupul lor n-au rămas nimenile. Și am văzut noi boiarii și cartea domnu nostru Io Mateiu Basarab voievod pre acéste moșii, date toate pre mâna fratelui nostru Dragomir vel armaș, ca să-i fie de moșie lui și coconilor.

Derept acéea și noi toți boiarii câți sântem mai sus-scriși, încă am noit și am întărit și am făcut ceastă carte a noastră la mâna fratelui nostru, jupan Dragomir vel armaș, ca să-i fie acéste sate și rumâni și țigani, moșie lui și coconilor și nepoților și strenepoților în véci i vă ohabă.

Aceasta scriem și mărturisim, ca să se știe și pentru adeverită credință, pusu-ne-am toți pecețile și iscăliturile.

И написах аз, Лепѣдат логофет, въ настоли градѣ Бѣкѣреци, мѣсеца [...]⁵
 7 дѣни и отъ Адама въ лѣтѣ 3703⁶ <1639>.

Hrizea vel dvornic
 Gligorie vel logofăt
 Radul vel vistiar
 Buzinca vel cliucer
 Preda vel spătar
 Para peharnic
 Costantin vel postelnic
 Ivașco vtorii postelnic
 Radul vel comis
 Udriște Năsturel vtorii logofăt
 Stroe vistiar
 Radul logofăt
 Costandin vtorii postelnic
 Γινις σλουζαρις⁷
 Dumitru vel pitar
 Radul logofăt ot Desa
 Radul căpitan
 Șarban vtorii logofăt⁸.

Muz. Olteniei, nr. 55.

Orig. rom., hârtie (42 × 28), 14 sigilii inelare în fum; redat după transcrierea din arhiva colecției DRH.

Datat ca posterior actului din 1639 (7147) martie 16, privitor la aceeași succesiune.

¹ Ad. alia manu.

² тоот.

³ митѣитѣлаѣ.

⁴ Loc rupt în orig.

⁵ Loc alb în orig.

⁶ „Am scris eu, Lepădat logofăt în cetatea de scaun București, luna [...] ⁴ 10 zile și de la Adam în anul 7147”.

⁷ „Ghinea sluger”.

⁸ Semnături autografe.

92

1639 (7147) aprilie 12

† Jupan Vasilachi ot Călinești i jupan Stanciul postelnicul ot Cocorăști scris-am acesta zăpis al nostru ca să fie de credință la mâna lu Vlad pârcălabul pentru ocina ot Bălțați¹ de la Călugărul, care ocină au vândut² nepoții Călugărului, anume Stanciul i Stoica i Nan i Mandea ot Tărăceni. Și o au fost vândut Jipei arbănașul ot Călinești derept 3 600 aspri.

Deci, au mersu Vlad pârcălabul în pâră la vornicul cu Jipa pentru această ocină care este mai sus-zisă. Deci domnelui vornicul au dat pre noi judecători, pentru căci am fost mai aproape vecini, ca să-i judecăm cum va fi cu dereptul. Într-acee, am mers și am socotit cum au fost cu dereptul că se³ cade să ție Vladul acea ocină. Ș-am judecat noi, cu sufletele noastre, cum am aflat cu dereptul. Și am dat să ție Vladul cu frate-său, Cătăniță, această ocină mai sus-zisă și să-i întoarcă banii câți au dat Jipa.

Într-aceae Vladul i Cătăniță au făcut cum au putut și au câștigat bani 3 600 și i-au dat în mâna Jipei și a⁴ muierei lui denaintea noastră 3 600. Și au luat Vladul ocina, căci așa am aflat și am judecat să ție Vladul această ocină. Și am făcut zăpisul nostru la mâna lu Vlad și a lu Cătăniță, să fie de credință.

Și pentru mai dereapta credință, pus-am și pecetele noastre. Și am pus și mărturie: ot Bălțați, Oprea logofăt și Drăghici, fratele Oprei și mulți oameni buni.

Pis aprilie 12 dni, leat 7147 <1639>.

BAR, Doc. ist., MDCXXIII/50.

Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), sigiliu inelar în fum.

¹ Cuvintele „ot Bălțați” ad. interlinear, alia manu.

² Au vândut, repetat.

³ сѣ.

⁴ аѣ.

† Милостію Божію, Їѡ Матею воевода и господинъ вѣсон Земле Ѡггровлахіиское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, покойномѡ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми свѣтѣки, вожествнѣи монастыр зовемомѡ Михаил воеводъ, ѡт из гор варошѡ Бѡкѡреци, игдеже ест храм Свѣтїи Николае и ѡтѣцѡ егѡмена Самѡил и вѣсѣм иноком, елици жевѡщыхъ въ сего ѡбытѣли, такоже да мѡ ест свѣтѣи монастыр више писъ ѡчинъ ѡ Чокѣнеци, али дел Данчюлов и жѡпаницев его, Мухнев, вѣсах, варе елика се хѣтет избрат, понеже ест бил дѡжно Данчюл жѡпанѡ Гюѡнеи ѡѣлеп аспри ѣѡ. И ещиже ест дал Гюѡне ѡѣлепѡ Мухнеи, жѡпаница Данчюлѡв, аспри ѣѡѡ, чинъ кѡпно ѣѡѡ аспри, надъ сіѡ више речена ѡчинъ, дел Данчюлѡв. Ѣѡѡче сице да се знаетъ ере, сію више речена ѡчинъ били сѡт даста и поклонила за Данчюл жѡпанѡ Їѡашков дворник. А послехъ, Їѡашко дворникѡ, ѡн ест дал и слободил по Гюѡнѣ¹ ѡѣлепин ѡт свое доброволю тере сѡт покѡпил сіѡ више речена ѡчинъ ѡт Чокѣнеци, ѡт сѡдство Ѣлѡѡв, како да сѡт Гюѡнев² дѣдинъ, а Їѡашко дворникъ никогда метѣхъ да не имат, понеже ест ѡт негоѡв доброволю, ещеже ѡт при дѡни Мухнев воеводъ.

А потом, кѡда ест бил въ дѡнїе покойномѡ Михаил воеводъ, а господство мѡ ест покѡпил въс село Чокѣнециѡ ѡт врод и покѡпил ест и ѡчина Гюѡнев ѡѣлепин тере сѡт бил въс единъ хѡтар. Потом, Михаил воеводъ, бил ест помиловалъ сѣс въс село Чокѣнециѡ по свѣта монастырѡ господства его ѡт Бѡкѡреци, храмъ Свѣтѣки Николае, радї помѣна, почто радї ест бїѡ сѣтворила и ѡсновала ѡт темелїѡ еи за покойномѡ Михаил воеводъ. И ѡт тогда само въс дрѣжал ест калѡгерїѡ сіѡ ѡчинъ сѣс добромъ мирно и сѣс нитко прѡхъ нѣст имат.

А потом, кѡда ест бил сѡда въ дѡнїе господства ми, а единъ [...] Гюѡнев ѡѣлепин, именимъ старъ Исаръ кѡпцѡ ѡт Бѡкѡреци, ѡн ест дїгошъ пренїе ради сіѡ ѡчинъ ѡт Чокѣнеци и пришелъ ест предъ господства мѡ ѡ диванъ тере сѣпрѣше се за лицѡ сѣс егѡменѡ Самѡил ѡт свѣта монастыръ Михаил воеводъ. И изѡдїл ест Їсарѡ кѡпцѡ ѡ диванъ и книга Мухнев воеводъ, въ лѣтѡ ѣѡѡ, изречетъ како нѣст билъ продала дел Данчюловъ Михаїѡв воеводъ.

Вѣ томъ, господство ми сѣмъ глѡдал и сѡдїл по права и по законна сѣс вѣсѣми чїстїтїи правїтелїѡи господства ми, изѡѡдоше калѡгерїе ѡ диванъ и хрисѡвѡ Михаил воеводъ за покѡпленїе надъ въс село Чокѣнециѡ и сѣмъ изнаїт доже господства ми како ест бил и дел Данчюлѡв и а жѡпаницев его, Мухнев, продала Михаїѡв воеводъ, таже ест бил дрѣжалъ Гюѡне ѡѣлепѡ кѡпно сѣс дрѡзи метїѡши, а Исаръ кѡпцѡ ѡн хѡтѣше да вѣзїмаетъ ѡчина ѡт на калѡгери и не

имѣли ни една трѣвѣ. Таже, сѣт встал Исарѣ кѣпцѣ вт закона и вт сѣжденіе вт предъ господства ми и вѣзѣхомъ господство ми <и> книга Миханъ воеводѣ вт рѣка Исарѣ, тере в сѣмъ раздралѣ в диван.

Сего радї, сѣм далъ господство ми свѣтомѣ монастырѣ Миханъ воеводѣ, такоже да мѣ естъ вчинѣ дѣдїно и вѣ вѣхавѣ, сыновомъ и вѣвкомъ и прѣвѣнѣчетомъ. И не вт кождѣ непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже вѣо и свѣдѣтелїи поставихъ господство ми: жѣпанъ Ѳеодѣсїе велъ банъ Кралевскїи и жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Глигорїе велъ лѣгѣфетъ и жѣпанъ Радѣла велъ вистїаръ и жѣпанъ Преда велъ спатаръ и Бѣзника велъ ключеръ и Соколъ велъ столникъ и Радѣла велъ комисъ и Бѣчина велъ пѣхарникъ и Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Глигорїе велъ лѣгѣфетъ.

И написахомъ азѣ, Лепѣдатъ лѣгѣфетъ, вѣ настолни градѣ Бѣкѣрѣци, мѣсеца апрїлїе 51 дѣни и вт Пѣдама до селѣ, вѣ лѣтѣ 7313.

† Іѣ Матею вѣвѣвѣда, милостїю Божїю господинѣ.

Іѣ Матею воеводѣ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Mihail voievod, de aici din susul orașului București, unde este hramul Sfântul Nicolae și părintelui egumen Samuil și tuturor călugărilor, câți locuiesc în acest lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrisă ocină în Ciocănești, însă toată partea lui Danciul și a jupânesei lui, Mihna, oricât se va alege, pentru că a fost dator Danciul jupânului Ghionea gelep aspri 8 000. Și încă a mai dat Ghionea gelepul Mihnei, jupanița lui Danciu, aspri 13 000, care fac împreună 21 000 aspri, pe această mai sus-zisă ocină, partea lui Danciu. Însă așa să se știe, că această mai sus-zisă ocină a fost dată și închinată de Danciul jupânului Ivașco vornic. Iar apoi, Ivașco vornicul, el a dat și a învoit pe Ghionea¹ gelepul de a lui bunăvoie de au cumpărat această mai sus-zisă ocină de la Ciocănești, din județul Ilfov, cum să fie lui Ghionea² dedină, iar Ivașco vornicul niciodată amestec să nu aibă, pentru că au dat de a lui bunăvoie, încă din zilele lui Mihnea voievod.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voievod, iar domnia lui a cumpărat tot satul Ciocănești din vad și a cumpărat și ocina lui Ghionea gelepul care a fost într-un singur hotar. Apoi, Mihail voievod, a miluit cu tot satul Ciocăneștii pe sfânta mănăstire a domniei lui din București, hramul Sfântul Nicolae, pentru pomană, pentru că a fost făcută și ridicată din temelie ei de răposatul Mihail voievod. Și de atunci tot au ținut călugării această ocină cu bună pace și cu nimeni pâră nu au avut.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele, iar un [...] al lui Ghionea gelepul, anume bătrânul Isar negustorul din București, el a ridicat pâră pentru

această ocină din Ciocănești și a venit înaintea domniei mele în divan de s-a pârât de față cu egumenul Samuil de la sfânta mănăstire Mihail voievod. Și a scos Isar negustorul în divan și cartea lui Mihnea voievod, din anul 7087, zicând cum că nu a fost vândută partea lui Danciu lui Mihai voievod.

Întru aceea, domnia mea însumi am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, scoțând călugării în divan și hrisovul de cumpărătură al lui Mihail voievod peste tot satul Ciocăneștii și însumi domnia mea am găsit și partea lui Danciu și a jupânesei lui, Mihna, vândută lui Mihail voievod, care a fost stăpânită de Ghionea gelepul împreună cu alți megiași, iar Isar negustorul el a vrut să ia ocina de la călugări și nu a avut nici o treabă. Apoi, a rămas Isar negustorul de lege și de judecată înaintea domniei mele și am văzut domnia mea <și> cartea lui Mihnea voievod de la mâna lui Isar, pe care am spart-o în divan.

Pentru aceea, însumi domnia mea am dat sfintei mănăstiri a lui Mihail voievod, ca să-i fie ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și Buzinca mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna aprilie 16 zile, și de la Adam până acum, în anul 7147 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Atena, Institutul de Cercetări Bizantine, Codex 1775, p. 239–241.

Orig. slavon, hârtie, sigiliu mijlociu timbrat, se păstrează în arhiva M-rii Simonopetra de la Muntele Athos.

Rez., Năstase-Marinescu, *Simonopetra*, p. 60, nr. 238.

¹ În orig. Гюврма.

² Гюврмев.

³ Loc alb în orig.

† Милостію Божію, Їѡ Матей Басарабъ воевода и господинъ. Дават господство ми сіе повѣленіе господства ми, părintelui Nechifor, egumenul de la

sfânta mănăstire Sveata Troiță, ca să fie volnici ai lui oameni cu ceastă carte a domni<i>i méle să ia vama de sare de la ocnă de la Telega, ce easte vama sfintei mănăstiri. Să ia¹ de la tot omul veri fie roșu, veri călăraș, veri dărăbanțu, veri fie ce slugă a domni<i>i méle va fi sau slugă boierească, veri ce om va fi, de la tot omul să-și ia vama cum au fost légea și obiceiul mai denainte vréme.

Și de niminilea opreală să n-aibă.

Инако да нѣст, по рече господства ми. И исправник, сам рече господства ми.

Априліе сѣт, лѣт 7147 <1639>.

† Іw Матею воевода, милостію Божію господинь.

Іw Матею воеводъ <m.p.>

DANIC, M-rea Radu Vodă, XXXVII/7.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21), sigiliu inelar mic, aplicat în chinovar.

¹ еа.

95

1639 (7147) aprilie 20

† Scris-am eu, Radul logofetul, acesta al meu zăpis ca să fie de mare credință la mâna egumenului Vasilie ot mănăstire ot Bistriță și a tot săborul svântei mănăstiri, cum să se știe că au fost luat un¹ țigan al mănăstiriei, anume Matei, ficiorul lu Stoian, pre o țigancă a mea, anume Malea. Deci mi-au dat părintele altă țigancă pântru țiganca mea, anume Stana, fata lu Dragomir țiganul, să fie schimb pântru schimb.

Și când amu făcut acest zăpis, fost-au mărturie: egumenul ot mănăstire ot Arnăuta, anume Sarapion i Anghel vătahul ot Mihăiești i Toma logofăt ot Cacova, Bogdan ot Slăvitești i Vladul logofet ot Diiculești, Gligorie ot Bărbătești, Dobromir ot Betejani. Și au fostu și glomnicul mănăstiriei, anume Șărban.

Pis az, Vladul diac ot Slatina.

Și pântru credința, mi-am pus și pecétea.

Pis aprilie dni 20, leat 7147 <1639>.

Eu Radul².

DANIC, M-rea Bistrița, LXV/83.

Orig. rom., hârtie (30 × 20), sigiliu inelar în fum.

Copie, *ibid.*: ms. 194, f. 389.

¹ н.

² Semnătură autografă.

Jupan Hrizea vel dvornic, scris-am răvașele noastre ca să știe megiiși<i> i tocmealnici<i> ai lu Stoicăi și ai Micului de Sinești, anume: ot Sinești, Lup Piscupescul i Roman ot tam, ca să caute și să-i judece pentru o moșie ce ține Micul; easte de moșie a lui de la părinți, au easte a Stoicăi de la moșu-său Clețea? Cum veți afla cu sufletele voastre.

Aceasta vă scriim. Инако не ѡчинит¹.

Априліе ка дѣни, въ лѣтѣ 7147 <1639>.

BAR, Doc. ist., LXXXIX/64.

Copie figurată din 1903.

¹ „Altfel să nu se învețe”.

Să se știe cum mărturisim noi, toț megiiși<i> den sus și den jos Găteștelor cu ale nostre suflete cum, cându au vrut Vladul, feciorul lu Stan să vânză a lor parte de ocină, au întreat pre ai lor fraț de ocină: voie le easte să cumpere acea moșie au ba? Iar ei n-au vrutu să cumpere, ce¹ au zis că, deară pute, a le l-or lucra, iar a cumpăra nu le trebuie.

Iar după aceea, acmu Stan el pâraște² pre³ acești oameni, anume: Vlad și Roman și Vâlcan, căce se-au aflat de au cumpărat ei această moșie și zice să le lepede banii ce-au⁴ dat și sunt acum 5 ai⁵ de când au cumpărat acea moșie. Și au fost Stan în casa Micului⁶ când au întreat Roman pre³ Micul că vor să mergă să-ș facă carte pre³ moșie ce-au⁴ cumpărat. Ce¹ n-au zis că-i va lepăda banii⁷.

Așa știm noi, cu ale noastre suflete, însă anume: Lazar ot Rădulești și⁸ Negoe și Stan și Stroe și Lupul de Sinești⁹ și Stoian și Stan și Vâlcan și Frățilă și Micul și Manea de Gătești și încă mulți¹⁰ oameni¹¹ buni care nu sunt scriș, cum au întreat Vlad pre³ toț frații¹¹: are de moșie să cumpere, ce¹ n-au vrut.

BAR, Doc. ist., LXXXIX/65.

Copie rom. modernă, cu litere chirilice. Datat după doc. precedent.

¹ чк.

² пѣраштѣ.

- ³ прѣ.
⁴ чѣаѣ.
⁵ ае, slova e scrisă peste и.
⁶ Микѣаѣ, slova e scrisă peste и.
⁷ ванне, slova e scrisă peste и.
⁸ ше.
⁹ Синеще.
¹⁰ мѣаѣ, slova e scrisă peste и.
¹¹ оамеѣне.
¹² фрации, slova e scrisă peste и.

Să se știe cum am fost: Năstasie¹ de la Piscupie și iermonah Serafim, egumenul de la Aluniș, iermonah Macarie de la Găvane, iermonah Sava de la Coziiani și am slemuit locu împrejurul mănăstirei, cându amu tânosit mănăstirea, храм Свѣтаго и славнаго побѣдоносца Гііургі²: sémnele dintre iz<v>oară unde se-mpreună cu al Pr<o>firiei; muchea în sus, în cursura lu Pavel în dreptu, în bolovanul³ hăl mare den sus, în dreptu în Piscul Știubeiului, în dreptu în preseacă, în dreptu în Piatra Șoimului, în dreptu în malul Zemnicelor în Curmătura Stânei, Piscul Stânei în jos pân apă, apa în sus până iară între iz<v>oară, unde se-mpreună cu al Profiriei. Și am socotit soborul schitului și cu ale noastre suflete, acea grădiniță de loc să fie de hrană și de odihnă sventei mănăstiri.

Și am pus și blăstem, care se va ispiti a lua de într-acel loc care e mai sus-scris, acela om să fie procleat și anatema și afurisit de Vlădica⁴ Hristos și de 318 oteți ije vă Nechei și să aibă parte cu Iuda și cu Ariie la un loc.

Pis measeța aprilie 23 dni, vă leat 7147 <1639>.

Năstasie. Serafim. Sava. Măcarie.

DANIC, Ep. Buzău, VI/3.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21), ros de carii, pătat de cerneală, lipit pe un alt suport, 4 sigilii inelare în fum.

¹ Începutul rândului barat cu cerneală neagră.

² „sfântului și slăvitului purtător de biruințe Gheorghe”.

³ БОЛОВАНЛОУЛ.

⁴ Barat cu cerneală neagră.

† Въ Христа Бога, благовѣрны<и>, благочистивии и Христѡлюбивии самодръжавнии, Їѡ Матею воевода, видк великагѡ и прѣдобрагѡ, стараго, покойномѡ Їѡ Басараба воеводъ, Божією милостію и Божіємдарованієм, владаещоми и госпотвдещоми въсон Земле ѡгтрровлахійское, ещезе запламанскіи странам Ямлаш и Фьгъраш херцег, благопроизволи господство ми и своим благым произволенієм, чистіємъ и свѣтлієм сръдъце господства ми, тако прославитіи прославльшаго ма Бога и съ славое възнесшаго ме на прѣстолѣ свѣто почевших родителю господство ми. Сеже даровах господство ми си въсѣхчистнии и благообразни и прѣдпочтаніи, сеже над въсѣми чистіи даров настоещіи сіи хрисовѡл господства ми, свѣтѣи божественномѡ монастирѡ нами, изданномѡ иже въ горѣ Арностѣи, идѣже ест храм Архійстратига Михаила, такоже да ест свѣтѣи монастирѡ вишех пис виньричюл ѡт село ѡт Костеци въс и ѡт село ѡт Бьрьбьтеци въс и със въс пьрпьрдл ѡт Костеци и ѡт Бьрьбьтеци, въс ѡт през ѡт хотар [...] ¹ Довричѣлов дори ѡ хотарѡл Хѡрезилор въс, да дръжит свѣта монастире Арнота и да имати възати ѡт десет вѣдре една вадръ и да имати възнесети комождо винари своим на свѣта монастире.

И пак да ест свѣтѣи монастире Арнота третагѡ дел за скал ѡт Кьинѣни, али да възмает свѣтаа монастире Арнота един новци, а свѣтаа монастирѣ Козиа дрѡг новци, а господско единѡ новцѡ.

И ѡт сѡдащѣ тех четвърта село,е, пакиже третагѡ новци, како ест више пис, понеже съм господства ми дал и помиловал по свѣтаа монастире више пис със сіе валь ѡт скала ѡт Кьинѣни и със сѡдалеци и със виньричюл, како ест више пис, такоже да ест свѣтѣи монастире въ оѡкрѣпленіе, а божественѣ инноком въ и въ пицо и въ всаав, а господство ми и родітеліи господства ми вѣчное възпомяніе въ вѣкы.

Ещеже заклєніе поставлѣем господство ми: по ѡтшєствіе господства ми, кого избєрет Богъ быти господарь Земле Влашкое или ѡт сръднаго плода господства ми или сьродник наших или по грѣсах наших или ѡт иноплѣменик, да аще почитит и поновит и ѡтвердѣит сіе хрисовѡл господства ми за милованіе, того Господъ Богъ да га почитит и да съ хранит въ господствѣ емѡ а въ вѡдет вѣцѣх дѡша его. А ащєлиже не почитит и не поновит и не вкрѣпит сіе хрисовѡл господства ми, анѡ поперет и разорет и исхавит, того Господъ Богъ да га ѡвїет зде тѣлов его, да ест трьклєт и анаѡема и аѡдрисан ѡт тїи свѣти ѡтѣци иже сѡт въ Никєи и да имат чистію със Юда и със Арїа на един место, иже

възъпиш над кърв Господа Бога Спаса нашего Іисус Христа и рекът „възми, възми и распени его”, кърв една ниx и над чеда их въ вѣки амин.

Сеже оубо и сведитиіи поставих господство ми: жоупан Тевдосіе великіи бан Кралевскіи и жоупан Хриза великіи дворник и жоупан Глигоріе великіи лугуфет и жоупан Радул великіи вистигар и жоупан Преда вел спатар и жоупан Боузинка великіи ключѣрю и жоупан Сокол великіи столник и жоупан Радул великіи комис и жоупан Воучена великіи пехарник и жоупан Костандин великіи постѣлникъ. И исправник, жоупан Глигоріе вел лугуфет.

И написах аз, Соаре лугуфет, въ дивѣнно граду оу Бѣкоуречи, мѣсеца априліе кѣ дѣни и от Ядама даже до нынѣ, въ сего писаніе, теченіе лѣтом, въ лѣт 7373.

† Іѡ Матею воевода, милостію Божію господинъ.

Іѡ Матею воеводъ <m.p.>

† Întru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul, binecinstitorul și de Hristos iubitorul <și> singur stăpânitor, Io Matei voievod, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, oblăduitor și domn a toată Țara Ungrovlahiei, încă peste părțile de peste munți, Amlașului și al Făgărașului herțeg, am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoință, cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit și cu slavă m-a înălțat pe scaunul sfânt răposaților strămoși ai domniei mele. Iată am dăruit domnia mea acest preacinstit și cu frumoasă față și preaslăvit hrisov al domniei mele, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, sfintei dumnezeieștii mănăstiri a noastre, care este zidită în muntele Arnotei, unde este hramul Arhistrategului Mihail, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-scrisă tot vinăriciul din sat din Costești și din sat din Bărbătești și cu tot pârparul din Costești și din Bărbătești, tot de peste tot hotarul [... din hotarul]¹ Dobricenilor până în hotarul Hurezului, să ție sfânta mănăstire Arnota și să aibă a lua din zece vedre de vin o vadră și să aibă a aduce fiecare vinăriciul său la mănăstire.

Și iar să fie sfintei mănăstiri Arnota a treia parte din schela de la Căineni, însă să ia sfânta mănăstire Arnota un ban, iar sfânta mănăstire Cozia alt ban, iar domnia alt ban.

Și de la judecata acestor patru sate, însăși al treilea ban <să ia>, cum este mai sus-scris, pentru că am dat și am miluit domnia mea sfânta mănăstire mai sus-scrisă cu această vamă de la schela de la Căineni și cu judecățile și cu vinăriciul, cum este mai sus-scris, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de trebuință, iar domniei mele și strămoșilor domniei mele veșnică pomenire în veci.

Încă și blestem am pus domnia mea: după petrecerea domniei mele, pe care îl va alege Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau după păcatele noastre dintre străini, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov de miluire al domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacul ce va să fie sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci îl va strica și îl va nimici și-l va lăsa în uitare, pe acela Domnul Dumnezeu să-l bată aici trupește, să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de cei 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc <și cu alți necredincioși iudei>, care au strigat asupra sângelui Domnului Dumnezeului Mântuitorului nostru Iisus Hristos și au zis: „ia-L, ia-L și răstignește-L pe El”, sângele Lui asupra lor și asupra copiilor lor în veci, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Soare logofăt, în minunata cetate în București, luna aprilie 23 zile și de la Adam până acum, la această scriere, trecerea anilor, în anul 7147 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, Peceți 53 (fost M-rea Arnota, I/2).

Orig. slavon, perg. (49 × 32,5), sigiliu atârnat cu șnur de mătase împletit (roșu, albastru, verde, alb, maro, vișiniu), căușul din ceară naturală, deteriorat; cu o trad. modernă.

Altă trad., BAR, Doc. ist., CMXIV/2; DANIC, ms. 717, f. 26.

EDIȚII: Trad. rom., Cristescu, *M-rea Arnota*, p. 113–116 (cu data 1638).

100

1639 (7147) aprilie 25

Zapisul lui Ștefan pentru un loc ot Olăneștii, aprilie 25 dni, 7147 <1639>.

Eu, Ștefan ot Corșori, scris-am acestu al meu zapis, ca să fie la mâna logofătului Ion ot Cristineștii, cum să știe că i-am vândut un locu dă la Olăneștii drept 110 dă bani gata.

Și i-am vândut dă a mea bunăvoie. Și fost-au mulți oameni, mulți¹ martori: Voico, Iuga, Oprea ot Cristineștii, Iuga și Barbul.

Aceasta am scrisu, Ștefan corșoren.

DANIC, Ms. 137, f. 264.
Copie rom.

¹ мѣлции.

101

1639 (7147) aprilie 25

† Милостією Божію, Їо Матеи Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сїа повелѣніе господства ми волѣрѣ господства ми, Negoiță peharnicul, ca să-i hie lui 6 suflete de țigani, anume: Danciul țiganul cu țiganca lui, Anca și o fată a lui Maican țiganul și cu 3 copii iar <ai> lui Măican țiganul; pentru că aceste 6 suflete de țigani, ce scriu mai sus, cumpăratu-i-au Negoiță peharnicul de la soacră-sa, jupâneasa Stanca agoaia, pre bani gata ughi 70, cu zapisul ei de vânzare.

Iar când au fost acum, iar cumnatu-său, Andrei spătarul, s-au scornit cu pâră, zicându să-i întoarcă banii pre jumătate de țigani. Și au venit amândoi de s-au pârât de față, înaintea domniei mele în divan. Într-aceea, domnia mea am căutat și am judecat pre dreptu cu tot divanul și am dat domnia mea lui Negoiță peharnicul ca să ție acéle 6 suflete de țigani cu bună pace, cum i-au cumpărat, pentru căci la nevoia jupânesei Stancăi s-au aflat Negoiță peharnicul de i-au dat bani, iar fiu-său, Andrei spătarul, nu s-au aflat la nevoia ei, nici au vrut să-i dea atunce nici un ban și eastе și Negoiță peharnicul fecior ca și dânsul. Și au rămas Andrei spătarul de lége și de judecată denaintea domniei mele, din divan, ca să nu mai aibe treabă.

Și iar să hie volnic Negoiță peharnicul cu această carte a domniei mele de să ia de la soacră-sa, Stanca jupâneasa, un sălaș de țigani, anume Maican cu țiganca lui, Fântâna, care sălaș i l-au dat zestre. Și iar să ia de la Andreiu spătarul și de la frații lui un sălaș de țigani, care țigani i-au făgăduit ei zestre surorii lor, de bunăvoia lor cu zapisul lor.

Și de nimenilea opreală să n-aibă.

Инако да нѣст. И исправник сам рѣче господства ми.

Пис априлне кѣ, зрѣмз <1639>.

† Їу Матею воевода, милостією Божію господинъ.

Їу Матею воеводъ.

DANIC, Ms. 1233, f. 364.
Copie rom., modernă.

† Scris-am eu, Stafiiia, al meu zăpis ca să fie la mâna lui¹ Iane căldărarul ot Pitești de mare credință, cum să să știie² că i-am vândutu o delniță de la Izvorani, anume Albului³ Boriceanul, însă den parte lui¹ Vasiliie⁴ spătarul. Și o-m vândut eu⁵, Stafiiia, de a mei bunăvoia, parte cum să cade den cin în cin, însă den seliștiia den câmpu, den apă, den pădure și cu parte de vinărici den de<a>l ce-i să va căde, însă dereptu bani 9 400, ca să-i fie lui⁶ moșiia și lui⁶ și feciori<lor> lui⁶, câți îi va da Dumnezeu.

La acesta tocmelă au fostu mulți omeni mărturiie⁷ și preoți, anume: popa Opre i popa Martin i popa Opre i Necșul i Nicoră i Gorghiia pârcălab i Tudoran, Simion, Dima, Spile, Andreiu și mulți omeni buni pre de laturi.

Și am scris eu, Necula logofătul.

Pis meseța aprilie 29 dnă, vă let 7147 <1639>.

Eu popa Oprea.

DANIC, M-rea Câmpulung, XLVI/14.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 22), 8 sigilii inelare în fum.

Copii *ibid.*: mss. 204, f. 379v; 1155, f. 11 (nr. 10).

¹ лиѢ.

² цїя.

³ АллѢлѢи.

⁴ Василюа.

⁵ яѢ.

⁶ лѢи.

⁷ мѣртѣя.

† Adică eu, Stan Popescul, scris-am acest al miu zăpis, ca să fie de mare credință la mâna popii lu Tudosie ot Șchii, pentru că o-m dat eu, Stan și Dobra, u<n> pământ la Valea Istăului, pentru că acest pământ l-au dăruit¹ Dobri preot, feciur<ului> al lu Stan Popescul, dă l-au chimat iar Dobri, și ș-au plătit numele. Și am dat eu, Stan Popescul, acest pământ popei lu Tudosie, pentru pomană i să-m facă 2 sărăcuste și să fie în pomană și Dobri<i>, carilea ne-au² dat nou<ă>³ acest pământ.

Și au fost la această tocmeală omeni buni, anume: Sarul răchiiarul ot Șchii i Stoica ot tam i Stan scaunul ot tam i Neagul Petpeleac ot tam i Șteful ot tam i

Mogoș ot tam i Nedélco ot tam i Stepan ot tam. Așa mărturisim⁴ noi cu sufletele⁵ nostri.

Iar cine să va scurni a-ntorcere pentru această tocmeală ci e mai sus-scrisă să fie afurisit și blestemat de 318 oteță ije vă Nichi<a>.

Pis measeța aprilie 29 dni, vă leat 7147 <1639>.

Pis az⁶, Șărb Plăcintă ot Șchii.

Stan Popescul me-m pus⁷ pecéte.

Eu, Dobra me-m pus⁷ dégitul.

BAR, Doc. ist., CXLVII/214.

Orig. rom., hârtie (14,5 × 31,5), rupt la îndoituri, sigiliu inelar în tuș.

¹ дѣроит.

² нѣаѣ.

³ нѣо.

⁴ мѣрторисим.

⁵ сѣфлетелѣ.

⁶ Post *az*, scris *eu*.

⁷ пос.

104

1639 (7147) aprilie 30

† Adică eu¹, Chirca postelnicul, scris-am al miu zapis ca să hii di mari cridință la mâna lu Dumitru și a ficiorilor lui ot sat ot Titiști, sud Argeș, ca să hii di acum nainti în paci și slobozi di rumânie di mini și di ficiorii mii și di nipoții și di strinipoții mii, ei și ficiorii lor câți Dumniziu li va da și nipoții și strinipoții. Pântru că acistu om, anume Dumitru, cari scrii maii sus, fost-au rumân nipotu-miu, Pârvului, ficiorul lu Costandin ot Ruda. Dici² am făcut schimbu cu nipotu-miu, Pârvul di³ i-am dat pântru acistu rumân cari scrii maii sus, un rumân⁴ pântru rumân și doi boi. Și ne-am tocmit di a noastră bunăvoi cu nipotu-miu, Pârvul și fără nici o silă.

Iar, cându au fost în zilile domnu nostru lu [M]⁵atii voivod, vinit-au cist rumân cari scrii maii sus [cu]⁵ mulți omini buni di au zis să să răscumpiri. Și ne-am voit de⁶-a noastră bunăvoi, fără nici o silă, di ne-am tocmit și mi-u dat bani gata, ughi douozici și șapti. Dici să hii în pace și slobozi di rumânie cu toată moșia lui câtă să va alégi di pristi tot hotarul și din câmpu și dâni păduri și din siliști și dâni apă și pristi tot hotarul, din hotar până-n hotar, cât să va alége partea lui, să-i fii lui moșii stătătoari și ficiorilor lui și nipoților și strinipoților lui.

Iar cini să va scorni din ruda mea și din neamul miu să-i rumânească, să hii proclit și afurisit di 318 oteți ije vă Nichii și să-i lăcuiască suflitul cu Iuda și cu Arii.

Și pântru cridința, pusu-me-am și picétea mea și cu iscălitura mea.

Și am scris eu¹, Marin logofătul ot sat ot Nigréni.

Pis measeța aprilie dni 30, let 7147 <1639>.

Chirca postelnic⁷.

Eu Pârvul.

DANIC, A.N., CCLXXXVIII/6.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21), 2 sigilii inelare în fum.

¹ иѢ.

² дичій.

³ дїи.

⁴ рѣмън.

⁵ Loc rupt în orig.

⁶ дѣ.

⁷ Semnătură autografă.

105

1639 (7147) aprilie 30

† Adică eu¹, Chirca postelnicul, scris-am al miu zăpis ca să hii di mari cridință la mâna Stanciului Bigul și la mâna ficiorilor lui ot sat ot Titști ot sud Argiș, ca să hii di acum nainti în pace și slobozi di rumânie² di mini și di ficiorii mii și di nipoți și di strinipoți mii, ei și ficiorii lor și nipoți și strinipoții lor, câți Dumniziu li va da, pântru că acist om, anume Stanciul și ficiorii lui, fost-au rumâni nipotu-miu, Pârvului, ficiorul lu Costandin ot Ruda. Dici³ am făcut schimbu cu nipu[tu]-miu, Pârvul, di i-am dat pântru acistu rumânu cari scrii mai⁴ sus, un sălaș di țigani și un cal bun și doo iapi. Și ne-am tocmit cu nipotu-miu, Pârvul, de a noastră bunăvoi, fără nici o silă.

Dici, cându au fostu în zilile domno nostru lu Matiiu voivod, vinit-au cistu om, anumi Stanciul și cu mulți oameni buni di au zis să să răscumpiri și ne-am voitu de a noastră bunăvoi fără nici o silă, di ne-am tocmit și mi-au dat bani gata optuzeci di galbini.

Dicii, să hii în pace și slobozi di rumânii cum scrii maii sus, cu toată moșiia lui cât să va aléga, din câmpu și dân păduré și dân siliști și dân apă și priste tot hotarul, din hotar până-n hotar, să fie lui moșii stătătoari și ficiorilor lui și nipoților și strinipoților lui.

Iar cini să va scorni din ruda mea și din neamul miu să-i mai rumânească, să hii proclit și afurisit de 318 oteți ije vă Nichii și să-i lăcuiască suflitul lui cu Iuda și cu Arii într-un loc.

Și pântru mari cridință, pusu-mi-am și picétea mea și cu iscălitura mea.

Și am scris eu, Marin logofătul ot sat ot Nigréni.

Pis measeța aprilie dni 30, let 7147 <1639>.

Chirca postelnic.

Eu Pârvul⁵.

DANIC, A.N., CCLXXXVIII/7.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21,5), 2 sigilii inelare.

¹ иѢ.

² рѡмънѣи.

³ дичѣи.

⁴ мѡиѣи.

⁵ Semnături autografe.

† Ѡеѡфил, сѡіето милостію <Божію>, архієпископ, митрополит въсон Земла ѡгровлахїискаг¹.

† Scris-am vlădiciia mea cartea vlădiciei méle lui Iordachi dvornicul și cu jupâneasa <lui> Stana, nepoata jupâneasei Margăi ot Lerești, ca să fie în pace și slobozi de cătră frații jupâneasei Margăi, Preda postelnicul i brat ego, Oancea <și> de cătră feciorii lor și de cătră [Vas]²ilie, fratele lu Lăzăr peharnicul, pentru că au venit [cu pârl]²ă naintea domnu nostru, Io Matei Basarab voivod. Și așa pârlăia frații jupâneasei Margăi cum că au murit jupâneasa Marga în mâinile și în casa lui Iordachi vornicul și ai jupâneasei lui Stanei, nepoata jupâneasei Margăi și acestoru boiari ce scriu mai sus. Și ce au avut, zicea că au rămas tot la Iordachi vornicul și la jupâneasa lui, Stana: scule de aur și de argint și chielciug și țiganii. Și așa pârlăia ei: ce a avut jupâneasa Marga că au rămas tot în casa lui Io[rdachi]² vornicul și a jupâneasei lui, Stana.

Iar domnu nostru, Io Matei Basarab voivod, el i-au trimis naintea Vlădiciei méle să-i judecăm și să le căutăm de dreptate. Deci într-acéea, [au chemat Iordachi vornic]²ul și cu jupâneasa lui, Stana, pre popa Dragomir din Poin[ari]², cari [au fost du]²hovnic jupâneasei [Margăi]², la vréme de moarte, cu scrisoarea carea au învățat singură jupâneasa [Marga cu]² limba și cu gura ei, de a scris popa Dragomir cu mâna lui și cu învățătura jupâneasei Marga, cum ce au lăsat cu blestem.

Și s-au fost întâmplat la moartea ei și mărturii, care mărturii au venit și naintea vlădiciei mele de au mărturisit cum au lăsat această jupâneasă la moartea ei, na ime: egumenul Daniil de la mănăstire de la Molomoc, ce easte hramul Sventii Nicolae i Marco vătah ot [...]bir² i jupâneasa Mariia ot Glăvănești i Sima neguțătoriu i Irimi[ia] ot Négovani și Mircea ot Mihăilești i Drăghici ot Bătești i Bogdan ot Cozléci i Șandru, sluga peharnicului Lazăr și a jupâneasei lui, Marga.

Într-acéea, vlădicia mea am făcut blăstem [...] popei lu Dragomir care i-au fost duhovnic la moarte ca să [...] spuie [..., to]²tu cum au lăsat această [jupâneasă]² la moartea ei. Într-acéea, [popa]² Dragomir, duhovnicul al acești jupânease, temându-se de blăstem și de [...] lui să nu-l piarză, spus-au pre drept cum că easte direaptă această scrisoare ce au scris el la moartea [acești]² jupânease.

Drept acéea, am socotit și Vlădicia mea pre judecata și pre lége drept cu sfânta pravilă și cu săborul, după ce le-am luat sama pre amă[runtul]² și s-au aflat la Iordachi vornicul și cu jupâneasa lui Stana, nepoata jupâneasei Margăi [că]² au [...] Gherghe sasul din Câmpulung ughi [25]² costande 2, ai jupâneasei Margăi datorie și [...] stupi și 2 boi și [...] va[că]² și 1 iapă. Acéste bucate s-au aflat luate [și date]² de jupâneasa Marga în mâna jupâneasei Stanei, nepoată-sa, fără ce au lăsat ea, jupâneasa Marga, fraților ei și nepoților și nepoatelor, cu limba ei.

Și pentru rândul unii țigance, an[ume]² Tudora și cu feciorii ei: [...] și Vișa și Stan, fost-ai-au dat nepoată-sa Stana mătuși-sa, Marga și lui Lazăr peharnicul ughi 20, însă cându au mersu înpăratul la Hotin, să aibă [a-i]² darea din an în an câte 1 bou [v]²iu dobânda banilor. Deci, nici au fost dat banii, nici dobânda banilor acei ughi 20 fără știrea lui Iordachi dvornicul. Iar la vréme de moarte, dat-au jupâneasa Marga această țigancă, ce scrie mai sus și cu toți feciorii ei pentru acești ughi 20 și pentru dobânda banilor, cum am văzut vlădicia mea și z[apisul]² jupâneasei Margăi, făcut cu mărturii, la mâna lu Iordachi vornicul cu jupâneasa lui, Stana. [Deci]², am judecat și vlădicia mea să fie lor în véci moșie. Iar cheltuiala pomenirei [de] moarte a jupâneasei Margăi [... aflat-o au] pre scrisoare ughi [...] i pol cu alte chieltuiale ce au avut jupâneasa Marga de [cătref]² Iordachi vornicul [...] s-au chielduit acești bani [...] din bucatele lui.

Dirept acéea, am dat lui Iordachi dvornic cu jupâneasa lui să ție aceste bucate ci sunt mai sus-zise, însă nepomenit anul [...] jumătatea de an acéste [...] din ceastă chieltuială ce scrie mai sus. Iar ughi 25 ce sunt la Gherghe sasul, să [aibă a-i] luarea Preda și O[ancea, frați]i jupâneasei Margăi.

Așa i-am tocmit și i-am judecat [cu ale noastre suflete și să nu ...]² sfânta pravilă și cu săborul. Iar cari dintru dânșii vor mai rădica vreo pâără]² cum și [...] această ju[pâneas]²ă la moartea ei, acéia să fie trecleți³ [i procle]²ți și anathima de Vlădica Hristos [și] de 318 oteți ije sut vă Nechei. Așijdere [să fie și de vlădicia]² mea și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia.

Deci, aceasta scriem Vlădiciia mea.
[Measeța aprilie 30 dni, leat 7147 <1639>.
[...]⁴.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., XXX/15a.

Orig. rom., hârtie (35,5 × 27), foarte deteriorat, rupt și stricat de carii, restaurat; pe verso, un document din 18 august 1660.

¹ „Theofil din mila lui Dumnezeu, arhiepiscop, mitropolit a toată țara Ungrovlahiei”.

² Loc șters, pătat, ros de carii.

³ Post *treacleți*, repetat *tricleți*.

⁴ Porțiunea finală a fost ruptă la restaurare; data a fost completată după transcrierea veche din arhiva Institutului de Istorie „Nicolae Iorga”.

107

<Post 1639 aprilie 30>

† Scris-am eu, Mărtin grămăticul și eu, Măriia Băștioie, cum să știe că i-a<m> vândutu locul¹ de la Piatrele² Despicate până într-a lu³ Neagoe Tăbășacul⁴ și până într-a lu³ Stratie.

Și l-a<m> vândutu⁵ de a noastră bunăvoie lu³ Mărtin Begul dere<p>t 400 talere bă<uți> și 5 fêrdele de meu și ferdele de meu câte 6 costande.

Și să fie lui⁶ dată de moșie și lui⁷ Mărtin și feciorilor⁸ lui⁷. Și după ace<e>a, n-are nime nici o treabă cu moșie me.

Iar cine să va <s>cola să spargă acesta zapis, să fie procler și afurisit <de> 318 oteți.

Și pântru credința: eu Măriia, eu Mărtin.

DANIC, A.N., CCLXXXVIII/7a.

Orig. rom., hârtie (19,3 × 17); scris pe spatele doc. cu cota, *ibid.*, A.N., CCLXXXVIII/7, cu data de 30 aprilie 1639; datat după acesta.

¹ локол.

² Пѣтреле.

³ ло.

⁴ Тѣвѣшакол.

⁵ вѣндѣто.

⁶ люи.

⁷ лѣи.

⁸ фечорилон.

† Милостією Божією, Їю Матеи Басараба воеводъ и господинъ. Пишет господарство ми почитенномъ правител господарства ми, жупан Теодосіе вел бан Краювіи, здравіе!¹ Cătră aceasta-ți dau în știre domniia mea pentru satul Săgarcea sud Dolj, slobozia părintelui patriarhul, că au fost iertat de alți domni ca să nu între niminilea în slobozie să prade și să globească. Acum au venit jalbă aici la domniia mea, zicând așa, cum întră oamenii dumitale în slobozie, de-i globescu și-i pradă.

Deci, de vréme ce veri vedea cartea domni<i>i méle și ispravnicii părintelui patriarhului, iar dumneata să cauți să véghe de această slobozie, să nu mai umble oamenii dumitale învăluindu-i, ci să le dea bună pace, să nu mai vie jalbă la domniia mea! Ce va fi luat până acum fie luat! Iar de acum nimilea să nu să atingă de slobozie sau a-i băga fân sau orz de la Craiova, ci pace să aibă, pentru că am lăsat și am iertat domni<i>i mea această slobozie să nu mai între niminilea întru ea, ci să fie foarte în pace de toate lucrurile de la Craiova ce vor fi pentru rugăciunea părintelui Mitrofan patriarhul, Dumnezeu-l pomenească, căce l-au adus Dumnezeu de s-au pristăvit aicea în mâna noastră și sfinția lui aici în țară niciodată n-au venit.

Deci am iertat domniia mea această slobozie să fie de toate în pace. Că cine o va învălu avea-va foarte scârba mare de cătră domniia mea!

Aceasta scriu, mai 1 dni, leat 7147 <1639>.

DANIC, Ms. 725, f. 110v.

Copie rom.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn. Scrie domnia mea cinstului dregător al domniei mele, jupânului Theodosie mare ban al Craiovii, sănătate!”.

† Adică eu, Dobra, fâmeia Stoicăi, sora Badei și cu fiie-meu, Ciurica den satu de Stâlpeni, scris-am și mărturisim cu acesta zapis al nostru să hii de mare¹ credință la mâna jupan Gherghe vistiar, cum să să știie că am fost vândut dumnelui mai nainte² 16 stânjeni de ocenă și 1 rozor de viie în Stâlpenii de Sus. Iar acum i-am vândut domnealui 10 stânjeni de ocenă și cu 3 rozoare de viie, iar den Stâlpenii și de Sus i de Jos, toată parte noastră, câtă am avut de ocenă cu viile cu tot, den câmp, den apă, de pădure³, den siliște satului, de preste tot hotarul den hotar până-<n>

hotar, câtă se va alege partea noastră, tot cu viile. Și o-m vândut drept za ughi 22. Și o-m vândut de a noastră bunăvoie, fără nici o silă.

Și la tocmela noastră, au fostu și boiari mărturiie, anume: jupan Para păharnic i jupan Bunea vistiier i Radul logofăt i Bade ot Stâlpénii i star Marco i popa Marco i Oțele ot Stâlpeni i Vișu ot tam i Stanciul ot tam și mulți megiași demprejur locului ce nu sântu scriși. Și pentru mai mare credență, ne-am pus și pecetele⁴.

Și am scris eu, Stanciul logofăt.

Pis meseța mai 2, vă leat 7147 <1639>.

Inel n-am avut, ci am pus degetul.

Eu Dobra. Eu Ciureca, inel n-am avut, ce am pus degéte. Para peharnic mărturie.

Colecția Cantacuzino-Edeleanu, nr. 16.
Copie xerografică după orig. rom., hârtie.

EDIȚII: Florea, *Documentele colecției Cantacuzino-Edeleanu*, p. 37.

¹ мареѣ.

² наинтеѣ.

³ падрѣѣ.

⁴ печецелѣ.

† Adecă noi, feciorii răposatului Mihalcii dvornic ot Pătârlage, anume: jupan Radul vel comis i Pătru i Gherghii postelnic i Negoită peharnic i Moisiu, scriem și mărturisim cu această carte a noastră, ca să fie de mare credință la sfânta mănăstire ce să chiamă Pogoneani den Țeara Grecească de la Rumele, carea easte făcută de Pogonean împărat, ca să să știe cum am dat și am închinat noi sfânta mănăstire a noastră ce să chiamă de Brad, ce easte hramul СВѢТИ ВЕЛИКОМ МОУЧЕНИК МИРОТОЧИВАГО ДИМИТРИЕ¹ cu toate moșiile, cu mori, cu vii, cu țigani, cu bucate și cu toată moșiia ce se va alege den Bădénii, pentru că această sfântă mănăstire de la Brad fost-au de moșie bătrână a moșilor și a stremoșilor noștri mai denainte vréme.

Iar când au fost acum în zilele domnu nostru, Io Matei Basarab voievod, noi am socotit ca să o închinăm la vreo lavră mare într-altă parte, cum sunt date și închinare și alte multe sfinte mănăstiri de aicea den țară la Sfeta² Gora și pren Țara Grecească și prentre-alte părți, căci că tot au fost pre seama noastră, de-am dat și am adaos cu ce am putut pentru sufletele noastre. Deci o am dat și o am închinat acolo

la acea sfântă mănăstire la Pogoneani cu tot venitul ei cum scrie mai sus, ca să-i poarte părinții de acolo grija de toate lucrurile și să trimită părinți călugări aici, ca să pomenească răposaii ctitori moșii, stremoșii noștri și părinții și pre noi la sfântul jărtăvnic. Și au fost ispravnic părintele Nectarii, de am făcut tocmeală cu bunăvoia noastră, fără de nici o silă, ca să poată fi și sfintii mănăstiri întărire și de folos și noao pomeană în véci. Așijderea și părinții de acolo încă să caute de bucatele mănăstirii, să le adaoge și ce va fi venitul, să fie ajutor la acea sfântă mănăstire la Pogoneani. Iar de se va tâmpla carea cumva, ferească Dumnezeu, vreo scădere mănăstirii den bucate, să sărăcească sau vreo pradă, să avem a o întări, iar dempreună cu părinții de acolo, să nu stea pustie, să piară pomeana ctitorilor.

Și această tocmeală o am întărit și cu blăstem: cine se va scula, vericării den noi sau den neamul nostru, să strice această închinăciune să facă carea cumva într-alt chip, acela om să fie trăclet și a[na]³tima ot 318 oteți ije⁴ sut vă Nechii și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și[i cu a]lalți³ credincioși⁵ iudei la un loc și să-i stea pă[râ]³ și sventi Dimitrii la a dooa venire a [domnului nostru Isus Hristos]³.

[Și am sc]³ris ca să se știe.

Și pentru [adevă]³rată credință, întări[t-a]m și cu pecețile noa<stre> și cu iscale mai jos.

Пис Дѣмитрѣ логофетѣ въ настоли градѣ Бѣкѣреціи, мѣсеца маю ѣ дѣни и
втѣ Адама даже до нинѣ, теченіа лѣтомъ, въ лѣтѣ 7147⁶ <1639>.

Radul vel comis
Hrizea vel dvornic
Gligore vel logofăt
Radul vel vistiar
Buzinca vel cliucer
Vucina vel peharnic
Negoiță păharnic
Moisi spătar⁷.

DANIC, M-rea Bradu, Hanul Greci și Codreni, XXXIX/2.

Orig. rom., hârtie (43 × 28), rupt la îndoituri, 5 sigilii inelare aplicate.

Menț., Vasilescu, *M-rea Bradu*, p. 68, cu anul greșit 1638; Cotovan, *La familie Cândescu-Mihălcescu*, p. 87.

¹ „Sfântul mare mucenic izvoditorul de mir”.

² Сѣтаа.

³ Loc rupt în orig.

⁴ еже.

⁵ кредитчосій.

⁶ „A scris Dumitru logofăt, în cetatea de scaun București, luna mai 2 zile și de la Adam până acum, trecerea anilor, în anul 7147 <1639>”.

⁷ Semnături autografe.

† Adecă eu, Stoica peharnicul, feciorul Vâlcului clucerul ot Dragomirești, scris-am zăpisul meu la mâna jupânului Parăi peharnicul, cum să se știe că am fost pus den ocina mea den Loloiești o cetvârte de ocină, a patra parte și cu viile zălog la jupânul Para peharnicul, pentru ughi 40.

Deci am căzut cu multe rugăciuni la dumniului și dumnealui încă au făcut bine de mi-au dat această parte de ocină să fie iară pre mâna mea, iară eu i-am dat dumnealui pentru acei ughi 40, 150 de stânjâni de ocină den sat, den Cegani, să fie dumnealui moșie stătătoare în vecie, însă ocina cum mărge den hotarul de la câmpu până-n malul Dunării și den baltă și den pădure și den ostrov, de preste tot hotarul, oarecât se va alege, pentru că ne-am tocmit de a noastră bunăvoie să fie dumnealui moșie stătătoare în veac.

Și au fostu la această tocmeală a noastră boiari mărturii, anume: jupânul Bunea vtorii vistiar i Gherghe vistiar i Radul logofet, sin Staico vornicul i Șarban logofet.

Și am scris eu, Mihalcea logofetul, sin Paraschivei logofetul, measeța mai 2 zile vă leat 7147 <1639>.

Eu Stoica peharnic
Gherghe vistiar
Bunea vtorii vistiar
Radul logofet
Mihalcea logofet¹.

DANIC, Col. Doc. Muntenești, CXXXIV/1.
Orig. rom., hârtie (30 × 21,5).

¹ Semnături autografe.

† Милостією Божією, Їѡ Матею Басараба воевода и господинъ вѣсои Земли Бггровлахійское. Дават господство ми сїи повелѣніе господства ми слдзем господства ми, Бадѣ пехарник и Първдл спатар, сыни Тѣдоранов питар и със сынови их, елицеже Богъ даровах, такоже да сѣт им село Влѣдеціи, wt сѣдство Мѣшчел и Падѣрец, wt по вода Братїи, вѣс село със вѣс хотаром и със вѣси вечинїи и със вѣс ходоком wt полю и wt шѣмѣ и wt вода и wt седалище селов

и със бродове за воденици и вт посвѣдї, вт хотар до хотар, понеже того село Влѣдецій више пис, вны сѣт бил вѣси люді кнези съ вчине им и със вечини. А потом, къда ест бил при дѣнїи покоиннаго Шербан воевода, наследници селов Влѣдецій, по име: Радѹл Брѣмела и сынъ его, Вѣсїю и Владѹл и Цигѣшѣл и сынъ его, Бадѣ и Станчул и Калин и Виша и сынъ его, Бобочѣ и Зонкѣ и Радѹл и Шефѣл и Бѣнѣцъ и Нѣгѣе и Лѣдат и Грозѣ и брат его, Търтѣ и сынъ его, Манѣ и Радѹл Пѣиш и вѣнк его, Радѹл и Стопан и Дѣмитрѣ, вни продаваше се вечини Тѣдоранов питар вт доброволѣ им, без ни една силост, със братї им и със сыновї им и със вѣси вечинї им, по име: Роман и Крстѣ и Братѣл и Марко и Бадѣ и Спървѣке и Нѣгѣе и Бѣдика и Стопан и Радѹл и Нѣгѣе и Мѣшат и Ялѣл и Чернат и Гроза и Радѹл Колѣл и брат его, Ялѣл и Бадѣ и със вѣсе дѣдїне им вт хотар до хотар, по старе хотаре и велѣсе, за ѣм аспри готови, такоже да ест вѣси вечини, единого със дрѣг. И вт тогда вѣс дрѣжал Тѣдоран питар того село Влѣдецій със добро мирно.

А потом, къда ест бил при дѣнїи покоиннаго Радѹл воевода Млїхнѣ, а вны вт теѹ людіе више пис, по име: Вѣсїю Брѣмела и Станка, шѣра Вѣсїюв и сынъ его, Радѹл и дѣщера ел, Сѣприша и Вѣсїи, вны подигал прѣх рекѣцій како нѣст се продавал вны вечини Тѣдоранов питар със вчине им, ниже ест вѣзимал новци, нѣ дрѣжал ест Тѣдоран питар вѣ силост и сѣпрѣше се за лицѣ. Вѣ том, Радѹл воевода гледал и сѣди по права и по закона, кѣпно със вѣс диваном и прочетаѹ господствѣ емѣ оѹ диван и книга Шербан воевода вт покѣпенїе, написани вѣс вечини по име. И ещїже ест бил сведетелствовал тогда ѣ диван и жѣпан Ника бив вел логофет и Лѣлѣл бив вел логофет и Лека бив вел постелник и Братѣл комис и Ивашко постелник вт Бѣлотечи и иных мнози волѣри како се продавал сїи више речени люді вт доброволѣ им, без ни една силост. И ещїже ест бил дал Радѹл воевода на срад им и дѣ мегїаши по рѣваше господски такоже да гледает и да истинствѣет: бил ест продавал се сѣт селѣнїи вт Влѣдеци със сынови им и със вѣсе дѣдини им и със [вѣси]¹ вечинї им или ни? Таже, теѹ четири мегїаши, вни вѣрѣтал ест със дѣшами их како се сѣт продавал вечини вт доброволѣ им и със вѣсе дѣдине им вт хотар до хотар. Таже ест встал Влѣдецій тогда вт закона и вт сѣжденїе и вѣс дрѣжал вечини със добро мирно.

А потом, къда ест бил нѣнѣ вѣ дѣнїи господство ми, по сѣмрѣтъ Тѣдоран питар, а Вѣсїи Брѣмела и със дрѣси братїи за вчинѣ, вны пакиже скочил прѣх и приидет прѣд господство ми ѣ диван, на Длѣгопол, тере сѣпрѣше се за лицѣ със Бадѣ пѣхарник и със Първѣл спатар, сынѹ Тѣдоран питар. И сице прѣше вни како нѣст се сѣт продавал вни вечини Тѣдоранов, ниже вчине им,

нъ дрѣжал ест въ силост. Въ томъ, господство ми сѣдил по права и по закона, кѣпно със вѣсими чиститими правитиіи господства ми и видѣхомъ господство ми и книга покойнаго Шербан воевода ѡт покѣпеніе, въ лѣтѣ 7371 и книга Радѣла воевода ѡт прѣхъ и за встал, в лѣтѣ 7381. И дал самъ господство ми вечиномъ Влѣдеціи и закона вѣ мегіаши по рѣваше господски, такоже да заклекъ како нѣст се сѣт бил продавал вечини, ниже вчине имъ, Тѣдорановъ питар. А ѡни нѣст могъл да се ѡфатише се ѡт закона, нъ авіе встал ест ѡнъ закона ѡт предъ господства ми ѡ диван да бѣдетъ вечини како ест бил и ѡт прѣжде врамъ.

А послѣ, презъ мало вrame, а вечини ниже сице не вставлѣетъ самъ, нъ пакиже подигал прѣхъ и прійдетъ предъ господства ми ѡ диванъ със дрѣге лѣжни наслѣдници, село кѣпно със вечини имъ и стоал за лицѣ със сыны Тѣдорановъ питар, рекѣціи ѡни како ест бил ѡт наипрѣжде вrѣме село господство и вечини господски и како ест бил вѣзимал Тѣдоранъ питар и в хрисоаве стари въ силостъ его. Въ томъ, Бадѣ пѣхарникъ и Първѣла спатар, ѡни донесил и техъ хрисоаве ѡ диванъ: единъ хрисовъ Данъ воевода писанъ ѡт по вранъ ѡт Уеговъ и хрисовѣла Владѣла воевода, в лѣтѣ 7391. И прочетахомъ господство ми и видѣхомъ како сѣт хрисоавеле Влѣдециломъ ѡт на дѣдѣ и прѣдѣдѣ имъ, по име: Бѣдинъ и сыны его, Мѣшатъ и Пѣтрѣ и със сыни имъ и сведетелствовалъ и Вѣсію Брѣмела със братѣ имъ како сѣт ѡни ѡт техъ дѣдѣ више писъ. Таже, истинствовалъ господство ми како ест ходилъ вечини със лѣжи такоже да ѡтекаетъ ѡт вечинаніе. Нъ пакиже всталъ ѡт законъ и ѡт сѣжденіе.

Потомъ, ѡны ниже сице не вставлѣетъ самъ, нъ пакиже прійде ѡ прѣхъ ѡ диванъ. И сице прѣше ѡни како ѡ село имъ ѡ Влѣдеціи сѣт кѣ ѡт дѣланице ѡт по вѣс хотаромъ. Таже, ѡт техъ далнице бил ест продавалъ Тѣдорановъ питаръ тѣчию зѣ далнице, ѡбаче нивъ безъ вечини, а ѡсми далнице всталъ непродане, тако да бѣдетъ ѡни кнези. Въ томъ, господство ми пакиже гледалъ и сѣдихъ и дал самъ господство ми втораго редѣ закона, пакиже вѣ мегіаши, по рѣваше господски, такоже да заклекъ како нѣст продавалъ и техъ ѣ дѣланице ниже по ѡни вечини, ниже по вечини имъ. Таже, къда ест бил на дѣнъ и на сорокъ ѡни нѣст могъл да събиралъ закона, нъ пакиже прійде ѡ диванъ тере се жаловалъ <и> измолил се сѣт такоже да променилъ закона и да вставилъ господство ми такоже да заклекъ на Длѣгополъ. Въ томъ, господство ми променилъ закона и вставихомъ господство ми такоже да заклекъ тамѣ и поставилъ и дѣнь. А ѡни ниже тамѣ нѣст могъл да заклекъ ниже въ единѣ ѡбразъ, нъ вѣс всталъ ѡт закона такоже нѣкѣи людіи лѣкави, ѡ три редове, да ест вечини въ вѣкы како ест више писъ.

И пак да ест слѣдѣ господства ми, Баден пехарник, сам, ꙗко погоане за виноград ꙗко Балѣ Изворанилор, ꙗко Вълча, понеже сїи више речени ꙗко погоане за виноград били сѣт единомѣ вечинѣ Тѣдоранов питар, штыцѣ Бадев пехарник, на име: Василиѣ и Нѣкшѣл и Манѣ и Брїѣ, анѣ ест бил продал сїи вечини Стоикѣв логофет шты Бѣтїеши и попа Тѣдорѣ шты Брѣзеши. Въ том, Бадѣ пехарник ако шбсетил сѣщїи шны по волен повратил въси новци Стоикѣв логофет и попа Тѣдорѣ назад, аспри ꙗко.

И пак покѣпил Бадѣ пехарник един погон за виноград ꙗко Вълча кодѣ със теѣ три погоане за виноград, шты на Шким шты Изворани, за ꙗко и със запис шты проданїе.

Сего радї, дадох сам господство ми слѣзем господства ми, Бадев пехарник и братом си, Прѣвѣл спатар, сѣни Тѣдоран питар, ꙗкоже да сѣт им сїи шчине и вечини шты село Вѣдещїи и врод за водениц и погоане за виноград шчине дѣдїне и въ шѣв сыновом и вѣдком и [пр]ѣвѣдчетом. И не шты кождо непоколебимо, поризмо господства ми.

Сеже оубо и сведетелїи поставѣем господство ми: жѣпан Тѣодосїе вел бан Кралевскїи и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Глигорїе вел логофет и жѣпан Радѣл вел в[иастїар]² и жѣпан Прѣда вел спатар и жѣпан Бѣзинка вел ключар и жѣпан Радѣл вел комис и жѣпан Сокол вел столник и жѣпан Вѣчина вел пехарник и Костантин вел постелник. И исправник, Глигорїе великїи логофет.

И написѣх аз, Прѣвѣл³, въ настолни гра[дѣ]² Бѣвѣреши, мѣсѣца маи в - гв дѣны и шты Ядама даже до нынѣ, текѣщаго лѣтом, в лѣт ꙗко, лѣта Рождество Христова ꙗко.

† Іѣ Матею вѣвѣда, милостїю Божїю господинѣ.

Іѣ Матею воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Badea paharnicul și Pârful spătarul, fiii lui Tudoran pitarul și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie lor satul Vlădeștii, din județul Mușcel și Pădureț, de pe apa Bratiei, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu vadurile de moară și de pretutindeni, din hotar până în hotar, pentru că acel sat Vlădeștii mai sus-scris, ei au fost toți oameni cnezi cu ocinele lor și cu vecinii. Iar după aceea, când a fost în zilele răposatului Șerban voievod, moștenii satului Vlădeștii, anume: Radul Brumela și fiul său, Văsiu și Vladul și Țigușul și fiul lui, Badea și Stanciul și Călin și Vișa și fiul lui, Bobocea și Zoică și Radul și Șteful și Bănuță și Neagoe și Lăudat și Grozea și fratele lui, Târtea și fiul lui, Manea și Radul Păiș și nepotul lui, Radul și Stoian și Dumitru, ei s-au vândut vecini lui Tudoran pitarul de a lor bunăvoie

fără nici o silă, cu frații lor și cu fiii lor și cu toți vecinii lor, anume: Roman și Cârstea și Bratul și Marco și Badea și Spârvea și Neagoe și Bădica și Stoian și Radul și Neagoe și Mușat și Albul și Cernat și Grozea și Radul Colfu și fratele lui, Albul și Badea și cu toate dedinele lor din hotar până în hotar, pe vechile hotare și semne, pentru 40 000 aspri gata, ca să fie toți vecini, unul cu altul. Și de atunci a tot ținut Tudoran pitarul acel sat Vlădeștii cu bună pace.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Radul Mihnea voievod, iar unii dintr-acești oameni mai sus-scriși, anume: Văsiu Brumela și Stanca, cumnata lui Văsiu și fiul ei, Radul și fiica ei, Oprișa și Văsiu, ei au ridicat pâră spunând că nu s-au vândut ei vecini lui Tudoran pitarul cu ocinele lor, nici n-au luat bani, ci i-a ținut Tudoran pitarul în silă și s-au pârât de față. Întru aceea, Radul voievod a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, împreună cu tot divanul și a citit domnia lui în divan și cartea lui Șerban voievod de cumpărătură, scriși toți vecinii pe nume. Și încă au mărturisit atunci în divan și jupan Nica fost mare logofăt și Lupul fost mare logofăt și Leca fost mare postelnic și Bratul comis și Ivașco postelnic din Bălotești și alți mulți boieri că s-au vândut acești mai sus-ziși oameni de bunăvoia lor, fără nici o silă. Și încă a dat Radul voievod între ei și 4 megiași pe răvașe domnești ca să caute și să adeverească: s-au vândut sătenii din Vlădești cu fiii lor și cu toate dedinele lor și cu [toți]¹ vecinii lor sau nu? Astfel, acei patru megieși, ei au aflat cu sufletele lor că s-au vândut vecini de a lor bunăvoie și cu toate dedinele lor din hotar până în hotar. Astfel, au rămas atunci Vlădeștii de lege și de judecată și au tot ținut vecinii cu bună pace.

Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, după moartea lui Tudoran pitarul, iar Văsiu Brumela și cu alți frați de ocină, ei iarăși au ridicat pâră și au venit înaintea domniei mele la divan, la Câmpulung, de s-au pârât de față cu Badea paharnicul și cu Pârvul spătarul, fiii lui Tudoran pitarul. Și astfel au pârât că nu s-au vândut ei vecini lui Tudoran, nici ocinele lor, ci i-a ținut în silă. Întru aceea, domnia mea am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și cartea de cumpărătură a răposatului Șerban voievod, din anul 7112 și cartea lui Radul voievod de pâră și de rămas, din anul 7121. Și am dat domnia mea vecinilor <din> Vlădești și lege 12 megieși pe răvașe domnești, ca să jure că nu s-au vândut vecini lui Tudoran pitarul, nici ocinele lor. Iar ei n-au putut să se apuce de lege, ci iarăși au rămas de lege dinaintea domniei mele la divan să fie vecini cum au fost și de mai înainte vreme.

Iar apoi, după puțină vreme, vecinii nici așa nu s-au lăsat, ci iarăși au ridicat pâră și au venit înaintea domniei mele la divan cu alți moșteni mincinoși, satul împreună cu vecinii lor și au stat de față cu fiii lui Tudoran pitarul, zicând ei că mai dinainte vreme a fost sat domnesc și vecini domnești și că a luat Tudoran pitarul și 2 hrisoave vechi în sila lui. Întru aceea, Badea paharnicul și Pârvul spătarul, ei au adus și acele hrisoave la divan: un hrisov al lui Dan voievod scris după lupta de la Cegova și hrisovul lui Vladul voievod, din anul 6945. Și am citit domnia mea și am

văzut că hrisoavele Vlădeștilor sunt de la moșii și strămoșii lor, anume: Budin și fiii lui, Mușat și Pătru și cu fiii lor și a mărturisit și Văsiu Brumela cu frații lui că ei sunt din acești moși mai sus-scriși. Astfel, am adevărat domnia mea că au umblat vecinii cu minciuni, ca să scape de vecinie. Ci iarăși au rămas de lege și de judecată.

După aceea, ei nici așa nu s-au lăsat, ci iarăși au venit la pâra în divan. Și așa au pârât ei că în satul lor Vlădeștii sunt 25 de delnițe de peste tot hotarul. Astfel, din acele delnițe s-au vândut lui Tudoran pitarul numai 17 delnițe, însă ogoare fără vecini, iar 8 delnițe au rămas nevândute, ca să fie ei cnezi. Întru aceea, domnia mea iarăși am cercetat și am judecat și am dat domnia mea al doilea rând lege, iarăși 12 megieși pe răvașe domnești, ca să jure că nu s-au vândut și acele 8 delnițe nici pe ei vecini, nici pe vecinii lor. Astfel, când a fost la zi și la soroc ei n-au putut să strângă lege, ci iarăși au venit la divan de s-au jeluț <și> s-au rugat ca să schimbe legea și să-i lase domnia mea ca să jure la Câmpulung. Întru aceea, domnia mea am schimbat legea și am lăsat domnia mea ca să jure acolo și am pus și zi. Și ei nici acolo n-au putut să jure nici într-un chip, ci au tot rămas de lege ca niște oameni mincinoși, în trei rânduri, să fie vecini în veci, cum este mai sus-scriș.

Și iar să fie slugii domniei mele, Badea paharnic, singur, 3 pogoane de vie în Valea Izvoranilor, în Vâlcea, pentru că aceste mai sus-zise 3 pogoane de vie au fost ale unor vecini ai lui Tudoran pitarul, tatăl lui Badea paharnicul, anume: Vasilie și Neacșul și Manea și Bria, ci s-au vândut acești vecini lui Stoica logofătul din Bătiești și popii Tudor din Bârzești. Întru aceea, Badea paharnicul, dacă a aflat, fiind el mai volnic, a întors toți banii lui Stoica logofătul și popii Tudor, 11 000 aspri.

Și iar a cumpărat Badea paharnicul un pogon de vie în Vâlcea, lângă acele trei pogoane de vie, de la Echim din Izvorani, pentru 2 800 <aspri> și cu zapis de vânzare.

Pentru aceea, am dat domnia mea slugilor domniei mele, Badea paharnicul și fratelui său, Pârvul spătarul, fiii lui Tudoran pitarul, ca să le fie lor aceste ocine și vecini din satul Vlădeștii și vadul de moară și pogoanele de vie, ocine dedine și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare [vistier]² și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Radul mare comis și jupan Socol mare stolnic și jupan Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Pârvul³, în cetatea de scaun București, luna mai a 2-a zi și de la Adam până acum, trecerea anilor, în anul 7147, anii de la Nașterea lui Hristos 1639.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, Mitrop. T. Rom., XCVI/20.

Orig. slavon, perg. (39,5 × 48,5), sigiliu mijlociu timbrat; cu o trad. modernă.

Reg., Grecianu, *Genealogiile*, I, p. 29, 362; rez., Aricescu, *Indice*, I, p. 32, nr. 407; Bogdan, *Despre cnezii români*, p. 41, nota 1; menț., Giurescu, *Stud. de ist. socială*, p. 299.

¹ Loc șters în orig.

² Loc rupt în orig.

³ Првѡл.

113

1639 (7147) mai 2, București

† Милостією Божією, Їѡ Матеи Басараба воеводі и господинъ вѣсои Земле ѡггровлахійскоє. Дават господство ми сїи повелѣній господства ми почтенномѡ правителъ господства ми, ждпан Радѹл великій комис и със сънови си, елицеже Богъ даровахъ, такоже да ест емѡ вчинѡ ѡ Мѡшчелѣни, вѣ сѡдство Дѣмбовица, вбаче дел Радѹл армаш всахъ, вт полю и вт шѡмѡ и вт вода и вт седалище селов и вт по вѣс хотаром, вбаче сежени ѡ, понеже сїа више речена вчинъ бїѡ ест продад Радѹл армаш Иню кѡпцѡ, за ѣвѣт аспри. Ако вбсетил ест ждпан Радѹл вел комис, вни ест повратил вѣсих новцій Инев кѡпцѡ зад, почто радї ест бил вни по волен да покѡпил нежели дрѡги, почто радї ест бил покѡпена вт наю прѣжде вѣрѣме и със запис вт рѡка его със свѣдїтелїи.

И пакиже да ест ждпан Радѹл вел комис вчинѡ ѡ Мѡшчелѣни, вбаче дел Лембер шѣлар, сежени нѣ, вт по вѣс хотаром, вт ѡжа Басїи, понеже ест бил продад Лембер шѣлар сїа вчинъ испрѣво Дѡмитров кѡпцѡ, врат Ине, а Радѹл комис, вни пакиже ѡметнѡл новцій назад, аспри ѣвѣ, да вѡдет вчина по рѡка его, како се подобает и како ест закона хорев и със запис вт рѡка его.

И пак покѡпил ждпан Радѹл великій комис вчинѡ ѡ Червари, вѣ сѡдство Дѣмбовицѣ, вбаче сежени рї вт ѡжа Роман, вт полю и вт шѡмѡ и вт вода и вт сѡх и вт седалище селов и вт по вѣс хотаром, сеженѡ по Дѣ костанде, чин аспри ѣвѣ, вт на Негѡц ватахъ вт Цѣца, вт сѡдство Дѣмбовица и със запис вт проданїє, със свѣдїтелїи ѡ запис.

И пак да ест ждпан Радѹл великій комис ѡ вечин, по име Лепѣдат¹ и със сънови его, понеже продаваше се вни вечин вт доброволѣ его, за ѣвѣ аспри готови и един кон, аспри ѣвѣ, такоже да сѣдит на село Радѹл комис, ѡ Подбелеси, и със запис вт рѡка его вт проданїє, със мнози волѣрї свѣдїтелїи ѡ

запис, на име: вт Лазѣри, Пѣдѣре пехарник и Мъчюкъ комис и вт Бървѣтеці, Танасіе постелник и вт Подвелеци, Явѣл прѣкълав и Добротъ и мнози добри людіи.

И продадохъ сіе више речени людіи нишне учине вт доброволѣ ихъ, без ни една силост и със запис вт проданіе и със ѡзнаніа всѣмъ волѣрѣмъ и а мегнашомъ вт гор, из дол и вт шкрѣст местомъ и вт предъ господства ми.

Сего радї, дахъ и господство ми жѣпанъ Радѣл вел комисъ такоже да естъ емѣ дѣдіно и въ шхав, емѣ и сыновомъ и видкомъ и прѣвидчетомъ. И не вт кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми,

Сеже и свѣдѣтелїи поставихъ господство ми: жѣпанъ Тешдосїе велики банъ Кралевскїи и жѣпанъ Хриза великїи дворникъ и [жѣ]панъ Глигорїе великїи лѣгофетъ и жѣпанъ Радѣл великїи вистїаръ и жѣпанъ Прѣда великїи спатаръ и [жѣпанъ Б]ѣзїнка великїи ключаръ и жѣпанъ Соколъ [вел]икїи столникъ и жѣпанъ Вѣчина пехарникъ и жѣпанъ Костанд[инъ великїи постелникъ]². И исправникъ, жѣпанъ Глигорїе велъ ло[гофетъ]².

[И азъ]², Дѣмитрѣ, мазахъ въ настолни градѣ Бѣдѣреці, м[ѣсеца]² мѣи бѣ дѣни и вт Ядама, в лѣтѣ зрѣмъз.

† Іѡ Матѣю воевода, милостїю Божїю господинь.

Іѡ Матѣю воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Radul marele comis și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Mușceleni, în județul Dâmbovița, însă partea lui Radul armașul toată, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și de peste tot hotarul, însă 60 stânjeni, pentru că această mai sus-zisă ocină a fost vândută de Radul armașul lui Ianiu cupeț, pentru 2 300 aspri. <Apoi>, dacă a prins de veste jupan Radul mare comis, el a întors toți banii lui Ianiu cupeț, pentru că a fost el mai volnic să cumpere decât alții, pentru că a cumpărat el mai dinainte vreme și cu zăpis de la mâna lui cu martori.

Și iar să-i fie jupanului Radul mare comis ocină la Mușceleni, însă partea lui Lember șelar, 50 stânjeni, de peste tot hotarul, din funia lui Băsea, pentru că a vândut Lember șelarul această ocină mai întâi lui Dumitru cupeț, fratele lui Iane, iar Radul comisul, el iar a lepădat banii înapoi, 2 000 aspri, să fie ocina pe mâna lui, cum se cuvine și cum este legea țării și cu zăpis de la mâna lui.

Și iar a cumpărat jupan Radul mare comis ocină la Cerbari, în județul Dâmbovița, însă 110 stânjeni din funia lui Roman, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din siliștea satului și de peste tot hotarul, stânjenul câte 4 costande, fac aspri 4 400, de la Neguț vătaf din Tâța, din județul Dâmbovița și cu zăpis de vânzare, cu martori în zăpis.

храм Свѣтого велико мѣченика Мироточиваго Димітріе, ѡт зде ѡт земле господства ми, въ сѣдство [...] ¹ метох, със всѣх дѣдіне и ациганіи и водінице и виноградѹ и коматіи и със вѣс ходок, варе что хокет битіи, много мало, понеже сіа свѣта монастыр ѡт на Брад више пис вила ест стара дѣдіно Михалчіи дворник ѡт Пѣтрѣлаце ѡт дѣдіно, ѡт прѣдѣдіно. И вѣс бил по разлога его и а сынови его със добро мирно и миловал със что могъ, раді помѣна и приложил дѣдіне и ацигани и водінице и скот раді дѣшами их и а родітеліи им.

А потом, къда ест бил нѣнѣ въ дѣни господства ми, по смъртѣ Михалчіи дворник, а сынови его: жѣпан Радѹл великіи комис и Пѣтрѣ и Гергіи постелник и Негоицѣ пѣхарник и Моиси, ѡни смотрил ест такоже да поклонил на една лавръ велика въ ина страна, како сѣт поклонил многи монастыри ѡт зде въ земле и на Свѣта Гора и въ Земле Гръческа и въ дрѣги страин. И поклонил ѡ ест ѡни всиѹ ѡт доброволкѣ им на сіа свѣта монастыр на Погонѣни, кое свѣта монастыр вила ест сѣтворена ѡт Погонѣи царѣ ещи ѡт преже врѣме, със вѣс ходоком еѣ, како ест више пис, такоже да имат носити калѣгеріи ѡт тамѣ печал ѡт всѣх работѣх свѣтѣи монастыр и да пріидет ѡтѣци ѡт там да послѣжил и да вѣс помѣнал покоини ктитори на свѣтое жѣртѣвник. И бил ест исправник зде ѡтѣцѣ Нектаріе тере ест сѣтворил дѣстроеніе, такоже да ест и свѣтѣи монастыри въ дѣтверждініе и ѡт полѣд и сіе више речени болѣри вѣчное вѣспоминаніе. Такоже и ѡтѣци ѡт там, ѡни ешеже да имат гледатіи ѡт коматіи свѣтѣи монастыр и что хокет бити ходок да ест ѡт помощи на та свѣтаа монастыр Погонѣни. А ащелиже прилѣчил се монастырѣи да вскѣдѣет ѡт комати и ѡт дрѣги, да имат давати и прилѣжити пакиже калѣгеріи ѡт там въ кѣпно със ктиторіи да не стоал монастыр пѣста.

И видѣхом господство ми и книгѣ ѡвем болѣри на рѣка калѣгером ѡт свѣта монастыр ѡт Погонѣни по дѣстроеніе, како ест више пис, със великое клетво: како кое ѡт них се хокет покѣситіи раздратіи дѣстроеніе и поклоненіе, того да вѣдѣи трѣклет и анатема ѡт тѣи ѡтѣци еже сѣт въ Никіи и да имат частію със Юда и съ Яріа на єдин место.

Сего раді, да<до>х и господство ми свѣтѣи монастыр ѡт Погонѣни такоже да ест свѣта монастыр ѡт Брад метох и въ подрѣчіа им със вѣс ходоком, како ест више пис. И не ѡт когождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтеліи постави господство ми: жѣпан Тевдосіе вел бан Кралевскіи и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Глигоріе вел логофет и Радѹл вистіар и Преда спатар и Вѣзинка ключер и Сокол столник и Радѹл комис и Вѣчина пѣхарник и жѣпан Костандин великіи постелник. И исправник Глигоріе вел логофет.

И азъ, Дѣмитръ логофетъ, начертахъ въ настоли градѣ Бѣкѣреціи, мѣсеца
май ѿ дѣни и шт Адама даже до нынѣ, въ село писаниѣ, теченіа лѣтѣмъ, въ лѣтѣ
ѿрѣмъ.

† Іѡ Матею воевода, милостією Божією господинъ.
Іѡ Матею воеводъ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Pogoniani din Țara Grecească de la Rumele, hramul Adormirea Născătoarei de Dumnezeu și tuturor călugărilor, câți trăiesc în lăcașul acela, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-zise metoh sfânta mănăstire numită de la Brad, hramul Sfântului mare mucenic Dimitrie Izvorătorul de Mir, de aici din țara domniei mele, în județul [...] ¹, cu toate dedinele și țiganii și morile și via și averile și cu tot venitul, oricât va fi, mult puțin, pentru că această sfântă mănăstire de la Brad mai sus-scrisă a fost veche dedină a lui Mihalcea vornic din Pătârlage de dedină, din strămoși. Și a tot fost pe seama lui și a fiilor lui cu bună pace și a miluit-o cu ce a putut, pentru pomană și a dăruit dedinele și țiganii și morile și dobitoacele pentru sufletul lui și al părinților lui.

Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, după moartea lui Mihalcea vornicul, iar fiii lui: jupan Radul mare comis și Pătru și Gherghi postelnic și Negoită paharnic și Moise, ei au socotit ca să o închine la o lavră mare în altă țară, cum s-au închinat multe mănăstiri de aici din țară și la Sfântul Munte și în Țara Grecească și în alte țări. Și au închinat-o ei toți de bunăvoia lor la această sfântă mănăstire de la Pogoniani, care sfântă mănăstire a fost făcută de împăratul Pogonean încă dinainte vreme, cu tot venitul ei, cum este mai sus-scris, ca să aibă a purta de grijă călugării de acolo de toate treburile sfintei mănăstiri și să vină părinții de acolo să slujească și să pomenească pe răposații ctitori la sfântul jertfelnic. Și a fost aici ispravnic părintele Nectarie de a făcut întocmire, ca să-i fie și sfintei mănăstiri de întărire și de folos și acestor mai sus-ziși boieri veșnică pomenire. De asemenea și părinții de acolo, ei încă să aibă a îngriji de averile sfintei mănăstiri și ce va fi venitul să fie de ajutor la aceea sfântă mănăstire Pogoniani. Iar dacă se va întâmpla mănăstirii să sărăcească de averi și de altele, iarăși călugării de acolo împreună cu ctitorii să aibă a da și a dăru, ca să nu rămână mănăstirea pustie.

Și am văzut domnia mea și cartea acestor boieri la mâna călugărilor de la sfânta mănăstire de la Pogoniani după întocmire, cum este mai sus-scris, cu mare blestem: precum, care din ei ar încerca să strice întocmirea și închinarea, acela să fie de trei ori blestemat și anatema de 318 părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Pentru aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri de la Pogoniani ca sfânta mănăstire de la Brad să-i fie metoh și sub stăpânirea ei cu tot venitul, cum este mai sus-scris. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și martori a pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Radul vistier și Preda spătar și Buzinca clucer și Socol stolnic și Radul comis și Vucina paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 5 zile și de la Adam până acum, la această scriere, trecerea anilor, în anul 7147 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Bradu, Hanul Greci și Codreni, XLIV/1.
Orig. slavon, perg. (29,5 × 43,5), sigiliu mijlociu timbrat.
Cu o trad. modernă; copie, *ibid.*, ms. 441, f. 2 și f. 23v.

¹ Loc alb în orig.

115

1639 (7147) mai 6

Dragomir mare sluger vinde lui Bunea Grădișteanu vistier 3 țigani cu 40 de ughi.

DANIC, Fișe g-ral Năsturel.
Rez.

116

1639 (7147) mai 7, București

† Adecă eu, Udrea postelnic Doicescul, dempreună cu jupâneasa mea, Neaga, scriim și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință în sfânta mănăstire ce se cheamă Bradul, hram Sfenti Dimitrii, cum să se știe cându au fostu acum, în zilele domnu nostru creștin Matei Basaraba voievoda, iar eu, Udrea postelnicul și cu jupâneasa mea, Neaga, dat-am și am adaos și am miluit în sfânta mănăstiri ce scrii mai sus cu toată partea noastră de ocină den Broșteni, den județul Sac, den câmpu, den pădure, oarecât se va alégi, de preste tot hotarul. Însă care ocină au fostu mai denainte al Gligorii postelnic Boldescul, ca să fie sfentei mănăstiri de întărire și călugărilor de hrană, iar părinților¹ noștri și l<ui> Gligorie postelnicul și no<u>o să fie de pomeană² în vecie.

Și am întărit și cu blestem: carii den frații noștri sau den rudele noastre se va ispiti a călca și a sparge această milă a noastră acela om să fie procler și anatema și afurisit de 318 <oteți> ce sântu întru vă Nechie și să aibă [pa]³rte cu Iuda și cu Ariia la un loc. Aceasta scriim și mărturisim, ca să se știe și <să> se crează.

Și pentru credința, am pus și inelul.

Ispisah az, Stan logofet u București, mai 7 dni, leat 7147 <1639>.

Udrea postelnic⁴ i jupâneasa mea, Nega.

DANIC, M-rea Bradu, Hanul Greci și Codreni, XIV/2.

Orig. rom., hârtie (30 × 21), sigiliu inelar în tuș.

Copii *ibid.*: ms. 441, f. 13v și f. 32; 442, f. 3 și 459, f. 126.

¹ п̄ринципицлор.

² полѣанъ.

³ Loc rupt în orig.

⁴ Semnătură autografă.

117

1639 (7147) mai 7

† Милостію Божію, Їw Матен Басарабъ воеводѣ и господинь. Дават господство ми сїю повеленїа господства ми волѣромъ господства ми Dumitru stolnicul ot Vârâți, ca să hie volnic cu această carte a domniei méle să ție toată partea frăține-său, lu Stroe șifarul, de ocină din sat den Vârâți și cu țiganii și cu viile și cu tot venitul. Pentru că această ocină și vii și țigani care scriu mai sus, cumpăratu-le-au Dumitru stolnic de la cumnată-sa Marghita, jupâneasa lu Stroe șifarul, cum am văzut domnia mea și zăpisul di vânzare la mâna lu Dumitru stolnicul și cu multe mărturii.

Direptu acéea, am dat domnia mea ceastă carte a domniei méle lu Dumitru stolnicul, ca să hie volnic a-ș ținea această ocină și vii și țigani cu bună pace. Și să hie în paci de cătră frate-său, Drăghici vataful și de cătră nepotu-său, Ivan și de cătră nepotu-său, Pătrașco ot Toméni, de cătră nimenele val să n-aibă, pentru că easte Dumitru stolnic mai volnic a cumpăra, că s-au pârât de față naintea domniei méle și au rămas toți de lége dinaintea domniei méle.

Direptu acéea, am dat domnia mea ca să hie volnic Dumitru stolnicul a-ș ținea moșiile ca să¹ <hie> lui moșie ohabnică în véci, pentru că așa easte învățatura domniei méle.

Инако да нѣст, по рече господство ми. Исправник, сам рече господства ми.

Пис ман ѝ-гw дъни, лѣт „зрѣмз <1639>.

† Їw Матею ввевwда, милостію Божію господинь.

Їw Матею воеводъ <m.p.>

DANIC, M-rea Brâncoveni, XXIV/2.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 20,5), sigiliu mijlociu timbrat, cu ceară roșie între file.
Copie *ibid.* din 1870.

¹ си.

118

1639 (7147) mai 8

† Милостією Божією, Їв Матен Басарабъ воевода и господинь. Дават господство ми сіа повелѣніе господства ми слѣгъ господства ми Negoiță vtori comis, ca să fie volnic cu această carte a domni<i>i méle, de să aibă a opri pre muiarea Scofercii de la Brașov de la stâna lui den Piscul Căinelui¹, care stână zice muiarea² Scofercii că l-au zălojātu Palaloga logofătul la bărbatul ei, Scofercea. Deci domniia mea am dat lu Negoiță comisul să fie volnic să o scoată dentr-acea stâ<nă>, că domniia mea nu dau moșiiia țărâi să o ție oameni streini, dentr-altă țeară. Iar ei, de-i va părea cu strâmbul, să vie să-și aducă zăpisul Palalogh<i>i logofătul de zălojit, să stea de față naintea domni<i>i méle cu Negoiță comisul, pentru căci Palaloga logofătul n-au avut nici o treabă cu acel loc să-l zălojască.

Derept acéea, și tu, Apustule vâtaș de plăiași, den vréme ce vei vedea această carte a domni<i>i méle, iar tu să cauți să gonești acéle oi ungurești și ale Scofercii, ori ale cui vor fi, de pre lângă acea stână, nimele să nu se mai ispitească a pune oile pre acel loc, fără numai oile lu Negoiță comisul, că așa easte învățătura domni<i>i méle!

Инако да нѣст. И исправник, сам рече господства ми.

Пис май 8 дъни, въ лѣт 7147 <1639>.

† Їв Матею воевода, милостію Божію господинь.

BAR, Doc. ist., CCCLXX/34.

Orig. rom., hârtie (28 × 20), rupt la îndoituri, pătat, sigiliu mijlociu în chinovar.

¹ Вѣнѣди.

² мотарѣа.

119

1639 (7147) mai 10

† Scris-am noi, megiiășii Vladului ot Zărnești și ai Mandei ot tam, pre nume: Stanciul den Bădicéni i Dobrotă ot Zmeura i Oprea Dopce ot Vâlcéni i Stepan ot tam

i Mihăilă ot Micești și popa Ion ot tam, cum să știe că au avut pâra Vladul cu Manda naintea dom<nu> nostru pentru o moșie, zicându Manda cum-<u>i cade¹ Vladul de-i împresoară nește moșie și le are scris moșia Mandeii în cărțile Vladului.

Deci noi, acești megiași carele ne-au luat denaintea dom<nu> no<s>tru, ca să-i tocmim și să-i judecăm, noi am cerut cărțile Vladului de le-am citit tot<e>. Și n-am aflat moșia Mandeii în cărțile Vladului scrisă. Și cându s-au citit cărțile, mulți megiași și oameni buni au fostu acoala. Deci, noi i-am făcut cartea noastră la mâna Vladului, ca să fie în pace de cătră Manda și <să> aibă a ținere Vladul moșie den partea lu Dobrotă jumătate că o au vândutu de bunăvoie a lui, iar Man<da> să-și ție moșia ei.

Și cându am făcut această carte, fost-au mărturie: Oprea ot Zărnești² i Pătru ot Bunești³ i Moș ot Butești i Mihăilă ot Boari⁴ și mulți oameni buni și popa Ion i popa Dumitru ot Boari⁴.

Și pentru credința, ne-am pus degetele.

Pis mai 10 dni, vă leat 7147 <1639>.

DANIC, A.N., MMDCLXII/11.

Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), rupt la îndoituri, pătat.

¹ кади.

² Зърнеце.

³ Бънеце.

⁴ Бодари.

120

1639 (7147) mai 12, București

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn al tot pământului ungurovalahicesc, nepotul marelui și preabunului, vechiului răposat Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domni<i>i mele, boierului domniei mele, jupan Neculic<i> pârcaľabul din Glogova și cu fii<i> săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, spre a fi lui satul Corcova din județul Mehedinți și cu toate cumpărăturile demprejurul satului Corcova, câte au fost cumpărate de Nica, ce a fost mare logofăt, carii sunt toate într-un hotar, însă anume: Cordonul și Cârľigul, din cap și din pădure și din apă și cu vadurile de mori și cu toți rumăni<i> veri câți se vor afla, și cu plaiul de vii și din seliștea satului de pretutindenea, veri câte se vor alege, de peste tot hotarul, după vechile hotare și semne.

Și hotarăle și semnele acestii moșteniri¹ să se știe: de la hotarul Gârbovețului până în hotarul Jirovului în Cuca la Piatră și pe albia Motrului cea veche, în sus până-n hotarul Imoasei pe valea Bîrzescului în sus până-n dealul Lupșăi și de

aci iarăși în hotaru Gârbovățului, cât a fost ținut Nica logofătul denainte² vreme, din zilele răposatului Mihail voievod, atâta să ție și Necula pârçălabul întru acest sat, Corcova, cu toți rumâni și cu toate cumpărăturile, carii sunt mai sus-zise. Căci au cumpărat boierul domni<i> mele, Necula pârçălabul acest sat, Corcova, cu toate hotarăle și cu toți rumâni<i> și cu tot, cu toate cuprinsurile, precum este mai sus-scris, de la Vasilie spătarul, fiul Predi<i> spătarul, nepot de fiu al lui Nică fostul mare logofăt, drept ughi 400, bani gata. Și au vândut Vasilie spătarul, el de a sa bunăvoie, fără de nici o siluire și cu știrea tuturor boierilor domni<i> mele mari și mici și a megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și denaintea domni<i> mele.

Și am văzut domnia mea și zăpisul de vânzare de la mâna lui Vasilie spătaru, fiul lui Predă spătarul, la mâna boierului domni<i> mele, Necula pârçălabul, făcut de la luna lui martie a 31-a zi, la anul 7146 cu toți boieri<i> divanului marturi scriși în zăpis.

Dar după aceea, peste puțină vreme, dacă au trecut un an, iară Frățilă și Răducan și Samfira și Lupul din Corcova și Manolea de la Jirov, ei s-au sculat cu pâra împotriva lui Vasilie spătarul și au venit înaintea domni<i> mele, în marele divan, de s-au disputat⁴ de față cu boierul domni<i> mele, Nicola pârçălabul și cu Vasilie spătarul, care a fost stăpân de satul Corcovei. Și așa, disputându-se⁴, zicea Frățilă și Răducan și Samfira și Lupul cum că sunt ei volneci d<e>-a ținea satul Corcova și să întoarcă bani<i> lui Vasilie spătarul înapoi. Iară Manolea, încă a zis în divan înaintea domni<i> mele, cum că a avut și el o parte de moșăie, acolo în sat în Corcova. Și au scos în divan cartea lui Gavrilă voievod, ci s-au găsit cartea rea și mincinoasă. Iară Vasilie spătarul el a scos în divan cărți bune și drepte: cartea răposatului Mihailă voievod asupra satului Corcova de cumpărătură a Nicăi logofătului scriși în carte³, toți rumâni anume. Și s-au găsit și Iosif, tatăl lui Frățilă și tatăl lui Răducan, și părinți<i> Samfirei și ai Lupului, vânduți toți rumâni la Nica logofătul, cu toate moștenirile lor din Corcova.

Iară Manolea, ce zisese în divan cum că a avut parte în Corcova, s-au aflat în cartea lui Mihailă voievod și partea lui vândută toată la Nica logofătul de moșul său Vâlcul și de unchiu-său, Lupul pârçălabul, fiul Vâlcului. După aceea, într-aceasta, domnia mea am căutat și am judecat pe dreptate și după legea lui Dumnezeu, împreună cu preacinstitul și preasfințitul arhimetropolit, părintele nostru domnul vlădica⁵ Teofil a tot pământului rumânesc și cu toți cinstiții dregători ai domni<i> mele. Și am văzut domnia mea și am procetit⁶ în divan și cartea lui Mihail voievod cea de cumpărătoare, la mâna boierului domni<i> mele, Necula pârçălabul, dată de Vasilie spătarul și bine am aflat domnia mea adevărul cu tot divanul, cum că a fost satul Corcova cu toți⁷ rumâni<i> ai Nicăi logofătul. Și am dat domnia mea de la divan pă Frățilă și pă Răducan și pă Samfira și pă Lupul, să fie rumâni Neculi<i> pârçălabului, precum au fost și Nicăi logofătului, până acum în zilele domni<i> mele, așa să fie și d-acum înainte, precum am văzut domnia mea și zăpisul lui Frățilă la mâna Neculi<i> pârçălabului, singuru mărturisește. Și așa apoi au rămas

Frățilă și Răducan și Samfira și Lupul și Manolea de lege și de judecată denaintea domni<i>i mele de la divan.

Drept aceea, am dat domniia mea boierului domni<i>i mele Neculi<i> pârcălabul spre a fi al lui, satul Corcova cu toate cumpărăturile de pimprejurul satului Corcovei, câte au fost cumpărate de Nica logofătul, care sunt toate într-un hotar cum este mai sus-scris, cu toate hotarale și cu toți rumâni și cu toate veniturile, moșii de moștenire și ohabnice fiilor și nepoților și strenepoților și de nimenea neclintit, după hotărârea⁴ domniiii mele.

Iată dară că și mărturii puiu domnia mea: jupan Teodosie marele ban al Craiovii și jupan Hriza mare dvornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare cliucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare păharnic și jupan Constantin mare postelnic. Și ispravnicul, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în scăunatul⁴ oraș București, în luna lui mai⁸ a 12-cea zi, de la Adam până acum, cursul anilor, în anul 7147, iar de la Hristos 1639.

Însumi Io Mateiu voievod, cu mila lui Dumnezeu domn.

BAR, Doc. ist., LXXVI/34.

Copie din sec. XIX cu alfabet latin de Gh. Peșacov.

Rez., Iorga, *Studii și doc.*, VII, p. 2–3.

¹ Moștenire.

² Înaintea.

³ Cartea.

⁴ Expresiile aparțin copistului din sec. al XIX-lea.

⁵ Post *vlădica*, urmează *stăpân*, traducerea copistului.

⁶ Prăcetit.

⁷ Tuși.

⁸ Maie.

121

1639 (7147) mai 14

† Adecă eu, Mihaiu cu frați mei, anume: Nanul și Răduța, feciorii¹ lu Staico dân Ohaba, scris-am zapisul nostru² cum să hie dă mare³ crădințe la mâna Buligăi căpitanul, cum să i-am vândutu noi satul Ciovârneșanii cu toată moșii și cu toți rumâni⁴ ce să vor afla dă pră această moșie rumâni, anume: Văsiu cu feciorii¹ lui, Vasâle⁵ și Măren cu feciorii¹ lui, Stoica și Avram și Răduța cu făciorii lui, Dragotă i Lupul și Cânda cu feciorii¹ lui, Ursul și Ion și Manciu cu feciorii¹ lui, Dumitru și

Drăghimir cu feciorii¹ lui, Stoica i Drăgomir i Stroe i Lupul Miloicăi cu feciorii¹ lui, Nistor, Pătco i Dumitru.

Și i-am vândut noi, dă bunăvoiea noastră, cu știrea tu<tu>ror fraților noștri această moșie și cu toți rumâni<i> ce scrie mai sus, câți să voru afla și i-am vândut pră bani gata ughi 150.

Și când i-am vândut fost-au mulți boiarii, anume: Nicola postelnicul ot [...] ⁶reșnenii, Giurca ot Budinești⁷ i brat ego, Nicola ot tam i Pătola vătahul ot Țerovă<ț>i i Rădoslav vătahul ot Haleg i Gateșii postelnic ot Șeroa i Nișul ot Cotești i Vlădica postelnicul ot tam și alții mulți⁸ boiari câți⁹ n-am scris, cum să hie Bulighei căpitanul moșie, lui și feciorilor¹⁰ lui și nepoților lui și strănepoților lui.

Și pântru credența¹¹, ne-am¹² pus și păcețile.

Pis measeța maiu dni 14, leat 7147 <1639>.

Io Mihaiu. Eu Răduțul. Eu Nicola. Eu Giurca. Eu Rădoslav. Eu Vlădica.

SJAN, Dolj, CXXI/1.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 19,5), rupt la îndoituri, restaurat, 6 sigilii inelare în tuș.

Copie la Bibl. „V. A. Urechia” – Galați, C/78.

EDIȚII: Filitti, *Condica Poenari-Almăjani*, p. 284.

¹ Фъчюрий.

² Repetat.

³ маръ.

⁴ рѣменій.

⁵ Вонсъле.

⁶ Loc rupt în orig.

⁷ Бѣдищеніе.

⁸ мѣлціи.

⁹ къціи.

¹⁰ Фъчерилор.

¹¹ крѣденць.

¹² нѣам.

Adecă eu, Dumitrașco logofăt i Cînda iuzbașa scris-am acestu al nostru zapis ca să fie de mare credință la mâna căpitanului Țondre, cum să știe că i-am vândutu o parte de moșie de la Țigănești, însă partea Radului și cu a fii-său lui Dobromir. Și o am vândut-o noi de a noastră bunăvoie fără de nici o silă, dreptu ughi 10, ca să fie lui moșie și coconilor dumnealui.

Și au fostu mulți oameni buni, anume: ot Târgoviște, Lupul vornecul i Nica iuzbașa i Radul armașul i popa Gherghe i Limber star i Tanasie postelnic sin Pătru pârcălab i Marin, sluga părintelui Varlaam.

Aceasta am scris și am dat zăpisul de cumpărătoare la mâna dumnealui.

Mai 15, leat 7147 <1639>.

Eu, Dumitrașco logofăt.

DANIC, Ms. 127, f. 55v–56.

Copie rom.

Altă copie *ibid.*: ms. 127, f. 55v, cu mici diferențe.

123

1639 (7147) mai 15

† Adecă eu, Pârvul, feciorul popii Tudor den Boarii de Sus, scris-am zăpisul mieu ca să fie de bună credință la mâna Prajii, ginerile Radului logofătul de la Boari, cum să se știe că i-am vândut de a mea bunăvoie, fără nici o silă, dreptu ughi 7.

Și cându i-am vândut această moșie, fost-au mulți oameni mărturii, carii își vor pune mai jos iscăliturile anume: Gavrilă ot Zăvoiu i Nedelco ot tam i popa Dobrin i Oprea ot tam i Radul, feciorul Albului ot Boari i Manea ot Oslea.

Și pentru adevărată credință, pusu-mi-am și eu dégetul mai jos, ca să să crează.

Pis mai 15 dni, leat 7147 <1639>.

Pârvul, feciorul popii Tudor.

Priciteli vel stolnic.

BAR, F. LXXXI/262.

Copie rom.; altă copie DANIC, Ms. 1947, vol. II, f. 207, fotocopie după copie autentificată.

124

1639 (7147) mai 16

† Въ име Отъца и Сина и Свѣтогѡ Дѡха, амин.

Adecă eu Șărbu, ficioru călugărului lu Lontie și cu văru-miu, Fârla ot Vlădění, scris-am și am închinat sfânta mănăstire a Preapodobnei Paraschivei care¹-au făcut moșu nostru Lontie, închinatu-o-am lu Sveti Dimitrie ot Căldărușani cu pământul ei cu tot, care¹ au dat, îngropați², încă până au fost părintele nostru, Lontie, viu. Și tot ce au câștigat el, cu patrahirul lui și cu ceteniile lui, acélea toate care pre unde să vor afla, toate să hie ale mănăstirei și ale lu Sveti Dimitrie. Și după moartea mea, eu Șărbul, tot pământul mieu, cât voi avea, să hie închinat mănăstirii și lu Sveti

Dimitrie, că amu socotit această trudă a părintelui nostru Lontie și munca noastră să nu hie prădalică și închisă. Și o am închinat cu toată voia noastră lu Sveti Dimitrie ot Căldărușani. Am dat acesta zăpis al nostru la mâna părintelui Vărlamu, egumenul ot Căldărușani, ca să aibă de astăzi nainte a deschide bisérecă și a căuta de toate ce se vor afla ale sfintei mănăstiri.

Iar cine să va apuca și să va ispiti a-nto<a>rice în urma noastră acéste lucruri³, acela omu să hie proclét și afurisit de 318 oteți și după moartea lui nerăsipit și să lăcuiască întru loc cu Iuda și cu Ariie și să hie lepădat de toate pomeanele lui și de toate faptele lui, amin.

Și pentru credința, pusu-ne-am și dégetele.

Și mărturii: Tudor vtori vornic ot Rătești și Stoica ot Grivești i Manea și Aldea ot Prisaca și Stoica meșterul ot Târșor și Albul den Valea lu Dobrotă, noi aceștea toți am fost la această scrisoare.

Și am scris eu, Savu grămăticul.

Pis measeța mai 16 dni, vă leat 7147 <1639>.

Igumen Varlaam. Șerbul fecioru călugărului. Fârla, nepot Lontii. Todor dvornic ot Rătești. Manea. Aldea. Albul. Stoica. Cârstea meșterul.

DANIC, M-rea Căldărușani, LXI/1.

Orig. rom., hârtie (30 × 21,5), trei sigilii inelare în fum.

¹ кааре.

² трѣпаци.

³ лѣкѣре.

125

1639 (7147) mai 17

† Adecă eu, Oancea și cu frate-meu, Mușat, scris-am zăpisul nostru la mâna Neagului, cum să să știe că i-am vândut stânjini de moșie de jos, stânjini 20 și cu știrea fraților anume: Nan iuzbașa și cu Vladul Badii i a Borcii și cu a Lecăi ot tam.

Și mărturie: popa Marin i Mitre ceuș ot Teșila i Radul cazacul; aceștea toți mărtu[risesc]¹ cum știu toți când s-au vândut această moșie.

Și o am vândut de a noastră bunăvoie.

Pis measeța maiu, dni 17, leat 7147 <1639>.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., XVII/1.

Orig. rom., hârtie (21 × 16).

Copie *ibid.*: ms. 128, f. 310 (cu luna martie).

¹ Loc rupt în orig.

† Милостією Божією Їѡ Матеи Басарабъ воевода и господинъ. Дават господство ми сією повелѣніе господства ми волѣрин господства ми Nicola pârcălabul de curte, ca să fie volnic cu ceastă carte a domniei méle și cu sluga domniei méle, anume [...] ¹ să-și ia ² niște rumâni ai lui den Rumptura, să-i ducă în sat în Corcova, însă rumânii anume: Radul i Nicola. Și să ia ² pre Răducan de Iarcea să-l ducă iar ³ în Corcova și pre Cuciulat încă să aibe a-l luarea, să-l ducă în Corcova, că acolo l-au apucat seama ⁴ talerelor și apoi au fugit de ș-au năpustit birul asupra săténilor.

Derept acéea, acum, să aibă a-l aduce la bir, că așa easte învățatura domniei méle. Și să aibă a-și mai lua și l copil de țigan ⁵ de la Bălténi să și-l ducă la casa lui. Și de niminea opreală să n-aibă naintea cărții domniei méle.

Инако да нѣст, по рече господства ми.

Пис ман ѿ дъни, лѣт 7147 <1639>.

Cui va părea strâmbu să vie de față.

† Їѡ Матею воевода, милостію Божію господинъ.

Їѡ Матею воеводъ <m.p.>

BAR, Doc. ist., MCCXXX/154.

Orig. rom., hârtie (30 × 21,5), sigiliu inelar în chinovar.

¹ Loc alb în orig.

² ѿа.

³ Post *iar*, repetat *ducă*.

⁴ сѣама.

⁵ цициган.

† Scris-am eu, Pătru și cu al meu frate, Negoe ot Corșori, scris-am acesta al nostru zăpis ca să fie de credință ¹ la mâna lu Ion logofăt, cum să știe că e-mu vândut ² niște locuri ³, anume: u<n> locu în Lunca ⁴ de Jos, altul în Trestie de dă cu capul la Podul Țiganului și până în râu, altul de sus de pod până <în> Iuga ⁵, altul în Mușcel, den Coman în sus și dă cu capul la locul Iugăi. Pântru că le-m vândut ² aceste locuri ³ de a noastră bunăvoie, dereptu 700 de bani. Dici să-i fie moșie stătătore lor și feciorilor lor.

Și mărturie: văru-nostru, Opre i Voico i Iuga i Gorun i Pătru vătah.
Și am scris eu, popa Apostol. Acesta am scris.
Pis measeța maiu 20 dni, vă let 7147 <1639>.
Pentru credința¹, pusu-ne-m și pecețile.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., XCVIII/11.
Orig. rom., hârtie (16 × 21), 2 sigilii inelare în fum.
Copie *ibid.*: ms. 137, f. 271v–272.

¹ крѣдѣнцѣ.

² вѣдѣт.

³ локѣре.

⁴ лѣтка.

⁵ Ad. interlinear.

128

1639 (7147) mai 20

Adică eu, Radul armașul ot Dărăști, scris-am al meu zăpis, ca să fie de mare credință la mâna jupânului Bunii vtori vistier, pentru ca să se știe că i-am vândut domniei sale o țigancă, anume Drăgomira. Și o-mu vândut de a mea bunăvoioie fără nici o silă, ca să fie domniei lui de moșie și coconilor domniei lui. Și o am vândut drept 3 400 de bani gata.

Și cându ne-am tocmit, la tocmeala noastră, fost-au mulți boieri mărturie, anume: Gherghe biv vtori vistier și Costandin vtori postelnic și Radu logofăt și Șerban logofătul și Mihalcea logofătul și Irimieia postelnicul sin Paraschii logofătul și Staico postelnicul sin Trifei slugerul și Șerbul păharnicul și Stanciul logofătul sin Radul logofătul ot Zlotești și Mihaiu postelnicul și Radul logofătul sin Marco păharnicul ot Brătieni și Vâlcul logofătul ot Budeni.

Și pentru credință, mi-am pus și pecetea și iscălitura cu mâna mea.
Pis mesița mai 20 dni, vă leat 7147 <1639>.

Radul armașul.

Mihalcea logofătul mărturie.

Gherghe vistierul.

Ieremia slugerul mărturie.

Eu Radu logofătul sin Marco peharnicul.

Eu Radul logofătul ot Desa ot Dol Jil.

Șerban vtori logofăt.

Eu Stanciul logofătul sin Radu logofătul ot Zlotești.

Staico postelnicul.

Vâlcul logofătul.
Șărbul paharnic.

DANIC, Ms. 1233, f. 365.
Copie rom.

129

1639 (7147) mai 21

Scris-am eu, Marica și cu Toșta, frate-mieu, ot Samara, dat-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna jupânului Ivan Cortofleș ot Pitești, cum să știe că i-am vândut partea noastră dă Crivina cea Mare toată, drept bani gata ughi 2 pol, de a noastră bunăvoie, să-i fie lui moșie și feciorilor lui.

Și mărturie: Radul Minii dâ Sămara și diaconul Radomir.

Și am scris eu, Șărbu ot Pitești.

Pis measeța mai 21 dni, leat 7147 <1639>.

Eu Dima i Radul i Danciul vânzători.

DANIC, Ms. 477, f. 43.
Copie rom. Altă copie *ibid.*: ms. 371, f. 24.

130

1639 (7147) mai 21, București

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată Țara Rumânească, nepotu marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dat-am domniia mea această poruncă a domni<i>i mele boierului domni<i>i mele, Dumitrașco clucer ot Filipești, feciorul jupânesii Stanii, fata lui Staico biv vel logofăt ot Bucov și lui Pană spătar, feciorul lui Dumitrașco clucer și jupânesii Frujinii și soră-sii Erinii, fetile jupânesii Mari<i>i, fata lui Staico ot Bucov, sora jupânesii Stani<i> și cu feciorii lor câți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor satul Măgureni din Gura Teleajenului ot sud Saac, tot satu cu tot hotaru și cu rumânii și cu tot venitu din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului du pretutindenea și du preste tot hotaru, oricât să va alege după semnile și hotarale cele bătrâne. Pentru că acest mai sus-zis sat Măgureni, el au fost de baștină al lui Staico biv vel logofăt și al fii-său Pârului i jupânesii Stanii, strămoșii lui Dumitrașco cluceru și a fii-său, Pană spătaru din Filipești, încă mai dinnainte vreme, du prin zilele altor domni bătrâni. Și de atunci încoace tot au ținut Dumitrașco cluceru și verile lui, Frujina și Elina, satul Măgureni cu bună pace și cu nimeni pără n-au avut nicidecum.

Iar după aceea, când au fost acum, în zilele domni<i> mele, iar sluga domni<i> mele, Iancul căpitan ot Gherghița și fii-său cel vitreg, anume Dumitrașco, nepotu Mândreștiloru, ei au scornit pâra înaintea domni<i> mele la divanul cel mare, de s-au pârât de față pentru satul Măgureni ce s-au scris mai sus, cu boierul domni<i> mele, Dumitrașco clucer ot Filipești, nepotul de fată a lui Staico ot Bucov și cu jupâneasa Frujina i cu jupâneasa Ilina, fetile jupânesii Mari<i>.

Și așa pâra Iancul căpitan și fii-său, Dumitrașco, înaintea domni<i> mele, cum că au fost satul Măgureni cumpărat de strămoșii lor, Mândreștii, de la răposatul Pătrașco voievodu drept patru cai buni, doi cai de frunte și doi cai de mijloc. Și au scos Iancul căpitan înaintea domni<i> mele la divan și hrisovul lui Pătrașco voievod sin Radul voievod preste tot satul Măgureni, scris în hrisov de când au fost cursul anilor 7064, ca să ia satul Măgureni din mâna boierului domni<i> mele, Dumitrașco clucer ot Filipești.

Iar, întru aceea, boierul domni<i> mele, Dumitrașco clucer, nepotul de fată a lui Staico logofăt din Bucov și cu verile lui, Frujina și Elina, fetile jupânesii Mari<i>, ei încă au scos și au arătat înaintea domni<i> mele, la divan, hrisoave vechi preste tot satul Măgureni, ce s-au zis mai sus: hrisovul răposatului, bătrânului Radului voievod sin Vlad voievod, din cursul anilor 7011, și hrisovul Mihniei voievod sin bătrânul Alexandru voievod, preste tot satul Măgureni ce s-au scris mai sus, de când au fost cursul anilor 7086.

Apoi, întru aceea, domniia mea însumi am luat seama și am judecat dupe dreptate și după lege, împreună cu părintele nostru chir Vlădica Theofil și cu toți cinstiții boerii domnii mele și am socotit domniia mea cu tot divanul toată osibirea, precum singur am văzut că este dupe dreptate și am aflat și am adevărat domniia mea foarte bine cum că nu are Mândrești<i> nici o treabă cu satul Măgureni, pentru că au fost Mândreștilor de cumpărătoare de la Pătrașco voievodu, n-au fost a lor de moștenire, ci s-au adevărat cum că au fost satul Măgureni a lui Staico logofăt din Bucov, a lui de moștenire, strămoșul boierului domni<i> mele, Dumitrașco clucer ot Filipești. Apoi însumi l-am scos domniia mea satul Măgureni ce s-au zis mai sus, cu chinovar din hrisovul lui Pătrașco voievod, ce au fost la mâna Mândreștilor, pentru că s-au pârât de față și au rămas Iancul căpitan și fii-său cel vitreg, Dumitrașco, de lege și de judecată dinnaintea domni<i> mele, cum în veac amestec și treabă cu satul Măgureni să nu aibă în veci.

Însă să știe să ție boierul domni<i> mele, Dumitrașco clucer, du preste tot satul Măgureni, numai el singur jumătate de sat cu rumâni și cu tot venitul, iar jupâneasa Frujina i jupâneasa Elina, ele să ție amândooă ceilaltă jumătate de sat.

Drept aceea, am dat însumi domniia mea boierului domni<i> mele Dumitrașco clucer, nepotu de fată a lui Staico din Bucov și jupânesii Frujinii i jupânesii Elinii, fetele jupânesii Marii, sora jupânesii Stanii, fetile lui Staico ot Bucov, ca să le fie lor tot satul Măgureni, cu tot hotaru și cu toți rumânii și cu tot venitul, moșiie de baștină și ohabnică, feciorilor și nepoților i strănepoților și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domni<i> mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan Hrizea vel vornic i jupan Grigore vel logofăt i jupan Radu vel vistier i jupan Preda vel spătar i jupan Buzinca vel clucer i jupan Socol vel stolnic i jupan Radu vel comis i jupan Vucina vel paharnic i jupan Costandin vel postelnicu. Și ispravnic, Grigore vel logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în scaunul orașului București, în luna lui maiu 21 și de la Adam până acum cursul anilor, leat 7147 <1639>.

Iscălitura gospod.

Acest izvod s-au tălmăcit în limba rumânească întocmai după hrisovul cel slovenesc la Școala Domnească ot Sfintul Gheorghie Vechiu din București.

Az Chiriță, dascăl slovenesc, ispisah. 1819 avgust 25.

DANIC, Col. Potra G., I/11.

Trad. din 1819 de Chiriță, dascăl slavonesc.

EDIȚII: Alexiu, *Doc. Teleajen*, p. 17–19.

131

1639 (7147) mai 21, București

† Милостією Божію, Їѡ Матею Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми почтенномѹ правител господства ми, жѹпан Радѹл бив вел логѡфет ѡт Хїєрѣци¹ ca să fie volnic cu această carte a domni<i>i méle, de să aibă a luoaerea pre Paraschiva rumânul cu feciorii lui și cu toate bucatele lui de la feciorii lu Ventilă dvornicul, să-l ducă în sat, în Budești la moșiia lui, de unde au născut. Pentru că satul Budeștii fost-au de moșie al Radului logofătul încă mai denainte vréme. Iar când au fost în zilele Radului voievod, iar Ventilă dvornicul, fiindu boiarin mare și putearnic, se-au pus în spinarea Radului logofătul ce scrie mai sus, ca să-i vânză satul Budeștii, fără de voia lui și i-au aruncat bani, ughi 600 și i-au luat satul Budeștii, tot satul cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul, așa numai în silă.

După acéea, cându au fost acum, în zilele domniei méle, iar Radul logofătul, el au venit înaintea domniei méle la divan de se-au pârât de față cu Tudosie vel ban și cu frate-său, Negoită, feciorii lu Ventilă dvornicul și așa se-au plânsu Radul logofătul în divan, cum i-au luat acest satu, Budeștii, în silă, fără lége, fără direptate, neavându Ventilă dvornicul nici o treabă cu acest satu.

Într-acéea, domnia mea am căutat și am judecat pre direptu și pre lége, împreună cu toți cinstiții deregătorii domni<i>i méle și cu tot divanul și am dat domnia mea boiarinului domni<i>i méle, Radul logofătul, ca să fie volnic de să lépede toți banii îndărātu lu Tudosie banul și frăține-său, lui Negoită postelnicul, feciorii lui Ventilă dvornicul, ughi 600, și să-și ia satul cu tot hotarul și cu toți

rumânii, de să-l fie Radul logofătul, cum și l-au ținut și mai denainte vrême. Iar banul Tudosie și Negoită postelnicul nici o meteahnă să n-aibă.

Iară după ce ș-au luat Radul logofătul satul Budeștii îndărăt, strânsu-ș-au toți rumânii în sat, iar pre Paraschiva l-au găsit judecit de Tudosie banul și de Negoită postelnicul. Deci, boiarinul domni<i>i méle, Radul logofătul, iar au venit înaintea domni<i>i méle la divan, de se-au pârât de față cu Tudosie banul și cu frate-său, Negoită postelnicul pentru Paraschiva. Deci domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége, cu toți boiarii divanului și am dat domnia mea boiarinului domni<i>i méle, jupan Radul logofătul, ca să fie volnic cu această carte a domni<i>i méle de să ia pre Paraschiva să-i hie rumânu ca și alalți rumâni, cum i-au fost și mai denainte vrême, iar Tudosie banul și cu Negoită postelnicul, de le va părea strâmbu, ei să aibă a da rumânu pentru rumân, pentru că se-au pârât de față și au rămas Tudosie banul și Negoită postelnicul de lége și de judecată denaintea domni méle den divan. Deci mai mult val să n-aibă.

Инако да нѣст, по рече господства ми. И исправник сам рече господства ми.

Пис Лепѣдат логофет 8 Бѣкѣреци, мѣсеца маю ка дѣни, въ дѣнь Свети Костандин <и> Елена, въ лѣт 7147² <1639>.

† Іѡ Матею воевода, милостію Божію господинъ.

Іѡ Матею воеводъ <m.p.>

BAR, Doc. ist., MCLXXVI/162.

Orig. rom., hârtie (31 × 21), sigiliu mijlociu timbrat, cu ceară roșie între file.

EDIȚII: Năsturel, *Genealogia Năsturelilor*, p. 54–55.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Radul fost mare logofăt din Hierăști...”

² „Altfel să nu fie după spusa domniei mele. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele. A scris Lepădat logofătul în București, luna mai 21 zile, în ziua sfinților Costandin <și> Elena, în anul 7147”.

† Eu, Hadâr beiu, scriu și mărturisesc cu cest zapis al mieu, ca să fie de mare credință la mâna Savei logofătul cum să se știe că mi-au fost dat Sima vătahul împreună cu jupâneasa lui [...] ¹ toată partea lor de ocină de la Stâlpénii de Jos, drept ughi 116, însă stânjăni [...] ¹ și cu vad de moară, cu viile, cu casele, cum scrie zapisul lor. Iară Sava logofătul, fiind moșnean lângă acea ocină, sculatu-se-au

cu pâra naintea domnului lui Matei voievod în divan și au zis că easte mai volnic el să ia acea ocină și i-au dat judecata ca să-mi lépede banii.

Într-acéea, mi-au dat atunce în divan ughi 36 pre mâna lu Mehmet Afendi iazgiul și de ughi 80 mi-au făcut zapis și au dat zapisul iară pre mâna lu Mehmet Afendi.

Iară când au venit zioa să-mi dea acești ughi 80 și să-și ia zapisul, iară zapisul nostru noi l-am căutat și nu l-am putut găsi ca să i-l dăm. Într-acéea, dumnealui ne-au dat acești ughi 80 deplin de au plătit această moșie ce scrie mai sus, iară noi, pentru credința, făcut-am acestu zapis la mâna lui cu multe mărturii, și turci și creștini, cum să se știe de se va afla acel zapis, noi să avem a i-l da la mâna lui pentru că easte plătit de tot. Iară de-l va afla oricând altcineva și-l va scoate, să fie necredincios pentru că easte plătit, ci să aibă a-și ținea moșia cu bună pace.

Și mărturii anume: Mehmet Afendi iazgiul i Bechir iazgiul i Ibraim Celebi i Mustafa baș mataragiul i jupan Costandin vel postelnic i Bunea vtori vistiiar i Costandin vtori postelnic i Marco logofet i Șarban logofet.

И исписах аз, Михалчѣ логѡфет със моеѣ рѡка, мѣсеца май кг дѣни, въ лѣтѣ 7147².

الفقيه محمد³

الفقيه بكر سرکاتب⁴

الفقيه خضر بك⁵

الفقيه مصطفى باش مطهره⁶

مبلغ مزبور يوزاون [...] التون ادا اولنمشدر⁷

سيمودن النان [...] ليجون بيقصور الوب [...] ⁸

Marco logofăt⁹

Costandin vel postelnic

Bunea vtori vistiiar

Șerban logofăt

Petre vtori clucer

Gherghe vistier¹⁰.

Muz. de Ist. și Artă al Mun. Buc., nr. 25 448.

Orig. rom., hârtie (30 × 20,5), 4 sigilii inelare în fum.

Rez., Ștefănescu, *Catalog*, p. 150, nr. 29.

¹ Loc alb în orig.

² „Și am scris eu, Mihalcea logofătul cu mâna mea, luna mai 23 zile, în anul 7147 <1639>”.

³ „Umilul Mehmet”; semnătură turcească.

⁴ „Umilul Bekir iazgiul (ser-katib)”; semnătură turcească.

⁵ „Umilul Hadâr (?) bei”; semnătură turcească.

⁶ „Umilul Mustafa baș-mataragiul (mathere)”; semnătură turcească.

⁷ „Suma mai sus-pomenită de 110 galbeni a fost plătită”.

⁸ „Care s-a luat de la Sima pentru [...] fără lipsă luându-se [...]”.

⁹ Λοβοφετ.

¹⁰ Γεωργε βικτιαρ; semnături autografe.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată Țara Rumânească nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dat-au domnia sa această poruncă a domniei sale Badii vătaf de la Băléni ot sud [...] ¹ și feciorilor lui câți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie la Gémenele, însă partea Caplii și a feciorului ei, Radul Lucaci, toată du preste tot [hotarul] ¹, din câmp și din pădure și din apă și den siliștea satului, care moșie easte aleasă. Pentru că o au cumpărat-o Badea vătaf de la Caplea și de la feciorul ei, Radul Lucaci den Mogoșani, drept ughi 20, bani gata și cu zapis de la mâna Caplii și a feciorului ei, Radul Lucaci, la mâna Badii vătaf cu multe mărturii anume: Vintilă, feciorul Pârului logofăt de la Gémenele și frate-său, Cârstea și Drăghiciu și din Băleni, Stan Ilie și Bălbosea și Neagoe și Negoită.

Și iar au cumpărat Badea vătaf 1 pământ, anume Pătru de la Miclăușani, cu dealnița lui și cu toată moșia lui, oricât s-ar alége, din câmp și din pădure și din apă, du preste tot hotarul de la Oprea al lui Coman din Cetățeni, drept 1 800 aspri gata și cu zapis cu mărturii anume: din Comănești, Vladul Frăcea i Vlaicul diiaconul și feciorul lui, Coman din Câmpul Lunci<i> și den Tămășești, Vladul și den Târgoviște, Stoica legănariul.

Și iar au cumpărat Badea vătaf un Țigan, anume Antonie, de la Stoica comisul și de la jupânasa lui, Știla drept 350 de aspri gata, cu zapis și cu mărturii, anume: din București, Fotea ceaușul și Badea dărăbanul și den Mogoșani, Radul și Stanciul logofăt.

Și iar să fie Badii vătaf jumătate de dealniță a lui Piscoci, pentru că această jumătate de dealniță au fost de baștină a lui Piscoci, iar Bădica, feciorul lui, el o au fost pus ² zălog la Badea vătaf drept 576 de aspri și tot n-au putut să plătească acești bani și au rămas această jumătate de delniță să o ție stătătoare. Și au fost mărturii: din Boténi, Ghinea și gineri-său, Stan den Băléni și Badea păcurariul și den Miclăușani [...] ¹.

Și iar au cumpărat Badea vătaf 1 grădină la Rumceasa cu locul și cu muntele dupe împrejurul grădinii de la Stoica al băneasii și ³ de la frații lui, Micul și Dragomir, drept ughi 9, bani gata și cu zapis cu mare blestem și cu mărturii anume: den Târgoviște, Constantin neguțătoriu și den Băléni, Milea și Neagoe și Dragomir și den Boténi, Duca. Și au vândutu acești numiți oameni acéste mai sus-zise moșii și rumâni și Țigani, ei de a lor bunăvoie, fără de nici o silă, cu știrea tuturor boiarilor și a megiașilor den sus și den jos și dupe împrejurul locului.

Pentru aceia, au dat domniia sa Badii vataf ca sa-i fie moșiile stătătoare și ohabnice, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților și de nimeni să nu să clătească după zisa domniei lui. Iată dar și mărturii au pus domniia sa pe: jupân Theodosie vel ban Craiovescul i jupan Radul vel vistier i jupan Preda vel spătar i jupan Buzinca vel cliucer i jupan Socol vel stolnic i jupan Radul vel comis i jupan Vucina vel peharnic i jupan Costandin vel postelnic. I ispravnic, jupan Grigorie vel logofăt.

Și au scris Soare logofăt în scaunul Bucureștilor, measeța mai 24, leat 7147 <1639>.

DANIC, Col. E. Vărtosu, I/62.
Copie rom.

¹ Loc alb în copie.

² Îndreptat.

³ Ad. supra interlinear.

† Милостією Божією, Їу Матеи Басараба воевода и господинъ въсои Земле њггровлахїискоє. Дават господство ми сїа повелѣніе господства ми почетеномѡ правителъ господства ми, жѡпан Радул вел комис, сынъ Михалчев дворник ѡт Пьтрѣлаце и със сынови си, елицим Богъ припостит, такоже да мѡ ест два колеса за водїницъ въ вода Бѡзьѡлов, въ гѣрла Къндецилом, ѡ врод Чоландлов, понеже ест покопил пан Радул вел комис сїа два колеса за водїницъ више речени ѡт над Неделко, сынъ Лѡпѡлов ѡт Къндеци и ѡт над сестрам са, Шефана и ѡт на жина его, Стана и ѡт над Драгомир ал Дияконѡлди ѡт Вернеци и ѡт над Ыким ѡт Кѣрломънеци и ѡт над Герге ѡт Къндеци, за рѡдѡ аспи готови.

И видѣхомъ господство ми и записѡл сїе людіе за проданїе сътворен на рѡка пан Радул вел комис и със мнози болѣри сведѣтилїи и добри людіе написанїе ѡ запис и по име: Лѡпѡлъ къпитан и Станчюл и Ыноліе и Яврам и Сима къпцѡ и Радул семеи и ѡт Къндеци, Рѡзмириць и Лѡпѡл и Герге лѡ Добрин и попа Пѣнюл и ѡт Вернеци, Жипа постелник и мнози болѣри зде не сѡт писанїе въ кнега сїе. И продадоше сїе више речени имените людіе ниҳне колеса за водїницъ, ѡни за ниҳномъ доброволѣ им, без ни єдна силост и със ѡзнанїа въсѣам болѣром и а мегпашом ѡт ѡкрѣстнемъ местом и ѡт предъ господства ми.

Таже, ест жѡпан Радул вел комис дал ест и поклонил и приложил сїе два колеса за водїницъ више пис ѡ свѣтаа монастир глаголемаго Брадул, игдѣже ест

храмѡл свѣтаго, велико мѣченик Мироточиваго Димитріа, такоже да ест свѣтѣи
монастир више пис въ вкрѣпленіе и за помощи, инокіим за хран, а ждпан Радул
великіе комис и родітелем его да ест помѣна въ вѣк.

Сего раді¹, дадох и господство ми свѣтеи монастир Брадул такоже да вѣдї
сїа два колеса за водїниц дѣдїнѡ и въ ухаб. И не ѡт кождаѡ непоколѣвимо,
поризмо господства ми.

Сеже ѡво сведѣтелии поставлѣим господство ми: ждпан Ѡевдосїе вел бан
Кралевскїи и ждпан Хриза вел дворник и ждпан Глигорїе вел логофет и ждпан
Радул вел вистїар и ждпан Преда вел спатар и ждпан Бѡзинка вел ключар и
ждпан Сокол вел столник и ждпан Вѡчина вел пехарник и ждпан Костандин вел
постелник. И [исправник, Глигор]²їе вел логофет.

Исписах азъ, Стан логофет, въ настоли граду Бѡкрещи, мѣсеца маи кд дњи
и [ѡт]² Ядала даже до нынѣ, въ сего писанїа [теченіе]² лѣтом, въ лѣт 3713.

† Іѡ Матею воевода, милостїю Божїю господинъ.

Іѡ Матею воеводъ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara
Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător
al domniei mele, jupan Radul mare comis, fiul lui Mihalcea vornic din Pătârlage și
cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie două roți de moară în apa Buzăului,
în gârla Căndeștilor, în vadul Ciolanului, pentru că a cumpărat pan Radul mare
comis aceste două roți de moară mai sus-zise de la Nedelco, fiul lui Lupul din
Căndești și de la sora sa, Ștefana și de la soția lui, Stana și de la Dragomir al
Diaconului din Vernești și de la Iachim din Cârломănești și de la Gherghe din
Căndești, pentru 4 800 aspri gata.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vânzare al acestor oameni făcut la
mâna lui pan Radul mare comis și cu mulți boieri martori și oameni buni scriși în
zapis și anume: Lupul căpitan și Stanciul și Ianolie și Avram și Sima negustor și
Radul al lui Sima și din Căndești, Răzmiriță și Lupul și Gherghe al lui Dobrin și
popa Neniul și din Vernești, Jipa postelnic și mulți boieri care nu sunt scriși în
cartea aceasta. Și au vândut acești mai sus-zși numiți oameni roțile lor de moară, ei
de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megieșilor
dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

Astfel, jupan Radul mare comis a dat și a închinat și a dăruit aceste două roți
de moară mai sus-scrise sfintei mănăstiri numită Bradul, unde este hramul
Sfântului, marelui mucenic Izvorătorul de Mir Dimitrie, ca să-i fie sfintei mănăstiri
mai sus-scrise de întărire și de ajutor, călugărilor de hrană, iar jupanului Radul
mare comis și părinților lui să le fie pomană în veci.

Pentru aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri Bradul ca să-i fie aceste
două roți de moară dedină și de ohabă. Și de nimeni neschimbat, după porunca
domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și [ispravnic, Gligor]²ie mare logofăt.

Și am scris eu, Stan logofătul, în cetatea de scaun București, luna mai 24 zile și [de la]² Adam până acum, la această scriere, [trecerea]² anilor, în anul 7147 <1639>.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Bradul, Hanul Greci și Codreni, I bis/12.

Orig. slavon, hârtie (41,5 × 28,5), sigiliu mijlociu timbrat, căzut.

¹ În text **РАДУА**.

² Loc rupt în orig.

135

1639 (7147) mai <25>, București

† Adecă noi, 12 boiari ce-am fostu luoăți pre răvașe domnești de Tudor vornicul de Rătești, jurători, de-am jurat pre el cum nu ș-au vândut ocinele Beldei némișul den Țeara Ungurească, boiarii anume: jupan Lupul ce au fostu marele aga și den Frijuréni, jupan Radul ce au fost marele slujer și den Bucov, jupan Nedelco biv vel peharnic, den Berilești, Șteful ce au fost vtori postelnic, den Topolovéni, Borcea vtori dvornic și den Bunești, Dobre vtori dvornic, den Dobroiești, Voicilă vtori dvornic, den Bacicov de preste Jiiu, Stan vtori dvornic, den Măniiaci, Coadă vătah, den Chiojd, Drăgulén, den Dolbăasca, Mărgineanul, den Drângești, Vladul vtori dvornic.

Deci, deaca ne-au luoatu pre răvașe domnești, noi am umblat și amu întrebat toți oamenii de la marginea muntelui despre țara noastră și despre unguri, amândoa marginile și am întrebatu și oameni den satele Beldei. Deci noi cu sufletele noastre așa am aflat, cum au datu Tudor vornicul jupânului Beldei 350 de oi și 14 boi și 7 vaci ca să i le ție. Iară cându au mersu Tudor vornicul să-și ia den bucatele lui, Beldea i-au datu 100 de oi, iară de alalte au prinsu bâhă și au zisu că nu știe nice de o vită. Iară apoi, deaca au ieșit Tudor vornicul în țară cu oile, iar Beldea au trimes cărți la Gavriilă voievoda. Deci au apucat pre Tudor vornicul cu aprozi, deci i-au luoatu 2 părechi de rafture de argintu și o masă leșască și o bute de 100 de vedre de vinu.

După acéea, se-au prinsu lu Tudor vornicul pribegie, iară Beldea singuru cu capul lui, se-au pogorâtu la Radul voievoda. Deci au pus pâra strâmbe asupra lu Tudor vornicul, de au zisu că l-au plătit pre Tudor vornicul de la nește turci pentru o datorie. Umblat-am noi acești 12 boiari pre urma acéea; n-am putut afla nici un boiarin sau săracu sau măcar ce fel de om să știe așa cum să fie dat Beldea măcar un ban pentru Tudor vornicul, nici au arătat Beldea zăpis cum să-și fie vândutu Tudor vornicul ocinele Beldei.

Deci au juratu înaintea noastră întâiu den Măniiaci, Mareș cu tot satul și Tudor Verzea și den Făcăiani, Dragul cu tot satul, den Cerașu, Stoica cu tot satul și den Zeletin, Oprea cu tot satul și den Bătrâni, Mânzatul cu tot satul, den Măniiaci, Șteful și alții mai proști, câți n-am putut scrie. Și au mărturisitu înaintea noastră toată curtea lu vodă, curtea de țară și curtea domnească cum nu easte Tudor vornicul vinovatu nimica Beldei. Dereptu a[céea]¹, am jurat și noi pre Sfânta Evanghelie în sfânta [be]¹searecă. Și am făcut aceasta carte a noastră lu Tudor vornicul, ca să fie în bună pace de cătră Beldea și de cătră toate rudele lui să fie în pace Tudor vornicul, el și feciorii lui și nepoții și strenepoții.

Și ispravnic au fostu cu noi Stanciul al doile portariu. Și am juratu a dooa zi de Ispas, în cetate în București.

Iar sluga Beldei, Curta Ianci n-au vrut să între în besérecă, ci au fugit cu răvașul domnescu.

Pis measeța mai <25>², vă leat 7147 <1639>.

Lupul aga ot Lapoș.

DANIC, Col. Doc. Muntenești, LXXVI/9.
Orig., hârtie (29 × 44), 12 sigilii inelare aplicate.

¹ Loc rupt în orig.

² Ziua refăcută după sărbătoarea religioasă Ispas (Înălțarea Domnului).

136

1639 (7147) mai 26

† Adecă eu, Dobromir, feciorul Vladului den Bârcă, făcut-am acesta al meu zăpis la mâna jupânului Diicului vel agă, ca să fie de mare credință cum să știe pântru o nevoie ce am avut pântru un cal ce am furat al Micului den Gabru. Deci Micul au îmblat cu oamenii armașului celui mare, că au fost pârcălabi în Slatină. Deci fugindu noi cu calul să trecem în Țara Ungurească¹, iară când au fost la Greblești, ei ne-au ajunsu păgubașii și cu oamenii armașului celui mare dempreună. Deci ne-au prinsu și ne-au legat și ne-au dus la București și m-au ajunsu cu divanul să mă spânzure.

Deci văzându eu peirea, într-alt chip n-am putut face să scap cu cap, ci am mersu la jupânul Diicul mare agă, de am luat bani de m-am vândut să-i fiu rumân și cu moșie cu tot, însă bani am luat 3 200 pre capul meu și pre moșia mea și pre feciorii miei, anume Nica, și câți îmi va mai da Dumnezeu. Și m-am vândut de a mea bunăvoie și fără de nici o silă, ci numai pântru capul meu, că mi-am² scumpărat capul de la ștreangu.

Și cându m-am vândut, fost-au mulți boiari mărturie, anume: Nica căpitan ot Târgoviște și Drăgoi logofăt ot Fălcoi i Vladul postelnic ot Bârsești i jupânul Cârstea cămărașul. Și megiiși demprejurul locului meu încă au fost la aceasta tocmeală, anume: Stroe den Bârcă și Cârstea meșterul i Opriș ot Bircii.

Și am scris eu, Tudor logofătul ot Slăvitești, cu mâna mea.

Și pântru să să știe și să crează, pusu-mi-am² pecétea mai jos.

Pis measeța mai 26, vă leat 7147 <1639>.

Eu Dobromir

Eu Cârstea vameș³

Eu Nica⁴ căpitan

Drăgoi logofăt

Eu Vladul mărturie⁵.

DANIC, M-rea Plumbuita, IX/3.

Orig. rom., hârtie (31 × 21), 3 sigilii inelare în tuș.

¹ Оҹнѣрѣаскъ.

² мѣам.

³ Ad. peste alt nume.

⁴ Нирка.

⁵ мѣртирин; semnături autografe.

Adecă eu, jupâneasa Mușa, ce au fost jupâneasa Paraschivii postelnic ot Boleasca, ot sud Elhov, împreună cu fiu-mieu, Vintilă, scris-am acest al meu zăpis, ca să fie de mare credință la mâna jupânului Ghinei neguțătorul și a frăține-său Franții, cum să să știe, când au fost acum, în zilile domnului nostru creștin Basarab voievod, iar eu, jupâneasa Mușa, împreună cu fiu-mieu, Vintilă, vândut-am toată partea noastră de ocină și cu rumâni, din sat din Făcăieni, ot sud Ialomița, din câmpu, din pădure și din apă, oricât să va alege partea noastră, cu rumâni, de preste tot hotarul, drept ughi 90. Și ne-au dat toți banii în mâna noastră. Și o am vândut de a noastră bunăvoie, fără nici o silă, cu

știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus și din jos, ca să fie dumnealor moșie și coconilor, stătătoare în veacu.

Și la tocmeala noastră fost-au boieri mărturie, anume: jupan Theodosie vel ban al Craiovei i jupan Hrizea vel dvornec și jupan Gligore vel logofăt i jupan Radu vel vistier i jupan Preda vel spatari i jupan Buzinca vel cliucer i jupan Socol vel stolnec i jupan Radu Mihalcea vel comis i jupan Vucina vel paharnic i jupan Costandin vel postelnic și alți mulți boiari carii-și vor pune mai jos pecețile.

Aceasta scriem și mărturisim, ca să se știe și să se crează.

Și pentru credința, am pus și pecețile.

Am scris eu, Stan logofăt, în București, mai 26, leat 7147 <1639>.

Vintilă. Eu Nica logofăt. Theodosie vel ban. Hrizea vel dvornec. Grigorie vel logofăt.

M-rea Dochiarou, nr. 620.

Orig. rom., hârtie (42,5 × 24,4).

Reprodus după copie la DANIC, Ms. 314, f. 196.

Rez., Marinescu, *Δοξίαιριου*, p. 66, nr. 65.

138

1639 (7147) mai 28, București

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Rumânească, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dat-am domniia mea această poruncă a domni<i>i mele sfintei și dumnezeieștii besérici din orașu domni<i>i mele din București, unde easte hramul cinstita, sfânta Blagoveștenie a Născătoarei de Dumnezeu și preoților de la clirosul domni<i>i mele, ca să aibă a ținea un vad de moară în apa Dâmboviții despre baie, despre ostrov, de acea parte, pentru că acest vad de moară ce s-au zis mai sus, au fostu dat și miluit de răposatul Radul vodă, feciorul Mihniei voievod, din domniia dintâi, sfintei beséricii domnești, pentru pomana, de când au fostu eclisiarh popa Borcea, ca să fie sfintei besérici de întărire și preoților de chiverniseală și domniei mele, vecinică pomenire, ca să păzească preoții la sfânta besérică și să le fie acel vad de moară ohabnică în veci. Și de atuncea, tot au stăpânit preoții acest vad ce s-au scris mai sus cu bună pace și au făcut preoții doao roate de moară într-acel vad, cu multă cheltuială și cu mare osteneală.

După aceea, când au fostu în zilele lui Alexandru voievod, feciorul răposatului Iliiaș voievod, întru întâiul rând de domnie, iar domniia sa au călcat pomana Radului voievod și au luat Alexandru vodă morile gata din mâinile preoților de la clirosul domni<i>i mele, de le-au dat călugărilor de la sfânta mănăstire Plumbuita

de la Colintina (hramul Sfântul Ioan)¹, fără de cale. Apoi, deaca au venit Radul voievod în al doilea rând de domnie, iar domniia sa iarăși au dat morile beséricii domnești, cum au fost date de domniia lui și din rândul dintâi. Și am văzut domniia mea și cartea răposatului Radului voievod de milă, pentru aceste mai sus-zise mori, de când au fost curgerea anilor 7131. Și au cumpărat Radul voievod alt vad de moară la Boleasca, pentru acel vad de moară al sfintei besérici domnești, de l-au dat călugărilor de la Plumbuita, vad pentru vad.

Deci, când au fost în zilele lui Alexandru voievod, feciorul Radului voievod, după moartea tatâne-său Radului voievod, s-au sculat călugării de la sfânta mănăstire, hramul Sfânta Troiță, ce easte din josul orașului Bucureștilor, pe vremea ce-au fost răposatului părintele vlădica Grigorie igumen la sfânta mănăstire Sfânta Troiță. Apoi preoții n-au cutezat să să părăscă cu sfinția sa, ci au stăpânit călugării de la Sfânta Troiță, morile sfintei besérici în silă și fără de dreptate.

Iar după aceea, când au fost acum, în zilele domni<i>i mele, după moartea părintelui vlădicăi Grigorie, iar popa Borcea eclisiarhul și popa Stanciul și popa Dragul de la beserica domniei mele, ei au venit înaintea domniei mele la marele divan, la pâra cu igumenul [...]² de la Sfânta Troiță de s-au pârât de față. Și au arătat preoții la divan cartea răposatului Radului voievod, de milă, pentru acel vad ce s-au zis mai sus. Și încă am silit domniia mea pe preoții din clirosul domnesc, de au adus înaintea domniei mele, mărturii la divan, pre igumenul Ignatie de la sfânta mănăstire Sneagovul și igumenul Anthim de la Sfete Gheorghie și 12 preoți din București, anume: popa Dumitru cel bătrân și popa Drăgoiu cel bătrân și popa Manta și popa Stanciul de la Sârbi și popa Marco și popa Bârcă și popa Petco și popa Stanciul și popa Ivan și popa Tatomir și popa Mârzea și popa Stoica și bătrânii orașului, anume: Nița biv vel agă i Mușat căpitan i Dumitru iuzbașa i Iancul săpunarul i Vladul județul i Vladul Gură i Balomir i Manea Biglarul i Vasilie ceașul i Dumitru vataf za dorobanți i Stan vataf și mulți oameni buni de au spus și au mărturisit toți înaintea domniei mele, cu sufletele lor, cum au fost dat acel vad de moară popilor de la clirosul domniei mele, cum s-au scris mai sus.

Întru aceea, domniia mea însumi am căutat și am judicat după dreptate și după legea lui Dumnezeu, împreună cu părintele nostru, chir vlădica Theofil și cu toți cinstiții boiarii domniei mele. Și văzând domniia mea atâta preoți și atâta mărturii, iar domniia mea însumi am dat și am miluitu, ca să fie acel vad cu morile ai sfintei besérici domnești, cum au fost dat și de răposatul³ Radul voievod, ca să fie sfintei besérici de întărire și preoților din clirosul domnesc din București (hramul Blagoveșteniiia Născătorii de Dumnezeu)¹ de baștină și ohabnică în veci, ca să fie și domniei mele pomană. Însă să să știe, să ia preoții domnești carei pomenescu pre domniia mea, la sfântul jărtvénic, trei părți de la moară din tot venitul, iar diiaconii să ia a patra parte, iar grămățici nimica treabă să n-aibă, fără numai popii din clirosul domnesc, pentru că s-au pârât de față preoții cu călugării de la Sfânta Troiță și au rămas igumenul [...]² de lege și de judicată dinnaintea

ест был при дѣиіи нѣнѣ въ дѣни господства ми, а Радѣл пришлецѣл ѡн ест был свѣци вечинѣ съ дѣлница его Василіев спатар, сынѣ Мѣшатѣв вистіарюл. Въ томъ, Василіе спатар, ѡн был продавал дѣлница Радѣлов пришлецѣл колико [више]² пис, без ѡн, Стафіев ѡт Питеци, тѣстѣ Аврамов кѣпцѣ. Потомъ, Стафіе кѣпно със жина его, Тѣдора, ѡни ециже ест был продавал ѡт сіе више речена дѣлница половинѣ зетомъ си, Аврамов кѣпцѣ, за ѣги кѣ, а дрѣга половинѣ ѡт дѣлницѣ дал ю ест емѣ прѣкю, іакоже да имати дрѣжати Аврамъ кѣпцѣ дѣлница за пльно, пакиже ѡчина без вечинѣ, и със запис ѡт рѣка Стафіев ѡт проданіе и ѡт прѣкю със свѣдѣтеліи, по име: ѡт Уѣмечи, Ялѣѣи и ѡт Питеци, Накшѣл и Геѡрге и Дѣмитрѣл попа Савев и Иванъ логофет.

И паки покѣпил Аврамъ кѣпцѣ ѡт на Дрѣганъ ѡт Брѣнеци єдинъ розоръ за виноградѣ, ѡт врѣхъ дѣри ѣ вале, за ѣдѣ новци готови и със запис ѡт проданіе <и> със алдѣмѣшари, по име: ѡт Брѣнеци, Мѣхаю и Стоикица и Воилѣ и Никѣарѣ Ливит и Неделѣ и Милѣ и еренъ Соарѣ іи Иѡника и Станчиѡл и Неделѣ и Милѣ и Мѣина и Мѣхѣл ѡт Горготѣ и Соарѣ и пакъ Соарѣ Стоикицевъ и Стоика Мѣашѣв іи Иѡн.

И пакъ покѣпил Аврамъ кѣпцѣ єдна виноградѣ ѣ Брѣнеци ѡт на Соарѣ и ѡт на братъ его, Лазаръ, за ѣвѣ новци готови и със запис ѡт проданіе и със алдѣмѣшари котори сѣт више речени.

И пакъ да ест Аврамовъ кѣпцѣ часть Симѣдрѣв ѡт виноградѣ ѡт Брѣнеци вѣсахъ, ѡт врѣхъ дѣри ѣ вале, понеже ѡ ест покѣпил Аврамъ кѣпцѣ ѡт на Симѣдрю ѡт Брѣнеци, за ѣз новци готови и със запис ѡт проданіе и със свѣдѣтеліи алдѣмѣшари више речени.

И пакъ покѣпил Аврамъ кѣпцѣ єдна виноградѣ ѡт на Нанчиѡл ѡт Брѣнеци, часть его вѣсахъ, ѡт врѣхъ дѣри ѣ вале, за ѣгѣ новци готови и със запис ѡт проданіе и със свѣдѣтеліе написани въ запис.

И продадоше сѣи именити людіе іже више писъ ниѣни части за ѡчинѣ, ѡни за ниѣни добровѣлѣ имѣ, безъ ни єдна силѡст, със ѡѣзнаніа вѣсемъ мѣгѣшомъ ѡт горъ и ѡт изъ долъ и ѡт прѣдъ господства ми. И видѣхѣмъ господство ми и записѣ сѣмъ вѣсамъ людемъ котори сѣт више писани на рѣка Аврамовъ кѣпцѣ.

Сего ради, дадахъ и господство ми Аврамовъ кѣпцѣ іакоже да ест емѣ сѣе ѡчине, єже сѣт више речени, ѡ чине дѣдинѣ и въ ѡхѣв, сыновѣмъ и видѣкомъ и прѣвѣнѣчетѣмъ. И не ѡтъ когѣждѣ непѣтокновѣнно, поризѣмъ господства ми.

Сеже ѡѣво и свѣдѣтеліе поставѣемъ господство ми: жѣпанъ Ѳѣѡдѣсѣи євѣлѣкѣи банъ Крѣлевскѣи и жѣпанъ Хриза євѣлѣкѣи двѣрникъ и жѣпанъ Глигоріе євѣлѣкѣи логофетъ и жѣпанъ Радѣл євѣлѣкѣи вистіаръ и жѣпанъ Прѣда євѣлѣкѣи спатарю и жѣпанъ

БѢзника великій ключар и жѢпан Сокол великій столник и жѢпан РадѢл великій комис и жѢпан БѢчина великій пѢхарник и жѢпан Кос[тандин]² великій постѢльник. И исправник, Глигоріе великій логофетъ.

И начертахъ азъ, Първоуа граматик, въ на столни градѢ наша рекше БѢкѢрещи, мѢсеца май кѢ дѢни ѡт Адамлеже до нынѢ, текѢщаго лѢтом, въ лѢтѢ зрѢмз, лѢт Господина дхлѢ.

† Іѡ Матею воевода, милостію Божию господинъ.
Іѡ Матею воеводъ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui negustor, anume Avram, din orașul domniei mele din Târgoviște și cu fiii lui, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie o [...] ¹ delniță la Izvorani toată, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului de peste tot hotarul, oricât se va alege, și cu vinăriciul din deal, din cap până în cap, însă numai delnița fără vecini, pentru că această delniță mai sus-scrisă a fost a lui Radul străinul [din] ² Izvorani. Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Radul străinul, el a fost vecin cu delnița lui al lui Vasile spătar, fiul lui Mușat vistierul. Întru aceea, Vasilie spătar, el a vândut delnița Radului străinul cât este mai [sus] ²-scrisă, fără el, lui Stafie din Pitești, socrul lui Avram cupețul. După aceea, Stafie împreună cu femeia lui, Tudora, ei au vândut jumătate din această delniță mai sus-zisă ginerelui lor, Avram negustorul, pentru 24 de ughi, iar cealaltă jumătate din delniță i-a dat-o zestre, ca să stăpânească Avram negustorul delnița deplin, iar ocină fără vecin, și cu zapis de vânzare și de zestre de la mâna lui Stafie cu martori, anume: din Ciumești, Alexie și din Pitești, Neacșul și Gheorghe și Dumitru al popii Sava și Ivan logofătul.

Și iar a cumpărat Avram negustorul de la Drăgan din Brănești un răzor de vie, din vârful până în vale, pentru 4 500 bani gata și cu zapis de vânzare <și> cu aldămășari, anume: din Brănești, Mihaiu și Stoichița și Voilă și Nicoară Livit și Nedelea și Milea și preotul Soare și Ionica și Stanciul și Nedelea și Milea și Măinea și Mihul din Gorgota și Soare și iar Soare al lui Stoichița și Stoica al Moașii și Ion.

Și iar a cumpărat Avram negustorul o vie la Brănești de la Soare și de la fratele lui, Lazar, pentru 2 200 bani gata și cu zapis de vânzare și cu aldămășari care sunt mai sus-ziși.

Și iar să-i fie lui Avram negustorul partea de vie a lui Simedru din Brănești toată, din vârful până în vale, pentru că a cumpărat Avram negustorul de la Simedru din Brănești, pentru 7 000 bani gata și cu zapis de vânzare și cu martori aldămășari mai sus-spuși.

Și iar a cumpărat Avram negustorul o vie de la Nanciul din Brănești, partea lui toată, din vârful până în vale, pentru 3 600 bani gata și cu zapis de vânzare și cu martori scriși în zapis.

Și au vândut acești numiți oameni care sunt mai sus-scriși părțile lor de ocină, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megieșilor din sus și din jos și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapisele tuturor acestor oameni care sunt mai sus-scriși la mâna lui Avram negustorul.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Avram negustorul ca să-i fie lui aceste ocini, care sunt mai sus-zise, ocini dedine și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Cos[tandin]² mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am însemnat eu, Pârvul gramatic, în cetatea noastră de scaun numită București, luna mai 29 zile și de la Adam până acum, cursul anilor, în anul 7147, anul Domnului 1639.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

BAR, Doc. ist., DCCXCI/4a.

Orig. slavon, perg. (36,5 × 53), rupt puțin la îndoituri, sigiliu mijlociu timbrat.

Cu patru fotocopii și o trad. rom. la DANMB, Arhiepiscopia Romano-Catolică, I bis/9.

¹ Loc răzuit în orig.

² Loc rupt în orig.

† Eu, Stoian, feciorul Budei ot Țigănești, scris-am acesta al meu zapis să fie de credință la mâna finului¹ Vladului, cum să se știe că i-am vândut o siliște în sat în Țigănești, în lungu din casa Manei până în cursura Vâlcélei și în latul pași 18, drept 650 de bani gata și o-m vândut de a mea bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor den sat.

Și la tocmeala noastră au fost mărturie: popa Stanciul, popa Ivul, Radul diiac², Oprea, cumnatu-mieu ot Pitești, Neașul stolnic i Nan postelnic i Marica i Dumitru i Vitan i Vlaicul și încă alți mulți omeni buni. Și o-m vândut de a mea bunăvoie, ca să-i hie moșie ohabă. Și pentru credința, mi-am pus dégetul, ca să se crează.

Ispisah az, Necula logofet, measeța mai 30 dni, vă leat 7147 <1639>.

Eu Stoian sin Budei ot Țigănești.

Muz. de Ist. și Artă al Mun. Buc., nr. 13 864.

Orig. rom., hârtie (15,5 × 21).

¹ Ф8и8л8и.

² „Radul diiac” ad. interlinear.

141

1639 (7147) mai 30

† Милостією Божією, Їѡ Матею Басарабъ воеводъ и господинь. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми lu Hadâr-bei, ca să aibă pace de cătră Sima vătahul și de cătră făméia lui, Vlada și de cătră ficiorii lor, pentru ocina lor de la Stâlpéni, care o au fostu vândut lu Hadâr-bei și apoi de la Hadâr-bei o au cumpărat Sava logofătul, pentru că au venit Sima vătahul și cu făméia lui, Vlada, împreună cu Hadâr-bei și cu Sava logofătul de față în divan naintea domni<i> méle. Și așa pârâia Sima vătahul cu făméia lui, Vlada, cum n-au vândut lu Hadâr-bei ocina lor de la Stâlpéni. Iar Hadâr-bei au scos zapisele Simei vătahului și a fămei<i> lui Vladei, scriindu cu mulți boiari mărturie în zapis cum au cumpărat acea ocină de la Stâlpéni, Hadâr-bei de la dânșii¹, drept ughi 117.

Și așa scriia în zapisele Simei și a fămeii lui, Vlada, cum să fie volnic Hadâr-bei, de nu va vrea să o ție el, să aibă a o venderea acea ocină cui va fi voia lui, cum o au fost și vândut, încă mai dinainte vréme, Savei logofătul cu casele și cu vii, cu vad de moară și cu tot venitul dreptu acei bani ce scrie mai sus, pentru că au fost volnicit Sima vătahul și făméia lui, Vlada, pre Sava logofătul cu zapisul lor, ca să cumpere acea ocină de la Hadâr-bei.

Drept acéea, domnia mea am căutat și am judecat după cum scrie zapisul Simei vătahul și a fămei<i> lui, Vlada, ca să aibă Hadâr-bei bună pace de către Sima vătahul și de cătră făméia lui, Vlada, pentru că au rămas Sima vătahul și făméia lui, Vlada, de lege și de judecată din divan, ca să fie volnic Hadâr-bei să o vânză cum o au și vândut. Iar Sava logofătul să aibă a-și ținérea ocina cum scrie mai sus cu bună pace, cum o au și cumpărat de la Hadâr-bei, ca să-i fie Savei logofătul moșie ohabnică lui și coconilor lui, în véci.

И не ѡт кождо непо<ко>лѣбимо, поризмо господства ми. Инако да нѣст.

Исправник и сам рече господства ми.

Пис ман ѿ дѣни, въ лѣт 7383 <1639>

† Їѡ Матею воевѡда, милостію Божію господинь.

Їѡ Матею воеводъ <m.p.>

Muz. de Ist. și Artă al Mun. Buc., nr. 25 450.

Orig. rom., hârtie (21 × 30), sigiliu mijlociu, timbrat.

Търнов тако да ест съю брод ѿт водиницѣ и със нивове и със ливадѣ ѿчинѣ и въ
ухав. И не ѿт кождо непоклѣвимомѣ, по реченими господства ми.

И еше и клетвѣ положихъ господство ми: кого не почитет и не поновит, но
поперет и исхавит тогда да ест трѣклет и анаѣма и афѣрисан ѿт тѣи свѣти
штеци иже въ Никѣа.

И сведѣтелии положихъ господство ми: пан Ѳеодосіе вел бан и пан Хризѣ вел
дворник и пан Глигоріе вел логофет и Радоуѣ вел вистѣар и Преда вел спатар и
Сокол вел столник и Радоуѣ вел комис и Вѣчина вел пехарник и Костандин вел
постелник. И исправник, Михо втори¹ логофет.

И писахъ аз, Стопка логофет, 8 Вѣкѣрци, <мѣсеца> май ѿ, лѣтъ 737ми.

† Іѿ Матею воевода, милостію Божію господинѣ.

Іѿ Матеи воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara
Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii
mănăstiri, numită Târnov, din orașul domniei mele din București, hramul Sfinților
Apostoli Petru și Pavel și părintelui egumen Arsenie arhimandritul și tuturor
călugărilor care trăiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-scrisă un
vad de moară în apa Colentinei și cu locul din jurul morii și cu obrațiile ogoarelor,
lângă popa Costandin și popa Hiera, oricât se va alege, pentru că acest mai sus-
zis vad de moară și cu ogoarele au fost de cumpăratură ale sfintei mănăstiri Târnov,
de la Ivan, fiul lui Darciul și de la Tudor, fiul popii Bratul, pentru 4 000 aspri
gata. Și cheltuiala cu aldămășarii, aspri 3 000, încă dinainte vreme, din zilele
domnilor bătrâni.

Și iar a cumpărat sfânta mănăstire mai sus-scrisă 1 livadă, care este lângă
această moară din jos, de la Ivan, fiul lui Darciul din București, pentru 400 aspri
gata, încă mai dinainte vreme, cum am văzut domnia mea și cartea lui Vâlcan
județul cu 12 pârgari și cu mulți oameni buni orășeni, de cumpăratură, când a fost
trecerea anilor 7094. Și a tot ținut sfânta mănăstire, care este mai sus-scrisă, acest
vad de moară și cu ogoare și cu această livadă cu bună pace. Iar apoi, când a fost în
zilele răposatului Radu voievod, fiul lui Mihnea vodă, iar jupanița Nedelca, ea a
sărit cu pâră pentru acest vad de moară, care este mai sus-scris, spunând cum că a
avut Ioan o parte oarecare în acest vad. Și s-au pârât de față înaintea lui Radu
voievod și a rămas ca nici o treabă < să nu aibă > în acest vad, că a umblat în deșert
și fără treabă. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radu voievod și cărțile
părintelui vlădicăi Luca de pâră și de rămas și cu mare blestem și cărțile lui
Alexandru voievod, fiul lui Radu voievod.

Pentru aceea și domnia mea, încă am înnoit și întărit cu această carte a
domniei mele cum este mai sus-scris și am dat domnia mea sfintei mănăstiri
Târnov ca să-i fie acest vad de moară și cu ogoarele și cu livada ocină și de ohabă.
Și de nimeni neschimbat, după spusele domniei mele.

Și încă și blestem am pus domnia mea: care nu va cinsti și nu va înnoi, ci va călca și va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia.

Și martori am pus domnia mea: pan Theodosie mare ban și pan Hrizea mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și Radul mare vistier și Preda mare spătar și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Miho al doilea¹ logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofătul, în București, <luna> mai 30, anul 7148 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, Ms. 1233, f. 340–341.

Copie slavă din 1932, cu data 1640 și cu o trad. rom., cu data 1637.

Datat după divan.

¹ În copie **вєл.**

143

1639 (7147) iunie, Târgoviște

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Rumânească. Dat-am domnia mea această poruncă a domni<i>i mele satului Mățăul de Jos ot sud Mușcel, carele easte al săracilor din orașul domni<i>i mele din Câmpul Lungu, ca să fie în pace și slobod de bir și de talere și de împrumutare și de găleata de fân și de cal, dă bou i de [...] și de miere și de ceară și de slujba domnească și de podvoade și de mertice și de dijma stupilor i goștinarilor și a rămătorilor și de oaie de slugerie și de plaiu și de cai de olac și de toate dăjdiile, câte vor fi preste an în țara domni<i>i mele, de către nimeni băntuială să nu aibă, pentru că însumi domnia mea m-am milostivit de i-am iertat cum au fost iertați și în zilele altor domni bătrâni.

Și am văzut domnia mea și cărțile de milă ale acestor săraci: cartea răposatului Negru vodă și a fiului său, Vlad vodă și cartea lui Vădislav vodă și cartea strămoșului domni<i>i mele, răposatul Basarab voievod și a ginerei-său, Radului vodă și a Mircii voievod și a lui Moisi voievod și cartea bătrânului răposatului Alexandru voievod și a nepotă-său Radului voievod și a lui Gavril vodă și iarăși cartea Radului vodă din domnia a douoa și cartea fii-său, Alexandru voievod și a lui Alexandru voievod Iliăș și cartea lui Leon voievod, tot de întărire, făcute una dupe alta cu mare blestem.

Drept acéea și domnia mea încă însumi am întăritu și am înnoit acele cărți vechi cu această carte a domni<i>i mele, pentru că acel sat, Mățău de Jos, ce s-au

scris mai sus, ei n-au fost în rândul țării, ci au fost de treaba și hrana săracilor și a gârbovilor și a șchiopilor din orașul domni<i>i mele din Câmpul Lung și să aibă a lucra la morile lor și la toate trebile ce le va trebui și la biseareci. Ei să aibă bună pace pentru toate, dupe cum easte scris mai sus, precum au fost iertați și mai nainte vreme. Drept acéea și voi, boiarilor și slugilor domni<i>i mele, cari veți umbla într-acest județ, voi încă să căutați foarte și să vă încredințați și să-i lăsați în pace pentru toate câte s-au scris mai în sus. Iar care om s-ar ispiti a-i supăra pre dânșii, acel om rea urgie va lua de la domnia mea.

Încă și blestem am pus domnia mea: dupe petrecerea domniei mele, pre carele va alege domnul Dumnezeu a fi domnu Țării Rumânești, au din neamul nostru, au dupe păcatele noastre din alt neam, să aibă a cinsti și a înnoi și a întări această carte a domni<i>i mele de milă, dupe tocmeala ce easte mai sus-scrisă, pre acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui și în veacul viitor, sufletul lui la odihnă. Iar de nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domni<i>i mele, ci o va călca și o va strica și o va lăsa la pustiire, acel om să fie proclat și anathema de 318 sfinți părinți de la Nichea și să aibă parte cu Iuda și cu Ariie la un loc și să-i fie aceluia pârâși Sfântul Ioan Botezătorul în zioa cea înfricoșată și viitoare a lui Isus Hristos la a douoa venire, unde nu easte fățarie în veci, amin.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Theodosie vel ban de la Craiova i jupan Hrizea vel vornec i Grigorie vel logofăt i Radu vel vistier i Preda vel spătar i Buzinca vel clucer i Socol vel stolnic și Radu vel comis i Vucina vel paharnic i Costandin vel postelnic. Însumi domniia mea am zis.

Și am scris eu, Pârvul spudeiu, în scaunul orașului Târgoviștii în luna lui iunie, leatul 7147 <1639>.

DANIC, Doc. Diplomatice 29, nr. 1.

Copie rom., în ocolnica satului Mățau din 1761 octombrie 20.

EDIȚII: Șucu, *Mățau*, p. 144–145; idem, *Mioarele*, p. 26–29; Pârnuță, Trâmbaciu, *Doc. Câmpulung*, I, p. 186–188.

¹ Loc alb în copie.

144

1639 (7147) iunie 1

Милостією Божією, Їв Матею Бъсърва воеводъ и господинъ. Дават господство ми сїю повеленїа господства ми слѣсем господства ми, Danciului logofăt ot Pârâiani, ca să fie volnic cu această cartea domni<i>i méle de să-ș ție

ocina ce au cumpărat de la Radul slujer Frejureanul și de la jupâneasa lui, Mariia, de sat, de Vălénii ce să chiamă Homénii și ocina ce are în Sășcior și în Ciortești, de pădure, de apă, de câmp, carii easte hotărâtă și nehotărâtă și carii easte și de cumpărătoare și de moșie a lu Nan logofăt, pântru că o au fost cumpărat încă în zilele lu Leon voievod, drept ughi 40. Deci <de> atuncea până acum tot o au ținut cu bună pace.

Iar când au fost acum, iar ei au venit de față, în divan, naintea domnie<i> méle și așa pârâia Radul slujer cum nu i-au dat Danciul acești bani toț ce scrisu mai sus, ce i-au dat numai ughi 17, ce să-i dea moșie numai de acești bani. Iar Danciul logofăt scos-au zapisul Radului slujer de la mâna lui și cu pecetea lui și cu multe mărturii cum au cumpărat aceste ocine ce scriisu mai sus, drept ughi 40 și scriind zapisul să-i dea moșie de acești bani pre cumpărătoarea și pre cărțile lu Nan logofăt, cum au fost cumpărat el.

Și au rămas Radul slujer den divan de mare rușine.

Drept aceea, am dat domnia mea Danciului logofăt ca să-ș ție moșia ce au cumpărat ce scriie mai sus, cum au ținut cu bună pace și până acum. Și de niminea opreală să n-aibă naintea cărții domnie méle.

Инако да нѣст, по рече господства ми. И сам рече господства ми.

Пис мѣсеца юніе 4, въ лѣт 7303 <1639>.

Іу Матею воєводъ <m.p.>

BAR, Doc. ist., XXXI/129.

Orig. rom., hârtie (29 × 20,5), sigiliu inelar mic în tuș.

145

1639 (7147) iunie 2, București

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domnu a toată Țara Românească. Dat-am domnia mea această poruncă a domni<i>i mele cinstitului boierului domniei mele, jupan Radu vel vistier și feciorilor lui, câți Dumnezeu îi va dăru, ca să-i fie lui moșie în Doicești, din sus de satul Bărbăteștii în județul Dâmboviții, însă partea lui Hrizan postelnicul, toată din câmp și din pădure și din apă și cu vie în deal și cu loc de casă în siliștea satului și cu toți rumânii, câți se vor afla în partea lui și cu țigani și cu grădină și cu mori, care sunt făcute pe acea moșie în apa Ialomiții și cu tot venitul de peste tot hotarul, oricât să va alege și cu o parte de moșie în Șotânga, a treia, de către alți frați ai lui.

Însă să se știe țigani, anume: Ganea cu feciorii lui și cu toată cemetenia lui și Platoș țiganu cu feciorii lui și cu tot sălașul lui și Avram țiganul cu feciorii lui și cu tot salașul lui și alți țigani câți s-ar afla ai lui Hrizan postelnicul, pentru că aceste

moșii și rumâni și țigani și vii au fost de baștină ale lui Hrizan postelnicul, fratele lui Nan postelnicul.

Deci Hrizan postelnicul, el au fost ținut pe jupâneasa Marula, fata lui Dan vistieru, mătușa lui Tatul logofătul și a lui Marcul logofătul. Și au fost luat cu multe zestri și moșii și rumâni și țigani și cu multe ferecături de aur cu mărgăritar. Și cât au petrecut împreună, au vândut Hrizan postelnicul și moșii și rumâni și țigani și multe scule, de le-au mâncat și le-au risipit și feciori din trupul lui n-au făcut.

Apoi, după moartea jupâneasii Mari<i>i, iar Tatul logofătul <și cu Marcu logofătul>, nepoții lui Dan vistier, ei au apucat pe jupâneasa Frusina, care o luase Hrizan postelnicul cu a doua cununie și făcuse o copilă, anume Chira, și pe Nan postelnicul, fratele lui Hrizan postelnicul, ca să dea seama de zestrea mătușă-si jupâneasei Mari<i>i. Și s-au pârât de față înaintea domniei mele, la divan.

Drept aceea, domnia mea au trimis pe cinstitul și preasfințitul părintele nostru, chir vlădica Teofil, împreună cu doi boieri, jupan Buzinca vel clucer i jupan Costandin vel postelnic, ca să judece și să aleagă zestrea mătușă-sa. Și s-au dus toți dimpreună, înaintea părintelui vlădichii și înaintea acelor boieri, de o au judecat și au ales zestrile mătușă-si Mari<i>i, ughi 300, ca să aibă a da fata lui Hrizan postelnicul, carea o făcuse cu jupâneasa Frusina, să stăpânească moșiile ce scrie mai sus. Iar, de nu va da banii, să aibă a stăpâni Tatul logofătul și Marcul logofătul toate moșiile, rumâni și țigani și orice s-ar afla ale lui Hrizan postelnicul.

Drept aceea, jupâneasa Frusina și cu fata lui Hrizan postelnicul, ele n-au avut banii să dea, ci au făcut de la mâna lor zăpis la mâna Tatului logofătul și a lui Marcu logofătul, până la o zi, ca să aibă a da banii. Ci iarăși s-au mutat zi peste zi, și tot n-au putut să dea banii, ci au venit jupâneasa Frusina și cu fie-sa, Chira a lui Hrizan postelnicul și cu Nan postelnicul și cu Pană, feciorul lui Drăghici spătaru înaintea domniei mele la marele divan, de au mărturisit cu gurile lor cum că n-au banii de unde să-i dea, ci au făcut zăpis, ca să aibă a stăpâni Tatul logofătul și Marcul logofătul acele moșii și rumâni și țigani a lui Hrizan postelnicul, ca să le fie lor de moștenire, ori de vor vrea să ție, ori de vor vrea să vânză, pentru zestrile mătușă-sa. Și cine va vrea să cumpere, să le moștenire cu bună pace în veci.

Drept aceea, lor nu le-au trebuit, ci le-au făcut vânzătoare dinaintea domniei mele din divan. Și au făcut tocmeală cu cinstitul boierul domniei mele, jupan Radul vel vistier, de i-au vândut toată moșia lui Hrizan postelnicul din sat din Doicești și cu rumâni și din Șotânga și cu mori și cu țigani, cum scrie mai sus, de i-au vândut lui drept ughi 300. Și le-au dat lor toți banii deplin cu care bani au în<n>oit Tatul logofătul și Marcul logofătul sfânta mănăstire a moșu-său, Dan vistieru, care este pe malul Colintini<i>, ca să fie lor pomenire. Și așa s-au tocmnit cum, s-ar scula cineva și vreodată cu vreo pâră, pentru această moșie, să aibă pâră aceea a o purta și toată gâlceava ce ar fi Tatul logofătul și Marcul logofătul, iar moșiile toate să fie ale Radului vistieru, moșie neîntorcătoare, cu bună pace, pentru că așa s-au tocmnit

de a lor bunăvoie. Și am văzut domnia mea zapisul Tatului logofătul și a frăține-său, Marcul logofătul, la mâna lui jupan Radul vel vistier de vânzare și cu toți boierii divanului mărturie, scriși în zapis.

Drept aceea, am dat dumnealui cinstului boierului domniei mele, jupan Radu vel vistier, ca să-i fie lui această moșie și rumâni și țigani, ce scrie mai sus, moșie ohavnică, lui și feciorilor și nepoților și strănepoților lui și de nimeni să nu se clătească după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Teodosie cel ban ot Craiova i jupan Hrizea vel vornic i jupan Preda vel spătar i jupan Buzinca cel clucer i jupan Socol cel stolnic i jupan Radul vel comis i jupan Vucina vel paharnic i jupan Costandin vel postelnic. Și ispravnic, Grigorie vel logofăt.

Și am scris eu, Pârvul logofătul în scaun în București.

Iunie 2, 1639.

După publicație: Grecianu, *Genealogiile*, vol. II, p. 7–9; forma în care este exprimată data aparține editorului.

146

1639 (7147) iunie 3, București

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domnu a toată Țara Rumânească. Dat-am domniia mea această poruncă a domni<i>i mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce să chiamă Coșuna, aproape lângă Craiova, unde easte hramul ierarhului și făcătorului de minuni Nicolae al Miralichiei și părintelui egumenul Iosaf, ca să fie sfintei mănăstiri un loc de casă în orașul domni<i>i mele în București, între râu, care loc easte aproape de jitnița domnească lângă beserică, pe care loc au aflat călugării case șezătoare acum, în zilele domni<i>i mele.

Pentru că acest loc de casă, au fost miluit Mihnea voievod pe jupan Pârvul biv vel logofăt pentru dreapta și credincioasa lui slujbă. După aceea, Pârvul logofătul, el au fost făcut case pe acest loc cu cheltuiala lui, apoi pe urmă el le-au dat și le-au adaos la sfânta mănăstire Coșuna să fie metoh pentru pomana, cum am văzut domniia mea și cartea Mihnei voievod de miluire cu mare blestem de la leatul 7098.

Și iar să fie sfintei mănăstiri, ce s-au scris mai sus un loc de casă, ce să chiamă locul lui Cuciuc Arcar, cu prăvălii și cu pimnița și cu tot locul cât să va alége, pentru că acest loc de casă l-au fost cumpărat călugării de la sfânta mănăstire, ce s-au zis mai sus, de la Franca, soția lui Cuciuc Arcar, drept șapte mii¹ de aspri gata. Și încă au fost scris și șasă nume în sfântul pomelnic, drept trei mii¹ de aspri, cum am văzut și cartea lui Alexandru voievod, feciorul lui Bogdan voievod al Țării Moldovei, de la leatul 7101.

Și iar să fie sfintei mănăstiri Coșuna un loc de casă cu prăvălie, oricât să va alége, pentru că l-au fost dat și au adaos acel loc de casă la sfânta mănăstire jupan Jipa portariul pentru pomana. Și au fost ales atuncea acel loc călugării, cu buni oameni și cu preoți, cum au aflat cu sufletele lor, cum am văzut domniia mea și cartea lui Alexandru voievod ce s-au zis mai sus.

Drept aceea și domniia mea însumi, încă am înnoit și am întărit cu cartea domni<i>i mele. Și am trimis domniia mea pe boieriul domnii mele, pe Stan vtori dvornic Bașcoveanu, de au căutat și au întocmit pentru aceste mai sus-zise locuri, cum au aflat cu oameni buni, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și întru ajutoriu, iar ctitorilor întru vécinică pomenire.

Încă și blestem am pus domniia mea, dupe petrecaniia domni<i>i mele, pre carele va alége domnul Dumnezeu a fi domnu și stăpânitoriu Țării Rumânești, de va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domni<i>i mele și cărțile ale altor bătrâni domni, dupe așezământul cum easte mai sus scris, pre acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domniia lui. Iar carele nu va cinsti și nu va înnoi, acela să fie proclét și afurisit de trei sute optsprezece sfinți părinți și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia la un loc. Și de către niminea să nu să clătească, după zisa domni<i>i mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Theodosie vel ban al Craiovei și jupan Hrizea vel dvornic și jupan Grigorie vel logofăt și jupan Radul vel vistieriu și jupan Preda vel spatar și jupan Buzinca vel cluceriu și jupan Socol ot Cornățeni vel stolnic și jupan Radul Mihalcea vel comis și jupan Vucina vel paharnic și jupan Costantin vel postelnic. Și ispravnic, jupan Grigorie vel logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, carele am scris în scaunul orașului Bucureștii, în luna lui iunie 3 zile și de la Adam până acum curgerea anilor, vă leatul 7147 <1639>.

Io Matei voievod Basaraba.

DANIC, Ms. 443, f. 198r–199r.

Copie rom.

¹ мие.

147

1639 (7147) iunie 4

Adecă eu, Ion, feciorul lui Ion ot Cojăști ot sud Ilfov, scris-am acest al meu zapis, să fie de credință la mâna părintelui popei Borcii clisiarul, ca să să știe că i-am vândut acum, în zilele domnului nostru Io Costandin¹ Basarab voievod, 45 de stânjeni de ocină din Dobromir, care stânjeni sunt pre lângă popa Borcea clesiarul, în 70 de aspri gata, și cheltuiala, bani 100. Și i-am vândut de a mea bunăvoie și cu

voia feciorului meu, Ion și cu știrea nepoților miei de vară premare, anume: Cârștiian și Ionașco și Neagul ot Cojăști și cu știrea tuturor megiiășilor dimprejurul locului și din sus și din jos.

Și i-am vândut ca să fie lui moșie ohabnică și feciorilor lui în veci, iar de oamenii miei și de rudenii mea, să n-aibă treabă a-i înturnarea banii popii Borcii clisiiarul, căci i-am întreat pe toți și la nevoia mea, nu m-au căutat nimenea.

Și când am făcut acest zapis, fost-au mărturii mulți oameni buni și preoți, anume: popa Ivan al vornicului Hrizii² și popa Parascheva și vornicul³ Vladul și vornicul³ Dobre și Costea grămăticul.

Și am scris eu, Ilie grămăticul domnescu, din București, measeța iunie 4, vâ leat 7147 <1639>.

Și pentru credință, neavând inel, ci mi-i-am pus degetul.

Popa Ivan. Eu Ion. Vladul vornic. Dobre vornic. Ilie grămăticu. Costea grămăticu.

BAR, Doc. ist., MLXXXVI/2, f. 28v–29.

Copie rom.; altă copie DANIC, Ms. 260, f. 36v–37.

¹ Incongruență datorată copistului care a transcris documentul în condică; popa Borcea apare ca eclesiarh în doc. din 28 mai 1639.

² Хрезіи.

³ вѣрникѣл.

148

1639 (7147) iunie 4, București

† Adecă eu, Răducan, ficiorul lu Iovan din Corcova, scriu și mărturisesc cu acesta al miu zapis ca să fie de mare credință¹ la mâna jupânului Necolei pârcălabul ot Glogova, cum să știe că au cumpărat satul Corcova de la Vasilie, feciorul Predei spătarul, nepotul Nicăi logofătul. Dece, au căutat în cărțile satului de cumpărătoare, ce au aflat pre tată-miu scris în cărțile de cumpărătoare ale Nicăi logofătul. Dece pârcălabul Necola s-au apucat de mine și au zâs că-i sânt rumân, că află pre tată-miu scris în cărți; iar eu m-am sculat de amu mers în divan înainte Io Matei Băsărabă voivod, de m-am pârât de față cu Necola pârcălabul în divan. Dece, Necola pârcălabul m-au ajuns cu divanul de mi-au dat să jur² lege cu 12 boiari, cum n-au fost tată-miu rumân, nece au luat bani de la Nica logofătul. Iar după aceea, am plecat³ capul cu pace și cu rugăciune cu mulți boiari, ca să mă lase de rumânie, iar eu să-i dau un țigan anume [...]⁴.

Și când m-am tocmit denainte a mulți boiari mărturie, anume: jupan Grigore vel logofăt i jupan Dumitru vel pitar i jupan Diicu vel agă i pan Iacov cliucer, Necola postelnic <ot> Stâ<n>găci, Manola postelnic ot Jirov și alți mulți boiari cari n-am scris.

Și acest zăpis l-am scris eu, Mihai peharnicul ot Bresnița, vă nastolni grad ot București.

Pis measeța iunie 4 dni, let 7147 <1639>.

Eu Răducan⁵.

Eu Nicola postelnic.

Eu Iacovu clucer

Mihai peharnic

Pan Dumitru vel pitar

Eu Manola postelnic⁶.

BAR, Doc. ist., CCXXX/155.

Orig. rom., hârtie (31 × 21), 6 sigilii inelare aplicate în tuș.

¹ крѣдница.

² Ad. marg.

³ пѣккат.

⁴ Loc alb în orig.

⁵ Рѣкаан.

⁶ Semnături autografe.

149

1639 (7147) iunie 5

† Cum să să știe că iară am loat eu, Gherghe postelnic ot Mărzănești, ocină ot Dușiști de la Dubrea, feciorul Mănicii¹ ot Dușăști, o apă și am dat aspri gata 500 și la aldămaș 50 de bani, ocină den hotar până hotar, den câmpu și² de pădure³, den șăzutul⁴ satului, cât să va alége ocină de o apă și ca să hie ocină lui Gherghe postelnic⁵, feciorilor și népoților.

Și o am vândut eu, Dobre, dă a mea bunăvoie fără nici o silă.

Și mărtorie au fostu carii mai sus-scrisu.

Pis measeța iunie 5 dni, vă leat 7147 <1639>.

Și dreptu credința eu, Dobre, dégitul amu pus⁶.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., CXLIV/7b.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21), pe aceeași filă cu doc. din 31 martie 1639.

Copie *ibid.*: ms. 129, f. 246.

¹ Мъничие.

² ше.

³ пѣдѣрѣ.

⁴ шѣзотѣл.

⁵ постеланиа.

⁶ пос.

† Милостією Божією, Їѡ Матею воевода и господинъ вѣсои Земли Ѡггровлахійское, видк [...] ¹ Басарава воеводъ. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми свѣтѣи, божественѣи монастыр [...] ¹, игдеже ест храм Свѣтого архіестратига Михаила и Гавріила и прочіи бесплѣтніи и вѣсем [...] ¹, іакоже да ест свѣтомѡ монастыр више рѣх един брод за водиницѡ въ вода Колинтинев, по[неже...] ¹ логофет ѡт Дѡдеци, ѡтѣцѡ волѣрин господство ми, Дѡмитров Дѡдескѡл бив вел вистіар, свѣтомѡ мо[настир...] ¹ хранише калѡгеріи, ешеже ѡт прѣжде вѣме ѡт при дѣніе стараго покоинном Ялѣѡандрѡ воевода, сынъ [...] ¹ калѡгеріи того брод за водиницѡ със довро мирно, а ѡт при дѣніе Михаил воеводъ вѡамѡ ѡстала ест [...] ¹ ѡт злѡдѣиствіе, соуціи ѡ дрѡм.

Таже, кѡда ест бил нѣинѣ въ дѣніе господство ми, а волѣрин господство ми, Татѡл сѡлжер и [...] ¹ кѡиторіи свѣтѣи монастыри, ѡни не ѡбинѡл се сѡт да ѡставит и да пѡстѣет свѣта монастыр, в[...] ¹ тере да на правиши свѣта монастыр и да гледает за ѡтѣчѣствіеѡх монастырев, іакоже да сѣтворит водин[ици...] ¹ свѣтѣи монастыр въ пицѡ. Я волѣрин господства ми, Дѡмитрѡ вистіар Дѡдескѡл, сынъ Лѡкѡв ѡгѡфет, ѡн не вѣс [...] ¹ дал ѡт баѡѡм си, Лѡка ѡгѡфет, аѡѡ ест пришел ѡ прѡх пред господства ми ѡѡ великіи диван тере сѡпрѣше се [...] ¹. И сице прѣше Дѡмитрѡ вистіар и сынъ его, Радѡл ѡгѡфет, како нѣст бил Лѡка ѡгѡфет того брод водиниц да [...] ¹ да дават калѡгеріи третина над лѣто, по тѣ за аспри, іако да вѣзмоѡ вѣзѣти вродѡм ѡт [...] ¹ гледал и сѡдиѡм по права и по закона, кѡпно със вѣсѡх ми чиститими правителіи господства ми и сѡм дал господство ми Дѡ[митрѡ...] ¹ да заклет със дѡшами их како нѣст бил дал Лѡка ѡгѡфет за помѣнѡ того брод за водиниц више пис, нѣ га[...] ¹. Таже, въ том, Дѡмитрѡ вистіар и сынъ его, Радѡл ѡгѡфет Дѡдескѡл, ѡни никакоже нѣст се моглѡ прифатити [...] ¹ Дѡмитрѡ] вистіар Дѡдескѡл ѡт закона и ѡт сѡжденіе ѡт пред господства ми, како по много трѣбѡ да не имат.

Сего раді, даѡѡх [господство ми...] ¹ Колинтина, іакоже да ест свѣтомѡ [монастир ви] ¹ ше пис того брод за водиницѡ дѣдінѡ и въ ѡхаб въ вѣки. И не [ѡт коѡѡѡ непоколѣвимо, поризмо господства ми] ¹.

[Сеже оубо и сведетелїи]¹ поставлѣем господство ми: [...] вел ван Кралевскїи и жѡпан Хризѣ вел дворник и жѡпан [...] спатар и Бѡзинка вел ключер и Сокол вел [столник]¹ и Радѡл вел комис и Бѡчина вел пехарник и жѡпан Костандин вел постелник. [И исправник...] вѣ настолни града Бѡкрѡрѡци, мѣсеца юнїе 5 дњи и ѡт Ядама до селѣ, вѣ сего писанїе, текѡ[цим...]¹.

† Їѡ Матею вшевѡда, [милостїею Божїею господинѣ]¹.

Їѡ Матею воеводѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul [...] Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri [de la Colentina]², unde este hramul Sfinților arhistrategi Mihail și Gavriil și celorlalți fără de trup și tuturor [...]¹, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-spuse un vad de moară în apa Colentinei, pentru că [acest vad de moară a fost dat de pomană de Luca]² logofăt din Dudești, tatăl boierului domniei mele, Dumitru Dudescul fost mare vistier, sfintei mănăstiri [...]¹ ca să se hrănească călugării, încă de mai înainte vreme, din zilele răposatului Alexandru voievod cel bătrân, fiul lui [...] Și au tot ținut¹ călugării acel vad de moară cu bună pace, iar din zilele lui Mihail voievod încoace a rămas [pustie mănăstirea]¹ de răutăți, fiind în drum.

Apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar boierul domniei mele, Tatul sluger și [...] ctitorii sfintei mănăstiri, ei nu s-au îndurat să lase și să să pustiască sfânta mănăstire, [ci s-au apucat]² de au dres sfânta mănăstire și să caute de moștenirea mănăstirii, ca să facă mori [...]¹ sfintei mănăstiri de hrană. Iar boierul domniei mele, Dumitru Dudescul vistier, fiul lui Luca logofăt, el n-a vrut [să dea acel vad de moară]² dat de tatăl său, Luca logofăt, ci a venit cu pâră înaintea domniei mele în marele divan de s-a pârât [cu Tatul sluger ctitorul]². Și așa pârău Dumitru vistier și fiul lui, Radul logofăt, cum că nu a dat Luca logofăt acel vad de moară să-i [fie de pomană, ci l-a dat ca]² să dea călugării o treime pe an, câte 300 aspri, ca să poată lua vadul de [la sfânta mănăstire]².

[Pentru aceea, domnia mea]² am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Du[mitru vistier și cu fiul său, Radul, lege]² să jure cu sufletele lor cum n-a dat Luca logofăt de pomană acel vad de moară mai sus-scris, ci [l-a dat ...]¹. Astfel, întru aceea, Dumitru vistier și fiul lui, Radul logofăt Dudescul, ei nicicum n-au putut să se apuce [să jure, ci a rămas Dumitru]¹ vistier Dudescul de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai multă treabă să nu aibă.

Pentru aceea, am dat [domnia mea acel vad de moară de la]² Colentina, ca să fie sfintei [mănăstiri mai sus]²-scrisă acest vad de moară dedină și de ohabă în veci. Și de [nimeni neschimbat, după porunca domniei mele]¹.

[Iată dar și mărturii]¹ am pus domnia mea: [jupan Teodosie]¹ mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan [Preda mare]¹ spătar și Buzinca mare clucer și Socol mare [stolnic]¹ și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. [Și ispravnic...]¹.

[Și am scris eu...]¹ în cetatea de scaun București, luna iunie 6 zile și de la Adam până acum, la această scriere, trecerea [anilor...]¹.

† Io Matei voievod, [din mila lui Dumnezeu domn]¹.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Mărcuța, XII/1.

Orig. slavon, hârtie (41 × 19), rupt, lipsă 1/3 din document; sigiliu mijlociu timbrat, căzut; cu o trad. rom. din sec. XVIII. Pe *verso*-ul orig. este o însemnare în care este menționată data 6 iunie 7144, ceea ce ar corespunde anului 1636; datat după divan.

¹ Loc rupt în orig.

² Loc rupt în orig.; întregirile s-au făcut după trad. rom.

151

1639 (7147) iunie 10

† Jupan Dragomir vel armaș scris-am carte noastră acestui armaș Vasiliu de Stroiește, ca să fii volnic cu carte noastră de să apuce pre¹ Crăciun armașul de să ia de la dînsul ughi 3 pol, care bani i-au luat mai multu de cum i-au fost birul. Deci să [fii]² volnic cu carte noastră și cu sluga³ n[oas]tră² de să-l⁴ tragă⁵ de acește bani câți [sc]rii mai sus.

Așijderea și tu, Crăciun armaș, în vreme ce vei vedea carte [n]oastră și sluga noastră, iar [...vri]²tu să dai acei bani toți cum scrii mai s[us]². Iar de nu voi da de voi, bine să știi că mare certare vei ave de cătră noi.

Aceast-am scris.

Pis iunie 10 dni, vă let 7147 <1639>.

BAR, Doc. ist., CLXXXV/56.

Orig. rom., hârtie (30 × 21), rupt, șters, sigiliu inelar în ceară verde, căzut.

EDIȚII: Cărăbiș, *Doc. jud. Gorj*, p. 164, nr. 1.

¹ **нрѣ.**

² Loc rupt, șters în orig.

³ Scris peste cuvântul *carte*.

⁴ **сць.**

⁵ Post *tragă*, urmează *des*.

† Adecă eu, Iono croitorul ot Dusăști, scris-am și mărturisescu cu acesta al miu zapisu ca să fie de¹ mare credință la mâna frate-miu, lu Stroia ot Mârzânești, sin lu Gherghe postelnicul ot Mârzânești, cum să se² știe că m-am înfrățit cu dânsul și amu făcutu frăție și i-am dat 3 ape de moară și³ mo<ș>ia câtă se va căde de trii ape⁴, de peste tot⁵ hotarul și den câmpu și den pădure și den apă și den șăzutul satului și den hotaru până în hotaru. Iar frate-miu Stroe, cându m-am înfrățitu cu dânsul⁶ și i-amu dat acestă moșâi, el încă m-au ajutat și mi-u dat ughi 7 pol. Și i-am dat acestă moșâie de a me bunăvoie ca să-i fie de moșâie lui și feciorilor lui, câți Domnezeu îi va da.

Iar cine⁷ va strica acestă frăție să fie blăstimat de¹ 318 oteți ce sântu în Nichii.

Și la acesta frăție a noastră, fost-au mulți omeni buni și den sus și den jos, anome: Iono postelnic ot Foiești i popa Danciul ot Ștorobani⁸ i Buda postelnic ot Ștorobani i Mâine postelnic ot tam i Balotă postelnic Dol Mârzânești i Manea cel mare ot Dușăști i Stan Aful ot tam i Mănici ot tam i Dobre ot tam, Ion sin Manii.

Și pântru credința ne-mu pus și pecețile.

Pis measeța iunie 10 dni, vă leat 7147 <1639>.

Eu Ionu, dereptu credința, degitul am pos.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., CXLIV/8.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21,5).

Copie *ibid.*: ms. 129, f. 246.

¹ дѣ.

² сѣ.

³ ше.

⁴ апѣ.

⁵ тоот.

⁶ дѣиѣдл.

⁷ чинѣ.

⁸ Și popa Danciul ot Ștorobani, ad. interlinear.

Foiță pentru moșia den satul Căzânești, care s-au fost vândut la zilele lui Matei vodă la aga Oprea și la fiu-său, Leca postelnicul, la iunie 11 dni, leat 7147 <1639>.

Toxoabă sin Bratei au vândut și în hotarul de sus și de jos, za bani 3 400.

Dobrei i brat ego, Lepădat¹ cu nepotu-său, Toxoabă, <au> vândut în hotar de sus, de bani 1 800.

Stan ot Pogan au vândut ce au avut de cumpărătoare în Căzâneștii den sus, de bani 3 400.

Oancea ceaușul au vândut den sus cumpărătoarea ot Agapie zet Lupul și den jos cumpărătoare ot Baldovin, amândoaă za bani 5 000.

Roman au vândut în hotarul de sus, za bani 1 000.

Și iar Roman au mai vândut ce au avut cumpărătoare în hotarul de sus, za bani 1 000.

Radul i sin ego, Vladul i Stan ot Curtișoară, sin Anghelinei oarbei² au vândut partea lor ce au avut de cumpărătoare în hotarul de sus și cu viia, za bani 1 400.

Ot siiu cin³ la hotarul den sus, bani 12 800 și la hotarul de jos, bani 4 200.

<Pe verso, mențiuni ulterioare>⁴:

Moștenii ot Cucuiați, ce să chiamă Căzâneșt<i>i den jos: Florea i brat ego, Radul, moștenii za funie 1. Dintr-aceștea easte: Radul Lungul, sin Florea i brat ego, Gherghe. Florea Motorac. Și din Radul easte Vișan i brat ego, Florea Motorac, vândut lui Lazăr.

Lecăi: Badea Bădulescul i Pârvul Béicăi, moș 1; easte Dan i brat ego, Vladul.

Lecăi: Voicu și cu feciorii lui, Manea i Gheorghe, moș 1, fune 1.

Toxoabă cel bătrân cu fiu-său, Stoian i Oancea, toți morți și funea lor nevândute, fune 1.

Cup cin fun<ii> 4.

1 fune de moșie din Cucuiați a patra, care au fost nevândută a Radului Vișinescul i brat ego, Florea, pe carea vin nepoții lor, Oancea i brat ego Roman, feciorii Stanciuului, nepoții Radului Vișinescul, de-și cer bani pre dinsa ughi 30, precum s-au vândut și funile din Căzânești.

DANIC, M-rea Hurez, XVI/57.

Orig. rom., hârtie (31 × 20,5).

Copie *ibid.*: ms. 449, f. 461.

¹ Cuvintele *i brat ego Lepădat*, ad. supra.

² Cuvintele *sin Anghelinei oarbei*, ad. marg. alia manu.

³ „De la același, până”.

⁴ Mențiunile sunt imposibil de datat: după conținut și după scris, par ulterioare.

† Adică eu, Tudosie vtori păharnic i brat Preda, scrim și mărturisim¹ cu aceste ale nostru² zăpis, ca să fie de mare credință la mâna Stoi de Popești³, cum

i-am vendut parte me de moșii totă den Popești⁴, câtă să va alege de preste⁵ tot hotarul, ca să fie lui moși<e> ohamnecă⁶, că o-m dat eu de a me bunăvoie, fără nici o silă. Ci i-o-m dat pre bani gata, drept ughi 35, ca să-i fie lui moșie și coconilor lui și nepoților și strănepoților moși<e> ohamnecă⁶ neclătită⁷, că i-o-m dat eu de a mea bunăvoie⁸.

Și când am făcut această tocmelă, fost-au mulți omeni⁹ mărturie, anume: Vladul ot Popești³, Albul, popa de <R>ast, Stoica de Băilești, căpitanul Moș ot tam, popa Lupul de Desa și Iuvan ot tam și Dumitru ot Poiană și Mihai și Mărin Ursu de Pope[ști...]¹⁰ ot tam.

[Și] pentru crede<n>ța, me-m pus și pecete [în j]¹⁰ osul zapisului.
Pis measeța cireșar 11 dni, leat 7147 <1639>.

Tudosie păharnic
Preda postelnic¹¹.

DANIC, M-rea Hurez, XI/2.

Orig. rom., hârtie (24 × 20), rupt și șters la îndoituri, restaurat, 6 sigilii inelare în fum.

Copii *ibid.*: mss. 449, f. 382v–383 (cu data: ianuarie 11) și 719, f. 362v–363.

¹ Loc rupt în orig., începutul cuvântului ad. alia manu.

² нестрѣ.

³ Попецій.

⁴ Попоцій.

⁵ престрѣ.

⁶ хѡхамнекъ.

⁷ неклѣвитѣ.

⁸ бонѣвоіе.

⁹ ѡменій.

¹⁰ Loc rupt în orig.

¹¹ Semnături autografe.

† Adecă eu, Pătru și cu ai miei frați: Neagoe i Oprea i Iane, feciorii lu Neagoe postelnicul ot Corbșori, scris-amu acesta al nostru zapis să fie de credință la mâna lu Ion logofătul și a frăține-său, Pătru¹ ot Cârstienești, cum să se știe că i-am vândut un rumân, anume Șerbu cu fecioru lui, Neagoe, și cu toți feciorii lor ot Cârstienești și cu delnița lui de preste tot hotariul, drept ughi 40 bani gata. Și am vândut acești rumâni ce scrie mai sus, de a noastră bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea verilor noștri ca să-i fie moșie ohabă. Iar, de vor avea acești rumâni vreo gâlceavă, să avem noi a purta acea pâră.

Și când am vândut și am făcut această tocmeală mărturie au fost: ot Berivoiești, Bolbosea i ot Bucșănești, Ivan iuzbașa i ot Corbșori, Oprea i Pătru vătaf i Gorun i ot Cârstienești, Iuga i Barbul i Stan Rob i ot Corbi, popa Apostol i Șolomon i ot Poienărei, Badea i Oprea călăraș.

Și pântru credința, ne-am pus și pecețile.

Ispisah az, Necula logofet ot Țigănești, measeța iunie 15 dni, vă leat 7147 <1639>.

Pătru. Neagoe. Oprea. Iane.

Pătru vătaf²

Eu popa Apostol².

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., DLVIII/1.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21,5), 5 sigilii inelare în fum

¹ пѣнтрѣ.

² Semnături autografe.

156

1639 (7147) iunie 16

† Adecă noi: eu, Răducanul și cu frate-mieu, Udrea, feciorii lu Pavel șifarul ot Cosoba, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare¹ credință la mâna jupânului Parasco cupețu, cum să știe că i-am vândut noi de bunăvoia noastră ocină den Cosoba de Jos, stânjini trei sute și de la jupâneasa Rada, soru-noastră, stânjeni o sută, iar den Cosoba de Jos. Și am mersu den hotarul megiiășilor de jos de-am pus fune în sus, de i-am umplut stânjinii patru sute, însă parte noastră și a soru-noastră Radei, ca să-i fie dummelui moșie ohabnică.

Și când am măsurat și o am tras cu fune, fost-au mulți boieri și megiiăși de premprejurul locului și au fost și om domnescu², Voicilă vtori dvornicul și Manolache șifarul, cumnatu nostru i Necula i Radul, nepoții noștri, feciorii Albului comis i Stoica iuzbașa i brat ego, Sima i ot Drugănești, Romțe i Bălan i Stanciul i Dima și Nicoară ot Cosoba i Bădina.

Așa să știe.

Și am scris eu, Stan logofătul ot Crețulești.

Pis measeța iunie 16 dni, leat 7147 <1639>.

Voicilă vtori dvornic.

Eu Radul postelnic³

Eu Udrea postelnic³

<verso>: De loc de stânjăni mi-au întorsu bani îndărat și mi-au rămas stânjăni 300⁴.

BAR, Doc. ist., MCLXXVIII/4.
Orig. rom., hârtie (32 × 22), 3 sigilii inelare în fum.

¹ марк.

² домиѣскѣ.

³ Semnături autografe.

⁴ Alia manu.

157

1639 (7147) iunie 17

† Adecă noi, boiari [...] ¹ popa Ion i Stan armașul ot Teha și Marco stegarul i Vârjoghe ot Mănicești i Radul sin Cârstiian ot tam i Mehăilă ot Ostra și ² alalți ³ megeiași, cum au venit o muiare, anume Stana, vara jupânesăi Stoică, de ne-au luotu pre acești ⁴ 6 boiari, care sântu mai sus-scriși ⁵, ca să adăvărăm: lăsat-au jupâneasa Stoică la mortea-ea *<i>* ⁶ vara-sa Stani *<i>*, au cui au lăsat?

Deci noi ne-amu strâns toți, de-am căutat și ² am aflat omeni ci au fostu la mortea jupânesi *<i>* Stoică, cându s-au prestăvit ⁷, anume: Jădul ot Teha i Dumitru ⁸ o *<t>* tam și ² alalți ³ megeiași, toți [car] ¹ e au fost la mortea jupâneasi *<i>* Stoică, așa au [...] ¹ nainte noastră și au mărturesit ⁹.

Și ² au luot și ² jurământu pre cartea părintelui, cu afuresenie, cum că au lăsat jupâneasa Stoică, la mortea eai, toate bucatele și ² moșiile ¹⁰ de la Ostra și ¹ mult, puțin ¹¹, tot în mâna *<lui>* Bără. Și ² au jurat și ² popa care au fost la precestene jupâneasei Stoică, cum să n-aibă treabă nici om, fără Băra, nece cu bucate, neci cu moșie, neci cu nemic ¹².

Dece noi am căutat și ² am judecat și noi: cum au lăsat cel mort să f*<i>*e și ² de noi judecat.

Acista am scris.

Și ² pântru credența, ne-amu pus și ² pece *<ți>* le.

Pis measeța iunie 17 dni, vă leat 7147 <1639>.

Popa Ion. Stan armaș. Marco stegarul. Mihăilă ¹³. Vârjo[ghe] ¹.

BAR, Doc. ist., CXCVIII/147.

Orig. rom., hârtie (30 × 21), rupt la îndoituri, 6 sigilii inelare în fum.

¹ Loc rupt în orig.

² шѣ.

³ алалце.

⁴ лчеѣ.

⁵ скрѣши.

194

И сице прѣше уни како нѣст был продавал уни Нанов логофет сіе учинъ, анѣ ест был поставил зѣлог. Я Радул слджер, уни ест извадил ѣ диван книга Млихнев воеводъ ут покѣпеніе над сіе учинъ. Таже, въ томъ господство ми пакиже гледахъ и сѣдихъ по права и по закона съсъ въсьми чиститими правителіи господства ми и шрѣтахомъ господство ми како ест былъ права покѣпеніе Нанов логофет ут наипрежде врѣмъ и како видѣхомъ господство ми и стари книги ут покѣпеніе како ест више пис. Таже ест устал и мегіашій ут закона.

Я послѣ, уни ниже сице не уставляетъ самъ, нѣ пакиже пріидетъ ѣ прѣхъ ѣ диванъ како, къда ест былъ продавал Радул слджер сіе учинъ, нѣст билъ въспрашалъ и по уни. Я Радул слджер, уни сведетелствовалъ съсъ ѣста его ѣ диванъ како ест былъ въспрашалъ испрѣво по уни и нѣст хотѣлъ да покѣпити. Таже, тогда ест былъ продавалъ Данчуловъ логофетъ и минѣлъ ут тогда до нынѣ десетъ лѣт. Таже, ест усталъ мегіашій ут закона и втораго рѣдо и излѣзилъ и уни съсъ великаа срамотъ тако нѣккіи чловѣци зли и лѣжливи.

Сего радіи, дадохъ господство ми слѣга господства ми, Данчуловъ логофетъ, тако да вѣдетъ емѣ сіе учинѣ више писъ дѣдінѣ и въ шѣдъ сыновомъ и видкомъ и прѣвнѣчетомъ. И не ут кождо непоколебимо, поризмо господства ми.

Сеже оубо и сведетеліи поставилъ господство ми: панъ Ѳеодосіе велъ банъ Кралевскіи и панъ Хриза велъ дворникъ и панъ Глигоріе велъ логофетъ и Радулъ великій вистіаръ и Преда великій спатаръ и Бѣзинка великій ключаръ и Соколъ великій столникъ и Радулъ велъ комисъ и Бѣчина сръвскаго велъ пѣхарникъ и Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Глигоріе велъ логофетъ.

И написахъ азъ, Първѣлъ спѣдѣлъ, въ настолни градѣ ѣ Бѣкрѣци, мѣсеца юніе кѣ дны и ут Ядама даже до нынѣ, теченіе лѣтъ 7373.

Іѡ Матѣю вшевѣда, милостію Божію господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Danciul logofătul din Pârâiani și cu fiii, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Șășcioara, județul [...]¹, toată partea lui Nan logofăt, fiul popii Stan, cât are el de dedină și de cumpărătură și toată partea lui din Văleni, care se zice Homeni și toată partea din Ciortești, cât are de cumpărătură și cât este hotărnicită și aleasă și cât este amestecată cu megieșii nehotărnicită, din câmp și din pădure și din apă și din vadul de moară și cu loc de vie și cu livezi și de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus-zisă a cumpărat-o Danciul logofătul din Pârâiani de la Radul sluger, ginerele lui Nan logofătul, și de la soția lui, Maria și de la fiii lor din Frejurenii, încă din zilele lui Leon voievod, pentru 40 ughi gata. Și au tot stăpânit-o cu bună pace.

Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Radul slugerul a ridicat pâra spunând că n-a vândut această ocină mai sus-scrisă, nici n-a luat acei bani de la Danciul logofătul. Și a venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pârât de față. Și a scos Danciul logofătul și zapisul de vânzare al lui Radul slugerul cu mulți martori. Și am adevărit și domnia mea cu tot divanul că a vândut Radul Frejureanul această mai sus-zisă ocină de a lui bunăvoie și că a luat și acești bani deplin de la Danciul logofătul. Astfel, a rămas Radul slugerul de lege și de judecată din divan și a ieșit cu mare rușine. Și am dat domnia mea lui Danciul logofătul ca să-i fie această ocină de moștenire stătătoare, cum a cumpărat-o cu bani gata.

Iar apoi s-au sculat moștenii satului, acei care au fost vânzătorii lui Nan logofătul de mai înainte vreme, cu pâra cu Radul slugerul și cu Danciul logofătul. Și astfel au pârât ei că nu au vândut ei lui Nan logofătul această ocină, ci o pusese răzlog. Iar Radul slugerul, el a scos în divan cartea lui Mihnea voievod de cumpărătură pentru această ocină. Astfel, întru aceea, domnia mea iarăși am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am arătat domnia mea că a fost dreaptă cumpărătură a lui Nan logofătul de mai înainte vreme și am văzut domnia mea și cărțile vechi de cumpărătură, cum este mai sus-scris. Astfel au rămas și megieșii de lege.

Iar apoi, ei nici așa nu s-au lăsat, ci iarăși au venit cu pâra la divan cum, când a vândut Radul slugerul această ocină, nu i-a întrebat și pe ei. Iar Radul slugerul, el a mărturisit cu gura lui în divan cum i-a întrebat mai întâi pe ei și n-au vrut să cumpere. Astfel, atunci a vândut lui Danciul logofătul și au trecut de atunci până acum zece ani. Astfel, au rămas megieșii de lege și a doua oară și au ieșit și ei cu mare rușine ca niște oameni răi și mincinoși.

Pentru aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele, Danciul logofătul, ca să-i fie lui această ocină mai sus-scrisă dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori a pus domnia mea: pan Theodosie mare ban al Craiovei și pan Hrizea mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și Radul mare vistier și Preda mare spătar și Buzinca mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina sârbul mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Pârvul spudeul, în cetatea de scaun la București, luna iunie 22 zile și de la Adam până acum, trecerea anilor 7147 <1639>.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

BAR, Doc. ist., XXXI/127.

Orig. slavon, perg. (32 × 45), sigiliu mijlociu timbrat, căzut; cu o trad. rom. modernă.

¹ Loc alb în orig.

И пак покѣпил пан Радѹл вел комис и братї его ѡт на Гаврил ѡт Мѣтеши ѡчинѣ, али ѡт част Мочиганов, сежени $\widehat{\text{ѡ}}$, ѡт полю и ѡт вода и ѡт седалище селов, ѡт по вѣс хотаром, вари елика се хѣтет избрат.

И пак ѡчина, част Милев и част Иванов, сежени $\widehat{\text{ѡ}}$, али сїе пет на десет сежени сѣт без вода и без силищи ѡт село, тѣчїю колико избрат ѡт полю до глав хотаров, за $\widehat{\text{в}}$ аспри готови и сѣс запис и сѣс сведетилїи.

И пак да ест жѣпан Радѹл вел комис и Гергев и Нѣгое и Моиси един вечинѣ, по име Стоика ѡт Шкѣи и сѣс жина его, $\widehat{\text{ѡ}}$ и сѣс сѣнови его, понеже се продавал ѡн сам вечинѣ, за $\widehat{\text{а}}$ аспри готови и за две волови, ѡн за негов доброволѣ им, без ни една силостѣ и сѣ запис ѡт рѣка его за проданїе.

И пак да ест пан Радѹл вел комис и Гергев спатар и Нѣгое и Моиси един вечин, по име Стан ѡт Гор Ялдѣни и сѣс жина его, Рада и сѣс сѣнови его, понеже се продавал ѡн сам вечинѣ за две волови, цѣниле за $\widehat{\text{ѡ}}$ и новци готови $\widehat{\text{ѡ}}$, ѡн за негов доброволѣ им, без ни една силост и сѣс запис ѡт рѣка его за проданїе.

И пак да ест жѣпан Радѹл вел комис и братїим его нѣкїи челѣд за габаѡни⁶, по име: $\widehat{\text{ѡ}}$ циганѣл и сѣс ациганкам са, Флорїика и сѣс сѣнѣ его, Параскива и сѣс ациганкам са, Титиана и сѣс три момки, по име $\widehat{\text{ѡ}}$ и Стан и Кръстиан и една момка⁷, по име Марїика, и две⁸ сѣни $\widehat{\text{ѡ}}$ циганѣлов, по име: Мирчѣ и Гонѣ и Петрѣ Мѣтѣл циганѣл, пак сѣнѣ $\widehat{\text{ѡ}}$ циганѣл, понеже ест покѣпил ѡт на Ярмага ѡт Стѣнѣлещи, за $\widehat{\text{ѡ}}$ рнѣ аспри гата и сѣс запис и сѣс сведѣтилїи написанїе $\widehat{\text{ѡ}}$ запис, вѣс по име.

И продадоше сїе више речене имените людїе ниҳне дели за ѡчинѣ и виноградї и цигани и вечини, ѡни за ниҳном доброволѣ им, без ни една силост и сѣс ѡзнанїа вѣсѣм вѣс мегинашом и а волѣром ѡт гор и ѡт из дол и ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми почтеном правители господство ми, пан Радѹл вел комис и Гергев спатар и Нѣгое пѣхарник и Моиси спатар, такоже да им ест ѡчинѣ и водїници и вечини дѣдїнѣ и вѣ ѡхав сѣновом и видком и прѣвнѣчетом. И не ѡт кождѣ непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже $\widehat{\text{ѡ}}$ сведетилїи поставлѣим господство ми: пан Тѣѡдосїе вел бан и пан Хриза вел дворник и пан Глигорїе вел логофет и пан Радѹл вел вистїтар и пан Преда вел спатар и пан Бѣзинка вел ключар и пан Сокол вел столник и пан Вѣчина вел пѣхарник и пан Костандин вел постѣлник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

Исписах аз, Стан логофет, $\widehat{\text{ѡ}}$ Бѣкѣреци, юнїе $\widehat{\text{ѡ}}$ дѣни и ѡт Ядама вѣ лѣт $\widehat{\text{ѡ}}$.

† Іѡ Матею воевода, милостію Божію господинъ.
Іѡ Матею воеводъ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Radul mare comis și Gherghe spătar și Neagoe paharnic și lui Moise spătar, fiii lui Mihalcea vornic din Pătârlage și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie lor o parte de ocină în sat în Pâclenii de Jos, însă a treia parte, însă din partea tatălui lui, Stoica Manul, [din câmp]¹ și din pădure și din apă și din siliștea satului și de pretutindeni, oricât [se]¹ va alege, de peste tot hotarul, pentru că această parte de ocină mai sus-zisă a cumpărat-o jupan Radul mare comis și frații lui, Gherghe spătar și Neagoe paharnic și Moisi spătar, de la Gâciu și de la Tâciu, fiii lui Radul Neniul și de la nepoții Radului Manii, Radul și Gâciul și Preda, fiul Predei, pentru 12 000² aspri gata cu zapis de vânzare de la mâna lor, cum le-a fost această parte de ocină de cumpăratură de la Calcea și de la fiii lui.

Și iar să fie panului Radul mare comis și fraților lui, Gherghe spătar și Neagoe paharnic și Moisi spătar, un pogon și jumătate de vie în dealul Mirceștilor, pentru că l-a cumpărat de la Vasilie, fiul lui Stoica Ciorăscul, pentru 2 600 aspri gata și cu zapis de vânzare de la mâna lui și cu martori în zapis.

Și iar să fie panului Radul mare comis și lui Gherghe spătar și lui Neagoe paharnic și lui Moise spătar ocină la Cacaletți, însă partea lui Stoica Barbul, 44 stânjeni, oricât se va alege, pentru că au cumpărat acești stânjeni de ocină mai sus-scriși de la Radul Grozii din Bălișoara, pentru 1 000 aspri gata și cu zapis și cu martori.

Și iar să fie panului Radul mare comis și lui Gherghe spătar și lui Neagoe paharnic și lui Moise spătar ocină la Pâclenii de Sus și la Pâclenii de Jos, partea lui Lupșă, fiul lui Stan al lui Cotocea, toată, și a unchilor lui, anume: Stan Curchi și Tudor, fiul popii Stan, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului, însă dintr-un moș Cârstinuș a treia parte, parte din amândouă hotarele, pentru că au cumpărat această parte de ocină mai sus-scrisă de la Lupșă, fiul lui Stan⁴ Cotocea, pentru 2 000 aspri gata.

Și iar au cumpărat pan Radul mare comis și Gherghe spătar și Neagoe paharnic și Moise spătar de la Gligorie, ginerele lui Mușat al Bolii, un pogon de vie, însă și loc de casă, în dealul Căndeștilor cel vechi, însă din partea lui Negruș, pentru 12 ughi aspri gata și cu zapis și cu martori.

Și iar au cumpărat jupan Radul mare comis și Gherghe spătar și Neagoe paharnic și Moise spătar de la Ianachi și de la Badea din Mătești o roată și jumătate de moară în vadul de sus din Gura Nișcovului pe ocina rățească, la gârla de la Vernești, pentru 3 000 aspri gata.

Și iar au cumpărat pan Radul mare comis și frații lui de la Gavril din Mătești ocină, însă din partea lui Mocigan, 16 stânjeni, din câmp și din apă și din siliștea satului, de peste tot hotarul, oricât se va alege.

Și iar ocină, partea lui Milea și partea lui Ivan, 15 stânjeni, însă acești cinsprezece stânjeni sunt fără apă și fără siliștea din sat, numai cât se va alege din câmp până în capul hotarului, pentru 2 400 aspri gata și cu zăpis și cu martori.

Și iar să le fie jupanului Radul mare comis și lui Gherghe și lui Neagoe și lui Moise un vecin, anume Stoica din Șchei și cu femeia lui, Ioana⁵ și cu fiii lui, pentru că s-a vândut el singur vecin, pentru 1 000 aspri gata și pentru doi boi, el de a lui bunăvoie, fără nici o silă și cu zăpis de vânzare de la mâna lui.

Și iar să fie panului Radul mare comis și lui Gherghe spătar și lui Neagoe și lui Moise un vecin, anume Stan din Aldenii de Sus și cu femeia lui, Rada și cu fiii lui, pentru că s-a vândut el singur vecin pentru doi boi, prețul pentru 8 ughi și bani gata 2 ughi, el de a lui bunăvoie, fără nici o silă și cu zăpis de vânzare de la mâna lui.

Și iar să fie jupanului Radul mare comis și fraților lui niște sălașe de țigani⁶, anume: Ursu țiganul și cu țiganca lui, Florica și cu fiul lui, Paraschiva și cu țiganca sa, Titiana și cu trei copii, anume: Ursu și Stan și Cărstian și o copilă⁷, anume Marica și încă doi⁸ fii ai lui Ursu țiganul, anume: Mircea și Gonea și Petrea Mutul țiganul, iarăși fiul lui Ursu țiganul, pentru că i-a cumpărat de la Armega din Stănulești pentru 157 ughi aspri gata și cu zăpis și cu martori scriși în zăpis toți pe nume.

Și au vândut acești mai sus-ziși numiți oameni părțile lor de ocină și vii și țigani și vecini, ei de a lor bunăvoie fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor și a boierilor din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat și domnia mea cinstului dregător al domniei mele, pan Radul mare comis și lui Gherghe spătar și lui Neagoe paharnic și lui Moise spătar, ca să le fie lor ocină și moara și vecinii dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: pan Teodosie mare ban și pan Hrizea mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Radul mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Buzinca mare clucer și pan Socol mare stolnic și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Stan logofăt, în București, iunie 23 zile și de la Adam în anul 7147 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, Ep. Buzău, XIII/5.

Orig. slavon, hârtie (42 × 28,5), sigiliu mijlociu timbrat; cu o trad. rom. modernă.

Altă trad., BAR., Doc. ist., CXXIX/243.

¹ Loc rupt în orig.

² Cifra a fost corectată.

³ ШЧИНЪ.

⁴ Repetat.

⁵ ІВАННА.

⁶ ГАВАГАВНИ.

⁷ „и Кръстиан и една момка”, scris peste loc răzuit în orig.

⁸ едвѣ.

160

1639 (7147) iunie 23

Postelnicul Ionașco face schimb cu popa Neculae o ocină la Căzănești.

DANIC, A.N., CCCXI/14 (ms. 39).

Rez.

161

1639 (7147) iunie 24

† Adecă eu, Mihalcea, făméie lu Staico logofătul și cu feciorii miei, anume: Lorinți și Danciul, nepoții lui Efrim logofătul, scris-am zapisul nostru, ca să fie de mare credință la mâna jupânului Stoicăi logofătul ot Brătiiani, cum să se știe că am vândut casele cu pimnița și cu locul tot, cât easte partea moșu nostru lu Efrim logofătul. O-m vândut de a noastră bunăvoie Stoicăi logofătul, drept ughi 50, bani gata, ca să-i fie de moșie ohabnică lui și feciorilor lui în veacu.

Și la tocmeala aceasta, au fost mulți preoți și neguțători și omeni buni, pre nume: popa Athanasie clisiarhul i popa Chirfote gospodschi i popa Iane gospodschi i popa Ivan ot Sveata Petca i popa Tatul i popa Mihalco i Vasilie postelnic ot Brătești i Nica cupeț i brat ego, Dima i Ghiorma cupeț i Proca sin Fotei <i> Isar i Mina lu Rădici i Dragul scaun i Calotă, brat ego i Drăghici star i Radul sin ego i Pera teslar i Rădici i Radul Paraschivei și mulți omeni buni, carii nu i-am putut scrie în zapisul aceastu.

Și am scris eu, popa Gherghe sin Schirletov¹.

Pis measeța iunie 24 dni, leat 7147 <1639>.

Și pecéte n-am avut, ce-am pus cerneală cu dégetul.

Noi Lorinți i Danciul i Mihalcea.

† Star Drăghici.

Eu popa Gherghe²

Eu Vasilie postelnic²

Radul.

Eu Isar.

Eu Calotă postelnic²

† Γιωρμα Γιονου μαρτιρας³ i popa Atanasie clesa<r>h mâna me²

Eu popa Inu²

Eu popa Chirfote²
Eu popa Mihalco²
Eu popa Iani²
Az popa Tatul²
† Νηκα Ισαρης μαρτιρω τα ανοθεν⁴
† Δημα Ισαρης μαρτιρω τα ανοθεν⁵
Eu Dragul²
Țondra cupet²
Nica căpitan²
Eu Mina²
Radul armaș²
Eu Radul Paraschivei².

DANIC, M-rea Hurez, XXIX/3.
Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), 10 sigilii inelare în fum.
Copii *ibid.*: ms. 449, f. 530v; BAR, CMLXXX/25.

EDIȚII: Potra, *Tezaurul*, p. 201–202.

¹ „Al lui Scărlet”.

² Semnătură autografă.

³ „Ghiorma al lui Ioan, mărturie”.

⁴ „Nica al lui Isar mărturisesc cele de mai sus”.

⁵ „Dima al lui Isar mărturisesc cele de mai sus”.

162

1639 (7147) iunie 24

† Въ имѣ О҃тца и Сина и Свѣтого Дѣха, Троица единосѣца и неразделима, амин. Потом исписах аз, Нѣгое сѣдцѣ и вѣ пѣргари и съ вѣсѣми варошани стари и младѣ, сѣе наше книгѣ семѣ волѣрен, на име¹ Stoica logofătul ot Brătiiiani, cum să se știe că au cumpărat locul cu pimnița și cu prăvălii și cu locul cât se alége de la Mihalcea, făméia lui Staico logofătul și de la feciorii ei, anume: Lorenți și Danciul, partea lui Efrim logofătul, moșul lor, pre bani gata, dreptu ughi 50. Și o-u cumpărat cu știrea vecinilor și den sus și den jos, ca să-i fie moșie ohabnică lui și feciorilor și nepoților și strenepoților, căți milostivul Dumnezeu va dărui.

Deci văzându noi și zapisul lor de vânzare și cu atâta mărturii, așăjdirea am făcut și cartea noastră la mâna Stoicăi logofătul, cum să ție acéste case cu pimnița și cu prăvăliile în veac neclătinat.

Și mărturie încă am pus: den clirosul domnescu, popa Athanasie clisiarhul i popa Chirfote i popa Iane i popa Ivan ot Sveata Petca i popa Tatul i popa Mihalco i

Vasilie postelnic ot Brătești i Nica cupeț i brat ego, Dima i Ghiorma cupeț i Proca sin Fotei i Isar i Mina lu Rădici i Dragul scaunul [i b]²rat ego, Calotă i Drăghici star i sin ego, Radul i Pera teslar i Rădici i Radul Paraschivei i Proca biglar și alți mulți omeni buni, carii nu i-am putut scrie în cartea aceasta.

Pis measeța iunie 24 dni, leat 7147 <1639>.

DANIC, M-rea Hurez, XXIX/1bis.

Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), sigiliu mijlociu al orașului Câmpulung.

Copii *ibid.*: ms. 449, f. 531; BAR, Doc. ist., CMLXXX/27.

EDIȚII: Potra, *Tezaurul*, p. 200–201.

¹ „În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Treime de o ființă și nedespărțită, amin. Apoi am scris eu, Neagoe județul și 12 pârgari și cu toți orașenii bătrâni și tineri, această a noastră carte, acestui boier, anume”.

² Loc rupt în orig.

163

1639 (7147) iunie 25, București

† Милостією Божією, Їѡ Матею воевода и господињъ въсои Земли Ѡггѡррѡвлахійское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, покойномъ Їѡ Басарава воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господство ми семѡ светѣи, божественѣи монастыр глаголемаго Снѣговѡла, игдѣже ест храмъ Въведеніе прѣсвѣтѣи, чистѣи, прѣблагословеніе владичице наше Богородице и Прѣснадѣвы Маріа и втъцѡ егѡмена Игнатіе и братіамъ инокомъ елици живоушыхъ въ шбитѣли тое, такоже да мѡ ест свѣтомѡ монастыръ выше речена нѣкое виноградіе ѡ дѣлаѡ Нѣгованиломъ и със мѣстомъ, елико се хтетъ извратъ и единъ место за кѡкю ѡ Нѣговани и два роздаре ѡ полю, что естъ билъ покѡпилъ Чокинъ ѡтъ надъ Муханкѡ и ѡтъ на вратомъ си, Дѡмитрѡ и ѡтъ на Рада, сестра Муханкѡвъ, по аспри готови ешеже ѡтъ прѣжде вѣрѣме, ѡтъ при дѡнїе покойномѡ Муханкѡ воевода. И видѣхомъ господство ми и книга Алѣксандрѡ воевода, сынъ покойномъ Їліаш воеводѡ ѡтъ испрѣво господство, надъ сіе дѣдине више речене ѡтъ когда бистъ теченіе лѣтомъ зрѣкѡ. И ѡтъ при дѡнїе Муханкѡ воеводѡ само въс дръжалъ Чокинъ сіе дѣдине със добромъ мирно.

И потомъ, кѡда естъ билъ съда въ дѡнїе господство ми, по смърти Чокинъ, а дѡщерѡ егѡ, Анна, жена Шефановъ, она сыни ѡтъ теломъ еи нѣстъ ималъ, анѡ естъ далъ и приложилъ сіе виноградіе и мѣсто за кѡке више реченѡ въ свѣта монастыр

Снѣговѣл, храмъ въведеніе Богородице, радї помѣна и радї дѣшами родїтелїимъ еи. И написоваше се на свѣтою помѣникъ ѡна и родїтелїи еи. И давалъ естъ Анна, дѣщеръ Чокинѣвъ, жена Стефановъ, въ рѣка ѡтѣцѣ егѣмена попа Игнатїе ѡт свѣта монастыр Снѣговѣл и книга Алѣксандрѣвъ воевода, сынѣ Иліѣшовъ воеводѣ, что естъ ималъ вѣщѣмъ си Чокинѣвъ за покѣпенїе надъ сїе виноградїе ѡт дѣла Нѣгованиломъ, такоже да естъ свѣтомѣ монастыр дѣдїно и божественно инокомъ въ пищѣ, а Анне и родїтелїимъ еи да естъ вѣчное въспоминанїе. И далъ естъ и помиловалъ Анна сїе виноградїе въ свѣта монастыр Снѣговѣл за неїна добраволю и съсѣзнанїе въсѣмъ поряденїе еи и а мегїашомъ ѡтъ вѣрѣстнимъ местомъ и ѡтъ предъ господства ми.

Сего радї, дадохъ съмъ господство ми свѣтѣ божественнѣ монастыр Снѣговѣлъ више писъ такоже да мѣ естъ сїе виноградїе и местомъ за кѣкѣ что сѣтъ имѣлъ Чокинѣвъ покѣпенїе, како естъ више писъ вчинѣ дѣдїнѣ и въ ѡхавъ въ вѣки. И не ѡтъ кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже ѡво и сведетелїе поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Феодосїе велъ банъ Кралевскїи и жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Глигорїе велъ логофетъ и жѣпанъ Радѣлъ велъ вистїаръ и жѣпанъ Преда велъ спатаръ и жѣпанъ Бѣзника велъ ключаръ и жѣпанъ Соколъ велъ столникъ и жѣпанъ Радѣлъ Михалча велъ комисъ и жѣпанъ Вѣчина велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костандинъ великїи постелникъ. И исправникъ, Глигорїе велъ логофетъ.

И написахъ азъ, Лепѣдатъ логофетъ, въ настоли града Бѣкоуѣрци, мѣсеца юнїе кѣ дѣни и ѡтъ Ядама до селѣ въ сего писанїе, текѣщаго лѣтомъ, въ лѣтъ зрѣмъ, лѣта Господина 7140.

† Іѡ Матею воевода, милостїю Божїю господинѣ.

Іѡ Матею воеводѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestei sfinte, dumnezeiești mănăstiri ce se numește Snagovul, unde este hramul Intrarea în Biserică a preasfintei, curatei, preabinecuvântatei stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioară Maria și părintelui egumen Ignatie și fraților călugări, câți trăiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zise niște vii în dealul Negovanilor și cu locul, oricât se va alege și un loc de casă la Negovani și două răzoare în câmp, ce a cumpărat Ciochină de la Mihăică și de la fratele său, Dumitru și de la Rada, sora lui Mihăică, pe aspri gata încă mai dinainte vreme, din zilele răposatului Mihail voievod. Și am văzut domnia mea și cartea din prima domnie a lui Alexandru voievod, fiul răposatului Iliăș voievod, pe aceste dedine mai sus-zise, de când a fost trecerea anilor 7126. Și din zilele lui Mihail voievod singur a tot ținut Ciochină aceste dedine cu bună pace.

Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, după moartea lui Ciochină, iar fiica lui, Ana, femeia lui Ștefan, ea n-a avut fii din trupul ei, ci a dat și a dăruit aceste vii și locul de casă mai sus-zis sfintei mănăstiri Snagovul, hramul Intrarea în Biserică a Născătoarei de Dumnezeu, pentru pomană și pentru sufletul părinților ei. Și s-a scris în sfântul pomelnic, ea și părinții ei. Și a dat Ana, fiica lui Ciochină, femeia lui Ștefan, în mâna părintelui egumen popa Ignatie de la sfânta mănăstire Snagovul și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, de cumpărătură peste aceste vii din dealul Negovanilor, ce a avut-o tatăl său Ciochină, ca să-i fie sfintei mănăstiri dedină și dumnezeieștilor călugări de hrană, iar Anei și părinților ei să le fie veșnică pomenire. Și a dat și a miluit Ana aceste vii sfintei mănăstiri Snagovul de a ei bunăvoie și cu știrea tuturor rudelor ei și a megieșilor din împrejurul locului și înaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat însumi domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Snagovul mai sus-scrisă ca să-i fie aceste vii și loc de casă ce a avut Ciochină de cumpărătură, cum este mai sus-scris, ocină dedină și de ohabă în veci. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul Mihalcea mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logfăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iunie 25 zile și de la Adam până acum la această scriere, trecerea anilor, în anul 7147, anul Domnului 1639.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Snagov, XXIV/4.

Orig. slavon, perg. (43 × 33), sigiliu mijlociu timbrat; cu o trad. rom. modernă.

Copii *ibid.*: ms. 354, f. 84v–85; 458, f. 71v–72; BAR, Doc. ist., CMXII/105.

Menț., Șerbănescu, *M-rea Snagov*, p. 110, 155.

164

1639 (7147) iunie 26

† Eu, Radul armașul, scris-am acesta al meu <zapis>, ca să fie de mare credință la mâna jupanului Radul vel comis, cum să se știe că i-am vândut 50 de stânjini de ocină în șăzutul satului și de fune Tocie, c-am fost zălogitu toată parte me de ocină den Mușcileni, însă stânjini 60, la Iane neguțătoriu, cu zi. La zi, bani¹ n-am avut să-i dau și fiindu jupan Radul vel comis mai volnec a torce banii¹.

206

Și când mi-au făcut mult bini, de m-au scos de mare nevoie den temniță cu banii¹ lui, de mi-au dat împrumut, eu încă am lăsat această moșie de și-au scumpăratu de la Iane grecul stânjini 50. Iar 10 stânjini mi-am scumpărat eu, să-mi fie și mie moșie aceea.

Și mărturie: Măciucă comis i Stan comis i Neguiță aprodul și Calotă pușcariul și Tatul de Mușcileni și Mane Bobonatul. Neavut inel, mi-am pus degetul.

Iunie 26, leat 7147 <1639>.

Eu Radul armașul de Mușcileni.

DANIC, Ep. Buzău, LXXV/5.

Orig. rom., hârtie (6 × 23,5).

Copie *ibid.*: ms. 171, f. 242.

¹ BANIE.

165

1639 (7147) iunie 26

Stan și feciorii lui: Stoia, Tatul și Lazăr se vând rumâni lui Bunea Grădișteanu, vistier al doilea, cu părțile lor de moșie din Curte, j. Vlașca, cu 46 de ughi.

Martori: Pana fost mare paharnic din Sătești, Gheorghe fost al doilea vistier, Șerban logofăt, Staico postelnic din Orbeasca, Vâlcul logofăt din Budeni, Șerban paharnic, Radu logofăt.

DANIC, Fișele g-ral Năsturel.

Rez.

166

1639 (7147) iunie 28, București

Adică eu, jupâneasa Stanca, ce am fost jupâneasă agăi Neagului, scris-am și mărturisesc cu acest al meu zapis, ca să fie de mare credință la mâna gineri-mieu, lu Negoită paharnicul, cum să se știe că i-am dat țigani de zestre, însă anume: Măican țiganul cu țigancă-și și Stan țiganul socaciul cu țigancă-și, Marina și Stan lăutarul cu țigancă-și, Costanda i Danciul țiganul cu țigancă-și, Anca i Lazăr socaciul i Pătru țiganul cu țigancă-și i Buică țigancă cu mumă-sa, Neacșa i Marina țigancă cu 3 fete, cu toți feciorii lor, câți Dumnezeu le va da. Acești țigani ce scriu i-am dat gineri-mieu lu Negoită și fii-mea Despei, i-am dăruit pentru zestre, că eu

altă zestre n-am avut să le dau, ca să le fie lor moșie și coconilor în veac neschimbați.

Și la tocmeala noastră fost-au boiari mărturie, anume: ot Cârломănești, Gherghe comisul i Udrea postelnicul, ficeorul lui Vasilie postelnicul ot Brătești i ot Mătăsești, Dumitrașco, feciorul lui Stan Aldimir i ot Bărbulești, Stan Mârzacul.

Și am pus și blestem: carii se va ispiti a sparge acesta al meu zapis ori den feciorii miei, ori din rudele méle, acela om să fie proklet și anathema și afurisit de 318 oteți ce sântu întru vă Necheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia la un loc.

Și pentru mai adevărată credință, am pus și inelul.

Ispisah az, Stan logofătul ot Metoh u București, mesița iunie 28 dni, vă leat 7147 <1639>.

Eu Stanca jupâneasa. Dumitru vel pitar. Eu Udrea. Para peharnicul mărturie. Diicul. Ioanis Caratza. Gligorie logofătul. Gherghe vistierul.

DANIC, Ms. 1233, f. 366.

Copie rom.

167

1639 (7147) iunie 28, București

† Милостією Божію, Їw Матею воевода и господинъ въсое Земли ѿггровлахіиское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, покойномѣ Їw Басарабѣ воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми почтенном правител господства ми, жѣпан Дѣмитрѣ Филіешандл великій питар и със сынови си, елицим Богъ приидстит, такоже да мѣ ест вчинѣ ѿ село ѿ Красна, въ сѣдство Гор Жил, вбаче дел что ест бил имал за дѣдїно вт през въс село Красна, вт пет велици ѿжи една вел жѣ вт полю и вт шѣмѣ и вт вода и вт седалище селов вт посвѣдї, варе елика се хтет избрат вт по въсом хотаром, занеже ест негова стара и права вчинѣ и за дѣдїнѣ вт родителїи его, ешеже вт прежде врѣме.

И пак да ест почтенном правител господство ми, жѣпан Дѣмитрѣ вел питар, вчинѣ ѿ Красна, али дел Нѣгоев Аркѣцескѣл и дел вратом си, Василїев, въсах, вт полю и вт шѣма и вт вода и вт кодрѣ вт посвѣдї и вт през въсом хотаром, елика се хтет избрат. Али да се знает: вт третаго дел, вт въ една вел дел два дели, а три дѣли сѣт кнези, понеже ест покѣпил жѣпан Дѣмитрѣ вел питар сіе дели за вчинѣ више писане вт над Нѣгое Аркѣцескѣл и вт на брат его, Василїе вт Красна, за ѿд аспри готови, такоже да ест емѣ дѣдїнѣ, али тѣчїю вчина, без вечини. И продавали сѣт вни за доброволю, кромѣ ни една силостїе и

със запис за продажіе ѡт рѣками ихъ по врѣме когда естъ ходилъ вѣ волѣри тере естъ хотарисали ѡчина ѡт Красна, делъ почтенномъ правителю господства ми, ждпанъ Дмитръ велъ питар, и за дѣдіно и за покѣпеніе, съда въ дѣніе господство ми ѡт къ ѡдрище дворникъ ѡт къ Рошіа и ѡт къ братіи его, именимъ: Іѡнъ и Лѡпѣла и Ярка със четомъ ихъ и ѡт къ Радѣла със въсаѣ четомъ ихъ и ѡт къ Хамза със въсаѣ четомъ его и ѡт къ Станъ със въсаѣ четомъ его. И вили сѣтъ волѣрїи хотарници възимали ѡт предъ господства ми по рѣваше господскїи, на име: ѡт Иванкоци, Барѣла пѣхарникъ и ѡт Пърѣани, Данчюл ѡлгофетъ и ѡт Зѣтрѣни, Станчюл постелникъ и ѡт Рогожина, Барѣла постелникъ и ѡт ѡнгѣреи, Нѣгое и ѡт Ровинари, Фрѣцилъ столникъ и ѡт Тръгъ Жил, Іѡне постелникъ и ѡт Фратоциць, Барѣла ключаръ и ѡт Поганъ, Дрѣгич постелникъ и ѡт Бѣлтѣни, Преда и ѡт Хиришеци, Кѣнепъ и ѡт Почивалище, Пѣтрѣ вътахъ. И билъ естъ чловѣкъ господскѣ хотарникъ волѣринъ господства ми, Датко пѣхарникъ ѡт Боишоаръ. Таже, теизи вѣ волѣри хотарници више речени, ѡни сѣтъ смотрилъ въс различніе по правостїе тере естъ ходилъ и видѣли кто колика ѡчинѣ имѣли. Таже, сѣтъ избранили дѣла ждпанъ Дмитровъ велъ питаръ ѡт теѣ сїе ѣ ѡжи, една велъ ѡжа за дѣдіно и что естъ ималъ покѣпеніе ѡт надъ Нѣгое Аркѣцескѣла и ѡт на вратомъ си, Василїе ѡт тѣѣхъ дрѣзе ѡжи, како естъ више писъ и теглилъ естъ въсаѣ ѡчина ѡт презъ въсомъ хотаромъ ѡт хотарѣ до хотаръ със ѡжа по чѣтери местове. И смотрилъ естъ със дѣшами ихъ, съ мнози волѣри и свѣщеници и хѣрани елици сѣтъ билъ съврани. Таже, естъ избранили ѡчина почтенномъ правителю господства ми, ждпанъ Дмитровъ велъ питаръ и таѣ за дѣдіно и таѣ за покѣпеніе въсаѣ за една странно, подѣла за всебно како естъ ѡбичаюлъ, али ихъ естъ далъ ѡчина ѡт надъ Дрѣгоеци и ѡт по Тѣрѣаци, а ѡт надъ дрѣзи врати, въсїѣхъ колици сѣтъ више речени, поставилъ естъ камени и велѣге. Хотаръ да се знаетъ: велѣге сѣловъ Краснїи каменеѡе, пакъ на планенъ да се знаетъ: ѡт горъ камена по¹ планенъ, мѣкѣѣ ѡдеѡе сѣловъ Краснїи, али по дѣла, дѣри ѡ Кѣрмѣтѣра Сѣчиломъ и ѡт тѣѣта ѡт Кѣрмѣтѣра Сѣчилоръ на вале дѣри ѡ ѡѡда Краснїеѡе и ѡт тѣѣта ѡѡда Краснїи ѡ горъ дѣри ѡ врѣхѣла мѣнтелѣди, игдеже естъ билъ планенъ тоѡо старъ сѣловъ Краснїи.

И видѣхъ господство ми и книга ѡвѣмзи вѣ волѣри хотарници и записѣла Нѣгое Аркѣцескѣла и Василїеѡе за продажіе, въ лѣтѣ 1775 ѡт мѣсеца маю 31 дѣни и съ мнози ѡѡлери свѣдетелїи написани ѡ записъ, именимъ: Барѣла бивъ велъ пѣхарникъ и ѡт Рошіа, ѡдрище дворникъ и ѡт Спинѣни, Дмитрашко ключаръ и Казакѣла ключаръ и ѡт Милеци, Данчюл ѡлгофетъ и ѡт Зѣтрѣни, Станчюл постелникъ и ѡт Фратоциць, Барѣла ключаръ и ѡт Ровинари, Фрѣцилъ и ѡт Фѣркѣшеци, Драѡомирѣ и Іѡне Дмитрескѣла и ѡт Бивеци, ѡдрѣ и ѡт ѡгрѣми, Некѣла пѣхарникъ и ѡт

Рогожина, Барбѣла и ѡт Почивалище, Пѣтрѡ ватах и ѡт Хиришеци, Кънепъ и Иков ѡтѡфет.

И пак да ест почтенном правител господства ми, ждпан Дѣмитрѡ вел питар, ѡчинѡ ѡ Бѣзъци, въ сѣдство Гор Жил, али дел Радѡлов и дел Василіев, сѣнови Воиков, въсах, ѡт въ един тею третаго дел ѡт поле и ѡт шѡма и ѡт вода и ѡт посѣде, варе еклика се хтет избрат, ѡт през въсом хотаром, ѡваче ѡчина колико ест бил покѣпил Радѡла и Василіе ѡт над Татомир ѡт Бѣзъци, понеже ѡ ест покѣпил ждпан Дѣмитрѡ вел питар сію дел за ѡчинъ выше пис ѡт над Радѡла и ѡт вратом си, Василіе, сѣни Воиков ѡт Сѣтчел, за г аспри готови сѣс запис ѡт рѡками их за прѣданіе, въ лѣт 7375 и сѣ мнози добри людіе сведетеліи, по име: ѡт Сѣтчел, попа Стѣнислав и попа Стан и ѡт Бѣзъци, Лѡпѡла и брат его, Стан Фѣсѣ и Бѣгѣнѡла и Лѡпѡла Дрѣгѡцев. И продали ест ѡни за доброволю.

И паки да ест почтенном правител господства ми, ждпан Дѣмитрѡ вел питар, една ациганкѡ, на име Кѣта и сѣс дѣщера еи, [на име]¹ Влѣдае, понеже ест покѣпил ждпан Дѣмитрѡ вел питар сіе ациганке ѡт над Некѡла пѣхарник ѡт Сѡгрѡми, за 73 аспри готови сѣс запис ѡт рѡка его за проданіе, въ лѣт 7375 ѡт мѣсеца декемврие къ дѣни и сѣс волѣри сведетеліи, написани ѡ запис, именим: ѡт [...] ¹, Прѣда ключар и ѡт Чернаа, Иков ключар и ѡт Плешои, Ине постелник и брат его, Дрѣгич логофет и ѡт Стѣнгѣчѣ, Никола постелник и ѡт Стрѣхаа, Грѡла и Тома.

И пак да ест почтенном правител господства ми, ждпан Дѣмитрѡ вел питар, един ациган, по име Стирїан и сѣс един момкѡ, по име Иван, сѣнъ Стирїан циганѡла, понеже ест бил възимал един ациган Сѡпрѣв Златеи постелник ѡт Рогожел и а жителницев его, Анкѣв, на име Слав циганѡла, по една циганкѡ Дѣмитров вел питар кѡсѣтоаре, на име Тѡдора и сѣтворил ест сѣ нима една циганкѡ, именем Анка. Таже, ѡ тем, ждпан Дѣмитрѡ вел питар, ѡн ест послаал такоже да възимает по Тѡдора циганка и по дѣщера еи Анка ѡт на Сѡпрѣ Златїев постелник. Потомже, Сѡпрѣ постелник и ждпаница его, Анка, ѡни не въсхоцет да даст циганкеѡ, анѡ ест сѣтворил ѡстроеніе сѣс почтенном правител господства ми, Дѣмитрѡ вел питар да их даст радї та ациганкѡ кѡсѣтоаре два циганче проасте и радї дѣщера еи, Анка, дрѡга дѣщера, такоже да не се разорет челѣдом. Авїе, сѣтворил ест Сѡпрѣ постелник и сѡпрѣжница его, Анка, такмеженїе изпром тере сѣт дал Сѡпрѣ постелник и кнегинѣ его, Анка, почтенном правител господства ми выше пис по Стирїан циганѡла и по сѣнъ его, Иван, да ест цигани радї цигани, а ждпан Дѣмитрѡ вел питар ѡн ешеже ест ѡстави по Тѡдора циганка и по дѣщера еи, Анка, да ест по разлога Сѡпрѣв

постелник, цигани радї цигани. И променил ест ѡни за своим доброволю и сътвориши сѣт и записе комождѣ на рѣка его, єдин на дрѣг, със мнози болѣри сведѣтелиє, которїи сѣт били на ѡстроєніа, на име: Барбѣл Брьдескѣл пехарник и Иков ключар и Дѣмитрашко ключар и Дръгич ѡгѡфет и Гинѣ постелник и Преда ѡгѡфет, сынѣ Дѣдѣлов пехарник, шѣра Сѣпрєв постелник.

И продадоше сїи више речени именитї людїє нише ѡчине и ацигани, ѡни за нише доброволю и със ѡзнанїє въсем болѣром и а мегїашом ѡт ѡкрѣстным местом и ѡт пред господства ми. И видѣхом господство ми и книга болѣром за хотарисанїє и записе за проданїє и записе за изпром на рѣка жѣпан Дѣмитрѣв вел питар, како ест по више пис.

Сего радї, дадох съм господство ми почтенном правител господства ми, жѣпан Дѣмитров вел питар, такоже да мѣ ест ѡчинѣ и ацигани дѣдїно и въ ѡхаб, сыновом и вѣнком и прѣвѣдѣдом. И не ѡт кождо непотѣкновеномо, поризмо господства ми.

Сеже ѡво и сведетелїи поставѣем господство ми: жѣпан Тѣодосїє вел бан Кралевскїи и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Глигорїє вел ѡгѡфет и жѣпан Радѣл вел вистїар и жѣпан Преда вел спатар и жѣпан Бѣзинка вел ключар и Сокол вел столник и Радѣл вел комис и жѣпан Вѣчина вел пехарник и жѣпан Костандин великїи постелник. И исправник, Глигорїє вел ѡгѡфет.

И написах аз, Лєпѣдат ѡгѡфет, въ настолни града Бѣкѣреци мѣсеца юнїє кї дѣни и ѡт Ядама до селѣ, теченїє лѣтом, въ лѣт 7303, лѣта Господина 1416.

† Іѡ Матею вѣевѣда, милостїю Божїю господинѣ.

Іѡ Матею воеводѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dumitru Filișanul mare pitar și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în sat în Crasna, în județul Jiul de Sus, însa partea care a avut-o de dedină de peste tot satul Crasna, din cinci funii mari o funie mare din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului de pretutindenii, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că este a lui veche și dreaptă ocină și de dedină de la părinții lui, încă mai dinainte vreme.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dumitru mare pitar, ocină în Crasna, însă partea lui Neagoe Arcuțescul și partea fratelui său, Vasilie, toată, din câmp și din pădure și din apă și din codru și de pretutindenii și de peste tot hotarul, cât se va alege. Însă să se știe: din a treia parte, dintr-o parte mare două

părți, iar trei părți sunt cnezi, pentru că a cumpărat jupan Dumitru mare pitar aceste mai sus-scrise părți de ocină de la Neagoe Arcuțescul și de la fratele lui, Vasilie din Crasna, pentru 4 000 aspri gata, ca să-i fie lui dedină, însă numai ocina, fără vecini. Și au vândut ei de bunăvoie, fără nici o silă și cu zapis de vânzare de la mâna lor pe vremea când au umblat 12 boieri de au hotărnicit ocina din Crasna, partea cinstului dregător al domniei mele, jupan Dumitru mare pitar și de dedină și de cumpărătură, acum în zilele domniei mele dinspre Udriște vornic din Roșia și dinspre frații lui, anume: Ion și Lupul și Arca cu ceata lor și dinspre Radul cu toată ceata lor și dinspre Hamza cu toată ceata lui și dinspre Stan cu toată ceata lui. Și au fost luați boierii hotarnici dinaintea domniei mele pe răvașe domnești, anume: din Ivancoți, Barbul paharnic și din Pârâiani, Danciul logofăt și din Zătreni, Stanciul postelnic și din Rogojina, Barbul postelnic și din Ungurei, Neagoe și din Rovinari, Frățilă stolnic și din Târgu Jiu, Iane postelnic și din Fratoștiță, Barbul clucer și din Poiană, Drăghici postelnic și din Bălteni, Preda și din Hirișești, Cănepă și din Pociovaliște, Pătru vătaf. Și a fost hotarnic om domnesc, boierul domniei mele Datco paharnicul din Boișoara. Astfel, acești 12 boieri hotarnici mai sus-ziși, ei au socotit în tot chipul pe dreptate de au umblat și au văzut care câtă ocină a avut. Astfel, au ales părțile jupanului Dumitru mare pitar din aceste 5 funii, o funie mare de dedină și ce a avut cumpărătură de la Neagoe Arcuțescul și de la fratele său, Vasilie, din celelalte funii, cum este mai sus-scris și au tras toată ocina de peste tot hotarul din hotar în hotar cu funia pe patru locuri. Și au socotit cu sufletele lor, cu mulți boieri și preoți și țărani câți au fost strânși. Astfel, au ales ocina cinstului dregător al domniei mele, jupan Dumitru mare pitar și cea de dedină și cea de cumpărătură toată de o parte, alături deosebit cum este obiceiul, însă le-a dat lor ocina de la Drăgoiești și dinspre Turbați, iar dinspre ceilalți frați, toți câți sunt mai sus-ziși, au pus pietre și semne. Hotarul să se știe: semnele satului Crasna, pietrele, iar pe munte să se știe: de la piatra de sus dinspre munte, muchia apei satului Crasna, însă pe deal, până la Curmătura Socilor și de aici de la Curmătura Socilor la vale până în apa Crasnei și de aici pe apa Crasnei în sus până la vârful muntelui, unde a fost muntele cel bătrân al satului Crasna.

Și am văzut domnia mea și cartea acestor 12 boieri hotarnici și zapisul lui Neagoe Arcuțescul și al lui Vasilie de vânzare, în anul 7146 din luna mai 16 zile și cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: Barbul fost mare paharnic și din Roșia, Udriște vornic și din Spineni, Dumitrașco clucer și Cazacul clucer și din Milești, Danciul logofăt și din Zătreni, Stanciul postelnic și din Fratoștiță, Barbul clucer și din Rovinari, Frățilă și din Fărcășești, Dragomir și Iane Dumitrescul și din Bibești, Udrea și din Ugrumi, Necula paharnic și din Rogojina, Barbul și din Pociovaliște, Pătru vătaf și din Hirișești, Cănepă și Iacov logofăt.

Și iar să fie cinstului dregător al domniei mele, jupan Dumitru mare pitar, ocină la Buzăști, în județul Gorj, însă toată partea lui Radul și partea lui Vasilie, fiii lui Voico, de la un tei a treia parte din câmp și din pădure și din apă și de

pretutindeni, oricât se va alege, de peste tot hotarul, însă ocina cât a cumpărat Radul și Vasilie de la Tatomir din Buzăști, pentru că a cumpărat-o jupan Dumitru mare pitar această parte de ocină mai sus-scrisă de la Radul și de la fratele său, Vasilie, fiii lui Voico din Sățel, pentru 3 000 aspri gata cu zăpis de vânzare de la mâinile lor în anul 7146 și cu mulți oameni buni martori, anume: din Sățel, popa Stănilav și popa Stan și din Buzăști, Lupul și fratele lui, Stan Fâsea și Bugheanul și Lupul al Drăguței. Și au vândut ei de bunăvoie.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dumitru mare pitar, o țigancă, anume Căta și cu fiica ei, [anume]¹ Vlădaie, pentru că a cumpărat jupan Dumitru mare pitar aceste țigănci de la Necula paharnicul din Ogrumi, pentru 4 200 aspri gata cu zăpis de vânzare de la mâna lui, în anul 7146 din luna decembrie 22 zile și cu boieri martori scriși în zăpis, anume: din [Ceplea]¹, Preda clucer și din Cernaia, Iacov clucer și din Pleșoi, Iane postelnic și fratele lui, Drăghici logofăt și din Stângăcea, Nicola postelnic și din Strehaia, Gruia și Toma.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dumitru mare pitar, un țigan, anume Stirian și cu un băiat, anume Ivan, fiul lui Stirian țiganul, pentru că a luat un țigan al lui Oprea Zlatei postelnic din Rogojel și al soției lui, Anca, anume Slav țiganul, pe o țigancă cusătoare a lui Dumitru mare pitar, anume Tudora, și a făcut cu ea o țigancă, anume Anca. Astfel, întru aceea, jupan Dumitru mare pitar, el a trimis ca să ia pe Tudora țigancă și pe fiica ei, Anca, de la Oprea Zlatie postelnicul. Iar după aceasta, Oprea postelnic și jupanița lui, Anca, ei n-au vrut să dea țigăncile, ci au făcut întocmire cu cinstitul dregător al domniei mele, Dumitru mare pitar, să-i dea pentru aceea țigancă cusătoare 2 țigănci proaste și pentru fiica ei, Anca, altă fiică, ca să nu se strice sălaşul. Apoi, Oprea postelnicul și soția lui, Anca, au făcut întocmire de schimb de a dat Oprea postelnicul și cneaghina lui, Anca, cinstitului dregător al domniei mele mai sus-scris pe Stirian țiganul și pe fiul lui, Ivan, să fie țigani pentru țigani, iar jupan Dumitru mare pitar el încă a lăsat pe Tudora țigancă și pe fiica ei, Anca, să fie pe seama lui Oprea postelnicul, țigani pentru țigani. Și au făcut schimb ei de a lor bunăvoie și au făcut și zăpise fiecăruia la mâna lui, unul la altul, cu mulți boieri martori, care au fost la tocmeala lor, anume: Barbul Brădescul paharnic și Iacov clucer și Dumitrașco clucer și Drăghici logofăt și Ghinea postelnic și Preda logofăt, fiul lui Lupul paharnic, cumnatul lui Oprea postelnic.

Și au vândut acești mai sus-ziși numiți oameni ocinele și țigani, ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea boierilor de hotărnicie și zăpisele de vânzare și zăpisele de schimb la mâna jupanului Dumitru mare pitar, cum este mai sus-scris.

Pentru aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dumitru mare pitar, ca să-i fie ocină și țigani dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Constantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna iunie 28 zile și de la Adam până acum, trecerea anilor, în anul 7147, anul Domnului 1639.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, Ep. Râmnic, CII/15.

Orig. slavon, perg. (40 × 47), sigiliu mijlociu timbrat; rupt puțin și șters la îndoituri; cu o trad. rom. de epocă.

Alte trad., *ibid.*, CII/69, BAR, Doc. ist., CMLXXVI/276.

Frag. slav și trad., Ștefulescu, *Crasna*, p. 74–77; idem, *Gorjul ist. și pit.*, p. 49; rez., Aricescu, *Indice*, I, p. 110, nr. 1335; Giurescu, *Stud. de ist. socială*, p. 313; Obedeanu, *Dumitru Filișanul*, p. 417.

¹ Loc rupt și șters în orig.

168

1639 (7147) iunie 28, București

† Милостію Божию, Ію Матею Басараба воеводъ и господинъ въсои Земли ѿггровлахійское. Дават господство ми сїи повелѣніе господства ми сѣдзем господства ми, Матею постелник и зет его, Марко ѿт Михъеци, въ сѣдство Моушчел и Падѣрец и съ сынови им, елициже Богъ даровах, такоже да имат держати вчинѣ ѿ село ѿ Михъеци, вбаче въс село колико се изверит сѣ ѿт по въсом хотар, кое вчинѣ ест ѿт над теткам са, Станка и ѿт над брати еж, по име Ѡанча и Негре, ещиже ѿт при дьніи иных господары ѿт древни, понеже им ест стара и права вчинѣ ѿт дѣдїнѣ.

И потом, къда ест был при дьніи Петрѣ воеводъ, сынъ Мирчев воеводъ, когда выст теченіе лѣтомъ 7305, а жителница Станка съ брати еж, Ѡанча и Негре, имѣл ест преніе пред Петрѣ воеводъ съ Станчул ключар. И сици ест съпрал ѿн како ест имал братчедѣ си, Негре третаго часть ѿт село ѿт Михъеци. Въ том, Петрѣ воеводъ гледал ест и сѣдил по права и по закона и видѣл господствѣ емѣ и книга Радѣлов воеводъ и прочетал ѿ ест ѿ диван и добро истинствовал със въс диванѣ како нѣст имѣл Станчул¹ ни едно трѣвѣ ѿ

Миѡеци, нѣ вѣс ест был за дѣдино село Миѡеции жителницев Станкѣи и а братом си еи, Ёанча и Негре, ешеже ѡт над теткам са, жителница Биша. Таже, ест ѡстал Станчул ключар ѡт закона и ѡт сѡжденіе и видаѡх господство ми и книга Петрѡ воеводѣ ѡт прѡх и за ѡстал. И ѡт тогда само вѣс ѡ ест дрѡжал Матей постелник, сынѣ Радѡлди постелник ѡт Миѡеци, сїе ѡчинѡ више пис сѣ добро мирно.

Потом, кѡда ест был нына въ дѣниі гпсподства ми, вѣстанил се сѡт жителница Илина, дѡщера Мѡндецилом и сѣ чедѡ си, Дѡмитрашко, сѣ преніе радї село Миѡеци и прїидет пред господства ми тере сѡпраша са за лицѡ ѡ диван сѣс Матей постелник, сынѣ Радѡлди постелник, видк жителницев Станкав. И сици прѣше жителница Илина, дѡщера Мѡндецилом, како ест был имал Мѡндеции третаго част за ѡчинѡ ѡ село ѡ Миѡеци и извадил ест ѡ диван и една книга ветѡа, тако да възимае третаго част ѡт Миѡеци. И паки паче прѣше аще рѣце како село Миѡеции нѣст се призовет Миѡеци, что се зовет Миѡилеци? Въ том, господство ми сѡм гледал и сѡдил по права и по закона кѡпно сѣ вѣсїх ч ѡститими правителїи господства ми и нѣст сѡм вѣровал господство ми ниже по едно ниже по дрѡг, нѣ сѡм дал господство ми на сред их шест болѣри по рѡваше господски, по име: Тѡдоран слѡцѣр² ѡт Яниноаса и ѡт Лереци, Преда и ѡт Лѡнѡеци, Ялѡл и ѡт Жѡгѡр, Влаикѡл и ѡт Концеци, Влаикѡл логофет и ѡт Дѡлгополю, Яню постелник, тако да гледает и да истинствѡет радї село Миѡеции: имал ест Мѡндеции частѣ ѡ село Миѡеци или наст имал и радї име селѡв Миѡеции ѡт преже време: именѡет се ест вѣс Миѡеци или Миѡилеци како написати вѣс въ книги жителницев Илинѡв, дѡщера Мѡндецилом? Въ том, теѡх шест болѣри, ѡни ест гледал и сѡдил и сици ѡбрѣтал сѣс дѡшам их како нѣст имал Мѡндеции ни една трѣвѡ ѡ Миѡеци ниже се зовет Миѡеции Миѡилеци. И ешеже ест сведетелствѡвал и един чѡлѡвѣкѣ стар, по име Радѡл Цѡке ѡт Дѡлгопол, ѡт р лѣти, пред ѡвем шест болѣри како нѣст дрѡжал Мѡндеции ѡ Миѡеци никогда. Таже, ест ѡстал жителница Ёлина и чедѡ си, Дѡмитрашко Мѡндеции ѡт закона и ѡт сѡжденіе ѡт пред господства ми ѡт диван,

Сего³ радї, даѡх господство ми Матейв постелник и зет его, Марко постелник тако да их держати сїи част за ѡчинѡ више пис како ѡ ест держал и ѡт преже време дѣдинѡ и въ ѡѡав, сѡновом и видком и прѣвидчетом. И не ѡт когождѡ непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже оѡбо и сведетелїи поставих господство ми: пан Ёеѡдосїе великїи бан Кралевскїи и пан Хриза [вел дворник]⁴ и Глигорїе великїи логофет и Радѡл вел вистїар и Преда вел спатар и Ёѡзинка вел ключар и Сокол великїи столник и

Радѣ вел комис и вѣчина срѣвскаго великомѣ пехарник и Костандин великїи постелник. И исправник, Глигорїе великїи [лwgw]⁴фет.

И начертахом аз, Първѣд логофет, въ настоли градѣ оу Бѣкѣречи мѣсеца юнїю кї-гв дьны и шт Ядама даже до нынѣ, теченїе лѣтом зрѣмз.

† Іw Матею воевода, милостїю Божїю господинѣ.

Іw Матею воеводѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Matei postelnicul și ginerelui său, Marco din Mihăiești, în județul Mușcel și Pădureț și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să aibă a ține ocină în sat la Mihăiești, însă tot satul cât se va alege de peste tot hotarul, care ocină este de la mătușa sa, Stanca și de la frații ei, anume: Oancea și Negre, încă din zilele altor domni de demult, pentru că le este ocină veche și dreaptă de dedină.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Petru voievod, fiul lui Mircea voievod, când a fost trecerea anilor 7076, iar jupâneasa Stanca cu frații ei, Oancea și Negre, au avut pâră înaintea lui Petru voievod cu Stanciul clucerul. Și așa a pârât el că vărul său, Negre, a avut a treia parte din sat din Mihăiești. Întru aceea, Petru voievod a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a văzut domnia lui și cartea lui Radul voievod și a citit-o în divan și bine a adevărit cu tot divanul că n-a avut Stanciul¹ nici o treabă la Mihăiești, ci tot satul Mihăiești a fost de moștenire al jupânesei Stanca și al fraților ei, Oancea și Negre, încă de la mătușa sa, jupâneasa Vișa. Astfel, a rămas Stanciul clucerul de lege și de judecată și am văzut domnia mea și cartea lui Petru voievod de pâră și de rămas. Și de atunci a tot ținut-o Matei postelnicul, fiul lui Radul postelnicul din Mihăiești, această ocină mai sus-scrisă cu bună pace.

După aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, jupâneasa Iliana, fiica Mândeștilor și cu copilul ei, Dumitrașco, s-au ridicat cu pâră pentru satul Mihăiești și au venit înaintea domniei mele de s-au pârât de față în divan cu Matei postelnicul, fiul lui Radul postelnicul, nepotul jupânesei Stanca. Și așa a pârât jupâneasa Iliana, fiica Mândeștilor, cum că au avut Mândeștii a treia parte de ocină în sat la Mihăiești și a scos în divan și o carte veche, ca să ia a treia parte din Mihăiești. Și iar încă a pârât de a spus că satul Mihăieștii nu se numește Mihăiești, ci se numește Mihăilești. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și n-am crezut domnia mea nici pe unul nici pe altul, ci am dat domnia mea între ei șase boieri pe răvașe domnești, anume: Tudoran slugerul² din Aninoasa și din Lerești, Preda și din Lângești, Albul și din Juguri, Vlaicul și din Conțești, Vlaicul logofăt și din Câmpulung, Ianiu postelnic, ca să cerceteze și să adeverească pentru satul Mihăieștii: au avut Mândeștii parte în satul Mihăiești sau n-au avut și pentru

numele satului Mihăiești dinainte vreme, s-au numit tot Mihăiești sau Mihăiești cum s-a scris în cărțile jupănești Ilina, fiica Mândeștilor? Întru aceea, acei șase boieri, ei au cercetat și au judecat și așa au aflat cu sufletele lor că n-au avut Mândeștii nici o treabă la Mihăiești, nici Mihăieștii nu se numesc Mihăiești. Și încă a mărturisit și un om bătrân, anume Radul Țoche din Câmpulung, de 100 ani, înaintea acestor șase boieri cum că Mândeștii n-au ținut în Mihăiești niciodată. Astfel, au rămas Mândeștii, jupanița Ilina și copilul ei, Dumitrașco, de lege și de judecată dinaintea domniei mele în divan.

Pentru aceea, am dat domnia mea lui Matei postelnicul și ginerelui său, Marco postelnic, ca să țină această parte de ocină mai sus-scrisă, cum a ținut-o și dinainte vreme dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Întă dar și martori am pus domnia mea: pan Theodosie mare ban al Craiovei și pan Hrizea [mare vornic]⁴ și Gligorie mare logofăt și Radul mare vistier și Preda mare spătar și Buzinca mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina sârbul mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare [logofăt]⁴.

Și am scris eu, Pârvul logofătul, în cetatea de scaun în București, luna iunie a 28-a zi și de la Adam până acum, trecerea anilor 7174 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Valea, III/3.

Orig. slavon, perg. (34,5 × 44,5), rupt puțin la îndoituri, pătat; sigiliu mijlociu timbrat; cu o trad. rom. modernă.

¹ Нерсе.

² сѣдженѣрїюл.

³ тего.

⁴ Loc șters în orig.

† Adecă eu, Părasco neguțătorul, scriu și mărturisăscu cu acesta al meu zapis la mâna Rigăi armaș, cum să știe că amu cumpărat ocină în satu, în Cosoba, de la Radul și de la frate-său, Udre, stânjeni patru sute și cu un¹ vadu de moară într-un mal de-o parte, iar celalaltu mal de moară easte al Rigăi armașul, despre drumul cel mare al Piteștilor. Pentru că vadul de moară ce easte al Rigăi easte pre ocina ce am cumpărat eu, iar noi ne-am tocmitu de a noastră bunăvoie să

ție Riga armașul un¹ vadu de o parte și eu de altă parte. Și să nu aibu eu nici o trea[bă]² cu acel vadu de moară, nici niminele de ruda mea. Pentru că vadurile de moară umblă deosăbi, nu cu ocina. Și o am cumpărat eu, Părasco, această moșie cu știre Rigăi armașul și cu știre tuturor oamenilor de premprejuru.

Și la tocmeala noastră fost-au boieri mărturii: Manolache șifar, Nedelco vătaf za postelnici i Zaharia ot Pitești, Iane cojocar i Necula postelnic i Cârste postelnic i Zaharia ot roși<i>, Coste armaș i Radul postelnicul ot Brazoe.

Și am scris eu, Ghinea și mărturisăscu.

Pis iunie 29 dnă, vă leat 7147 <1639>.

Παρασκος <Διμα> μέ το τελεμα μο<ũ>³

Ζαχαρίας ΓΓιοανι μαρτιρας⁴

Μανολακι σηφαρις⁵

Κοστε αρμας⁶

Cârste postelnic⁷

Nedelco vătah⁷

Eu Necula i brat ego Radu⁷

Zahariia⁷.

BAR, Doc. ist., MCLXXVIII/54.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 22), 7 sigilii inelare în fum, între care unul care conține numele Parasco Dima.

Pe fila a doua, alt document din 1648 (7156) februarie 7.

¹ oh.

² Loc rupt în orig.

³ „Părasco Dima... cu dorința mea”.

⁴ Zaharia Ghioani martor”.

⁵ „Manolache șifar”.

⁶ „Coste armaș”.

⁷ Semnături autografe.

† Adecă eu, Iano spatarul ot Bucov, scris-am acesta al miu zapis ca să fii de mare credință la mâna Nicăi comisul, cum să se știi că i-am lăsatu zălog trei suflete de țigani, anume: Turcin și Șarban și iară Șarban, pentru niște țigance ce le-au fostu egumenul luot de la Sneagov.

Și ne-am tocmi de a noastră bunăvoie, fără neci o silă, dennaintea jupan Buzincăi vel cliucer, ca să nu mai avem pără și gâlceavă între noi. Însă, deaca-i voiu da țigancele, eu să fiu volnic să-mi iau țigani. Și zioa la Sânta Mariia Mare.

De nu-i va aduce țigancele la zi, să fii țigani stătători. Iară de-i voi mai face val, să fii volnic să mai închine ughi 60. Și am întratu chezașul, cum, de-i vor fugi țigani, să aibu a-i da alți¹ țigani, însă până la zi am întrat chizașu pre țigani.

Aceasta am scris și pentru credința mi-am pus și pecétea.

Pis measeța iunie 30 dni, leat 7147 <1639>.

Iano spătar².

BAR, Doc. ist., XX/52.

Orig. rom., hârtie (30 × 21), sigiliu inelar în tuș.

Copie: DANIC, Ms. 458, f. 87v–88.

¹ алце.

² Semnătură autografă.

171

1639 (7147) iulie 2, București

† Милостією Божією, Їу Матею Басараба воевода и господинъ въсои Земли
Ѡгтрровлахійское. Дават господство ми сїи повелѣніе господства ми селов
ЖѠпънеціи ѡт по рѣкѠ Господжев, въ сѡдство МѠшчел и ПадѠрец и
наслѣдницим селов, по име: Шербан и Кръстіан и Воико и съ братїи их и съ
сынови их, елициже Богъ даст, іакоже да сѡт им село ЖѠпънеціи, въс село и
със въс хотаром и със въс ходокѡм ѡт полю и ѡт шѠмѠ и ѡт вода и ѡт
планен и ѡт посвѡдї, варе елика изверит сѡ, ѡт хотар до хотар, по старе хотаре
и велѣси, что ест был дръжал ѡт прежде вѡмѡ, ѡт Валѣ ДадѠлов въ главе
вчинеѡ из дол и по Полапа ПърѠлов по гръла Тампѡв и по МѠлиноѡ, дори Ѡ
присѣка, Ѡ Пискѡ ПадѠлов и по matka Цинкаѡ дори Ѡ Глав Глѡмѣлов и по
matka Ноасѡв дори Ѡ Додош. И да вѡдетъ въ мир и своводни ѡт вечинаніе ѡт
къ сынови Ивашко бив вел дворник БѡлѣнѠл, по име: Гїергїе постелник и ПѣтрѠ
пѡхарник и ѡт къ Строе вистїар, сынъ Фїерѡв логофет и със вратом си и ѡт
Лѡѡл със брат его ѡт Рѣтеши и ѡт къ Кънда постелник със братїи его, сынови
<Ивашко> постелник ѡт Бѡлотѡши и ѡт къ Костандин армашѠл и ДрагѠл, сыни
ДрагѠлов постелник ѡт Слѣтиѡаре и ѡт къ Матеи постелник ѡт Мїхѣеци съ
зетом си, Марко постелник и ѡт къ егѡмена ѡт Бїерѡши и ѡт къ сынови им и
ѡт къ свака по рѡденїа им ѡт къ ниѡто вантованїе да не имат. Понеже того
село ЖѠпънеціи више пис, ѡни сѡт бил със людї кнаѡси съ вчине им, ециже ѡт
прежде вѡмѡ ѡт дѣдїнѠ ѡт прѣдѣдїнѠ, ѡт при дънїи стараго, дѣдѡм
господства ми Басараба воеводѡ. И въс был нѣкоѡ людї въ мир съ вчине им.

И потомъ, къда быст през нѣколико вѣм, а село Жѣпънеціи, уни сѣт был падал ѡт волѣрин въ волѣрин до колѣ падает въ рѣки ѡвем волѣрии више пис, тако един село притеснени и ѡт держан без правостію. И потом, къда ест был при дѣній покоиннаго Радѣла воевода и наслѣдници селов Жѣпънеціи више речени, уни имал прѣх пред Радѣла воеводѣ ѡ великій диван със Драгѣла постелник ѡт Слѣтѣваре и със Борча логофет ѡт Петреци и със Ивашко постелник ѡт Бѣлотечи и със Матеи постелник ѡт Михѣеци и със Мѣжа ѡт Рѣтеци и със егѣмена ѡт Бѣраш, съпрѣшѣтъ за лицѣ. И извадили сѣт селов Жѣпънеціи пред Радѣла воеводѣ и книга покоиннаго дѣдом господства ми, Басарава воеводѣ и над вѣс село Жѣпънеціи, како ест был негова стара и права вчинѣ за дѣдѣнѣ, ещиже ѡт наипрежде вѣме.

Таже, въ том, Радѣла воеводѣ, господства емѣ гледал и сѣдил по права и по закона и даю господствѣ емѣ на сред их ѣ мегѣаши добри люді ѡт ѡкрѣстѣ мѣстом, такоже да гледает и да истинствоѡет съ дѣшам их радѣ село Жѣпънеціи был ест дрѣжал сѣи више речени волѣри съ правостіи или ни? Въ том, сѣи више речени волѣри, уни никако нѣст моглѣ да се ѡфатити мегѣаши, почто радѣ ест видал како га ест был дрѣжал того село Жѣпънеціи съ кривостію и без ни една трѣвѣ и ещиже дошли сѣт уни сами тере ест бил сведетелствовал пред покоиннаго Радѣла воеводѣ како ест был дрѣжал того село без работ и съ притесненіе, таже ест был ѡстал ѡт закона и ѡт сѣжденіе. И видѣхом господство ми и книга стараго, покоиннаго прѣдѣдом господства ми, Басарава воеводѣ, ѡт дѣдѣнѣ село Жѣпънеціи, въ теченіе лѣтѡм ѣзѣк и книга покоиннаго Радѣла воеводѣ ѡт прѣх и ѡт ѡстал и како ест был извадил господвоѡ емѣ по село Жѣпънеціи ѡт вѣсах книгове им, въ теченіе лѣтѡм зрѣла и книга сынѣ си, Алѣксандрѣ воеводѣ, въ лѣт зрѣлѣ и книга Алѣксандрѣ воеводѣ Иліаш, въ лѣт зрѣлѣ. И ѡт тогда вѣс был село Жѣпънеціи въ добро мирно.

И потѡм, къда ест был нынѣ въ дѣній господства ми, а село Жѣпънеціи, уни наст моглѣ да се ѡпокоит ѡт кѣ сынови ѡвем волѣри више пис, анѣ прѣидет пред господства ми ѡ великій диван, тере съпрѣшла се за лицѣ със Ивашко бив вел дворник и със Алѣлѣ ѡт Рѣтеци и със Кѣнда, сынѣ Ивашко постелник ѡт Бѣлотечи и Костандин и Драгѣла, сыни Драгѣлов ѡт Слѣтѣваре и със Марко постелник, зет Матеи ѡт Михѣеци и със егѣмена ѡт Бѣраш. И сици прѣше уни како нѣст вечини ѡт дѣдѣнѣ им. Таже, въ том, господство ми гледахѡм и сѣдихѡм по права и по закона със вѣсими чиститими правителѣи господства ми и истинствовахѡм господство ми със вѣс диванѡм како нѣст имал сѣи више речени волѣри ни един работ със того село Жѣпънеціи. И а послѣ дах

господство ми ввем волѣри и закона вѣ волѣри вт диван тако да заклек през
вни и през книгове их више речени, а вни никакоже нѣ моглѣ да се оуфатише
се вт закона нѣ оу [...]¹ се сѣт авіе вт диван. И сице ест встал вѣси вт
закона и вт сѣжденіе вт пред господства ми вт диван, почто радї [...]¹ имал
сѣс село Жѣпънеціи ни една трѣвѣ. И сѣтворихом господство ми селов
Жѣпънецилом и книга господства ми за прѣх и вт встал, когда вист теченіе
лѣтѣмъ ꙗзрѣмъ и вѣс был вѣ мир.

А послѣ, кѣда вист нынѣ, а сїи више речени волѣри, вни пакиже се
поставил вѣ плеше селов Жѣпънеціи тако да га вечинѣет вѣ силост и прїидет
пред господства ми ѣ великїи диван, тере сѣпрѣше вѣ на второе редо за лицѣ и
пакиже ест вѣзимал сїи више речени волѣри вѣ волѣри по рѣваше господски
закона. Таже, кѣда ест был на дынѣ и на сорок, а вни прїидет пред господства
ми ѣ великїи диван, на Трѣговице, сѣс закона вт пѣно и сѣ человекѣ господскѣ,
по име Станчул вторїи портар. Таже, вѣспрашахом господство ми по тѣх вѣ
волѣри клетовци како знал сѣ дѣша их радї редѣ того село Жѣпънеціи сици да
заклек, а вни вѣси сведетелствовал пред господства ми како нѣст моглѣ да
заклек, ниже вѣ едино вѣраз. Таже, встал сїи више речени волѣри и на второе
редо вт закона и вт сѣжденіе вт диван и вѣзимахом господство ми вт рѣка их
и една книга господства ми что ест бил сѣтворил вни по село Жѣпънеціи вт
встал без правѣ.

Тере, всам дал господство ми вѣ рѣки селѣном кѣпно сѣ вѣа рѣваше
господски тако да вѣдет вѣ мир и свободни вни и сынови им за вечинаніе и сѣс
вѣсах дѣдіна им вт кѣ сїи више речени волѣри и вт кѣ сынови им и вт кѣ
вѣсах по рѣденїа им вт кѣ ништо вантованїе да не имат вѣ вѣки. И не вт
когождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже оуво и сведетелїи поставлѣем господство ми: жѣпан Оевдосїе великїи
бан Кралевскїи и жѣпан Хриза великїи дворник и жѣпан Глигорїе великїи логофет
и жѣпан Радѣл великїи вистїар и жѣпан Преда Брѣнковѣндл великїи спатар и
жѣпан Бѣзинка великїи ключар и жѣпан Сокол великїи столник и жѣпан Радѣл вел
комис и жѣпан Вѣчина срѣскаго великомѣ пѣхарник и Костандин великїи
постелник. И исправник, Глигорїе великїи логофет.

И написах азѣ, Първѣл логофет, вѣ настолни градѣ Бѣкѣреци, мѣсеца юліе
ѣ-гѣ дѣны и вт Ядама даже дв нынѣ, текоуцаго лѣтѣмъ, вѣ лѣт ꙗзрѣмъ, лѣта
вт Вѣплѣщенїа Мира ꙗхѣ.

† Іѣ Матею ввевѣда, милостїю Божїю господинѣ.

Іѣ Матеи воеводѣ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Jupâneștii de pe Râul Doamnei, din județul Muscel și Pădureț și moșnenilor satului, anume: Șerban și Cârștian și Voico și cu frații lor și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul Jupâneștii tot satul și cu tot hotarul și cu tot venitul din câmp și din pădure și din apă și din plai și de pretutindeni, oricât se va alege, din hotar până în hotar, pe vechile hotare și semne, după cum le-a ținut de mai înainte vreme: din Valea Dadului în capul moșiei din jos și din Poiana Părului pe gârla Tâmpei și pe Mălin în sus, până în priseacă, la Piscul lui Paul și pe matca Țincăi până în Capul Gâlmeilor și matca Noasei până în Dodoș. Și să fie în pace și iertați de vecinie de către fiii lui Ivașco fost mare vornic Băleanul, anume: Ghierghie postelnic și Pătru paharnic și de către Stroe vistier, fiul lui Fiera logofăt și cu fratele lui și de către Albul cu fratele lui din Rătești și de către Cănda postelnic cu frații lui, fiii lui <Ivașco> postelnic din Balotești și de către Costandin armașul și Dragul, fiii lui Dragul postelnic din Slătioare și de către Matei postelnic din Mihăiești cu ginerele lui, Marco postelnic și de către egumenul de la Vieroși și de către fiii lor și de către toată rudenia lor să nu aibă nici o supărare. Pentru că acest sat Jupâneștii mai sus-scris, ei au fost oameni cnezi cu ocinele lor, încă de mai înainte vreme din moși și strămoși, din zilele bătrânului, bunicului domniei mele Basarab voievod. Și tot au fost ei niște oameni în pace cu ocinile lor.

Iar apoi, când a fost peste câțeva vreme, iar satul Jupânești, ei au tot trecut din boier în boier până au căzut în mâinile acestor boieri mai sus-scriși, ca un sat împresurat și ținut fără dreptate. Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Radul voievod și megiașii satului Jupânești mai sus-zși, ei au avut pără înaintea lui Radul voievod în marele divan cu Dragul postelnic din Slătioare și cu Borcea logofăt din Petrești și cu Ivașco postelnic din Bălotești și cu Matei postelnic din Mihăiești și cu Muja din Rătești și cu egumenul de la Vieroși, pârându-se de față. Și a scos satul Jupânești înaintea lui Radul voievod și cartea răposatului bunicului domniei mele, Basarab voievod, peste tot satul Jupânești, cum că a fost bătrână și dreaptă ocină de dedină, încă de mai înainte vreme.

Apoi, întru aceea, Radul voievod, domnia lui a cercetat și a judecat pe dreptate și după lege și a dat domnia lui la mijlocul lor 6 megiași oameni buni dimprejurul locului, ca să caute și să adevereze cu sufletele lor pentru satul Jupânești dacă l-au ținut acești mai sus-zși boieri cu dreptate sau nu? Întru aceea, acești mai sus-zși boieri, ei nicicum nu au putut să-i apuce pe acești megiași, pentru că au văzut cum au ținut acel sat Jupânești cu strămbătate și fără nici o treabă și încă au venit ei singuri de au mărturisit înaintea răposatului Radul voievod cum că au ținut acel sat fără treabă și cu împresurare, și au rămas de lege și de judecată. Și am văzut domnia mea și cartea bătrânului, răposatului, bunicului domniei mele, Basarab voievod, de dedină a satului Jupânești, trecerea anilor 7020

și cartea răposatului Radului voievod de pâra și de rămas și cum a scos domnia lui satul Jupâneștii din toate cărțile lor, trecerea anilor 7131 și cartea fiului său, Alexandru voievod, în anul 7132 și cartea lui Alexandru voievod Iliăș, în anul 7137. Și de atunci tot a fost satul Jupânești în bună pace.

Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar satul Jupânești, ei nu au putut să se odihnească de către fiii acestor boieri mai sus-scriși, ci au venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pârât de față cu Ivașco fost mare vornic și cu Albul din Rătești și cu Cînda, fiul lui Ivașco postelnic din Bălotești și Costandin și Dragul, fiii lui Dragul din Slătioare și cu Marco postelnic, ginerele lui Matei din Mihăiești și cu egumenul de la Vieroși. Și așa pârau ei cum nu au fost vecini de dedină. Apoi, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am mărturisit domnia mea cu tot divanul cum nu au nici o treabă acești boieri mai sus-ziși cu acest sat Jupânești. Și apoi am dat domnia mea acestor boieri și lege 12 boieri din divan ca să jure peste ei și peste cărțile lor mai sus-zise, iar ei nicicum nu au putut să ia legea, ci [îndată]¹ s-au lepădat în divan. Și așa au rămas toți de lege și de judecată dinaintea domniei mele în divan, pentru că nu [au avut]¹ cu satul Jupâneștii nici o treabă. Și am făcut domnia mea satului Jupâneștii și cartea domniei mele de pâra și de rămas, când a fost trecerea anilor 7144 și tot au fost în pace.

Iar mai apoi, când a fost acum, acești mai sus-ziși boieri, ei iarăși s-au pus în spinarea satului Jupânești ca să-i vecinească în silă și au venit înaintea domniei mele în divan, pârându-se a doua oară de față și au luat acești mai sus-ziși boieri lege 12 boieri pe răvașe domnești. Apoi, când a fost la zi și la soroc, ei au venit înaintea domniei mele în marele divan, la Târgoviște, cu legea deplin și cu om domnesc, anume Stanciul al doilea portar. Apoi, am întrebat domnia mea pe acești 12 boieri jurători cum vor ști cu sufletele lor și pentru rândul aceluia sat Jupâneștii așa să jure, iar ei toți au mărturisit înaintea domniei mele cum că nu pot să jure, nici într-un chip. Întru aceea, am rămas acești mai sus-ziși boieri și a doua oară de lege și de judecată în divan și am luat domnia mea din mâna lor și o carte a domniei mele ce au făcut ei pe satul Jupânești de rămas fără dreptate.

Pentru aceea, însumi domnia mea am dat în mâinile sătenilor <din Jupânești> împreună cu amândouă răvașele domnești ca să fie în pace și slobozi de vecinie, ei și fiii lor și cu toată dedina lor de către acești boieri mai sus-scriși și de către fiii lor și de către toată rudenia lor, de nimeni supărare să nu aibă în veci. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda Brâncoveanul mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina sârbul mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Pârvul logofăt, în cetatea de scaun București, luna iulie a 2-a zi și de la Adam până acum, trecerea anilor, în anul 7147, anul de la Facerea Lumii 1639.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, Col. Doc. Muntenesti, XCIII/1.

Orig. slavon, perg. (56,5 × 42,5), sigiliu mijlociu timbrat, căzut; cu o trad. modernă.

Copie slavă și trad., *ibid.*, ms. 1233, f. 367–370.

¹ Loc rupt în orig.; trad. rom. a fost completată după trad. modernă.

172

1639 (7147) iulie 3, București

Adică eu, Dumitrașco clucer ot Spineni, împreună cu jupâneasa mea, Vilae și cu feciorii miei, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna Radului clucer brat Drăgușin vel slujer, cum să știe că am vândut partea noastră din Teiu a treia parte, din câmp, din pădure, din apă și cu vadul de moară și cu gârlele, oarecât să va alege dă priste tot hotarul, din hotar până-n hotar. Însă o am vândut această ocină ce easte mai sus-scrisă, drept bani gata aspri 2 000 de a noastră bunăvoie, fără de nici o silă, pentru că această ocină ce easte mai sus-scrisă au fost alătura cu ocina dumnealui, cu Prorocii. Drept aceea, o am vândut dumnealui, căci au fost mai volnic decât alții, ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare în vecie și coconilor dumnealui, câți Dumnezeu îi va dăru.

Și s-au vândut această ocină cu știrea tuturor rudelor noastre și a megiișilor dimprejurul locului.

Și au fost la tocmeala noastră mulți boieri mărturie, anume: jupan Preda vel spătar i Diicul vel agă i Marco logofăt i Șarban logofăt i Tudor clucer ot Milcov i Tudosie clucer Rudeanul ot Curtișoară i Stanciul postelnic ot Pârâiani i Ghinea slujer ot Văleni i Drăgoiu logofet ot Fălcoiu i Culea peharnic i Pârvul peharnic ot Fălcoiu i popa Opriș ot Pârșcoveni și alți boieri carii își vor pune pecețile și iscăliturile mai jos.

Și am scris eu, Mihalcea logofet sin Paraschivii logofet, vă nastolni grada București, measeța iulie 3 dni, vă leat 7147 <1639>.

Preda vel spătar. Diicul vel agă. Eu Dumitrașco. Udrea dvornic. Șarban logofet.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., CCCXXXVII/1, f. 7.

Copie rom.

† Adecă eu, Ivan vtori¹ postelnic i Mirica peharnicul, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna jupânului Bunei vtori¹ vistier, cum să se știe că i-am vândut dumnealui ocină în Siminov ot sudstvo Vlașca, a treia parte, cât se va alége den câmpu și den pădure și den apă și cu viile, care ocină ne-au fostu de cumpărătoare de la jupâneasa Stana den Siminov și de la fiu-său, Necula.

Și o am vândut noi de a noastră bunăvoie, fără de nici o silă, dreptu ughi 40 și cu știrea tuturor fraților de ocină den sus și den jos și demprejurul locului, ca să-i fie dumnului moșie și coconilor în véci.

Și la această tocmeală a noastră, fost-au mulți boiari mărturie, anume: jupan Șarban logofăt și jupan Costandin vtori¹ postelnic și Radul logofăt Stăicuță și alți mulți boiari, care-și vor pune mai jos pecețile și iscăliturile.

Aceasta scriem și mărturisim și pântru mai adevărta credință, pusu-ne-am și pecețile.

Pis u București, measeța iulie 6 dni, vă leat 7147 <1639>.

Ivanu vtori¹ postelnic

Mirica peharnic².

BAR, Doc. ist., CCCXCIX/46.

Orig. rom., hârtie (31 × 21), 2 sigilii inelare.

¹ втoрiн.

² Semnături autografe.

Zde megiași ai jupan Dumitru vistier Dudescul și ai lu Gurgul călugărul și ai Radului Godăniei ot Belciugatul, po ime¹: ot Belciugatul, Fratea i ot Săcuiani, Vasile portar i ot Dobromirul, Stănimir i ot Glina, Turturea peharnic i ot Săcuiani, Ionașco comis i Radu Bădicăi, ca să caute și să adevéze den cele trei funi<i>, ce au fost vândut Magdalina călugărița lu Dumitru vistier în sat, în Cojești despre tot satul: fost-au vândut mai denainte vréme lu Gurgul călugărul și Radului au ba, dentr-acele trei funi<i>, au fostu-le-au de moșie, cum vor afla cu suflete<le> lor.

Și zioa, la sfete Ilie Proorocul.

Pis² Dumitru logofăt din București, iulie 6, leat 7147 <1639>.

Io Mateiu voievod milostiu bojeiu <gospodin>.

¹ Post *ime*, urmează trad. în limba română *anume*, a copistului.

² Post *pis*, urmează trad. în limba română *au scris*.

175

1639 (7147) iulie 6, București

† Милостією Божією, Їѡ Матею воевода и господинъ вѣсои Земли ѡгтрровлахіиское, видк великаго и прѣдобраго, стараго покойномѡ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми почтенномѡ правител господства ми, жѡпан Вѡчина великій пехарник и жѡпаницев его, Нѣгъи и съ нихъ сынови, елицим Богъ даст, такоже да мѡ ест село Бръдъшеціи вѣси, ѡт сѡдство Яргеш, със вѣсом хотаром и съ вѣсихъ вечиний и със вѣс ходоком ѡт полю и ѡт шѡма и ѡт вода и ѡт седалище селов ѡт посвѡдї, варе елика се хтет избрат по старе хотаре и велѣге. И вечиний да се знает, по име: Радѡл със сынови си и Тѡдорѡ със сынови си и Михѡилъ със сынови си и Татѡл със сынови <си> и Михѡилъ, сынъ Нѣкшѡлов, със сынови си и Синъ със сынови его, понеже ест покѡпил жѡпан Вѡчина вел пехарник того село Бръдъшеціи више пис ѡт над Бадѣ логофет ѡт Яргеш и ѡт сынови его, Радѡл и Преда и Станчюл, за ѡги сѣ аспри готови със запис ѡт рѡками ихъ, въ лѣт ѡрѡмѡ и със волѣри сведетелій, написани ѡ запис.

И пак да ест Вѡчинеѡ вел пехарник ѡчинъ и вечини въ село ѡ Брътеци ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт вода и ѡт през вѣс хотаром, елика се хтет избрат. И вечини да се знает: Дѡмитрѡ и Нѣгое и Ялѡл и Воина, сыни ѡпреѡ и съ нихъ сынови и със дѣлница ихъ и със стѡпина ѡт тѡѡ, пакиже ѡт Брътеци, понеже ест покѡпил жѡпан Вѡчина вел пехарник ѡчинѡ и тези вечини със дѣлница им ѡт над Бадѣ логофет ѡт Яргеш и ѡт сынови его, Радѡл и Преда и Станчюл, за ѡги л аспри готови със запис, въ лѣт ѡрѡмѡ и със мнози волѣри сведетеліе.

И пак покѡпил Вѡчина вел пехарник ѡ вечинъ ѡ село ѡ Брътеци, на име Ялѡл със сынови си и със жена его, Стана и със вѣсахъ дел его за ѡчинѡ ѡт Брътеци ѡт посвѡдї и ѡт през вѣсом хотаром, понеже ест падал Ялѡл въ една неволю, нѣ нѣст имал да даѡат да се плащает, анѡ се продаѡ вечинъ със вѣсахъ дѣла его за ѡчинъ Вѡчинеѡ вел пехарник, за ѡги зї аспри готови, със запис ѡт рѡка его, въ лѣт ѡрѡмѡ и със волѣри сведетелій. И били сѡт вѡлѣзил кезаш Радѡл армаш,

сынъ Братѣл комис и Дѣтко пехарник како ако хокет вежали Ялвѣл, а кезашій уни да имат давати си ѡт нихни дрѣг вечинъ въ мѣсто Ялвѣлов.

И пак да ест почтенномъ правител господства ми, ждпан Вѣчина вел пехарник, ѡчинѣ и вечини въ село ѣ Вѣлсѣнеци, сѣдство Яргеш, ѡт поле и ѡт шѣмѣ и ѡт вода и със вечиний и ѡт седалище селов ѡт посвѣдї, варе елика се хтет избрат, ѡт по вѣс хотаром. И вечиний да се знает, на име: Бѣжан със сынови си и Бодѣ със сынови си и Стан със сынови си и Добротъ със сынови си и Нѣкшѣл със сынови си и Стан грекѣл със сынови си и Стан Бороюл със сынови си и Стѣнмиир със сынови си и Нѣнюл със сынови си и Манѣ със сынови си и Станчюл със сынови си и Ъбан със сынови си и Цюрка със сынови си и Стан, брат Цюркѣв, със сынови си и Воико със сынови си и Нѣгое със сынови си и Стан Стоикицоюлов със сынови си и Дан със братом си, Сѣанча и съ ниҳ сынови и Ялвѣл със сынови си и Сарѣл със сынови си и Мухнѣ със сынови си и Стан, сынъ Югѣв, със сынови си и Стопан със сынови си и Станчюл Вѣверицъ със сынови си, понеже сїи више речени именити людіе ѡт Вѣлсѣнеци уни продадоше се въсих вечини със сынови их и със въсѣх делове им за ѡчинъ ждпанѣ Вѣчинев вел пехарник за доброволѣ им, без ни една силостїе, за ѣги хѣг аспри готови със запис ѡт рѣками их за проданїе, въ лѣт 1373 и със мнози волѣри сведетелїи написани ѣ запис.

И пак да ест почтенном правител господства ми, ждпан Вѣчина вел пехарник, един вечинъ ѣ село ѣ Вѣкшѣнеци, сѣдство Яргеш, именем Видат, със сынови си и съ свака дел его за ѡчинѣ ѡт Вѣкшѣнеци елика се хтет избрати, понеже продавал се сѣт Видат уни сам вечинѣ, за доброволѣ его, ждпан Вѣчинев вел пехарник, за ѣги гї аспри готови, със запис и със сведетелїи.

И пак да ест ждпанѣ Вѣчинев вел пехарник един вечинъ ѣ село ѣ Червѣрѣни, по име Мѣшат със сынови си и със въсах дел его за ѡчинъ, колико хокет имѣли ѣ Червѣрѣни, ѡт по въсом хотаром, понеже га ест покѣпил ждпан Вѣчина вел пехарник ѡт над Стоика Зърнескѣл, за ѣги к аспри готови, със запис ѡт рѣка его и със волѣри сведетелїи, въ лѣт 1374.

И пакиже да ест ждпан Вѣчинев вел пехарник един веч инъ ѣ село ѣ Кѣтѣн, сѣдство Влѣшка, на име Стан, сынъ пастѣрскѣ Пѣтров и със сынови его, понеже се продал сам Стан вечинъ за доброволѣ его и със дел его за ѡчинъ ждпан Вѣчинев вел пехарник, за ѣги Ѡ аспри готови, със запис и със сведетелїе.

И пак да ест почтенном правител господства ми, ждпан Вѣчина вел пехарник, ѡчинѣ и вечини ѣ село ѣ Бериндеци, сѣдство Яргеш, ѡт полю и ѡт шѣма и ѡт вода и със вечиний и ѡт седалище селов, ѡт посвѣдї, варе елика се

хтет избрат, вт през¹ въсом хотаром. И вечинїи да се знает которїи се сѣт продад, на име: Ѡпрѣ Болдескѣдл и със сынови си и със дел его за вчинѣ, за ѣги кѣспри аспри готови и Влаикѣдл със сынови си, за ѣги лѣ и Станчул, сынѣ Кръстев със сынови си, за ѣги кѣспри и Некѣдла със сынови си, за ѣги кѣспри и Кръстѣ със сынови его, за ѣги кѣспри и Ывн със сынови его, за ѣги кѣспри аспри готови, кого ест бил вечинѣ Нѣгоев лѣгѣфет вт Корѣвни и Кръстѣ вт Бериндеци със сынови его и със въсаѣ дел его [за]² вчинѣ, за ѣги кѣспри и Некѣдла със сынови его, за ѣги кѣспри, чин кѣпно през въс ѣги сѣт.

И пак да ест жѣпан Вѣчинев вел пѣхарник вчинѣ оѣ Бериндеци, али дел Ѡпришев, дѣщера Капотѣвъ въсаѣ вт полю и вт шѣма и вт вода и вт планен и вт седалище селов вт посвѣдї, варе елика се хтет избрати вт по въсом хотаром, понеже ест покѣпил жѣпан Вѣчина вел пѣхарник сїа дел за вчинѣ вт над Ѡприша, дѣщера Капотѣвъ вт Бериндеци, за ѣги е аспри готови със запис и със сведетелїи.

И пак покѣпил жѣпан Вѣчина вел пѣхарник вт над Павел вт Бериндеци една кѣкю със местом и със вѣртограда код дома и със вѣоцию школно и със въсаѣ дѣлница кѣкев, елика се хтит избрат, за ѣвѣ аспри готови и със запис вт рѣка его, въ лѣт ѣзрѣмз и със сведетелїи.

И пак да ест почтенном правител господарства ми, жѣпан Вѣчина вел пѣхарник, вчинѣ и вечини ѣ село ѣ Парапани³, въ сѣдство Влѣшка, вт полю и вт шѣма и вт вода и със вечинїи и вт седалище селов вт посвѣдї, варе елика се хтет избрати вт през¹ въсом хотаром. И вечинїи да се знает которїи се продад със сынови им и със делове их за вчинѣ, али по име: Цигѣдл със сынови его⁴, за ѣзѣ аспри готови и Стоика Лалѣвъ със сынови его, за ѣзѣ аспри готови и Пѣтрѣ със сынови его, за ѣс аспри готови и Андрею със сынови его, за [...] ⁵ аспри готови и Шерѣвѣ и Нѣкшѣдл, сынѣ Станов и със нїх сынови за [...] ⁵ аспри готови и Тѣдорѣ Рѣвѣдл със ⁶ сынови си, за ѣвѣ аспри готови и Стаматїе със сынови си, за ѣз аспри готови и Владѣл със сынови си⁷, за ѣеѣ аспри готови и Алѣдл със сынѣ его, Каидак⁸, за ѣвѣ аспри готови и Кръстїан със сынови си, за ѣд аспри готови и Вѣсїю със сынѣ его Гѣцѣдл⁹, за ѣд аспри готови и Лѣпѣдатѣ, сынѣ Пѣтров¹⁰, за ѣлѣ аспри готови, что ест бил Лѣпѣдат вт Пѣрани.

И паки да ест почтенном правител господарства ми, жѣпан Вѣчина вел пѣхарник, вчинѣ ѣ Кѣрѣта вт сѣдство Ёлѣхов, али дел Нѣгоев дорѣбанѣдл въсаѣ, ѣ за сежени вт полю и вт посвѣдї, елика се хтет избрат вт през въсом хотаром въ дългѣ и въ ширѣт, вт хотар до хотарѣ, понеже ест покѣпил жѣпан Вѣчина вел пѣхарник тези ѣ за сежени за вчинѣ више рѣчени вт над Нѣгое

доробаницѣ, дел его ѡт през въсом хотаром, петаго дел, за ꙗѡспри аспри, сеженъ по кѣ аспри новци. И продавал ест Нѣгоє доробаницѣ ѡн за неговѣ доброволю, али тѣчїю нив без вечини със запис за проданїе в лѣт ꙗѡрме и със сведетелїе написани ѡ запис.

И пакиже да ест почтенном правителю господства ми, ждпан Вдчина вел пехарник, вчинѣ ѡ Кврота, вбаче дел Станов, сынъ Радѣлавъ и паки дел дрѣг Радѣ, сынъ Драгнев, дѣла им въсах ѡт полю и ѡт шѣма и ѡт вода и ѡт седалище селѡв ѡт по въсахъ, варе елика се хтет избрат, ѡт през въсом хотаром, понеже ест покѣпил ждпан Вдчина вел пехарник ѡт над Стан и ѡт над Радѣлѣ, за ꙗѡспри готови със запис ѡт рѣкамихъ ихъ за прѣданїе, въ лѣт ꙗѡрмѣ и със мнози добри людїе сведетелїе, написани ѡ запис.

И пакиже да ест почтенном правителю господства ми, ждпан Вдчина вел пехарник, вчинъ ѡ Бълещи и ѡ Кръстича и ѡ Пърчещи, въ сѣдство Ёлхов, али дел Кръстев, брат Нѣгоевѣ портар и Драгнев, дел его въсахъ ѡт полю и ѡт шѣма и ѡт вода и ѡт седалище селѡв ѡт посвѣдї и ѡт през¹ въсѣ хотарове ѡт из гор и ѡт из дол и ѡт сред вчинев, варе елика се хтет избрати, занеже ест покѣпил ждпан Вдчина вел пехарник сїе вчинѣ више пис ѡт над Кръстѣ, брат Нѣгоев портар и Драгнев, въсахъ дел Кръстев, за ꙗѡспри готови, със запис за проданїе ѡт рѣка его, въ лѣт ꙗѡрмѣ и със сведетелїи въсихъ болѣрїи дивандловъ написани ѡ запис.

И паки да ест почтенном правителю господства ми, ждпан Вдчина вел пехарник, вчинъ ѡ Кръстича, али дел Некѣлев сѣджер рѣн сежени за вчинъ ѡт посвѣдї и ѡт по въсом хотаром, варе елика се хтет избрат, иже ест вчинъ хотарисала и избранила, понеже ест покѣпил ждпан Вдчина вел пехарник сїа више речена вчинѣ ѡт над Нѣгѣл ѡт Негоеци, зет Некѣлев сѣджер и ѡт над сынови Нѣгѣлов, именимъ: Некѣла и Герге и Миркан, вндцїи Некѣлев сѣджер за дѣщера, за ꙗѡспри готови что ихъ ест бил дал Некѣла сѣджер преку дѣщерамъ си, Зонкѣвѣ, жителница Нѣгѣлавъ. И продали сѣт ѡни за нїхномъ доброволю със запис ѡт рѣками ихъ и със сведетелїи написани ѡ запис.

И пак да ест ждпан Вдчинев вел пехарник вчинъ ѡ Гълещещи, ѡт сѣдство Яргеш, али ѡт през въс село рѣн за сежени за вчинѣ въ длъгот и въ широт ѡт поле и ѡт шѣма и ѡт вода, ѡт посвѣдї и ѡт през въсом хотаром, варе елика се хтет избрати, със въс ходокомъ и със единъ бродъ за воденицѣ въ вода Яргеш, игдеже ест воденица Иванѡв постелникъ ѡт Гълещещи, понеже сїа вчинъ и със бродъ за воденицъ више пис били сѣт за дѣдїнѣ селѣнимъ ѡт Гълещещи ещече ѡт прежде времѣ. И въс дрѣжал мегїашии ѡт Гълещещи ѡт тѣчѣства имъ със

добромирно, а потом, къда ест бил съда, въ дъніе господство ми прилѣчило се сѣт тере се ѡвил един чловѣкъ въ село по вчина Гълешеціюм. Въ том, ако съм слышал и разомѣхом како се ѡвил того чловѣкъ въ село, а господство ми како по скоро съм послал армашы тере да възимаше дешѡгѡвина господска въ села въ школно и въ село Гълешеціи, како ест вбичаюл хорев, понеже тѣлхаріи и хоціи нѣст их ест моглѣ наит нигде. Таже, ест пришел и част село Гълешеціи, раді дешѡгѡвина ѡги кѣ. Таже, мегіашіи нѣст имал новцы да дават да си плацает главе им въ тае дешѡгѡвинѣ господска, нѣ се въстанил наслѣдниціи въ Гълешеціи, на име: Радѣл и Тома и Нѣгѡе и Ялдѣ и Стан и Воина и Бадѣ и Стоика и Ѡпрѣ и Балѣ и Нѣгѡ и Лѡка и Станчул и Шефан и дрѡг Ѡпрѣ тере сѣт пришел пред господства ми оѣ великіи диван тере ест продал тези сежени за вчинѣ рѣи више речени и със вродом за воденицѡ почтенном правител господства ми, жѡпан Вѡчинев вел пѣхарник, за того цѣна ѡги кѣ и давал им сѣт въсих новціи въ рѣками их тере се платил за дешѡгѡвина господска. И продал вни за доброволѣ им без ни една силост със ѡзнаніе въсем велици волѣрим и а мегіашом въ вкрѣстным местом и въ пред господства ми. <И> видѣхом господство ми и книга мегіашом въ Гълешецы за проданіе, в лѣт 7374 и със волѣрии диваном сведетеліе.

А потом, жѡпан Вѡчина вел пѣхарник, вни ест ходил тере ест избранил и ѡкаменил за всебно тези рѣи за сежени въ къ село Гълешеціи със добры людіе и със чловѣкъ господскѡ хотарник, Стоика пѣхарник въ Зърнецы. И мегіашіи которіи сѣт избранил вчина, именим: въ Борѡлецы Дѡшка и Станчул и въ Доброгосте, Пѣтрѡ и Бадѣ и въ Зърнецы, Владѣл и Ѡпрѣ и въ Пѣпѡцари, Роман. И видѣх господство ми и книга ввем мегіашы которіи сѣт избранил тези рѣи за сежени, како ест више пис.

И пак да ест почтенном правител господства ми, жѡпан Вѡчина вел пѣхарник, ѡ дѣлѡл Трѣговиціи ѡ погоане за винограда и със ливаде и със ввоцію, елика се хтет избрат, что сѣт паки код лозіе Вѡчинев вел пѣхарник подла, понеже ест покѡпил въ над Юнаки въ Трѣговице, за ѣ аспри готови, със запис и със варошаны сведетеліи написаны ѡ запис.

И пак покѡпил жѡпан Вѡчина вел пѣхарник въ над Балдовин діаконѡл и въ пападіа его, Илка, ѡ дѣлѡл Трѣговицей въсѣх виноградіе им, елице сѣт имѣл вни за дѣдіно и със два коматы за лозіе иже сѣт бил имал за покѡпленіе въ на Монахіа, тѣста попа Ѡпрев, за ѡги рѣ аспри готови със запис въ рѣками их за проданіе, в лѣт 7375 и със мнози волѣри и варошаны сведетеліе написаны ѡ запис.

И пакиже да ест почтенном правителъ господства ми, ждпан Вдчина вел пехарник, един ациган, по име Матею, сынъ Сврдвлвв цигандл и със един сынъ, Матеюв цигандл и а ациганке его, по име Стоика, понеже того ациган Матею он ест бил за дѣдѣинъ Параскивев и Стънилъв, сынови Пръввлвв вт Влкънеци, что га ест бил покѣпил Пътрашко ключар вт Длъга вт анепсешм его, Параскива и Стънил више писани, при дъниѣ Левн воеводъ. А потом, къда ест бил нѣнѣ въ дъниѣ господства ми, ждпан Вдчина вел пехарник, он ест покѣпил по Матею цигандл и по сынъ его, Стоика, вт над Пътрашко ключар, за ѣв аспри готови със запис, въ лѣт зрме и със болѣри сведетеліи. И продадоше сѣи више речени именитїи людіе нихне дели за вчинѣ и виноградїе и ацигани они за нихном доброволю и със ѣзнанїа въсем болѣром и а мегїашом вт вкрѣстним местом и вт предъ господства ми.

Сего радїи, дадохъ съмъ господство ми почтенном правителъ господства ми, ждпан Вдчинев вел пехарник и свпрѣжницева его, Нѣгъв, такоже да им сѣт вчинѣ и вечини и лозїи и ацигани вчинѣ дѣдѣино и въ вхавъ сыновом и видком и прѣвнѣчетом. И не вт кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже ѣво и сведетелїи поставлѣемъ господство ми: ждпан Тешдосїе вел бан Кралевскїи и ждпан Хриза вел дворник и ждпан Глигорїе вел логѣфет и ждпан Радул вел вистїар и ждпан Преда вел спатар и ждпан Бѣзника вел ключар и Сокол вел столник и Радул вел комис и Вдчина вел пехарник и ждпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел логѣфет.

И написахъ азъ, Лепѣдат логѣфет, въ настолнїи града глаголеми Бѣкоуречи, мѣсеца юліе сѣ дъни и вт Сѣзданїе Мира, вт Ядама даже до селѣ, въ сего писанїе, текѣщаго лѣтом, в лѣт зрмз, лѣта Господина ахлѣ.

† Іѡ Матею ввевѣда, милостїю Божїю господинъ.

Іѡ Матею воеводъ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Vucina mare paharnic și jupanitei lui, Neaga și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie tot satul Brădășești, din județul Argeș, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului de pretutindeni, oricât se va alege pe vechile hotare și semne. Și vecinii să se știe, anume: Radul cu fiii săi și Tudor cu fiii săi și Mihăilă cu fiii săi și Tatul cu fiii <lui> și Mihăilă, fiul lui Neacșul, cu fiii săi și Sin cu fiii lui, pentru că a cumpărat jupan Vucina mare paharnic acel sat Brădășești mai sus-scris de la Badea logofătul

din Argeș și de la fiii lui, Radul și Preda și Stanciul, pentru 220 ughi aspri gata cu zăpis de la mâna lor în anul 7144 și cu boieri martori, scriși în zăpis.

Și iar să fie lui Vucina mare paharnic ocină și vecini în sat la Brătești, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, cât se va alege. Și vecinii să se știe: Dumitru și Neagoe și Albul și Voina, fiii lui Oprea și cu fiii lor și cu delnița lor și cu stupina de acolo, iarăși din Brătești, pentru că a cumpărat jupan Vucina mare paharnic ocina și acei vecini cu delnița lor de la Badea logofătul din Argeș și de la fiii lui, Radul și Preda și Stanciul, pentru 30 ughi aspri gata, cu zăpis în anul 7143 și cu mulți boieri martori.

Și iar a cumpărat Vucina mare paharnic un vecin în sat la Brătești, anume Albul cu fiii săi și cu femeia lui, Stana și cu toată partea lui de ocină din Brătești de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentru că a căzut Albul într-o nevoie, însă n-a avut să dea să se plătească, ci s-a vândut vecin cu toată partea lui de ocină lui Vucina mare paharnic, pentru 17 ughi aspri gata, cu zăpis de la mâna lui în anul 7144 și cu boieri martori. Și au intrat chezași Radul armașul, fiul lui Bratul comis și Datco paharnicul, că dacă va fugi Albul, chezașii, ei să-i dea lui de la ei alt vecin în locul lui Albul.

Și iar să-i fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Vucina mare paharnic, ocină și vecini în sat la Vâlsănești, județul Argeș, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din siliștea satului de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul. Și vecinii să se știe, anume: Băjan cu fiii săi și Badea cu fiii săi și Stan cu fiii săi și Dobrotă cu fiii săi și Neacșul cu fiii săi și Stan greul cu fiii săi și Stan Boroicul cu fiii săi și Stănimir cu fiii săi și Neniul cu fiii săi și Manea cu fiii săi și Stanciul cu fiii săi și Ivan cu fiii săi și Giurca cu fiii săi și Stan, fratele lui Giurca, cu fiii săi și Voico cu fiii săi și Neagoe cu fiii săi și Stan al lui Stoichițoiul cu fiii săi și Dan cu fratele său, Oancea și cu fiii lor și Albul cu fiii săi și Sarul cu fiii săi și Mihnea cu fiii săi și Stan, fiul lui Iuga, cu fiii săi și Stoian cu fiii săi și Stanciul Veveriță cu fiii săi, pentru că acești mai sus-ziși numiți oameni din Vâlsănești ei toți s-au vândut vecini cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină jupanului Vucina mare paharnic de a lor bunăvoie, fără nici o silă, pentru 623 ughi aspri gata, cu zăpis de vânzare de la mâinile lor, în anul 7147 și cu mulți boieri martori scriși în zăpis.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Vucina mare paharnic, un vecin în sat la Bucșănești, județul Argeș, anume Vidat, cu fiii săi și cu toată partea lui de ocină din Bucșănești cât se va alege, pentru că s-a vândut Vidat el singur vecin, de a lui bunăvoie, jupanului Vucina mare paharnic, pentru 13 ughi aspri gata, cu zăpis și cu martori.

Și iar să fie jupanului Vucina mare paharnic un vecin în sat la Cerbureni, anume Mușat cu fiii săi și cu toată partea lui de ocină, cât va avea în Cerbureni de peste tot hotarul, pentru că l-a cumpărat jupan Vucina mare paharnic de la Stoica

Zărnescul, pentru 20 ughi aspri gata, cu zăpis de la mâna lui și cu boieri martori, în anul 7144.

Și iar să fie jupanului Vucina mare paharnic un vecin în sat la Cătun, județul Vlașca, anume Stan, fiul vitreg al lui Pătru și cu fiii lui, pentru că s-a vândut vecin Stan singur, de a lui bunăvoie și cu partea lui de ocină jupanului Vucina mare paharnic, pentru 9 ughi aspri gata, cu zăpis și cu martori.

Și iar să-i fie cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Vucina mare paharnic, ocină și vecini în sat la Berindești, județul Argeș, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din siliștea satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul. Și vecinii să se știe care s-au vândut, anume: Oprea Boldescul și cu fiii săi și cu partea lui de ocină, pentru 26 ughi aspri gata și Vlaicul cu fiii săi, pentru 31 ughi și Stanciul, fiul lui Cârste cu fiii săi, pentru 26 ughi și Necula cu fiii săi, pentru 26 ughi și Cârstea cu fiii lui, pentru 26 ughi și Ion cu fiii lui, pentru 22 ughi aspri gata, care a fost vecin al lui Neagoe logofătul din Corbeni și Cârstea din Berindești cu fiii lui și cu toată partea lui [de]² ocină, pentru 26 ughi și Necula cu fiii lui, pentru 26 ughi, fac împreună peste tot 209 ughi.

Și iar să fie jupanului Vucina mare paharnic ocină la Berindești, însă partea Oprișei, fiica lui Capotă, toată, din câmp și din pădure și din apă și din munte și din siliștea satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Vucina mare paharnic această parte de ocină de la Oprișa, fiica lui Capotă din Berindești, pentru 5 ughi aspri gata cu zăpis și cu martori.

Și iar a cumpărat jupan Vucina mare paharnic de la Pavel din Berindești o casă cu loc și cu grădină lângă casă și cu pom et împrejur și cu toată delnița casei cât se va alege, pentru 2 500 aspri gata și cu zăpis de la mâna lui, în anul 7147 și cu martori.

Și iar să-i fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Vucina mare paharnic, ocină și vecini în sat la Parapani³, în județul Vlașca, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din siliștea satului de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul. Și vecinii să se știe care s-au vândut cu fiii lor și cu părțile lor de ocină, însă pe anume: Țigul cu fiii lui⁴, pentru 6 400 aspri gata și Stoica al lui Lal cu fiii lui, pentru 7 600 aspri gata și Pătru cu fiii lui, pentru 6 000 aspri gata și Andreiu cu fiii lui, pentru [...] ⁵ aspri gata și Șerbu și Neacșul, fiii lui Stan și cu fiii lor pentru [...] ⁵ aspri gata și Tudor Robul cu ⁶ fiii săi, pentru 2 400 aspri gata și Stamatie cu fiii săi, pentru 7 000 aspri gata și Vladul cu fiii săi⁷, pentru 5 400 aspri gata și Albul cu fiul său, Caidac⁸, pentru 2 800 aspri gata și Cârstian cu fiii săi, pentru 4 000 aspri gata și Văsiu cu fiul lui, Guțul⁹, pentru 4 000 aspri gata și Lepădatu, fiul lui Pătru¹⁰, pentru 1 800 aspri gata, care a fost Lepădat din Purani.

Și iar să-i fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Vucina mare paharnic, ocină la Curota din județul Ilfov, însă partea lui Neagoe dorobanțul, toată, 70 de stânjeni din câmp și de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul în lung și în lat, din hotar în hotar, pentru că a cumpărat jupan Vucina marele

paharnic acei 70 de sânjeni de ocină mai sus-zși de la Neagoe dorobanțul, partea lui de peste tot hotarul, a cincea parte, pentru 1 750 aspri, stânjenul câte 25 aspri bani. Și a vândut Neagoe dorobanțul, el de a lui bunăvoie, însă numai ogorul fără vecini, cu zăpis de vânzare, în anul 7145 și cu martori scriși în zăpis.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Vucina mare paharnic, ocină la Curota, însă partea lui Stan, fiul lui Radul, și iarăși partea altui Radu, fiul lui Dragne, părțile lor toate din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Vucina marele paharnic de la Stan și de la Radul, pentru 5 000 aspri gata cu zăpis de la mâna lor de vânzare în anul 7144 și cu mulți oameni buni martori scriși în zăpis.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Vucina mare paharnic, ocină la Bălești și la Cârștea și la Pârcești, din județul Ilfov, însă partea lui Cârștea, fratele lui Neagoe portarul și a lui Dragne, partea lor toată din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului, de pretutindeni și de peste toate hotarele din sus și din jos și din mijlocul ocinei, oricât se va alege, pentru că a cumpărat jupan Vucina mare paharnic această ocină mai sus-scrisă de la Cârștea, fratele lui Neagoe portarul și al lui Dragne, toată partea lui Cârștea, pentru 4 400 aspri gata, cu zăpis de vânzare de la mâna lui, în anul 7144 și cu martori toți boierii divanului, scriși în zăpis.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Vucina mare paharnic, ocină la Cârștea, însă partea lui Necula slugerul, 150 stânjeni de ocină de pretutindeni și de peste tot hotarul oricât se va alege, care este ocină hotărnicită și aleasă, pentru că a cumpărat jupan Vucina mare paharnic această mai sus-zisă ocină de la Neagul din Negoiești, ginerele lui Necula slugerul și de la fiii lui Neagul, anume: Necula și Gherghe și Mircan, nepoții de fiică ai lui Necula slugerul, pentru 10 000 aspri gata ce i-a dat Necula slugerul zestre fiicei sale, Zoica, soția lui Neagul. Și au vândut ei de a lor bunăvoie cu zăpis de la mâna lor și cu martori scriși în zăpis.

Și iar să fie jupanului Vucina mare paharnic ocină la Găleșești, din județul Argeș, însă de peste tot satul 150 de stânjeni de ocină în lung și în lat, din câmp și din pădure și din apă, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricât se va alege cu tot venitul și cu un vad de moară pe apa Argeșului, unde este moara lui Ivan postelnicul din Găleșești, pentru că această ocină și cu vadul de moară mai sus-scris au fost de moștenire ale sătenilor din Găleșești încă dinainte vreme. Și au tot stăpânit megiașii din Găleșești moștenirea lor cu bună pace, iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele s-a întâmplat de s-a omorât un om din sat pe ocina Găleșeștilor. Întru aceea, dacă am auzit și am înțeles că s-a omorât acel om din sat, domnia mea repede am trimis armași ca să ia dușegubina domnească din satele dimprejur și din satul Găleșești, cum este obiceiul țării, pentru că pe tâlhari și hoți nu i-au putut găsi nicăieri. Astfel, a venit și partea satului Găleșești, pentru dușegubină, 27 ughi. Astfel, megiașii n-au avut bani să dea să-și plătească capetele

lor de acea dușegubină domnească, ci s-au sculat megiașii din Găleşești, anume: Radul și Toma și Neagoe și Aldea și Stan și Voina și Badea și Stoica și Oprea și Balea și Neagu și Luca și Stanciul și Ștefan și alt Oprea de au venit înaintea domniei mele în marele divan de au vândut acei 150 stânjeni de ocină mai sus-ziiși și cu vadul de moară cinstitului dregător al domniei mele, jupan Vucina mare paharnic, pentru acel preț ughi 27 și le-a dat lor toți banii în mâna lor de s-au plătit de dușegubină domnească. Și au vândut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă cu știrea tuturor marilor boieri și a megieșilor din jurul locului și dinaintea domniei mele. <Și> am văzut domnia mea și cartea de vânzare a megieșilor din Găleşești, din anul 7144 și cu boierii divanului martori.

Iar după aceea, jupan Vucina mare paharnic, el a umblat de a ales și a împietrit deosebit acei 150 de stânjeni dinspre satul Găleşești, cu oameni buni și cu om domnesc hotarnic, Stoica paharnicul din Zărnești. Și megiașii care au ales ocina, cu numele: din Borulești, Dușca și Stanciul și din Dobrogoste, Pătru și Badea și din Zărnești, Vladul și Oprea și din Păpușari, Roman. Și am văzut domnia mea și cartea acestor megiași care au ales acei 150 de stânjeni, cum este mai sus-scris.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Vucina mare paharnic, în dealul Târgoviștei 6 pogoane de vie și cu livezi și cu pomet, cât se va alege, care sunt tot lângă via lui Vucina mare paharnic, alături, pentru că a cumpărat de la Ianachi din Târgoviște, pentru 5 000 aspri gata, cu zăpis și cu orășeni martori scriși în zăpis.

Și iar a cumpărat jupan Vucina mare paharnic de la Baldovin diaconul și de la preoteasa lui, Ilca, în dealul Târgoviștei toate viile lor câte au avut ei de moștenire și cu două bucăți de vie pe care le-au avut de cumpăratură de la Monahia, soacra lui popa Oprea, pentru 120 ughi aspri gata, cu zăpis de la mâna lor de vânzare în anul 7143 și cu mulți boieri și orășeni martori scriși în zăpis.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Vucina mare paharnic, un țigan, pe nume Matei, fiul lui Surdul țiganul și cu un fiu al lui Matei țiganul și al țigăncii lui, anume Stoica, pentru că acel țigan Matei a fost de moștenire al lui Paraschiva și al lui Stănilă, fiii lui Pârvul din Vâlcănești, pe care l-a cumpărat Pătrașco clucerul din Dâlga de la nepoții lui, Paraschiva și Stănilă mai sus-scriși, în zilele lui Leon voievod. Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, jupan Vucina mare paharnic, el a cumpărat pe Matei țiganul și pe fiul lui, Stoica, de la Pătrașco clucerul, pentru 5 800 aspri gata cu zăpis în anul 7145 și cu boieri martori. Și au vândut acești mai sus-ziiși numiți oameni părțile lor de ocină și vii și țigani ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor boierilor și a megieșilor din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Vucina mare paharnic și soției lui, Neaga, ca să le fie lor ocina și vecinii și viile și țigani ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun numită București, luna iulie 6 zile și de la Zidirea Lumii, de la Adam până acum, la această scriere, trecerea anilor, în anul 7147, anul Domnului 1639.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

BAR, Doc. ist., XLVI/3 a.

Orig. slavon, perg. (56,5 × 42,5), sigiliu mijlociu timbrat, căzut; cu o trad. rom. modernă.

¹ чрез.

² Loc șters în orig.

³ Șters cu cerneală.

⁴ Cuvintele „Цигѣл със синови его” șterse cu cerneală.

⁵ Loc alb în orig.

⁶ Cuvintele „И Тѣдорѣ ровѣл със” șterse cu cerneală.

⁷ Cuvintele „И Владѣл със синови си” șterse cu cerneală.

⁸ Cuvintele „и Явѣл със синѣ его Кайдак” șterse cu cerneală.

⁹ Șters cu cerneală.

¹⁰ Cuvintele „и Лепѣдат, синѣ Пѣтров” șterse cu cerneală.

176

1639 (7147) iulie 9

† Să să știe acesta zăpis al nostru, anume: Tanasie ot Căinești, Stan Poloboc ot Dudești i Micul Zgârciul ot Sporișoi i Nenița Grama ot Râmnic i Stanciul Papica ot Blehani i Bălan ot Găojeni i Rădulea ot Pepenești acesta al nostru zăpis, ca să hie la mâna Stanei, fata lu Roman, nepoata lu Dobre ot Iepurești, den plasa ce se chiama Cucești.

Deci să să știe hotarul Cuceștilor mărge den Despicați, ce se chiiamă plasa, până în plasa Leoteștiloru, partea alesă, hotărâtă, ocina Cuceștilor să hie ace ocină toată hotarul Cuceștilor la Stana, fata lu Roman, pentru¹ că easte moșie a ei, a tatâni-său și a [un]chilor ei, a moșu-său și² a [st]rămoșu-său.

Iară în lungul, ocina mărge până în drumul Găojenilor, să să știe.

Aceasta mărturisim: **ѡт дѣше наше, да се знает**³.

<P>is iulie, dni 9, vă lea 7147 <1639>.

Tanasie. Stan Poloboc. Micul. Nenița dascăl. Stanciul i Bălan. Rădulea.

BAR., Doc. ist., CCXCIX/37.
Orig. rom., hârtie (31 × 21), sigiliu inelar în fum.

¹ прентрѡ.

² шл.

³ „Cu sufletele noastre, ca să se știe”.

177

1639 (7147) iulie 10, București

† Милостією Божією, Їѡ Матею Басараба воевода и господинъ вѣсои Земли Оугррорвлахїиское. Дават господство ми сїи повелѣніе господства ми почтенномѡ, вѣрномѡ волѣрин господства ми, пан Радѣл вел вистїар и със сынови си, елициже Богъ даровах, тако да ест емѡ един место за къща ѡ варош ѡ Търговище, код ванѣ господска, шт гор место съ къща и със пимниц и със вертоград, през вода, прѣмо къшим да съгражденїю господскѡ, шбаче вѣс мѣсто колико ест держал Лека спатар, понеже сїе дѣдїнѡ был ест Мїхаюв банѡл, кого сътворил и усновал свѣтаа монастир что се зовет Панагїа, идеже ест храм ѡспенїе пресвѣтѣи чистѣи и преблагословенна владичицѡ нашеи Богородице Прѣснодѣвѡ Марїѡ, что ест близ град Търговищи. Таже, аще ест сътворил Мїхаи банѡл свѣтаа монастир Панагїа, оутвердил ш ест и поклонил сїе шчинѡ више пис тако да вѣдет свѣты штѣци мнїхим, иже хоцет превываюши въ шбитѣли тои, за пишѡ и за штраб. И да ест емѡ и родїтелїи емѡ вѣчно въспоминанїе. Послѣ, аще се ест проводил, а ѡдрѣ банѡл, врат жителнищев Гражданев, шн се ест ѡфатил шт свѣта монастир Панагїа и сътворил се ктитор такоже и Мїхаю банѡл и дах и приложил аще ест ѡтвердил свѣта монастир със дѣдїнѡ. И вѣс был свѣтаа монастир по разлога ѡдрев банѡл до когда се проводил и ѡдрѣ банѡл и погребал се на свѣта монастир Панагїа.

Таже, по траг ѡдрев банѡл шстал ест быти ктитор Лека спатар на свѣтѣ монастир више пис съ жителница его Граждана, сестра ѡдрев банѡл и сътворил Лека спатар по того место и къщове, кое ест был дах шт Мїхаю банѡл. И пребивал ест Лека спатар със жителница его, Граждана въ сїе къщове многаа врѣме, дондеже се ѡпроводил и погребал ест и по Лека спатар на свѣта монастир Панагїа. И шставил и Лека спатар и жителница его, Граждана, къщове еже сътворил по того место дондеже ест был въ животѣ им, да быти свѣтѣ монастир за дѣдїнѡ, радї Бога и радї дѡшѡ их, да ест их помѣнѡ в вѣки. И вѣс

дръжал свѣта монастыр Панагіа сіе место със кѣщове и със пимница и съ вертоград како ест више пис.

Потом, кѣда ест бил нѣнѣ въ дѣнїи господства ми, а егѣмена Благослов, кѣпно съ вѣсїх калѣгерїи ѡт Панагіа, ѡни видѣцїи како ѡбнищал свѣта монастыр и ѡстал ест без комати и нѣст имѣл съ что се да прихранити, пошел ест на Гергіе постелник и на братом си Пѣтрѣ пехарник и на Кондилъ постелник, кое се теглил ктитор ѡт Ѱдрѣ бандл и ѡт жителница Граждана, жителница Лекѣв спатар, аще нѣ ест вѣспрашал како хокет чинити іако ѡбнищал свѣта монастыр ѡт комати. Таже, ест съмотрил кѣпно съ ктиторїи іако да избранише єдин место ѡт ѡчїне свѣтѣи монастыр да даст по нѣкое скоти. Таже, ест избранил сіе место више пис ѡт по кое мѣсто нѣст имал свѣтаа монастыр ни єдно полѣѣ и ниже єдин ходок іако тлѣнихса¹ и древе и изгорили и разсипаше се пимница. Таже, се ѣтакмил съ почтенномѣ правителю господства ми, пан Радѣл вел вистїар, аще ест дал калѣгером по сіе место и по вѣс колико више пис рѣ за ѡвци съ агници и съ лѣниле [...]² И дал калѣгерїи сіе место ѡт доброволѣ им, без ни єдна силост и със запис ѡт рѣкам нѣ и написани въ запис вѣсїх болѣрїи диваном господства ми сведетелїи. И видѣх и господство ми записѣл на рѣка Радѣл вел вистїар.

Сего радї, дадох господство ми почтенномѣ правителю господства ми, пан Радѣл вел вистїар, іако да ест ємѣ сію место и съ кѣще и със вертоград како ест више пис, ѡчинѣ дѣдїнѣ и въ ѡхѣб сыновом и вѣнком и прѣвѣнчетом. И не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ѣво и сведетелїи поставїх господство ми: пан Ѡеѡдосїе вел бан и Хриза вел дворник и Глигорїе вел логофет и Дѣдескѣл вив вел вистїар и Преда вел спатар и Бѣзника вел ключар и Сокол вел столник и Радѣл вел комис и Бѣчина вел пехарник и Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

И написах азъ, Прѣвѣл логофет, 8 градѣ Бѣкѣрѣци, мѣсеца юліе 11 дѣни и ѡт Ядама даже до нынѣ, теченїе лѣтом, въ лѣт 7373, лѣта Господна 7418.

† Іѡ Матею вѣевѣда, милостїю Божїю господинѣ.

Іѡ Матею воеводѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului, credinciosului boier al domniei mele, pan Radul mare vistier și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie lui un loc de casă în oraș în Târgoviște, lângă baia domnească, din locul de sus cu casă și cu pivniță și cu grădină, peste apă, drept la casă până la ograda domnească, însă tot locul cât a ținut Leca spătarul, pentru că

această dedină a fost a lui Mihai banul, care a făcut și a întemeiat sfânta mănăstire ce se cheamă Panaghia, unde este hramul Adormirea preasfintei, curatei și preabinecuvântatei, stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară Maria, care este lângă cetatea Târgoviștei. Astfel, dacă a făcut Mihai banul sfânta mănăstire Panaghia, a întărit și a închinat această ocină mai sus-scrisă ca să fie sfinților părinți călugări, care vor locui în acel lăcaș, de hrană și de trebuință. Și să fie lui și părinților lui veșnică pomenire. După aceea, dacă el a murit, iar Udrea banul, fratele jupânesei Grajdana, s-a apucat de sfânta mănăstire Panaghia și s-a făcut ctitor ca și Mihai banul și a dat și a dăruit și a întărit sfânta mănăstire cu dedină. Și tot a fost sfânta mănăstire pe seama lui Udrea banul, până ce a murit și Udrea banul și s-a înmormântat la sfânta mănăstire Panaghia.

Astfel, pe urma lui Udrea banul a rămas să fie ctitor la sfânta mănăstire mai sus-scrisă Leca spătarul cu jupâneasa lui, Grajdana, sora lui Udrea banul și a făcut Leca spătarul și case pe acest loc, care a fost dat de Mihai banul. Și a locuit Leca spătarul cu jupâneasa lui Grajdana în aceste case multă vreme, până ce a murit și l-au înmormântat și pe Leca spătarul la sfânta mănăstire Panaghia. Și au lăsat și Leca spătarul și jupâneasa lui, Grajdana, casele care le-au făcut pe acel loc până ce a fost în viața lor, să fie sfintei mănăstiri de dedină, pentru Dumnezeu și pentru sufletul lor, să le fie lor pomană în veci. Și a tot ținut sfânta mănăstire Panaghia acest loc cu case și cu pivnița și cu grădina cum este mai sus-scris.

După aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, egumenul Bogoslav, împreună cu toți călugării de la Panaghia, văzând ei cum a sărăcit sfânta mănăstire și a rămas fără averi și nu avea cu ce să se hrănească, au mers la Gherghie postelnic și la fratele său, Pătru paharnic și la Condilă postelnic, care s-au tras ctitori din Udrea banul și din jupâneasa Grajdana, jupâneasa lui Leca spătar, de i-a întrebat cum vor face că a sărăcit sfânta mănăstire de averi. Astfel, au socotit împreună cu ctitorii ca să aleagă un loc din ocina sfintei mănăstiri ca să-l dea pe niște vite. Astfel, au ales acest loc mai sus-scris de pe care sfânta mănăstire n-a avut nici un folos și nici un venit, căci s-au putrezit și lemnele și au ars și s-a dărâmat pivnița. Astfel, s-au întocmit cu cinstitul dregător al domniei mele, pan Radul mare vistier, de a dat călugărilor pe acest loc și pe tot cât este mai sus-scris 160 de oi cu miei și cu lânile [...]². Și au dat călugării acest loc de a lor bunăvoie fără nici o silă și cu zăpis de la mâinile lor și scriși în zăpis toți boierii divanului domniei mele, martori. Și am văzut domnia mea și zăpisul de la mâna lui Radul mare vistier.

Pentru aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, pan Radul mare vistier, ca să-i fie lui acest loc și cu case și cu grădină cum este mai sus-scris, ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Theodosie mare ban și Hrizea mare vornic și Gligorie mare logofăt și <Dumitru> Dudescul fost mare vistier și Preda mare spătar și Buzinca mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare

comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Pârvul logofătul, în cetatea București, luna iulie 10 zile și de la Adam până acum, trecerea anilor, în anul 7147, anul Domnului 1639.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, A.N., CXII/37.

Orig. slavon, perg. (37 × 50), sigiliu mijlociu timbrat.

¹ Inițial a fost scris alt cuvânt, apoi corectat.

² Loc alb în orig.

178

1639 (7147) iulie 15

† Милостією Божією, Їѡ Матен Басараба воеводі и господинъ. Дават годсподство ми сією повеленіе господства ми волѣрином господства ми, Barbul căpitan, ca să hie volnic cu ceastă carte a domni<i> méle și cu sluga domni<i> méle, po ime [...] ¹ de să-ș strângă rumânii den Berténi și den Rucșorani den județul Mehedinți, unde-i vor găsi fugiți și răsipiți în țara domni<i> méle, au la sat domnescu, au boierescu au călugărescu, au la oraș, au la slobozie, tot să-i ia cu toate bucatele lor, să-i ducă la urmă și la sat, să-și plătească dajdea.

Așijderi și niște rumâni din Bălténi ai Fisenții logofăt, care i-au dus la Goiești, încă să fie volnic să-i ia să-i ducă la moșiia lor, că sunt moșteni den Bălténi, ce să nu spargă birul. Iar la cene vor găsi rumânii și-i vor pitula și nu-i vor da, să le ia câte 6 boi domnești dentr-acesta casă!

Așijderi și tu, Birtio Franții căpitane, să apuci pre Toma călărașul să dea pe socru-său, Radu den Bălténi, să-i ducă sluga domni<i> méle la bir, la urmă! Iar să nu-ș va da pre socru-său, să dai călărașul să-l aducă legat aici, la domnia mea, cu bucatele lui, căci ascunde oamenii birnici!

Инако да нѣст. И исправник сам рече господства ми.

Юлие еї године, леат зрѣмз <1639>.

† Їѡ Матен ввевѡда, милостією Божією господинъ.

Їѡ Матею воеводъ <m.p.>

DANIC, Col. E. Vârtosu, I/63.

Orig. rom., hârtie (23 × 28).

¹ Loc alb în orig.

† Милостією Божію, Їу Матею воевода и господинь вѣсои Земле 88ггровлахійское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинаго Їу Басарав воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми шваю жено, именем Истратіа, дъщеря Андрикъв, и Прокъв, сынъ Истратіев, видк Андрикъв за дъщерь, ут варош ут Арцеш и съ нѣх сынови, елицим Богъ даст, такоже да сѣт им четири погоане за виноград 8 дѣлда Чокънецилом прав село Голеціи, въ сѣдство Мѣшчел и Паддрец, понеже сіе више речене д погоане за виноград биле сѣт Истратіев, дъщеря Андрикъв, матера Прокъв, неина за дѣдинъ ут над бащъ си, Андрика ут над дѣді за прѣдеді, ешеже ут давно врѣме, ут при днїе прочіем стари господари. И дондеже ест бил Андрика жив вѣс дрѣжал им сѣт сіе д погоане със добро мирно.

И потом, къда ест бил въ днїе Левн воевода, по съмрѣти Андрикъв, дѣдом Прокъв, а Ѧпрѣ и Дѣмитрѣ, сынови Радѣлов ут Арцеш, что ест бил Радѣла утѣцѣ Ѧпрев и Дѣмитров, видк за брат Андрикъв, шни ест притеснѣл сіе д погоане за виноградѣ, понеже ут Андрика и ут жена его, Тѣдора, нѣст устал дрѣг ништо развѣ тѣчію дъщеря им, Истратіе и сынъ ей Прока. Таже, послех, Истратіа, шна ест бил ѣдалена за родителіи ей, посагала далече такоже една жено а нѣ нѣст могла Истратіа да си гледает за дѣдине, ниже шна, ниже матирам са, Тѣдора. И не знает Истратіе когда ѣмрет бащъ си, Андрика, что ест притеснѣл и шедрѣжал Ѧпрѣ и Дѣмитрѣ сіе д погоане за лозіе съ ѣкраденіе и сътворил ест записе лѣжливе за покѣпеніе безнаніе Тѣдорев, въ слѣд Андрикъв.

И потом, къда ест бил нынѣ въ днїе господства ми, а Тѣдора, мати Истратіев, деѣда Прокъв, шна ако разѣмѣл и видѣл како ест притеснѣли Ѧпрѣ и Дѣмитрѣ, сыни Радѣлов, видк за брат Андрикъв, теѣх д погоане за виноград без правостіе и не имѣли ни една трѣвѣ, почто раді ниже сѣт били продаане, ниже заложиле на никто, а Тѣдора соѣщыи стара, шна дала вѣстїю на дъщеря ей, Истратіа и на видком си, Прока, такоже да съгледает шни теѣх д погоане за виноград. Таже, въ том, Прока и мати его, Истратіа, шни ест сорочил на сѣжденіе по Ѧпрѣ и по братом си, Дѣмитрѣ, вторїи братчеді. И прїидет Прока и матирам са, Истратіа и деѣдам си, Тѣдора, жина Андрикъв, тере съпрѣшесе за лицѣ със Ѧпрѣ и със Дѣмитрѣ раді сіе д погоане пред господства ми 8 великїи диван и зѣе 8 Бѣкѣреци и 8 Трѣговице въ три, четири диванове. И сице прѣше Ѧпрѣ и Дѣмитрѣ 8 диван како сѣт покѣпили шни теѣх сіе д погоане ут над Андрика, мѣжа Тѣдорев, мати Истратіев, със запис ут рѣка Андрикъв, анѣ ест

съжижет того запис. Я Тѣдора, деда Прокѣв, она се плакала предъ господства ми ѿ диван како нѣст продал мѣжа ей, Андрика не много, не мало, ниже сѣт бил ѿзнаиѣ ей, ниже ест покѣпил Ѧпрѣ и Дѣмитрѣ ница, анѣ ест ходил със записе лѣжливе.

Таже, въ томъ, господство ми съм гледал и сѣдихом по правдѣ и по закона Божію със въсѣхми чѣститими правителіи господства ми и съм дал господство ми Ѧпрев и Дѣмитрѣв ѿ людіе закона по рѣваше господскіи, на име: ѡт Чокънеци, Стан Арватов и ѡт Голеци, Драгомир и Алѣла Бѣге и ѡт Тополѡв, Герман и ѡт варош ѡт Яргеш, Нѣгоѣ Великѣв и Тѣдорьнескѣл и Ратѣ, такоже да заклет ѡт къ Прока, сынѣ Истратіи, дѣщера Андрикѣв, със дѣша ми их како ест имал Ѧпрѣ и Дѣмитрѣ запис за покѣпеніе ѡт над Андрика, дѣдом Прокѣв, над сіе дѣ погоане за виноград. Таже, аще хокіот закѣше како ест имал Ѧпрѣ и Дѣмитрѣ запис за покѣпеніе и със сведетеліе ѡт над Андрика, ѡни да дрѣжит, а ащелиже не хокет би били имал запис, ниже ест жежет, ѡни да потрѣпит да не [имат ни една трѣвѣ]¹. Таже, къда ест бил на дѣнь и на сорок, а Ѧпрѣ и Дѣмитрѣ [ѡни никакоже]¹ нѣст могѣт да заклет, анѣ ѡстал ест Ѧ]¹прѣ и Дѣмитрѣ ѡт закона и ѡт сѣжденіе ѡт предъ господства ми. И ѿзѣхомъ господство ми книгове и записове [лѣжливе]¹ ѡт рѣками их ѡт диван терихъ мѣ дал въсѣ ѿ рѣка Прокѣв, такоже да дрѣжит Прока сіе дѣ погоане със добро мирно. [И]¹ келтовал ест Прока докле сѣт извадил сіе погоане за виноградъ г за новци. Я ащелиже хокет извадиті Ѧпрѣ и Дѣмитрѣ нѣкогда нѣкіе книги или записе да не се вѣрѣет.

Сего раді, дадохъ съм господство ми Истратіи и чедѣ си, Прокѣв, сіе дѣ погоане за виноградѣ више реченне ѡчинѣ дѣдїно и въ ѡхавъ сыновомъ и видкомъ и прѣвнѣчетомо. И не ѡт когождо непоколѣвимѡ, поризмо господства ми.

Сеже и сведетеліе поставлѣюмъ господство ми: жѣпан Ѧѡдосіе велъ банъ Кралевскіи и жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Глигоріе велъ ѡгѡфетъ и жѣпанъ Радѣл велъ вистітаръ и жѣпанъ Преда велъ спатаръ и жѣпанъ Бѣзинка велъ ключаръ и жѣпанъ Сокол велъ столникъ и жѣпанъ Вѣчина велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костандин велъ постелникъ. И исправникъ, Глигоріе велъ ѡгѡфетъ.

И написахъ азъ, Лѣпѣдатъ ѡгѡфетъ, въ настоли града Бѣкѣреци, мѣсеца юліе ѣт дѣни и ѡт Ядама до селѣ, теченіе лѣтомъ, въ лѣтъ зрѣмъ.

† Іѡ Матею воевода, милостію Божію господинъ.

Іѡ Матею воеводѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestei femei, anume Istratia, fiica lui

Andrica, și lui Proca, fiul Istratiei, nepotul de fiică al lui Andrica, din oraș din Argeș și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie lor patru pogoane de vie în dealul Ciocăneștilor în dreptul satului Golești, în județul Mușcel și Pădureț, pentru că aceste mai sus-zise 4 pogoane de vie au fost ale Istratiei, fiica lui Andrica, mama lui Proca, ale ei de dedină de la tatăl său, Andrica, din moși strămoși, încă dinainte vreme, din zilele altor bătrâni domni. Și până ce a fost Andrica viu au tot ținut aceste 4 pogoane cu bună pace.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Leon voievod, după moartea lui Andrica, bunicul lui Proca, iar Oprea și Dumitru, fiii lui Radul din Argeș, care Radul a fost tatăl lui Oprea și al lui Dumitru, nepotul de frate al lui Andrica, ei au cotoplit aceste 4 pogoane de vie, pentru că de la Andrica și de la soția lui, Tudora, n-a rămas altul nimeni afară numai de fiica lor, Istratia și de fiul ei, Proca. Astfel, apoi, Istratia a fost despărțită de părinții ei, măritată departe și ca o femeie nu a putut Istratia să-și caute de dedină, nici ea, nici mama sa, Tudora. Și n-a știut Istratia când a murit tatăl ei, Andrica, ci a cotoplit și a ținut Oprea și Dumitru aceste 4 pogoane de vie cu hoție și au făcut zapise mincinoase de cumpărătură fără știrea Tudorei, în urma lui Andrica.

Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Tudora, mama Istratiei, bunica lui Proca, ea dacă a înțeles și a văzut că au cotoplit Oprea și Dumitru, fiii lui Radul, nepotul de frate al lui Andrica, acele 4 pogoane de vie fără dreptate și n-au avut nici o treabă, pentru că nici n-au fost vândute, nici zălogite la nimeni, iar Tudora fiind bătrână, ea a dat de știre fiicei ei, Istratia și nepotului său, Proca, ca să cerceteze ei acele 4 pogoane de vie. Astfel, într-aceea, Proca și mama lui, Istratia, ei au sorocit la judecată pe Oprea și pe fratele său, Dumitru, veri de-al doilea. Și au venit Proca și mama sa, Istratia și bunica lui, Tudora, femeia lui Andrica și s-au pârât de față cu Oprea și cu Dumitru pentru aceste 4 pogoane înaintea domniei mele în marele divan și aici la București și la Târgoviște, la trei, patru divane. Și astfel au pârât Oprea și Dumitru la divan că au cumpărat ei acele 4 pogoane de la Andrica, bărbatul Tudorei, mama Istratiei, cu zăpis de la mâna lui Andrica, dar a ars acel zăpis. Iar Tudora, bunica lui Proca, ea s-a plâns înaintea domniei mele în divan cum bărbatul ei, Andrica, n-a vândut nici mult, nici puțin, nici n-a fost cu știrea ei, nici n-a cumpărat Oprea și Dumitru nimic, ci au umblat cu zapise mincinoase.

Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Oprea și lui Dumitru 6 oameni lege pe răvașe domnești, anume: din Ciocănești, Stan al lui Arvat și din Golești, Dragomir și Albul Bughe și din Topolov, Gherman și din oraș din Argeș, Neagoe al Velicăi și Tudorănescul și Ratea, ca să jure dinspre Proca, fiul Istratiei, fiica lui Andrica, cu sufletele lor că au avut Oprea și Dumitru zăpis de cumpărătură de la Andrica, bunicul lui Proca, pe acele 4 pogoane de vie. Astfel, dacă vor jura că au avut Oprea și Dumitru zăpis de cumpărătură și cu martori de la Andrica, ei să țină, iar dacă nu vor fi avut zăpis,

nici n-a ars, ei să rabde, să nu [aibă nici o treabă]¹. Astfel, când a fost la zi și la soroc, iar Oprea și Dumitru, [ei nicicum]¹ n-au putut să jure, ci au [rămas O]¹prea și Dumitru de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am luat domnia mea cărțile și zapisele [lor mincinoase]¹ din mâinile lor din divan de le-am dat toate în mâna lui Proca, ca să țină Proca aceste 4 pogoane cu bună pace. [Și]¹ a cheltuit Proca până ce a scos aceste pogoane de vie 3 000 de bani. Iar dacă Oprea și Dumitru vor scoate vreodată niște cărți sau zapise să nu se creadă.

Pentru aceea, am dat domnia mea Istratiei și copilului ei, Proca, aceste 4 pogoane de vie mai sus-zise, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților; Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iulie 15 zile și de la Adam până acum, trecerea anilor, în anul 7147 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, A.N., CLXV/3.

Orig. slavon, perg. (37 × 45), șters și rupt, sigiliu mijlociu timbrat, căzut; cu două trad. rom. moderne.

¹ Loc rupt în orig.

180

1639 (7147) iulie 19

† Adică eu, Bad[ea po]¹stelnic sinu Barbul² postelnic ot Bălaci, scris-am și mărturisăsc cu acesta al meu zapis cum să hie de mare³ credință la mâna jupan Iacov clucer, cum să știe că i-am vândut parte a noastră de moșie din sat din Disăragi⁴, însă jumătate de prăstă tot hotarul ω<т> под<ю> и ωт ш8м8и ωт вода⁵ și din șezutul satului și cu tot venitul și cu toți rumâni<i>, câți să vor afla, dreptul 6 000 de bani gata.

Și când o-m vândut, o am vândut eu de bunăvoie a mea și cu știrea tuturor ominilor miei și a rudelor⁶ mele, ca să-i hie dumnelui moșie ohabnică, dumnelui și coconilor dumnelui în veci.

Și când au făcut această tocmală, au fost mulți boieri mărturie, po ime: jupan Dumitru vel pitar ot Filiași i Radul logofăt o<t> Târnov i Pătrașco clucer

ot Dâlga i Radul căpitan ot Fărcașa i Danciul logofăt ot Milești i Mihai păharnic ot Hărgitoia i Necula postelnic ot Stângăcea și alți boieri, carii-ș vor [p]une pecețile în zăpis.

Și pintru mai mare credință, m[i-am]¹ pus pecete și iscăli[t]¹ura.

Pis measeța iulie 19 dni, leat 7147 <1639>.

Pis az, Teodosâie logofet.

Eu, Badea postelnic ot Bălaci⁷.

BNCS, Arhiva Istorică, nr. 1766.

Orig. rom. (30,5 × 21), sigiliu inelar în tuș.

¹ Loc rupt în orig.

² Барбарѣа; al doilea grup de litere ар, modificat *alia manu*.

³ марѢ.

⁴ Диеъраціи.

⁵ „Din câmp și din pădure, din apă”.

⁶ рѣделѣр.

⁷ Semnătură autografă.

181

1639 (7147) iulie 20, Ocna

† Scris-am eu, Mărina, făméia lui Pătru din Bunești și cu toți feciorii miei și cu toți megiiășii împrejur, cum să fie cest zăpis la mâna părintelui Meletie, de mare credință că i-am vândut un răzor de vie la Bunești, drept ughi 3 bani gata, în mâinile méle. Care vie le easte între viele lui Stanislav croitoriului. Și eastă vie ce mai sus scri<e>, eu o am fost cumpărat de la Stanislav croitoriul.

Și o am vândut de bunăvoia noastră, de nimene nevoit, de mi-am¹ rădicat grija după moarte a bărbatului meu, pamintea ce i s-au căzut și apoi mi-am plătit și datoriile pre urma lui² ce mi-au rămas. Și i-am vândut, ca să fie lui moșie și ocină de vecie și ohabnică.

Și la tocmala noastră au fost mulți boiari și neguțători, anume: jupânul Ghera și Toma și Costandin și Gherghie și Nica, Stanislav, Stanciul logofăt ot Olănești i Barbul ot Stoienești. Și au fost ispravnic Mihăilă ot Bunești și toți feciorii lui: Mihail monah ot Bunești, Nicula, Antonie.

Și de mai mare credință, am pus pecețile noastre да се знает³.

Scris la Ocna, luna iulie, dni 20, vă leat 7147 <1639>.

Feme<ia> lu Petru, eu Merina ot Bunești⁴.

Eu Tudor logofăt ot Doba⁵

Eu Franța ot Păușăști⁵.

DANIC, M-rea Govora, XVII/4.

Orig. rom., hârtie (30 × 20,5), 2 sigilii inelare în fum.

Copii *ibid.*: mss. 234, f. 298v–299, 447, f. 382 (cu data: iulie 4) și 453, f. 122v.

Rez., Ionescu, *M-rea Govora*, p. 36.

¹ мѣла.

² „pre urma lui” repetat.

³ „Să se știe”.

⁴ Божіе.

⁵ Semnături autografe.

182

1639 (7147) iulie 22, București

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basaraba voievod și domnu a toată Țara Rumânească. Dat-am domniia mea această poruncă a domni<i>i méle sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce să cheamă Dohiiar ot Sfetagora, unde este hram Sfântului Marelui Arhistratig Mihail, ca să fie sfintei mănăstiri un loc aici, în oraș domni<i>i méle, în București, însă loc de casă și cu loc de curte, în lung și în larg, oricât să va alege, pentru că acest mai sus-zis loc fost-au al lui Sibiiu logofăt și al vără-său Borcei logofăt din Bucșani, de cumpărătoare încă de mai dinainte vréme.

Iar după acéea, când au fost în zilile lui Io Alexandru voievod sin Bogdan voievod, după moartea lui Sibiiu logofăt, iar Borcea logofăt, el au dat și au miluit și au întărit cu mai sus-zisul loc la sfânta și dumnezeiasca mănăstire ce să cheamă Dohiiar, ca să-i fie lui și părinților lui și feciorilor lui vecinică pomenire. Și am văzut singur domniia mea și cartea lui Alexandru voievod, feciorul lui Bogdan voievod, după cum este scris mai sus, leat 7102. Și de atuncia încoace, tot au ținut această sfântă mănăstire acel loc, cu bună pace.

Iar după acéea, când au fost acum, în zilile domni<i>i méle, iar călugării de la sfânta mănăstire care este mai sus-scrisă, au venit înaintea domni<i>i méle, de au arătat cartea lui Alexandru vodă, vechie și sfărâmată. Apoi, întru aceea, domniia mea încă am dat sfintei mănăstiri Dohiiar și i-am înnoit cu această carte a domni<i>i méle, ca să fie sfintei mănăstiri acest mai sus-zis loc ohabnec, iar călugărilor de hrană și de mângâiere, iar ctitorilor vecinică¹ pomenire. Și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domni<i>i méle.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea: pan Theodosie vel banu i pan Hrizea vel vornec i pan Grigorie vel logofăt i pan Radu vel vistier i pan Preda vel spătar i Radu

vel comis i Socol vel stolnic i Vucina vel paharnic i pan Costandin vel postelnic. Și ispravneç, Grigorie vel logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt Șărbanovici, în București, iulie 22 dni, leat 7147 <1639>.

M-rea Dochiarou, nr. 802.

Orig. slavon, hârtie (31 × 21,6), sigiliu mijlociu.

Reprodus după copia de la DANIC, Ms. 314, f. 386v–387.

Rez., Marinescu, *Δοχειαριου*, p. 67, nr. 66.

¹ Repetat.

183

1639 (7147) iulie 22, București

† Милостією Божією, Іѡ Матеи Басарава воеводї и господинъ вѣсои Земле Ѣггѣррѡвлахїискоє. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми сѡдѣгѡ господства ми, Іѡван юзбаша, сынъ Рѡсинов ѡт Гїєргїєцїи и сѣс сынови си, елициже Богъ препѣстит, такоже да ест емѡ вчинѡ ѡ Гїєргїєцїи, вѣ сѡдство Влашка, ѡваче два ѡже за вчинъ, что ест бил покѡпил Рѡсин, бащѡ Іѡван юзбаша, ѡт на Радѣл прѣркѣлав, сынъ Татѡл армаш, за ꙗ аспри готови, ещиже ѡт наюпрежде врѣме, ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт вода и сѣс брод за воденицѡ и ѡт седалище селѡв и ѡт по вѣс хотаром. И велѣги вчинїи ещиже да се знает: ѡт хотарѡл Петрециѡлор ѡт Дол до ѡ хотарѡл Іѡвнециѡлѡр из Гор и дори ѡ хотарѡл Баломирециѡлѡр и ѡт вода Нѣжловѡлов, през вода Яргешѡлов дори ѡ хотарѡл Могошанилор и дори ѡ хотарѡл Присѣчѣнилор и дори ѡ хотарѡл Гѣециѡлор занеже сїа више речена вчинъ била ест ѡт дѣдїно Радѣлѡв прѣркѣлав ѡт на бащом сѡ, Татѡл армаш, ѡт наюпрѣжде врѣме, како видѣхом господство ми и книга покоинѡго стараго Радѣла воеводѡ, сынъ брат Владѣл воеводѡ, наше сїа више речена дѣдїно на рѡцѣ Іѡван юзбаша ѡт когда бил теченїа лѣтѡм ꙗзи.

И пак да ест сѡдѣгѡ господства ми, Іѡван юзбаша, вчинѡ ѡ село Гїєргїєцїи, част Драголїи и а сынови еѡ, дѣда Станкѡв, матира Іѡванѡв юзбаша, дел еѡ всѡх ѡт по вѣс хотаром по велѣги како ест више пис, понеже ест бил еѡ стара и права дѣдїно ѡт на дѣдом сѡ, Сингѡрѡл. Таже, ест бил помиловѡл Драголе по видкам са, Станка, матїра Іѡван юзбаша, сѣс сїа вчинъ ѡт Гїєргїєцїи радї помѣна, а Станка, матїра Іѡван юзбаша, ѡна ещеже ест бил помиловѡл по дѣдам

са, Драголе, радї сїа вчинъ више пис, със ѿ аспри готови, како видѣхом господство ми и книга Мирчїи водъ вт дѣдіно на рѣки Іван юзбаша, въ лѣт 733. Я послѣ, имал ест Іван юзбаша прѣх със видїи его, и <със> Татѣл, сыни Татѣлов, видїи Команов, радї сїа више речена вчинъ и със Радѣл, сынъ попа Радѣл, пак видк Команов вт брат. И встал всих вт закона и вт сѣжденїе вт диван, почто радї нѣст имал ни една трѣвѣ, анѣ ест ходил без правостїю.

Сего радї, да<до>х и господство ми слѣгѣ господства ми, Іван юзбаша, якоже да ест емѣ сїа више речена вчинъ вт Гїергїеці по [стари ве]лѣзи, како ест више пис, вт дѣдіно [и вт вѣвѣ, ем]ѣ и сыновом и видком и прѣвнѣчетом въ вѣки. И не вт когождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїи поставих господство ми: жѣпан Тевдосїе вел бан Кралевскїи и жѣпан Хриза вел дворник и Глигорїе вел лѣгѣфет и Радѣл вел вистїпар и Преда спатар и Бѣзинка ключер и Сокол столник и Радѣл комис и Вѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, вел логофет.

И азъ, Дѣмитрѣ, на мазъ въ настолни градѣ Бѣкѣреці, мѣсеца юліе кѣ дѣни и вт Адама въ лѣт 734.

Іw Матею ввѣвѣда, милостїю Божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Ivan iuzbașa, fiul lui Rusin din Ghierghiești și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui ocină în Ghierghiești, în județul Vlașca, însă două funii de ocină, care au fost cumpărate de Rusin, tatăl lui Ivan iuzbașa, de la Radul pârcălab, fiul lui Tatul armaș, pentru 10 000 aspri gata, încă de mai de înainte vreme, din câmp și din pădure și din apă și cu vad de moară și din siliștea satului și de peste tot hotarul. Și semnele ocinii însă să se știe: din hotarul Petreștilor de Jos până în hotarul Ioneștilor de Sus și până în hotarul Balomireștilor și din apa Neajlovului peste apa Argeșului până în hotarul Mogoșanilor și până în hotarul Prisăcenilor și până în hotarul Găieștilor, pentru că această mai sus-zisă ocină a fost de dedină a lui Radul pârcălab de la tatăl său, Tatul armaș, încă mai denainte vreme, cum am văzut domnia mea și cartea răposatului, bătrânului Radul voievod, fiul fratelui lui Vlad voievod, pe această mai sus-zisă dedină la mâna lui Ivan iuzbașa de când a fost trecerea anilor 7016.

Și iar să fie slugii domniei mele, Ivan iuzbașa, ocină în satul Ghierghiești, partea Dragolii și a fiilor ei, bunica Stancăi, mama lui Ivan iuzbașa, partea ei toată de peste tot hotarul, pe semne, cum este mai sus-scris, pentru că i-a fost veche și dreaptă dedină de la bunicul său, Singurul. Apoi, a miluit Dragolea pe nepoata ei, Stanca, mama lui Ivan iuzbașa, cu această ocină din Ghierghiești pentru pomană, iar Stanca, mama lui Ivan iuzbașa, ea încă a miluit pe bunica ei Dragolea, pentru

această ocină mai sus-scrisă, cu 4 000 aspri gata, cum am văzut domnia mea și cartea lui Mircea vodă de dedină la mâna lui Ivan iuzbașa, din anul 7064. Iar mai apoi, Ivan iuzbașa a avut pâra cu nepoții lui și <cu> Tatul, fiul lui Tatul, nepoții lui Coman, pentru această ocină mai sus-zisă și cu Radul, fiul popii Radul, iar nepot de frate al lui Coman. Și am rămas toți de lege și de judecată în divan, pentru că nu au ei nici o treabă, pentru că au umblat fără dreptate.

Pentru aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, Ivan iuzbașa, ca să-i fie lui această mai sus-zisă ocină din Ghierghiști pe [vechile]¹ semne, cum este mai-sus scris, de dedină [și de ohabă, lui]¹ și fiilor și nepoților și strănepoților în veac. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și Gligorie mare logofăt și Radul mare vistier și Preda spătar și Buzinca clucer și Socol stolnic și Radul comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Dumitru, am scris în cetatea de scaun București, luna iulie 22 zile și de la Adam în anul 7147 <1639>.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

DJAN Brașov, Col. de doc. a Bibliotecii Astra, seria 10, nr. 34/1639.
Orig. slavon, hârtie, sigiliu mijlociu timbrat.

¹ Loc rupt în orig.

† Милостією Божією, Їѡ Матен Басараба воеводї и господинѡ. Пишет господство ми ҃е, jurâneasă Hârsovo, spătăreasa lu Mihai spatarul! Cătră aceasta-ți dau în știre domnia mea pentru cei bani ce-au fost luoaat cumnatu-tău, Dumitrașco cliucerul din Spineni, de la Radul logofătul Dudéscul, pre ceară, cu care bani au fost plătit Dumitrașco clucerul o datorie a lu Mihai spatarul. Deci știi că ai venit naintea domni<i>i méle de te-ai plânsu, cum nu știi de acea datorii. Deci ai pohtit denaintea domni<i>i méle cum: sau să aducă Dumitrașco cliucerul acei datornici la cine au fost plătit pre Mihai spatarul sau să jure cu 6 boiari cum cu acei bani au plătit datoria lu Mihai spatarul. Și țe-am fost făcut domnia mea și o carte acolo, la banul, într-acest chip, ca să caute de acest lucru.

Deci, acum au venit Dumitrașco clucerul în divan, naintea domni<i>i méle de-au spus cum au fost plătit pre frate-său, Mihai spatarul, de acea datorie la Ghinea slujerul ot Vălénı și la Isar neguțătoriu și au adus și pre Ghinea slujerul de

față înaintea domni<i>i méle de au mărturisit singur cu gura lui, cum au fost plătit Dumitrașco clucerul de la dînsul pre Mihai spatarul, cu ughi 60, iar alți bani au fost plătit la Isar neguțătorul.

Pentru acéea, de vréme ci veri vedea ceastă carte a domni<i>i méle și sluga domni<i>i méle, po ime [...] ¹, iar dumneata să cauți să aibi a-i plătirea aceai bani toți, ughi 200 ², Radului logofet, mai mult să nu-l porți de val! Iar deaca nu-i veri da banii, să hie volnic sluga domni<i>i méle ce scrie mai sus, să-ți ia bucate preț de acei bani ce scriu mai sus și de cătră niménilea opreală să n-aibă. Iar să nu va putea afla bucate, să te aducă și pre tine aicea la curte, că așa easte învățatura domni<i>i méle.

Инако да нѣст. И исправник, сам рече господства ми.

Пис юліе кѣ дни, въ лѣт „зрмз <1639>.

† Іw Матен ввеввда, милостію Божію господинъ.

Іw Матею воеводъ <m.p.>

BAR, Doc. ist., XLIII/35.

Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), sigiliu inelar în chinovar.

¹ Loc alb.

² Cifra „200”, scrisă cu altă cerneală.

185

1639 (7147) iulie 28

† Adecă eu, Vladul ot Pleșoi ¹ dempreună cu soții mea, cu Deva și cuconii noștri ² câți Dumnezeu ne-au dat ³, scris-am și mărturisim cu zăpisul nostru, ca să fie de mare credință la mâna lu Avram pârcălabul și a ficiorilor ⁴ lui ⁵, cum să să știi că i-am ⁶ vândut o țigancă, pre nume Neacșa ⁷, însă drept bani gata aspri trei mii și ⁸ doao sute. Și o am vândut de a noastră bunăvoie ⁹, fără de nici o silă, ca să-i fie moșie ohabnică în véci, și ⁸ coconilor ¹⁰ lui, câți Dumnezeu i va da.

Și ⁸ la tocmeala noastră întâmplatu-s-au boiari și megiași buni mărturii, pre nume: popa Cînda ot Brâncovéni ¹¹ și din Pădureți, Tudoran logofăt, ot Băléni ¹², Negoită postelnic, ot Pârșani, Bădilă, ot Mănești, Preda postelnic i Ursu mold<oveanu>, iar din Brâncovéni, Matei i Stanciul.

Și pentru credința, ne-am pus și pecețile noastre cu iscălituri.

Ispisah az, Cînda logofet ot Tetoî.

Pis measeța iulie 28 dni, vă leat 7147 <1639>.

Vladul ¹³. Negoită postelnic. Eu Tudoran logofăt. Eu Bădelă. Eu Ursu mold<oveanu>.

DANIC, M-rea Brâncoveni, XXII/5.
Orig. rom., hârtie (31,5 × 21,5), sigiliu inelar în fum.

- ¹ Плешоїи.
- ² ноцре.
- ³ тат.
- ⁴ Фечноріелор.
- ⁵ лѣи.
- ⁶ таам.
- ⁷ Нѣакша.
- ⁸ ше.
- ⁹ вѣнѣвоїи.
- ¹⁰ коконіелор.
- ¹¹ Брѣлковѣне.
- ¹² Вѣлѣнїи.
- ¹³ După legenda sigiliului.

186

1639 (7147) iulie 28, București

† Милостією Божію, Їѡ Матею воевода и господинъ вѣсои Земли
Вггровлахїйское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, покойнаго Їѡ Басараба
воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господство ми ввемзи кѣпци,
именим Пѣтрѣ и вратом си, Гюѡкѣв и сѣниѡ сынови, елицим Богъ припѣстит,
іакоже да мѣ ест вчинѣ оу Жигорѣни, вѣ сѣдство Елѡхов, ѡт по Сабар. Сѣбаче да
се знает ниѡном дел, сежени хѣѣ, что ест имал за покѣпеніе ѡт на мегіашїи
ѡт село, ѡт полю и ѡт шѣма и ѡт вода и ѡт посѣдї, варе елика се хѣтет
изврат ѡт по вѣсом хотаром, іаже ест вчинѣ избранила и хотарисала ѡт кѣ
Марко лѡгѡфет и ѡт кѣ вратом си, Татѣл сѣджер, анепсеи Данов бив вел
дворник, сѣс вї болѣри, нынѣ вѣ дѣнїе господства ми. И били сѣт хотарник
вѣрномѣ болѣрин господства ми, Костандин вторїи постелник, сѣнѣ покойномѣ
Шербан воевода. И вѣс дрѣжал ест сіа вчинѣ ѡт Жигорѣни сѣс добро мирно.

И потом, когда ест бил послех, ако минѣл ест три години и половино, а
Марко логѡфет и Татѣл сѣджер, ѡни ест скочли пренїе пред господства ми радї
за сежени за вчинѣ Станчюлов Скобарю и прїидет пред господства ми ѣ великїи
диван тере сѣпрѣше сѣ за лицѣ сѣс Пѣтрѣ кѣпцѣ и сѣс вратом си, Гюѡка. И
сіце прѣше Марко лѡгѡфет и Татѣл сѣджер како имѣхѣ тези $\tilde{\text{X}}$ за сежени ѣ
хотарѣл Жигорѣнилор, вѣ вчина та хотарисана ѡт на Станчюл Скобарю,

процени за дѣдам си, жѣпаница Влѣдае, когѣага ест бил простила по Станчюл Скобарю за вечинаніе. И по хотаресаніе бил ест покѣпил Марко логѣфет ѡт на Маріа, жена Даткѡв кѣлѣрашѣла и ѡт сѣнови их, ѿ за сежени за ѡчинѣ и ѡт над Строе сежени ѿ и ѡт над Добре Симпїетрю сежени к, без знанїа Пѣтров кѣпцѣ и братом си, Гюѡкѣѡв, чинит по вѣс п за сежени.

А потом, Пѣтрѣ кѣпцѣ и брат его, Гюѡка кѣпцїи, ѡни ако ѡвсетил ест сице не изѡеріше се да покѣпит ниѣто ѡчинѣ въ хотаром Жигорѣнилѡм, въ ѡчина та хотарисана, игѣже сѡт имали ѡни ѡчинѣ сѣс мегїашїи. Таже, ест пришел вѣсїх ѣ прѣх пред господство ми ѣ диван тере сѣпрѣше се за лицѣ Пѣтрѣ и Гюѡка кѣпцїи сѣс Марко логѣфет. Въ том, господство ми сѣм гледаѣх и сѣдїх по правѣдѣ и по закѡна, кѣпно сѣс вѣсѣми чиститими правителїи господства ми и сѣм дал господство ми Пѣтров кѣпцѣ и братом си, Гюѡкѣѡв, тере сѡт метїл аспрїи Марков логѣфет, ѣги к, над теѣ п за сежени више речени ѡт пред господства ми ѡт диван, иже ест бил покѣпил Марко логѣфет без знанїа ѡвем кѣпци иже сѡт више писани. И ѡстал ест Марко логѣфет ѡт закона и ѡт сѣжденїе ѡт диван.

А потом, Марко логѣфет, ѡн ниже тако нѣст се ѡставлѣет нѣ пакиже ест ѡзѡвїгнет пренїе и вторицею ѡт пред господство ми сѣс Станчюл Скобарю, радї теизи ѣ за сежени что ест бил простила за дѣдам си Влѣдае. И пришли сѡт Марко логѣфет пред господства ми тере сѣпрѣти се за лицѣ сѣс Станчюл Скобарю. И сице прѣше Марко логѣфет како тези ѣ за сежени више речени нѣст их ест бил дал дѣдам си жѣпаница Влѣдае да ѡѣдет Станчюлов Скобар за дѣдїно, анѣ их ест простила да се прихранише Станчюл Скобарю тѣчїю докле ѣокет бити ѡн жив. Таже, въ том, господство ми сѣм сѣдил сѣс вѣс диванѡм: ако не ѣокет Марко логѣфет да ѡставит како сѡт бил процени за дѣдам си Влѣдае теѣ ѣ за сежени, нѣ ѣокет да поперет и да разорет помѣна дѣдам са, а господство ми сѣм понѣдил по Марко тере сѡт закѣл сѣс дѣша его пред господства ми ѣ диван и сѣм дал господство ми Марков логѣфет іакоже да си ѡзїмаети Марко логѣфет теѣ ѣ за сежени Станчюлов Скобарю ѡт хотарѣл Жигорѣнилѡр. А ѡт тези ѣ за сежени више речени что ест ѡзїмал Марко логѣфет ѡт на Станч юл Скобарю ѡт хотарѣл Жигорѣнилѡр, бил ест покѣпил Пѣтрѣ и Гюѡка кѣпцїи мѣ за сежени ѡт над Станчюл Скобарю. Таже, послѣх ако ест ѡстал Станчюл Скобар ѡт закона и ѡт сѣжденїе, а Скобарю ѡн ест дал Пѣтров кѣпцѣ ѣ Жигорѣни ѡт дел емѣ тѣчїю десет сежени что их ест бил ѡстал по хотарисанїе, а дрѣга ѡчинѣ въ того хотар нѣст их ест наю ѡстал ничікоже, что ест дал Станчюл Скобарю Пѣтров кѣпцѣ лѣ за сежени ѣ Жигорѣни ѣ гор

вчинѣ, таже ест бил хотарисана ешеже вт преже времѣ, вт при днѣе прочѣем
господары, тере сѣт <дал> Сковарю тех мѣ за сежени за плъно, да ест вчинѣ
радї вчинѣ. И пошел ест Пѣтрѣ и Гювка кѣпци със чловѣкъ господскѣ, на име
Тѣдор Ширвѣюл вторїи ключар, кѣпно със Марко логѣфет тере сѣт извадил
каменевѣ и дали сѣт Маркѣв логофет тех ѣ за сежени за вчинѣ иже ест бил вт
над Станчюл Сковарю.

Потом, ешеже ест подал Пѣтрѣ и брат си, Гювка, кѣпци Марков
логѣфет сежени к что ест бил покѣпени вни вт на Добре Симпїетрю нан по
выше, такоже радї да бѣдет братство и мирно въ нихни без нища млѣвѣ. И
поставлѣем Тѣдор ключар пак камени и велѣге вт къ Марко логофет такоже да
не имат смѣшати се Марко логѣфет ѣ хотарѣл Жигорѣнилор, николиже игдеже
ест хотарисал тех вѣ волѣри със волѣрини господства ми, Костандин вторїи
постелник, сынѣ Шербанов воеводѣ, ниже жѣпан Пѣтрѣ кѣпцѣ и братом си
Гювка да не имат смешати се въ хотарѣл Маркѣв логѣфет, нѣ да ест вчина
за всевно како ест бил хотарисал тех вѣ волѣри занеже сице се съмирил вт пред
господство ми вт диван.

Обаче да се знает: да имат дрѣжати се Пѣтрѣ кѣпцѣ и брат си, Гювка, ѣ
за сежени за вчинѣ ѣ Жигорѣни, что ест бил ѣметнил кѣпци новѣци Марков
логѣфет, к за жилти, над н за сежени вт на Марїа и над ї сежени вт на
Строе, али всевно за тех сїе хѣѣ за сежени више речени что сѣт бил покѣпени
за жѣпан Пѣтрѣ и за братом си Гювка наю вт прѣжде времѣ вт над мегїашии
вт Жигорѣни със записе вт рѣками их.

Сего радї, дадох съм господство ми ввемзи кѣпци, Пѣтрѣв и Гювкѣв,
такоже да имат съмиренїе вт къ Марко логѣфет и вт къ братом си, Татѣл
сѣджер и да ест Пѣтров и Гювкѣв вчинѣ више пис дѣдїнѣ и въ вѣав сынѣвим и
внѣком и прѣвнѣчетом. И не вт кождо непоколѣвимо, поризмо господство ми.

Сеже ѣво и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѣпан Ѣвѣдосїе вел бан
Кралевскїи и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Глигорїе вел логофет и жѣпан
Радѣл вел вистїар и жѣпан Преда вел спатар и жѣпан Бѣзника вел ключар и
жѣпан Сокол вел столник и жѣпан Радѣл Миѣалча вел комис и Бѣчина вел
пѣхарник и Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе великїи логѣфет.

И написах аз, Лепѣдат логофет вт Бѣрвѣлѣци, сѣдство Иломница, въ
настолни града Бѣкрѣци, мѣсеца юлїе кї днѣи и вт Ядама до нынѣ въ сего
писанїе, теченїе лѣтом, в лѣт зрѣмз, лѣта Господна ахлѣ.

† Іѣ Матею ввевѣда, милостїю Божїю господинѣ.

Іѣ Матею воеводѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor negustori, anume Pătru și fratelui său, Ghioca și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină la Jigoreni, în județul Ilfov, de pe Sabar. Însă să se știe partea lor, 699 stânjeni, ce au avut-o de cumpărătură de la megiașii din sat, din câmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, care este ocină aleasă și hotărnicită de către Marco logofătul și de către fratele său, Tatul slugerul, nepoții lui Dan fost mare vornic, cu 12 boieri, acum în zilele domniei mele. Și a fost hotarnic credinciosul boier al domniei mele, Costandin al doilea postelnic, fiul răposatului Șerban voievod. Și a tot ținut această ocină la Jigoreni cu bună pace.

Iar după aceea, când a fost apoi, dacă au trecut trei ani și jumătate, Marco logofătul și Tatul slugerul, ei au ridicat pâră înaintea domniei mele pentru 60 stânjeni de ocină ai lui Stanciu Scobariu și au venit înaintea domniei mele la marele divan de s-au pârât de față cu Pătru negustorul și cu fratele său, Ghioca. Și astfel a pârât Marco logofătul și Tatul slugerul cum au avut acești 60 de stânjeni în hotarul Jigorenilor, în ocina aceea hotărnicită de la Stanciul Scobariu, iertați de bunica lor, jupâneasa Vlădaie, când l-a iertat pe Stanciul Scobariu de vecinie. Și după hotărnicie a cumpărat Marco logofătul de la Maria, femeia lui Datco călărașul și de la fiii lor 50 de stânjeni de ocină și de la Stroe 10 stânjeni și de la Dobre Simpietru 20 de stânjeni, fără știrea lui Pătru negustorul și a fratelui său, Ghioca, fac peste tot 80 de stânjeni.

Iar după aceea, Pătru negustorul și fratele său, Ghioca, negustorii, ei, dacă au aflat astfel, nu s-au încrezut să cumpere nici unul ocină în hotarul Jigorenilor, în ocina aceea hotărnicită, unde au avut ei ocină cu megieșii. Astfel, au venit toți la pâră înaintea domniei mele la divan de s-au pârât de față Pătru și Ghioca, negustorii, cu Marco logofătul. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Pătru negustorul și fratelui său, Ghioca de au lepădat asprii lui Marco logofătul, ughi 20, pe acei 80 de stânjeni mai sus-ziși dinaintea domniei mele în divan, pe care i-a cumpărat Marco logofătul, fără știrea acestor negustori care sunt mai sus-scriși. Și a rămas Marco logofătul de lege și de judecată din divan.

Iar după aceea, Marco logofătul, el nici așa nu s-a lăsat, ci iarăși a ridicat pâră și a doua oară dinaintea domniei mele cu Stanciul Scobariu, pentru acei 60 de stânjeni ce au fost iertați de bunica sa Vlădaie. Și a venit Marco logofătul înaintea domniei mele de s-a pârât de față cu Stanciul Scobariu. Și astfel a pârât Marco logofătul cum acei 60 de stânjeni mai sus-ziși nu i-a dat bunica sa, jupanița Vlădaie, să fie lui Stanciul Scobariu de dedină, ci i-a iertat ca să se hrănească Stanciul Scobariu numai până ce va fi el viu. Astfel, la aceasta, domnia mea am judecat cu tot divanul: dacă nu vrea Marco logofătul să lase cum au fost iertați de bunica sa Vlădaie acei 60 de stânjeni, ci vrea să calce și să nimicească pomana bunicii sale,

iar domnia mea l-am silit pe Marco de a jurat cu sufletul lui înaintea domniei mele la divan și am dat domnia mea lui Marco logofătul ca să-și ia acei 60 de stânjeni ai lui Stanciul Scobariu din hotarul Jigorenilor. Iar din acei 60 de stânjeni mai sus-ziși, ce i-a luat Marco logofătul de la Stanciul Scobariu din hotarul Jigorenilor, au cumpărat Pătru și Ghioca, negustorii, 45 de stânjeni de la Stanciul Scobariu. Astfel, după aceea, dacă a rămas Stanciul Scobariu de lege și de judecată, iar Scobariu a dat lui Pătru negustorul la Jigoreni din partea lui numai zece stânjeni ce i-au rămas după hotărnicie, iar altă ocină în acel hotar nu i-a mai rămas nimic, ci a dat Stanciul Scobariu lui Pătru negustorul 35 de stânjeni la Jigoreni în ocina de sus, care a fost hotărnicită încă dinainte vreme, din zilele altor domni, de a <dat> Scobariu acei 45 de stânjeni deplin, să fie ocină pentru ocină. Și au mers Pătru și Ghioca negustorii cu om domnesc, anume Tudor Știrbeiu al doilea clucer, împreună cu Marco logofătul de au scos pietrele și au dat lui Marco logofătul acei 60 de stânjeni de ocină care au fost de la Stanciul Scobariu.

După aceea, Pătru și fratele său Ghioca negustori încă au dat lui Marco logofătul 20 de stânjeni ce i-au cumpărat ei de la Dobre Simpietru mai din sus, pentru ca să fie frăție și pace între ei fără nici o gâlceavă. Și Tudor clucerul a pus iarăși pietrele și semnele de către Marco logofătul, ca să nu aibă a se amesteca Marco logofătul în hotarul Jigorenilor niciodată unde au hotărnicit acei 12 boieri cu boierul domniei mele, Costandin al doilea postelnic, fiul lui Șerban voievod, nici jupan Pătru negustorul și fratele său, Ghioca, să nu aibă a se amesteca în hotarul lui Marco logofătul, ci să fie ocina deosebită cum au hotărnicit-o acei 12 boieri, pentru că astfel s-au împăcat dinaintea domniei mele în divan.

Însă să se știe: Pătru negustorul și fratele său, Ghioca, să aibă a ține 60 de stânjeni de ocină la Jigoreni, pentru că au lepădat negustorii bani lui Marco logofătul, 20 de galbeni pe 50 de stânjeni de la Maria și pe 10 stânjeni de la Stroe, însă deosebit de acești 699 de stânjeni mai sus-ziși ce au fost cumpărați de jupan Pătru și de fratele său, Ghioca, de mai înainte vreme de la megiașii din Jigoreni cu zapis de la mâinile lor.

Pentru aceea, am dat domnia mea acestor negustori, lui Pătru și lui Ghioca, ca să aibe pace de către Marco logofătul și de către fratele său, Tatul slugerul și să-i fie lui Pătru și lui Ghioca ocina mai sus-scrisă dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul Mihalcea mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul din Bărbulești, județul Ialomița, în cetatea de scaun București, luna iulie 28 zile și de la Adam până acum la această scriere, trecerea anilor, în anul 7147, anul Domnului 1639.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Radu Vodă, CI/1.
Orig. slavon, perg. (51 × 40), sigiliu mijlociu timbrat.

Menț.: Lazăr, *Familia Ciorogârleanu*, p. 259, nota 19.

187

1639 (7147) august 1

† Adecă eu, Stoica jugănariul i Drăgoiu cu fii-meă, Stana și Ștefana, fata lu Stan Mălăieșul, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna jupânului Radul vel comis, cum să se știe că i-am vândut 230 de stânjâni de ocină în sat în Bălténii de la Pod, den partea bărcănească den Buzău până-n Săpătură, stânjânul câte 7 costande, fac bani 16 100. Și am vândut de a noastră bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiișilor den sus și den jos, demprejurul locului, ca să hie domni<i>¹ lui moșie stătătoare în veacu.

Și la tocmeala noastră, fost-au boiari și megiiș mărturie, anume: Vâlcul logofăt, feciorul lu Cernat vornicul i Avram ot Vernești i ot Mărăcinéni, Vaselache i Mircar i Alexi² i ot Bălténi, Moș i Miliian și Stan Chihaiia.

Și pentru credința, am pus pecețili.

Ispisah az, Stan logofăt, measeța avgust 1 dni, vă leat 7147 <1639>.

Stoica. Stana. Drăgoiu. Ștefana. Vâlcul logofăt. Avram. Eu Balea logofăt.
Eu Moș. Eu Miliian. Eu Stan Chihaiia.

DANIC, M-rea Radu-Vodă, IV/42.
Orig. rom., hârtie (31 × 22), 4 sigilii inelare în tuș.

¹ дѣмніа.

² Алекхи.

188

1639 (7147) august 3, București

† Милостією Божією, Ію Матей Басараба воевода и господинъ въсон Землѣ Оуггровлахоzapланенскихъ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми болар господства ми, Иван спатар, сынъ Тѣдор клѣчар и съ сѣпрѣжница его,

Станка, дъщеря Митрії слджер вт Михъеци, тьсть Ивановѣ спатар и съ сыни им, елици Богъ дароваеть, тако да ест им село Оуивъреціи, вт сѣдство Ёлтѣ, вѣс село и съ вѣс хотаром и съ вси вечини и съ вѣс ходоком вт полю и вт шѣма и вт вода и съ виноградї и вт седалище селовѣ и вт пѣсвѣди, елико изверит сѣ, вт хотар даже до хотар и село Дръгънеціи, пакы вѣ сѣдство Ёлтѣ, вѣбаче вѣса вчина Митрії слджер, втѣць жѣпаниціи Станкѣи, вт по вѣс хотаром по вѣсвѣдѣ, вт полю и вт шѣма и вт вода и вт виноградї и съ вси вечини и съ вѣс ходоком, елико изверит сѣ вт хотар до хотар.

И пакы вчина оу Флорѣл, вѣ сѣдство Телеорман, част Митрії слджер вѣса, вт по вѣс хотаром и съ вѣс ходоком вт хотар до хотар, понеже сїе вчине выст Митревѣ слджер вт дѣдин ешеже вт наюпрѣжде вѣрамѣ, вт на родїтелїи его. Я потом, егда выст нынѣ вѣ дѣны господства ми, а Митрѣ слджер, тьсть волѣр господства ми Иван спатар, вн ест дал прѣкю дѣщереѣвѣ емѣ, жѣпаницевѣ Станкѣи, сѣпрѣжница Ивановѣ спатар и съ запис вт рѣка его на рѣка Ивановѣ спатар и съ добри чловѣкы свѣдѣтелїи писани оу запис и волѣри вт вкрѣсть местом, иже вѣше тогда на встроенїа им. И видѣху господство ми и записѣл Митрії слджер вт прѣкю на рѣцѣ волѣр господства ми, Иван спатар, како ест више пис. Таже, вѣ том, господство ми ешеже дах волѣр господства ми, Иван спатар и съ сѣпрѣжница его, Станка дъщеря Митрії слджер вт Михъеци, такоже да ест сїе вчине и вечины иже више пис дѣдине и вѣ шѣв, им и сыновом и вѣдком и прѣвѣнѣчедом съ добро мир вѣ вѣкы. И не вт кождо непоколѣвимо, да не ест през реченїа господства ми.

Сего радї, поставиху господство ми и свѣдѣтел почтенїи правителїи господства ми: пан Тевѣдѣсїе великїи ван Кралевскїи и пан Хриза великїи дворномѣ сѣдїю и пан Глигорїе старѣшинѣ великїи книгочїи и пан Радѣл великїи сѣкровицник нашїи и пан Преда вел спатар и пан Бѣзинчѣ великїи клѣчар и пан Сокол великїи столник и пан Радѣл Михѣлчѣ великїи конюш нашеи и пан Вѣчинѣ великїи вино чрепец нашеи и пан Костантин великїи домостроител нашеи. И исправник, жѣпан Глигорїе старѣшинѣ великїи книгочїи и Оудрище Настѣрелски вторїи словоположен.

И аз, Тѣдор спѣдеи, мазах вѣ полатѣ господскаго града Бѣкѣреци, август г го дѣны лѣта вт Вѣпльщенїа дхл° , Ядамлеже зрмз .

† Іѣ М<атен вѣевѣда, милостїю Божїю господинѣ>.

Іѣ Матею воеводѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei de peste munți. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Ivan spătar, fiul lui Tudor clucerul și cu soția lui, Stanca, fiica lui Mitrea slugerul din Mihăiești, socrul lui Ivan spătar și cu fiii lor, câți le-a

dăruit Dumnezeu, ca să le fie satul Uibăreștii, din județul Olt, tot satul și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din câmp și din pădure și din apă și cu vii și din siliștea satului și de pretutindenii, oricât se va alege din hotar până în hotar și satul Drăgăneștii, iar în județul Olt, însă toată ocina lui Mitrea slugerul, tatăl jupaniței Stanca, de peste tot hotarul de pretutindenii, din câmp și din pădure și din apă și din vii și cu toți vecinii și cu tot venitul, oricât se va alege, din hotar în hotar.

Și iarăși ocina la Florul, în județul Teleorman, partea lui Mitrea slugerul toată, de peste tot hotarul și cu tot venitul din hotar în hotar, pentru că aceste ocine au fost ale lui Mitrea slugerul de dedină încă de mai înainte vreme, de la părinții lui. Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Mitrea slugerul, socrul boierului domniei mele, Ivan spătar, el a dat zestre fiicei lui, jupaniței Stanca, soția lui Ivan spătar și cu zăpis de la mâna lui la mâna lui Ivan spătar și cu oameni buni martori scriși în zăpis și boieri din împrejurul locului, care au fost atunci la întocmirea lor. Și am văzut domnia mea și zăpisul de zestre al lui Mitrea slugerul la mâna boierului domniei mele, Ivan spătar, cum este mai sus-scris. Astfel, întru aceea, domnia mea încă am dat boierului domniei mele, Ivan spătar și cu soția lui, Stanca, fiica lui Mitrea slugerul din Mihăiești, ca să-i fie aceste ocine și vecini care sunt mai sus-scrise, dedine și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților cu bună pace în veci. Și de nimeni neschimbat să nu fie, peste spusa domniei mele.

Pentru aceea, am pus domnia mea și martori, cinstiții dregători ai domniei mele: pan Teodosie mare ban al Craiovei și pan Hrizea mare judecător al curții și pan Gligorie mare conducător al scriitorilor de cărți și pan Radul marele nostru vistier și pan Preda mare spătar și pan Buzincea mare clucer și pan Socol mare stolnic și pan Radul Mihalcea marele nostru comis și pan Vucina marele nostru vărsător de vin și pan Costantin marele nostru îngrijitor al casei. Și ispravnic, jupan Gligorie marele conducător al scriitorilor de cărți și Udriște Nasturelschi al doilea logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am scris în palatul domnesc din cetatea București, august a 3-a zi, ani de la Întruparea <lui Hristos> 1639, iar de la Adam 7147.

† Io Matei <voievod, din mila lui Dumnezeu domn>.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, A.N., LXXXVIII/4.

Orig. slavon, perg. (31,5 × 43,5), sigiliu mijlociu timbrat.

Copie, BAR, Doc. ist., MCCXXXIV/29.

189

1639 (7147) august 3, București

† Милостією Божією, Їв Матею воевода и господинъ въсоеи Земле
88ггровлахїиское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, по<ко>иннѣмѣ Їв Басараба

258

воеводъ. Дават господство ми сію повеленіе господства ми Свѣтѣи божествныи Митрополіи, мати въскѣм цркъвамъ, ѡн варош господства ми, ѡт Тръговице, идѣже ест храмъ Възнесеніе Господа Бога и Спаса нашего Ісуса Христа и чьстиѣшимъ и прѣсвещенномъ архіимитрополитъ киръ влѣдѣка Ѳеѡфилъ въсои Земле Влашкоє и въскѣ<м> инокомъ, елєцимъ живѣщихъ въ шбителъ тои, іакоже да мѡ ест Свѣтѣи Митрополіи ѡчинъ и вечини ѡ село ѡ Ерѣсєси ѡт по Воднѣ, ѡт сѣдство Прахова, али делъ жѡпаницевъ Самфиріи, дѣщира Драгѡловъ логофетъ, въсахъ избранъ, трєтаго делъ ѡт полю и ѡт шѡма и ѡт вода и съсъ бродъ за воденицѣ и съсъ валевицъ готови и съсъ вечини, на имє: Нѣгѡла Цирига и съсъ сынови его, Радѣл и Стан и съсъ сынови си и Івѡла със¹ сынови емъ и ѡт седалєце сєловъ ѡт посводе, вари илика се хтитъ избратъ ѡт по въсомъ хотаромъ.

И пакъ да ест Свѣтѣи Митрополіи ѡчинъ ѡ Тѣтѡлєши, али ѡт делъ Драгѡловъ логофетъ трєтаго делъ ѡт полю и ѡт шѡмъ и ѡт вода и ѡт седалєце сєловъ ѡт по въсомъ хотаромъ, вари илика се хтетъ избратъ.

И пакъ да ест Свѣтѣи Митрополіи ѡчинъ ѡрзичѣни, али ѡт делъ Драгѡловъ логофетъ трєтаго делъ, ѡт по въсомъ хотаромъ.

И пакъ да ест Свѣтѣи Митрополіи ѡчинъ ѡ Тристиани ѡт Гринѡ, али ѡт делъ Драгѡловъ логофетъ трєтаго делъ, ѡт по въсомъ хотаромъ.

И пакъ да ест Свѣтѣи Митрополіи ѡ дѣлѡ Вѣлѣниловъ ѣ погонє за винѡградѣ и съсъ ѡчинъ ѡ полю ѡт по въсомъ хотаромъ, ѡбачє делъ Драгѡловъ логофетъ въсахъ, ѡт посводе вари илика се хтитъ избратъ.

И пакъ ѡ дѣлѡ Нѡаниловъ з погонє за винѡградѣ и съсъ ѡчинъ ѡ полю, али делъ Драгѡловъ логофетъ въсахъ, вари илика се хтитъ избратъ.

И пакъ ѡ дѣлѡ Бѡвѡловъ д погонє за виноградѣ.

И пакъ да ест Свѣтѣи Митрополіи в чаши за сребрь.

И пакъ да ест Свѣтѣи Митрополіи єдна циганкѣ, на имѣ Нѣга, съсъ дѣщирє его, Бѣра и Виша циганка съсъ дѣщирє его и сынѣ Параскивє циганѡ, пониже сію више рєчени ѡчини и вечини и винограде и бродовѣ за воденицѣ и за валевицъ и чаши за сребъ и ацигани иже сѡт више рєчени вили сѡт за дѣдѣни а жѡпаницєи Самфиріи, дѣщира Драгѡловъ логофетъ, ѡт надъ ващомъ си, Драгѡловъ логофетъ. А потомъ, жѡпаницєа Самфира, на сѡмрьѡтъ єи, ѡна ест ѡстала въскѣ сїи дѣдѣни иже сѡт више рєчени чєдѡ си Ивашко, докле хѡкетъ бити ѡн живъ, а по сѡмрьѡтъ Ивашковъ ѡсталъ матирамъ си, жѡпаницєа Самфира, съсъ великѡє клетѡ да се ѡгровни въ Свѣта Митрополіи подлѣ ѡба двѣ и да ест дални въскѣ дѣдѣнове ѡ Свѣта Митрополіи, иже сѡт више рєчени, радѣ помѣна и радѣ дѡши ихъ. И написѡвашє се на свѣтѡє помѣникъ ѡни и родѣтелю его.

И встави сѣт жѣпаница Самфира със великое клетѣѣ: кого ѡт сѣродника им хокет се покѣсити да възѣти сѣе дѣдѣне ѡт на Свѣта Митрополїи и да разорит и да поперит сѣе ниѣно помѣн како встави ѡни със ниѣни дѣши, того да вѣдет треклет и анатема и аѣѣрисанїе ѡт тїѣ свѣти ѡтѣци иже сѣт въ Никен.

Сего ради, дадохъ съм господство ми Свѣтѣи божество Митрополїи ѡт Тръговище, храмъ Възнесенїе Господа Бога и Спаса нашего Исоуса Христа, такоже да мѣ ест сѣе више речени ѡчине и вечини и виноградї и чаши за сребъ и ацигани ѡчини дѣдѣнѣ и ѡхаб. И не ѡт когоже непоколѣвимо, поризмѣ господства ми.

Ещеже закланїе: по ѡшѣствїе господства ми кого изверет Господъ Богъ бити господаръ Влашкоє Земле или ѡт сѣрдїчнаго ми плода господства ми или ѡт сѣродникъ наши или по грѣсе наши или ѡт иноплеменикъ, да аще почетит и поновит и ѡтрѣдит сѣе книга господства ми, того Господъ Богъ да почетит и да сѣхранит въ господства его, а въ вѣдещи въ вѣцѣ дѣши его. <А> ащелиже, не почетит и не поновит и не ѡтрѣдит сѣе книга господства ми, а но а поперит и раздрит и исвабит того да ест треклет и анатимѣ и аѣѣрисанїе ѡт тїѣ свѣти ѡтѣци иже сѣт въ Никїе и да иматъ частїю със Юда и със Арїи и съ иними невѣрни идѣти на едно мѣсто.

Сеже оубо свѣдїтелїи поставлемъ и господство ми: жѣпанъ Ѳеодосїи велъ банъ Кралевскїи, жѣпанъ Хриза велъ дворникъ, жѣпанъ Глигорїи велъ ѡлгѡфетъ, жѣпанъ Радѣла велъ вистїаръ, жѣпанъ Преда велъ спатаръ, жѣпанъ Вѣзинка велъ ключаръ, жѣпанъ Соколъ велъ столникъ, жѣпанъ Радѣла велъ комисъ, жѣпанъ Вѣчина велъ пѣхарникъ, жѣпанъ Костандинъ постелникъ. И исправникъ, Глигорїи велъ ѡлгѡфетъ.

И написахъ азъ, Клитъ, въ настола ѡ Бѣкѣрещи, въ мѣсеца августъ гъ дѣни и ѡт Адама даже до нынѣ, теченїе лѣтомъ и дажъ до въ сегѡ писанїе, въ лѣтъ 737мъ.

† Іѡ Матею воевода, милостїю Божїю господинъ.

Іѡ Матею воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Sfintei dumnezeieștii Mitropolii, maica tuturor bisericilor, din orașul domniei mele, din Târgoviște, unde este hramul Înălțarea Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Isus Hristos și cinstului și preasfințitului arhimetropolit a toată Țara Românească, chir vlădica Theofil și tuturor călugărilor câți trăiesc în lăcașul acela, ca să fie Sfintei Mitropolii ocină și vecini în sat la Bârseștii de pe Vodnău, din județul Prahova, însă toată partea aleasă a jupaniței Samfira, fiica lui Dragul logofăt, a treia parte din câmp și din pădure și din apă și cu vadul de moară și cu dârsta gata și cu vecinii, anume: Neagul Țiriga și cu fiii lui, Radul și Stan și cu fiii lor și Ivul cu¹ fiii lui și din siliștea satului, de pretutendeni, oricât se va alege de peste tot hotarul.

Și iar să fie Sfintei Mitropolii ocină la Tătulești, însă din partea lui Dragul logofăt, a treia parte, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului, de peste tot hotarul, oricât se va alege.

Și iar să-i fie Sfintei Mitropolii ocină la Urziceni, însă din partea lui Dragul logofăt, a treia parte de peste tot hotarul.

Și iar să fie Sfintei Mitropolii ocină la Trestianii de la Grindu, însă din partea lui Dragul logofăt, a treia parte de peste tot hotarul.

Și iar să fie Sfintei Mitropolii în dealul Vălenilor 5 pogoane de vie și cu ocină în câmp de peste tot hotarul, însă toată partea lui Dragul logofăt de pretutindeni, oricât se va alege.

Și iar în dealul Năienilor 7 pogoane de vie și cu ocină în câmp, însă toată partea lui Dragul logofăt, oricât se va alege.

Și iar în dealul Bobului 4 pogoane de vie.

Și iar să fie Sfintei Mitropolii 2 potire de argint.

Și iar să fie Sfintei Mitropolii o țigancă, anume Neaga cu copilul ei, Bâra și Vișa țigancă cu fiicele ei și fiul lui Paraschiva țiganul, pentru că aceste mai sus-zise ocine și vecini și vii și vaduri de moară și dârstă și potire de argint și țigani, care sunt mai sus-zisi, au fost de moștenire ai jupaniței Samfira, fiica lui Dragul logofăt, de la tatăl ei, Dragul logofăt. Iar după aceea, jupanița Samfira, la moartea ei, ea a lăsat toate aceste dedine care sunt mai sus-zise copilului ei, Ivașco, cât va fi el în viață, iar după moartea lui Ivașco a lăsat mama sa, jupanița Samfira, cu mare blestem să se îngroape în Sfânta Mitropolie lângă amândoi și să fie date toate dedinele la Sfânta Mitropolie, care sunt mai sus-scrise, pentru pomană și pentru sufletele lor. Și s-au scris în sfântul pomelnic ei și părinții lor.

Și a lăsat jupanița Samfira cu mare blestem: cine din rudele lor va încerca să ia aceste dedine de la Sfânta Mitropolie și să strice și să calce această pomană a lor cum au lăsat ei cu sufletele lor, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sunt la Nicheia.

Pentru aceea, am dat domnia mea Sfintei dumnezeieștii Mitropolii de la Târgoviște, hramul Înălțarea Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să-i fie aceste mai sus-zise ocine și vecini și vii și potire de argint și țigani, ocine dedine și ohabă. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Încă și blestem <am pus domnia mea>: după trecerea domniei mele, pe cine va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare, sufletul lui. <Iar> dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica și o va nimici acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aria și cu alți necredincioși iudei la un loc.

Iată dar martori punem și domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei, jupan Hrizea mare vornic, jupan Gligorie mare logofăt, jupan Radul mare vistier, jupan Preda mare spătar, jupan Buzinca mare clucer, jupan Socol mare stolnic, jupan Radul mare comis, jupan Vucina mare paharnic, jupan Costandin postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Clit, în scaun la București, în luna august 3 zile și de la Adam până acum trecerea anilor și până la această scriere, în anul 7147 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, Mitrop. T. Rom., LXIII/5.

Orig. slavon, perg. (36 × 48), rupt puțin la îndoituri, sigiliu mijlociu timbrat; cu o trad. modernă. Copie slavă, *ibid.*: ms. 706, f. 20v–21; o trad. rom. la BAR, Doc. ist., MCCXXXIV/28.

Rez., Aricescu, *Indice*, I, p. 26, nr. 316.

¹ „Ивѣлъ съе”, scrise peste zonă răzuită în orig.

190

1639 (7147) august 7

Въ име Сѣтъца и Сѣна и Свѣтого Дѣха, Троица неразделна и единосѣина,
АМИН.

Scris-am¹ noi, toți bătrânii oroșani și preoți, acesta a noastră carte să fie la mâna lui Gherghe județul de mare credință, pentru ca să știe cându au pus temelii zidului împrejurul sfintii mănăstiri, luat-au² câțva loc den parte lui, deci l-au³ plătit cu 300 aspri. După acée, Gherghe județul s-au⁴ tocmit cu mătușa Moma și cu feciorii ei, anume: Raico și Micud și Coman de-au⁵ cumpărat loc să-și lărgească ulița dennaintea casei, loc de trei stânjăni și jumătate, za 600 bani. Deci au pus Gherghe județul den punga lui 300 și 300 ce i-au dat pre loc. Și le-au împărțit banii pre frați, adecă vânzătorilor mătușii Momei și feciorilor ei. Și au vândut de bunăvoie a lor dinnaintea noastră cu știrea a tot orașul și au cumpărat și Gherghe județul cu știrea noastră a tuturor, cum ca să-i fie lui moșie și feciorilor și nepoților și cine se va trage dentr-însu.

Și <i>ar să știe, cându au pus temelie zidului curții sfintei mănăstiri, luat-au de la Gherghe județul loc și l-au³ plătit cum scrie mai sus. Iar unde easte cel ceardac <ce> dă în grădina⁶ lui Gherghe județul, acela nu i l-au³ plătit, ci easte al lui. Numai învălișul easte al mănăstirei, iar pământul easte al lui, cum scrie și în zidul sfintei mănăstiri supt cerdac. Și l-au³ iertat acest pământ și domnu nostru Matei voievod, cându au târnosit sfânta mănăstire. Și am fost noi de față acolea,

când au zis să aibă bună pace de cătră mănăstire și de cătră toți călugării, câți vor fi și vor lăcui la sfânta mănăstire.

Scris august 7, vă leat 7147 <1639>.

DANIC, M-rea Câmpulung, LIII/1.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21,5), sigiliu în ceară verde, căzut.

Copii *ibid.*: LIII/21; ms. 204, f. 433; BAR, Doc. ist., CMX/622.

EDIȚII: Băjan, *Doc. Arhive*, p. 12–13; Pâmuță, Trâmbaciu, *Doc. Câmpulung*, vol. I, p. 185–186 (cu data de 7 aprilie) și p. 189; reg., Crăciun, *Dare de seamă*, p. 739.

¹ скрисаам.

² лѡатаам.

³ ллаѡ.

⁴ салаѡ.

⁵ дѣаѡ.

⁶ ѡръдина.

191

1639 (7147) august 7

† Eu, Socol cliucer, ispravnicul carele am fost trimes de domnu nostru ispravnic sventei mănăstiri ot Dălgopol¹, scris-am această a noastră carte, să fie la mâna lu Gherghe județul de mare credință, pentru când am pus temeliia zidului, luat-am câtva loc den partea lui. Deci l-am plătit cu bani 1 300.

După acéea, Gherghe județul s-au tocmit cu mătușa Moma și cu feciori<i> ei, anume: Raico și Micudă și Coman, de-au cumpărat loc să-ș lărgescă ulița denaintea casei, loc de trei stânjăni și jumătate pentru 600 bani, de-au pus den punga lui 300 și 300 ce i-am dat pre loc. Și le-am împărțit banii pre frați, adecă vânzătorilor mătușei Momei cu feciorii ei. Și au vândut de bunăvoiea lor, denaintea noastră.

Ș-au fost la tocmeala aceasta, oameni buni, bătrâni de oraș, anume: Staico județul, Dumitru Strechia, Stan Decăine județ, Dragomir Șupală, Stanciul Focan, unchiașul Coman și dup-aceștea, cu știrea a tot orașul, cum să-i fie lui moșie și feciorilor și nepoților și cine să va trage dentr-îns.

Și iar să să știi, cându am pus timelie zidului curții biséricii, luat-am de la Ghirghi județul loc și l-am plătit cum scrie mai sus, iar undi easti cil cirdac di dă² în grădina³ lu Ghirghi sudeț, acila nu i l-am plătit, ci easte al lui, numai învâlișul easti al mănăstirii, iar pământul easti al lui. Și l-am arătat și domnu nostru, lu Matei vodă, cându au târnosit și au zis să aibă bună paci di cătră mănăstire.

Acista mărturisescu.

Și am scris eu⁴, Socol cliucer cu mâna mea aici mai jos, ca să să criză.

Pis august 7 dni, vă leat 7147 <1639>.

Socol cliucer⁵.

DANIC, M-rea Câmpulung, LIII/2.

Orig. rom., hârtie (32 × 21,5), sigiliu inelar în tuș, jumătatea din jos a scutului și a legendei sunt executate de însuși Socol cliucer.

Copii *ibid.*: ms. 204, f. 433v; BAR, Doc. ist., CMX/623.

EDIȚII: Băjan, *Doc. Arhive*, p. 13–14; Răuțescu, *Câmpulung Muscel*, p. 77; Pârnuță, Trâmbaciu, *Documente Câmpulung*, vol. I, p. 188–189.

¹ Дъргопа.

² ди.

³ гръдинна.

⁴ Pasajul de la „Și iar să să știi...” până la sfârșit, scris autograf de Socol Cornățeanu cliucer.

⁵ Semnătură autografă.

192

1639 (7147) august 7

† Scris-am eu, Oprea a lu Băsd, acesta alu meu zapisu¹ la mâna jupânul<ui> Sâmei vtori vis<t>iariu, să fie de mare credințe, cumu amu vândutu fâlce 2, una în Rovină unde a fostu³ vâ<n>duțu și⁴ altă falce mai denai<n>te, alalta în podulu sălăștii iară lângă altă falce.

Și⁴ pă<n>tru crădința, amu pus și⁴ mărturiie, anume: popa Zahariia, Franța și⁴ Dumiițru, frate-său și⁴ Dumiițru din Pitești⁵, Anghelu de Chiiciani⁶ și⁴ iară den Păușești, Ilie⁷, Dumiițru, Pecu, Stanu și Caracaș.

Și i-amu scris eu, Oprea ot Vlădești⁸.

Pis measeța avgustu⁹ dni 7, vă leatu 7147 <1639>.

Eu Opre. Eu popa Zahariia. Eu Dumiițru. Dumiițru ot Pitești.

DANIC, M-rea Dintrunlemn, V/36.

Orig. rom., hârtie (15 × 21), 2 sigilii inelare.

Copie *ibid.*: ms. 445, f. 136.

¹ запись.

² висінар.

³ фст.

⁴ шн.

ещиже ѡт наипрѣжде врѣме. Таже, кѣда ест бил съда въ дѣни господства ми а того вечинѣ више пис ѡн бил талерѣ пис по дѣдѣно его на Дапа и нѣст бил да седит тере ест да платил талерѣл и дрѣги дажбове емѣ, нѣ ест бежал и ѡстави дажбове его въ плещове селов Бивецилор тере ест платил село Бивециїи талером Синов, въ три години ѡт на кѣща им със ѣг аспри готови. И поставил дѣнь село Бивециїи Синов ѡт Свѣти Гиѡрги три недели и простила село Бивециїи Синов ѣв за аспри ѡт тѣх ѣг за аспри и ѡстал ѣа. Я ѡн ниже нѣст хокет да приидет да платил тах ѣа аспри новци, да извадит главѣ его въ тах дѣжновенїи, нѣ ест бежал ѡко един чловѣкъ зли. Таже, въ том, село Бивециїи, ѡни придох прѣд господства ми тере се плакаше за кривостї радї Синѣ. Таже, въ том, господство ми съм гледал и сѣдил по права и по закона кѣпноже със въс диванов и дадох господство ми селов Бивецилов ѡкоже да ест волни да [...] радї Син, продах на Герге пѣхарник тере ест сътакмил [...] тере ест продад по Син село Бивеци Гергев пѣхарник, за ѣа аспри готови, със книга господства ми. И видѣхом господство ми и записѣл селов Бивецилов на рѣка Гергев пѣхарник със великое клетво и със мнози волѣри сведетелїи, по име: ѡт Пискѣ, Станчул рошѣл и ѡт Яниноаса, Лазар и ѡт Грошарѣ, Костѣ.

И пак покѣпил Герге пѣхарник ѡчинѣ ѡу Дапа, ѣ дел Дрѣгичов ѡт половин [...] четвъртаго дел, ѡт по въс хотаром, вари елика се хтит избрат ѡт хотар до хотар, за ѡ аспри готови и със запис със сведетелї, по име: ѡт Бивеци, ѣдрѣ постелник и ѡт Шаса, Стан и ѡт Сърдьнеци, Рѣстѣ.

И пак покѣпил Герге пѣхарник един вечин, по име Стоика, съинѣ Предев ѡт Костѣни, понеже продадоше се Стоика вечинѣ ѡн за своим доброволю без ни един селост, за ѣг аспри готови и със запис със сведетелї, по име: ѡт Фъркъшѣци, Дрѣгич постелник и ѡт Бѣлатени², Копачи и ѡт Шѣтопа, Преда, съинѣ Михартѣ ключар.

И пак да ест Гергев пѣхарник един ациган, по име Михаю циганѣл, понеже даровал бащо си, Преда ключар, на брак его, със запис със сведетелїи, по име: Дѣмитрашко ключар ѡт Спинѣни и ѡт Сѣгрѣми, Никола и ѡт Дос, Яне. И продадох именити людїе сїе више реченїи ѡчине и вечини ѡни за своим доброволю без ни един селост и със ѣзнанїе въсам волѣром и а мегнашом ѡт гор, из дол, ѡт ѡкрѣстѣ место.

Сего радї, дадох съм господство ми волѣром господства ми, Гергев пѣхарник, ѡкоже да мо ест ѡчине и вечини дѣдѣнѣ и въ ѡхаб съиновом и видком и прѣвнѣчетом. И не ѡт кождо непоколѣвимом, поризмо господства ми.

Сеже оубо сведетеліе поставихъ господство ми: ждпан Тевдосіе вел ван Кралевскій и ждпан Хриза вел дворник и ждпан Глигоріе вел логофет и ждпан Радѹл вел вистіар и ждпан Преда вел спатар и ждпан Бѣзънка вел ключар и ждпан Сокол вел столник и ждпан Радѹл вел комис и ждпан Вѣчина вел пехарник и ждпан Константин вел постелник. И исправник, ждпан Глигоріе вел логофет.

И написахъ азъ, Соаре логофет, въ настоли градѣ Бѣкѣрещи, мѣсеца авгѣстъ зъ дъни и ѡт Адама даже до нынѣ въ сего писаніе, теченіе лѣтомъ, въ лѣтѣ 7145.

† Іw Матен воевода, милостію Божію господинъ.
Іw Матекю воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Gherghe paharnic, fiul lui Preda clucer din Ceplea, din județul Jiul de Sus și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în sat la Sărdănești și la Copăcel toată, însă toată partea jupaniței Stana slugereasa, jupanița lui Cârștov din Pleana, oricât se va alege de peste tot, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și cu tot venitul de pretutindeni, din hotar în hotar, pentru că această mai sus-zisă ocină a fost de dedină a jupaniței Stana slugereasa. Astfel, când a fost acum în zilele domniei mele, anul 7145, jupanița Stana, ea de a ei bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea fiicei sale, jupanița Călina, jupanița jupanului Barbul Brădescul și cu știrea tuturor megiașilor și a boierilor dimprejurul locului, s-a ridicat de a făcut schimb cu Gherghe paharnic de a dat jupanița Stana toată partea ei de ocină din Sărdănești și cu tot Copăcelul, iar Gherghe paharnic, el a dat un țigan, anume Oprea țiganul, dedină pentru dedină. Și am văzut domnia mea <zapisul> de la mâna jupaniței Stana la mâna lui Gherghe paharnic cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: din Filiași, jupan Dumitru mare pitar și fiul lui, Mihai spătar și din Bibești, Udrea postelnic și din Pârâiani, Stanciul postelnic și din Pârâu, Miloș logofătul.

Și iar a cumpărat Gherghe paharnicul doi vecini, anume: Stanciul și Ilie din Sărdănești și cu toată partea lor de ocină din Sărdănești de la Oprea Zlatie din Rogojel, pentru 2 000 aspri gata și cu zapis cu martori, anume: din Pârâiani, Stanciul și din Bibești, Udrea postelnicul și din Zătreni, Stanciul postelnicul și cu mare blestem.

Și iar a cumpărat Gherghe paharnicul un vecin, anume Sin cu fiii lui din Daia și cu toată partea lui de ocină din Daia și cu viile lui din satul Bibești, pentru că acesta mai sus-zis, el a tot fost cnez cu ocina lui din Daia încă mai dinainte vreme. Astfel, când a fost acum în zilele domniei mele iar acel vecin mai sus-scris, el a fost scris la taler pe dedina lui la Daia și n-a stat să-și plătească talerul și alte dăjdii ale lui, ci a fugit și a lăsat dăjdiile lui pe spinarea satului Bibeștilor de a plătit satul

Bibești talerii lui Sin, în trei ani din casa lor cu 3 000 aspri gata. Și satul Bibești a pus lui Sin zi de la Sfântul Gheorghe trei săptămâni și i-a iertat lui Sin 2 000 aspri din acei 3 000 aspri și a rămas 1 000. Iar el nici așa nu a vrut să vină să plătească acei 1 000 aspri bani, să scoată capul lui din acele datorii, ci a fugit ca un om rău. Astfel, întru aceea, satul Bibeștii, ei au venit înaintea domniei mele de s-au plâns de strâmbătate din partea lui Sin. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu tot divanul și am dat domnia mea satului Bibeștilor văzând atâta [strâmbătate]¹ din partea lui Sin, au venit la Gherghe paharnic de s-au tocmit [cu el]¹ de a vândut satul Bibeștii pe Sin lui Gherghe paharnic, pentru 1 000 aspri gata, cu cartea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zăpășul satului Bibeștilor la mâna lui Gherghe paharnic cu mare blestem și cu mulți boieri martori, anume: din Piscu, Stanciul roșul și din Aninoasa, Lazăr și din Groșarea, Costea.

Și iar a cumpărat Gherghe paharnic ocină în Daia, în partea lui Drăghici din jumătate [...] a patra parte, de peste tot hotarul, oricât se va alege din hotar până în hotar, pentru 800 aspri gata și cu zăpăș cu martori, anume: din Bibești, Udrea postelnic și din Șasa, Stan și din Sărdănești, Rustea.

Și iar a cumpărat Gherghe paharnic un vecin, anume Stoica, fiul lui Preda din Costeni, pentru că Stoica s-a vândut el vecin de a lui bunăvoie fără nici o silă, pentru 3 000 aspri gata și cu zăpăș cu martori, anume: din Fărcășești, Drăghici postelnic și din Bălteni², Copaci și din Șutoaia, Preda, fiul lui Mihartu clucerul.

Și iar să-i fie lui Gherghe paharnic un țigan, anume Mihai țiganul, pentru că i l-a dăruit tatăl său, Preda clucerul, la nunta lui cu zăpăș, cu martori, anume: Dumitrașco clucer din Spineni și din Ugrumi, Nicola și din Dos, Iane. Și au vândut numiții oameni aceste mai sus-zise ocine și vecini, ei de a lor bunăvoie fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus, din jos, din împrejurul locului.

Pentru aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele, Gherghe paharnic, ca să-i fie ocinele și vecinii dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Soare logofăt, în cetatea de scaun în București, luna august 7 zile și de la Adam până acum la această scriere, trecerea anilor, în anul 7147 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, Ep. Râmnic, C/22.

Orig. slavon, perg. (33 × 47), șters, sigiliu mijlociu timbrat cu legendă; cu o trad. rom. de epocă.

Și iar să-i fie jupan<ului> Radu vistier satul Măneștii ot sudstvo Dâmbovița tot satul, cu tot hotarul deplin și cu toți rumânii și cu tot venitul, pentru că aceste sate ce scriu mai sus fost-au de moșie ale Mihalcii banul încă mai denainte vrême și tot au fost pre seama lui în pace. Iar după moartea Mihalcii banul, au rămas dentr-însul un fecior, anume Pătrașco spătar și trei fete, anume Preda i Mihna i Marica.

Deci aceste sate, Cocorăștii i Stoieniștii i Măneștii, încă Măneștii cei de Jos, ce scriu mai sus, au rămas pre seama lu Pătrașco spătar, feciorul Mihalcii banul, până au venit vrême de se-au² petrecut și Pătrașco spătar și feciori din trupul lui n-au rămas, ca să ție satele și moșiile în urma lui, ce-au rămas aceste sate la surorile lui, fetele Mihalcii banul, ce scriu mai sus.

După aceăa, eale au împărțit aceste sate pre surori în trei părți. Deci satul Măneștii de Jos, deplin, căzut-au în partea jupâneasii Mihnei, soacra jupan Radului vistier, la împărțeală, iar satul Cocorăștii i Stoieniștii căzut-au la jupâneasa clucereasa, mama Radului banul Buzescu și la Marica călugărița, de-au ținut den doao acéle doao surori.

După aceăa, satul Măneștii de Jos, carele au căzut la împărțeală în partea jupâneasii Mihnei, soacra jupan Radului vistier, jumătate de sat și cu 5 rumâni fost-o-au dat jupâneasa Mihnea zestre fie-sa Elénii, carea au fost jupâneasa jupan<ului> Radul vistier. Iar altă jumătate de sat din Mănești rămas-au pre seama jupâneasii Mihnei și a feciorilor ei, Pătrașco i Pano.

Iar după aceăa, dentr-acea jumătate de sat, jumătate fost-o-au dat jupâneasa Mihna zestre fie-sa Predei, jupâneasa Barbului postlenic din Măneștii de Sus, iar altă jumătate den jumătate de sat den Mănești au rămas pre seama seama jupâneasii Mihnei și a feciorilor ei, Pătrașco i Pano. Deci, în urma ei, se-au sculat Pătrașco i Pano de-au vândut jupan Radului vel vistier pre bani gata aspri 20 000.

După aceăa, jupâneasa Preda, cumnata jupan Radul vistier, jupâneasa Barbului postlenic din Măneștii de Sus, fiind lăcuitoare în Măneștii de Sus după bărbatul ei, Barbul postlenic, socotit-au și au făcut schimb cu cumnată-su, jupan Raadul vel vistier, de i-au cumpărat partea lu Drăgoiu logofăt, feciorul lu Pătru logofăt din Fălcoi, partea lui den Măneștii de Sus cu rumânii câți <a> avut pre acea parte și cu tot venitul za 24 000 aspri. Și au făcut schimbu de-au dat jupan Radul vistier ei acea parte din Măneștii de Sus și cu rumânii și cu tot venitul, iar cumnată-sa Preda, ea au dat jupan Radului vistier partea ei din Măneștii de Jos, ce i-au fost de zestre cu rumânii și cu tot venitul, ocină pentru ocină, ca să fie jupan Radului vistier moșie neînțoarsă. Și au schimbat de voia lor, fără nici o silă, dennaintea a mulți boiari carii au fost la tocmeala lor și dennaintea domni<i> méle den divan.

Iar satul Cocorășii i Stoieniștii, jumătate, cumpăratu-i-au jupan Radul vistier de la călugărița Marica, fata Mihalcii banul, za 80 000 aspri, iar altă jumătate den Cocorăști și den Stoieniști fost-o-au vândut Radul banul Buzescul, feciorul jupâneasii Predei clucereasa, cumnată-sa Stancăi, fata Pârvului logotăt Rudeanul,

care a o au ținut Preda spătar din Albești, feciorul Maricăi călugăriții. Iar după acéea și jupâneasa Stanca, nora Maricăi călugăriți, împreună cu bărbatul ei cel de apoi, Condila postelnic, ei încă au vândut partea lor den Cocorăști și den Stoienești iar jupan<ului> Radului vistier, za 90 000 aspri.

Și au cumpărat jupan Radul vistier, acéste sate ce scriu mai sus, Cocorăștii i Stoieneștii, toate deplin cu toate hotarele și cu toți rumânii și cu tot venitul den hotar până în hotar, pre hotară bătrâne și pre sémne, za 170 000 aspri gotovi.

Iar după acéea, au cumpărat jupan Radul vistier și satul Piscanii de la Pod ot sudstvo Dâmbovița, tot satul, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul de la cumnații lui, Pătrașco i Pano, feciorii jupâneasii Mihnei, za 40 000 aspri gotovi, care sat au fost iar de zéstre al jupâneasii Mihnei de la tată-său, Mihalcea banul. Iar apoi, după preastavlenia ei, făcut-au tocmeală feciorii ei, Pătrașco i Pano cu cumnată-său, jupan Radu vistier de i l-au vândut drept acest prețu de bani ce scriu mai sus, ca să-i fie lui moșie neînțoarsă și ohabă coconilor în veacu.

Iar pentru rândul unui hrisov ce au avut Mihalcea banul și jupâneasa lui, Marula băneasa pre acéste sate, deaca au stătut a fi satul Cocorăștii i Stoieneștii i Măneștii de Jos i Piscanii de la Pod pre sama jupan Radului vistier, cumpărate cu ai lui direpți bani gata, cum scrie mai sus, iar el au cerșut hrisov la călugărița Marica, ca să își scoată acéste sate ce scriu mai sus dentr-acei hrisov cu chinovar³, cum easte légea și obicéiul țărâi. Iar Marica călugărița au zis că easte hrisovul la banul Radul Buzescu. Într-acéea și Radul banul Buzescu, el încă se-au prinsu dennaintea domni<i>i méle den divan, că nu easte la dinsul acel hrisov, nici-l știe unde easte. Și încă au loat și afurisanie asupra lui dennaintea părintelui vlădicăi chir Teofil mitropolitul, cum nu-l știe acel hrisov, nici easte la dinsul. Iar, de va ieși vreodinioară acel hrisov sau alte cărți, să nu să crează întru nemica, ce să fie în deșărt și den menciuini, pentru că le-au vândul ei acéste sate tot pre bani gata, cum scrie și mai sus, ca să-i poată fi jupanului Radului vel vistier moșie cu pace, lui și coconilor și nepoților, strănepoților în veci.

И не вт кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведітели поставихъ господство ми: ждпан Феодосіе вел бан Кралевски и ждпан Хріза вел дворник и ждпан Глігоріе вел логѡфет и ждпан Радул вел вистіар и ждпан Преда вел спатар и Бѣзника вел клѣчер и Сокол вел столник и ждпан Радла вел комис и Бѣчина вел пѣхарник и ждпан Костандин вел постелник. И исправник вел логофет.

И написахъ аз, Дмитръ логофет, въ настѡлни градѣ Бѣвѣрещи, мѣсеца авгѡст ѿ дни и вт ѡдама даже дв нѣнѣ, въ сего писаніе теченіа лѣтѡмъ 3733 <1639>⁴.

† Іѡ Матею воевода, милостіею Божіею, господинъ.

Іѡ Матею воеводъ <m.p.>

DANIC, A.N, CXII/8.

Orig. rom., perg. (40 × 54), sigiliu mijlociu, timbrat.

Dublet slavon cu mici diferențe la BAR, Doc.ist., DXCII/201.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Radul mare vistier și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da...”.

² сеѣѣ.

³ кинавар.

⁴ „Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele. Iată și martori pune domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și Buzinca mare clucer și Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt. Și am scris eu, Dumitru logofătul, în cetatea de scaun București, luna august 10 zile și de la Adam până acum, la această scriere, trecerea anilor, în anul 7147 <1639>”.

196

1639 (7147) august 10, București

† Милостією Божією, Ію Матеи Басарава воеводі и господинъ вѣсои Земле ѿггровлахіискоє. Дават господство ми сїю повелѣній господства ми почтенномѣ правителъ господства ми, жѣпан Радѣл великій вистїар и със сѣнови си, елиціже Богъ даровахъ, такоже да ест ѣмѣ села, по име: Кокорѣцій и Стоинецїи, ѡт сѣдство Прахова, със всѣхъ хотаровѣ и със всїхъ вечинїи и със вѣс ходоком ѡт хотар до хотар, по стари хотари и велѣги. И пак да ест ѣмѣ село Дол Мѣнеци, вѣ сѣдство Дѣмбовица, вѣс село със вѣс хотаром ѡт пѣно и със вѣс ходоком и със всїхъ вечинїи, понеже сїи више речена села вили сѣт ѡт дѣдїнно Мїхалчїи банѣл ециже ѡт наипрежде вѣѣме.

Таже, по сѣмрѣт Мїхалчїи банѣл, ѡстал ѡт него єдин сѣнѣ, по име Пѣтрашко спатар и три дѣщерѣхъ, по име: Преда и Мїхна и Марика. Таже, сїи више речене села Кокорѣцій и Стоинецїи и Мѣнецїи ѡстал по разлога Пѣтрашков спатар, сѣнѣ Мїхалчїи банѣл, до колѣ прїидет вѣѣме тере се ест провѣдил и Пѣтрашко спатар. И сѣни ѡт тѣло его нѣст ѡстал тако да дрѣжи дѣдїне вѣ слѣд его, нѣ ест ѡстал сїа села на сестри его, дѣщерехъ Мїхалчїи банѣл више речени. Потом, ѡнѣ раздѣлил сїи села по сестри вѣ три частї. Таже, село Дол Мѣнеци ѡт пѣно падал ест вѣ част жителницевъ Мїхнїи, тѣста жѣпан Радѣл вел вистїар на разделенїе, а село Кокорѣцій и Стоинецїи падал ест на жителница Преда кѣдчерѣса, матира Радѣлов банѣл Бѣзескѣл и на монахїа Марика, тере ест дрѣжал на двоѡв тѣхъ две сестри.

272

И потом, село Дол Мънециїи кое ест падал на разленїе въ част жданицев Михнїи, свекра ждпан Радул вел вистїар, половино wt село и със ẽ вечини бил ест дал wна прѣкю дъщерам са, Елѣнїи, таже вист жданиц Радул вистїар, а дрѣга половино wt село wt Мънеци wстал ест по разлога жителниціи Михнїи, на сынови еа: Пътрашко и Панъ. И потом, wстал половино wt село: половино вїw ест дал жданица Михна прѣкю дъщерам са, Предїи, жителница Барвдлов постелник wt Гор Мънециї, а дрѣга половино wt половино wt село wt Мънеци wстал по разлога жителниціи Михнїи, на сынови еа, Пътрашко и Панъ. Таже, въ слѣд еа, се вѣстанил Пътрашко и Пано тере ест продал ждпан Радулов вел вистїар по новци готови аспри ꙗк. Потом, жданица Преда, шдра ждпан Радул вел вистїар, <и> жданица Барвдлов постелник wt Гор Мънеци, свѣца пребивателна ѳ Гор Мънеци wt по мѣжа еа, Барвдл постелник, смотрил ест и сътворил ѳстроенїе със шдром си Радул вистїар, тере ест покѣпил еа част Дрѣгою логофет, сынъ Пътрѳ логофет wt Фѣлкои, част его wt Гор Мънеци със вечинїи, колици имат по та част за wчинъ и със вѣс ходоком, за ꙗк аспри готови и сътворил промененїе тере ест дал ждпан Радул вистїар еа та част за wчинъ wt Гор Мънеци и със вечинїи и със вѣс ходоком, а шдрам са Преда, wна ест дал ждпан Радулов вел вистїар част еа wt Дол Мънеци, что ест бил wt прѣкю, със вечинїи и със вѣс ходоком, wчина радї wчинъ, такоже да ест ждпан Радул вистїар дѣдїно неповрателна. И променил wt доброволѣ их, wt пред мнози волѣри которїи ест били на писани въ запис и wt пред господства ми wt диван.

И село Кокоръциїи и Стоинецїи, половино покѣпил ест ждпан Радул вистїар wt на монахїа Марика, дъцира Михалчїи ван, за ꙗп аспри готови, а дрѣга половино wt Кокоръциї и wt Стоинеци бил ест продал Радул ванѣл Бѣзескѳ, сынъ жителницев Предїи клдчерѣсїи, шдрам са, Станкѣи, дъцира Първдлов логофет Рѣдѣнѣл, коа w ест бил дрѣжал Преда спатар wt Алвецїи, сынъ монахїи Марикѣи. И потом, жителница Станка, снаха монахїи Марикѣи, въ кѣпно със мѣжа еа, того wt послѣ, по име Кондилъ постелник, wни ешеже ест продал и част их wt село wt Кокоръциї и wt Стоинецїи пакиже ждпан Радул вел вистїар, за ꙗч аспри готови. И покѣпи ждпан Радул вистїар сїи више речени села, Кокоръциїи и Стоинецїи, вѣсѣх wt пѣлно със всѣх хотарове их и със всїх вечинїи и със вѣс ходоком их, за ꙗрѣд аспри готови, такоже да ест емѣ дѣдїно неповрателна и въ wхав сыновом въ вѣки.

И пак да ест ждпан Радул вистїар село Писканїи wt на Мост, въ свѣство Дѣмбовица, вѣс със вѣс хотаром и със всїх вечинїи и със вѣс ходоком, понеже ест того село Писканїи више пис wн ест бил жителницев Михнїи дал wt прѣкю

wt на ващом си Млхалча банѡл. Я послѣ, wt по прѣставленіа еѡ, а сынови еѡ, Пѣтрашко постелник и Пан, шѡри Радѣл вистіар, wни ест продал того село Писканіи шѡром сѡ Радѣл вистіар, за ѣм аспри готови, вѣс село със вѣс хотаром и със всиѡ вечиніи.

И продадох wни всиѡ wt доброволѣ их без ни єдна силост и със ѡзнаніа всѣм болѣром и wt пред господства ми wt диван, како видѣхом господство ми и записове их wt проданіе и книги господски wt покѡпеніе на рѡцѣ жѡпан Радѣл вистіар іакоже да ест емѡ дѣдіне и вѣ wѡав сыновом и неповрателни вѣ вѣк.

Я раді редо єдин хрисов что ест имал Млхалча бан над сіа више речени села, ако стоал бити сіи села по разлога Радѣлов вистіар, покѡпени със новци готови како ест више пис, а жѡпан Радѣл вистіар wн ест просил того хрисов на монахія Марика, іакоже да извадил сіа села више пис wt хрисов със кинавар, како ест закона хорев, а wна ест реклѣ како ест на Радѣл банѡл Бѡзескѡ. Вѣ том и Радѣл банѡл Бѡзескѡ, wн ешеже ест реклѣ пред господства ми ѡ диван како не ест того хрисов на wн, ниже знал ница и ешеже ест вѣзимал и аѡрисаніе над них како нѣст знал wt того хрисов игдеже хокет биті, ниже ест на wни. Я ащелиже излѣзил нѣкогда того хрисов или дрѡга книга, да не се вѣрѡет вѣ ница, нѣ да стоит вѣ тѣцѣ и за лѣжа. И не wt когождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже и свѣдітеле поставих господство ми: жѡпан Тевѡсіе вел бан Кралевски и жѡпан Хриза вел дворник и жѡпан Глигоріе вел лѡгофет и Преда вел спатар и Бѡзинка вел клѡчар и Сокол вел столник и Радѣл вел комис и Вѡчина вел пѡхарник и жѡпан Костандин вел постелник. И исправник вел лѡгѡфет.

И аз, Дѡмитрѡ лѡгофет, писах ѡ граду Бѡкрѡреці, мѣсеца авгѡст ѣ дѡни и wt Яѡама до нѣинѣ, вѣ лѣт ѣзрѡмз.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостію Бѡжію господинѣ.

Іѡ Матею вѡевѡдѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Radul mare vistier și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satele, anume, Cocorăștii și Stoienestii, din județul Prahova, cu toate hotarele și cu toți vecinii și cu tot venitul din hotar până în hotar, pe vechile hotare și semne. Și iar să-i fie satul Măneștii de Jos, din județul Dâmbovița, tot satul și cu tot hotarul deplin și cu tot venitul și cu toți vecinii, pentru că aceste mai sus-zise sate au fost de moștenire ale lui Mihalcea banul încă de mai înainte vreme.

Astfel, după moartea lui Mihalcea banul, a rămas de la el un fiu, anume Pătrașco spătar și trei fiice, anume: Preda și Mihna și Marica. Astfel, aceste mai

sus-zise sate: Cocorăștii și Stoieneștii și Măneștii au rămas pe seama lui Pătrașco spătar, fiul lui Mihalcea banul, până ce a venit vremea de s-a petrecut și Pătrașco spătar. Și fii din trupul lui n-a lăsat ca să stăpânească dedinele în urma lui, ci au rămas aceste sate la surorile lui, fiicele lui Mihalcea banul mai sus-zise. După aceea, ele au împărțit aceste sate între surori în trei părți. Astfel, satul Măneștii de Jos întreg a căzut la împărțire în partea jupânesei Mihna, soacra jupanului Radul mare vistier, iar satul Cocorăștii și Stoieneștii au căzut la jupâneasa Preda clucereasa, mama lui Radul banul Buzescu și la monahia Marica, de au stăpânit pe din două acele două surori.

Iar după aceea, satul Măneștii de Jos, care a căzut la împărțire în partea jupaniței Mihna, soacra jupanului Radul mare vistier, jumătate din sat și cu 5 vecini i-a dat ea zestre fiicei sale, Elena, care a fost jupanița lui Radul vistier, iar cealaltă jumătate de sat din Mănești a rămas pe seama jupânesei Mihna, la fiii ei: Pătrașco și Pană. Iar după aceea, a rămas jumătate de sat: jumătate a dat-o jupanița Mihna zestre fiicei sale, Preda, soția lui Barbul postelnic din Măneștii de Sus, iar cealaltă jumătate din jumătatea de sat din Mănești a rămas pe seama jupânesei Mihna, la fiii ei: Pătrașco și Pană. Astfel, în urma ei, s-au ridicat Pătrașco și Pană de au vândut jupanului Radul mare vistier pe bani gata, aspri 20 000. După aceea, jupanița Preda, cumnata jupanului Radul mare vistier <și> jupanița lui Barbu postelnic din Măneștii de Sus, locuind acolo în Măneștii de Sus după bărbatul ei, Barbul postelnic, a socotit și a făcut întocmire cu cumnatul său Radul vistier, de i-a cumpărat ei partea lui Drăgoi logofăt, fiul lui Pătru logofăt din Fălcoi, partea lui din Măneștii de Sus cu vecinii, câți avea pe acea parte de ocină și cu tot venitul, pentru 20 000 aspri gata și a făcut schimb de i-a dat ei jupan Radul vistier acea parte de ocină din Măneștii de Sus și cu vecinii și cu tot venitul, iar cumnata sa Preda, ea a dat jupanului Radul mare vistier partea ei din Măneștii de Jos, care a fost de zestre, cu vecinii și cu tot venitul, ocină pentru ocină, ca să-i fie jupanului Radul vistier dedină fără întoarcere. Și au schimbat de a lor bunăvoie, dinaintea multor boieri care sunt scriși în zăpis și dinaintea domniei mele din divan.

Iar satele Cocorăștii și Stoieneștii, jumătate le-a cumpărat jupan Radul vistier de la monahia Marica, fiica lui Mihalcea ban, pentru 80 000 aspri gata, iar cealaltă jumătate din Cocorăștii și din Stoienești a vândut-o Radul banul Buzescu, fiul jupânesei Preda clucereasa, cumnatei sale, Stanca, fiica lui Pârvul logofăt Rudeanul, pe care a ținut-o Preda spătar din Albești, fiul monahiei Marica. Iar după aceea, jupâneasa Stanca, nora monahiei Marica, împreună cu bărbatul ei cel de al doilea, anume Condilă postelnic, ei au vândut și partea lor din sat din Cocorăștii și din Stoienești iarăși jupanului Radul mare vistier, pentru 90 000 aspri gata. Și a cumpărat jupan Radul vistier aceste mai sus-zise sate, Cocorăștii și Stoieneștii, toate deplin cu toate hotarele lor și cu toți vecinii și cu tot venitul lor, pentru 170 000 aspri gata, ca să-i fie lui dedină fără întoarcere și de ohabă fiilor în veci.

Și iar să fie jupanului Radul vistier satul Piscanii de la Pod, din județul Dâmbovița, tot cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, pentru că acel sat

Piscanii mai sus-scris a fost al jupânesei Mihna dat de zestre de tatăl său, Mihalcea banul. Iar apoi, după moartea ei, fiii ei, Pătrașco postelnic și Pană, cumnații lui Radul vistier, ei au vândut acest sat Piscanii cumnatului lor Radul vistier, pentru 40 000 aspri gata, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii.

Și au vândut ei toți de a lor bunăvoie fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și dinaintea domniei mele din divan, cum am văzut domnia mea și zapisele lor de vânzare și cărțile domnești de cumpărătoare la mâna jupanului Radul vistier ca să-i fie lui dedină și de ohabă, fiilor și fără întoarcere în veac.

Iar pentru rândul unui hrisov pe care l-a avut Mihalcea ban pe aceste mai sus-zise sate, dacă au ajuns să fie aceste sate pe seama lui jupan Radul vistier, cumpărate cu bani gata, cum este mai sus-scris, Radul vistier el a cerut acel hrisov la monahia Marica, ca să scoată cu chinovar aceste sate mai sus-scrise din hrisov, cum este legea țării, iar ea a spus că este la Radul banul Buzescu. Întru aceea și Radul banul Buzescu, el încă a spus înaintea domniei mele la divan că nu este acel hrisov la el, nici nu știe nimic și încă a luat și afurisenie asupra lui cum nu știe de acel hrisov unde va fi, nici nu este la el. Iar dacă ar ieși vreodată acel hrisov sau altă carte, să nu se creadă întru nimic, ci să stea în deșert și de rușine. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Preda mare spătar și Buzinca mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea București luna august 10 zile și de la Adam până acum, în anul 7147 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

BAR, Doc. ist., DXCII/201.

Orig. slavon, perg. (40 × 54), sigiliu mijlociu timbrat.

Alt orig. slavon, DANIC, A.N., CXII/38; perg. (37,5 × 52).

197

1639 (7147) august 20, București

† Милостією Божією, Ію Матею воевода и господинъ въсой Земли
8ггровлахійское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, покойномѣ Ію Басараба
воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми волѣриним господства
ми, Гергев постелник и братом си, Пѣтрѣв пехарник, сынови покойномѣ
Івашков вив вел дворник и съ них сынови, елицим Богъ даровах, такоже да им
сѣт нѣкое вечини въ село 8 Бѣлѣни, от сѣдство Дѣлбовица. Яли вечини, по

име: Станчул и Радѣл и Стан, сынови Калинов и със сынови их и Манѣ и Стан и Мъикан, сынови Драгомиров и съ них сынови, понеже теизи вечини, иже сѣт више речена били, сѣт вечини за дѣдино Бадев постелник ѡт Бѣлѣни, ѡком Гергев постелник и Пѣтров пѣхарник. Таже, сынови Калинов и сынови Драгомиров, ѡни сѣт ходил съ лѣщеніе и въ тинно тере да се искѣповати ѡт вечинаніе ѡт на Бадѣ постелник без знаніе Гергев постелник и Пѣтров пѣхарник, а не псеѡм Бадев постелник. Въ том, Герге постелник и Пѣтрѣ пѣхарник, ѡни ако сѣт прихватали за вѣстію, ѡни сѣт прійдет пред господства ми ѡ великій диван със ѡком си, Бадѣ постелник и за кѣпно със вечини тере съпрѣше се за лицѣ.

Въ том, господство ми съм гледахом и сѣдил по права и по закона със вѣсихми чиститими правителій господства ми. И знаидох господство ми како сѣт ходил вечини, иже сѣт више речени, съ люкавствію да се искѣпани ѡт къ Бадѣ постелник. Таже, ест достизал закона и сѣжденіа како сѣт поволени Герге¹ постелник и брат си, Пѣтрѣ пѣхарник, видци Бадев постелник, да ѡметнили новци вечином със волѣ ѡком си, Бадев постелник. И ѡметнил ест тогданиѣ а пред господства ми, ѡ диван, новци вечином которій сѣт по редѣ више речени, аспри ѣ. ѡбаче да се знает ере сѣт дал Герге постелник по сынови Калинов више писани, Станчул и Радѣл и Стан, ѡги ѣ, а Пѣтрѣ пѣхарник, ѡи ест дал по сынови Драгомиров, именим: Манѣ и Стан и Мъикан, више речени, ѡги ѣ, тере сѣт възврати вѣсих новци въ рѣка вечинилом ѡт пред господства ми. И ѡсташа сынови Калинов и сынови Драгомиров ѡт закона и ѡт сѣжденіе ѡт диван почто раді се подовает да ест вечини на крѣв.

Сего раді, съм дал господство ми волѣром господства ми Гергев постелник и Пѣтров пѣхарник, сынови Ъвашков дворник, ѡкоже да сѣт им теизи вечини ѡт Бѣлѣни, Станчул и Радѣл и Стан, сынови Калинов и Манѣ и Стан и Мъикан, сынови Драгомиров, дѣдинѣ и въ ѡхабник сыновом и а не псеѡт и прѣвнѣдом. И не ѡт кождо непотѣкновеномо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелій поставѣем господство ми: жѣпан Хризѣ вел дворник и жѣпан Глигоріе вел ѡгѣфет и жѣпан Радѣл вел вистиар и жѣпан Преда вел спатар и жѣпан Бѣзинка вел ключар и жѣпан Сокол вел столник и жѣпан Радѣл вел комис и Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигоріе вел ѡгѣфет.

И написах азъ, Лепѣдат ѡгѣфет, въ град Бѣкѣреци, мѣсеца авгѣст к дѣни и ѡт Адама даже до нѣнѣ, въ сего писаніе, текѣщим лѣтом, въ лѣт ѣрѣмѣ.

† Ъв Матею воевода, милостію Божію господинъ.

Ъв Матею воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele, Gherghe postelnic și fratelui său, Pătru paharnic, fiii răposatului Ivașco fost mare vornic și cu fiii lor, câți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie lor niște vecini în sat la Băleni, în județul Dâmbovița. Însă vecinii, anume: Stanciul și Radul și Stan, fiii lui Calin și cu fiii lor și Manea și Stan și Măican, fiii lui Dragomir și cu fiii lor, pentru că acești vecini, care sunt mai sus-ziși, au fost vecini de dedină ai lui Badea postelnicul din Băleni, unchiul lui Gherghe postelnic și al lui Pătru paharnic. Astfel, fiii lui Calin și fiii lui Dragomir, ei au umblat cu înșelăciune și în taină ca să se răscumpere de vecinie de la Badea postelnic, fără știrea lui Gherghe postelnic și a lui Pătru paharnic, nepoții lui Badea postelnic. Întru aceea, Gherghe postelnic și Pătru paharnic, dacă au prins ei de veste, au venit înaintea domniei mele în marele divan cu unchiul lor, Badea postelnic și împreună cu vecinii de s-au pârât de față.

Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea cum au umblat cu înșelăciune vecinii, care sunt mai sus-ziși, ca să se răscumpere de la Badea postelnicul. Astfel, a ajuns legea și judecata că sunt mai volnici Gherghe¹ postelnic și fratele său, Pătru paharnic, nepoții lui Badea postelnicul, ca să lepede banii vecinilor cu voia unchiului lor, Badea postelnicul. Și au lepădat atunci înaintea domniei mele, în divan, banii vecinilor care sunt pe rând mai sus-scriși, 15 000 aspri. Însă să se știe că a dat Gherghe postelnic pe fiii lui Călin, mai sus-scriși, Stanciul și Radul și Stan, 35 ughi, iar Pătru paharnic, el a dat pe fiii lui Dragomir, anume: Manea și Stan și Măican mai sus-ziși, 40 ughi, de au întors toți banii în mâna vecinilor dinaintea domniei mele. Și au rămas fiii lui Călin și fiii lui Dragomir de lege și de judecată din divan, pentru că se cuvine să fie vecini la sânge.

Pentru aceea, am dat domnia mea boierilor domniei mele, Gherghe postelnic și Pătru paharnic, fiii lui Ivașco vornicul, ca să le fie acești vecini din Băleni, Stanciul și Radul și Stan, fiii lui Călin și Manea și Stan și Măican, fiii lui Dragomir, dedină și de ohabă lor, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea București, luna august 20 zile și de la Adam până acum, la această scriere, trecerea anilor, în anul 7147 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Muz. de Ist. și Artă al Mun. Buc., nr. 27 224.
Orig. slavon, hârtie (43,5 × 28,5), sigiliu mijlociu timbrat.

Reg., Filitti, *Arh. Cantacuzino*, p. 30–31, nr. 121; Ștefănescu, *Catalog*, p., 150, nr. 32.

¹ Герпе.

198

1639 (7147) august 21, București

† Милостією Божією, Їѡ Матей Басараба воевода и господинъ вѣсон Земла нашаѡ Оугрволахозапланенскихъ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми болѣр господства ми, Петръ пехарник, сынъ покойнаго Ївашко ворник и със сыни его, елици Богъ даровает, тако да ест емѡ вчинъ оу село оу Кьтѡн, въ сѡдство Мѡшчел и Падѡрец, вѡбаче половино вт село, вѣса часть елико ест дрѣжал Лека спатар, вт полю и вт шѡмѡ и вт водъ и вт дѣл съ виноградї и съ винарич болѣрском и вт седалище селов и съ вѣс ходоком, елико изверит сѡ вт по вѣс хотаром, понеже сіѡ вчинѡ вьст Лекъв спатар покѡпена вт на Балѣ спатар, ещѣже 8 дьни Шербан воеводъ. Потомже, по сѡмрѣтъ Лекъи спатар, сыни вт тѣло его нѣст встал, нѣ встал ест сіѡ вчинѡ по разлога Михаюв юзбаша, сынѣ Томей комис, вндк Лекъи спатар. Я Михаю юзбаша продал вьст сіѡ вчинѡ Манїи постелник оу дьни Левн воеводъ, егда вьстѣ Манѣ вел постѣлник, аще дрѣжал ест над разлога его. Таже и Манѣ постелник, вн тако единѣ чловѣкъ злѣ и лѣкавѡ господствѡ ми и сей земли аще ест творил хорев многа келтованїе и творил ест многа смѣшенїе на Царскїи града и бежал ест вн земля господства ми въ ина страна. Таже, встал ест сіѡ вчинѡ над разлога господска.

Въ том, господство ми милостивихъ сѡ аще дах и помиловахъ съ сіѡ вчинѡ по болѣрин господства ми, Петръ пехарник и съ виноградї и съ вѣс ходоком како ест више пис, на врак емѡ, егда вѣнчахъ господство ми по Петръ пехарник и радї права и вѣрна слѡжѡ что ест послѡжил господства ми и хоревѡ и почторадї се теглет вн къ жѡпаница Граждана, тѣтка Пѣтров пехарник, жѡпаница Лекъв спатар, сіѡ вчинѡ вт покѡпенїе, а Манѣ постелник, вн ест изгѡбил сіѡ вчинѡ вт къ господство ми съ зла хикалѣнство.

Сего радї, дахъ господство ми Пѣтрѡв пехарник да ест емѡ сіѡ вчинѡ и съ виноградї, како ест више рѣхъ въ шѡв, емѡ и сыновом и вндком и прѣвндчедом 8 мир въ вѣкы. И не вт кождо непоколѣвимо да нѣст, през сіѡ повелѣніе господство ми.

Оутвърдихом господство ми съ закланіе: по траг нашемѸ же върѸчит Господъ Богъ въти господаръ по нас и владалецѸ сѸи Землѣ Влахїа, съ именем Божїи млоым виже сѸ Боговѣнчѣни господарѸ да оутвердите и да поновите сїа наша млованіе над сїа вчинѸ и винюграда, како ест више пис, того Господъ Богъ да Ѹтвердит и да сохранит его въ господствѣ его и да вѸдет въ вѣк дѸша его. Я иже не почитет и не поновеѸ сїа книга господства ми, и не оутвердет сїа помлованіе, того Господъ Богъ да не почитет и да не сохраниет его въ господствѣ его, нѣ да ест трѣклет и анатима Ѹт три съта и Ѹсем на десѣт свѣти Ѹтъыщ иже въ Некїи и да ест трѣклет и анатима и да имаѸт частъ съ Юда и съ Ярїа над еднѣ место и да вѸдет емѸ сепреник на страшнаго сѸдѣ втори пришествїе Господа Бога и спаса нашаго Ісуса Христа, Свѣти ІѸван Кръстител.

Сеже и свѣдѣтели поставих господство ми: пан Тевдосїе вел бан Кралевски, пан Хриза вел дворномѸ сѸдїи, пан Глигорїе вел книгѸчи, пан РадѸл вел вистїар, пан Преда вел спатар, пан БѸзинка вел клѸчар, пан Сокол вел столнїк, пан РадѸл вел комис, пан ВѸчинѣ вел пѸхарник, пан Костантин вел постелник. И исправник, вел логофет.

И мазаѸ аз, ТѸдорѸ мали дїак, оѸ въс наша рекше БѸкрѸрѸци, мѣсеца авгѸстѣ ка-гѸ дѣны, в лѣт Ѹрмз.

† ІѸ Матею вѸевѸда, млостїю Божїю господинѣ.

ІѸ Матею воеводѣ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara noastră a Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Petru paharnic, fiul răposatului Ivașco vornic și cu fiii lui, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în sat la Cătun, în județul Mușcel și Pădureț, însă jumătate de sat, toată partea cât a ținut Leca spătar, din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii și cu vinăriciul boieresc și din siliștea satului și cu tot venitul, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că această ocină a fost a lui Leca spătar cumpărată de la Balea spătar, încă din zilele lui Șerban voievod. Iar după aceea, după moartea lui Leca spătar, fii din trupul lui n-au rămas, ci a rămas această ocină pe seama lui Mihai iuzbașa, fiul lui Toma comis, nepotul lui Leca spătar. Iar Mihai iuzbașa a vândut această ocină lui Manea postelnic în zilele lui Leon voievod, când era Manea mare postelnic, de a ținut-o pe seama lui. Astfel și Manea postelnic, el ca un om rău și viclean al domniei mele și al acestei țări încă a făcut țării multă cheltuială și a făcut multă încurcătură în cetatea Țarigrad și a fugit din țara domniei mele în altă țară. Astfel, a rămas această ocină pe seama domnească.

Întru aceea, domnia mea m-am milostivit de am dat și am miluit cu această ocină pe boierul domniei mele, Petru paharnic și cu vie și cu tot venitul cum este mai sus-scris, la nunta lui, când l-am cununat domnia mea pe Petru paharnic și

pentru dreaptă și credincioasă slujbă cu care a slujit domniei mele și țării și pentru că se trage din jupanița Grajdana, mătușa lui Petru paharnic, jupanița lui Leca spătar, această ocină de cumpărătură, iar Manea postelnicul, el a pierdut această ocină de la domnia mea cu mare hiclenie.

Pentru aceea, am dat domnia mea lui Petru paharnic să-i fie lui această ocină și cu vii, cum este sus-zis de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților în pace în veci. Și de nimeni neschimbat să nu fie, peste această poruncă a domniei mele.

Am întărit domnia mea cu blestem: în urma noastră cui îi va încredința Domnul Dumnezeu să fie după noi domn și stăpânitor al acestei Țări Românești, cu numele lui Dumnezeu vă rog pe cei de Dumnezeu încoronați domni să întăriți și să înnoțiți această miluire a noastră peste această ocină și vie, cum este mai sus-scris, pe acela Domnul Dumnezeu să-l întărească și să-l păzească în domnia lui și să fie în veci sufletul lui. Iar cel care nu va cinsti și nu va înnoi această carte a domniei mele și nu va întări această miluire, pe acela Domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui, ci să fie de trei ori blestemat și anatema de trei sute optsprezece sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aria la un loc și să-i fie potrivnic Sfântul Ioan Botezătorul la înfricoșata judecată la a doua venire a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Teodosie mare ban al Craiovei, pan Hrizea mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Radul mare vistier, pan Preda mare spătar, pan Buzinca mare clucer, pan Socol mare stolnic, pan Radul mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și am scris eu, Tudor micul diac, în orașul nostru ce i se zice București, luna august a 21-a zi, în anul 7147 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, A.N, CII/6.

Orig. slavon, hârtie (43,5 × 28,5), sigiliu mijlociu timbrat; cu o trad. rom. modernă.

199

1639 (7147) august 22

† Милостією Божією, Їю Матей Басарава воієводъ и господинъ. Дават господство ми сією повелѣніе господства ми părintelui Theofan egumenul și altor părinți, carii vor fi lăcuitori în sventa mănăstire a răposatului Dan vistiariul, ca să fie volnici cu ceastă carte a domniei mele, de să-și ia partea de dijmă de pre ocina sventei mănăstiri din sat, din Curtești, cât i să va veni, pentru că am fost trimis domnia mea credincios boiarinul domniei mele Mitrea pitar, acolo la satul Curtești, cu cărțile acesti<i> svente mănăstiri, ce-i mai sus scris. Și au strânsu

oameni buni și bătrâni dimprejur ș-au arătat cărțile sventei mănăstiri. Deci, și carii au fost oameni bătrâni, s-au știut, n-au vrut să tăgăduiască, ce-au¹ spus adevărat, cum are și sventa mănăstire ocină acolea, în sat Curteștii. Și încă au făcut și zapis la mâna părintelui Theofan, și domniia mea am văzut și zăpisul.

Derept acéea, să fie volnic a-ș luarea dijma den grâu, den orzu, den meiu, den fân, cât i să va veni de la tot omul, cine va fi arat seau va fi cosit în dijmă, tot omul să-ș dea dijma den 10, 1, cum au fost légea și obiceiul și mai denainte vréme.

Că așa easte învățatura domniei méle.

Инако да нѣст, по рече господства ми. И исправник, сам рече господства ми.

Пис мѣсеца августъ кѣ дни, въ лѣтѣ 7390 <1639>.

† Іу Матен ввевѣда, милостію Божию господинъ.

Іу Матею вонводъ <m.p.>

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., XXVII/3.

Orig. rom., hârtie (30 × 21), rupt, pătat, sigiliu inelar în tuș.

Copie *ibid.*: ms. 128, f. 457.

¹ чѣсѣ.

200

1639 (7147) august 24

Radul din Românești cu feciorii se vinde rumân vistierului Bunea Grădișteanu cu 2 200 bani gata.

Martori: Vâlcul logofăt din Budeani, Mihai postelnic din [...] ¹, Bunea din Orbeasca, Stanciul logofăt din Zlotești.

DANIC, Fișele g-ral Năsturel.

Rez.

¹ Loc alb în rez.

201

1639 (7147) august 27

† Eu, Miloș logofăt și cu frații miei, anume: Bălaci i Dragotă, scris-am acest al nostru zăpis sfentei mănăstiri Tismana și părintelui egumenul Gligorie, pântru că

am avut o țigancă, anume Stanca, fata lu Guran, ce o am dat mănăstiri<i> și ne-au dat altă țigancă, anume Tudora, fata Parașchevei¹, ca se fie țigancă pântru țigancă.

Mărturie: jupâneasa Dumitra ot Bălcești i Stoica postelnic ot Șomonești i Ghine ot Bârsești i Radul ot Petrești i Nicola i Semen snă Nicola pârcălab ot Glogova.

Pis az, Miloș, measeța avgust 27 dni, vă leat 7147 <1639>.

Eu Miloș².

DANIC, M-rea Tismana, XCVII/20.

Orig. rom., hârtie (15 × 20,2), sigiliu inelar în fum.

Copie *ibid.*: ms. 329, f. 647v.

¹ Парацевен.

² Semnătură autografa.

202

1639 (7147) august 29

† Adecă eu, Stancea, ficiorul Radului ot Marga, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mâna căpitanului Buligăi, cum să știe că i-amu vândut toată partea me de moșie de la Stubei, însă tei¹ 2 și din Racovățu peste² tei¹ 3, ca să-i fie dumnealui moșâie stătătoare lui și coconilor dumnealui în veac. Și am³ o vândut de a me bunăvoie, fără de nice o sâlă, însă dreptu bani gata ughi 12 și 4 vaci dreptu ughi 8 și 17 stupi⁵, dreptu ughi 10, ca să-i fii dumnealui moșii stătătoare.

Și când am făcut această tocmeală, fost-au mulți boierii și oamenii buni mărturie, anume: Stoian ot Moieșăști și Velici Stolâj din Cereș și Crăciun Toloș ot tam și Râină ot tam și Căciulat ot Topolniță i⁴ Diicul ot Marga i Peica ot Râncina i Lăpădat iuzbașa ot Imo<a>sa i⁴ Rădoslavu Fălcău ot Halnăg i Petolea ot Țărovăț i⁴ Petolea Pizdeico ot Șâroca i⁴ Vlăduțul ot Băsăști.

Și pintru mai adevirită cridință, pusu-mi-am⁶ mai jos degetul și iscălitura, ca să creză.

Pis measeța avgust 29 dni, 1 leat 7147 <1639>.

Eu Stancea, ficiorul Radului. Eu Stoian. Eu Velici mărturie. Eu Crăciun mărturie. Eu Râină mărturie. Eu Căciulat mărturie. Eu Diicul mărturie. Eu Peica mărturie. Eu Lăpădat mărturie. Eu Rădoslav mărturie. Eu Petolea mărturie. Eu Petolea mărturie. Eu Vlăduțul mărturie. Eu Avram ceaușul mărturie.

DANIC, M-rea Tismana, XXI/1.

Orig. rom., hârtie (31,2 × 21,4), lipit pe o altă coală de hârtie care depășește cu 1,7 cm la partea de jos hârtia pe care s-a scris documentul.

Copii *ibid.*: mss. 300, f. 194; 335, f. 331.

¹ теїа.

² Ad. ulterior interlienar.

³ амо.

⁴ е.

⁵ стѣпн.

⁶ миаа.

203

<1639 septembrie 1 – ante mai 10> 7148

Și iar să mai fie lui jupan Socol vel stolnic moșie și rumâni în satul Cliciul județul Ilfovul în trei părți de sat și cu rumânii și din bălți și dintr-un prival ce să cheamă Goia, care prival easte cumpărat de rumânii lui Drăghici dvornic și du preste tot hotarul, cât să va alege.

Și hotarele să <se> știe: în lung din malul Dunării pe lângă hotarul Curăteștilor, în capul moșiei Curăteștilor și la drumul Cornățelului, unde easte piatra acea mare, hotar, care easte pusă hotar în capul moșiei Cliciul; și în lat, din apa Spanțovului, din piatra din Măgura până în hotarul Marotinului, la piatra care este pusă hotar și cu o toacă de vânătoare a peștelui din balta Marotinului.

7148.

DANIC, Fond Oteteleşanu, II/41.

Copie rom. Datat ca fiind anterior doc. *ibid.* Col. Doc. Muntenești, CLX/3 din 10 mai 16<40>, în care marele stolnic Socol Cornățeanu se judecă cu rumânii din Cliciu și Marotin pentru călcarea hotarelor moșiilor sale.

204

<1639 septembrie 1 – 1640 august 31> 7148

Scriem acest zăpis al lui Dobrotă, cum au cumpărat jumătate de pogon de vie de la soru-sa, Stanca, anume supt Piatră, drept 1 000 de aspri gata.

Și au vândut Stanca de a ei bunăvoie. Și acolo au fost mulți oameni buni, anume: Necșat portar i Moise i Stan scaunul i Neagul Stoicanului i Șărbu.

Leat 7148.

SJAN Buzău, Col. de Achiziții și Documente, Depunerea G. Baniță, II, doc. 2

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21), scris pe aceeași filă cu alte două documente din 1641 și 1642.

După cartea Hrizii vistier de Dălbănești, perilipsis de cumpărătorile Hrizii vistier din leat 7148.

stânjăni

66	de la Iane Psira împietriți i-au găsat
40	de la Iane vistier
40	de la moșnen <i>i</i> ot Dălbănești
50	partia a 5 rumâni ai Hrizii vistier
50	de la Radul armaș

246

stânjăni

150	la funitura dintâiu, în siliște Dălbăneștilor pe lângă Prahova
150	a doao trăsura
150	a treia
155	la a patra, la drumul Brașovenilor
150	la a cincea, în drumul Săcărenilor

Aceste trăsuri toate s-au lipit de cei 66 stânjăni împietriți și s-au făcut așa.

150	cumpărătorile la 4 condeie
66	de la Iane Psira
216	aceștia după numele Hrizii vornic s-au numit Hrizoae, de atunci până acum.

BAR, Doc. ist., XLIII/40.

Copie rom.

† Să se știe cum au cumpărat Mateiu den Târșor, feciorul Cârstei, de la Stan lu Bran, de lungu den Stanciul până-n Lazar, del obrațe și de lat de¹ 7 prăjini în capul de jos de 7². Și au dat [aldămaș]³ bani gata 700. Și au dat aldămaș o vadră de vin, vadra dreptu 40 de bani.

Și o au vândut însuși de a lui bunăvoie. Și au fostu aldămășari: Stanciul ot Vrănești și Ganea ot Blățești și Radul, cumnatul lu Stan vânzătorul și Vlad ot Vrănești și Dragomir sin Stanciului.

Și pântru credența, pusu-ne-am și dégetele.
Pis gramatic Mîcul ot Vrănești, vă dni Io Mateiu voievoda, vă leat 7148.
Iar cine va vrea să întoarcă⁴ banii 1 meseța, să fie volnic, cari se vor afla volnici moșnéni.

DANIC, A.N., XC/9.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 31); cu o copie modernă.

¹ Repetat.

² Corectat peste 6.

³ Șters.

⁴ **потоаркъ.**

207 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> <7>148

† Scris-am eu, Rucăr [...] ¹ <a>dică noi, rumânii carii am fost rumânii logofătului Marco, carii au făcutu² pomană Marco [...] ¹ pomană cu noi de ne-u scu<m>păratu. Eră n[...] ¹ ne-u scu<m>păra, ci ne-u sculatu³ cu rumânii, anume: uncheșul Bucur și Lăpădatul și Rădiciu și Vlădiciu și Stoica Plășăști și Fătul și Burne și Stan<ciul> și alți rumâni mulți amu făcutu² acestu zapis la mâna lu Vlădău cu<m> e-mu vândutu o moșie de casă a lu Erculeș și le-m datu⁴ gata la cu<m>părătoare noastră ughi 7 <l>a mâna l<ui> Lăpădatu⁵.

Și i l-am <vân>du⁶ noi toți de bunăvoie a noastră, să fie moșie lui și feciorilor lui. Și a fost și alți omeni de aici de satu⁷, omeni buni și pus și mărturi, <a>nume: Radul pârcălabul [...] ¹ <S>toica [...] ¹ cet și Ancul [...] ¹ nu Grozei și Ancul [...] ¹ tăresa și Dobre și Brebu și <alți> om<eni> buni de aici den sa<tu> mărturie când i l-am vândut [...] ¹ noi acești omeni carii sântu mai⁸ susu-scriși, să fie moșie în veacu.

Și cine va strica acestu zapis, să fie anathema și proclat de 318 ote<ți> [...] ¹. Acesta scris-<am> noi toți, acest zapis, vă leat <7>148.

Eu Stoica. Eu Rădici. Eu Stan. Eu Burne. Eu Vlad. Eu Lepădat. Eu Fătul. Băcicul. Eu Brebu.

DANIC, A.N., MMDCCCLXXII/1.
Orig. rom., hârtie (29 × 21), foarte rupt, șters, ros de carii.

¹ Loc rupt, șters în orig.

² **Фъкδлтδ.**

³ **кδλλлтδ.**

⁴ ДАЛТ8.

⁵ ЛЪПЪДАЛТ8.

⁶ Д8АЛТ8.

⁷ САЛТ8.

⁸ *Sântu mai*, repetat.

208

<1639 septembrie 1 – 1640 august 31> 7148

Foiță scoasă după hrisovul răposatului Matei vodă de câte locuri au cumpărat din Priboiani strămoșii noștri, Stoica vătaf și cu feciorii lui și de câți bani au dat. 7148

- 3300 aspri, taleri 27 pol, au cumpărat Stoica vătaf partea lui Neagoe cel mare din tot hotarul și din siliștea satului, din hotarul Zatri<i>¹ și din Cupele.
- 410 aspri, taleri 3 bani 50, au cumpărat Tatul și Dumitru și Iarciul un loc de la Danilă din Priboiani și de la frati-său, Vladul și iar de la Dănilă și de la Vladul, partea lui Dumitru Cotoră a patra parte, alături cu iazul până în hotarul Zatri<i> și până în vadul morii.
- 120 aspri, taleri 1, au cumpărat Lăudat și Tatul și Iarciul și Dumitru de la Stanciul al Oliei din Priboiani și de la frati-său, Iarul, partea tătâne-său, Dănișoară, de la vadul morii cel din Cupe.
- 2050 aspri, taleri 17 bani 10, au cumpărat Stoica vătaf moșie la Priboiani, partea Stanciului Cașotă toată din funia dănițească și de peste tot hotar.
- 3070 aspri, taleri 25 pol bani 10, au cumpărat Stoica vătaf, partea Botii din Priboiani, din funia dănițească i ulițească și din tot hotarul.
- 2300 aspri, taleri 19 bani 20, au cumpărat Stoica vătaf moșie în Priboiani, partea lui Dragomir Vulpe, din funia berească și din tot hotarul.
- 1900 aspri, taleri 15 pol bani 40, au cumpărat Stoica vătaf moșie la Priboiani, partea Stoichii Bonțea din funia berească și din tot hotarul.
- 2000 aspri, taleri 16 pol bani 20, au cumpărat Stoica vătaf moșie la Priboiani, partea Savii toată, din funia berească și din tot hotarul.
- 2500 aspri, taleri 20 pol bani 40, au cumpărat Stoica vătaf moșie la Priboiani, partea lui Botiș toată, din funia dănițească și de peste tot hotarul.
- 1080 aspri, taleri 9, au cumpărat Stoica vătaf moșie la Priboiani, partea Oprii Bârtii, din funia dănițească și din tot hotar.
- aspri, taleri [...]², au cumpărat Stoica vătaf moșie în Priboiani, partea Costii Cucurii, din funia dănițească toată și de peste tot hotarul.
- aspri, taleri [...]², au cumpărat Stoica vătaf moșie în Priboiani, partea Necului Beghiz toată din funia berească și de peste tot hotarul.

- 2150 aspri, taleri 17 pol bani 50, au cumpărat Stoica vătaf moșie în Priboiani, din funia dănițească și de peste tot hotarul.
- aspri, taleri [...] ², au cumpărat Vlaicul vătaf moșie la Priboiani, partea Oprii toată din funia negrească din hotar Albușilor și din Poiană.
- 2500 aspri, taleri 20 pol bani 40, au cumpărat Stoica vătaf moșie în Priboiani, partea Cucului a treia parte, din funia dănițească și din hotarul de la Haneș din Priboiani.
- 120 aspri, taleri 1, au cumpărat Stoica vătaf un loc în hotar Zatri<i> de la Avrentie din Priboiani; și dă cu capul la pod.
- 400 aspri, taleri 3 bani 40, au cumpărat Stoica vătaf un loc de la Dan Cercel, pe lângă locul de la Avrentie, din sus din Gura Zatri<i> și dă iar cu capul la pod.
- 2100 aspri, taleri 17 pol, au cumpărat Ivașco snă Stoica partea lui jumătate și de peste tot hotarul.
- 2400 aspri, taleri 20, au cumpărat Lăudat fecior lui Ivașco doao pogoane de vie de la Preda al popii din Pleșile Albușelor și cu vârful de la Șărbă.
- 1000 aspri, taleri 8 bani 40, au cumpărat Stoica vătaf o moară jumătate de la Botea, care să chiamă Moara Verde din jos de Priboiani, lângă hotar Țigăneștilor i pak 29 400 = taleri 245.
- I pac taleri [...] ² trei cumpărători ce să numesc mai sus, nepuș bani.
- I pac au luat Stoica vătaf schimb un pământ din hotarul Zatri<i> de la Malaia din Priboiani.
- Și iar un loc de la Cernica din Priboiani, de la vadul morii în sus până-n drum, care dă cu capul la pod.
- Și iar au mai luat un loc de la Vladul popi<i> din Priboiani de la moară în sus până în hotarul Zatri<i>, alătura cu locul de la Cernica, care să fac trei locuri, pe schimb.

DANIC, M-rea Câmpulung, LX/13.
 Orig. rom., hârtie (40,5 × 14,5).
 Extras rom. de la sfârșitul sec. XVIII.

¹ Зални.

² Loc alb în orig.

209

<1639 septembrie 1 – 1640 august 31> 7148

Adecă eu, Vladul lu Necșat, dipreună cu frati-mieu, Stoica ot Călugăreni, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de cridință la mâna jupan Șirban logofet și

a jupâneasei Neagăi, cum să știe că le-m vândut dumnilor eu, Vladul lu Nicșat, un pogon de vie din Dealul Șcheailor alături cu Iane grecul din jos și cu un stânjin di ocină den cin până-n cin și din câmpu și din deal¹ și dispre tot hotarul. Așijderea, iar am vândut dumnului noi, amândoi frați<i>, Vladul i Stoica, fici<o>rii lu Nicșat ot Călugăreți, 4 stânjini de ocină din cin până-n cin și din Vale<a> Isteul<ui> până în Vale<a> Purcăreților și din câmpu și² din pădure și din³ sat și dispre tot hotarul, cât se va alége, deriptu ughi 15.

Și am vândut dumnului noi acesti ocină di bunăvoia noastră. Așijderea, dumnului au cumpărat di bunăvoia și au dat ai lor diripți bani gata, ca să fii dumnilor moșii ohabnică și feciorilor și nipoților dumnilor în vicii.

Și la tocmeala noastră, când ni-m tocmit di bunăvoie, fost-au mulți boiari, anume: popa Dumitru ot Bozoiani și² cu frate-său, Once i Calotă postelnic ot tam i Iane grecul ot Șcheai i Păcală ot Cătun i Toma ot Mușcil.

Și pintru cridința, ni-m pus și dégitili.

Și l-am scris eu, popa Vasili⁴ potropop ot Târgoviște și măturisescu.

Pis measeța [...] ⁵dni, vă leat 7148.

Eu Vladul lu Necșat.

Iu Stoica brat Vladul.

Iu Iane grecul.

DANIC, A.N., CXVI/34.

Orig. rom., hârtie (30,8 × 21,2).

¹ дил.

² ше.

³ Post *din*, urmeaza *în*.

⁴ Василіи.

⁵ Loc alb în orig.

† Милостією Божією, Їю Матен Басараба воієводъ и господинъ. Дават господство ми сією повеленіє сѣгѣ господства ми Dumitru postelnic, ca să hie în pace de cătră tălerași și de cătră găletari și de cătră miiruri și de cătră toate¹ slugile domni<i>i méle, de nimic val sau bântuială să n-aibă, nici să i se tragă bucatele pentru oameni, pentru că au venit la domniia mea de au jeluit și ș-au adus un om, ce au avut, de l-au dat în mâna Ghinii slujer, de l-au dus la taler. Deci, de acum înnainte, să aibă bună pace. Iar cine va mergi la casa lui să hii volnic să-i dea în cap. Că așa easte învățătura domni<i>i méle.

Инако да нѣст, по рече господства ми. И исправник, сам рече господства
ми.

Пис [...]², дѣни [...]², лѣт зрѣмѣ <1639>.

† Іѡ Матею ввевѣда, милостію Божію господинъ.

Іѡ Матею вонводъ <m.p.>

BAR, Doc. ist., CXCVI/203.

Orig. rom., hârtie (32 × 21), sigiliu inelar în tuș.

Alt orig. *ibid*.

¹ тооате.

² Loc alb în orig.

211 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> 7148

Dan pune zălog la feciorii lui Dediul vătaf partea lui de moșie din Căzănești
<j. Ialomița>.

DANIC, Fond Cantacuzino I. C., I/11 (nr. 20).

Rez.

212 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> 7148

[...] αὶ ὁμολογίαι τῆς ἀγορας τοῦ Γυιόκα καπετάνου τοῦ ὁποίου τὰ παιδιά
ἔδωσαν εἰς Λευορδένοους καὶ ταῖς ἔδωσαν καθὼς περιέχει ἡ ὁμολογία τοὺς
ὅτου φαίεστε ἀντικρυς διὰ ταῖς ὅσαις στιν τίνες περιέχει καὶ ἡ ὁμολογία τῆς
ἀγοραςτῶν.

7148 ὁ ἴδιος, ἀπὸ τὸν Ἰράδον καὶ γυναῖκα τοῦ, Σάβα, ἀπὸ Μαικανέστι.

Mărturiile cumpărăturilor lui Ghioca căpitan, ai cărui copii au dat Leurdenilor,
precum cuprinde mărturia lor, pentru câte conține mărturia cumpărării lor.

7148 Același, de la Radu și soția lui, Sava, de la Măicănești.

DANIC, Col. Doc. Muntenesci, XXV/87 (nr. 6).

Rez. gr.

213

<1639 septembrie 1 – 1640 august 31> 7148

Radu vinde fratelui său, Petru, moșia Gorgănașul <azi dispărută>, pentru 15 galbeni.

DANIC, Doc. Muntenești, LIV/186 (nr. 6).
Rez.

214

1639 (7148) septembrie 7

Adică eu, Grozav, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mâna lui Dumbravă dâncrângu, pentru că i-am vândut niște ocini în Scărnăneasca drept bani 1 000. Și această ocină au fost cumpărat Grozav de la Neacșa, fata lu Grozav și o au vândut cu știrea tuturor fraților.

Și mărturii anume: Păiș și Neagoe, nepot lu Păiș, Dragul lu Mărcioru, Radu Cocoș i Mihnea copilul și popa Dobre.

Și pentru credință, în loc dă pecete, ne-am pus dăgite.

Și am scris eu, Dragul gramatic.

Septemvrie 7 dni, leat 7148 <1639>.

Eu Grozav vânzător. Păiș mărturie. Neagoe. Radu. Mihnea. Popa Dobre.

DANIC, Ms. 454, f. 113v–114.
Copie rom.

215

1639 (7148) septembrie 9

Adică eu, Manea i Stoica i Paraschiva, feciorii Robului ot Dobroteni ot sudstvo Sac, scris-am acest al nostru zapis, ca să hie de mare credință la mâna popei lui Stepan și a feciorilor lui ot Streoști, cum să știe că le-am vândut lor de a noastră bunăvoie, fără de nici o silă partea noastră de moșie den Tătărăi, câtă să va alége partea noastră den hotar până-n hotar drept bani gata ughi 4 pol. Și o am vândut cu știrea tuturor megiașilor den sus și den jos, care moșie ne-au fost de la părinții noștri, ca să le hie lor moșie stătătoare și lor și feciorilor, care Dumnezeu le va da și nepoților și strenepoților în véci.

Și la tocmeala noastră, fost-au mulți oameni buni aldămășari, anume: Păcală roșu ot Cătunu i Radul cel mare ot Dobroténi i Tudor <Tur>tăcoaptă i Radul

Mărișăscul i brat ego, Stepan i Stan ot Dobroténi i Dănișor ot tam i Oprea Gealalăul ot tam i Stanciul Lupoiul ot tam i Bădică ot Tătărăi i Macariie ot tam i Ciocâltan ot tam i Șandro ot tam și alți oamnei mulți de preprejurul locului den sus și den jos, carii își vor pune mai jos degetele.

Și noi, pentru credință, pusu-ne-am degetele, ca să să știe.

Pis meseța septemvrie 9 dni, let 7148 <1639>.

După D. Furtună, *Ceptura*, p. 22–23.

216 <1639 septembrie – 1640 august> 10, 7148

Scris-am eu, Dragomir al meu zăpis, ca să fie de mare credință la mâna jupanului Tatului¹ postelnic ot Berești, cum să să știe că i-am vândut o moșie a doi frați, anume: întâi eu, Dragomir și a frații-miu, lui Stroe ot Bărăști, ca să fie Tatului postelnic moșie din siliște, din apă, din pădure, din câmp, de preste tot hotarul și lui și feciorilor lui, oricine să vor trage dintr-înșii.

Și au fost mulți boieri măturii, anume: Marin ot Berești, Vișan ot tam și Vâlcul ot Alimănești și Radul ot tam, Ureche, Dragomir ot tam, Andrei județu ot Pitești, Vlaicul izbașa ot tam, Tănase vătaf ot tam, Ene gelepul, Gherghe aprodu, Dumitru logofăt ot Pitești. Și s-au cumpărat drept bani gata ughi 10.

Și acest zăpis s-au făcut înaintea pârcălabilor ot Pitești, anume Pătru.

Measeța 10 dni, zile², vă leat 7148.

Pis Nicolae logofăt ot Pitești.

Și pentru credință, amu pus pecete.

Eu Dragomir. Eu Vlaicul. Eu Andrei județu. Eu Dumitru logofăt. Eu Pătru pârcălab. Eu Tănase vătaf. Eu Ene gelepu.

DANIC, Ms. 357, f. 40.

Copie rom.; altă copie *ibid.*: ms. 359, f. 30v.

¹ Ad. marg.

² Traducerea copistului.

217 <1639 septembrie – 1640 august> 10, 7148

Adică să să știe cum am vândut eu, Manea, fecior Mani<i> Giuri<i>, jupanului Baico și cumnată-său, Iane, ocină în Trestiani partea jumătate de moșie și

din Șanteasca iar jumătate și din Răteasca iar jumătate și din Zănoaga iar câtă să va veni parte și din dealul Trestianilor, iar jumătate câtă să va alege din moșul Mani<i> Giuri<i> și de la munte de la Ratina iar, câtă să va alege din partea Mani<i> fost mai sus-scriși. Și am vândutu această ocină să le fie din cinu până-n [cinu...]¹ din pădure și din câmpu și din apă, din hotar până-n hotar, dreptu aspri gotovi 18 000.

Și s-au tâmplat la această cumpărătoare: Iancu căpitan i popa Șteful i popa Datcul i popa Manole i popa Neculaiu i Iancul iuzbașa i jupân Neagul negustor și Negre [...]¹ Vasile călugăr, Ivașco călugăr, Dumitrașcu iuzbașa i Dumitru postelnic.

Leat 7148, dni 10.

Iancu căpitanul. Dumitrașco iuzbașa. Neculaiu. Dumitru postelnicul. Manea. Popa Șteful. Popa Datcul. Popa Manole.

SJAN Prahova, Ms. VII, f. 9v.

Copie rom.

¹ Loc rupt în copie.

218

1639 (7148) septembrie 14

† Милостією Божією, Їѡ Матею Басараба ввевѡдѡ и господинѡ. Пишет господство ми вооа, tuturoa slugilor domni<i>i méle carii veți u<m>bla de¹ olac, veri de podvoade², veri de ce slujbe veți umbla, în vréme ci veți vedea aceasta carte a domni<i>i méle, iar voi să căutați să aveți a vă feri de sfânta mănăstire Plu<m>b<u>ita, veri de cai de olac, veri de podvoade², ve<ri> de ce veți umbla, nimenilea de nimica să nu o vălue<a>scă.

Așijde și pentru oamenii sfintii mănăstiri ce vor fi lăcuindu ocolul mănăstirii, încă să aibă bună pace pentru podvoade² să nu mâie, ci să aibă bună pace de acum înainte, ci să să ferească de sfânta mănăstire. Iar, care se va ispiti pre aceasta carte a domni<i>i méle a-i învălui de cum scrie mai sus, acela om bine să știi că mare certare va avea de cătră domniea mea. Că așa easte învățatura domni<i>i méle.

Инако да нѣст, по рече господства ми. И исправник, саам рече господства ми.

Пис септемвре дѣ дѣнь, въ лѣт зрѣми <1639>.

† Їѡ Матен ввевѡда, милостією Божією господинѡ.

Їѡ Матею ввевѡдѡ <m.p.>

Радѹл великій вистѣар и пан Преда в[еликій]¹ спатарю и пан Бѹзинка в[еликій] ключар¹ и пан Сокол великій столоник и пан Радѹл великій комис и пан Вѹчина сръбскаго великій пѣхарник и Костанд[ин]¹ великій домвстроител. И исправник, Глигоріе вел логофет и Оѹдрище Настѹрел втораго логофет.

И написах аз, Пѣ[др]е логофет¹, въ настолиѣши градѣ Бѹкрещи, мѣсеца септеврїи ѿ-гв дьны и ѿт Адама до нынѣ, в лѣт 737ми, лѣта Господна 1440.

† Іѡ Матею воевода, милостїю Божїю господинъ.

Іѡ Матею воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă [a domniei mele]¹ acestui om, anume Stanciul Begul din Titești, din județul Argeș și cu fiii lui, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să fie de acum înainte în pace de vecinie, el și fiii lui de către Ch[irca postelnic]¹ și de către fiii lui și de către tot neamul lui, de la nimeni să nu aibă tulburare în veci, pentru că acel om mai sus-scris, Stanciul, a fost vecin de dedină al lui Pârvul, fiul lui Costandin din Ruda, nepotul lui Chirca postelnicul, încă mai dinainte vreme. Iar apoi, Chirca postelnicul, el a făcut schimb cu nepotul său, Pârvul, de i-a dat pentru acest mai sus-zis vecin, Stanciul, un sălaş de țigani și un cal bun și două mârțoage. Și astfel au făcut tocmitre de a lor bunăvoie și a tot ținut Chirca postelnicul vecin pe Stanciul.

Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Stanciul, el s-a ridicat împreună cu mulți oameni buni de au mers la Chirca postelnicul de s-au rugat să-l ierte de vecinie și să se răscumpere cu bani de la el. Întru aceea, Chirca postelnicul, el a cugetat în inima lui pentru Dumnezeu și pentru sufletul părinților lui, ca să-i fie lui pomană. Astfel, s-a tocmit de i-a dat lui Chirca postelnicul 80 ughi, toți bani gata, de s-au răscumpărat de vecinie cu toată dedina lui, câtă se va alege din câmp și din pădure și din apă [și din siliștea satului]¹, de pretutindeni și de peste tot hotarul, din hotar în hotar, ca să fie un om slobod de vecinie el <și> fiii săi. Și am văzut domnia mea [și zapisul lui Chir]¹ca postelnicul la mâna lui Stanciul, de răscumpărare, scris cu mare [blestem]¹.

Pentru aceea, însumi domnia mea am dat lui Stanciul [ca să fie el]¹ în bună pace de către [...Chirca]¹ postelnicul și de către fiii lui și de către tot neamul lui. [Și de nimeni]¹ neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: ju[pan Theodosie mare ban al Cra]¹iovei și jupan Hrizea mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Radul mare vistier și pan Preda [mare]¹ spătar și pan Buzinca [mare clucer]¹ și pan Socol mare stolnic și pan Radul mare comis și pan Vucina sârbul mare paharnic și Costand[in]¹ mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt și Udriște Năsturel al doilea logofăt.

Și am scris eu, Pă[dure logofătul]¹ în cetatea de scaun București, luna septembrie a 15-a zi și de la Adam până acum, în anul 7148, anul Domnului 1639.

господства ми, Костандин кѣпитан Гълецѣндл и със сынови его, елицим Богъ припѣстит, такоже да имат дрѣжати селищѣ Броцѣнилов, али дел глемаго цигънѣскѣ, ѡт сѣдство Блхов, въсах ѡтѣчствах, със въс ходоком ѡт хотар до хотар, ѡт посвѣдї, варѣ елика се хтет избрат по старе хотаре и велѣге, понеже сїа силище Броцѣнїи, више пис, били сѣт въс людіе кнеси със ѡчине им, ешеже ѡт преже време, а когда ест бїѡ нынѣ въ дьнїе господства ми, а наслѣдниціи селѡв ѡт Броцѣни, ѡни, такоже нѣкое чловѣци злы и бегалицы за бир и за даждѣ цѣрска, ѡни ест вѣгал и ѡставил иже дѣдїнове пѣстины и кѣкеве и въс что сѣт имѣл и вежали сѣт.

Въ том, господство ми видѣв люкавствїа им, помиловал съм господство ми със сїа више речена дѣдїнѣ Броцѣнїи по вѣрнаго слѣгѣ господства ми, по Костандин кѣпитан Гълецѣндл, радї права и вѣрна слѣжѣ что ест послѣжил господства ми и хорев, такоже да ест его дѣдїно въ вѣки. Яко съм миловал господство ми по Костандин кѣпитан със сїю дѣдїнѣ, вѣстанил се сѣт Неделко пѣхарник, видкѣ Черникѣв бив вел дворник и жѣпаница Калѣ, дѣщера Черникѣв дворник, съпренїе пред господства ми радї дел Станов ровѣл ѡт Броцѣни, зречет како ѡ ест бил покѣпил Черника дворник наи ѡт преже време и пришел ест пред господства ми ѣ великїи диван тере съпрѣше се за лицѣ със Костандин кѣпитан.

Таже, ѣ тем, господство ми съм гледал и сѣдил по правдѣ и по закона кѣпно съ въсеми чиститими правителїи господства ми и дадох съм господство ми мегюных ѣ болѣри по рѣваше господски, именим: жѣпан Дѣмитрѣ вистїар Дѣдескѣл и Герге вистїар и ѡт Тополовѣни, Борча дворник и ѡт Фънтѣна Рѣче, Нам юзваша и ѡт Тѣшила, Некшат и ѡт Бѣкѣреци, Мѣшат кѣпитан Сѣгѣшескѣл, такоже да съ гледает и да истинствѣет със дѣшами их радї силищѣ Броцѣнилор ѡт по Мостице, иже ест више пис: когда сѣт бил хотарисал Черника дворник със бї болѣри, била ест сїа ѡчинѣ продала и хотарисала и дел Станов ровѣл въ тае ѡчинѣ ѡт Броцѣни или ест бил притеснѣла за Черника дворник без правостїе?

Въ том, теизи ѣ болѣри више писни, ѡни сѣт гледал въс разлїннїе и сице ест истинсѡвал със нїхне дѣше како ниже ест бил продала сїа дел за ѡчинѣ Станов ровѣл, ниже хотарисана въ ѡчина Черникѣв дворник, нѣ ест бил притеснѣла, понеже ѡ ест видѣл една ѡчинѣ пѣста и чловецї ест бил поровили за тѣрци и за татари. <И> видѣхом господство ми и книга ѡвем ѣ болѣри за сѣжденїе по тѣкмеженїе, како ест више писани, на рѣка слѣгѣ господства ми, Костандинов кѣпитан Гълецѣндл, ѡт когда съм бил господство ми въ приходенїе на село Фѣтеціи, ѣ мѣсеца авгѣст кѣ дьни. И на сїю сѣжденїе

прилѣчил се сѣт тере ест вил и дрѣги мнози добри людіе, по име: ѡт Тѣшилѣ, Владѣл портар и Митрѣ чаш и Строе и Влѣдїлѣ юзбаша и ѡт Гостице, Нѣгое Крѣчею и вили сѣт тамо и Гювка кѣпцѣ, дижмарюл въ сѣдство Блѣхов. Таже, ест ѡстал Неделко пѣхарник и жѣпаница Калѣ ѡт закона и ѡт сѣжденїе ѡт пред господства ми.

А потом, Неделко пѣхарник и жѣпаница Калѣ, дѣщера Черникѣв дворник, ѡни нѣст се ѡставлѣют ниже по таа, нѣ пакиже ест дигнѣл прѣх пред господства ми и вторицею и зречет ѣ диван како не ест ѡчинѣ притеснѣл за Черника дворник, анѣ ест ѡчинѣ права. Въ том, господство ми гледал и сѣдиѡм по правдѣ и по закона със в[ьсе]¹ ми чиститими правители господства ми и съм дал господство ми Неделков пѣхарник и жѣпаницев Ка[лѣ]¹ закона вѣ волѣри, такоже да заклет како ест [ѡчинѣ]¹ права, нѣст ест ѡчинѣ притеснѣла. А Неделко пѣхарник и жѣпаница Калѣ, ѡни ни[како]¹ же нѣст се могѣл прихвѣтити се ѡт закона да зак[лет]¹, анѣ ест ѡстали и втораго крат ѡт закона е ѡт сѣжденїе ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох съм господство ми вѣрнѡмѣ слѣгѣ господства ми, Костандинов кѣпитан Гѣлецнѣл, такоже да мѣ ест силищѣ Брощѣнилом, дѣла цигѣнѣскѣ више пис, и със вѣс ходоком ѡчинѣ дѣдїно и вѣ ѡхав, сыновом и видком и прѣвнѣчетом. И не ѡт когождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Ащеже и закланїе: по ѡшаствїе господства ми, кого изверит Господѣ Богѣ бити господарѣ Земле Влашкоє или ѡт сѣднаго плода господства ми или ѡт сѣродника наши или по грѣсаѣ наши или ѡт инноплѣменик, да аще почитет и поновит и дрѣпит сїе книга господства ми за помилова². Ащелиже не почитет и не поновит и не ѣтверѣдит, анѣ ѡ поперет и развалит и исхавит тогда да ест трѣклет и адресана ѡт тїи свѣти ѡтеци иже сѣт вѣ Никеи и да имат чѣстїю със Іѣда и със Аріа.

Сеже ѣво и сведетелїе поставлѣет господство ми: жѣпан Ѧеѡдосїе вел бан Кралевскїи и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Глигорїе вел лѡгѡфет и Радѣл вел вистїтар и Прѣда вел спатар и Бѣзника вел ключер и Сокол вел столник и Радѣл вел комис и Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постѣлник. И исправник, Глигорїе великїи лѡгѡфет.

И написах азѣ, Лѣпѣдат лѡгѡфет, вѣ настолни града Бѣкѣрѣци, мѣсеца септемврїе кї дњи и ѡт Адама до сѣлѣ, теченїе лѣтом, вѣ лѣт зрѣми, лѣта Господѣ дхлѣ.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю Божїю господинѣ.

Іѡ Матею вѡиводѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea, această poruncă a domniei mele cinstitei slugi a domniei mele, Costandin căpitan Gălățeanul și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să țină siliștea Broștenilor, însă toată partea numită țigănească, din județul Ilfov, de moștenire, cu tot venitul din hotar în hotar, de pretutindeni, oricât se va alege pe vechile hotare și semne, pentru că această siliște Broștenii, mai sus-scrisă, au fost toți oameni cnezi cu ocinele lor, încă dinainte vreme, iar când a fost acum în zilele domniei mele, iar moștenii satului din Broșteni, ei, ca niște oameni răi și fugari de bir și de dajdea împărătească, au fugit și au lăsat moșiile pustii și casele și tot ce au avut și au fugit.

Întru aceea, domnia mea, dacă am văzut viclenia lor, am miluit domnia mea cu această mai sus-zisă dedină Broștenii pe credincioasa slugă a domniei mele, pe Costandin căpitan Gălățeanul, pentru dreaptă și credincioasă slujbă ce a slujit domniei mele și țării, ca să-i fie lui dedină în veci. Dacă l-am miluit domnia mea pe Costandin căpitanul cu această dedină, s-au ridicat Nedelco paharnic, nepotul lui Cernica fost mare vornic și jupanița Calea, fiica lui Cernica vornic, cu pâra înaintea domniei mele pentru partea lui Stan robul din Broșteni, spunând cum a cumpărat-o Cernica vornicul încă mai denainte vreme și a venit înaintea domniei mele în marele divan de s-a pârât de față cu Costandin căpitanul.

Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ei 6 boieri pe răvașe domnești, anume: jupan Dumitru vistier Dudescul și Gherghe vistier și din Topoloveni, Borcea vornicul și din Fântâna Rece, Nan iuzbașa și din Teșila, Necșat și din București, Mușat căpitan Sugușescul, ca să caute și să adeverească cu sufletele lor pentru siliștea Broștenilor de pe Mostiște, care este mai sus-scrisă: când a hotărnicit Cernica vornicul cu 12 boieri a fost acea ocină vândută și hotărnicită și partea lui Stan robul în acea ocină din Broșteni sau a fost cotropită de Cernica vornicul fără dreptate?

Întru aceea, acei 6 boieri mai sus-scriși, ei au cercetat în tot chipul și astfel au adevărit cu sufletele lor cum nici nu a fost vândută această parte de ocină a lui Stan robul, nici hotărnicită în ocina lui Cernica vornicul, ci a fost cotropită, pentru că el a văzut-o ca pe o ocină pustie și oamenii au fost robiți de turci și de tătari. <Și> am văzut domnia mea și cartea acestor 6 boieri de judecată pe întocmire, cum este mai sus-scris, la mâna slugii domniei mele, Costandin căpitanul Gălățeanul, de când a fost domnia mea în trecerea în satul Futeștii, în luna august 21 zile. Și la această judecată s-a întâmplat de au fost și alți mulți oameni buni, anume: din Teșilă, Vladul portar și Mítrea ceauș și Stroe și Vlădilă iuzbașa și din Gostile, Neagoe Cârceiu și a fost acolo și Ghioca negustor, dijmar în județul Ilfov. Astfel, au rămas Nedelco paharnicul și jupanița Calea de lege și de judecată, înaintea domniei mele.

Iar apoi, Nedelco paharnicul și jupanița Calea, fiica lui Cernica vornicul, ei nu s-au lăsat nici pe aceea, ci au ridicat pâra și a doua oară înaintea domniei mele și

au spus în divan cum nu a fost cotropită ocina de Cernica vornicul, ci este ocină dreaptă. Întru aceea, domnia mea am cercetat și judecat după dreptate și după lege cu [toți]¹ cinstiții dregători ai domniei mele și însumi domnia mea am dat lui Nedelco paharnicul și jupaniței Ca[lea]¹ lege 12 boieri, ca să jure cum este [ocină]¹ dreaptă, nu este ocină cotropită. Iar Nedelco paharnicul și jupanița Calea, ei [nicidecum]¹ n-au putut să se apuce de lege să jure, ci au rămas și a doua oară de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat însumi domnia mea credincioasei slugi a domniei mele, Costandin căpitan Gălățeanul, ca să-i fie siliștea Broștenilor, partea țigănească mai sus-scrisă, și cu tot venitul, ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și blestem: după trecerea domniei mele, pe cine va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de milă². Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci o va călca și o va nimici și o va strica, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Iată dar și martori a pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Radul mare vistier și Preda mare spătar și Buzinca mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna septembrie 28 zile și de la Adam până acum, trecerea anilor, în anul 7148, anul Domnului 1639.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, A.N., CCXCIII/12.

Orig. slavon, hârtie (43 × 29), sigiliu mijlociu timbrat.

¹ Loc rupt în orig.

² помило.

221 bis

1639 (7148) octombrie

† Adecă <eu>, Vladul Rusat și femeie me, Vișa, scris-am zapisul nostru¹ la mâna lui Pătru vatah ot Corbi², cum să să știe că e-am vândut u<n> loc pre Vale

Poinareilor, la Salce, dreptu bani gata 150. Și am vândut de a noastră bunăvoie, să fie lui moșie și feciorului.

La această tocmelă: Oance Păiș i Bârnă și Tropa. Acești³ au fost măturie.

Pentru credința, ne-m pus și degitul.

Pi<s> measița octomvrie [...]⁴, vă leat 7148 <1639>.

Eu Vlad. Eu Vișa.

Muz. Golești, nr. 9851/815.

Orig. rom., hârtie (14 × 13,5).

EDIȚII: Pally, *Muzeul Golești*, p. 35, transcriere și facsimil.

¹ ностръ.

² Корвин.

³ лчесци.

⁴ Loc rupt în orig.

222

1639 (7148) octombrie 3

Matei Basarab voievod îngăduie să se cumpere poslușnici pentru schitul Zdralea, metoh al mănăstirii Xenophon.

BAR., Doc. ist., DXCV/196.

Rez.

Rez., Bogdan, *Daniile rom.*, p. 294; Langlois, *Le Mont Athos*, p. 78; Hurmuzaki-Iorga, *Documente*, p. 133, nr. CCXXXVII; Căndea, *Mărturii (ed. nouă)*, vol. II, p. 601.

223

1639 (7148) octombrie 8

† Adecă eu, Dumitrașco cliucer, ficiorul răposatului Pridei cliucer din Țintiréni, scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mâna mării sale domnu¹ nostru¹ cristin, Mateiu Bă<să>rab voivod, domnul Țării Rumânești, cum să știe că i-am vândutu jumătate de sat ce să chiiamă Bistrița ot sudstvo Mihedinți cu toți rumânii, cât să vor adăvăra pri partea mea pri jumătate de satu și ocina den hotaru până-n hotar și cu viile și cu vaduri de moară.

Am vândutu deript 50 000 de aspri gata, de a mea bunăvoie, fără de nici o silă.

Și la tocmeala² noastră când am vândut, fost-au și boiari mărturie: jupan Tiodosii vel ban, jupan Hrizea vel dvornic, jupan Gligorii vel logofăt, jupan Radul vel vistiiar, jupan Prida vel spătar, jupan Socol vel stolnic, jupan Drăgușin vel slujer, jupan Radul vel comis, jupan Dumitru vel pitar, jupan Deicul vel agă, Radul capitan ot Farcașa, Tiodosie, cumnatu-mieu ot Curtișoara, Dima postelnic ot Mearea și al<ți> mulți boiari carii-ș vor pune pecițile.

Și am scris eu, Pătrașco cliucer snă Stanciul postelnic ot Dâlga.

Measeța ohtomvrie 8 dni, leat 7148 <1639>.

Theodosie vel ban
Hrizea vel dvornic
Dumitrașco cliucer ot Spinéni³
Bunea vtori vistiiar
Radul vel vistiiar
Prida vel spătar
Radul capitan
Radul vel comis
Udriște Năsturel vtori logofăt
Drăgușin vel slujer
Radul logofăt ot Desa ot Dol Jil
Șerban logofăt⁴.

DANIC, M-rea Tismana, XII/8.

Orig. rom., hârtie (32,1 × 22,6), 10 sigilii inelare în tuș.

Copii *ibid.*: mss. 330, f. 85v; 335, f. 153; 711, f. 151.

¹ Ad. marg.

² Токмѣалѣ.

³ Спинѣни.

⁴ Semnături autografe.

224

1639 (7148) octombrie 9

† Afimia călugărița, Dobromir și Stanciul, nepoții lui Lepădat logofăt din Zătreni, din Bistrița, vând spătăresei Stana partea lor de moșie din Criva de Jos, a patra parte cu 7 000 bani gata.

Martori: Preda mare spătar, Drăgușin mare sluger, Tudor Știrbei clucer, Ghinea sluger.

BAR, Doc. ist., CCXCI/85 (nr. 14).

Rez. din perilipsisul moșiei Piatra, jud. Romanați, datat după data din perilipsis.

302

† Adecă eu, Gavril și cu fiiu-mieu, Vladu ot Mătești, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, cum să știe că am vândutu jupan Radului mare comis aicea în sat în Mătești stânjăni dă ocenă 40¹ drept bani gata 4 000¹.

Și am vândut noi dă a noastră bunăvoie, fără dă nici o silă cum să-i fii dumnealui moșie ohabnică.

Și la această tocmeală a noastră, fost-au boiari mărturie anume: din Mărăcineni, Sava căpitanul Bénghiul i Jâpa vel [...] ² ot tam i ot Puțenei, Lupșă vtori vornic i ot Verniști, Jâpa postelnic. Și pintru credința, pusu-ni-m dégeteli, ca să crează. Aceasta am <scris.>

Scris octomvrie 10 zile, vă leat 7148 <1639>.

BAR, Doc. ist., CLVIII/11.
Orig. rom., hârtie (15,3 × 20,5).

¹ Ad. alia manu.

² Loc alb în orig.

† Милостію Божію, Їу Матен воеводъ и господинъ вѣсои Земле Ѡггровлахійское, вндк великаго и прѣдобраго, стараго, покоиннаго Їу Басарава воеводъ. Дават господство ми сію поваленіе господства ми Тѣдоріе кѣпцѣ, wt варошѣ господства ми, wt Гергица, и със сынови емѣ, елицем Богъ даровахъ тако да вѣдет емѣ ꙗко <погоане> за винограда и със дома и със масто дори ѣ пѣта ѣ далѣла Нѣчетѣлѣв, въ сѣдство Сак, вари елика изверѣт сѣ, понеже сіе погоане за винограду быст wt дѣдинѣ Дѣмитров Малев wt Нѣчетѣл, ециже wt пражде врѣмѣ. Я потом, къда ест вист съда въ дѣни господства ми, а Дѣмитров Иѣргов Малев, wn ест продал сїи ꙗко погоане за винограду със дома и със масто и със вѣс и със идин сеженѣ за wчинѣ, wt частъ Стан Рѣкман, Тѣдоріен кѣпци, за ѣги мѣз, вѣс новци готови и със запис wt рѣка его wt проданіе и със сведетеліе въ запис. И продадохъ wn за негов доброволю вез не една селѣст, със ѣзнаніе вѣсѣмъ сѣродство его, никто травѣ да не имат, ниже вндці его.

И пак да ест Тѣдори кѣпцѣ ꙗко погоане за горѣ, вѣс ѣ Нѣчетѣл, и половино за сежено за wчинѣ, вари елика изверѣт сѣ, ѣ длѣг и въ широт, понеже ест покѣпил

voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Tudori negustorul din orașul domniei mele, din Gherghița și cu fiii lui, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie 3 <pogoane> de vie și cu casa și cu locul până în drum în dealul Nucetului, în județul Sac, oricât se va alege, pentru că aceste pogoane de vie au fost de dedină ale lui Dumitru al lui Malea din Nucet, încă dinainte vreme. Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Dumitru al lui Iorgu Malea, el a vândut aceste 3 pogoane de vie cu casa și cu locul și cu tot și cu un stângen de ocină, din partea lui Stan Râcman, lui Tudori negustorul, pentru 47 ughi, toți bani gata și cu zăpis de vânzare de la mâna lui și cu martori în zăpis. Și a vândut el de a lui bunăvoie fără nici o silă, cu știrea întregului neam al lui, nimeni nici o treabă să nu aibă, nici nepoții lui.

Și iar să-i fie lui Tudori negustorul 2 pogoane de pădure, tot la Nucet, și jumătate de stângen de ocină, oricât se va alege, în lung și în lat, pentru că a cumpărat Tudori negustorul de la Dumitru al lui Malea, pentru 750 bani gata și cu zăpis de vânzare de la mâna lui și cu aldămășari.

Și iar să-i fie lui Tudori negustorul 2 pogoane de pădure și cu jumătate de stângen de ocină, tot la Nucet, pentru că a cumpărat Tudori negustorul aceste două pogoane de pădure și cu jumătate de stângen de ocină de la Stoica al lui Cușul, pentru 750 toți bani gata. Și a vândut el de a lui bunăvoie fără nici o silă și cu zăpis de la mâna lui și cu aldămășari.

Și iar a cumpărat Tudori negustorul de pogon de vie și 3 cezvârte și cu un stângen de ocină, din partea lui Ascuțitul, de la Stan Burede, pentru 6 000 aspri gata și cu zăpis de vânzare de la mâna lui și cu aldămășari.

Și iar a cumpărat Tudori negustorul de la Negrita și de la sora sa, Agafița, un loc de casă și cu grădină, pentru 500 bani gata și zăpis de vânzare de la mâna lor și cu martori, anume: din Gherghița, Dima negustorul și din București, Ivan și din Urlați, Crețul și Dumitru al lui Malea și Stoian și fiul său, Stoian și Bâra și Radul al Pătranei și Stan scaunul și Stroe și Drăgan și Ion Slaviță și Pascul și Dragosin, fiii lui Ilie și Manea diaconul și popa Radul și S[toi]¹ca Boban și Greblea și Carciul și Stoica Lăuruscă și Stoica grămătic.

Și au vândut acești mai sus-ziși oameni părțile de ocină fără nici o silă și cu știrea tuturor megieșilor din sus și din jos și dimprejurul locului și înaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat domnia mea lui Tudori negustorul ca să-i fie lui aceste pogoane de pădure și de vie și stângeni de ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Theodosie [mare]¹ ban al Craiovei și jupan Hri[zea]² mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și [jupan P]¹reda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și pan Socol mare stolnic și pan Radul mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris, eu Dumitrașco logofăt, în cetatea de scaun București, luna octombrie 10 zile și de la Adam până acum la această scriere, trecerea anilor, în anul 7148 <1639>

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Radu-Vodă, XLVI/10.

Orig. slavon, perg. (36,5 × 44,5), rupt puțin la îndoituri, sigiliu mijlociu timbrat; cu o trad. modernă.

¹ Loc rupt în orig.

² Loc șters în orig.

227

<1639 octombrie 10>

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Românească, nepotul marelui, bătrânului și preabunului, răposatului Basarab voievod.

Dat-am domniia mea această poruncă a domni<i>i méle, Rigăi vtori armaș și jupânesii lui Voicăi, fata lui Pavel șufar din Cosoba și feciorilor lor câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie la sat la Cosoba, la hotarul de jos, județul Ilfov, însă din partea socru-său, Pavel șufar, stânjani 100, din câmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului și un vad de moară în apa Dâmboviței, din josul satului și dupretutindenea, oricât s-ar alége dupreste tot hotarul. Pentru că acești stânjani de moșie din Cosoba, ce s-au zis mai sus, i-au dat Pavel șufar zestre ginere-său Rigăi armaș și fii-sei Voicăi, el de bunăvoie, la cununie, și cu zăpis de la mâna lui, ca să le fie lor moșie de baștină în veci.

Și iar să fie slugii domniei méle Rigăi vtori armaș și jupânesii lui Voicăi moșie la Cosoba, alătura, iarăși din partea socru-său, Pavel șufar, stânjani 100 și cu vad de moară în apa Dâmboviței, în hotarul de jos, tot alătura, din câmp și din pădure și din apă și dupreste tot hotarul cât s-ar alége. Pentru că acești mai sus-zii stânjani de moșie i-au fost dat Pavel șufar fie-sii Radei, zestre și cu acel vad de moară, încă de mai denainte vréme, ca să-i fie ei de baștină.

După aceea, când au fost acum în zilile domniei mele, iar Rada, fata lui Pavel șufar, cumnata Rigăi armaș, ea au fost vândut acei 100 stânjani de moșie din Cosoba lui Parasco cupețul, drept ughi 55, bani gata, fără de știrea Rigăi armaș. Apoi, deaca au prins de véste Riga armaș, el nu s-au îndurat să între alți oameni streini în moștenirea lor, ci au venit înaintea domniei méle, la marele divan de s-au pârât de față cu Parasco cupețul, pentru acei stânjani de moșie de la Rada și pentru vadul de moară ce s-au scris mai sus, care i-au fost cumpărat Parasco cupeț.

Deci domniia mea însumi am căutat și am judecat după dreptate și după lége, cu toți cinstiții boiarii domniei méle și însumi domniia mea am dat Rigăi armaș, de au întors lui Parasco cupețul toți banii înapoi, ughi 55, dinnaintea domniei méle din divan, pentru căci Riga armaș și jupâneasa lui, Voica, fata lui Pavel șufar, au fost mai volnici a cumpăra decât Parasco cupeț, pentru că nu i-au întrebat când au cumpărat. Și au rămas Parasco cupeț de lége și de judecată, dinnaintea domniei méle, mai mult treabă să n-aibă.

Drept acéea, am dat însumi domniia mea slugii domni<i>i méle Rigăi armaș și jupâneasii lui Voichii, ca să le fie acei 100 stânjeni de moșie de zéstre și cu vadul de moară, cum s-au scris mai sus. Și céialaltă 100 stânjeni și cu vadul de moară, ce-i cumpărase Parasco cupeț, moșie de baștină și ohabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni să nu să clătească, după zisa domni<i>i méle.

Iată dar și martori am pus domnia mea: Theodosie mare ban, Hriza mare vornic, Gligorie mare logofăt, Radul mare comis, Vucina mare paharnic, Costandin mare paharnic.

Și am scris eu, Lepădat logofăt.

† Acest izvod s-au tălmăcit asémenea.

Floru Ierei dascăl slovenesc pis.

BAR, Doc. ist., DLXXII/4.

Trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

Anul după divan, iar luna și ziua scrise pe dosul documentului.

228

1639 (7148) octombrie 11

† Scris-am eu, Ianachii și cu frati-miu, Badea ot Mătești, acesta al nostru zapis, ca să fii de mare cridență la mâna jupan Buzincăi mare cliucer, cum să se știi că i-am vândutu dumnealui toată partea noastră de ocină mătească den hotarul¹ Bălescu, însă stânjani 40, den cen până-n cen și den câmpu și den pădure și den apă, câtu să va alége.

Și am vândut noi di a noastră bunăvoie, fără neci o silă, drept² 3 200, tot bani gata, ca să-i fii dumnealui moșii și cuconilor. Și la tocmeala noastră, mărturii: popa Dumitru ot Drăgănești și Oprea ot Crângu și Cârstian copil³ și alți boiari, carii-ș vor puni mai jos pecețile.

Și pentru cridința, ne-am pus și noi pecițele.

Aceasta am scris⁴.

Pis eu Ivan logofăt, luna octomvrie 7148 <1639>.

Eu, Ianachi și eu, Badea ot Metești.
Oprea ot Crângu.

BAR, Doc. ist., CLVIII/12 a-b.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 21,5), rupt la îndoituri.
Cu o copie *ibid.*

¹ хотатъла.

² Ante 3 200, scris *ughi*, ulterior șters.

³ копел.

⁴ скрес.

229

1639 (7148) octombrie 20

† Adică eu, Șărbu Plăcintă, scris-am acesta al miu zăpis, ca să fie de mare credință¹ la² mâna³ lu Tuduru stolnicul, cum să⁴ să știi că i-am vândut⁵ pre hotarul Mănescu pogone de vii făcătoare 1 pol și o jumătate țilină și cu partea mea din câmpu jumătate de pre hotarul Mănescu, dreptu ughi 25, pentru⁶ că n-au vrut să ia viile fără de moșâie⁷ în câmpu, că s-au temut să nu ia vinărici⁸. Ci i-am vândut parte mea jumătate, iar jumătate o am pus zălog la Preda, cându au murit tată-miu, de l-am pomănit pentru că i s-a căzut lui să-i cumpere, că i s-au căzut că au fost frate cu noi pre moși. Iar Sarul au fost frate cu Bade și cu Romașco. Și o am vândut de a me bunăvoie. Și au fost frații mii de moșâie⁷ tot de față cându am vândut parte me⁹, să-i fie moșâie stă<ă>tore în véci¹⁰.

Și au fost aldămășari¹¹: Preda i Sarul, Romașco, Neghe, Bade, Șteful, Gherghe Părtoce, Ianiu grecl, Antonii, Stoica, Țest, Stan Chișca, Stoica Topal, popa Sinca, popa Neagul, Vlad popei¹², Micul, Andreiu, Neagul Ciocârdia, Negul Pâtpălac, Tud<o>sie.

Și credința, m-am pus mai <jos> degitul.

Pis measeța octovrie 20 dni, vă leat 7148 <1639>.

Eu popa Tudosie¹³. Eu Șărbu. Eu Ioana. Eu Negoe snă Șărbu. Tudosie¹³. Gherghe Părtoc. Andreiu. Antonei. Sarul. Preda Bolde. Stoica Țest. Stan Chișca. Stoica Topal. Popa Sinca. Popa Neagul. Micul. Ciocârdia. Pâtpălac.

DANIC, Ep. Argeș, XLIX/4.
Orig. rom., hârtie (30 × 21,5).

¹ крединцѣ.

² лла.

308

- ³ мѣна.
⁴ сѣ.
⁵ вѣндѣт.
⁶ пѣнтрѣ.
⁷ мошѣен.
⁸ винѣрич.
⁹ мѣ.
¹⁰ вѣчин.
¹¹ алдѣмѣшаре.
¹² попѣен.
¹³ тѣдосіен.

230

1639 (7148) octombrie 20, București

† Милостією Божією, Їу Матен вшевѣда и господинѣ въсои Землѣ њгровлахїискаго, видѣ великаго и прѣдобраго, стараго, покойнаго Їу Басараба вшевѣдѣ. Дават господство ми сією повеленію господства ми волѣринѣ господства ми, жѣпан Дѣмитрѣ вистіар Дѣдесѣла и със синовѣ сію, елицеже Богѣ припѣстит¹ ca să-i fii ocină în sat, la Cojești, despre Mostiști, ot sudstvo Ilfov, însă de preste tot satul să se știe că sunt 7 funi<i> mari, ce trei funii mari și den partea Hierăi jumătate fostu-le-au cumpărat boiarinul domni<i>i méle Dumitru vistier de la Magdalina călugărița, fata popei lu Gonțilea, încă mai denainte vréme², den zilele lu Alexandru voievod, feciorul Radului voievod vă leat 7130 cu zapis de la mâna ei și cu boiari mărturii. Și de atunce încoaci, tot au ținut Dumitru vistier această ocină cu bună pace. Iar după aceea, când au fost acum, în zilele domni<i>i méle, iar Gurgul călugărul și cu Radu Godénii³ de Belciugatul, nepotul Gr<e>ului, l-au scornit pâra înaintea domni<i>i méle, zicând cum au fost cumpărat și ei mai denainte vréme dentr-aceste funi<i> de ocină den Cojești, de la Magdalina călugărița, unul câte o jumătate de fune.

Într-aceea, domniea mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége împreună cu toți cinstiții deregătorii domni<i>i meale și le-am dat domniea mea la mijlocul lor 6 boiari pre răvașe domnești, să adevereze cu sufletele lor și să le caute cărțile, fost-au cumpărat Gurgul călugărul și cu Radul Godeanii³ de la Magdalina călugărița, au n-au fost cumpărat?

Deci într-aceea, acei 6 boiari au căutat și bine au adevărat cu ale lor suflete cum n-au fost cumpărat Gurgul călugărul, nici Radul Godean de la Magdalina călugărița nimica, nici n-au văzut zapis de la mâna ei, nici cărți de cumpărătoare, ce au umblat cu minciuni, iar boiarinul domni<i>i méle, Dumitru vistier, el au scos

în divan cărți domnești și zapis de la mâna Magdalinei călugăriței de cumpărătoare: deci au rămas Gurgul călugărul și Radul Godean de lége și di judecată denaintea domni<i>i méle din divan, cum mai multă treabă să n-aibă.

Drept acéea, domniea mea am dat boiarinului domni<i>i méle, jupan Dumitru vistiar Dudescul, ca să-i fie ocină moșie ohabnică lui și feciorilor și nepoților. Și nelegănat de nimenilea preste zisa domni<i>i méle.

Сеже и сведѣтели поставихъ господство ми: жѣпан Теоѡосіе вел бан Кралевски и жѣпан Хріза вел дворник и жѣпан Глігоріе вел логофет и жѣпан Радѡл вел вистіар и жѣпан Преда вел спатар и жѣпан Сокол вел столник и жѣпан Бѡзинка вел клѡчер и жѣпан Радѡл Млхалча вел комис и жѣпан Вѡчина вел пѡхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глігоріе логофет. Пис аз, Лепѡдат логофет, въ настѡлни градѡу оѡ Бѡкѡреци, мѡсеца ѡхтоѡвріе к̄ днь, и ѡт Ядама даже дв нѡнѡ, въ лѡт зрѡми⁴.

Їѡ Матею вшивѡда, милостію Божіею господинѡ.

BAR, Doc. ist., CDLXXXIII/10.

Copie rom.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Dumitru vistier Dudescul și fiilor lui, căți Dumnezeu îi va lăsa”.

² врѣмѡ.

³ Годѣніе.

⁴ „Iată și martori am pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Socol mare stolnic și jupan Buzinca mare clucer și jupan Radul Mihalcea mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie logofăt. Am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna octombrie 20 și de la Adam până acum, în anul 7148 <1639>”.

231

1639 (7148) octombrie 20, București

† Въ Христа Бога благовѣрнѡмѡ и благочистывѡмѡ и Христоѡлюбывѡм и самодѣрѡжавнѡм Їѡ Мѡфеи Басараѡа воеѡдѡ, Божію милостію и Божіем дарованіе ѡбладѡещѡм и господѡѡещѡм въ сѡи Земли Оѡтѡррѡѡлахійскѡи, ещеже и заѡланенскаго странѡм, Ямлаш и Фѡгѡраш и хѡрцегѡ, благопрѡизѡлихъ господство ми чистыим и свѣтлѡм срдѡдѡцем господства ми тако да прославитиихъ прославлѡшаго ме Бога

и съ славою възнесаго ме на престолѣ свѣтопочившыхъ родителіи имъ господства ми. Сеже даровахъ и господство ми съи въсечистныи и благообразнъ и препочитеныи, еже надъ въсѣми чистными даровъ настоюще сїю хрисовоулъ господства ми почитенномѣ и вѣрнномѣ болѣринъ господства ми, жоупанъ Боуневъ вторіи вистїіаръ, сынъ Влѣкоулавлъ лугуфетъ и със сынови ихъ, елициже емѣ Богъ подаровахъ, такоже да естъ емоу въс село Габровоулъ, ут соудство Телеорманъ, въс със въс хотаромѣ и съ въси вечинїи и съ въс ходоукъ, ут хотаръ до оу хотаръ. И вечинїи, по имѣ: Радулъ, сынъ Спревъ, със сынови и Мартинъ със сыны его и пакъ Радулъ със сыны его и Нѣгое със сыны его и Танасіе, сынъ Клеманъ, със сыны его. Сѣбаче и белѣгы хотаромѣ да се знаетъ: ут къ Тѣтароулъ по поустѣ пчелѣмъ и по надъ единъ плѣкъ за скоумпїе оу паглѣ вчинѣ, таже на лакоулъ Бозгѣи, идѣже естъ каменъ поставлена въ лакъ. Таже, оу тоуца оу Бѣшика Котїи оу Грѣдицоарѣ и дори оу Грѣдищѣ Чернѣгоюлоуци и ут къ Мрѣзѣнеци оу краа дроумбловъ. Понеже сїю выше реченнаго село покоупилъ естъ Влѣкоулъ лугуфетъ, утѣцоу Боуневъ вистїіаръ, ут на жоупаницѣ Марїа, дѣщера Дановъ дворникъ и ут на моужа еа, Хризанъ постелникъ ут Бѣрвѣтеци, и ут на Тоудоранѣ слоужерюулъ, частъ емоу въса и ут на Влѣканъ ут Чюнѣфаскъ, по аспри готови, 8ги [...]¹ и съ записъ ут роуками ихъ за проданїе.

И пакы да естъ Боуневъ вистїіаръ вчина таже се зове гѣвровенѣскъ, сежени ѱѣ, понеже покѣпилъ естъ Боунѣ вистїіаръ ут на Драгїа и ут на Галешъ и ут на Боунѣ и ут на Нѣнюулъ, за ѱаї аспри готови, кое вчиноу иде по хотаромъ того старъ ут къ Вѣде на единъ лакъ въ краа дроумбравѣ и ут къ Мрѣзѣнеци по пѣта² дори оу Гроапа Поуцоуловъ и дори оу мохилицѣ и оу Вадѣлъ със Нѣсипѣлъ. И продалъ естъ внихномъ добрѣволѣ и със записъ ут роукоу имъ.

И пакы да естъ Боуневъ вистїіаръ единъ вечинъ, по имѣ Станъ, със сынови его, Стоа и Фѣтоулъ и Лазаръ и Станъ и съ въса частъ его ут вчинѣ ут село Коурта ут соудство Влѣшка, понеже продалъ се вни самъ ут добрѣволѣ емоу, за ѱѣ аспри готови.

И пакы да естъ единъ вечинъ, по имѣ Симникоарѣ, със сынови си, безъ вчинѣ, понеже продалъ се, за ѱѣ аспри готови.

И пакы да естъ емоу единъ вечинъ, по имѣ Доумитрѣ, сынъ Трѣшагѣ, със сыны его, понеже естъ покоупилъ ут надъ Доумитрѣ юзваша ут Пїетрошани, за ѱѣ аспри готови.

И пакы да естъ емоу единъ вечинъ, по имѣ Прѣвоулъ ут Брѣдѣшани, и съ сыны его, понеже продалъ се вни самъ вечинъ съ сыны его и съ въсе частъ его за вчинѣ ут Брѣдѣшани, за ѱѣ аспри готови.

И паки да ест почитенномъ волѣромъ господства ми, жоупанъ Боуиѣ вторіи вистііар, учиноу и вечини оу село Команин, ут соудство Слат, али половиноу ут село, ут полю и ут шоуѣмъ и ут вода и ут седалище селов, ут по въс хотаром и със виноградї и със вечинїи, по име: Симла и със сыны его и Милош съ сыны его и Радул Фофицан със сыны его и Бодѣ със сыны его и Бадѣ със сыны его и Гоуноа със сыны его и Манѣ със сыны его и Драгоул със сыны его и Станчул със сыны его и Лазър със сыны его и Лоупоул със сыны его и Цюра със сыны его и Бѣдичѣ със сыны его и Ангел със сыны его² и Боукшъ със сыны его и Ыѡн съ сыны его и Тилѣ Суртакоул със сыны его и Стан ал Братицеи със сыны его и Станъ, сънь Тими, със сыны его и Воинѣ, зет Ноучетѣноуѣвъ, със сыны его и Бѣлаоур със сыны его, понеже сіе выше реченна учинѣ и вечини, половинѣ за село ут Комани, были соут Станков ключер ут дѣдиноу ут на родїтелїи его. А потом, къда былъ при дѣны Александроу воевода Ыїаш на второе редѣ за господствїю емѣ, а Стаико ключер ѡн продал ест сіе учинѣ и вечини, иже ест выше писанна, без ни една силост Бѣнев вистїіар, за ѣд аспри готови и съ запис ут роука его.

И паки да ест почитенномъ волѣромъ господства ми, жоупанъ Боунев вторїи вистїіар, село Лѣтчѣнїи, ут сѣдство Телеурманѣ и съ вечинїи, по име: Козма със сыны его и Радул и Тоурчѣ и Мѣчюкѣ и Чернат и Сприш и Кѣнда и Воико и Коман и Боуда и Воико стрѣкинаруѣ и със въси сынови их, понеже сїи выше реченни человеки были соут мегїаш със учинѣ им. А потом, къда ест былъ въ дѣны Левн воеводѣ, къда выст теченїе лѣтымъ ѣзри, ѡни въси прїидет сами на Боуиѣ вистїіар тере се продаваше да были вечини със сыны их и съ учинѣ их. Сѡбаче, Козма и със сыны его, Мелентїе и Добре и със сынови их възѣд аспри ѣгѣ и ѣ волови, за аспри ѣаѣ и Радул със сыны его, аспри ѣвѣ и Тоурчѣ със сыны его, Чернат и Владул и Пѣа и проч, за аспри ѣдѣ и ѣ волови, за аспри ѣаѣ и Мѣчюкѣ със сыны его, Аріѡн и Флорѣ и Стоикан и Миркан и Магдалин, за аспри ѣеѣ и ѣ волови, за ѣар аспри готови и Чернат със сыны его, Радул и Стан, за аспри ѣеѣ и ѣ волови, за аспри ѣдѣ и Сприш със сыны его, за аспри ѣвѣ и Кѣнда със сыны его, за аспри ѣвѣ и Воико със сыны его, за аспри ѣвѣ и Коман със сыны его, за аспри ѣаѣ и волови ѣ, за ѣар и Боуда със сыны его, за аспри ѣвѣрл и един волѣ, за аспри ѣдѣ и Воико стрѣкинаруѣ, за аспри ѣвѣн и със сынови его и един вол, за аспри ѣн. И възимал ест въси новци готови ут роука Боунев вистїіар и волови оу цѣна, како ест выше писанни, комѣждо над главоу емѣ и по част емоу за учинѣ и със запис ут проданїе ут на роуками их.

И паки да ест Боунев вистїіар учинѣ оу Лѣтчѣни, паже се зовет Флочецїи, вса част Предев дворник ут Баломиреци, понеже покоупил ѡ ест Боуиѣ вистїіар, за ѣѣ аспри готови.

И паки покоуѣнил Боуѣнѣ вистїіар част Баноуѣлвѣ вѣсаѣ, за ѣас аспри готови и част Гоурбаннов всаѣ, за ѣ аспри и част Тоудѣвр всаѣ, за ѣ аспри и част Статев всаѣ, за ѣ аспри и част Бадюлвѣ всаѣ, за ѣ аспри и част Крѣчюнов армаш вѣсаѣ, за ѣ аспри и част Оудрев и Кѣлинов вѣсаѣ, за ѣ аспри и част Станкѣв Гогоюсѣ и дѣщерѣ еи, Марїа вѣсаѣ, за ѣ аспри и част Воикѣв Мирчигоае всаѣ, за ѣ аспри и част Владуѣлвѣ, сынѣ попа Стоиника, всаѣ, за ѣ аспри и ѡт Рада, дѣщера Восїи, част еѣ вѣсаѣ, за ѣан аспри, понеже покоуѣнил ест Боуѣнѣ вистїіар сїи ѡчине и вечини ѡт на сїи выше речении люді и сѣ записе ѡт роуцѣ их.

И пак покоуѣнил Боуѣнѣ вистїіар един вечин, по име Іѡн сѣс сыны его, Воика и Нѣгѣ и Бобе и Мирчѣ и Стан и Дѣмитрѣ и Добрин и Кѣлин и сѣс вса част его за ѡчинѣ ѡт село Романаци, ѡт соудство Телеорман, понеже продал се ѡн сам сѣс сыны и сѣ ѡчина его быти емоу вечин, за ѣс аспри готови.

И паки да ест емоу ѣ вечин, по име Добромир сѣс сыны его, понеже продал се ѡн сам вечин, за ѣвѣ аспри готови.

И пак покѣпил Боуѣнѣ вистїіар ѡт на Миѣаю постелник ѡт Пѣтроѣѣ ѣ вечин, по име Воинѣ сѣс сыны его, за ѣвѣ аспри готови.

И паки да ест почитенномѣ волѣром господства ми, жоупан Боуѣнев втораго вистїіар, ѡчиноу и вечини оу село Ноуѣшоара, ѡт соудство Моушчел и Падурец, вса част Нѣгоев ѡт Корвѣшори ѡт през вѣс ѣотаром, ѡт полю и ѡт шоуѣмѣ и ѡт вода и ѡт планен и ѡт седалище селов и сѣ вечинїи, по име: Крѣстѣ, сынѣ Банчїи, сѣс сыны его и Нѣгое, сынѣ Банчюл, сѣс сыны его и Станчюл, сынѣ Бѣдѣилѣ, сѣс сыны его и Нѣгое, сынѣ Лѣкѣв, сѣс сыны его и Врѣбїе, сынѣ Лѣкѣв, сѣс сыны его и Микоуѣл, сынѣ Лѣкѣв, сѣс сыны его и Тоуркоуѣл сѣс сыны его и Миѣѣилѣ сѣс сыны его и Дѣка, брат Миѣѣилѣ, сѣс сыны его и Коуѣкѣ сѣс сыны его <и> Добротѣ, сынѣ Шефѣлвѣ, сѣс сыны его и Инюл, сынѣ Добротѣ, сѣс сыны его и Цюркоуѣл сѣс сыны его и Тоурвалин сѣс сыны его и Добротѣ Моуѣскѣ сѣс сыны его и Лѣвоуѣл, сынѣ Строе, сѣс сыны его и [...] ¹, сынѣ Строе, сѣс сыны его и ѣ дѣлнице без вечини и сѣс врод за водиницѣ, понеже покоуѣнил Боуѣнѣ вистїіар сїе ѡчинѣ и вечини ѡт на Нѣгое и ѡт на сыны его ѡт Корвѣшори, за ѣм аспри готови и сѣс записе ѡт роуѣка его.

И паки да ест Боуѣнев вистїіар ѡчинѣ и вечини ѣ село Ноуѣшоара, вѣса част Доуѣмитрѣ дворник, пастоуркоуѣ Боуѣнев вистїіар, ѡт през вѣс ѣотаром и сѣ вечинїи, по име: Шербан сѣс сынѣ его и Стан сѣс сыны его и Крѣстѣ сѣс сыны его и Радуѣл Пѣикоуѣл сѣс сынѣ его, понеже сїе ѡчинѣ и вечини дал ѡ ест Доуѣмитроуѣ дворник жоупаницев его, Марїев и сынѣ его, Боуѣнев вистїіар, ради многа гледанїе и смотренїе ѣже смотри ест на старости емоу и на недѣгѣ емѣ, сѣ записе ѡт роуѣка емѣ, сѣ великою клетѣвѣ ѣтверѣждени.

И пагы да ест Боунев вистіар а вечин оу Ноуқшоаръ, по име Станъ съ сыны его и съ вѣса учина его, понеже продал се ѡн сам, за ꙗко аспри готови.

И пагы да ест емоу един вечин ѡт Боуқшънеци, на име Боико и съ сыны его и съ вса част его за учинѡ ѡт там, понеже продал се ѡн сам, за ꙗко аспри готови.

И пагы да ест емоу а вечин, по име Кръстіан и съ сыны его, Дѣтко и Банчюл, понеже продал се ѡн сам, за ꙗко аспри готови.

И пагы да ест емоу учиноу оу Ноуқшоаръ вса част Шървѣ ѡт Кръстіенеци, понеже продал ѡ ест ѡт довроволѣ его, за ꙗко аспри готови.

И пагы да ест почитенном болѣром господства ми, жоупан Боунев вторіи вистіар, учинѡ и вечини оу селѡ деци и оу Дръгоеци, ѡт соудство Яргеш, ѡбаче вса част Доумитрашков постелник, сынъ Станчюлѡв ѡт Чепари, ѡт полю и ѡт шоуму и ѡт вода и ѡт седалище селѡв, ѡт през вѣс хотаром и съ вечиніи, по име: Боико съ сыны его и Пѣтрѡ съ сыны его и Филип съ сыны его и Неделко съ сыны его, понеже сіе учиноу и вечини покоупили их ест Боуѣк вистіар ѡт на Доумитрашко постелник, за ꙗко аспри готови, ешеже въ дѣны Левн воеводѣ.

И пагы да ест емоу г вечини ѡ Оуеци и ѡ Дръгоеци, по име: Радул, брат Боико съ сыны его и Врѣлице съ сыны его и Давид съ сыны его и съ дѣллицев им, понеже покоупил их ест Боуѣк вистіар ѡт на Ивашко постелник ѡт Чепари, за ꙗко аспри готови.

И пагы да ест почитенном болѣром господства ми жоупанъ Боунев вистіар селѡв Дол Гръдицѣ, ѡт соудство Влашка, колико ест был дрѣжал Доумитроу дворник Зѣмцѣ, ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт вода и ѡт седалище селѡв и ѡт през вѣс хотаром и със винограді и със вечиніи, по име: Драгомир със сыны его и Влѣкѡ със вратыи его, Соколѣ и Татѡл и Петко и Драгомир и със сыны им и Драгомир Керанчѣ съ сыны его и Добре мастор съ сыны его и Добре Кѣтѣрамъ съ сыны его и Нѣгое пѣркѣлавоу съ сыны его и Нѣгое Бѣдїан съ сыны его, понеже сіа выше писанна учиноу ѡт Дол Гръдище и съ вечиніи выше речени били се соут продавал вечини Доумитроу дворник ешеже ѡт при дѣны Михаил воеводѣ съ вса ѡтчиства их. И вѣс был вечини със добро мирно до дѣны Левн воевода. Таже, приближает са врѣмѣ Доумитроу дворник, ѡт ѡславленіе ѡн сам вѣстанил се и продал сію село и със вечиніи сыноу си, Боунев вистіар, за ꙗко аспри готови и съ запис ѡт проданіе. А потом, вечини иже соут выше писанни вѣстаниша се, съ проух съ Доумитроу дворник и пришли на Левн воеводѣ оу диван, рекоуца како да не продавает

и хъ Боунев вистіар, нъ да простит их или да даст уни Боунев вистіар новціи назад, а Доумитроу дворник, он сам свѣдѣтелствовал оу диванъ ут предъ утѣцоу владикѣв Григоріев и болѣром како ради многа смотреніе и милованіе что ест имал ут къ Боунѣ вистіар он дал ест емоу да быти вечини и сынови его и възимал се ест и един запис что ест бил сътворил Доумитроу дворник на роуки ихъ. А потомже, пришел и предъ утѣцоу Григоріе митрополит и предъ утѣцоу Ѳеѡфил, епископъ Рыбнычском и утѣцоу Ѳфрыма, епископъ Боузѣвскомъ и предъ вѣсѣм болѣром кое соут писани по име въ запис емѡ тере ест оутвѣдил със ини книги и съ великою клетвѡ, тако да не рездрал никтоже помѣна сіа ут по смърти его. И сътворил ест и книга утѣцоу нашемоу патріарха Іерусалмскаго кѣр Ѳеѡфан със велика афоурисаніе. И вѣс дрѣжал Боунѣ вистіар със добрѣ мирнѣ.

А потом, къда ест был нынѣ въ дѣны господства ми, а вечини иже соут выше писани, пакы же възстанил се сѣт съ прѣх оу диван, рекоуца како непродавал се соут вечини Доумитроу дворник пры дѣны Михаил воеводѣ, нъ сътворил ихъ естѣ силѡст и продал ест тѣчию нив безъ учини и испросил ест и закона ут диван. Потом, Боунѣ вистіар дал ихъ закона вѣ болѣри на рѣваше господскы тере ест заклал със закона ихъ на дѣнѣ. Таже, въ томъ, Боунѣ вистіар, онъ видица како ест заклал вечини крѣв, възимал ут предъ господства ми ут диван закона презъ закона, кѣ за болѣри надъ рѣваше господскы. Таже, къда ест был на дѣнѣ и на сорок, а Боунѣ вистіар онъ прѣидет предъ господства ми оу диван със закона исплѣно кѣ за болѣри. И ниже сице не уставлѣетъ сѡ, нъ извадил Боунѣ вистіар вѣсѣхъ книги оу диван: книга Михаил воеводѣ ут покоупеніе и книга Шѣрван воеводѣ и книга Радѣлов воевода и записоу Доумитроу дворник и свѣдѣтелствовахъ и господство ми како был ест заклел тѣхъ вѣ мегѣши крѣв. И пришел ест Боунѣ вистіар и заклел със тѣхъ кѣ за болѣри и устал вечини ут закона. А потомъ, тако заклел Боунѣ вистіар със болѣри, тогда прѣидет и тѣхъ вѣ мегѣши клетовци тере ест свѣдѣтелствовал искажал како ест заклал крѣв, такоже да не падаетъ вѣплѣн, а господство ми, послахъ тере ест пленил, како ест закона и устал быти емоу вечини въ вѣкы.

И пакы да ест Боунѣ вистіаревъ учинѣ что се зоветъ Грѣдицоарѣ, тако ест избрана и със велѣгы, учиноу въ Ялбашы и със виноградѣ, кое учиноу былъ онъ ест покоупил Доумитроу дворник ут на жоупаница Маріа ут наипрѣжде вѣрѣме, нъ пакъ далъ онъ ест Боунѣ вистіар и съ запис ут роука его да боудетъ емоу въ хѣвѣ и сынови его.

И пагы покѣпил Боѹнѣ вистііар wчиноѹ оѹ Дол Гръдице wт част Могошѣцилwв wт над стар Могош wт Боѹдѣни и wт на попа Андреико и wт Михалаке wт Копѣчѣни и wт Микоѹл wт Боѹдѣни и wт Стѣниль wт Могошѣци и wт Стан и wт Воика Моѹшатов и wт Фрѣнарюл, сежени 3, за аспри [...]¹ и wт на Воичиль wт Могошеци и wт Бадюл wт Боѹдѣни и wт Флорѣ със врат его, Некѣла и wт Сѣбѣлль и Марко wт Брѣнециари, сежени 3, за аспри [...]¹ готови и wт стар Радѹл wт Могошѣци, сежени 1, за аспри [...]¹ готови.

И пагы покоѹпил Боѹнѣ вистііар една виноградѣ wт на Стан Брѣкочю, кое виноградѣ ест код винограда Фрѣнарюлwв и съ част его wт wчинѣ wт Ялбаш вѣса, за аспри [...]¹ готови.

И пак покоѹпил Боѹнѣ вистііар 1 виноградѣ wт на Могош wт Боѹдѣни, кое виноградѣ была ест Стѣнильwв, код виноградѣ Фрѣнарюлwв и съ част его wт wчинѣ wт Ялбаш вѣса, за аспри 1 готови.

И пак покоѹпил Боѹнѣ вистііар wт на Станкоѹл и wт на брати си вса част им wт wчинѣ wт Ялбаш и със винограда им, за аспри 1 готови.

И пак да ест Боѹнѣи вистііар една винограда Ёвнашков, кое винограду раздѣлѣет са със Нѣгѣе пѣркѣлавоѹл, понеже дал ест Боѹнѣ вистііар Ёвнашков друѹга винограда оѹ Боѹдѣни, винограда радѣ винограда.

И пагы да ест почитенном волѣром господства ми, жоѹпан Боѹнев вистііар село Ёвнециї, вѣ соѹдство Влашка, код Кѣлоѹгърѣни, вѣс село със вѣс хотаром, wт хотар до хотар и със вѣс хоѹком и със вѣси вечини. Сѣбаче вечинїи да се знает, по име: Крѣстѣ съ сыны его и Стоика, врат Крѣстев, и Михаю и Стопан и Добре и Владѹл, врат Стопан, и [...]¹ сынѣ Крѣстев и със сынови их, понеже сїи село Ёвнециї със вечини выше пис покоѹпил ест Боѹнѣ вистііар wт на Соѹлтана, дѣщера жителницев Самфирев и wт на моѹжа еи, Драгоѹл постелник wт Тогозѣни, за 1 аспри готови. И видѣхом господство ми записоѹл им на роѹкоѹ волѣром господства ми, Боѹнев вистііар, за проданїе със мнози волѣри свѣдѣтелїи.

И пагы да ест почитенном волѣром господства ми, жоѹпан Боѹнев вторїи вистііар, wт село Зѣвоюл, wт соѹдство Влашка, половино за село, wт пред вѣс хотаром и със вечинїи, по име: Мош със сыны его и Балѣ със сыны его и Лоѹпоѹл със сыны его и Моѹшат със сыны его и Ивоѹл съ сыны его и Дан, сынѣ Радѹлов, съ сыны его, понеже сїи люди были сѣт кнези със wчинем их, а къда ест был нынѣ вѣ дѣны господства ми, wни прїидоѹт за wних доброволѣ и продавалсе волѣринѣ господства ми, Боѹнев вистііар, вилы ест емоѹ вечини и със

половинноу за учиноу ѡт през вѣс хотаром селов Зъвоул. И възел вѣси новци въ роуцѣ их, вбаче: Мош съ сыновы его, Балѣ, за аспри ѣ̄ и Балѣ съ сыны его, Ъвнашко и Моушат и Андрею, за аспри ѣ̄ и Лоупоул съ сыны его, Лоупоул, за аспри г̄х̄ и Моушат съ сыны его, Иван, за аспри г̄х̄ и Ивоул съ сыны его, Балѣ, Стан, Мъикан, Циган, за аспри ѣ̄ и Дань, сынъ Радѣлѡв, за аспри в̄х̄. И продавал се за уни доброволѣ да быти вечини. И видѣху господство ми и запис въ роукоу Боунев втори вистїар със мнози болѣри свѣдѣтелїи.

И пакы да ест почитенном болѣром господства ми, жоупанъ Боунев вторїи вистїар, село Троуцеїи, ѡт соудство Телеорман, вѣс село със вѣс хотаром и със вѣс ходоком и със вѣси вечинїи. Али вечинїи да се знает, по име: Ъпрѣ със сыны его и Динѣ съ сыны его и Явоул съ сыны его и Моушат съ сыны его и Дѡмитрѡ съ сыны его и Крѣчюнь съ сыны его и Михѣиль съ брат его, понеже сїи именити людїи были соут висих люди кнезы и със учине им. А потом, къда ест был нынѣ въ дны господства ми, уни прїидоут ѡ добрѣволѣ им тере се продавал болѣрином господства ми, Боунев втори вистїар, вечини. Аще ест възел новци кто по главоу емоу, вбаче: Ъпрѣ съ сынови его, Прѣвоул, аспри д̄с̄ и Динѣ съ сыны его, Ъана и Стан, аспри ѣ̄с̄ и Явоул съ сыны его, Тоудор и Ъанчѣ, аспри ѣ̄с̄ и Моушат съ сыны его, Иван, аспри г̄х̄ и Доумитрѡ съ сыны его, Мантѣ, аспри г̄ѡ̄ и Крѣчюнь съ сыны его, аспри в̄х̄ и Михѣиль съ сыны его, Мирѣ, и съ братом си, Първѣл, за аспри [...]¹ и Алиїе ѡт Фоеци съ учина его ѡт там и със сыны его, за аспри [...]¹ и ѡт стар Герге учиноу без вечини, за аспри д̄д̄ и ѡт жена стар Герге учиноу, за аспри д̄д̄ и ѡт Гинѣ учиноу его, за аспри в̄т̄ и ѡт на Стачул учинѡ, за аспри ц̄ и ѡт на Станчул Клѣцескоул вѣса част его за учинѡ, за аспри в̄ѡ̄. И видѣху господство ми и записове сїи люди вышше писани за проданїе на роукоу болѣром господства ми, Боунев втори вистїар.

И пакы да ест почитенном болѣрин господства ми, жоупанъ Боунев вторїи вистїар, учинѡ и вечини оу село Шовърѣци, ѡт соудство Телеорман ѡт по Нанов, вбаче половино ѡт село, ѡт полю и ѡт шоумоу и ѡт вода и ѡт седалище селов, ѡт през вѣс хотаром, понеже покоупил ест Вѣлкоул лѡгѡфет, ѡтѣцоу Боунев вистїар, ѡт на Радѣ, сыны Михѡ, за [...]¹ аспри готови.

И пак да ест емоу учиноу оу село Шовърѣци, сежени п̄, понеже покоупил ест Боунѣ вистїар ѡт на Оустен ѡт Шовърѣци, за аспри [...]¹ готови.

И пакы да ест емѡ в̄ вечини, по име: Явоул и със брат его, Драгомир, и със сыны им и съ вѣса част им за учиноу ѡт Комиши, понеже продаесе уни сами вечини Боунев вистїар, за ѣ̄с̄ аспри готови.

И пакы да ест почитенном болѣрин господства ми, жоупан Боунев вистіар, wчиноу оу Вълкана, wt соудство Дамбовица, из гор wt Тръговице, wбаче част Данчюлов всах и част Станов вѣсах, wt полю и wt шоумоу и wt вода и wt седалище селwв и със ливезиле и wt през вѣс хотаром и със вечиніи, понеже сіе выше реченна wчиноу wt Вълкана был w ест покоупил Вълкоул лwгwфет, wtъцоу Боунев вистіар, wt на стар Спинчюл wt Тръговице, за ^{дѣ} аспри готови, при дѣны Радѣла воевода въ пѣрвое редѣ. Я Спинчюл, wн ещѣже ест был покоупил сіе wчиноу wt на Данчюл и wt на Стан wt Вълкана wt наипрѣжде врѣмѣ, wбаче wt по вѣс хотаром, како ест был дрѣжал и дроугы болѣри оу село. И вѣс дрѣжал Вълкоул лwгwфет със доврѣ мирнѣ wt през вѣс хотаром, како ест више пис, до идеже был ест wн жив. Я потом, дрѣжал ест и сыны его, Боунѣ вистіар, вѣс със довро мирно wt посвоуди, без ни една мѣвоу, а кѣда ест был нынѣ въ дѣны господства ми, по съмрити Спинчюлwв и по съмрити Вълкоулwв лwгwфет, вѣстанил се соут Ѡпрѣ постелник и врат его, Крѣстѣ wt Сѣтѣни, сыны Винтилѣ лwгwфет, със преніе рекоуци како ест был продадѣ Данчюл и Стан делове им за wчиноу wt Вълкана тѣчию оу силищѣ селwв и със ливезиле оуграждени, а wt полю и wt гора и wt вода нѣст имѣль, ниже продадѣ ест Спинчюлwв. Я Боунѣ вистіар, wн вѣс плакал се како ест был имал и wt полю и wt гора и wt вода и wt по вѣс хотаром и пріидет пред господства ми оу великыи диван тере сепрѣ сѣ за лицѣ. Въ том, господство ми гледах и соудих по правдоу и по закона Божію, коупноже съ вѣсѣми чиститими правителіи господства ми и дах господство ми Боунев вистіар ^{вѣ} болѣри закона по рѣваше господскы, такоже да гледоует и да истинствоуетъ и да заклаенает wt кѣ Ѡпрѣ постелник и Крѣстѣ wt Сѣтѣни: был ест имал Данчюл и Станъ оу полю и оу гора и оу вода или ни?

Въ том, сїи выше реченни болѣри клетовци, wни събраше се въ коупѣ и пришел там на село Вълкана и събирал ест вѣси старици селwв соуца и Ѡпрѣ постелник и Крѣстѣ за лицѣ. И поставиль сїи болѣри по мегѣаши на клетвѣ, такоже да сказал wни како знает съ дѣшами их. Въ том, мегѣашии вѣси, съ великими и със мали, сведѣтелствовал със дѣшами их како ест имал Данчюл и Стан оу полю и оу гора и оу вода и wt по вѣс хотаром. Таже, и код сїи вѣсѣх извадил ест Боунѣ вистіар и един запис Данчюлwв wt проданіе Спинчюлwв, како ест был продадѣ вѣси част им за wчинѣ wt през вѣс хотаром да ест их за дѣдинноу, кое запис нѣст се соут явил прѣд тем ^ѣ болѣри которіи был ест вѣзимал Спинчюл, како сведѣтелствовал и един болѣр wt теу ^ѣ болѣри, по име Иван. Таже, въ том, сїи выше речени болѣри клетовци, wни ест гледал и пришедши пред господства ми оу диван със човеку господскоу, на име Станчюл

втори портар, оу свѣтаа църква аще заклек како шврѣтал уни със дѣшами их, такоже да дрѣжит Боуѣнѣ вистііар през вѣс хотаром по колико вчиноу и вечини писаше и записеле Боуѣнев вистііар вт покоуѣніе. И сице встал ест Ѡпрѣк постелник и Крѣстѣ вт закона и вт соуѣженіе. И видѣху господство ми швѣрѣваше господскы и книга сеи вѣ волѣри клетовци на роукоу Боуѣнев вистііар. И а послѣ, сам Ѡпрѣк и Крѣстѣ, уни ешеже сведѣтелствовал сице како имал Данчюл и Стан вчиноу вт през вѣс хотаром Вѣлканев, нѣ тѣчию ест был запрѣтил по Станчюл вт полю и вт гора и вт вода, със лѣкавствію, како ест свѣдѣтелствовал и Винтил лугѣфет на съмрѣть его и със тазика его.

И паку да ест жоупан Боуѣнев втори вистііар нѣкое вечини, по име: Стоика и Строе и Ивн и Радѣл и Алѣѣл, сынѣ Нѣкшоулов и Микоул и Доумитроу кронтор и съ вѣси сынови им, понеже сій выше речени вечини были соут вѣси князы. А потом, уни сами в доврѣволѣ им продадоша се вечини съ вѣси сыны их Боуѣнев вистііар, вбаче тѣчию главе им и сыновы им, без вчиноу. И възѣл ест уни аспри готови вѣ роуки им, вбаче: Стоика със сыновы его, възѣл аспри ѣвѣ и Строе съ сыновы его, аспри ѣг и Ивн съ сыновы его, аспри ѣвх и Радѣл, зет Нѣгоулов, със сыновы его, аспри ѣг и Алѣл със сыновы, аспри ѣг и Микоул със сыновы его, аспри ѣгѣ и Доумитроу кронтор съ сыновы его, аспри ѣгѣ. И паку Стан, сынѣ Костіи вт Брѣнеци, съ сыновы его и съ вѣса част его вт вчинѣ вт Брѣнеци, за ѣс аспри и Мога вт Брѣнеци със сыновы его и със вѣса част его вт вчиноу вт Брѣнеци, за ѣс аспри и Ивн вт Брѣнеци и със сыновы его и съ вѣса част его вт вчинѣ вт Брѣнеци, за ѣг аспри и Крѣстіан вт Шотѣнга и със сыновы си и със вѣсах част его за вчинѣ вт Шотѣнга, за ѣг аспри, понеже сій выше речени человеки продаде уни сами вечини Боуѣнев вистііар в ниѣном доврѣволѣ и със записе вт роуками их.

И паку покоуѣнил Боуѣнѣ вистііар ѣг вечин, по име Доумитроѣ, със сыновы си вт на Ѡеодосіе кѣлѣгером вт Вѣдѣни, за аспри ѣвѣ, иже ест был вт село Бирѣни и със запис вт роука его вт проданіе.

И паку да ест пан Боуѣнев втори вистііар винограду оу дѣлоу Трѣговицѣи, по Валѣ Воеводев, иже ест был Радѣлов, сынѣ попев Станчюлов, вноук попа Нифвн, вса винограда емѣ, елика выст за дѣдинѣ им и елика ест был покоуѣнил вт на попа Ивоуль и със ливадѣ ем, понеже покоуѣнил в ест Боуѣнѣ вистііар вт на Радѣл, сынѣ попев Станчюлов, за ѣв аспри готови и за една плашкѣ за грана, цѣна ем за ѣв аспри и със запис вт роука емоу за проданіе.

И паку да ест Боуѣнев вистііар домове тѣстоу си, Параскыевн лугѣфет вт Трѣговице, кое³ соут код домове Апостолѣв портар и код домове [...] и със

пимнице ѡт камен и със вѣртограда и със вѣс место домове, понеже покоупил их ест Боуиѣ вистіар ѡт на шоура его, Їріміа постелник, за [...] ¹ аспри готови и със запис за проданіе ѡт роука его.

Сего радї, дадох и господство ми почитенном и вѣрном болѣрин господства ми, жоупан Боунев втори вистіарю, такоже да ест емоу сіе выше речены сели и ѡтчиствїи ѡхабѣ емѣ и сынови им и вноуком их и прѣвноучитом. И ни ѡт когоже непоколѣвимо, поризмо по реченіе господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїи болѣри поставых господство ми: жѣпан Феѡдосїе вел бан и Хризѣ вел дворник и Глигорїе вел лѡгѡфет и Радѡл вел вистіар и Преда вел спатар и Сокѡл вел столник и Боузинка вел ключер и Радѡл вел комис и Боучина вел пехарник и Костантин вел постелник и Дрѣгоушин вел слоуцѣрю и Доумитроу вел питар. И исправник, жоупань Глигорїе вел логофет.

И исписах азъ, Миѡалчѣ лѡгѡфет, сынъ Параскывели лѡгѡфет, въ столни граду Боукоуреци, мѣсеца ѡхтоمبرїе к̄ дыны, а ѡт Ядама теченіе лѣтым, въ лѣт 737ми.

† Іѡ Матею воевода, милостїю Божїю господинъ Влашкоє Земли.

Іѡ Матею воеводъ <m.p.>

† În Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul Io Matei Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind peste toată Țara Ungrovlahiei, încă și părțile de peste munți, herțeg al Amlășului și Făgărașului, am binevoit domnia mea cu curată și luminată inimă a domniei mele ca să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m-a proslăvit și cu slavă m-a înălțat pe scaunul sfânt răposaților părinți ai domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov de față al domniei mele, cinstitului și credinciosului boier al domniei mele, jupan Bunea al doilea vistier, fiul lui Vâlcul logofăt și cu fiii lui, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie lui tot satul Gabrovul, din județul Teleorman, tot cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din hotar în hotar. Și vecinii, anume: Radul, fiul lui Oprea, cu fiii săi și Martin cu fiii lui și iarăși Radul cu fiii lui și Neagoe cu fiii lui și Tanasie, fiul lui Cleman, cu fiii lui. Însă și semnele hotarelor să se știe: înspre Tâtarul pe drumul stupilor și pe un pâlc de scumpie la colțul ocinei, apoi la lacul Bozgăi unde este piatra așezată în lac. Apoi, de aici la Bășica Cotii la Grădiștoară și până la Grădiștea Cernigoiului și dinspre Mârzănești pe marginea drumului. Pentru că acest mai sus-zis sat l-a cumpărat Vâlcul logofăt, tatăl lui Bunea vistier, de la jupanița Maria, fiica lui Dan vornic și de la bărbatul ei, Hrizan postelnic din Bărbătești, și de la Tudoran slugerul, partea lui toată și de la Vâlcănuș Ciungeasca pe aspri gata, ughi [...] ¹ și cu zapis de vânzare de la mâinile lor.

Și iar să fie lui Bunea vistier ocina care se cheamă găbrovenească, 460 stânjeni, pentru că a cumpărat-o Bunea vistier de la Draghia și de la Galeș și de la Bunea și de la Neniul, pentru 11 000 aspri gata, care ocină merge pe hotarul cel vechi dinspre Vedea la un loc la marginea dumbrăvii și dinspre Mârzănești pe drum până la Groapa Puțului și până la moviliță și la Vadul cu Nisip. Și au vândut-o de a lor bunăvoie și cu zăpis de la mâna lor.

Și iar să-i fie lui Bunea vistier un vecin, anume: Stan cu fiii lui, Stoia și Fătul și Lazăr și Stan și cu toată partea lui de ocină din satul Curta din județul Vlașca, pentru că s-a vândut el singur de bunăvoia lui, pentru 9 400 aspri gata.

Și iar să-i fie un vecin, anume Simnicoară, cu fiii săi fără ocină, pentru că s-a vândut, pentru 2 200 asprei gata.

Și iar să-i fie lui un vecin, anume Dumitru, fiul lui Târșagă, cu fiii lui, pentru că l-a cumpărat de la Dumitru iuzbașa din Pietroșani, pentru 2 300 aspri gata.

Și iar să-i fie lui un vecin, anume Pârvul din Brădășani și cu fiii lui, pentru că s-a vândut el singur vecin cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Brădășani, pentru 3 000 aspri gata.

Și iar să fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Bunea al doilea vistier, ocină și vecini în satul Comanii, din județul Olt, însă jumătate din sat, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului, de peste tot hotarul și cu vii și cu vecinii, anume: Sima și cu fiii lui și Miloș cu fiii lui și Radul Fofiștan cu fiii lui și Bodea cu fiii lui și Badea cu fiii lui și Gunoia cu fiii lui și Manea cu fiii lui și Dragul cu fiii lui și Stanciul cu fiii lui și Lazăr cu fiii lui și Lupul cu fiii lui și Giura cu fiii lui și Bădicea cu fiii lui și Anghel cu fiii lui și Bucșă cu fiii lui și Ion cu fiii lui și Tilea Ortacul cu fiii lui și Stan al Brățiței cu fiii lui și Stan, fiul lui Tima, cu fiii lui și Voinea, ginerele lui Nuceteanu, cu fiii lui și Bălaur cu fiii lui, pentru că această mai-sus zisă ocină și vecini, jumătate de sat din Comani, au fost ai lui Staico clucer de dedină de la părinții lui. Iar după aceea, când a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliăș în al doilea rând de domnie a lui, Staico clucer a vândut această ocină și vecini, care sunt mai sus-scrise, fără nici o silă lui Bunea vistier, pentru 70 000 aspri gata și cu zăpis de la mâna lui.

Și iar să fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Bunea al doilea vistier, satul Lătcenii, din județul Teleorman și cu vecinii, anume: Cozma cu fiii lui și Radul și Turcea și Măciucă și Cernat și Opriș și Cănda și Voico și Coman și Buda și Voico străchinarul și cu toți fiii lor, pentru că acești mai sus-zisi oameni au fost megieși cu ocinele lor. Iar după aceea, când a fost în zilele lui Leon voievod, când a fost trecerea anilor 7138, ei toți au venit singuri la Bunea vistier de s-au vândut să-i fie vecini cu fiii lor și cu ocinele lor. Însă, Cozma cu fiii lui, Melentie și Dobre, și cu fiii lor au luat 3 400 aspri și 2 boi, pentru 1 400 aspri și Radul cu fiii lui 2 600 aspri și Turcea cu fiii lui, Cernat și Vladul și Peia și ceilalți, pentru 4 800 aspri și 2 boi, pentru 1 600 aspri și Măciucă cu fiii lui, Arion și Florea și Stoican și Mircan și Magdalin, pentru 5 400 aspri și 2 boi, pentru 1 100 aspri gata și Cernat cu fiii lui,

Radul și Stan, pentru 3 200 aspri și 2 boi, pentru 1 800 aspri și Opriș cu fiii lui, pentru 2 600 aspri și Cânda cu fiii lui, pentru 2 600 aspri și Voico cu fiii lui, pentru 2 600 aspri și Coman cu fiii lui, pentru 1 500 aspri și 2 boi, pentru 1 100 <aspri> și Buda cu fiii lui, pentru 2 130 aspri și un bou, pentru 470 aspri și Voico străchinarul, pentru 2 500 aspri și cu fiii lui și un bou, pentru 550 aspri. Și au luat toți banii gata din mâna lui Bunea vistier și boii în preț, cum este mai sus-scris, fiecăruia pe capul lui și pe partea lui de ocină și cu zapise de vânzare de la mâinile lor.

Și iar să fie lui Bunea vistier ocină la Lătceni, care se cheamă Floceștii, toată partea lui Preda vornic din Balomirești, pentru că a cumpărat Bunea vistier pentru 2 000 aspri gata.

Și iar a cumpărat Bunea vistier toată partea lui Banul, pentru 1 200 aspri gata și toată partea lui Gurban, pentru 800 aspri și partea toată a lui Tudor, pentru 800 aspri și partea toată a lui State, pentru 900 aspri și partea toată a lui Badiu, pentru 800 aspri și partea toată a lui Crăciun armaș, pentru 800 aspri și partea lui Udrea și a lui Călin toată, pentru 800 aspri și partea toată a Stancăi Gogoiasa și a fiicei ei, Maria, pentru 800 aspri și partea toată a Voicăi Mircigoae, pentru 800 aspri și toată partea lui Vladul, fiul popii Stoica, pentru 800 aspri și de la Rada, fiica Vosiei, partea ei toată, pentru 1 050 aspri, pentru că a cumpărat Bunea vistier aceste ocine și vecini de la acești mai sus-zși oameni și cu zapise de la mâinile lor.

Și iar a cumpărat Bunea vistier un vecin, anume Ion, cu fiii lui, Boica și Neagu și Bobe și Mircea și Stan și Dumitru și Dobrin și Călin, și cu toată partea lui de ocină din satul Romanați, din județul Teleorman, pentru că s-a vândut el singur cu fiii lui și cu ocina lui să-i fie lui vecin, pentru 6 200 aspri gata.

Și iar să-i fie lui 1 vecin, anume Dobromir cu fiii lui, pentru că s-a vândut el singur vecin, pentru 2 600 aspri gata.

Și iar a cumpărat Bunea vistier de la Mihai postelnic din Pătroaia 1 vecin, anume Voinea cu fiii lui, pentru 2 600 aspri gata.

Și iar să fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Bunea al doilea vistier, ocină și vecini în satul Nușoara, din județul Mușcel și Pădureț, toată partea lui Neagoe din Corbușori de peste tot hotarul, din câmp și din pădure și din apă și din munte și din siliștea satului și cu vecinii, anume: Cârstea, fiul lui Bancea, cu fiii lui și Neagoe, fiul lui Banciul, cu fiii lui și Stanciul, fiul lui Bădilă, cu fiii lui și Neagoe, fiul lui Luca, cu fiii lui și Vrabie, fiul lui Luca, cu fiii lui și Micul, fiul lui Luca, cu fiii lui și Turcul cu fiii lui și Mihăilă cu fiii lui și Duca, fratele lui Mihăilă, cu fiii lui și Cucă cu fiii lui <și> Dobrotă, fiul lui Șteful, cu fiii lui și Ianiul, fiul lui Dobrotă, cu fiii lui și Giurcul cu fiii lui și Turbalin cu fiii lui și Dobrotă Muscă cu fiii lui și Albul, fiul lui Stroe, cu fiii lui și [...] ¹ fiul lui Stroe, cu fiii lui și 8 delnițe fără vecini și cu vad de moară, pentru că a cumpărat Bunea vistier această ocină și vecini de la Neagoe și de la fiii lui din Corbușori, pentru 40 000 aspri gata și cu zapsis de la mâna lui.

Și iar să-i fie lui Bunea vistier ocină și vecini în satul Nucșoara, toată partea lui Dumitru vornic, tatăl vitreg al lui Bunea vistier, de peste tot hotarul și cu vecinii, anume: Șerban cu fiii lui și Stan cu fiii lui și Cârstea cu fiii lui și Radul Peicul cu fiii lui, pentru că această ocină și vecini a dat-o Dumitru vornicul jupaniței lui, Maria și fiului ei, Bunea vistier, pentru multă căutare și îngrijire cu care l-au căutat la bătrânețea lui și la boala lui, cu zăpis de la mâna lui întărit cu mare blestem.

Și iar să-i fie lui Bunea vistier 1 vecin la Nucșoară, anume Stan cu fiii lui și cu toată ocina lui, pentru că s-a vândut el singur, pentru 3 200 aspri gata.

Și iar să-i fie lui 1 vecin din Bucșânești, anume Voico și cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină de acolo, pentru că s-a vândut el singur, pentru 3 200 aspri gata.

Și iar să-i fie lui 1 vecin, anume Cârstian și cu fiii lui, Detco și Banciul, pentru că s-a vândut el singur, pentru 3 600 aspri gata.

Și iar să-i fie lui ocină la Nucșoara, toată partea lui Șărb din Cârstienești, pentru că a vândut-o el de bunăvoia lui, pentru 1 100 aspri gata.

Și iar să fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Bunea al doilea vistier, ocină și vecini în satul Uiești și în Drăgoiești, din județul Argeș, însă toată partea lui Dumitrașco postelnic, fiul lui Stanciul logofăt din Cepari, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului, de peste tot hotarul și cu vecinii, anume: Voico cu fiii lui și Pătru cu fiii lui și Filip cu fiii lui și Nedelco cu fiii lui, pentru că această ocină și vecini a cumpărat-o Bunea vistier de la Dumitrașco postelnic, pentru 16 000 aspri gata, încă din zilele lui Leon voievod.

Și iar să-i fie lui 3 vecini în Uiești și în Drăgoiești, anume: Radul, fratele lui Voico cu fiii lui și Vremiște cu fiii lui și David cu fiii lui și cu delnițele lor, pentru că i-a cumpărat Bunea vistier de la Ivașco postelnic din Cepari, pentru 8 400 aspri gata.

Și iar să fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Bunea vistier, satul Grădiștea de Jos, din județul Vlașca, cât a ținut Dumitru vornic Zemțea, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și de peste tot hotarul și cu vii și cu vecinii, anume: Dragomir cu fiii lui și Vălcul cu frații lui, Socolea și Tatul și Petco și Dragomir și cu fiii lor și Dragomir Cherancea cu fiii lui și Dobre meșterul cu fiii lui și Dobre Cătăramă cu fiii lui și Neagoe pârcălabul cu fiii lui și Neagoe Bădian cu fiii lui, pentru că această mai sus-scrisă ocină din Grădiștea de Jos și cu vecinii mai sus-ziși s-au vândut vecini lui Dumitru vornic încă din zilele lui Mihail voievod și cu toată moștenirea lor. Și au tot fost vecini cu bună pace până în zilele lui Leon voievod. Astfel, apropiindu-se vremea de slăbiciune a lui Dumitru vornic, el singur s-a sculat și a vândut acest sat și cu vecinii fiului său, Bunea vistier, pentru 56 000 aspri gata și cu zăpis de vânzare. Iar după aceea, vecinii, care sunt mai sus-scriși, s-au ridicat cu pără cu Dumitru vornic și au venit la Leon voievod la divan spunând ca să nu-i vândă pe ei lui Bunea vistier, ci să-i ierte pe ei sau să-i dea ei lui Bunea vistier banii înapoi. Iar Dumitru vornic, el singur a mărturisit la

divan înaintea părintelui vlădica Grigorie și a boierilor cum pentru multă căutare și miluire ce a avut-o de la Bunea vistier i-a dat să-i fie lui vecini și fiilor lui și s-a luat și un zapis ce a făcut Dumitru vornic la mâinile lor. Iar după aceea, a venit și înaintea părintelui Grigorie mitropolitul și înaintea părintelui Teofil, episcop de Râmnic și a părintelui Efrem, episcop de Buzău și înaintea tuturor boierilor care sunt scriși anume în zapisul lui de au întărit cu alte cărți și cu mare blestem, ca să nu strice nimeni această pomană după moartea lui. Și a făcut și carte cu mare afurisenie a părintele nostru patriarh al Ierusalimului, chir Teofan. Și a tot ținut Bunea vistier cu bună pace.

Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, iar vecinii care sunt mai sus-scriși, iarăși s-au sculat cu pâră la divan, spunând că nu s-au vândut vecini lui Dumitru vornic în zilele lui Mihail voievod, ci le-a făcut lor silă și au vândut numai ogoarele fără ocini și au cerut și lege de la divan. Întru aceea, Bunea vistier le-a dat lege 12 boieri pe răvașe domnești de au jurat cu legea lor la zi. Astfel, întru aceea, Bunea vistier, văzând el că vecinii au jurat strâmb, a luat dinaintea domniei mele din divan lege peste lege, 24 boieri pe răvașe domnești. Astfel, când a fost la zi și la soroc, Bunea vistier a venit înaintea domniei mele în divan cu legea deplin, 24 boieri. Și nici așa nu s-a lăsat, ci a scos Bunea vistier toate cărțile în divan: cartea lui Mihail voievod de cumpărătură și cartea lui Șerban voievod și cartea lui Radul voievod și zapisul lui Dumitru vornic și am adevărit și domnia mea cum au jurat strâmb acei 12 megieși. Și a venit Bunea vistier și a jurat cu acei 24 de boieri și au rămas vecinii de lege. Iar după aceea, dacă a jurat Bunea vistier cu boierii, atunci au venit și acei 12 megieși jurători de au mărturisit și au spus că au jurat strâmb, ca să nu cadă la pradă, iar domnia mea, am trimis atunci de i-a prădat, cum este legea și au rămas să-i fie lui vecini în veci.

Și iar să-i fie lui Bunea vistier ocina care se cheamă Grădiștoară, care este aleasă și cu semne, ocină la Albași și cu vii, care ocină a cumpărat-o Dumitru vornic de la jupanița Maria de mai înainte vreme, ci iarăși a dat-o lui Bunea vistier și cu zapis de la mâna lui ca să-i fie lui de ohabă și fiilor lui.

Și iar a cumpărat Bunea vistier ocina la Grădiștea de Jos din partea Mogoșăștilor de la Mogoș cel bătrân din Budeni și de la popa Andreico și de la Mihalache din Copăceni și de la Micul din Budeni și de la Stănilă din Mogoșești și de la Stan și de la Voico al lui Mușat și de la Frânarul, 60 stânjani, pentru aspri [...] ¹ și de la Voicilă din Mogoșești și de la Badiul din Budeni și de la Florea cu fratele lui, Necula și de la Obială și Marco din Brăniștari, 60 stânjani, pentru aspri [...] ¹ gata și de la Radul cel bătrân din Mogoșăști, 30 stânjani, pentru aspri [...] ¹ gata.

Și iar a cumpărat Bunea vistier o vie de la Stan Bârcociu, care vie este lângă via lui Frânarul și cu partea lui toată de ocină din Albași, pentru aspri [...] ¹ gata.

Și iar a cumpărat Bunea vistier 1 vie de la Mogoș din Budeni, care vie a fost a lui Stănilă, lângă via lui Frânarul și cu toată partea lui de ocină din Albași, pentru 400 aspri gata.

Și iar a cumpărat Bunea vistier de la Stancul și de la fratele său toată partea lor de ocină din Albași și cu via lor, pentru 350 aspri gata.

Și iar să-i fie lui Bunea vistier o vie a lui Ionașco, care vie se împarte cu Neagoe pârcălabul, pentru că Bunea vistier a dat lui Ionașco altă vie la Budeni, vie pentru vie.

Și iar să fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Bunea al doilea vistier, satul Ioneștii, din județul Vlașca, lângă Călugăreni, tot satul cu tot hotarul, din hotar în hotar și cu tot venitul și cu toți vecinii. Însă vecinii să se știe, anume: Cârstea cu fiii lui și Stoica, fratele lui Cârstea, și Mihai și Stoian și Dobre și Vladul, fratele lui Stoian și [...] ¹, fiul lui Cârstea și cu fiii lor, pentru că acest sat Ioneștii cu vecinii mai sus-scriși l-a cumpărat Bunea vistier de la Sultana, fiica jupânesei Samfira și de la bărbatul ei, Dragul postelnic din Togozeni, pentru 28 000 aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapisul lor de vânzare la mâna boierului domniei mele, Bunea vistier, cu mulți boieri martori.

Și iar să-i fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Bunea al doilea vistier, jumătate de sat din satul Zăvoiul, din județul Vlașca, de peste tot hotarul și cu vecinii, anume: Moș cu fiii lui și cu Balea cu fiii lui și Lupul cu fiii lui și Mușat cu fiii lui și Ivul cu fiii lui și Dan, fiul lui Radul, cu fiii lui, pentru că acești oameni au fost cnezi cu ocinele lor, iar când a fost acum în zilele domniei mele, ei au venit de bunăvoia lor și s-au vândut boierului domniei mele, Bunea vistier, să-i fie lui vecini și cu jumătate de ocină de peste tot hotarul satului Zăvoiul. Și au luat toți banii în mâinile lor, însă: Moș cu fiul lui, Balea, pentru 5 000 aspri și Balea cu fiii lui, Ionașco și Mușat și Andreiu, pentru 5 000 aspri și Lupul cu fiii lui, Lupul, pentru 3 600 aspri și Mușat cu fiul lui, Ivan, pentru 3 600 aspri și Ivul cu fiii lui, Balea, Stan, Măican, Țigan, pentru 5 000 aspri și Dan, fiul lui Radul, pentru 2 600 aspri. Și s-au vândut de bunăvoia lor să fie vecini. Și am văzut domnia mea și zapis la mâna lui Bunea al doilea vistier cu mulți boieri martori.

Și iar să fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Bunea al doilea vistier, satul Trușeștii, din județul Teleorman, tot satul cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii. Însă vecinii să se știe, anume: Oprea cu fiii lui și Dinea cu fiii lui și Albul cu fiii lui și Mușat cu fiii lui și Dumitru cu fiii lui și Crăciun cu fiul lui și Mihăilă cu fratele lui, pentru că acești numiți oameni au fost toți oameni cnezi și cu ocinele lor. Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, ei au venit de bunăvoia lor de s-au vândut vecini boierului domniei mele, Bunea al doilea vistier. Însă a luat bani fiecare pe capul lui, însă: Oprea cu fiul lui, Pârvul, 4 200 aspri și Dinea cu fiii lui, Oană și Stan, 5 200 aspri și Albul cu fiii lui, Tudor și Oancea, 5 200 aspri și Mușat cu fiul lui, Ivan 3 600 aspri și Dumitru cu fiul lui, Manta, 3 800 aspri și Crăciun cu fiul lui, 2 600 aspri și Mihăilă cu fiul lui, Mirea, și cu fratele său, Pârvul, pentru [...] ¹ aspri și Alipie din Foiești cu ocina lui de acolo și cu fiii lui, pentru [...] ¹ aspri și de la Gherghe cel bătrân ocina fără vecini, pentru 4 000 aspri și de la femeia lui Gherghe cel bătrân ocina, pentru 4 500 aspri și de la

Ghinea ocina lui, pentru 2 300 aspri și de la Stanciul ocină, pentru 900 aspri și de la Stanciul Clătescul toată partea lui de ocină, pentru 2 700 aspri. Și am văzut domnia mea și zapisele de vânzare ale acestor mai sus-scriși oameni la mâna boierului domniei mele, Bunea al doilea vistier.

Și iar să fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Bunea al doilea vistier, ocină și vecini în satul Șovărăștii, din județul Teleorman de pe Nanov, însă jumătate de sat din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Vâlcul logofăt, tatăl lui Bunea vistier, de la Radul, fiul lui Miho, pentru [...]¹ aspri gata.

Și iar să-i fie lui ocină în satul Șovărăștii, 80 stânjeni, pentru că a cumpărat Bunea vistier de la Usten din Șovărăști, pentru [...]¹ aspri gata.

Și iar să-i fie lui 2 vecini, anume: Albul cu fratele lui, Dragomir, și cu fiii lor și cu toată partea lor de ocină din Comiși, pentru că s-au vândut ei singuri vecini lui Bunea vistier, pentru 5 200 aspri gata.

Și iar să fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Bunea vistier, ocină la Vâlcana, din județul Dâmbovița, din sus de Târgoviște, însă partea lui Danciul toată și partea lui Stan toată, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și cu livezile și de peste tot hotarul și cu vecinii, pentru că această mai sus-zisă ocină de la Vâlcana a cumpărat-o Vâlcul logofăt, tatăl lui Bunea vistier, de la Spinciul cel bătrân din Târgoviște, pentru 14 000 aspri gata, în zilele lui Radul voievod în primul rând <de domnie>. Iar Spinciul, el încă a cumpărat această ocină de la Danciul și de la Stan din Vâlcana de mai nainte vreme, însă de peste tot hotarul, cum au ținut și alți boieri în sat. Și a tot ținut Vâlcul logofăt cu bună pace de peste tot hotarul, cum este mai sus-scris, până ce a fost el în viață. Iar după aceea și fiul lui, Bunea vistier, a tot ținut cu bună pace de pretutindeni, fără nici o ceartă, iar când a fost acum în zilele domniei mele, după moartea lui Spinciul și după moartea lui Vâlcul logofăt, s-a ridicat cu pără Oprea postelnic și fratele său, Cârstea din Săteni, fiii lui Vintilă logofăt, spunând că au vândut Danciul și Stan părțile lor de ocină de la Vâlcana numai în siliștea satului și cu livezile îngrădite, iar din câmp și din pădure și din apă n-au avut, nici n-au vândut lui Spinciul. Iar Bunea vistier, el s-a plâns cum a avut și din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pârât de față. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Bunea vistier lege 12 boieri pe răvașe domnești, ca să cerceteze și să adeverească și să jure dinspre Oprea postelnic și Cârstea din Săteni: au avut Danciul lui Stan în câmp și din pădure și în apă sau nu?

Întru aceea, acești mai sus-zisi boieri jurători, ei s-au strâns împreună și au mers acolo în satul Vâlcana și au strâns pe toți bătrânii satului, de față fiind și Oprea postelnic și Cârstea. Și au pus acești boieri pe megieși la jurământ ca să spună ei cum știu cu sufletele lor. Întru aceea, megieșii toți, cu mari cu mici, au

mărturisit cu sufletele lor că au avut Danciul și Stan în câmp și în munte și în apă și de peste tot hotarul. Astfel și pe lângă toate acestea Bunea vistier a scos și un zapis al lui Danciul de vânzare lui Spinciul, cum că a vândut toată partea lor de ocină de peste tot hotarul să le fie lor de dedină, care zapis nu s-a arătat înaintea acelor 6 boieri pe care i-a luat Spinciul, cum a mărturisit și un boier din acei 6 boieri, anume Ivan. Astfel, întru aceea, acești mai sus-ziși boieri jurători, ei au cercetat și au venit înaintea domniei mele la divan cu om domnesc, anume Stanciul al doilea portar, la sfânta biserică de au jurat cum au găsit și cu sufletele lor ca să țină Bunea vistier peste tot hotarul câtă ocină și vecini scriu și zapisele de cumpărare ale lui Bunea vistier. Și astfel au rămas Oprea postelnic și Cârstea de lege și de judecată. Și am văzut domnia mea amândouă răvașele domnești și cartea acestor 12 boieri jurători la mâna lui Bunea vistier. Iar după aceea, singuri Oprea și Cârstea, ei încă au mărturisit astfel că Danciul și Stan au avut ocină de peste tot hotarul Vâlcanei, ci numai l-a oprit pe Stanciul din câmp și din pădure și din apă cu viclenie, cum a mărturisit și Vintilă logofăt la moartea lui și cu limba lui.

Și iar să fie jupanului Bunea al doilea vistier niște vecini, anume: Stoica și Stroe și Ion și Radul și Albul, fiul lui Neacșul și Micul și Dumitru croitor și cu toți fiii lor, pentru că acești mai sus-ziși vecini au fost toți cnezii. Iar după aceea, ei singuri cu bunăvoia lor s-au vândut vecini cu toți fiii lor lui Bunea vistier, însă numai capetele lor și ale fiilor lor, fără ocină. Și au luat ei aspri gata în mâinile lor, însă: Stoica cu fiii lui a luat 2 800 aspri gata și Stroe cu fiii lui, 3 000 aspri și Ion cu fiii lui, 2 600 aspri și Radul, ginerele lui Neagul, cu fiii lui, 3 000 aspri și Albul cu fiii lui, 3 000 aspri și Micul cu fiii lui, 3 700 aspri și Dumitru croitorul cu fiii lui, 3 700 aspri. Și iarăși Stan, fiul lui Costea din Brănești, cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Brănești, pentru 5 200 aspri și Moga din Brănești cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Brănești, pentru 5 400 aspri și Ianotă din Brănești și cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Brănești, pentru 1 000 aspri și Cârștian din Șotânga și cu fiii săi și cu toată partea lui de ocină din Șotânga, pentru 3 700 aspri, pentru că acești mai sus-ziși oameni s-au vândut vecini ei singuri lui Bunea vistier de bunăvoia lor și cu zapise de la mâinile lor.

Și iar a cumpărat Bunea vistier 1 vecin, anume Dumitru, cu fiii săi de la Teodosie călugărul din Vlădeni, pentru 1 800 aspri, care a fost din satul Bircii și cu zapis de vânzare de la mâna lui.

Și iar să fie lui pan Bunea al doilea vistier o vie în dealul Târgoviștii, pe Valea Voievozii, care a fost a lui Radul, fiul popii Stanciul, nepotul popii Nifon, toată via lui, câtă a fost de dedină a lor și cât a cumpărat de la popa Ivul și cu livada ei, pentru că a cumpărat-o Bunea vistier de la Radul, fiul popii Stanciul, pentru 42 000 aspri gata și pentru o plașcă de grana, prețul ei 2 000 aspri și cu zapis de vânzare de la mâna lui.

Și iar să-i fie lui Bunea vistier casele socrului său, Paraschiva logofăt din Târgoviște, care sunt lângă casele lui Apostol portarul și lângă casele [...] ¹ și cu

pivnițele de piatră și cu grădină și cu tot locul caselor, pentru că le-a cumpărat Bunea vistier de la cumnatul său, Irimia postelnic, pentru [...] ¹ aspri gata și cu zapis de vânzare de la mâna lui.

Pentru aceea, am dat și domnia mea cinstitului și credinciosului boier al domniei mele, jupan Bunea al doilea vistier, ca să-i fie aceste mai sus-zise sate și moșteniri ohabă lui și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după spusa domniei mele.

Iată și martori boieri am pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban și Hrizea mare vornic și Gligorie mare logofăt și Radul mare vistier și Preda mare spătar și Socol mare stolnic și Buzinca mare clucer și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic și Drăgușin mare sluger și Dumitru mare pitar. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt

Și am scris eu, Mihalcea logofăt, fiul lui Paraschiva logofăt, în cetatea de scaun București, luna octombrie 20 zile și de la Adam, trecerea anilor, în anul 7148 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn al Țării Românești.
Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., CXXXI/11.

Orig. slavon, perg. (78 × 68), sigiliu atârnat, căzut; inițialele sunt ornate cu auriu și alte culori, în frontispiciu ornamente, stema țării; în ornamentele ultimului cuvânt al monogramei apare numele *Bogza*, probabil cel al miniaturistului; cu trei trad. rom.

Alte trad., *ibid.*, ms. 129, f. 52–57.

Frag. text slav, Venelin, *Vlaho-Bolg.*, p. 306–311; rez., Aricescu, *Indice*, I, p. 43, nr. 543.

¹ Loc alb în orig.

² Ad. interlinear

³ **КАА.**

Adecă eu, Gligorie sin Păun, dimpreună cu soția mea, Mariia, dăm zapisul mieu la mâna Oanci<i> din Izvorani, precum să știe că i-am vândut o grădină de pruni din siliște din Valea Izvoranilor, din drumul cel mare, care grădină este alături cu grădina care am cumpărat de la Soare al uncheași Voicului. Și o-am¹ vândut în bani gata taleri 5 pol, grădină aleasă, precum merge lungul stânjeni 27, în lat stânjeni 12 la drum, și din sus 12. Și o am vândut de a mea bunăvoie și de nimini silît și cu știrea altor vecini, ca să-i fie lui moșie stătătoare în veci.

почитеннаго волѣрин господства ми Радѣл лѡгѡфет, ѡн ест донесил пред господства ми вѣса закона заплѣно и заклек ест на църквѣ, храм Свѣти Димитріе ѡ махалаѡа попа Їѡан Гончѣ, със рѣцѣми по Свѣта Евангѣліе, како ест бил вечинѣ ѡт Бѣдеци за дѣдїно, нѣст бил раба, анѣ ест ходил съ ласканїе такоже да ѡтекает за вечинїе. И бил ест исправник на клетвѣ волѣрин господства ми, Чернат вел портар. Таже, ест встал Параскиѡа ѡт закона и ѡт сѣжденїе ѡт пред господства ми и съм послал господство ми тере сѣт пленил по теѣ ѡ клетовци Параскиев, тере ест вѣзимал ѡт на єдинога по ѡ волови, почто радї сѣт заклет крив.

Сего радї, дадох съм господство ми почитенном волѣринѣ господства ми жѣпан Радѣл бивше вел лѡгѡфет, такоже да мѣ ест того человекѣ Параскиѡа више пис със сынови его вечини дѣдїно и вѣ ѡѣав, сыновом и видком и прѣвнѣчетом. И не ѡт когаждо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїи поставих господство ми: жѣпанѣ Ѳеѡдѡсїе вел бан Кралевскїи и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Глигорїе вел логофет и жѣпан Радѣл вел вистїар и жѣпан Преда вел спѣтар и жѣпан Бѣзинка вел ключер и жѣпан Сокол вел столник и жѣпан Радѣл вел комис и жѣпан Бѣчина вел пехарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

И написах азъ, Лепѣдат лѡгѡфет, вѣ настолни граду Бѣкѣреци, мѣсеца ѡѣтомвріе кѣ дњи и ѡт Ядама до нынѣ вѣ сего писанїе, теченїе лѣтом, вѣ лѣт зрми, лѣта Господна аѣлѣ.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю Божїею господинѣ.

Їѡ Матею вѡиводѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, Radul fost mare logofăt din Hierăști și cu fiii lui, căți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie lui un vecin, anume Paraschiva, din sat din Budești, din județul Pfov și cu fiii lui, căți va avea, fără Anghel, fiul lui Paraschiva, care a fost rob, pentru că acest vecin Paraschiva cu fiii lui, el a fost vecin din sat din Budești, de dedină încă dinainte vreme.

Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Paraschiva a ridicat pără înaintea domniei mele și a venit de s-a pârât de față cu cinstitul boier al domniei mele, jupan Radul logofăt. Și așa pără Paraschiva în divan că a fost rob, ca să scape de vecinie. Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am dat domnia mea lui Paraschiva lege 6 oameni buni pe răvașe domnești, ca să jure că nu a fost vecin, ci a fost rob. Astfel, când a fost la zi și la soroc, Paraschiva a jurat cum că a fost robit în Țara Turcească.

Iar după aceea, cinstitul boier al domniei mele, jupan Radul logofăt, el nu s-a lăsat așa, pentru că știa că nu a fost rob, ci a luat înaintea domniei mele lege peste legea lui Paraschiva, 12 boieri pe răvașe domnești, scriși toți pe nume. Astfel, când a fost la zi și la soroc, iar cinstitul boier al domniei mele, Radul logofăt, el a adus înaintea domniei mele toată legea deplin și a jurat în biserică, hramul Sfântului Dimitrie din mahalaua popii Ioan Goicea, cu mâinile pe Sfânta Evaghelie, cum că a fost vecin din Budești de dedină, nu a fost rob, ci a umblat cu înșelăciune ca să scape de vecinie. Și a fost ispravnic la jurământ boierul domniei mele, Cernat mare portar. Astfel, a rămas Paraschiva de lege și de judecată înaintea domniei mele și am trimis domnia mea de a prădat pe acei 6 jurători ai lui Paraschiva, de au luat de la fiecare câte 6 boi, pentru că au jurat strâmb.

Pentru aceea, am dat domnia mea cinstitului boier al domniei mele, jupan Radul fost mare logofăt, ca să-i fie acel om mai sus-scris, Paraschiva, cu fiii lui, vecini dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizia mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna octombrie 22 zile și de la Adam până acum, la această scriere, trecerea anilor, în anul 7148, anul Domnului 1639.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

BAR, Doc. ist., DCXLI/172 a, b.

Orig. slavon, perg. (31 × 21,5), sigiliu mijlociu timbrat; cu o trad. modernă.

234

1639 (7148) octombrie 23

† Scris-am eu, Mihăilă din Glod și cu soțul meu, Anca, și cu fiii miei: Axentie și Merdarie, la mâna părintelui Meletie, cum se fie de mare credință că i-am vândut o vie de la Bunești, drept ughi 15 bani gata în mâinile noastre. Carea vie easte den sus de margine lângă viaa lui Stanislavu croitoriului și cu levade și cu pomi în poalele viei și cu locu sterp în vârful viei. Și o am vândut de bunăvoia noastră, de nime nevoiți și cu știrea tuturor megiișilor, ca să-i fie ocină de moșie și ohabnică în véci.

Iară cine se va ispiti să strice această tocmală a noastră ce scrie acest zăpis, au dentru feciorii noștri, au dentru nepoți, au dentru strenepoți, au fie din ce rudă a noastră, au dentru streini, să fie tricleat și procleat și anatema și să fie afurisit de 318 oteți ije vă Nichei, într-un loc cu Iuda și cu Arie.

Și mărturii sânt: Mitrea suljer ot Mihăiești și Vladul postelnic ot Bârsești și Ișvan stolnic ot Câ<i>nești și Franța ot Păușești și Matei logofăt ot Cacova și Todori logofăt ot Doba și mulți megiiăș și omeni buni și bătrâni.

Și derept mai mare credință, pus-am și pecețile nostre, ca să se știe.

Pis measeța octomvrie 23 dni, vă leat 7148 <1639>.

Eu Tudor logofăt ot Doba

Eu Mihăilă ot Glod

Eu Franța ot Păușăști¹.

DANIC, M-rea Govora, XVII/8.

Orig. rom., hârtie (29,9 × 20,1), 2 sigilii inelare în fum.

Copii *ibid.*: mss. 234, f. 300v–301; 447, f. 382v; 463, f. 123; SJAN, Vâlcea, Ms. 146, f. 133.

EDIȚII: Ionescu, *M-rea Govora*, p. 41.

¹ Semnături autografe.

235

1639 (7148) octombrie 23

† Милостією Божією, Їв Матеи Басараба ввеввдъ и господинъ. Пишет господарство ми la voi, satul Bistrița, carii sânteți den partea lu Dumitrașco clucer den Spinéni. Cătră aceasta vă dau în știre domnia mea să știți că v-am cumpărat domnia mea de la Dumitrașco clucer, de sânteți pre seama domni<i>i méle. Și am miluit domnia mea cu voi sfânta mănăstire Tismeană, ca să fie domni<i>i méle pomeană, ce de acum înaintea nu va avea niminili treabă cu voi, fără numai sfânta mănăstire Tismeană, unde v-am dat domnia mea.

Și după aceasta, înțeles-am domnia mea cum v-aț și răsipit pentru bogate nevoi și greutăți. Deci, deaca veți vedea ceastă carte a domni<i>i méle, iar voi să căutați să vă strângeți toți, carii de pre unde veți fi, la urmă și la locul vostru. Și, deaca vă veți strânge, să veniți unul dentru voi aici la domnia mea, că-m voi face domnia mea milă cu voi și vă voi căuta de rându și de dreptate și de greul vostru, de viți putea trăi și voi, cum va fi puterea voastră, numai să vă strângeți toți curând. Aceasta v-am scris domnia mea.

Инако да нѣст. И исправник, саам рече господарства ми.

Пис охтомвриѣ кѣ днь, лѣт 7148 <1639>.

† Въ Законѣ повѣлаѣ Господь Богъ сыновомъ Їсраелевомъ на всѣко лѣто десествовати елика аще стежить и съ ведецій свѣтыхъ Богъносни штыцы и апостоли съвещаше, на помощы на благодѣтелствомъ дѣшамъ нашимъ и прѣдаше намъ, на посладній чедомъ ихъ, швы молитвоа и бдѣніе и постомъ, швы милостинѣми и покааніе шгрѣвати се шт въсѣкыхъ зль и съ въсѣкомъ вѣрѣа да готови бѣдимъ оуслышати шн гласъ: „Прійдѣте къ Мнѣ въсѣхъ трѣждаещимъ са шбрѣмени и азъ ѓ покои вы; прійдѣте благословеніе штыца Моего наследдите оуготованомъ вамъ царство, шт Слѣженіа Мирѣ, възалкашъ бо са и дасте Ми шасты, възжеждашъ и напоисте ма, наго бѣхъ и шдеаєте Ма, боленъ бѣхъ и посѣсти Ма, странень бѣ<х> и въведости Ме, въ темници бѣхъ и прійдосте къ Мнѣ”.

Сеже и азъ, благовѣрныи и благочистивій и Христолюбивыи и самодръжавныи, Їѡ Матею воевода, видкъ великаго и прѣдобраго, стараго, покойниѣи Їѡ Басараба воевода, господарь въсѣи Земле Влашкоє, сеже въспомѣнѣхъ и господство ми слово Давида пророка <и> царѣ, глаголеца: „Блажени имѣже шт пѣстише са безаконіе имѣже прикрише са грѣси”; „Блажень моу же емоу же не въ мѣнитъ Господь грѣха”; <и пакы>: „Имѣже швразомъ жѣлаетъ елени на источники водніе, сице шжелаетъ дѣша моя къ Тебѣ Боже”. И пакыхъ, такоже заповѣда самъ Христа и рече: „Бѣдите милостивыи такоже и азъ”; и прочалъ: „Блаженни милостивійи такоже тыи помилованъи бѣдетъ”.

Тѣмъ же потѣщахомъ са и господство ми елико по силѣ нашемъ, възделѣхомъ оутвѣрдите и покрѣпити и даровахъ господство ми съи въсѣхъчистныи благо швразныи и прѣдъ почитанни, еже надъ всѣми честіію даровъ настоещыхъ, сіе хрисовѣа господство ми, свѣтомъ вожествнѣи монастырь зовемомъ Тисмѣна, идѣ же естъ храмъ чистное Оуспеніе Богородице и чиснѣишомъ штыцѣ егѣмена Григоріе, соуцій наставникъ свѣтѣи шбитѣлисеи и въсѣмъ иннокомъ шщежителемъ въ свѣтомъ монастырѣ, такоже да мѣ естъ свѣтѣи монастырѣ выше реченна шчинѣи и вечини въ село ѓ Рогова, шт сѣдство Мехѣдинци, шваче половино за село, делъ волѣринъ господства ми Радѣловъ банѣа Бѣзескѣа, дѣла его въса, шт полю и шт шѣма и шт вода и шт виноградїи и съсъ вечини и шт седалище селовъ шт посвѣдїи, варе елика се штетъ избратъ, шт предъ¹ въсомъ хотаромъ, по старе хотаре и вѣлѣсе. Понеже покѣпилъ господство ми сіа половино за село шт Рогова съсъ вечинійи и съсъ въсъ ходоккомъ шт надъ Радѣлъ банѣа Бѣзескѣа и шт сыни его, за ѣги ѣ аспри готови и единъ атлазѣ, съсъ записъ шт рѣка его за проданіе и съсъ въсѣхъ волѣрїи шт двора господства ми сведѣтелїи написани ѓ записъ, како продавалъ естъ Радѣлъ банѣа

Бѣзскѣла ѡн за негова доброволю крома, ни една силостію, със ѡзнаніа сыновим его, на вѣса порѣденіем его, на волѣром ѡт ѡколном местов.

И пак да ест свѣтѣки божественѣки монастырѣ Тисмѣна выше пис ѡчинѣ и вечини въ село ѡ Бистрица, ѡ сѣдство Мехединци, али половино за село, дел Дѣмитрашков ключер, сынѣ Предев ключер Цѣнцѣрѣнѣла, дел его вѣсах ѡт поле и ѡт шѣма и ѡт вода и със вечини и със лозіе и със броді за водиницѣ и ѡт седалище селов, ѡт посвѣді, варе елика се хѣтет избрат, ѡт по вѣсом хотаром, по старе хотаре и велѣсе. Понеже съм покѣпил господство ми половино за село ѡт Бистрица със вечиніи и със вѣс ходоком, ѡт над Дѣмитрашко ключер ѡт Спинѣни и ѡт сыны его, за ѣ аспири готови. Продал ест ѡн за негова доброволю, без ни едно силостіе ѡт ни хѣто, със ѡзнаніе сыновим его и а вѣсах родницем его и със запис ѡт рѣка его за проданіе и със вѣсих волѣрїи диваном сведѣтеліе написани ѡ запис, велициже и мали, такоже да ест господства ми дѣдїнѣ.

И потом, господство ми, ако съм покѣпил сіе више реченне села, а господства ми съм оу милостїивихом сїю тере съм дал и помиловал и приложихом господство ми сїе села ради помѣна въ свѣта монастыр Тисмѣна, храм ѡспеніе Богородице, село Рогова половино и село Бистрица пакиже половинѣ със вечиніи и със вѣс ходоком, такоже да вѣдет господства ми и почившим родителіем господства ми вечное вѣспоминаніе, а свѣтомѣ монастыр Тисмѣна даю ест ѡчинѣ дѣдїно и въ ѡхав и ѡкрѣпленіе, а божественым инноком въ пицѣ. И не ѡт когождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Ещеже и закланіе поставлю господства ми: кого изберет Господѣ Богѣ ѡт братїи наши бити господарѣ Земле Влашкоє въ слѣднас или ѡт сѣрдчнаго плода господства ми или ѡт сѣродника наших или погрѣсах наших или ѡт инноплеменикѣ, милюстиви съ именим Божїю да аще почитет и да поновит и ѡтвердїт сїю хрисовѣла господства ми, того Господѣ Богѣ да га почитет и да съ хранит въ господва его и а въ вѣдещых вѣцах дѣша его. Ащелиже не почитет и не поновит и не ѡкрѣпит сїе хрис<ов>ѣла господства ми, анѣ поперет и разорет и исхавит и за вѣре<те>ніе вставит милованіе и помѣна господства ми, того да ест трѣклет и анаѣема и афоресан ѡт тїи свѣти ѡтеци иже въ Некеи и да имат чѣстїю съ Іѣда и със Ірїа и съ инними невѣрнѣи іѣдеи, иже вѣзѣпица над крѣв Господа Бога и Спаса нашего Іисуса Христа и рекѣт „вѣзми, вѣзмих и распенї Его и крѣв Его над ных и над чеда их“, ест и вѣдет въ вѣки, амынѣ”.

Сеже оубо и сведѣтелїи поставлѣем господство ми: жѣпан Ѡевдосїе великїи банѣ Кралевскїи и жѣпан Хризѣ вел дворник и жѣпан Глигорїе вел логофет и жѣпан Радѣл великїи вистїар и жѣпан Преда вел спатар и жѣпан Бѣзинка вел

ключер и жѣпан Сокол вел столник и пан Радѹл вел комис и пан Вѣчина вел пехарник и пан Костандин вел постелник. И исправник, [...]²

И написах азъ, Лепѣдат логофет, въ настоли граду Бѣкѣрци, мѣсеца вктоврїе кѣ дѣни и ѡт Сѣзданїе Мира, прѣваго чловека Адама, до нынѣ, теченїе лѣтом, въ лѣт 737ми, лѣта Господна 747 [...]².

† Іѡ Матею воеводѣ, милостїю Божїю господинѣ.

Іѡ Матею воеводѣ <m.p.>

† În lege a poruncit Domnul Dumnezeu fiilor lui Israel ca în fiecare an să dea zeciuiala din câte agonisesc și aceasta știind sfinții părinți purtători de Dumnezeu și apostoli ne-au vestit, spre ajutorul și binefacerea sufletelor noastre și ne-au dat nouă, celor de pe urmă copii ai lor, ca unii prin rugăciune și priveghere și cu post, alții cu milostenie și cu pocăință să ne curățim de tot răul și cu toată credința să fim gata să auzim acel glas: „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni; veniți binecuvântații părintelui Meu de moșteniți împărăția pregătită vouă de la Facerea Lumii, căci am flămânzit și Mi-ați dat să mânânc, am însetat și Mi-ați dat să beau, am fost gol și M-ați îmbrăcat, am fost bolnav și M-ați îngrijit, străin am fost și M-ați primit, în temniță am fost și ați venit la Mine”.

Iată și eu, binecredinciosul și binecinstitorul și de la Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Matei voievod, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod, domn a toată Țara Românească, mi-am adus aminte domnia mea de cuvântul lui David proroc <și> împărat, care spune: „Fericiți cei cărora li s-au iertat fărădelegile și cărora li s-au acoperit păcatele”; „Fericit bărbatul căruia nu-i socotește Domnul păcatele”; <și iarăși>: „în ce chip dorește cerbul izvoarele de apă, astfel dorește sufletul meu către Tine, Doamne”. Și iarăși, precum însuși Hristos pomenește și spune: „Fiți milostivi ca și Mine”; și alta: „Fericiți cei milostivi căci aceștia se vor milui”.

Pentru aceea m-am străduit și domnia mea, cât a fost pe putința noastră, de am dorit să întărim și să împuternicim și am dăruit domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daniel, acest hrisov al domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Tismana, unde este hramul cinstita Adormire a Născătoarei de Dumnezeu și cinstitului părinte egumen Gligorie, care este nastavnic sfântului lăcaș și tuturor călugărilor care locuiesc de obște în sfânta mănăstire, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zisă ocină și rumâni în sat în Regova, din județul Mehedinți, însă jumătate din sat, partea boierului domniei mele Radul banul Buzescul, partea lui toată, din câmp și din pădure și din apă și din vii și cu vecini și din siliștea satului de peste tot, oricât se va alege, de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne. Pentru că a cumpărat domnia mea această jumătate de sat din Regova cu vecinii și cu tot venitul de la Radul banul Buzescul și de la fiii lui, pentru 400 ughi aspri gata și un atlas, cu zăpis de la mâna

lui de vânzare și cu toți boierii de la curtea domniei mele martori scriși în zapis, cum a vândut Radul banul Buzescul el de a lui bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea fiilor lui, a toată rudenii lui <și> a boierilor din jurul locului.

Și iar să fie sfintei dumnezeieștii mănăstiri Tismana mai sus-scrisa ocină și vecini în sat în Bistrița, în județul Mehedinți, însă jumătate de sat, partea lui Dumitrașco clucer, fiul lui Preda clucer Țânțăreanu, partea lui toată din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și cu viile și cu vaduri de moară și din siliștea satului de pretutindeni, oricât se va alege, de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne. Pentru că însumi domnia mea am cumpărat jumătate de sat din Bistrița cu vecinii și cu tot venitul, de la Dumitrașco clucer din Spineni și de la fiii lui, pentru 50 000 aspri gata. Și a vândut el de bunăvoie lui, fără nici o silă de la nimeni, cu știrea fiilor lui și a toată rudenii lui și cu zapis de vânzare de la mâna lui și cu toți boierii divanului martori scriși în zapis, mari și mici, ca să fie domniei mele dedină.

Iar apoi, dacă a cumpărat domnia mea aceste mai sus-zise sate, iar domnia mea încă m-am milostivit de am dat și am miluit și am adăugat domnia mea pentru pomană aceste sate sfintei mănăstiri Tismana, hramul Adormirea Născătoarei de Dumnezeu, satul Rogova jumătate și satul Bistrița iarăși jumătate cu vecinii și cu tot venitul, ca să fie domniei mele și cinstiților părinți ai domniei mele veșnică pomenire, iar sfintei mănăstiri Tismana să-i fie ocină dedină și de ohabă și de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: pe cine va alege Domnul Dumnezeu din frații noștri să fie domn al Țării Românești în urma noastră sau din rudele domniei mele sau din neamul nostru sau după greșeala noastră din alt neam, vă rog în numele lui Dumnezeu să cinstiți și să înnoiți și să întăriți acest hrisov al domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l miluiască și să-l păzească în domnia lui și în veci să fie sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci îl va călca și îl va nimici și va strica această milă a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și anathema și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți necredincioși iudei, care au strigat asupra sângelui Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos: „luați-L, luați-L și răstigniți-L și sângele Lui asupra noastră și asupra copiilor noștri”, care este în veac, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare stolnic și pan Radul mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic [...]².

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna octombrie 29 zile și de la Facerea Lumii, a primului om Adam, până acum, trecerea anilor, în anul 7148, anul Domnului 163[...]².

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Tismana, LII/1.

Orig. slavon, perg. (58,5 × 38), sigiliu atârnat, căzut, cu șnur de mătase (galbenă, roșie, verde, ivorie) împletit; cu o trad. modernă.

Alte trad., *ibid.*, mss.: 330, f. 86–87; 337, f. 39–41; 1117, f. 15–17.

¹ чрез.

² Loc alb în orig.

238

1639 (7148) noiembrie 5

Adecă eu, Danciul snă popei Oprei ot Drăghinești, dat-am zapisu nostru la mâna dumnealui jupân Gherghe biv vel agă, precum să să știe că i-am vândut dumnealui toată partea mea de moșie de la Drăghinești din sudstvo Vlașca, pe apa Drâmbovnicului, drept aspri 2 000. Care această moșie să numește din moșul ce să cheamă Rămănescul, dupe cum să numește în hrisovul lui Mateiu vodă. Care această moșie în este vechie moștenitoare de la neamul meu.

Și iar am mai dat dumnealui agăi Gherghe un loc din siliștea satului Drăghinești, care și eu l-am luat de la Vâlcăni Groza pentru o vie drept aspri 1 100. Și iar am mai dat dumnealui agăi Gherghe partea mea de moșie de la Ciunteasca, preț de ughi 5.

Care aceste părți de moșie toate le-am vândut agăi Gherghe, însă dându-le dumnealui cu prețul lor, drept banii răscumpărării mele de rumânie, pentru că eram dumnealui rumân din zilele lui Leon voievod.

Iar când a fost acum în zilele prea luminatului nostru domnu Io Mateiu Basarab voievod, eu m-am răscumpărat de rumânie și cu feciorii miei, care i-am dat dumnealui și bani și părțile aceste de moșii, ce scriu mai sus iar drept bani. Și noi am rămas oameni slobozi, că să nu mai aibă dumnealui de acum nainte nici o treabă. Iar aceste părți de moșie, care le-am vândut noi dumnealui, să aibă a le stăpâni în veac și dumnealui și coconii dumnealui.

Și cându am făcut acest zapis, fost-au mulți megiiși măr<tu>rie.

Și pentru mai adevărată credință, ne-am iscălit mai jos și am pus și degetile, ca să se crează.

Noiemvrie 5 dni, leat 7148 <1639>.

Eu, Danciul snă popei Oprei. Eu, Mihalcea căpitan ot Mârșă, martur. Eu, popa Aldea din Trestenic martur. Eu, Frățilă iuzbașa ot Poiani martur. Eu, Ursu martur. Eu, Ion fustaș ot Târgoviște martur. Eu, Șarban ot Sălătruc martur.

DANIC, Ms. 256, f. 656.
Copie rom.

239

1639 (7148) noiembrie 9

Scris-am eu, Necula din Căzănești, al meu zapis să fie la mâna banului Pavlache, cum să se știe că i-am vândut parte de ocină de la Mihail portaru până-n doi ani de voi putea să o răscumpăr, iar de nu o voi putea răscumpăra într-acești doi ani, să fie a lui moșie. Că m-am tocmis de a mea bunăvoie, drept 3 200 de bani gata.

Și mărturie: Radu snă stolnicului Corcodel.

Și am scris eu, Gheorghe postelnic ot Târgoviște, cu voia lui, noiembrie 9, în anul 7148 <1639>.

Popa Radu sunt martor.

DANIC, Ms. 1268, f. 32.
Copie rom.

240

1639 (7148) noiembrie 10

† Adică eu, Radu aprodul și cu frate-miiu, Pârvul aprodul, nepoți lu David din Ciorani, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare¹ credință la mâna dumnealui jupan Dragomir vel armașu, cum să știe că i-am vândut partea² noastră de moșie dân satu, dân Ciorani, dereptul 4 000 bani. Și o am vândut de a noastră bunăvoie, cu știrea tuturor fraților noștri și cu rumâni câți sunt ai noștri, cu toți i-am vândut și cu moșie câtă să va alége³ de préste tot hotarul partea noastră.

Și vânzarea ne-au⁴ fost dinaintea mări<i>i sale, domnu nostru Io Mateiu voievod și dinaintea divanului și a tu<tu>ror boierilor și a mari și a mici. Și i-am dat dumnealui și părțile de moșie, cum să-i hie dumnelui moșie ohabnică și cu toți rumâni noștri, câți să vor alége³ partea noastră dân sat de Ciorani.

Și pântru credința, ne-am⁵ pus pecețile și iscăliturile.

Pis noiembrie 10, vă leat 7148 <1639>.

Eu Radu aprod

Eu Pârvul aprod⁶.

Muz. Jud. de Ist. și Arh. Prahova, nr. 34/31052.
Orig. rom., hârtie (20,3 × 17,8), 2 sigilii inelare în tuș.

EDIȚII: Marieta Adam-Chiper, *Doc. inedite din arhiva Crețulescu*, p. 360–361.

¹ мартъ.

² паратъ.

³ алѣѣѣ.

⁴ нѣаѣ.

⁵ нѣам.

⁶ Semnături autografe.

241

1639 noiembrie 17

Ignatie, episcop al Râmnicului, primește o danie la moarte pentru Episcopia Râmnicului, din partea lui Chirca paharnicul, niște vite.

Rez. după publicație *BOR*, 1884, p. 243.

242

1639 (7148) noiembrie 26, Târgoviște

† Милостією Божією, Їю Матей Басараба воеводі и господинъ вѣсои Земли
Вггровлахіиское. Дават господство ми сію повеленіи господства ми слоугоу
господства ми, Нѣгоє, сынъ Станков ѡт ѡнѣрел и със сынови си, елицеже Богъ
даровахъ, іакоже да ест емѣ ѡчинѣ ѡ Шефънеци, въ сѣдство Гор Жил, ѡбаче ѡт
половин за село третаго част, ѡт полю и ѡт шѣмѣ и ѡт вода и ѡт брод за
веденицѣ и ѡт планен зовемаго Шефанѣл и ѡт седалищѣ селов и ѡт по вѣс
хотаром, част Казанов, брат Дѣмїтров и Станчул Бѣлѣдрескѣл всахъ и със єдин
вечин, по име Лѣпѣл, сынъ Манчїи и със сынови си, понеже сіа више речена
ѡчинъ, ѡна ест бил Къзанов ѡт на родїтелїе єго, ециже ѡт наюпрежде вѣрѣме и
вѣс дрѣжал със добро мирно. Я потомъ, къда ест бил нынѣ въ дѣни господства
ми, по сѣмрѣтъ Казанов, а сіа ѡчинъ ѡт Шефънеци, ѡна ест ѡстал по разлога
Дѣмїтров и Станчул Бѣлѣдрескѣл, почто радї сыни ѡт тѣлом єго нѣст ѡстал, а
послѣ Дѣмїтрѣл и Станчул, ѡни ест продал сіа ѡчинъ ѡт Шефънеци със вѣс

340

ходоком, како ест више пис и шт по вѣс хотаром слдгѣ господства ми, Нѣгоев, сънь Стаико шт џнгѣрел, за ѣѣ аспри готови и със запис шт рѣка его шт проданіе, със мнози волѣри сведітеліи.

И пак покѣпил слдгѣ господства ми, Нѣгое, шчинѣ ѣ Шефънеци част Бръсецилор всах, шт по вѣс хотаром, шт брод за водениць и шт планен и със вѣс ходоком, шт на монахъ Іѡан и шт на видѣи его, Владѣл постелник и Исак, сынови Предеи ключер шт Бръсеци, раді един кон добръ и аспри готови ѣ и със запис шт проданіе, със сведітеліи написани ѣ запис.

И пак покѣпил Нѣгое шт џнгѣрел шт на Драгомир ѣрекѣтѣл, дел его за шчинѣ шт Шефънеци всах, варе елика изверет се, за ѣ аспри готови.

И пак да ест слдгѣ господства ми, Нѣгое, една виноградаѣ въ дѣлѣл Скорѣи, шбаче въ длѣг шт шбраѣи виноградев Радѣлов, до Валѣ Рѣ и въ широт за две ѣже, шт стар Станѣол пѣкѣрар, за ѣаѣ аспри готови и със запис шт рѣка его.

И пакиже покѣпи слдгѣ господства ми, Нѣгое, шт на Владѣл и шт на Ісак, сынови Предеи ключер шт Бръсеци, един циган, по име Дѣмитрѣ Кѣрки със сынови его, по име: Миерлан и Радѣл и Неделѣ, за ѣіс аспри готови и със запис шт рѣка его, със волѣри сведітеліи.

И пак покѣпи слдгѣ господства ми, Нѣгое и по Стана, циганка Дѣмитрев Кѣрки циганѣл и със две дѣщерех еѣ, шн на Кръѣюн, сънь Бѣичеи шт Неѣоѣѣи и шт на братіи его, за ѣѣ аспри готови, със запис шт рѣками их.

И продадоше шни всиѣ ниѣне шчине и аѣігани шт доброволѣ им, без ни една силост и със ѣзнаніе вѣсѣм волѣром и а меѣіашом шт гор из дол и шт шкрѣст местом.

Сего раді, дах и господство ми слдгѣ господства ми, Нѣгоев, сънь Стаиков шт џнгѣрел, такоже да ест емѣ сіе више речени шчине и аѣігани шт дѣдіне и въ шхав емѣ и сыновом и видком и прѣвидчетом въ вѣки. И не шт коѣждо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведітеліе поставих господство ми: жѣпан Тешѣоѣіе великіи бан Кралевскіи и жѣпан Хриза великіи дворник и жѣпан Глигоріе великіе логофет и жѣпан Радѣл великіи вистітар и жѣпан Преда великіи спатар и жѣпан Бѣзинка великіи ключер и жѣпан Сокол вел столник и жѣпан Радѣл великіи комис и жѣпан Бѣчина великіи пѣхарник и жѣпан Костандин великіи постелник. И исправник, жѣпан Гл[игоріе вел]¹ логофет.

Аз, Дѣмитрѣ логофет, написах въ настолни градаѣ Търговище, мѣсеца носмвріе кѣ дѣни и шт Адама даже до нынѣ, въ сего писаніе, теченіа лѣтом, въ лѣт ѣрми.

† Іѡ Матею воевода, милостію Божію господинъ.
Іѡ Матею воеводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Neagoe, fiul lui Staicu ot Ungurel și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va dăruia, ca să-i fie ocină în Ștefănești, în județul Jiul de Sus, însă din jumătate de sat a treia parte, din câmp și din pădure și din apă și din vadul de moară și din muntele care se cheamă Ștefanul și din siliștea satului și de peste tot hotarul, toată partea lui Cazan, fratele lui Dumitru și al lui Stanciul Bălăurescul și cu un vecin, anume Lupul, fiul Mancii și cu fiii lui, pentru că această mai sus-zisă ocină, ea a fost a lui Cazan de la părintele lui, încă de mai înainte vreme și tot a ținut-o cu bună pace. Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, după moartea lui Cazan, acea ocină din Ștefănești a rămas pe seama lui Dumitru și a lui Stanciul Bălăurescul, pentru că feciori din trupul lui n-au rămas. Iar după aceea Dumitru și Stanciul, ei au vândut acea ocină din Ștefănești cu tot venitul, cum este mai sus-scris și de peste tot hotarul, slugii domniei mele, Neagoe, fiul lui Staicu din Ungurel, pentru 7 500 aspri gata și cu zapis de vânzare de la mâna lor, cu mulți boieri martori.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele, Neagoe, ocină în Ștefănești, toată partea Bârseștilor, de peste tot hotarul, din vad de moară și din munte și cu tot venitul, de la monahul Ioan și de la nepoții lui, Vladul postelnicul și Isac, fiii lui Preda clucerul din Bârsești, pentru un cal bun și aspri gata 200 și cu zapis de vânzare, cu mărturii scrise în zapis.

Și iar a cumpărat Neagoe din Ungurel de la Dragomir Urecheatul, partea lui de ocină din Ștefănești toată, oricât se va alege, pentru 400 aspri gata.

Și iar să-i fie slugii domniei mele, Neagoe, o vie în dealul Scoarții, însă în lung din obrațiile viei lui Radu, la Valea Rea și în lat de două funii, de la bătrânul Stanciul păcurar, pentru 1 400 aspri gata și cu zapis de la mâna lui.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele, Neagoe, de la Vladul și de la Isac, fiii lui Preda clucerul din Bârsești, un țigan, anume Dumitru Curchi cu fiii lui, anume: Mierlan și Radul și Nedelea, pentru 10 200 aspri gata și cu zapis de la mâna lor, cu boieri martori.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele, Neagoe și pe Stana, țiganca lui Dumitru Curchi țiganul și cu două fete ale ei, de la Crăciun, fiul lui Buicea din Negoiești și de la frații lui, pentru 6 000 aspri gata și cu zapis de la mâinile lor. Și au vândut ei toate ocinele lor și țiganii de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și megieșilor din sus, din jos și din împrejurul locului.

Pentru aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, Neagoe, fiul lui Staicu din Ungurel, ca să-i fie lui aceste mai sus-zise ocini și țigani de dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veci. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Buzinca mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan G[ligorie mare]¹ logofăt.

Eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna noiembrie 26 zile, și de la Adam până acum la această scriere, trecerea anilor, în anul 7148 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

SJAN Dolj, Fond Magheru, I/3.

Orig. slavon, perg. (43,5 × 31,5), sigiliu mijlociu timbrat, cusut cu mătase roșie.

Trad. rom., Bălașa, *Trei pergamente*, p. 415–416, nr. III.

¹ Loc rupt în orig.

243

1639 (7148) decembrie 2

† Scris-am eu, Mihail monah ot Bunești și cu fiul meu, Vladul cel mic, acest zapis al nostru la mâna părintelui Meletie, cum să fie de mare credință cum i-amu vândutu viia de la Bunești și cu pământ, câți sântu în vârvul viei, derept ughi 7 i pol, bani gata ne-au dat în mâinile noastre, ca să-i fie lui ocină de moșie și ohabnică. Care vie easte părăsiște și o am deșchis eu cu fiul meu, Vladul și viia easte între viia lui Ioan monah ot Bârsești și între a Vladului postelnic Pachi ot Bârsești. Și o am vândut noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiți și cu știrea tuturor megiișilor. Iară cine se va ispiti din feciorii miei, au dintru nepoți au strănepoți, au fiece rudă, au strein, să strice această tocmală ce scrie în cest zapis al nostru, să fie tricleat și procleat și anatima și să fie afurisit de 318 oteți ije vă Nichei și să fie într-un locu cu Iuda și cu Arie.

Și mărturii sânt: Mitrea sulger ot Mihăiești și Vladul postelnic din Bârsești și Ișvan stolnic din Câ<i>nești și popa Stoica ot Glod și Franța ot Păușești și Mateiu logofăt ot Cacova¹ și mulți megiiș oameni buni și bătrâni.

Și am scris eu, popa Nicula ardeleanul, carele am fost scoțători de cărți la tiparele domnești, ca să se știe. Pis measeța dechemvrie 2 dni, vă leat 7148 <1639>.

Eu, Mihail monah ot Bunești

Eu, Tudor logofăt ot Doba

Eu, Popa Gregorii i sin ego, Vlad ot Bunești
Eu, Franța ot Păușăști².

DANIC, *M-rea Govora*, XVII/10.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 20,8), 2 sigilii inelare în fum.

Copii *ibid.*: mss. 234, f. 302; 447, f. 382v–383; 463, f. 127; 463, f. 127; SJAN Vâlcea, Ms. 146, f. 312v–313.

Rez., Ionescu, *M-rea Govora*, p. 36.

¹ Șters și scris peste un alt cuvânt.

² Semnături autografe.

244

1639 (7148) decembrie 2

† Scris-am eu, Stanislav croitoriul și cu soțul mieu, Chera, acesta al nostru zapis la mâna părintelui Meletie, ca să fie de mare credință că am vândut o vie de la Bunești, drept ughi 13 bani gata în mâinile noastre, care vie am fost cumpărat noi de la feciorii popei Stroe, cu toți pomii în poalele viei și cu locul sterp în vârful viei. Și iară am vândut eu, Chera, soția lui Stanislav croitoriul, ce mai sus scrie, un răzor de vie părintelui Meletie, drept ughi 4 bani gata în mâinile mele, care vie mi-au fost zestre de la părinții miei și de la frații miei, cum scrie și în zapisul lor, carele am dat în mâna părintelui Meletie. Și aceste vie, ce mai sus scrie, să ține una lângă alta, și sunt între viia lui Mihăilă din Glod și între viia lui Ioan monah den Bârsești. Și am vândut noi aceste 2 vii de bunăvoia noastră, de nime nevoiți, ca să-i fie lui ocină și moșie ohabnică în vecie de nime clintit.

Iară cine se va ispiti să strice această tocmală ce scrie întru cest zapis, au fiecine dentru rudele noastre, au dentru streini, să fie tricleat și procleat și anathema și afurisit de 318 oteți ije vă Nichei, într-un loc cu Iuda și cu Arie.

Și mărturii am pus: Mitrea sluger ot Mihăiești și Vladul postelnic ot Bârsești și Ișvan stolnic ot Câ<i>nești i Franța ot Păușești și Matei logofăt ot Cacova¹ și mulți megiiăș și oameni buni și bătrâni.

Și drept mai mare credință am pus și pecetele noastre, ca să se crează.

Pis measeța dechemvrie 2 dni, vă leat 7148 <1639>.

Eu, Stanislav croitorul cu soțul mieu, Chera.

Eu, Tudor logofăt ot Doba

Eu, popa Gregorie

Eu, Franța ot Păușăști².

344

DANIC, M-rea Govora, XVII/9.

Orig. rom., hârtie (29,6 × 20,3), scris cu cerneală neagră, 2 sigilii inelare aplicate în fum.
Copii *ibid.*: mss. 234, f. 301; 447, f. 383; 463, f. 121v.

Rez. Furnică, *Industria*, p. 210.

¹ Șters și scris peste un alt cuvânt.

² Semnături autografe.

245

1639 (7148) decembrie 3

† Милостією Божією, Їw Матен Басараба ввеввда и господинъ. Дават господство ми сією повеленіє господства ми почтенномъ и вѣриномъ правители волѣриномъ господства ми, Ниџа biv vel agă, ca să-i hâe lui moșie toată partea lui Iane, fratele Condei, cât va avea dân satul Albeștii, cu toți rumânie și cu casele și cu toți țigani¹, cu m<or>ile și hălășteiele și viile și cu tot venitul dă preste tot hotaru<l> [...] ² va hî ținut Iane căpitanul, pentru că Iane căpitanul, cându au fostu acum la păsul țărâi și la nevoia domnie méle, el nu se-au aflat la oaste, ce au fugit în Țiara Turcească și prenr-alte părți, ca un omu rău și hicleanu.

Dici, pentru hicleșugul lui, luatu-i-am domnia mea această moșie și țigani și tot ce scrie mai sus, dă am miluit cu acéstea cu toate, cum scrie mai sus, pre credincios boiarenul domnie méle, aga Niџа, pentru credincioasa slujbă și direaptă, ce au slujit domnie mea în războiu, cu sânge vărsat naentia domnie méle, unde mi-au fostu păs și la treaba țărâi.

Dici l-am miluit domnia mea cu t<o>ată partea lu Iane căpitan dă moșie și cu casele și rumâni și cu țigani<i> și cu morile, cu hălășteiele și cu tot ce au ținut în sat în Albești, ca să-i hie lui moșie și ficiorilor lui, în veacu, dă cătră nimenea val sau bântuială să n-aibă, pristi cartea domnie méle.

Инако да нѣст, по рече господства ми. И исправник, саам рече господства ми.

Пис мѣсеца декемвриє ҃ дѣнь, въ лѣтѣ зрми <1639>.

† Їw Матен ввеввда, милостією Божією господинъ.

Їw Матею вонводъ <m.p.>

BAR, Doc. ist., C/10.

Orig. rom., hârtie (30,4 × 20,5), sigiliu inelar în chinovar.

¹ циганіє.

² Loc rupt în orig.

Adecă eu, Stoica Tigvuliță, făcut-am zăpisul mieu la mâna jupânului Matei ot Văleni, ca să fie de mare credință precum să să știe că i-am vândut partea mea, câtă am avut în Tigvești cu știrea vecinilor și din sus și din jos. Și o am vândut, drept bani gata, galbini trei și jumătate, ca să fie lui moșie stătătoare în véci, lui <și> feciorilor lui, câți Dumnezeu îi va dăru.

Și când s-au făcut acest zăpis fost-au mulți oameni buni, carii să vor iscăli mai jos, ca să să crează. Și pentru mai adevărată credința, me-am pus și eu iscălitura, ca să să crează.

Measeța dechemvrie 5 dni, vă leat 7148 <1639>.

Eu, Stoica Tigvuliță am vândut. Eu, Vasilie Țița martor. Eu, Ion Drăgan martor. Eu, Mihaiu din Liță martor. Eu, Balomir Goga martor. Eu, Istovoe ot tam mărturie.

DANIC, Ms. 206, f. 56v.
Copie rom.

† Și iar de Gor Răzvad de la podgorie ot sud Dâmbovița, a patra parte den sat, toată partea lui Socol vel stolnic și cu toți rumânii și cu viia lui dân sat câtă să va alege.

Și iar în Răzvadul de Sus a opta parte dân sat și dân dealul cu viile și dupretutindinea, pentru că au fost cumpărat această a opta parte den sat jupan Socol vel stolnic de la Balea spătar den Stroiești, drept 20 000 de aspri și cu zăpis de vânzare.

Și iar den Gor Răzvad, însă a patra parte, toată partea lui Meziman cojocar den Târgoviște și cu rumânii și dân dealul cu viile, pentru că au fost cumpărat Socol vel stolnic de la Nedelco postelnic den Mârșă și de la jupâneasa lui Mariia, drept 34 000 de bani și cu zăpis de vânzare.

Și iar den Gor Răzvad a opta parte den sat, toată partea lui Nedelco postelnic și a jupâneasii lui Mariei, den Mârșă, și cu rumânii și dân dealul cu viile, pentru că au cumpărat jupân Socol vel stolnic de la Nedelco postelnic și de la jupâneasa lui Marie, drept 17 500 de bani gata și cu zăpis de vânzare.

Și iar den Gor Răzvad însă a opta parte den sat, toată partea Mircei spatar și a jupâneasii lui Neacșăi, fata lui Nedelco postelnic și a jupâneasii Marii de la Mârșă

și cu rumânii și dâ n dealul cu viile, pentru că cumpărat jupân Socol vel stolnic aceste a opta părți de la Mircea spatar și de la jupâneasa lui Neacșa, drept 12 000 de bani gata și cu zăpis de vânzare la mâna lor.

Însă și semnele acestui sat să se știe: în lung din slănicul lui Ban până la hotarele Târgovișii, în matca Ialomiții și în lat den hotarul mănăstirii Dealul până-n hotarul Mitroliei vorniceasii.

Și iar den Gor Răzvad însă a opta parte den sat du peste tot satul i dâ n dealul cu viile, pentru că cumpărat jupân Socol vel stolnic aceste a opta părți de la Mihai postelnic i de la jupâneasa lui, Irina, drept 12 000 de bani gata și cu zăpis de vânzare.

Și iar den satul de la Răzvad ot sud Dâmbovița, însă 2 părți din sat, toată partea Mitroliei vornicesii cu toți rumânii și dâ n dealul cu viile, pentru că au cumpărat Socol vel stolnic această parte de ocină de la Preda postelnic den Tătărani, nepotul doamnei Neagăi, drept 60 000 de bani gata și cu zăpis de la mâna lui și cu multe mărturii.

Și iar den satul de la Răzvad a treia parte du peste tot satul, toată partea jupâneasii Despinii, fata lui Tudosie logofăt Rudeanul, care ocină să trage iar den moșie Mitroliei vornicesii și dâ n dealul cu viile și cu o vie a jupânesii Dospinii, pentru că au cumpărat jupan Socol vel stolnic această parte de moșie de la jupâneasa Dospina, drept 20 000 de aspri gata și cu zăpis de la mâna ei de vânzare și cu mărtuii.

Și hotarul acestui sat încă să se știe: în lung den hotarul slănicului lui Ban până în hotarul Târgovișii, în matca Ialomiții și în lat den hotarul Răzvadului de Sus până-n hotarul mănăstirii Dealului.

Izvod scos după slovenie din hrisovul răposatului Io Matei Basarab voievod, pentru moșie Răzvad ot sud Dâmbovița, cum arată înăuntru anume.

Dichemvrie 5 dni, leat 7248¹.

BAR, Doc. ist., CCLX/24.
Trad. de epocă din limba slavonă.

EDIȚII: Potra, *Tezaurul*, p. 202–204.

¹ Cifra sutelor greșită, probabil 7148.

† Adică eu, Dobra, împreună cu fie-me, Stanca și cu fiu-meu, Radul, scris-am zăpisul¹ nostru la mâna Lecăi postelnic snă agăi Oprii, cum să să știe că i-<a>m

vândut ocină ot Roşie, stânjeni 50, drept bani gata aspri aspri 3 000, însă ocină delung stâlpului lui Vişan până-<n> hotarul călugărescu. Şi am vândut ocină den Mârla de hotarul lu Şarban vornecul stânjeni 40, dreptu bani gata aspri 1 000, însă ocina de lu<n>g cursura vornicului în beserica Bâldanii.

Şi am² vândut de a noastră bunăvoie, fără di nici o silă,

Şi la tocmeala noastră fost-au boier mărturii: jupanu Eno neguţătoru i brat³ ego, Tudoru e Enoiu ot Târgovişte i Anghel ot Bucureşti i Necula căpitan i Pană i Cheriec neguţătorul şi mulţi oameni buni, carii voru pune peceţile mai jos.

Şi pentru credinţa, mi-<a>m pus şi degetele.

Pis meşeţa dichemvrie 7 dni, vă leat 7148 <1639>.

Eu Stanca. Eu Dobra. Eu Radul.

Eno cupeţ

Tudoru cupeţ

Anghiel⁴.

BAR, Doc. ist., MCDLXI/8.

Orig. rom., hârtie (32,5 × 20), rupt la îndoituri, 3 sigilii inelare în tuş.

¹ записъ.

² аѡмъ.

³ брат.

⁴ Semnături autografe.

249 1639 (7148) decembrie 10, în zilele lui Matei Basarab

Adecă eu, jupan Matei, scriu şi mărturisesc cu acesta al meu zapis ca să fie de mare credinţă la sfânta mănăstire Coşuna, cum să ştie că am dat satul Gârla, cu tot hotarul din apă şi de pe uscat şi din câmpu şi din pădure şi cu toţi rumânii, câţi să vor trage din satul Gârla, anume: Lupul, Stoian, Stanciul, Stoica, Stanciul Raşco i Trandafir, Precupul, Dan, Duma, Tudor şi cu câţi să vor afla cu toţii. Pentru că am datu acesta sat cu rumânii la sfânta mănăstire, pentru pomana să fie sfintei mănăstiri moşie ohabnică, că am datu acesta satu, ce easte mai sus-scris, că coconi¹ n-am avutu să-m caute la slăbiciunea mea şi la neputerea mea, ci am dat sfintei mănăstiri, ca să aibă a mă căuta şi sfânta mănăstire pre mine cu ce vor avea să mă caute, până voi trăi şi să mă caute, la moarte să mă comânde ca pre un om bun şi să plătească preoţilor să mă slujască.

Și am dat acesta sat de a mea bunăvoie, fără de nici câtă silă, să fie la sfânta mănăstire. Iar cine să va ispiti preste acestu zapis și preste cuvântul meu, vericine să întoarcă această pomană a mea să fie treclet și proklet și blestemat de 318 oțeți ije vă Nicheia și să lăcuiască sufletul lui într-un locu cu Iuda și cu Ariia.

Și mărturii: jupan Theodosii vel ban și jupan Radul vel comis i jupan Nicolă vătaful i jupan Drăghici logofăt ot Pleșoi i jupan Iane paharnic ot tam, Balica paharnic, Mitrea postelnic, Hamza postelnic i brat ego Barbul păharnic, Pătrașco căpitan, Costea ceașul din Craiova.

Въ благочистиѡ дрѣстѡвѡщи Іѡ Матеи воиводѣ, дикемвре Т, рѣрми²
<1639>.

DANIC, Ms. 722, f. 428.
Copie rom.

¹ **КОКОНИИ.**

² „în binecinstita domnie a lui Io Matei voievod, decembrie 10, 7148”.

250

1639 (7148) decembrie 10

† Adecă eu, Mușat și cu făméia mea, Băjana, scriim și mărturisim cu zăpisul nostru, cum să se știi că am vândut jupânului Nicolii Mărșiviț, 4 fun<i>i de ocină din sat ot Dudești, diriptu ughi 12.

Și am vândut acea ocină pintru că m-au robit tătarăi, cându au bătut Matiiu voivod pre¹ Vasilie vodă, însă douo funi, anume din bătrânul lu Cofu de la Vișan, iară alti douo de la Bogdan și de la văru-său, Borcea.

Și pintru cridința, pusu-ne-am și dégitili.

Pis measeța dechemvrie dni 10, vă leat 7148 <1639>.

Și mărturii: Dragomir ot Măcriști i Benea ot tam i Marco ot tam și Duțea ot Bărbulești.

† Mușat.

† Dragomir.

† Benea.

† Marco și Duțea.

BAR, Doc. ist., CXVI/112.
Orig. rom., hârtie (31 × 21,5).

¹ **ПРѢ.**

† Милостію [Божію, Їѡ Матей воеводъ и господинъ]¹ вѣсои Земле Оуггровлахійское, видк велико и прѣдобраго, стараго, покойномъ Їѡ Басарабъ воеводъ. Дават господство ми ждпанов Гинев кожокарюл и вратам его, Франца кѡпцѡ и със сынови си, елицеже Богъ даровахъ, такоже да ест имъ вчинъ и вечини ѡ село ѡ Ст<е>анка по Балтъ, вт сѣдство Иломицъ, али делъ Ишковъ и а братіемъ его, Папев и Радѣлов и Іанев, сыни Малкочов дворник, вѣсахъ, вт полю и вт шѡмѡ и вт води и вт посвѣди, вари еликахъ се хтит избрат, али сежени Ѡ и със единъ вечинѡ, по име Фрѣтика, сынъ Драгомирѡ вт Стѣнка и със вечини, колице вѡврѣталъ съ сѣд по тѡмъ вчинъ више писана. Я ащю нѣ вѡврѣталъ по Фрѣтика вечинѡ за лицѡ, а вни, Иковъ логофет и братъ <его>, Папа и Радѣл и Іане, да иматъ давати дрѡгъ вечинѡ радѣ вечинѡ, како писани ѡ записъ емѡ. Понеже ю былъ покѡпилъ Гинѣ кожокарюл и братъ его, Франца, вт на Иковъ логофет и вт надъ братъ его, Папа и Радѣл и Іане, сыни Малкочов дворник, за Ѡ аспри готови със записъ вт рѡвка Иковъ логофет и Папев и Радѣлов и Іанев на рѡвки Гинев кожокарюл и а братъ его, Францевъ, със многи волѣри и добри людіе свѣдѣтеліи написани ѡ записъ, по име: вт Фреждрѣни, Радѣл бившехъ велъ слѡжер и ждпанъ Преда велъ спатар и ждпанъ Соколъ велъ столник, бивше тогда ключер и вт Филипеци, Дѡмитрашко ключер и вт Козлѣчю, Иврдѡки дворник и Дѣдѡл постелник и Гинѣ Фарандѡр и Сима Скѡдтара и Гіоне постелник, фратіи Іниѡв вистітар и Тоѡ юзваша.

И пакъ покѡпилъ Гинѣ кожокар и братъ его, Франца, вчинъ и вечини ѡ село ѡ Стѣнка, вѡбаче делъ ждпаницевъ Деспиневъ логофетовици и а сыны еи, Радѣл постелник и Владѣл постелник, кое былъ покѡпилъ вни вт надъ деткамъ си, Маріѡ и вт надъ сыни еи, вѣс делъ имъ вт полю и вт шѡмѡ и вт вода и вт седалице село и със единъ вечинѡ, по име Неделко със сынови его и със вѣс до хѡдокомъ вт по вѣс хѡтаромъ, вт хѡтар до хѡтаре, по старе хѡтаре и велѣги и със дрѡги вечини, колице със вѡврѣталъ по тѡмъ вчинъ. Понеже сіе више реченіе вчинъ <и> вечини, вни естъ былъ покѡпилъ Гинѣ кожокар и братъ его, Франца, вт надъ ждпаница Деспина и вт надъ сыни еи, за дрѡги рѣ аспри готови и със записъ вт рѡвка еи и а сыни еи, със мнози волѣри свѣдѣтеліи, по име: Ге<р>гевъ логофет и Лека постелник, сынъ Сѡпрев агѣв и Симиѡнъ, сынъ Предевъ вт Рѣтевоеце. <И> продадохъ Иковъ и братіи его више рѣхъ, сіе више реченіе вчинъ и вечинѡ със вѣси сынови ег<о> више писъ такожди и ждпаница Деспина² със сынови еи, вни за ниѡхъ

доброволю, без ни една силост, със оузнаніе въсѣм болѣром и а мегіашом, ѡт
вкрѣстѣ местом и ѡт прѣд господства ми.

Сего ради, дадох съм господство ми Гинев и брат его, Францев, такоже да
ест им вчинѣ и вечини дѣдіно и въ ухаб, сыновом и видком и прѣвнѣчетом. И
не ѡт когождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже оубо и свидѣтеліи поставих и господство ми: пан Оевдосіе вел бан
Кралевскіи и пан Хриза вел дворник и пан Глигоріе вел логофет и пан Радул вел
вистіар и пан Преда вел спатар и пан Сокол вел столник и пан Радул вел комис
и пан Вѣчина вел пехарник и пан Константин вел постелник. И исправник, пан
Глигоріе вел логофет.

И писах аз, Сзаре логѡфѣт, въ настолни градѣ оу Тръговице, мѣсеца
дѣкемвриѣ ꙗѣ дѣни и ѡт Ядама даже до нынѣ, въ сего писаніе, теченіе лѣтомѡ,
въ лѣт ꙗѣрми.

† Іѡ Матею воевода, милостію Божію господинѣ.

Іѡ Матею воеводѣ <m.p.>

† Din mila [lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn]¹ a toată Țara
Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab
voievod. Dă domnia mea lui jupan Ghinea cojocarul și fratele lui, Franța negustorul
și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie lor ocină și vecini în sat la
St<e>anca pe Baltă, din județul Ialomița, însă toată partea lui Iacov și a fraților lui,
Papa și Radul și Iane, fiii lui Malcoci vornic, din câmp și din pădure și din apă și de
pretutindeni, oricât se va alege, însă 500 stânjeni și cu un vecin, anume Frățica, fiul
lui Dragomir din Steanca și cu vecinii, câți s-au găsit pe această ocină mai sus-scrisă.
Iar dacă nu va găsi de față pe Frățica vecinul, iar ei, Iacov logofăt și frații <lui>, Papa
și Radul și Iane, să dea alt vecin pentru vecin, cum este scris în zăpisi lor. Pentru că
l-a cumpărat Ghinea cojocarul și fratele lui, Franța, de la Iacov logofăt și de la frații
lui, Papa și Radul și Iane, fiii lui Malcoci vornic, pentru 20 000 aspri gata cu zăpis de
la mâna lui Iacov logofăt și a lui Papa și a lui Radul și a lui Iane la mâna lui Ghinea
cojocarul și a fratelui lui, Franța, cu mulți boieri și oameni buni martori scriși în
zăpis, anume: din Frejurenii, Radul fost mare sluger și jupan Preda mare spătar și
jupan Socol mare stolnic, pe atunci clucer și din Filipești, Dumitrașco clucer și din
Cozleciu, Iordache vornic și Dediul postelnic și Ghinea Farandur și Sima Scutaru și
Ghione postelnic, fratele lui Iane vistier și Toia iuzbașa.

Și iar au cumpărat Ghinea cojocar și fratele lui, Franța, ocină și vecini în sat
în Steanca, însă partea jupanitei Despina logofeteasa și a fiilor ei, Radul postelnic
și Vladul postelnic, pe care ei au cumpărat-o de la mătușa lor, Maria și de la fiii ei,
toată partea lor din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și cu un
vecin, anume Nedelco cu fiii lui și cu tot venitul de peste tot hotarul, din hotar până

în hotar, pe vechile hotare și semne și cu alți vecini, câți se vor afla pe acea ocină. Pentru că această mai sus-spusă ocină <și> vecini, ei au fost cumpărați de Ghinea cojocar și de fratele lui, Franța, de la jupanița Despina și de la fiii ei, pentru 110 ughi aspri gata și cu zăpis de la mâna ei și a fiilor ei, cu mulți boieri martori, anume: Ghe<r>ghe logofăt și Leca postelnic, fiul lui Oprea agă și Simion, fiul lui Preda din Rătivoiești. <Și> a vândut Iacov și cu frații lui mai sus-spuși, această mai sus-spusă ocină și vecin cu toți fiii lui mai sus-scriși, precum și jupanița Despina cu fiii ei, de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceea, însumi domnia mea am dat lui Ghinea și fratelui său, Franța, ca să le fie ocină și vecini dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martor punem domnia mea: pan Theodosie mare ban al Craiovei și pan Hrizea mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Radul mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Socol mare stolnic și pan Radul mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligore mare logofăt.

Și am scris eu, Soare logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna decembrie 11 zile și de la Adam până acum, la această scriere, trecerea anilor, în anul 7148 <1639>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Matei voievod <m.p.>

Muz. de Ist. și Artă al Mun. Buc., nr. 13 142.

Orig. slavon, perg. (34 × 43,8), sigiliu mijlociu timbrat, căzut.

¹ Loc răzuit în orig., iar deasupra scris cu litere latine: *Novs*.

² Деппинина.

† Scris-am eu, [Opriș]¹, pântr[u]¹ rândul moși<i>i [...]¹ moșie 50 dă stânjeni și sus și jos, că am dat și în toată [...]¹ și în vie, în trei locuri și seliști și [...]¹ să-și poată ție și nepoților cine s-or trage dă neamul meu, cât am vândut Lupei Gugului, jumătate în sus și în jos și în vi<e> într-un loc și 2 în siliște.

Și mărturi 6 megiași, anume: diiaconul Stan dă Crușov, Stan hăla mare i Radu Țigănescul i Albul Ivan i popa Duca i Voicoșilă. Ac<e>stă a mea carte scriem la vrămea dă pristăvire [...]¹ule să-mi grijească cum mai bine, dacă voi

răposa. Iar cel ce va opri moșia, să fie blăstemat de 318 oțeți și să putrezească ferul, iar trupul lui să nu mai putrezească. [...] ¹ pusu-i-le-au și degetele.

Pis measeța dichemvrie 12, leat 7148 <1639>.

Eu Stan.

SJAN Dolj, Col. Documente, CCIII/13.

Orig. rom., hârtie (28,7 × 19), foarte deteriorat, lipsă partea de sus, rupt la îndoiuri, pătat.

¹ Loc rupt în orig.

253

1639 (7148) decembrie 14

† Să se știe că au cumpăratu¹ Dragul postelnicul o moșie de la Romanu din Carteu și de la frate-său, Mane, moșie di Iași², a o³ cumparatu dereptu 2 700 de aspri gata, să fie moșie ohabnică lui și fiilor dumnelui și nepoților⁴ dumnelui și strenepoților dumnelui⁵ și cu ci<ne> de el va lăsa Dumnezeu.

Și iară să să știe că au cumpărat Dragul postelnic o vie de la Danu Dănuțoiu, o vie din delul Bălăneștiloru, dereptu 3 400 de aspri gata, să fie moșie ohabnică, lui și fiilor dumnelui și⁶ nepoților⁷ dumnelui și strenepoților⁸ dumnelui⁹, și cine di el va lăsa Dumnezeu. Și eră să să știe că au cumpăratu Dragu postelnicul niște obrați de vie de la Iane, feciorul¹⁰ lu Lazeru, fratele Ștefulețului din Târgul Jiul, derept 200 de aspri gata.

Și eră au cumpăratu Dragu postelnic niște obrați de vie de la Neghină din Bălănești, derept 200 de aspri gata și ținu¹¹ obrați<i> până în Terățelu.

Și eră să să știe că au cumpăratu Dragul postelnicu o vie de la Staico din Românești în delul Bălăneștilor, d<r>eptu 1 400 di aspri gata, să-i fii moșie ohabnică lui și co<co>nilor dumnelui⁹ și nepoților⁷ dumnelui și strenepoților⁸ dumnelui⁹ și cin<e> di el va lăsa¹² Dumnezeu.

Pis measeța dichemvrie dni 14, 7148 <1639>.

Mărturie Lazir postelnic. Și Opre postelnic. I Renghe postelnic. Și Alexe din Românești.

DANIC, M-rea Tismana, LXVII/1.

Orig. rom., hârtie (31,2 × 21,5), rupt la îndoituri, 3 sigilii în fum.

Copii *ibid.*: mss. 329, f. 552; 337, f. 359v–360.

¹ кѣмпѣратѣ.

² Iașiie.

³ Repetat.

⁴ непоцолорѣ.
⁵ сѣмнелѣи.
⁶ ше.
⁷ непоцоро.
⁸ стренопоцолор.
⁹ дѣмнелѣи.
¹⁰ фочорѣл.
¹¹ цонѣ.
¹² лъсах.

254

1639 (7148) decembrie 15, Târgoviște

ЗДЕ КЛЕТОВЦИ СТАНОВ УТ Spăretul, po ime: ot Săcuiani, Voico și din Podbelești, Drăgoiu și Costea, să jure Stan cu acești megiaș de cătră sviata mănăstiri Panaghiiia, hram Uspenia Născătoarei de Dumnezeu, cum au fost rob la tătari și cum l-a răscumpărat Uréche vornicul den robie.

Deci, de va putea jura, să fie un om în paci. Iar, de nu va putea jura, să fie rumân. Însă cum vor afla acești megiași cu ale lor sufletele, zioa la Crăciun, să jure la scaun.

Și ispravnic, Stanciul vtori portar.

Pisah Dumitru logofăt la Târgoviști.

Dichemvrie 10 dni, vă leat 7148¹ <1639>.

Io Matei voivod.

DANIC, M-rea Nucetu, X/9.

Orig. rom., hârtie (20,3 × 15), sigiliu mijlociu în chinovar.

¹ Cifra unităților ad. altă cerneală.

255

1639 (7148) decembrie 20

† Adecă eu, Stan mocanul, scris-am acest al meu zăpis la mâna jupânului Mantei, cum să știe că i-am vândut 2 delnțe den Băjești, anume ocina Corânei și cu 12 locuri în câmp, 6 den jos, 6 den sus. Și i-am vândut și den apă și den pădure cât să va alege de peste tot hotarul, drept ughi 20, bani gata.

Și am vândut de a me bunăvoie, cu știre tutoror megiașilor den sat.

354

Și mărturie: jupânul Pană de Câmpulung și jupan Potrohule.
Și am scris eu, Franța de Câmpulung.
Și pentru credință, me-m pus și pecete.
Pis measeța dechemvrie 20 dni, vă leat 7148 <1639>.
Eu Stan mocanul.
Și mărturisescu și eu, popa Vladul den Bă[j]ești.
Iar mărturie și eu, Mihul cojocariul de oraș de Câmpulung¹
Radul brat Stan mocan¹
† Ion ot Băjești¹.

BAR, Doc. ist., MDL/35.
Orig. rom., hârtie (19,5 × 22,7), pătat, rupt la îndoituri.

¹ Semnături autografe.

† Милостією Божією, Їw Ма[теи Басараб]¹ а ввеввда и господинъ вѣсон Земле Оуґгровлахіиское. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми болѣрином господства ми, Оуґдрев логофет wt Рѣдъчи[нищ ...]¹ wt сѣдство Яргеши и жѣпаницев Каплев и със синови им, елицеже Богъ даровах², са сã se știe când au fostu în zilele lu Alexandr[u voievod]¹, feciorul Radului voievod, după moartea tătâne-sãu Gramii armașul, iar Udrea logofăt avut-au multã pârà și gâlceavã cu f[rate]¹-sãu, cu fi-sãu, Leca, pentru rumâni și pentru moșii și pentru țigani și haine și scule și chelciug ce au rămas de la ta<ta>-sãu, Grama, naintea domnia lui Alexandru voievod.

Într-acéea, Alexandru voievod datu-le-au doi boiari den divan denaintea tuturoro deregătorilor domnii lui, anume: boiarii Tanasie peharnic Rudeanul și Tudor comisul Măldărescu, ca să le împarță rumânii și moșiile și țiganii și tot, până la un cap de ață. Deci într-acéea, acești 2 boiari ce scrie-i mai sus mers-au în oraș în Râmnic, de au socotit pre amăruntul și pre dereptate de le-au împărțit toate moșiile și toți rumânii și toți țiganii până la unul. Și au aru<n>cat și sorți, carii cum i s-au venit să-și ție: venitu-i-s-au Udrei logofăt satul Rădăcineștii jumătate și rumânii jumătate [...] ¹ și cu viile și cu tot venitul de preste tot hotarul, de câmpu, de pădure, de apă și de pretutindenilea și cu [...] ¹ ru] mânia, pre nume: Stoica cu feciorii-ș și Pața cu feciorii-ș și Hogea cu feciorii-ș și Dobroslav cu feciorii lui și Marco cu feciorii lui și Dumitru cu feciorii lui și Radul, feciorul lu Andreiu și Dragomir cu feciorii lui și Stan și Crăciun cu frate-sãu, Dragomir și o dealniță fără

rumâni, însă dealnița Hulciului și dealnița lu Piperco și dealnița a lu Burțoiu și dealnița Oprișăi și dealnița lu Dumitru al Manei și dealnița Nebunului și dealnița Badei și viia și săliștea a lu Berivoie și viia lu Bălaneși. Și le-au făcut acești 2 boiari și răvașe și zăpisu cu legătură pre acea[stă]¹ împărțeală și au făcut și Leca zăpisul la mâna frăține-său Udrei logofăt și Udrea logofăt la mâna Lecăi [...]¹ această tocmeală și împărțeală ce au împărțit acei doi boiari și cum se-au voit naintea acélor boiari [...]¹ Leca, fratele Udrei logofăt au scornit pâra și gâlceavă al doilea rându și au luat alți boiari ca să le împă[r]ță¹ acéle [...]¹ cum nu să va lăsa [...]¹ împărțeala dentâi. [...]¹ pre părintele egumenul Di[onis]¹ie ce au fostu egumen la Coziia și [pe]¹ Pârvul logofăt Dolo[fanul din Stoi]¹nești și alți mulți boiari carii s-au tâmplat atuncea acolo. Deci iar au împărțit tot și au făcut acei 2 boiari și zăpis care să vor mai scula dentru ei să mai scornească pâra să dea la domnie glo<a>bă ughi 100, să-i fie și certare cu 1 000 de toiage, pentru că așa s-au tocmit și s-au legat ei denaintea acelor boiari cu zăpisele lor.

De-ntr-acéea, când au fostu acum, în zilele domni<i>i méle, făcutu-ș-au Leca toată moșiia și rumâni de Rădăcinești vânzătoare. Deci, altu nimea n-au fostu volnic a cumpăra, fără de frate-său, Udrea logofăt. Și o cumpărat toată cu tot venitul și cu zăpis de la mâna Lecăi.

Iar după acéea, fost-au avându Udrea logofăt și frate-său, Leca, nește sate împresurate, pre nume: satul Comișanii și satul Bărbătești, de banul Radul Buzescul. Și așa s-au tocmit Udrea logofăt cu frate-său, Leca, zicând frate-său, Leca, Udrei logofăt cum să-i slobozască partea lui den sat de Rădăcinești care i-o au vândutu Udrei logofăt, iar Udrea logofăt să scoată acéste 2 sate cu cheltuiala lui, cum va putea și să fie ale lui de moșie, cu rumâni cu tot. Deci Udrea logofăt datu-i-au rumâni de Rădăcinești, însă 16 capete de rumâni și 5 dealniță, fără de rumâni și 2 cai de călărie, ca să aibă a țineea Leca moșiia de Rădăcinești cu acești rumâni ce scriu mai sus cu toată moșiia lor și cu acéste 5 dealniți fără de rumâni și cu acești 2 cai buni. Iar Udrea logofăt să aibă a ținea satul Comișanii și Bărbăteștii preste tot și partea Lecăi, pentru că așa s-au tocmit ei, de a lor bunăvoie. Și au făcut și zăpis unul la ala<l>t și au închinat și gloabă la domnie ughi 300, care nu va sta pre tocmeală.

Și au pus și mărturie: Ivașco postelnic i Andronie dvornic i Pârvul logofăt Dolofanul i Șerbu peharnic i Dumitrașco spătar i Preda logofăt.

Сего ради дадох съм господство ми 8древ логофет якоже да мо ест село Комишаніи и Бървѣтеціи въс wt през въс и да ест 8 мирно от къ брат его, Лека, да не имат Лека ништо трѣвъ със село Комишаніи и Бървѣтеціи.

Сеже оубо и сведітели поставих господство ми: пан Тевдосіе вел ван и пан Хріза вел дворник и пан Глігоріе вел логофет и пан Радѣл вел вистіар и пан Преда вел спатар и Сокол вел столник и Радѣл вел комис и Вѣчена вел пехарник и Костантин вел постелник. И исправник, пан Гіургіе вел логофет.

И написах аз, Соаре логофет 8 Тръговице, мѣсеца дикемвріе кг днь и wt
ѡдама въ лѣтѣ зрѣми <1639>³.

† Іѡ Матею ввевѡда, милостію Божією господинѣ.

Іѡ Матею воеводѣ <m.p.>

DANIC, Col. Ion Ionașco, I/51.

Orig. rom., hârtie (39 × 26), sigiliu mijlociu timbrat, restaurat.

¹ Loc rupt în orig.

² „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Udrea logofăt din Rădăcinești [...] din județul Argeș și jupaniței Caplea și cu fii lui, câți Dumnezeu îi va dărui”.

³ „Pentru aceea, am dat și domnia mea Udrei logofăt să-i fie lui satul Comișanii și Bărbăteștii toți, de peste tot și să fie în pace de către fratele său, Leca și să nu aibă Leca nici o treabă cu satele lui, Comișani și Bărbătești. Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Teodosie mare ban și pan Hriza mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Radul mare vistier și pan Preda mare spătar și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și Costantin mare postelnic. Și ispravnic, pan Grigorie mare logofăt. Și am scris eu, Soare logofăt din Târgoviște, luna decembrie 23 de zile și de la Adam în anul 7148”.

257

1639 (7148) decembrie 26

† Eu, Coman ot Corșori¹ scris-am aces<t> al mieu zapis, ca să fie de mare credință la mâna lu Ion logofetul, cum să știe că i-am vândut u<n> loc, anume Cocșila, dereptu 150 de bani gata, cu știre² tutulor omenilor³ den sat.

Mărturie au fost m<u>lți omeni buni, anume: Iuga i Gorun i Voicu i Oprea ot Poinari⁴.

Și am scris eu, diiaconul Stoian ot Corbi⁵.

Pis measeța decemvrie 26 dni, leat 7148 <1639>.

Pentru cridința, pus digitul.

Eu, Coman, iar am vândut u<n> loc în Crânguri⁶, dereptu bani gata 70.

Și mărturie, u<n>chiașul Iuga.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., XCVIII/23.

Orig. rom., hârtie (16 × 22).

Copie *ibid.*: ms. 137, f. 272.

¹ Коршоріе.

² щере.

³ ѡменелор.

⁴ Поїнарі.

⁵ Корбіє.

⁶ Крънѣре.

258

1639 (7148) decembrie 26

† Eu, Ștefan ot Corșori, scris-am zăpis meu la mâna lu Ionu logofătul, cum să știe că i-am vândut un¹ loc la lacul Bororu, derept 150 bani gata, u<n> loc alătore cu Tatul². Și l-a<m> vândut de a noastră bunăvoi.

Mărturie au fost m<u>lți omene buni: ot Corșori, Iuga i Gorun³ i Voicu i Coman, Oprea ot Poinari⁴.

Și <am> scris eu, diiaconul Stoian ot Corbi⁵.

Pis measeța dichemvrie 26 dni, vă leat 7148 <1639>.

† Pintru cridița, pus-am digitul.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., XCVIII/24.

Orig. rom., hârtie (15,5 × 22).

Copie *ibid.*: ms. 137, f. 272.

¹ о.

² Таатѣл.

³ Гърѣн.

⁴ Поїнаріє.

⁵ Корбіє.

259

<Circa 1640>

† Să se știe¹ ocina den Ciurnernic, de la Dumitru visteiariu Dudescul, stâ<n>jeni 245, galbeni 40.

† De la vornecul² Cernica, 100 stânjani.

† De la Pădure banul de Săcuiani, 60 stânjani, aspri 6 000.

† Opre logofăt, stâ<n>jeni 80, 20 galbeni.

† Dumitru logofăt de Bobiști și de Laleți, stânjani 100, aspri 4 000.

† Și de la Bălana, stânjani 60.

† Și moșiia banului Udrei³, 267.

358

† Și de la Deva, stâ<n>jeni 217.

† Să se⁴ șt<i>e cum a cu<m>păratu i Grăjdana ocină dă Ciumernic⁵, dă la feciorul Lupului, Tanase și muiarea Lupului, Neaga, cum a vândut ocină dă Ciumernic⁵, 100 dă stânjăni, dal aspri 2 000⁶ și 2 000 lipsă, <să> le deie.

† Și iar a vândutu Rada, fata lu Nédélco, 25 dă stâ<n>je<n>i, dal aspri 1 000.

Și iară fata lu Nédélco, Sora.

Și la Stoiica, dal, să deie aspri 1 300.

[...] ⁷ banul [...] ⁷ stânjeni 1 254.

BAR, Doc. ist., CCCC/261.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21,5); fără dată. Datat după Dumitru Dudescul vistier, care din 1641 va fi mare vornic; ceilalți vânzători sunt atestați anterior acestuia.

¹ цію.

² върнекѣл.

³ ѣдрее.

⁴ си.

⁵ Чомерник.

⁶ Post 2000, urmează 4000, barat.

⁷ Ilizibil.

260

<Circa 1640>

† Scris-am eu, Danciul și Dragomir, făciorii lui Bonchiciu ot Samara acest zapis, cum să știe că am vândut jupânului Gherghe 4 locuri, de a noastră bunăvoie, și să fie lui și feciorilor lui și nevoie sau bânțuială să n-aibă de cătră nimeni.

Și un loc easte la pârâul Vêții și altul la Gura Hăleșteului, altul la Gura Răduioasei, altul la crivina Culoianu.

Și mărturie: Hordobelea ot Samara și Vladul logofătul ot Izvoru și Duminică, feciorul lui Colceac și Novac din Pitești, drept 420 de bani.

Și iar am vândut noi, snă Bonchiciu: Danciul și Dragomir, jumătate de loc de dă cu căpătâiul în Gura Răduioasei și în Cotmeana, lui jupan Gheorghe, drept aspri 150, ca să fie moșie.

Și pentru credința, am pus degetele mai jos, ca să să crează.

Eu Danciul i Dragomir vânzători.

DANIC, Ms. 477, f. 87r-v.

Copie rom. Altă copie, *ibid.*: ms. 371, f. 26v-27, fără dată. Datat după jupânul Gheorghe, care a mai cumpărat în Samara, la 24 aprilie 1640 și după ceilalți, întâlniți în doc. perioadei.

† Scris-am eu, Do[br]¹ae, zestrea ce am avut de la mama Boba, o ceatvârtă de vie, o <a>m vândut <lui> Șerb[an]² dân Cherba aprodul, dreptu 26 de costande, o <a>m vândut cu voie mamii Bobi<i> și cu voie neni<i> lu Istratie.

[Și]² mărturie: Mușat și Pătru șălarul. Și au venit Cârstina, nora Manii Hoțului dărăbănțul din³ Gherghiță și o <a>m oprit dă o <a>m pus mărturie și pe dânsa, ca să știe că le-<a>u fostu cu voie cu tof⁴, să nu mai aibă [...] ⁵<g>âlcevă altă dată.

Pentru credință, am pus toți degetele. Întăiu eu, Dobrae.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., LXV/62.

Orig. rom., hârtie (25 × 21,3), rupt la îndoituri, pătat.

Copie *ibid.*: ms. 132, f. 105, fără dată. Datat după Șerban aprod din Cherba, martor în 1639.

¹ Loc rupt în orig.

² Șters.

³ Аба.

⁴ мам.

⁵ Indescifrabil.

† Scris-am eu, Neaga Oloaga, fata uncheșului Radu Mălae și cu feciorul meu, Radu, acest¹ al nostru zăpis, <ca> să fie de mare credință la mâna Stoică<i> logofăt, cum să știe că i-am vândut ocină în sat, în Bătiești, delneța de la² Șepot și delneța den sat, toată³ ocina cât au ținut tată-mieu den sat și⁴ de câmpu și den apă și den pădure și livadă și⁴ cu pometul și cu Ursoaia și⁴ despre tot hotarul cât au ținut tată-mieu, dreptu bani gata 2 700. Și⁴ i-am vândut noi de a noastră bunăvoie, cu toate locurile și livezile și cu Ursoaia⁵ și cu<m>părătorile cu toate cât să vor afla, nimeni treabă n-aibă cu acéste moșii ce i-am vândut eu, nici den rudenie mea, nici de nimeni, că m-au și hrănit și m-au miluit la vréme de nevoie, mai denainte vréme. Și m-au hrănit și cându m-au năpustit fie-mieu, Radu, de nu m-au lăsat să moriu de foame. Ci i-am vândut această ocină ca să-i⁶ fie coconilor de moșie stătătoare în veci.

Iar cine să va ispiți a-i face vreun val sau a-i împărți banii, acela om să fie blestemat de vlădica Hristos și de 318 oteți ije vă Nikii.

Ci să aibă bună pace de tot omul, că i-am vândut de bunăvoie a mea și i-am lăsat și pentru poméne și să-mi caute și de acum nainte, până la moarte me, că sând nevolnică, cum m-au grijit Dumnezeu. Deci să mă poménească și să mă grijească și după moarte me, cum amu lăsat eu, cu limba⁷ mea, încă mai denainte vréme.

Și pentru credință, pusu-mi-s-a și degetul și mărturie.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., XCIII/15.

Orig. rom., hârtie (31 × 21), rupt la îndoituri, pătat.

Copie *ibid.*: ms. 130, f. 532, fără dată. Datat după nota tergală, ce amintește de cumpărăturile Stoicăi log. dinainte de 7153 <1645> și după actul din 20 iunie 1636 dat Stoicăi log., în care nu este amintită această vânzare.

¹ ачаст.

² „de la”, repetat.

³ тоатѡ.

⁴ ше.

⁵ ОѸрсѡавѡа.

⁶ съе.

⁷ леба.

263

<Circa 1640>

† Adică eu Săman i săs sini¹ ot Cotoruea, scris-am acest al nostru zapis la mâna Lupului ot Corcova, cum să a<i>bă a darea Dicul boi 3, pi<n>tru un jurământ ce au jurat strâmb. Iar să nu voi da eu acești² trei boi până duminică³, să fiu eu rumân⁴ pârcă<la>bului Nicolei, fără neci un cuvânt. Aceasta am a scrie<e>.

Iar, de nu va <da> Dicul acești boi, iar noi să avem a da moșiia Diicului, cât va ave.

Pe<n>tru credință, pus-am și pecetea.

† Săman i săs sini¹.

BAR, Doc. ist., MCMLXIII/13.

Orig. rom (29,5 × 21), fără dată. Datat după Necula pârcălab și Lupul din Corcova, ce apar în doc. din 12 mai 1639.

¹ „fiii săi”.

² ачеѡе.

³ Post *duminică*, scris *eli*.

⁴ рѡмѡн.

264

<Circa 1640>

† Adecă eu, jupâneasa Stanca ot Albești, dempreună cu fii-meă, Stanca, d[...] ¹ să hie de bună credință la mâna finu<lui> nostru, Stanciului, cum [...] ¹, de la părinți.

Iar după acéie, noi am socotit întru inimile [...] ¹ părinților noștri pentru al nostru, de l-am iertat de ru[mânie] ¹, cât Dumnezeu va dăruși și i-am lăsat și viia toată, cu tot p[...] ¹, cum au ținut tată-său și altă părțicea de moșie ce au [...] ¹ nostru de [...] ² să o ție cu bună pace, făr de vină r[...] ¹ voia noastră pr<ecum> ¹ scrie mai sus.

Și mărturie am pus mulți [...] ¹

Pentru mai [...] ².

Eu jupâneasa Stanca ³.

DANIC, Col. I. Ionașcu, I/52.

Orig. rom., hârtie (31 × 15), rupt și foarte deteriorat; fără dată. Datat în funcție de poziția în Colecția I. Ionașcu, documentul fiind precedat de I/51 din 23 decembrie 1639 și urmat de I/53 din 18 mai 1640; nu există alte elemente mai clare de datare, în afară de aspectul paleografic.

¹ Loc rupt în orig.

² Ilizibil, loc șters în orig.

³ Repetat; semnătură autografă.

265

<Circa 1640>

† Scris-am eu, Sta<n>ci<u>l acesta al meu zapis, cum să fie de mare credință la mâna Prédei și Tatul ș-a lu Dat<co> ș-a lu Dumitru și Stănie ș-a Stoicăi, cum <să știe că me-m vândut delniță, dereptu ughi 4 și bani 40.

Și mărturie: Pârvul și Vasilie și Lăudat și Ivașco ¹ postelnic.

DANIC, M-rea Câmpulung, LX/194.

Orig. rom., hârtie (23 × 20), fără dată. Datat după Ivașco postelnic <din Cepari>, j. Argeș.

¹ ИВАШКО.

266

<Circa 1640>

† Eu, Stepan ot Drăgoiești, scris-am zăpisul meu la mâna Radului armaș, cum să știe că i-am vândut locul de pre mal, pre bani gata 250.

Și ¹ am vândut de a mea bunăvoie.

Și ¹ am pus mărtureia: popa Vlaicul și ¹ frate-său, Negoie și ¹ Văseiu.

Și ¹ pentru credința me-m pus și ¹ pecete ².

E<u> Stepan.

DANIC, A.N., CLXXIV/3.

Orig. rom., hârtie (19,5 × 15), pătat, fără dată; datat după doc. din 21 iunie 1640, în care sunt menționați Stepan din Drăgoiești și Radu armaș.

¹ шє.

² печате.

267

<Circa 1640>

† Scris-am eu, Stoica al Barbului, al meu zapis la mân<a> egumenului ot Clocociov, cum să știe că le-m vând[ut]¹ [pe]¹ Stana, care țig[a]ncă mi-au dat banul Radu schimbu la domnie. Noi această o am vândut la sfânta mănăstire, pentru că această țigancă o a plătit Mitrea <datorie> ce au avut mănăstirea la șăfarul. Dici s-au dat țiganca]¹. Și mi-ea a plătit cu douăzeci de galbeni și [de bună]¹voea noastră, să le fie moșae și le-am dat [...]¹ și și-au făcut și carte domnească și am fă[cut]¹ să fie de credință și mi-am pus și pecetea.

Și mărturie: popa Dumitru ot Slatina i popa Oprea i popa [...]¹ i jupan Mitrea, vel șăfar.

† I Stoica.

DANIC, M-rea Clocociov, XI/6 bis.

Orig. rom., hârtie (15 × 13), foarte rupt, pătat, șters, lipsă ¹/₃ din doc., sigiliu inelar în tuș; fără dată. Datat după Mitrea mare șufar, martor în doc. din 163<9> mai 10.

¹ Loc rupt în orig.

268

<Circa 1640>

Ὁ Τάτουλ πωλεῖ στὸν ἡγούμενο Κλήμη (τῆς μονῆς Βαιδεῖ)
μισὸ ἡμικτάριο ἀμπέλι στὸ Νάενι, ἔναντι τεσσάρων ughi καὶ ἕξι costande.
Μάρτυρες: Βασίλειος vătăman, Ἴάνε ἀπὸ Μανέστι.

Tatul vinde egumenului Climen de la mănăstirea Vaideei o jumătate de pogon de vie la Năieni, în schimbul a 4 ughi și 6 costande.

Martori: Vasile vătăman, Iane din Mănești.

M-rea Docharou, nr. 846.

Orig. rom., hârtie (20,3 × 14,4).

Reprodus după rez. Marinescu, *Δοχιαριον*, p. 67, nr. 67. Fără dată; datat după Climen, egumen la M-rea Vaideei în perioada 1640–1644 și după alte vânzări ale unor particulari către m-re, așa cum rezultă din doc. din 18 septembrie 1641.

269

<Circa 1640>

† Preamilostive și luminate doamne, să fii măriia ta sănătos! [AI]¹ta dăm știre măriei tale pentru cest preot, anume Jipa, pentru niște vii, 2 pogoane², de pe zestre dată preoteasei <de> tată-său. Într-acéea, avut-au socrul cist[ui] preotu un fecior, p[e]¹ nume Dumitru. [Di]ci¹ l-au scos tată-său din casă, iar Dumitru se-au rugat popii Jipii să-i dea acele 2 pogoane³, să se hrănească, și cându va vrea popa Jipa, să-și ia.

Deci i-au făcut bine, de i-au dat viile de cându tătarăi, de s-au hrănit. Iar acmu, popa va să-i [...]¹ Dumitru [...]¹, <c>umnatu-său, nu va să i-le dea, ci-l înjură și îl <face> de mascară.

Deci au mersu și înaintea părintelui episc<u>pului, de se-au voit pre doi oameni să jure Dumitru cum n-are popa Jip[a] nici o treabă⁴ cu acéle vii. Deci n-au putut jura, ci l-au lăsat légea. Apoi au adus popa Jipa și logodnicii carii au fost când [s]e-au logodit popa Jipa și i-au datu acele vii, zestre socru-său.

Și au mărturisit: Dragomir Sorescul ot Vernești și Drago[mir]¹ al diaconului, căci au fost logodnici. Și au mărturisit cu sufletele lor înaintea părintelui.

Și am fost și noi acolea și mărturisim cu sufletele noastre înaintea măriei tale, cum că au mărturisit mulți oameni și înaintea noastră, cum sântu viile date popei zestre.

Să fii măriia ta săn[ătos]¹!

[Robul]¹ mă[ririi]¹ tale, Ursu căpitan.

BAR, Doc. ist., CXXIX/10.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21), rupt, pătat, lipsă porțiuni din doc.; fără dată. Datat după Ursu căpitan, popa Jipa <din Vernești>, Dragomir Sorescul și Dragomir al diaconului <din Vernești>, prezenți în doc. din anii 1634–1644.

¹ Loc rupt în orig.

² погоане.

³ погоане.

⁴ трѣбъ.

270

<Circa 1640>

† Să să știe cum au vândut jupâneasa Vasilie a Gramei, a patra parte dintr-o roată de moară. Și o <a>u cumpărat S<o>ra i Vâlcul. Și mo<și>e din câmp, ce va

fi, frățește, că a fost mo<și>e a tătâne-său, a Lupului. Și o <a>u cumpărat drept 3 700 bani gata.

Și au fost mulți oameni buni, anume: Crăciun ot Căpăținești i Moșcan iuzbașa, Lupșe ot Puținei i Neagul i Mircea i Sava i Baldovin mirbașa, Micul Stoican.

Și am scris eu, popa Toader.

Și pentru credință, ni-am pus pecete.

BAR, Doc. ist., CXLVII/215.

Orig. rom., hârtie (27,5 × 21); fără dată. Datat după Crăciun din Căpăținești, menționat în doc. din 1637 și după Lupșă din Puținei.

271

<Circa 1640>

† Милостією Божією, [Іў Матею Басараба воевода и господинъ. Пишет господства ми...]¹ în județul M[ehedinți...]¹ Bălaci, feciorul [...]¹ deci s-au jăluit ș[...]¹ ș[...]¹ caute domn[ia mea ...]¹ re lucru să [...]¹ să aveți a-l lăsarea în bună pace și vo[...]¹ cum înnainte. Într-ace<a> parte de lo[...]¹ să știe că mare certare va petrece d[e către domnia mea...]¹. [...]¹ cu această carte a domni<i> méle și cu sl[uga ...]¹ de să aibă a luarea pre Gramcea și pre Gipa [...]¹ cu toate bucatili lor să-i ducă la sat [...]¹ acolo, cum easte scris la vistiiriia [...]¹ că așa]¹ easte învățatura domni<i> méle. Și într-alt² [fel să nu fie, după spusa]¹ domni<i> méle.

И исправник, сам рече господства ми.

Іў Матею [ввеввда, милостією Божією господинъ]¹.

[Іў Матею вивводъ]¹ <m.p.>

Muz. Regiunii Porților de Fier, Drobeta Turnu-Severin, 1043.

Orig. rom., hârtie (28 × 20), lipsă ½ din partea dreaptă a doc., pătat, decolorat, rupt la îndoituri, stare de conservare foarte proastă, lipit pe suport de hârtie.

¹ Loc rupt în orig.

² ипралт.

272

1640 (7148) ianuarie 1

† Scris-am eu, popa Stoica, acest al meu zapis la mâna părintelui Meletie, cum să fie de mare credință că i-am vândut o vie de la Bunești cu locul sterp în

poalele viei și cu toți pomii pre margin<ea> viei, drept ughi 7 i pol bani gata, mi-au dat în mâ<i>nile méle, care vie mi-au fost dată <de> maica Nastasie den Bârsești cu zăpisul ei și pre zăpis carte domnească care carte și cu acest zăpis al nostru am dat la mâna părintelui Meletie, ca să fie lui moșie și ocină în vecie ohabnică.

Și o am dat și o am vândut de bunăvoia noastră de nime nevoit și cu știrea tuturor megiașilor și cu a titorilor celora ce m-au miluit cu această vie. Pentru aceea, cine se va ispiti dentru rudele noastre au dentru feciorii noștri au dentru nepoții noștri au dentru strenepoții noștri sau dentru streini, cine se va ispiti să strice această tocmală a noastră ce e scrisă în cest zăpis, acela să fie tricleat și procleat și afurisit de 318 oteți ije vă Nichei, într-un loc cu Iuda și cu Ariia.

Și mărturiile sânt: Mitrea slujer ot Mihăiești, Vladul postelnic ot Bârsești și Ișvan stolnic ot Cânești și Franța logofăt ot Păușești și Matei logofăt ot Cacova și Todor logofăt ot Doba și Todor logofăt ot Slăvitești.

Și drept mai mare credință, pusu-ne-am și pecețile, să să știe.

Pis meseța ghenarie 1 dni, vă leat 7148 <1640>.

Eu Tudor logofăt ot Doba. † Eu popa Stoica ot Glod. Eu Franța ot Păușești.

DANIC, M-rea Govora, XVII/6.

Orig. rom., hârtie (30 × 20,5), rupt la îndoituri și pătat, cu 2 sigiii inelare aplicate.

Copii *ibid.*: mss. 234, f. 299v–300; 447, f. 383v–384 și 463, f. 122.

EDIȚII: Text, Ionescu, *M-rea Govora*, p. 41, fasc 19; reg., *Tezaur vâlcean*, p. 150–151, nr. 405.

273

1640 (7148) ianuarie 3

† Adecă eu, Ionașco postelnicul, dimpreună cu frate-mieu, Șărbănuț, feciorii Neculii slugerul ot Dănciulești, scris-am acesta al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mâna jupânului Radu vel comis și a jupânesii lui Soficăi, cum să să știe cându au fost acum, în zilile domnului nostru creștin Io Mateiu Basarab voievod, iar eu Ionașco și cu frate-mieu Șărbănuț am vândut dumnealui toată partea noastră de ocină din sat, din Stănimir ot sud [...] ¹, care ocină au fost de la tatăl nostru Necula slugerul de moșie și de cumpărătoare aleasă și împietrită, oricât să va alege de preste tot hotarul, den cap până în cap, drept ughi 143, bani gata. Și am vândut de a noastră bunăvoie, fără de nicio silă, cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos, ca să fie dumnealor moșie ohabnică stătătoare în veac.

Și la tocmeala noastră fost-au boieri mărturii, anume: jupan Theodosie vel ban i jupan Hrizea vel dvornic i jupan Miho vel logofăt i jupan Radu vel vistier i jupan Preda vel spatâr i jupan Dragomir vel clucer i jupan Socol vel stolnec i jupan

Vucina vel păharnic i pan Costandin vel postelnic și alți mulți boieri care vor pune mai jos pecețile.

Și pentru mai adevărată credință, pus-am pecețile și iscăliturile, ca să se știe și să se crează.

Și am scris eu, Stan logofătul, luna lui ghenarie 3 dni, leat 7148 <1640>.

Ionașco postelnic. Eu Șărbăn. Theodosie vel ban. Hrizea vel dvornec. Mihul logofătul. Preda vel spătar. Vucina vel peharnic. Hiera postelnic.

DANIC, Ms. 256, f. 351r-v.

Copie rom.

¹ Loc alb în orig.

274

1640 (7148) ianuarie 11

† Милостією Божією, Їw Матен Бъсъравь воеводї и господинь. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми acestor cocoane ale lu Vasilie spatarul, po ime: Ioana i Vilaie, ca să fie volnice cu această carte a domni<i>i méle și cu sluga domni<i>i méle, na ime [...] ¹ de să caute unde va afla țigani vânduți de tatăl lor, Vasilie spatarul, veri la boiari, veri la mănăstiri, veri la roșiu, măcaru la ce om, tot să fie volnice cu această carte a domni<i>i méle să aibă a luarea doao sălașe de țigani, Dumitru i Cernéiu cu sălași.

Pentru că le-am dat domnia mea ca să aibă a luarea acéste cocoane acéle doao sălașe de țigani când se vor mărita și-și vor face case, să le fie lor zestre, pentru căci că le-au părăsit tată-său, Vasilie spatarul, fără de nemica. Iar, la cine se vor afla țigani vânduți, el să-ș ia banii îndărăt de la Vasilie spatarul unde și i-au dat și de cătră niménilea opreală să n-aibă naintea cărții domn<i>i méle. Iar cui va părea cu strâmbu să vie de față.

Инако да нѣст. И исправник, сам рече господства ми.

Пис генаріе аї, въ лѣт „зрми”².

† Їw Матен ввеввда, милостію Божію господинь.

Їw Матею воеводъ <m.p.>

DANIC, M-rea Cîmpulung, LXI/9.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 20,5), lipsă 1/3 din fila a doua, sigiliu inelar mic în tuș.

¹ Loc alb în orig.

² „Scris în ianuarie 11, în anul 7148 <1640>”.

† Adecă eu, Stoica păharnic, scriu și mărturisesc cum să să știi că am vândut postelnicului Costandin viile de la Stan feciorul Negrului¹, însă 3 pogoane și jumătată și cu loc cât vor ținea viile și cu² pimnița, însă pri bani gata ughi 38, pentru³ că acești vii au fostu⁴ ale lui Stanu, feciorul Negrului¹. Deci le-au dat jode-său Stoică, de se-au scompărat de românie. Iar Stoica păharnic le-au vândut postelnicului Costandin, ca să-i fii domnelui⁵ moșie de acum-[na]⁶intă.

Și când am făcut [a]⁶ceastă tocmeală, întâmplatu-se-au Oncea logofătul, Stan ot Detcoiu i Grama.

Și pântru credința, mi-am pus⁷ și pecétea.

Și au fostu și Nan, feciorul Neculei ceaușului.

Ghinarie dni 13, vă leat 7148 <1640>.

Eu Nan logofăt.

Eu Stoica păharnic.

† Eu Todoro stolnic⁸.

Grama logofăt.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., LVIII/8.

Orig. rom., hârtie (29 × 21), rupt la îndoituri, găurit, pătat.

Copie *ibid.*: ms. 132, f. 83v.

¹ Негролон.

² ко.

³ пѣнтро.

⁴ фосто.

⁵ домнелон.

⁶ Loc șters în orig.

⁷ пос.

⁸ стѣл[ник].

† Милостією Божію, Їѡ Матей Басарабъ воеводъ и господинь. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми волѣр господства ми, Пѣтрѣ пехарник, синь покойнаго Ивашко ворник ѡт Бѣлѣни¹ ca să aibă a ținerea 2 délnițe și cu viile den Cățun și cu tot venitul ce au fost a lu Valtasa i a Lungului. Pentru că acéste délnițe au fost ale Lecăi spatarul și a jupâneasii lui, Grăjdana, de cumpărătoare, apoi

le-au dăruit Niculii comisul pentru slujbă dreaptă ce le-au slujit. Iar după moartea Niculii comisul au rămas pre mâna Grăjdanii, fata Niculii comisul, iar fata Niculii comisul, le-au vândut Bălbosii ot Berivoiești, drept ughi 60.

Într-acéea, Pătru peharnicul el au prinsu de véste, ce au venit de față cu Bălbosea roșiul înaintea domni-<i>i méle și au spus cum easte el mai volnic să cumpere acéste délnițe, căci Pătru peharnicul el easte nepot jupâneasii Grăjdanii spătăreasa.

Într-acéea, domnia mea am judecat cu tot divanul și au ajunsu légea cum easte mai volnic să ție Pătru peharnicul. Deci am dat domnia mea de au întors banii Bălbosii, ughi 60, den divan, să-i hie lui moșie și coconilor lui în veac, iar Bălbosea nici o treabă să nu aibă, că au rămas de lége i den divan.

Инако да не ест. И исправник, сам рече господства ми.

Пис генаріе гѣ-гѡ дѣни, лѣт 7148².

† Іѡ Матею воевода, милостію Божію господинъ.

Іѡ Матею воеводъ <m.p.>

DANIC, A.N., CII/7.

Orig. rom., hârtie (29,5 × 21), sigiliu mijlociu timbrat.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Pătru paharnicul, fiul răposatului Ivașco vornic din Băleni”.

² „Scris în ianuarie a treisprezecea zi, anul 7148 <1640>”.

† Adecă eu, star Hamza, den sat den Crasna ot Gorjil, scriu și mărturisescu, cu acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la sfânta mănăstire ce să chiamă Crasna, hram Sveati Nicolae și otătu egumen Theofil, ca să se știe când au fost acum, în zilele domnu nostru, Io Matei Basarab voievod, eu, văzând vrême de bătrânețe și de slăbiciune și de cătră feciorul meu, Neagoe, n-am avut nici o căutare la nevoia mea, socotit-am cu bunăvoie a mea, de-am dat și am închinat la sfânta mănăstire Crasna toată ocina mea, de acolo den Crasna, oarecâtă se va alége, despre tot hotarul, fun-<i>i 6¹ și cu tot venitul, pentru sufletul meu, ca să mă pomenească și până voi fi viu, să mă socotească părinții. Iar alt niménilea, den rudenia mea, treabă să n-aibă, nici fecior, nici văr, nici frate, nici niménilea, ce să fie mănăstiri-<i> Crasna de moșie și întărire și mie pomeană în veaci.

Și o am închinat această moșie, denaintea domnu nostru den divan și denaintea totor² boiarilor, mari și mici: întâi jupan Theodosie vel ban Cralevschii i jupan Hriza vel vornic i jupan Miho vel logofăt i jupan Radu vel vistier i jupan Preda vel spatar i

jupan Dra[gomir]³ vel cliucer i jupan Socol vel stolnic i [ju]³pan Radul vel comis i jupan Dumitru vel armaș i jupan [Vucina]³ vel peharnic i Diicu vel agă și alți [b]³oiari.

Și am pus și blăstem cum cine va face într-alt chip să fie trăclet și anathima ot 318 oteți, aceasta am scris. Și pentru credință, mi-am pus pecetea.

Pis Dumitru logofăt u Târgoviște, ghenarie 14 dni, vă leat 7148 <1640>.

Eu star Hamza
Theodosie vel ban
Hrizea vel vornic
Gligorie vel logofăt
Radu vel vistier
Dragomir vel cliucer
† Radul vel comis
Miho vel logofăt
Preda vel spătar
Socol vel stolnic
Vucina vel peharnic
Drăgușin vel armaș⁴.

DANIC, Ep. Râmnic, CII/18.

Orig. rom., hârtie (30 × 21), rupt la îndoituri, 4 sigilii inelare în tuș.

Copie BAR, Doc. ist., CMLXXVI/306.

EDIȚII: Text, Ștefulescu, *Crasna*, p. 77–78.

¹ „Funi 6”, ad. interlinear.

² тѣтоторор.

³ Loc rupt în orig.

⁴ Semnături autografe.

278

1640 (1748) ianuarie 18

† Adecă cum să să știe eu, Ida¹, сынъ Марков и вноучить Вердичъ², cum am vândut lu Stan ocină în sat în Clincini, o fune și jumătate, de i-am dat bani gata ughi 7 pol. Și ne-m tocmit de a noastră bunăvoi.

Și au fost mărturii oameni buni, anume: Ion ot Clincini și Zahariia, fratele lui Dobrin și Tudor Patacul și Calin, ginerele lu Neagoe Mășală. Și ne-m tocmit de a noastră bunăvoi, ca să-i fie lu Stan ocină în véci, lui și feciorilor lui și nepoților lui, neclintită în véci.

Да се знает³.

Pis meseța ghenarie 18 dni, leat 7148 <1640>.

BAR, Doc. ist., MCDLXXXVII/7.

Orig. rom., hârtie (29,5 × 21), rupt la îndoituri; cu o copie datată 1638 (1746).

¹ ИДѡѡ.

² „Fiul lui Marco, nepotul lui Verdici”.

³ „Să se știe”.

279

1640 (7148) ianuarie 19, Târgoviște

† Scris-am eu, Negoe și cu fiiu-mieu, Marco și Ion și cu fâmeia mia, Tudosiia, acestu zăpis al nostru¹, ca să fi<e> de credință la mâna postelnicului Mitrei, cum de ce-i sântem datori însă ughi 12²; de nu ne vom putea plăti până la zi, să fie volnec postelnicul Mitre, cu acest zăpis al nostru¹, de să ne ia moșia noastră câtă vom avea în sat în Măicănești. Și să le fie cu bună pace, cu acest zăpis al nostro, de să-i fie lui moșie în véci și lui și feciorilor lui.

Și mărturie: Andreiu de jos și Albul săpunar și Vâlsan cojocar și Cârstea ot Opătești, postelnic Istratie, brat ego Dumitru, ot Măicănești, postelnic Treful. Cum acești bani ne-<a>u dat postelnic Mitre, de ne-<a>u scos capul den laț.

Și pentru credință, pusu-ne-<a>m și degetele.

Pis meseța ghenarie 19 dni, vă leat 7148 <1640>.

Eu Neagoe. Eu Marco. Eu Ion. Eu Tudosiia.

DANIC, Ep. Argeș, XI/2.

Orig. rom., hârtie (15 × 20), rupt la îndoituri.

¹ ностро.

² Ad. în josul doc.

280

1640 (7148) ianuarie 20, Târgoviște

† Милостією Божією, Їв Матей Басаравь воеводі и господинъ вѣсои Земле Ѡггровлахійское. Дават господство ми сїи повелѣній господства ми свѣтомѡ, божественїи монастыр зовемаго Красна, wt Гор Жил, храм свѣти Неколае, и wtъцѡ егѡмена Ѡеуфил, такоже да ест свѣтѣи монастыр више пис wчинѡ ѡ Красна, част стар Хамза wt Красна всах, wt полю и wt шѡмѡ и wt вода и wt седалище селов и wt по вѣс хотаром, ѡже¹ ѡ, понеже сїа више речена wчинѡ

била ест стара и права шчинѣ и дѣдіно стар Хамза шт Красна, ешиже шт прежде врѣме. Я потом, кѣда ест бил нинѣ въ дѣни господства ми, а стар Хамза шт Красна, шн видѣщѣ врѣме за старостію и шт слабостію и шт кѣ синѣ его, Нѣгое, нѣст имал ни една гледаніе, смотрил ест със доброволѣ его тере ест дал и поклонил всах част его за шчинѣ шт Красна на свѣта монастыре зовемаго Красна, више речена, такоже да имат помѣн и смотреніе шт кѣ калѣгерн, докле ест шн жив. Я дрѣг нишно шт сѣродники его трѣвѣ и метѣх със сіа шчинѣ шт Красна да не имат, ниже синѣ его, ниже брат, ниже ништо, нѣ да ест свѣтѣи монастыр шт дѣдіно и штверженіе, а стар Хамза шт Красна вѣчное въспоминаніе, понеже пріидет сам стар Хамза пред господства ми ѣ великіи диван и пред всишми чѣститимі правителіи господства ми тере ест дал и поклонил сіа дѣдіно на свѣта монастыр Красна, како ест више пис. И видѣхом господство ми и запис шт рѣка стар Хамза шт милованіе на свѣта монастыр, със великое клетво и със всиш волѣрїи велици и мали сведітеліи написани въ запис.

Сего радї да<до>х и господство ми свѣтѣи монастыр, такоже да ест сіа више речена шчинѣ, част стар Хамза шт Красна, за дѣдіно и за храна иноком въ помощи. И не шт когождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже ѣвѣ и сведітеліи поставишом господство ми [наип]²рѣво, жѣпан Тешѣсіе великіи бан [Кра]²левскїи и жѣпан Хриза вели[кїи дворник]² и жѣпан Мишо вел лѣгѣфет и [жѣпан Ра]²дѣл великіи вистїар и жѣпан Преда вел спатар [и]² жѣпан Драгомир вел ключер и жѣпан С[о]²кол вел столник и жѣпан Радѣл вел комис и жѣпан Вѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, вел лѣгѣфет.

Пис Дѣмитрѣ ѣ градѣ Трѣговище, мѣсеца генарїе кѣ дѣни и шт Ядама, въ лѣт ѣрми.

Їѡ Матею воевода, милостію Божїю господинь.

Їѡ Матею воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Crasna din Jiul de Sus, hramul Sfântului Necolae și părintelui egumen Theofil, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise ocină la Crasna, toată partea lui Hamza cel bătrân din Crasna, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și de peste tot hotarul, funii¹ 6, pentru că această mai sus-spusă ocină a fost veche și dreaptă ocină și dedină a lui Hamza cel bătrân din Crasna, încă mai dinainte vreme. Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Hamza cel bătrân din Crasna, văzând el vreme de bătrânețe și de slăbiciune și de la fiul lui, Neagoe, nu a avut nici o căutare, a socotit cu bunăvoia lui de a dat și a închinat toată partea lui de ocină din Crasna la sfânta mănăstire numită Crasna, mai sus-zisă, ca să aibă pomană

și căutare de la călugări, cât timp va fi el viu. Iar altul nimeni dintre rudele lui să nu aibă treabă și amestec cu această ocină din Crasna, nici fiul lui, nici frate, nici nimeni, ci să fie sfintei mănăstiri de dedină și de întărire, iar lui Hamza cel bătrân din Crasna veșnică pomenire, pentru că a venit însuși Hamza cel bătrân înaintea domniei mele la marele divan și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele de a dat și a închinat această dedină la sfânta mănăstire Crasna, cum este mai sus-scris. Și am văzut domnia mea și zapisul de miluire de la mâna lui Hamza cel bătrân la sfânta mănăstire, cu mare blestem și cu toți boierii martori, mari și mici, scriși în zapis.

Pentru aceea am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie această mai sus-scrisă ocină, partea lui Hamza cel bătrân din Crasna, de dedină și pentru hrană călugărilor pentru ajutor. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: [mai întâi]² jupan Teodosie mare ban al [Cra]²iovei și jupan Hrizea mare [vornic]² și jupan Miho mare logofăt și [jupan Ra]²dul mare vistier și jupan Preda mare spătar [și]² jupan Dragomir mare clucer și jupan S[o]²col mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

A scris Dumitru în cetatea Târgoviște, luna ianuarie 20 zile și de la Adam, în anul 7148 <1640>.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, Ep. Râmnic, CII/17.

Orig. slavon, hârtie (33,5 × 23) sigiliu mijlociu timbrat.

Cu o trad. modernă; altă trad. BAR, Doc. ist., CMLXXVI/307.

EDIȚII: Text, Ștefulescu, *Crasna*, p. 56, 78–80; rez., idem, *Gorjul ist. și pit.*, p. 49; Aricescu, *Indice*, I, p. 110, nr. 1336.

¹ „ѕжє”, adăugate ulterior.

² Loc rupt în orig.

† Adică scris-am eu, jupâneasa Sanfira, cu fiu-său, Crăciun, acesta zapis al nostru, la mâna lui Stan sin Manii Smârcenul, cum am vândut noi nește ocină ot sel Smădciul den hotarul lui Drăghici, însă drept ughi 3, ca să fie lui de moșiie și feciorilor și nepoților și strănepoților. Și am vândut noi, de a noastră bunăvoie.

Și mărturiia: Stan săpunarul, Stanciul Barăn și Dragomir Luben și Ionașco, cumnatu-său și Cernica i Mircan i Ionașco sin Vasiiu portarul.

Pis mesița ghenarie 21 dni, vă leat 7148.

Pis az, Stanciul sin Dragomir Andonie.

Eu Sanfira. Stan. Mircan. Dragomir. Ionașco. Ionașco. Stanciul. Cernica. Andonie.

Muz. de Ist. și Arh. Ploiești, Ms. 133.

Orig. rom., hârtie (21 × 19).

EDIȚII: Simache, *Fulga*, p. 126.

282

1640 (7148) ianuarie 21

Cartea răposatului Matei voievod pă numele lui Petre al doilea clucer pentru doi rumâni, Bârsan cu frate-său, Dobroslav.

BAR, Doc. ist., XX/243 (nr. 36).

Rez.

283

1640 (7148) ianuarie 26

† Scris-am Stan siin Uliiarului ot Vlādila acesta zăpis al meu, la mâna lu Albu ot Zvorsca, ca să fie de mare credi<n>ța, cum i-am vândut niște moșie de bunăvoia mea, funea de prin¹ calea Zborcei, pași 45, râ<n>duri de agru 8; și altă fune² de la Măgura Piscului, iar pași 45 și râ<n>duri de agru 7. Această moșie a fost a mea, ci am³ vâ<n>dut eu de bunăvoia mea, pre bani gata, ughi 6 pol, costande 5. Iar vlădulean<i>i, văzâ<n>d că am vândut eu moșia lu Albu, iar ei au zis că au plătit de bir, ci iar le-au mai dat Albu ughi 2, ca să nu aibă [treabă cu nimene, ca să]⁴ fie moșie ohabnică, lui și ficiori<lor> lui.

Și⁵ când s-au vâ<n>dut această moșie, fost-a u<n>cheașul Boța, socrul popei Radu și Amza ot Zvorsca, Dragul ot tam și Iarul ot tam și Danciul ot Vlādila și Boța ot Polovin.

Și pântru credi<n>ța, ne-am pus⁶ și <de>getili.

Pis ghenarie 26 dni, leat 7148 <1640>.

Stan. Amza. Boța. Dragul. Iarciul. Boța.

DANIC, M-rea Brâncoveni și Mamu, XIII/3.

Orig. rom., hârtie (21,5 × 16), rupt la îndoitori și pătat.

¹ приг.

² фонъ.

³ аѡвъ.

⁴ Loc pătat în orig.

⁵ Repetat.

⁶ noc.

284

1640 (7148) ianuarie 28

† Adecă eu, Gligorie bivșă vel logofăt, scris-am zăpisul meu, să fie de bună credință la mâinili tuturoru părinților de la sfânta mănăstire Golgota, ca să se știe că am cumpărat o casă cu locul și cu pivniță de piatră, aici în oraș în Târgoviște, de la tatăl lu Avram, anume Paraschiv, drept ughi 60, încă den zilele răposatului Șarban voievod.

Iar după aceea, cându au fost acum, în zilele domnu nostru creștin, Matei Basarab voievod, cugetat-am întru inima mea pentru pomana și pentru sufletul meu, de am dat această casă, cu locul și cu pivnița la sfânta mănăstire la Golgota și m-am scris la sfântul pomeanicu, eu și jupâneasa mea și părinții miei și aici și la mănăstirea cea mare. Iar părinții de la sfânta mănăstire de la Golgota, ei să fie volnici cu această casă și cu pivnița să facă ce vor vrea.

Iar cine se va ispiti preste zăpisul meu, să facă nevoie părinților, veri nepotu meu Nica, veri altucineva, den ruda mea, acela să fie treclet și proklet și afurisit de 318 sveti oteți iaje ve Nichie.

Și mărturie: Isar neguțatoriul cel bătrân și Limber de aici den Târgoviște și Proca și Costandin ot Stăncești și Ianachi.

Și pentru mai adevărită credință, pusu-mi-am și pecétea și iscălitura.

Pis Costandin logofăt, meseța ghenarie, 28 dni, leat 7148 <1640>.

Gligori logofăt¹.

DANIC, M-rea Golgota, V/10.

Orig. rom., hârtie (29,5 × 20,5), sigiliu inelar aplicat în tuș.

Copii *ibid.*: ms. 228, f. 79; BAR, Doc. ist. CMLXVIII/89.

Rez., Berechet, *M-rea Golgota*, p. 281, nr. 2.

¹ Semnătură autografă.

285

1640 (7148) ianuarie 30

† Eu, Vasilăe¹ și Stanciul ot Dărmănești scris-am zăpesul nostru să fie dă mare² credință la mâna jupanului Stro<e> vistierul, cum să să știe că i-am vândut

noi dă parte noastră ocină în Dărmănești, eu Vasilăe, 20 dă stânjăni și³ Stanciul iar 20 dă stânjăni; dă la amândoi fac 40 dă stânjăne, însă ocină stearpă, fără rumâni. Și³ o <a>m vândut noi dă a nostru bunăvoie fără nice o silă, pre⁴ bani gata, ughi 11 pol ca să-i fie dummelui moșie ohabă.

Și³ au fost și³ boieri măr<tu>rie: Stanciul postelnic ot Cocorăști, jupânul Manta neguțaturul, Ivașco postelnic ot Rătești. Și³ pântru credința pus-am și dăgetele.

Aceasta am scris, ca să să știe.

Pis ghenarie 30 dni, vă leat 7148 <1640>.

Eu Vasilăe.

Eu Stanciul.

Muz. de Ist. și Artă al Mun. Buc., nr. 13 911.

Orig. rom, hârtie (32 × 22).

Copie *ibid.*: ms. 1354, f. 53v.

¹ Василѣе.

² марѣ.

³ ше.

⁴ прѣ.

† Милостією Божією, Їѡ Матен Басарабѣ воевода и господинѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми acestor cucoane, numele lor Iona i Vilae, ca să hie volnice cu ceastă carte a domni<i>i méle și cu sluga domni<i>i méle, po ime [...] ¹ vtori armaș de să ia de la boiarinul domni<i>i méle, Radul vel vistier, un țigan, po ime Ionașco și cu sălașul lui și să ia de la Stroe vistierul un țigan, po ime Dumitru snă Dalcăi, cu tot sălașul lui, să-i ducă la acéste cucoane ce sunt mai sus-scrise, să le fie de slujbă și, cându-și vor face case, să le fie lor zestre² și moșie coconilor lor în véci. Pentru că acéste cucoane sunt fété lu Vasilie spătar snă Mușat vistier. Deci le-au lăsat tată-său împreună cu muma lor și ș-au luat³ altă fămée și au început a-și răsipi toate moșiile și țiganii tot cu bețiile.

Deci, văzând domnia mea cum răsipéște el tot și acéste cucoane rămâindu sărace și fără de nimic, alesu-le-am domnia mea împreună cu tot divanul acéste 2 sălașe de țigani ce sântu mai sus-scrise, po ime Ionașco cu sălașul lui și Dumitru cu sălașul lui, să le hie lor moșie și cuconilor lor ohabnice cu bună pace în veac.

Инако да не ест. И исправник, сам рече господства ми.

Пис Тѣдорѣ Панович постелник ѡ Тѣрговище, генаріе ѡ-гв дѣни, лѣт 7148³.

Їѡ Матен ввевѡда, милостію Божію господинъ.

Їѡ Матекю вонводъ <m.p.>

DANIC, M-rea Câmpulung, LXII/12.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 20,5), sigiliu inelar în tuș.

¹ Loc alb.

² зъстерє.

³ лѡдѡт.

⁴ „A scris Tudor Panovici postelnic din Târgoviște, ianuarie a treizecea zi, anul 7148 <1640>”.

287

<1640> ianuarie 30

† Să se știe cum am judecat noi acești megiași, anume: Dragomiru ot Fiiani i Gudea ot Cucuténi¹ i Corese ot Cucuténi¹ Staneș ot Budéni² i Pătrașco ot Cucuténi¹, anume pre³ Manea și pre³ cumnați<i> loru, pântru o moară⁴ ce au avut ei toți den Podu lu Gerco, cu popa Marco și cu frații lui și verii lui. Deci noi am căutat și am adeverit cu sufletele⁵ noastre, cum easté⁶ locul și vadulu al pope<i> lu Stroe și al frăține-său, Manea, că easté⁶ a loru moșie [...] ⁷ bătrână. Și am văzut și cărți<e> milostivulu<i> răposatulu<i> lu Șărbănoiu voievod, cărți de rămas la mâna pope<i> lu Stroe și cărțile⁸ vornecul<ui> Cernica, că easté⁶ de rămas și am văzutu și cărțile⁸ megiașilor iar de rămas.

Derept aceea și noi, acești măgiași, încă amu căutat și am adeverit, cu sufletele⁵ noastre, ci o am dat la mâna pope<i> lu Stroe și frăține-său, Manea, pântru că easté⁶ a lor moșie bătrână. Deci o am dat și noi cu vadu cu loc den <o>brejie până în mal, cu toată lunca de suptu obrejie și den sus și den jos. Și am făcut acești megiași și noi zapis și l-am datu, să fie la mâna pope<i> Stroe și frăține-său, Manea.

Pis meseța ghenarie, 30 dni.

BAR, Doc. ist., LIX/73.

Orig. rom., hârtie (14,5 × 21), fără an. Datat după Dragomir din Fieni, care era mort la 27 ianuarie 1641.

¹ Кѡкѡтѡнїє.

² Бѡдѡнїє.

³ прѡ.

⁴ моарѡ.

⁵ сѡдѡлетелѡ.

⁶ ластѣ.

⁷ Loc șters în orig.

⁸ кърциѣѣ.

288

1640 (7148) februarie 2

† Adecă eu, Neacșa, făméia lui Păscălin ot Voinigești, scris-am acesta zapis al meu la mâna fie-mea Dumitrei, cum să să știe că altă zestri n-am avut să-i dau, ci i-am dat moșia din Voinigești, a treia peste tot hotarul, câtă să va alége și din apă și din uscat și din câmpu și din pădure. Și iar i-am mai dat o moșie ce am mai cumpărat de la Coțoinea, toată câtă să va găsi. Cu această moșie înzăstraiu pre fie-mea, Dumitra, când o am măritat după Radul.

Și la tocmeala noastră, când o am logodit și am făcut acest zapis, fost-au mulți oameni buni, carii își vor pune mai jos peceteile și iscăliturile.

Și pentru mai adevărată credință, mi-am pus și dégetul în loc de pecete.

Pis februarie 2 dni, leat 7148 <1640>.

Eu Neacșa. Jupanița Stanca. Popa Dumitru. Stoian. Iane cupeț. Dumitru.

DANIC, Ms. 721, f. 873v–874.

Copie rom.

289

1640 (7148) februarie 5

† Милостію Божію, Їѡ Матею Бъсърѡва воевода и господинъ. Дават господство ми сію повеленіе господства ми вѣрном волѣр господства ми, Stroe vistiarul, ca să fie volnic cu ceastă carte a dumni<i>i méle să ție 2 délnițe în sat în Ștefănești, ci au fostu puse zălog: una pol Albul logofătul de Lăngești, alta Stanciul din Câmpul Lungu, cu zi și cu zapis de la mâna lor, cum de nu vor putea da banii la zi. Iar boiarul domni<i>i méle ce scrii mai sus, să aibă a ținea aceste 2 pol délnițe.

Dici zioa le-au trecut, încă de la Sveti Ilie.

Dereptu acéea, am dat dumnia mea boiarinului domni<i>i méle, Stroe vistiarul, să ții acéste 2 délniții, să-i fii di moșâie lui și feciorilor lui, în veac.

Инако да нест, по рече господства ми. И исправник, сам рече господства ми.

Пис феврваріе ̃ дни, в лѣт ̃зрми¹.

† Їѡ Матею воевода, милостію Божію господинъ.

Їѡ Матею воеводъ <m.p.>

378

BAR, Doc. ist., XXIX/159.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 21,5), sigiliu mijlociu timbrat.
Copie: *ibid.*, XXIX/34.

Rez., Rosetti, *Pământul*, p. 96.

¹ „Scris februarie 5 zile, în anul 7148 <1640>”.

290

1640 (7148) februarie 10, Târgoviște

† Милостією Божією, Їѡ Матеи Басарабъ воеводі и господинъ въсои Земле Ѡггровлахійское. Дават господство ми сїи повелѣній господства ми слѣдѣ господства ми, Матею постелник ѡт Михъеци, синь Радѣлов постелник, видѣ жителницев Станкѣв и зетом си, Марков постелник и със синови их, елицеже Богъ даровах, такоже да ест им село Михъеціи, въ сѣдство Моушчел и Падѣрец, въс село със въс хотаром и със въсих вечинїи и със въс ходоком, ѡт хотар до хотар, по стари хотари и белѣзи, понеже ест того село Михъеціи више пис ѡн ест бил стара и права дѣдіно¹ Матеюв постелник ѡт на теткам са, жѣпаница Станка и ѡт на братїи еѡ, по име: Ѡанча и Негре и Радѣл, бащѣ Матеи постелник, ещиже ѡт наипрежде врѣме, ѡт пре дѣни ини господари. Я потом, къда ест бил пре дѣни Петрѣ воеводъ, синь Мирчїи воеводъ, въ теченїа лѣт ѣзѣс, а жѣпаница Станка, тетка Матеюв постелник и със братїи еѡ, Ѡанча и Негре и Радѣл, ѡни имали прѣх със Станчюл ключар и тако прѣше ѡни, како ест имал и братѣчедѣ си Негре ѡт сїю више реченѣ село Михъеціи третаго дел.

Въ том, Петрѣ воеводъ, господства емѣ гледах и сѣдих по правдѣ и по закона и видѣл господствѣ емѣ и книга Радѣла воеводъ и прочитал ѡ ест ѣ диван и добри истенствовал, како нѣст имал Негре ни една трѣвѣ ѣ Михъеци, нѣ въс бил село Михъеціи жителниціи Станкѣв и а братїам си, Ѡанча и Негре и Радѣл, бащѣ Матеи постелник, ещиже ѡт на теткам са, жителница Виша. Таже, ест ѡстал Станчюл ключар ѡт закона и ѡт сѣжденїе, како видѣхом господство ми и книга Петрѣ воеводъ ѡт прѣх и за ѡстал. И ѡт тогда само въс дрѣжал Матеи постелник, синь Радѣлов постелник, село Михъеціи със добро мирно.

Потом, къда ест бил нинѣ въ дѣни господства ми, въстанил се сѣт жителница Илина², дѣщира Мѣндецілор и със чедом си, Дѣмитрашко, със пренїе радї село Михъеціи и прїидет пред господства ми ѡу великїи диван тере се

прѣше се за лицѣ със Матеи постелник, синь Радѣлов постелник, видѣк жѣпаницев Станкѣв и със зетом си, Марко постелник. И сице прѣше уни, како ест бил имал и Мѣндеціи ѣ село ѣ Михѣеци, третаго част. И извадил ест оѣ диван и една книга ветха, тако да възимал третаго дел ѡт Михѣеци и наипаче прѣше аци рице како село Михѣеціи нѣст се призовил Михѣеци, что се зовет Михѣилеци. Въ том, господство ми съм гледах и сѣдих по права и по закона Божію кѣпно със въсихми чѣститими правителіи господства ми и нѣст съм вѣрвал господства ми ниже по едно, ниже по дрѣго, нѣ съм дал господство ми на срѣд их ѣ волѣри по рѣваше господски, по име: ѡт Аниноаса, Тѣдоран сѣджер и ѡт Лереци, Преда постелник и ѡт Лѣнцеци, Алѣдл и ѡт Жѣгѣри, Влѣкѣд логофет и ѡт Концеци, Влѣкѣд логофет и ѡт Длѣгополю, Іню постелник, тако да гледает и да истенствѣет раді село Михѣеціи: имал ест Мѣндеціи част ѣ село ѣ Михѣеци или нѣст имал и раді име селови Михѣеціи ѡт преже вѣрѣме именѣет се ест въс Михѣеци или Михѣилеци, како писаті въ книга жѣпаниціи Блинев, дѣцира Мѣндецилом?

Въ том, теѣ ѣ волѣри, уни ест гледал и сѣдї и сице шѣрѣтал със дѣшами их, како нѣст имал Мѣндеціи ни една трѣвѣ ѣ Михѣеци, ниже се зовет Михѣеціи Михѣилеци. И ециже ест свѣдѣтелствовал и един человекѣ стар, по име Радѣл Цоке ѡт Длѣгополю, ѡт р лѣтї, пред шѣем г волѣри, како нѣст дрѣжал Мѣндеціи въ село Михѣеціи нѣкогда. Таже, ест ѡстал жителница <Илина> и чѣдѣ си, Дѣмитрашко, ѡт закона и ѡт сѣжденіе ѡт пред господства ми ѡт диван.

Сего раді, да<до>х и господство ми сѣвзем господства ми, Матеи постелник, синь Радѣл постелник ѡт Михѣеціи и зетом си, Марко постелник, такоже да ест им въс село Михѣеціи със въс хотаром и със въс их вечинїи и със въс ходоком, ѡт хотар до хотар, за дѣдїно и въ шѣав, синовом и видѣком и прѣвнѣчетом. И не ѡт кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже оѣво и свѣдїтилїи поставих господство ми: жѣпан Тѣдѣвсіе великїи бан Кралевскїи и жѣпан Хриза великїи двѣрник и жѣпан Миѣо вел лѣгѣфет и жѣпан Радѣл вел вистїар и жѣпан Преда вел спатар и жѣпан Драгомир вел клѣчар и жѣпан Сокол вел столник и жѣпан Радѣл великїи комис и жѣпан Вѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, жѣпан Миѣо вел логофет.

И аз, Дѣмитрѣ логофет, написах въ настоли граду Трѣговице, мѣсеца Фѣврѣрїе ї дѣни и ѡт Ідама, въ лѣт зрми.

† Іѣ Матею вѣвѣвѣда, милостїю Божїю господинь.

Іѣ Матею воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Matei postelnic din Mihăiești, fiul lui Radul postelnic, nepotul jupânesei Stanca și ginerelui său, Marco postelnic și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie lor satul Mihăiești, în județul Mușcel și Pădureț, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din hotar până în hotar, pe vechile hotare și semne, pentru că acel sat mai sus-scris, Mihăieștii, el a fost dedină veche și dreaptă a lui Matei postelnic de la mătușa sa, jupanița Stanca și de la frații ei, anume: Oancea și Negre și Radul, tatăl lui Matei postelnic, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni. Iar după aceea, când a fost în zilele lui Petru voievod, fiul lui Mircea voievod, la trecerea anilor 7076, iar jupanița Stanca, mătușa lui Matei postelnic și cu frații ei, Oancea și Negre și Radul, ei au avut pâra cu Stanciul clucerul și așa pârau ei, cum că a avut și vărul lor, Negre, din acest sat mai sus-spus, Mihăieștii, a treia parte.

Întru aceea, Petru voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a văzut domnia lui și cartea lui Radul voievod și a citit-o în divan și bine a adevărit cum că nu a avut Negre nici o treabă în Mihăiești, ci a tot fost satul Mihăieștii al jupânesei Stanca și al fraților ei, Oancea și Negre și Radul, tatăl lui Matei postelnic, încă de la mătușa lor, jupâneasa Vișa. Astfel a rămas Stanciul clucer de lege și de judecată, cum am văzut domnia mea și cartea lui Petru voievod, de pâra și de rămas. Și de atunci a tot ținut singur Matei postelnic, fiul lui Radul postelnic, satul Mihăieștii cu bună pace.

Apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, s-a sculat jupâneasa Iliana², fiica Mândeștilor și cu copilul său, Dumitrașco, cu pâra pentru satul Mihăieștii și a venit înaintea domniei mele în marele divan de s-a pâra de față cu Matei postelnic, fiul lui Radul postelnic, nepotul jupaniței Stancăi și cu ginerele său, Marco postelnic. Și așa pârau ei, cum că au avut și Mândeștii în sat în Mihăiești, a treia parte. Și au scos în divan și o carte veche, ca să ia a treia parte din Mihăiești și mai ales pârau zicând cum că satul Mihăieștii nu s-au numit Mihăieștii, ci se cheamă Mihăieștii. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și n-am crezut domnia mea nici pe unul nici pe altul, ci am dat domnia mea între ei 6 boieri pe răvașe domnești, anume: din Aninoasa, Tudoran sluger și din Lerești, Preda postelnic și din Lăngești, Albul și din Juguri, Vlaicul logofăt și din Conțești, Vlaicul logofăt și din Câmpulung, Ianiu postelnic, ca să cerceteze și să adeverească pentru satul Mihăieștii: au avut Mândeștii parte în sat în Mihăiești sau n-au avut și pentru numele satului Mihăieștii, de mai înainte vreme s-a numit tot Mihăiești sau Mihăieștii, cum scrie în cartea jupaniței Elinei, fiica Mândeștilor?

Întru aceea, acei 6 boieri, ei au cercetat și au judecat și astfel au aflat cu sufletele lor, cum că n-au avut Mândeștii nici o treabă în Mihăiești, nici nu se cheamă Mihăieștii, Mihăiești. Și încă a mărturisit și un om bătrân, anume Radul Țoche din Câmpulung, de 100 de ani, înaintea acelor 6 boieri, cum că n-au ținut

Mândeștii în satul Mihăiești niciodată. Astfel, a rămas jupâneasa <Ilina> și fiul ei, Dumitrașco, de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugilor domniei mele, Matei postelnic, fiul lui Radul postelnic din Mihăiești și ginerelui său, Marco postelnic, ca să le fie lor tot satul Mihăieștii cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din hotar până în hotar, de dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Miho mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Dragomir mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Miho mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna februarie 10 zile și de la Adam, în anul 7148 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Valea, III/11.

Orig. slavon, perg. (37,5 × 48), sigiliu mijlociu timbrat.

Cu o trad. din 1905; altă trad., *ibid.*, III/14.

¹ Дѣдѣнно.

² „Илина”, ad interlinear.

291

1640 (7148) februarie 11

† Adică eu, Bratul snă Negoe ot Corșori, ot sud Mușcel i Padureți, scris-am zăpisul meu ca să hie de mare credință la mâna Radului logofătul Dudescul, cum să știe că me-u făcut dumnealui bene cu ughi 15, de me-m scos capul dintr-o nivoia ce am căzut, foarte mare. Deci să aibă a ține ocină Radul logofătul ot Corșori, din partea mea ce se va cădea pentru acești bani ce sunt mai sus-scriși, pentru că o-m dat de a me bunăvoia și cu știre buni oameni, anume: ot București, popa Borcea clisearul i Sarul cojocar i Ventilă postelnic ot Boleasca.

Și am scris eu, Preda logofătul.

Pis measeța februarie dni 11, leat 7148 <1640>.

Eu Bratul.

Sarul.

Eu popa Borce clisiar¹

Preda¹

Eu Ventilă¹.

DANIC, Mitrop. T. Rom., XCVIII/13.
Orig. rom., hârtie (22 × 16), 2 sigilii inelare în tuș.

¹ Semnături autografe.

292

1640 (7148) februarie 15

† Adecă eu, Radul, feciorul <lui> Draghie de Malul, scris-am¹ și mărturisescu² cu acesta al miu zapis, să fii de mare³ credință la mâna lu Chiriiac logofătul ot Ștefoia, cum să știi că i-am pus zălog 40 de stânjăne de ocină, ocina de la Ogrăzène, derépt bani gata 2 000. Și am pus zioa să-i⁴ dau banii la Sveti Petre, făr di niciun cuvânt. Iară să nu-i voi⁵ da banii toți la zi⁶, gata, să-e fii moșia stătore în veci⁷, că așa m-am tocmit de bunăvoie a mea și cu în știrea fâme<i>i méle și a copiilor.

Și măturii: ot Ștefoia, uncheașul Andreico și Bobe, ficiorul lu Andreico.

Și pântru credința, am pus și dégitul. Acist-am scres.

Pis measeța februarie 15 dni, vă leat 7148 <1640>.

BAR, Doc. ist., C/11.
Orig. rom., hârtie (30 × 20,5), rupt la îndoituri.

¹ скрес.

² мъртѣресекѣ.

³ марѣ.

⁴ е.

⁵ воє.

⁶ зе.

⁷ вечии.

293

1640 (7148) februarie 16, Târgoviște

† Милостією Божією, Їѡ Матею воевода и господинъ вѣсои Земле Ѡггровлахіиское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномѣ Їѡ Басарабъ воевода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми слѣдѣ господства ми, Савев лѡгѡфет и жѣпаницев его, Маріен, дѣщера Михѣилѣв армашѣл ѡт Бѣлѣни и сѣс нѣх сынови, елицим Богъ даст, такоже да им ест дѣдіно, али дѣ погоане за виноград ѣ дѣлѣл Бѣдѣнишѡр, въ сѣдство Сак, ѡбаче виноградїе ѡт

на Мочорьць и със а вечинѣ, именован Шербан и със синови его, колицим хокет имѣли, понеже сіе четири погоане за лозіе и със того вечинѣ више пис бил ест за дѣдіноѣ Михѣилѣв армаш ѡт над бащѣ си, Дмитроѣ ключар. И вѣс дрѣжал ест Михѣилѣ армаш със добром мирно, а когда ест бѣѡ Александрѡв воеводѣ, сынѣ Радѡлов воеводѣ, бил им сѣт продаѡ Михѣилѣ армаш сіе а погоане за винограда и със того вечинѣ и ешеже със два погоане за лозіе, что ест бил дал преку Михѣилѣ армаш дѣщерам са, Маріев Радѡлов постелник Доическѡ, за ѡги кѡ аспри готови. И кѣда ест бил продаѡ Михѣилѣ армаш, продавал мѡ ест със ѡзнаіа ѡком си, Івашкѡв бив вел дворник. И видѣхом господство ми и име Івашкѡв дворник написана ѡ записѡ того за проданіе и със печатѣ емѡ. И дрѣжал ест Радѡ постелник със добро мирно.

А кѣда ест бил нынѣ, вѣ днѣіе господство ми, прїидет Сава ѡгѡфет и жѡпаница его, Маріа, ѡ прѡх пред господства ми ѡ диван със жѡпаница Радана, жителница Радѡлов постелник Доическѡ. И сице сѣт жаловал пред господства ми Сава ѡгѡфет како их ест дал тѣстом си, Михѣилѣ армаш, преку в погоане за винограда, послех им ест бил продаѡ Михѣилѣ армаш пак за кѡпно със тех а погоане, Радѡлов постелник Доическѡ. Таже, их ест извадил записове ѡба две за лицѡ пред господства ми ѡ диван и ѡбрѣтал се сѣт записѡ Савев ѡгѡфет по голѣмѡ със а лѣто. И съм дал господство ми Савев ѡгѡфет како да си дрѣжит прекуѡе вѣсѣх и тѣх в погоане за винограді.

А потом, раді тѣх а погоане за лозіе вѣстаниа сѣ сѣт покоиннаго Івашко дворник ѡ преніе със жѡпаница Рѡдана и прїидет пред господства ми тере съпрѣше се за лицѡ ѡ диван. И сице прѣше Івашко бив вел дворник, како им сѣт продаѡ Михѣилѣ армаш и нѣст бил неговѡ за дѣдіно, нѣ изречет Івашко дворник како сѣт неговѡ. И ѡстала ест жѡпаница Рѡдана ѡт закона и ѡт сѡзденіе ѡт диван.

Потом, ѡфатил се сѣт жѡпаница Рѡдана за Сава ѡгѡфет и ѡт жѡпаница его, Маріа, да и даст новціи, почто раді их ест продаѡ Михѣилѣ армаш дѣдіно и нѣст бил стоателна. А Сава ѡгѡфет и жѡпаница его, Маріа, пакиже ест пришел ѡ прѡх пред господства ми със Івашко дворник, ѡ диван. И сице прѣше Івашко дворник, како сѣт неговѡ за покѡпленіе, а Маріа, дѣщера Михѣилѣв армашѡ, ѡна сице плакаше са ѡ диван, како тех виноградіе нѣст бил Івашков дворник, анѡ ест бил бащѣм си, Михѣилѣв армаш, за дѣдіно, ешеже ѡт над дѣдом си, Дмитроѣ ключар, бащѣ Михѣилѣв армаш, ешеже ѡт когда ест имал раздѣленіе братіи: Івашко дворник със вратам си, Радѡ постелник и със Дмитроѣ ключар. Изречет Маріа ащелиже не хокет бити како рече ѡна и сѣт за покѡпленіе, како рече Івашко дворник, да си извадит книгѡе за покѡпленіе ѡт на кто им ест покѡпил. А Івашко дворникѡ, ѡн нѣст извадил ѡ диван ни една

книгѣ, анѣ ест встал вт сѣжденіе вт предъ господства ми вт диванъ. Таже, съм далъ господство ми тѣхъ дѣ погоане за винограда и със того вечинъ, Шербанъ, на рѣка жѣпаницевъ Рѣданіи.

Потомже вѣстаниа се сѣт Маріа, фата Михѣилъ армашѣ, да ихъ ѣметни новціи вт по [тѣхъ]¹ дѣ погоане за виноградіе и по Шербанъ вечинъ. Я жѣпаница Рѣдана, она не вѣсхотѣла да вѣзываетъ новци, нѣ пакиже ест дошелъ ѣ прѣхъ предъ господство ми [ѣ]¹ диванъ. Потомъ, далъ съмъ господство ми вѣ волѣри мегю нихъ: вт Доичеціи, Данчюлъ ключеръ и вт Корнеціи, Іліе дворникъ, такоже да ихъ сѣдиди како хѣкетъ вѣрѣстихъ със дѣшами ихъ. Таже, сице ихъ ест сѣдилъ вт тѣхъ ѣ погоане за виноградіе: извадилъ ест тѣхъ два погоане вт цѣномъ новцимъ ѣги Ѧ и със келтованіе что ест сѣтворилъ. И всталъ ест тѣхъ дѣ погоане за винограда и със Шербанъ вечинъ, за ѣги ѣи и да ихъ даватъ Сава лѣгѣфетъ, понеже се подоваетъ емѣ, тере да мѣ дрѣжаше онъ. И ест далъ Сава лѣгѣфетъ въ рѣка [...]².

Сего радіи, дадохъ съмъ господство ми сѣдѣ господство ми, Савевъ лѣгѣфетъ и жѣпаницевъ его, Маріенъ, дѣщера Михѣилъ армашъ, такоже да иматъ дрѣжати се они тѣхъ сѣе дѣ погоане за лозіе и със того вечинъ, Шѣрбанъ, със сынови его, како ест више писъ вчинѣ дѣдѣно и въ хѣавъ нимъ, сыновомъ и вѣнѣкомъ и прѣвѣнѣчетомъ. И не вт кождо непѣкѣлѣвимѣ, поризмо господства ми, понеже ест всталъ жѣпанъ Іѣвашко дворникъ вт предъ господства ми вт закѣна и вт сѣжденіе вт диванъ. Я ащеакиже хѣкетъ извадити сынови его нѣкогда нѣкіе книги или записе, да не се вѣрѣетъ.

Сеже ѣво и сѣдетеліе поставѣемъ господство ми: жѣпанъ Ѧевѣдѣсѣ велъ ванъ Кралевскіи и жѣпанъ Хризѣ велъ дворникъ и жѣпанъ Михѣо велъ лѣгѣфетъ и жѣпанъ Радѣлъ велъ вистѣаръ и жѣпанъ Прѣда велъ спатаръ и жѣпанъ Драгомиръ велъ ключаръ и Сѣкѣлъ велъ столникъ и Радѣлъ велъ комисъ и Вѣчина велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Михѣо велъ лѣгѣфетъ.

И написахъ азъ, Лѣпѣдатъ лѣгѣфетъ, въ настолни града Трѣговице, мѣсеца фѣврѣваріе ѣи дѣни и вт Ядама даже до сѣлѣ въ сего писаніе, теченіе лѣтомъ, въ лѣтѣ ѣзрѣми, лѣта Господина ѣдѣмъ.

† Іѣвѣ Матею вѣвѣвѣда, милостію Бѣжію господинѣ.

Іѣвѣ Матею вѣевѣдѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Sava logofătul și jupaniței lui, Maria, fiica lui Mihăilă armașul din Băleni și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie dedină, însă 4 pogoane de vie în dealul Bădenilor, în județul Sac, însă via de la Mociorâță și cu 1 vecin, anume Șerban și

cu fiii lui, câți va avea, pentru că aceste patru pogoane de vie și cu acest vecin mai sus-scris au fost de dedină ai lui Mihăilă armașul de la tatăl său, Dumitru clucerul. Și a tot ținut Mihăilă armașul cu bună pace, iar când a fost Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, a vândut Mihăilă armașul aceste 4 pogoane de vie și cu acel vecin și încă cu două pogoane de vie, pe care Mihăilă armașul le dăduse zestre fiicei sale, Maria a lui Radul postelnicul Doicescul, pentru 26 ughi aspri gata. Și când a vândut Mihăilă armașul, le-a vândut cu știrea unchiului său, Ivașco fost mare vornic. Și am văzut domnia mea și numele lui Ivașco vornicul scris în acel zapis de vânzare și cu pecetea lui. Și a stăpânit Radul postelnicul cu bună pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Sava logofătul și jupanița lui, Maria, au venit cu pâră înaintea domniei mele în divan cu jupanița Rădana, soția lui Radul postelnicul Doicescul. Și astfel s-a plâns înaintea domniei mele Sava logofătul cum că socrul său, Mihăilă armașul, i-a dat zestre 2 pogoane de vie, <iar> după aceea le-a vândut Mihăilă armașul, împreună cu cele 4 pogoane, lui Radul postelnic Doicescul. Astfel, a scos amândouă zapisele de față înaintea domniei mele în divan și s-a găsit zapisul lui Sava logofătul mai vechi cu un an. Și am dat domnia mea lui Sava logofătul ca să stăpânească toată zestrea și acele 2 pogoane de vie.

Iar apoi, pentru acele 4 pogoane de vie s-a sculat răposatul Ivașco vornicul la pâră cu jupanița Rădana și au venit înaintea domniei mele de s-au pârât de față în divan. Și astfel pâră Ivașco fost mare vornic, cum le-a vândut Mihăilă armașul și nu au fost ale lui de dedină, ci zicea Ivașco vornicul că sunt ale lui. Și a rămas jupanița Rădana de lege și de judecată din divan.

Apoi, s-a apucat jupanița Rădana de Sava logofătul și de jupanița lui, Maria, ca să-i dea banii, pentru că le-a vândut Mihăilă armașul dedina și nu au fost stătătoare. Iar Sava logofătul și jupanița lui, Maria, iarăși au venit la pâră înaintea domniei mele în divan cu Ivașco vornicul. Și astfel pâră Ivașco vornicul, cum că sunt ale lui de cumpărătură, iar Maria, fiica lui Mihăilă armașul, ea s-a plâns astfel în divan cum că acele vie nu au fost ale lui Ivașco vornicul, ci au fost de dedină ale tatălui ei, Mihăilă armașul, încă de la bunicul său, Dumitru clucerul, tatăl lui Mihăilă armașul, încă de când au avut împărțirea frații: Ivașco vornicul cu fratele său, Radul postelnicul și cu Dumitru clucerul. Și mai zicea Maria că dacă nu va fi cum spunea ea și dacă sunt de cumpărătură, cum zicea Ivașco vornicul, să scoată cărțile de cumpărătură de la cine le-a cumpărat. Iar Ivașco vornicul, el nu a scos în divan nici o carte, ci a rămas de judecată dinaintea domniei mele din divan. Astfel, am dat domnia mea acele 4 pogoane de vie și cu acel vecin, Șerban, la mâna jupaniței Rădanei.

Apoi, s-a sculat Maria, fata lui Mihăilă armașul, ca să-i întoarcă banii pentru [acele]¹ 4 pogoane de vie și pentru Șerban vecinul. Iar jupanița Rădana, ea nu a vrut să ia banii, ci iarăși au venit cu pâră înaintea domniei mele [în]¹ divan. Apoi, le-am dat domnia mea 2 boieri între ei: din Doicești, Danciul clucer și din Cornești, Ilie vornic, ca să-i judece cum vor găsi cu sufletele lor. Apoi, i-au judecat astfel pentru aceste 6 pogoane de vie: au scos cele două pogoane din prețul banilor 9 ughi și cu cheltuiala pe care au făcut-o. Și au rămas acele 4 pogoane de vie și cu Șerban

vecinul, pentru 17 ughi și să-i dea Sava logofătul, pentru că se cuvine lui, că el le stăpânise. Și a dat Sava logofătul în mâna [...]².

Pentru aceea, însumi am dat domnia mea slugii domniei mele, Sava logofătul și jupaniței lui, Maria, fiica lui Mihăilă armașul, ca să țină acele 4 pogoane de vie și cu acel vecin, Șerban, cu fiii lui, cum s-a scris mai sus, ocină dedină și de ohabă lor, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele, pentru că jupan Ivașco vornic a rămas dinaintea domniei mele din divan de lege și de judecată. Iar dacă fiii lui vor scoate vreodată niște cărți sau zapise, să nu se creadă.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Miho mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Dragomir mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Miho mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun Târgoviște, luna februarie 16 zile și de la Adam până acum la această scriere, trecerea anilor, în anul 7148, anul Domnului 1640.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

Muz. de Ist. și Artă al Mun. Buc., nr. 27 223.
Orig. slavon, hârtie (42 × 28), sigiliu mijlociu timbrat.
Cu o trad. rom., *ibid.*, 27 233.

Trad.: Filitti, *Arhiva Cantacuzino*, nr. 122, p. 31–32.

¹ Loc rupt în orig.

² Loc gol în orig.

† Eu, Năgovan sin Dumitru Lungu ot Cătești, scris-am acesta al nostru zapis să fie de mare credință la mâna jupânului Stroiei vistier cum să știe că i-am vândut toată partea noastră de moșie ce au avut la Cătești din câmp, din pădure și din apă și despre tot hotarul câtă să <va> alege, drept cinci mii de bani gata, ca să-i fie moșie stătătoare. Și am vândut de a noastră bunăvoie, fără nicio silă.

Și la tocmeala noastră, fost-au și boieri mărturii: Tatul slujer i Ivașco postelnic ot Rătești i Vintilă comisul i Cândea postelnic ot Băl<o>tești i Danciul sin Mușa.

Ispisah az, Nicola logofet ot Țigănești, measeța februarie 17, vă leat 7148 <1640>.

Eu Năgovan. Ivașco postelnic ot Rătești. Vintilă comisul ot Bălotești.
Tatu slujer.

BNCS, doc. nr. 1 738.
Copie rom. modernă.

295

1640 (7148) februarie 19

† Adecă noi, feciorii lu Neagoe ot Corșori, anume: Pătru și Negoe și Iane și Oprea, scres-am¹ acesta zapes al nostru să fie de mare credință la mâna lu Pătru vătah, cum să știe c-am vândut noi feciorii Cârstei, i-am vândut noi de bunăvoie, anume: Stănie și Fătul și Vladul și Radul, cu moșie lor cât va avea și dânsat și dâns câmpu și dâns apă și dâns pădure și dâns munte și prestă tot hotarul, za bani gata ughi 50.

Și o am vândut noi <de> bunăvoie a noastră și cu știre verilor noștri și a mulți oame<ni> buni, anume: Voico i Oprea i Iuga i Ștefan i Gorun i Coman i Dragomir i Ghiurghe și den Poienărei: Martin i Bade i Stan <i> Ion, și den Cârstănești, Barbul i Iuga. Și i-am vândut noi să-i fie moșie și lui și feciorilor lui și nepoților și strenepoților lui și de nime bânțuială să n-aibă, că o-m vândut de bunăvoie a noastră.

Și pentru credința, ne-m pus pecețile și e-m luat eu cu talerul să-l plătescu.

Și am scris² eu, dieconul Ion ot Poienărei.

Pis measeța februarie dni 19, vă leat 7148 <1640>.

Iuga. Ștefan. Oprea. Voico. Coman.

† Eu Vasilie spătar sunt mărturisitor la această tocmelă³

Prima neguțător, mărturie³.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., XCVIII/14.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21,5), rupt puțin la îndoituri, 7 sigilii inelare aplicate.

¹ Ad. interliniar.

² *список*.

³ Semnături autografe.

296

1640 (7148) februarie 20

† Adecă eu, Dumitru, feciorul lu Negre postelnic ot Mihăiești și cu feciorii mii, anume: Tudor i Negre i Cozma, scris-am acesta al nostru zăpis la mâna jupânului Marco postelnicul, cum să se știe că ne-am tocmit de i-am vândut o delniță a Mircei

den satu den Mihăiești, însă delnița den satu, și cu locurile den câmpu și den apă și den pădure și de preste tot hotarul. Și o-m vândut de a noastră bunăvoie, fără nici o silă și cu acești bani am plătit birul de haraciul împăratului, însă mi-au dat bani gata galbeni cinci, și cu acești bani m-au scos den timniță. Iar de se va rădica vreo rudă de ale mele, sau fecior sau fată sau frate au cine den rudele mele, să-ntorcă banii lu Marco postelnicul, să nu fie volnici să întorcă nici un ban, că nimini nu m-au căutat la nevoie me, să mă scoță, fără numai Marco postelnicul.

Și la tocmela noastră fost-au și boieri mărturie, anume: Vintilă izbașa și Barbul postelnic ot Mănești și Nan postelnic ot Bărbătești i Cârste logofăt ot Săteni i Pădure ot Lazurii i Crăciun i Tudor ot Metoh i Bărcan i Nica i Vintilă ot Bucșani și alți mulți boeri cărui n-am scris aice.

Și am scris eu, Pătrașco ot Bucșani.

Și pentru credința ne-m pus și pecețile.

Pis measeța februarie 20 dni, vă leat 7148 <1640>.

Eu Dumitru.

Vucina vel peharnic¹

Vintilă izbașa¹

Barbul postelnic¹

Bărcan¹

Eu Cârste ot Săteni¹

Eu Pădure¹

Eu Nica¹

† Eu Vintilă postelnic¹

† Crăciun ot Metoh¹

† Tudor ot tam¹.

DANIC, M-rea Valea, III/15.

Orig. rom, hârtie (31 × 21,5), rupt puțin la îndoituri, 4 sigilii inelare în tuș.

¹ Semnături autografe.

Matei Basarab voievod al Țării Românești dăruiește 4 000 de aspri (14 000 bani) mănăstirii Sf. Dionisie de la Athos, pentru milă și pomenirea lui.

Martori din divan: Teodosie, mare ban al Craiovei, Hrizea mare vornic, Miho mare logofăt și ispravnic, Radul mare vistier, Preda mare spătar, Dragomir mare clucer, Socol mare stolnic, Radu mare comis, Buzinca mare paharnic, Constantin mare postelnic.

A scris Soare logofăt.

După rez. gr., Marinescu, *Ρομμανικα εγγραφα*, p. 41, nr. 4; BAR, Doc. ist., DXCV/98, rez. gr. din sec. XX; rez. fr. Langlois, *Le Mont Athos*, p. 94; Chiriță, *Boierii Brâncoveni*, p. 354; Bolliac, *Muntele Athonului*, p. 231, nr. 32; menț. Bogdan, *Daniile rom.*, p. 288; Hurmuzaki, XIV, p. I, p. 134, nr. 238; Câdea, *Mărturii*, II, p. 425.

298

1640 (7148) februarie 23

† Zde boiari tocmealnici ai vornicului Lupul și ai lu Mihai iuzbașa, vnuc Lecăi spătar, na ime: ot Răscăiați, Vlad i ot Poieniță, Sârbu pușcariul i ot Potlogi, Călin i ot Detcoi, Bârcă i ot Bădulești, Dan al Caicăi i ot Găiești, Tatul, ca să caute și să adevereze pentru niște ocină de la Ionești cu rumâni, care vor fi rumâni den Cernătești, să fie pre seama lu Mihaiu iuzbașa, nepotul Lecăi spatar, iar care vor fi de Ionești, să fie pre seama vornicului Lupul. Însă cum vor afla, cu sufletele lor, așa să-i tocmească.

Și zioa, dupre Paști în sărbători.

Pis februarie 23 dni, vă leat 7148 <1640>.

† Іѡ МАТЕЮ ВЪЕВѢДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

DANIC, Col. Microfilme Ungaria, Rola 630, Cadrele 636–637, 638–639.

Microfilm după orig. dublu, de la Magyar Országos Levéltár, Kossuth Levéltár, Román nyelvű iratok, R 159 (Arhiva Națională Maghiară, Arhiva Kossuth, Scrisori în limba română), monogramă domnească, sigiliu mijlociu.

299

<1640> februarie 23

† Să <să> știe cum¹ a<m> dat noi, anume²: Preda i Lăuda<t>³ delnița den sat, jumătate cu 2 locuri, în Câmpu⁴ lu Vlad⁵. Iar <a>ce jumătate deln<i>țe easte a noastră, a Prédea<i> și <a lui> Lăudat și alaltă moșie, peste tot hotarul. Și am⁶ scrisu noi, fraț<ii> de la Beleți, cu știre tuturor⁷ megiașilor⁸, anume²: Misăil i Stance i Tudor <ot> Gor Negrești, Șerba den Beleți i Marin de Priboiani, Șerba.

Și pentru credința, ne-<am> pus⁹ degetele.

Scris-am meseța februarie 23¹⁰.

DANIC, M-rea Câmpulung, LXIII/149.

390

Orig. rom., hârtie (13 × 19,5), fără an, datat după Lăudat din Beleți ce apare în doc. și după alte vânzări din Beleți, din aceeași perioadă.

¹ κδμο.

² аномε.

³ Post „Lăuda”, scris „ωρμαχέ, lecțiune probabilă: „ocina ce”.

⁴ κβηηδ.

⁵ Ad. interliniar.

⁶ αμο.

⁷ ποπορδ.

⁸ μβ,ηηαηηηορο.

⁹ ποε.

¹⁰ „Meseța februarie 23” ad. interliniar.

300

1640 (7148) februarie 24

† Adecă eu, jupânul Ivan postelnic snă Nedelco biv velichii cluceariu ot Boteani, scriu și mărturisescu cu acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mâna jupânului Bunii vtori vistier, cum să știe că m-am tocmit cu dumnealui, noi de a noastră bunăvoie, de i-am vândut dumniului în dealu la Boziiani 11 pogoane de vie lucrate și 25 de stânjâni de ocină, den câmpu, den pădure, de apă, den deal, de preste tot hotarul, cât să va alége den hotar până în hotar, drept bani gata ughi 145, ca să fie dumniului și coconilor dumniului moșie <o>habnică în veac neclătit și să aibă dumniului pre acest zapis al meu a-și face și cărți domnești.

Și la această tocmeală a noastră, fost-au mulți boiari mărturie, pre nume: jupan Gherghe biv vtori vistiiar, Ventilă iuzbașa și frate-mieu Miriță peharnic și alți boiari carii ne-am scris aicea.

Și am scris eu, Peia logofătul și am dat banii. Aceasta scriu și mărturisesc cu acesta al meu zapis. Și pentru credință, pusu-me-am și pecetea și am și iscălit.

Pis mesița fevruare 24 dni, leat 7148 <1640>.

Ivan vtori postelnic.

Gherghe vistiar.

Eu Barbu postelnicu ot Mănești.

Eu Staico postelnicul ot Bucșani.

Eu Preda peharnicu ot Bucșani.

Mircan peharnic.

Eu Ventilă vătah.

Eu Pătrașcu ot Bucșani.

DANIC, Ms. 1233, f. 376.

Copie rom. modernă.

† Jupan Socol vel stolnic, scris-am carte noastră Radului Brânzii, ca să aibă bună paci di cătră Chițul ot Runcu pintru o pradă ci i-au căzut asupra, pintru că au căzut Chițul nainti domnu nostru, Io Mateiu voivod, di pârâia ca să-i întoarni Radul prada ci au fost dat Chițul, Brânzii. Iar mergându eu în Țara Ungurească, măriia sa vodă i-au trimes la mine, ca să iasă nainti noastră cu toți oamini lor, cu cini au avut amesticătură.

Și au ieșit nainti noastră la Vălénii. Și au mărturisitu Andriiaș, unchiul Chițului, nainti noastră câtă pradă au fost luat Brânză di la Chițul și di la Andriiaș, ughi 70 i-au înturnat Brânză toți lu Andriiaș, iar Andriiaș au fost înturnatu Chițului. Și au mărturisit și Chițul nainti noastră cum i-au dat tot Andriiaș până la un ban, ci au fost pârât Chițul fără lucru.

Diript acéi, noi am dat această carti la mâna Radului Brânzii să aibă bună paci di cătră Chițul și di cătră Andriiaș și di cătră toți oamini lor ci vor fi avut gâlceavă, pintru că ci au fost luat Brânză le-au fost înturnat tot, până la un ban, cum au mărturisit ei sânguri naintea noastră. Aceasta am scris.

Scris februarie 24 dni, vă leat 7148 <1640>.

Și au fost împreună cu mene și Sava logofătul la această judecată.

Socol vel stolnec

Sava logofăt¹.

DANIC, M-rea Nucet, XX/18.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21,5), rupt puțin la îndoituri, 2 sigilii inelare în fum.

Copie *ibid.*: ms. 457, f. 115v.

¹ Semnături autografe.

† Să se știe cum au cumpărat popa Manea un¹ pogon de vie de la u<n>chi-său, Dumitru Iorga, deriptu 10 ughi pol și locu de casă cât se va alége în capul vie<i> lu Mălin. Și iară am cumpărat popa Manea 1 pogonu de vie și o casă și 1 loc cât se va alége în capul vie<i>, derept 14 ughi pol cu aldămaș cu t<ot>.

Și aldămașari: Neagul Danciului și Stan scaunul și Ignat și Stoica, frate-său și Micul Vladie și Stan Perpelei și Dumitru, feciorul lu Vitevoiu și Ventelă.

Pis Stan, fecior Câ<r>stei sârbul.

Scris-am eu, Malea, cum am dat 1 pogon de păduri pe<n>tru sufletul miu népotu²-miu, popa Manéi, să mă pome<nea>scă totă potrujenia. Și cela ce se va faci mai mari peste cuvântul miu, să fie afurisit de trei sute și 18 oțeți ije vă Nichiia.

Și-<a>u fostu mărturi: Négoia a lu [Dan]³ciului și Stoica i Nea[...] ³ și Neagul lui I[...] ³ și Micul Greblei și [...] ³ a roșiul ot Motești [...] ³ Iorga și Stan Burid[...] ³

Pis measeța februarie 25 dni, vă leat 7148 <1640>.

Și iar a cu<m>părat popa Manea o cevrârte de vie de la u<n>chi-său Dumitru, drept 600 iar de banii gata.

BAR, Doc. ist., DCCXXXV/73.

Orig. rom., hârtie (29 × 19,5), rupt la îndoiture.

EDIȚII: Iorga, *Doc. urlățene*, p. 191.

¹ †.

² непотт.

³ Loc rupt în orig.

303

1640 (7148) februarie 29

† Adecă eu, Nedelca, și cu feciorul meu, Neagoe și cu Néniul, feciorul lui Bădilă, din satu din Căineni, sud Telorman, scriem și mărturisim cu acest al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mâna dumnealui jupan Bunea vtorii vistier, cum să să știe că am venit noi de a noastră bunăvoie, fără de nici o silă, de am vândut noi moșiia noastră ce am avut în satul Căinenii, din câmp, din apă, din pădure, de preste tot hotarul, din hotar până în hotar. Însă eu, Nedelca, am vândut dumnealui stânjeni 120, drept bani gata 1 950 și eu, Neniul, stânjeni 60, drept bani gata 900.

Și am vândut dumnealui această moșie de a noastră bunăvoie, fără de nici o silă, să fie dumnealui și coconilor dumnealui moșie stătătoare, în veacu neclătită și să aibă dumnealui pre acest zăpis al nostru a-și face și carte domnească. Aceasta scriem și mărturisim cu acesta al nostru zăpis.

Și mărturie: Neagoe pârcălabul ot Gabrov și Radul pârcălabu și Micul pârcălabul iar de la Gabrovu și Balea postelnic ot Mărzănești și Ionașco călărașu ot tam și Vladu Deget ot tam, călărașu.

Și pentru credința pusu-ne-am și pecetele.

Și am scris eu, Peia logofătul, februarie 29 dni, vă leat 7148 <1640>.

Eu Nedelca vânzătoare. Eu Neagoe vânzătoriu. Eu Neniul vânzătoriu.

DANIC, Ms. 690, f. 202r.

Copie rom.

Ventilă vătah cu fiii săi: Calotă, Dragomir și Mihalașco vând Bunei vtori vistier 22 pogoane de vie în dealul Buziiianilor, drept bani gata ughi 130 și o plașcă de grana.

Mărturii: Gheorghe biv vtori vistier i Gheorghe biv vel agă, ot Bucșani, Staico postelnic i Pătrașco postelnic, ot Boziiani, Calotă postelnic i Stanciul vătah.

DANIC, Fișe g-ral Năsturel.
Rez.

† Adecă noi¹, megiiăș<ii>² ot Rași, anume: Vlaicul³ și cu frații⁴ lui, scris-am⁵ noi acesta al nostru zapis cum să fie de mare credință⁶ la mâna Fătului pântru nește moșâi de la Bârziști, ce amu vândut. Și au fostu a lui Vintilă⁷, însă stânjeni 30 și 2 rozo<a>re de vie. Și acéste moș<ii> se-au vândut pântru datorie, ughi 11 și pentru partea lui de biru ce i-au făcut ughi 9 pol la Răpântu un răzoru⁸ de vie ce l-au datu Neagăi, fâme<ia> lu Vintilă⁹. Așa au z[i]s¹⁰ Fătul denaintea megiiășilor, cum, de se [vor vinde]¹⁰ odinio<a>ră¹¹, să fie volnicu Micul și c<u> frații⁴ lui, cu nepoții, să cumpere ei.

Și mărturie au fost: ot Văcărești: popa Glegorie, Ispas și Voinea¹² și Dragomir i Mirea, ot Bârzești: Micul i Stoian i Pătru i Manea.

Pis measeța martie dni 1.

Și pântru credența, ne-am pus și peceteile¹³.

BAR, Doc. ist., XI/54.

Orig. rom., hârtie (32 × 22). Fără an. Datat după Ispas, Voinea, Micul din Bârzești, ce apar și în doc. din 4 aprilie 1639.

¹ ное.

² мегеиас.

³ Влакѣл.

⁴ Фрацен.

⁵ скресам.

⁶ креденць.

⁷ Вѣнтелъ.

⁸ рѣзѣрѣ.

⁹ Вентелъ.

¹⁰ Loc rupt în orig.

¹¹ δденевръ.

¹² Виенѣ.

¹³ печецеле.

306

1640 (7148) martie 2

Paraschiva vornic ot Togozeni <Ialomița> vinde lui Gheorghe postelnic și fratelui său, Pătru paharnic ot Bălăni, 80 stânjeni ocină în Ojogéni, stânjenui câte 4 costande.

La tocmeală fost-au frații lui, Costandin și Dragul armaș, Neagoe, Preda slujer, Gavriil spătar sin Mârzea vornic, Tudor stolnic, Nedelco vătah za postelniceii.

DANIC, Fișe g-ral Năsturel.

Rez.

307

1640 (7148) martie 3, Târgoviște

† Милостією Божією, Їѡ Матею воевода и господинъ вѣсои Земле Ѡггровлахіиское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, по<ко>инномѡ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Барвѡлов, сынъ Копачов ѡт Вѣдѣни, от сѡдство Гор Жьл и със сынови си, елещеже Богъ даровах, такоже да мѡ ест ѡчинъ ѡ село ѡ Вѣдѣни, ѡбаче з̄ делнице ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт вода и ѡт седалище селов и ѡт по вѣсом хотаром и със вѣс доходоком и със вечини, по име: Хъсан и Стоика Дънесев, понеже сіе ѡчинъ и вечини еже више пис било ест за дѣдіно ѡт над матирам си, Флоре, дах прекіи ѡт на родітеле еи и ѡт над братом си, Стъндцъ, ешеже ѡт наипрѣжде врѣме.

И пак да ест Барвѡлов ѡчинъ ѡ Вѣдѣни, ѡт дел попа Гіергев з̄ делнице, ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт вода и ѡт седалище селов и ѡт по вѣсом хотаром, ѡт хотар до хотар, понеже тах ѡчинъ, з̄ делнице, било а ест покѡпил сестрам си, Виша, дъцира Флорев, мати Барвѡлов, ѡт над Янка, прѣвое дъцира попев Гіе<р>ге ѡт Корви, за ѣ̄ аспри готови, ешеже ѡт наипрѣжде врѣме, въ дъни Шърван воеводъ въ лѣт [...]¹.

И пак да ест Барвѡлов ѡчинъ, пакиже ѡ село Вѣдѣни, ѡбаче Ѡ̄ делнице ѡт полю и ѡт шѡмѡ и <ѡт> вода <и> ѡт по вѣсом хотаром и със вѣс доходоком и със ѣ̄ вечини, по име да се знает: Дан Сорочов и Шербан и Фиѡн и Дѡма и

Мѣрѣдѣ, понеже сѣе ѡчинѣ и вечини, еже више пис, било ест за дѣдиноу попев Герге ѡт Корби. Таже, попа Гіерге, ѡн ест продад Копачов, баца Барвѣлов, за ѡнѣ аспри готови, ешеже ѡт наипрѣжѣ врѣме, въ дѣни поконинномѣ Михаю воевода, в лѣт [...]¹. И вѣс дрѣжал Барвѣл със добро мирно ѡт тогѣ до нынѣ, въ дѣни господства ми, къда ест бил теченіе лѣтом, лѣт ѡрѣмѣ. А Барвѣл, сынѣ попев Гіерге, ѡн възвигнѣ прѣх и преидет прѣд господства ми ѡ диван кѣпнѣ със Барвѣл, сынѣ Копачов, тере се прѣше за лицѣ. И сице прѣше Барвѣл, сынѣ попев Гіерге и рекѣл како не ест продад бацом си, попа Гіерге, Копачов, что ест дрѣжал въ силюст. Таже, въ том, господство ми глѣдахом и сѣдихом по права и по закона със вѣси чиститими правители господства ми. И видѣхом господство ми и книгѡвѣ попа Гіерге за дѣдиноу на рѣка Барвѣлов, сынѣ Копач. Таже, дадох господство ми Барвѣлѣ закона вѣ мегіаши, іакоже да заклет како не ест продад бацом си, попа Гіерге, сѣе ѡчинѣ више реченах, по рѣваш въ господство ми, по име: ѡт Кѣрте, Стоика Балвѣкѣлѣди и ѡт Кѣрпени, Барвѣл Грозіи и ѡт Чернѣдїи, Стан и ѡт Шѣшѣци, Станчюл и ѡт Карто, Сѡпрѣ Ракотѣ и Роман и ѡт Пѣрчѣни, Житиан и ѡт Сѣлвѡтин, Стоика и ѡт Жѣпѣнеце, Стан. Таже, къда ест бил на дѣнѣ и на сорок, а Барвѣл, сынѣ попев Гіерге, а ѡн невѣзмогот да <за>клет, анѣ встал Барвѣл ѡт закона и ѡт сѣжденіе. И видѣхом господство ми и книга мегіеашѡв на рѣка Барвѣлов, сынѣ Копачов. Въ том, господство ми ешеже ест дал іакоже да ест ѡчинѣ въ вѣки.

И пак покѣпил Барвѣл, сынѣ Копач, една виноградѣ ѡ дѣлѣл Вѣдѣнилов, ѡт на Преда вѣтах ѡт Чепле и ѡт над широм си, Дрѣгич ѡт Фрѣкѣшѣци, за ѡнѣ аспри готови, котори виноградѣ било ест а сестрам си, Вишѣи, ѡт наипрѣжде врѣме и със запис и със сведітелїи.

И пак да ест Барвѣлѣди една виноградѣ пакиже ѡ дѣлѣл Вѣдѣнилов, что ест бил покѣпил сестрам си, Виша, ѡт наипрѣжде врѣме, ѡт над Фитеришеи и ѡт над зетом си, Херцѣ, за ѡнѣ аспри готови. Таже, на сѣмрѣт Вишѣи, ѡна ѡставила тах виноградѣ више реченах братом си, Барвѣлѣди, почто радї сыни ѡт тѣло еи нѣст сѣтворил. И видѣхом господство ми и записѡв Вѣшѣи на рѣка брат еи, Барвѣлѣди и със сведітели написани ѡ запис, по име: ѡт Трѣгѣл Жѣюлѣди, Лека и ѡт Вѣдѣни, Чоча и Радеш и Данчюл.

И пак да ест Барвѣлѣди една виноградѣ, пакиже ѡ дѣлѣл Вѣдѣниловѣ, что ест бил покѣпил матирам си, Флоре, ѡт над Оѣрсеѣл ѡт Чернѣдїе, за ѡнѣ аспри готови и със запис и със сведітелїи.

<И> пак да ест Барвѣлѣди, сынѣ Копач, ѡчинѣ ѡ Гѡеци, ѡт през Жѣю, ѡваче дела матирам си, Флоре, ѡт полю и ѡт шѣмѣ и ѡт вода и ѡт по вѣсом хотаром, вѣре елика се хтит избрати. Хотарѡвѣ, да се знает: дѡри хотарѡв

Чернѣдїен и дори хотаров Тѣрчещелов и дори хотаров Вѣдѣнилшв, колико дрѣжѣтъ хотаров избран и със ливези за косанїи и със вѣс доходоком, понеже сїе вчинѣ било ест за дѣдїно а матирам си, Флоре.

И пак да ест вчинѣ ѿ село ѿ Шѣшѣци, вбаче дел матирам си, Флоре, за дѣдїно, вт полю и вт шѣмѣ и вт вода и вт седалеце селов и вт по вѣсом хотаром, варе елика се хтит избрат. И продадоше сїе имените людїи сїа вчине и вечини и виноградѣ, еже више речених, вни за нїхно доброволю, без не еден силост и със ѿзнанїе вѣсом мегїеташом вт шкрѣсть местов, вт г[ор и]² вт из дол.

Сего радї, дадох съм господство ми Барвѣлди, сынѣ Копачов, такоже да <ест> вчинѣ и виноградї вѣ шѣв, сынови си и вѣдком и прѣвѣдчетом. И не вт некогожде непоколѣвимоѣ, поризмѣ господства ми, вѣ вѣки.

Сеже сведїтелїи поставїхом господство ми: жѣпан Тевдосїи вел ван Кралевскїи и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Мїхѣл вел лѣгѣфет и жѣпан Радѣл вел вистїар <и> жѣпан Преда вел спатар и жѣпан Драгомир вел ключар и жѣпан Сокол вел стѣлник и пан Радѣл Мїхѣлче вел комис и пан Вѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, жѣпан Мїхо вел лѣгѣфет.

И написах азѣ, Кален лѣгѣфет, вѣ настолни градѣ ѿ Трѣговице, мѣсеца мартїе г дѣни, вт Ядама даже до нинѣ, теченїи лѣтом, вѣ лѣт зрѣми.

† Іѣ Матен ввевѣда, милостїю Божїю господинѣ.

Іѣ Матею воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Barbul, fiul lui Copaci din Vădeni, din județul Jiul de Sus și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în sat în Vădeni, însă 7 delnițe din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și de peste tot hotarul și cu tot venitul și cu vecinii, anume: Hăsan și Stoica al Dănesei, pentru că această ocină și vecini care s-au scris mai sus au fost de dedină de la mama sa, Flo<a>re, dată zestre de la părinții ei și de la fratele său, Stănuță, încă de mai înainte vreme.

Și iar să-i fie lui Barbul ocină la Vădeni, 6 delnițe din partea popii Gherghe, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pentru că această ocină, 6 delnițe, a fost cumpărată de sora sa, Vișa, fiica Flo<a>rei, mama lui Barbul, de la Anca, prima fiică a popii Gherghe din Corbi, pentru 10 000 aspri gata, încă de mai înainte vreme, din zilele lui Șerban voievod din anul [...]¹.

Și iar să-i fie lui Barbul ocină, tot în satul Vădeni, însă 9 delnițe din câmp și din pădure și <din> apă și de peste tot hotarul și cu tot venitul și cu 5 vecini, anume să se știe: Dan al lui Sorocea și Șerban și Fion și Duma și Murgul, pentru că această ocină și vecinii, care s-au scris mai sus, au fost de moștenire ai lui popa Gherghe din Corbi. Apoi, popa Gherghe, el a vândut lui Copaci, tatăl lui Barbul, pentru 8 890 aspri gata, încă mai dinainte vreme, din zilele răposatului Mihai voievod, din anul [...]¹. Și a tot stăpânit Barbul cu bună pace de atunci până acum, în zilele domniei mele, când a fost trecerea anilor, anul 7144. Iar Barbul, fiul lui popa Gherghe, el a ridicat pâra și a venit înaintea domniei mele în divan împreună cu Barbul, fiul lui Copaci, de s-au pârât de față. Și astfel a pârât Barbul, fiul lui popa Gherghe și a zis că tatăl său, popa Gherghe, nu a vândut lui Copaci, ci a stăpânit-o cu sila. Astfel, într-o aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cărțile lui popa Gherghe de dedină la mâna lui Barbul, fiul lui Copaci. Astfel, am dat domnia mea lui Barbul lege 12 megieși pe răvașul domniei mele, ca să jure că tatăl său, popa Gherghe, nu a vândut această ocină mai sus-zisă, anume: din Curte, Stoica Balbucului și din Curpeni, Barbul Grozii și din Cernădie, Stan și din Șușăști, Stanciul și din Carto, Oprea Racotă și Roman și din Purceni, Jitian și din Sâmbotin, Stoica și din Jupânești, Stan. Astfel, când a fost la zi și la soroc, Barbul, fiul lui popa Gherghe, el nu a putut să jure, ci a rămas Barbul de lege și de judecată. Și am văzut domnia mea și cartea megiașilor la mâna lui Barbul, fiul lui Copaci. Într-o aceea, domnia mea încă am dat ca să-i fie ocină în veci.

Și iar a cumpărat Barbul, fiul lui Copaci, o vie în dealul Vădenilor, de la Preda vătaful din Ceplea și de la cumnatul său, Drăghici din Fărcășești, pentru 2 000 aspri gata, care vie a fost a surorii sale, Vișa, de mai înainte vreme și cu zapis și cu martori.

Și iar să-i fie lui Barbul o vie, tot în dealul Vădenilor, pe care o cumpărase sora sa, Vișa, de mai înainte vreme, de la Fiterioaie și de la ginerele său, Herțea, pentru 1 200 aspri gata. Astfel, la moartea Vișei, ea a lăsat această vie mai sus-zisă fratelui său, Barbul, pentru că fii din trupul ei nu făcuse. Și am văzut domnia mea și zapisul Vișei la mâna fratelui ei, Barbul și cu martori scriși în zapis, anume: din Târgul Jiului, Leca și din Vădeni, Ciocea și Radeș și Danciul.

Și iar să-i fie lui Barbul o vie, tot în dealul Vădenilor, pe care o cumpărase mama sa, Flo<a>re, de la Ursul din Cernădie, pentru 7 800 aspri gata și cu zapis și cu martori.

<Și> iar să-i fie lui Barbul, fiul lui Copaci, ocină la Goești, de peste Jiu, însă partea mamei sale, Flo<a>re, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricât se va alege. Hotarele să se știe: până la hotarul Cernădiei și până la hotarul Turceștilor și până la hotarul Vădenilor, cât ține hotarul ales și cu livezi pentru cosit și cu tot venitul, pentru că această ocină a fost de moștenire a mamei sale, Flore.

Și iar să-i fie ocină în sat la Șășăști, însă partea de moștenire a mamei sale Flo<a>re, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și de peste tot hotarul, oricât se va alege. Și au vândut acești numiți oameni aceste ocine și vecini și vii, care s-au spus mai sus, ei de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor megieșilor din jurul locului, din sus [și]² din jos.

Pentru aceea, însumi domnia mea am dat lui Barbul, fiul lui Copaci, ca să-i <fie> ocină și viile de ohabă fiilor săi și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele, în veci.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Mihul mare logofăt și jupan Radul mare vistier <și> jupan Preda mare spătar și jupan Dragomir mare clucer și jupan Socol mare stolnic și pan Radul Mihalcea mare comis și pan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Miho mare logofăt.

Și am scris eu, Calen logofătul, în cetatea de scaun în Târgoviște, luna martie 3 zile, de la Adam până acum, trecerea anilor, în anul 7148 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

BAR, Doc. ist., CCXCIII/33.

Orig. slavon, perg. (36 × 49), rupt puțin la îndoituri, sigiliu mijlociu timbrat.

¹ Loc alb în orig.

² Loc rupt în orig.

308

1640 (7148) martie 3, Târgoviște

† Милостією Божією, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои Земле Ѡггровлахійское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномѡ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми Нѣкшев и Їѡаніев и Вилае, дъщере Василіев спатар и със сынови, елице мѡ Богъ даст, такоже да мѡ ест вчинѡ и вечини ѡ село ѡ Піетрошани, въ сѡдство Мѡшчел, половино за село и половино ѡт кѡкю и ѡт село Нѣгоеціи, половино за село със вечиніи и виноградѹ, пакиже половинѡ и ѡт Рожище четвъртаго дело, ѡбаче въсаѹ дел жѡпаницев Самфирев, жителница Мѡшатѡв вистіар, матера Василіев спатар, ѡт полю и ѡт шѡма и ѡт вода и със вечини и ѡт седалище селѡв, ѡт посвѡдї, варе елика се ѹтит изврат, ѡт през¹ въсом ѹтарѡм и със въс ѹдокѡм. И вечини ѡт Піетрошани, ещѡже да се знает, по име: Радѡл пѡркарюл със сынови си и

Їван със братом си, Спрѣ и съ них синови и Радѣл и [...]², синови Декѣсѣрѣвъ със синови их и ин Радѣл и [...]², синови бабей Калев и със синови их и Кърстѣ и [...]², и [...]², синови Бънишорѣлов и със синови их и синови Негѣшѣвъ, на име [...]² и със синови их и Добрин със сынъ его, Негѣш и [...]², сынъ Негѣцов със синови си и синови Лигѣвъ, по име [...]² и Нѣкшѣл със синови его и Тѣдор, сынъ Манев и със синови его. И ацигании ешеже да се знает, по име: Ївн циганѣл със синови его и Павел циганѣл и със Нѣга циганка и със синови его и Дмитрѣ циганѣл със Докѣл циганка и със децам си и Драгомир Чернѣю циганѣл със Станка циганка и със синови их и Тѣдоран циганѣл със Мика циганка и със синови их и Дръган циганѣл и Драгомирѣ Попа циганѣл и Фѣтѣл циганѣл и Радѣл циганѣл и Еремѣа циганѣл и сестра им, именем Рѣзава.

Понеже сѣе дѣли за села и вечини и гавашни, иже сѣт више речени, били сѣт за дѣдѣнѣ жѣпаницев Самфирѣи, жителница Мѣшатѣвъ вистѣар, мати Василѣев спатар, ѡт родѣтелѣи еи, ешеже ѡт прѣжде врѣме. А кѣда ест бил въ дѣниѣ Левн воевода, а Василѣе спатар, ѡн ест врѣшил напаст и прихана жѣпаницев его, Марѣеи, мати Нѣкшев и Їваней и Вилаеи <и> изречет Василѣе спатар ѣ диван како ест жѣпаница его, Марѣа, жено зла и неразѣмна, ешеже по врѣме кога ест бил зде и ѡтѣцѣ Макариѣе, еѣрхѣл ѡт Търнова, видк ѡтѣцѣ Кирилѣвъ, патриархѣл ѡт Цариградѣ. И ходили сѣт тогда Василѣе спатар въс със мите и на едѣниѣ и на дрѣги, дондеже ест ѡставил Василѣе спатар по жителница его, Марѣа, за кѣпно със дѣщереѣ емѣ, Нѣкша и Ївана и Вилае.

Потом, жѣпаница Марѣа, ѡна ест дошел пред господства ми ѣ великѣи диванѣ тере се плакал за правостѣе, како нѣст ест повинена ничесоже, нѣ их ест велика напаст. И били сѣт и Василѣе спатар за лицѣ и гавил ест жѣпаница Марѣа ѣ диван и книга ѡтѣцѣ Кирил, патриархѣл, със велика афоресанѣе и свезанѣе. Таже ѣ тем, господство ми съм дал жѣпаницев Марѣеи закона хорев, вѣ жѣтелнице, тере сѣт заклет како не ест повинена ѡт тае напаст. И ѡстал ест Василѣе спатар ѡт закона и ѡт сѣжденѣе ѡт пред господства ми ѡт диван. И съм сѣтворил господство ми жѣпаницев Марѣеи книга господства ми за ѡстал, ѡт мѣсеца генарѣе ѣ дѣни въ при теченѣе лѣтом зрѣма, такоже да запрѣтит по Василѣе спатар ѡт по въсѣх дѣдѣневе, ѡт села и ѡт вечини и ѡт цигани, да вѣдет въсѣх по разлѣга ѡтроковицем Нѣкша и Ївана и Вилае, иже сѣт више речене. Аѣе, видѣв Василѣе спатар, како се ѡправдил жѣпаница его, Марѣа, ѡт тае напасте, а Василѣе спатар, ѡн ест побѣан въ дѣдѣни, расточих и продавати се и пѣети се по на крѣчюме, такоже едѣн човекѣ без ѣм. Потом, жѣпаница Марѣа, ѡна видѣ како ѡстанет ѡтроковицеѣ вънищет и без ничесоже, пакиже ест

пришеа ждпаница Маріа пред господства ми њ преніе и вторицею, кдпно³ със дъщере еи њ диван, тере се съпрѣти се за лицѡ със Василіе спатар. И сице се жаловал ждпаница Маріа, како прѣпроводише Василіе спатар въсѣх ѡтѣчѣствіеѡх и вечиніи и въсиѡх гавашии, без работ и без цѣно, такоже єдин без исправ.

Въ том, господство ми съм гледал и сѣдил по права и по закона, кдпно съ ѡтѣцѡ нашемѡ архіеѡмитрополит кѡр влѣдіка Ѳеѡфил и със въсиѡми чиститими правителіе господство ми и съм дал господство ми със въс диваном како да дрѣжит дъщереѡх Василіев спатар, Нѣкша и Ївана и Вилае, иже сѡт сѣтвориле със ждпаница Маріа, дъщера покоинном Ївашкѡв бив вел дворник, въсаѡх дел дедам си, ждпаницев Самфиріен, мати Василіев спатар, ѡт села и ѡт вечини и ѡт ацигани и ѡт въс ѡходоком, како ест више пис, а Василіе спатар, ѡн да дрѣжит тѣчіе дел баѡмом си, Мѡшат вистіар и ѡт въсѣх ѡтѣчѣствіе еѡ и ѡт ацигани и ѡт въс что ѡкет бити. И сице сѡт ѡстал Василіе спатар ѡт закона и ѡт сѡзденіе ѡт пред господства ми. И ѡзѣѡмом господство ми ѡт диван въсѣх книгове Василіев спатар, что ест бил сѣтворене лѣжливе и без работ, како по векю трѣѡѡ със дѣла матерам си, Самфиріен, да не имат. Я ацелиже ѡкет извадіти Василіе спатар нѣкогда нѣкіе книги над ѡтѣчѣствіе ждпаницев Самфиріен, да не се вѣрдет; такоже, аце ѡкет бил⁴ вѣзимал Василіе спатар нѣкіе новци люѡѡ ѡт по дѣдіне или по вечини или ѡт по ацигани ѡт дел ждпаницев Самфирев, въс да имат повратити се новціи вѣспет ѡт кто ѡкет бити вѣзимал, а със дѣдінове ждпаницев Самфиріе да не имат ниѡто трѣѡѡ, кромѣ тѣчію сіе дъщере.

Сего раді, дадох съм господство ми Нѣкшев и Їванев и Вилаев, дъщереѡх Василіев спатар, такоже да им вѡдет ѡчинѡ и вечини ѡ село ѡ Піетрошани, половино за село и ѡт кѡке, такоже и ѡт село ѡт Негоеѡци, половино за село със вечини и със лозіа половин и ѡт Рожице четвѣртаѡ дел, ѡчинѡ дѣдіно и въ ѡѡав синовом и вѡвком и прѣвѡвчетом. И не ѡт коѡѡѡ непоколѣвимѡ, поризмо господства ми.

Сеже ѡѡѡ и сведетеліи поставлѣем: ждпан Ѳеѡдосіе вел бан Кралеѡвскіи и ждпан Хризѣ вел дворник и ждпан Миѡѡ вел лѡгѡфет и ждпан Радѡл вел вистіар и ждпан Преда вел спатар и Драѡмир великіи кљочар и Сокол вел столник и ждпан Радѡл вел комис и ждпан Вѡчина вел пѣѡарник и ждпан Костадин вел постелник. И исправник, ждпан Миѡѡ вел лѡгѡфет.

И написаѡ аз, Лепѣдат лѡгѡфет, със подченіе вел лѡгѡфет, въ настѡлни градѡ Трѣѡѡвице, мѣсеца мартіе г дѡни и ѡт Сѣзданіе Мира до сего писаніе, ѡт Ядама текѡщаѡ лѣтом, въ лѣт зрми, лѣта Господина дхм.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милѡстію Бѡжію господинь.

Їѡ Матею вѡевѡдѡ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Neacșei și Ioanei și Vilaei, fiicele lui Vasilie spătarul și cu fiii, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor ocină și vecini în sat în Pietroșani, în județul Mușcel, jumătate de sat și jumătate din casă și din satul Negoieștii, jumătate de sat cu vecini și vie, iarăși jumătate și din Rojiște a patra parte, însă toată partea jupaniței Samfiriei, jupâneasa lui Mușat vistierul, mama lui Vasilie spătar, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din siliștea satului, de pretutindeni, oricât se va alege, de peste tot hotarul și cu tot venitul. Și vecinii din Pietroșani încă să se știe, anume: Radul purcariul cu fiii săi și Ivan cu fratele său, Oprea și cu fiii lor și Radul și [...]², fiii lui Decuseară cu fiii lor și alt Radul și [...]², fiii babei Calea și cu fiii lor și Cârstea și [...]² și [...]², fiii Bănișorului și cu fiii lor și fiii lui Neguș, anume [...]² și cu fiii lor și Dobrin cu fiul lui, Neguș și [...]², fiul lui Neguș cu fiii săi și fiii lui Liga, anume [...]² și Neacșul cu fiii lui și Tudor, fiul lui Manea și cu fiii lui. Și țiganii încă să se știe, anume: Ion țiganul cu fiii lui și Pavel țiganul și cu Neaga țiganca și cu fiii lui și Dumitru țiganul cu Dochia țiganca și cu copii săi și Dragomir Cerneaiu țiganul cu Stanca țiganca și cu fiii lor și Tudoran țiganul cu Mica țiganca și cu fiii lor și Drăgan țiganul și Dragomiru Popa țiganul și Fătul țiganul și Radul țiganul și Eremia țiganul și sora lor, numită Ruzava.

Pentru că aceste părți de sate și vecini și țigani care sunt mai sus-zii au fost de dedină jupaniței Samfirii, jupâneasa lui Mușat vistierul, mama lui Vasilie spătarul, de la părinții ei, încă mai dinainte vreme. Iar când a fost în zilele lui Leon voievod, iar Vasilie spătarul, el a aruncat năpastă și prihană jupaniței lui, Maria, mama Neacșei și Ioanei și Vilaei <și> a zis Vasilie spătarul în divan cum este jupanița lui, Maria, femeie rea și neînțelegătoare, încă pe vremea când a fost aici și părintele Macarie, exarhul de la Târnova, nepotul părintelui Chiril, patriarhul de la Țarigrad. Și a umblat atunci Vasilie spătar tot cu mite și la unii și la alții, până ce a lăsat-o Vasilie spătar pe jupâneasa lui, Maria împreună cu fetele lui, Neacșa și Ioana și Vilae.

Apoi, jupanița Maria, ea a venit înaintea domniei mele în marele divan de s-a plâns de dreptate, cum nu este nicicum vinovată, ci îi este mare năpastă. Și a fost și Vasilie spătar de față și a arătat jupanița Maria în divan și cartea părintelui Chiril, patriarhul, cu mare afurisenie și legătură. Astfel, întru aceea, domnia mea am dat jupaniței Maria legea țării, 12 jupânese, de au jurat că nu e vinovată de acea năpastă. Și a rămas Vasilie spătarul de lege și de judecată dinaintea domniei mele în divan. Și am făcut domnia mea jupaniței Mariei cartea domniei mele de rămas, din luna ianuarie 10 zile în cursul anilor 7141, ca să oprească pe Vasilie spătarul de la toate dedinele, de la sate și de la vecini și de la țigani, să fie toate pe seama copilelor Neacșa și Ioana și Vilae, care sunt mai sus-zise. Apoi, Vasilie spătarul, dacă a văzut că jupanița lui, Maria, s-a îndreptățit din acea năpastă, el și-a ruinat dedinele, le-a împrăștiat și le-a vândut și le-a băut prin cârciumi, ca un om fără minte. Apoi, jupanița Maria, ea dacă a văzut că au rămas copilele sărace și fără

nimic, iarăși a venit jupanița Maria înaintea domniei mele în pâra și a doua oară, împreună cu fetele ei în divan, de s-a pârat de față cu Vasilie spătarul. Și așa se jeluia jupanița Maria, cum a prăpădit Vasilie spătar toate averile și vecinii și toți țiganii, fără treabă și fără preț, ca unul fără de ispravă.

Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu părintele nostru arhimitropolitul chir vlădica Teofil și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și le-am dat domnia mea cu tot divanul ca să țină fiicele lui Vasilie spătar, Neacșa și Ioana și Vilae, care sunt făcute cu jupanița Maria, fata răposatului Ivașco fost mare vornic, toată partea bunicii lor, jupanița Samfira, mama lui Vasilie spătar, din sate și din vecini și din țigani și din tot venitul, cum este mai sus-scris, iar Vasilie spătar, el să țină numai partea tatălui său, Mușat vistierul și din toată moștenirea lui și din țigani și din tot ce va fi. Și astfel a rămas Vasilie spătar de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am luat domnia mea în divan toate cărțile lui Vasilie spătar, care erau făcute mincinoase și fără treabă, ca mai mult treabă cu părțile mamei sale, Samfira, să nu aibă. Și dacă va scoate Vasilie spătar cândva niscaiva cărți pe moștenirea jupaniței Samfira, să nu se creadă; de asemenea, dacă va lua Vasilie spătar niscaiva bani fie de pe dedinele sau de pe vecinii sau de pe țiganii din partea jupaniței Samfira, tot să aibă a întoarce banii îndărăt de la cine va fi luat, iar cu dedinele jupaniței Samfirei să nu aibă nimeni treabă, afară numai aceste fete.

Pentru aceea, am dat și domnia mea Neacșei și Ioanei și Vilaei, fiicele lui Vasilie spătarul, ca să le fie lor ocină și vecini în sat în Pietroșani, jumătate de sat și din case, de asemenea și din sat din Negoiești, jumătate de sat cu vecini și cu via jumătate și din Rojiște a patra parte, ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Miho mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și Dragomir mare clucer și Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Miho mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, cu învățătura marelui logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna martie 3 zile și de la Facerea Lumii până la această scriere, de la Adam trecerea anilor, în anul 7148, anul Domnului 1640.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

BAR., Doc. ist., MDCXXIX/3.

Orig. slavon, perg. (35 × 48), sigiliu mijlociu timbrat, căzut.

¹ Loc alb în orig.

² чрез.

³ кѣпность.

⁴ вивил.

309

1640 (7148) martie 6

Danciul Măldărescul și Stan armașul adevărați către domn cu privire la tocmeala Băieștilor cu Vladul din Bârsești; doi frați mărită o soră cu Drăgan Buzoianul, iar aceasta a avut doi fii și o fată, din care pornesc Aluienii și Bârseștii. Fata s-a rupt de frați, iar aceștia i-au dat o funie de moșie. Din Căzan spătarul, fratele ei, a fost coconul Socol, ce a pierit la Tismana, fiind el nepot de văr primar al lui Stanciu și Stan.

DANIC, Fond Brătianu, I/51.
Reg. rom. modern.

310

1640 (7148) martie 6

† Scris-<a>mu noi, oroșanii ot Ploiești, anume: Oprea și Isacu și Gherghe și Tudoran și Costandin și alalți frați toți și micu și mare, acesta al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mâna lu Dumitru, cum să știe că am pus zălog 3 cedvârți de vie ale lu Stan, fecior lu Nan ot Ploieștiori.

Și le-am zălogit până în zioa de Svete Dimitrie. Și le-am vândut, dreptu șasi galbeni bani gata și jumătate. Iară să nu va veni până în zioa de Svete Dimitrie, iar să fie acele 3 cedvârți de vie den dealul Scăianilor, să-i fie de moșie. Iară să va veni Stan până la culesul viilor, să nu fie volnicu cu vinul.

† Și mărturie, anume: Dragomir ceaușul și Nan și Vladulu și Necula și Stoica.

Și am scris eu, Avramu snă Stănilă logofet.

Measeța martie dni 6, vă leat 7148 <1640>.

Oprea. Nanu. Dragomir ceaușu. Vladulu. Necula.

DANIC, A.N., CXIX/7.

Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), 6 sigilii inelare, dintre care unul turcesc.

Copie din 1835 în *ibid.*, ms. 704, f. 75.

EDIȚII: Text, Potra, *Ploiești și Târgșor*, p. 140, nr. 2 (cu martie 6).

311

1640 (7148) martie 7

Vasile postelnic, nepotul banului [...] ¹ vinde Bunei vistier 8 suflete de țigani, drept 3 400 de aspri gata.

⁶ Criptogramă: „Eu popa Barbul”.

⁷ Semnătură autografă.

† Милостією Божією, Ію Матей Басараба воеводї и господинѣ въсои Земле Ѹггровлахіиское. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми волѣрин господства ми, Радул логофет Дудескул и със сынови си, елицеже Богъ даровах, такоже да ест емѣ вчинѣ Ѹ Коршори, въ сѣдство Мѣшчел и Падурец, вбаче част Братѣлов, сынѣ Нѣгое вт Коршори, варе елика изберет се вт по вѣс хотаром, понеже ест сїа виши речена вчинѣ вила ест вт дѣдіно Братѣлов, сынѣ Нѣгоев вт Коршори. Таже, Братѣл, вн ест падал въ една неволю велика. Въ том, Радул логофет Дудескул, вн се вврѣтал тере ест дал ѣг аспри Братѣлов и извадил глав его вт погиванїе и вт неволю. Тем радї, Братѣл със дрѣг нѣст имал със что да платил новїи волѣрин господства ми, Радулди логофет, анѣ ест дал част его за вчинѣ вт Коршори, варе елика изберет се, да ест емѣ вт дѣдіно. И видѣхом господство ми и запис вт рѣка Братѣлов вт проданїе вт доброволѣ его, със мнози добри людїи сведї<те>лїи Ѹ запис, по име: вт Бѣвѣрещи, попа Борча клиснар и Сарѣл кожокарюл и вт Болѣска, Вентилѣ постелник и мнози людїи.

Сего радї, да<до>х и господство ми волѣрин господства ми, Радулди логофет, такоже да ест емѣ сїа више речена вчинѣ вт Коршори вт дѣдіно и въ ухаб, емѣ и сыновом и ввѣком и прѣввѣчитом. И не вт когождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже и свѣдїтелїи поставих господство ми: жѣпан Тевдѣсїе вел бан Кралевскїи и жѣпан Хриза вел дворник и МиѸо вел логофет и Радул вел вистїтар и Преда спатар и Драгомир ключар и Сокол столник и Радул комис и Вѣчина пехарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, вел логофет.

Пис Дѣмитрѣ логофет Ѹ Тръговище, мѣсеца мартїе и дѣни и вт Ядама до нинѣ, въ лѣт ѣрми.

† Ію Матей вшевѣда, милостїю Божїю господинѣ.

Ію Матейю воеводѣ <n.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Radul logofătul Dudescul și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină la Corșori, în județul Mușcel și Pădureț, însă partea lui Bratul, fiul lui Neagoe din Corșori, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus-zisă a fost de

dedină a lui Bratul, fiul lui Neagoe din Corșori. Astfel, Bratul, el a căzut într-o mare nevoie. Întru aceea, Radul logofătul Dudescul, el s-a aflat de a dat 3 000 aspri lui Bratul și i-a scos capul de la pierzare și de la nevoie. Pentru aceasta, Bratul cu alta n-a avut cu ce să plătească banii boierului domniei mele, Radul logofătul, ci a dat partea lui de ocină din Corșori, oricât se va alege, să-i fie lui de dedină. Și am văzut domnia mea și zăpis de vânzare de la mâna lui Bratul, de bunăvoia lui, cu mulți oameni buni martori în zăpis, anume: din București, popa Borcea clisiar și Sarul cojocarul și din Boleasca, Ventilă postelnic și mulți oameni.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele, Radul logofătul, ca să-i fie această ocină mai sus-zisă din Corșori de dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și Miho mare logofăt și Radul mare vistier și Preda spătar și Dragomir clucer și Socol stolnic și Radul comis și Vucina paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

A scris Dumitru logofătul în Târgoviște, luna martie 8 zile și de la Adam până acum, în anul 7148 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, Mitrop. T. Rom., XCVIII/15.

Orig. slavon, hârtie (30 × 21), sigiliu mijlociu timbrat.

Rez., Aricescu, *Indice*, I, p. 33, nr. 415.

314

1640 (7148) martie 10, Târgoviște

† Милостию Божию, Іо Матеи Басарава воеводі и господињъ въ свои Земле Ѣггровлахійское. Дават господство ми сїи повелѣній господства ми почтенномъ волѣрин господства ми, ждпан Бѣнѣ вторїи вистїар и със сынови си, елицеже Богъ даровахъ, такоже да мѣ ест ѡв погоане за виноградѹ ѡ село Бозїанїи, въ сѣдство Сак и със вчина, колико ест дрѣжал сїи погоане, вбаче виноградѹ вт на Стоа и виноградї кое сѣт вт глав виноградѹ вт на Стоа, понеже ест покѣпил волѣрин господства ми, Бѣнѣ вторїи вистїар, сїи више речени погоане за виноградѹ вт Бозїани вт на Вентилѹ юзбаша за червени вт Тѣтѣлещи и вт на сынови его, Калотѹ и Драгомир и Миѹалашко, за ѡв аспри готови и една плашкѹ за грана, ѣ лакти, велма добро.

И пак да ест почтенномъ волѣрин господства ми, ждпан Бѣнѣ вторїи вистїар, ѡв погоане за виноградѹ въ дѣлѣ Бозїанилом и със ѡв сежени за вчинѹ,

варе елико изберет се, понеже ест покѣпи Бѣнѣ вистітар ѡт на Іван вторіи постѣльник, сынъ Неделко Ботѣнѣл ключар, за ꙗко аспри готови. И продадох ѡни ѡт доброволѣ ихъ, безъ ни една силост и със ѡзнаніа въскѣмъ волѣромъ и а мегіашомъ ѡт горъ, из долъ и ѡт ѡкрѣстъ мѣстомъ и ѡт предъ господства ми. И видѣхомъ господство ми и записове имъ ѡт проданіе на рѣки Бѣнїи вистітаръ съсъ мнози волѣрїи свѣдїтелїи написани въ записъ, которї естъ билъ на ѡстроенїа имъ.

Сего радї, дадохъ съмъ и господство ми волѣринъ господства ми, Бѣнѣ вторїи вистітаръ, такоже да естъ емѣ сїи више речени погоане ѡт винограду ѡт Бозїїани и съсъ тѣхъ сежени за ѡчинѣ ѡт дѣдїно и въ ѡхабъ, емѣ и сыновомъ и видкомъ и прѣвнѣчетомъ въ вѣкъ. И не ѡт кождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ѡубо и свѣдїтелїи положи господство ми: жѣпанъ Тевдѡсїе велъ банъ Кралевскїи и жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Михо велъ логофетъ и жѣпанъ Радѣлъ велъ вистітаръ и жѣпанъ Преда велъ спатаръ и жѣпанъ Драгомиръ велъ ключаръ и Соколъ велъ столникъ и Радѣлъ велъ комисъ и Вѣчина велъ пѣхарникъ и панъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Михо велъ логофетъ.

И азъ, Дѣмитрѣ логофетъ, написахъ въ граду Тръговице, мѣсеца мартїе ѣ дни и ѡт Ідама даже до нынѣ, въ сего писанїе, теченїе лѣтѡмъ, въ лѣтѣ ꙗрѣми.

Іѡ Матею ввевѡда, милостїю Божїю господинь.

Іѡ Матею воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, jupan Bunea al doilea vistier și cu fiii săi, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie 22 pogoane de vie în satul Boziiani, în județul Sac și cu ocina, cât ține de aceste pogoane, însă via de la Stoia și viile câte sunt din capul viei de la Stoia, pentru că a cumpărat boierul domniei mele, Bunea al doilea vistier, aceste mai sus-zise pogoane de vie din Boziiani de la Ventilă iuzbașa de roșii din Tătulești și de la fiii lui, Calotă și Dragomir și Mihalașco, pentru 26 000 aspri gata și o plașcă de grana, 5 coți, foarte bună.

Și iar să-i fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Bunea al doilea vistier, 11 pogoane de vie în dealul Boziianilor și cu 25 stânjeni de ocină, oricât se va alege, pentru că a cumpărat Bunea vistierul de la Ivan al doilea postelnic, fiul lui Nedelco Boteanul clucer, pentru 21 000 aspri gata. Și au vândut ei de bunăvoia lor, fără nici-o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapisele lor de vânzare la mâna lui Bunea vistier cu mulți boieri martori scriși în zapis, care au fost la întocmirea lor.

Pentru aceea, însumi domnia mea am dat boierului domniei mele, Bunea al doilea vistier, ca să-i fie lui aceste mai sus-zise pogoane de vie de la Boziiani și cu acei stânjeni de ocină de dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veci. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori pune domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Miho mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Dragomir mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Miho mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna martie 10 zile și de la Adam până acum, la această scriere, trecerea anilor, în anul 7148 <1640>.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

BAR., Doc. ist., CCXCIX/9.

Orig. slavon, perg. (34 × 42), sigiliu mijlociu timbrat.

Reg., Grecianu, *Genealogiile*, II, p. 219; rez., Furtună, *Moșia Ceptura*, p. 9.

315

1640 (7148) martie 12

† Adecă eu, jupânesa Opréiana și fetile méle scris-am al nostru zavis dá la mâinile nostre, ca să fie la mâna iuzbașei lui¹ Lăpădat, pântru că e-am vândut moșie dân sat dân Imosă dân teiul cârlesc al 8- <lea> pământ și dá pădure și dân apă și dá vad dá moră și dá viia unde² să va afla pre³ ace moșie.

Apoi iar s-au sculat⁴ Oprea, fata Opréianii d-au vândut dân teiul bădăsc dân moșii și dá co<m>părătură și dá totă parte Arnaoțului jumătati.

Și am dat pri această moșie bani gata 900 și o vacă cu⁵ vițel, ughi 3⁶. Și ne-am tocmil noi de bunăvoia, dá să-i fii dá moșii și lui¹ și copiilor lui¹.

O<a>meni⁷ și mărturiie au fost: Vâlsan, ficiorul Gherței i Ianisul, ficiorul popei i Stan Fogărin i Dragomir, ficiorul Lupului. Acești⁸ omini ce sântu mărturii sântu dân sat dân Gârboveț. Și dá Imosa, Todăr și Duma ot tam și Lupul Roșcăia ot tam. Și au fost și Prida comis și frate-său, Dumitrașco⁹ postelnic, ficiorii Preposii și dân Baltă, Mitri și frati-său, Nigoîța și alți omini¹⁰ buni au fost la ace tocmilă cându s-au vândut ace moșie.

Scris în luna martie 12 zile, vă leat 7148 <1640>.

Pântru cridința, me-am pus și decetile.

BAR, Doc. ist., DCXCIX/1.

Orig. rom., hârtie (30 × 20,5), 2 sigilii inelare în tuș.

¹ лѡ.

² оиде.

³ прѣ.

⁴ кролат.

⁵ ко.

⁶ Cuvintele „ughi 3” ad. interlinear.

⁷ wхмис.

⁸ ачеѣии.

⁹ ДѢмитракшо.

¹⁰ омїѣ.

316

1640 (7148) martie 12

† Въ име Оутѣца и Сина и Свѣтого ДѢха, амин.

Adecă eu, Preda, feciorul lu Melentie, scris-am acest al nostru zăpis, ca să fie de bună credință la mâna popei lu Ionachi și la feciorii lui, cum să știe că am cumpărat moșia de la Șerbănești, partea cât au ținut Melentie despre jupâneasa Ana¹, o jumătate de funie, derept 30 ughi, ca să le fie lor moșie ohabnică, lor și feciorilor lor și nepoților lor și strenepoților.

Iar cela ce va întorce sau va sparge² acesta zăpis, să fie trăclet și să fie cu Iuda și cu Ariia, în loc cu ei, lăcuia acelora.

Și mărturie: popa Macarie, Macxin, Damaschin grămătic, Stan grămătic, Bărbuia ot Bălcești, popa Stan, feciorul lu Mitrofan.

Vă leat 7148 <1640> vă dni, Io Matei voievod.

Pis measeța martie dni 12.

Și am scris eu, Mitrofan igumen ot Stănești.

† Și pântru credința, pusu-ne-am și degetele și pecete ce-am avut.

BAR, Doc. ist., CCCLXXII/131.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21,5), rupt puțin la îndoituri, pătat, sigiliu inelar în tuș al lui Mitrofan egumen.

Rez., Ionașcu, *Doc. Șerbănești*, p. 303, nr. 28.

¹ Cuvântul „Ana” scris peste cuvântul „lui”.

² спарче.

317

16<40> (71<48>) martie 14

† Adică noi, bătrâni<i> satului, și mici și mari, scris-am al nostru zăpis, <ca> să fie lui de mare credință și de moși<e>, să fie la mâna a părintelui popa, lui

Cr[ăciu]¹n și a feciorilor lui, câți Dumnezeu i va dăruia lui, cum să știe că am vându<t> noi, satul tot, această moșie den Cârștiian al Dragului, în jos, până den jos de măr și de pre apă, până-n apa Cortora și dipre drum, până în cel bolovan mare, delnița Țertii și a l<ui> Drăgușu, drept aspri gata, ughi 12, să-i fi<e> lui de moș<ie> și de <s>trămoși<e> lui și feciorilor lui și nepoților și <s>trănepoților lui, de [...] ¹ în veci. Și să n-aibă nimeni e să scula pă<s>t[e] acestu zapis al nostru, că el ș-a<u>² vândut bucatile lui, fără preț, la nevoia satului, de am dat acești³ bani.

Și mărturie au fostu: jupan Marco postelnic, schiléri și Barbu schilériul și Vladului pârçălabul⁴ și Coman Enăș<escul> și Radul Cioplu și Ion al lui Dumitru și Coman Copea și Ion lu D[...] ¹ și Negoit Ciopescul și Stanciul Bolcescul și Radu <al> lui Păhuleasi<i> și Radul popa și So<c>or și Orzan Vlădoi și alți<i> toți⁵, și mari și mici, carili au fost atunci la cestă tocmeală.

Iar cine să va [sc]ula păstă zăpisul nostru, [să fie]¹ proclit și [treclit]¹ vă <318> oteți ije vă Nikeia. [...] ¹ Mihai logofăt ot Bratia.

Pis meseța martie, 14 dni, vă leat 71[48] ¹ <16[40]¹>.

Și pintru credință⁶, ne-[am] pus degețile⁷, că⁸ pece<te> n-am avut, ce să creză ca și pece<ți>le mâna.

Au luat de la Gugea Mărul cu Piscul, dreptu un taler⁹.

<Și> de la Mănea, din piatră până în salce, drept costande 10⁹.

SJAN Argeș, Fond personal Ion Răuțescu-Dragoslavele, I/1.

Orig. rom., hârtie (31 × 22), șters, rupt la îndoituri și margini, restaurat, 5 sigilii inelare în fum.

Microfilm după orig. la DANIC, Col. Doc. Muntenești, CXIII/1. Loc rupt la dată. Datat după martori.

¹ Loc șters în orig.

² са.

³ ацести.

⁴ поркълавъл.

⁵ „Dumi[tru]” ad. marg. la începutul doc.

⁶ кредънца.

⁷ децецили.

⁸ кѡ.

⁹ Ad. alia manu.

† Adecă eu, Ignatu snă Nistir, vnuc¹ Bădăiu den satu den Grozești, scriu² și m[ă]rturisescu cu acesta al meu zăpis, cum să știe că am vândut ocina de la moș-miu Brădăiu din cin în cin, cu livezile, cu fântâna, din hotar până <în> hotariul, lu Iordachi vornicul, d[e]³reptu o mii de bani și șa[se]³ sute gata; pentru că

aceasta ocină fostu-am doi moși, din partea moșu-meu Brădăiu amu vândut toată, iar altu moș au ră[mas]³ nevândut. Și o am vândut de a me bunăvoie, cu știri a t[utu]³ rora megiașilor, fără de nici o silă.

Și am pus mărturii: [egumen]³ul Danail de la mănăstire de la Malamoc și p[opa Tanasii]³ și jupan Proca negu[ăt]³oriul, Opre ot Bă[ben]³i i Tudor ot Dobroteni i Voicilă ot [tam]³ i Șandru ot Stâlpeni i [Stoic]³a ot Urlați, ot Fințești, M[oș]³, ot Bătești, Dragomir [i brat ego]³ Roman i Dona ot Sârbeni.

Și [p]³ântru credința pecete n-am avut, ce me-m pus degetul.

Și am scris eu, Borce logofătul ot Glăvănești.

Pis measeța martie 15 dni, vă leat 7148 <1640>.

† Προκος Κυτζη⁴

[Δα]νιηλ γιερομοναχ⁵

† Ignatu. † Borci logofăt. † Șandru. † Popa Tanase. Dragomir. Roman.

† Opre. † Voic<ilă>. † Tudor. † Dona. Stoica. † Moș.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., LXVIII/1.

Orig. rom, hârtie (30 × 20,5), rupt, lipit pe altă hârtie, 5 sigilii aplicate în fum.

Copii *ibid.*: mss. 130, f. 331v; 132, f. 129 și 36, f. 16v–17, după care s-au făcut completările.

¹ „nepotul lui”; <в>номокo, formă de pl. în loc de sg.

² крпії.

³ Loc rupt în orig.

⁴ „Proca Coci”.

⁵ „Daniil ieromonah”.

319

1640 (7148) martie 16

† Adecă eu, Vasilie, feciorul Predei spătarul, nepotul Nicăi logofăt, scris-am și mărturisesc cu acest zăpis al meu, să fie de credință la mâna socru-mieu, jupânului Radul vel vistier, cum să se știe că în zilele lui Alexandru voievod sin Iiaș voievod, când au venit în a doua domnie, apucat-au pre tată-mieu, Preda spătarul, de l-au închis în închisoare și l-au ferecat în obede și i-au cerșut mulți bani ca să-i dea, iar de nu-i va da acei bani, să-i taie și capul. Deci, tată-mieu, Preda spătar, dacă au văzut că va veni și la peire, el s-au spăriat. Ce au chemat boieri și neguțatori de s-au rugat să dea pentru el, să-l scoată dintr-acea peire, să nu piară și să-i ție moșiile, satele, țigani, viile până le va vinde, să să plătească dentr-acea urgie. Deci atuncea, aflatu-s-au și jupânul Rustea și jupânul Ilie neguțatori, de au dat și ei o parte de bani la nevoia tătânei-mieu, Predii spătarului. Deci, tată-mieu, Preda spătar, de alte sate și moșii ce au fost, el le-au zălogit, tot cu zăpise, de va putea să și le scumpere. Iar satul Tâncăbeștii, având cu ei la toți domnii pără și

cheltuială, sculându-se tot cu pâra, datu-l-au jupânului Rustea și jupânului Ilie neguțătorii și le-au dat și cartea cea domnească de moșie la mâna lor, care carte s-au fost pârât tată-mieu, Preda spătarul, cu rumânii la Alexandru vodă Iliiaș și i-au rămas iar să-i fie rumâni. Și sunt rumânii tot pre anume scriși: cum, de vor putea rumânii, să să răscumpere, iar de nu vor putea răscumpăra să aibă a-i vinde cui vor găsi, ca să-și ia banii în datoria lor.

Deci tată-mieu, Preda spătarul, el s-au spăriat, să nu fie și cu banii dați și apoi să mai cază iar în peire, ce au fugit în Țara Ungurească. Iar jupânul Rustea și jupânul Ilie în urma tătâni-mieu, vrut-au să răscumpere rumânii, de se vor putea răscumpăra. Iar rumânii au fost fugiți și risipiți toți și 2-3 rumâni ce s-au aflat, ei au fost numai cu sufletele, necum să se scumpere ei. Deci, jupânul Rustea și jupânul Iliie, după cuvântul tătâni-mieu, ei i-au făcut vânzătoare; cine să va afla să-i cumpere de moșie pre cartea ce au dat tată-mieu, Preda spătarul, în mâinile lor. Și multă vreme nu s-au aflat nimenia să-i cumpere, că s-au fost temând că nu vor fi rumânii deplin, câți scrie în cartea cea de moșie. Și încă au scris jupânul Ilie carte și la tată-mieu în Brașov, de i-au mai dat știre cum nu pot rumânii să se răscumpere, nici se află să-i cumpere nimeni. Iar tătâni-mieu, Preda spătar, el au dat răspuns cu cartea lui la jupânul Iliie, cum să-i vânză ei de moșie cu toți rumânii ce scriu în cartea lu Alexandru vodă Iliiaș, pre nume, deplin. Iar dacă va veni tată-mieu, Preda spătarul în țară, să aibă a-i umple aceluia ce-i va cumpăra rumânii toți deplin, câți scriu în cartea cea domnească. Să nu vor fi aceia rumâni carii scriu în carte, să aibă a-i da alți rumâni, sau de nu va umple rumânii, să aibă a-i da tată-mieu, Preda spătarul, banii cu dobândă, de când îi vor vinde cu zapisul lor, 10 în 12, în câți ani vor face.

Deci socru-mieu, jupânul Radul vel vistier, sculatu-s-au de s-au neguțat cu jupânul Iliie, după cuvântul tătâni-mieu, de le-au dat ughi 400 bani gata și i-au făcut zapis de la mâna lor la mâna socru-mieu, jupânului Radului vistier, și i-au dat și cartea cea domnească.

Iar după ce au venit tată-mieu, Preda spătar în țară, apucatu-l-au socru-mieu cu cartea domnească cea de moșie, ca să-i umple toți rumânii, câți scriu într-aceia carte de moșie, sau să-i dea bani, cum scrie în zapisul Rustii și al jupânului Ilie, după cuvântul tătâni-mieu, 10 în 12. Deci, tată-mieu, Preda spătarul, văzând cum îi va cădea cu greu a da bani, că făcea dobânda acelor ughi 400 într-atâția ani, leat 7 la 12, ughi 560, ce au zis tată-mieu că-i va umple toți rumânii deplin, câți scrie în cartea cea domnească, cum au grăit ei. Iar banii n-are de unde să-i dea.

Și s-au mânat vreme, tot ca să-i umple rumânii, până i s-au întâmplat tătâni-mieu, Predii spătar, moarte și au rămas rumânii nedați. Deci, după moartea tătâni-mieu, întâmplatu-s-au de am luat fata socru-mieu jupânului Radu vistiernic și până atunci s-au umplut 12 ani în zapis trecuți, de făcea dobânda acelor ughi 400, 960 ughi. Iar socru mieu, jupânul Radul vel vistier, socotit-au căci mi-au fost părinte de au lăsat și au iertat: câți rumâni se vor afla acum, atâți să ție, iar câți vor fi fugiți, să și-i caute și câți vor fi murit, veri mai denainte vreme, veri mai încoace, să fie morți.

Iar eu să fiu în pace, să nu-mi mai ceară rumânii pentru aceia ce vor lipsi den carte. Iar câți se vor afla acum, să-i fie rumâni de moșie cu toată ocina lor, cât au cumpărat moșul meu, Nica logofăt, de la jupâneasa Creața, muma agăi Lecăi, cum scrie în zăpisul ei și în cărțile cele domnești, așa să-i ție.

Și pentru credință, făcut-am și eu acest zăpis al meu la mâna socru-mieu, jupânul Radul vel vistier, iar și câte cărți s-au mai aflat la mine nedate, toate le-am dat în mâna dumnealui. Și i-am dat și zăpisul jupânesei Creaței, mumi Lecăi agăi, care zăpis fostu-l-au făcut ea și l-au dat la mâna moșu-mieu Nicăi logofăt, când i-au vândut satul Tâncăbeștii și cu toți rumânii, ca să-i fie lui rumâni în veci de moșia lui și coconilor lui. Și pentru credință pus-am și mărturie, vericară-și vor pune pecețile și iscăliturile mai jos. Și mi-am pus și eu pecetia și iscălitura.

Și am scris eu, Stancu logofăt din Văcărești. Iar câte cărți se vor mai afla, să aibă a le darea.

Pis measeța martie 16, vă leat 7148 <1640>.

Hrizea vel vornic.

Vasilie sin Preda spătar.

Gligorie vel [logofăt]¹.

Costandin vel postelnic².

Eu Dumitru Dudescu vistier.

Preda vel spatar.

Stroe vistier mărturie.

Dragomir vel clucer.

Panos Pepanos martor pentru cele mai sus scrise.

Nicolae postelnic Rudeanul.

Sava logofăt.

Institutul de Istorie „N. Iorga”, Actele Fotescu-Nasopol.

Copie rom, dactilogramă modernă.

¹ Loc rupt.

² „Paharnic” greșeală datorată dactilografierii, deoarece Constantin Cantacuzino a deținut la această dată dregătoria de mare postelnic.

320

1640 (7148) martie 17

Zăpisul lui Dragomir din Șuici și <al> jupânesii lui, Stana, prin care vinde <o> săliște lui Negoită <al> popii lui Stan.

DANIC, A.N., CLIII/3 (nr. 24).

Rez.

† Adecă eu, Drăgoiu snă Ispas ot Dobroteni și Ursu snă Fătul și Staico brat ego i Apostul, cum să să știe că am vândut ocina den Suhărăt, de la Brădăiu, a moșu¹ nostru Grosului i Fătul² lu Iordache vornecul, dereptu o mii și șasi sute de bani gata, pr[es]³te tot hotaru cu livezi, cu fântâna și den pă[d]uri însă jumătate de ocină, iar altă jumătat[e] o au vândut Ignatu, nepotul lu Brădăiu. Și o am vândut [n]oi de a noastră bunăvoi, fără nici <o> silă.

Și la această toc[mea]³lă au fost: egumenul Danail de la mănăstiri di la [M]alamocu și jupânulu Proca neguțător și Dumitru ot Urlați i popa Tanasi, Stoica ot Bătești, Mihăilă ot Corlătești, [Stan]³ aprod ot Poiană, Vlad ot Pogonești i Roman ot Bătești.

Și pântru credența, pusu-ni-am și pecetea.

Și am scris eu, Borce logofătul ot Glăvănești.

Pis measeța martie 19 dnă, vă leat 7148 <1640>.

Stoica.

Drăgoi.

† Dan.

† Ursu.

† Δανήιλ γερ<o>μοναχο<ς>⁴

Stan aprud⁵

† Mihăilă.

† Apostol.

† Roman.

† Borce logofăt.

Popa Tanasie.

Stoica.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., LXV/11.

Orig. rom., hârtie (31 × 21,5) rupt, 3 sigilii inelare aplicate în fum.

Copii *ibid.*: mss. 130, f. 288v; 132, f. 122; 361, f. 9.

¹ мѡшѡ.

² Ad. interlinear.

³ Loc rupt în orig.

⁴ „Daniil ieromonah”; semnătură autografă.

⁵ ανρδλ; semnătură autografă.

† Scris-am noi, satul megieșăsc Păușăști, al nostru zăpis, anume: Ilie, Oprea, Ilie Burfăn și Stănilă, Nechifur, Stepca, Chirca, Bălaur, Aciul, cum au vândut ei un

loc la hălășteu al lu Coe și fălci 2, drept 140 bani și de la Nicula în luncă fălce 2, drept 140 bani și de la Oprea al preutese<i>, fălce 2, în Zăvoe între văie, drept 140 bani. Și am vândutu noi de bunăvoie a noastră pântru birul lor, să fie la mâna Sime<i> vesterului moșie stătătoare. Iară să nu va fi stătătore, să-i ia de la ei unde va plăce dumnelui, loc pântru loc.

Și pântru credența, am pus și degetele.

Și am scris eu, Franța.

Pis meseța martie 20 dni, vă leat 7148 <1640>.

Ilie. Nechifur. Eu Oprea.

DANIC, M-rea Dintrunlemn, V/37.

Orig. rom., hârtie (21 × 15,5), rupt puțin la îndoituri.

Copie *ibid.*: ms. 445, f. 136.

322 bis

1640 (7148) martie 20

† Adică eu, Tudor și Ivan și Giurca i Duca, ficiori<i> Giuriței, căpitanul de Frăsinet¹, scris-am acest al nostru zăpis, ca să fie la mâna jupânesi<i> Elinei, fata Prăde<i> sluger, cum să știe că am vâ<n>dut noi, de a noastră bunăvoi<e> ocina de Studina și cu <un> rumân, anume Stan², carea au fost cu<m>părat tâte<ne>-nostru, derăpt ughi 20 și cu viile și braniște și cu hălășteiu și stâ<n>jână în jos 100, iar în sus iar 100. Însă să va vrea, să ia de jos tot 2 sute de stâ<n>jâne.

Și mărturi<i>: sluger Pătru de Fă<l>coi și Pătru ot tam și Negoiu păharnic ot tam și Drăgoi logofăt ot tam și Drăgușin iar ot tam și mulți oameni buni³ de<m>prejurul locului, care a fostu la tocmeala⁴ noastră.

Și pă<n>tru credință, ne-am pus și păcețile.

Pis martie 20 dni, vă leat 7148 <1640>.

† Pătru slujer. Tudor. Ivan.

Muz. Olteniei, I/29 942.

Orig. rom., hârtie (31 × 21), 3 sigilii inelare în tuș.

EDIȚII: Text, Rădulescu, *M-rea Plăviceni*, p. 185.

¹ Фръсинит.

² Și cu rumân, anume Stan, ad. interliniar.

³ бѣне.

⁴ токъмѣлъ.

323

<1640> martie 20

Zapisul rumânesc al lui Dragomir unchiașul pentru o parte a lui de moșie și pentru trei părți dintr-o moară care au închinat sfintei mănăstiri Căldărușani.

Vă leat 7151, martie 20.

DANIC, M-rea Căldărușani, XXXII/32 (nr. 6).

Rez. Alte rez., mss. 349, f. 418; 479, f. 276v. Toate cu văleat 7151. Datat ca anterior actului din 27 ianuarie 1641, în care Dragomir unchiașul este menționat ca fiind mort.

324

1640 (7148) martie 21

† Adică eu, Mihai postelnicul ot Sărata, scriu și mărturisesc cu acesta al meu zapis, ca să fie de credință la mâna dumniului jupan Bunea vtori vistiiar, cum să știe că am venit eu de a mea bunăvoie de m-am tocmit cu dumnealui de i-am vândut o țigancă, pre nume Drăgana, care țigancă o ține un țigan al domniului, Sava, drept bani gata 2 200, ca să-i fie dumniului moșâie în veacu și să aibă a-și face dumnealui și carte domnească pre această țigancă. Iar, să va avea cineva a să întrebare pentru această țigancă, să aibă a se întreba cu mine, iar cu vistiiarul nimic. Aceasta scriu și mărturisesc cu acest zapis al meu.

Și mărturie: Stan vornicul ot Greci și Gherghe biv vel aga și Staico logofăt.

Și pentru credința, pusu-am și pecetea și am și iscălit.

Pis Peia logofăt, mesița martie 21 dni, leat 7148 <1640>.

Eu Mihai postelnicul ot Sărata, pentru credință pusu-me-am pecetea și am și iscălit.

Stan vornicul.

Gheorghe agă.

[...] ¹.

DANIC, Ms. 1233, f. 377.

Copie rom.

¹ Semnătură grecească nedescifrată de copist, probabil a lui Staico logofăt.

325

1640 (7148) martie 28

† Scris-<am> acesta¹ zapis al nostru², anome: Căzan, frate-se<u> Bailă, nepoții <lui> Ștefla, feciori<i>³ Necoli<i> de Popești, cum să se știe c[u]⁴m a

vândut⁵ ocină⁶ i de la Cocorozi i dă lă Popești i câtă va avea priste⁷ tot⁸ hotarul, să se știe anume: Preda⁹, bani 500, Radu, bani 500, nepote-se<u> Marco¹⁰, bani 500. Să se știe că, de nu¹¹ va ave moș[i]e la Popești, să știe să-i de moșie de Cocorozi, parte lu¹² Căzan i Băilă, o vândut i de Popești i de Cocorozi¹³, să se știe că <a>u vândut⁵ de bunăvoie a lor¹⁴, pre bani gata.

I mărtorie: Marcu ceauș i Albu i Ion i Stan, fecior pop<ii> Manei i Badul¹⁵ i Oprea, cel¹⁶ [...] ¹⁷ fecior, Budu ot Porobreani, Ștefanu¹⁸ i Stanciul¹⁹ robul i Odoro.

Să se știe că a<m> fostu²⁰ toți aldămășari.

Vă leat 7148 <1640>, meseța martie, dni 28.

BAR, Doc. ist., MCLVII/82.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21,5), rupt la îndoituri, pătat.

¹ ацеца.

² ностро.

³ Фачѣри.

⁴ Loc rupt în orig.

⁵ вѡдѡт.

⁶ оучень.

⁷ прище.

⁸ топо.

⁹ пръи.

¹⁰ Марка.

¹¹ но.

¹² ло.

¹³ Кокореѣи.

¹⁴ лоро.

¹⁵ Бадоло.

¹⁶ чер.

¹⁷ Loc șters în orig.

¹⁸ Шефано.

¹⁹ Станчо.

²⁰ Фрѡсто.

326

1640 (7148) martie 30

† Милостією Божією, Їѡ Матей Бъсърѡвъ боеводѣ и господинъ. Дават господство ми сѣи повелѣніи господства ми Gheorgei căpitan, ca să-i fie lui o țigancă, anume Stana țiganca, pentru că această țigancă fost-au a Radului neșătoriu, ginerele popei lu Voico ot Orești. Iar cându au fost acum în zilele

domni<i>i méle, iar un fecior al Radului neguțatoriul făcut de trup a lui, anume Udrea, el s-au sculat într-o noapte, cându au fostu tată-său beat și a durmit de i-au tăiat capul cu sabiia tătâni-său, singur cu mâinile lui, de au murit.

Deci l-am adus la divan naintea domni<i>i méle și au mărturisit și copilul singur cu gura lui, cum au tăiat el pe tată-său cu mâna lui. Deci într-acéea, domnia mea am trimes pe aga Nița și pre Gheorma căpitan de au scris toate bucatele ale Radului neguțatoriul și haine și bani și datorii, pre unde au avut și dobitoc și țigani și tot ce-au avut și le-am făcut domnia mea acéste bucate în trei părți. Deci partea Radului o am dat domnia mea de l-au petrecut și să-l pomenească, iar partea unii fete ce au avut, o am dat domnia mea să-i fie zestre. Iar partea fiu-său Udrei, o am luat domnia mea, să fie pre sama domnească, căci au căzut fiu-său spre pierzare, pentru vina lui.

Deci această țigancă ce scrie mai sus, ea au căzut în partea copilului pre sama domnească. Deci domnia mea m-am milostivit de am miluit și am dăruit pre Gheorma căpitan. Iar pre Stan țiganul, carele au fost bărbat Stanei țigancei și cu un copil al lor, anume Stanciul, ei au căzut în partea Radului. Dici partea Radului o au luat socru-său, popa Voico ot Orești, ca să-l pomenească și să-i plătească datoriile. Deci au fost dator Radul neguțatoriul popei lu Macarie, ughi 15. Deci l-au apucat moartea fără de vréme și n-au apucat să plătească. Deci s-au pârât popa Voico cu popa Macarie înaintea domni<i>i méle. Într-acée, domnia mea am judecat și am dat să-i plătească banii popei lu Macarie. Deci pentru acei bani, dat-au popa Voico popei lu Macarie, pre Stan țiganul și prea fiu-său, Stanciul și i-au făcut și zăpis. Iar apoi popa Macarie, el s-au sculat de au vândut pre Stan țiganul și pre fiu-său Stanciul, boiarinului domni<i>i méle Gheormei căpitan, dreptu acei ughi 15, bani gata, ca să nu spargă sălașul. Și au făcut zăpis de la mâna popei lui Macarie la mâna Gheormei căpitan ca să-i fie acești țigani de moșie.

Și au fostu și boiari mărturie la tocmeala lor anume: Șarban logofătul de vis<t>erie și Radul cliucerul. Și am văzut domnia mea amândoa zapisele la mâna Gheormei căpitan. Iar pre Stanciul copilul, vândutu-l-au popa Voico deusebit iar Gheormei căpitan drept ughi 5 iar cu zăpis și cu mărturii.

Deci am dat și domnia mea Ghiormei căpitanul ca să-i fie lui acești țigani ce scriu mai sus moșie, lui și coconilor lui în viac.

Инако да нѣст. И исправник, сам рече господства ми.

Пис мартіе ѿ дъни, въ лѣт 737ми <1640>.

† Іѡ Матен вшевѡда, милостію Божію господинъ.

Іѡ Матею воеводъ <m.p.>

BAR, Doc. ist., XCVI/21.

Orig. rom., hârtie (29,5 × 20,5), rupt puțin la îndoituri, lipsă 2/3 din fila a doua, pătat, sigiliu mijlociu timbrat.

Stănilav, feciorul Vladului și Mihai, unchiul său, vând lui Vasile dorobanțul 85 stânjeni de moșie, partea lui Mihai Giurgină.

DANIC, A.N., CCCVI/5 (nr. 3).
Rez.

† Adecă să se știe cum am vândut eu, Pătru ot Fundeni, den parte mătușei Stanei, jupânului Nedelco 6 pământuri în Broșteniesca dreptu bani gata taleri 6. Și iar au cumpărat jupânul Nedelco de la popa Gherghe ot Fundeni pământuri 5, și în Mihuleasca, și în Broșteneasca, den partea țiplească, și cât au vândut uncheșul nostru iar den parte țiplească. Și acele pământuri ci scrie mai sus de la popa Gherghe le-u luat¹ dreptu bani gata 5 talere. Iar² au cumpărat jupânul Nedelco de la popa Stoian, ginerele uncheșului Pătru, din parte țiplească, 1 pogon și o cevrăzte de vie, drept bani gata 500. Iar au cumpărat jupânul Nedelco de la popa Voinea, ginerele uncheșului Pătru, 1 pogon de vie za 300 bani gata den parte Mații. Iar au cumpărat jupânul Nedelco de la Negoe și de la Stanciul snă Simion pogoane 2 și o jumătate de cezvrăte de vie, 500 bani gata, iar den parte Mații. Iar au cumpărat jupânul Nedelco de la uncheșul Pătru pogon 1 și trei cezvrăți de vie, bani gata 600, den parte Mații. Iar au cumpărat Nedelco de la Nega Brătuleasa cu feciorii pogoane 3 de vie, din parte țiplească dreptu bani gata ughi 17 i pol. Aceste vii sunt den Bobol și toate cu stânjeni de ocină pân în <a>pa Crâcovu<lu>i.

Și aldemășari den Fundeni: Stoica Brid și Langa i Mihaiu i Radul i Dragomir i Șteful ot tam.

Pis measeța april 1 dni.

Eu Pătru.

Pis eu, popa Gherghe.

Eu Stoian. Eu Prizvodnie. Eu Neagoe. Eu Brătuleasa.

După Iorga, *Doc. urlățene*, p. 192.
Datat de editor.

¹ АДТ.

² ИЕА.

† Adecă eu, Condeșa de Căpréni¹, jupâneasa² Ghiocăi ocnariul și cu fiu-meu, Pană, scris-am și mărturisăm cu acesta al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mâna nepotu-nostru, Pană cămăraș, cum să știe când au fost acum, în zălele domnu nostru Matei vodă, iar Dumitrașco clucerul Spineanul vândutu-ș-au părțile lui de moșâie cu toți rumânii și din Cacoți și din Stâpnița, nepotu-meu Pană cămăraș, drept ughi 700. Și au dat nepotu-meu, Pană, tot bani gata din mânele lui și banii lui, iar noi nici un ban n-am dat. Iar în zăpisul lui Dumitrașco clucerul cel den vânzare pusu-ne-am³ și noi părtaș cum am dat bani cum scrie și zăpisul lu Dumitrașco, ca să nu să amestece alții. Iar noi mărturisăm cu zăpisul nostru la mâna nepotu-nostru, Pană, cum n-am dat nici un ban, ci au fost toți banii ai nepotu-nostru, Pană peharnic.

Drept acéea, i-am făcut și noi⁴ acestu zăpis, ca să fie de bună credință la mâna nepotu-nostru, Pană peharnicul, cum să-și ție satul Cacoții i Stâpnița cu toți rumânii, cum l-au cumpărat de la Dumitrașco clucerul să-i fii moșâie în véci, stătătore lui și coconilor lui, câți Dumnezău-i va da.

Iar care să va scula din ficiorii noștri⁵ sau din nepoții noștri⁵ au din rudele noastre de va zăce că am dat noi bani să fie trăclet și afurisât de 318 svinții oteți și să fie cu Iuda și cu Ariia la un loc, că acești bani i-au dat tot nepotu-nostru, Pană.

Și la tocmeala⁶ acestui zăpis când l-am făcut, fost-au mulți boiari mărturii, anume: Dédiul ceauș i Săva i Ghioca toboșar⁷ i Dumitrașco logofăt, Stan Păișan și alții mulții boiarii ce-și vor pune pecețâle și iscăliturile mai jos.

Și pântru credința, ne-am³ pus și pecețâle, ca să crează.

Pis measeța aprilie 2 dni, vă leat 7148 <1640>.

Eu Condeșa

Eu Pană sin Gheochei

Eu Dragotă postelnic ot Poiana

Μηχος μαρτηρας⁸

† Eu Costandin

Eu Săva

Eu Dumitrașco mărturie cum scrie mai sus

Eu Andréi ot Poiana

Εγω ό Γγιοκα μαρτ<ηρας>⁹.

DANIC, M-rea Bistrița, LIV/3.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 22), 7 sigilii inelare aplicate.

Copii *ibid.*: mss. 192, f. 542v și 202, f. 433v–434; SJAN Vâlcea, Ms. 147, f. 228 bis v–229.

EDIȚII: Text, Spineanu, *Zăpis*, p. 32–33; reg. *Tezaur vâlcean*, p. 151, nr. 407.

¹ Къпрѣни.

² жѣпънѣаса.

³ нѣам.

⁴ post „noi”: „am făcut”.

- ⁵ нѡцрѣи.
⁶ токмѣла.
⁷ повѡшар.
⁸ „Mihu martor”.
⁹ „Eu Ghioca martor”; semnături autografe.

330

1640 (7148) aprilie 2

† Adecă eu, Dumitrașco cliucerul și cu jupâneasa mea, anume Vilaia și cu fiu-mieu, anume Dumitrașco, scriu și mărturisăsc¹ cu acest al mieu zapis, ca să fie de² mare³ credință la mâna Panéi păharnicului și a jupâneasăi Ghiocăi ocnariul, anume Condêșa și a ficiorului ei, anume Papa, cum să știe că i-am vândut parte mea de² sat din Cacoți jumătate și din Stâlpmița iar jumătate, cu toți rumâni⁴ și cu tot vénitul, însă câți rumâni să vor afla pre⁵ această jumătate de² satu ce scrie mai sus. Însă i-am vândut dérèptu aspri gata, ughi 700. Și i-am vândutu de a mea bunăvoie, ca să le⁶ fie moșia ohabnică lor și ficiorilor. Însă n-am vândut, numai pre⁵ Radul lu Jipea, iar⁷ pre⁵ alaltii, pre⁵ toți i-am vândut.

Și cându i-am vândut, au fost la tocmeala noastră mulți boierii mărturie, anume: Dédul ceaușul ot Căpréni i Săva i Ghioca toboșariul i Dumitrașco ot Căpréni i Vasăliie, népotu-mieu ot Gréci i Léohotă ot Hodoléni i Stan ot Păișani i Cârstea i Gherghe ot Căpréni și câți boieri își vor punea iscălitura mai jos.

Și pântru credința, mi-am⁸ pus pecetea.

Și am scris eu, Dima ot Mierea snă Malcoci. Aceasta am scris.

Pis measeța aprilie dnă 2, vă leat 7148 <1640>.

Eu Dumitrașco cliucer

Seva

Γιωκα μαρτηρας⁹

Eu Dédul ceaușul

Leohotă

Stan

Cârste

Dima postelnic ot Mierea

Gherghi¹⁰.

DANIC, M-rea Bistrița, LIV/2.

Orig. rom, hârtie (31,5 × 22).

Copii *ibid.*: mss. 192, f. 543, 202, f. 432–433 și 713, f. 748; SJAN Vâlcea, Ms. 147, f. 228v–228 bis.

¹ мѣртѡрисѡсѡ.

² дѣ.

³ марѣ.

- ⁴ рѣмъние.
⁵ пръ.
⁶ лѣ.
⁷ итар.
⁸ мїам.
⁹ „Ghioca martor”.
¹⁰ Semnături autografe.

331

1640 (7148) aprilie 10

† Eu, Manta ot Dălgopol și cu jupâneasa mea, Creța, scris-am și mărturisescu cu acest zăpis al nostru, să fie de bună credință la mâna jupan<ului> Stroe vistiari, cum să se știe că i-am vândut dumnealui un rumân, anume Petreai, fără feciorul lui, Efrem, și cu delnița lui, den câmpu, den pădure, den apă și despre tot hotarul, drept ughi 37, bani gata.

Și am vândut noi acel rumânu ce scrie mai sus și cu delnița lui, de a noastră bunăvoie, fără nici o silă, ca să-i fie dumnealui moșie ohabnică.

Și la tocmeala noastră, mulți boieri au fost măturie, care-ș vor pune pecețile și iscăliturile mai jos.

Și pântru credința, ne-am pus pecețile, ca să se crează.

Ispisah az, Necula logofet ot Țigănești, measeța aprilie 10 dni, vă leat 7148 <1640>.

Eu Manta cu jupâneasa mea Creța
 Eu Stanciul i Preda măturisim
 Eu Voina măturisescu
 Eu Iane, feciorul Voinii, măturisesc¹.

BAR, Doc. ist., XXIX/158.
 Orig. rom., hârtie (31,5 × 21), sigiliu inelar aplicat în fum.
 Copie *ibid.*: XXIX/35.

Rez., Rosetti, *Pământul*, p. 96, nota 1, cu 1 aprilie.

¹ Semnături autografe.

332

1640 (7148) aprilie 11, Târgoviște

† Милостією Божію, Їѡ Матекю Басарабѣ воевода и господинь. Дават господство ми сїю повеленію господства ми свѣтѣи божественки монастыр

зовеломъ Аргеш, храм чистное ѿспеніе Богородице и честиѣишомъ втецѣ егѣмена Леонтіе¹, ca să fie volnici călugării cu această carte a domni<i>i méle, de să-și ție judecata a orașului cu tot venitul cu bună pace de cătră tot² omul. Să nu se amestece nemenelea în judecata mănăstirii, nici boiarin, nici slujitoriu, nici slugă domnească, veri fie aprod, veri armaș, veri postelnic au ce om va fi și va méрге cu cartea domni<i>i méle în oraș pentru datorii, nimenilea fără știrea egumenului să nu tragă, ce să meargă să-i judece egumenul, să le scoață datoriile. Cum easte dată judecata den zilele altor domni bătrâni sfintei mănăstiri, аșјderea o am dat și domnia mea.

Iar cine se va amesteca în judecata mănăstirii, acela om mare scârbă va avea de cătră domnia mea. Și această carte a domni<i>i méle să fie asupra tuturor cărților la mâna călugărilor, să nu se mai amestece în judecata mănăstirii, că easte dată de veacu.

Инако да нѣст, по рече господства ми. И исправник, сам рече господства ми.

Пис Лепѣдат ѿ Тръговице, мѣсеца априліе аѣ дни, въ лѣтѣ 7148³.

† Іw Матею воевода, милостію Божію господинь.

Іw Матею воеводъ <m.p.>

DANIC, Ep. Argeș, LXIX bis/9.

Orig. rom., hârtie (30 × 21), sigiliu inelar mic, aplicat în chinovar.

Reg., Ionașcu, *M-rea Curtea de Argeș*, p. 463; rez., Aricescu, *Indice*, I, p. 78, nr. 1 035.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Argeș, hram cinstita Adormire a Născătoarei de Dumnezeu și cinstitului părinte egumen Leontie”.

² Ad. interlinear.

³ „A scris Lepădat, în Târgoviște, luna aprilie 11 zile, în anul 7148 <1640>”.

333

1640 (7148) aprilie 15

† Eu, Ghiorghie sârbul ot Corșori, scris-am zapisul meu împreună cu făméie mea Ilina, cum să știe că am vândut 2 locure lu Ion logofătul, anume: un loc în Mușcel de dă cu capul la Fântâna lu Drăgan și unul la Gruitul Stejarului, drept 320 de bani gata.

Și mărturii am pus: Gorun, Iuga, Ștefan, Voico, Pătru ot Cârștiniști, Barbul i Dobra.

Aceasta am scris.

Pis measeța aprilie 15 dni, vă leat 7148 <1640>.

Eu Gheorghie.

сынови его със записе вт рѣками ихъ, вни за своимъ доброволю, безъ ни една силостъ. И видѣхомъ господство ми и книга Александръ воеводъ, сынъ Радъловъ воеводъ, за покѣпеніе, вт когда вистъ теченіе лѣтомъ зрѣе. <И> вт тогда само вѣс дрѣжалъ естъ Радъла питаръ сѣа выше писана вчинѣ съсъ добро мирно.

И потомъ же, къда естъ билъ нынѣ въ дѣніе господство ми, по смърти Радъловъ питаръ, а Некѣла, мѣжа Лѣнкѣвъ, и със сынови его, Нѣгѣла и Рада, вни въздвиженетъ прѣхъ и прѣидетъ тере се прѣла за лицѣ със Стоика логофетъ, зетъ Радъловъ питаръ, прѣдъ господства ми ѣ великій диванъ, радѣ дѣла за вчинѣ Лѣнкѣвъ выше писъ вт Воинеціи, делъ еѣ вѣсахъ, котора вчинѣ вѣв естъ далъ Радъла питаръ прѣкю дѣщерамъ са, Станкѣи, жѣпаница Стоикѣвъ логофетъ. И сице прѣше Некѣла и сынови его ѣ диванъ и зречетъ како естъ повратилъ Радъловъ питаръ новѣи вѣсихъ назадъ вт по вчина иже естъ билъ продавалъ Некѣла Радъловъ питаръ наю по трагъ, како вѣше исписала и въ книга Александръ воеводъ, сынъ Радъла воеводъ.

Въ томъ, господство ми съмъ гледалъ и сѣдихъ по права и по закона със вѣсѣхъми почтенными правителѣи господства ми и показалъ естъ Стоика логофетъ прѣдъ господства ми и книга Александръ воеводъ за покѣпеніе и записѣла Некѣлевъ за проданіе, тере се прочиталъ ѣ диванѣ. Въ томъ, господство ми съмъ далъ Некѣлевъ закона вѣ болѣри, такоже да заклетъ како естъ билъ повратилъ новѣи Радъловъ питаръ, а Некѣла, вни никакоже нѣстъ се ѣфатити са вт закона, анѣ естъ всталъ Некѣла вт закона и вт сѣжденіе вт прѣдъ господства ми вт диванъ, како по векю трѣбѣ да не иматъ николиже със вчина иже естъ выше реченна.

<И> пакъ да естъ Стоикѣвъ логофетъ и жѣпаницевъ его, Станкѣи, а бродъ за воденицѣ въ вода Рѣсточіи, али вѣсахъ делъ Некѣлевѣ, понеже га естъ билъ покѣпилъ Радъла питаръ, тѣстѣ Стоикѣвъ логофетъ, того бродъ за воденицѣ вт надъ [...]², за дѣ пчели и аспри готови сѣ.

<И> пакъ покѣпилъ Радъла питаръ вчинѣ ѣ Воинеціи вт надъ Воико, делъ его за вчинѣ, вт ѣжа Рѣцѣнилоръ, вт полю и вт шѣмѣ и вт вода и вт по вѣс хотаромъ, за вѣ аспри готови, със записъ вт рѣка его за проданіе. И продадоше сѣи выше речени именити людіе ниженѣ дѣдѣне выше писанѣ, вни за ниженѣмъ доброволю и със ѣзнаніе вѣсѣмъ мѣгѣашомъ вт вкрѣстнимъ местомъ.

Сего радѣ, дадохъ съмъ господство ми Стоикѣвъ логофетъ и жѣпаницевъ его, Станкѣвъ, такоже да имъ естъ вчинѣ дѣдѣно и въ вѣхъавнѣ, имъ, синовомъ и вѣнкомъ и прѣвѣнѣчетомъ. И не вт кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

[С]¹ еже и сведетелѣе поставихъ господство ми: жѣпанъ Ѧеодѣсѣи велъ банъ Кралевскіи и жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Млѣхъ велъ логофетъ и жѣпанъ Радъла велъ вистниаръ и жѣпанъ Прѣда велъ спатаръ и жѣпанъ Драгомиръ велъ ключаръ и Соколъ велъ столникъ и Радъла велъ комисъ и Вѣчина велъ пѣхарникъ и Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Млѣхъ велъ логофетъ.

И написах азъ, Лепъдат логофет, въ настолни³ градѣ Тръговице, мѣсеца априліе єі дъни и ѡт ѡдама въ лѣт „зрѣми.

† Іѡ Матею воевода, милостію Божію господинъ.

Іѡ Матею воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele [slugii]¹ domniei mele, Stoica logofătul din Titu și jupaniței lui, Stanca, fiica lui Radu fost al doilea pitar și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Voinești, în județul Dâmbovița, însă toată partea Leancăi din Sihle, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului, de pretutindenii, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Radul pitarul, socrul lui Stoica logofătul, această mai sus-zisă ocină de la Necula, bărbatul Leancăi și de la fiii lui, pentru 2 200 aspri gata. Iar după aceea, Necula, el s-a sculat de a vândut această ocină lui R[adu]¹ Potlogeanul, a doua oară, pentru 11 ughi, fără știrea lui Radul pitarul.

Iar după aceea, Radul și Hamza, ei au dat acești bani lui Necula ca să-i lepede lui Radu Potlogeanul. Astfel, după aceea, Necula, el nu a dat acești aspri înapoi, ci i-a cheltuit pe toți și încă i-a dat 300 aspri mai mult. Și dăduse Radul pitarul acești bani în mâna lui Hamza, ca să-i dea în mâna lui Necula, după cum este mai sus-scris. Și astfel s-au tocmii Radul pitarul cu Hamza și le-am pus zi în Postul Mare. Și astfel au rămas Necula și Hamza de zi.

Și iar să-i fie lui Stoica logofătul și jupaniței lui, Stanca, ocină în Voinești 18 zile de arătură, pentru că această ocină a pus-o Necula și cu fiii lui zălog la [...]², pentru 12 ughi și jumătate. Și le-a pus zi la Câșlegi și a trecut.

<Și> iar să-i fie lui Stoica logofătul și jupaniței lui, Stanca, o parte de livadă, pentru că a vândut-o Necula lui Tatul din Suseni, pentru 600 aspri, iar Radul pitarul a lepădat înapoi asprii lui Tatul, fiindcă a fost el mai volnic.

<Și> iar a vândut Necula lui Marin niște curături pentru 600 aspri, iar Radul pitarul, socrul lui Stoica, el iar a lepădat asprii înapoi.

Și iar să-i fie lui Stoica logofătul ocină în Voinești, însă cât a rămas lui Necula și cu fiii lui, Neagul și Rada, nevândută, peste toate cumpărăturile, pentru că a cumpărat Radul pitarul, socrul lui Stoica, această ocină mai sus-zisă, partea lui Necula, de peste tot, deplin, pentru 1 600 aspri, să fie ocina lui Necula și a fiilor lui, Neagul și Rada, la mâna lui Radul pitarul de peste tot hotarul, pentru acel preț, aspri câți sunt mai sus-spuși pe rând. <Și> au vândut Necula și fiii lui cu zapise de la mâna lor, ei de bunăvoia lor, fără nici o silă. Și am văzut domnia mea și cartea de cumpărătură a lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, de când a fost trecerea anilor 7135. <Și> de atunci a tot stăpânit Radul pitarul cu bună pace această ocină mai sus-scrisă.

Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, după moartea lui Radul pitarul, iar Necula, bărbatul Leancăi și cu fiii lui, Neagul și Rada, ei au ridicat pâra și au venit de s-au pârât de față cu Stoica logofătul, ginerele lui Radul

pitarul, înaintea domniei mele în marele divan, pentru partea de ocină mai suscrisă din Voinești a Leancăi, partea ei toată, care ocină a dăduse zestre Radul pitarul fiicei sale, Stanca, jupanița lui Stoica logofătul. Și așa au pârât Necula și fiii lui în divan și au zis că au întors lui Radul pitarul toți banii înapoi de pe ocina pe care o vânduse Necula lui Radul pitarul mai pe urmă, cum era scris și în cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod.

Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și a arătat Stoica logofătul înaintea domniei mele și cartea de cumpărătură a lui Alexandru voievod și zăpisul de vânzare al lui Necula, de s-au citit în divan. Întru aceea, însumi domnia mea am dat lui Necula lege 12 boieri, ca să jure că a întors banii lui Radul pitarul, iar Necula, el nicicum nu s-a apucat de lege, ci a rămas Necula de lege și de judecată înaintea domniei mele în divan, ca mai multă treabă să nu aibă niciodată cu ocina care este mai sus-spasă.

<Și> iar să fie lui Stoica logofătul și jupaniței lui, Stancăi, 1 vad de moară pe apa Răsto<a>cii, însă toată partea lui Necula, pentru că a cumpărat Radul pitarul, socrul lui Stoica logofătul, acest vad de moară de la [...]², pentru 4 stupi și 200 aspri gata.

<Și> iar a cumpărat Radul pitarul ocină în Voinești de la Voico, partea lui de ocină din funia Rugenilor, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pentru 2 400 aspri gata, cu zăpis de vânzare de la mâna lui. Și au vândut acești oameni numiți mai sus-ziși, moșiile lor mai sus-scrise, ei de bunăvoia lor și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Stoica logofătul și jupaniței lui, Stanca, ca să le fie ocină, dedină și de ohabă, lor, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Miho mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Dragomir mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Miho mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna aprilie 15 zile și de la Adam în anul 7148 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

BAR, Doc. ist., LXXXVII/69.

Orig. slavon, perg. (29 × 48), rupt la îndoituri, sigiliu mijlociu timbrat.

Rez., Potra, *Tezaurul*, p. 204, nr. 344.

¹ Loc rupt în orig.

² Loc alb în orig.

³ „Настолта”, în orig.

† Zde boleari judecători ai lu Vasilie spatarul și ai jupâneasei Marie și cu fetele lor, anume: jupan Hriza vel dvornic i jupan Miho vel logofăt i jupan Radul vel comis i jupan Mitrea vel pitar i jupan Gherghie vistiiar i Dumitrașco clucer, ca să aibă a judecarea pentru niște țigani și pentru moșii ce au fostu vândut Vasilie spătar pre la boiari. Din țigani mâine-sa: căzutu-s-au să-i vânză, au ba? Și carii cându se-au vândut? Și în ce vrême? Și pentru niște țigani ce au luat Voica, sora lu Vasilie spătar și pentru jumătate de sat ot Negoiești cu rumâni și cu viile ce au fostu zéstrelle ei și nu i-au fostu stătătoriu și pentru bucatele ce-au luat jupâneasa Mariia și cu tată-său, Ivașco, ale lu Mușat vistiiarul și moșii și țigani, să-i judece și să-i tocomească cum vor adevăra ei cu ale lor suflete.

Pis u Târgoviște, measeța aprilie, 15 dni, vă leat 7148 <1640>.

† Ів Матею ввевѣда, милостію Божію господинь.

DANIC, M-rea Câmpulung, LXI/10.

Orig. rom., hârtie (21,5 × 15,5), sigiliu mijlociu în chinovar.

† Moșii ce au vândut Vasilie spatarul de ale mâne-sa Samfirei și țigani.

Piitroșanii.....	derept ughi 300.
Negoieștii.....	derept ughi 260.
Rojișta.....	derept ughi 200.
Viile de la Huma s-au vândut lu vodă, derept ughi.....	200.
Țigani care s-au vândut: la Radul logofătul cel bătrân derept ughi.....	200.
la Stroe vel logofăt, Negréi țigan.....	derept ughi 70.
la Alecxu de Ciumești, Irimiia țigan.....	ughi 30.
la Parepa, Nicola țigan.....	ughi 20.
la Udrea logofăt ot Rădăcinești un fecior al lu Cioflan.....	ughi 30.
Cioflan țigan cu feciorii lui, la Tatul slujer.....	ughi 30.
Drăgan țigan, la lane căldărarul ot Pitești.....	ughi 30.
Radul țiganul, la Dumitru popei Savei.....	ughi 20.
Drăgan țigan, la Cănde postelnic.....	ughi 30.
Ion țiganul vândut șufarului Ivan.....	ughi 115.
Rada țiganca la Albul logofătul ot Rătivoești.....	ughi 20.

cin cup.....ughi 1 600.

DANIC, M-rea Câmpulung, LXI/175.

Orig. rom., hârtie (26 × 14,5). Datat după actul din 1640 aprilie 15, *ibid.*: LXI/10.

† Adică eu, Isar, fratele lu jupan Cârstii ot Stănțești, scris-am acest al miieu zăpis la vreme de ispăih (de moarte)¹, să să știe cum am lăsat ocina mea din Stănțești, din câmp și de la sat și cât să va afla partea mea la mâna jupân Ștefului ot Stănțești să mă pomenească și să mă grijască cum va trebui mai bine. Și când o am dat eu, au fostu: popa Manea² și diaconul Daniilă și jupan Iano și jupan Costandin, Radul vtorii armaș și de o<a>menii³. Și cine să va rădica peste cuvântul miu și rudele mele, acei oameni să fie procléți și să lăcuiască într-un loc cu Iuda și cu Ariie⁴.

Luna aprilie zile 18, leat 7148 <1640>.

Eu popa Manea² mărturiiesc, duhovnicul lui Isar.

Jupan Iano mărturisesc.

Dinu Ioan ot tam mărturie.

Și eu Radu vtorii armășal mărturie.

BAR, Doc. ist., CLXV/116.

Copie rom.

EDIȚII: Text, Oprescu, *Moșia Stănțești*, p. 295.

¹ Trad. copistului.

² Манах.

³ оменіе.

⁴ Post „Arie”, repetat: „să va rădica peste zăpisul miieu”.

† Adecă eu, popa Stoica din Turburea, împreună cu frati-meu, Opriș, scris-am zăpisul nostru la mâna Ghinii, ca să-i fie de bună credință, cum să să știe că i-am vândut niște locuri în Turbure, pre nume: locurile Valea Gruiului și un loc la Ariniș, supt capul Caraimanului și un loc la în Mnace și un loc în Lazu și un loc la Gros¹ și un loc la Pogorâș și un loc la Gherghelău și un loc în Secătura lu Dragomir și un loc la Cărpiniș și Vadul Târsei, alătura cu Vale Rea și Prétili și Secătura Vladului. Și am vândut acisti locuri de a noastră bunăvoie pre bani gata 530, di am pomenit pi frate-nostru Stan, să-i fii lui moșii stătătore în veci.

Și cându am vândut acisti locuri, fost-au mulți oameni buni măturii, po ime: Cârste Vâjga ot Turbure i Aldea i Radu lu Stoi<a>n i Dadilă i Andreiu i Stoica i Grăpină. Și pintru credința, ne-am pus degetile mai jos să să crează.

Pis aprilie 18 dni, vă leat 7148 <1640>.

Eu popa Stoica. Eu Opriș. Eu Cârste. Eu Aldea. Eu Radu. Eu Dadilă.
Eu Andreiu. Eu Stoica. Eu Grăpină.

DANIC, Ep. Argeș, XV/8.
Orig. rom, hârtie (21,5 × 16).
Copie *ibid.*: ms. 169, f. 131.

¹ Cuvintele „și un loc la Gros”, ad. interlinear.

339

1640 (7148) aprilie 18, Târgoviște

† [Милостію Божію, Їѡ М]¹атею Басаравъ воевода и господинъ. Пишим господство ми ție, поро Apostole [...] ¹sudstvo Mușcel i Padureț. Cătră aceasta-ți grăiescu domniia mea [...] dom]¹ni<i>i> méle jeluit-au și au spus toți săténii de aicia [...] ¹cum ai un fecior de șade cu tine și l-au scrisu taleri [...] ¹scris seama întâiu și nu veri să lași să-și plătească² [...] de atun]¹cea până acuma totul plătescu săteanii și [...] ¹re fiiu-tău să-și plătească talerulu cum l-au scris. Deci [dacă vei vedea a]¹ceasta carte a domni<i>i> méle, iar tu să cauți să-ți lași feciorul să-și plătească talerul; cu a cui putere te ții tu și cu a cui [poruncă faci]¹ tu aceste lucruri, de nu veri să lași să-și plătească² [să tragă al]¹ții nevoie pentru fiiu-tău? Că bine să știi să de va [mai da jalbă]¹ domni<i>i> și a do<uă> oară cum lu ții tu în sila ta, să știi [că voi porunci atunc]¹ea domniia mea de ți se va face mare scârbă și mare răutate. [...] ¹plăiașilor, încă să căutați pentru rândul cislui care [...] ¹nu va ave putere, să puneți pre [un] taler să plăteas<că>³, iar care va hi om cu putere să se puie să de taler deslușit [...] ¹ii în pace să nu se amestece în cislă, ci numai pre [...] ¹nimea va hi putere. Aceasta v-am scrisu domniia mea și <altfel să nu> faceți.

Инако да нѣст, по рече господства ми. И исправник, сам рече господства ми.

[Пис 8]¹ Тръговице, априліе иѣ дни, въ лѣт зрѣми <1640>.

[† Їѡ Матею ввевѡда]¹, милостію Божію господинъ.

[Їѡ М]¹атею воеводъ <m.p.>

Пис Кален⁴.

DANIC, Ep. Argeș, LXIX ter/7.

Orig. rom., hârtie (30 × 13,5), pătat, lipsă 1/3 din stânga doc., sigiliu mic inelar în chinovar.

¹ Loc rupt în orig.

² пѣтѣаскъ.

³ пѣтѣтѣас.

⁴ Scris în josul filei, în partea dreaptă.

† Adecă eu, Pavel postelnic i Albul postelnic sin Chesar ot Tătulești i Petco postelnic, scris-am zapisul nostru la mâna jupânului Apostolache comisu și a jupânesii lui Voichiții, ca să-i fie de mare credință, cum să știe că i-am vândut moșiia dă la Bărbulești, însă stânjani 350, drept ughi 49. Și o am vândut cu știrea tuturor fraților noștri¹ și a surorilor noastre și a tuturor oamenilor noștri¹ câți avem, ca să-i fie dumnealui moșie și coconilor dumnealui și nepoților și strenepoților dumnealui, pentru că am întreat pre toți oamenii noștri, cine va vrea să cumpere acea moșie ce scrie mai sus. Și i-am întreat dă zece ori și nu s-au apucat niciunul din oamenii noștri.

Deci, după aceia o am vândut comisului Apostolache și jupânesii lui, Voichiții, cu voia tuturor, cum scrie mai sus.

Iar cine să va ispiti în urma noastră a face alte tocmele sau a întoarce, să fie proclat și afurisit dă 318 sfinți părinți de la Nicheia și să lăcuiască într-un loc cu Iuda și cu Ariie și după moartea lui să-i fie trupul nerisipit, pentru că o am vândut dumnealui de bunăvoia noastră. Iar după aceea, de nu va fi acea moșie stătătoare, ce scrie mai sus, să aibă a ținea moșiia unde ne sunt casele noastre.

Și mărturie: vornicul Paraschiva ot Togozeni și armașul Dragul ot tam și comisul Costandin ot tam și popa Nicola ot Ojoceni și Micul ot Lipărești și Drăghici ot tam și cămărașul Sima ot tam și jupânul Zota ot Bărbulești și jupânul Fiera ot tam și mulți oameni buni.

Și pentru credință, pusu-ne-am peceteile.

Aprilie 20 dni, leat 7148 <1640>.

BAR, Doc. ist., CCCCLXXXVII/95.

Copie rom. modernă.

¹ ноцрїи.

† Милостїєю Божїєю, Їw Матен Бъсъравъ воеводї и господинь. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми слоугоу господства ми, Млїхам юзбаша за червени wt Пъпрома, сынъ Томен комис, видк Лекъи спатар¹, ca să fie volnic cu această carte a domni<i> i méle de să-și ție niște rumâni din Cernătești, vă sudstvo Vlașca, cu ocina și cu toți rumânii și cu tot hotarul și cu tot venitul, pentru că satul Cernăteștii fost-au al Lecăi spătar, unchiul lu Mihai iuzbașa, de cumpărătoare, încă mai denainte vrême. Deci după moartea Lecăi spătar, căzut-au satul Cernăteștii den mâna în mână.

Iar cându au fost acum, în zilele domni<i>i méle, Lupul vornicul, el au cerut de la domnia mea satul Ioneștii, cu rumâni², carie au fost al Lecăi spătar, unchiul lu Mihai iuzbașa, de la mila domnia mea. Iar apoi Lupul vornicul, el au vrut să cuprinză și Cernăteștii cu Ioneștii. Deci au venit Mihai iuzbașa de cu pâra de față cu Lupul vornicul. Într-acéea, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége, împreună cu toți cinstiții dregătorii domni<i>i méle și le-am dat domnia mea la mijlocul lor 6 boiari, pre răvașe domnești: ot Răscăiați, Vlad i ot Poienița, Sârbu pușcariul i ot Potlogi, Călin i ot Detcoi, Bârcă i ot Bădulești, Dan al Neaicăi i ot Găiești, Tatul, ca să caute și să adevérezé pentru ocina de la Ioneștii cu rumânii: care rumâni vor fi den Ioneștii, să fie ai Lupului vornicul, iar care rumâni vor fi den Cernătești, să fie pre mâna lu Mihai iuzbașa, nepotul Lecăi spătar, cum vor afla cu sufletele lor.

Deci acești 6 boiari, ei au căutat și au ales ocina și rumânii den Cernătești de către Ionești, de i-au dat lu Mihai iuzbașa. Și am văzut domnia mea amândouă răvașele domnești și cartea celor 6 boiari de judecată la mâna lu Mihai iuzbașa și au rămas Lupul vornic de lége. Derept acéea, domnia mea încă am dat lu Mihai iuzbașa, ca să-i fie ocina ot Cernătești și cu rumânii, moșie ohabnică lui și feciorilor, în véci. Și opreală de cătră niménilea să naibă.

Инако да нѣст. И исправник Михо вел логофет.

Пис 8 Търгвище, месеца априлие к дни, въ лѣт зрми³ <1640>.

† Іw Матен ввеввда, милостію Божію господинь.

Іw Матею воеводъ <m.p.>

DANIC, Colecția Microfilme Ungaria, Rola 630, Cadrul 640.

Microfilm după orig. de la Magyar Országos Levéltár, Kossuth Levéltár, Román nyelvű iratok, R 159; sigiliu mijlociu, timbrat.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Mihai iuzbașa de roșii din Pătroaia, fiul Tomii comis, nepotul Lecăi spătar”.

² рѣмъніе.

³ „Și ispravnic Miho, mare logofăt. Scris în Târgoviște, luna aprilie 20 zile, în anul 7148 <1640>”.

† Scris-am eu, Zâră ot Samara și cu Stanca, fămeia mea, și cu feciorii miei, cu toți, dat-am acest al meu zapis la mâna jupânului Gheorghie ot Pitești, cum să să știe că i-am vândut partea mea de moșie câtă am avut toată, dân funea rătească a opta parte, că așa îmi easte partea de cătră ceilalți frați. Și o am vândut, drept ughi

8 pol, de a mea bunăvoie ca să-i fie lui moșie și feciorilor și nepoților și câți să vor trage dân ei, de preste tot hotarul și dân câmpu și dân pădure și dân apă, câtă s-ar alége partea mea toată.

Și am vândut partea de moșie de cumpărătoare câtă am avut tot într-acest cortel și cu siliștea cu pomi cu loc de casă, însă locurile de cumpărătoare deosebit: un loc easte în coada Ghețeștii, o funiie deplin, și supt viia Stanciului Pungilă un loc și în curtea noastră alt loc și-n Măicanul 2 locuri și siliștea cu casa-i, că loc cumpărătoriu acesta easte, o cumpărătură jumătate, unde easte casa lui Zârnă, easte acel loc.

Iar au cumpărat jupan Gheorghie un loc în Gura Frinelului de la Zârnă cu bani gata 200.

Și cându s-au vândut această ocină, au fost mărturii: postelnicul Duminică ot Lipiia și Danciul ot Samara și Radul armaș ot Vața și Danciul, feciorul lui Bonchiciul ot Samara și Oprea, feciorul lui Andonie ot tam și Pravăț ot Dobrogestea.

Și iar deasupra vi<i> Danciului, un loc deplin în ogrăzi, partea lui Zârnă.

Și am scris eu, Mateiu ot Vața, meseța aprilie 24 dni, leat 7148 <1640>.

Eu Zârnă pusu-mi-am degetul împreună cu fii-mieu.

Duminică postelnic martor.

DANIC, Ms. 477, f. 45v–46.

Copie rom.; altă copie *ibid.*: ms. 371, f. 24v–25.

343

1640 (7148) aprilie 24, Târgoviște

† Милостією Божією, Їѡ Матен Басарабѡ воеводѡ и господинѡ. Дават господство ми сѡн повелѣнїи господства ми ацештїи јупѡнеасе, анеме Anca, muma lu Dobrișan ot Budiștѣni, ca sѡ fie volnicѡ cu ацештѡ carte a domni<i>i mѣle de sѡ aibѡ a scoaterea pre noru-sa Elina, fata lu Vasilie vornicul den Bѡnești, den casa ei și sѡ aibѡ a ținѣrea јупѡнеаса Anca den toate moșiile ei și den vii, јumѡtate și rumѡni: анеме Rusin și Oprea, ѡnsѡ și viile cѡte se-au lungit și se-au lѡțit, ѡncѡ sѡ fie tot den doao. Pentru cѡ dupѡ moartea fїiu-sѡu lu Dobrișan, avut-au ацештѡ јупѡнеасѡ Anca multѡ pѡrѡ cu norѡ-sa Elina, fata lu Vasilie vornicul și cu nepoții ei, Cѡnda i Voichița, cѡ vrea sѡ o scoațѡ den casѡ și den moșiile ei. Deci ѡntr-acѣea, domnia mea i-am dat pre seama a șase boiari pre rѡvașe domnești de i-au judecat și i-au tocmit cum sѡ ție den toate moșiile și den vii, јumѡtate јупѡнеаса Anca, јumѡtate norѡ-sa Elina cu feciorii ei.

Iar apoi, Vasilie vornicul, tatѡl Elinii, n-au vrut sѡ se lase nici аșѡ, ce-au venit a doa orѡ, de se-au pѡrѡt iar de fațѡ ѡn divan cu јупѡнеаса Anca, cѡ vrea sѡ o opreascѡ den viile care se-au lungit și se-au lѡțit și vrea sѡ o opreascѡ și den casѡ.

Iar domnia mea am judecat și am dat ca să ție tot den doao, cum i-au judecat cei 6 boiari și să scoată și pre noră-sa Elina cu feciorii ei den casă, pentru că n-are nici o treabă. Și au rămas tată-său Vasilii vornicul de lége și au ieșit cu rea scârbă den divan, cum mai mult val să n-aibă de acum nainte, preste ceastă carte a domni<i>i méle.

Инако да нѣст. И исправник, сам рече господства ми.

Пис 8 Тръговице, мѣсеца априліе кѣ дъни, въ лѣт „зрѣми <1640>.

† Іw Матен ввевѣда, милостію Божию господинь.

Dumitru ot divan¹.

DANIC, M-rea Cotroceni, V/4.

Orig. rom, hârtie (30 × 21), sigiliu inelar mic în chinovar.

Copie *ibid.*: ms. 690, f. 69.

¹ Semnează în josul filei, în partea dreaptă.

344

1640 (7148) aprilie 25

† Adecă eu, Nea[gomir]¹, feciorul lu Dan ot Ciorăști ot sudstvo Buzău, scris-am și măr[turisescu]¹ cu acesta al miu zapis, ca să fie de mare credință la mâna jupânul<ui> lui Giurgiu ot Odobéni, cum să se știe că [i-am vân]¹ dut ocină în Ciorăști [stân]² jăni 110 de preste tot hotarul, den câmpu și den apă și den șăzutul satului, den hotar până în hotaru. Și i-am vândut acești stânjăni, dereptu 2 000 de aspri gata.

Și la această tocmeală a noastră, fost-au mulți boiari mărturii și oameni buni, na ime: Ianăș ceaușul ot Ploiești și Neagomir portar ot Săséni și Stoica ot Bădéni și Radul ot Smedești și Anton, feciorul lu Lefter ot Odobéni și Dumitru, ginerile lu Costandin ot Mărăcinéni. Și am vândut de a mea bunăvoie.

Și am scris eu, Vladul vtori portar.

Pis measeța aprilie 25 dni let 7148 <1640>.

Eu Neagomir, feciorul lu Dan ot Ciorăști.

Δμιτρης μαρτιρας³.

BAR, Doc. ist., LXXXVIII/2.

Orig. rom., hârtie (31 × 21), 2 sigilii inelare aplicate în tuș.

Copie *ibid.*: ms. 2756, f. 8.

¹ Loc pătat în orig.

² Loc rupt.

³ „Dimitrie martor”; semnătură autografă.

† Adecă eu, jupâne<a>sa Mara, călugărița Bălăcenca ce bătrână, scris-am și mărturisescu cu sufletul meu, pântru aceste moșiie de la Izvorani cu rumânii¹ ce le-au vândut feciorii² miei, anume: Dragomir spătar i Barbu postelnic i fratele lor, Badea, că le-au vândut, de a lor bunăvoie, căci au fost acelea moșie cu rumânii alese³ despre toate părțile⁴ și despre Roșiiiani, căci au fostu niște moșii bătrâne și alese³ despre toate părțile⁴. Și le-u vândut den zilile răposatului Radu voievod, cu știrea tuturor boiarilor și den sus și den jos, cum le-m vândut, ca să le hie lor moșiie și feciorilor lor și nepoților lor ohabnică. Iar cine se va mai scula preste zapisul meu, cu alte tocmelea sau cu altă pâă, să fie procleți și afurisiți de 318 oteți ije vă Nechii și să lăcuiască cu Iuda și cu Ariie bez <Bojni>⁵.

Și mărturisescu eu, cu sufletul meu, cum sunt ale noastre moșii drepte.

Și au fost mulți oam<e>ni buni mărturii.

I sam⁶ Dumitru logofet, pis measeța aprilie 26 dni, vă leat 7148 <1640>.

Jupâneasa Mara.

I Pătrașco sin Barbu.

DANIC, M-rea Câmpulung, XLVI/15.

Orig. rom., hârtie (30 × 21).

Copie *ibid.*: ms. 204, f. 379v–380.

¹ рѣмънїе.

² фечорїе.

³ алесѣ.

⁴ пѣрицїлѣ.

⁵ „Fără Dumnezeu”.

⁶ „Insuși”.

† Милостїею Божїю, Їѡ Матею Басараба воеводѣ и господинѣ. Дават господство ми сїи повелѣнїе господства ми Ghinei cojocariul, ca să fie volnic cu ceastă carte a domni<i> i méle de să-și ție satul Hierăștii, tot satul cu tot hotarul și cu tot venitul, cu rumânii și cu casele din sat și cu viile și cu morile și cu Scroviștea și cu sălașe de țigani, po ime: Drăgan cu sălașul lui și Simbotin cu sălașul lui și Ursu țiganul cu sălașul lui și Cârstea cu sălașul lui i Manea cu sălașul lui i Stoica cu sălașul lui. Pentru că acestu sat și cu rumânii și țigani<i> ce scrie mai sus fost-au de moșie al Petrei cliucer snă Aslan vornic.

Iar după aceea, cându au fostu acum, în zilele domni<i>i méle, iar Petrea cliucer, el s-au împrumutat la Ghinea cojocariul de i-au dat ughi 515 și au pus zălog acestu sat cu rumâni, cu țigani cu tot, pentru acești bani și cu zăpis de la mâna lui și cu zi la sveti Gheorghie. Deci, cându au fostu la zi, nu i-au dat banii; într-aceea Ghinea cojocar venit-au la domnia mea în divan și au scos zăpisul Petrei cliucer, scriindu cum, de nu-i va da banii la zi, să-i fie satul stătător, cu tot venitul.

Dereptu aceea, domnia mea încă am dat Ghinei cojocariul ca să-i fie satul Hierăștii moșie stătătoare cu rumânii și cu țigani și cu viile și cu casele din sat și cu morile, cu tot venitul cât să va afla, să-l ție, să-l vânză, să facă ce-i va fi voia și să-și strângă rumânii și țigani toți, care pre unde-l va afla, măcară fie la dânsul, tot să-i ia, să și-i strângă la sat la Hierăști.

Așjdere și voi, rumânilor și țigan<ilor>, în vrême ce veți vedea ceastă carte a domni<i>i méle, iar voi încă să căutaț să ascultaț de Ghinea cojocariul de toate ce vă va da învățătură! Iar carele nu-l va asculta, să-i facă certare împotrivă, că v-am dat domnia mea să fiț pre mâna lui, că v-au cumpărat pre banii lui, iar alt nimea treabă să n-aibă cu voi, că așa easte învățatura domni<i>i méle.

Инако да не бѣдет. И исправник, сам рече господства ми.

Пис май ̃-гв дъни, лѣт ̃зрми <1640>.

Їв Матен ввеввда, милостію Божию господинъ.

Їв Матею воеводъ <m.p.>

Pârvul¹.

DANIC, M-rea Cotroceni, VI/6.

Orig. rom., hârtie (30 × 21), sigiliu inelar mic în chinovar.

Copie *ibid.*: ms. 692, f. 148 (cu data 7141).

¹ Semnătura scribului în partea dreaptă, jos, a documentului.

† Adecă noi, Măstâneștii, însă ruda Aldească și Bărbulească, anume: uncheașul Vlad Roiul cu fiiu mieu, cu Neagoe și eu, Vlad, feciorul lui Obistie călugărul și Stanciul, feciorul lui Brâncarei den ruda Custurească și eu, Ion Gavaon Olărescul și eu, Bogdan, iar de Aldești, scris-<am> zăpisul nostru și l-am dat la mâna lui Tudor vornicul ot Rătești, ca pentru să-i fie de mare credență la mâna lui, pentru că i-am dat moșiia lui Neagu, feciorul lui Speșe ot Măstânești, toată partea lui, însă adăvărat dentr-a treia parte a zécea parte de peste tot hotarul, den câmpu și [d]en apă și den pădure și den dealul cu viile și den șezutul satului, însă cât se va alége partea lui.

Pentru că au fugit Neagu den sat de ș-au năpustit mearea¹ împărătească și birurile haraciului în spinarea noastră. Deci birarii n-au avut de la noi ce mai lua, ce s-au dus de au luat de la Stan de Poiana Arcăi, fratele popei Stanciului, 2 iape bune. Deci noi n-am mai avut răpaos de Stan, ce ne-au purtat pre la toate legile. Deci ne-au rămas să-i plătim iapele. Deci într-altu chep n-am avut cum face, ce am mersu de am luat de la Tudor vornicul 2 iape bune de le-am dat lui Stan și am dat la mâna lui Tudor vornicul și a jupâneasei lui Savei, moșia lui Neagu, cum scrie mai sus, să le fie moșie lor și feciorilor lor și nepoților și strenepoților.

Și mărturiséște: popa Stanciul ot Șoimare i popa Iremiia și Nedélco iuzbașa ot Presacă și Manea Murgu ot tam și Stan ot Vaideel i Cârstiianu ot tam și Obreajie² ot Șoimare i Stanciul ot tam i Mihaiu ot Loloiești și Dan ot Valea Boului, megiiși tot demprejurul locului.

Dereptu acéea, l-au plătit pre Neagu de toate datoriile, să nu mai avem treabă cu densul, pentru că așa ne-am tocmit.

Și am scrisu eu, Gligorie logofăt ot Presacă.

Și pentru pecéte ne-am pus degetele.

Pis measeța mai 2 dni, let 7148 <1640>.

Vlad. Neagoe. Vlad. Stanciul. Ion. Bogdan. Popa Stanciul. Popa Irimia. Nedelco iuzbașa. Manea. Obreajie. Stanciul. Mihai. Dan³.

DANIC, M-rea Slobozia lui Enache, XI/2.

Orig. rom., hârtie (31 × 21), 8 sigilii inelare în tuș.

Copie *ibid.*: ms. 314, f. 410v-411.

¹ мѣрѣ.

² Обрѣжен, emendat după semnătură, slova н a fost confundată cu н.

³ Ultimele 8 nume sunt trecute pe verso.

348

1640 (7148) mai 2

† Adecă eu, Mușat, feciorul uncheaș Stanciului, din sat din Drăghinești, cum să știe că am vândut moșia clucerului Jipei moșie de 9 galbeni, însă moșie stearpă fără de rumâni, care i-am vândut lui stătătoare și lui și copiilor lui. Și care să va ispiti a să scula peste acestu zapis să fie închinat zece galbeni.

Și când s-au făcut acest zapis, fost-au mulți megiiși, anume: popa Mușat și frate-său, Drăgan și Vlaicul. Pentru credință pusu-ne-am și degetele.

Mai 2 dni, leat 7148 <1640>.

Eu Negoii. † Eu Dumitru. † Eu Vlaicul și Mușat. † Popa Mușat i Drăganu.

DANIC, Ms. 256, f. 655v-656r.

Copie rom.

Zapisul Mircii, feciorul Neacșăi a lui Martin, păntru 150 stânjini dă moșie ot Gonțani, ce au vândut Neagului și lui Antone ot Negoiești și ei o au dat la mănăstire la Târșor, leat 7148 <1640>, mai 4 dni.

† Adecă eu, Mircea, fecior Neacșii, făméia lui Martin, scris-am acesta zapis al meu ca să fie dă mare credință la mâna jupânului Neagului i a jupânului Antone ot Negoiești, pentru că le-am vândut în Gonțați stânjini dă ocină 150, însă partea mea toată câtă să va alége și pre bani gata 2 400. Și iar am vândut eu, Mircea, lazurile din partea giurgească pol cu obrații cu tot ot Dâmbul, păntru bani [...] ¹.

Și am vândut dă a mea bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului. Și am vândut ca să le fie lor dă moșie și feciorilor și nepoților și strănepoților, câți Dumnezeu le va dărui.

Și mărturii anume oameni buni: Sava postelnic snă jupân Nastea i Costandin, brat ego, star Chiriic, Radul Bârdă i Mihăilă.

Am scris eu, popa Ifrim.

† Eu Sava postelnic. † Costandin. † Popa Ifrim.

DANIC, Ms. 718, f. 787.

Copie rom.

Reg., Grecianu, *Viața lui Brâncoveanu*, p. 337; rez., Ionașcu, *M-rea Târșor*, p. 13, nota 4.

¹ Loc alb în copie.

† Adică eu, Cornea ot Târșor, dat-am zapisul meu ca să fie la mâna lui jupân Iano sofagiu ot Stănțești să știe că i-am vândut ocina ot Scârnaveasca di bunăvoia mea și cu feciorii miei și cu toți oamenii miei, de bunăvoia noastră și cu știrea tuturor fraților dânr-acea ocină. Și am vândut ocina dânr partea lu Crăciun Cocoș, pământuri 5, am cumpărat eu Cornea și o am vândut lui jupân Iano. Și o am cumpărat-o dânr zilele lui Pătru voievod Cercel și dă la Stan Paștiloc ot Livedești și ocina Scârnavii și răzoare 5 și dă la Grozea, feciorul lui Țogloian un pământ și întru pământ câte doaozici de lacată dă pași. Și această ocină au fost cumpărată dă mine. Și acum o am vândut eu, dă bunăvoia mea și a feciorilor miei, drept bani gata 1210, ca să fie dumnealui moșie și coconilor dumnealui și nepoților și strănepoților.

Și când am făcut această tocmeală au fost mulți oameni buni, anume: jupan Șteful ot Stănțești i Costandin ot tam i jupan Tănasia ot tam i armașul Radul și dânr Crîngu, Păiuș și Petco ot tam i Dragul și Stan spătărel și Dragul.

Și pentru credința mi-am pus degetul mai jos.
Mai 5 dni, leat 7148 <1640>.

DANIC, Ms. 454, f. 113v.
Copie rom.

351

1640 (7148) mai 5, Târgoviște

† Adecă eu, Mitrea slugériul Rudeanul și cu feciorii miei, scris-am eu acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mâna Vlaicului logofătul den Conțești, ca să știe, când au fost acum, în zilele lu Mateiu Băsărab voievod, iar eu Mitrea slujer împreună cu feciorii miei, vândut-am Vlaicului logofăt toată partea mea de ocină de la satul Conțeștii sud Mușcel, den câmp, den pădure, den apă și cu rumânii câți să vor afla pre partea a mea, însă fără doi rumâni ce am răscumpărat eu mai denainte¹ vrème, însă, anume Stanciul robul. Iar Băncilă, feciorul Stanciului, l-am vândut fără moșie. Iar partea mea de ocină den Conțești și cu rumâni<i> să fie tot pre sama Vlaicului logofăt, de preste tot hotariul, cum scrie mai sus, drept ughi nouozăci, bani gata, fără altă cheltuială, cum easte obiceiul moși<i>i.

Și când am vândut, întrebatu-mie-am toți frații miei și toate rudele mele. Și am întrebat eu, Mitrea slujerul și pre feciorii lu Dumitru Pustiiului, pre Ianenache și pre Pătru și pre Dumitru și Preda și nimene n-au vrut să cumpere, fără numai Vlaicul logofăt. Și această ocină fost-au și mai de mult preț, dar eu am lăsat, căci am făcut și frăție cu Vlaicul logofătul ca să fie lui moșie și coconilor lui în veci.

Și la tocmeala noastră, fost-au mulți boiari și preoți și omeni buni mărturie, anume: Arsenie postelnic den Budeasa, Stanciul den Mihovéni și Pană iuzbașa ot Pitești, i Stanciul Vlășceanul den Coj[ocar]²iul și Udrea postelnic de Găiești, ginerele Postiiului și Dușca neguțătoriu³ și Lăpădat logofăt i ot Bârzești, popa [Tu]doru i ot Târgoviște, popa [Chir]²fotea госпоДск^4 i ot Bârzești⁵ popa Stănilă și Stan al Sincăi călăraș.

Acesta mărturisescu.

Și pântru credința pusu-mie-am și pecéte și iscăletura cu mâna mea.

Pis ot Târgoviște, luna mai 6 zile, 7148 <1640>.

Eu Mitrea slugériul

† Eu popa Chirfotea госпоДск^4

† Stanciul

Udrea

† Lepădat logofet

† Stan călăraș, gazda⁶.

DANIC, M-rea Radu Vodă, XVIII/8.

Orig. rom., hârtie (42 × 28), rupt la îndoituri, lipit, pătat, 5 sigilii inelare în fum.

¹ ДЕНАИИТЪ.

² Loc rupt în orig.

³ НЕКОУЦЪТОРЪДЛ.

⁴ „domnesc”.

⁵ „Bârzești” scris peste „Copăcel”.

⁶ Semnături autografe.

352

1640 (7148) mai 6, Târgoviște

† Adecă eu, Petrea clucerul, scriu și mărturisesc cu acesta al mieu zapis, ca să fie de mare credință la mâna jupânului Ghinii cojocariul, ca să știe cum i-am fost făcut un zapis pentru niște bani, ughi 500 ce-i sunt datoriu și pentru acești bani fost-am pus zălog satul Hăreștii, cu tot hotarul și cu țiganii și cu tot venitul.

Iar când au fost acum, eu am căzut la dumnealui, la Ghinea cojocariul cu rugăciune și cu dregătoriul domnu nostru Jipa vtori¹ postelnic și cu mulți neguțatori de mi-au mai mutat zioa, cum să-i plătescu jumătate de bani, ughi 250 la Sântă Măria Mare și altă jumătate, ughi 250 la Sveti Dimitrie. Iar, de nu-i voiu putea da toți banii la zi, cum scrie mai sus, să aibă a-i fi satul Hărăștii cu tot hotarul și cu țiganii și cu tot venitul stătătoriu la mâna jupânului Ghinii cojocariul cumu-i scrie și celalalt zapis. Aceasta am scris.

Pentru credința mi-am pus și pecete și iscala și alți boiari mărturii carii-și vor pune mai jos pecețile și iscala.

Pis Dumitru logofet u Târgoviște, maiu 6 dnă, vă leat 7148 <1640>.

Petre vtori¹ clucer.

† Ζηπας Δωνου πωστελ<νικος> μαρτίρας²

ὁ ἐγὼ ὁ πνευματικὸς μαρτιρο τα ανωθεν³

Μαντα τοῦ Πέτρου μαρτιρο τα ανωθεν⁴

Εὐστράθιος Ρουτζάρη μαρτιρο⁵

Κόντις Αντρές μάρτιρας⁶

Μαντις Προκας μαρτηρο τα ανωθεν εγραμενο⁷

Γεώργιος Ντεντου μάρτυρω⁸

Μανθος Δαμασκινος μάρτηρο τα ανωθεν⁹.

DANIC, M-rea Cotroceni, VI/7.

Orig. rom., hârtie (31 × 21), rupt puțin la îndoituri, un sigiliu inelar în tuș.

Copie *ibid.*: ms. 692, f. 148v–149.

¹ втoрiй.

² „Jipa al lui Dona postelnic martor”.

³ „Eu, duhovnicul, mărturisesc cele de mai sus”.

⁴ „Manta al lui Petru, mărturisesc cele de mai sus”.

⁵ „Eustatie Ruciar martor”.

⁶ „Conte Andrei martor”.

⁷ „Manta Proca mărturisesc, cele de mai sus scrise”.

⁸ „Gheorghe Dedu, martor”.

⁹ „Manta Damaschin mărturisesc cele de mai sus” ; semnături autografe.

† Милостією Божією, Ію Матей Басараба воеводі и господинъ вѣсои Земле њггровлахійское. Дават господство ми сій повелѣніи господства ми болѣрин господства ми, Дѣдюл кѣпитан за червени ѡт Рѣмник и със сынови си, елицих Богъ даровах, такоже да ест емѡ вчинѡ въ село зовемаго Хаидѣи, въ сѣдство Глан Римник и Браила, вбаче ѡ-гѡ част ѡт село, дел Савен и а Тѡдоранов ѡт по вѣс местом, ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт вода и ѡт седалище селов и ѡт по вѣс хотаром и със вѣс ходоком и ѡт една колеса за водіициѡ половино със част Тѡдоранов, вбаче дел дедам са, Станкѣи, сестра Жърѣвѣю, понеже покѡпил болѣрин господства ми, Дѣдюл кѣпитан, сїа више речена вчинѡ ѡт Хаидѣи ѡт на Сава и Тѡдоран ѡт Хомерици, за ѡх аспри готови и със запис ѡт рѡка его ѡт проданіе и със ѡзнанїа всѣм мегїашом и а вратїам за вчинѡ и със многи сведітелїи написани въ запис.

И пак покѡпи Дѣдюл кѣпитан вчинѡ въ Хаидѣи ѡт на Лазар, сынѡ Мѡшат, вбаче част Томен ѡт полю и ѡт вода и ѡт водіицие един мертик и ѡт на ѡлогѡл, половино за мертик със вчинѡ със вѣс, варе елика изберет се и ѡт вода и ѡт водіициѡ и ѡт седалище селов и ѡт полю три сежени и ѡт през свака вчина и със две погоане за винограду въ дѣлѡл Хаидѣилом, за ѡх аспри готови и със запис ѡт проданіе и със многи сведітелїи въ запис.

И пак покѡпил Дѣдюл кѣпитан всах част за вчинѡ Симѡлов потковариол ѡт Хаидѣи, ѡт вода и ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт седалище селов и ѡт по вѣс хотаром, вбаче въ една кола за водіициѡ един мертик и половино и със всѣх виноградї, али чотири погоане и със вѡциїю и със вѣс ходоком и ѡт по вѣс хотаром, ѡт на Вонка, дѣциїра Симѡлов потковариол и ѡт на сынови ем, Трифѡл и Іван, за ѡс аспри готови и със запис ѡт проданіе ѡт рѡцѣ их със многи сведітелїи.

И пак покѡпи Дѣдюл кѣпитан вчинѡ въ Хаидѣи, дел Нѣгѡлов Хаидѡл, варе елика изберет се ѡт по вѣс хотаром, ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт вода и ѡт

сѡх и ѡт седалище селов и ѡт посвѣдїи и със брод за водїницѡ, ѡт на Рада, дѣщїра Хаидѡлов, за ѿвс аспри готови.

И паки ѡт на Татѡл, видк Нѣгѡлов Брагѣрѣ, ѡчинѡ ѡ Хаидѣи, част Нѣгѡлов Брагѣрѣ, варе елика изверет се ѡт по вѣс хотаром, ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт вода и ѡт сѡх и ѡт седалище селов и със бродиницѡ и със читири погоане за виноградѣ, за ѿвс аспри готови и със запис ѡт проданїе със великое клетѡ и със многи сведїтелїи въ запис.

И пак да вѣдет Дѣдюлов кѣпитан место за кѣщѡ и със место ѡт двор въ Хаидѣи, колико хокет можит поставил плот, понеже ѡт по проданїе что ест бил продад сїи више речени людїи сїа ѡчинѡ ѡт Хаидѣи, ѡбаче по име: Марїа и Воика и Лазар и Татѡл и Рада, дѣщїра Нѣгѡлов Хаидѡл, а ѡни всїх ѡт довроволѣ их, без ни єдна силост даровал ест по Дѣдюл кѣпитан със того место за дом и ѡт двор, како ест више пис, радїи братства, ѡкоже да ест емѡ ѡт дѣдїно и въ ѡхавѣи сыновом и със запис ѡт рѡками их ѡт дарованїе¹, със великое клетво и със мнози добри людїи сведїтелїи ѡ запис.

И пак да ест болѣрин господства ми, Дѣдюл кѣпитан, єдна водїница готова, ѡбаче половина, част Михалчїи и със ѡчина ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт по вѣс хотаром, нарицаемаго Гѡдрецїи, понеже ест покѡпи ѡт на Михалча, сынѣ Бѣдинїи ѡт Жидѣни, за ѿв аспри готови. И а послѣ, продад ест єдин брод цѣл код та водїница, хѡдїтелни вѣс въ того цѣно за аспри више пис, потом даровал ест по Дѣдюл кѣпитан със ѡчинѡ ѡ Бѣвѣни, ѡбаче дел Ялѣманов всах, ѡт по вѣс хотаром, радїи много добро что ест сѣтворил Дѣдюл кѣпитан и със запис ѡт рѡка єго.

И пак да ест болѣрин господства ми, Дѣдюлов, ѡчинѡ ѡ Гѡдрецїи, ѡчинѡ избрана, част а три дѣдїи, по име: Мают и Бєрѣч и Добре, варе елика изверет се, ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт вода и ѡт сѡх и ѡт по вѣс хотаром и със брод за водїницѡ и със брод за пїѡ и ѡт хотар до хотар, понеже ест покѡпи Дѣдюл кѣпитан ѡт на Станѡл Мирчев ѡт Кѣлимѣнеци и Радѣл, сынѣ Бѣлѡлоюл ѡт Шкюѡпѣни и Станко ѡт Фїерѣци, сынѣ Стан, за ѿвс аспри готови и със запис ѡт проданїе и със ѡзнанїа всѣм мегїашом и със многи сведїтелїи въ запис.

И пак покѡпи Дѣдюл кѣпитан ѡчинѡ по место Бростовецѡлов, ѡчинѡ избрана, сежени с и със крѣнгѡл Блендїи и ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт сѡх и ѡт седалище селов и ѡт по вѣс хотаром и със брод за воденицѡ и ѡт посвѣдїи. Ѣбаче хотарѡл да се знает: ѡт вода Рѣмникѡлов дори въ мовила Рєзїи, ѡт на Блендѣ, сынѣ Костандинѡв ѡт село ѡт Брасловецѡ, за ѿд аспри готови и със запис ѡт проданїе.

И потом, Мѡрѣѣ ѡт Ѣвидїци даровал по Михѡл, ѡтрок Дѣдюлов кѣпитан, радїи братства със єдна ѡжѣ за ѡчинѡ, сежени ѡг, въ єдин хотар със

Брастовецѣл, силищѣ зовомаго [...] паки ѡт вода Рѣмникѣлов дори ѡ мовила Рѣзїи, да ест емѡ ѡт дѣдіно.

И пак да ест Дѣдюлов кѣпитан дѣ погоане ѡт виноградѡ младї въ дѣлѣл Жидѣнилом, със колико битї ѡграждени, понеже ест покѡпи ѡт на Стоика, сынѣ Сѡпреи и ѡт на сынѣ его, Пета, за дѣх аспри готови, със запис ѡт проданїе и със ѡзнанїа въскѣм мегїашом ѡт село и със многи сведїтелїи ѡ запис.

И пак да ест Дѣдюлов кѣпитан нѣкое виноградї, али ѣ погоане въ дѣлѣл Бѡзѣллов, по Балѣ Тѣнкѣлов, понеже сїи више речени погоане ѡт виноградѣ били сѡт дал стар Жипа видѣкам са, Елиниціи ѡт Брѣила, свекра Дѣдюл кѣпитан, радї помѣна, такоже да ест ея за дѣдіно. Я послѣ, къда ест бил нынѣ въ дѣни господства ми, а Дѣділю кѣпитан, ѡн имал многа прѣх със Радѣл Самѣроюл радї сїи више речени виноградѣ и прїидет пред господства ми ѡ великїи диван тере сепрѣше се за лицѡ. Въ том, господство ми гледаѣ и сѣдиѣ по права и по закона и даѣ господство ми на сред их болѣри и мегїаши тере ест раздѣлил теѣ виноградѣ на двоав: тере ест дал Самѣроюлди ѣ погоане, колико ест бил покѡпил ѡт на стар Жипа и ѡстал Дѣдюлов кѣпитан пакиже ѣ погоане със ѡвоцію, колико виноградї ѡстал дори ѡ виноградї сынови Микѣлѡш, да имат дрѣжати Дѣдюл кѣпитан със добро мирно, понеже ест бил далне ѡт стар Жипа видѣкам са, Елиниціи, како ест више пис. И видѣѣ господство ми и книга тем болѣри ѡт сѣжденїе и ѡт разделенїе на рѣка Дѣдюлов кѣпитан по ѡстроенїе како ест више пис.

Сего радї, дал и господство ми болѣринѡ господства ми, Дѣдюлюв кѣпитан ѡт Рѣмник, такоже да ест емѡ сїи више речени дѣдіне и виноградѣ ѡт дѣдіно и въ ѡѣав, емѡ и сыновом и видѣком и прѣвидчитом въ вѣки. И не ѡт когождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже ѡвѡ и сведїтелїе поставїхом господство ми: жѡпан Тешѡсїе вел ван Кралевскїи и жѡпан Хриза вел дворник и жѡпан Мїѣѡ вел лѡгофет и жѡпан Радѣл вел вистїар и жѡпан Прѣда вел спатар и Драгомир вел ключар и Сокол вел столник и Радѣл вел комис и Вѣчина вел пѣхарник и жѡпан Костандин вел постелник. И исправник, жѡпан Мїѣѡ вел лѡгофет.

Пис ѡ Трѣговиціи градѣ, мѣсеца маю 5 дѣни и ѡт Ядама до нынѣ, въ лѣт зрѣми.

† Іѡ Матею воевода, милостїю Божїю господинь.

Іѡ Матею воевода <m.p.>

† Дѣмитрѡ лѡгофет <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei

mele, Dediul căpitanul de roșii din Râmnic și cu fiii săi, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în satul numit Haidăi, în județul Râmnicul Sărat și Brăila, însă a 4-a parte din sat, partea lui Sava și a lui Tudoran de peste tot locul, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și de peste tot hotarul și cu tot venitul și jumătate dintr-o roată de moară cu partea lui Tudoran, însă partea bunicii lor, Stanca, sora lui Jărăveiu, pentru că a cumpărat boierul domniei mele, Dediul căpitanul, această ocină mai sus-zisă din Haidăi de la Sava și de la Tudoran din Hămești, pentru 1 600 aspri gata și cu zăpis de vânzare de la mâna lor și cu știrea tuturor megiașilor și a fraților de ocină și cu mulți martori scriși în zăpis.

Și iar a cumpărat Dediul căpitanul ocină în Haidăi de la Lazăr, fiul lui Mușat, însă partea lui Toma din câmp și din apă și din moară un mertic și de la Ologul, jumătate de mertic cu ocină cu tot, oricât se va alege și din apă și din moară și din siliștea satului și din câmp trei stânjeni și de peste toată ocina și cu două pogoane de vie în dealul Haidăilor, pentru 1 400 aspri gata și cu zăpis de vânzare și cu mulți martori în zăpis.

Și iar a cumpărat Dediul căpitanul toată partea de ocină a lui Simul potcovarul din Haidăi, din apă și din câmp și din pădure și din siliștea satului și de peste tot hotarul, însă într-o roată de moară un mertic și jumătate și cu toate viile, însă patru pogoane și cu pomet și cu tot venitul și de peste tot hotarul, de la Voica, fiica lui Simul potcovarul și de la fiii ei, Triful și Ivan, pentru 1 200 aspri gata și cu zăpis de vânzare de la mâna lor cu mulți martori.

Și iar a cumpărat Dediul căpitanul ocină în Haidăi, partea lui Neagul Haidăul, oricât se va alege de peste tot hotarul, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din siliștea satului și de pretutindeni și cu vad de moară, de la Rada, fiica lui Haidăul, pentru 2 200 aspri gata.

Și iar de la Tatul, nepotul lui Neagul Bragărea, ocină în Haidăi, partea lui Neagul Bragărea, oricât se va alege de peste tot hotarul, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din siliștea satului și cu vaduri și cu patru pogoane de vie, pentru 2 200 aspri gata și cu zăpis de vânzare cu mare blestem și cu mulți martori în zăpis.

Și iar să-i fie lui Dediul căpitanul loc de casă și cu loc de curte în Haidăi, cât va putea să pună gard, deoarece după vânzarea acestei ocine din Haidăi pe care au vândut-o acești oameni mai sus-spuși, însă anume: Maria și Voica și Lazăr și Tatul și Rada, fiica lui Neagul Haidăul, ei toți de bunăvoia lor, fără nici o silă, au dăruit lui Dediul căpitanul acest loc de casă și de curte, care este mai sus-scris, pentru frăție, ca să-i fie lui de dedină și de ohabă fiilor și cu zăpis de danie de la mâna lor, cu mare blestem și cu mulți oameni buni martori în zăpis.

Și iar să fie boierului domniei mele, Dediul căpitanul, o moară gata, însă jumătate, partea lui Mihalcea și cu ocina din câmp și din pădure și de peste tot hotarul, numit Gudureștii, pentru că a cumpărat-o de la Mihalcea, fiul Bădinii din Jideni, pentru 2 000 aspri gata. Și după aceea, a vândut un vad întreg lângă acea moară, mergând tot în același preț de aspri mai sus-scris, apoi l-a dăruit pe Dediul

căpitanul cu ocină în Băbeni, însă toată partea lui Alăman, de peste tot hotarul, pentru mult bine ce i-a făcut Dediul căpitanul și cu zăpis de la mâna lui.

Și iar să fie boierului domniei mele, Dediul, ocină în Gudurești, ocină aleasă, partea a trei moși, anume: Maiută și Berbeca și Dobre, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și de peste tot hotarul și cu vad de moară și cu vad de piuă și din hotar până în hotar, pentru că a cumpărat Dediul căpitanul de la Stanul al lui Mircea din Călimănești și Radul, fiul Bălăloiului din Șchiopeni și Staico din Fierăști, fiul lui Stan, pentru 3 200 aspri gata și cu zăpis de vânzare și cu știrea tuturor megiașilor și cu mulți martori.

Și iar a cumpărat Dediul căpitanul ocină pe locul Brastovețului, ocină aleasă, 200 stânjeni și cu crângul Blendii și din câmp și din pădure și din uscat și din siliștea satului și de peste tot hotarul și cu vad de moară și de pretutindeni. Însă hotarul să se știe: de la apa Râmnicului până la movila Rezii, de la Blendea, fiul lui Costandin din sat din Brasloveț, pentru 4 000 aspri gata și cu zăpis de vânzare.

Iar după aceea, Murgea din Obidiți a dăruit pe Mihul, copilul lui Dediul căpitanul, pentru frăție cu o funie de ocină, 33 stânjeni, într-un hotar cu Brastovețul, siliștea numită [...]², iarăși din apa Râmnicului până în movila Rezii ca să-i fie lui de dedină.

Și iar să-i fie lui Dediul căpitanul 4 pogoane de vie tânără în dealul Jidenilor, cu cât va fi îngrădită, pentru că le-a cumpărat de la Stoica, fiul lui Oprea și de la fiul lui, Peia, pentru 1 600 aspri gata, cu zăpis de vânzare și cu știrea tuturor megiașilor din sat și cu mulți martori în zăpis.

Și iar să-i fie lui Dediul căpitanul niște vie, însă 8 pogoane în dealul Buzăului, pe Valea Teancului, pentru că aceste mai sus-zise pogoane de vie le-a dat Jipa cel bătrân nepoatei sale, Eliniții din Brăila, soacra lui Dediul căpitanul, pentru pomană, ca să-i fie ei de dedină. Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Dediul căpitanul, el a avut multă pâra cu Radul Samfiroiul pentru aceste mai sus-zise vie și au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pâra de față. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am dat domnia mea între ei boieri și megieși de și-au împărțit acele vie în două: de au dat lui Samfiroiul 8 pogoane, cât cumpărase de la Jipa cel bătrân și au rămas lui Dediul căpitanul iarăși 8 pogoane cu pomet, câtă vie a rămas până la via fiilor lui Miclăuș, să stăpânească Dediul căpitanul cu bună pace, pentru că a fost dată de Jipa cel bătrân nepoatei sale Eliniții, cum este mai sus-scris. Și am văzut domnia mea și cartea de judecată și de împărțeață a acelor boieri la mâna lui Dediul căpitanul pe întocmirea care este mai sus-scrisă.

Pentru aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, Dediul căpitanul din Râmnic, ca să-i fie lui aceste dedine și vie mai sus-spuse de dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veci. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Miho mare logofăt și jupan Radul mare vistier

și jupan Preda mare spătar și Dragomir mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Miho mare logofăt.

Scris în cetatea Târgoviște, luna mai 6 zile și de la Adam până acum, în anul 7148 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

† Dumitru logofătul <m.p.>

Muz. Militar București, Col. Documente, nr. 102.

Orig. slavon, perg. (53,5 × 39,5), sigiliu mijlociu timbrat.

¹ ДАРОВАНИЕ.

² Loc alb în orig.

354

1640 (7148) mai 8

† Adecă eu, Anca, fata Lupului, scris-am acest zăpis a meu, ca să fie de mare credință la mâna jupân Neagului și a jupân Antonie, pentru că i-am vândut parte dă ocină câtă să va alége din Gonțați, însă stânjeni 30, pre bani gata 460. Și o am vândut-o dă a mea bunăvoie și cu știrea tuturor dimprejurul locului.

Și când o am vândut, au venit cu unchi-său, Neagul și cu fină-său, Vâlcul și s-au întâmplat și alți oameni buni mărturie, anume: Mihăilă și Albul și Pătrașco și Radul meșterul.

Am scris eu, popa Ifrim.

† Eu Anca, a mea pecéte. † Eu Neagul. † Eu Vâlcul.

DANIC, Ms. 718, f. 787v.

Copie rom.

Menț., Ionașcu, *M-rea Târgșor*, p. 11, nota 2; p. 13, nota 4.

355

1640 (7148) mai 8

† Adi<că> eu, popa Neagul, feciorul lui Ivan și al Velicăi den Coșăiani, dat-am zăpisul meu la mâna dumnealui jupânului Panait cupețul ot Târgoviște, precum să știe că i-am vândut o funie dă loc den vârful de la Cruce și scoboară în Ialomicioară și

trece și Ialomița până în țărmurile pajăștii, care moșie ne este și no<u>ă cumpărată
dă la Dobre Stoiescul, și am vândut-o, dreptu aspri 2 600.

Și cându am vândut-o această moșie, fost-au cu știrea tuturor sătenilor dă
aicea dân Cucuteni, anume: Micu i Mâinea den Fiieni i Stănislavu dân Cucuteni i
Ion i Radu diiaconul i Vasile Hogeia i Stan i logofătu Vlaicu i Moga dân Coșăiani.

Și am vândut-o această moșie ca să fie dumnealui stătătoare în veci și
coconilor dumnealui, câți Dumnezeu îi va dărui, și nepoților și strenepoților
dumnealui. Și pentru mai adăvărată credință, m-amu iscălit mai jos, ca să să crează.

Mai 8 dni, leat 7148 <1640>.

Și am scris eu, popa Neagul, cu mâna mea.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., XXXVIII/9.

Orig. rom., hârtie (28,5 × 19,5).

Copii *ibid.*: mss. 127, f. 120v; 134, f. 188v.

EDIȚII: Potra, *Tezaurul*, p. 205.

356

1640 (7148) mai 10

† Adecă eu, Radul, feciorul Barbului den sat den Găurici, scris-am acest al meu
zapis cum să fiie de mare¹ credință la mâna jupan Ghiocăi, cum să să știe că i-am
vândut moșăe den hotariul Vlăicucescăi toată parte me ce-mi face den câmpu și den
Găvane² pre³ unde au ținut moșu⁴-meu și tată-meu, moșăe, dreptu ughi 10, însă
moșăia sterpă fără rumâni, să fie dumnealui moșăia și lui și feciorilor lui și nepoților
lui.

Și s-au tâmplat mulți omeni boiarini și omeni buni megieși, de au fost la
tocmela noastră anume: Ghionea postelnicu den Brâncini i brat Miho ot tam și
Mihăilă pârcălab de Brânceni și popa Măican de Găurici și Sin ot tam i Badul ot
tam, Albul ot tam.

Și pentru credența m-em pus iscălitura.

Pis az, Grama Stănilă.

Pis measeța mai 10 dni, vă leat 7148 <1640>.

Eu Radul, fecioriul Barbului ot Găurici. Eu Matei, fecioriul Stanciului ot
Găurici. Eu Sin ot Găurici, mărturie.

Γγιωνης ποστελνηκος μάρτηρας⁵

Miho postelnic mărturu⁶

Iu Mihăi<l>ă mărturi⁶

Badul ot tam.

Albul ot tam.

Muz. Olteniei, nr. I/6197.
Orig. rom., hârtie (33 × 20).

¹ марк

² Гъванк.

³ прк

⁴ мошо.

⁵ „Ghionea postelnic mărturisesc”; semnătură autografă.

⁶ Semnătură autografă.

357

16<40> (71<48>) mai 10, București

† Adecă eu, jupan Gherghe biv¹ vtori vistiiar, scriu și mărturisescu cu această carte a noastră, ca să fie de mare credință la mâna dumnealui jupânului Socol vel stolnic, cum să se știe cându au fost acum, în zilele domnu nostru, Io Matei Basaraba voievoda, iar un om den satul Marotinu, anume Calio și cu niște frați ai lui carii au fost în plug se-au sculat de i-au tăiat hotarul de la Cliciu cu plugul. Într-acéea, dumnealui jupânul Socol vel stolnic au venit înaintea măriei sale domnu nostru, la sat la Futești, de se-au jăluit și au spus cum i-au tăiat acest om ce scrie mai sus hotarul, neavându niște o treabă.

Deci, domnu nostru au ales pre mine și m-au trimis acolo, ca să umblu și să adevărez: tăiatu-se-au acel hotar au ba? Într²-acéea, eu am mersu acolo împreună și cu dumnealui stolnicul și cu Calio și cu toți bătrânii Marotinu și am luat hotarul Cliciului tocma den malul Dunării și am mersu tot pre dânsul den piază în piază, până unde dă ocina Cliciului în capul ocinii Curteștilor. Deci acolo am aflat moșiia dumnealui stolnicului cârniță și hotarul tăiat și am adevărat foarte bine cu toți bătrânii ot Marotin și de preprejurul locului. Și au mărturisit singur Cal<i>o cum au greșit și, nedomirindu-se, au arat ei cu plugul³ lor acel hotar. Și au stătut Calio și soțiile lor de prada și de hatalmu, cum easte légea și obiceiul. Într-a acéea, părintele egumenul Thanasie ot Sveata Troiță și cu mulți megiași și eu au căzut cu multe rugămente la dumnealui stolnicul, de l-au iertat ca să nu-i prade și să le ia hatalmu.

Derept acéea, am făcut cest zapis al mieu, să hie la mâna dumnealui stolnicului ca să se crează. Iar, să se vor scula călugării sau ei veri cându să zică într²-alt chip, ei atunce nicicum să nu se crează, ce să li se ia hatalmul deplin și să fie de mare rușâne, pentru că singur eu mărturisescu cu sufletul mieu cum am aflat hotarul tăiat de dânsii. Iar de hatalm i-au iertat singur stolnicul, di voia dumnealui. Aceasta mărturisescu.

Și pentru credința, pusu-mi-am⁴ pecétea și iscălitura.

Pis Stoica logofet u București, mai 10, vă leat 7146 <1638>⁵.

Gherghe vistiar
Petre vtori clucer
Bunea vtori vistiar
Mitrea vel șăfar
Șerban logofăt
Radul logofăt ot Desa ot Dol Jil⁶.

DANIC, Col. Doc. Muntenești, CLX/3.
Orig. rom., hârtie (29 × 21,5), sigiliu inelar în tuș.

EDIȚII: Ionașcu, *Mărturii*, p. 29–30.

¹ БЪВ.

² ПИТРАА.

³ ППАДГЛ.

⁴ ПДЕМІАМ.

⁵ Redatată după Socol, care este mare stolnic din ianuarie 10, 1639 și după doc. DANIC, Fond Oteteleșanu, II/41, cu vâleatul 7148, în care lui Socol mare stolnic i se întăresc și se hotărânesc moșia de la Cliciul și balta Marotinel.

⁶ Semnături autografe.

358

1640 (7148) mai 15

† Adică eu, Stoica logofătul ot Liperești, dat-am zapisul meu la mâna dumnealui Radului logofătul ot Țigănești, să fie de mare credință, să se știe că <am> vândut moșie în Mărgineni, stânjâni 100. Și i-am vândut stânjânul cât bani 60. Și când am vândut această moșie, o am vândut cu știrea tuturor fraților miei și a rudelor mé<le> și a vecinilor¹ mie<i> den² sus și den² jos. Și această moșie ce scrie mai sus, mi-au³ fost de baștină, de la părinții miei. Deci eu am vândut această moșie, ca să-i fie dumnealui <moșie> stătătoare în véci dumnealui și cuconilor dumnealui și cându am făcut acest zapis, au fost mulți boiari și o<a>meni buni mărturie⁴, care vor <pune> iscăli<turile> mai jos. Și pentru adeverită cre<dință> mi-am⁵ pus iscăliturile, ca să să crează.

Și am scris eu, popa Stan ot Berileți, cu învățătura dumnealor.

Pis meseța mai, dni 15, leat 7148 <1640>.

Eu, Stoica logofătul ot Lipărești.

Paraschiva vornicul ot Togăzeni măr<turie>⁶

Eu, Panait ot tam măr<turie>. † Stoica ot Șintești măr<turie>. † Eu, Drăghia logofăt ot Lipărești măr<turie>. Ianoși ot tam mărturie.

Muz. de Ist. și Artă al Mun. Buc., 27 514.
Orig. rom., hârtie (33 × 27,5).
Copii BAR, Doc. ist., MDCLXXVIII/10 și la DANIC, ms. 1 178, f. 3v.

Rez., Filitti, *Arh. Cantacuzino*, p. 110, nr. 321.

-
- ¹ вечнелор.
² ден ѿн.
³ ми каѡ.
⁴ мърьтѡриє.
⁵ мкмь
⁶ Semnătură autografă.

359

<1640> mai 15

Zapisul lui Stoica din Lipărești și al nepotului său, Drăghici, la mâna Udrii postelnic, cum că-i vinde ocină în Lipărești, stânjeni aleși, din partea Radului Lalei, stânjeni 50, pentru că această ocină a fost cumpărată, mai dinainte vreme, de la Drăghici, feciorul Lalei.

Rez. I. C. Filitti, *Arh. Cantacuzino*, p. 110–111, doc. 322.

360

1640 (7148) mai 16

† Scris-am eu, Dumitru Voina și feciorii miei¹, câți î<mi> va dăru Dumnezău, la mâna preuteasei Radei² popei lu Stan și la mâna feciorilor ei, câți-i va dăru Dumnezău, ca să-i fie de mare credență, cumu să să știe că ne-amu tocmitu de bunăvoie a noastră, de ne-au datu ughi 12 pol la mâna noastră, iar noi i-amu datu de moșiia noastră jumătate den câmp și den apă și den pădure și din munte și din piatră³ și de peste tot hotarul, cumu ne-au slobozit și boiarii noștri, însă Pîrvul, sinu Costandin⁴ și Cherca postelnicul sin Tofil călugărul. Și ne-amu voitu de a noastră bunăvoie de ne-amu luat 4 megeiași dentru noi, anume: popa Stan i brat Stoica ot Clocotici i Dragomiru ot Bumbuiești⁵ i Opriș ot Racoviță, de ne-au împărțitu și ne-amu voitu pre ace moșie de o-amu⁶ împărțitu în doi, ca să n-avem⁷ nici⁸ o pâra sau gâlcevă în veac.

Și când amu făcut acest zapis, făcutu-l-am deînainte lu: Datco peharnic i Stan vătaf i Opriș ot Racoviță i popa Stanciul.

Însă să știe de rândulu siliștii, unde easte casa a mea, a <lui> Dumitru Voinea, să n-aibă preuteasa trebă, că i-amu datu siliști lângă casa ei.

Acest-amu scris de bunăvoie a noastră.

Și amu scris eu, Ivașco sinu Datco peharnicul.

Pis measeța mai 16 dni, leat 7148 <1640>.

Dumitru i snă ego, Drăghici. Pântru credința, pusu-ne-am și dégetele.

DANIC, A.N., CCLXXXVIII/41.

Orig. rom., hârtie (27 × 21), rupt la îndoituri.

¹ мїіє.

² радѣи.

³ Pasajul: „și din munte și din piatră”, ad. marg. cu altă cerneală.

⁴ „sinu Costandin” ad. interlinear.

⁵ Бѣнвѣщїи.

⁶ омѣ.

⁷ наавем.

⁸ Repetat.

361

1640 (7148) mai 17, Târgoviște

† Въ Христа Бога благовѣрныи, благочестивїи и христолюбивїи и самодръжавныи, Їѡ Маѡеи воеводы, видк великаго и прѣдобраго, стараго покиннаго Їѡ Басарабѣ воеводї, Божїєю милостїю и Божїю дарованїемъ владаецомъ и господствѣещомъ въ свои Земле Ѡггровлахїиское, ешежъ запланскими странами Ямлаш и Фьгъраши херцегъ, благоизволимъ господство ми своимъ благомъ произволенїемъ чистїимъ и свѣтлїи срьдце господства ми яко прославити и прославльшаго мѣ Бога и съ славою възнѣшаго ма Бога на прѣстолѣ свѣтою почивши прѣдѣдомъ господства ми. Сеже даровахъ господство ми съи въсѣчистнью и благошразни и прѣдопочитанїи сеже надъ въсеми чистїие даровъ настоещїи хрисовѣлъ господства ми свѣтомъ и божественомъ монастырѣ глагоми Дѣшко, идѣже ест храмъ свѣта Прѣвѣрѣженїе Господа Бога и Спаса нашѣи Їсѣс Христа, якоже да ест свѣтомъ монастырѣ више реченно метоу свѣтѣи монастырѣ зовемагъи Нѣчетоуа, идеже ест храмъ свѣтѣи велико мѣченико и повѣдоносца Геврѣгїа, съ въсѣми селами и гаваши тамо и съ воденицами и съ въсѣми имѣними [...] ¹, елика аще [...] ¹, понеже [сїе свѣта монастыр] ¹ Нѣчетѣа създавити ѡт ѡснованїа блажено почивскимъ Геврѣгїю прѣкълавомъ.

Егдеже был ест въ дѣни покойнаго Ра[дѣла воеводѣ]¹, сына Михнев воевода, въ теченіи лѣтномъ ѿзр[ѣ] [...]² придава ест их и поконила Радѣла воеводѣ, ворею вбаче ктиторомъ [...]¹ тогда от такожде крѣвѣ выше реченнаго Гергини прѣкѣлаба иже именованъ: Ивашко дворникъ и Бѣзника ключеръ със[ѣ] [сыны его]¹ Преодою, свѣтомѣ монастырѣ выше помненномѣ причисномъ или метоѣ, такоже пишетъ выше. И сице остроише се поставиша еже посылати се игѣменѣ и въсемѣ съворѣ монастыра Дѣшкаго наставникѣ [...]¹ и братію сирѣчь священно иноки и дѣпакони и старица въ свѣтїи монастырѣ Нѣчет, вбаче же мѣжа мѣдры и добродѣтели [...]¹ и достойны [...]¹ въ еже рассмотреть и вѣзирати дѣланаещи монастыри Нѣчета такоже подобаетъ, сирѣчь послѣдованїа црѣковнаа и [...]¹ послѣшанїа иже монастыра вѣноѣ трѣже и въ вѣсѣкоже лѣто от вѣтажанїе и проторѣвъ здешнеаго монастыра по сылати тамѣ въ монастыро Дѣшко двадесѣте тисѣщѣ пѣнази и оустѣва и съ ѿза[...]¹ вѣнѣ да изделати ктѣ, въ вѣкѣ.

По сихъ [...]¹ даровномъ нашемъ господствѣ вѣщестѣомъ свѣтомъ и изволенїемъ еже [...]¹ въсе мѣзыкамъ нашеѣ, ѿ[...]¹ вѣвшѣ въ [...]¹ и [...]¹ пачеже от продавшихъ сѣ и подѣ данныхъ иже въ свѣта Горѣ монастыремъ и инде [...]¹ кѣждо ихъ и [...]¹ вѣобразомъ [...]¹ ипоклоненъ быти истинствовати сѣ, зане мѣножа [...]¹ отъ нихъ ктиторѣвъ не хотѣнїе, ниже вѣденїемъ и чрезъ мытоимъ [...]¹ вѣсѣощени [...]¹ слѣдчиже сѣ.

Еже томоѣжде вѣзисканїю вѣсеи монастырѣ Нѣчетскїи коѣ падати и [...]¹ вѣзисканїе тогѣ именѣющїи сѣ ктиторѣве, сирѣчъ выше реченыхъ сынове, зѣвани вѣша прены ихъ же имена Гергїе постелникъ и братъ его, Петрѣ чѣшникъ, Ивашковъ, сыны и Преѣа слѣдѣер, Бѣзники сынѣ ихъ же, въ просивше аще оѣво вѣрѣденїемъ и хотѣнемъ ихъ придаитъ вѣстъ въ метоѣ монастырѣ сеи неповѣдѣно оѣво предъ нами и вѣсѣми старѣцы въ преторѣ нашемѣ [...]¹ же своимъ ихъ благоволенїемъ преданѣ быти монастырѣ ихъ семѣ такоже выше пишетъ.

Ико таковоѣмѣ или оустѣвленїю и вѣбичаю поставити сѣ приподанїи тогѣ икоже выше написа [...]¹ оѣво и мы ихъ свѣдѣтелствомъ изъ [...]¹ сѣ [...]¹ симъ златѣмъ печатникомъ господства нашегѣ оѣтвѣдїхѣмъ ико да истинѣ и извѣстно вѣдетъ ихъ поклоненїе сирѣчь монастырѣ ихъ Нѣчетскїи причастникъ и метоѣ подъ [...]¹ да естъ монастырѣ Дѣшкови съ вѣсѣмъ сѣлами [и гавани]¹ и винограды и [...]¹ вѣсемъ имѣнимъ и вѣнѣ[...]¹ и въ нѣшнымъ [...]¹ и стоимъ. И такоже предъ оѣ законїи сѣ отъ Дѣшкови игѣменъ такоѣвѣ [...]¹ братію въ вѣрѣмѣ послати длѣжена да естъ на вѣсѣкѣ потрѣвѣ монастырскою достоинѣ. Такожемъ игѣменъ же здешнымъ, сирѣчъ Нѣчетескїи, отъ вѣтажанїе монастырскогѣ выше реченное число пиназъ и а вѣсѣко лѣто непрѣстѣннѣ посылати длѣжоне да естъ въ монастырѣ Дѣшескїи, [...]¹ прилагаа или отъ [...]¹ кромѣ числа выше реченнагѣ къ еже быти имъ, сирѣчъ отъ

Дешком братіе въ накрома [...] и пре [...] ктитором же и нами и нашим въсѣмъ въ вѣко въспоминаніе.

Ещеже закланіе поставлѣемъ господство ми: по утшествіа господства ми, кого изберетъ Господъ Богъ выти господар и владателъ Земле Влашкоє или ут срѣдчнаго ми плода господства ми или ут сѣродника наше или по грѣсы наше или ут иноплѣменик, милостиви съ именемъ Божію ещеже да аще почитит и поновит и ѿтвердитъ сію хрисовѣда како више писъ того Господъ Богъ да га почитит и да съ хранитъ въ господствѣ его и въ бѣдѣще въ вѣцѣхъ дѣша. А ащелиже непочитит и непоновит <и> неѿтвердитъ сіе хрисовѣда господства ми, анѣ се хокетъ покѣсит и поперит и разорит и исхабит и за шевеніе вставитъ а и [...], а и болѣринъ а и [...] хокетъ выти, того да естъ трѣклетъ и анаѣема и аѿѿрисаніе ут Влѣдика Христосъ и ут тѣхъ свѣты шѣцы иже сѣтъ въ Никіенѣ и ут въсвѣтѣхъ архіиршвомъ и ерѣменіи и да иматъ чистіи със <И>ѿда и със Яріа и съ иними невѣрни иѿден, еже възъпиша на крѣвъ въ Господа Бога и Спаса нашего Іисуса Христа, възми, възми, распеніе, распеніе Его и крѣвъ Его надъ нихъ и надъ сыни его, да боудетъ въ вѣки стовою, амин.

Сеже оубо и свидетеліи поставихъ господство ми: пан Теоѿосіе велъ ванъ Кралевскіи и панъ Хриза велъ дворникъ и панъ Михо велъ логофетъ и панъ Радѣлъ велъ вистітаръ и панъ Преѿа велъ спѣтаръ и панъ Драгомиръ велъ ключеръ и панъ Соколъ велъ столникъ и панъ Радѣлъ велъ комисъ и панъ Бѣчина велъ пѣхарникъ и панъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, самъ рече господства ми.

И написахъ азъ, Соѿре логофетъ, въ настолни градѣ Трѣговицѣ, мѣсеца маю зѣ дѣни и въ лѣто 637ми.

† Іѿ Матею воевода, милостію Божією господинъ.

Іѿ Матею воеводъ <т.р.>

† Întru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitul și de Hristos iubitotul și singur stăpânitorul, Io Matei voievod, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind peste toată Țara Românească, încă și peste părțile de peste munți, al Amlașului și Făgărașului herțeg, a binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoință, cu curată și luminată inimă a domniei mele ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit și cu slavă m-a înălțat pe scaunul sfânt răposaiților strămoși ai domniei mele.

Iată am dăruit domnia mea acest preacinstit și cu frumoasă față și preaslăvitul de față hrisov al domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce să numește Dușco, unde este hramul Sfânta Schimbare la Față a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să fie sfintei mănăstiri mai su-zise metoh sfânta mănăstire ce să cheamă Nucetul, unde este hramul Sfântului marelui mucenic Gheorghie purtătorul de biruință cu toate satele și țigani și morile și cu toate agonisitele [și

veniturile câte se vor afla mici și mari, mișcătoare și nemișcătoare]³, pentru că [această sfântă mănăstire]¹ Nucetul a fost zidită din temelie de cel ce cu fericire s-a odihnit Gherghina pârçălabul.

Deci când a fost în zilele răposatului Ra[dului voievod]¹, fiul lui Mihnea voievod, curgerea anilor 71[...]² au dat și au închinat Radul voievod, însă cu voia ctitorilor [...] a celor ce s-au aflat atunci din acelaș sânge al Gherghinii pârçălab ce s-au zis mai sus, ale cărora nume sunt acestea: Ivașco vornicul și Buzinca clucer cu [fiul său]¹, Preda, sfintei mănăstiri ce s-au zis mai sus ca să fie împărțită și metoh, precum scrie mai sus. Și așa au orânduit și au așezat ca să trimită egumenul și cu tot săborul mănăstirii Dușcăi egumen [...] și frați [adică călugări, preoți]³ și diiaconi și bătrâni la sfânta mănăstire Nucet, însă bărbați înțelepți și cu fapte bune, [purători de folos și]³ vrednici, [...] ca să poarte grija și să chivernisească lucrurile și treburile mănăstirii Nucetului cum se cuvine, adică urmările bisericii [...] și poslușaniile cele de trebuință, dentru care mănăstirea [din cele din lăuntru și din cele din afară să trimită]³ în tot anul din venitul și agoniseala mănăstirii de aici acolo la mănăstirea Dușco, douăzeci de mii de bani și hotărârea și legătura aceasta afară să nu iasă, în veci.

După aceasta, [în zilele domniei noastre]³ cei de Dumnezeu dăruite cu sfatul [și cu voia cea de obște făcându-se căutare cu mare cumpăt pentru mănăstirile cele ce să află întru]³ tot pământul nostru, [iar mai vârtos pentru mănăstirile cele ce s-au orânduit și s-au închinat]³ mănăstirilor celor de la Sfântul Munte și prin alte locuri, [ca să se adevereze fieștecările dintru dânsule în ce fel și în ce chip]³ s-au supus și s-au închinat, pentru că cele [mai multe dintru dânsule, nici cu vrerea]³, nici cu știința ctitorilor, ci prin mituiri au fost închinat.

Deci s-a întâmplat și acestei mănăstiri Nucetul a cădea, [la a cărei căutare]³ pre aceia ce se numeau ctitorii acestei, adică pe fiii ctitorilor celor ce s-au zis mai sus chemându-i înaintea noastră ale cărora nume <sunt>: Gherghie postelnic și cu frate-său, Petru ceașnic, fiii lui Ivașco vornicul și Preda slugerul, fiul lui Buzinca, pe care întrebându-i de a fost această mănăstire închinată metoh cu știrea și cu voia lor, au mărturisit înaintea noastră și a tuturor bătrânilor boieri din divanul nostru, [cum că]³ cu voința lor s-a închinat mănăstirea lor acesteia, cum este mai sus-scris.

Pentru aceea dar și noi încredințându-ne prin mărturisirea lor, am întărit cu această pecete de auru a domni<i> mele, cum că cu adevărat înștiințat să fie închinăciunea lor, adică mănăstirea Nucetul să fie împărțită și metoh [...] mănăstirii Dușcăi cu toate satele [și țigani]³ și morile și [viile și, drept a zice]³, cu toate agonisirile [cele din lăuntru și cele din afară, cele mișcătoare și]³ cele stătătoare. Și iar după lege s-a hotărât ca egumenii de la Dușca să fie datori să trimită la vreme aceea frați cuvioși ca să fie vrednici spre toate treburile bisericii, adică mănăstirii. De asemenea, și egumenul de aici, adică Nuceteanul, din agoniseala mănăstirii mai sus-zise să fie dator fără schimbare a trimite în tot anul numărul banilor ce s-au zis mai sus la mănăstirea Dușcăi [...] neadăugând [ceva mai mult]³ sau luând, [fără numai]³ numărul ce s-au zis mai sus ca să fie lor, adică acelor frați de la Dușco, [de chiverniseală]³, iar ctitorilor și nouă veșnică pomenire.

Încă și blestem am pus domnia mea după petrecerea domniei mele, pe cine va alege Domnul Dumnezeu să fie domn și stăpânitor al Țării Românești sau din sângele domniei mele sau din neamul domniei mele sau din păcatele noastre din alt neam, vă rog pe voi cu numele lui Dumnezeu de veți cinsti și veți înnoi și veți întări acest hrisov cum este mai sus-scris, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui și în veacul viitor sufletul lui. Iar de nu va cinsti și nu va înnoi, nici va întări acest hrisov al domniei mele, ci se va ispiti a-l călca și a-l strica, [ori domni]³, ori boieri, [ori cine ar fi]³, acela să fie proclat și anathema și afurist de Vlădica Hristos și de cei 318 sfinți părinți de la Nicheia și de toți arhierii și egumenii și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra sângelui Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos: „luați-L, luați-L, răstigniți-L și sângele Lui asupra noastră și asupra copiilor noștri”, care este și în veacul veacurilor, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Theodosie mare ban al Craiovei și pan Hrizea mare vornic și pan Miho mare logofăt și pan Radu mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Dragomir mare clucer și pan Socol mare stolnic și pan Radu mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Și am scris eu, Soare logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna mai 17 zile și în anul 7148 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Matei voievod <m.p.>

Doussikon, M-rea Sf. Visarion.

Orig. slavon inaccesibil; redat după microfilm, degradat și greu lizibil, pus la dispoziție de Centrul Arhivei Medievale a Academiei Naționale din Atena; trad. rom. de epocă la DANIC, Ms. 457, f. 33v-35; alte trad., *ibid.*: M-rea Nucet I/2 și Muz. de Ist. și Artă al Mun. Buc., 27 654.

EDIȚII: Text rom., Filitti, *Arh. Cantacuzino*, p. 32, nr. 123; reg., Răuțescu, *Topoloveni*, p. 22-23 (cu mai 15); Căndea, *Mărturii*, vol. II, p. 660, nr. 2639; datat după nota tergală.

¹ Loc rupt și pătat în orig.

² Loc alb în orig.

³ Loc rupt și pătat; textul trad. a fost întregit după DANIC, Ms. 457, f. 33v-35.

362

1640 (7148) mai 18

† Adecă eu, Leca postelnicul, feciorul Gramei armașul, fratele Udrei logofătul, scriu și mărturisescu cu al meu zăpis pântru că m-am tocmit cu Leca postelnicul, feciorul agăi Oprei, de i-am vândut toată partea me de moșie cu rumâni

cu tot din¹ sat di Rădăcinești, cât să va alege² de preste tot hotarul, dreptu ughi 50 și rumâni, anume: Anghel cu feciorii, Tatomir cu feciorii, Oprea cu feciorii, Mirica cu feciorii, Costandin cu frate-său, Oprea. Și i-om vândut de a me bunăvoie parte me toată cât să va alege de preste tot hotarul, iar eu să nu mai aib nici o trebă de acum nainte acolo.

Și la această tocmelă, fost-au mulți boiari mărturie, anume: Cârstea căpitan, Albul clucer, Ivan postelnic i brat Mirica păharnic, Gherghe postelnic i brat Pătru păharnic i Radul logofăt, Udre logofăt.

Și am scris eu, Leca, cu mâna me.

Pis mai 18 dni, let 7148 <1640>.

DANIC, Col. Ion Ionașcu, I/53.

Orig. rom. hârtie (29 × 21).

Rez, Ionașcu, *Acte*, p. 329, nota 11.

¹ дѣлѣ.

² алече.

363

1640 (7148) mai 18

† Adecă eu, Tatul, scris-am acest al miieu zăpis, să fie de mare credință la mâna părintelui igumenului Anthim¹ de la Sfântul Gheorghe, cum să știe că i-am vândut 1 răzor de viie pre bani gata ughi 4. Și am vândut de a mea bunăvoie cu întrebăciunea a tuturor rudeniilor mele. Și am vândut cum să fie sfintei mănăstiri la Sfântul Gheorghe de moșiie neclătită. Și rozorul de viie este alătura cu viile lui Sfeti Gheorghe, lângă Ghinea croitorul. Într-aceiia, am făcut zăpisul miieu să fie de moșiie.

Și când am vândut viia au fost mulți oameni buni mărturie, anume: Dragul, unchiu mieu² i Stan vătaf i Necula i Gherghina iuzbașa, unchii miei³ și Vălcul vătaf i Avraam i Alexiie i popa Bran i vătaf Radu. Și pentru credință pus-am și pecetea.

Mai 18, 7148 <1640>.

Scrisă de un popa Gheorghe cu voiia Tatului.

DANIC, M-rea Plumbuita, IV/1.

Copie rom. modernă; altă copie BAR, A 3728, f. 64.

¹ Антим.

² миеѣ.

³ миеи.

Сеже оубо и сведетелїи поставихъ господство ми: пан Феодосїе вел бан Кралевскїи и пан Хризѣ вел дворник и пан Михо вел лугуфет и Радул великїи вистїар и Преда вел спатар и Драгомир вел ключар и Сокол вел столник и Радул вел комис и Вѣчина вел пехарник и Костандин вел постѣлник. И исправник Михо великїи лугуфет.

И написахъ азъ, Прѣвѣл лугуфет, въ настолни градъ наша Тръговице, мѣсеца маи Ѡгъ дьны, Идамлеже до нынѣ, тѣченіе лѣтѣмъ зрѣми, а ѡт Спасенїа Мира зрѣмъ.

† Іѡ Матею воевода, милостїю Божїю господинъ.

Іѡ Матею воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Bistrița, unde este hramul Adormirea preasfintei, curatei și preabinecuvântatei noastre Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioară Maria și părintelui egumen Vasilie și tuturor călugărilor câți viețuiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri Bistrița niște vecini din satul Vaideei, în județul Vâlcea. Însă vecinii încă să se știe, anume: Buicea cu fiii săi și Stan cu fiii săi și Florea cu fiii săi și Micul olarul cu fiii săi și Gherghe cu fiul lui, Radul și Mija cu fiii săi și iarăși Stan cu fiii săi și Stanciul cu fiii săi și Tudoru cu fiii săi și iarăși Stan cu fiii săi și Pârvul cu fiii săi și Nistor cu fiii săi și iarăși Stan cu fiii săi [...] ¹, pentru că acest sat Vaideei au fost toți oamenii cnezii cu ocinile lor. Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, o seamă de săteni, care au rămas nerisipiți, n-au voit să fugă, s-au vândut vecini sfintei mănăstiri Bistrița de bunăvoia lor, fără nici o silă. Iar acești oameni care sunt mai sus-zși, ei au fugit ca niște oameni răi și fugari peste munte, în Țara Ungurească, mai înainte ca sătenii, frații lor de ocină să se fi vândut vecini, și și-au lăsat ei toate dăjdiile lor pe umerii sătenilor. Domnia mea, văzând așa, le-am plătit pentru toate dăjdiile lor din cămara domniei mele, în toate rândurile, într-un an, până ce a împlinit domnia mea 120² de ughi, toți bani gata, cum știu toți boierii mari și mici și i-am dat domnia mea să fie vecini sfintei mănăstiri Bistrița, ca și alți săteni.

Întru aceasta, ei, dacă au aflat de vecinie, n-au crezut în nici un chip, ci au ridicat pără și au venit înaintea domniei mele în marele divan împreună cu egumenul Vasilie de la Bistrița și s-au plâns vecinii de mare cotropire. Domnia mea însă, știindu-i pe ei că sunt niște oameni răi și umblă cu înșelăciune ca să scape de vecinie, i-am judecat domnia mea după dreptate și după lege împreună cu părintele nostru chir vlădica Theofil al Țării Românești și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și le-am dat domnia mea din divan să fie vecini sfintei mănăstiri Bistrița, ca și alți săteni, pentru că domnia mea le-a plătit toate dăjdiile lor cu acești bani mai sus-spuși și au rămas acești vecini de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Bistrița, ca să-i fie acești vecini și cu fiii lor și cu ocinele lor de dedină și de ohabă. Și <de> nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Theodosie mare ban al Craiovei și pan Hrizea mare vornic și pan Miho mare logofăt și Radul mare vistier și Preda mare spătar și Dragomir mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Miho mare logofăt.

Și am scris eu, Pârvul logofătul, în cetatea noastră de scaun Târgoviște, luna mai a 19-a zi, însă de la Adam până acum, trecerea anilor 7148, iar de la Mântuirea Lumii 1640.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Bistrița, VIII/9.

Orig. slavon, perg. (37 × 49,5), sigiliu mijlociu timbrat.

Cu o trad. rom. din 1746; copii, *ibid.*: mss.: 201, f. 220–221; 713, f. 634–635, f. 852v–853v; SJAN Vâlcea, ms. 148, f. 136v–137.

Reg., *Tezaur vâlcean*, p. 151, nr. 408; rez., Aricescu, *Indice*, II, p. 82, nr. 2088.

¹ Loc alb în orig.

² Alia manu.

365

1640 (7148) mai 20

ЗДЕ СМЕ ЗАПИС ТАКО ДА СЕ ЗНАЕТ¹ cum au cumpărat Sebe și cu fiu-său, Tornea ocină de la Marin sin Calin stânjeni za 1 000 aspri gata, iar cu cheltuiala ei fac [...] ² aspri gata; cum să să știe denaintea a mulți oameni buni și bătrâni, anume den sat den Stăncești mărturii și aldămășari anume: Dumitru ot Stăncești i Stoica [...] ² i Negrilă sin Stoicăi i Marin ot Curtești i Radul sin Marin ot Curtești i Simtion sin Dumitru ot Stăncești i Tatul i Ilie sin Calin ot Sârbi i Dragoe ot tam i Ionașco i Clio.

Și pentru credința, ne-am pus și degetile.

Mai 20 dni 7148 <1640>.

DANIC, Ep. Buzău, XXXI/97 (nr. 3).

Copie în ocolnica satului Stăncești, din 17 nov. 1747; altă copie *ibid.*: Sf. Spiridon Vechi, XVIII/1.

¹ „Aici acest zapis, să se știe”.

² Loc alb.

† Милостією Божію, Їв Матеи Бъсъравъ воеводі и господинъ вьсои Земли Оугровлахискои, запланенскимъ страна. Дават господство ми сін повелѣній господства ми¹ sfintei și dumnezeeștii mănăstiri a domni<i>i méle de la Căldărușani², unde easte sfântul hram al marelui și slăvitului Свети Димитріе Мироточиваго 8 града Солонскъ и утеца нашемъ ерѣмена Варлаам³ și tuturor călugărilor căți vor lăcui într-acea sfântă mănăstire, ca să fie sfintei mănăstiri vinăriciul domnesc, acela⁴ de la orașul domni<i>i méle, de la Floci, cât vinărici va fi tot, pentru că acel vinărici, fost-au pre seama domnească. Iar dacă m-au miluit domnul Dumnezeu cu domnia și cu steagul Țării Rumânești, la scaunul strămoșilor domni<i>i méle, iar domnia mea, cu mila lui Dumnezeu și cu ajutorul lui Sveti Dimitrie, făcut-am domnia mea această sfântă mănăstire de la Căldărușani, din temelia ei și o am adaos domnia mea cu sate, cu moșii, întru ce ne-au fost prilejul nostru. Deci domnia mea o am adaos și cu acest vinărici domnescu, de la oraș, de la Floci, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și călugărilor de hrană și nooă pomană în véci. Iar vinăricearii care vor fi, nimini treabă să n-aibă, fără numai sfânta mănăstire.

Așijderea și după⁵ petrecerea domni<i>i méle, pre carele va alége Domnul Dumnezeu a fi domn Țării Românești încă îl rog cu numele și cu slăvitul hram al lui Sveti Dimitrie, să aibă a întări și a înnoi această carte a domni<i>i méle asemile, pre acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l înnoiască întru domnia lui și să-i fie sufletul la răpaos. Iar carele nu va cinsti, nici va înnoi ceastă carte a domni<i>i méle, pre tocmeală cum scrie mai sus, ci va călca și va sparge, acela om să fie proclat și anathema și afurisit *ѡт тни свѣти ѡтѣци иже въ Никеи и да имат част сѣю Іѣда и със Яръ на един мѣсто⁶*. Și să fie pârâș hramul la înfricoșata a doua venire a Domnului Dumnezeu, spășitorul nostru Iisus Hristos *въ вѣкъ, амин⁷*.

Сеже сведѣтелие поставлѣем господство ми: пан Оевдисіе вел бан Краилевски и Хризѣ вел ворник и Миѡ вел логофет и Радѡ вел вистиер и Преда вел спатар и Драгомир вел клѣчер и Сокол вел сполник и Радѡл вел комис и Вѡчина вел пахарник и Костандин вел постелник. И сам рече господства ми. И на черпах аз, Първѡл 8 града Бѡкрещіи⁸.

Mai 23, 1641.

Io Matei Basarab voievod.

BAR, Doc. ist., CMIV/248.

Copie rom. cu anul 1641; datat după divan.

Menț., Furtună, *Ucenicii stareșului Paisie*, p. 27.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei și a părților de peste munți. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele”.

² Къльдрoшани.

³ „Sfântul Dimitrie, Izvoditorul de Mir din Salonic și părintelui nostru, egumenul Varlaam”.

⁴ аде.

⁵ аде.

⁶ „de cei 318 sfinți părinți de la Niceea și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc”.

⁷ „În veci, amin”.

⁸ „Iată martori am pus domnia mea: pan Theodosie vel ban al Craiovei și Hrizea mare vornic și Miho mare logofăt și Radu mare vistier și Preda mare spătar și Dragomir mare clucer și Socol mare stolnic și Radu mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și încă spusa domniei mele. Și am adevărit eu, Părvul, în orașul București”.

367

1640 (7148) mai 25, București

† Adecă eu, jupâneasa Teodora, fata lu Cârstian logofet ot Căldărușani, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la cinstita mână a domnu nostru, Io Mateiu Basarab voievod, ca să se știe cum am dat eu, Teodora, sfintei mănăstiri a domnu nostru ce se cheamă Căldărușani, hram Svetii Dimitrie, toată partea mea de ocină despre mănăstire cât se va alége și cu 8 pogoane de vie, 2 pogoane sunt lucrate și 6 pogoane nelucrate, pentru că le-am dat sfintei mănăstiri cu ocină cu tot.

Și iar am dat eu, jupâneasa Teodora, sfintei mănăstiri den partea mea de ocină despre șezutul satului Căldărușanii loc de stânjeni de ocină de preste tot hotarul, pentru pomeana și pentru sufletele părinților miei și pentru sufletul meu, ca să ne fie pomeană.

Și iar am dat eu, jupâneasa Teodora, sfintei mănăstiri de la Căldărușani nește sălaşe de țigani, anume: Oprea țiganul cu țiganca lui, Stanca și cu copi<i>i lor toți¹ și Stanciul țiganul cu țiganca lui, Ștefana și cu copi<i>i loru toți¹ și Nénciul țiganul cu copi<i>i lui toți¹ și Pătru țiganul și Marin țiganul cu feciorii lui toți¹, că iar i-am dat la mănăstire de pomeană, pentru sufletul meu și al părinților miei, ca să fie sfintei mănăstiri de moșie.

Însă să se știe până voi fi eu cu suflet, să aibu a mă hrăni cu ocina despre sat și cu țigani, să fie pre mâna mea, până voi trăi, să n-aibă nimenilea treabă. Iar după ce mă voiu petrece de pre ceastă lume, după moartea mea, să fie ocina și țigani tot la sfânta mănăstire moșie în véci.

Și am pus eu, jupâneasa Teodora, și blestem, care den sângele meu și den ruda mea se va ispită a călca și a sparge pomeana mea să ia ocina și viile și țigani de la mănăstire, acela să hie anatema și afurisit de 318 sveti oteți ije sut vă Nechei și să lăcuiască cu Iuda și cu Aria la 1 locu. Și am dat și am închinat aceste moșii mănăstirii.

Fost-au mărturii boiarii divanului, anume: jupan Hriza vel vornic i Miho vel logofet i Radul vel vistiiar i Preda vel spatar i Dragomir vel cliucer i Socol vel

stolnic i Radul vel comis i Buzinca biv vel cliucer i Vucina vel peharnic i Costandin vel postelnic i Bunea vtori vistiiar i Marco logofet i Ivan vtori postelnic. Aceasta mărturisescu ca să se știe. Și pentru credința, pus-am și pecete.

I napisah az, Lepădat logofăt în București, measeța maiu 25 dni, vă leat 7148 <1640>.

Eu jupâneasa Tudora
Theodosie vel ban
Hrizea vel² dvornic
Radul vel vistiar
Μιχος λογοφετης³
Preda vel spătar
Buzinca vel biv cliucer
Socol vel stolnec
Radul vel comis
Bunea vtori vistiar
Ivan vtori postelnic Boteanul⁴.

DANIC, M-rea Căldărușani, II/10.
Orig. rom., hârtie (33 × 20), 5 sigilii inelare în fum.
Copie *ibid.*: ms. 721, f. 644.

Menț. Furtună, *Ucenicii starețului Paisie*, p. 24.

¹ Ad. interlinear.

² БѢЛ.

³ „Miho logofăt”.

⁴ Semnături autografe.

368

1640 (7148) mai 26

† Adecă eu, Stanciul și cu făméia me, Naniia din Cătunul¹ Bârsului², scris-am și mărturisim³ cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare cridință, la mâna jupânului⁴ Stroe vistiiar, cum să se știe că i-am vândut toată⁵ parte noastră de moșâi<e>, den sat den Grușăt, însă den jumătate de sat a trie parte⁶ den câmpu, den pădure, den apă, den dealul cu⁷ vinăriciul de pręste tot hotarul⁸, oricât să va afla și cu 2 rumâni, anume: Dumitru și frate-său, Crăciun, feciorii⁹ Pacăi, drept 17 000 de bani gata.

Și am vândut noi de a noastră bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașâlor¹⁰, ca să fie domnelui¹¹ și coconilor domnelui¹¹ moșâie ohabnică. Și am luat noi acești bani deplin în mâinile¹² noastre. Și încă ne-am tocmit cu domnelui¹¹

pentru o vie ce avem într-această moșâie¹³, cât o vom putea țânea noi, să fie fără vinărici. Iar, să o vom vinde într-altă parte, să fie volnic a luoea vinărici, că pământul easte al domnelui¹¹.

Și cându am vândul acestă ocină și rumâni¹⁴ ci scriu mai sus, fost-au la tocmela noastră boiari mărturie: Stanciul postelnic ot Cocorăști¹⁵ și Manolie comis ot Topoloveni, Cânda postelnic i brat ego¹⁶, Ventilă comis ot Bălotești¹⁷ i Dragomir cămăraș ot¹⁸ Rătivoiești i Ivașcu postelnic ot Rătești I Albul ot Bănești i D<r>agiul ot Mogoșani.

Și pă<n>tru adevărată credință, ne-am pos și degitele în loc¹⁹ de peciți²⁰.

I pis az, Vladul ot Țigănești, measeța mai 26 dni, leat 7147<1639>.

Eu Stanciul. Eu Naniia.

† Stanciul Cocoră<s>cul, mărturie

† Eu Cânda postelnic <ot> Bălotești

† Manoli comis

† Dragomir cămăraș

Eu Ventilă comis de Bălotești

Eu Ivaș<c>o de Rătești

Eu Albul de Bănești

Dragiul <ot> Mogoșani²¹.

BNCS, Col. Arhiva Istorică, nr. 1348.

Orig. rom., hârtie (29 × 21).

¹ Кътънол.

² Бърсѡлн.

³ мърторисим.

⁴ жѡпънолн.

⁵ толотъ.

⁶ партѣ.

⁷ ко.

⁸ хѡтарѡл.

⁹ Фечидрѣн.

¹⁰ меѡиашинѡр.

¹¹ домнелн.

¹² мѡинилѣ.

¹³ мѡшън.

¹⁴ ромънѣн.

¹⁵ Кѡкѡръц.

¹⁶ егѡ.

¹⁷ Балѡтец.

¹⁸ ѡт.

¹⁹ лѡк.

²⁰ пещиць.

²¹ Semnături autografe.

† Милостією Божією, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои Земли ѡггровлахіиское, видк великаго и прѣдобраго, стараго Їѡ Басарава воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми свѣтомѡ, божественѣи монастыр глаголемаго Кълдърѡшани, игдѣже ест храм Свѣтаго велико мѡченика Димитріе Мироточваго и въсѣм иноком, елици живѡщыхъ въ швитѣли тоє, такоже да мѡ ест свѣтѣи монастыр више пис, вчинѡ, въсахъ дел жѡпаницевѡ Ѳеѡдорев, дѣщера Кръстїанов логфет ѡт Кълдърѡшани, колико ест ѡт над свѣта монастыр више речена и със и погоане за виноградѡ код монастыре, шбаче в погоане работаетї и ѡ погоане непоработати.

И пак да ест свѣтомѡ монастырѡ, храм Свѣти Димитріе, вчинѡ ѡ Кълдърѡшани, али ѡт над седалище селѡв, ѡт дел жѡпаницев Тевѡдорев, сежени р, ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт вода и ѡт седалище селѡв ѡт посвѡдї, варе елика се хтит избрат ѡт по въсом хотарѡм.

И пак да ест свѣтомѡ монастыр Кълдърѡшанїи, храм Свѣти Димитріе, нѣкое чилѣдї за ацигани, именим: Ѳпрѣ циганѡ със ациганкам си, на име Станка и със децам си и Станчул циганѡ със ациганкам си, по име Шефана и със децам си и Нѣнчул циганѡ със сынови его и Пѣтрѡ циганѡ със сынови си и Марин циганѡ със сынови си, понеже сіа више реченна вчинѡ и сіе чилѣди за ацигани било ест жѡпаницев Ѳеѡдорев за дѣдїно ѡт родїтелїи еи, ещезе ѡт прѣжде врѣме. Я потом, къда ест бил нынѣ, въ днїе господство ми, а жѡпаница Тевѡдора, ѡна сама, за неина добраволю дал ест и поклонил сіа вчинъ и погоане за лоз и тех сіе чилѣдї за цигани, иже сѡт више речене въ свѣта монастыр Кълдърѡшанїи, храм Свѣти Димитріе, за помѣнѡ, радї дѡшѡ родїтелїем еи и радї дѡша еи, такоже да ест свѣтѣи монастыри за дѣдїнѡ и въ ѡкрѣпленїе и божественим иноком въ пицѡ, а родїтелїим жѡпаницев Тевѡдореи да ест им вечное въспоминанїе. И видѣхом господство ми и запис ѡт рѡка жителницев Тевѡдореи за помилованїе, како ест више пис, със великою клетвою и със въсїхъ волѣрїи диванѡв сведѣтелїи, написани ѡ запис.

Сего радї, дадохъ съм господство ми свѣтѣи, божественѣи монастыр зовемѡмѡ Кълдърѡшани, храм Свѣти Димитріе, таже ест ѡсновала и съзидала ѡт господства ми ѡт темелїе, такоже да мѡ ест вчинѡ и виноградї и ацигани дѣдїно и въ ѡхав. И не ѡт кождѡ непоколѣвимо, поризмо господство ми.

Ещезе и заклинанїе поставлю господство ми: по ѡшѣствїю господство ми, кого изверет Господъ Богъ въ слад наше бити господаръ и владалицѡ Земли Влашкоє, или ѡт сръдечнаго плода господство ми или ѡт сръдника нашихъ или

по грѣсехъ нашихъ или ѡт иннопламеник, да аще почтет и поновит и стврѣдит сїю книга господства ми, того Господъ Богъ да га почтет и да съ хранит въ господствѣ его и а въ вѣдещихъ вѣцехъ дѣша его. А ащелиже не почтет и не поновит и не дкрѣпит сїе книга господство ми за милованїа свѣтомѣ монастыр, анѣ ѡ поперет и разорет и за вввенїе ѡставит, того да ест трѣклет и анаѣема и адресан ѡт тїѣ свѣти ѡтци иже сѣт въ Некен и да имат част със Ъда и със Арїа и със инними невѣрнїи їудеи.

Сеже ѡво и свидѣтелїе поставлѣемъ господство ми: ждпан Оевдѡсїе вел бан Кралевскїи и ждпан Хриза вел дворник и ждпан Михо вел логофет и ждпан Радѣл вел вистїар и ждпан Преда вел спатар и ждпан Драгомир вел ключар и ждпан Сокол вел столник и ждпан Радѣл вел комис и Вѣчина вел пехарник и ждпан Костандин вел постелник. И исправникѣ, Михо великїи логофет.

И написахъ азъ, Лепѣдат логофет, въ настоли градѣ Бѣкѣрещїи, мѣсеца маю кѣ дѣни и ѡт Адама, въ лѣто „зрѣми.

† Іѡ Матею воевода, милостїю Божїю господинь.

Іѡ Матею воеводъ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Căldărușani, unde este hramul Sfântului marelui mucenic Dimitrie Izvorătorul de Mir, și tuturor călugărilor, câți viețuiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise, ocină, toată partea jupaniței Teodora, fiica lui Cârștian logofătul din Căldărușani, cât este de la sfânta mănăstire mai sus-spūsă și cu 8 pogoane de vie lângă mănăstire, însă 2 pogoane lucrate și 6 pogoane nelucrate.

Și iar să fie sfintei mănăstiri hramul Sfântului Dimitrie, ocină în Căldărușani, însă din siliștea satului, din partea jupaniței Teodora, 100 stânjeni din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul.

Și iar să fie sfintei mănăstiri Căldărușani, hramul Sfântului Dimitrie, niște sălașe de țigani, anume: Oprea țiganul cu țiganca sa, anume Stanca și cu copiii săi și Stanciul țiganul cu țiganca sa, anume Ștefana și cu copiii săi și Nenciul țiganul cu fiii lui și Pătru țiganul cu fiii săi și Marin țiganul cu fiii săi, pentru că această ocină mai sus-spūsă și aceste sălașe de țigani au fost ale jupaniței Teodora de dedină de la părinții ei, încă de mai înainte vreme. Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, jupanița Teodora, ea însăși, de bunăvoia ei a dat și a închinat această ocină și pogoane de vie și aceste sălașe de țigani, care sunt mai sus-zise la sfânta mănăstire Căldărușanii, hramul Sfântul Dimitrie, de pomană, pentru sufletul părinților ei și pentru sufletul ei, ca să fie sfintei mănăstiri de dedină și de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană, iar părinților jupaniței Teodora să le fie veșnică pomenire. Și am văzut domnia mea și zăpisul de miluire de la

mâna jupaniței Teodora, cum este scris mai sus, cu mare blestem și cu toți boierii din divan, martori, scriși în zăpis.

Pentru aceea, am dat domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Căldărușani, hramul Sfântul Dimitrie, care este întemeiată și zidită de domnia mea din temelie, ca să-i fie ocină și vii și țigani, dedină și de ohabă. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Încă și blestem pune domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege Domnul Dumnezeu în urma noastră să fie domn și stăpânitor al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau după păcatele noastre din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui iar în veacurile viitoare, sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări sfintei mănăstiri această carte de miluire a domniei mele, ci o va călca și o va strica și o va lăsa uitării, acela să fie de trei ori blestat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Miho mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Dragomir mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Miho mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna mai 26 zile și de la Adam, în anul 7148 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Căldărușani, II/11.

Orig. slavon, hârtie (43 × 28,5), sigiliu mijlociu timbrat, cusut cu mătase.

Copie, *ibid.*, ms. 721, f. 641–642. O trad. de epocă, *ibid.*, II/12; altă trad. la BAR, Doc. ist., LXXIX/133 și CMIV/11.

Trad., Erbiceanu, *Doc. ist. Bis.*, p. 280–282; rez., Furtună, *Ucenicii stareșului Paisie*, p. 24.

370

1640 (7148) mai 28

† Adecă eu, Bălan căpitanul, scris-am și mărturisesc cum au fostu vândut fii-meu, Zarosche, o fune de ocină den Săcșori popii Nancului; și i-au fost făcut și zăpis la mâna popii Nancului și eu n-am știut. Deci văzându eu zăpis de la fii-meu Zarosche căpitanul la mâna popii Nancului, deci eu încă am crezut căci că au mărturisitu ș-alți boiari, anume, Borcea vornicul de Topolovéni. Deci eu încă i-am făcut acest zăpis la mâna lui, să-i fie lui popii Nancului moșii stătătoare, lui și

feciorilor lui acea fune de ocină den Săcșori, pentru că o <au> cumpărat pre bani gata ughi 12.

Și mărturie au fost acolea: Dragomir iuzbașa ot Stoienești și Laetă ot Săcșori și Dumitru ot tam și Cârstea ot tam și Grama ceauș ot tam și Lepădat peharnic și Șărbu i Lepădat i Căzan.

Pis az, Toder snă Grami<i>, pis measeța maiu dni 28, vă leat 7148 <1640>.

Eu Bălan căpitan. Eu Grama ceauș. Eu Laetă. Dragomir iuzbașa. Eu Dumitru. Cârstea.

DANIC, Ms. 1414, f. 31.

Orig. rom, hârtie (31,5 × 22), 6 sigilii inelare în fum.

EDIȚII: Ionașcu, *Stoica Ludescu*, p. 284.

371

1640 (7148) mai 28

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domnu a toată Țara Rumânească. Dat-am cartea domniei méle sfintei și dumnezeieștii biserici a domniei méle din București și tuturor preoților de la sfânta beserică, ca să le fie un locu de prăvălie, cu prăvălie cu tot, aici în București. Pentru că această prăvălie au fost al lu Stan, unchiul Costii grămăticul. Deci la pristăvitul lui, el au lăsat cu gura lui de l-au îngropat la biserica doamnei Mariei, din zilele lui Mihail vodă și au dat această prăvălie unde s-au îngropat și el și oamenii lui, pentru pomana; și acea biserică și locul și cu alte prăvălii ale doamnei Mariei au fost închinat Bisericii Domnești.

După aceea, biserica aceia au arsu când <cu> răotățile, iar această prăvălie o au ținut Costea grămăticul, nepotul lui Stan.

Deci când au fost acum în zilele domniei méle, Costea grămăticul, el s-au pristăvit și au lăsat această prăvălie iar unde au fost, să fie pomană, cum au fost mai dennainte vreme, dată de unchiul său, Stan, și sunt scriși oamenii lor toți pre nume la sfântul jărtfenic, la biserica domniei méle. Și am văzut domniia mea și zăpisul Costii, de la moartea lui, cum scrie mai sus.

Într-aceea și domniia mea încă am dat cum să fie această prăvălie moșie sfintei biserici și preoților ajutoriu în veci, că așa easte porunca domniei méle.

Mai 28 dni, leat 7148 <1640>.

BAR., Ms. 403, f. 24v–25.

Copie rom. modernă.

Altă copie *ibid.*: ms. 907, f. 32r–v.

EDIȚII: Potra, *Doc. București*, p. 95.

† Adecă noi, megiașii de la Văcărești, anume: uncheașul Ispas și Dragomir și Stan cel bătrân i Voinea i Costea i toți megiași<i> de sat, cum să se știe că au vândut moșia Staii pentru birul¹ lui; cum că au fost fugit și au căzut birul¹ lui în spinarea no<a>stră. Și după aceea, au venit feciorul Staii, Stanciul și s-au tocmnit de a lui bunăvoie și cu frații lui cu Micul ot Bârzești și ș-au vândut partea lui stânjini den partea ce au cu<m>părat stânjini 10 și den partea Simii stânjini 7 pol. Și iar a cumpărat Micul cu frații lui și cu nepoții lui partea uncheașului Stan de <la> Fundul Morii pre 60 de stânjini, ce-i să va alége numai <la> de Fundul Morii, dreptu 300 de bani.

Și mărturii sântu: Ispas și Stanciul și mu<l>ți o<a>mini buni și bătrâni.

Și pentru credința, pusu-ne-amu și pecețili.

Și am scris eu, Stanciul diaconul ot Popeștii R[a]²dului logofătului.

Pis measeța maiu, dni 28.

Ispasu.

[...]³

BAR, Doc. ist., XI/53.

Orig. rom., hârtie (22 × 20); fără an; datat după Ispas, Stan, Voinea și Costea și după Micul din Bârzești, ce apar și în doc. din 4 aprilie 1639.

¹ верста.

² Loc pătat în orig.

³ Ilizibil.

† Cartea lui Mateiu voievod făcută popei Nancului, feciorul popei Stanciului, nepotul lui Bolovan de Sacșori, ca să-i fie lui moșie în sat în Sacșori, însă o fune de moșie den câmpu, den pădure, den apă, den șăzutul satului de peste tot hotarul, câtă se-ar¹ alége, pentru că această fune de moșie ce scrie mai sus easte a popei Nancului de moșie de stremoșie, încă den zilele altor domni bătrâni mai denainte vrême.

Și iar să fie popei Nancului moșie în Sacșori, însă o fune de moșie den câmpu, den pădure, den apă, den șăzutul satului de peste tot hotarul oricât se-aru alege, pentru că această fune de moșie ce scrie mai sus, easte cumpărată de popa Nancul de la Zarosche, feciorul lui Bălan căpitan, drept ughi 12 bani gata și cu zapis de la mâna lui de vânzare și cu multe mărturii.

DANIC, Ms. 1414, f. 50.

Copie rom., fără dată. Datat după zăpisiul dat de Bălan căpitan la 28 mai 1640, *ibid.*, f. 31.

¹ чкаp.

374

1640 (1748) mai 29

† Adică eu, Mihaiu peharnic, carile am fost ispravnic trimes de domnu nostru și cu 12 boiari, po ime: ot Mătăsești, Stan iuzbașa i Leca Meiuță ot Bucu, Nedelco ot Periați, Mihaiu ot Tătărăi, Drume i Dragul ot Ciulenița, Stănimir i Vâlcu ot Poiana, Ianu i Dragoe ot Pupezéni, Manea ot Frățilești, Tatul, scris-am zăpisiul nostru ca [s]ă fie de mare credință la mâna jupânului Danciului clucerul, cum i-am hotărît ocina de la Hărbor și o am tras în hotarul de sus lângă Trânșani, pântru că au avut la Trânșani 100 de stâneni de ocină, dăruită de Chirca vamișul unui cocon al Colții sin Danciului clucerul, cându l-au botezat, căci Colțea easte fin de moșii jupânului Chircăi, iar acea ocină o a cumpărat Chirca di la Trânșani, cu știrea a tot satul de la Trânșani.

Și am văzut noi și zăpisiul de vânzare la mâna Chircăi. Iar cându au fost acum ei au zis că nu o au vândut, ce o au zălogit și această ocină o au fost cumpărat Chirca de la dânșii, de sunt 10 ani.

Într-acéea, noi i-am întreat: au zăpisi de la Chirca? Cum au pus acea ocină zălog? Ei n-au avut, iar Chirca au adus mărturii înaintea noastră, de au mărturisit cu sufletele lor cum o au vândut. Mărturiile: ot Crăceni, Ghizdavul i Modruz i Pascu i Leuștean i Barducilă, ot Căcămeiu, Lupa ceauș.

Într-acéea, văzând noi acéste mărturii și zăpisi lor de vânzare, noi <am> tras lângă ocina dumnealui den Hărbor și o am împetrit pre dreptu, cum easte légea, ca să fie dumnealui moșii și coconilor lui. Și pântru credința pusu-ne-am și pece<ți>le.

Scris în luna mai 29 zile, vă leat 7148 <1640>.

Mihaiu peharnic. Stan iuzbașa. Meiuță. Nedélco. Manea. Tatul. Vâlcu. Mihaiu. Dragul. Drume. Dragoe. Ianu.

BAR, Doc. ist., DLVII/3.

Orig. rom., hârtie (30 × 20), 12 sigilii inelare în tuș.

Copie *ibid.*: DLVIII/4.

375

1640 (7148) mai 31, Duminica Tuturor Sfinților

† Adecă eu, egumenul Averchie, din mănăstirea de la Ciolan și cu ala<l>ți călugări, cu toți, și cu Gavril cel bătrân, nepotul lui Ciolan, scris-am acest zăpisi

470

al nostru de mare credință să fie la Episcopie la Buzeu, să știe cum ne-a<m> tocmit cu părentele episcopul Ștefan, de i-am vândutu o țigancă, anume Elina, fata Costei țiganului al Ciolanului și i-o am prețuit, dreptu aspri 10 galbini. Deci ne-au dat 2 boi, că n-au avut, deci au fost mănăstirea lipsită de vite. Și s-au aflat țiganca de adăman di-ntr-altă parte¹, deci ne-au ajunsu părintele episcopul Ștefan, cu judecată să nu ne dea nimica. Iară apoi am rugat pre² părintele să nu ne lase fără de nimica, deci ne-am tocmit de ne-au dat acei 2 boi și aspri 300.

Și când ne-am tocmit, fost-au mulți boiari și părinți mărturie: egumenul de la Banul, iermonah Righin și monah Mateiu³ și din Episcopie, Ghelasie dicheiu și Nechifor și Rafail cel bătrân i Paisie i diacon Ioan și popa Mihaiu și diacon Cost[an]din Mărăcineni, căpitanul Sava Benghiul i Lupșe vornicul i Vasilachi i Jipa coconul, ot Vernești, Jipa postelnic i Stanciul greul i Balea logofăt și Jipa logofăt ot Rătești și alți mulți oameni buni, amin.

Пис манѣ мѣсеца лѧ въ Неделе Бѣсе Свѣты, лѣ<т> зрѣми⁴.

Γυγίνος ιερομοναχος⁵

Gavril monah

Lupșă vornic

Jipa postelnic

Sava căpitan

Jipa coconul

Ἡγούμενος Ἀβέρκιος⁶.

BAR, Doc. ist., CXXIV/92.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21), 7 sigilii în tuș.

Copie la DANIC, Ms. 173, f. 599r-v.

EDIȚII: Text, Ionașcu, *Ciolanu*, p. 24–25; Potra, *Ist. țiganilor*, p. 220–221.

¹ партъ.

² прѣ.

³ Маттею.

⁴ „Scris în luna mai 31, în Duminica Tuturor Sfinților, anul 7148 <1640>”.

⁵ „Righin ieromonah”.

⁶ „Egumenul Averchie”; semnături autografe.

† Scris-am vlădicia mea cartea vlădii mele aceștii babe bătrâne, anume Anca, care au fost fâmeie Costii cel bătrân de la București de la Biserica Domnească, ca să fie-n dealul Bucureștilor răzor de vie, însă răzorul carele este dăspre Ion

croitorul și 2 boi și un cal, și o iapă cu mânzu, și 10 stupi și 3 prăvălii, partea bărbatului ei Costii grămăticul, toate câte să va alege, pentru că acest pogon de vie și dobitoace și stupi și prăvălii ce scrie mai sus, fost-au toate date și lăsate de Costea grămăticul la moartea lui, fâmeii lui, Ancăi, cu zapise dintâi și de apoi, pentru multe zestre ale Ancăi, ce i-au fost petrecut bărbatul ei, Costea grămăticul, în viața lor cu zapis din mâna lui și din viață și de la moarte cu blestem și cu multe mărturii, ca să facă ce va vrea.

Și iar să știe că au lăsat Costea grămăticul la vremea lui de moarte o prăvălie la uliță cu pivnița nepotă-său Badii și fraților lui câți l-au cinstit și l-au socotit în viața lui. Iar altă prăvălie lăsatu-o-au Costea grămăticul la moarte, să o vândă după moartea lui, să-l pomenească.

Iar altă prăvălie, fostu-o-au lăsat Stan, unchiul Costii grămăticul, de pomană la biserica doamnei Mariei din București, ca să pomenească părinții lui Stan la sfânta și dumnezeiasca liturghie și pă el și pă frații lui. Și acea biserică fost-au închinată metoh la Biserica Domnească din cetate, hramul Blagoveștenia. Iar de când <cu> răoțările, s-au stricat și s-au pustiit biserica domnei Mari<i>i, apoi au luat Costea grămăticul acea prăvălie de s-au tot hrănit cu dânsa până au murit. Iar după aceea, când au fost acum în zilele domnului nostru, Io Matei Basarab voievod, întâmplatu-s-au Costii grămăticul moarte, de au murit. Deci la moartea Costii grămăticul, el au lăsat acea prăvălie a unchiu-său Stan, la biserica Mitrei dvornicul, hramul Sfântul Gheorghie din București, pentru pomana. Iar apoi popii domnești de la Biserica Domnească, ei n-au suferit, căci au fost biserica doamnei Mari<i>i închinată metoh Bisericii Domnești, ci au rădicat pâră și au mers popii domnești înaintea divanului, de au spus cum că acea prăvălie fostu-o-a lăsat Stan, unchiul Costii, pentru pomana la biserica doamnei Mari<i>i. Într-aceea, domnul nostru Io Matei Basarab voievod, încă o au lăsat și o au dat acea prăvălie, să fie pre seama popilor domnești, iar la biserica domnească, cum au fost mai dinainte vreme lăsată de Stan, iar popii de la biserica Mitrii, treabă să nu aibă.

Și iar să știe că au lăsat Costea grămăticul la moarte popii Borcii clisiariul, 1 cal, ca să-i fie de pomană să-l pomenească la sfânta liturghie. Și au lăsat Costea grămăticul fâmeii lui, Ancăi, cele trei prăvălii care sunt mai sus-scrise, pentru zestrile ei ce s-au cheltuit.

Și dintr-aceste bucate și prăvălii și din vii, din toate câte sunt mai sus-scrise, să n-aibă nepoții Costii: Dafina și cu feciorii ei, Stan și Tudor, nici Ilina, nici o treabă, nici cu ce au dat Costea grămăticul soției lui, Ancăi, nici cu ce au dat el de pomană.

Și am văzut vlădiciia mea și zapisul Costii grămăticul la mâna Ancăi și dintâi și de apoi, făcute cu mare blestem: cum cine să va ispiti preste cuvântul lui de la moarte a-nvălui ca să ia ceva, ce pre unde au dat, acel om să fie blestemat de Vlădica Hristos și afurisit dă 318 sfinți părinți de la Nicheia, și cu mulți oameni mărturii scriși în zapise anume: din București, popa Borcea eclisiarhul și popa Stanciul și igumenul de la Sveti Ioan și popa Manta și popa Tatomir și popa Mârzea și Stoico și Florea Ilie, grămăticii domnești de la Biserica Domnească.

Iar după aceea, când au fost apoi după moartea Costii grămăticul, sculatu-s-au cu pâra nepoată-sa, Dafina, nepoată de frate Costii grămăticul și feciorii ei, Stan și Tudor, de au mers înaintea domnului nostru la divan, de s-au părât de față cu Anca, fâmeia Costii grămăticul. Și așa pâra Dafina, zicând că este ea mai volnică să ție aceste moșii ce sunt mai sus scrise decât Anca. Și pâra Dafina de zicea în divan că au făcut Anca zapisul de la moartea Costii, iar nu l-au făcut Costea.

Întru aceea, domnul nostru au căutat de au judecat pe dreptate și pre lege, împreună cu toți dregătorii domniei lui, și au nevoit măriia lui, pre Anca, fâmeia Costii, de au adus pre aceste mărturii preoți pre toți înaintea mării lui în divan în București, câte mărturii sunt scrise în zapis, de au mărturisit toți cu sufletele lor, cum au făcut zapisul Costea grămăticul la moartea lui, adevărat, și cum sunt zapise drepte. Ci au rămas Dafina cu feciorii ei de lege și de judecată denaintea domnului nostru și a divanului.

Drept aceea, au dat domnul nostru Ancăi, ca să fie volnică să-și ție prăvăliile și bucatele ce i-au lăsat bărbatul ei, Costea grămăticul, la moartea lui, cum scrie mai sus, și să aibă bună pace de către Dafina și de către feciorii ei, de nimenea val sau băntuială să nu aibă, și de către toată rudeniia Costii grămăticul, ci bună pace să aibă.

Drept aceea, după cum au lăsat mortul și după cum au judecat domnul nostru cu tot divanul, judecată dreaptă. Pre cartea domnului nostru, am făcut și vlădicia noastră această carte; cine să va mai rădica cu pâra asupra Ancăi, fâmeia Costii, unii ca aceia să fie procleți și afurisiți și anathema de vlădica Isus Hristos și de 318 sfinți părinți de la Nicheia. Așijderea și de vlădicia mea, și să aibă parte la un loc cu Iuda și cu Ariia, și pietrile și fieru să să topească, iar trupurile aceloră să nu să mai topească în veci.

De aceasta scrie vlădicia mea.

Maiu 31, leat 7148 <1640>.

Chiriță dascăl slovenesc.

BAR, Ms. 907, f. 29v–30v.

Copie rom.

Altă copie *ibid.*, ms. 403, f. 22 v–23v.

EDIȚII: Potra, *Doc. București*, p. 96–97.

† Scris-am eu, Danciul și cu toți feciorii mei, den sat, den Sămara, acesta al nostru zapis, ca să hie di mari cridință la mâna uncheșului Dumitru și fiiu-său, Ivan și la toți nepoții lui, cum să se știe că i-am vândut de a noastră bunăvoie den funea

budescă a șasea parte² den funea de ocină de preste tot³ hotariul din vie, den siliști, den câmpu, den apă, din vaduri de moară, den pomi, de preste tot hotarul cât se va alege den funea budescă. Și o-m vândut pre bani gata 3 200. Și i-o-m vândut de a no<a>stră bunăvoie.

Și au fostu la această tocmelă mulți⁴ omeni buni, anume: jupânul Gheorghea ot Pitești i Dișcul ot Râjlețul i Stoian ot tam i Negoii ot tam i Stoica ot tam i Stanciul ot Săm<a>ra i Tudor⁵ ot tam i Stoica Hardabir ot tam i Stoica ot Pitești i Vladul Noroc.

Acești noi toți am fostu la această tocmelă. Și mărturisim⁶ noi.

Pis measeța iunie 2 dni, vă leat 7148 <1640>.

Pântru cri<di>nța am pus peceți digetul.

Stanciul. Gheorghe. Stoian. Stoica. Dișcul. Negoe. Vladul Noroci. Tudoru.

Stoica pitar⁷.

I pisam Dumitru logofet.

DANIC, M-rea Trivalea, IV/7.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21), sigiliu inelar în tuș.

Copii *ibid.*: ms. 371, f. 25 și 477, f. 44.

¹ тоцій.

² партѣ.

³ товт.

⁴ мѣлціи.

⁵ Тѣдѣр.

⁶ мѣртѣрѣм.

⁷ Semnătură autografă.

378

1640 (7148) iunie 2, București

Zde megiașii judicători ai lu Lazar cu făméia lui Stana, fata Stoicăi Vătășăscul ot Căzânești și ai unchiu-său Fulgăi cu fraț<i>i ot Orești, po ime: ot Glina, Turturea peharnic i Vladul i ot Bobești, Dumitru i Șerban i Radul i Vlădilă iuzbașa, ca să caute acești megiași și să adevéze pentru niște ocină de la Ciurnic; fostu-o-au închinat Fulga cu fraț<i>i Lecăi postelnicul ca să să răscumpere de rumânie, au fost-o-au vândut Deva, sora Fulgăi, muma Stanii, soacra lu Lazar, pre bani gata, Lecăi postelnicul? Însă cum vor afla acești megiași, cu ale lor suflete. Zioa la Sveti Petru a săptămâna.

И исправник, вел портар.

Пис Дмитръ в Бѣкѣреціи, юніе в дѣни, въ лѣт 7148¹.

† Іу Матен вшегда, милостию Божию господинь.

BAR, Doc. ist., CD/233.
Orig. rom., hârtie (20 × 15), sigiliu mijlociu în chinovar.
Alt orig., *ibid.*, CD/234.
Copii *ibid.*: CD/235; Muz. Porțile de Fier, Ms. 11, f. 19 (cu iulie 2).

EDIȚII: Grecianu, *Genealogiile*, I, p. 276; menț., Giurescu, *Stud. de ist. socială*, p. 273, nota 1.

¹ „Și ispravnic vel portar. A scris Dumitru în București, iunie 2 zile în anul 7148 <1640>”.

379

1640 (7148) iunie 2, București

† Милостію Божією, Їѡ Матен Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми cestui poslușnicu al sfintei mănăstiri Târnovul ot București, anume Ștefan sin Stan, ca să fie volnic cu această carte a domni<i>i mele de să-și ție a lui parte de moșie toată din satul Gorgănești, ot sud Elhov, însă de preste tot satul a șaptea parte de preste tot hotarul, vericât să va alege, pentru că această moșie ce s-au scris mai sus easte a lui Ștefan de cumpărătoare de la Cernica dvornicul, vărul Sârbului. Apoi au fost această ocină de moșie cum am văzut domni<i>ia mea și zapisul Cernichii dvornicul la mâna lui Ștefan și tot au ținut-o cu bună pace până când au fost acum, în zilele domni<i>i mele. Iar domni<i>ia mea am dat și am miluit pre slugile¹ domni<i>i mele, Zorze i Stanciul aprozi, cu tot satul Gănești, pentru că megiași satului au fost fugiți de la moșiile lor și birul nu și l-au plătit. Deci acest om, Ștefan, dac-au simțit că țin slugile domni<i>i mele ce să scriu mai sus și partea lui de moșie, aceiași au venit înaintea domni<i>i mele în divanul cel mare de s-au jeluit și au spus cum de când easte el, tot slujaște sfintei mănăstiri Târnovul și bir cu acești oameni niciodată nu au dat și cum easte iertat de toți domn<i>i cum și au mărturisit singur părintele nostru Arsenie arhimandritu și am văzut domni<i>ia mea și cartea Radului vodă și a fiu-său, Alexandru vodă și iar a lui Alexandru vodă Iliiaș și a lui Leon vodă și cartea domni<i>i mele.

Derept aceea și domnia mea văzând cum este iertat de atâta vreme și cum nu au avut nici o treabă cu acei săteni, numai este un cumpărător, milostivindu-m-am singur domni<i>ia mea de i-am dat partea lui de moșie, a șaptea parte din sat, partea Sârbului toată să și-o ție el cu bună pace, să-i fie moșie lui și copiilor lui. Și au iertat și slugile domni<i>i mele ce să scriu mai sus, ca să nu mai aibă nimenilea treabă cu moșiia lui în veci, numai să aibă a fi pre lângă mănăstire, cum și mai înainte, iar de alde nimenilea bântuială să nu aibă.

Și blestem am pus domni<i>ia mea: cine va sparge și va călca această carte a domni<i>i mele, acela să fie proclēt și anathema și afurisit.

Pis București, iunie 2 dni, vă leat 7148 <1640>.

¹ ca8ra.

380

1640 (7148) iunie 4

Petre vtori clucer vinde lui Bunea vtori vistier doi copii de țigan, cu 30 ughi. Mărturii: Ghenea slujer, Loiz slujer, Dumitru logofăt, Stroe vistier. Scrie Gheorghe logofăt.

DANIC, Fișele g-ral Năsturel.
Rez.

381

1640 (7148) iunie 5

† Adecă eu, Costandin împreună cu făméia mea, Negrita den Săséni, scriu și mărturisescu cu acesta al meu zăpis, să fie de mare credință la sfânta monastire Bradul ot Nișcov, unde easte hram **Свети Димитрие Мироточиваго**¹, cum să se știe că i-am vândut doao pogoane și o cedvârte și jumătate de vie lucrute și cu locul sterpu, cu casa până în drum și cu un stânjăn de ocină din cap în cap și cu vasele, drept 8 000 de bani gata, ca să hie sfintei monastire moșie ohabnică². Și acéste vii ce sunt mai sus-zise, fost-au lu Costandin de cumpărătoare de la megiiși moșnénii din Săséni de la Dragoe și de la Barbul mai denainte vréme. Iar când au fost acum, eu Costandin și cu făméia mea vândutu-le-am de a mea bunăvoie fără de nici o silă și cu știrea tuturor megiișilor din sus și din jos, și dinprejurul [locul]³ui. Și acești bani ce sunt mai sus-scriși, da[tu]-i-au jupan Radul vel comis, de au c[umpărat acés]³te vii sfintei monastiri, să hi[e] călugărilor de hrană și dumn[ealui de p]³omeană.

Și când se-au cumpărat acéste vii, fost-au mulți oameni b[uni mărt]urie, anume: egumenul Neofit de la Menedic și egumenul Dan[iil]³ ot Izvorani și popa Mihai ot Buzău i ot Puținei, Lupșă vornic i ot Vernești, Jipa postelnic i ot Câr[lomănești]³, Gherghe comis i ot Băiești, Necula i ot Săséni, Dragoe i Barbul i Stan Țapul i Radul Neței și alții carii nu sunt scriși aicea. Și pentru credința pusu-ne-am pecețile și numele.

I pis Balea logofăt ot Chiojdu.
Pis iunie dni, leat 7148 <1640>.

Costandin i Negrita.
Lupșă dvornic
Jipa postelnic
Gherghe comis
Popa Mihaiu
Barbul
Dragoe
Stan Țapul
Az Balea logofăt
Radul Nețel⁴.

DANIC, M-rea Bradul, Hanul Greci și Codreni, III/11.
Orig. rom., hârtie (31,5 × 22), rupt, 5 sigilii inelare în fum.

¹ „Sfântul Dimitrie Izvoditorul de Mir”.

² 8хавникъ.

³ Loc rupt în orig.

⁴ Semnături autografe.

382

1640 (7148) iunie 5, București

† Милостію Божію, Їѡ Матею воеводї и господинь въсое Земле ѡггровлахїиское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, покойнааго Їѡ Басарабъ воевода. Дават господство ми сїю повѣленїе господства ми Манев и със братїем си, Радѹл и Гонца, сынови Станчюлѡв Бѡческѡл и съ нихъ сыновїи, елицем Богъ даст, такоже да мо ест ѡчинѡ въ село ѡ Кръсани, въ сѡдство Ёлѡѡв, али ѡт ѡчина мецїешаскѡ ѡт дел Владев, сежени ѡ и дел Пѣтровъ въсаѡ, елика се ѡтит избрат, ѡт дол ѡчинѡ и дел Владев, дѣщира Пѣтрѡв, въсаѡ, елика се ѡтит избрат, ѡт дол ѡчинѡ и дел Кѣрстїанїе, сестра Братѡлѡв, сежени бї, пак ѡт дол ѡчинѡ и дел Мѡшѡв, дещера Данѡв, сежени кѡ. И пак да ест Манев и Радѹлов и Гонцев ѡчинѡ ѡ Кръсани, али ѡт ѡжа стѣлпенѣскѡ, дел Бѡнев ѡт Брѣнеци, сежени ѡ, ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт вода и ѡт седалеци селѡв ѡт посѡде, варїи елика се ѡтит избрат ѡт по въсом ѡтарѡм, понеже ест покѡпил Манѣ и Радѹл и Гонца сїе више речени ѡчинѡ, ещїже ѡт прѣжде врѣме, ѡт над сїи више речени имените людїе ѡт на въсїѡ, како ест више пис, за рѣѡ¹ със запис и със сведетели написанїе ѡ запис, на имѡ: ѡт Красани, Драгїе и Митрѣ и Станчюл и Бѡда и банѡл Мїѡна и Стан Згѣрѣятѡл и Коман ѡлѡѡфет и Крстѡ.

И пак да ест Манев и Радулъв и Гонцев, сынови Станчулов Бѣческѣл, вчинѣ 8 Крещици, али дел вел Тоадерев, сежени ѿ, вт полю и вт шѣмѣ и вт вода и вт седалище селов и вт по вѣсом хотаром², понеже ест покѣпил Манѣ и Радул и Гонца сѣи више речени сежени за вчинѣ вт над вел Тоадер вт Прибоани, за „вх“ аспри готови.

И пак да ест Манев и Радулъв и Гонцев вчинѣ 8 Крещици вт дел Манчулов, сежени кѣ, вт по вѣсом хотаром, понеже ест покѣпил Манѣ и Радул и Гонца теизи сежени за вчинѣ вт над Манчул вт Прибоани, за „ат“ аспри готови³, при дѣни Алиѣандрѣ воеводѣ, сынѣ Радѣла воеводѣ, със запис и със сведетіліе написаніе 8 запис, на име: вт Крещици, Стан и Дѣка и Довре, сынѣ Радѣлов Харалѣ и попа Сѣбрѣжѣе и Пѣика юзбаша и Стан, сынѣ Млѣхнев банѣл и Довре Парна и вт Прибоане, Бадѣ и Млѣхнѣ и вт Бовеціі, Пѣдѣре, синѣ Лѣцев.

И пак да ест Ириминов вчинѣ 8 Крѣсани, дел Нѣголов [сеж]⁴ени вѣ, вт по вѣсом хотаром, понеже ест покѣпил Иримин вт над Нѣгол. И пак покѣпил Иримин вт дел⁵ Пѣтр[ѣв]⁴, сежени д. И пак покѣпил Иримин вт дел стѣлпенѣскѣ, с[ежен]⁴и иѣ, за т аспри готови.

И продадоше сѣи виш[е речени име]⁴ните людіе нише вчине, вни за негов довровою и с[ѣс]⁴ ѣзнаніе вѣсам мегіашом вт гор, из дол и вт вк[рѣс]⁴то мѣсто. И видѣхом господство ми и книга Алиѣандрѣ воеводѣ, сынѣ Радѣл воеводѣ, над сѣе вчине вт когда вист теченіе лѣтом „зрѣл“, съгнила и порѣшина и исхабила за вода.

[С]⁴его радѣ, господство ми ешиже съм понѣвихом и втврѣдихом и над сѣю книга господства ми, како ест бил и вт прѣжде врѣме и дал съм господство ми Манев и Радѣлов и Гонцев, іакоже да мо ест вчинѣ, дѣдѣни и вѣ вѣхав сыновіи и вѣнком и прѣвѣчитом. И не вт кождо непоколѣвимо, порезим господства ми.

Сеже ѣво сведетіліе поставѣим господство ми: жѣпан Тевдѣсіе вел бан Кралевскіе и жѣпан Хриза вел дворник и жѣпан Млѣх вел лѣгѣфет и жѣпан Радѣл вел вистітар и жѣпан Преда вел спатар и пан Драгомир вел [к]⁴лючар и пан Сокол вел столник и Радѣл вел комис и Вѣчина вел пѣхарник и Костандин вел постелник. И исправник, Млѣх вел лѣгѣфет.

И написах азѣ, Нѣгое граматик, вѣ настолни градѣ Бѣкрещици, мѣсеца юніе ѣ дѣни и вт Ядама, вѣ лѣт „зрѣли“.

† Іѣ Матею вшевѣда, милостію Божію господинѣ.

Іѣ Матею воеводѣ <m.p.>

ѣдрище Нѣстѣрел втори логофет <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă

domnia mea această poruncă a domniei mele lui Manea și cu frații săi, Radul și Gonțea, fiii lui Stanciul Bucescul și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor ocină în sat în Crăsani, în județul Ilfov, însă din ocina megieșească din partea Vladei, 8 stânjani și toată partea lui Pătru, câtă se va alege, din ocina de jos și toată partea Vladei, fiica lui Pătru, cât se va alege, din ocina de jos și partea Cârștianeii, sora lui Bratul, 12 stânjani, iar din ocina de jos și partea Mușei, fiica lui Dan, 24 stânjani. Și iar să-i fie lui Manea și lui Radul și lui Gonțea ocină în Crăsani, însă din funia stâlpenească, partea lui Bunea din Brănești, 9 stânjani, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Manea și Radul și Gonțea aceste ocine mai suszise, încă de mai înainte vreme, de la toți acești numiți oameni mai susziși, cum este mai sus-scris, pentru 5 600¹ <aspri gata> cu zapis și cu martori scriși în zapis, anume: din Crăsani, Draghie și Mitrea și Stanciul și Buda și banul Mihnea și Stan Zgârâiatul și Coman logofăt și Cârștea.

Și iar să-i fie lui Manea și lui Radul și lui Gonțea, fiii lui Stanciul Bucescul, ocină în Crețești, însă partea lui Toader cel mare, 50 stânjani, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și de peste tot hotarul², pentru că au cumpărat Manea și Radul și Gonțea acești stânjani de ocină mai sus-spuși de la Toader cel mare din Priboieni, pentru 2 600 aspri gata.

Și iar să-i fie lui Manea și lui Radul și lui Gonțea ocină în Crețești din partea lui Manciul, 25 stânjani, de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat Manea și Radul și Gonțea acești stânjani de ocină de la Manciul din Priboieni, pentru 1 300 aspri gata³, în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, cu zapis și cu martori scriși în zapis, anume: din Crețești, Stan și Duca și Dobre, fiul lui Radul Harapul și popa Obrejie și Puica iuzbașa și Stan, fiul lui Mihnea banul și Dobre Parnea și din Priboieni, Badea și Mihnea și din Bobești, Pădure, fiul lui Lețea.

Și iar să-i fie lui Irimin ocină în Crăsani, partea lui Neagul, 12 stânjani, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Irimin de la Neagul. Și iar a cumpărat Irimin din partea⁵ lui Pătru, 4 stânjani. Și iar a cumpărat Irimin din partea stâlpenească, 18 [stânjani]⁴, pentru 300 aspri gata.

Și au vândut acești [mai susziși]⁴, numiți oameni ocinile lor, ei de bunăvoia lor și [cu]⁴ știrea tuturor megieșilor din sus, din jos și din jurul locului. Și am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, pe aceste ocine de când a fost trecerea anilor 7134, putrezită și distrusă și stricată de apă.

Pentru aceasta, domnia mea încă am înnoit și am întărit și cu această carte a domniei mele, cum a fost și de mai înainte vreme și am dat domnia mea lui Manea și lui Radul și lui Gonțea, ca să le fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților; Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Miho mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și pan Dragomir mare clucer și pan Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Miho mare logofăt.

Și am scris eu, Neagoe grămăticul, în cetatea de scaun București, luna iunie 5 zile și de la Adam, în anul 7148 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Udriște Năsturel al doilea logofăt <m.p.>

DANIC, M-rea Cernica, III/12.

Orig. slavon, hârtie (41,5 × 28), rupt la îndoituri, sigiliu mijlociu timbrat.

O trad. rom., *ibid.*, III/13 (cu luna decembrie).

¹ Lecțiune incertă; pătat în orig.

² Pasajul: „*вчинѣ 8 Крещени ... ѡт по вѣсом хотаром*”, încercuit cu chinovar în orig.

³ Pasajul: „*ѡт дѣл Манчюлѡв ... за ѡт аспри готови*”, încercuit cu chinovar în orig.

⁴ Loc rupt în orig.

⁵ Ad interlinear.

383

1640 (7148) iunie 10

† Scris-am noi, satul Negoieștii, anume: Caldașin i Stan dărăbanțul i Stanciul Ciomâc i Picul i Vladul Mățul i Diciulu i Vlad i Ursul Znop i Mate<i></i> i Muste i Pătru a Lupului, Ilie a lu Epure i Simion i Filip i Stiriian Greculu i Stanciul Munteanul i Stan al <lui> Țigan i Stan Gadâr, scris-am acesta al nostru zapis la mâna dumnetale, postelnice Stancio! Să știi dumneata că vendem vie ce<a> părăsită a l<ui> Simion, ce easte pântre viile dumnetale. [Și]¹ vindem viia, și această vie nu au fost numai a lu Simeon, ci au fost și cu a văru-său Barbul, însă răzore 3. Și această vie s-au vândut pântru birul, însă prețul bani 1 600, iar dumneta să ne dai bani pre Simion și pre Caldașin și pre Opre.

Iar noi, satul Negoieștii, de nu-ț va place, postelnice Stanciul, acest zapis, îț vom face alt zapis și mai bun. Și acesta zapis să fie la mâna dumnetale.

Și pentru credința, ne-am pus și picețile.

Pis measeța iunie dni 10, vă leat 7148 <1640>.

Pis eu, popa Lupul.

Popa Lupul².

DANIC, M-rea Polovragi, IX/2.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 20).

EDIȚII: Text, Ghibănescu, *Surete*, VI, p. 29–30.

¹ Loc rupt în orig.

² Semnătură autografă.

прикествовал със ница. Въ том, Преда, брат Маріев, соціи человекъ безъ сынови, ѿн не ѿбидѣ се сът за сестрамъ са, Маріа, анѣ ихъ ест дал Преда ѿт дѣла емѣ за ѿчинѣ ѿ за сежени и ѿстал его ѿ за сежени, такоже да ѿдетъ Маріевъ въ мѣсто за преку и за помѣнѣ, занеже дрѣги сыны нѣст имал.

А потомъ, слѣдѣ господство ми, Гювка къпитан, сынѣ Дмитрев, ѿн ест бил покѣпилъ теизи ѿ за сежени више речени ѿт надъ теткамъ си, Маріа и ѿт мѣжа еи, Шандрѣ, по новци готови наю ѿт прежде врѣме. Таже, нынѣ, теѣ сѣи више речени ѿ болѣри, Дмитрѣ Дѣдескѣ вистѣар и Сима вистѣар, ѿни ест сътворилъ сѣа ѿ за сежени, иже сът више писани, кѣрама да дрѣжитъ единого по кѣ за сежени, такоже да ест имъ за дѣдѣнѣ, понеже сице сѣдилъ тези ѿ болѣри. И съмирише се ѿни за добраволѣ имъ како по многа прѣхъ въ ниѣни да не ѿдетъ. И видѣхомъ господство ми и книга ѿвемъ две болѣри више речени за сѣжденіе ѿт рѣкѣми ихъ, како ест више пис.

Сего радѣ, дадохъ съмъ господство ми жѣпаницевъ Раден и сестрамъ си, Маріевъ и Стоикѣвъ и Радѣловъ и жѣпаницевъ Дмитрев, такоже да имъ ест сѣа ѿ за сежени за ѿчинѣ ѣ Котрѣчѣни, ѿчинѣ дѣдѣно и въ ѿхѣвѣ, сыновомъ и вѣнкомъ и прѣвѣнѣчетомъ. И не ѿт кождо непоколѣвимо, поризмо господство ми.

Сеже оубо и сведетеліи поставѣемъ господство ми: жѣпанъ Ѧевдѣсіе великѣи банъ Кралевскѣи и жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ Миѣо велъ логофетъ и жѣпанъ Радѣла велъ вистѣаръ и жѣпанъ Преда велъ спатаръ и Драгомиръ велъ ключаръ и Соколъ велъ столникъ и Радѣла велъ комисъ и Вѣчина велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Миѣо велъ логѣфетъ.

И написахомъ азѣ, Лепѣдатъ логѣфетъ, въ настолни града Бѣкѣреци, мѣсеца юніе ѣ дѣни и ѿтъ Адама до селѣ, текѣщимъ лѣтомъ, въ лѣто ѣрми.

† Іѣ Матею ѿвевѣда, милостію Божію господинѣ.

Іѣ Матею воеводѣ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupănesei Rada, soția lui Stoia [...]¹ și surorii sale, Maria, jupâneasa lui Șandrea și nepoatei sale, Stoicăi și nepotului său, Radul din Văcărești și jupănesei Dumitra, surorile lui Preda din Cotroceni și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în sat în Cotroceni, în județul Ilfov, însă din partea fratelui său, Sin, 100 de stânjeni de ocină din câmp și din pădure și din apă și din vie și din mori și din siliștea satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus-spusă, 100 de stânjeni, a fost a lui Preda de dedină de la părinții lui, încă de mai înainte vreme. Și Preda, el fii din trupul lui n-a avut. Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, după moartea lui Preda, iar jupâneasa Rada și Maria și Stoica și Radul, ei au avut

pără înaintea domniei mele cu jupâneasa Dumitra, mama lui Ghioca căpitanul, pentru partea de ocină din Cotroceni a lui Preda și au venit înaintea domniei mele în divanul cel mare de s-au pârât de față. Și așa pără Dumitra, cum să ție numai ea singură partea fratelui său, Preda, 100 de stânjeni și n-a vrut să dea nimic și celorlalte surori ale lui Preda, care sunt mai sus-spuse.

Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea din divan, între ei, doi boieri, anume: Dumitru Dudescul fost mare vistier și jupan Sima fost al doilea vistier, ca să cerceteze și să-i judece cum va fi după dreptate. Astfel, întru aceasta, acești 2 boieri mai sus-spuse, ei au socotit în tot chipul și au adeverit cu sufletele lor foarte bine că aceste mai sus-spuse jupănese, surorile lui Preda, sunt toate dintr-un sânge și văzând că fiii n-au rămas nici unul de la Preda, așa au judecat acești 2 boieri cu sufletele lor ca să împartă frățește la toate surorile lui Preda acești 100 de stânjeni, care sunt mai sus-scriși. Astfel, s-a cuvenit fiecăruia câte 20 de stânjeni de pretutindeni și de peste tot hotarul, însă să se știe: să țină Rada 20 de stânjeni și Maria 20 <de stânjeni> și Stoica 20 <de stânjeni> și Radul 20 de stânjeni și Dumitra, alți 20 de stânjeni, care fac peste tot 100 de stânjeni, cum este mai sus-scris, pentru că au fost în partea lui Preda mai de demult 150 de stânjeni de ocină. Astfel, 50 de stânjeni îi dăduse Preda surorii sale Maria, pentru că celelalte surori fuseseră toate înzestrate cu averi de părinții lor, iar pe Maria nu o înzestraseră cu nimic. Întru aceea, Preda, fratele Mariei, fiind om fără fii, el nu s-a îndurat de sora sa, Maria, ci i-a dat Preda din partea lui de ocină 50 de stânjeni și i-au rămas lui 100 de stânjeni, ca să-i fie Mariei în loc de zestre și de pomană, pentru că alți fii n-a avut.

Iar după aceea, sluga domniei mele, Ghioca căpitanul, fiul Dumitrei, el a cumpărat acești 50 de stânjeni mai sus-spuse de la mătușa sa, Maria și de la bărbatul ei, Șandrea, pe bani gata de mai înainte vreme. Astfel, acum, acești mai sus-ziși 2 boieri, Dumitru Dudescul vistierul și Sima vistier, ei au făcut curama acești 100 de stânjeni care sunt mai sus-scriși, ca să ție fiecare câte 20 de stânjeni, ca să le fie de dedină, pentru că așa au judecat acești 2 boieri. Și s-au împăcat ei de bunăvoia lor ca mai multă pără între ei să nu fie. Și am văzut domnia mea și cartea de judecată a acestor doi boieri mai sus-ziși, de la mâinile lor, cum este mai sus-scris.

Pentru aceasta, am dat domnia mea jupănesei Rada și surorilor sale, Maria și Stoica și Radul și jupănesei Dumitra ca să le fie lor acești 100 de stânjeni de ocină la Cotroceni, ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Miho mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și Dragomir mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Miho mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna iunie 10 zile și de la Adam până acum, trecerea anilor, în anul 7148 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Cotroceni, I/15.

Orig. slavon, hârtie (43 × 28,5), sigiliu mijlociu timbrat.

Cu o trad. de epocă; copie *ibid.*, ms. 692, f. 9v–10.

Reg., Ionescu, G.M., *Ist. Cotrocenilor*, p. 6.

¹ Loc alb în orig.

² чрез.

385

1640 (7148) <iunie> 10, București

Adecă noi, 12 boieri hotarnici, anume: ot Sulimanul, Răzvan căpitan i Ivan ot Berilești, Șteful postelnic i ot Părcești, Neculcea i ot Sărulești, Dobre logofăt i ot Scovârdeni, Iancul i Balotă i ot Piscuri, Hera logofăt i ot Sasul, Necula i ot [...] ¹ i ot Poiană, popa Necula, scriem și mărturisim cu această a noastră carte, ca să știe de mare credință la mâna jupan Radului vel comis și jupânesii lui Sofiicăi, ca să știe cum ne-au luat hotarneci pre răvașe domnești dinnaintea mări-*i* sale domnului nostru, Io Mateiu Basarab voievod, din divan împreună cu Mitrea vel șefar i Datco Robul ca să căutăm și să hotărâm și să alegem ocina jupânului Radului comis și a jupânesii lui Sofiicăi den Stănimirul de Sus și din Stănimirul den Mijloc ce să chiamă Oați în sud Ilfov. Care ocină le este de cumpărătoare de la feciorii Neculii sluger, de la Ionașco postelnicul și de la Șarban cu bani gata, drept ughi 143, să o alegem și să o împietrim de către Mitrea șefarul i Datco Robul.

Deci într-aceea, daca n-am strânsu toți împreună și cu om domnescu hotarnec, Borcea dvornec ot Topoloveni, noi într-alt chip n-am putut hotărî, ce am strânsu mulți oameni buni și bătrâni megiiși den jos și din sus și nu s-au putut afla nimenile să știi să ne spuie semnele și hotarăle, căci că s-au fost arat ocina și s-au stricat; ce am socotit cu voia lor și am dat Mitrei șefarul și lui Datco Robul ocină pre ce au zis ei cu gurile lor, însă în lat stânjâni 360 ocina, ce să chiamă Căcănău, din matca Vinetii până în pietrile care le-am pus noi, den piatră în piatră tot așa că i se mai îngusta ocina ca și a Radului comis, iar noi pentru pacea i-am dat tot într-un chip, den cap până în cap. Iar în jurul ocinii mergi-le ocina din lacul Neculii den piatră în piatră până în ocina Scovârdenilor în drum, den matca Vânetii spre ocina Radului comis, ce să chiamă Oați. Ce am împietrit noi pren 9 locuri câte 360 stânjâni, iar în patru locure la pietri pre unde s-au mai lățit ocina între niște coturi, însă în

câmpul de sus într-un loc și în câmpul de jos în trei locuri, dat-am Mitrii șăfarul i Datco Robul iar cu voia lor și ce-au zis ei, câte 400 de stânjâni tocma.

Și așa au luat ei, cu bunăvoia a lor, pre semne cum scrie mai sus. Iar ailaltă ocină toată câtă au rămas dintr-aceste pietri și semne care le-am pus noi den Stănimirul de Sus și din Stănimirul din Mijloc ce să chiamă Oați, până în hotarale și semnile care s-au fost hotărât Necula sluger cu 12 boieri hotarnici în zilile lui Simeon voievod de către megiaș<i> din Stănimirul de Sus, de către popa Dobre cu frații lui de ocină, din cap până-n cap, rămas-au toată a fi pre seama jupânului Radului comis și a jupânesii lui Soficăi, den pietri în pietri.

Iar semnele în lungul ocinii den drumul Gostilii din puțul clucerului pre semne în jos până în ocina Scovâardenilor aleasă și înpietrită de toate părțile, ca să nu mai fie de acum înnainte clătită și amestecată, pentru că așa am ales și am pus pietre și semne pre tocmeală, cum scrie mai sus și cum au fost și în voia lor ca să le fie ocinile alese și izbrănite și gâlceavă la mijlocu lor să nu mai aibă.

Și am văzut și cartea lui Simion vodă de hotărnicie la mâna Radului comis și i-am dat și răvașile domnești. Și am făcut și această carte a noastră ca să fie stătătoare și cu pace lor și coconilor în veci și să-și facă și cărți domnești de cumpărătoare și de hotărnicii pre această tocmeală ce scrie mai sus. Aceasta am scris ca să să știe.

Și pentru mai adevărată credință, ne-am pus și peceteile mai jos și iscăliturile.

Am scris, Dumitru logofătul în București, luna [iunie]² 10 zile și de la Adam, vă leat 7148 <1640>.

Șteful postelnic. Fiera. Borcea vătaf. Neculcea. Dobre logofăt. Iancul. Iovan. Iancul. Balotă. Hiera logofăt. Necula.

DANIC, Ms. 256, f. 351v–352.

Copie rom.

¹ Loc alb.

² Luna completată după întărirea domnească din 25 iunie 1640, ca fiind anterioară.

386

1640 (7148) iunie 14

Noi, satul Bordești, scris-am aceasta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mâna Chirei căpitan, cum că i-am vândut niște moșie, anume pre Râmna, de izvorul lui Țacăl până la hotarul Căndeștilor, în giosul apei și den pădure până în lacul cel de lângă drum. Și am vândut-o de a noastră bunăvoie, de nimene siliți, ca să fie lui și feciorilor lui moșăe neclintită. Iar cine vor mai întorce, să fie trăclet și proklet de trei sute opt<s>prăzăci, de opt sute noăzeci și opt ije vă Nechei și să fie și închinați, cine va întorce la domnie ughi 150.

Și au dat Chira căpitan bani 1 300 cu aldămaș cu tot. Și vânzătorii, anume: din Bordești, Coman al Florii i Bobelcă i Corțuiu i Neagoe i Robul i Matheiu, ginere lui Gog, Radul sin Dumitru, Ioan.

Și au fost de pre de laturi alți megiiși, oamenii ot Martinești, Petco i brat Stoica i brat Tanasii ot tam, ot Dragosloveni, Iliie i Simeon i Pavel sin Grosului, Stoica sin Marin ot tam, Stan sin Voico, Stanciul Înfrântul, Neacșul ot Tăulești, Stan ot Vârteșcoiu, ginere Simei, Barbul dogarul ot Dragosloveni, Voicoț ot Tăchești, Luca ot Dragosloveni.

Pis measeța iunie 14 dnia vă leat 7148 <1640>.

Pis postelnicul Sima ot Dragosloveni.

DANIC, Col. Doc. Muntenești, CVIII/40 (nr. 1).

Copie rom.; alte copii la BAR, Doc. ist., DXXXVIII/34 (cu luna iulie) și DXXXIX/48.

387

1640 (7148) iunie 14

† Adecă noi, 6 boiari, cari sântem luați de Lazăr și Fuga, den divan pri răvașă domnești, anume: Vlădilă iuzbașa și Turturea păharnicul și Vladu ot Glina i Dumitru ot Bobești i Șarban ot tam i Radul ot Săcuiani, că să căutăm și să adevărăm, cu ale noastre suflete, de ocina vătășască de la Orești¹ ot Săcuiani; avut-au Fuga vro treabă au ba, de o au dat Lecăi spatarul?

Deci noi am umblat și am căutat pri urmă și am aflat cu sufletele noastre, pri diriptate, cum n-au avut nimic treabă Fuga cu această ocină, ce s-au fost sculat de au mirsu la Leca spatarul ș-au tocmit această ocină deript 12 000 di bani și i-au fost dat atunce 6 000 di bani. Iar pintru alte 6 000 di bani, au făcut Fuga tocmeală cu Leca spatarul, di l-au iertat di rumânie cu frații lui. Iar acea ocină easte a Stanei, făméia lu Lazăr, di la tată-său, Stoica Vătășăscul, moșie diriaptă, aleasă și înpietrită.

Deci și noi aciști boiari, ci sântim scriși mai sus, dăm această ocină cu sufletele noastre, să o ție Stana cu Lazăr, cu bună pace de-acum înainte, iar oamenii Lecăi, carii vor fi, să să apuce di Fuga, căci n-au avut nici o treabă cu acea moșie. Aceasta scriem cu sufletele noastre, să se crează.

Pis az, Sava logofet, measeța iunie 14 dni, vă leat 7148<160>.

Vlădilă iuzbașa

Turture

Udrea armaș¹

Vladu

Dumitru

Șarban

Radul².

BAR, Doc. ist., CD/236.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21), 6 sigilii inelare în fum

Copii *ibid.*: CD/237 din 1732 și Muz. Regiunii Porților de Fier, ms. 11, f. 20.

EDIȚII: Text, Grecianu, *Genealogiile*, I, p. 276; menț., Giurescu, *Stud. de ist. socială*, p. 273, nota 1.

¹ Barat.

² Semnături autografe.

388

1640 (7148) iunie 14

Nicolae, Datco, Nedelco și alții vând lui Neagoe postelnic, Gheorghe spătar și lui Moise spătar ocina lor din Mogoșești, 172 stânjeni.

BAR, Doc. ist., CCCLXXXIII/63.

Rez.

389

1640 (7148) iunie 15

† Monah Ioan Bârsescul scris-am acesta al meu zăpis, ca să fie de credință la mâna părintelui Melentie egumenul, cum să știe că i-am vândut o vie de la Bunești, cu pomi în capul viii, și den sus și den jos, dreptu bani 4 000. Și ne-am tocmnit noi amândoi de bunăvoie a noastră, cu știrea megiașilor dimprejurul locului. Dici dintr-acești bani mi-au dat părintele Melentie trei boi tineri, drept bani 1 500, și o vacă cu lapte, drept bani 350. Alalți bani nu mi i-au dat, ce-am tocmnit să mi-i dea toți până la anul, să umple acéle 4 000 de bani. Iar de nu mi-i va da, eu să fiu volnic să-i dau boii și vaca înapoi și să-mi ții viia.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari mărturie, anume: Mitrea slujer din Mihăiești, Ișțfan stolnicul din Căinești și Franța din Păușești și Matei logofăt di Cacova și mulți omeni buni.

Și pântru mare credința, am pus și pecéte și am iscălit.

Pis meseața iunie 15 dni, vă leat 7148 <1640>.

Monah Ioan¹.

Eu Tudor logofăt ot Doba

Vladul postelnic ot Bârsești².

DANIC, M-rea Govora, XVII/7.
Orig. rom., hârtie (30 × 20,5); rupt, cusut pe alt suport, sigiliu inelar în tuș.
Copii *ibid.*: mss. 234, f. 300; 447 f. 384 și 463, f. 124v.

¹ Иодан.

² Semnături autografe.

390

1640 (7148) iunie 15

† Милостією Божією, Їу Матен Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сію повѣленію господства ми lu Lazăr și Stanei, ca să fie volnici cu această carte a dumnie méle de să ție toată ocina vătășască ot Săcuieni¹, care ocină s-au fost făcut Fuga stăpân acei moșii și au fostu vândut-o Lecăi spătarul. Iar Lazar și fămeia lui, Stana, văzându-și ei moșia lor împresurând-o alții și vânzând-o Lecăi spătarul, venit-au în divan naintea dumni<i>i méle, Lazaru și cu Fuga. Di cei<a> domni<i>ia <mea> i-am judecat și le-am dat 6 boieri, pre răvașă domnești, ca se caute și să adevereză cu sufletele lor, a cui este moșia: a lu Lazar, au Fugăi?

Di cei<a>, acește 6 boieri au adevărat cum este moșia a lu Lazaru și a Stanii, fămii lui Lazaru, însă a Stanei di la tată-seu, Stoica Vătășescul, iar Fuga n-au avut nici o treabă cu ace moșii. Și am văzut dumniia mea și cartea acelor 6 boieri de adevăratură.

Într-aceea și dumniia mea am făcut această carte lu Lazăr și făme<i>i lui Stanii, ca se-și ții această ocină ce easte mai sus-zisă, cu bună pace, și să fii lor moșie ohabnică, iar Leca spătarul să-și ia banii de undi i-au dat, că așa este învățetura dumni<i>i méle.

Исправник, сам риче господства ми.

Пис Прида лугуфет ут градѸ БѸкѸреци, мѸсеца юніе еѸ дни, лѸт 7148².

† Їу Матею воевода, милостію Божію господинъ.

Їу Матею воеводъ <m.p.>

BAR, Doc. ist., CD/239.

Orig. rom., hârtie (30 × 21), sigiliu mijlociu timbrat.

Copii *ibid.*: CD/240 și Muz. Regiunii Porților de Fier, Ms. 11, f. 21.

¹ СѸкѸеніи.

² „A scris Preda logofătul din cetatea București, luna iunie 15 zile, anul 7148 <1640>”.

† Adecă noi, 12 boiari, anume: den Stănțești, Ghinea postelnic i ot Cozléci, Iorgache vornic i ot Târșor, Sima vătaf i ot Cocorăști, Stanciul postelnic i Necula postelnic i ot Negoiești, Antonie postelnic i ot Păulești, Mogoș iuzbașa i ot Călinești, Vasilache i ot Mănești, Barbul postelnic i ot Stănțești, Costandin al Ștefului i ot Ghierghița, Baico i Negre, carii am fost luați pre răvașă domnești de jupânul Hrizea vel dvornic și au fost și boiaren trimes de măriia sa, de domnu nostru, hotarnec, jupan Cernat vel portariu, ca să căutăm și să hotărâm toate satele pre unde va avea și sat cu rumâni și ocină stearpă și vii și mori, tot pre unde ce va avea. Deci noi, acești boiari ce sântem mai sus-scriși, ne-am strânsu toți depreună și am mersu la sat la Bălțați și am strânsu toți moșneanii satului și toți cumpărătorii și ș-au scos toți cine-ș cărțile și am ales tuturor cine câte părți au avut. Cetit-am și cărțile dumnealui jupan Hrizei vel dvornic și am întreat și vânzătorii carii i-au vândut dumnealui ocină în Bălțații de Jos, toți pre rând. Și cum au scris în cărți, așa au mărturisit și vânzătorii cu gura lor. Și așa au mărturisit naintea noastră și moșneanii satului.

Deci noi, acești boiari, am tras ocina den cap până în cap, cum easte légea și unde se-au venit partea dumnealui vornicului, veri în câmpu, veri în vii, veri în siliștea satului, veri în vadure de moară, veri în pădure, noi am pus sémne. Și am strânsu toți moșteanii satului și i-am întreat că dumnealui vornicul au purtat hotarnecii? Iar moșteanii să picnească cum easte legea, de care parte le va fi voia. Deci ei, toți sătenii au grăit naintea noastră cum dumnealui vornicul n-are în Bălțații de Sus nici o cumpărătoare, că easte o ocină aleasă și hotărâtă de către Bălțații de Jos, iar toate cumpărătorile dumnealui au fost în hotarul de jos și den jos l-au dat pre dumnealui. Derept acéea, văzând noi că-și iau moșténii den sus și pre dumnealui pre vorniculu-l dau den jos, noi am pus pietri cum easte légea și cum au fost cu dreptul.

După acéea, sculatu-ne-am noi, toți boiarii, carii sântem mai sus-scriși, de am căzut la dumnealui cu mare rugăciune de au iertat den partea dumnealui stânjini de ocină 40, ca să-i fie dumnealui pomeană.

Deci noi am împietrit ocina. Și au ajunsu dumnealui cu hotarul de au călcat întâi viia jupâneasei Mariii și viia Stoicăi logofătul de Titiu și viia lu Drăghici cel mic și viia dumnealui carea i-au fost de cumpărătoare de la Calfa Radul și altă vie a dumnealui carea i-au fost de cumpărătoare de la Stanciul Baloe de Brăgărești și viia lu Dragomir și viia lu Dragomir cel mare și au trecut hotarul pren viia lu Lazar. Deci, unde au ajunsu hotarul pre dreptate, noi am pus pietri cum easte obiceiul den veac și le-au plăcut tuturor. Și au făcut megiiășii tocmeală denaintea noastră de au dat megiiășii carii au rămas den sus neajunși cu hotarul, au dat celor călcați vii pentru vii și ocină pentru ocină și se-au împăcat de bunăvoia lor. Și au făcut și zapis de la mâna lor la mâna dumnealui vornicului și la mâna noastră cu mare

prinsoare cum de va mai scorni cineva vreodată pâră sau va scoate niscare cărți, să nu să crează. Și să fie închinați domni<i>i ughi 100.

Și după ce am tocmit și am așăzat ocina, căruia ce i se-au venit să ție, alesu-se-au dumnealui vornicului să ție jumătate de sat. Fost-au mai mult de jumătate cu 40 de stânjini, ce deaca ne-au rugat dumnealui de au iertat acei 40 de stânjini, rămas-au la dumnealui ocină curată jumătate de sat de preste tot hotarul, den hotar până în hotar, den apa Praovei până în matca Roșioarei, den ppiatră în ppiatră cum am ales noi, den câmpu și den pădure și den apă cu vad de moară, cu viile câte scriu mai sus, ca să-i fie dumnealui moșie ohabnecă.

Și mărturii au fost la această hotărnicie, anume: ot Stănțești, Șteful star și Radul armașul și den Târșor, Tudor și den București, popa Ivan de la Sveti Nicolae și den Câmpina, Gherghe postelnic sin Udriște paharnic i Calotă postelnic sin Petrican i ot Curiac, Apostul vătaf i Calotă postelnic sin Palalogăi logofet i Mihalcea logofet zet Cătăniță ot Bălțați i ot Călinești, Miriță i Comino i Dediul Bucureșteanul i Panga zet aga Ghica i Leca sin Dédiul vătaf i Ghica vnuc Dédiul vătaf.

Și am scris eu, Manole logofetul.

Și pentru credința, ne-am pus și pecețile și iscăliturile.

Pis iunie 16, vă leat 7148 <1640>.

Eu Cernat vel portar

Az Sima vataf

Iorgache vornic

Sima vătah

Stanciul postelnic

† Necula postelnic

† Antonie postelnic

† Mogoș iuzbașa za roși ot Păulești

† Eu Vasilachi

Barbul postelnic

Eu Costandin

Εγὼ Στεφάν¹

Θεοδὸρον ἀποκρησαρί²

Εγὼ Παρηπος Ποτρίλημος³

Baico

Negre

Radul armaș

Eu popa Ivan

Eu Leca sinu Dediul vătah

Eu Calotă

Eu Gherghe senu Udrește

Eu Oprina

Vladul Mândăul

Dédiul bucureștean
Stoica logofet ot Târșor⁴.

DANIC, A.N., LX/22.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21), 22 de sigilii inelare în tuș.

¹ „Eu Ștefan”.

² „Teodor cu mâna mea”, repetat.

³ „Eu Paripa Potrilimos”.

⁴ Semnături autografe.

392

1640 (7148) iunie 17

Jupan Hrizea vel dvornic i jupan Cernat vel portariu scris-am cartea noastră lui Iordache vornicul de Cozléci, ca să fie volnic cu cartea noastră să-și ție un vad de moară ce easte în Dohtana, care vad au fost al lu Cozléci vornicul.

Pentru că au avut Iordache vornicul pâra naintea noastră cu Pană de Brebu că a fost făcut Pană o moară în vadul lu Iordache vornicul și i-au zis să nu o facă; el o au făcut.

Deci deacă au venit naintea noastră, noi am judecat și am dat lu Pană lége 2 oameni buni den sat den Brebu, anume Neagul și Mihăilă, ca să jure cum n-au fost acel vad al lu Cozléci vornicul. Deci, acei oameni n-au putut jura ce au mărturisit ei cu sufletul lor cum au fost acel vad al lu Cozléci vornicul, ce au rămas Pană de lége. Derept acéea, am dat cartea noastră lu Iordachi vornicul, ca să-și ție vadul¹ să-i fie moșie.

Și la această judecată, tâmplatu-se-au mulți boiari, anume: ot Stănțești, Ghinea postelnic și Șteful star i snă ego, Costandin i ot Târșor, Sima vătaf i Tudor i ot Cocorăști, Stanciul postelnic i Necula postelnic i ot Negoiești, Antonie postelnic i ot Stănțești, Radu armașul, ot Călinești, Vasilache, ot Păulești, Mogoș iuzbașa, ot Gherghița, Baico i Negre, ot Cămpina, Gherghe snă Udriște i Calotă snă Petrican i popa Dumitru, ot Curiiac, Apostol vătaf i Calotă postelnic sin Palalogăi logofăt.

Și am scris eu, Manole logofăt, iunie 17, vă leat 7148 <1640>.

Hrizea vel dvornic

Cernat vel portar

Stanciul postelnic

Sima vătaf

Eu Necula postelnic

Eu Antonie postelnic

† Eu Costandin

Mogoș iuzbașa za roș<i>i> ot Păulești

Radulo armaş
Παρηπας ποστειλικος μαρτιρω²
† Θεοδορος Σταματι³
† Baico
† Negre⁴.

BAR, Doc. ist., CCXCIX/177.
Orig. rom., hârtie (30 × 21), 15 sigilii inelare în tuş.

¹ ΜΑΔΔΛ.

² „Paripa postelnic, martor”.

³ „Theodor Stamati”.

⁴ Semnături autografe.

393

1640 (7148) iunie 18

† Adecă noi, 12 boiari carii sântem luați de jupan Hrizea vel dvornic pre răvașă domnești, anume: ot Stănțești, Ghinea postelnic i ot Cozléci, Iorgache vornic, ot Târșor, Sima vătaf, ot Cocorăști, Stanciul postelnic i Necula postelnic i ot Negoiești, Antonie postelnic i ot Păulești, Mogoș iuzbașa i ot Călinești, Vasilache i ot Mănești, Barbul postelnic i ot Stănțești, Costandin al Ștefului i ot Ghierghița, Baico i Negre.

Și au fost trimes măriia sa domnu nostru și boiaren credincios, hotarnec, jupan Cernat vel portar¹ ca să căutăm să-i hotărâm toate satele pre unde va avea și sate cu rumâni și ocină stearpă și vii și mori, tot pre unde va avea.

Deci noi acești boiari carii sântem mai sus-scriși, strânsu-ne-am toți împreună și am venit la sat la Dălbănești și am chiebat toți moșneanii satului și am cetit și cărțile dumnealui vornicului Hrizei. Și se-au aflat cumpărătoare a dumnealui, întâi de la Iane vistiariul Psira stânjini 66 și cu 4 roate de mori care ocină au fost hotărâtă și împietrită de cătră alalți megiași.

Și iar au fost cumpărat de la Ianu vistiariul stânjini 40 den Dălbănești, carii au fost nealeși de către megiași.

Și iar au fost cumpărat jupan Hrizea vel dvornic de la moștenii satului den Dălbănești, stânjini 40, să ia despre Dălbănești, stânjini 10 și despre Preotești, stânjini 30. Și au avut dumnealui în sat în Dălbănești 5 rumâni cumpărați cu toate părțile lor de ocină; venitu-se-au și rumânilor stânjini 50. Mai fost-au cumpărat jupan Hrizea vel dvornic și de la Radul armașul, stânjini 50. Deci noi, acești boiari am căutat pre direptate și am aflat cum au avut jupânul Hrizea vel dvornic ocină cumpărată de amândoa părțile și despre Dălbănești și despre Preotești, ce au luat funea de cap și am măsurat ocina întâi despre Dălbănești. Venitu-se-au în partea

dumnealui vornicului în siliștea Dălbăneștilor pre lângă Prahova în funitura dentâi, stânjini 150, la a dooa funitură stânjini 150, la a treia funitură stânjini 150, la a patra funitură în drumul Brașovénilor, la Gorgan, la Pietrosul cel Mic, stânjini 155, la a cincea trăsură în drumul Secărenilor, stânjini 150, lungul ocinei mérge den Praova până în Gorgănelul Réntei.

Și o am lipit la cei 66 de stânjini împietriți și am luat pietrele de la mijloc și o am împietrit toată deoparte, cum easte légea și obiceiul den veac. Trecut-am și despre Preotești și am tras ocina pre lângă iazul morilor: venitu-se-au dumnealui jupan Hrizei vel dvornic în funitura dentâiu în siliștea Preoteștilor, stânjini 150, la a doaoa trăsură, stânjini 80, la a treia trăsură, stânjini 80, la a patra trăsură, stânjini 65. Venit-au hotarul până la puț, în cornul grajdului Neculei vistiariul. Iar în lungu, până în Prăoviță, au rămas neîmpietrită, să ție împreună carele cum are ocină, însă să ție vornicul stânjini 120 și megiiășii stânjini 190. Și după ce am ales căruia ce i se-au venit, noi am întrebat megiiășii să-și ia ei întâi den cătruo le va fi voia.

Deci ei au pohtit de ș-au luat den jos și au dat pre dumnealui pre jupan Hrizea vel dvornic den sus și am împietrit ocina cum easte légea, iar despre Dălbănești din cătro o am împietrit întâi, lipit-am pre vornicul cu ocina ceastă ce am împietrit pre urmă lângă cea împietrită mai demult de la Iane vistiariul de se-au făcut preste toată ocina partea vornicului, câtă easte împietrită, stânjini 216, și se-au venit megiiășilor den jos stânjini 190. Și la voială, când se-au voit megiiășii cu dumnealui cu vornicul, așa se-au prinsu denaintea jupânului Cernat vel portar și denaintea noastră a 12 boiari: cum, de vor scorni vreodinioară niscare pâra sau vor scoate niscare cărți sau de nu le va plăcea hotarul, acelea cărți să nu să crează, să fie minciunoase și ei să fie de mare rușine și să fie închinați domni<i>i ughi 100.

Și la această hotărnicie fost-au și boiari mărturie, anume: ot Stăncești, Șteful star și den Târșor, Tudor i ot Călinești, Comino, ot Tătulești, Calotă postelnic sinu Vintilă vătaf, ot Călinești, Leca sinu Dédiul vătaf i Ghina vnuc Dédiul vătaf, ot Bălțați, Oprina sinu Stoica al Iovei, ot Stăncești, Radul vtori armaș i ot București, popa Ivan de la bisérecă lu Sveti Nicolae i ot Dălbănești, Neagoe i Dobrin i Prodea i Radul i Stoica i Nan ot Dărmănești, Vâlcul star. Și pentru credința, ne-am pus pecețile și iscăliturile. Și cine den noi n-am avut peceți ne-am pus dégetele.

Și am scris eu, Manole logofătul, measeța iunie 18, vă leat 7148 <1640>.

Cernat vel portar

Iorgache vornic

Sima vătaf

† Eu Stanciul postelnic

Eu Necula postelnic

Eu Antonie postelnic

Παρηπας ποστελνικός μαρτίρω²

Barbul postelnic

† Mogoș iuzbașa za roș<i>i

† Eu Costandin

† Baico
† Eu Negre
Eu Comino
Eu Oprina
Radul armaș
Vâlcul ot Dărmăniști
Leca sin³ Dediul vătaf
Ghica o<t> Călinești⁴.
Neagoe.
Radul.
Stoica.
Nan.
Dobrin.
Prodea.

Muz. de Ist. și Artă al Mun. Buc., nr. 13 731.
Orig. rom., hârtie (21 × 30), 15 sigilii inelare în tuș.
Copie *ibid.*: ms. 1 354, f. 50v–54 (cu luna iulie).

Rez., Ștefănescu, *Catalog*, p. 151, nr. 35.

¹ постелник.

² „Paipa, postelnic martor”.

³ снм.

⁴ КВАНМЕЦІЙ; semnături autografe.

394

1640 (7148) iunie 18, cireșar, Pitești

Adică să să știe cum au vendutu¹ Șerban, feciorul lu Todie ot Moșaiie, o² săliște de la biserica ce<a> bătrână <la> Sămara, cum să să știe că o-u vendutu jupânul Ivan ot Pitești dă a lui bunăvoia în bani gata, ughi 2 pol³, să fie lui moșia și feciorilor lui.

Și au fostu mulți oameni⁴ mărtu<r>i: dă Sămara, Dragomir ot tam i Danciul i Stanciul i Oprîș ot Moșaiia, Once ot tam, Stanciul Tălabă i Radul, ot Săpata, Vitan. Și s-au făcut acestu zapis în casa ceiușului Vlaicul ot Pităști⁵.

Și am scris eu, grămăticul Dragomir ot Bumbuiani. Pântru credința, am pus degetele.

Meseța cirișar în 18 zile, vă leat 7148 <1640>.

Dragomir i Danciul. Stanciul. Oprîș. Once. Stanciul. Ceuș Vlaicul. Dragomiru. Radul. Vitanu.

DANIC, M-rea Trivalea, IV/8.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 21).
Copii *ibid.*: mss. 371, f. 25v și 477, f. 45.

¹ Ad. supra.

² Post *o*, scris *șume*, barat.

³ Pasajul: „ughî 2 pol” corectat peste „2 galbeni”.

⁴ ольни.

⁵ Питьци.

395

1640 (7148) iunie 18, Târgoviște

† Милостією Божією, Їѡ Матен Басарава воевода и господинъ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми călugărilor de la sfânta mănăstire de la [J]¹dreala ce easte metoh Jdreala la Xenof<on>, ca să hie [v]olnici cu ceastă carte a domni<i>i méle să aducă sârbi decindea la Jdreala, oameni fără dajde, să facă slobozie și să fie pre lângă sfânta mănăstire de ajutor, iar de cătră domnia mea să fie în pace de bir, de taler și de miare cu [ce]¹ară și de găleată cu fân și de toate mâncăturile și de mertice și de podvoade, nimic val să nu aibă. Pentru că m-am [mi]lostivit domnia mea de i-am iertat pentru sfânta mănăstire ce scrie mai sus, numai să aibă a darea ajutor ce va trebui la sfânta mănăstire și ce vor da călugării învățătură, iar de altele să se odihnească cu bună pace în [fa]¹ța domni<i>i méle.

Dereptu aceea și voi, birari și voi, tălerași și voi, toate slugile domni<i>i méle încă să vă feriți de acei sârbi, nimic să nu-i bântuiți cum scrie mai sus, că cine-i va bântui preste ceastă carte a domni<i>i méle mare certare va avea, că așa easte învățatura domni<i>i méle.

Инако да не ест. И исправник, сам рекох господства ми.

Из Тръговище дати се, юніе иѣ-гв дъние, лѣт 7148³.

† Їѡ Матен вшеввда, милостію Божію господинъ.

Їѡ Матею воеводъ <m.p.>

DANIC, M-rea Roaba și Jitia, II/3.
Orig. rom., hârtie (29,5 × 21), rupt, sigiliu inelar mic în chinovar.

¹ Loc rupt în orig.

² Ad. ulterior alia manu.

³ „În Târgoviște s-a dat, iunie a 18-a zi, leat 7148” <1640>.

† Zde cletovții ai Albului den Becéni, sud Buzău, po ime: ot Odobéni, Lefter i Iane logofătul i Giurgiu i ot Bănțești, Nastasie i Datco al Burducii i ot Mărăcinéni, Sava lu Avram i ot Vârbocéni, Mușat i ot Dămiiani, Stan Samuraștră i ot Plășcoi, Radul i ot Cernătești, Dragomir Lémnererele i Pascul i ot Băiești, Dragomir, ca să caute să jure Albul de cătră egumenul Neofit de la mănăstirea Menedicul, hram Sveti Nicolae, cum n-au ținut mănăstirea den moșul Albului den partea furcească a treia parte. Că așa se-au plânsu egumenul Neofit: cum au ținut mănăstirea de preste toată ocina satului Becénii a treia parte. Și iar să caute să adevéze și pentru ocina de la Poieni, să vază: ține mănăstirea Menedicul den partea furcească a treia parte, au nu ține? Însă cum voru afla cu sufletele lor. Și zioa la Uspenie Bogorodițe. Și să jure aici la divan.

I ispravnic Necula vtorii portar.

Пис Лепѣдат логофет 8 Бѣкѣрещи, мѣсеца юніе 19 дѣни, въ лѣт 7148¹.

† Іw Матею ввевѣда, милостію Божію господинь.

DANIC, Ep. Buzău, XXXVII/5.

Orig. rom., hârtie (21,5 × 14,5), sigiliu mijlociu în chinovar. Dublet, *ibid.*, XXXVII/6.

Copii *ibid.*: ms. 172, f. 293v–294 și la BAR, Doc. ist., MDCXLIV, f. 19v (nr. 20).

¹ „A scris Lepădat logofătul în București, luna iunie 19 zile, în anul 7148 <1640>”.

Mărturie a megieșilor bătrâni din satul Călinești, prin care arată că, pă când s-au făcut hotărnicia cu 12 boieri părții de moșie din Călinești a vornicului Hrizea, s-au ales și partea lui Vasilache dintr-aceea ocină stânjeni 35 și din partea Cozmei a patra parte, du peste toată ocina, din hotar până în hotar.

DANIC, Fond Cantacuzino I. C., II/29 (nr. 8).

Rez.

† Adecă eu, Arminca și cu fiie-meă, Mușă, scris-am acesta zăpis al nostru să fie de mare credință la mâna părintelui igumenului Thanasie de la Sveata Troiță,

cum să știe că i-am vândut un loc ce-m avut pre lângă locul mănăstirii din Târgoviște. Și¹ acestu loc l-am cumpărat noi² de la Dumitru cojocariul, drept ughi 5, iar noi l-am datu părintelui Thanasie drept bani gata 700. Iar pântru 300 de bani, i-am lăsat să-i³ fie pomeană pân<tru> Mâina, pântru căci au fost locul Mâinei, ginere-meu.

Și la tocmeala noastră au fost: părintele popa Isar și Iftemie, sluga vel dvornic și Filip cumnătă-său i Stoica, sluga vel dvornic i Gligorie, sluga vel dvornic i Vasilii moldoveanul. Și pântru credința, ne-a<m> pus și dégitele.

Pis Dumitrașco logofet ot Târgoviște.

Pis iunie 21 dni, vă leat 7148 <1640>.

Eu Arminca.

Eu Mușa.

DANIC, M-rea Radu Vodă, XVI/21.

Orig. rom., hârtie (31 × 21,5).

Menț., Hașdeu, *Etymologicum Magnum*, p. 390.

¹ шє.

² ное.

³ сьє.

399

1640 (7148) iunie 21

† Eu, Radul armașul, scres-am acesta al meu zapis la mâna frate-meu Predei, cum să știe că i-am vândut moșea mea de la Gorgănașe, dreptu 15 ughi. Și i-am vândut de a mia bunăvoie.

Și mărtureia: Stepan ot Drăgoiești și Stanciul Tornei ot Uiești și Dan cezmar.

Și am scris eu, Radul armașul. Pis meseța iunie, 21 dne, vă leat 7148 <1640>.

Radul armașul

Stepan ot Cârsteinești

Dan

Stanciul¹.

Și s-au tâmplat și Datco iuzbașa la tocmeală.

Muz. Ist. și Arh. Prahova, nr. 133.

Orig. rom., hârtie (16 × 21,4).

EDIȚII: Text, Simache, *Creșterea domeniilor*, p. 126, menț. idem, *Fulga*, p. 22.

¹ Semnături autografe.

Adecă eu, Răzmiriță ot Căndești¹, <s>cris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna lu Negoită peharnicul i Gherghe spătarul, Moisi spătarul, cum să știe că am vândut o roată de moară deplin despre uscat, în vadul Cotoiului, den partea proșcănească dreptu aspri 1 000 gata, în Gârla Căndeștilor. Și am vândut de a noastră bunăvoie, fără nici o silă, să le fie lor de moșie, feciorilor.

Și cându o am vândut noi, fost-au mulți megiiși, anume: Stan i Albul i Alexie i Nedelco i Bratul i Vlad i Balotă. Și pentru mare credința, pusu-né-am și dégetele.

Pis measeța iunie 21 dni, vă leat 7148 <1640>.

Răzmiriță. Stan. Albul. Alexie. Nedelco. Bratul. Balotă. Vlad.

BAR, Doc. ist., CXCVI/80.
Orig. rom., hârtie (16 × 22).

¹ „Ot Căndești”, ad interlinear.

† Eu, Stepan de Drăgoiești și¹ cu jupâneasa mea, Dobra și¹ cu feciori mei, câți² mi-au dat Dumnezeu, scres-am acesta al meu zapis la mâna postelnicului Predei, sene Bratul comisul, cum să se știe că i-am vândut un loc den afară de curte, den beserecă în sus până în grădena lu Stoian, drept 170 de bani³. Și¹ m-am tocmitu de a mea bunăvoea.

Și¹ am pus și¹ mărtureia: Stancel Tomei ot Uiești⁴ și¹ Apostul sen Neagoe ot Uiești și¹ Stoian sen Stancel ot Uiești⁴.

Și¹ pentru credența, mi-am pus și¹ pecétea.

Și¹ Dan cezmar.

Și¹ am scres eu, Radul armaș, cu mâna mea.

Pes measeța iunie 21 dne, vă leat 7148 <1640>.

Stepan.

Stancel.

Dan⁵

Eu Radul armaș⁵.

DANIC, A.N., CLXXIV/10.
Orig. rom., hârtie (29,5 × 20,5), 2 sigilii inelare în fum.

¹ ше.

² къце.

³ БАНЕ; cuvintele: „drept 170 de bane”, ad interliniar.

⁴ ОУѢЩЕ.

⁵ Semnături autografe.

† Adecă noi, toți megiașii den sat, den Drajna și den Stănești, anume: popa Văsiu și Petrea și Mihnea și Stan derăbanțul și Negoita și Odor și Stan al Ifloroaie și Voicea și Nanciul și Oancea și Borcea și Tatul și Pătru și Ion și feciorii Birăi și Lupul și Aldea și Radul Mircei și den Stănești, Ursea și Ratea și Radul și Cioban și Dumitru și Neagoe și Stanciul și Jica și Șarban și Mușa și Rusia și Mălaia, cu toți frații noștri de ocină, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru, să fie de mare credință la cinstită mâna dumnealui jupân Hrize vel dvornic, cum să știe că au luat dumnealui 12 boiari hotarnici denaintea mări<i> sale domnu nostru, anume: den Bădeani, Barbul iuzbașa și den Cislău, Dragul logofăt și den Cepture, Grama pitar i ot Boziiani, Calotă postelnicul i ot Fițești, Călin i Vlaicul i ot Măniia, Coadă vatah i ot Teișani, Bratocea i Vintilă i ot Starcheojde, Drăgoi logofăt i ot Chiojdu ot Bâsca, Stoica al Scurtului i ot Băsceani, Stoica Mărgineanul. Și au fost și boiaren trimes de măria sa de domnu nostru credincios, hotarnec, jupan Cernat vel portariu.

Deci dumnealor au venit aici la sat, la Stănești și la Drajna, și ne-am strânsu și noi toți și i-am purtat pre hotar și am ales partea dumnealui vornicului de cătră noi preste toate cumpărătorile și i-au făcut dumnealui pre dreptate să ție de preste tot hotarul Drajnei și al Stăneștilor 20 de părți și noi toți megiașii 26 de părți, cum scrie și în cartea boiariilor hotarnici.

Deci, deaca am ales cui ce i s-au căzut să ție, noi toți megiașii ne-am sculat de am picnit, de ne-am luat noao den sus ocina cu siliștea Stăneștilor și am dat pre dumnealui den jos și cu siliștea Drajnei. Și preste apă iar am luat noi întâi den sus și am dat pre vornciul den jos și ne-au rămas den vârhu în jos spre Turburea pădure neîmpărțită să o ținem depreună cine cum ținem ocină. Și despre Stănești, iar au rămas pădure neîmpărțită, iar să o ținem neîmpărțită, însă dumnealui vornicul să ție 20 de părți și noi toți 26. Iar alaltă ocină, pre unde am arătat noi și cum au aflat cei 12 boiari pre dreptate, o au împietrit cum easte legea și am rămas noi toți în Stănești, cu tot hotarul nostru, cum sântem împietriți, și dumnealui vornicul cu toți rumâni dumnealui, în sat în Drajna, cu tot hotarul, cum easte împietrit.

Trimes-au dumnealor acești boiari pre Coadă vatahul și pre [...] de au mersu cu noi și la munte, ce s-au ales să ție dumnealui vornicul la munte și noi să ținem. Deci cum au ales dumnealor ne-au întrebat pre noi: place-ne cum au hotărât au nu ne place ? Să nu fim cumva asupriți sau să avem vreo silă. Noi cu toată voia noastră am

mărturisit denaintea dumnealui jupan Cernat vel portariu cum n-avem nici o stâmbătate și denaintea a 12 boieri hotarnici, cari scriu mai sus. Și ne-am prinsu denaintea dumnealor pre mare prinsoare, cum de ne vom ridica vreodată să purtăm vreo pâră sau să scoatem niscare cărți, acelea cărți să nu să crează, să fie mincinoase și să fim de mare rușine și de pradă să fim închinați domni<i>, ughi 100.

Și blăstem încă am pus, carele dentru noi sau den feciorii noștri sau den nepoți sau den neamul nostru să va scula să ridice vreo pâră sau să strice această tocmeală a noastră, acela să fie tricleat și afurisit de domnul Dumnezeu și de 318 oteți părinți ce sunt iji vă Nichii și să lăcuiască într-un loc cu Iuda și cu Ariia și cu alalți eritici². Pentru că dumnealui vornicul la toate pietrile tot ne-au iertat loc despre dumnealui și în siliștea Stăneștilor ajungea dumnealui toată siliștea cu hotarul; ce am căzut la dumnealui cu rugăciune de ne-au iertat 90 de stânjeni.

Derept acéa, ne-am făcut zapisul nostru ca să fie de mare credință și ne-am pus pecetele și iscăliturile și pentru credință. Care ne-au avut pecete, ne-am pus degetele.

Și am scris eu, Manole logofăt, meseța iunie 23, vă leat 7148 <1640>.

Popa Văsiu. Mihne. Stan. Negoită. Odor. Stan a Floroaie. Voice. Stanciul. Borcea. Tatul. Pătru. Ion. Feciorii Bârăi. Lupul. Aldea. Radul al Mirceoie<i>. Urse. Ratea. Radul. Cioban. Dumitru. Negoia. Stanciul. Jiica. Șerban. Mușa. Rusin. Oncea. Petresă. Popa Stanul. Popa Spahiul. Popa Golia. Neagoe paharnic. Pătru postelnic. Cernat vel spătar³. Barbul iuzbașa. Dragul logofăt. Grama pitar. Calotă postelnic. Calin. Vlaicul. Cod. Bratocea. Vintilă. Drăgoiu. Stoica. Stoica Mărgineanul.

DANIC, Ms. 1233, f. 378–379.

Copie rom.

¹ Loc alb.

² ритици.

³ În loc de: „portar”.

403

1640 (7148) iunie 25, București

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievod și domnu a toată Țara Rumânească. Dat-am domni<i>ia mea această poruncă a domni<i> méle cinstilui boierului domni<i> méle, jupân Radu vel comis și jupânesii lui, Sofiicăi și feciorilor lor, câți Dumnezeu le va dărui, ca să fie lor moșie la Stănimirul din Sus și la Stănimirul din Mijloc, care se chiamă Oați, în sud Ilfov, însă partea Neculii slugerul toată, moșie de la moșii lui aleasă și împietrită, din câmpu și din pădure și din apă și cu vad de moară și cu heleșteu și du preste tot hotarul, din cap până în

cap pe hotarale și semnele cele vechi. Pentru că o au cumpărat jupân Radu comisul și jupâneasa lui, Sofiica, această mai sus-zisă moșie de la feciorii Neculii slugerul, anume Ionașco postelnic i Șărbănu, drept 143 de galbeni bani gata și cu zapis de la mâna lor de vânzare, cu mulți boieri mărturie în zapis. Și au vândut de a lor bunăvoie fără de nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și dinnaintea domni<i>i mele din divan.

Apoi, după ce au rămas această moșie să fie a jupânului Radului comisului și a jupânesii lui Sofiicai cumpărată tot cu bani gata cum scrie mai sus, el o au aflat-o împresurată de către Mitrea vel șufar și de către Datco Robul. Deci au venit înaintea domni<i>i mele la marele divan de s-au pârât de față și au luat 12 boieri hotarnici pe răvaș domnescu dinnaintea domni<i>i mele, anume: din Sulimanul, Răzvan căpitan și Ivan și din Berilești, Șteful postelnic și din Fârcești, Neculcea și din Sărulești, Dobre logofăt și din Scovârdeni, Iancul i Balotă și de la Piscuri, Hera logofăt și din Sasul, Necula și din [...] ¹ și din Poiană, popa Necula. Și au fost hotarnec și om domnesc, Borcea vtorii dvornec ot Topoloveni.

Drept aceea, acei mai sus-zși boieri hotarnici, dacă s-au adunat toți împreună cu om domnesc, hotarnecul ce scrie mai sus, ei într-alt chip nu au putut să hotărască, ci au adunat mulți oameni buni, megiiși bătrâni din sus și din jos și dimprejurul locului și nu s-au aflat nimenea ca să știe să spuie hotarale și semnele cele vechi ale acei moșii, pentru căci să arase moșia și să stricase semnele, ci au socotit acei boieri hotarneci și au dat Mitrii vel șufar și lui Datco Robul cu voia lor moșie cât au zis ei cu gura lor. Însă în lat stânjâni 360 moșie care să chiamă Căcănău, din matca Vinetii până la pietrele care au pus acei boieri hotarneci, din piatră în piatră, tot câte 360 de stânjâni; pentru că să îngusta moșia Mitrii șufarului și a lui Datco Robului ca și moșia Radului comisului. Iar acei mai sus-zși boieri, ei pentru pace ² au dat Mitrei șufarul și lui Datco Robul tot într-un chip, din cap până în cap. Iar în lungul moșii merge moșia de la lacul Neculii din piatră în piatră, până la moșia Scovârdenilor în drum, din matca Vinetii preste moșia Radului comisului, ce să chiamă Oați, care o au împietrit acei boieri prin 9 locuri câte 360 de stânjâni, iar în patru locuri la pietri pe unde să lățește moșia în nește coturi, însă în susul câmpului într-un loc și în josul câmpului în trei locuri au dat Mitrii șufarul și lui Datco Robul, iar după voia lor, cum au zis ei, câte 400 de stânjâni tocma. Și au luat ei de bunăvoia lor pă semnele care scriu mai sus.

Iar ceilaltă moșie toată câtă au rămas dintru acele pietri și semne care le-au pus acei boieri de la Stănimirul de Sus și de la Stănimirul din Mijloc, care se chiamă Oați, până în hotarele și semnele care le-au fost hotărât Necula sluger cu 12 boieri în zilele lui Simeon voevod de către megiișii de la Stănimirul de Sus de către popa Dobre cu frații lui de moșie din cap până în cap, au rămas să fie toată a jupânului Radului vel comis și a jupânesii lui Sofiicai, din piatră în piatră. Însă semnele: în lungul moșii, din drumul Gostilii, de la puțu clucerului pe semne în jos până în moșia Scovârdenilor, aleasă și împietrită de toate părțile, ca să nu mai fie de acum înainte sminteală și amestecătură, pentru că așa au așăzat acei boieri și au

pus pietri și semne după așăzământ care scrie mai sus și cum au fost dupe voia lor ca să le fie moșiile alese.

Și am văzut domniia mea și cartea lui Simeon voievod de hotărnicie și dooă răvașe domnești și cartea acelor 12 boieri hotarnici pe acel mai sus-zis așăzământ. Drept aceea, am dat și domniia mea jupânului Radului vel comis și jupânesii lui Soficăi, ca să le fie lor această mai sus-zisă moșie pe semnele care scriu mai sus, stătătoare și ohabnică lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească după zisa domni<i>i mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Theodosie vel ban i Hrizea vel dvornic i Miho vel logofăt i Radul vel vistiar i Preda vel spătar i Dragomir vel clucer i Socol vel stolnec i Vucina vel pehar nec i Costandin vel postelnic. Și au fost isprav nec vel logofăt.

Și au scris Dumitru logofăt, în scaunul Bucureștilor, luna iunie 25 dni, leat 7148 <1640>.

DANIC, Ms. 256, f. 352v–354.

Copie rom.

¹ Loc alb.

² пачк.

† Adecă noi, 12 boiari anume: den Bădēni, Barbul iuzbașa și den Cislău, Dragul logofăt și den Cepture, Grama pitar și den Boziiani, Calotă postelnic și den Fiņești, Calin și Vlaicul și den Măniiaci, Coadă vătahul și den Teișani, Bratocea i Vintilă i ot Star Chiojd, Drăgoi logofăt i ot Chiojdul ot Bâsca¹, Stoica al Scurtului i ot Bășcēni, Stoica Mărgineanul, carii am fost luați pre răvașă domnești de jupan Hrizea vel dvornic și au fost și boiaren trimes de măriia sa, de domnu nostru credincios hotarnec, jupan Cernat vel portariu, ca să-i hotărâm toate satele și toate ocinele și sat cu rumâni și ocină stearpă și vii și mori și tot, unde ce va avea. Deci noi acești boiari carii sântem mai sus-scriși, mers-am la sat la Jivești și am strânsu toți moșteanii satului și am cetit și cărțile dumnealui jupan Hrizei vel dvornic, de cumpărătoare de ocină și de rumâni ce au avut cumpărați în sat în Jivești, ales-am să ție dumnealui vornicul 3 părți și megiașii toți, 7 părți. Și am măsurat ocina cu funea, den Vadul Pietrilor până în Valea Seacă, fost-au stânjini 1 400, venitu-se-au în partea vornicului stânjini 400 și megiașilor stânjini 1 000; pus-am piatra la malul lu Murgoci și mēрге hotarul pe groapa malului până în vârful malului și până în bolovanii Jivei, până în hotarul Chiojdului. Și iar den piatră preste Zeletin, pre

izvorul morii, până în Vârful Félegii și pre piscu în sus, până în malul Limpezelului și pre sihlă în jos, până în Vadul Pietrilor și pre Valea Pietrilor² în sus până în podul Ursoii și până în munișor. Și au luat megiașii den jos și dumnealui vornicul, den sus. Și am pus pietrile pre dreptate și i-am întrebat pre toți de mai au niscare cărți, sau de nu le place hotarul, să grăiască. Lor le-au plăcut tuturor și au pus și prinsoare denaintea noastră: carele dentru dinșii va mai scorni pâra sau scoate niscare cărți, să nu să crează, ce să fie minciunoase și ei să fie de mare rușine și de pradă, să fie închinați domni<i>i ughi 100.

Și blăstem încă au pus; carele dentru dinșii sau den feciorii lui sau den nepoți, sau den neamul lor sau dentr-alt neam să vor rădica vreodinioară de vor scorni vreo pâra, ca să strice aceasta tocmeală, aceia să fie trăcléți și afurisiți de Domnul Dumnezeu și de 318 oteți părinți ce sunt în vă Nichii. Și să lăcuiască într-un loc cu Iuda și cu Arii și cu alți iritici.

Și la această hotărnicie fost-au toți moștenii satului, anume: Drăgoi i Crăciun i Manea i Stanciul Goilă și nepotul Dușcăi, anume [...] ³ și feciorul lu Crăciun Priciulig. Și pentru credința, ne-am pus și pecetele și iscăliturile și cine n-au avut pecete, ne-am pus dégetele.

Și am scris eu, Manole logofătul, measeța iunie 26 dni, vă leat 7148 <1640>.

Cernat vel portar⁴

Barbul izbașa⁴

Dragul logofăt⁴

Gramă pitar⁴

Calotă postelnic⁴

Calin⁴.

Vlaicul. Coadă. Bratocea. Vintilă. Drăgoiu. Stoica. Stoica. Drăgoi. Crăciun. Manea. Stanciul. Nepotul Dușcăi. Feciorul lu Crăciun.

BAR, Doc. ist., CDXXXIX/139.

Orig. rom., hârtie (35 × 21), 13 sigilii inelare în tuș, rupt la îndoituri și margini.

¹ Бѣска.

² Пієтрїлор.

³ Loc alb în orig.

⁴ Semnături autografe.

† Милостїю Божїю, Їw Матен воеводъ Басараба и господинъ. Дават
господство ми сїе повелѣнїе господства ми tuturor țiganilor ai sfintii mănăstiri

Arghieșul, carii lăcuiescu pre lângă sfânta mănăstire, cum să hie în pace și slobozi de lucrul domnescu și boierescu, nimenile să nu-i tragă la vreun lucru, ce de cătră tot omul să aibă bună pace. Pentru că m-am milostivit domnia mea de i-am iertat și i-am lăsat să hie de treabă și de poslușania și de ajutor sfintii mănăstiri Arghieșul.

Într-acéea și voi toate slugili domni<i>i méle și armași și slugile pitarilor au vezetei, deca veți vedea această carte a domni<i>i méle, foarte în bună pace să lăsați pre toți țișanii sfintii mănăstiri, nimenile să nu se ispitească a-i bântui cum scrie mai sus, că cine-i va învălui acel om foarte certare mare va avea de cătră domnia mea.

Că am văzut domnia mea și cartea Radului vodă, leat 7130 și cartea lui Alexandru vodă Iliiaș, vă leat 7137 tot de pace, cum scrie într-această carte. Ci am întărit și cu ceastă carte a domni<i>i méle tot pre acea tocmeală.

Инако да не ест. И исправник, сам рече господства ми.

Пис юніе кз-гв дъни, лѣт 7137 <1640>.

Їw Матен воевода, милостію Божію господинъ.

Їw Матею воеводъ <m.p.>

Tudoru, București.

DANIC, Ep. Argeș, LXIX quator/13.

Orig. rom., hârtie (28,5 × 20,5), rupt la îndoituri, sigiliu mic inelar în chinovar.

Rez., Aricescu, *Indice*, I, p. 84, nr. 1094; menț., Stoicescu, *Subalternii marilor dregători*, p. 85, nota 203.

406

1640 (7148) iunie 27

† Милостію Божію, Їw Матен воевода Басараба и господинъ. Пишет господство ми почитенъ правител господства ми, пан Miho vel logofet. Cătră aceasta-ți dau știre domnia mea că aici la domnia mea spus-au părintele igumenul arghieșanul cum că easte acolo pârcălăbiia târgului pre seama lui. Deci un fecior al dumnitale, el au fostu umblat rău cu o fată și l-au prinsu pârcălăbii și mortasipii părintelui, apoi nu i-au luat nimic și l-au lăsat. Iar după aceasta, iar dumneata acum la Târgoviște, ai apucat feciorii mănăstirii și i-ai închis și ceri de la dinșii să le iai ughi 20 și zici că au luat pârcălăbii bani de la sluga dumnitale.

Pentru care lucru fiindu dumneata un boiar bătrân așa iai seama și așa judeci dumneata? Că de i-ar fi luat și cum zici dumneata niscăi bani, încă ar fi luoți, că ar tribui încă capul să i se taie, deaca-l află vinovat, să piară ca un câine, că sunt ei volnici cu slujba lor, iar dumneata ai închis oamenii mănăstirii și-i învăluiești fără de cale.

504

Dară pentru acéea, vă puiu domnia mea boiari bătrâni să căutați dreptatea, iar dumneata ții¹ de parte slugii dumnitale, că ar trebui, frate de ț-ar fi, încă să nu-i ții parte, deaca easte om vinovat. Deaca vei vedea această carte a domni<i>i méle, să-i lași oamenii în bună pace, mai multu jalbă la domniia mea să nu vie, nici să le iai ceva, că să i-ar fi luat niscai bani de la acel fecioru, mai bine ar fi făcut, că sunt volnici să-și caute ei slujba lor. Într-alt chip să nu fie că așa easte învățatura domni<i>i méle. Și trăsuri ce i s-au luat tot să i se dea îndărăt.

И исправник, сам рече господства ми.

Пис юніе кз, лѣт 737ми <1640>.

† Іw Матен ввеввда, милостію Божію господинь.

Іw Матею воеводъ <m.p.>

DANIC, Ep. Argeș, LXIX quator/39.

Orig. rom., hârtie (29,5 × 21), sigiliu inelar în chinovar.

Rez., Aricescu, *Indice*, I, p. 85; menț., Drăghiceanu, *Argeș*, p. 29; Bulat, *M-rea Argeș*, p. 361.

¹ ții.

† Adecă noi, tot satul Dobricénii den județul Vâlcii, pre nume: Seman și Costandin, feciorul lu Seman și cu feciorii lui, Stan și Ion, și Vladul cu frate-său, Cârstiian și Lepădat cu fie-său, Stan și Preda și Radul, feciorii lu Ion și Ion, feciorul lu Utmeși și Manea cu feciorii lui: Andreiu și Stoica și Stan și Stanciul cu fie-său: Pătru și Stoica, fratele Stanciului și cu al lor nepotu Pârvul și Lazaru cu fie-său Pătru¹ și Ivașco și Paraschivul cu feciorii lui: Marco și Stan și Dumitru și Stoichița cu feciorii lui: Andronie și Stan și Marin și Simeon, feciorii lu Tudosie și Tudor, feciorul popei Stoicăi și Nedelco și Radul și Tănasia și Badea, frații lu Tudoru și Barbul cu feciorii lui, Vladul și Radul și Stoica și Istratie și Dumitru, fratele Barbului și cu fie-său, Radul și Dumitru, iară frate Barbului cu fie-său, Ion și Sava și Oprea și Toma, feciorii lu Anghel și Toma cu fie-său, Pătru și Dobromir cu feciorii lui: Stoica și Tudoru și Vladul și Radul și Zahariia cu feciorii lui, Stroe și Badea și Tudor și Dobrin și Andronie și Stanciul, feciorii lu Stroe și Tănasia cu feciorii: Balea și Preda și Stan cu feciorii lui, Stoica și David și Pătru și Stanciul cu fie-său, Dumitru și Diicul cu fie-său, Anghel² și Andreiu și Pârvul cu fie-său, Paraschiva și Dumitru cu feciorii lui: Pătru și Stan³ și Oprea și David⁴ și Ili[e]⁵, fratele lu Dumitru și Dobromir cu feciorii lui: Pătru și Vladul și Anghel și Preda cu feciorii lui, Cârstiian și Dobrin și Stan și Tudoru cu feciorii lui, Vladul și Stoica cu

2 sini⁶: Preda și David și Voico, iară feciori lu Tudoru, cu 2 copii, Nedelco și Ion, și Drăgan și Stoica și Anghel și Lepădat și Stanciul lu Aldimir cu frate-său, Sarchezi și Manta al lu Dumitru și Avram cu feciorii lui: Stoica și Stroe și Drăgan și Cârștian, feciorul Chițului și Stan Sendeile cu fie-său, Cârștea și Stoica, fratele lu Stan Sendeile cu fie-său, Stan și Manta, feciorul Stoicăi și Frățilă cu fie-său, Bistrea⁷, dat-am zăpisul nostru sfintei mănăstiri Arnota, hram Sveatăi arhanghel Mihail, ca să fie de mare credență și să se știe că noi până acum amu fost judeci pre pământul nostru cu moșiile noastre. Ce ne-am sculat toți dempreună, de ne-am vândut rumâni sfintei mănăstiri Arnota cu toată moșiia noastră și cu toți feciorii noștri, pre nume cumu sântem scriși mai sus, derept ughi 400.

Și am fost datori și la haraciul de anu ughi 300 și la miarea d[e a]⁵nu, ughi 250. Dece așa ne-au fost tocmeala cum și ac[est]⁵ea să [le]⁵ scoată părintele igumenul de la domno nostru. Și au venit și ni i-au scos toți, cum ne-au fost tocmeala, facu-se bani de toți, ughi 950, ca să fim rumâni în véci, cu feciorii noștri și cu cine dă noi să va trage de neam în neam, pentru că așa ne-am tocmit noi de bunăvoia noastră, fără de ni[ci]⁵ o silă.

Și încă, cându ne-am tocmit într-această, adusu-ni-au aminte multe cuvinte de părinții ce au fost la sfânta mănăstire, zecându-ne că preste vreme ne vom rădica cu nescari pâră, a ne lepăda de rumânie și de tocmeala ce amu tocmit, iară noi ne-am prinsu cum acéea nu va fi, neci de noi, neci de feciorii noștri, nici den neamul nostru. Și cându ne-am tocmit de ne-am vândut rumâni sfint<i>i mănăstiri Arnotei, venit-am toți, cu mic cu mare, în divan, nai<n>tea dom<nului> nostru și naintea tuturor boiarilor.

Și cându ne-am vâ<n>du<t>, făcut-am acestu zăpis al nostru la sfânta mănăstire Arnota, și l-am întărit și cu blestem: cene den noi să va rădica cu pâră a se lepăda de sfânta mănăstire Arnota, acela om să fie blestemat de Domnezeu și de sfântul seboru ce au fost întru vă Nechii.

Și am pus și mărturii: prealuminatul și preasfințitul pări<n>tele nostru chir Theofil mitropolitul țarei noastre și preasfințitul părinte chir Ignatie, episcopu de la Râmnic și preasfințitu pări<n>te chir Stefan, episcopu de la Buzeu și părinte<le> egumenul Efrem de la Coziia și pări<n>te Vasilie de la Bistrița, egumenul și părintele egumenul Serapion și jupan Theodosie vel ban i jupan Hriza vel dvornic i jupan Radul vel vistier i jupan Gligorie biv vel [...] ⁸ i jupan Miho biv vel logofăt i jupan Preda vel spătar i jupan Costandin vel postelnic, Buzinca biv vel cliucer i jupan Dragomir vel cliucer i jupan Socol vel stolnic i jupan Radul vel comis i jupan Vucena vel peharnic i pan Drăgușin vel slujer i jupan Diicul vel agă i jupan Mítrea vel pitar i jupan Dumitru vel armaș i jupan Sima biv vtori⁹ vistier i Bunea vtori⁹ vistier i Udriște vtori⁹ logofăt i Stro<e> vistier i Marco logofăt i Costandin vtori⁹ postelnic i Ivan vtori⁹ postelnic i Șe<r>ban logofăt i Dumitru logofăt i Goran logofăt i Necula cupar i Necula Cârși ot Vârți i Tănasie peharnic i Vladu logofăt de Râmnic, Stănislav peharnic ot Ocnă, Chiriță cupețu i Chera cupețu, Danciul postelnic i Stroe i Tудо<r> ot Măldărești și a<l>ți mulți care nu ș-au pus pecețile acia și au fost la tocmeala noastră.

Aceasta scriem și mărturisim cu za<pi>sul nostru. Și ne-am pus, cene n-am avut peceți, dégetele.

Și am scris eu [...] ⁸ measeța iunie 29 dni, vă [leat] ⁵ 7148 <1640>.

Vlădica Teofil
Theodosie vel ban
Hrizea vel dvornic ¹⁰.

DANIC, M-rea Arnota, I/5.
Orig. rom., hârtie (43,5 × 30), 3 sigilii inelare în tuș.
Copii *ibid.*: mss. 195, f. 8–9 și 717, f. 1190v–1191.

EDIȚII: Text, Cristescu, *M-rea Arnota*, p. 120–123; rez., Giurescu, *Studii de ist. soc.*, p. 326; *Tezaur vâlcean*, p. 153–154; Bogdan, *Despre cnejii români*, p. 40.

¹ Pasajul: „și Lazaru cu fie-său Pătru” este încercuit, ad interlinear alia manu: „Turianu”.

² Pasajul: „și Stanciul cu fie-său Dumitru ... Anghel” este încercuit, ad interlinear alia manu: „Borug, Borugănești”.

³ Pasajul: „și Dumitru cu feciorii lui, Pătru și Stan”: ad interlinear alia manu: „Tătulești”.

⁴ Cuvintele: „și David” sunt încercuite.

⁵ Loc rupt în orig.

⁶ Ad interlinear alia manu.

⁷ Pasajul: „și Frățilă cu fie-său, Bistrea” este încercuit.

⁸ Loc alb în orig.

⁹ втєрїи.

¹⁰ Semnături autografe.

408

1640 (7148) iunie 30

Matei Basarab voievod întărește popei Dragu de la Biserica Domnească din București stăpânirea peste moșia din Fundeni, partea fostă a unchiului său, popa Oprea.

BAR, Doc. ist., DCXXV/1 (nr. 166).
Rez.

409

<1640> iulie 1

† Scris-am noi, 12 boiari, carii am fost hotarnici clucériului Danciului, de l-am hotărât despre satul Hărborul și au fost ispravnic la hotar, trimis de domnul nostru, Mihaiu paharnicul.

Scris-am cartea noastră acestui om, anume Cârstea, feciorul Fătului, nepoții Voicei¹ ot Cosâmbești, pentru că au venit înaintea noastră, a 12 boiari și înaintea omului domnesc, de l-am judecat cu Moș din Hârbor, pentru 40 de stânjini de moșie den sat de la Hârboru, ce au fost cumpărat Fătul, tatăl Cârstii, nepotul Voicei din Cosâmbești, 40 de stânjini de moșie de la Albul din Hârbor și de la frate-său, Ivan. Iar Moș din Hârboru cădea asupra Cârstii, feciorul Fătului, de zicea că are și el treabă într-acea ocină. Iar noi am căutat și am judecat, cești 12 boiari și cu omul domnesc, și au mărturisit tot satul Hârborul, cum n-are [...] a Cârstii, feciorul Fătului. Și am văzut și cartea Mihnei voievod, de cumpărătoare.

Deci am făcut cartea noastră, acești boiari carii sântem mai sus-scriși, să fie Cârstea în pace de acum înainte de cătră Moș și să-i fie cartea noastră de credință înaintea divanului.

Pis measeța iulie 1 dni.

Mihăilă. Aldemir. Nidélco. Colțea. Drumea. Dragul.

BAR, Doc. ist., CCLXXVII/40.

Copie rom.; datat după documentul din 1640 mai 29.

¹ Бочин.

² Loc alb.

410

1640 (7148) iulie 3, <Bucovăț>

Eu, Anghelina, fata popei lu Dobrotă și Grigorie al Velicăi, fata Cârstei ot Hlevna, scris-am al nostru zapis la mâna părintelui lui Iosaf, egumenul ot Bucovăț, precum i-am vândut moșiia din Hlevna, jumătate de funie, drept ughi 8, însă de a noastră bunăvoie.

Și mărturie au fost jupan Parasco și jupan Pana.

Și popa Lazăr am scris înaintea chiliei egumenului ot Bucovățu.

Pisah meseța iulie 3 dni, vă leat 7148 <1640>.

Eu Anghelina, fata popei Dobrotă, am vândut.

Eu Gligorie al Velicăi, fata Cârstei, am vândut.

DANIC, Ms. 443, f. 98v.

Copie rom.; altă copie *ibid.*, ms. 722, f. 165.

EDIȚII: Bălașa, *M-rea Coșuna-Bucovăț*, p. 269–270.

† Adecă eu, Partenie călugărul, scriiu și mărturisescu cu acest al meu zapis să fie de mare credință la sfânta monastire la Brad ot Nișcovu, unde easte hram **Свети Димитрие Мироточиваго**¹ cum să știe că am vândut sfintei monastiri doao pogoane și jumătate de vie lucrate și o cedvârte și jumătate de țelină și locul casei și cu 3 stânjani de ocină, derept 7 750 de bani gata. Și acéste vii sunt pre moșiia Săsénilor, pre partea Zăgorcei, lângă Necula al Trohanei. Și acéste vii ce sunt mai sus-scrise cumpăratu-le-au jupan Radul vel comis și i le-au dat sfintei monastiri ce scrie mai sus, să hie călugărilor de hrană și dumnealui să aibă pomeană. Și am vândut eu, Partenie călugărul, acéste <v>ii ce sunt mai sus-scrise de a mea bunăvoie, fără nici o silă și <cu> știrea tuturor megiașilor, din sus și din jos și dim<pr>ejurul locului.

Și la această tocmeală, fost-au mulți² oameni buni mărturie anume: Neofit egumenul ot Menedic i Daniil egumenul ot Izvorani i ot Vernești, popa Gherghe i Jipa postelnic i Stanciul cupețu i ot Rîmnic, Iane capitan i Fote cupețu i Lupșă vornic i o<t> Săséni, Barbul i Dragoe i Stan Țapul i Bélcea i popa Mircea i o<t> Vernești, Vasilie i Neanul. Și pentru credința, pus-am pécetea și numele.

I napisah az, Balea logofet, u meseța 4 dni, leat 7148 <1640>.

Lupșă dvornic³

Partenie călugărul. Stanciul. Popa Gherghe. Jipa postelnic. Barbul. Dragoe. Stan. Belcea.

DANIC, M-rea Bradul, Hanul Greci și Codreni, III/12.
Orig. rom., hârtie (33 × 21), 3 sigilii în fum.

¹ „Sfântul Dimitrie Izvoditorul de Mir”.

² мѡщѣи.

³ Semnătură autografă.

† Adecă noi, cești șase boieri ce-m fost luați [pre răv]¹așa domnești de Andreiu de Mărgineni și Tanasie de C[ăzăn]¹ești, dănainte domnu nostru, cum să aflămu și să adăvărămu pântru niști ocină ce au avut Velica la Ghimpați: fost-a vândut de Velica² Lupului au ba?

Iar noi așa amu aflatu cu sufletele noastre: cum o fost vândut-o Velica, Lupului și Lupul bani nu o fostu³ datu toți.

Deci noi am socotit cu sufletele noastre și i-am alesu și⁴ i-am împăcatu, să le fie den douo, să aibă a ține Andreiu stânjeni 8 și Tanasie stânjeni 8, ca să le fie lor moșie stătă<toa>re; ș-am aflatu noi cu sufletele noastre. Iar cine se va lepăda de această tocmelă a noastră să aibă a dare lu vodă 50 de galbeni globă, cine va mai scorni pâra unu pre altu⁵.

Și iar am pus blăstem, să fie procle<tu> și afurisit de 318 oteți ce sântu în vă Nechei⁶, [să aibă]¹ a fi cu Iuda și cu Arie întru locu.

Pis measeța iulie 5 dni, vă leat 7148 <1640>.

† Dumitru i pac Dumitru.

Pădure.

Șarban i pac Șarban.

Bade.

BAR, Doc. ist., CCCLXXIV/243.

Orig. rom., hârtie (21 × 21,5), rupt la îndoituri și lipit pe altă hârtie.

¹ Loc rupt în orig.

² ВЕЛИКАА.

³ Scris peste alt cuvânt, modificat.

⁴ Ad. interlinear.

⁵ ЛАТЪЛ.

⁶ НОЧЕН.

† Adecă eu, Mușat, scris-am zăpis ca să fie de mare credință la mâna lu Dumitru roșul de Urlați, cum să se știe că au vândut Mușat lu Dumitru roșul de Urlați pământure 15, în bani gata 2 000. Și iar au cumpărat Dumitru roșul de Urlați pământure 3 de la Cep den cen până în cen, bani gata 1 000. Și o-u cumpărat de la Cep, den parte lu Mușat lu Căliman. И пак пѣкѣни¹ Dumitru un² loc de casă de la Cep cu grădină, den parte lu Mușat lu Căliman, totu într-acea mie de bani. Și o-u cumpărat Dumitru cu știrea tuturoru megiașilor și den sus și den jos. Și o-u cumpărat Dumitru să-i fii lui di moșii și lui și feciorilor și nepoților și strenepoților.

Și aldămășari: ot Urlați, Stanciul lu Coman și Vlad Ursescul, ot Mocești, Pătru și Fătul, ot Gornet, Fătul roșul, ot Slănecu, popa Costandin și Toader, cumnatul lu Mușat lu Căliman și Ignat și Stroe, ficiorul Fătului.

Пис азъ, ерен ѿпрѣкѣ от село Фѣндѣни³.

Пис мѣсеца юліе дѣніе ѿ, въ лѣтѣ 7148 <1640>.

Stanciul. Vlad. Pătru. Fătul. Popa <Co>standin. Fătul.

Și pentru credință, ne-am pus pecețile.

BAR, Doc. ist., DCCXXXV/80.
Orig. rom., hârtie (29 × 20), 6 sigilii în tuș.

EDIȚII: Iorga, *Doc. urlățene*, p. 192.

¹ „Și iarăși a cumpărat”.

² **†**.

³ „Am scris eu, popa Oprea din satul Fundeni”.

414 1640 (7148) iulie 8, ziua Sf. Procopie, București

† Adecă noi, cești 6 boiari: jupan Dumitru Dudescul biv vel vistiiar i jupan Sima biv vtorii vistiiar i jupan Mitrea vel pitar i jupan Tudor Știrbéiu vtorii cliucear i jupan Radul logofet Stăicuță i Stanciul logofăt Olănescul, scris-am cartea noastră, ca să se știe cum au avut pâră jupâneasa Despa, fata Stoicăi pitariul, cu frate-său Ghiuoca căpitanul pentru jumătate de satu den Cotrăceni, ce au fost cumpărat de Stoica pitarul, tatăl Despei, încă mai denainte vrême, în zilele răposatului Radul voievod, în domniia dentâiu, cându au fost cursul anilor 7123, den câmpu și den pădure și den apă și cu rumâni, anume [...] ¹ și de pretutindinilea, oarecât se va alége, de preste tot hotarul, cu tot venitul jumătate de sat.

Iar cându au fost acum, în zilele domnu nostru, Io Mateiu Basarabă voievod, iară Ghioca căpitanul rădicat-au pâră pentru această jumătate de sat ce scrie mai sus și au mersu de s-au pârât de față înaintea domnu nostru la divan cu soru-sa, Despa. Și așa pârâia Ghioca căpitanul cum n-au cumpărat Stoica pitariul această jumătate de sat den Cotrăceni ce scrie mai sus, pre banii lui, ce au cumpărat pre banii tătăini-său lu Miho, ca să nu dea surori-sa Despei nimica. Deci într-acéea, domnu nostru Io Mateiu Basarabă voievod ne-au dat pre noi, cești șase boiari den divan, ca să căutăm și să-i judecăm, cum va fi pre dreptate.

Deci, noi am socotit și am adevărat cu sufletele noastre și am văzut și am citit și cartea Radului voievod, așa scriind cum au cumpărat Stoica pitariul aceasta jumătate de sat ce scrie mai sus pre banii lui, câștigați den slujba lui, za 12 000 aspri, nu o au fost cumpărat pre banii lu Miho, cum pârâia Ghiuoca capitanul². Deci, am socotit cât au lăcuit jupâneasa Dumitra cu soțul ei, Stoica pitariul, tatăl Despei, jupâneasa lu Iane comisul, ca să aibă și jupâneasa Dumitra parte dentr-această jumătate de sat, a treia parte, să se hrănească și ea³ până va fi cu suflet. Iar fiiu-său, Ghiuoca căpitanul, să n-aibă nici o treabă cu partea mâini-sa Dumitrei, care o au cumpărat bărbatul ei, Stoica pitariul, depreună cu jupâneasa lui, Dumitra, iar după moartea jupânesei Dumitrii să fie la mâna fie-sa Despei. Iar Ghiuoca căpitanul, el să n-aibă nici o treabă, că se-au pârât de față și au rămas Ghiuoca de lége și de judecată denaintea noastră.

Și am pus și blestem, care se [va ispiti]⁴ a călca și a strica judecata noastră, oricine va fi, acela om să fie trăclet și afurisit de 318 sveti oteți eje sut vă Necheii și să fie cu Iuda și cu Ariaea la un loc. Aceasta mărturisim ca să se știe și să se crează, că așa-m aflat cu sufletele noastre.

Și pentru credința, pusu-ne-am peceteile și iscălitu[rile]⁴.

И написах аз, Лепѣдат логѡфет 8 Бѣкѡреціі, мѣсеца юліе ѿ дѣни, въ дѣнь Свѣти мѣченик Прокопіе, сред и шт Ядама до селѣ, въ лѣт 7148⁵.

Dumitru vistiar

Sima vistiar

Mitre vel pitar

Eu Stanciul logofăt Olănescul⁶.

DANIC, M-rea Cotroceni, I/17.

Orig. rom., hârtie (42 × 28), 3 sigilii inelare în tuș.

Copie *ibid.*: ms. 692, f. 10v.

¹ Loc alb.

² капетан.

³ ѡ.

⁴ Loc rupt în orig.

⁵ „Și am scris eu, Lepădat logofătul în București, luna iulie 8 zile, în ziua Sfântului mucenic Procopie, miercuri și de la Adam până acum, în anul 7148 <1640>”.

⁶ Semnături autografe.

415 1640 (7148) iulie 8, ziua Sf. Procopie, București

† Adecă noi, cești 6 boiari: jupan Dumitru Dudescul biyşe vel vistiar i jupan Sima biv vtorii vistiar i jupan Mitrea vel pitar i jupan Tudor Știrbéiu vtorii cliucear i jupan Radul logofet Șintescul i Stanciul logofet Olănescul, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să se știe cum ne-au luat jupâneasa Dumitra Cotrăcinoae cu fiiu-său, Ghiuoca căpitanul, denaintea domnu nostru, Io Mateiu Basarab voievod, pentru că au năpăstuit Ghiuoca căpitanul pre mumă-sa, Dumitra, cum au fost rămas de la tată-său, Miho, bărbatul ei cel dentâiu,chelciug și păhară de argint și scule și ferecături și mărgăritariu și nu va să-i dea mumă-sa nimica. Iară jupâneasa Dumitra s-au plâns înaintea noastră, așa zicându: cum n-au rămas la mâna ei nimica, ce o asuprește. Și ce au rămas de la tată-său Miho, au luat fiiu-său, Ghiuoca căpitanul, tot.

Deci jupâneasa Dumitra, ea¹ au luat și jurământ cu cartea a părintelui vlădicăi Theofil de aforesanie, de-au jurat jupâneasa Dumitra la mănăstire la Sveti Ioan în București cu mâinile pre Sventa Evanghelie, cum ce au fost de la tată-său, Miho, au luat fiiu-său, Ghiuoca căpitanul tot. Iară după jurământu, se-au plânsu

jupâneasa Dumitra cum un păhar de argint ce au rămas la mâna ei o au fost cumpărat pre banii ei de zestre de la părinții ei.

Într-aceea, noi cești 6 boiari ce sântem mai sus-scriși, așa am socotit de am zis jupâneasei Dumitrei de au dat acel păhar de argintu fiiu-său, Ghiuocăi căpitan.

Așijdere, judecatu-i-am și de 3 prăvălii den București cu locul ce se va alége, de amu dat den prăvălii jupâneasei Dumitrei 1 prăvălie, care prăvălii au fostu cumpărate de jupâneasa Dumitra depreună cu bărbatul ei Miho, ca să-i fie de moșie.

Și iară i-am tocmit și i-am judecat cu sufletele noastre și pentru vii ce sunt în dealul Bucureștilor, care vii fost-au cumpărate de jupâneasa Dumitra și cu bărbatul ei, Miho, tatăl Ghiuocăi. Deci dentr-acéste vii, dat-am jupâneasei Dumitrii a treia parte, doao pogoane, pentru că așa am judecat și am aflat cu sufletele noastre, cum să nu mai aibă treabă Ghiuoca căpitanul de acum nainte cu mumă-sa Dumitra, ca să aibă bună pace și să fie volnică jupâneasa Dumitra cu partea ei să facă ce va vrea și să o dea cui o va căuta la bătrânețe și la boală.

Aceasta mărturisim ca să se știe și să se crează.

Și pentru adeverită credință, pusu-ne-amu toți pecețile și iscăliturile.

И написах аз, Лепѣдат Логѣдет, 8 Еѣкѣрециі, мѣсеца юліе ѿ дѣни, въ дѣнь Свѣти Прокѣпие, въ лѣтѣ 7148².

Dumitru vistiar

Mitre vel pitar

Σιμα βιστιαρ³

Stanciul logofăt Olănescul⁴.

DANIC, M-rea Cotroceni, I/16.

Orig. rom., hârtie (42 × 28 cm), 3 sigilii inelare în tuș.

Rez., Ionescu, *Ist. Cotrocenilor*, p. 8.

¹ ѿ.

² „Și am scris eu, Lepădat logofătul, în București, luna iulie 8 zile, în ziua Sfântului Procopie, în anul 7148 <1640>”.

³ „Sima vistier”.

⁴ Semnături autografe.

416

**1640 (7148) iulie 15, ziua Sf. Chirică
și a mamei sale, Iulita**

† Să să știe cum au cumpărat Vâlcul den Vața, ocină de la Dan den Cocul, o jumătate de fune în sat în Fata, priste tot hotarul și den câmpu și den pădure și den apă și cu vadure de moară, den hotar până hotaru și cu seliște de casă, dereptu aspri 5 ughi fără adălmaș.

Și mărturii au fost la acest negoțu, den Săpata, anume Țigan și Dragomir și den Cocul, Stoica și den Vața, Grama și Radu Cosac și uncheșul Seman și Stoica Tihulescul.

Și am scris eu, popa Albul ot selo ot Vața și de la Adam au trecut ani 7148 și s-au scris în zioa de **Свети Кирикоу и матири его, Юлита**¹. Pis measeța iulie 15 dni.

Și Șerban Bălănescul și Stan gramatic Bălănescu i Mircan, feciorul lu Șerbu.

Și adălmașul am dat 100 de bani.

Și iar am scris eu, popa Albul.

BAR, Doc. ist., XLIII/37.

Orig. rom., hârtie (29,5 × 19,5), sigiliu inelar în fum.

¹ „Sfântului Chirică și a mamei sale, Iulita”.

417

1640 (7148) iulie 17

† Milostiuu Bojieiu, Io Matei Basarabă voievod și domnu. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle sfintei și dumnezeieștii mănăstiri de la Bucovăț, ce easte hramul Sfântului Nicolae, ca să fie volnici cu cartea domniei méle ca să oprească pe Stoica ot Bârca de pre moșia Vârvorul, pentru că această moșie easte a sfintei mănăstiri ce scrie mai sus, miluită de răposatul Mihai voievod, cumpărată pe bani, de o au dat mănăstirii să fie ohamnică. Iar când easte acum, să face și Stoica din Bârca stăpân aceii moșii și n-are nici o treabă.

Dreptu acéea, am dat domniia mea sfintei mănăstiri să ție moșia cu bună pace, cu tot venitul și să-și ia dijma, cum au luat și mai nainte vréme. Și de nimenilea opreală să nu aibă naintea cărții domni<i>i méle. Iar cui va părea strâmbu, să vie de față naintea domni<i>i méle. Și într-alt chip să nu fie peste zisa domni<i>i méle.

Și însumi am zis domniia mea.

Iulie 17 dni, 7148 <1640>.

DANIC, Ms. 722, f. 201v.

Copie rom.

418

1640 (7148) iulie 18, Negoiești

† Zde bolearii hotarnici ai agăi Oprei și ai lu Pătru ot Gor Bucu, po ime: Danciul Doicescul cliucer i Radul logofăt Dudescul i ot Togození, Paraschiva

vornic i ot Varoș Floci, Anghel i Frangule i Enușcul i ot Frățilești, Tatul i ot Sărățeni, Balotă i ot Pisculești, Drăgan postelnic i ot Poiana, Radul banul i ot Periița, Târca i ot Tătărăi, Drume, ca să caute și să hotărască ocina agăi Oprei și a lu Pătru ot Gor Bucu de cătră Nedelco ot Gor Bucu și să o lipească lângă ocina lor ot Dol Bucu. Și unde va fi ocina mai lată, să-și ia deplin. Iar unde va fi ocina mai îngustă, să scază pre stânjăni și să dreptéze la luncă și hotarul Bucului de Jos, iar de cătră Nedelco, să hotărască, să împietrească cum va fi mai pre dreptate. Și cum vor afla cu ale lor suflete. Zioa într-o săptămână.

Hotarnic Ghe<o>rghi vtori vornic.

Пис ДѢМИТРО ЛОГОФЕТ 8 НЕГОЕЩИ, ЮЛІЕ ИІ ДЪНИ, ВЪ ЛѢТѢ 7148¹.

† ІѠ МАТЕН ВВЕВѢДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

DANIC, M-rea Cotroceni, IX/11.

Orig. rom., hârtie (19,5 × 14,5), sigiliu inelar mijlociu în chinovar.

Copie *ibid.*: ms. 692, f. 198v.

¹ „A scris Dumitru logofătul în Negoiești, iulie 18 zile, în anul 7148 <1640>”.

419

<Post 1640 iulie 18>

† Adecă noi, 12 boiari carii am fost luați pre răvașă domnești, po ime: ot Doicești, Danciul cliucer i Radul logofăt Dudescul, ot Pisculești, Drăgan postelnic, ot Togozeni, Paraschiva vornic, ot Oraș ot Floci, Anghel i Enușcul i Fran<gu>lea, ot Frățilești, Tatul, ot Sărățeni, Balotă, ot Poiană, Radul ban, ot Periița, Târca, ot Tătărăi, Drume, cum am hotărât ocina de la Bucul de Sus a jupânului Oprei, carele au fost marele agă, cumpărătoarea de la megiași, însă stejeni 70, de o am tras la Bucul de Jos. Și am tras ocina toată den cin până în cin de preste tot hotarul. Deci am găsit la Bucul de Sus ocină mai multă trasă de alți boiari, însă stejeni 105; ce o am tras și acéea la Bucul agăi de Jos și o am împietrit, cum au fost légea și obicéiul de demult.

Într-acéea, am găsit la un megiaș dentr-acéea și o carte rea, anume Nedélco, cartea făcută de Alisandru vodă Coconul, ce o am luat la noi și le-am făcut pace cu Leca spătarul, ca să nu mai scornească vreo pâra sau hotar. Iar cine va mai rădica pâra sau hotar, să fie de mare pradă. Pântru credința, pusu-ne-am și pecețile.

Drăgan postelnic. Paraschiva vornic. Anghel. Fraguli. Enușcul. Balotă. Drume. Radulu ban.

Balotă¹

Tatul¹.

DANIC, M-rea Cotroceni, IX/12.

Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), 7 sigilii inelare în fum; datat după răvașul domnesc din 18 iulie 1640.
Copie *ibid.*: ms. 692, f. 199.

¹ Semnături autografe.

420

1640 (7148) iulie 19

† Adecă noi, 12 boiari, anume: ot Cârstienești, Dobre vtori dvornic i ot Berilești, Șteful postelnic i ot Brézoie, Albul comis i ot Topolovéni, Borcea vtori dvornic i ot Argeș, Badea vtori dvornic i ot Tătulești, Vintilă vătaf i ot Săcuceni, Ionașco comis i ot Cosoba, Udrea iuzbașa i ot Fundéni, Buica iuzbașa i ot Piscure Fiera logofăt i ot Poienari, Mâinea i ot Bobănești, Ion, carii am fost luați pre răvașă domnești de jupan Hrizea vel dvornic și au fost și boiaren trimes de măriia sa de domnu nostru credincios hotarnec, jupan Cernat vel portar, ca să-i hotărâm satul Costiciul și Crasani și Belciugatul.

Deci noi, acești boiari ce sântem mai sus-scriși, mers-am la sat la Costici și se-au strânsu toți moșténii satului și toți megiiășii den Crețești și den Crasani și am cetit și cărțile jupan Hrizei vel dvornic și am aflat satul Costiciul cumpărat de dumnealui, tot, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul den hotar până în hotar, cu câmpul, cu pădurea, cu apa, den cap până-n cap, care sat fostu-l-au cumpărat dumnealui în zilele răposatului Radului voievod în domniia dentâi de la Tudor comisul de Măldărești, feciorul lu Nan peharnicul, drept bani gata [...]¹.

Iar când au fost acum în zilele mări<i>i sale domnu nostru, Io Matei Basarab voievod, dumnealui jupan Hrizea vel dvornic ne-au luat pre răvașă domnești și am venit la sat, la Costici și am întrebat toți bătrânii. Și se-au aflat întâi unchiiașul Fratea den Belciugatul și Drăghici logofătul den Belciugatul, carele-l chiiamă călugărăște Dionisie, și cu toți megiiășii den Crețești, de ne-au dus pre hotar și pre semnele céle bătrâne, tot den semnu în semnu, pus-am: o piază despre apa Pasării de cătră Crețești în Grind, a doaoa piază o am pus în drumul Cornățelului, a treia piază în capul ocinei drept Bășicuța, unde să tâlnéște hotarul Costiciului cu al Belciugatului la Cioara, în căpătâiul ocinei despre Crasani, pus-am piază lângă drum în slémea lacului Belciugatului la 2 copaci înfierați. Și am ales satul Costiciul tot, cu tot hotarul și cu toți rumânii.

După acéea, avut-au dumnealui jupan Hrizea vel dvornic ocină în sat în Crasani, care ocină fost-au cumpărat dumnealui de la cumnată-sa, jupâneasa Mariea, jupâneasa Oanei logofătul, stânjini 200, drept bani gata [...]¹ și de la Ignat, feciorul lu Coman, stânjini 68, drept bani gata [...]¹, făcutu-se-au preste tot stânjini 268. Deci noi, acești boiari, ales-am den hotarul Costiciului, de am măsurat în sus în ocina Crasaniilor stânjini 268 și am lipit ocină lângă ocină: pus-am o piază în siliștea Crasaniilor despre apa Pasării, a doaoa piază drept capul Trăsnei, a treia piază

derept Breahnă, a patra piatră în capul ocinei în drumul Berciugovului. Și am lipit ocină lângă ocină și am împietrit cum² este legea și obiceiul în veac.

Și i-am întrebat pre toți să nu fie cuiva vreo strâmbătate sau cine mai are niscare cărți să le scoată. Ei toți au zis că le place și n-au nici o strâmbătate și au pus și prinsoare naintea noastră: carele dentru dinșii să va rădica să scorească vreo pâra și va scoate niscare cărți, acélea cărți să nu să crează, ce să fie minciunoase și ei să fie de mare rușine și de pradă să dea la domnie ughi 100.

Așijderea și blăstem au pus, carele dentru dinșii sau den feciorii lor sau den nepoți sau dentr-alt neam să va rădica cu pâra sau cu cărți să strice această tocmeală, acela om să fie trăcleat și anatema de Domnul Dumnezeu și de 318 oteți părinți ce sunt în vă Nichiii și să lăcuiască într-un loc cu Iuda și cu Ariia și cu alalți iritici.

Și mărturii am pus la această hotărnicie, anume: ot Belciugatul, Fratea i Drăghici logofătul călugărul i Radul Godeanei i Cernica armașul vnuc Cernica vornicul i ot Crasani, Mitrea i Stanciul Spânéi i Oprea Negrul i Trăsnea i Gonțea i popa Stanciul i Coman i Irimia i jupâneasa Dobra a lu Coman logofătul i ot Crețești, Necula i Duca star i Dobre al Arapului i Dobre Parnea i Oprea, zét Ursu.

Și pentru credința, pusu-ne-am pecețile și iscăliturile.

Și cine n-au avut pecete ne-am pus dégetele.

Și am scris eu, Manole logofătul, measeța iulie 19, vă leat 7148 <1640>.

Cernat vel portar.

Dobre vornic.

Șteful postelnic.

Albul comis.

Borce vornic.

Badea vtori vornic.

Vintilă vătah.

Ionașco comis³

Udrea iuzbașa³

Buica iuzbașa.

Fiera logofăt.

Mâinea.

Ion.

Eu Dionisie⁴ călugărul³.

Vladul.

DANIC, M-rea Radu Vodă, XLII/13.

Orig. rom., hârtie (30 × 21), 13 sigilii inelare în tuș.

Copii *ibid.*: CXXXIII/1; ms. 256, f. 327–328 și Mitrop. Ț. Rom., CCCX/4 (cu luna iunie).

Rez., Grecianu, *Genealogiile*, II, p. 433–434.

¹ Loc alb în orig.

² Repetat.

³ Semnături autografe.

⁴ Дѣлїице.

421

<Ante 1640 iulie 20>

† Scris-am eu, Stanciulu și Cernica și Voislav și feciorul Mane <a> lui Andreica și u<n>cheșul Nan și Vișan, ca să să știe, zăpisul nostru¹, să fii de mare credință, cum să să știe că am zălojit ocina <lui> Staico și lu² A<n>dreiu de Bălteni, cum o-m jilojit până la Paști, drept ughi 10.

De nu vor veni până la Paști să de<a> banii, să fie volnicu Crăciun și Sâmeon să le fii moșii. Iar dă vo<r> avea ei³ vo pâra, să <aibă> pâra cu Hodobéștii.

Când să-i vândă acea moșii, au fost Simion mai volnic s-o cu<m>pére, iar Simion n-a avut⁴ puterea să o cu<m>pére. Iar Crăciun au împrumutat pă Simion dă ughi 5 galbeni până <la> Sân Petru, fără nici o camătă; iar să nu vor fi banii la zi, să fie moșia stătătoare lui.

Pântru credință: Stanciul, Cernica, Voislav, Andreica, Nan, Vișan.

Și ne-am <pus> și degetile măturii: Bogdan, Vișan dă Bâra și Vișan călărașul ot Târgoviște și Pătru călărașul ot dă Târgoviște și Ștefan și Stanciul den Bălteni.

DANIC, A.N., MMDCLXII/11.

Orig. rom., hârtie (31 × 21); datat ca anterior documentului din 20 iulie 1640, unde se vinde o parte din moșia zălogită.

¹ нѣстроу.

² ло.

³ ѿи.

⁴ ѡвогт.

422

1640 (7148) iulie 20, Târgoviște

† Adică eu, Stanca, fata lu Andreiu, muiarea Aldiei din Bălteni, scris-am acesta al meu zăpis ca să hie de mare credință la mâinele a lui Simion și a lu Crăciun, cum să se știe când au fost acum în zilele domnului nostru creștin, Mateiu Basarab voievod, vândutu-le-am toată partea mea de moșie din satu Bălteni, câtă am avut, din câmpu, din pădure, din apă și din șăzutul satului, oaricâtă să va alége. Și o am vândutu eu de a mea bunăvoie, cu știrea totoror rudelor méle¹ și a feciorilor miei, dreptu ughi 3 pol, ca să le fie lor moșie, și coconilor lor.

Și la această tocmeală tâmplatu-se-au mulți oameni buni mărturie, anume: popa Stat ot Căpăcéni, Nan unchiașul ot tam, Badea logofet ot tam, Chiriacu ot tam, Radu ot Suséni, Stanciul, cumnatul lu Ștefan ot Băléni².

Și pentru credință, ne-am pus și dégetile.

Pis u Târgoviște, iulie 20, vă leat 7148 <1640>.

Eu Stanca.

DANIC, A.N., MMDCCCLXII/10.

Orig. rom., hârtie (29,5 × 21), rupt la îndoituri, pătat.

¹ мѣлѣ.

² Бѣлѣне.

423

1640 (7148) iulie 21

† Adecă eu, Albul i văru-meu, Stan, nepoții lu Dragomir ot Căndești i Alexie, feciorul lu Opriș ot tam, scris-am acesta al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mâna lu Negoită peharnic i Gherghe spătar i Moisi spătar, cum să să știe că am vândut noi o jumătate de roată despre uscat¹, în vadul Cotoilui, în partea proșcănească, dreptu aspri 1 000 gata. Și am vândut de a noastră bunăvoie, fără nici o silă, să le fie lor moșie, feciorilor.

Și când o am vândut noi, fost-au mulți megiiși, anume: Stan i Nedelco i Radul, sinu Răzmiriță i Bratul i Vlad i Balotă ot Căndești. Însă în gârla Căndeștilor.

Și pentru mare credința, pusu-ne-am și dégetele.

Pis measeța iulie 21 dni, vă leat 7148 <1640>.

Albul. Alexie. Stan. Stan. Nedélco. Radul. Vlad. Bratul. Balotă.

BAR, Doc. ist., CXCVI/81.

Orig. rom., hârtie (16 × 22).

¹ Cuvintele: „despre uscatu” ad. interlinear alia manu.

424

1640 (7148) iulie 21

† Adecă eu, Radul, ficioriul Tatului ot Mătești i Neacșa, fata lu Dumitru, nepoții lu Ianachie ot tam, scris-am acesta al nostru¹ zăpis, ca să fie de mare credință la mâna lu Negoită peharnic i Gherghe spătar i Moisi spătar, cum să se știe

că am vândut o jumătate de roată de moară despre uscat, din partea râtească, despre Vernești, drept bani 1 000 gata. Și am vândut de a noastră bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului.

Și la tocmeala noastră, aldămășari: Ianachie ot Mătești i Lupul ot Căndești, Cârștiian ot tam, Nechifor ot tam i de Nêgoșina, Gâciul.

Și pentru mare credința, pusu-ne-amu și dégetele.

Pis measeța iulie 21 dni, vă leat 7148 <1640>.

Pis az, Ghiicoș.

Radul. Neacșa. Lupul. Cârștiian. Nechifor. Gâciul.

BAR, Doc. ist., LXXIII/234.

Orig. rom., hârtie (16 × 22).

¹ Urmează cuvântul „ravaș”, șters.

425

1640 (7148) iulie 21

† Adecă eu, Vișa¹, fata lui Dragomir ot Ludănești, nepoata <lui> Telie postelnic, scriu și mărturesescu cu acesta al miu zăpis, să fii de mare credență la mâna jupan Bunie vtorii vistiariului, cum să să știe că i-am vândut dumniei lui 60 de pași² den Poienari, drept aspri gata 1 200, ca să-i fie domnie lui și coconilor domnilui moșâie ohamnică. Și pri acista zăpis să-și facă domnia lui și carte domnească, să-și țăie această moșâie, pentru că ne-am tocmit³ de a noastră bunăvoi fără nici o silă⁴.

Și la această tocmeală a noastră fost-au mulți boiari mărturie și megiași⁵, anume: Badea căpitan ot Ruși i Nastasie ot Vitănești i Tudosie sinu Crăciun armaș ot tam i Staico ot Orbească⁶ i Neğuț ot Grozești⁷, ot Lăceni, Cernat i popa Buda i Galgiul ot Vitănești⁸ i Vârlea ot Poienari, Necula iuzbașa ot Purcărâni i Albul ceauș ot Popești. Și pentru mai mari credința ne-am pus și pecețile.

Pis iulie 21 dni, leat 7148 <1640>.

Badea căpitan

Cernat

Nastasi logofăt

Popa Buda⁹

Și-am scris¹⁰ eu, Șărbul păharnicul.

DANIC, A.N., CVI/8.

Orig. rom., hârtie (30 × 21), 3 sigilii inelare în tuș.

¹ Беша.

² наше.

- ³ токмет.
⁴ сихъл.
⁵ мецъше.
⁶ Орбаскъ.
⁷ Грозецци.
⁸ Витпъци.
⁹ Semnături autografe.
¹⁰ скриши.

426 1640 (7148) iulie 22, în al optulea an al domniei

† Eu Dobra, fata lui Stoian, ficiorul lui Calboian din Aniniș, să știe cum am rămas săracă de tată-miu și mamă, căsătorită în zilele Radului vodă, ficiorul Mihniei vodă. După aceea, am venit în satu în Aniniș, la moșie tătâni-miu și mi-am găsit toată moșiia săliștea tătâni-miu și am găsit și un loc cu livadă între răstoci, arătată de unchiașul Sima din Holuba. Și am vrut să-l prad, iar el mi-au dat dijma din loc și mi-au arătat locul¹ cât au fost tot, Sima cu frate-său, Mecicul și cu Iarul cel bătrân din Aniniș.

Iar eu, Dobra, fata lui Stoian, am vândut acest loc dintre răstoci, cu livadă, cu cânepă, cu tot, lu Dumitru și lu ficiorul Beșteleae, drept 560 bani², însă în zilele lui Mateiu voivod, al optulea an în luna lui iulie 22 dnă.

Și am făcut acest zapis la mâna acestor oameni, ce sunt mai sus-scriși, să le fie lor de moșie în veac, și ficiorilor lor, că le-am vândut eu de-a mea bunăvoie.

Și mărturie au fost: Stoica și cu unchi-său, Nan și cu Dan și nim[...]³, Iarului și cu Șirlin și Stan Moțea.

Și am scris eu, popa Pătru din Cernădiia.

Vă leat 7148 <1640>.

Eu Dobra.

Muz. Gorjului, nr. 2 446.

Orig. rom., hârtie (30 × 21).

¹ лолѡл.

² баніе.

³ Loc rupt în orig.

427 1640 (7148) iulie 28, București

† Милостією Божією, Їѡ Матен Басараба воевода и господинь. Дават господство ми сїи повелѣній господства ми жѡпаницев Станкѣи и дѣщирам си,

Нѣкшій¹, fata lui Mihaii armașul ot Căldărușani, ca să fie volnic cu această carte a domni<i> mele de să-și fie al lor rumân, po ime Bogdan ot Lipiia, cu toți feciorii lui, pentru că acest om Bogdan, fost-au al lor rumânu de moșie și l-au apucat și Legătura lu Mihai vodă în Lipia și tot l-au ținut cu bună pace.

Iar când au fost acum în zilele domni<i> mele, apucatu-se-au jupan Buzinca clucerul de acest rumânu Bogdan, zicând că easte al lui rumân den Maia. Și au venit naintea domni<i> mele de se-au pârât de față la sfânta mănăstire a domni<i> mele de la Căldărușani cu jupâneasa Stanca și cu fie-sa, Neacșa.

Deci într-acéea, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége, împreună cu toți cistiții dregătorii domni<i> mele și am dat domnia mea cum să jure jupan Buzinca clucerul cum easte acest rumân Bogdan al lui den Maia și cum l-au apucat și Legătura lui Mihaii voievod acolo, cum zice el. Iar Buzinca cliucerul nu se-au cutezat a jura, ce-au dat lége rumânului, ca să jure el cum easte den Lipiia rumân lu Mihai armaș den Căldărușani. Și au jurat rumânul în sfânta mănăstire a domni<i> mele de la Căldărușani, cum easte den Lipiia, rumânu jupâneasii Stancăi și fie-sa, Neacșăi, nu easte den Maia. Și au fost ispravnic la jurământ sluga domni<i> mele, Necula vtorii portar. Deci au rămas jupan Buzinca de lége și de judecată, pentru că au mărturisit și alți mulți oameni buni demprejurul locului, cum easte den Lipiia.

Derept acéea, am dat și domnia mea jupâneasii Stancăi și fie-sa, Neacșii, ca să le fie lor acest rumânu Bogdan cu toți feciorii lui, moșie ohabnică, lor și coconilor, cum le-au fost și mai denainte vréme.

Инако да нѣст. И исправник, сам рече господство ми.

Пис 8 Бѣкшій, юліе ѿ дъни, въ лѣт 7148 <1640>.

† Іw Матен ввеввда, милостію Божію господинъ.

Іw Матею воеводъ <m.p.>

Dumitru logofăt²

Udriște Năsturel vtorii logofăt².

BAR, Doc. ist., XXI/230.

Orig. rom., hârtie (29 × 20), sigiliu mijlociu, timbrat, cu ceară între file.

Reg., Giurescu, *Stud. de ist. socială*, p. 92, nr. 28; menț., Panaitescu, *Dreptul de strămutare*, p. 98.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupânesei Stanca și fiicei sale, Neacșa”.

² Semnături autografe, în colțul din dreapta jos al doc.

† Eu, Stanciul vornicul de Izbicéni și alți¹ boiari de acolo de Izbicéni, anume: Bălan căpitan și uncheașul Barbul și Danciul i pac Danciul i pac Stan și de Betejani,

anume: uncheaşul Stoican şi Stoian şi Danciul şi Voinea şi de Izlaz, anume: Stoian şi Mircea uncheaşul şi Dobromir şi den Gârcov, anume: popa Tigvă şi uncheaşul Goţ şi Pătru. Dici noi aceşte toţi am umblat împreună, de am căutat acéste hotare ale Betejanilor cu Gârcovul. Dici noi am văzut acéle hotară bătrâne ale Betejanilor şi le mérge hotarul Betejanilor până în co<a>sta Gerarului. Dici Betejanii² au mărturisit³ cum ei n-au ţinut în Geraru, nici în baltă, nici au pomenit să fie ţinut părinţii⁴ lor [în Ge]⁵raru, ci au ţinut t[ot Beteja]⁵nii Gerarul şi balta; iar ei ţin câmpul până în co<a>sta Gerarului unde le easte peatra.

Alta ai zis dumneta pântru în loc de peatră, că au luot peatră de o-u ascuns. Iar noi am mers aceşti⁶ toţi, câţi scrie mai sus şi am adăvărat cu sufletele nostre cum acel lucru n-au fost, ci au grăitu neştine întru o pizmă. Dici noi așa mărturisim cu sufletele nostre. Iar domnu nostru va avea cărţi bătrâne, ci va căuta în cărţi, ci cum va scrie în cărţi va ţinea.

Şi am scris eu, Anghelu logofătul ot Izbicéni.

Pis measeţa iulie 29 dni, leatu 7148 <1640>.

Stanciul vornic. Bălan. Barbul. Danciul. Danciul. Stoican. Stoian. Danciul. Voinea. Stoian. Mircea. Dobromir. Romcea de Scărişor. I Voico ot Studina.

DANIC, M-rea Dintrunlemn, XVI/4.

Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), rupt, sigiliu inelar în tuş.

Copie BAR, Doc. ist., XLIII/38a şi b.

¹ алце.

² Бетежаніе.

³ мьртѣрисет.

⁴ пьринціе.

⁵ Loc rupt în orig.

⁶ ачеце.

429

1640 (7148) iulie 29

† Adecă eu, Tudosie şi cu nepotu-mieu, Vladul ot Osica, scris-am şi mărturisim cu acest zăpis al nostru, ca să hie de mare credinţă la mâna logofătului Pătru ot Fălcoi, cum să ştie că i-am vândut dumnealui jumătate de fune de ocină den Osica, ocină fără rumâni, însă de preste tot hotarul den câmpu şi den pădure, de pretutindinilea şi den seliştea satului şi din apă, din hotară până-n hotar. Şi o am vândut pre bani gata de a noastră bunăvoie, fără nici o silă, cu ştirea tuturor megiişilor den sus şi den jos şi den sat. Şi o am vândut drept bani 2 000 şi am luat toţi banii gata în mâna noastră.

Şi la tocmeala noastră tâmplatu-s-au mulţi boiari mărturii şi megiişi, anume: ot Osica, Radul sinu Stoica Preica i Vladul brat Gălmă i Tatomir i Ionachi sinu

Pârlea i ot Fălcoi, Drăgoi logofăt i Tudoru peharnic i Neagoe peharnic i popa Dumitru i popa Radul. Și pentru credința, ne-am pus degetele.

Pis iulie 29 dni, leat 7148 <1640>.

Tudosie
Vladul
Pătru slujer
Popa Radul
Popa Dumitru
Eu Neagoe peharnic
Pârvul logofăt¹.

SJAN, Dolj, Col. Documente, CCIII/14.

Orig. rom., hârtie (30 × 21), sigiliu inelar în tuș.

¹ Semnături autografe.

430

1640 (7148) iulie 30, București

† Милостію Божию, Їу Матей Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми popei lui Drăgoiu ot București și ginere-său, Stamate, ca să fie în pace și slobozi de cătră gineri-său, Necula, și de cătră toți oamenii lui, mai mult val să nu aibă, pentru că au avut pără de față, înaintea domniei mele, în divan, jăluind popa Drăgoi cum, după moartea fii-sei Stanei, iar gineri-său, Necula grecu, el l-au apucat ca să-i ia o viișoară ce are popa, și-i cere zestre și altele multe cheltuiale, care și le-au făcut el la nuntă și pre ce i-au trebuit lui. Și feciorii, după moartea fie-sa, Stanei, n-au rămas, că au murit toți.

Deci, întru aceea, domniia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre lége cu toți cinstiții dregătorii domni<i>i méle și am dat domniia mea popei lui Drăgoi și gineri-său, Stamate, ca să aibă pace de cătră Necula grecu, mai mult val să nu aibă, că de au cheltuit, i-au trebuit făméie și el s-au însurat. Deci, au rămas Necula grecul de lége, cum mai multă treabă să nu aibă cu popa Drăgoiu și cu Stama, să nu aibă.

Инако да нѣ ест. И исправник, сам рече господства ми.

Пис оу Бѣкѣречи, июліе 1̂ дни, леат 7148 <1640>.

M-rea Simonopetra, Ms. 1775, f. 528–531.

Copie rom.

Rez., Nastase, *Les actes roumains*, p. 60, nr. 239.

† Adecă eu, Radu postelnic ot Rușicéni, dempreună cu jupâneasa mea, Voica, scriem și mărturisim cu acest zăpis al nostru ca să fie de mare credință la mâna Bunii vtori¹ vistiiar, cum să știe că i-am vândut dumnealui partea noastră de ocină den Poienari, toată, oarecât se va alége, de preste tot hotarul, care ocină au fost cumpărată de moșul nostru, Dobre, din zilele lu Alexandru voievod, tatăl Mihnei vodă, cât scrie și în cartea domnească cea bătrână.

Și o am vândut dumnealui Bunei vtori vistiiar pre bani gata 3 300, ca să fie dumnealui moșie stătătoare în véci și coconilor dumnealui.

Și la tocmeala noastră fost-au boiari mărturie: Mihalcea logofăt snă Paraschiva vel logofăt și jupanul Ianiu ot Comani și Stanciul logofăt snă Radul logofăt ot Zlotești i Bunea ot Orbeasca.

Și am scris eu, Mihalcea logofăt, measeța avgust 1 dni, vă leat 7148 <1640>.

Stanciul logofăt snă Radul logofăt ot Zlotești.

† Radul postelnic

Jupanul Ianea

Bunea ot Orbeasca

Mihalcea logofăt².

DANIC, A.N., CVI/9.

Orig. rom., hârtie (29 × 20,5), rupt la îndoitori.

¹ втoрiе.

² Semnături autografe.

† Să știe cum au cumpărat Radu, feciorul Vâlcului, de la Vlad armașul de Cucuténi, 11 stânjeni de ocină, însă partea Opricăi de Jurubiște, den cap în cap. Și o au vândut Vlad armașul de a lui bunăvoie. Și au fostu mulți megiași, cându se-au vândut acea ocină, 600 aspri gata.

Și aldămășari au fostu, pre nume: popa Bădica ot tam, Dan Ștefan sinu Calvit i Ghența i Cârstea i Stoica Tatul ot Leutești, Albul ot tam i¹ Voico i Radul ot tam și mulți² megiași den sus și den jos.

Pis measeța avgust 2 dne, vă leat 7148 <1640>.

Popa Bădica

Vlad armaș

Dan³
Pis az, Mitrofan diiacon.

BAR, Doc. ist., C/173.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 22), 3 sigilii inelare în fum.

¹ є.

² мѣще.

³ Semnătură autografă.

433

1640 (7148) august 8, Târgoviște

† Милостією Божією, Їѡ Матією Басарава воевода и господинъ въсои Земле
ѡгтррволахіискоеѧ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми сѡдѡгъ господства
ми, Панъ пехарник и със сынови его, елицеже Богъ даровахъ, такоже да мо ест
вчинъ и вечини въ село Каковци, половино за село и ѡ село ѡ Стѣлпнице, пакиже
половино за село, въ сѡдство Мехединци, ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт вода и със
виноградіе и със вечини, елице се хокет шврѣтил над сіе половино за села, ѡт
Каковци и ѡт Стѣлпницъ и ѡт седалице селови, ѡт посвѣдї, варе елика се хтит
изврат ѡт през въсом хотарове, въс половино. Але да се знает вечини, по име:
Лѡдѡт със три сыни и Михаю със един сынъ и със вратом си, Бръил и Ынкѡла със
три сыни и Добромир със вратом си, Радѡл и Манѣ със един сынъ и Бървои със
вратом си, Аврам и Лѡпѡла със вратом си [...] ¹ и Стѣнил със три сыни и вратом
си, Арват със три сыни и Марко със шестаго сыни и Некѡла със вратом си, Строе и
Манѣ със един сынъ и Пѣтѡлѣ със вацом и Прѣвѡл и Некола със един сынъ и
Їѡн със вратом си, Радѡл и Радѡл със три сыни и Матею със две сыни и Ивсаѡф
със сынови его и Драгомир със две сыни и Дѡма със един сынъ и Балаѡр със един
сынъ и Радослав със две сыни и Некѡла със вратом си, Тѡдор и Вѡкое и два сыни,
Бивеви и четири сыни, Балдовинови и Боичѣ със един сынъ [...] ² онъ със дрѡги
сыни, елицеже Богъ даровав, понеже ю ест покѡпил сѡдѡга господства ми, Панъ
пехарник, половино за село ѡт Каковци и половино за село ѡт Стѣлпницъ и със
вечини и със въс ходоком, како ест више пис, ѡт над волѣрин господства ми,
Дѡмитрашко ключар ѡт Спинѣни и ѡт на жителница его, Вилае и ѡт чедом си,
Дѡмитрашко, за ѡги ѡспри готови. И продадоше ѡни за ниѡном доброволю
кромѣ, ни една селост, със ѡзнаніе въсем волѣром и мегїашом ѡт гор, из дол,
ѡт шкрѣстѣ мѣстом и ѡт прѣд господства ми. И видѣхом господство ми и

запис ут рѣка Дѣмитрашко ключар за проданіе на рѣка слѣгѣ господства ми, Панови пѣхарник, със мнози болѣри сведітелію написани ѿ запис, котори сѣт вил на ѿстроеніе им, на име: ут Кѣпрѣни, Дѣділѣ чѣшѣ ут червеніе и Сава и Гіѡка товошарюл и Дѣмитрашко и Крѣстѣ и Герге и ут Греч, Василіе, вѣдк Дѣмитрашков ключар и ут Ходоуѣни, Лѣхот и ут Пѣшани, Стан и ут Міарѣ, Дима, сынѣ Малкозов слѣжар и мнози болѣри сведетеліи, еже не сѣт писани зде въ книга сіа. Али да се знает да имат съмиреніе за вечинаніе тѣчю Радул Житѣ, понеже того вечинѣ, Радул, било сѣт простиа за вечиніе Дѣмитрашко ключар ут наипрѣжде за проданіе, раді дѣше его, а дрѣги вечини въсих да ест по разлога Панѣви пѣхарник колице више пис.

Сего раді, дадох съм господство ми слѣгѣ господства ми, Панѣв пѣхарник ианже да мѣ³ ест половино за село ут Каковци и ут Стѣлпнице паки половино, със въсих вечиніи, паки половино и със въс ходокомѣ, шчинѣ дѣдінѣ и въ шхавѣ, сыновом и вѣнком и прѣвнѣчетом. И не ут кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже оубо и сведітеліи поставих господства ми: пан Тевдосіе вел бан Кралевскіи и пан Хриза вел дворник и пан [...] ² вел логофет и пан Радул вел вистіар и пан Преда вел спатар и пан Драгомир вел ключар и пан Сокол вел столник и пан Радѣл вел комис и пан Вѣчена вел пѣхарник и пан Константин вел постелник. И исправник [...] ².

И написах азъ, Гоаре логофет, въ настолни граду оу Трѣговище, мѣсеца авгѣст и дѣни и ут Ядама дажи до нынѣ, въ сего писаніе, теченіе лѣтом, въ лѣто зрѣми, а ут Рождество Христово дѣм.

† Іѡ Матеи вшевѣда, милостію Божію господинѣ.

Іѡ Матею воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Pană paharnic și cu fiii lui, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină și vecini în satul Cacovții, jumătate de sat și în sat în Stâlpnița, iarăși jumătate de sat, în județul Mehedinți, din câmp și din pădure și din apă și cu vii și cu vecini, câți se vor afla pe aceste jumătăți de sate, din Cacovți și din Stâlpnița și din siliștea satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste toate hotarele, tot jumătate. Însă să se știe vecinii, anume: Lăudat cu trei fii și Mihaiu cu un fiu și cu fratele său, Brăilă și Iancul cu trei fii și Dobromir cu fratele său, Radul și Manea cu un fiu și Bărboi cu fratele său, Avram și Lupul cu fratele său [...] ¹ și Stănilă cu trei fii și fratele său, Arvat cu trei fii și Marco cu șase fii și Necula cu fratele său, Stroe și Manea cu un fiu și Pătulea cu tatăl și Părvul și Necola cu un fiu și Ion cu fratele său, Radul și Radul cu trei fii și Matei cu doi fii și Iosaf cu fiii lui și Dragomir cu doi fii și Duma cu un fiu și

Balaur cu un fiu și Radoslav cu doi fii și Necula cu fratele său, Tudor și Vucoe și doi fii <ai lui>, Biba și patru fii <ai lui>, Baldovin și Boicea cu un fiu [...] ², cu alți fii, câți Dumnezeu le-a dăruit, pentru că a cumpărat sluga domniei mele, Pană paharnic, jumătate de sat din Cacovți și jumătate de sat din Stâlpnița și cu vecinii și cu tot venitul, cum este mai sus-scris, de la boierul domniei mele, Dumitrașco clucer din Spineni și de la jupâneasa lui, Vilaia și de la fiul lor, Dumitrașco, pentru ughi 700 aspri gata. Și au vândut ei de bunăvoia lor, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megieșilor din sus, din jos, din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zăpășul de vânzare de la mâna lui Dumitrașco clucer la mâna slugii domniei mele, Pană paharnic, cu mulți boieri martori scriși în zăpăș, care au fost la înțelegerea lor, anume: din Căpreni, Dediul ceaușul de roșii și Sava și Ghioca toboșarul și Dumitrașco și Cârstea și Gherghe și din Greci, Vasilie, nepotul lui Dumitrașco clucerul și din Hodoleni, Leahotă și din Puișani, Stan și din Mierea, Dima, fiul lui Malcoci slugerul și mulți boieri martori, care nu sunt scriși aici în această carte. Însă să se știe să aibă pace de vecinie numai Radul Jitea, pentru că acest vecin, Radul, a fost iertat de vecinie de Dumitrașco clucerul de mai înainte <vreme> de vânzare, pentru sufletul lui, iar toți ceilalți vecini câți sunt mai sus-scriși să fie pe seama lui Pană paharnicul.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele, Pană paharnic, ca să-i fie jumătate din sat din Cacovți și din Stâlpnița iarăși jumătate, cu toți vecinii, iarăși jumătate, și cu tot venitul, ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Teodosie mare ban al Craiovei și pan Hrizea mare vornic și pan [...] ² mare logofăt și pan Radul mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Dragomir mare clucer și pan Socol mare stolnic și pan Radul mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic [...] ².

Și am scris eu, Soare logofătul, în cetatea de scaun în Târgoviște, luna august 8 zile și de la Adam până acum, la această scriere, trecerea anilor, în anul 7148, iar de la Nașterea lui Hristos 1640.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Bistrița, LIV/4.

Orig. slavon, perg. (40,5 × 51), sigiliu mijlociu timbrat; cu o trad. rom. de epocă.

Alte copii după trad., *ibid.*, LXI/93a, mss.: 192, f. 543–544; 202, f. 434–436; 713, f. 38–39 (584–585); SJAN Vâlcea, Ms. 147, f. 229–230.

EDIȚII: Text, Spineanu, *Hrisov*, p. 33–34; reg., *Tezaur vâlcean*, p. 154, nr. 411; rez., Aricescu, *Indice*, II, p. 90, nr. 2152; Chiriță, *Boierii Brâncoveni*, p. 356.

¹ Loc răzuit în orig.

² Loc alb în orig.

³ Ad interlinear.

† Adecă eu, Calotă și cu frate-meu, Petrican, feciorii lui Petrican din Câmpina, făcut-am zăpisul nostru la mâna jupânului Tudoran și a nepotu-său, Baico, cum să se știe că i-am vândut un loc de casă în siliștea Câmpinei, stânjeni în lung și în lat, peste tot stânjeni 135 (una sută treizeci și cinci), ughi 135. Și am dat de a noastră bunăvoie și cu știrea tuturor fraților noștrii, cari sântem frați pe moșie și a tuturor megiașilor după împrejurul locului den sus, den jos.

Și aldămășarii încă să o știe, anume: popa Dumitru din Câmpina și jupan Gheorghe spătar, fiul Mihalcei din Buzău și Apostol vătaf și Dumitru, fiul Palologhei și Gheorghe, fiul Udriștei paharnic și frate-său, Pătrașco și Manea din Câmpina și Gherghina de acolo și Stan de acolo și Pătru de acolo și Vlad, sluga spătarului Gheorghe și alți oameni buni mărturie, după împrejurul locului.

Scriș Pătru logofăt, sluga Radului mare comis, august 9 zile, 1640.

Ierei Dumitru.

Apostol vătaf.

Calotă Petrican.

Vlad Petru.

După S. Theodorescu, *Monografia orașului Câmpina*, p. 150.

† Adecă eu, Bodea și Pătru den sat den Sămara, ot sud Arșiș, scriem și mărturisim cu acestu zăpis al nostru, ca să fie de mare credință la mâna iuzbașăi lu Duminecă, cum să știe că i-am vândut o moșie den sat den Sămara, însă den funea miclească a opta parte, den siliștea cu pomii și den câmpu și den pădure și den apă de peste tot hotarul Sămărei câtă se va alége, drept ughi 5.

Și am vândut dumnealui această moșie de a noastră bunăvoie, ca să-i fie moșie stătătoare și coconilor dumnealui. Iar de va avea Duminecă iuzbașa vro gâlceavă sau pâra de undeva, să avem noi a purta toată pâra și gâlceava și cheltuiala, iar dumnealui să-și ție moșie cum i-o am vândut cu bună pace sau să-i dăm altă moșie pentru moșie.

Și când am făcut acestu zăpis fost-au mărturii: popa Albul ot Săpata și diiaconul Oprea ot Lipiia i Tudor ot Sămara și Criveț ot Săpata și Stan ot Ciorâca. Și pentru credința, ne-am pus mai jos și degetele în loc de peceti.

Pis measeța avgust 10 dni, leat 7148 <1640>.

Eu Bodea. Eu Pătru. Popa Albul. Eu Danciul. Eu Radul Mănie. Diiacon Oprea. Criviț.

DANIC, M-rea Trivalea, IV/9.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 21).
Copii *ibid.*: mss. 371, f. 27 și 477, f. 44v.

436

1640 (7148) august 10, Târgoviște

† Adecă eu, Ventilă vataf și cu feciorii mii: Calotă i Dragomir i Mihăilașco i [...] ¹ scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna jupan Radul vel vistier, ca să să știe că i-am vândut satul Tătărani, ot sudstvo Dâmbovița, cu moara și cu rumânii și cu tot venitul, den câmpu, den pădure, den apă și de preste tot hotarul, oarecât se va alége și toate părțile de ocină de la Căpriorul, câte au ținut Nedelco i Mihai i Preda i Stoica, feciorii Pârului logofătul de Lazure, tatăl mamei Stoicăi, den hotar până în hotar, za ughi [...] ¹.

Însă și rumânii din Tătărani să să știe, anume: Stoian cu 6 feciori, anume: Oprea și cu 1 fecior, anume Stoian i Neagul i Vâlcul i Neagoe i Coman i Stoian i Radul, feciorii lu Stoian și cu alți feciori și Voico cu 4 feciori, anume: Radul i Bărbăteiu i Neacșul i Grozea și cu alalți feciori ce vor face și Neagoe cu 3 feciori: Ursu i Oprea i Vlaicul și cu alalți feciori ce vor face și Nénciul cu 2 feciori: Stan i Vladul și cu alalți feciori ce vor face; și iarăși Bărbăteiu cu doi feciori: Stoian i Radul și cu alalți feciori ce va face și Neagoe, fratele lu Bărbăteiu, cu feciorii lui și Dobre cu patru feciori: Marin, Ion i Stoica i Neagul și cu alalți feciori ai lui și Costandin cu frate-său, Vlaicul și cu feciorii lor și alți rumâni ce se vor mai afla de moșie den Tătărani.

Pentru că acest sat, Tătărani și cu rumânii și cu ocina den Căpriorul fost-au de moșie a unchiu-mieu, Pârului logofătul den Lazure, tatăl lu Nedelco și a lu Mihaiu și al Predei și al Stoicăi și tot au ținut acéste moșii cu bună pace. Iar după moartea unchiu-mieu, Pârului logofătul, rămas-au aceste moșii pre mâna feciorilor lui: Nédelco i Mihai i Stoica i Preda și tot au ținut și ei acéste moșii și rumâni cu bună pace. Iar după acéea, se-au sculat Mihai și Preda și Stoica, de ș-au vândut toate părțile lor de ocină și den Tătărani și den Căpriorul și cu toți rumânii lu Iane grecul, za ughi 217. Și după ce-au cumpărat Iane grecul aceste moșii, au făcut și o moară, de-au cheltuit ughi 40. Și pre mine n-au vrut să mă întrebe Mihai i Preda i Stoica, când au vândut, nici Iane grecul când au cumpărat, căci că am fost eu mai volnicu să cumpăr, că ne sântem veri premari, ce au cumpărat cu furișul. Iar deca am înțeles, m-am sculat cu pără și am mersu cu Iane grecul la divan, naintea domnu nostru, Io Mateiu Băsărabă voievod, de ne-am pârât de față. Și au întrebat domnu nostru pre Iane grecul: fostu-m-au întrebat pre mine când au cumpărat au ba? Deci, Iane grecu au zis că m-au întrebat vânzătorii și nici vânzătorii nu m-au <întrebat>, că au fost la divan Mihai, Preda Stoica, împreună cu noi și n-au putut zice nici ei că m-au întrebat, ce-au fost umblat ei toți cu înșălăciune.

Deci, într-acéea domnu nostru ne-au judicat cu tot divanul și mi-au dat să-i întorcu banii lu Iane grecul și să țiu eu satul Tătărăanii și cu rumânii și cu ocina de la Căpriorul. Deci, eu bani n-am avut, ce știind pre dumnealui jupan Radul vel vistier că-m easte omul, că ne rudim cu jupâneasa dumnealui, mers-am de mi-au dat ughi 257 și i-am dat lu Iane grecul den divan, denaintea domnu nostru. Și mi-au dat Iane grecul cărțile de moșie și zapise și tot la mâna mea și au rămas Iane grecul de judecată, ca să-m țiu acéste moșii.

Iar pentru căci mi-au dat jupan Radul acești bani, eu l-am înfrățit pre satul Tătărăanii și pre rumâni și pre ocina de la Căpriorul, să ținem den doao, frățéște și să socotească jumătate de bani, iar de jumătate să m-adaste 1 an, să-i dau și să fim frați pre ocină și pre rumâni.

Apoi Nedelco, el încă ș-au vândut toată partea de ocină den Tătărani și den Căpriorul și cu rumânii și o am cumpărat, za ughi 56 și acești bani iar mi-au dat jupan Radul vistierul și iar mi-au mai dat ughi 7 pol, de am dat lu Mihai și Predei i Stoicăi sin Părvul logofătul pre o délniță și jumătate den Tătărani, care au fost a mâine-sa, aleasă și nu o au fost vândut lu Iane grecul. Face cumpărătoarea acestui sat preste tot ughi 320; ce dentr-acești bani fost-au să întorc eu jupan Radului vel vistiar ughi 160 și să ținem frățéște. Iar la zi eu banii n-am avut să-i dau, ce încă m-au mai adăstat preste zi 1 an, ca să-i dau banii și tot nu i-am putut da, ce m-am tocmi cu jupan Radul vistierul de i-am vândut și céialaltă jumătate de sat, cu rumânii și cu părțile de ocină den Căpriorul și mi-au mai dat ughi 50, fac de toți bani ce mi-au dat jupan Radul vel vistiar, ughi 370. Și l-am vândut noi toți satul Tătărăanii și cu rumânii și cu părțile den Căprior, să-i fie dumnealui moșie în veac neîntoarsă și coconilor.

Și mărturii toți boiarii divanului, carii-și vor pune mai jos pecețile și iscala.

Și ne-am pus și noi pecețile și iscala.

Pis Dumitru logofet u Târgoviște, avgust 10 dni, vă leat 7148 <1640>.

Ventilă vataf cu feciorii mii.

Costandin vel postelnic

Radu vel comis

Preda Brâncovenul

Buzinca biv cliucer

Socol vel stolnec

Az Marco Danovici logofăt

Tatul logofăt Danovici

Stroe vistier

Șerban logofăt

Eu Dumitru logofăt mărturisescu

Bunea vtori vistiar

Costandin vtori postelnic

Preda vtori suljer, sin Buzinca clucer

Barbul postelnic dă Mănești

Pătrașco postelnic de Bucșani

Drăgoi logofăt ot Fălcoiu².

BAR, Doc. ist., DCXXIII/52.
Orig. rom., hârtie (43,5 × 29,5), 5 sigilii inelare în tuș.

EDIȚII: Text, Potra, *Tezaurul*, p. 205–207.

¹ Loc alb în orig.

² Semnături autografe.

437

1640 (7148) august 11

† Adecă eu, Stroe ot Finta, sin Radul vatahul, scris-am și mărturisescu cu acestu al meu zapis, ca să fie de mare credință la mâna părintelui popii Paraschivii, cum să știe că i-am vândut ocina ot Holeasca de Jos stânjeni 60, stânjenul câte bani 40, cin ughi 12. Datu-mi-s-au bani ughi 9 și mi-au dat grâu o piază și meu pietri 2, za ughi 3. Și am vândut eu, de a mea bunăvoie, fără de nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului din sus și din jos, ca să-i fie lui moșie ohabnică și lui și feciorilor lui, anume Neculii și Oanii, moșie stătătoare în veacu.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți oameni buni și boiari măturii, anume: Matei vatah ot Mănești i Vișan ot tam i Cârstea brat Vișan ot tam, sluga Radului vel vistiier ot Mănești i Voinea brat Vișan, pac sluga lui vel vistiier i Stroe roșul ot Hălești i Mihăilă portar ot tam cu feciorii lor, anume: Ghinea i Marin i Vasilie sin Stroe roșul i Tudor ot Cornești i Stănimir ot tam i ot Finta, Dragomir i Ion brat Dragomir și alții mulți carii își vor pune pecetea și iscăliturile. Iar carele să va scula peste acest zapis al meu a facerea într-alt chip, unul ca acela să fie afurisu și anathema de 318 o<te>ți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia la un locu.

Și pentru credința, pusu-mi-am și pecetea și iscălitura mai jos, să să crează.

Și am scris eu, Stroe logofătul sinu Matei.

Pis avgust 11 dni, leat 7148 <1640>.

Eu Stroe.

BAR, Ms. 1947, vol. II, f. 175–176.

Fotocopie după copie autenticată.

438

1640 (7148) august 11

† Scris-am eu, Tănasi postelnic și Stoica, frate-meu, zapisul no<s>tru¹ să fie la mâna lui Pătru logofăt, cum să știe că ne-au dat noa<o> ughi 42 pol, să avem

a-i dari acești bani la Vinerea Mare fără nici un cuvânt. Iar să nu-i vom avea a dari acești bani, iar noi² să-i dăm un vad de moară și cu un rumân.

Și această tocmeală o am făcut noi, de a noastră³ bunăvoie.

Și la această tocmeală fost-au mulți boieri⁴: Ghiorma căpitan și Nicula de Nicopol și Mihaiu postelnic i Stoica și Hrizan postelnic din Bărbătești.

Și am scris⁵ eu, Tănasiе logofăt din Izbicéni.

Pis measeța august 11 dni, vă leat 7148 <1640>.

Eu Tănasiе

Eu Stoica⁶.

DANIC, Col. E. Vărtosu, I/64.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 19,5), rupt, pătat.

¹ ннотрѣ.

² ннои.

³ ннострѣ.

⁴ боіеріе.

⁵ скрес.

⁶ Semnături autografe.

439

1640 (7148) august 11, Târgoviște

† Милостією Божією, Їѡ Матей Басараба воеводі и господинъ вѣсои [Земле]¹ ѡггровлахііское. Дават господство ми сїи повеленїи господства ми слоугѣ господства ми, Пѣтрѣ логофет ѡт Фѣлкои и със сынови си, елицеже Богъ даст, такоже да ест емѣ вчинѣ ѡ <С>сика, въ сѣдство Романаці, вбаче половино за ѡжѣ ѡт полю и ѡт шѣмѣ и ѡт вода и ѡт седалище селови [и ѡт по вѣс хотаром, поне]¹ же ест покѣпил Пѣтрѣ логофѣт ѡт на Тѣдосіе и ѡт на видком си, Владѣл ѡт Ссика, за ѣн² аспри готови и със запис ѡт продаіе.

И пак покѣпи Пѣтрѣ логофет ѡт на Тѣдосіе и ѡт на видком си, Владѣл, две рѣзоаре ѡт виноградѣ въ дѣл Ссичїи, вбач[е виноградѣ със мѣсто ѡт гор, из дол, за]¹ ѡн аспри готови и със запис ѡт рѣка его.

И пак покѣпи Пѣтрѣ логофет вчинѣ въ Ссика ѡт на жѣна Ирчулови дѣръбан и ѡт на дѣщера его, Мѣша, половино за ѡжѣ за вчинѣ ѡт [по вѣсом]¹ хотаром и със виноградѣ въ дѣл Ссичїи и ѡт п[олю и ѡт шѣмѣ и ѡт вода и ѡт посвѣде, варе ел]¹ ико изберет се, за ѣн² аспри готови и със запис.

И пак да ест Пѣтров логофет вчинѣ въ Ссика, пакиже половино за ѡжѣ ѡт по вѣс хотаром и ѡт дѣл със виноградѣ и ѡт псвѣде, варе елика изберет

се, понеже ест покѣпил Пѣтрѣ логофет ѡт [Бадѣ ѡт Кържани и ѡт дѣщ]¹ира его, Маріа, вѣдка Ирчулди дърѣбан, за ꙗхн аспри готови и със запис ѡт проданіе, кое ѡчинѣ вила ест Ирчулов дърѣбан и а братом си, Станови Тинкарюл, анѣ ест бил дал прѣки дѣщере их више пис.

И пак покѣпи Пѣтрѣ логофет и със брат его, Дрѣг[ѣшин и Їѡн]¹ а рѣзор за винограду въ дѣлда Ѣсичій, ѡбаче винограду със местом ѡт на Дрѣгѣшин и ѡт на брат его, Ѣрсѣ, ѡт Ѣсика, за ѣ аспри готови и със запис ѡт рѣка их.

И пак да ест Пѣтров логофет и братом си, Дрѣгѣшинов, а рѣзор за винограду, пакиже въ дѣлда Ѣсичій, със местом, понеже ест покѣпи Пѣтрѣ логофет и брат его, Дрѣгѣшин, ѡт на Ѣпрѣ Гіѡчел и ѡт на Радѣл Стоикѣвъ Прѣикѣи ѡт Ѣсика, за ѣ аспри готови, ѡбаче дал Пѣтрѣ логофет по того рѣзор да часті ѡт аспри, а брат его, Дрѣгѣшин, една част и със запис ѡт проданіе.

И пак покѣпи сам Пѣтрѣ логофет една винограду Негрѣюв и а братчед си, Гіергиней Ѣсика, ѡт на Дрѣгѣшин и ѡт на Ѣрсѣ и ѡт на Ѣпрѣ Гіѡчел ѡт Ѣсика, за сн аспри готови.

И пак покѣпи а рѣзор ѡт Ѣсика ѡт на Татомир и ѡт на Радѣл и ѡт на Дрѣгѣшин и ѡт на Ѣрсѣ и ѡт на Ѣпрѣ ѡт Ѣсика, ѡбаче със местом, за тн аспри готови и със запис ѡт проданіе.

И пак покѣпил Дрѣгѣшин, брат Пѣтрови логофет, една винограду въ дѣлда Ѣсичій ѡт на Пърлѣ ѡт Ѣсика, със местом, за ꙗ аспри готови, ѡбаче ѡт винограда Їсаров дори въ винограду Татомиров.

И пак да ест слѣдѣ господства ми, Пѣтрови логофет, един вечин, на име Мирча ѡт Фѣлкои, със сынови си, без ѡчинѣ, понеже ест продадоше се ѡн вечин Пѣтров логофет ѡт доброволѣ его, за ꙗѡ аспри готови и със запис ѡт рѣка его.

И пак един вечин, по име Стоика със сынови си, без ѡчинѣ, понеже ест продаваше се ѡн вечин Пѣтров логофет ѡт доброволѣ его, за ꙗ аспри готови и със запис ѡт рѣка его.

И пак да ест Пѣтров логофет в вечини, по име Нѣкшѣ със брат его, Мѣшат, сынови Бадеви Рошкѣи ѡт село ѡт Дрѣжѣнеци, въ сѣдство Ѣлт, със сынови им и със въсаѣ дѣдіна им ѡт село ѡт Дрѣжѣнеци и със винограду и със ливези и ѡт седалище селови и ѡт по въс хотаром, понеже ест продадоше се ѡни вечини ѡт доброволѣ им, за ꙗ аспри готови и със запис ѡт рѣками их ѡт проданіе.

И пак покѣпил Пѣтрѣ логофет един аціган, на име Лѣпѣл, сынѣ Радѣлови циган Мѣцеви, ѡт на Станчул логофет ѡт Божорани и ѡт на сынѣ его, Строе, за ꙗ аспри готови и със запис ѡт проданіе.

И пак да ест Пътрови логофет една циганкъ, на име Драгана, понеже ест дал прѣкю тѣстам са, Мара, жѣпаница Митреви постелник ѡт Бѣичеши, кое циганкъ била ест ѡт промененіе ѡт на жителница Калѣ ѡт Пършковѣни.

И продадох сїи више речени людіи нише ѡчине и винограду и вечини и ацигани ѡт доброволѣ им, без ни една силост и със ѡзнаніе въсѣм волѣром и а меѣашом ѡт гор, из дол и ѡт ѡкрѣст местом и ѡт пред господства ми. И видѣхом господство ми и записове ѡвемзи людіи ѡт проданіе със мнози волѣри и добри людіи сведітеліи въ запис, которіи ест бил на ѡстроеніа им.

Сего радї, да<до>х и господство ми слоуѣх господства ми, Пътров логофет ѡт Фѣлкои, іакоже да ест емѡ ѡт дѣдіно и въ ѡхавѡ, сыновом и видком и прѣвнѣчетом въ вѣки. И не ѡт кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже оуѡ и сведітеліи поставих господство ми: жѣпан Тѡдосїе великїи бан Кралевски и жѣпан Хриза великїи дворник и [...] вел логофет и жѣпан Радѣл великїи вистїар и жѣпан Преда вел спатар и жѣпан Драгомир вел клѣчар и жѣпан Сокол вел столник и жѣпан Радѣл Миѡалча вел комис и жѣпан Вѣчина великїи пѣхарник и жѣпан Костандин великїи постелник. И исправник, Оудрице вторїи словоположник.

И азѣ, Дѡмитрѡ логофет, написах въ настолни граду Трѣговице, мѣсѣца август аї дѣни и ѡт Ядама даже до нынѣ, въ лѣт 737ми.

† Іѡ Матею воєвѡда, милостїю Божїю господинь.

Іѡ Матею воєводѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată [Țara]¹ Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Pătru logofătul din Fălcoi și cu fiii lui, căți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la <O>sica, în județul Romanați, însă jumătate de funie din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului [și de peste tot hotarul, pentru]¹ că a cumpărat Pătru logofătul de la Tudosie și de la nepotul său, Vladul din Osica, pentru 50 000² aspri gata și cu zăpis de vânzare.

Și iar a cumpărat Pătru logofătul de la Tudosie și de la nepotul său, Vladul, două răzoare de vie în dealul Osicii, [însă via cu locul din sus și din jos, pentru]¹, 750 aspri gata și cu zăpis la mâna lui.

Și iar a cumpărat Pătru logofătul ocină în Osica de la femeia lui Iarciu dărăbanul și de la fiica lui, Mușă, jumătate de funie de ocină de [peste tot]¹ hotarul și cu vie în dealul Osicii și din [câmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, oricât]¹ se va alege, pentru 1 650 aspri gata și cu zăpis.

Și iar să fie lui Pătru logofătul ocină în Osica, iarăși jumătate de funie de peste tot hotarul și din dealul cu vie și de pretutindeni, oricât se va alege, pentru că a cumpărat Pătru logofătul de la [Badea din Cârjani și de la fiica]¹ lui, Maria, nepoata lui Iarciul dărăbanul, pentru 1 650 aspri gata și cu zăpis de vânzare, care

ocină a fost a lui Iarciul dărăbanul și a fratelui său, Stan Tincarul, dar a fost dată zestre fiicei lui mai sus-scrise.

Și iar a cumpărat Pătru logofătul și cu frații lui, Dră[gușin și Ion]¹ 1 răzor de vie în dealul Osicii, însă via cu locul de la Drăgușin și de la fratele lui, Ursea, din Osica, pentru 400 de aspri gata și cu zăpis la mâna lor.

Și iar să fie lui Pătru logofătul și fratelui său, Drăgușin, 1 răzor de vie, iarăși în dealul Osicii, cu locul, pentru că a cumpărat Pătru logofătul și fratele lui, Drăgușin, de la Oprea Ghiocel și de la Radul al lui Stoica Priicăi din Osica, pentru 400 aspri gata, însă a dat Pătru logofătul pe acel răzor două părți de aspri, iar fratele lui, Drăgușin, o parte și cu zăpis de vânzare.

Și iar a cumpărat Pătru logofătul, singur, o vie a lui Negrei și a vărului său, Ghierghina din Osica, de la Drăgușin și de la Ursea și de la Oprea Ghiocel din Osica, pentru 250 aspri gata.

Și iar a cumpărat 1 răzor din Osica de la Tatomir și de la Radul și de la Drăgușin și de la Ursea și de la Oprea din Osica, însă cu locul, pentru 350 aspri gata și cu zăpis de vânzare.

Și iar a cumpărat Drăgușin, fratele lui Pătru logofătul, o vie în dealul Osicii de la Pârlea din Osica, cu locul, pentru 1 000 aspri gata, însă din via lui Isar până la via lui Tatomir.

Și iar să fie slugii domniei mele, Pătru logofăt, un vecin, anume Mircea din Fălcoi, cu fiii săi, fără ocină, pentru că s-a vândut el vecin lui Pătru logofătul de bunăvoia lui, pentru 6 800 aspri gata și cu zăpis la mâna lui.

Și iar un vecin, anume Stoica cu fiii lui, fără ocină, pentru că s-a vândut el vecin lui Pătru logofătul de bunăvoia lui, pentru 6 000 aspri gata și cu zăpis la mâna lui.

Și iar să-i fie lui Pătru logofătul 2 vecini, anume: Neacșu cu fratele lui, Mușat, fiii lui Badea al lui Roșca din sat din Drăjănești, în județul Olt, cu fiii lor și cu toată dedina lor din sat din Drăjănești și cu vie și cu livezi și din siliștea satului și de peste tot hotarul, pentru că s-au vândut ei vecini de bunăvoia lor, pentru 4 000 aspri gata și cu zăpis de vânzare la mâinile lor.

Și iar a cumpărat Pătru logofătul un țigan, anume Lupul, fiul lui Radul Măței țigan, de la Stanciul logofătul din Bojorani și de la fiul lui, Stroe, pentru 4 000 aspri gata și cu zăpis de vânzare.

Și iar să-i fie lui Pătru logofătul o țigancă, anume Drăgana, pentru că i-a fost dată de zestre de soacra sa, Mara, jupanița lui Mitrea postelnic din Buicești, care țigancă a fost de schimb de la jupâneasa Calea din Pârșcoveni.

Și au vândut acești oameni mai sus-ziși ocinile și viile și vecinii și țiganii de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus, din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zăpisele de vânzare ale acestor oameni cu mulți boieri și oameni buni martori în zăpis, care au fost la întocmirea lor.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele, Pătru logofătul din Fălcoi, ca să-i fie lui de dedină și de ohabă, fiilor, nepoților și strănepoților în veci. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și [...] ³ mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Dragomir mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul Mihalcea mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Udriște al doilea logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna august 11 zile și de la Adam până acum, în anul 7148 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Vărativ, I/7.

Orig. slavon, perg. (35,5 × 48,5) rupt, sigiliu mijlociu timbrat.

O trad. din sec. XVIII, *ibid.*, I/8.

¹ Loc rupt în orig.; întregirile s-au făcut după trad. de epocă.

² Inițial a fost scris „Ѡ (2 000), apoi s-a corectat „И (50 000).

³ Loc alb în orig.

† Милостією Божією, Ію Матеи Басараба воеводі и господинь. Дават господство ми сїи повеленіє господства ми ацешти јупанеасе, анеме Anca cu fie-sa, Tudosiia ot Budištenı, ca să fie volnice cu această carte a domni<i>i méle de să-și ție toate moșiile ei și viile și rumâni tot den doao cu nepoții ei, Cânda i Voichița, feciorii lu Dobrișan, feciorul ацешти јупанеасе Anca. Pentru că, după moartea fiiu-său, lu Dobrișan, avut-au multă pâra cu noră-sa, Elina, făméia lu Dobrișan, și cu nepoții ei, Cânda i Voichița, feciorii lui Dobrișan, că au vrut să o scoată pre јупанеаса Anca den casă și den moșiile ei dirépte de la părinții ei. Și au venit naintea domni<i>i méle în divan de se-au pârat de față. Și аша pâraia noră-sa Elina, cum ацете моши ce scriu mai sus au fost date și lăсate de un frate al јупанеасii Ancăi, анеме Cânda, nepotu-său, lu Dobrișan, ca să împresoare ацете мошиi în silă și fără dreptate.

Într-ацееа, domnia mea am căutat și am judecat pre dirept și pre lége împreună cu toți cinstiții dregătorii domni<i>i méle și le-am dat domnia mea la mijloc 6 boiari pre răvașă domnești, ca să caute să-i judece și să адеверэze: fost-au lăсate lu Dobrișan de unchiu-său au ba?

Într-ацееа, cei 6 boiari, ei au căutat și au адевърat împreună cu mulți megiași că după moartea Căndei, au fost rămas 2 surori¹, јупанеаса Anca și Stana, și ce se-au аflat mult, puțin, мошиi, rumâni, vii, eale амăndoao au împărțit frățește. Și au аflat ацеi boiari că au fost мошиа а јупанесii Ancăi, ce vrea să о împresoare noră-sa, Elina, cu pâra și fără dreptate. Deci au rămas de lége.

изверет се, понеже ест покѣпил волѣрин господства ми, Нѣгѣл вътах, сїи више речени ѿ погоане за винограду и със вчина и със къща ѿт на попа Захарїа и ѿт на сынъ его, Пѣтрѣ ѿт Нѣговани, за ѿнѣ жилтї, въс новци готови и със запис ѿт рѣка им ѿт проданїе, със мнози добри людіи свидетелїи алдѣмъшари, которїи ест бил на ѣстроенїа им нѣнѣ, въ дѣни господства ми.

И пак да ест волѣрин господства ми, Нѣгѣл вътаф, ѿ погоане ѿт винограду въ дѣлѣ Нѣгованилов, кое се ѣдарѣа въ глав със сїи више реченїи ѿ погоане за винограду и със вчинъ, колико дрѣжит винограду и със ливези и със къща и със въс ходоком, понеже ест покѣпил волѣрин господства ми више пис ѿт на Дѣмитрѣ и Дадѣл, за ѿдѣ жилтї новци готови, кое погоане били сѣт покѣпил Дѣмитрѣ и Дадѣл ѿт на Костандин, сынъ Марко, със вчинъ със [въс]¹. Таже, сѣци волѣрин господства ми, Нѣгѣл вътаф, поволен прїидет пред господства ми оу великїи диван тере ест повратил новцїи Дѣмитров и Дадѣлов назад, како ест више пис, ѣги ѿдѣ и встал витї сїи више речени ѿ погоане по разлога его, како ест више <пис>, да ест емѣ дѣдїне, како видѣхом господство ми и записове ввел людіи продаанкїи на рѣцѣ волѣринѣ господства ми, Нѣгѣл вътаф.

И пак да ест волѣринѣ господства ми, Нѣгѣл вътах, ѿ погон за винограду ѣ Нѣговани, код теѣ ѿ погоане више пис и със вчина колико дрѣжит погонѣл, понеже ест покѣпил ѿт на попа Бѣлчю ѿт Нѣговани, за ѿдѣ аспри готови и със запис ѿт проданїе. Я попа Бѣлчю, ѿн ециже ест бил покѣпил того погон ѿт винограду ѿт на Ївнашко постеланик, сынъ Мирослав логофет.

И пак покѣпил волѣрин господства ми, Нѣгѣл вътах, ѿ погоане ѿт винограду ѣ дѣлѣ ѣрсоен със вчинъ и със место ѿт къща и със ливези и със въс ходоком ѿт на попа Тоадер ѿт Плоецїи, за ѿдѣ аспри готови и със запис ѿт проданїе. Я попа Тоадер, ѿн ециже бил покѣпил сїи више речени две ѿт винограду погоане ѿт на видцїи Ирїминов ѿт Нѣговани, ѿт наюпрѣжде врѣме.

И пак да ест волѣринѣ господства ми, Нѣгѣл вътах, една винограду оу варош господства ми ѣ Тѣргшор и със вчина и със мала къщѣ и със местом, кое [идет]¹ дори въ стѣгна, како ест бил дрѣжал и Лазар пѣхарник, понеже ест покѣпил волѣрин господства ми, Нѣгѣл вътах, сїа више речена винограду ѿт на жителница Марга, таже ест жителница Лазаров пѣхарник ѿт Тѣргшор, за ѿдѣ аспри готови и със запис ѿт рѣкѣ еа ѿт проданїе и със мнози волѣри и добри людіи свидетелїи.

И продадох сїе више реченїи людіи нїхне винограду и вчине ѿт доброволѣ им, без ни една силост и със ѣзнанїа въсѣм волѣром и а мегїашом ѿт гор, из дол и ѿт шкрѣст местом, како видѣхом господство ми и записове им ѿт проданїе на рѣцѣ волѣринѣ господства ми, Нѣгѣл вътах, како ест више пис.

Сего радї, дадохъ съм и господство ми болѣриѡ господства ми, Нѣгда вътаѡ за апрози, такоже да ест емѡ сїи више реченїи погоане ѡт винограду и със ѡчина и със кѣщове и със вѣс ходоком ѡт дѣдїно и въ ѡхаб, емѡ и сыновом и видком и прѣвндчетом въ вѣкѡ. И не ѡт кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведїтелїи поставихом господство ми: ждпан Ѳеодосїе велики ван Кралевскїи и ждпан Хриза великїи дворникѡ и ждпан Глигорїе вел логофет и ждпан Радул великїи вистїар и ждпан Преда Брѣнковѣндѡ великїи спатар и ждпан Драгомир великїи кадчар и ждпан Сокол ѡт Корнѣѣни великїи столник и ждпан Радул Миѡалча великїи комис и ждпан Вдчина сръбскаго великїи пѣхарник и ждпан Костандин великїи постелник. И исправник, Оудреце Настдрел вторїе словоположник.

И написахъ азъ, Дѡмитрѡ логофет, въ настолни граду Трѣговице, мѣсеца авгѡст гї дњи и ѡт Идама даже до нѣнѣ, въ сего писанїе, теченїе лѣтѡм, въ лѣт зрѣми, а ѡт Рождества Христова зрѣм.

† Іѡ Матею воевода, милостїею Божїею господинѣ.

Іѡ Матею воеводѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Neagul vătaful de aprozi, fiul lui Costandin postelnicul din Vaideei și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va dăruia, ca să-i fie lui 5 pogoane de vie în dealul Negovanilor și cu ocină și cu casă și cu tot venitul, oricât se va alege, pentru că a cumpărat boierul domniei mele, Neagul vătaful, aceste mai sus-zise 5 pogoane de vie și cu ocina și cu casa de la popa Zaharia și de la fiul lui, Pătru din Negovani, pentru 56 galbeni tot bani gata și cu zapis de vânzare de la mâna lor, cu mulți oameni buni martori aldămășari, câți au fost la întocmirea lor acum, în zilele domniei mele.

Și iar să-i fie boierului domniei mele, Neagul vătaful, 4 pogoane de vie în dealul Negovanilor, care se lovesc în cap cu aceste mai sus-zise 5 pogoane de vie și cu ocina, cât ține via și cu livezi și cu casă și cu tot venitul, pentru că a cumpărat boierul domniei mele mai sus-scris de la Dumitru și Dadul, pentru 44 galbeni bani gata, care pogoane le-au cumpărat Dumitru și Dadul de la Costandin, fiul lui Marco, cu ocină cu [tot]¹. Deci, fiind volnic boierul domniei mele, Neagul vătaful, a venit înaintea domniei mele în marele divan de a întors banii lui Dumitru și Dadul înapoi, cum este mai sus-scris, ughi 44 și au rămas să fie pe seama lui aceste mai sus-zise 4 pogoane, cum este mai sus <scris> să-i fie lui dedină, cum am văzut domnia mea și zapisele acestor oameni vânzători la mâna boierului domniei mele, Neagul vătaful.

Și iar să fie boierului domniei mele, Neagul vătaful, 1 pogon de vie în Negovani, lângă acele 5 pogoane mai sus-scrise și cu ocina cât ține pogonul, pentru că a cumpărat de la popa Belciu din Negovani, pentru 1 800 aspri gata și cu zăpis de vânzare. Iar popa Belciu, el a cumpărat acel pogon de vie de la Ionașco postelnicul, fiul lui Miroslav logofătul.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele, Neagul vătaful, 2 pogoane de vie în dealul Ursoii cu ocină și cu loc de casă și cu livezi și cu tot venitul de la popa Toader din Ploiești, pentru 4 000 aspri gata și cu zăpis de vânzare. Iar popa Toader, el încă a cumpărat aceste mai sus-zise două pogoane de vie de la nepoții lui Irimin din Negovani, încă de mai înainte vreme.

Și iar să fie boierului domniei mele, Neagul vătaful, o vie în orașul domniei mele în Târgșor și cu ocina și cu o casă mică și cu locul, cât [merge]¹ până în potecă, cum a ținut și Lazăr paharnicul, pentru că a cumpărat boierul domniei mele, Neagul vătaful, această mai sus-zisă vie de la jupanița Marga, care a fost soția lui Lazăr paharnicul din Târgșor, pentru 3 000 aspri gata și cu zăpis de vânzare de la mâna ei și cu mulți boieri și oameni buni măturie.

Și au vândut acești mai sus-ziși oameni viile și ocinele lor de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus, din jos și din împrejurul locului, cum am văzut domnia mea și zăpisele lor de vânzare la mâna boierului domniei mele, Neagul vătaful, cum este mai sus-scris.

Pentru aceea, însumi domnia mea am dat boierului domniei mele, Neagul vătaful de aprozi, ca să-i fie aceste mai sus-zise pogoane de vie și cu ocina și cu casele și cu tot venitul de dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veac. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda Brâncoveanul mare spătar și jupan Dragomir mare clucer și jupan Socol din Cornățeni mare stolnic și jupan Radul Mihalcea mare comis și jupan Vucina sârbul mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Udriște Năsturel al doilea logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna august 13 zile și de la Adam până acum, la această scriere, trecerea anilor, în anul 7148, iar de la Nașterea lui Hristos 1640.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, Col. Mf. URSS, rola 90, cadru 214.

Microfilm după orig. slavon de la Lenigradscoje otdelenije Instituta istorii Akademii Nauk SSSR Leningrad, Fond 238, Lihačev (astăzi la Rossiiskaia Akademia Nauk).

EDIȚII: Text slav și trad., Caproșu, Mioc, *Documente slavo-române*, p. 115–118.

¹ Loc șters.

† Adecă eu, Stoica и сѣ<с> сини егѣ¹, Dumitru Milescul, scris-amu acesta al meu zapis cum să știe că am vândut lu Dumitru, ficiorul Lupulețului, o fune de ocini den satu den Cioroiași, o fune de 40 de stânjeni, cu vii cu tot², derept bani gata ughi 14 pol, ca să fie lui moșie ohabnăcă³ și lui și ficiorâlor, lui câți Dumnezeu îi va da. Și o am vâ<n>dut⁴ de a me bunăvoie, fără nici o sâlă de nimele.

Și cându am vâ<n>dut⁴ au fostu mulți⁵ boiari⁶ mărturie, anume: popa Barbul ot Cioroiași i popa Baca ot Urzicuța⁷ i Grozavu pârcălabul ot Băilești i Stan Rodescul ot Cioroiași i brat ego, Drume i Dragomir и сѣ<с> сини егѣ¹, Matei Rodescul i Matei и сѣ<с> сини егѣ¹, Tatomir Rodescul și alta mulți⁸ megiași dâmprăjurul locului.

Și am scris⁹ eu, Stoica logofătul <и сѣс> сини егѣ¹, Pătru al lu Gulei ot Cioroiu.

Și pentru¹⁰ credința <pusu>-ne-am pis și peceteile.

Pis measeța avgust 16 dni, leat 7148 <1640>.

Stoica <и сѣс сини егѣ¹, Dumitru Milescul.

Stan Rodescul

I Drumei Rodescu

Eu Barbul popa ot Cioroiași

Eu popa Baca <ot> Urzicuța

Grozav pârcălabul ot Băilești

Dragomir <и сѣ> сини егѣ¹, Matei Rodescul¹¹.

DANIC, Ep. Râmnic, XXIX bis/5.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21), 7 sigilii inelare în tuș.

Copie BAR, Doc. ist., CMLXXVI/475.

¹ „Și cu fiul lui”.

² тѡт.

³ хѡхънькъ.

⁴ вѣдѣт, repetat: ѡам вѣт.

⁵ мѣлцие.

⁶ боѡриѣ.

⁷ Оѡрзѡвѣца.

⁸ мѣлции.

⁹ скриси.

¹⁰ пѣнтрѣ.

¹¹ Semnături autografe.

† Adecă eu, mătuşa Stanca ot Căineni¹, vă sud Telorman, scris-am acesta al meu zăpis, ca să fie de mare credinţă la mâna dumni<i>i lui, jupan Bunea ȳtori vistiier, cum să se ştie că am venit eu de a mea bunăvoie, fără de nice o silă, de²-am vândut dumni<i>i lui ocină ce am avut în satu în Căineni¹, însă stânjăni 30³ drept bani gata 500, ca să fie dumni<i>i lui moşăie în veacu şi coconilor dumni<i>i lui. Şi să aibă a-ş fa<ce>rea dumnia lui pre acest zăpis al meu şi carte domnească⁴, ca să fie dumni<i>i lui moşăi.

Şi mărturie: Gherghe biv vel aga i Mihalcea logofăt.

Şi am scris eu, Peia logofăt şi i-am dat eu banii. Aceasta am scris.

Pis avgust 17 dni, leat 7148 <1640>.

Eu mătuşa Stanca.

DANIC, Col. Doc. Munteneşti, LV/7.

Orig. rom., hârtie (30 × 20,5).

¹ Къинѣне.

² Дѣ.

³ Cifră modificată, iniţial 9.

⁴ Дѣмнѣаскъ.

† Милостію Божією, Їѡ Матею Басараба воивода и господинъ. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми свѣтѣки, божественен монастир, зовемаго Бієрьш, храм Въведеніа Богородицев и втѣцѣ ерѣмена Митрофан¹, ca să fie volnici călugării cu acesta carte a domni<i>i mele dă să oprească pre satul Berivoieştii, ot sud Muşcel, dă pre toată ocina mănăstirii de la sat Năpârtенii şî din câmpu şi din pădure şi din fâneţe şî din tot venitul ce va fi pre moşia mănăstirii, că easte dată şî miluită dă ctitorii cei bătrâni, de Ivaşco dvornicul şi de frate-său, Albul cliucer, însă mai denainte vreme.

Iar când au fost în zilele domni<i>i mele, s-au sculat satul Berivoieştii de au vândut fânul bârsenilor dă pre ocina năpârtенilor şî câmpulungenilor şî a mulţi oameni, neavând nici o treabă fără de ştirea călugărilor. Şi au mâncat satul Berivoieştii pâinea mănăstirii den câmpu cu dobitoac<ele> lor dă pre ocina mănăstirii. Şi am citit domnia mea în divan şî cărţi bătrâne ale altor domni, cum au fost satul Năpârtенii de moşie al mănăstirii.

Drept acéea, domniia mea am judecat cu toți boiarii divanului și am dat domniia mea sfintii mănăstiri ca să fie volnici călugării cu cartea domni<i>i mele și cu sluga domni<i>i mele, na ime [...] ³ dă să ia tot fânul cât s-au făcut pă ocina mănăstirii. Iar cine l-au cumpărat, el să ia banii dă la cine l-au vându și să tragă pă Berivoiești să de mănăstirii ughi 3, cum s-au fost tocmit, căci le-au mâncat pâinea din câmpu cu dobitocile lor și n-au avut ce să ceară nimic. Și dă nimelea opreală să n-aibă, că așa am judecat domniia mea. Iar cui va păre strâmbu să vie să ste dă față.

Инако да нест, по рече господства ми.

Pis Lăpădat logofăt u Târgoviște, measeța avgust 17 dni, leat 7148 <1640>.

DANIC, Ms. 479, f. 86v–87.

Copie rom.

Alte copii *ibid.*: mss. 349v, f. 270–271; 483, f. 15–17; 710, f. 729.

Reg., Caramelea, *Berivoiești*, p. 93.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Vierăș, hram Intrarea <în Biserica> a Născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Mitrofan...”.

² дѣ.

³ Loc alb în copie.

445

1640 (7148) august 20, Târgoviște

† Милостію Б[ожію]¹, Їw Матею Басарава воеводъ и господинъ въсои Земле Ѡдггровлахїнское <и> запланенски страна. Дават господство ми [сію]¹ повелѣнію господства ми, лѠ Шербан и със сынови его, елицеже Богъ даст, wt село Титеціи wt въ сѣдство Яргеш, іакоже [да]¹ ест Ѡ мирно и слободно wt сѣда на прѣд за вечинаніе wt къ житѣлица Деспина, жѣпаница бив Владѣлов лѣгѣфет и wt къ [сыно]¹ви еи, Радѣл спатар и Владѣл постелник и wt къ по въс рѣденіе их, да бити кнези със въс дѣлница его wt село, wt Титеци и wt полю [и wt]¹ шѣмѣ и wt водѣ и wt по въс хотаром, колико се хокет избрат дѣлница его. Понеже сію више речена чловѣк, именем Шербан, [был]¹ сѣт вечинѣ за дѣдин Владѣлов лѣгѣфет рѣдѣнѣл, а потом, къда ест бил сѣда въ дѣни господства ми, а Шербан, wn паднѣл н[а жи]¹тѣлница Деспина лѣгѣфетница и на сынови еи, Радѣл спатар и Владѣл постелник, със великое ѡмиленіе и със сѣл[зи]¹ пролият, іакоже да свобаже дал за вечиніе.

544

Таже, въ томъ, ждпаница Деспина и Радѹ спатар и Владѹл постелник, сыни Владѹлов [лwgwfет]¹, уни ако съм видел сице толико ѿмиленіе и сълзи wt къ того сиромах wt чловѣкъ, а уни съмотрил [за радї]¹ дѿша дедом си, Тевдосіе логофет и радї дѿша бащом си, Владѹлов лwgwfет и радї дѿша их тере ест свобаже дал за вечиніе [и ск]¹ ѿповал се ест wt къ уни със ѿги ѿ готови. И свобаеет уни wt нухном доброволю и със вѣс дѣлница его wt [Тит]¹ ещи и wt полю и wt шдмѿ и wt вода и wt по вѣс хотаром, варе елика се хтет избрат дел его и за нухто бан[това]¹ ніе да не имат. И видѣхом господство ми и записѿл ждпаницев Деспинен и със сынови еи, Радѹл и Владѹл, сътворен на рѿка Шербан за [осв]¹ ожденіе за вечиніе, како ест по више пис и със велико клетвѿ, кое уни или wt сынови емѿ или wt видцием хо[...]¹ цет да раздрати сію негов такмежію, а того чловѣкъ да ест трѣклет и анатема за тїи свѣти wtъци [и да имат част]¹ тїю със Іоѹда и със Аріа на един место, пакоже и бѣдет въ вѣки.

Таже, да ест Ширбан wt съда на прѣд ѿ мир[но и сво]¹ боднw за вечиніе wt къ тех болѣри више рѣх, нѿ ест д[...]¹ ти кнези по дѣлница его и за нухто бантова[ніе...]¹. Сїю ѿстроиіе мнози мегїаш добри люди сведетелю, по име: и wt Мѿрѣеци, попа Владѹл и попа Т[ѿдор... Станч]¹ юл ватаф и wt Жѣгорѣни, Станчюл и Мѿшат и wt Титеци, Болован и Вѣхвѿрѣ и Мѣртин и попа Стан [...]¹ свецѣ wt Бѣаш и Симїѿн постелник wt Рѣтивоеци и ещиже мнози мегїаши еже нѣст сѿт писали здѣ.

Сего радї, дадохом и г[осподство ми Шер]¹ банов пакоже да ест ѿ мирно и слободно за вечиніе wt съда над прѣд wt къ ждпаница Деспина и wt къ сын[ови еи]¹, Радѹл спатар и Владѹл постелник, wt къ вѣс порѿденіе емѿ. И не wt когожди непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и [свѣдите]¹ лю поставлѣем господство ми: ждпан Тевдосіе великїи бан Краловискїи и ждпан Хризѣ вел дворник и ждпан [...]² лwgwfет и ждпан Радѹл вел вистїар и ждпан Прида вел спатар и ждпан Драгомир вел ключер и ждпан Сокол вел столник и ждпан Радѹл вел к[омис и]¹ ждпан Вѿчина вел пехарник и ждпан Костандин велики постѣлник. И исправник [...]² вел логофет.

Исписах азъ, Станчюл, въ [настолни]¹ ѿ града Трѣговице, мѣсеца авгѿст к̄ дъни, wt Ядама дв нынѣ, теченїа лѣтом, въ лѣт зрѣми.

† Іw Матею воевода, милостїю Божїю господинъ.

Іw Матею воеводъ <m.p.>

† Din mila lui [Dumnezeu]¹, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei <și> al părților de peste munți. Dă domnia mea [această]¹ poruncă a domniei mele, lui Șerban și cu fiii lui, căți Dumnezeu îi va da, din satul Titeștii din județul Argeș, ca să fie în pace și slobod de acum înainte de vecinie de către

jupâneasa Despina, jupâneasa lui Vlad fost logofăt și de către [fiii]¹ ei, Radul spătar și Vladul postelnic și de către toată rudenia lor, să fie cnezi cu toată partea lui din sat, din Titești și din câmp [și din]¹ pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricât se va alege partea lui. Pentru că acest mai sus-zis om, anume Șerban, [a fost]¹ vecin de dedină al lui Vlad logofătul Rudeanul, iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Șerban, el a căzut [la]¹ jupâneasa Despina logofeteasa și la fiii ei, Radul spătar și Vladul postelnic, cu mare rugămintă și cu vărsare de lacrimi, ca să-l elibereze din vecinie.

Apoi, întru aceea, jupanița Despina și Radul spătar și Vladul postelnic, fiii lui Vladul [logofăt]¹, dacă au văzut ei atâta rugămintă și lacrimi de la acest sărac de om, au căutat [pentru]¹ sufletul bunicului lor, Teodosie logofăt și pentru sufletul tatălui lor, Vladul logofăt și pentru sufletele lor și l-au eliberat din vecinie și s-a [răscumpărat]¹ el de la ei cu 50 ughi gata. Și l-au eliberat ei de a lor bunăvoie și cu toată partea lui din [Tit]¹ești și din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricât se va alege partea lui și de la nimeni să nu aibă [supărare]¹. Și am văzut domnia mea și zapisul jupânesei Despina și cu fiii ei, Radul și Vladul, făcut la mâna lui Șerban de eliberare din vecinie, cum este mai sus-scris și cu mare blestem, care dintre ei sau din fiii ei sau din nepoții ei [va voi]¹ să strice această tocmeală, acel om să fie blestemat și anatema de cei 318 sfinți părinți [și să fie]¹ cu Iuda și cu Arie la un loc, cum este și va fi în veac.

Întru aceea, să fie Șerban de acum înainte în pace și slobod de vecinie de către acești boieri mai sus-zși, [să fie]¹ cneaz pe partea lui și de nimeni supărare [să nu aibă]¹. Și la această tocmire au fost martori mulți megiași oameni buni, anume: și din Murgești, popa Vladul și popa [Tudor ...Stanc]¹iul vătaf și din Jâgoreni, Stanciul și Mușat și din Titești, Bolovan și Vâhvurea și Mărtin și popa Stan [...] din Băiași și Simion postelnic din Rătivoiești și încă mulți megiași care nu sunt scriși aici.

Pentru aceea, am dat și [domnia mea lui Șer]¹ban ca să fie în pace și slobod de vecinie de acum înainte de către jupâneasa Despina și de către [fiii]¹ ei, Radul spătar și Vladul postelnic <și> de către toate rudele lor. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și [martori]¹ am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan [...] ² logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Dragomir mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul mare [comis și]¹ jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, [...] ² mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul, în [scaunul]¹ cetății Târgoviște, luna august 20 zile, de la Adam până acum, trecerea anilor, în anul 7148 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, A.N., CCXC a/1.

Orig. slavon, hârtie (38 × 25,5), rupt, cusut pe altă hârtie; sigiliu mijlociu timbrat și cu o trad. modernă.

¹ Loc rupt în orig.

² Loc alb în orig.

† Милостією Божією, Їв Матею Басараба воевода и господинъ вѣсон Земле Оугрровлахійское. [Дават господство]¹ ми сїи повелѣніе господства ми волѣрин господства ми, Петрѣ втори ключер и със синови си, елицеже Богъ приѣстит², са сã-i fie lui 2 rumâni, anume: Bârsan cu [frat]¹e-sãu, Dobroslav și cu feciorii lor ce vor avea și ce vor face, pentru că acești oameni, ce scriu mai sus, Bârsan cu frate-sãu, Dobroslav, apucatu-i-au sama cea dentãiu la Metohul lu Crãciun de când au umblat boiarenul domni<i>i méle, Ivan vtorie postelnic, cristãtor în Dâmbovița și i-au fost pus 1 taler. După acéea, au șãzut acești oameni numai jumãtate de an de ș-au plãtit talerul, iar apoi ei au fugit. Deci i-au tot plãtit de bir și de toate dãjdile slugile domniei méle, Crãciun i Tuduru, cu frații lor ot Metoh, de sunt acum 3 ani tot den casele lor și den dirépte bucatele lor de-au dat pentru denșii ughi 60.

Iar când au fost acum, ei au umblat pre urma acestor oameni până i-au aflat și i-au adus naintea domni<i>i méle, apoi ei se-au făcut că sunt rumâni mănãstirii Sneagovul. Într-acéea, domnia mea i-am băgat în temniță și au așteptat acești roșii, până au venit egumenul Ignatie de la mănãstire de la Sneagov. Și au venit și slugi bătrâne ale mănãstirii, Mardarie logofãt i Sava, și se-au mărturisit egumenul și se-au lepãdat dennaintea domni<i>i méle și a tot divanul, cum nu sunt acești oameni rumâni mănãstirii, nici știu ei nemic.

Dereptu acéea, i-am dat domnia mea să le fie lor rumâni cu feciorii lor, căci că ei, ca niște oameni răi și hieléni și fugari de bir și de dajdea împãratului, au căzut a fi rumâni, iar slugile domni<i>i méle i-au plãtit de bir și de alte dãjdii, cum scrie mai sus.

Dup-acéea slugile domni<i>i méle, Crãciun i Tuduru cu frații lor, se-au tocmit cu boiarenul domni<i>i méle, Petrea vtorii cliucer, de i-au vândut lui rumâni cu feciorii lor, za ughi 40, vite 6. Deci și domnia mea încã am dat Petrei vtorii clucer ca să-i fie moșie ohabnicã lui și coconilor în véci. И не wt кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже сведітеліе поставих господства ми: пан Теодосіе вел бан Кралевски и ж8пан Хриза вел дворник и ж8пан Глигорие вел логофет и ж8пан Радул вел

вистітар и Преда вел спатар и Драгомир вел клѣчар и Сокол вел столник и Радѹл вел комис и Вѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, Оѹдрище [втори логофет]¹.

И аз, Дѣмитрѣ логофет, писах мѣсеца [август]³ ка дѣни и wt Ядама, въ лѣто зрми⁴.

Їw Матею вшевѣда, милостію Божію господинъ.

Їw Матею воеводъ <т.р.>

Muzeul Olteniei, I/6196.

Orig. rom., hârtie (41,5 × 28), sigiliu mijlociu timbrat, cu ceară căzută.

¹ Loc rupt în orig.

² „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. [Dă domnia] mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Petrea al doilea clucer și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa”.

³ Luna din care se mai citește slova r, completată după Grigore mare logofăt, care a avut această dregătorie în luna august 1640 și după Dragomir mare clucer.

⁴ „Iată martori am pus domnia mea: pan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Radul mare vistier și Preda mare spătar și Dragomir mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Udriște [al doilea logofăt].

Și eu, Dumitru logofătul, am scris luna [august] 21 zile și de la Adam, în anul 7148 <1640>”.

447

1640 (7148) august 25

† Adecă eu, Petru și Negoe și Ene și Opre, feciorii lu Negoii den Co<r>șori¹, scris-am zapisul nost<r>u se fii la mâna² Radului logofetu Dudescul, cumu se se știi că³ au datu dumnelui ughi 15, de au scos pe frate-nostru, Bratul, dentr-o nevoi de la curte. Dece, Bratul ș-a fostu dat⁴ parte lui de moșii den Corșori⁵, iare noi nu ne-mu înduratu de moșii, i-amu făcut⁶ zapisu, se avemu a dare bani la Paști, fără⁷ neci un cuvent.

Și mărturii⁸: Vasilie spetarul și comisul Comanu și Opre văru-său⁹, Petru vetah.

Pis measeța avgust 25 dni, vă leat 7148 <1640>.

Eu Pătru¹⁰

Eu Neagoe.

Eu Iane.

Eu Oprea.

Vasilie spătar¹⁰

Coman comisul¹⁰.

DANIC., Mitrop. Ț. Rom., XCVIII/21.
Orig. rom., hârtie (31,5 × 22).

-
- ¹ Кошири.
 - ² мена.
 - ³ ке.
 - ⁴ дата.
 - ⁵ Коршири.
 - ⁶ Феѡт.
 - ⁷ Феѡе.
 - ⁸ мѡртерїи.
 - ⁹ верѡ сеѡ.
 - ¹⁰ Semnături autografe.

448

1640 (7148) august 25

† Eu, Pătru și cu fraț<i>i</i> mei, scris-am acestu al nostru zăpis la mâna logofătului Radul Dudescul, cum să știe <că> am vândut de la Corșori delnița Oloia cu parte câtă va ave în câmpu to<a>tă, dereptu ughi 14.

Și o-m vândutu de a noastră bunăvoia, fără nice <o> silă, ca să fii dumnelui moșii în veci.

Mărturi: popa Vlaicul i Stan chelar i Pătru vătaf i Opre. Acesta am scris.

Pis avgust 25 dni, leat 7148 <1640>.

Pătru. Negoe. Opre. Iane.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., XCVIII/22.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 20).

449

1640 (7148) august 31, Brâncoveni

† Adecă eu, Sofronie călugărul și cu fiu-mieu, popa Rafail iar călugărul, scris-am noi acesta <al> nostru zăpis, ca să fie de mare credință la sfânta mănăstire Arnota, ce easte hram Sveati arhanghel Mihail, cum să se știe că am dat noi de a noastră bunăvoie viile de la Ocna cea Mare ce sunt pre valea Ocnei lângă Bordești¹, care au fost cumpărat de la Ion Burdușel, ca să fie sfiintei mănăstiri moșie ohabnică în véci și no<u>a pomeană și părinților² noștri, să fim scris la sfântul pomeanic. Însă viia cu tot hotarul <o>arecât să va alége, și de nime nici o bântuială să n-aibă, nici de frați, nici de nepoți, nici de nici o rudenie, căci că acéle vii nu ne-au fost de

moșie, ci ne-au fost de cumpărătoare, cumpărate de Sofronie și cu fiu-său, Rafail, ca să nu poată zice nime că are parte la acéle vii, ci să aibă bună pace.

Iar cine să va ispiti preste³ acestu zapis al nostru a-l călca și a-l sparge, <o>arecare din rudeniile nostre, acela om să fie treclet și anatema de 318 oteți ije sut vă Nicheii și să aibă cinste cu Iuda și cu Ariia на един место⁴.

Și când se-au făcut acestu zapis, fost-au mulți părinți și preoți, na ime: popa Ifrim egumenul ot Coziia și egumenul Vasilie ot Bistrița și Sarapion egumenul ot Arnuta i popa Anania ot Bistrița și starețul Ifrim și moșul Daniil i ot Ocnă⁵, popa Opriș i popa Avram i popa Stoica i popa Mihăilă i popa Pană și jupânul Mera neguțătorul i Mecula neguțător i Nica lumânărariul i Voico Bordescul și alți mulți care-i vor pune pecețile.

Și pentru mai adevărită credință, ne-am pus și pecețile.

Pis u Brâncoveni, avgust 31 dni, vă leat 7148 <1640>.

Și am scris eu, Tudor sinu Stanciului logofăt ot Olănești.

Efrem egumen ieromonah ot Cozia

Vasile

Sofronii i sinu ego, Rafail⁶.

DANIC, M-rea Arnuta, X/1.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21,5), 2 sigilii mijlocii iconografice și unul inelar în fum.

Copii *ibid.*: mss. 185 f. 69 și 195 f. 112; BAR, Doc. ist., CMXIII/147 și CMXIV/242; SJAN Vâlcea, Ms. 149, f. 163.

EDIȚII: Text, Cristescu, *M-rea Arnuta*, p. 128–129, p. 128–128; rez. *ibid.*, p. 84; reg., *Tezaur vâlcean*, p. 154.

¹ Бордецій.

² пъринцилор.

³ престъ.

⁴ „La un loc”.

⁵ Векнь.

⁶ Semnături autografe.

† Милостією Божією, Їѡ Матен Бъсърва воеводі и господинь. Дават господство ми сїи повѣленіе господства ми lu Avram pârcălabul ot Brâncoveni, ca să fie volnic cu această carte a domni<i>i méle de să ție o țigancă, anume Neacșa, pentru că o au cumpărat de la Vladul ot Pleșoi și de la făméia lui, Deva și de la feciorii lor, za 3 200 aspri gotovi. Și o au vândut ei de bunăvoie fără de nici o silă, cu știrea tuturor boiarilor.

Și am văzut domnia mea și zapis de la mâna lor de vânzare cu mulți boiari mărturie scriși în zapis carii au fost la tocmeala lor, po ime: ot Brâncovéni, popa Cânda i ot Pădureț, Tudoran logofăt i ot Văléni, Negoită postelnic i ot Pârșani, Bădici i ot Mănești, Preda postelnic i Ursu moldovean i pac ot Brâncovéni, Matei i Stanciul.

Deci am dat și domnia mea lu Avram pârcălabul ca să-i fie această țigancă Neacșa de moșie lui și coconilor în véci și de cătră niménilea oprit preste ceastă carte a domni<i>i méle.

Инако да нѣст. И исправник, сам рече господства ми.

Пис ѝ Ерѣнковѣни, авгѣст ѡѡ, въ лѣтѣ 7149 <1640>.

† Іѡ Матен воевода, милостію Божію господинѣ.

Іѡ Матекю воеводѣ <m.p.>

DANIC, M-rea Brâncoveni, XXII/6.

Orig. rom., hârtie (31 × 21), sigiliu mijlociu în chinovar, cu ceară între file.

451

<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> 7149

Însemnare pentru rumânii de la Bunești carii s-au vândut cu moșiile lor, anume precum scrie în cartea răposatului Matei vodă la leat 7149.

Diiul cu frate-său, Stanciul și Stoica, s-au vândut rumâni cu toată partea lor de moșie.

Oprea cu feciorii lui și cu toată partea lor de moșie.

Brătan i Bogdan cu feciorii lor și cu toată partea lor de moșie.

Popa Stanciul cu feciorii lui și cu preoteasa lui, cu toată partea lui de moșie.

Ioan i frate-său, Stanciul și cu feciorii lui, cu toată partea lor de moșie.

Și de la Bratoie de la Ocnă au cumpărat toată partea lui, ocină din Buneștii de Sus.

Și de la Averchie cupeț au cumpărat un loc de vie lângă Răspopul.

Oprea Bicul și cu popa Tudor și cu Stanciul Răspopul și cu feciorii lor și cu toată partea lor de moșie.

Botu cu feciorul lui și cu toată partea lor de ocină.

Și Manea Chihanul și cu frații lui și cu feciorii lui și cu toată partea lor de moșie.

Iar au mai cumpărat de la Bălan și de la feciorii lui toată partea lor de moșie.

Iar au cumpărat de la popa Vladul și de la fiiul său, Marco, toată partea lor de ocină.

Și Presa cu feciorii lui și cu toată partea lor de moșie.

Și Mățul i Mătușul cu feciorii lor și cu toată partea lor de ocină.

Și Oprea cu feciorii lui și cu toată partea lor de moșie.

Și Fimir cu feciorii lui și cu toată partea lor de ocină.

Oprea Scomcianul cu feciorii lui și cu toată partea lor de ocină.

Și Mariia cu feciorii ei și cu partea ei de ocină.

Și Priia cu Dobrotă și cu feciorii lor și cu partea lor de ocină.

Și Cârstocea cu feciorii lui și cu toată partea lui de moșie.

Și Buculiță cu feciorii lui și cu toată partea lor de moșie.

Și Marga cu feciorii ei și cu toată partea lor de ocină.

Și Stanciul Ștefănescul cu feciorii lui și cu toată partea lui de ocină.

Iar au mai cumpărat de la Stanciul și de la Nistor, fratele diiaconului, un loc de vie și cu tot pometul.

Iar au mai cumpărat de la popa Stanciul și de la preoteasa lui, Voinea, toată partea lor din mijlocul Buneștilor.

Iar au cumpărat de la Smeislav ot Cacova și de la feciorii lui și de la frații lui și de la verii lui și de la toată ceata lor, toată partea lor din Bunești.

Și iar au mai cumpărat partea Vladului șălarului și a feciorilor lui partea lor toată de preste tot hotarul și cu toate viile și moșiile lor și de cumpărătoare și rumâni de a lor bunăvoie.

Iar au cumpărat de la Răduțul ocina lui toată cu a patra parte de moară.

Iar au cumpărat de la Anna, muiarea Mătușului și de la feciorii ei, partea ei de ocină toată și cu viia și se-au rumânit ei de a lor bunăvoie.

Și de la feciorii diiaconului o vie și săliști în sat, însă locul viei în sus până în viia lui Avraam și la vale cu toți pomii, până în lac.

Iar au cumpărat de la popa Stanciul partea lui de moară, însă jumătate și săliște în sat.

Și de la Andronie și de la Tudor grecul partea lor de ocină din Bunești însă noao fălci și jumătate de livadă.

Iar au cumpărat de la Botu doao fălci de livade.

Și de la Oprea, fratele popei, o falce de livade.

Și de la Duiul și de la Cândea o falce de livade.

Și de la Mățul una falce de livade.

Și de la Stanciul și de la fiu-său doao fălci de livade și o siliște.

DANIC, Ep. Râmnic, XIV/14.

Orig. rom., hârtie (30 × 10,5).

EDIȚII: Text, Bulat, *Contribuții*, p. 24–26.

452

<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> 7149

† Eu, Chiriță, scris-am acestu zăpis al <meu> să fie la mâna jupânului Apostol comisul, cum să se știe că i-am vândut 2 pogoane de vie de în de<a>lul Tohanilor și trece pă Vârâști, de bonăvoi a me și a toți vecini mie<i> de su<s> și de jos, dreptu bani gata, ughi 23 pol. Și ca aceste vii să-nc<e>pu de la Simnicoară, așa să se știe.

552

Și iar mărturi<se>scu eu, Chiriță, cu acestu zăpis al meu cum ieră i-<a>m vândut ocina, parte mea de la Păpeni, cu câți rumâni se vor alege și cu 20 de stânj<e>ni de ocină de hotar² până-<n> hotar. Și i-<a>m vândutu de bunăvoie a me cu știre fraților miei și a to<a>tă ruda me ca să fie lui moșae în vecie neclătinată și feciorilor³ domnie<i> lui, câți Dumnezeu i va da.

Deci am făcut acestu zăpis al meu să fie la mâna dumnealui de mare credință. Și mărturii au fost: Stan izbașa de Mătăsești, Leca Meiotă ot Beleți, Hranete postelnic ot Blagodești, Anghel ot Floci, Inușcul i Frangule.

Și am scris eu, Hranite sudeț. Și această ocină s-au vândut dreptu bani gata ughi 10.

Vă leat 7149.

† Eu Chiriță Loiarda
Anghel⁴.

M-rea Dochiariou, LXVII.

Orig. rom., hârtie (30 × 21,1), sigiliu inelar în tuș.

Rez., Marinescu, *Δοξίαι*, p. 68, nr. 68.

¹ ть.

² ругар.

³ фочорилор.

⁴ Semnături autografe.

453

<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> 7149

Adică eu Dan, feciorul Dragne, scris-am acest al meu zăpis ca să fie dă mare credință la mâna lui Ilie și a frățini-său, lu Lazăr ot Periați, pentru să să știe că le-am vândut eu o parte dă ocină din Suldeasca ci mi-au dat unchi-mieu, Badea, la moartea lui.

Deci mie mi-au lipsit ci o am vândut, însă ce au ales unchi-mieu Mircea cu sufletul lui, însă stânjeni 20. Și mi-au plătit stânjenu po bani 35, fac peste tot bani 400. Și o am vândut eu de a mea bunăvoie, fără de nici o silă. Și le-am dat și zăpis ce mi-au făcut unchiu-mieu Badea la moartea lui, ca să fie la mâna lor. Și au fost din fățiușul tuturor megiașilor din sus și din jos, ca să le fie moșie și lor și feciorilor și nepoților și strănepoților.

Și la tocmeala noastră, fost-au mulți oameni buni și bătrâni de-mprejurul locului, anume: din Surdești, unchiu-mieu Mircea călăraș și uncheaș Stoica Oglindescul ot Lipărești i Micul roșu ot tam i Drăghici fii-său ot tam i Apostol grecul ot Periați și uncheaș Manea ot tam i Bâra, fii-său ot tam i Anton ot tam i Ghiorma ot tam i

Dragomir ot Zorești i ot Șcheai, Stamate i Nastea i Tatomir ot tam și Tatul viorarul și Costantin viorarul și alți oameni buni, tineri și bătrâni, au fost la tocmeala noastră aldămășari.

Și am scris eu, popa Stanciul din Periați, ca să să crează.
Leat 7149.

DANIC, Ms. 454, f. 334.
Copie rom.

454 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> 7149

Cu mila lui Dumnezeu, creștin Mateiu voevod și domn, nepotul bătrânului, marelui și al preabunului, răposatului creștin Basarab voievod. Dat-am domniia mea această învățătură a domniei mele satului Cerișanii din județul Vlășcii și tuturor moșnenilor satului, și mari și mici, cu ai lor feciori, câți Dumnezu le va lăsa, ca să fie lor tot satul Cerișanii cu tot hotarul și cu tot venitul din câmp, din pădure, din apă și din șazutul satului de pretutindeni oricât s-ar alége de prin tot hotarul, din hotar până-n hotar, pre bătrâne hotară și sémne, ce au fost de mai nainte vréme.

Și hotarul satului Cerișanii să să știi: întâiu din tufa Țintii și ajunge în pisc, și de acolo tréce peste Vâlceaoa Crucii și pe drumul Turcului în jos până în Coadă Mlacilor și pre marginea braniștii în jos ajunge în Coadă Negovesii, și de acolo pe Crăceana în jos ajunge în Groapa Lupului și de acolo în Poiana Mică ajunge la Plătariul și din Plătariul ajunge în piatră și de acolo ajunge în gardul Lupului în Neculești; și de acolo ajunge în părul Tomii, și de acolo la pârlogul Tărății și den drumul Giurgiuului în sus ajunge în puțul lui Găinaț, și de acolo pre marginea pârcorilor în sus ajunge în Cornul Buciunilor până în Calea Scoarții și de acolo iar în tufa Țintii.

Leat 7149.

DANIC, Ms. 479, f. 201.
Copie rom. Alte copii *ibid.*: mss. 710, f. 674–674v; 480, f. 72–73; 349, f. 452–452v.

455 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> 7149

Zapisul călugărului Macarie pentru o siliște cu pomi de la Greci, în hotarul Cucutenilor, județul Dâmbovița.

DANIC, Ms. 127, f. 119.
Rez.

456 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> 7149

Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Căluu satul Plesnița, județul Mehedinți, dăruit de ctitor.

BAR, Doc. ist., MCDXXXVI/196, nr. 10.
Rez.

457 1640 (7149) septembrie 1

† Adecă eu, jupâneasa Elina a răposatului Parăi peharnicul, scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la sveata¹ mănăstire de la Câmpul Lungu, hram² Uspenie Bogorodițe și părintelui egumenului Melhisedec și a tot săborul sveatii mănăstiri, cum să știe că au dat răposatul soțul meu, Para peharnic, la sveata¹ mănăstire ce scrie mai sus, la vrémea lui de moarte, întâi un sălaş de țigani și 100 de oi și căruța dumnealui cu 2 cai. Așijdire am socotit și eu, jupâneasa Elina, den câte moșii am scos de am dat pre la mănăstiri, ales-am parte și moșie mai bună unde zac oasele dumnealui la mănăstire la Câmpul Lungu, de am dat Crețulești cu casele cu grădină, cu moară, cu livezi și cu tot venitul de preste tot hotarul cum scriu zapisul și cărțile de moșie, însă fără rumâni, că i-au iertat dumnealui la moarte.

Și au lăsat să dau un păhar de argint la mănăstire, iar eu am vândut 2 păhare și am cumpărat o cadélniță de argint 290 de dramuri. Și am dat și un păhar mare ce-au lăsat dumnealui să dau la vodă. Deci măria sa n-au vrut să-l ia, ci l-am dat iar la mănăstire. Și au fost păharul de 300 de dramure.

Și au lăsat o stupină cu 40 de stupi și 5 iape și 4 boi, și au fost făgăduit să dea la mănăstire ughi 100 să cumpere o moșie, iar eu am dat o parte de moșie lângă Crețulești, ci să chiiamă Ghimpați, ca să fie tot o moșie, ca să fie pentru acea 100 de galbeni, ca să să pomenească Para peharnicul și eu, jupâneasa Elina, pentru că așa au lăsat dumnealui păharnicul. Și au învățat la vréme de prestăvlenie cu a lui limbă și cu mulți boiari mărturie, carii se-au tâmplat acolo, la Câmpul Lungu.

Așijdire și eu, jupâneasa Elina, după cum au lăsat dumnealui răposatul soțul meu, Para peharnicul și văzându scrisoare de la moarte, făcut-am și eu acest zapis al meu, ca să fie de credință la sveata¹ mănăstire pentru aceste moșii și scule toate

câte scriu mai sus. Însă pentru acestu sălaş de țigani, ce scriu mai sus, fiind niște țigani răi și fugari și văzând că nu va cunoaște sveata¹ mănăstire niciun folos de la ei, luatu-i-am noi și am dat pentru dânșii ughi 30, de au dat părintele egumenul la niște vii ce-au cumpărat la Izvorani de la feciorii lu Tudoran, pentru ca să fie sveatii mănăstiri stătătoare de ajutor și noao pomeană de vecie.

Așijdire, întărit-am acestu zapis și cu mare blestem: cine se-ar ispiti den neamul nostru au den rudele dumnealui au măcar ce om a strica aceasta tocmeală sau a lua ceva den câte au lăsat răposatul soțul meu și eu, acela om să fie proklet i anathema i afurisan ot 318 sveati oteți ije vă Nichiei și se aibă parte la un loc cu Iuda și cu Ariia și cu alți necredincioși, amin.

Și încă am fost făcut ș-alt zapis la sveata¹ mănăstire pre această tocmeală ce scrie mai sus, iar pre vrême ci au arsu sveata¹ mănăstire cu foc, ars-au și zapisul meu iar nu de tot, numai cât se cunoștia tot ce era scris. Și pre acela înnoit-am acesta zapis ca să fie stătători în sveata mănăstire și să să crează în vecie.

Și într-aceasta tocmeală, pohtit-am a fi și mărturii: întâi cistitul, prealuminatul și preasvențitul părintele nostru, chir Theofil arhiemitropolit și de Hristos iubiții părinții noștri chir Ignatie arhiepiscop³ Râmniceschii i chir Stefan arhiepiscop⁴ Buzevschii și toți boiarii marii și micii ai divanului domnu nostru, carii-ș vor pune pecețile și iscăliturile mai jos.

Și pentru mai adevărată credință, pusu-mi-am⁵ și pecetea, să să crează.
Pis measeța septemvrie 1 dni, vă leat 7149 <1640>.

Jupâneasa Elina
Hrizea vel dvornic
Radul vel vistier
Preda vel spătar
Dragomir vel cliucer
Buzinca biv cliucer
Socol vel stolnic
Radul vel comis
Miho logofet
Costandin vel postelnic⁶.

DANIC, M-rea Câmpulung, XII/4.

Orig. rom., hârtie (40 × 29,5), rupt la îndoituri, foarte pătat, mâncat de cari, invocația simbolică și inițiala ormate, sigiliu inelar în tuș.

Copii *ibid.*: mss. 204, f. 156–157; 709, f. 524–525; BAR, Doc. ist., CMX/223; MCDXLIII/158.

EDIȚII: Text, Răuțescu, *Câmpulung Muscel*, p. 83–84; Băjan, *Doc. câmpulungene*, p. 739.

¹ свѣтаа.

² храм.

³ архіієпископ.

⁴ архієпископ.

⁵ мѣам.

⁶ Semnături autografe.

458

1640 (7149) <septembrie 1 – octombrie 25>

Adică eu, Dumitru cu feciorii miei, anume: Pătru, cu fii-său, Oprea i Radul i Soare și eu, Voinea cu feciorii miei, den sat din Tătărani, scriem acesta al nostru zăpis ca să fie de bună credință la mâna jupânului Radul vel vistier, ca să să știe că am venit noi, de bunăvoia noastră la jupân Radul vel vistier, de ne-am tocmit cu dumnealui de ne-am vândut rumâni și cu feciorii noștri, câți sunt mai sus-scriși și cu câți ne va da Dumnezeu și partea noastră dă ocină ce avem în Tătărani, drept bani 9 600.

Însă să să știe care câți bani am luat: eu, Dumitru Rășpop și cu feciorii miei am luat bani 7 600 și eu, Voinea cu feciorii miei am luat bani 2 200. Și ne-au dat acești bani toți gata în mâinile noastre. Însă să să știe că eu, Dumitru cu feciorii miei <m-am vândut> Pârvului logofăt dă Lazuri, ci după moartea lui rămas-au pre seama lui Nedelco și a lui Mihai și a Stoicăi și Predii, feciorii Pârvului logofăt. Ci mi-au lăsat ei de bunăvoia lor de m-am răscumpărat cu feciorii miei de rumânie, încă în zilele Radului vodă, drept ughi [...] ¹ și cu zăpis de la mâna lor. Și mi-am cumpărat și un loc dă casă acolo în Tătărani.

Iar eu, Voinea, am fost tot megiiș, încă mai denaiinte vrême. Iar când au fost acum în zilele domnului nostru, Io Matei voievod, iar de bunăvoia noastră am venit la jupânul Radul vistierul de ne-am vândut rumâni cu feciorii noștri, cum scrie mai sus. Și am luat toți banii dăplin, ca să-i fim rumâni dă moșie dumnealui și coconilor dumnealui în véci.

Aceasta am scris ca să să crează.

Și pentru credință ne-am pus dégitele în loc de pecéte.

Și mărturii cari își vor pune pecețile și iscăliturile mai jos.

Leat 7149.

Dumitru cu feciorii lui.

Voinea cu feciorii lui.

Buzinca biv vel clucer, mărturie.

Costandin vel postelnic², mărturie.

Stroe vistier.

Bunea vtori vistier.

Dumitru logofăt, mărturie.

DANIC, Ms. 454, f. 93v-94.

Copie rom. Datat ca anterior întăririi domnești din 25 octombrie 1640, *ibid.*, A.N., CXII/4.

¹ Loc alb în copie.

² În copie „stolnic”.

459

1640 (7149) septembrie 2,
la conacul de la Vedea

† Милостією Божією, Їѡ Матен Басарабѡ воеводі и господинѡ. Пишет господарство ми la molitva ta, părinte egumene Gligorie ot sveata mănăstire Tismeana, здравие! Cătră aceasta-ți dau în știre sfinției tale: carte ce ai trimis la domnia mea venit-au și am înțeleș de toate. Scrisu-ne-ai pentru rândul rumânilor care au vrut să împărță jupan Dumitru vel armaș ot Rogova; cum nu ai vrut să mai faci altă împărțeală. Dereptu acéea, bine ai făcut căci nu ai împărțit, că mi-au spus și Radul banul Buzescul, cum au fostu acei rumâni împărțiți și tocmiți mai dennainte vréme; și easte și catastih den împărțeală.

Derept acéea, în vréme ce vei vedea această carte a domniei méle, iar molitva ta să cauți de va vrea să facă Dumitru armașul alte schimbure și alte împărțele, molitva ta să nu dai nici un rumân, că domnia mea nu voiu îngădui acéea nimica, ci numai să lași pre împărțeala cea bătrână. Și cându vei veni la curte, iar molitva ta să vii pre la banul Radul să iai catastiful cel de împărțeală să văzu și domnia mea. Aceasta-ți scriu molitvei tale; într-altu chip să nu fie.

Исправник сам рече господарства ми.

Pis la conac la Véde, septevrie 2 dni, vă leat 7149 <1640>.

† Їѡ Матен вшеввда, милостію Божію господинѡ.

Їѡ Матею воеводѡ <m.p.>

DANIC, M-rea Tismana, LXXXVI/6.

Orig. rom., hârtie (29,8 × 20), rupt și lipsă partea cu sigiliul, pătat.

460

1640 (7149) septembrie 6

† Scris-am¹ eu, Dédiul ot Poienari, acesta al meu zapis să fie la mâna² Stanciului Gogul ot Dălgopol de mare credință, cum să știe că am pus 2 livezi zălog la dinsul, derept 1 100 bani, să aibă a să hrăni pre dinsele până-i voi da banii. Și acéle livezi au fost ale uncheașului Iarciului Mihni, ce le-au fost pus zălog uncheașul

Iarciul de demult la tată-mieu Savul și nu le-au mai scumpărat pân-acum. Iar când au fost acum, pre mine încă m-au³ ajuns vrême de nevoi, ci le-am zălogit și eu. Ace<a>sta să se știe.

Și mărturie tot satul, anume: unchiașul Mihni i Stan al Șmâncăi i Dan i Stan Mihnii i Iova i Radul i Negre i Stoica Franghie i Micul, cum mărturisim noi toți cum scrie mai sus.

Pis septemvrie 6 dni, vă leat 7149 <1640>.

BAR, Doc. ist., XLIII/41.

Orig. rom., hârtie (31 × 21), sigiliu inelar în fum.

¹ скрисалл.

² лъна.

³ маа8.

461

1640 (7149) septembrie 8

Adecă eu, Necula al Bărbunii și cu feciorii, scris-am acest zapis al meu, pentru ca să fie de mare credință la mâna jupan Radului vel vistiar pentru că i-am vândut eu, Necula și cu feciorii miei jumătate de roată în vadul de jos, însă din hotarul Smedeștilor cel de jos, însă numai ce s-au vândut vadul sterpu, fără ocină la câmp, za ughi 7, însă și la aldămaș 8 potroinici și cu știrea tuturor fraților și din sus și din jos și din împrejurul locului.

Și când s-au vândut acest vad au fost mulți megiiși, anume: Vasilie sin Benevric i Dumitru al Edului, Năstase ot Băncești i Datco ot Mircești, Novac ot Bancești, Mihalache ot tam, Stanciul ot tam, ot Vernești, Cârstiian al Guții și Neagoe Bârzac.

S-au scris în luna lui septemvrie 8 dni, leat 7149 <1640>.

Necula Bărbune. Novac. Negoia. Mihalache. Stanciu. Cârstiian.

BAR, Doc. ist., MCDXXXI/8.

Copie rom.

462

<1640 septembrie 1 – 1641 august> 9, 7149

† Милостією Божією, Їw Матен Басарабъ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣніе господства ми аcestor cosoane, anume Ioana i

Vilaia, nepoatele răposatului lu Ivașco biv vel dvornic den Bălėni, ca să fie volnice cu această carte a dumni<i> méle de să ție jumătate¹ de sat den Pietroșani, ot sudstvo Mușcel i Padureț, cu rumânii și cu ocina den câmpu, den pădure, den apă, den siliștea satului, oarecât se va alége de preste tot hotarul.

Însă să se știe rumânii den jumătate¹ de sat, po ime: Radul Purcarul cu feciorii lui i Ivan cu frati-său, Oprea și cu feciorii lor i Cârstea i Stoica i Balcea, feciorii Bănișorului i Neanciul i Neagoe, feciorii lu Neguș i Neguș, feciorul lu Dobrin, cu feciorii lui i Ion, feciorul lu Neguș, cu feciorii lui i Stoica i Radul, feciorii lu Ligăi i Neacșul cu feciorii lui, Dobrin cu feciorii lor i Tudoru, feciorul Manii cu feciorii lui.

Pentru că această jumătate¹ de sat și cu rumânii den Pietroșani ce scrie mai sus, fost-au ai lu Vasilie spătarul sin Mușat vistiier. Deci dumni<a> mea, văzându sărăciia acestor cocoane care sântu făcute de Vasilie spataru cu jupâneasa lui, Mariia, fata lu Ivașco vornicul, nemiluite de tatăl lor Vasilie spătarul, dumniia mea m-am milostivit de am luoa de la Vasilie spătarul această jumătate¹ de sat cu ocina și cu rumânii, de am dat acestor cocoane ce scriu mai sus, ca să le fie lor moșie stătătoare în veacu.

Инако да нѣст, по рече господства ми. И исправник, сам рече господства ми.

Пис, мѣсеца [...] ² дѣни, в лѣт 7370.

† Іw Матен ввевѡда, милостію Божію господинъ.

Іw Матею вонводъ <m.p.>

DANIC, M-rea Câmpulung, LX/15.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21,5), sigiliu mijlociu timbrat. Data completată după văleat.

¹ ж8мѣтаатѣ.

² Loc alb, în orig.

† Adecă eu, jupânul Cârstea neguțătorul ot Câmpulungu, scris-am acesta al nostru zapis ca să hie de mare credință la mâna jupânului Bunii vtorii vistier, cum să să știe că i-am vândut trei délnițe den satu den Gulești de preste tot hotarul, însă acéste délnițe s-au vândut fără rumâni, că rumânii i-am iertat pentru sufletul meu. Derept acée, să fie dumnealui moșie ohabnică, că am vândut de a mea bunăvoie, derept 3 600 de bani gata.

Mărturii: Stanciul ot Câmpulungu i Pătru logofăt ot Gănești, jupânul Isaru neguțătoru.

Și am scris eu, Ion logofătul ot Cârstinești.

Pis measeța septemvrie 14 dni, 7149 <1640>.
Eu Cârstea și mărturisescu cu pecétea mea.

DANIC, M-rea Câmpulung, I/14.
Orig. rom., hârtie (31,8 × 21,7), sigiliu inelar în tuș.
Cu o copie; alte copii *ibid.*: ms. 204, f. 11; BAR, Doc. ist., CMX/14.

464

1640 (7149) septembrie 14

† Милостією Божією, Їw Матею Басарабъ воеводъ и господинъ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми почтенномъ волѣрин господства ми, пан Stroie vistier, ca să fie volnic cu ceastă carte a domnia méle de să ție o délniță și cu un rumân a Albului de Lăngești. Și iar o délniță i jumătate și cu un rumân al Stanciului ot Dălgopol, care délnițe și rumâni sunt la Ștefănești, să-i fie de moșie, păntru că aceaste délnițe și cu rumânii, pusu-i-au Albul și Stanciul, zălog cu zapis den mâna lor și cu zi. Deci zioa au trecut, de au fost la Sveati Ilie prorocul un an și banii nu i-au dat.

Derept acéea, domnia mea am dat boierenului domnia méle, pan Stroie vistierul, să fie volnic cu această carte a domnia méle, să ție dealnița cu rumânul de la Albul și dealnița cu un rumânu de la Stanciul, să-i fie de moșie ohabnică și de nimenilea¹ opreală să n-aibă.

Инако да нѣст по рече господства ми. И исправник, сам рече господства ми.

Пис мѣсеца септемвриѣ дѣ дъни, въ лѣтѣ 7149 <1640>.

† Їw Матен воевода, милостію Божію господинъ.

Їw Матею воеводъ <m.p.>

BAR, Doc. ist., XXIX/157.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 21), sigiliu inelar în chinovar.
Copie *ibid.*: XXIX/36.

Rez., Rosetti, *Pământul*, p. 96–97, nota 1.

¹ нинименилѣ.

465

1640 (7149) septembrie 16, Târgoviște

† Милостією Божією, Їw Матею Басараба воевода и господинъ въсои Земле 8ггровлахіиское. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми швемзи

людіе, по име: Станов и Шербов ѡт Кръстенеци, ѡт сѣдство Мѣшчел и Падоурец и със сынови им, елицеже Богъ даровахъ, такоже да мо ест ѡчинъ ѡ село ѡ Кръстенеци, али дѣлнице, три дѣлнице что съ зовет ѡт на Дѣпечи, а една дѣлнице что съ зовет ѡт на Дѣмитрѣ и със дѣдіна ѡт Трестіе ѡт на Ръсипици, вѣсахъ дел Нѣгоев логофет ѡт Корвѣшори, ѡт поля и ѡт шомѣ и ѡт воді и ѡт седалеще селов и ѡт пѣсвѣді, вари елика се хтит избрат ѡт хотар до хотар. Ѣбаче да се знаетъ велѣги хотаров: ѡт Трестіе и ѡт Пискѣла Попев дори ѡ Долина¹ Рѣцилов покѣди дастъ ѡ рѣдъ и ѡт Долина Трестіев дори ѡ Лакѣла того Вел, на камени тѣхъ желѣзни по Коаста Красна, ѡт по горни ѡт вѣртограді Бодеви, по ѡ през² Изгворени и ѡт Долина Брѣстѣрилов дори ѡ пѣта Бѣладров и по пѣта ѡ горни дори ѡ Момче и ѡт Момче дѣри ѡ камени Цѣменив. Понеже сіе више реченіе дѣлнице за ѡчине ѡт Кръстенеци били сѣт Станов и Шербов ѡт наипрѣжде вѣрѣме ѡт дѣді за прѣдѣді ѡт над матере им, Станкѣв, матера Станов и Ше<р>бов и ѡт на теткамъ си, Нѣга, дѣцирев Нѣгоев ѡт Кръстенеце. И вѣс дрѣжал Стан и Ше<р>вѣ със добро мирно до вѣ дѣни Левни воеводѣ.

Таже, вѣ томъ, кѣда ест бил вѣ дѣни Левни воеводѣ, а Нѣгое логофет ѡт Корвѣшори, ѡн ест бил прифатил книгове имъ за дѣдіно тѣхъ стари и нѣст хѣсетъ давати на рѣки имъ. Таже, вѣ томъ, наслѣдници селовъ Кръстенецелов, ѡни скончѣли прѣдъ Левни воеводѣ тере съ прѣше за лицѣ със Нѣгое и със вратъ его, Фѣтѣла, прѣдъ господства емѣ Левни воеводѣ, раді тѣхъ книги за дѣдіна Кръстенецилов, а Нѣгое и вратъ его, Фѣтѣла, тако се прифатил прѣдъ Левни воеводѣ како нѣст ни една книга Кръстенециловъ на ѡни и на рѣки имъ, ниже не знаетъ тѣхъ книги, неже съ хѣкетъ вѣраталъ некакоже. И ешеже прифатил тако Нѣгое логофет и вратъ его, Фѣтѣла, ѡт Кор<вѣ>шори ѡт велики диванъ, прѣдъ Левни воевода: тере хѣкою извадил и вѣрѣталъ дрѣги книги писахъ по ѡчина Кръстенециловъ, да бити лѣжливи и давати Нѣгое и Фѣтѣла плененіе ѡги тѣ по разлога господски и да сече глави имъ вари на кои человекъ хѣкетъ вѣрѣти се книги писе по ѡчина Кръстенециловъ. И видѣхомъ господство ми и книга Левни воеводѣ за прѣдъ и за ѡсталъ и записе ѡт рѣка Нѣгоев и а вратъ его, Фѣтѣла, на рѣки Ст[ан]³ов и а Шербовъ, како да дрѣжитъ сіе ѡчинъ више писана ѡт село ѡт Кръстенеци вѣсахъ, вѣз тѣчию ѡчина Шефѣлови постелникъ ѡт Тѣмѣшъци [...]³ дѣлнице, да не иматъ ни хѣто трѣвѣ. И вѣс дрѣжал [...]³ніе ѡт пре дѣни Левни воеводѣ до седа вѣ дѣни господства ми.

Таже, кѣда ест бил нынѣ вѣ дѣни господства ми, а сыни Нѣгоев логофет, по име Пѣтрѣ и Ѣпрѣ, ѡни вѣстанил съ ест тере ест продалъ сіе више речене [ѡчине]³ ѡт Кръстенеци Ёвново логофет и вратомъ си, Пѣтрѣвѣ, сыни Вѣвѣеви. Таже, вѣ томъ, Стан и Шервѣ, ѡни придохъ прѣдъ господства ми тере съ прѣше се за лицѣ със Ёвн и със вратъ его, Пѣтрѣ. Таже, вѣ томъ, господство ми гледалъ

и сѣдѣлъ по правдѣ и по закона кѣпноже със вѣсеми чѣстителію правителію господства ми и със вѣс диванов и дадох господства ми Станов и Шербов такоже да дрѣжит вѣсахъ вчина имъ със добро мирно, да бити дѣдіно вхавѣ, како ест билъ вт наипрежде вѣрѣме, а Ивн и братъ его, Пѣтрѣ, сыни Врѣбіеви, вни да гледати новціи идѣже даст, а със Стан и със Шервѣ да не иматъ нихто трѣвѣ, ни хѣ със вни, ни хѣ със вчина имъ вт Крѣстенеци, поне<же> ест билъ Станов и Шербовъ тегнѣла много преніе и неволю вѣ толиковѣ дивановѣ със Нѣгое и братъ его, Фѣтѣла, раді сіе више реченіе вчине и келтовалъ Стан и Шервѣ със толико преніе ѣги рѣ. И всталъ Івн <и> братъ его, Пѣтрѣ, вт закона и вт сѣжденіе вт прѣдъ господства ми ѣ диванъ.

Сего раді, дадохъ съмъ господство ми Станов и Шербов, такоже да ест вѣсахъ вчина имъ вт Крѣстенеци, котора дрѣжалъ Нѣгое и Фѣтѣла вт Крѣвѣшори, да бити дѣдіно и вѣ вхавѣ, сыновомъ и видкомъ и прѣвѣдчетомъ. И не вт кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже оубо и сведетеліи поставихъ господство ми: жѣпанъ Ѳевдосіе велъ ванъ Кралевскіи и жѣпанъ Хриза велъ дворникъ и жѣпанъ [...] велъ логофетъ и жѣпанъ Радѣла велъ вистіаръ и жѣпанъ Преда велъ спатаръ и панъ Соколъ велъ столникъ и жѣпанъ Радѣла велъ комисъ и жѣпанъ Евчена велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, жѣпанъ Ѳдрици вторіи логофетъ.

И начертѣхъ азѣ, Соаре логофетъ, вѣ дивно градѣ Трѣговице, мѣсеца септемвриѣ ѣ дѣни и вт Ядама до нынѣ, вѣ лѣто зрѣмѣ.

† Івнъ Матею воевода, милостію Божію господинъ.

Івнъ Матею воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Stan și Șerbu din Cârstienești, din județul Mușcel și Pădureț și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină în sat la Cârstienești, însă 4 delnițe, trei delnițe care se cheamă de la Dupești, iar o delniță care se cheamă de la Dumitru și cu dedina de la Trestie de la Răsipiți, toată partea lui Neagoe logofătul din Corbușori, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și de pretutindeni, oricât se va alege din hotar până în hotar. Însă să se știe semnele hotarului: din Trestie și de la Piscul Popii până în Valea¹ Rugilor pe unde dă în râu și din Valea Trestiei până la Lacul cel Mare, la pietrele acelea înfierate pe Coasta Crasnei, pe din sus de grădina lui Bodea, peste Izgoreni și din Valea Brusturilor până în drumul Balaurului și pe drum în sus până la Momce și de la Momce până la pietrele Gemenilor. Pentru că aceste mai sus-spuse delnițe de ocină din Cârstienești au fost ale lui Stan și Șerbu de mai înainte vreme din moși-strămoși de la mama lor, Stanca, mama lui Stan și a lui Șe<r>bu și de la mătușa lor, Neaga, fiica lui

Neagoe din Cârstienești. Și a tot ținut Stan și Șerbu cu bună pace până în zilele lui Leon voievod.

Astfel, într-o vreme, când a fost în zilele lui Leon voievod, iar Neagoe logofăt din Corbușori, el a apucat cărțile lor de dedină cele vechi și n-a voit să le dea în mâinile lor. Astfel, într-o vreme, moștenii satului Cârstieneștilor, ei au ridicat pâra înaintea lui Leon voievod de s-au pârat de față cu Neagoe și cu fratele lui, Fătul, înaintea domniei lui Leon voievod, pentru acele cărți de dedină ale Cârstieneștilor, iar Neagoe și fratele lui, Fătul, așa s-au apucat înaintea lui Leon voievod că nu este nici o carte a Cârstieneștilor la ei și în mâinile lor, nici nu știu de acele cărți, nici nu se vor afla nicidecum. Și încă așa au apucat Neagoe logofătul și fratele lui, Fătul, din Corbușori în divanul cel mare, înaintea lui Leon voievod: de se vor scoate și afla alte cărți scrise pentru ocina Cârstieneștilor, să fie mincinoase și să dea Neagoe și Fătul pradă 300 de ughi pe seama domnească și să taie capul oricui om la care se vor găsi cărți scrise pe ocina Cârstieneștilor. Și am văzut domnia mea și cartea lui Leon voievod de pâra și de rămas și zapise de la mâna lui Neagoe și a fratelui lui, Fătul, la mâinile lui Ștefan³ și Șerbu, ca să fie toată această ocină mai sus-scrisă din sat din Cârstienești, numai fără ocina lui Ștefan postelnicul din Tămășești [...] delnițe să nu aibă nimeni nici o treabă. Și a tot ținut [...] din zilele lui Leon voievod până acum în zilele domniei mele.

Astfel, când a fost acum în zilele domniei mele, iar fiii lui Neagoe logofătul, anume Pătru și Oprea, ei s-au sculat de au vândut aceste mai sus-zise [ocine]³ din Cârstienești lui Ion logofătul și fratelui său, Pătru, fiii lui Vrăbie. Astfel, într-o vreme, Stan și Șerbu, ei au venit înaintea domniei mele de s-au pârat de față cu Ion și cu fratele lui, Pătru. Astfel, într-o vreme, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și cu tot divanul și am dat domnia mea lui Stan și lui Șerbu ca să țină toată ocina lor cu bună pace, să fie dedină ohabă, cum a fost încă de mai înainte vreme, iar Ion și fratele lui, Pătru, fiii lui Vrăbie, ei să caute banii unde i-au dat, iar cu Stan și cu Șerbu să nu aibă nici o treabă, nici cu ei, nici cu ocina lor din Cârstienești, pentru că au tras Stan și Șerbu multă pâra și nevoie în atâtea divane cu Neagoe și cu fratele lui, Fătul, pentru aceste mai sus-zise ocine și au cheltuit Stan și Șerbu cu atâtea pâra 120 ughi. Și au rămas Ion și fratele lui, Pătru, de lege și de judecată dinaintea domniei mele în divan.

Pentru aceea, am dat domnia mea lui Stan și lui Șerbu ca să le fie toată ocina lor din Cârstienești pe care au ținut-o Neagoe și Fătul din Corbușori, să fie dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni nechimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan [...] mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și pan Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Udriște al doilea logofăt.

Și am scris eu, Soare logofătul, în minunata cetate Târgoviște, luna septembrie 16 zile și de la Adam până acum, în anul 7149 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., CVIII/12.

Orig. slavon, perg. (40 × 49), rupt, sigiliu mijlociu timbrat; cu o trad. modernă.

Altă trad., *ibid.*, ms. 137, f. 149v–150v.

Rez., Aricescu, *Indice*, I, p. 36, nr. 451.

¹ ДОЛОВА.

² чрез.

³ Loc rupt în orig.

⁴ Loc alb în orig.

466

1640 (7149) septembrie 17

† Eu, Mușa și cu ficiorii miei, anume: Stanciul și Stănislav din satu din Gârdești, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna jupânului Ghinei slujerul cum să știe că i-am vândutu domnialui 2 rozoare de vie din dealul¹ Gârdeștelor, den susul viei domnialui. Și i le-am vândut dumnealui dreptul bani 600, bani gata, ce să-i fie dumnialui moșie ohabnică, dumnealui și coconelor dumnealui.

Și pentru credința, pusu-mi-am și dégetul. Însă care vie o am fost cumpărat de la Rétea din Pitoloșani.

Pis measeța septemvrie 17 dni, vă leat 7149 <1640>.

BAR, Doc. ist., MCMLXIII/12.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21,5).

¹ ТѢСА.

467

1640 (7149) septembrie 17

Manea ot Udeani se vinde Bunii vistier ca rumân, căci el omorâse un rumân „și au căzut foarte într-o nevoie mare despre domnie, de m-au închis în temniță”. Rugându-se de Bunea, acesta l-a scos, iar el s-a vândut rumân.

Mărturii: Gheorghe vistier, Toader slujer ot Popești, Mâinea spătar ot tam, Dumitru logofăt ot Târgoviște, Istrate logofăt za vistier<ie>.

DANIC, Fișele g-ral Năsturel.
Rez.

468

1640 (7149) septembrie 20, Târgoviște

† Въ Христа Бога благовѣрникомъ и благочистивом и Христолюбивомъ и самодържавникомъ Іѡ Маѳею Бъсъравъ воевода, Божію милостію и Божіемдарованіе, владеецомъ и господствоущемъ въсои Земли Оугрровлахійскои ешеже и запланенскимъ странамъ Ялмаш и Фъгъраш херцег, благопроизволихъ господство ми своимъ благымъ произволомъ чистынымъ и свѣтламъ сръдцямъ господства ми тако да проиславити прославляшаго ме Бога и съславою възнесшаго ме на прѣстолѣсто почившіи родителіи господства ми. Сеже даровахъ и господство ми съи въсе чистыи и благо швразнь и прѣпочитен, еже надъ въ сѣми чистыми даро настоещее, сіе хрисовоулъ господства ми свѣтѣки и божественныи монастыръ господства ми нарицаемаго Кълдърошани, игдѣже естъ храмъ свѣтаго велико моченика Димитріе Мыроточиваго и штъцоу егѡумена Варлаамъ и въсѣмъ инокомъ, елици живоуціи въ свѣтои монастыр, такоже да естъ свѣтѣки и божественныи монастыръ шчиноу оу Кълдърошани, въ соудство Блхов, шваче шт делъ Нѣгоев лѡгѡфетъ шт Кълдърошани шт презъ въс село Кълдърошаніи четвертаго делъ, шт полю и шт шѡмъ и шт блатъ и със виногради и шт седалище селовъ и със ѿ вечини, по име: Нѣгое и със братъ егѡ, Радулъ, сыны Воиневъ и със сынови ихъ и със въс ходокомъ шт по въс хотаромъ, варе елика се хтетъ избратъ, чѣстъ Нѣгоев лѡгѡфетъ въсахъ. Понеже естъ покоупихъ господство ми сіе шчиноу выше писанна шт на Бадѣ, сынъ Некоулачеи вътахъ шт Спѣтѣни, вноукъ Нѣгоев лѡгѡфетъ шт Кълдърошани, за рѣ за жилти готови и със записъ шт роукоу емъ за проданіе и със мнозы болѣри свѣдѣтеліи написани оу записъ. И даровахъ съмъ господство ми свѣтѣки божественныи монастыръ выше писанна, тако да естъ господства ми помѣнъ въ вѣкы.

И пакы да естъ свѣтѣки и божественныи монастыръ шчиноу въ Кълдърошани, пакыже шт презъ въс село четвертаго части шт полю и шт шоумъ и шт блатъ и шт седалище селовъ и със виногради и шт по въс хотаромъ, понеже покоупихъ господство ми сіе шчиноу шт на Стан, сынъ Ядимыр дворникъ шт Мѣтѣсеци, зетъ Доумитроу в лѡгѡфетъ шт Кълдърошани, пакыже за рѣ за жилти готови. Я

Стан, ѡн ешеже выст покоупил сїе ѡчиноу ѡт на Бадѣ, сынъ Некоулчев батах ѡт Спѣтѣни, вноук Нѣгое ѡгѡфет ѡт Кълдѣроушани, ешеже ѡт наипрѣжде врѣмѣ. И дал сѣмъ господство ми вѣси новци готови на роука их ѡт товолака господства ми ѡт предъ вѣсѣми почитенными правители господства ми, велициже и мали, и сѣс запис ѡт роуками их, како ест выше писани. Ѣбаче да се знает ѡт през вѣс село Кълдѣроушанїи половиноу ѡт село, по кое ѡчиноу сѣтворихъ господства ми свѣтою монастыр, нарицаемаго Кълдѣрѣшанїи выше писанна, такоже да ест господства ми вѣчное въспоминанїе.

И паки да ест свѣтѣи и божественны монастыр выше реченна ѡчиноу въ Кълдѣроушани, ѡбаче ѡт половиноу за село третаго дель ѡт полю и ѡт шоуѡмѣ и ѡт вода и ѡт седалище селѡв и сѣс вѣ вечини, по име: Пдрѣ и Үрсь, сыны Рѣдоучев и сѣс сынови их и сѣс вѣс ходоком, понеже покоупихъ господство ми ѡт на Крѣстїан, сынъ Крѣстїан ѡт Кълдѣроушани, за рѣ за жилти готови и сѣс запихъ ѡт роуками их за проданїе, сѣ мнози болѣри свѣдѣтелїи написани оу запис.

И паки да ест свѣтѣи и божественны монастыр Кълдѣроушанїемъ село Влѣдѣнїи, въ соудство Елхов, вѣс село сѣс вѣс хотаром и сѣс вѣси вечини и сѣс вѣс ходоком, ѡт полю и ѡт шоуѡмѣ и ѡт вода и ѡт седалище селѡв и ѡт посвоуди, варе елика се хтет избрат, ѡт по вѣс хотаром, ѡт хотар до хотар, по стари хотари и велѣгы, понеже того село Влѣдѣнїи выше писани, ѡнъ ест был за дѣдиноу Предев спѣтар, сынъ Никѣв ѡгѡфет, ешеже ѡт прѣжде врѣмѣ. А къда есть был при дыны Алезандроу водѣ Іїїаш, а Преда спатарюл, [ѡ]¹и ест падалъ въ една доужновенїе. Въ томъ, Преда спѣтар, ѡнъ ест был продалъ того сель Влѣдѣнїи выше писанъ сѣс вѣс хотаром и сѣс вѣс ходокомъ Лоиз [кл]¹ючер радї доужновенїе емѣ. А послѣ, през [...] врѣмѣ, а Лоиз ключер, ѡнъ ест сѣтворилъ того село Влѣдѣнїи продателъ, таже сѣмъ покоупилъ господство ми ѡт на Лоиз ключер, за ѣ за жилти готови, вѣс село Влѣдѣнїи, ѡт хотар до хотар, како ест выше писан. А потомъ, сѣмъ подаровалъ господство ми свѣтѣи и божественны монастыр выше писанна, такоже да ест господства ми помѣноу несѣврѣшена въ вѣкы.

И паки да ест свѣтѣи и божественны монастыр выше реченна³ село Фоутещиї ѡт по Мостище, ѡт код Коурътещи, въ соудство Елхов, ѡбаче ѡт през вѣс село вѣ части, понеже ест покоупилъ господство ми ѡт на Доумитрашко ключер ѡт Спинѣни, за ѣ за жилти готови и сѣс запис ѡт роука емоу за проданїе сѣс мнози болѣри свѣдѣтелїи написани оу запис. И даровалъ сѣмъ господство ми свѣтѣи и божественны монастыр ради помѣна господства ми.

И паки да ест свѣтѣи и божественны монастыр выше писанна една виноградау, кое винограда ест код свѣтѣи монастыр выше писанна, понеже сѣмъ

покоупил господство ми сїе винограда ѡт на жоупаница Станка Михаюв Боцинь ѡт Кълдъроушани и ѡт над дъщера еи, Нѣкша, за ѿ за жити готови и със запис ѡт роуками их за проданїе и със мнози болѣри свѣдѣтелїи написани оу запис. И паку съм даровал господство ми свѣтѣи и божественни монастыр выше писана, такоже да ест господства ми помѣнѣ несъврѣшена въ вѣкы.

И паку да ест свѣтѣи и божественни монастыр выше писана една половиноу за село ѡт Хамзеци, ѡт соудство Сак, нарицаемаго на Ямароул, понеже покоупил съм господство ми сїе половиноу за село ѡт на Доумитроу вистїарюл ѡт Доудеци, за ѿ за житици готови и със запис ѡт роукоу емоу за проданїе и със мнози болѣри свѣдѣтелїи написани оу запис. И подаровал съм господство ми свѣтѣи монастыр за оукрѣпенїе <и>радї помѣна господства ми.

И паку да ест свѣтѣи и божественни монастыр ѡт Кълдъроушани иномоу половиноу за село ѡт Хамзеци, ѡт соудство Сак, паку нарицаемаго на Ямароул, понеже подаровалъ ест почитенном правителю господства ми, жоупан Боузинка вел ключер, на свѣтою монастыр ради дѣша его, такоже да ест емоу вѣчное въспоминанїе, понеже сїе половиноу за село ѡт Хамзеци, еже ест выше писанна, был ѡ ест покоупил болѣрин господства ми, жоупан Боузинка вел ключар, наипрѣжде врѣмѣ ѡт на Станчул постелник ѡт Паде, за ѿ за жити готови. И был ест им за дѣдинѣ за прѣдѣдинѣ.

И паку да ест свѣтѣи и божественни монастыр выше писанна оу едно брод за водиницоу една колеса за водиницоу оу село оу Зореци, ѡт соудство Бѣзѣд, ѡт вчина пѣртѣскѣ, понеже ѡ ест подаровал почитенном правителю господства ми, жоупань Боузинка великий ключер, на свѣтою монастыр ради дѣша его такоже да ест емоу помѣноу въ вѣкы.

И паку да ест свѣтѣи и божественни монастыр ѡт Кълдъроушани кѣ погоане за виноградѣ ѡт село ѡт Чептѣриле и със вчина колико дрѣжет сїе виноградї, понеже ест подаровал почитенном правителю господства ми, жоупан Боузинка вел ключер, на свѣтою монастыр еже ест више писана ради дѣша его, такоже да ест емоу помѣнноу въ вѣкы.

И паку да ест свѣтѣи и божественни монастыр выше речена вчинѣ оу Кълдъроушани, въсах дел жоупаницев Ѳеодорев, дъщера Крѣстїанов лѡгѡфет ѡт Кълдъроушани, колико ест на свѣтѣю монастыр выше писана и със ѿ погоане за виноградѣ код монастыре, вбаче ѿ погоане работате и ѿ погоане неработате.

И паку да ест свѣтѣю монастыр выше писана вчиноу оу Кълдъроушани, али ѡт на седалище селѡв ѡт дел жоупаницев Ѳеодорев, сежени ѿ, ѡт полю и ѡт шѣмѣ и ѡт вода и ѡт седалище селѡв и ѡт посвоуди, варе елика се хѣтет избрати ѡт по въс хотаром.

И пакы да ест свѣтѣи монастырь выше писана нѣкое чилѣди за цигани, на име: Спрѣ циганоуѣ със циганкам си, на име Станка и със сынови их и Станчуѣ циганоуѣ със циганкам си, по име Шефана и със сынови их и Нѣнчуѣ циганоуѣ със сынови их и Пѣтроуѣ циганоуѣ със сынови их и Малинь циганоуѣ съ сынови си, понеже сіе выше речени учине и чилѣди за цигани были соут жоупаницев Оевдорев за дѣдиноуѣ ѡт на родителю еи, ешеже ѡт прѣжде врѣмѣ. А потом, къда естъ была съда въ дѣни господства ми, а жоупаница Оевдѡра, она сама за своимъ доброволю дал ест и поклонил сіе учине и погѡане за винограда и теѣ чилѣди за цигани выше речени въ свѣта монаст<ыр> за помѣниѣ, ради дѣша родителем еи и ради дѣша си, такоже да ест свѣтѣи монастырь за дѣдиноуѣ и въ оукрѣпление. И видѣхъ господство ми и запис ѡт рѣка еи, сътворень със великою клетвоуѣ със мнози болѣри свѣдѣтели написан оу запис.

И пакы да ест свѣтѣи и божественныи монастырь Кълдѣроушаній селѡ Левтецій, ѡт соудство Сак, нарицаемаго Гоурѣни, идѣже ест Кръсть за Камень, въс село със въс хотаром и със въс ходоком, ѡт полю и ѡт вода и ѡт седалище селѡв, ѡт през въс хотаром, ѡт хотар до хотар, понеже сію выше реченѣ село было ест за дѣдинѣ Пѣтроуѣ и Предев, сыны Кесароуѣ, вноуци за сыны Кесароуѣ быв вел ѡгѡфет ѡт Левтеци, ѡт на дѣдом си, тере ест продамы господство ми по аспри готови ѡги ѧ. И извадихъ господство ми и биром за червеноуѣ ѡт катастихъ господства ми, ѡги ѡ и подароваль съм господство ми на свѣтою монастырь ради помѣна господства ми.

И пакы да есты свѣтѣи и божественныи монастырь господства ми нарицаемаго Кълдѣроушаній учиноуѣ ѡ село Фоутецій ѡт по Мостице, ѡт код Коурѣтеци, ѡт соудство Слѡхов, ѡваче ѡт през въс село третаго дел, въсаѣ част Андреюѣ ключер Роудѣноуѣ, ѡт полю и ѡт шоумоуѣ и ѡт вода и ѡт седалище селѡв и ѡт посвоуді, варе елика се хокет изврати, ѡт през въс хотаром, понеже сіе частіе за учиноуѣ выше речена ѡт Фоутеци была ест за дѣдиноуѣ Андреюѣ ключер Роудѣнѣл наипрѣжде врѣмѣ. А потом, Андреюѣ ключер, ѡн ест бил длѣжен Доумитроуѣ вистіар Доудескоуѣ ѡги ѡм аспри готови и със запис ѡт на роукоуѣ Андреюѣ ключер със свѣдѣтели. И достизаль естъ по Андреюѣ ключер врѣмѣ за прѣставленіе емѣ и нѣст был платил новци Доумитроуѣ вистіар дондеже ест бил ѡн жив. Анѣ въспросил ест Доумитроуѣ вистіар доужновеніе емѣ ѡт на порѣденіе Андреюѣ ключер, понеже ест был въздръжал въсѣхъ коматове Андреюѣ ключер, а ѡни нѣст хокеть даст Доумитроуѣ вистіар ни едно пѣнес, анѣ съм дал господство ми Доумитрѣв вистіар такоже да дрѣжить сіе учинь, частію Андреюѣ ключер, ѡт Фоутеци, ради доужновеніе емѣ. И видѣхъ господство ми и записоуѣ Андреюѣ ключер на роукоуѣ Доумитрѣв вистіар със мнози болѣри свѣдѣтели написани оу запис.

А потом, Доумитроу вистііарюл, вн соуцоу един человекъ дъжльжновен и неволенство и многи люди, вн ест сътворил сіе учинѣ продателна и въспросиль ест въсѣх пороуденіа Андреюв ключер такоже да коупише сіе учиноу, понеже ест был уни наповолени коупити, а уни нѣст хокет да коупити сіе учинѣ. Въ том, Доумитроу вистііар, вн естъ въстанил се тере ест продаць господства ми сіе више речена учиноу wt село Фоутеціи третаго дел, за 8ги р̄м и със запис wt на роукоу Доумитроу вистііар Доудескоул за проданіе, със мнози волѣри свѣдѣтеліи написани оу запис. А потом, подароваль съм господство ми на свѣтомоу монастырь више писана за оукрѣпленіе свѣтомоу монастырь и ради помѣна господства ми.

И паку да ест свѣтѣи и божественни монастырь глаголемы Кълдършаніи учинѣ оу Стрѣмтоуреци, wt соудство Елхов, али часть Добрев, дъщера Савени wt Фііани, варе елика се хтет избрати, колико учинѣ ест был покоупил wтыцоу еи, Сава. Сѣбаче: wt оужа Къпъцънѣв четвъртаго дел, кое ест покоупил наипрѣжде врѣме wt на Ианкоул, wt полю, wt шоумоу и wt вода и wt през въс хотарwm, wt хотар до хотар.

И паку wt оужа дѣдwm си, Стрѣмътоуров [...] моужа еи. Параскива дъръбаноул, за 8ги м̄ аспри готови и със запис wt на роука им за проданіе.

И паку да ест свѣтѣи и божественни монастырь господства ми нарицаемаго Кълдъроушаніи село Микшенеціи, wt соудство Елхов, въс село със въс хотаром, със въс хѣдwmком, wt хотар до хотар, и вечиніи, по име [...]⁴, понеже сію сель више писанъ и със вечиніи било ест Некоулев вистііар наипрѣжде врѣмѣ. Таже, прилоучил се врѣмѣ на оу пріиди господство ми wt привѣгство wt земли тоуждаго зед въ Земле Влашкии със волѣа въсѣх земли, велициже и малими, почто ме даровах милостіваго Господъ Богъ със господствіе на чистнѣишаго присотлѣ дедом и прѣдедом господства ми и на wt чествію господства ми да быти господарь Влашкии Земля, а Некоула вистііар, внъ въстанил се на господства ми тере ест пришел със мечем и със тоуркы и със татари и със молдовѣни, аще естъ сътворил зед въ земли многа злоба и поробниствоу. Таже, Некоула вистііар, вн ест был погѣбитъ wt чиствію емоу съ зло лѣкавстію. А потом, съм был помиловал господство ми по Ианкоул къпитан wt Гергица със сію село, иже ест више речена, ради права и вѣрна слоужбоу что ест бил послоужил господства ми. А въ том, господство ми смотрихом коупноже съ въси почитенними правителіи господства ми како под [...] быти сію село на свѣтоу монастырь господства ми на Кълдъроушани, раді оукрѣпленіе свѣтѣи монастырь. Аноу съм да<до>х господство ми того село на свѣтѣи монастырь ради помѣна господства ми, а Ианкоулав къпитан съм дал и помиловал господство ми съ 8ги ѣ ради того село. И видѣвшом господство ми и

нищетою Доумитрашков постелник, сынъ Некоулев вистіарюл, господство ми ещѣже милостиви се радїи нищетоу емоу и помиловал съм господство ми и по она пакыже със ѿги ѿ. И подароваль съм господство ми сіе село на свѣтаа монастырь іакоже да есть господства ми помѣнѣ несъвършена въ вѣкы, амины.

И пакы да ест свѣтѣи и божественый монастырь Кълдърѣшанїи винаричул ѿт варош господства ми ѿт Флоч, понеже есть подароваль господство ми на свѣтѣи монастырь радїи оукрѣплєніе и радїи помѣна господства ми.

И пакы да ест свѣтѣи монастырь выше рѣх нѣкое чилѣди за цигани, на име: Стан циганоул със циганка емоу, на име Гаѡа и със сынови им и Иван циганоул със циганкам си, Нѣга и със сынови им и Титїа циганѡл със циганкам си, Долка и със сынови их, понеже ест покоупил господство ми ѿт на Іѡвашко постелник ѿт Чепари, за аспри [...] ⁴ готови.

И пакы да ест монастыри ѡчиноу оу село оу Лоупіа, ѿт соудство Елхов, ѡбаче сежени ѡт еи оужѣнена, ѿт вода Иломицев оу длыг дори оу хотароул Бървошилѡр и оу ширѡк ѡчинем и де оу хотароул Гроуѡлѡв дори оу хотароул Кръстев пахарник, понеже съм покоупил ѿт на Стоика и Радѡ портар и дрѡги людеи мегнаш ѿт Лоупіа, за аспри готови ѡи.

Сего радїи, дадох и господство ми свѣтѣи и божественый монастырь выше писана іакоже да есть въс селове и ѡтчество и цигани стоателни въ вѣкы.

Ещѣже и заклинанїе поставих <господство ми>: по ѡшествїю господства ми кого изберет Господъ Богъ быти господары въ Земле Влашкои или ѿт сърдынаго плода господства ми или ѿт съродыник нашем, ащелиже поновит и оукрѣпит сіе хрисовоул господства ми, того Господъ Богъ да почитет и да съхранит въ господствїю емѡ. Ащелиже не почитет и не поновит, аноу разорит, а тогда ест проклет и анаѡема ѿт тиї свѣтѣих ѡтеци иже въ Никїа, амины.

Сеже <оу>во и свѣдѣтелїи поставих господство ми: жѡпанъ Ѳеѡдосїе вел банъ Кралевскы, жоупан Хриза вел дворник, жѡпан Глигорїе вел лѡгѡфет, жоупан Радѡл вел вистїар, жоупан Преда вел спатар и жоупан Драгомир вел ключер и пан Сокол вел столник, жоупан Радѡл вел комис и панъ Воучина вел пѣхарник и панъ Костантинъ вел постелник. И исправник, Глигорїе вел лѡгѡфет.

И исписах азъ, Михалчѣ лѡгѡфет, сынъ Параскивен бывшаго велики лѡгѡфет, ѡ дивнѣи граду Тръговище, мѣсеца септемвриѣ ѿ дни, теченїе лѣтим ѡрѡѡ.

† Іѡ Матею воевода, милостїю Божїю господаръ Влахискѡе Земле.

Іѡ Матею воеводъ <m.p.>

† Întru Hristos Dumnezeu dreptcredincios și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitor Io Matei Basarab voievod, cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, oblăduitor și domn a toată Țara Ungrovlahiei, încă și peste

părțile de peste munți, herțeg al Amlășului și al Făgărașului, am binevoit domnia mea de a mea bunăvoie, cu inimă curată și luminată a domniei mele ca să preamărim pe Dumnezeu, cel ce m-a preamărit și cu slavă m-a înălțat pe scaunul sfânt răposaiilor părinți ai domniei mele. Iată că am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cinstit chip și mult respectat, care este mai presus de orice cinste și daruri, acest hrisov al domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri a domniei mele numită Căldărușani, unde este hramul Sfântul marele mucenic Dimitrie Izvorătorul de Mir și părintelui egumenului Varlaam și tuturor călugărilor, câți viețuiesc în sfânta mănăstire, ca să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ocină în Căldărușani, în județul Ilfov, însă din partea lui Neagoe logofăt din Căldărușani de peste tot satul Căldărușani a patra parte, din câmp și din pădure și din baltă și cu viile și din siliștea satului și cu 2 vecini, anume: Neagoe și cu fratele lui, Radul, fiii lui Voinea și cu feciorii lui și cu tot venitul de peste tot hotarul, oarecât se va alege, partea lui Neagoe logofăt toată. Pentru că am cumpărat domnia mea această ocină mai sus-scrisă de la Badea, fiul lui Neculcea vătaf din Spăteni, nepotul lui Neagoe logofăt din Căldărușani, pentru 150 galbeni gata și cu zăpis de vânzare de la mâna lui și cu mulți boieri martori scriși în zăpis. Și am dăruit domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri mai sus-scrise, ca să fie domniei mele spre pomenire în veci.

Și iar să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ocină în Căldărușani, iar din tot satul a patra parte din câmp și din pădure și din baltă și din siliștea satului și cu viile și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat domnia mea această ocină de la Stan, fiul lui Aldimir vornicul din Mătășești, ginerele lui Dumitru logofăt din Căldărușani, iar pentru 150 galbeni gata. Iar Stan, el încă a cumpărat această ocină de la Badea, fiul lui Neculcea vătaful din Spăteni, nepotul lui Neagoe logofăt din Căldărușani, încă mai denainte vreme. Și le-am dat domnia mea toți banii gata la mâna lor din punga domniei mele dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, mari și mici, și cu zăpis de la mâna lor, cum este mai sus-scris. Însă să se știe de peste tot satul Căldărușanii jumătate de sat, pe care ocină am făcut domnia mea sfânta mănăstire, numită Căldărușanii mai sus-scrisă, ca să fie domniei mele veșnică pomenire.

Și iar să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri mai sus-zisă ocină în Căldărușani, însă din jumătatea de sat a treia parte, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și cu 2 vecini, anume: Îndrea și Ursu, fiii lui Răducan și cu fiii lor și cu tot venitul, pentru că a cumpărat-o domnia mea de la Cârștian, fiul lui Cârștian din Căldărușani, pentru 120 galbeni gata și cu zăpis de la mâna lor de vânzare, cu mulți boieri martori scriși în zăpis.

Și iar să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri Căldărușanii satul Vlădeni, în județul Ilfov, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și de pretudineni, oarecât se va alege, de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pe vechile hotare și semne, pentru că acest sat Vlădenii mai sus-scris, el a fost de dedină al lui Preda spătar,

fiul lui Nica logofătul, încă de mai denainte vreme. Iar când a fost în zilele lui Alexandru vodă Iliș, iar Preda spătarul, [el]¹ a căzut într-o datorie. Întru aceea, Preda spătar, el a vândut acest sat Vlădenii mai sus-scris cu tot hotarul și cu tot venitul lui Loiz [cl]¹ucerul pentru datoria lui. Iar în urmă, peste [puțină]² vreme, iar Loiz clucerul, el a făcut acest sat vânzător <și> l-am cumpărat domnia mea de la Loiz clucerul, pentru 200 galbeni gata, tot satul Vlădenii, din hotar până în hotar, cum este mai sus-scris. Iar după aceea, l-am dăruit domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri mai sus-scrisă, ca să fie domniei mele pomenire nesfârșită în veci.

Și iar să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri mai sus-zisă satul Futești de pe Mostiște, despre Curătești, în județul Ilfov, însă de peste tot satul 2 părți pentru că le-am cumpărat domnia mea de la Dumitrașco clucerul din Spineni, pentru 200 galbeni gata și cu zăpis de la mâna lui de vânzare cu mulți boieri martori scriși în zăpis. Și le-am dăruit domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri pentru pomenirea domniei mele.

Și iar să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri mai sus-scrisă o vie, care vie este lângă sfânta mănăstire mai sus-scrisă, pentru că am cumpărat domnia mea această vie de la jupanița Stanca a lui Mihai Boștină din Căldărușani și de la fiica ei, Neacșa, pentru 35 galbeni gata și cu zăpis de la mâna lor de vânzare și cu mulți boieri martori scriși în zăpis. Și iar am dăruit domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri mai sus-scrisă, ca să fie nesfârșită pomenirea domniei mele în veci.

Și iar să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri mai sus-scrisă o jumătate de sat din Hamzești, din județul Sac, numit Amarul, pentru că am cumpărat domnia mea această jumătate de sat de la Dumitru vistierul din Dudești, pentru 100 galbeni gata și cu zăpis de vânzare de la mâna lui și cu mulți boieri martori scriși în zăpis. Și o am dăruit domnia mea sfintei mănăstiri pentru întărire <și> pentru pomenirea domniei mele.

Și iar să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri Căldărușani cealaltă jumătate de sat din Hamzești, din județul Sac, iar numit Amarul, pentru că a dăruit-o cinstitul dregător al domniei mele, jupan Buzinca mare clucer, la sfânta mănăstire pentru sufletul său, ca să-i fie lui veșnică pomenire, pentru că această jumătate de sat din Hamzești, ce este mai sus-scrisă, a fost cumpărată de boierul domniei mele, jupan Buzinca mare clucer, mai denainte vreme de la Stanciul postelnicul din Pade, pentru 100 galbeni gata. Și i-a fost și lui de dedină din strămoși.

Și iar să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri mai sus-scrisă la un vad de moară o roată de moară în sat în Zorești, din jud. Buzău, din ocina părtească, pentru că a dăruit-o cinstitul dregător al domniei mele, jupan Buzinca mare clucer, la sfânta mănăstire pentru sufletul lui ca să-i fie lui pomenire în veci.

Și iar să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri de la Căldărușani 23 de pogoane de vie din sat din Cepturile și cu ocină cât ține aceste vii, pentru că le-a dăruit cinstitul dregător al domniei mele, jupan Buzinca mare clucer, la sfânta mănăstire care este mai sus-scrisă pentru sufletul lui, ca să-i fie lui spre pomenire în veci.

Și iar să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri mai sus-zisă ocină în Căldărușani, toată partea jupânesei Teodora, fiica lui Cârștian logofăt din Căldărușani, câtă este la sfânta mănăstire mai sus-scrisă și cu 8 pogoane de vie lângă mănăstire, încă 2 pogoane lucrate și 6 pogoane nelucrate.

Și iar să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-scrisă ocină în Căldărușani, încă din siliștea satului din partea jupânesei Teodora, stânjeni 100, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și de pretutindeni, oarecât se va alege de peste tot hotarul.

Și iar să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-scrisă niște sălașe de țigani, anume: Oprea țiganul cu țiganca lui, anume Stanca și cu fiii lor și Stanciul țiganul cu țiganca lui, anume Ștefana și cu fiii lor și Nenciul țiganul cu fiii lui și Pătru țiganul cu fiii lui și Malin țiganul cu fiii săi, pentru că aceste mai sus-zise ocine și sălașe de țigani au fost ai jupânesei Teodora de dedină de la părintele ei, însă mai denainte vreme. Iar apoi, când a fost acuma în zilele domniei mele, iar jupanița Teodora, ea singură de a ei bunăvoie a dat și a închinat aceste ocine și pogoane de vie și aceste sălașe de țigani mai sus-zisi la sfânta mănăstire de pomană, pentru sufletul părinților ei și pentru sufletul ei, ca să-i fie sfintei mănăstiri de dedină și întărire. Și am văzut domnia mea și zăpășul de la mâna ei, făcut cu mare blestem și cu mulți boieri martori scriși în zăpăș.

Și iar să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri Căldărușanii satul Leotești, din județul Sac, numit Gureni, unde este Crucea de Piatră, tot satul cu tot hotarul și cu tot venitul, din câmp și din apă și din siliștea satului, de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pentru că acest sat mai sus-zis a fost de dedină al lui Pătru și al lui Preda, fiii lui Chisar, nepoți de fii ai lui Chisar fost mare logofăt din Leotești, de la moșul lor <și> le-am dăruit domnia mea pe asprii gata ughi 60. Și le-am scos domnia mea și birul lor de roșii din catastihul domniei mele, ughi 40 și l-am dăruit domnia mea la sfânta mănăstire pentru pomenirea domniei mele.

Și iar să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri a domniei mele numită Căldărușani ocină în satul Futești de pe Mostiște, de lângă Curătești, din județul Ilfov, însă de peste tot satul a treia parte, toată partea lui Andrei clucerul Rudeanul, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că această parte de moșie mai sus-zisă din Futești a fost de dedină a lui Andrei clucerul Rudeanul încă mai nainte vreme. Iar după aceea, Andrei clucerul, el a fost dator lui Dumitru vistierul Dudescul ughi 140 aspri gata și cu zăpăș de la mâna lui Andrei clucerul cu martori. Și l-a ajuns pe Andrei clucerul vremea de pristăvire și n-a plătit banii lui Dumitru vistierul până ce a fost în viață. Și a cerut Dumitru vistierul datoria lui de la rudele lui Andrei clucerul, pentru că au ținut toate bucatele lui Andrei clucerul, iar ei n-au vrut ca să-i dea lui Dumitru vistierul nici un ban, ci i-am dat dat domnia mea lui Dumitru vistierul ca să ție această ocină din Futești, partea lui Andrei clucerul pentru datoria

lui. Și am văzut domnia mea și zăpășul lui Andrei clucerul la mâna lui Dumitru vistierul cu mulți boieri martori scriși în zăpăș.

Iar după aceea, Dumitru vistierul, el însuși un om dator și nevoit la mulți oameni, el a făcut această ocină vânzătoare și a întrebat pe toate rudele lui Andrei clucerul ca să cumpere această ocină, pentru că ei erau mai volnici a cumpăra, iar ei n-au voit să cumpere această ocină. Întru aceea, Dumitru vistierul, el s-a sculat și a vândut domniei mele această mai sus-zisă ocină din satul Futeștii a treia parte, pentru 140 ughi și un zăpăș de vânzare de la mâna lui Dumitru vistierul Dudescul cu mulți boieri martori scriși în zăpăș. Iar după aceea, am dăruit-o domnia mea la sfânta mănăstire mai sus-scrisă spre întărirea sfintei mănăstiri și pentru pomenirea domniei mele.

Și iar să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Căldărușanii ocină în Strâmturești, din județul Ilfov, partea Dobrei, fiica lui Sava din Fiiani, oarecât se va alege, câtă ocină a cumpărat părintele ei, Sava. Însă: din funia lui Căpățână a patra parte, care a cumpărat-o încă mai denainte vreme de la Iancul, din câmp, din pădure și din apă și de peste tot hotarul, din hotar până în hotar.

Și iar din funia moșului său, Strâmtură [a treia parte, pe care a fost cumpărat-o tatăl său de la Radul, fiul lui Strâmtură, oarecât se va alege din câmp, și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pentru că am cumpărat-o domnia mea de la Dobra, fiica lui Sava din Fiiani și de la]² soțul ei, Paraschiv dorobanțul, pentru 40 ughi aspri gata și cu zăpăș de la mâna lor de vânzare.

Și iar să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri a domniei mele numită Căldărușani satul Micșenești, din județul Ilfov, tot satul cu tot hotarul, cu tot venitul, din hotar până în hotar și vecinii, anume [...]⁴, pentru că acest sat mai sus-scris și cu vecinii a fost al lui Necula vistierul mai denainte vreme. Apoi, venind vremea ca să vină domnia mea din pribegie din țări străine aici în Țara Românească cu voia întregii țări, mari și mici, pentru că m-a dăruit milostivul Domnul Dumnezeu cu domnia pe preacinstitul scaun al moșilor și strămoșilor domniei mele și pe moșia domniei mele ca să fiu domn al Țării Românești, iar Nicula vistierul, el s-a ridicat asupra domniei mele și a venit cu armele și cu turcii și cu tătarii și cu moldovenii și a făcut aici în țară multe rele și robire. Apoi, Necula vistierul, el a pierdut moșia lui cu rea viclenie. Și după aceea, însumi domnia mea am miluit pe Iancul căpitan din Gherghița cu acest sat, care este mai sus-zis, pentru dreaptă și credincioasă slujbă cu care a slujit domniei mele. Și întru aceea, domnia mea am socotit împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele cum [se cade]² să fie acest sat la sfânta mănăstire a domniei mele la Căldărușani, pentru ajutorul sfintei mănăstiri. Și am dat domnia [mea]² acest sat la sfânta mănăstire pentru pomenirea domniei mele, iar lui Iancu căpitanul i-am dat și l-am miluit domnia mea cu 200 ughi pentru acest sat. Și văzând domnia mea și sărăcia lui Dumitrașco postelnicul, fiul lui Necula vistierul, domnia mea încă m-am milostivit pentru neaverea lui și l-am miluit domnia mea și pe el iar cu

200 ughi. Și am dăruit domnia mea acest sat la sfânta mănăstire, ca să-mi fie domniei mele spre pomenire nesfârșită în veci, amin.

Și iar să-i fie sfintei și dumnezeieștii mănăstiri Căldărușani vinăriciul din orașul domniei mele de la Floci, pentru că l-am dăruit domnia mea la sfânta mănăstire spre întărire și pentru pomenirea domniei mele.

Și iar să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-zise niște sălașe de țigani, anume: Stan țiganul cu țiganca lui, anume Gatha și cu fiii lor și Ivan țiganul cu țiganca sa, Neaga și cu fiii lor și Titia țiganul cu țiganca lui, Dolca și cu fiii lor, pentru că i-am cumpărat domnia mea de la Ivașco postelnic din Cepari, pentru aspri [...] gata.

Și iar să-i fie mănăstirii ocină în sat în Lupia, din județul Ilfov, însă stâneni 2 300 întinderea ei, din apa Ialomiței în lung până în hotarul Bărboșilor și în latul ocinei merge în hotarul Gruului până în hotarul lui Cristea paharnic, pentru că am cumpărat-o de la Stoica și Radu portar și alți oameni megiași din Lupia, pentru aspri gata 68 000.

Pentru aceea, am dat și domnia mea sfintei dumnezeieștii mănăstiri mai sus-scrisă ca să-i fie toate satele și moșiile și țiganii stătători în veci.

Încă și blestem am pus <domnia mea>: după petrecerea domniei mele pe cine va alege Domnul Dumnezeu a fi domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru, de va dori și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l ocrotească în domnia lui. Iar de nu va cinsti și nu va dori, ci-l va strica, apoi unul ca acela să fie blestemat și anathema de cei 318 sfinți părinți care sunt în Nicheia, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei, jupan Hrizea mare vornic, jupan Gligorie mare logofăt, jupan Radul mare vistier, jupan Preda mare spătar și jupan Dragomir mare clucer și pan Socol mare stolnic, jupan Radul mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Mihalcea logofăt, fiul lui Paraschiva fost mare logofăt, în minunata cetate Târgoviște, luna septembrie 20 zile, trecerea anilor 7149 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn al Țării Românești.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Căldărușani, LXVIII/1.

Orig. slavon, perg. (69 × 57), rupt puțin la îndoituri, pătat și șters; inițiala și monograma ornate în auriu, în frontispiciu stema țării (vulturul), lângă un turnuleț; sigiliu atârnat cu șnur împletit (albastru, alb, verde), căzut; cu o trad. modernă.

Alte trad., *ibid.*, II/13, II/14; BAR, Doc. ist., CMIV/12 și CMLXXII/8.

Reg., Furtună, *Ucenicii stareșului Paisie*, p. 24–25; meș., Erbiceanu, *Monastirile românești*, p. 287; Furtună, *Moșia Ceptura*, p. 5; Bărbulescu, *Date neobservate*, p. 110.

¹ Loc rupt în orig.

² Loc șters în orig.; întregirile s-au făcut după trad. rom. de epocă.

³ Loc pătat în orig.

⁴ Loc alb în orig.

469

1640 (7149) septembrie 21

† Scris-am eu, Pătrașco ot Cucuteni, acestu al meu zapis, ca să fie dă mare credință la mâna jupânului Panait cupeț, cum să știe că i-am vândut dumnealui o funie dă loc cât ține funii și altor împrejur. Și easte locul la Vâlcana în Cetate. Și o am vândutu drept bani gata ughi 5, ca să-i fie dumnealui moșie și copiilor și nepoților dumnealui.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți oameni buni mărturie, anume: Oprea Lăspănes i brat ego, Barbul i Ion al Bradului. Și pentru crede<n>ța am pus și dégetul în locu dă pecete, ca să crează.

Pis septemvrie 21, leat 7149 <1640>.

Eu Pătrașco vtori portar.

Și am scris eu, Anghel logofăt sin Ghinii căpitan.

DANIC, Mitrop. Ţ. Rom., XXXIX/9a.

Orig. rom., hârtie (29 × 20), rupt puțin la îndoituri, restaurat.

470

1640 (7149) septembrie 22

† Adecă eu, Rada, sora Predii den Cotrăcéni¹, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mâna nepotu-mieu Ghiocăi căpitanul, cum să se știe că i-am² vândut 20 de stânjâni de ocină, den Cotrăcéni, partea mea ce mi se-au venit den funea frăține-mieu Predei, dreptu ughi 10 bani gata. Și am vândut de a mea bunăvoie, fără nici o silă, ca să fie lui moșie și coconilor, în veacu. Însă să se știe: den câmpu și den pădure și den apă și den șăzutul satului, oarecât se va alége den hotar, până-<n> hotar.

Și la t[ocmea]³ la noastră fost-au boiari și megiași mărturie, anume: jupan Dumitru biv vel vistiar i jupan Sima biv vtori vistiar i Ivan vtori postelnic den Boténi i Sava ot Văcărești i Mâinea spătar sin Calotă slujer ot Popești [i An]³ drei spătar sin agăi Neagului ot Strâmba i Stan Detcoianul. Și pentru credința, am pus pecétea.

Pis septemvrie 22 dni, vă leat 7149 <1640>.

Dumitru vistiar⁴

Eu Rada.

Ivan vtori postelnic

Mâinea spătar
Andrieu spătar
Sava ot Văcărești⁴.

DANIC, M-rea Cotroceni, I/18a.
Orig. rom., hârtie (30 × 21,5), rupt la îndoituri, în dreptul unei semnături, lipit, 5 sigilii inelare în tuș.
Copie *ibid.*: ms. 692, f. 11.

¹ Котръчѣни.

² иам.

³ Loc rupt în orig.

⁴ Semnături autografe.

471

1640 (1749) septembrie 23

† Adecă eu, Mariia, sora Predii den Cotrăcéni, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mâna Ghiocăi căpitanul, cum să se știe că i-am vândut 20 de stânjani de ocină den Cotrăcéni, den funea de jos, de câmpu, den pădure, den apă, den șăzutul satului, oarecât se va alége de preste tot hotarul, dereptu ughi 10, bani gata. Și am vândut de a mea bunăvoie, fără nici o silă, ca să hie dumniialui moșie și coconilor, în véci.

Și la tocmeala noastră, fost-au boiari mărturie, anume: jupan Dumitru biv vel vistiiar i Sima biv vtorii vistiiar i Ivan postelnic den Boténi i Sava ot Văcărești i Mâinea spătar sin Calotă slujer ot Popești i Andrei spătar sin agăi Neagului ot Strâmba i Stan Detcoianul. Și pentru credința, am pus și¹ pecétea.

Ispisah az, Stan logofet, measeța septemvrie 23 dni, vă leat 7149 <1640>.

Eu Șandre i Marie.

Dumitru [vistie]²r

Ivan vtori postelnic

Mâinea spătar

Andrieu spătar

Sava ot Văcărești

Și eu, Costandin postelnic amu [fos]³tu aci³.

DANIC, M-rea Cotroceni, I/18.

Orig. rom., hârtie (30 × 21,5), rupt la îndoituri, lipit, 4 sigilii inelare în tuș.

Copie *ibid.*: ms. 692, f. 11.

¹ ие.

² Loc rupt în orig.

³ Semnături autografe.

578

[...] или ѡт сѣрднаго плода господства ми или ѡт сѣрдник нашеѡ, аще лиже поновит и ѡкрѣпит сѣе хрисовѡ¹ господства ми, того Господа Богъ да почитет и да съ хранит господствію емѡ. Аще лиже, не почитет и не поновит, анѡ разорит, тѡгѡ даст трѣклет и анаѡма тѣи свѣты ѡтець иже въ Никеѡ, амин.

Се же <8>во и сведѣтеле поставѣем господства ми: жѡпан Θεѡдѡсѣ вел бан Кралеѡскыѡ, жѡпан Хриза вел ѡрник, жѡпан Григоріе вел лѡгѡфѣт, жѡпан Радѡ вел вистітар и жѡпан Преда вел спатар и жѡпан Драгомир вел клѡчер и пан Сокол вел столник, жѡпан Радѡ вел комис и пан Вѡчина вел пѣхарник и пан Костантин вел постѣлник. И исправник, Григоріе вел лѡгѡфѣт.

И писах аз, Миѡалчѣ логофѣт, сынѡ Параскиѡѡ вѡвшаго велика логофѣт, ѡ дивнѣ града Тѣрговицѣ, септемврие кѡ, теченіѡ лѣти <зрѡѡ>.

[...] sau din plodul inimii domniei mele sau din neamul nostru, de va dori și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l ocrotească în domnia lui. Iar de nu va cinsti și nu va dori, ci-l va strica, apoi unul ca acela să fie blestemat și anathema de cei 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei, jupan Hrizea mare vornic, jupan Gligorie mare logofăt, jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Dragomir mare clucer și pan Socol mare stolnic, jupan Radul mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Mihalcea logofăt, fiul lui Paraschiva fost mare logofăt, în minunata cetate Târgoviște, septembrie 23 <zile>, trecerea anilor 7149 <1640>.

DANIC, Ms. 721, f. 7.
Frag. copie slavă.

¹ хрисовѡ.

† Scris-am noi, satul Bălteenii, carii am fost judeci, anume: Dragomir al lu Sân cu frate-miu, Costandin și Radul Ghinciului i Neagoe al lu Guriță cu frate-mieu, Azapă și Stan, iar ficiorul Ghinciului și Stan al Zăganului cu frații i Stan Doicescul cu feciorii i Lupul lu Blojân cu frate-său, Stan i Radul Stoiescului i Laza i Albul i Tatomir al lu Negeacă și Băclea, Stanciul lu Neagomir i Hamza, ficiorul lu Ștefan cu frații și ficiorii

lu Băşinuţi i feciorii lu Duilu i Iepure al <I>u Jitiian i Lazăr al lu Bută, ficiorii lu Stan Răduţ i Sava al Bădăi şi feciorii lu Puhneşti i Dumitru al lu Stăncilă¹ cu feciorii² Mihnei i Dumitru al preuteasăi i Stanciul i Crăciuneasă i Berivoe ot Brăneşti cu feciorii i Dumitru ot Brăneşti i Balica ot Brăneşti şi iar din Bălteni, Pârvul păcurariul cu feciorii şi Vitan cu feciorii, zăpisul nostru la mâna Fiseanţei³ logofătul cum să să ştie că ne-am vândut⁴ noi, cu feciorii noştri şi cu moşie cu tot, în zilele domnu nostru Ion Matei Băsarab voievod, de care lucru căzând noi la bir 20 de taleri, deci o samă de bani, au dat căpitan Barbul pre noi şi i-am căzut a-i fi rumâni. Şi o samă de omini am făcut şi zăpis la mâna Barbul căpitanului de Poiană, că am luat bani din mâna lui. Iar alţii câţi am fost n-am vrut să luom bani de la căpitanul Barbul, ci am venit cu mare rugăciune la Fiseanţea logofăt ot Goieşti, căce au fost moşneanu cu noi în Bălteni. Şi am fost bucuroşi a fi rumânii Fiseanţei⁵ logofăt să nu fim căpitanului⁶ Barbului.

Deci Fisea<n>tea⁷ logofătul, văzând⁸ rugăciunea noastră, luat-au bani cu camătă ughi 120 de i-au aruncat⁹ căpitanului Barbului şi au loat şi zăpisăle şi cărţile domneşti de la mâna lui. Şi după ce au aruncat⁹ banii Barbului căpitan mai datu-ne-au nouo, de am da<t> la nevoile noastre ughi 225 pol costande 6. Şi am venit noi, de a noastră bunăvoie la casa Fiseanţei⁵ logofăt în Goieştii, de ne-am socotit câţi bani ne-au dat. Şi i-am făcut acest zăpis ca să-i fim rumâni pântru aceşti bani ce ne-au dat până acum, în cursul ailor 7149, fac bani preste toţi ughi 345 pol costande 6.

Pre aceşti bani ce au dat Fiseanţea⁷ logofătul pântru noi fost-au şi 3 rumâni ai dumnealui, anume: din Brăneşti, Trilea şi Drăgoi, din Căpiteani, Cuzamă. Dici am socotit ce va face părţile lor din dintr-aceşti bani să ni dea Fiseanţea⁷ logofăt de acum nainte¹⁰. Iar ceşti bani ce sunt mai sus-scrişi, i-am luat numai pre noi cari am fost judeci de ne-am vândut⁴ să-i fim rumâni, noi şi feciorii noştri în véci lui şi coconilor lui. Şi mărturie mulţi boiari şi megiaşi, câţi-ş vor pune mai jos peceţile. Şi pântru credinţa ne-am pus noi şi dégetele.

Şi am scris eu, popa Manta ot Goieşti.

În luna septemvrie 24 dni, leat 7149 <1640>.

Dégetul lu¹¹ Dragomir.

Dégetul Radul Ghinciul.

Stoian.

Stan Doicescul.

Pârvul păcurar.

Dumitru.

Costandin brat Dragomir.

Nepotul lu Stăncilă.

Stan, ficiorul Ghincilui.

DANIC, Col. E. Vârtosu, I/65.

Orig. rom., hârtie (41,5 × 31), rupt puţin la îndoituri.

¹ Стѣпчиль.

² Repetat.

- ³ Фискѣцен.
⁴ въѣдѣт.
⁵ Фискѣцѣи.
⁶ къпѣтанѣди.
⁷ Фискѣцѣ.
⁸ възвѣдѣ.
⁹ арѣкат.
¹⁰ наитѣ.
¹¹ Ad interlinear.

474

1640 (7149) septembrie 25

† Adică eu, Radul Răgep den târgu den Buzău, dempreună cu feciorii miei, anume: Ghiorghe i Toma, scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mâna jupânului Radului vel comis cu<m> să se știe că am vândut dumniialui toată partea noastră de ocină den sat den Albești. Însă den partea chirăiască stânjăni 50 și den partea orbească stânjăni 50 și den partea albească¹ stânjăni 74, fac preste tot stânjăni 174, den câmpu, den apă, den cap până în cap, den Călmățiul de mijloc până Rătunda oarecât se va alége de preste tot hotarul, dereptu ughi 22 bani gata, ca să fie dumiialui moșie în veac. Și am vândut de a noastră bunăvoie, fără nici o silă.

Și la tocmeala² noastră, fost-au boiari mărturie, anume: den Bădēni, Crăciun vtori armaș i ot Buzău, Vlad ceauș mârzac i Andronie ceauș i Necoară sin Balicăi den Maxin.

Și pentru credința, ne-am³ pus și peceteile.

Pis septembrie 25, vă leat 7149 <1640>.

Radul Răgep i Ghiorghe iuzbașa i Toma iuzbașa.

DANIC, M-rea Bradul, Hanul Greci și Codreni, XVIII/4.

Orig. rom., hârtie (15,3 × 21), 2 sigilii inelare în tuș.

Copii *ibid.*: mss. 422, f. 3v–4; 459, f. 74v.

¹ албѣаскѣ.

² токмѣала.

³ нѣам.

475

1640 (7149) septembrie 29

Eu, Despina vistiereasa și Voichița, fata lui Mușat vistier și Ancuța, jupâneasa lui Vasilie spătar, scris-am zapisul nostru să fie la mâna Barbului

postelnic i popa Șerban ot Ștefănești, cum se știe că i-am vândut o delniță din Izvorani din partea Noroței vornicul, ce au fost cumpărată de Mușat vistier încă mai denainte vreme de la Maria, nepoata Noroței vornicul. Iar când s-au cumpărat aceste ocine, s-au căzut Barbului postelnic să o cumpere împreună cu popa Șerban. Și am vândut noi, de a noastră bunăvoie drept 6 000¹ de bani, ca să le fie lor moșie și feciorilor. Și am vândut noi cu tot venitul și cu vinăriciul din deal și cu partea din câmp și din apă și din pădure și din șezutul satului și de preste tot hotarul, zisă delnița anume Tatul.

Mărturie: Dumitru popei Savei i popa Mărtin i Stafie Pan ot Dălgopol i Arsenie postelnic i Stănislav peharnic, Andrei județul i Tudoran, Iane căldărarul i Ioan scaunul ot Ștefănești i Ioan scaunul ot Izvorani i Stepan postelnic.

A scris Iacov.

Luna septemvrie 29¹, leat 7149¹ <1640>.

DANIC, M-rea Câmpulung, XLVI/60, f. 3 (nr. 4).

Copie rom.

¹ Scris cu cifre-slove și apoi cu cifre.

476

<1640> octombrie 4

† Scris-am noi, megiași<i> al nostru zapisu să fie la mâna¹ jupânu[lui]² Baico ot Gherghiță i jupan Iano [...]². Și am vândut noi aceste 4 pogoane de vie nedajnice din funiia lui Stanu drept ughi 15. Și iar am vândutu Stoian un pogon de vie din funiia lui Stanu drept ughi 11. Și iar am vândutu Stoian un pogon de vie din funiia lui Stanu drept ughi 11.

Și-am vândut noi acești megiași care sântem mai sus-scriși de a noastră bunăvoie, să fie jupânului Baico și jupânului Iano, să fie lor moșie și coconilor. Și la aldămaș au fost megiași<i> din Dobroténi toți, anume: popa Stepan i popa Datco ot Gherghiță i Ursu i Drăgoiu i Manea [...]² i Manea Dădăbanu i Stoica Budulean i [...]² i Apostol scaunu roș [...]² Pătrașco.

Pis measeța octomvrie 4.

SJAN Prahova, Ms. VII, f. 25.

Copie rom. Datat după celelalte cumpărături ale lui Baico și Iane din Gherghița din același an.

¹ мѣнѣ.

² Loc rupt, deteriorat.

† Să se știe acesta răvaș al popei lu Ivan și cu frații-ș pentru că au avut 2 surori, Stanca i Tudora, pentru cându le-au măritat și și-au logodit iar feciorii și-au tocmit cu tată-său și cu mămă-sa să le înzestreze frații pre surori cu partea lor de bucate, iar frații să ție partea mâni-sa de moșie de la Pătârlage. Și se-au tocmit și se-au voit la logodnă denaintea Niciului și denaintea lu Crăciun și Stanului popei și al Ivan și Stan Rădățeanul și unc<hi>u-său, Stanciul Untescul și alți mulți megiași, **нѣст писаниі зде**¹, și li-au înzestrat cu partea lor de bucate și ei să ție partea mâni-sa de moșie. Și iar cându se-au pârât Sibieștii cu Lerești pentru² siléștea satu[lui]³ și pentru vadurile de moară, iar se-au tocmit popa Ivan cu mămă-sa și se-au jurat mu[mă]³-sa să fie anathema și blestemată, de va întoarce de cumu se-au tocmit la logodnă denaintea vornicului Preda și a Niciului și Manea i Badea cojocarul i Frăcea. Și iar până au fost mumă-sa mireană, n-au mai făgăduit mumă-sa fêtelor moșie. Iar de vrême ce se-au călugărit, ea⁴ au vrut să facă fêtele frați cu feciorii pre moșie. [Ia]r popa Ivan n-au vrut, ce au mersu depreună cu mumă-sa și cu surorile îna<intea> jupan[u]lui Radul vel comis și au spus cum se-au tocmit la logodnă cu tată-său și cu mumă-sa denaintea megiașilor ce sântu mai sus-scriși.

Deci, într-acéea și comis[ul]³ Radu și cu alți boiari, anume: comisul Avraam i Coadă vătah i Stoica Mărgineanul și Ilie vătah, Danciul⁵ au socotit și i-au judecat să-și ție feciorii moșia, iar fêtele să n-[aibă]³ nici o treabă cu moșia, că așa se-au tocmit mumă-sa cu feciorii de bunăvoia a ei denaintea a mulți megiași ce sântu mai sus-scriși. Și au cheltuit⁶ popa Ivan cu frații-ș cându au purtat om domnescu vornicul Tudor și 6 boiari pre răvașe domnești cheltuit-au 1 400⁷. Și iar am judecat să aibă feciorii a milui pre mumă-sa, a o îmbrăca⁸ și a o încălța și a o hrăni până la mortea ei.

Și se-au scris în zilele lu Mateiu voievod, vă leat 7149 <1640>.

Pis az, ierei Șarban, pis octomvrie 5 dni.

Și pentru credânță, ne-am pus și dégetele.

DANIC, A.N., MMDCCCXXXII/3.

Orig. rom., hârtie (31 × 21), rupt la îndoituri, lipit pe altă hârtie.

¹ „care <sunt> scriși aici”.

² Repetat.

³ Loc rupt în orig.

⁴ **ѡа.**

⁵ Ad interlinear.

⁶ Ante „cheltuit”, scris „tocmit”, barat.

⁷ Lectură probabilă.

⁸ **ѡврѣва.**

† Adecă eu, Mihăilă Bojechi din Salce, scris-am acesta al miu zapis, ca să fii de mare crădiță la a mâna¹ lu Tudoru stolnicul cum să să știe, când au fost în zilele domnu nostru, lu Mateiu voievod, mi-am vândut toată² parte de moșâi câtă³ am avutu în Salce, locu d<e> casă cu pomătu, cu livézi de fânu, loc de arătură⁴ și cu silește satului, cu sare, cum măрге hotarul Salcii din cap în cap, ca și altoru măgiașî, pre bani gata ughi 7, ca să fii moșie stă<tă>tore lui și feciorilor lui, câți Dumnezeu îi va da și <cu> știre tu<tu>roră măgiașălor din satul nostru.

Au fost mărturiie: popa Toma, Dumitru Cucul, Stan Tărchilă, Tanasiie și Dușuman; și⁵ au fostu din Șchii, Gherghiie Pârtocă, Stoica Țest, Bolde și Antonie ot Șchiie și Calotă, Stoica, Bobonil. Și pentru crădița, mi-am pus număle mai jos.

Ohtomvrie dni 7, vă leat 7149 <1640>.

E<u> Mihăilă.

Gherghiie Pârtoc.

Calotea.

Stoica.

Popa Gavril.

Dumitru Cucul.

Az popa Toma.

Dușuman. Bolde. Bobonil. Stan Tărchilă. Negrel. Sintion. Burlanu. Vladu.

Tanasiie.

DANIC, M-rea Slobozia lui Enache și Apostolache, XCIV/1.

Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), rupt, lipit pe altă hârtie, pătat.

Copie *ibid.*: ms. 314, f. 438v (cu: oct. 4).

¹ мѣна.

² полатѣ.

³ кътѣ.

⁴ арѣтѣрѣ.

⁵ ше.

† Adecă eu, Micul i Tudor ot Cătun și Ion ot tam și alaltî toți megiașii ot tam, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie dă mare credință la mâna jupân Bolbosii i sin ego, Nanu, cum să să știe că i-am vândutu un rozor dă vie părăsitu.

Și acestu rozor dă vie fost-au al Necșului Dracii. Dici acestu om, Drace, fost-au un om rău și hitlen, ci au fugitu den satu și ș-au năpustit talerul și miere și toate nevoile asupra noastră.

Dici, noi tot i-am plătit tote nevoile până în 3 ani. Dici noi într-aceea mers-am nainte domnu nostru, dă ne-m jăluitu dă dânsul, cum îi plătimu parte dă bir.

Dici domnu nostru ne-u făcut carte să-l ducem în satu, să-ș plătească parte, iar, dă nu-ș va plăti parte, să fim volnici să-i vendem moșiile.

Și am vândutu acestu rozor, ci easte mai sus-scris, dereptu bani gata 2 800, ca să le fie moșiia în vec. Iar să nu va fi acest rozor stătător, să aibă a luare de la Tudor și de la Micul și de la Ion altă vie, dăpotriva aceiia, fără dă nici un cuvântu.

Și la această tocmelă fost-au: județul Gherghe ot Dălgopole și Pârvul spătar ot Vlădești i Tudoran ot Lerești i Staico ot Dălgopol i Ion ot Cârștiianești.

Și am scris eu, Bade păharnicul Tudoranov slujer.

Și pântru credința, pusu-ne-m și pecețile.

Pis ohtomvrie 10 dni, vă leat 7149 <1640>.

Eu Tudor.

Eu Micul.

Ionu.

Gherghe județ

Bade păharnic

Pârvul spătar¹.

BAR, Doc. ist., CCCVII/89.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21), rupt puțin la îndoituri, 3 sigilii inelare în fum.

¹ Semnături autografe.

† Scris-am eu, Dumitru Corbanul și cu feciori mei, Stan și Oprican, acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna vâru-nost<r>u, Stanciul postelnicul și Danciul logofăt și Calotă postelnicul, cumu să se știi că i-amu vândutu parte noastră den sat den Polovragi și de cu<m>pără<tu>ră ce amu cu<m>părat¹ di la <al>ți frați și cu rumâni, însă pre nume: Dan, ficiorul lu Ciuvică cu ficior<i>i lui și Vladul și cu ficior<i>i, Vintilă cu fraț<i>i lui și din fraț<i>i lui Dan al Vâlcului cine să va găsi, și rumân<i>i cari să vor găsi ne<îm>părți<ți> cu fraț<i>i noștri, însă derept bani gata ughi 90. Și <a>mu vândutu de a noastră bonăvoie, însă și <din> câ<m>p și dă siliște și din apă și din munte și pădure, câtă să va alege, mult, puțin.

Și la tocmala noastră, fost-au mu<l>ți boiari mărturie: Stanciul postelnic, nepotu-să<u>, Udrea din² Zătréni, Crăciun i Cânda ot Tetoi, Drag i Hamza³ ot Popești, Săva Gheoca i Pană pârcălab ot Crăpréni. Eu popa Stanciul ot Pleșoi.

Pis measeța octomvrie⁴ dni, vă leat 7149 <1640>.

Eu Dumit<r>iu, fece<o>r Stan.

DANIC, M-rea Polovragi, I/5.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 22), rupt puțin la îndoituri, lipit, sigiliu inelar în fum.

EDIȚII: Text, Ștefulescu, *Polovragii*, p. 39.

¹ кѡпрѣпѣ.

² дѡ.

³ хѡмѡдѡ.

⁴ ѡкѡтомвріѣ.

481

1640 (7149) octombrie 15

† Adică eu, Oprea din Mătești, scriu și mărturisesc cu acesta zăpis al nostru, ca să hie di mare¹ cridință la mâna jupan Radul vel comisu, cum să se știe că i-am vândut eu dumn<i>i-lui partea mea di ocină din Mătești, însă stânjini 14, din hotariul Gătulăscu, derept 1 400 de bani gata, fără de nici o silă, cu știri tuturor fraților și a megiașilor di primprijuriul locului, din sus și din jos.

Și la tocmela noastră, fost-au mulți boiari și megiași, pă nume: Udri postelnic sin Danciul cliucer Doiciscul, Ianache di Mătești și Gherghii banul sin Iorghii de Pătârlage. Și pântru mai adivirită cridință, pusu-me-am și degitul în zăpis.

Pis octomvrie 15 dni, leat 7149 <1640>.

I napisah az, Jipa logofăt sin Gramii ot Rătești.

Oprea.

BAR, Doc. ist., CLVIII/13.

Orig. rom., hârtie (32 × 23), rupt puțin la îndoituri.

Rez., Furtună, *Moșia Ceptura*, p. 11.

¹ март.

482

1640 (7149) octombrie 16, București

Cu mila lui Dumnezeu, Ion Matei Basarab voievod, domn a tot pământului Ungrovlahii. Dau domnia mea aceasta porunca domn<i>i mele slugii¹ domni<i>i

mele, lui Nicula Mârșevici din Dudești în sud Slam Rimnic și Braila și fiilor lui, câți Dumnezeu i-au daruit, ca să-i fie lui moșia în Dudești, partea lui Albul, însă două sfuri până tot hotarul, fiindcă au fost cumparat² aceste mai sus-pomenite două sfuri de moșia lui Iane și lui Tudor, nepoți banului Mihalce unchiului lui Niculce Mârșevici, de la Albul, încă din mai nainte vreme, din zilele raposatului Mihail voievod. Încă să fie slugi domnului mele lui Nicolai Mârșevici două sfuri de moșie³ în Dudești din preseacă, fiindcă s-au înfrățit Nicolai Mârșevici cu batrinul Dude ot Dudești. Și au daruit batrinul Dude la Nicula Mârșevici acești sus-pomenite două sfuri de moșia din Dudești din priseacă, iar Nicula Mârșevici pentru înfrățirea au daruit batrinului Dude un cal înșelut cu tot tacâmu cu zapis de frația și s-au înfrățit din bunavoia lor.

Iarăși au cumparat Nicula Mârșevici moșia în Dudești, patru sfuri după tot hotarul, de la Mușat, pentru 2 000⁴ aspri bani gata de la moșul ce să cheamă uncheaș Coe. Iar Mușat au fost cumparat aceste mai sus-pomenite sfuri de moșie de la Vișan și de la cop<i>i fratelui său, Borcea, din mai nainte vreme, cu zapis de cumparatoarea cu mulți marturi. Iarăși au cumparat Nicula Mârșevici trei sfuri de moșia în Dudești, tot de la uncheașu Dumitru Coe și de la Radivoia și de la ficior<i>i lui, pentru 2 000⁴ de aspri bani gata și cu zapis. Iarăși au cumparat de la Dragomir <și> de la ficior<i>i lui Neagul ot Măcrești două sfuri de moșia în Dudești du peste tot hotarul, pentru 1 200⁴ <aspri> bani gata și cu zapis de vânzarea ei, însă au fost cumparat aceste sus-pomenite sfuri de moșia pe sfura de la popa Roșu și alta de la Baniga.

Iarăși să fie slug<i>i domnului mele, lui Nicula Mârșevici moșia în [Băli]⁵șioră sud Slam Rimnic și Brăila, însă din partea lui Groze cu fiu-său, Rado, jumatarea după în tot hotarul, fiindcă [a cum]⁵parat Nicula Mârșevici aceasta sus-pomenită moșia de la Groze și de la fiu-său, Rado pentru 3 000⁴ aspri bani gata și cu zapis de vânzarea și cu mulți marturi cari s-au aflat <de> fața la cumparatoarea acestor moșii și anume: Bucșa și Constantin, fii bătrînului Dude ot Dudești⁶ și Dragomir, Bene, Marco și Duța ot Măcrești și de la Barbolești, Vladul, Bără, Cârste, Radivoi și Ionașco și din Brăila, popa Mihai și de la Starceni [...]⁷ Bratco și de la Măxineni, Dumitru Bălărăiul și popa de acolo și Năgle și Stan Petcu, brat Groze [...]⁷.

[...] ⁷ Și au vândut aceste [...] ⁷ a lor moșii din bunăvoia lor și fără nici o silă și cu știrea tuturor megghiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului.

De ace<e>a, dat-am și domnia mea lui Nicula [...] ⁷ că să-i fie moșia ohavnica lui și fiilor și nepoților și strănepoților lui în veci. Și de nimene stramotat după <po>rizmo domnului mele.

Și marturi am pus [...] ⁷ vel ban Craiovi<i>, jușan Hrize vel vornic și [...] ⁷ vel logofăt și Radul vel vistier și Preda spatâr și Dragomir cliucer și Socol stolnic și Radul Mihalce comis și [...] ⁷ și Constantin vel postelnic.

Am scris eu, Udre vtori logofăt și eu, Dumitru logofăt, am însemnat în orașul București⁸ în luna lui octomvrie 16 zile și de la Adam până acum, în leatu 7149 <1640>.

Io Matei voievod.

DANIC, Col. Doc. Muntenesti, XXV/13.
Copie rom.

¹ сѣдги.

² компарат.

³ мошиа.

⁴ Scris în cifre și slovă-cifră.

⁵ Loc rupt în copie; completat după doc. din 23 iunie 1639, Ep. Buzău, XIII/5.

⁶ În copie: *Varești*.

⁷ Parantezele și punctele de suspensie sunt ale copistului.

⁸ Бѣкорѣци.

483

<Post 1640> octombrie 16

Să să știe cum s-au înfrățit Neagul sin ego Radul Sărătul ot Stănțești cu Tornea, sin ego Sebe, de a lor bunăvoie și au dăruit Neagul frăține-său, Tornea, stânjeni de ocină ot Stănțești, din funia Bujora. Și iar au vândut Neagul sin ego, Radul Sărătului, 11 stânjeni de ocină din funia Bujora lui Sebe i sin ego, Tornea, drept 1 100 de bani gata, din cap până în cap, până în apa Buzăului, cu vii, cu pomi.

Și au fost oameni buni adălmășari den sus și din jos, anume Marin ot Scurtești i Stoica ot Stănțești i sin ego, Negrilă i Costandin ot tam i Tudoran ceaușul sin ego, Neagoe ot Buzău i Nichita călugărașul și popa Dumitru ot Buzău i Dobrotă ot tam.

Pis meseța octomvrie 16.

Și pentru credință ne-am pus degetile.

DANIC, M-rea Spiridon Vechi, XVIII/1 (nr. 1).

Copie rom. Datat după doc. din 20 mai 1640, în care apar o parte dintre martori (DANIC, Ep. Buzău, XXXI/97, nr. 3); altă copie, *ibid.*, Ep. Buzău, XXXI/97, nr. 1.

484

1640 (7149) octombrie 18

Adică eu, Necula spătărelul den Grădește, sudstvo Elhov, scris-am acesta al meu zapis, să fie de mare credință la mâna părintelui Samoil egumenul de la mănăstirea lui Mihail voievod de București, hram Sveati Nicolae, ca să se știe cum eu, Necula cu frații miei, Coman și Ganea, rumâni mănăstirii cumpărați de Mihail voievod și dați mănăstirii de cându au fost zilele domnu nostru Io Mateiu voievod. Iar eu, Necula, am scris la spătărei cu voia egumenului de m-am tocmit cu călugării: când nu vor fi toți călugării la lucrul mănăstirii, să mergem împreună cu

alți rumâni ai mănăstirii den Gârdești, să nu zicem că nu vom mérge. Iar cându ne va porunci egumenul la lucru și nu vom mérge, ce vom zice că suntem spătărei, iar egumenul Samoil și cine va fi să aibă voie a mă scoate den slujbă. Aceasta mărturisescu.

Și au fost mărturie: Tudor cupețu bacalul, Turbatul i Stroe iuzbașa i Iane bacalul i Șerban sluger mănăstirii. Și pentru credință, pusu-mi-am în loc de pecéte dégetele.

Pis Lepădat logofăt ot București.

Meseța ohtomvrie 18 dni, vă leat 7149 <1640>.

Eu Necula

Eu Coman

Eu Ganea

Tudor Turbat

Stroe logofet mărturisescu¹.

Atena, Institutul de Cercetări Bizantine, Microfilm 324; copie *ibid.*, ms. 1775, p. 321.

Rez., Năstase, Marinescu, *M-rea Simonopetra*, p. 60, nr. 240.

¹ Semnături autografe.

485

1640 (7149) octombrie 21

† Adecă noi, cești 12 boiari¹ cari² am fost luați cu carte măr<i>i sale, domnu nostru Io Mateiu voievod de megiașâi³ di la Potgoriie, pre nume Antoniiie și cu Dobre, neputul lu Antoniiie, pentru hotarul⁴ Blădiscu, că așa zice Antoniiie cu nepotu-său, cum că are și el acole într-acele hotaru din parte Mihniie<i> călugărița.

Deci noi, fiind judecători ca să-i judecăm pentru acel hotar, zis-am lu Antonii, feciorul lu Sorovița, să sco<a>ță cărți sau mărtoriie, iar A<n>toniiie nici cărți n-au scos, nice mărtoriie n-a adus, ci au îmblat cu povéști. Deci noi încă nu i-am dat să țiiie nimica în hotariul Blădiscu, numai să aibă a ținere Tuduru jumătate parte Neagoslavei și <să> țiiie Andreiu toate <partea> Mihn<i> de preste tot hotarul și cu to<t> vénitul ce s-ar⁵ afla pre acel hotaru. Și să aibă pace Andreiu de Antonii și de Tuduru stolnic și de Borce, pentru că noi așa i-am judecat cu sufletele noastră, să hiie moșie stă<tă>toare în véci.

Și pentru mai adivérită credință, ni-am pus mai jos iscăliturile.

Ohtomvrie dni 21, vă leat 7149 <1640>.

Az Grama pitar ot Cepturile

Calotă postelnic ot Boziiani

Stanciul postelnic ot Boziiani
Păișu ot Crângu⁶
Căzan ot Blăniști
Șteful ot Runciți
Pârtoacă
Draghiia <ot> Breaniști
Novac ot Jugureni
Calin ot Fințești
Sarul ot Șchii
Lupul vtori vornic ot Călugăreni
Om domnescu, Riga vtorii portar⁷.

DANIC, Ep. Argeș, LXXXVIII/4.

Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), rupt puțin la îndoituri, 12 sigilii inelare în fum.

Menț., Cronț, *Jurătorii*, p. 138.

¹ бояриє.

² каріиє.

³ мѣщаншъиє.

⁴ хощтархѡл.

⁵ съарѣ.

⁶ Грънѡ.

⁷ Semnături autografe.

486

1640 (7149) octombrie 24

† Милостією Божією, Їѡ Матей Бъсъравъ воеводі и господинъ. Дават господство ми сїи повелѣніє господства ми cistitului și prealuminatului părintelui episcopului ot Buzău, ca să fie volnici oamenii sfinț<i>i lui cu această carte a domn<i>i méle, dempreună cu gărlașii carii au mori pre acea gărlă, de să meargă să dea apa pre zăgas de la Bănțești unde se-au dat și den zilele lu Șerban vodă până acum. Iar tu, Nastasie, să cauți că se-au jăluit părintele episcopul și alți săraci, cum i-ai oprit astă vară toată vara, de le-au stănut morili uscate: ce să-i lași să-și dea apă, măcar de se va fi și mai delungat Buzăul, tot să-și ia apa den Buzău, de unde ș-au luat și alți părinți băтрâни mai denainte vrеме. Și mai multă jalbă să nu mai vii, că apoi de mare pradă vei fi.

Инако да нѣст. И исправник, сам рече господства ми.

Пис вхтѡмвриє кѡ дъни, въ лѣт „зрѡѡ <1640>.

590

† ІѠ МАТЕН ВВЕВѠДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.
ІѠ МАТЕЮ ВОИВОДЪ <m.p.>

DANIC, Ep. Buzău, X/15.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 21), rupt la îndoituri, pătat, sigiliu inelar în chinovar.
Copie *ibid.*: ms. 173, f. 432.

Rez., Aricescu, *Indice*, II, p. 4, nr. 1387.

487

1640 (7149) octombrie 25

† Adecă eu, Stanomir <scris-am> acesta al meu zapis la mâna vistiariului Simei, să-i fie de mare credință cum i-am vândut moșia de la Păușăști, toată, câtă să va alége, fără viia.

Și mărturii au fost: popa Zaharia i Sf<r>ața i frate-său, Dumitru, Ilie i Stepca i Nechifor.

Ispisah az, diiacon Vasilie.

Pis octomvrie 25 dni, vă leat 7149 <1640>.

Eu popa Zaharia

Eu Stanomir¹.

DANIC, M-rea Dintrunlemn, V/38.
Orig. rom., hârtie (14,8 × 19,3), rupt la îndoituri.
Copie *ibid.*: ms. 445, f. 136v.

¹ Semnături autografe.

488

1640 (7149) octombrie 25

† Adecă eu, Stănilă al Bercei, <scris-am> acesta al meu zapis <la> mâna vistiariului Simei, să-i fie de credință că i-am vândut fălci¹ în Mlăci și eu, Nechifor, fălci¹ în Gruicul 2 și falcea, câte 70 de bani.

Și când le-am vândut au fost mărturii: popa Zaha<ria> și Sfranța i brat ego Dumitru i Ilie i Stepca.

Izpisah az, diiacon Vasilie.

Pis octomvrie 25 dni, vă leat 7149 <1640>.

Eu popa Zaharia²

Eu Stănilă.
Eu Nichifor.

DANIC, M-rea Dintrunlemn, V/39.
Orig. rom., hârtie (29 × 20), rupt, restaurat.
Copie *ibid.*: ms. 445, f. 136v.

¹ хлъчи.
² Semnătură autografă.

489

1640 (7149) octombrie 25

† Adecă eu, Stepca, <scris-am> acesta al meu zapis la mâna vistiariului Simei, să-i fie de credință cum i-am vândut o moșie ce am <a>vut în Păușăști ot Otăsău de cumpărătură, toată, cât să va alége, anume de la Rada, nepoata lu Aiotă călugărului și de la Bădese, numai să aibă Stepca treabă cu viia cât ține îngrădișul și în săliște casa cu locul, iar săliștea cea mare din sat iar să fie a vistiariului și ala<l>tă moșie toată.

Și mărturii, anume: popa Zaharia i Sfranța i frate-său, Dumitru i unchiu-său, Ilie i Nechifor.

Izpisah az, diiacon Vasilie.
Pis octomvrie 25 dni, vă leat 7149 <1640>.
Eu Stepca
Eu popa Zaharia¹.

DANIC, M-rea Dintrunlemn, V/40.
Orig. rom., hârtie (14,5 × 19,8), rupt la îndoituri.
Copie *ibid.*: ms. 445, f. 136v.

¹ Semnături autografe.

490

1640 (7149) octombrie 25, Târgoviște

† Милостією Божією, Їм Матеи Бъсърава воеводі и господинъ вѣсои Земле њггровлахійскоє. Дават господство ми сїю повѣленіє господства ми почитеномѡ правители господства ми, жѡпан Радѡл великїи вистар и със сынови си, елицеже Богъ даровахъ, іакоже да ест емѡ село Тѣтѣранїи, шт сѡдство Дѣмбовица, със

592

вечинїи и със водиница и със вѣс ходоком ѡт полю и ѡт шѡмѡ и ѡт вода и ѡт седалище селѡв и ѡт вѣс хотаром и вѣсѣх делове за ѡчинѣ ѡт на Кѣприѡрѡл, колико ест бил дрѣжал Неделко и Миѡан и Преда и Стоика, синови Първѡлов логофет ѡт Лазѡре, баща жителницев Стоикѣв, ѡт хотар до хотар. И вечинїи ѡт Тѣтѣрани, ешеже да се знает, по име: Стоан и със ^з1 сыни, на име: Ѳпрѣ и със един сынѣ, по име Стоан и Нѣгѡл и Вѣлкѡл и Нѣгѡе и Коман и Стоан и Радѡл, синови Стоанов и със вѣсих их синови им и Воико със четири сыни, на име: Радѡл и Бѣрвѣтѣю и Нѣкшѡл и Грозѣ и със синови им и Нѣгѡе със три сыни, на име: ѡрсѡ и Ѳпрѣ и Вланиѡл и със синови их и Нѣнчиѡл със ^ѡ сыни, по име: Стан и Владѡл и със прочи сыни и Бѣрвѣтѣю със две сыни, на име: Стоан и Радѡл и със синови их и Нѣгѡе, брат Бѣрвѣтѣю, със синови его и Добре със четири сыни, по име: Марин и Ёѡн и Стоика и Нѣгѡл и със синови их и Костандин със брат его, Вланиѡл и със синови их и прочїи вечини, колице се ѡбрѣтал ѡт дѣдїно ѡт Тѣтѣрани. Понеже ест того село Тѣтѣранїи със вечинїи више пис и със ѡчина ѡт Кѣприѡрѡл била ест ѡт дѣдїно Първѡлов логофет ѡт Лазѡре, ѡикѡ Вентилѣ юзбаша ѡт Тѣтѡлещїи, бащѡ Неделков и Миѡан и Предев и Стоикѣв и вѣс дрѣжал ест със добро мирно. А по сѡмрѣт Първѡлов логофет, ѡстал ест сїи дѣдїне по рѡцѣ синови Първѡлов логофет, Неделко и Миѡан и Стоика и Преда и вѣс дрѣжал и ѡни със добро мирно. А потом, се вѣстанил Миѡан и Преда и Стоика тере ест продавал делове им за ѡчинѣ ѡт Тѣтѣрани и ѡт Кѣприѡрѡл и със всих вечинїи Ёнїѡв грѣк ѡтро, за ^{сзї} житїи. А послѣ, Ёнїѡ ѡтро ѡт по покѡпенїе ѡвем дѣдїне, ѡн ест бил сѣтворил една родници, тере ест кеѡтовал ѡги ^м. И по Вентилѣ юзбаша нѣст хотѣл да вѣспраша Миѡан и Преда и Стоика кѣда ест продал, ниже Ёне ѡтро кѣда ест бил покѡпил, почто радї ест бил Вентилѣ юзбаша по волен да покѡпити понеже бил вратачед, анѡ ест бил покѡпил със ѡкраден и вѣ таинѣ. Таже, ако ѡвсетил и прифатил ѡт вестїю, Вентилѣ юзбаша вѣстанил се сѡт със прѡх и прїидет пред господства ми със Ёнїѡ ѡтро ѡ великїи диван тере сепрѣше се за лицѡ.

Тем радї, господство ми вѣспрашал и по Ёнїѡ грѣк и по продадлики, а ѡни нѣст моглѣ рекѣл пред господства ми како ест бил вѣспрашал, анѡ ест бил ходил със ласканїе. Вѣ том, господство ми гледах и сѡдих със вѣс диваном и давал господство ми Вентилѣв юзбаша със закона и със диваном, како да повратил новцїи Ёнїѡ грѣк ѡтро назад и да дрѣжит ѡн село Тѣтѣранїи със вечинїи и със ѡчина ѡт на Кѣприѡрѡл. Таже, Вентилѣ юзбаша, ѡн новци нѣст имал да даст, анѡ ест знал по почитенаго правители господства ми, по жѡпан Радѡл вистїар, како ест емѡ человекѡ и порѡденїе със жителница его, пришел ест

тере ест дал 8ги снз и повратил ест Инюв грѣк назад, ѡт пред господства ми ѡт диван. И давал ест Инюв грѣк и книгове и въсѣху записеле ѡт покѣпеніе на рѣка Вентилъ юзбаша и встал Ине ятро ѡт закона, такоже да дрѣжит Вентилъ юзбаша сїи више речени дѣдїне със добро мирно. Я почто, радї ест бил давал жѣпан Радѣл вистїар сїи више речени новци по братил ест над село Тѣтѣрани и по вечини и по шчина ѡт на Кѣприѡрдл такоже да дрѣжит над боав, тако нѣкїи братї и да имат смотрил половино ѡт новци, а ѡт половино за новци поставил дѣнь 7 лѣт, да даст новцїи и да вѣдет брати и по шчинѣ и по вечини. Потом, Неделко, ѡн ешиже ест продал всах дел его за шчинѣ ѡт Тѣтѣрани и ѡт Кѣприѡрдл и със вечинїи и покѣпил ѡ ест пакиже Вентилъ юзбаша със новци ѡт на жѣпан Радѣл вел вистїар, за нѣ жилти. И а послѣ, пакиже давал 8ги 3 пол тере ест давал Михаїов и Предеи и Стоикѣв, сыни Пѣрвѣлов логофет, по една дѣлници и половино ѡт Тѣтѣрани, таже дѣлници била ест матирам са, избрана и нѣст бил продал Инюв грѣк. Уин покѣпенїа швом село през въс 8ги тѣ. Таже, ѡт теѣ новци бил ест да повратил Вентилъ юзбаша² жѣпанов Радѣлов вистїар 8ги рѣ и да имат дрѣжатї ѡт братсвїе. Тем радї, на дѣнь, ѡн новци нѣст имал да даст, анѣ ешиже ест минѣл през дѣнь 7 лѣт и въс нѣст моглѣ да даст новцїи. Таже, се штакмиши се Вентилъ юзбаша със почитеномѣ правители господства ми, пан Радѣл вистїар тере кое ест продал и дрѣга половино ѡт село ѡт Тѣтѣрани и със делове за шчинѣ ѡт Кѣприѡрдл и със вечинїи и дал 8ги 11, чин по въс новци колико ест дал жѣпан Радѣл вел вистїар, жилти тѣ. И продал ѡни всїх того село Тѣтѣрани и със вечинїи и със делове их ѡт Кѣприѡрдл ѡт доброволѣ им, тако да вѣдет жѣпан Радѣлов вистїар дѣдїнѡ въ вѣк и със запис ѡт рѣками их ѡт проданїе, със всїх болѣрїи диваном сведїтели въ запис.

И пак да ест жѣпан Радѣлов вел вистїар нѣкое вечини 8 село 8 Тѣтѣрани, на име: Дѣмитрѣ със сынови его, Пѣтрѣ и със сънѣ си, Сѡпрѣ и Радѣл и Соаре и Воинѣ със сынови его, понеже сїи више речени людїи³ ѡни сѣт бил мегїаши. Таже, кѣда вист нѣнѣ, а ѡни се продавал вечини ѡт доброволѣ им жѣпан Радѣлов вистїар, за рѣх аспри, шваче Дѣмитрѣ със сынови его и със част его за шчинѣ, аспри рѣх, а Воинѣ със сынови его, аспри рѣс. И възимал ест всїх новцїи ѡт пѣн въ рѣка их. Али да се знает: Дѣмитрѣ със сынови его, ест бил вечин Пѣрвѣлов ѡт Лазѣре, таже, по сѣмрѣт его, ѡн се скѣповал за вечинїе ѡт на сынови его, пре дѣни Радѣл водѣ и покѣпил ест и един место за кѣшѣ 8 Тѣтѣрани, а Воинѣ ѡн ест бил мегїаш. Таже, нынѣ въ дѣни господства ми, ѡни се продадоше се вечини како ест више пис и със запис ѡт проданїе.

И пак да ест жѣпан Радѣл вистїар 7 вечин 8 Тѣтѣрани, по име Стан, сынѣ Петрен, със сынови его, на име: Нѣгое и Нѣкшѣл и със прочїи сыни, понеже се

продавал ест ѡн вечин ѡт доброволѣ его, за ꙗ҃хъ аспри готови и със запис ѡт продаиіе.

Се҃го радї, да<до>хъ господство ми жѡпан Радѹлов вел вистїар ѡкоже да ест емѢ сїе веше речени⁴ дѣдїне ѡт Тѣтѣрани и ѡт Кѣприѡр и със вечини и със вѣс до ходоком ѡт дѣдїно и вѣ ѡхаб, емѢ и сыновом и видком и прѣвндчетом. И не ѡт ко҃гождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Се҃же и сведїтели поставихъ господство ми: жѡпан Тевдѡсїе вел ван Кралевскїи и жѡпан Хриза вел дворник и [...] вел логофет и Преда вел спѣтар и Дра҃гомир вел клѣчер и Сокол вел столник и Радѹл вел комис и Вѣчина вел пехарник и жѡпан Костандин вел постелник. И исправник, Оѹдрецїи вторїи логофет.

И аз, ДѡмитрѢ логофет, написахъ вѣ настоли граду Трѣговициї, мѣсеца вктоврїе кѣ дни и ѡт Ядама да҃же до нынѣ, вѣ се҃го писаниа, течениа лѣтом, вѣ лѣт ꙗ҃рмѡ.

† Іѡ Матею воевода, милостїю Божїю господинѣ.

Іѡ Матею воеводѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Radul mare vistier și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui satul Tătărăanii, din județul Dâmbovița, cu ocină și cu moară și cu venitul din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și de peste tot hotarul și toate părțile de ocină de la Căpriorul, cât a ținut Nedelco și Mihai și Preda și Stoica, fiii lui Pârvul logofăt din Lazuri, tatăl jupanitei Stoica, din hotar în hotar. Și vecinii din Tătărăanii, însă să se știe, anume: Stoian cu 7¹ fii, anume: Oprea și cu un fiu, anume Stoian și Neagul și Vâlcul și Neagoe și Coman și Stoian și Radul, fiii lui Stoian și cu toți fiii lor și Voico cu patru fii, anume: Radul și Bărbăteiu și Neacșul și Grozea și cu fiii lor și Neagoe cu trei fii, anume: Ursu și Oprea și Vlaicul și cu fiii lor și Neanciul cu 2 fii, anume: Stan și Vladul și cu alți fii și Bărbăteiu cu doi fii, anume: Stoian și Radul și cu fiii lor și Neagoe, fratele lui Bărbăteiu, cu fiii lui și Dobre cu patru fii, anume: Marin și Ion și Stoica și Neagul și cu fiii lui și Costandin cu fratele lui, Vlaicul și cu fiii lui și cu alți vecini, câți se vor găsi de dedină din Tătărăanii. Pentru că acest sat Tătărăanii cu vecinii mai sus-scriși și cu ocina de la Căpriorul au fost de dedină lui Pârvul logofăt din Lazuri, unchiul lui Vintilă iuzbașa din Tătulești, tatăl lui Nedelco și Mihai și Preda și Stoica și tot le-au ținut cu bună pace. Iar după moartea lui Pârvul logofăt, au rămas aceste dedine pe mâinile fiilor lui Pârvul logofăt, Nedelco și Mihai și Stoica și Preda și tot le-au stăpânit și ei cu bună pace. Iar apoi, s-au ridicat Mihai și Preda și Stoica de au vândut părțile lor de ocină din Tătărăanii și din Căpriorul și cu toți vecinii lui Iane grecul doctorul, pentru 217 galbeni. Iar apoi, Iane doctorul după cumpărarea

acestor dedine, el a fost făcut o moară, pentru care a cheltuit 40 de ughi. Și pe Vintilă iuzbașa nu l-au întrebat Mihai și Preda și Stoica când au vândut, nici Iane doctorul când a cumpărat, pentru că a fost Vintilă iuzbașa mai volnic să cumpere pentru că le-a fost văr, ci au vândut pe ascuns și în taină. Apoi, dacă a aflat și a prins de veste, Vintilă iuzbașa s-a ridicat cu pâra și a venit înaintea domniei mele cu Iane doctorul în marele divan de s-au judecat de față.

Pentru aceea, domnia mea i-am întrebat și pe Iane grecul și pe vânzători, iar ei nu au spus înaintea domniei mele, cum i-am întrebat, ci au umblat ei cu înșelăciune. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat cu tot divanul și am dat domnia mea lui Vintilă iuzbașa cu legea și cu divanul, cum să-i întoarcă banii lui Iane grec doctorul de îndată și să țină el satul Tătării cu vecinii și cu ocina de la Căpriorul. Apoi, Vintilă iuzbașa, el bani nu a avut să dea, dar știind pe cinstitul dregător al domniei mele, pe jupan Radul vistier, cum că este omul lui și rudă cu jupâneasa lui, a venit la el de i-a dat 257 ughi și i-a întors lui Iane grecul de îndată, dinaintea domniei mele în divan. Și a dat Iane grecul și cărțile și toate zapisele de cumpăratură la mâna lui Vintilă iuzbașa și a rămas Iane doctorul de lege, ca să țină Vintilă iuzbașa aceste mai sus-zise dedine cu bună pace. Iar apoi, pentru că i-a dat jupan Radul vistier acești mai sus-ziși bani, s-au înfrățit ca să țină satul Tătării și vecinii și ocina de la Căpriorul, pe din două, ca niște frați și să facă pe jumătate și banii ce i-au dat, iar pentru jumătate din bani a pus zi 1 an, ca să dea banii și să fie frați și pe ocină și pe vecini. Apoi, Nedelco, el încă a vândut toată partea lui de ocină din Tătării și din Căpriorul și cu vecinii și iar a cumpărat-o Vintilă iuzbașa cu bani de la jupan Radul mare vistier, pentru 56 galbeni. Și apoi, iar a dat 7 ughi jumătate lui Mihai și lui Preda și lui Stoica, fii lui Părvul logofăt, pentru o delniță și jumătate din Tătării, care delniță fusese a mamei lor, aleasă și <care> nu a fost vândută lui Iane grecul. Și cumpărătura acestor sate face peste tot 320 ughi. Apoi, din acești bani Vintilă iuzbașa², trebuia să întoarcă jupânului Radul vistier ughi 160 ca să le stăpânească în frăție. Pentru aceea, la zi, el bani nu a avut să dea, ci a mai pus peste zi încă 1 an și tot nu a putut să dea banii. Astfel, Vintilă iuzbașa s-a tocmnit cu cinstitul dregător al domniei mele, pan Radul vistier de i-a vândut și cealaltă jumătate din sat din Tătării și cu părțile de ocină din Căpriorul și cu vecinii și i-a dat 50 de ughi, care fac peste tot banii câți a dat jupan Radul mare vistier, galbeni 370. Și a vândut el tot acest sat Tătării și cu vecinii și cu părțile lui din Căpriorul de bunăvoia lui, ca să-i fie jupânului Radul vistier dedină în veac și cu zăpis de vânzare de la mâna lui, cu toți boierii divanului martori în zăpis.

Și iar să fie jupânului Radul mare vistier niște vecini în sat în Tătării, pe nume: Dumitru cu fiul lui, Pătru și cu fiii săi, Oprea și Radul și Soare și Voinea cu fiii lor, pentru că acești mai sus-ziși oameni ei au fost megiași. Apoi, când a fost acum, ei s-au vândut vecini jupânului Radul vistier de a lor bunăvoie, pentru 9 600 aspri, însă Dumitru cu fiii lui și cu partea lor de ocină, 7 600 aspri, iar Voinea cu fiii lui, aspri 2 200. Și au luat toți banii deplin în mâna lor. Însă să se știe <că> Dumitru cu fiii lui, el a fost vecin Părvului din Lazuri, apoi, după moartea lui, el s-a răscumpărat

din vecinie de la fiii lui, în zilele lui Radul vodă și a cumpărat și un loc de casă în Tătărani, iar Voinea el a fost megiaș. Apoi, acum în zilele domniei mele, ei s-au vândut vecini, cum este mai sus-scris și cu zăpis de vânzare.

Și iar să fie jupanului Radul vistier 1 vecin în Tătărani, anume Stan, fiul lui Petre, cu fiii lui, anume: Neagoe și Neacșul și cu ceilalți fii, pentru că s-au vândut vecini ei de a lor bunăvoie, pentru 3 600 aspri gata și cu zăpis de vânzare.

Pentru aceea, am dat domnia mea lui jupan Radul mare vistier ca să-i fie lui aceste mai sus-zise dedine din Tătărani și din Căprior și cu vecinii și cu tot venitul, ocină dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan [...] ⁵ mare logofăt și Preda mare spătar și Dragomir mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Udriște al doilea logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna octombrie 25 zile și de la Adam până acum, la această scriere, trecerea anilor, în anul 7149.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, A.N., CXII/41.

Orig. slavon, perg. (40 × 51), sigiliu mijlociu timbrat.

Copie, *ibid.*, ms. 1165, f. 1–2, nr. 2 (f.l.z.).

¹ În orig. s.

² În orig. ватаф.

³ людѣи.

⁴ Inițial s-a dorit scrierea altui cuvânt, apoi s-a corectat.

⁵ Loc alb în orig.

† Милостією Божією, Їю Матей Бъсърава воеводі и господинъ вѣсои Земле ѿггровлахійское. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми почтенномѣ правителъ господства ми, ждпан, Радоул великїи вистїар и със сынови си, елицеже Богъ даровахъ, такоже да ест емѣ вчинѣ ѿ Змѣлта и вечини, сѣдѣ Блховъ, ѿт полю и ѿт шѣмѣ и ѿт вода и ѿт седалище селшви и ѿт по вѣс хотаром. И вечинїи ещиже да се знаетъ которїи се сѣт продавалъ вечини със сынови имъ и със делове имъ за вчинѣ ѿт село Змѣлта, вбаче на име: Дан със сынъ его, Мухнѣ и

със всиѣ сынови ихъ, за $\tilde{д}$ <аспри> и по половина ѡт ѡжа за ѡчинъ, аспри $\tilde{дф}$, чин аспри $\tilde{дф}$ и Нѣнюлъ със сынови его, на име Стоика и Иванъ и Микшан, аспри $\tilde{и}$ и по една ѡжъ за ѡчинъ ѡт пълно, аспри $\tilde{г}$, чин аспри $\tilde{дг}$ и Ёліе със сынови его, на име Станчулъ и Павле и със сынови ихъ, аспри $\tilde{с}$ и по една ѡжъ за ѡчинъ ѡт пълно, аспри $\tilde{г}$, чин аспри $\tilde{сг}$ и Микшанъ със сынови его, Рѣлкѣ и Тѡдорѡ и Воико и със сынови ихъ, аспри $\tilde{и}$ и Станъ Биланъ със сынови его, на име Станъ и Владула и Ёѡнъ и Команъ и със сынови ихъ, аспри $\tilde{и}$ и Радула Бѡѣвикъ със братъ его, Пѣтрѡ и със сынови ихъ, аспри $\tilde{д}$, понеже сїи више речени людіи ѡт село Змѡлта, ѡни сѡт били въс людіе кнези със дѣдіне ихъ, ещиже ѡт наипрежде врѣме. А потомъ, къда ест бил нынѣ въ дѣни господства ми, а ѡни ѡт добровола ихъ, без ни една силост, прїидетъ на почтенномѡ правителъ господства ми, жѡпанъ Радула великій вистїаръ, тере се продавалъ вечини със сынови ихъ и със делове ихъ за ѡчинъ ѡт село Змѡлта и възималъ въс новци готови въ рѡки ихъ, комождо над глаѡ его и по сынови его и по делъ его за ѡчинъ, како ест више писано, ѡт предъ господства ми ѡт диванъ и ѡт предъ въсїихми честитимїи правители господства ми и със записъ ѡт рѡками ихъ ѡт проданїе на рѡка жѡпанъ Радула велъ вистїаръ, със въсїихъ болѣрїи диваномъ сведїтелїи написани въ записъ.

И пакъ да ест почтенномѡ правителю господства ми, жѡпанъ Радула велъ вистїаръ, единъ вечинъ ѡ село Змѡлта, на име Стоика, със сынови его, Негре и Конда и със сынови ихъ и със дѣдіна его, понеже ест того человекъ Стоика, више писанъ, ѡнъ ест билъ меѣашъ със ѡчина его ѡт Змѡлта. Таже, къда ест билъ нынѣ се продавалъ и ѡнъ вечинъ такоже и прочїи вечини ѡт Змѡлта панъ Радула велъ вистїаръ, със сынови его и със дѣдіна его ѡт добровола его, без ни една силост, за $\tilde{с}$ аспри готови и по ѡчина его, аспри $\tilde{в}$, чин аспри $\tilde{и}$ и със записъ ѡт проданїе и със сведїтелїи ѡ записъ.

И пакъ да ест жѡпанъ Радула велъ вистїаръ ѡчинъ ѡ Лѡнкъ сѡдство Сакъ, въсаѡ частъ Миѡхїилъѡ Шипаръ и а жѡневъ его, Тотѣ и със сынѡ си, Радула и със зетомъ си, Бранъ и със жѡна его, Драгана ѡт ѡрлаци, колико ѡчинъ билъ естъ дрѡжалъ ѡни, ѡбаче ѡт делъ Цѡрманѡѡ половино, ѡт вода Криковѡѡѡлѡвъ дѡри ѡ Долена Лѡлецилѡръ и със виноградѡѡ, колико ест ималъ ѡни ѡ дѣла по кодъ жѡпанъ Радула велъ вистїаръ, ѡбаче погоане [...]¹, понеже ест покѡпилъ жѡпанъ Радула велъ вистїаръ сїа више речена ѡчинъ ѡт Лѡнкъ ѡт на сїи више речени людіи ѡт ѡрлаци, за $\tilde{дѡ}$ аспри готови и със записъ със алдѡмѡшари, на име: ѡт ѡрлаци, Станъ Чѡкѡр<л>їе и Корнѣ и попа ѡпрѣ и Радула Лѡмїнатѡлъ и Дѡмїтрѡ Гѡлмотъ и Стоика Брїикѡѡи и ѡт Фѡндѣни, Воинѣ и Воико и Радула Тѡрлѣ и Иванъ, зетъ Чѡкѡр<л>їе и Шефѡлъ граматикъ, сынъ Христоѡоръ ѡт Гїергица и прочи людіи.

И пакъ да ест почтенномѡ правителъ господства ми, жѡпанъ Радула велъ вистїаръ, единъ бродъ за воденицъ ѡ вода Илѡмїїи по ѡчина господска, ѡ варѡш

господства ми, 8 Тръговице, из дол wt водіница Станчулов Пвстїюл, понеже ест въ того место нѣст бил нѣкогда водінице. Тем радї, господство ми помиловахом по ждпан Рад҃л вистїар със того брод wt вода Іломіціи више пис, да поставлѣет мѣко и кіелтованїе да сътворил водіницех, да ест емѢ wt дѣдіно и въ шхавѢ сыновом, а господства ми вечное въспоминанїе.

И пак покѢпи ждпан Рад҃л вистїар един чилѣд за гавашни, по име Станчул и Марга циганка и със сынови их, wt на жителница Аріана Грамен питар, за ѣспри готови. И продавала она със ѡзнанїа дѣщирам са, Докица и а зетом с, Івнашко и а братїам еа, Танасіе и Стокица wt Бървѣтеціи и със запис wt проданїе wt доброволѣ еа и със мнози волѣри сведїтелїи.

И пак покѢпи ждпан Рад҃л вел вистїар една циганкѣ, на име Станка, дѣщира Воико циганѢл, wt на ждпаница Самхїра Симеи wt Стѣнчеши, за ѣспри и със запис wt проданїе.

Сего радї, да<до>х и господство ми почтенномѢ правител господства ми, ждпан Рад҃л вел вистїар, іакоже да ест емѢ сїи више речени вечини wt ЗмѢлата и шчинѢ и водіници и ацигани wt дѣдіно и въ шхав, емѢ и синовом и видком и прѣвнѣчетом. И wt когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведѣтели поставїхом господство ми: пан Тешдосїе вел бан Кралевскїи и ждпан Хриза вел дворник и [...] вел логофет и пан Преда вел спатар и Драгомир вел клѢчар и Сокол вел столник и Рад҃л Мїхалча вел комис и Евчина вел пѣхарник и ждпан Костандин вел постелник. И исправник Оудреціи вторїи логофет.

И написах азъ, ДмитрѢ логофет, въ настоли градѣ Тръговиці, мѣсеца шктоврїе ѣкѢ дњи и wt Адама даже до нынѣ, въ сего писанїе, теченїа лѣтшм, въ лѣт ѣрмѢ.

† Іѡ Матею вшевода, милостїю Божїю господинъ.

Іѡ Матею воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Radul mare vistier și cu fiii săi, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină și vecini la Zmulta, județul Ilfov, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și de peste tot hotarul. Și vecinii încă să se știe care s-au vândut vecini cu fiii lor și cu părțile lor de ocină din satul Zmulta, însă anume: Dan cu fiul lui, Mihnea și cu toți fiii lor, pentru 4 000 <aspri> și pe jumătate de funie de ocină, 1 500 aspri, fac 5 500 aspri și Neaniul cu fiii lui, anume: Stoica și Ivan și Micșan, 8 000 aspri și pe o funie de ocină deplin, 3 000 aspri, fac 11 000 aspri și Ilie cu fiii lui, anume Stanciul și Pavle și cu fiii lor, 6 000 aspri și pe o funie de ocină deplin 3 000 aspri, fac 9 000 aspri și Micșan cu fiii lui: Ralea și Tudoru și Voico cu fiii

lor, 8 000 aspri și Stan Bilan cu fiii lui, anume: Stan și Vladul și Ion și Coman și cu fiii lor, 10 000 aspri și Radul Bobeică cu fratele lui, Pătru și cu fiii lor, 4 000 aspri, pentru că acești oameni mai sus-ziși din satul Zmulta, ei au fost toți oameni cnezi cu dedinele lor, încă de mai înainte vreme. Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar ei de bunăvoia lor, fără nici o silă, au venit la cinstitul dregător al domniei mele, jupan Radul mare vistier, de s-au vândut vecini cu fiii lor și cu părțile lor de ocină din satul Zmulta și au luat toți banii gata în mâinile lor, fiecare pentru capul lui și pentru fiii lui și pentru partea lui de ocină, cum este mai sus-scris, dinaintea domniei mele din divan și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele și cu zapis de vânzare de la mâinile lor la mâna jupanului Radul mare vistier, cu toți boierii divanului martori scriși în zapis.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Radul mare vistier, un vecin în satul Zmulta, anume Stoica, cu fiii lui, Negre și Conda și cu fiii lor și cu dedina lui, pentru că acel om mai sus-scris, Stoica, el a fost megiaș cu ocina lui din Zmulta. Astfel, când a fost acum s-a vândut și el lui pan Radul mare vistier vecin, ca și alți vecini din Zmulta, cu fiii lui și cu dedina lui, de bunăvoia lui, fără nici o silă, pentru 6 000 aspri gata și pe ocina lui, 2 000 aspri, fac 8 000 aspri și cu zapis de vânzare și cu martori în zapis.

Și iar să fie lui jupan Radul mare vistier ocină la Luncă, județul Sac, toată partea lui Mihăilă Șipar și a femeii lui, Totea și cu fiul său, Radul și cu ginerele său, Bran și cu femeia lui, Dragana din Urlați, câtă ocină au ținut ei, însă din partea lui Giorman jumătate, din apa Cricovului până în Valea Loloieștilor și cu vie, câtă au avut ei la deal pe lângă jupan Radul mare vistier, însă pogoane[...]¹, pentru că a cumpărat jupan Radul mare vistier această ocină mai sus-zisă din Luncă de la acești oameni mai sus-ziși din Urlați, pentru 4 800 aspri gata și cu zapis cu aldămășari, anume: din Urlați, Stan Ciocâr<l>ie și Cornea și popa Oprea și Radul Luminatul și Dumitru Gâlmotă și Stoica al lui Briica și din Fundeni, Voinea și Voico și Radul Târlea și Ivan, ginerele lui Ciocâr<l>ie și Șteful gramatic, fiul lui Hristodor din Ghierghița și alți oameni.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Radul mare vistier, un vad de moară în apa Ialomiței pe ocina domnească, în orașul domniei mele, în Târgoviște, din jos de moara lui Stanciul Pustiul, pentru că în acel loc n-au fost niciodată mori. Pentru aceea, domnia mea am miluit pe jupan Radul vistierul cu acel vad din apa Ialomiței, mai sus-scris, ca să pună muncă și cheltuială să facă mori, să-i fie lui de dedină și de ohabă fiilor, iar domniei mele veșnică pomenire.

Și iar a cumpărat jupan Radul vistierul un sălaș de țigani, anume Stanciul și Marga țigancă și cu fiii lor, de la jupâneasa Ariana a lui Grama pitarul, pentru 8 000 aspri gata. Și a vândut ea cu știrea fiicei sale, Dochița și a ginerelei său, Ionașco și a fraților ei, Tanasie și Stoichița din Bărbătești și cu zapis de vânzare de bunăvoia ei și cu mulți boieri, martori.

Și iar a cumpărat jupan Radul mare vistier o țigancă, anume Stanca, fiica lui Voico țiganul, de la jupanița lui Samhira a lui Sima din Stănțești, pentru 3 400 aspri și cu zapis de vânzare.

Pentru aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Radul mare vistier, ca să-i fie lui acești vecini mai sus-ziși din Zmulta și ocină și mori și țigani, de dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și [...] ¹ mare logofăt și pan Preda mare spătar și Dragomir mare clucer și Socol mare stolnic și Radul Mihalcea mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Udriște al doilea logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofătul, în cetatea de scaun Târgoviște, luna octombrie 25 zile și de la Adam până acum, la această scriere, trecerea anilor, în anul 7149 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, A.N., CXII/40.

Orig. slavon, perg. (37 × 51), sigiliu mijlociu timbrat.

¹ Loc alb în orig.

† Adecă eu, Costandin, feciorul Predei spătariul, <dat-am> al mieu zapis la mâna mamei mele¹ Stancăi, că m-am spăret de morte, ci am lăsat eu, cu voie me, toate moșiile² mele¹ ce am de la tată-mieu, Preda spătariul, și moșiile² ce mi-eu lăsat mama Grejdena, toate moșiile² și țiganii, toate să fie pre mâna mamei, pre nume moșiile²: parte mea ot Albești, ot Bănești, ot Idumirești, ot Dobroți, ot Șăgarce, satele de la Jiu, Leurdenii, Bercenii și alte toate câte să vor găsi și țiganii miei, le las toate pre mâna mamei, să mă pomenească pre mene și pre tată-mieu și pre mama Grejdena și pre altu frate al mieu și pre surorile mele și să fie volnică cu aceste moșii să să hrănească până va fi vie. Iar după morte ei, să fie al frăține-mieu Barbului, și să de și pre la mănăstiri pântru pomena noastră, că amu lăsat eu cu voie me. Iar de mă voiu îmbărbăta, iar să fie ale mele¹.

Și am făcut acestu zapis, cându au venit părintele³ egumenul Lionthie de la sventa mănăstire de la Arghiș și la casa noastră au fostu și alți: părintele decheiul Căsiian și dascălul mieu, Isaiia și popa Apostul ot Corbi i ot Cerboreni, popa David i ot Danul, popa Once. Iar cine să va ispiti din rudele⁴ mele¹ sau den omenii miei a sparge zapisul mieu, să fie triclet și procler de vlădica Hristos și afurisit de 318 oteți ije vă Nichei și sufletul lui să să judece cu Arie și cu Iuda la un loc, amin.

Și am scris eu, popa Opriian ot Șuici.

Pis measeța octomvrie 27 dni, vă let 7149 <1640>.

† Costadin
† Λέονθιος ἱερομόναχος⁵
† Eu Isaia dascal
† Κοσηάνος δηκίος⁶
Eu popa David⁷ ot Cerbore<ni>.
† Eu popa Once ot Danul
† Eu popa Apostol ot Corbi⁸.

Muz. de Ist. și Artă al Mun. Buc., nr. 13 774.
Orig. rom., hârtie (31 × 21), 2 sigilii inelare în tuș.

Rez., Ștefănescu, *Catalog*, p. 154, nr. 36.

¹ мѣлѣ.

² мошинѣ.

³ пѣринтеѣ.

⁴ рѣдеѣ.

⁵ „Leontie ieromonah”.

⁶ „Casian dichiu”.

⁷ ДАВАД.

⁸ Semnături autografe.

493

1640 (7149) octombrie 27, Târgoviște

† Милостією Божією, Їѡ Матен Бъсъравъ воеводѣ и господинъ. ДАВАТ
господство ми сѣи повелѣніе господства ми jurâneasii Mar<i>i și coconului ei,
Ianachii, feciorul lu Crăciun vornicul ot Cârломănești și cu frații ei de ocină:
Gherghii al lu Dobre i Stoica al lu Răzmiriță i Dumitru al Radului ot Cârломănești,
ca să fie volnici cu această carte a domn<i>i méle de să-și ție a lor parte de ocină
den Căndești, însă den partea lu Calin cel bătrân a treia parte, den câmpu, den
pădure, den apă, den deal cu viile și de preste tot hotarul, varecât se va alége,
pentru că această ocină den Căndești ce scrie mai sus, fost-au cumpărată de
Dumitru Ciolan den Buzău de la Calin ot Căndești, încă den zilele lu Alexandru
vodă Bătrânu, în mult preț.

Iar când au fost în zilele lu Alexandru vodă sin Radul voievod, părinții cestor
oameni, Crăciun vornic i Dobre i Răzmiriță i Radul, ei au fost cumpărat această
ocină de la Ianu i Ghinea, nepoții lu Dumitru Ciolan ot Buzău, za 8 000 aspri gata,
însă așa le-au fost tocmeala: să ție Crăciun dvornic dentr-această ocină jumătate,
iar Dobre i Răzmiriță i Radul să ție altă jumătate, însă Radul să ție den partea lu
Răzmiriță, cum am văzut domnia mea și cartea lu Alexandru vodă sin Radul

voievod, de cumpărătoare la mâna lor, când au fost cursul anilor 7132. Și de atunci până acum tot ș-au ținut acești oameni moșiia și cumpărătoarea cu bună pace.

Iar când au fost acum, în zilele domn<i>i méle, se-au sculat cu pără Ghine călugărul ot Buzău și nepotu-său, Voico sin Iane și așa pârâia ei cum nu le-au fost vândut ocină în Căndești den partea lu Calin cel bătrân, a treia parte, ce le-au fost vândut mai puțină. Și au stătut toți de față în divan.

Într-acéea, domnia mea am căutat și am judicat pre drept și pre lége și am adevărat și domnia mea cum au fost vândut ei a treia parte den partea lu Calen cel bătrân. Deci, au rămas Ghine călugărul i Voico, nepotu-său, de lége den divan, cum mai mult treabă să n-aibă, ce să-și fie acești oameni moșiia cu bună pace, cum au fost cumpărat mai denainte vréme, a treia parte.

Инако да нѣст. И исправник, сам рече господства ми.

Пис Дмитръ logoфет 8 Тръговице, шхтомврие кѣ, въ лѣт 7304 <1640>.

† Іw Матен ввеввда, милостію Божию господинъ.

Іw Матею вонвода <m.p.>

BAR, Doc. ist., CXCVI/82.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21), rupt puțin la îndoituri, monograma în chinovar, sigiliu mijlociu timbrat, cu ceară roșie între file, căzută în parte.

EDIȚII: Text, Ionașcu, *Știri asupra m-rii Ciolanu*, p. 25–26, nr. 12.

494

1640 (7149) octombrie 28, Târgoviște

† Adecă eu, Ghinea cojocariul, scriu și mărturisesc cu acesta al meu zapis, ca să fie de mare cr<e>dință la mâna jupânului Pano Pepeno, ca să știe cum i-am vândut un loc de casă în oraș în București drept clopotnița besearicii a Grecilor, iar în fund până în casa lu Vasilie spatarul sin Predei spatarul, za 60 de galbeni, care loc l-am fost cumpărat și eu de la Dumitru logofătul ot Târgoviște, iar Dumitru logofătul încă au fost cumpărat acest loc de casă de la Udrea ot Rădăcinești și de la Danciul, fratele Drăgaicii și de la Paraschiva meșterul croitoriul, dendărătul casei Neacșii, fata lu Dobre cojocariul. Și l-am vândut eu de bunăvoie, fără de nici o silă, cu știrea tuturor vecinilor demprejur, ca să-i fie dumnealui moșie și coconilor ce-i va dăruî Dumnezeu.

Și am pus mulți neguțători marturii, carii-și vor pune mai jos peceteile și iscala lor. Și i-am dat și zapisul lu Dumitru logofăt cel de vânzarea acestui loc la mâna jupânului Pano, ca să-i fie moșie cu pace în veacu. Aceasta am scris, ca să știe.

Și pentru mai bună credința, mi-am pus pecetea și iscala.

Pis Dumitru logofet u Târgoviște, measeța ohtomvrie 29 dni, vă leat 7149 <1640>.

Γγνινος Γούναρις Εύσταθίου¹.

DANIC, M-rea Stavropoleos, XII/9.
Orig. rom., hârtie (30 × 20,5), sigiliu inelar în fum.

EDIȚII: Text, Potra, *Doc. București*, p. 98, nr. 17.

¹ „Ghinea Gunaris Eustatie”; semnătură autografă.

495

1640 (7149) octombrie 29

† Scris-am eu, Stanciu Belcei și eu, Sava și eu, Tuduru și eu, Radulu sin Stanciului, cum să știe că am vându<t> noi viia de la Pătru Ciocârlie jupânului Tănasie, de a noastră bunăvoie, în prețu bani 1 800.

Și aldămășari au fostu la această tocmală au fostu: Voico postelnic și Gherghe comis și Amza și Radu lu Tarniță și Vladul județul și Dumitru Lincoiul și Albul Maruș și Albul Noroiu și Andre<i> Belcei și Albul Păcală.

Și acesta carte a noastră să fie de mare credință la mâna jupânului Tănasie.

Și la această tocmală au cheltuitu pre aldămaș, bani 150. Și acești bani ce-au dat jupânul Tănasie i-au luat pre ceară, pe oca câte 50 de bani.

Pis measeța oftomvrie 29 dni, vă leat 7149 <1640>.

Eu Amza. Eu Stanciul. Eu Albul Păcală. Eu Dumitru. Eu Vlad județu. Eu Radu lu Tarniță. Eu Gherghe comis. Eu Voico.

DANIC, Ep. Argeș, VII/4.
Orig. rom., hârtie (32,5 × 21), rupt puțin la îndoituri.

496

1640 (7149) octombrie 29

† Милостією Божією, Їу Матен Бъсъравъ воеводї и господинъ. Пишем господство ми боголюбеннѣишомѣ и богоизбранномѣ втѣцѣ нашемѣ кир Стефан, епискѣп Бѣзъвскїи¹. Cătră aceasta-ți dau știre sfînt<i>i tale, pentru că aicea naintea domn<i>i méle au spus cistitul boiarenul domn<i>i méle, jupan Pavlachi banul, pentru o mătușă a lui, anume Slamna, că au avut o vie aciaa, deci o au fost dat unii fete-și zestre, apoi au fost căzut în robie. Deci, când au fost la moartea ei, au fost

dat-o de pomeană la sfânta Episcopie, iar niște gineri ai ei se-au sculat de o au vândut fără de nici o treabă.

Derept acéea, de vréme ci veri vedea ceastă carte a domn<i>i méle, iar sfinția ta să cauți acea vie să o iai sfinția ta, să fie de pomeană la sfânta Episcopie, cum o au lăsat mortul. Iar cui va părea cu strâmbu, să vie de față cu Pavlachi banul la divan. Aceasta-ți dau știre sfinții tale и Богъ те спасит².

И исправник, сам рече господства ми.

Пис вхѣтомвриѣ кѣ дъни, въ лѣт „зрѣмѣ <1640>.

† Іw Матею воевода, милостію Божію господинъ.

Іw Матею воевода <m.p.>

DANIC, Ep. Buzău, XXX/4.

Orig. rom., hârtie (30 × 20,5), sigiliu mic în chinovar.

Copie *ibid.*: ms. 172, f. 349.

Rez., Aricescu, *Indice*, II, p. 16, nr. 1484.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn. Scriem domnia mea iubitului și alesului de către Dumnezeu părintelui nostru kir Stefan, episcop al Buzăului”.

² „Și Dumnezeu să te mântuiască”.

497

1640 (7149) noiembrie 2

Un zapis al lui Șarban Bănică cu fiu-său, Șarban, că au vândut Tatului cupeț ocina lor din Flocești, câtă să va alege, derept 1 200 bani gata.

DANIC, Fond Oteteleșanu, II/102, nr. 7.

Rez.

498

1640 (7149) noiembrie 5

† Scris-am noi, Mitrea slujer și fiu-mieu, Ișfan, <dat-am> acesta al nostru zapis, cum să fie de mare credință¹ la mâna lu Tudoran căpitan, cum să să știe că i-am vândut noi din partea noastră în Albești², al treilea parte, două părți ale³ noastre, o parte a lu Tudoran căpitan, din jumătate din sat, iar de preste tot hotarul a⁴ șasălea parte. Și o-m vândut de a noastră bunăvoie, cu știrea tuturor fraților, derept bani gata șasă mie și două sute. Și o-m vândut de a noastră

bunăvoia fără nici o silă, ca să fie lui moșie și feciorilor lui și nepoților lui moșie ohabnică.

Și când am vândut noi această moșie, fost-au mulți boiari mărturie: Pătrașco cliucer ot Dâlga, Lepădat vtori armaș din Zăval, Dumitros armaș ot Comoșteani, Lupul vătaf ot Găleşești, Matei logofăt ot Vișoara, Costea stegariul ot Târgoviște, Manea i Radul sin Bădilă ot Cărcimari i Vladul armaș ot tam i Radul, [sin ...]⁵avam ot tam i Manea roșul ot Aluniș i Radul stolnic ot Spineani, Manole logofăt sin popei lu Dobre ot Târgoviște, Putna ot Tiha i Stan armaș ot tam i Lepădat sin Sabie ot Izbiceni.

Acestu zapis l-am scris în casa lu Dumitru armașul sin Lupan.

Aceasta scriem și mărtirisim.

Și pântru credință, ne-am pus și peceteți și iscăliturile mai jos.

Pis measeța noiembrie 5, vă leat 7149 <1640>.

Mitrea slujer
Ișfan postelnic
Pătrașco cliucer
† Eu popa Dobre
Costea stegar
Manole logofăt
Stănislav
Eu Mane.
Lamba
Vâlsan⁶.

DANIC, A.N., CLXXIV/11.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21,5), rupt la îndoituri, lipsă 2/3 din fila a doua, pătat, foarte șters, 9 sigilii inelare în fum.

¹ крединце.

² ялвеще.

³ алле.

⁴ Ante a, scris al.

⁵ Loc rupt în orig.

⁶ Semnături autografe.

† Scris-am eu, Vladul Mâțul ot Negoiești, al meu zapis la mâna popei Lupul și la mâna¹ frățini-su, Stoica și lui Opriianu ot Negoiești, ca să le fie de mari credințe la mâna lor, cum să se ști<e> că am vândut 2 locuri în Gruiațul

Viișo<a>riei dreptu 300 aspri gata. Și iară amu vândut eu, Stan și Drăgan, verii popei Lupul, popei Lupul și Stoică<i> și lui Opriian un loc suptu Viișo<a>ră dreptu 300 aspri gata. Deci le-am vândut noi aceste locuri ce scrie mai sus, de bunăvoie noastră și cu știrea tutu<ro>ru fraților noștri din sus și din jos, ca să le fie loru moșie ohamnică în veacu, loru și fiəciorilor.

Și au fostu mărturie cându s-au vândut aceste locuri²: din Negoiești, Florea cel ologu și frate-su, Picul și Lipan Roman al [...] ³ i Mircioia și Steriiian grecl, toți am fostu cându s-au vândut ac<e>ste locuri² mărturie. Și a<l>dămașu datu 3 pol<oboace> de vin.

Pis measeța noiembrie 5 dni. Și pântru creadința, pus<u>-ne-am degetele, leat 7149 <1640>.

Eu Vladu.

Eu Drăgan.

După Ghibănescu, *Surete*, VI, p. 30–31.

¹ мѣнах.

² локъріе.

³ Omisiunea editorului.

500

1640 (7149) noiembrie 6

† Въ име СѢТЦА и СИНА и СВѢТОГО ДѢХА, ТРОИЦЕ НЕРАЗДЕЛЕНИ ВЪ ВЕКѢ ВѢКѢМЪ, АМИН.

Adecă eu, Hamza cel bătrân din sat din Crasna, scris-am acesta al meu zapis la vreme de morte me, cum să să știe că amu închinat parte me de¹ moșie din sat din Crasna sfintei mănăstiri ce se cheamă Crasna, hramul lu Sveti Ni[col]²ai, însă fun<i>i 7, ce mi s-au venit parte me de¹ moșie bătrână din sat ot Crasna. Însă fostu-o-m închinat dinai<n>te vreme sfintei mănăstiri și am făcut și alt zapis dinai<n>te vreme, cându o-m închinat sfintei mănă[s]tiri și am făcut și cart[ea domnu nostr]²u, Io Mateiu Băsărab voievoda, [ca să-i]² fie moșie închinată și st[ătătoa]²ră în veac sfintei mănăstiri.

Ia[r] cându au fost la morte me, ve[ni]t-au nepoții m[e]i cu crăsnar<i>i cu [to]ți să le dau ocina lor, să nu dau sfintei mănăstiri. Iară eu n-am dat nici lor, nici feciorului meu, [nic]²i fetei³ mele nimic, ci o-m dat sfintei mănăstiri, cum o-m dat [dinain]²te vreme.

Și la aceea de morte me, fost-au nepoți mei, anume: Ion i Lupul i Tudor i Stan al popii ot Crasna.

Și am pus și mărturii: ot Corbi, Mărtin, ot Drăgoiești, Bârzeiu, ot Stănțești, Stanciul, ot Larga, Stănuțu, ot Turbați, Stan cu ficior<i>i lui, ot Crasna, iermonah

egumen Thiofil i popa Vichintii i popa Leontie, mona[h] Dorotei i Vasii, ot Cărbunești, Adam, ot Arșii, Ilie i sin ego Gherghe gramatic, ot Peștișani, Prêda plăiașul, ot Negoiești, Opriian grămăti[c].

Și am pus și cu blăstă<m> într-acest zăpis: cine să va ispi<ti> din rudenie me și din neamul meu a spargerea această pomena⁴ me să fie blăstămat și afurisit de vlădica Hristos și de⁵ Maica Preacesta și de 318 ije vă Nechei, amin.

Pis measeța noiemvrie 5 dni, vă leat 7149 <1640>.

Eu Hamza, pentru credința⁶, pusu-me-m și pe<ce>te.

[...]²

Eu Mărtin.

Eu Mihăilă.

Eu Adam.

Eu Ilie.

Stanciul.

DANIC, Ep. Râmnic, CII/16.

Orig. rom., hârtie (31 × 22), rupt la îndoituri, lipsă 2/3 din fila a doua, 5 sigilii inelare în fum.

Copii *ibid.*: CII/69, nr. 3; BAR, Doc. ist., CMLXXVI/275.

EDIȚII: Text, Ghibănescu, *Surete*, VI, p. 31–32, nr. XXXI (cu: nov. 5); Ștefulescu, *Crasna*, p. 80–81 (cu: nov. 5).

¹ Repetat.

² Loc rupt în orig.

³ Фитен.

⁴ поамена.

⁵ дѣ.

⁶ крѣдинца.

501

1640 (7149) noiembrie 6

Zăpis al lui Drăgoiu logofăt ot Fălcoiu la mâna Predei sluger, cu carele au făcut schimb: însă au dat partea lui din sat din Pietre, din câmp, din vale, din apă, cu viile, cu tot venitul, iar Preda sluger i-au dat jumătate di sat din Viișoară, fără de partea Mitrei sluger.

7149 <1640>, noiemvrie 6.

Drăgoiu logofăt. Șărbăan logofăt. Dumitrașco logofăt. Ion. Pârvul. Vladul.

BAR, Doc. ist., CCXCI/85, nr. 15.

Rez.

И потом, къда ест бил после, ждпан Радоуа вел комис, он ест дал и приложил и помиловал 8 свѣтаа монастыр више рах храм Свѣты [Ди]¹митриѣ със сѣе више речени дадѣни, радѣ дѣша его и а родѣтелем его, такоже да ест вечное въспоминаніе. И дал ест ждпан Радоуа вел [комис]¹ въса записове въ рѣка калдгером, колици сѣт имал шт пѣкѣпеніе радѣ помана.

Сего радѣ, дадох и господство ми свѣтыи, бож[ественныи]¹ монастыр, глаголемаго на Брад, шт Нишков, такоже да ест шчиноу и въ шхав. И не шт когождѣ непоколѣвимо, поризмо господства ми.

[Сеже оу]¹бо сведѣтеліи поставлѣим господства ми: ждпан [Те]¹шдоуосіе вел бан Кралевскіе и ждпан Хриза вел дворник и жд[пан ...]¹ и пан Преда вел спатар и ждпан Драг[омир]¹ вел ключар и ждпан Сокол вел столникоу и ждпан Воучина вел пѣхарник и жд[пан Кос]¹тандин вел постелник. И исправник, Оудрици Настѣрел вторіи логофет.

Исписах азъ, Стан спѣдѣю, въ настолни градѣ Тръговице, мѣсеца ноемвриѣ 17-гѣ дѣни и шт Ядама теченіа лѣтом 7148.

† Іѡ Матею воевода, милостію Божію господинь.

Іѡ Матею воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab, voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite de la Brad, de la Nișcov, unde este hramul Sfântului marelui mucenic Izvorătorul de Mir Dimitrie și părintelui egumen și tuturor călugărilor câți viețuiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-zise, două <pogoane> și jumătate de vie lucrate și o cezvârtă și jumătate de țelină în dealul Săsenilor și loc de casă și cu trei stânjeni de ocină în câmp, însă aceste vii mai sus-zise, ele sunt în dedina Săsenilor, pe dealul Zăgorcei, lângă Necula al lui Trohan, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Radul mare comis de la Partenie monahul, pentru 7 750 aspri gata cu zăpis de vânzare de la mâna lui, în anul 7148 și cu mulți oameni buni martori scriși în zăpis.

Și iar să-i fie sfintei mănăstiri de la Brad, hramul Sfântul Dimitrie, două pogoane și o cezvârtă și jumătate de vie lucrate și cu loc șterp și cu casă, până la drum și cu un stânjien de ocină din cap în cap și cu vase tot alături, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Radul mare comis, de la Costandin și de la femeia lui, Negrita din Săseni, pentru 8 000 aspri gata. Și aceste pogoane de vie au fost și lui Costandin de cumpăratură de la megiașii din Săseni, anume: Dragoie și Barbul și cu zăpis de vânzare de la mâna lui Costandin, în anul 7148 și cu mulți oameni buni martori scriși în zăpis.

Și iar să-i fie sfintei mănăstiri numite de la Brad, de la Nișcov, ocină în satul Albești, însă 50 de stânjieni care sunt lângă ocina lui Răgep, cât se va alege, pentru că a cumpărat cinstitul boier al domniei mele, jupan Radul mare comis, de la Stoian

Buhuci din Albești, pentru 1 000 de bani gata cu zăpis de vânzare de la mâna lui și cu martori scriși în zăpis, în anul 7149.

Și iar să-i fie sfintei mănăstiri, hramul Sfântul Dimitrie, ocină în Albești, însă din partea chirăiască 50 stânjeni și din partea orbească 50 stânjeni și din partea albească 74 stânjeni, fac împreună 174 de stânjeni, din câmp și din apă, din cap în cap, din mijlocul Călmățuiului până la Rătunda, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Radul mare comis de la Radul Răgep din Buzău și de la fiii lui, Gheorghe și Toma, pentru 4 400 bani gata, cu zăpis de la mâna lor și cu martori scriși în zăpis toți pe nume.

Iar apoi, când a fost după aceea, jupan Radul mare comis, el a dat și a dăruit și a miluit sfânta mănăstire mai sus-zisă, hramul Sfântul [Di]¹mitrie cu aceste dedine mai sus-zise, pentru sufletul lui și al părinților lui, ca să fie veșnică pomenire. Și a dat jupan Radul mare [comis]¹ toate zăpisele de cumpărătură în mâna călugărilor, câte a avut, pentru pomană.

Pentru aceea, am dat și domnia mea sfintei, [dumnezeieștii]¹ mănăstiri, numite de la Brad, de la Nișcov, ca să-i fie ocină și de ohabă. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

[Iată dar]¹ martori punem domnia mea: jupan [Te]¹odosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și ju[pan ...]¹ și pan Preda mare spătar și jupan Drag[omir]¹ mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Vucina mare paharnic și ju[pan Cos]¹tandin mare postelnic. Și ispravnic, Udriște Năsturel al doilea logofăt.

Și am scris eu, Stan spudeiul, în cetatea de scaun Târgoviște, luna noiembrie a 10-a zi și de la Adam, trecerea anilor 7149 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

DANIC, M-rea Bradul, Hanul Greci și Codreni, III/13.

Orig. slavon, hârtie (43 × 29), rupt la îndoitori, sigiliu mijlociu timbrat; cu o trad. modernă.

Rez., Năsturel, *Genealogia Năsturelilor*, XI, p. 298.

¹ Loc rupt în orig.

† Милостією Божією, Ію Матей Бъсъравъ воеводі и господинъ въсои Земле ѿггровлахійскоє. Дават господство ми сїи повелѣніи господства ми болѣрин господства ми, Лека спатар, сынъ агъв ѿпрев ѿт Бѣкѣ и със сынови си, елицеже Богъ даровах¹, ca să-i fie lui ocină în Bucul Vladului vă sudstvo Ialomița, însă

jumătate de sat de preste tot hotarul și cu tot venitul oarecât se va alége, pentru că această ocină den Bucu ce scrie mai sus, fost-o-au cumpărat cistitul boiarenul domn<i>i mēle, jupan Oprea aga și cu fiu-său, Leca spatarul, de la cistit dregătoriul domn<i>i mēle, jupan Mitrea vel pitar și de la jupâneasa lui, Anghelina, muma Albului cliucer, încă den zilele răposatului Radului voievod, în domnia dentâiu, când au pogorât unгурii aicea în țară. Și au vândut ei această ocină de a lor bunăvoie, pre vrēme de lipsă, de au făcut ce le-au trebuit. Și tot au ținut cu bună pace de atunce până acum.

Iar când au fost acum, în zilele domn<i>i mēle, fiind Mitrea vel pitar, tatăl Albului clucer și mumă-sa, Anghelina, vii, el au rădicat pâra ca să întoarcă moșia îndărăt și au venit de se-au pârât naintea domn<i>i mēle în divan. Într-acēea, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége, împreună cu toți cistiții dregătorii domn<i>i mēle și am dat domnia mea Lecăi spatarul sin agăi Oprei, ca să-și ție ocina cu bună pace, cum o au fost cumpărat cu bani gata atunce, să-i fie moșie lui și coconilor, în véci. Iar Albul clucerul să-și caute la tată-său, Mitrea pitarul, să aibă a-și luarea moșie pentru moșie, den moșiile casei, den célea ce-au avut atunci când au vândut ei această moșie și alt val să nu fie, pentru că se-au pârât de față și au fost și tată-său, Mitrea vel pitar în divan. Ce așa i-am judecat domnia mea cu divanul și au rămas Albul cliucerul de judecată.

И не вт кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведітеліи поставиху господство ми: ждпан Теодосіе вел бан Кралевскіи и ждпан Хриза вел дворник и [...] ² вел логофет и ждпан Раддл вел вистітар и ждпан Преда вел спатар и Драгомир вел ключар и Сокол вел столник и Раддл вел комис и Вчина вел пехарник и ждпан Костандин вел постелник. И исправник, Оудреціи вторіе логофет.

Пис Дмитрд логофет, оу граду Тръговиціи, мѣсеца ноемврие дї дни и вт Пдама въ лѣт 7374 ³.

† Іw Матею ввевѣда, милостію Божію господин.

Іw Матею вонѣда <m.p.>

DANIC, M-rea Cotroceni, IX/13.

Orig. rom., hârtie (42,5 × 28,5), rupt la îndoituri, lipit, pătat, sigiliu mijlociu timbrat.

Copie *ibid.*: ms. 692, f. 199.

Rez., Năsturel, *Genealogia Năsturelilor*, XI, p. 298–299.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Leca spătar, fiul agăi Oprea din Bucu și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da”.

² Loc alb în orig.

³ „Iată și martori am pus domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și [...] mare logofăt și jupan Radu mare vistiar și jupan Preda mare spătar și Dragomir mare clucer și Socol mare stolnic și Radul mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Udriște logofăt al doilea.

Scrie Dumitru logofăt, în orașul Târgoviște, luna noiembrie 14 zile și de la Adam în anul 7149 <1640>”.

504

1640 (7149) noiembrie 15

† Adecă eu, Stoian Buhuci ot Albești, scriu și mărturisesc cu acesta al meu zapis, să hie de mare credință la mâna jupan Radul vel comis, cum să știe că i-am vândut 50 de stânjâni de ocină în satul Albeștii, alătura cu moșia lu Răgep, za 1 000 de bani gata. Și am vândut de a mea bunăvoie, fără de nici o silă și cu știrea tuturor megiișilor demprejurul locului.

Și¹ au fost mărturii: Gherghe iuzbașa, Răgep i Necula Stănae i Bălan i Radul Vintilescul ot Zorești.

I pis Balea logofet u measeța noiemvrie 15 dni, leat 7149 <1640>.

Stoian Buhuci
Gherghi iuzbașa
Necula
Bălan
Radul Vintilescul².

DANIC, M-rea Bradul, Hanul Greci și Codreni, XVIII/5.
Orig. rom., hârtie (17 × 22), 3 sigilii inelare în tuș.
Copii *ibid.*: mss. 422, f. 3v; 459, f. 75.

¹ *me.*

² Semnături autografe.

505

1640 (7149) noiembrie 16

† Adecă noi, feciorii lu Tudoran ot Pitești, anume: Vlaicul i Stanciul i Dumitru i Ion i Neagoe i Tuduran, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna jupânului Parasco neguțătorul, ca să știe cum i-am vândut niște vii ale noastre în dealul Piteștilor, pre Valea Ștefăneștilor, pre moșia Izvoranilor, viile toate cu pimnița, cu casa, cu jghiabul, cu teascul, cu 8 buți și cu alte dichise și cu 1 délniță în câmpu, ce se chiamă délnița [...] ¹, însă fără de rumâni, despre tot hotarul și cu tot venitul, za 350 de galbeni, bani gata. Și am vândut noi toți de a noastră bunăvoie, pentru datoriile tătâine-nostru, lu Tudoran, de am plătit pre unde au fost dator la neguțători, ca să fie jupânului Parasco moșie, dumnealui și coconilor în véci.

Și am pus mărturie: jupânul Isar cămăraș i Tudosie cliucer Rudeanul, Dumitru cămăraș i ot Pităști, Ghiorghie i Dumitru al Slamnii i star Spilea i Pană iuzbașa i brat ego, Arsenie și alți carii-și vor pune mai jos pecețile și iscala. Aceasta am scris și pentru mai bună credința, am pus pecețile.

Pis Dumitru logofet u Târgoviște, noiembrie 16 dni, vă leat 7149 <1640>.

Eu Vlaicul sin Todoran

Mateiu cliucer mărturia

Stroe vistiiar

Dumitru cămăraș

Ghiorghie postelnic mărturie

Eu Drăghici spătar mărturie

Sava logofăt mărturia

Tudosie cliucer

Eu Pârvul spătar, feciorul lu Tudoran sulger

Eu Ghiorghie ot Pitești

Goran logofăt, mărturie

Eu Dumitru Slamni<i>

Mihalcea paharnic, feciorul Neculei postelnic

Șerban logofăt

Eu Bărcan ot Vrănești

Παρασκευας υιος του ποστελνικου του Νικουλα από το Κοκορε<στι>².

Ισαρής Δονου³.

DANIC, M-rea Câmpulung, XLVI/16.

Orig. rom., hârtie (31,7 × 21,5), 6 sigilii inelare în tuș și fum.

Copii *ibid.*: XLVI/60, f. 12 (nr. 11); mss. 204, f. 380; 709, f. 510v–511; 1155, f. 12 (nr. 11); BAR, Doc. ist., CMX/532 și MCDXLIII/132.

¹ Loc alb, în orig.

² „Paraschiva, fiul lui Necula postelnic din Cocorăști”.

³ „Isar <al lui> Dona”; semnături autografe.

506

1640 (7149) noiembrie 20

Ionașco postelnic, feciorul Neculii slujer, vinde lui Bunea vistier o țigancă, drept 15 ughi.

Mărturii: Mircea postelnic ot Hintești, Staico ot Orbeasca, Ștefan logofăt ot Brătiiani. Și a scris Vasilie ot tam, Gheorghe logofăt, Ivașco postelnic, Radu căpitan.

DANIC, Fișele g-ral Năsturel.

Rez.

614

† Adecă noi, nepoții Soreștilor, anume: popa Jipa sin Radul i Dragomir i Neacșa sin Nan Sorov i Voica i Jipa vnuc Dobromirăv, scriim și mărturisim cu această carte a noastră să hie de mare credință la sfânta mănăstire den Buzău a Banului, unde easte hram Sveatoe Blagoveștenie, metoh închinat la Tricala Dușca, în Țeara Grecească, unde easte hram Sveatoe Preaobreajenie, cum să se știe că au avut sfânta mănăstiri 18 pogoane de vie în dealul Verneștilor, pre partea lu Dumitru Gordin de cumpărătoare, să hie nedajnice. Iar altă moșie ce i-au mai rămas lu Dumitru¹ Gordin fostu-o-au vândut moșilor noștri, Soreștilor.

Deci, când au fost acum, în zilele mării sale domnu nostru, Mateiu Băsărabă voivod, iar un nepot al lu Balco, anume Gherghe, luat-au hotarnici și au umblat pre deal de au hotărât, ce au căzut viile sfintii mănăstiri pre nepotul lu Balco, 13 pogoane. Deci văzând noi așa, făcut-am tocmeală cum să hie viile sfintii mănăstiri în pace, nedajnice, iar noi pentru viile sfintii mănăstiri, dat-am viile lu Gherghe 14 pogoane, carii au căzut pre hotarul nostru, să hie cu pace, nedajnice, vii pentru vii, că am văzut și zăpisul lu Dumitru Gordin la sfânta mănăstiri, cu moșii noștri împreună, cu mulți neguțători mărturie.

Deci și noi încă am noit și am adaos cu această scrisoare.

Aceasta scriim și mărturisim.

Și pentru credința, pus-am numele și pecețile. Și mărturie, carii se vor scrie mai jos.

I pis Balea logofet. Pis measeța noiembrie 24 dni, leat 7149 <1640>.

Stefan episcop Buzevski

Popa Jipa

Jipa postelnic

Dragomir.

Dragomir diacon

Stănilă i sin ego, Albuț

Neagoe Roșu i sin ego, Neagul

Avram martor².

DANIC, M-rea Banul, XXII/8.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21, 5), rupt la îndoituri, pătat, un sigiliu mijlociu în ceară verde, căzut, și 4 sigilii inelare în fum.

Copii *ibid.*: mss. 186, f. 102; 196, f. 146v.

Menț.: Ionașcu, *Schitul Grăjdana*, p. VI.

¹ Дѣлметрѣ.

² Semnături autografe cu altă cerneală.

† Adecă eu, jupâneasa Neaga, fata postelnicului Radu ot Boteni, împreună cu fiu-mieu, Iane și cu alalți feciori, scris-am acesta al nostru zapis să fie la mâna jupânului Badei păharnicul și a frățini-său, Pârvul spătarul, cumu să știe că am avut în satu, în Aninoasa, în județul Mușcelului, o parte de ocină cu rumâni ci mi-o au fost dat de zestre. Deci m-am tocmit cu dumnelor de amu vândut de a mea bunăvoie cu știrea feciorilor miei și a nepoților și a tuturor rudelor mele, dereptu bani gata 16 mie, ca să fie dumnelor moșâie în vecu, însă fără 3 rumâni ci au fost ieșitu den satu mai nainte vrême, na ime: Stoian sin Birt i Micul i sini Stânislav¹, însă acești 3 rumâni fără moșâie, numai cu capetele lor. Alalți câți să vor afla, să fie toți vânduți cu ace parte de ocină, oricâți să vor afla dă pre ce moșâie.

Și cându s-au făcut acestă tocmelă, au fost mulți boiari mărturii, na ime: Arsenie vtori postelnic i Ivan vtori postelnic i Mirica păharnic i Tudor păharnic i Leca postelnic ot Bănești i Stoica armașul ot Zărnești i Preda ot Lerești i Oance ot tam.

Și s-au scris acestu zapis² în casa popii lu Arthenie ot Târgoviște.

Pis measeța noiemvrie dni 25, let 7149 <1640>.

Eu jupâneasa Nega.

Arsenie postelnic

Vasilie cămăraș

Eu Leca ot Bănești

Eu popa Arfenie³.

DANIC, Mitrop. T. Rom., XCVI/21.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 21, 5), rupt puțin la îndoituri, sigiliu inelar în fum.

¹ Pasajul „Stoian... Stânislav” ad. cu altă cerneală de aceeași mână.

² Ad interlinear.

³ Semnături autografe.

† Милостією Божією, Їw Матею Басарабъ воевода и господинъ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми почтенномъ правителю господства ми, jupan Mitrea vel pitar, ca să fie volnic cu această carte a domn<i>i mele, de să ia nește rumâni de sat den Mușetești, însă den rumânii Radului și ai frățâne-său, lu Șerbu și ai nepotu-său, lu Soare den Brătianii de Sus, cu feciorii lor și cu toată délnița casei, den grădină și den câmpu și den livezi și den locuri arătoare de pretutindinilea, cât să va alége. Pentru că au fost cumpărat cistitul deregătoriul

domn<i>i méle, jupan Mitrea vel pitar, de la Radul și de <la>frate-său, Șerbu și de la nepotul lor, Soare den Brătianii de Sus, pre un rumân, anume Dan Căpățână cu feciorii lui, pre nume Stanciul și Albul, den sat den Mușetești, ot sudstvo Argeș, cu toată délnița casei, den grădină și den câmpu și den livezi și de arături, derept 4 000 de aspri gata. Și l-au vândut ei de bunăvoie, fără de nici o silă cu zăpis de la mâna lor de vânzare, cându au fost cursul aniloru 7142 și cu multe mărturie scrise în zăpis. Și de atunce încoace tot au ținut Mitrea vel pitar acest rumân Dan Căpățână cu feciorii lui și cu toată moșia lor cu bună pace.

Iar după acéea, cându au fost acum, în zilele domn<i>i méle, iar o jupâneasă anume [...]¹, i-au² rădicat pâra pentru acest rumânu Dan Căpățână ce scriu mai sus și au venit aici înaintea domni<i>i méle la divan de se-au pârât de față cu [...]¹. Într-acéea, domniia mea am căutat și am judecat pre derept și pre lége cu toți cistiții deregătorii domn<i>i méle și au ajunsu légea și judecata și divanul de au luat pre Dan rumânul cu feciorii lui de la Mitrea vel pitar, că se-au adevărat că au fost Dan Căpățână al jupâneasei [...]¹. Și i-am făcut domniia mea carte că să-ș ție rumânul că au fost al ei de moșie, iară Mitrea pitarul au rămas fără rumân.

Derept acéea, domniia mea am dat cistitului deregătoriu domn<i>i méle, jupan Mitrea vel pitariu, ca să fie volnic cu această carte a domn<i>i méle de să aibă a lua de la Radul și de la Șerbu și de la nepotu-său, Soare, rumân pentru rumân cu feciori și cu moșie cum le scrie zăpisul. Iar, de nu-i va da rumâni pentru rumâni au den Mușetești au de unde voru avea, iar jupan Mitrea vel pitar să aibă a ținea pre Radul și pre Șerbu și pre Soare, să fie ei rumâni în locul lu Dan Căpățână și de nimenilea opreală să n-aibă. Pentru că așa-m judecat domnia mea cu tot divanul, căci nu i-au fost Mitrei pitar Dan rumânul cu pace.

Инако да нѣст, по рече господства ми.

Пис Лепѣдат 8 Тръговице, мѣсеца ноемврие кѣ дъни, въ лѣтѣ зрѣмѣ <1640>.

† Іѡ Матею вшевода, милостію Божію господинъ.

Іѡ Матею вонвода <m.p.>

DANIC, Ep. Argeș, III/21.

Orig. rom., hârtie (31 × 20,8), rupt puțin îndoituri, sigiliu mijlociu timbrat, cu ceara roșie între file.

¹ Loc alb în orig.

² иаѣ.

† Adecă eu, Vladul ot Jugulei, scriis-am și¹ mărturisăscu cu zăpisul mieu, ca să fie de mare credință la mâna <lui> jupan Preda vel spătar ot Brâncovéni, cum să

să știi că i-am vândut dumnialui partea mea de ocină den Jugulei toată cât să va alége, însă den funea [...] ² a patra parte. Și ¹ o am vândut pre bani gata aspri 500 și ¹ de a mea bunăvoi, fără de neci o silă, ca să-i fii dumnialui moșie ohabnică în véce și ¹ coconilor dumnialui, câți Dumnezeu i va da. Însă numai ocina fără rumâni.

Și la tocmeala noastră, fost-au mulți boiari și ¹ megiiși buni ³ mărturie, pre nume: ot Grupșani, Ilii postelnic i ot Brătiiani ⁴, Stoica logofăt i ot Jugulii, Dobrotă i Neagul și ¹ alaltii mulți carii-ș vor pune pecetiile mai jos.

Și ¹ în loc de pecéte, mi-am ⁵ pus dégetul.

Și ¹ am scris eu, Cânda ot Titoi, measeța noiembrie 27 dni, let 7149 <1640>.

Eu Vladul.

Cânda logofăt ot Teto ⁶

Eu Ilii postelnic ot Grupșani ⁶

Dobrotă.

Eu Neagul.

DANIC, Col. E. Vârtosu, I/66.

Orig. rom., hârtie (30 × 20,5), 2 sigilii inelare în tuș.

¹ ше.

² Loc alb în orig.

³ вше.

⁴ Брътиане.

⁵ мтаам.

⁶ Semnături autografe.

511

**1640 (7149) noiembrie 27, Târgoviște,
în al optulea an de domnie**

**Въ имя Сѣтца и Сына и Свѣтаго Дѣха, свѣтѣа животворѣцїа и нераздѣлена
Троица, Амин.**

Noi, Io Mateiu Basarabă voievod, cu darul lu Dumnezeu, domnitori și biruitori a toată Țeara Rumânească, încă și unor părți de preste munte, Almașului și Fagarașului domnu i proci, tuturor dempreună, așijderea și fieșcăruia câte unul deusebi, căroră se cade a ști și a înțalége de acest lucru, lăcuiitorilor Țărâi noastre Rumânești dentr-amândoa rândurile, așa duhovnicilor, ca și mirénilor, prealumiinaților domni, preasfințiților mitropoliți, de Dumnezeu iubiților episcupi, preacistiților arhimandriți, cistiților egumeni, cu bună mândrie protopopi și preoți și diiaconi și a tot cinul beserecescu, așijderea celor de bună rudă boiari mari, cinstiți și socotiți sveatnici, deregători, judecători și a toată meserérea tocmitori țărâi și tuturor

boiarilor mari și mici ai țării noastre, iubiților credincioșilor noștri, cești de acum, carii sânteți de față și carii vor fi după aceea în anii de veac.

Pentru că, după obiceiul ce se-au înrădăcinat în toată lumea cu voia și cu învățătura Domnului nostru Ius Hristos, de rândul sfințelor mănăstiri, fostu-se-au întărit și aici în țeara noastră, den zile vechi și den dăscălicata țării, obiceia ca acela, a zidi bunii și de Dumnezeu iubitorii creștini domnii și mitropoliții, episcopii, boiarii și fiecare den putearnicii lăcuiorii țării case dumnezeiești, sfinte mănăstiri, așa pren munți, pren păduri, ca și pren orașe, întru mulțimea slavei a numelui lui Dumnezeu și întru lauda Preacuratei și a tuturor sfinților lu Dumnezeu și întru lăcuia și hrana acelora carii, după cuvântul sfintei Evanghelii, „lumeaștile lumii toate le-au lăsat și au mersu după Dumnezeu” și întru veacinica pomeana lor și iertăciunea păcatelor și întru cinstea țării, <ca> și a le întări cu moșii și cu averi clătitoare și neclătitoare, care obiceia ținutu-s-au și se-au păzit până în cești ai și vremi de acum.

Mai de pre urmă, când se întâmplă de stătură a fi mitropoliții și domnitorii țării oameni streini noao, nu cu lége sfântă, ce cu neamul, cu limba și cu năravurile céle réle, adecă greci, carii după ce nu¹ se îndurară, nici se leneviră în viața biruințelor a izmeni și a pune jos obiceiaiele céle bune, bătrâne ale țării, pentru care stricăciune a obiceiaiele curând le fu a aduce și țara la răsipire desăvârșit și la pustiire. Și pre dânsa pustiindu-o, nu se rușinară, nici se temură a atinge năravul lor cel rău și de sfintele mănăstiri domnești ale țării, ce îndrăzniră a călca obiceiaiele mănăstirilor și pravilele ctitorilor, domnilor bătrâni ce-au fost legiuit ei de sfintele mănăstirile lor, a le pune jos și a întra în blestemele lor și, sporcându-ș mâinile lor cu orbitoarea mită, supt hitleană taină, începură a cârciumări și a vende sfintele mănăstiri ale țării și lavrele domnești a le supune metoașe dajnice altor mănăstiri de pren Țara Grecească și de la Sveata Gora, făcându-le hrisoave de închinăciune, fără de știrea sveatului și fără de voia săborului și a nimănu den lăcuiorii țării, ca să le biruiască și să le moștenească în veac.

De care lucru bine venisă vrémea cuvântului lu David, sfântul proroc și împărat, a-l zicerea și noi, cu puținel numai schimbându-l: „Doamne, veniră striini în moșia noastră și sporcându-ș mâinile lor cu mite și îndrăzniră a vinde și a cârciumări sfintele Tale și a goni pre moșneani și în trudele și ostenélele lor a băga striini, fum și rușine și de împutăciune vecinilor noștri”.

Ce milostivul Dumnezeu nu de tot și până în svârșit nepridădi a striini ca aceia, nici au trecut rugăciunile, lacrimile, suspinele acelor părinți duhovnici, goniți de striini de pren lăcuitele lor în silă, fără dereptate, ce iarăși, întorcându-ș mila cea mare dumnezeiască spre ceastă săracă de țeară și pomenindu milele Lui céle de demultu ce-au fost făcut cu neamul nostru băsărăbescu, cu cei domni moșneani țării, carii a multe sfinte mănăstiri și besearici fură ziditori și miluitori și acéleași mile de demult vrând a le înnoi iarăși, aceluiaș neam băsărăbescu, spre gonirea a striinilor și spre adunarea moșneanilor țării, adusu-ș-au aminte de noi, carii sântem mai sus-ziș, Io Matei Băsăraba voievod, și ne-au adus den țări striini

de unde eram goniți de striini și pribeagi de răul lor și ne aleasă la domniea țărâi și ne ridică la scaunul moșilor noștri.

Deci, când ne așazăm cu mila sfinț<i>i Sale a fi biruitori țărâi și țitori de steagul împărătescu, atunci adunatu-se-au tot săborul țărâi naintea noastră și duhovnicescu și mirenescu, carii, plecând genunchele lor, toți naintea noastră cu lăcrămoasă strigare au jăluit și se-au plânsu înaintea noastră de strâmbătatea ce-au răbdat de la striini, nu numai alaltă țeară, ce și sfintele mănăstiri cum scriem mai sus.

Dreptu acéea, noi ce sântem mai sus-ziși, Io Mateiu Basaraba voievod, denaintea adunării a toată țera, cu sveatul și cu voia a tot săborul, asa am tocmit:

Cum acéle sfinte lavre domnești, care le-au închinat acei domni și vlădici striini, pentru mita, fără de voia și fără de știrea a nimănu de le-au supus metoașe dajnice altor mănăstiri den Țeara Grecească, den Sveata Gora și de pre aiurea, însă mănăstirile anume: Tismana, Argeșul, Brădetul², Dealul, Glăvăciogul, Sneagovul, Mislea, Valea, Tânganul, Potocul³, Râncăciiovul, Menedicul. Acélea toate să fie în pace de călugării striini, căroră li se-au fost dat pentru mitele lor și să aibă a trăi mănăstirile într-acea slobozie și ce au avut mai nainte, pre acéea pravilă și tocmeală cum au legiuit ziditorii și ctitorii lor. Și să aibă a fi pre seama țărâi, cum au fost de veac.

Însă alegându afară acéle mănăstiri, măcară domnești, măcară boierești, cari singuri ctitorii le-au închinat și le-au supus metoașe, cine unde au vrut, acélea să fie supuse și stătătoare călugărilor striini. Însă după cum vor fi scris și legiuit ctitorii în cărțile lor de închinăciune, pre acéea tocmeală neschimbată să trăiască.

Iară mănăstirile ce le-au cuprinsu călugării striini pre mită, să fie lipsiți de dânsele și să aibă a lăcui într-însele călugării țărâi și să aibă a le se lua și cărți, hrisoave și orice dirése vor avea pre dânsele de la cei domni și vlădici striini.

Iară se le vor și ascunde și le-ară scoate înainte, ori în ce vrême, niciodinioară crezute, priimite, nici în seamă băgate de nimea să nu fie, ce încă luate de la mâinile lor să fie și să se spargă ca nește lucruri fără dreptate și cu strâmbătatea mitei făcute în silă și fără voia săborului țărâi.

Iară cine den domni<i> cari-i va alége Dumnezeu după petrecerea noastră sau den vlădici sau den episcupi sau den boiari mari și putearnici se va ispiti vreodinioară pentru mita sau pentru rugăciunile și alniciile călugărilor striini sau cu îndemnarea a cuiua den striini sau den țeară⁴ a priimi acéle cărți sau hrisoave ascunse de dinșii ce se-ar arăta vreodată și acest hrisov al nostru, care easte cu sveatul, cu voia a tot săborul țărâi făcut, va călca și în seamă nu-l va băga și va închina și va supune vreuna den mănăstirile țărâi, veri den célea ce-au fost vândute și cârciumărite de acei striini, cari mănăstiri le sântu numele aceastea: Coziia, Bistrița, Govora⁵, Codmeana, Iezerul, Gura Motrului [...] ⁶ și alalte mănăstiri veri den cari n-au fost închinate, cari cu puterea și îndemnarea lu Dumnezeu le-am zidit noi de iznoavă, den temeiu, căroră li să cheamă numele acéstea: Câmpul Lungu, Sadova, Brâncoveni, Arnota, Călduroșanii, mănăstirea Deunlemnul, Măxinénii, Drăgăneștii de la Ruși, Brebul, Plătăreștii [...] ⁶, acela om, domn fie, mitropolit fie, episcop sau orice boiaren mare va fi, ori striin, or de țeară, acela om dempreună cu

îndemnătorii lui să aibă blestemul săborului arhierilor, egumenilor, și a toți preoții țărâi, cari bléstem naintea noastră și naintea adunăriei a toată țeara în sfintele odăjdii îmbrăcat și cu făclii aprinse în mână înfricoșat și groaznic făcutu-l-au și blestămându-l, stinsu-ș-au făcliile cum easte légea blestemului, care bléstem într-acest hrisov al nostru arătăm-l și noi și-l punem înainte: cum pre om ca acela carele va îndrăzni a sparge această săbornicească legătură, dempreună cu îndemnătorii lui, să-l spargă Domnul Dumnezeu; să-i vie cursa carea nu o știe și vânătoarea ce i-au ascunsu să-l cuprinză și într-acéea cursă să cază; să-i fie curtea lui pustie și întru lăcuiul lui să n-aibă cine lăcui; să se șteargă numele lui di în cartea vieției și cu direpții să nu se scrie; să puie Dumnezeu pre păcătosul asupra lui și diiavolul să stea de-a direapta lui cându se va judeca; să iasă osindit și rugăciunea lui să fie întru păcat și să fie zilele lui puține și deregătorii lui să o ia altul; să fie feciorii lui rămaș săraci și muiarea lui văduvă și să fie goniți den casa lor, datornici să caute toate câte sunt ale lor; să jefuiască striinii osteneala lui; osfințitoriu să n-aibă, nici să fie cineva a-l milui. Să fie feciorii lui de peire întru un neam să se măture pomana lui; să se pomenească strămbătatea părinților naintea lu Dumnezeu și păcatul mâni-sa să nu se c<u>rățească, ce să fie naintea lu Dumnezeu pururea; să cază de vrăjmașii lui în deșărtu; să gonească vrăjmașul pre sufletul lui și să-l ajungă și să calce în pământu viața lui și veastea lui în țărână să o puie și să se măture de pre pământ pomeana lui și la sfârșenie să se ia cu păgânii și în zioa de înfricoșata judecată să nu vază slava lu Dumnezeu și foc și spuză și vântu vihorât să fie partea paharului⁷ lui, împreună cu Iuda și cu Ariia. Și acéstea să se întâmpléze lui a le nemi în valea mătcei focului cu trei ori anatema cu 318 svinți părinți de la săborul Nicheii.

Așijderi iarăși împotrivă, cine va cinsti și va păzi neclătită această săbornicească tocmeală de-ntr-acest hrisov al nostru și va sili a întări și cu hrisovul lui, pre acela să-l auză Dumnezeu în zi de grija lui; să-l sprijinească numele lu Dumnezeu lu Iacov; să-i tremiță ajutoriu de la Sfântul și din Sion să-i folosească; să-l blagoslovească Domnul și să vază tot binele în toate zilele vieției lui; să-i dea Dumnezeu zile lungi și blagoslovenie în veacul veacului; să se luminéze timpuriu lumina lui; să-i meargă nainte dereptatea lui și slava lu Dumnezeu [să-l cu]⁸prinză; să răsare lumina lui la întunarec și întunarecul lui să-i fie ca amiază și să-i fie Dumnezeu lui cu dânsul pururea și să se sature cum cugetă sufletul lui acela la svârșenie; după moarte să între în bucuriia Domnului Dumnezeului său și în veacu să fie părtaș a bunătăți ca acélea carea ochi n-au văzut, ureche n-au auzit și la inima omului n-au venit, care au gătit Dumnezeu celora ce iubescu pre Dânsul, care Dumnezeu lăcuiaște în lumina cea neapropiată, cel ce easte blagoslovit în veaci.

Și cătră mai mare credință a acestui lucru săbornicescu, mărturii aducem într-acest hrisov al nostru cistiții și credincioșii sveatnicii domniei noastre și deregătorii țărâi, duhovnici și mireani: **кир штыцѣ нашѣмѣ архіимитрополит Владика Теофил въсѣх Земли Влѣшкѣе, кир Игнатіе епискѣпѣ свѣтѣа епискѣпни Римнически, кир Стефан епископ свѣтѣа епискѣпни Бѣзевски, пан Тѣдоѣе бел бан**

Кралевски, пан Хрізѣ вел ворник, пан [...] ⁶ вел логофѣт, пан Радѣл вел вистар, пан Преда вел спатар и пан Драгомир вел ключер, Сокол вел столник и Вѣчина сръвска вел пехарник, пан Костандин вел постелник. И исправник, саам господства ми рекох ⁹.

Și iarăși pentru acéea tărie a credinței, cu mâna noastră am iscălit și pecétea cea mare a țărâi noastre a o lega pre porunca.

И написах аз, Първѣл логофет. Дан въ началнои полатѣ нашеи богоспѣснаго градѣ Търговнице, мѣсеца ноемврие кз дѣни, лѣта въ Бѣстїа Мира ꙗзрѣмѣ и Спѣсенїа Мїра ꙗхм, господарстваже нашего осмаго лѣта ¹⁰.

† Іѡ Матею воевода, милостїею Божїею господинѣ.

Іѡ Матею воеводѣ<m.p.>

DANIC, Peciți 54.

Orig. rom., perg. (74 × 58 cm), pecete atârnată cu șnur împletit, spart, cu o parte lipsă.

Copii *ibid.*: ms. 713, f. 240–242v; BAR, Doc. ist., CCCLX/2, MCDXXXVI/194.

EDIȚII: Text, *Hrisovul lui Matei Basarab*, p. 7–15; fragm., Teulescu, *Doc. ist.*, p. 31–34; G. M. Ionescu, *Ist. Mitrop.*, II, p. 65–66; *Un hrisov important*, p. 1144–1153.

¹ Repetat.

² Ad. ulterior într-un spațiu alb.

³ Питокѣл.

⁴ Șters, modificat.

⁵ Говраа; cuvântul este modificat.

⁶ Loc alb în orig.

⁷ пѣхарѣилѣи.

⁸ Loc rupt în orig.

⁹ „Părintele nostru arhimetropolit kyr Vlădica Teofil al întregii Țării Românești, kyr Ignatie, episcop al sfintei Episcopii a Râmnicului, kyr Ștefan al sfintei Episcopii a Buzăului, pan Tudosie, mare ban al Craiovei, pan Hrizea mare vornic, pan [...] mare logofăt, pan Radu mare vistier, pan Preda mare spatar și pan Dragomir mare clucer, Socol mare stolnic și Vucina sârbul mare paharnic pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele”.

¹⁰ „Și am scris eu Pârvul logofăt. Dat în scaunul de căpetenie al binecuvântatului și mântuitorului nostru oraș Târgoviște, luna noiembrie 27 zile, anul de la Facerea Lumii 7149 și de la Mântuirea Lumii 1640, <in> al optulea an de domnie”.

512

1640 (7149) noiembrie 28, Târgoviște

† Adecă eu, jupan Miho bivșe vel logofet, împreună cu coconii miei, Dima comis i Leca spatar, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru, ca să fie de mare credință la mâna dumnealui jupan Costandin vel postelnic, cum să se știe că am

vândut dumnealui satul Cioara den județul Tel<e>ormanului, tot satul și cu toți rumânii și din câmpu și den pădure și den apă și cu tot venitul de preste tot hotarul, den hotar până în hotar pre hotarăle céle bătrâne și pre sémne, vericât să va alége, pentru că l-am vândut dumnealui, drept aspri 60 000, cin ughi 300. Și am luat toți banii gata în mâna noastră și l-am vândut de bunăvoie a noastră, ca să fie dumnealui moșie și coconilor, în vecie.

Și mărturie am pus pre toți boiarii divanului mari și mici, carii-ș vor pune pecețile și iscăleturile mai jos. Și pentru credința, pusu-mi-am¹ pecétea și iscălitura ca să se știe și să se crează.

И писах аз, Стоика логофет, 8 Тръговице, ноемврие кѣ дни, въ лѣт 7374, лѣта Господства $\text{Ϡ}\chi\text{μ}$ <1640>².

Μίχος λωγοθέτις³

Hrizea vel dvornic

Dima clucer sin Miho logofet

Leca postelnic sin Miho logofet

Gligorie logofet

Radul vel vistiar

Preda vel spătar

Radul vel comis

Dumitru vistiar

Mitre vel pitar

Σημα βιστίαρης⁴

Vucina vel peharnic

Drăgușin vel slujer

Κοστανδιν Καντακουζιν⁵

Bunea vtorii vistiar

Gheorghe vistiar

Necula vtorii cliucer

Dumitru vel armaș⁶.

BAR, Doc. ist., XLIII/42.

Orig. rom., hârtie (43,5 × 29), 5 sigilii inelare în tuș.

Alt orig., cu unele deosebiri în formă, *ibid.*: XLIII/43.

EDIȚII: Text, Filitti, *Arh. Cantacuzino*, p. 52–53, nr. 184.

¹ $\text{μ}\iota\text{μ}\alpha$.

² „Și am scris eu, Stoica logofăt din Târgoviște, noiembrie 28 de zile, în anul 7149, anul Domnului 1640”.

³ „Miho logofăt”.

⁴ „Sima vistier”.

⁵ „Constantin Cantacuzino”.

⁶ Semnături autografe.

† Adecă eu, Urse și cu feciorii mei, scris-amu acesta al meu zăpis, ca să fie de mare credență¹ la mâna² lu Pătru logofăt și a frăține-său, Drăgușin de Felcoi, cum să știe că le-m vândutu o jumătate³ de fune de ocină de cele mici, ot Osica, însă a patra parte de fune ce mare, de prăste tot hotarulu și den câmpu și den apă și den pădură și den seliște satului. Și am vândutu de me bunăvoie, fără nici o silă, derăpt bani gata 2 000.

Și cându o-<a>mu vândutu fost⁴-au mulți boiari mărturie⁵ depréjure și megiiși de satu. Însă am pus și mărturie: de Osica, Drăgușin, fratele Ursei, Radul Stoică Pre<i>căe și Stan al Bețelului și Alexandru și de Fălcoi, Tudoru peharnic i Bade logofăt.

Pis measeța noievre 28 dni, vă let 7149 <1640>.

Și am scrisu eu, popa Dumitru ot Bărăști.

Eu Ursea. Eu Alixandru. Eu Badea.

SJAN Dolj, Col. Documente, CCIII/15.

Orig. rom., hârtie (25 × 21,5), rupt puțin la îndoituri, lipsă 2/3 din fila a doua, pătat.

¹ креденце.

² мена.

³ жѣмътаѣ.

⁴ фѣст.

⁵ мѣртѣіе; ad interlinear.

† Милостією [Божією, Їw Матен Басарабъ воевода и господинъ въ]¹сои Земли Ѡггровлахійское, видк в[еликаго и прѣдобраго, покойнаго Їw Басарабъ]¹ воевода. Дават господство [ми сіе]¹ повелѣніе господства ми почтенномѣ волѣринѣ господства [ми, Симев в]¹ише вторіи вистітар и със синови си, елицим Богъ [при]пѣстит², ca să-i fie ocină și rumâni în sat în Pă[uşăşti]¹, sudstvo Vâlcea, însă den³ partea megiişilor den³ câmpu și den pădure și den apă și cu rumâni și cu vii în [...]¹ livezi și den șezutul satului de pretutindinilea, oarecât se va alége de preste tot hotarul.

Și rumânii să se știe, [a]nume: Luca cu feciorii-ș și cu toată partea lui de ocină și Necula cu feciorii-ș și cu partea lui de ocină și Stănilă cu feciorii-ș [și cu]¹ partea lui de ocină i Miclăuș cu frate-său, Oprea, feciorii lu Stănilă și cu feciorii lor

și cu Manole cu feciorii-ș și cu toată partea lu[i de]¹ ocină și Pană cu feciorii-ș și cu partea lui de ocină și Chirca cu feciorii-ș și cu partea lui de ocină și Lepădat cu feciorii-ș și [cu]¹ toată partea lui de ocină și Bălaur cu feciorii-ș și cu partea lui de ocină și Marin cu feciorii-ș și cu partea lui de ocină de în Păușești.

[Și]¹ iar să [fie]¹ boiarinului domn<i>i méle Simei vistier 1 rumân, anume Lazar den Bârzești, cu feciorii-ș și cu toată partea lui de ocină de la Bârzești.

[Și]¹ iar să [fie]¹ Simei vistier ocină fără rumâni în sat în Păușești partea Radului Bidiviul toată și partea Radului Toicoiul toată de pretutin<dinilea> și de preste tot hotarul, cât se va alége, însă numai ocina, iar ei să nu fie rumâni. Și iar să fie Simei vistierul ocină în Păușești, încă toată par[tea]¹ de ocină a Stepcei cojocariul, numai câtă ocină va avea în câmpu cu livezile, iar casa Stepcei cojocariul cu viile lui și cu pométele și cu îngrădișurile casei împrejur să fie slobode și Stepcea cojocariul să nu fie rumân nici el, nici feciorii lui.

Pentru că acești oameni den³ Păușești ce scrie mai sus și cu alți megiași den Păușești, ei au fost scriși în catastih la vistierie 29 de nume la taler.

Deci după acéea, cându au fost vă leat 714[...]¹ acum în zilele domn<i>i méle, iar megiașii den Păușești câți sunt mai sus-scriși, ei, ca nește oameni răi și fugari, n-au vrut să șază să-și plătea[scă toa]¹te birele și miarea împărătească, ce au fugit pentru dajdea domn<i>i méle. Apoi am apucat domniia mea pre Goran logofătul de Olănești și pre Radul Slăvi[tescul ...]¹ și pre Radul Măldărescul, carii au fost mierari în județul Vâlcea, pentru năpăștile. Și i-am băgat domnia mea în temniță, de-au plătit ei toa[te n]¹ăpăștile megiașilor tot de la casele lor și i-am dat domnia mea de în di[van me]¹giași să fie rumâni mierarilor pentru bucatele [...]¹ ce au dat pentru dinșii.

Într-acéea, mierarii Goran logofătul i Radul Măldărescul i Radul [Slăvitescul ...]¹ cum nu se cade lor să ție rumâni în Păușești [... apu]¹cat mierarii pre boiarinul domn<i>i mele [Sim]¹a vistierul pentru megiași [...]¹ și Sima vistierul ocină și rumâni în Păușești, [căci a]¹ plătit Sima vistierul toți banii mierarilor ughi 3 [și am văzut domnia mea ș]¹i zăpis la mâna Simei vistierul [... să-i]¹ hie lui rumâni [...]¹ boiarinul do[mnii méle ...]¹știi pent[ru ...]¹ megiași [...]¹ ce s-au plătit [...]¹ ce scriu mai sus. Ei n-au vrut să dea [...]¹, se-au lăsat de bunăvoie [...]¹ jupan Simei vistierul și au fă[...]¹ de bani de un nume câte 1 500 și [...]¹ și carte la părintele epis[co]pul Ignatie de la Râmnic de au [...]¹ lui și pre mierari și pre megiași de au șezut de față și le-au luat seama în tot chipul cum au fost pre direptate și au [...]¹lui cine se-au plătit până la zi, el să fie în [pace de]¹ rumânie de cătră Sima vistierul. Iar acești oameni megiași den Păușești [n-au]¹ vrut să dea nici 1 ban, ce au rămas rumâni ei și feciorii l[or]¹ cu toate părțile lor de ocină den Păușești, cum easte scris în ceastă carte.

Сего р[адї да]¹дох съм господство ми почитенном болѣрин господства ми, ж[д]пан Симев вив вторїи вистїар, такоже да мѣ ест вчинѣ и вечини 8 Пѣ<8>шещи љнсă din partea megieșască ocină moșie [...в]¹ѣ вѣдѣ съновом и вѣдком и прѣвѣнѣчетом. И не вѣт кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже њво и сведетелїи поставлѣем господство ми: жѡпан Теодосїе великїи [ба]¹и Кралевскїи и жѡпан Хризѣ вел дворник и жѡпан [...] ⁴вел логѡфет и жѡпан Радѡл вел вистїар и жѡпан Преда вел спатар и жѡпан Драгомир вел ключар и жѡпан Сокол вел столник и жѡпан Радѡл вел комис и жѡпан Вѡчина вел пехарник и [жѡ]¹пан Костандин великїи постелник. И исправникѡ [...] ⁴

И написах аз, Лепѡдат логѡфет, въ настоли градѡ Бѡкрѡрециї, мѣсеца ноемвриѡ кї дњи и ѡт Адама до селѣ, теченїе лѣтом, въ лѣт „зрѡмѡ“⁵ <1640>.

† Іѡ Матею воевода, милостїю Божїю господинѣ.

Іѡ Матею воеводѣ <m.p.>

DANIC, M-rea Dintrunlemn, V/41.

Orig. rom., hârtie (37 × 28,5), rupt, lipsă, restaurat, sigiliu mijlociu timbrat.

¹ Loc rupt în orig.

² „Din mila [lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toa]tă Țara Ungrovlahiei, nepotul m[arelui și preabunului, răposatului Io Basarab] voievod. Dă domnia [mea această] poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei [mele, lui Sima] fost al doilea vistier cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa”.

³ Post ден, scris †.

⁴ Loc alb în orig.

⁵ „Pentru aceasta am dat domnia mea cinstitului boier al domniei mele jupan Sima fost al doilea vistier, ca să-i fie ocină și rumâni în Păușești, [...] de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Teodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan [...] ⁴mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Dragomir mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic [...] ⁴.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna noiembrie 28 zile și de la Adam până acum, trecerea anilor, în anul 7149 <1640>”.

515

<Post 1640 noiembrie 28>

† Милостїею Божїею, Іѡ Матеи Басараба воевода, и господинѣ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтенном, вѣрном волѣром господства ми, пан Sima vistier, ca să fie volnic cu această carti a domn<i>i</i> méle și cu sluga dumn<i>i</i> méle, po em<e>: [...] ¹, de să strângă toți judecii ² câți au moșii în sat în Păușăști ³, viri undi-i vor afla fugiți și răsipiți, viri în sat domnescu, viri boeriscu, viri călugăriscu, măcar la oraș, viri să-i vor afla la slobozii, tot să fii volnic sluga dumn<i>i</i> méle ci scrii mai [sus] ⁴ să-i ducă la sat la Păușăști. Iar să nu vor vrea să meargă să-și plătească birul și dăjdiile împreună cu alalți sătени, iar ei să știi că

le-am l[uat]⁴ dumnia mea moșiili dă le-am dat boiarinului domnie [méle]⁴, că le plătește birurile și moșiile.

Și di cătră nim[ine o]⁴ preală să n-aibă, naintea cărții dumn<i>i méle, pentru că așa ea[ste înv]⁴ățătura dumnii méle [...]⁴.

DANIC, M-rea Dintrunlemn, V/61.

Orig. rom., hârtie (15 × 19,5), deteriorat, restaurat, partea de jos a documentului lipsește. Datat ca posterior întăririi domnești din 28 noiembrie 1640, DANIC, M-rea Dintrunlemn V/41.

¹ Loc alb în orig.

² ждечїе.

³ Пъдпъпъ.

⁴ Loc rupt în orig.

516

1640 (7149) decembrie 1

† Scris-am eu, jupâneasa Neaga, acesta al meu zăpis, ca să fie de credință la cistită mâna jupânului Bunii vtorii vistiiar, cum să se știe că am venit la dumniului eu de a mea bunăvoie, fără de nici o silă, de am vândutu dumniului partea mea de ocină ce am avut de zestre în sat în Poienari vă sud Vlașca, însă jumătate de fune drept bani gata 2 000, să fie dumniului moșâie în veacu neclătită și coconilor dumniului.

Și mărturie: Dumitru logofăt u vistierie i Mihaiu, Vlaicul.

Și am scris eu, Peia logofăt.

Și pântru credința, pusu-mi-am și pecétea.

Aceasta scriu și mărturisescu cu al meu zăpis.

Pis dichivrie 1 dni, leat 7149 <1640>.

Eu jupâneasa Neaga.

DANIC, A.N., CVI/10.

Orig. rom., hârtie (30 × 20,5), sigiliu inelar în tuș.

517

1640 (7149) decembrie 2

Hrisov slavonesc, pe pergament, cu traducere, de la Matei Basarab voievod, pentru vânzarea a jumătate din moșia Broscari, <jud. Mehedinți>.

BAR, Doc. ist., MCMXCVI/5, f. 3 (nr. 2).

Rez.

† Adecă noi, cești trei megiiși den sat, den Mărcești ot sudstvo Elhov, de lângă satul Fiianii, anume: Staico cu 2 feciori ai mii, anume: Coman i Oprea și cu 1 fune de ocină și Ionașco cu trei feciori, anume: Radul i Voislav i Stan și cu a treia partea dentr-o¹ fune de ocină și Radul cu un fecior, anume Momce, fără de ocină, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la cistita mâna măr<i>i sale domnu nostru, Io Matei Băsăraba voievod, ca să să știe cum am fost tot megiiși cu moșiile noastre. Deci, când au fost acum în zilele domnu nostru, noi de bunăvoie a noastră, fără de nici o silă de cătră niménilea, venit-am în divan, naintea tuturor boiarilor mari și mici, de ne-am vândut rumâni măr<i>i sale domnu nostru cu feciorii noștri ce avem acum și ce vom face de acum nainte și cu părțile noastre de ocină, cum scrie mai sus; însă eu, Staico cu doi feciori ai miei ce scriu mai sus, de capu câte 10 galbeni, cin ughi 30 și funea de ocină aspri [...] ² și eu Ionașco, cu trei feciori, ughi 40 și a treia parte dentr-o¹ fune aspri [...] ² și eu, Radul cu un fecior, fără ocină, ughi 20, **чин по въс 8ги** ³ [...] ².

Și ne-au tocmit cistitul dregătoriul domnu nostru, jupan Radul vel vistier și ni se-au dat toți banii gata în divan, cineș pre-n mâinele noastre și pre feciorii noștri și pre moșiile noastre, ca să fim rumâni în véci. Și ne-au întreat divanul în doao, trei rândure, ca să nu rădicăm altă dată vreo pâră, să zicem că ne-au făcut domnu nostru vreo silă, sau vreo nevoie. Iar noi am grăit toți cum de a noastră bunăvoie ne vendem rumâni. După aceea, domnu nostru ne-au dat și ne-au adaos la sfânta mănăstire a măr<i>i sale la Căldărușani, hram Sveati Dimitrie, ca să-i fie măr<i>i sale pomeană și noi să fim rumâni în véci și noi și feciorii noștri și moșiile noastre ⁴.

Și am pus toți boiarii divanului mărturie: întâiu jupan Hriza vel dvornic i jupan Gligorie biv vel logofet i jupan Miho biv vel logofet i jupan Radul vel vistiar i jupan Dumitru Dudescul vistiar i jupan Preda vel spătar i Dragomir vel clucer i Socol vel stolnic i Radul vel comis i Vucina vel peharnic i Du[mitru] ⁵ vel armaș i Bunea vtorii vistiar i Udriște vtorii logofet i Marco logofet, Șerban logofet, Dumitru logofet ot vistierie și alți mulți boiari, mari și mici, carii-și vor pune mai jos pecețile și iscala.

Aceasta am scris ca să să știe.

Și pentru credința, ne-am pus dégetele mai jos, în loc de peceți.

Pis Dumitru Boldiciu logofet u Târgoviște, dechemvrie 3 dni, vă leat 7149 <1640>.

Eu Staico.
Eu Ionașco.
Eu Radul.
Gligorie logofet
Radul vel vistiar
Preda vel spătar
Buzinca vel sluger

Dragomir vel cliucer
Socol vel stolnec
Radul vel comis
Mitre vel pitar
Vucina vel paharnic
Dumitru vel armaș
Σμα βιστηαρ⁶
Șerban logofet
Istratie logofet⁷.

BAR, Doc. ist., CXCVIII/72.

Orig. rom., hârtie (39,5 × 28), rupt la îndoituri și margini, pătat.

¹ Repetat.

² Loc alb în orig.

³ „Fac peste tot”.

⁴ ноастръ.

⁵ Loc rupt în orig.

⁶ „Sima vistier”.

⁷ Semnături autografe.

519

1640 (7149) decembrie 3

† Милостією Божією, Їѡ Матей Бъсъравъ воеводі и господинъ. Дават господство ми сѣн повелѣніи господства ми свѣтомъ, божественіи монастыр, зовемаго Панагіа, храм Оуспеніа Богородице и штъцъ ерѣмена¹ ропа Bogoslov, ca să fie volnic cu această carte a domni<i>i méle și cu sluga domni<i>i méle, na ime [...] ², de să aibă a opri pre tot omul, veri fie boiarin, veri slujitoriu, veri ce om va fi, de pre moșiile sfintei mănăstiri, însă anume: Ghizdaveții și ocina den Luciani și satul Bercigovul i Boldorogestii i Cârsticea și satul Lupșanul i Culcații. Pentru că acéste moșii ce scriu mai sus fost-au cumpărate de Udrea banul și adaose la sfânta mănăstire a lui, la Panaghia, de pomeană, unde-i zac oasele lui, cum am văzut domnia mea și zapisul lui și cartea lu Alexandru vodă Iliiaș la sfânta mănăstire.

Iar deaca au încăput egumeni striini [...] ³ la Panaghia, ei au petrecut și răsipit și au vândut și moșii și bucate și tot și au ascunsu și cărțile mănăstirii de moșii. Deci le-au aflat călugării acum cu colac, ce-au venit naintea domni<i>i méle în divan, de se-au citit tot pre rând pre acéste moșii ce scriu mai sus.

Derept acéea, am judecat domnia mea și am dat ca să oprească pre tot omul cum scrie și mai sus. Iar cine cu ce dreptate le va [ți]nea, el să vie la divan de față

cu cărți și cu drése ce va avea. Că cine va sta împotriva aceștii cărți a domn<i>i
méle acela om de mare gloabă va hi și rea certare va avea.

Инако да нѣст. И исправник, сам рече господства ми.

Пис декемвриѣ 7 дъни, въ лѣт 7374 <1640>.

† Іw Матен вшевѡда, милостію Божію господинъ.

Dumitru logofăt <m.p.>

DANIC, M-rea Nucet, X/10.

Orig. rom., hârtie (20,5 × 20,5), rupt la îndoituri, lipit pe altă hârtie, pătat, sigiliu mijlociu în chinovar.

Copii *ibid.*: X/11; ms. 457, f. 77v–78.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei <și> dumnezeieștii mănăstiri, numită Panaghia, hram Adormirea Născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen”.

² Loc alb în orig.

³ Cuvânt șters, pătat; se poate citi cu dificultate „greci”.

520

1640 (7149) decembrie 4

† Adecă eu, Cârstea armașălul, den sat den Dușăști, ot sudsvo Teleorman, scriu și mărturisescu cu acesta al meu zapis ca să fie de credință la mâna dumnielui jupan Bunea vtori vistiari, cum să se știe că am venit eu de a mea bunăvoie, fără de nici o silă, de m-am tocmit cu dumniului de i-am vândut dumniului toată partea mea de ocină cât am avut în satu în Dușăști, că sunt preste tot în sat 7 funi<i></i>.

Deci dentr-aceste 7 funi<i></i>, vândut-am dumniului o fune deplin, că atât-am avut eu de moșâie. Și den Marmura iar cât face partea mea, cum scrie în cărțile de moșâie, la Marmura am moșâie de 300 de bani. Preste toată moșâia tocmit-am cu dumnia lui și mi-au dat bani gata 1 000, cât m-am tocmit, să fie dumn<i>i</i> lui moșâie în veacu neclătit.

Și mărturie: jupan Tudor Stirbéiu vtori clucer i Gherghe vtori postelnic sin Ivașco vornicul i Sima cămărașul i jurpânul Pătru¹ cupețu i Gherghe biv vel aga.

Aceasta scriu și mărturisescu cu al meu zapis.

Și am scris eu, Peia logofătul.

Pis dichemvrie 4 dni, leat 7149 <1640>.

Eu Cârstea armașăl.

Dumitru logofet mărturisescu.

Tudoru vtori clucer.

Σημα Πρωκα καμαρας²

Πετρο πραγματην του μαρτιρας³.

630

DANIC, Mitrop. Ţ. Rom., CXLIV/9.
Orig. rom., hârtie (30,8 × 21).
Copie *ibid.*: ms. 129, f. 247.

¹ ПѢТРЪ.

² „Sima Proca cămăraş”.

³ „Petru negustor martor”; semnături autografe.

521

1640 (7149) decembrie 4

Adică eu, Dragul, fecior lu Dragomir, scris-am şi mărturisesc cu acest al meu zapis cum să ştie că i-am vândut lui Iorgache vonec ocină la Scârnaveasca, care ocină o au fost cumpărat tată-mieu, Dragomir şi cu fii-său, Dragul, drept 4 500 de aspri gata. Deci eu nu o am putut ţinea de grele nevoi, ci o am vândut lui Iordache vonec drept ughi 27, ca să-i fie lui şi feciorilor lui neclătit.

Şi o am vândut de a mea bunăvoie, fără nici o silă şi cu ştirea megiaşilor dân sus şi dân jos, anume: Drăghici ot Cherba i Stoica ot Aneşti i Dragomir Căpăţână ot Lieşti, Berivoie i brat ego, Laţca ot Cioceani i Cârstea ot tam şi Negre cupeţ ot Gherghiţă.

Şi pentru credinţa, pusu-mi-am şi pecétea mai jos.

Şi am scris eu, popa Dragomir ot Poieni, dechemvrie 4 dni, leat 7149 <1640>.

Eu Dragul sin Dragomir.

DANIC, Ms. 454, f. 114.
Copie rom.

522

1640 (7149) decembrie 6

† Adecă eu, Lazăr ot Ludăneşti, ot sudsvo Teleorman, scriu şi mărturisescu cu acesta al meu zapis, ca să fie de credinţă la cistită mâna dumn<i>i</i> lui, jupan Bunea vtori vistier, cum să se ştie că am venit eu de a mea bunăvoie, fără de nici o silă, de am vândut dumn<i>i</i> lui 6 părţi de ocină, însă de la Nodeani şi de la Negoiasca, că fac priste tot 20 de părţi; ce-am vândut dumn<i>i</i> lui acéste 6 părţi, derept bani gata ughi 30 ca să fie dumn<i>i</i> lui şi coconilor dumnii lui moşâie în veacu neclătit. Şi pre acest zapis al meu să aibă dumnialui a-şi face şi carte dumnească. Şi cându am vândut dumn<i>i</i> lui, fost-au cu ştirea a tuturor fraţilor mie<i></i> de moşâie.

Și mărturie: Gavril ot Tunsa, Trifa ot Orbească¹ i Mihaiu i Neagoe logofăt ot Fălciu și uncheașul Voico ot Curteani. Aceasta scriu și mărturisescu cu al meu zăpis.

Pis dichemvrie 6 dni, leat 7149 <1640>.

Eu Lazăru ot Ludănești.

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., CX/1.

Orig. rom., hârtie (31 × 20,8).

¹ Орвѣаскъ.

523

1640 (7149) decembrie 6

† Adecă eu, Șteful logofătul de București, scres-am acesta al miu zăpis, ca să fie de mare credință la mâna jupânesii Todorie, jupâne<a>sa a Costie cojocarul, pentru să se știe că i-am vândut 1 stânjăn de loc den curtea me, dreptu ughi 4 i poli bani 30. Și¹ i l-am vândut de a me bunăvoie, fără neci o silă. Și¹ l-am vândut cu știre² tuturor vecenelor și¹ den sus și¹ den jos, ca să-i fie dumneiai moșie și¹ ei³ și¹ coconilor ei³ și¹ nepoților ei³ i ohabnică.

Și¹ cându i-am vândut acestu stânjăn de loc, au fostu și¹ oameni buni veceni, anume: popa Manta i popa Drăgoi i Paraschiva croitorul i Sima cojocar i Sima croit<or> i Tile croitor i Isar cupeț i Necula cupeț i Ghine cojocarul, genere-său i părente Deonesie.

Și¹ pentru mare credință l-am scres eu cu mâna a me și¹ mi-am pus și pecete.

Însă să fie cu stânjănul altui om, nu cu al miu.

Pis dechemvrie 6 dni, vă leat 7149 <1640>.

Șteful logofăt

Ισαρες Δωνου μαρτίρης⁴

Νικωλα Ιωαννου μαρτίρω τα άνοθεν⁵

Γγίορμας Ισαρου μαρτίρας⁶.

DANIC, M-rea Stavropoleos, XII/10.

Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), pătat puțin, sigiliu inelar în fum.

¹ шє.

² цєре.

³ ѓи.

⁴ „Isar al lui Dona martor”.

⁵ „Nicola al lui Ioan mărturisesc cele de mai sus”.

⁶ „Ghiorma al lui Isar martor”; semnături autografe.

632

Въ имя Господне, амин.

Мы, Іѡ Матѣи Басараба, Божією благодатію начальник и воевода Земля Влахозапланенскоа и странам запланенским, ЯмлашѸ и ФагарашѸ вождь и прочаа. Свободным и всовным коегуждо съставленіа чина <и> сана достоинѣства и преимѣтелства, такъ дѣховнагѡ такоже мѣрскагѡ житіа, земля нашеа людем, имже сіе вѣдати и подобает и със подюбаает знаменѣем настоящым писаніем нашим: яко мы, теплѣшею благочистіа ревностію водими, хотаще и желающе такъ божественнагѡ величества почитаніе и вѣры нашеа вѣдченіе и съблюденіе въ земли нашеи сеи коль ширше теплѣше и сънабѣдѣннѣше възрастило приложило разширило и размножило са монастыри въздвизателни Законныа штъца при них нынѣ живѣщыа.

А потом, поживѣщыа промыслителны быти сдѣхѡм, такоже оубо самую вѣщію шт основаніи въздвигохѡм и попеченіе шних сътвориохѡм их же оубо монастырь такъ самѣми нами, такъже прародители дѣды и прадѣды нашими, създанных, имена сіа сѣт: монастырь Длъгополскіи, храм сыи чистнагѡ Оүспеніа Пресвѣтыа Влѣдичица нашеа Богородица и Приснѡ Дѣви Маріа, монастырь Бистрицкіи, храмъ сыи тогожде чистнагѡ праздника, монастырь Садовскіи, храмъ сыи Свѣтогѡ архіереа и Уюдотворица Николаа Мүрликійкагѡ, монастырь Бранковенскіи, храмъ сыи тогожде пречистнагѡ Оүспеніа Богородица, монастырь Арнотскіи, храмъ сѣщій Свѣтогѡ архістратига Миѡанла, монастырь Оүсто Мотръскіи, храмъ сыи преподѣбныа Матера нашеа Параскевіа, монастырь именити Ёдино Древенныи, инокинскаа шбитель, храмъ сыи чистнагѡ Рождества престыа Богородица, монастырь Кълдоршанскіи, храмъ сыи Свѣтѣгѡ велико мѣченика Димитріа, монастырь Маѣинѣнскіи, храмъ сыи свѣтѣгѡ и славнагѡ пророка Предитечи и Кръститела Іѡанна.

Сіи же вѣси хоцѣм даст шт никогѡже, такъ свѣтлѣшиих начальник наслѣдникѡв наших, такъже митрополитѡв и епискѡп и прочіих санѡвник, шбшѡтѡ чина, въ рѣцѣ дати са сирѣчи грекѡв или иныхъ странных. Нѣ такоже шт нас шснователи их оүстроени въ томъже чинѣ по вѣсемѣ, безъ вѣсакагѡ измѣненіа и премѣненіа вѣсегда нерѣшитѡ съ хранити са и пребывати.

Хоцѣм же паки да игѣмени пред реченныхъ монастырей нашихъ тѣчію шт среды когѡждо монастыра инѡкѡв шт самыа же себѣхъ изверѡт са и никѡже

свѣтлѣишыхъ началник или митрополитѣвъ, епископѣвъ и иныхъ кождо сановниковъ нашю сїю волю преложити и игѣмены поставити, власт имѣти да възможет, нѣ тоє самое твердѣише да съ навѣдити сѧ вѣчнѣ.

Ище лиже сєи воли нашей съпротивити сѧ ктѣ смѣет того самаго Божественнаго величества рѣка гостїю несѣтерпимою да коснет сѧ и иже ѡт ѡтѣць перваго събора Никеискаго тѣи изложеннаѧ клятѣ да прїидет на главѣ егѣ и свѣтлѣи сїхъ монастыре застѣпници да вѣдѣт емѣ въ днь страшнаго сѣда величааснаго глаголица, а нещаднїи сѣперници.

Еже, предъ божественнымъ величествомъ по вѣрѣ нашей за свѣдѣтельствомъ въ немже мы свѣст нашю възююще и свѣдѣишихъ началникъ <и> вѣсѣ наслѣдникѣвъ нашихъ и иныхъ, такѣ дѣховнаго такѣ мїрскаго житїа, предстателствюущихъ свѣсти свѣзаны и ѡвременны желаемъ быти вѣса. Же вещи оувѣренїе семѣ златопечатникѣ нашемѣ, нашѣ великю съборню печать привѣтити повелѣхѣмъ и рѣкою нашею исписахѣмъ.

Дастъ въ сѣдалищномъ градѣ нашемъ Терговици, мѣсѣца декемвріа ѡсмаго днє, лѣта Бытїа Мїра 7306, Спѣсенїа же Мїра 641, а началства нашего ѡсмаго, настоѧщимъ, прѣвсщенномъ господнѣмъ Ѡеѡфилѣ митрополитѣ Терговищескомѣ и всеѧ землѧ сѣѧ архїєпископѣ и Боголюбезнѣишимъ господнѣмъ Игнатїю Рыбницкомѣ и Стефанѣ Бѣзовскомѣ епископѣмъ <и> велико лѣпнымъ господїемъ: Ѡеѡдосїю великомѣ банѣ Кралеѡскомѣ, Хризѣ первомѣ епархѣ преторскомѣ, Радѣлови первомѣ сѣкрѡвѣицникѣ, Предеѡи великомѣ спаѣарѣ и народномѣ чино началникѣ и Соколѣ первомѣ столникѣ, Радѣлови Мїхѧлчеѡи великомѣ конникѣ и Вѣчиннѣ первомѣ чашиникѣ и Костантинѣ Катакѣзинѣ первомѣ домостроителю нашымъ вѣрнѣишимъ свѣтнїкѣмъ.

Иѡ Матею воеводѣ <т.р.>

Оудрище Настоурел втори ѡгѡфет <т.р.>

În numele Domnului, amin

Noi, Io Matei Basarab, cu darul lui Dumnezeu conducător și voievod al Țării Românești și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului voievod și celelalte. Facem cunoscut cu această scriere a noastră tuturor împreună și separat fiecărei stări, cin, rang, merit și înălțare, atât celor cu duhovnicească, cât și celor cu mirenească viețuire, oamenilor țării noastre, cărora li se cuvine și li se cade a ști acestea: cum că noi, conduși de cea mai călduroasă râvnă a bunei cinstiri, voim și dorim ca respectarea dumnezeieștii măririi și învățarea și păstrarea credinței noastre, cât mai călduros, cât mai spornic să crească, să se adauge, să se lățească și să se înmulțească în mănăstirile înălțate de părinții legii ce viețuiesc în ele.

Și după aceea, am hotărât: cei ce viețuiesc vor fi purtători de grijă – pentru că eu însumi lucru din temelie am ridicat și îngrijirea acestora am făcut-o, – așadar,

mănăstirilor, atât celor zidite de noi înșine, cât și celor <zidite> de strămoșii, moșii și bunicii noștri, numele sunt acestea: mănăstirea Câmpulung, hramul ei cinstita Adormire a preasfintei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioarei Maria, mănăstirea Bistrița, hramul ei de asemenea cinstita sărbătoare, mănăstirea Sadova, hramul ei Sfântul arhieru și Făcător de Minuni Nicolae de la Miralichia, mănăstirea Brâncoveni, hramul ei de asemenea preacinstita Adormire a Născătoarei de Dumnezeu, mănăstirea Arnota, fiindu-i hram Sfântul arhistrateg Mihail, mănăstirea Gura Motrului, hramul ei Preacuvioasa Maica noastră Paraschiva, mănăstirea numită Dintrunlemn, lăcașul călugărilor, hramul ei cinstita Naștere a preasfintei Născătoare de Dumnezeu, mănăstirea Căldărușani, hramul ei Sfântul mare mucenic Dimitrie, mănăstirea Măxineni, hramul ei Sfântul și slăvitul proroc Înainte-Mergător și Botezător Ioan.

Iar toate aceste <mănăstiri> voim, de către nimeni, precum și de către prealumiinații conducători ai urmașilor noștri, asemenea și de către mitropoliți și episcopi și de alți dregători, din aceste amândouă cinuri, să nu se dea, adică în mâinile grecilor sau a altor străini. Ci precum de către noi, ziditorii lor, în același fel întru toate, fără orice schimbare și primenire pentru totdeauna nedestrămat să se păzească și să dăinuiască.

Voim iarăși ca egumenii înainte-ziselor mănăstiri ale noastre numai din mijlocul fiecare mănăstiri să se aleagă de către călugări dintre ei înșiși și nimeni dintre prealumiinații conducători sau mitropoliți, episcopi și alții de orice rang a noastră voință să nu schimbe și să așeze egumeni, putere să nu poată avea, ci numai aceasta cu cea mai mare tărie să se ocrotească în veci.

Iar dacă va îndrăzni cineva a se împotrivi voinței noastre, pe acela însăși mâna dumnezeieștii mării cu mânie cumplită să-l atingă și acel blestem așezat de cei 318 părinți ai întâiului sobor de la Nicheia să cadă pe capul lui și sfinții apărători ai acestor mănăstiri să-i fie lui în ziua înfricoșatei judecăți cu glas puternic împotriva și dușmani neîndurători; pe care, înaintea dumnezeieștii mării, după credința noastră pe care o mărturisim, în care noi cugetul nostru legăm și cugetele ocrotitorilor, ale prealumiinaților conducători ai tuturor urmașilor noștri și ale altora, atât de cea duhovnicească, cât și de cea mirenească viețuire, dorim să fie toți legați și împovărați.

Iar pentru încredințarea acestui lucru, am poruncit să se atârne pecetea noastră de aur, pecetea marelui nostru sobor și cu mâna noastră am semnat.

Dat în cetatea scaunului nostru, Târgoviște, luna decembrie, a opta zi, anii de la Facerea Lumii 7149, iar de la Mântuirea Lumii 1640 și în al optulea an al stăpânirii noastre, cu cei de față: preasfințitul chir Theofil, mitropolitul Târgoviștei și arhiepiscop a toată țara aceasta și iubitorii de Dumnezeu episcopi: chir Ignatie al Râmnicului și Ștefan al Buzăului <și> marii onorabili domni: Theodosie mare ban al Craiovei, Hrizea primul eparh al Pretoriului, Radul primul trezorier, Preda mare spătar și căpetenie a cinului popular și Socol primul stolnic, Radul al lui Mihalcea

mare comis și Vucina primul ceașnic și Costantin Cantacuzino primul purtător de grijă al casei noastre, sfetnicul cel mai fidel.

Io Matei voievod <m.p.>

Udriște Năsturel al doilea logofăt <m.p.>

DANIC, Peceți, 57.

Orig. slavon, perg. (44 × 67,5), rupt puțin la îndoituri; inițiala și frontispiciul bogat ornate cu motive florale și cu 4 îngeri în costume de epocă, având în mijloc, într-un medalion susținut de un leu și de un scripitor, stema țării (vulturul), care are atârnat de gât un medalion în care este stema personală a lui Matei Basarab: un personaj așezat în jilț, cu barbă, având în mâna stângă un toiag; medalionul stă pe capul unui leu și este timbrat cu o coroană, sigiliu atârnat cu șnur împletit (verde, negru, alb, albastru și roz), rupt și înodat, căușul în ceară naturală, deteriorat (lipsește ½ din el).

O trad. modernă, BAR, Doc. ist., LIII/8.

Trad., Bolliac, *M-rile din Rom.*, p. 473–477; rez., Bengescu, *M-rile închinare*, p. 288; Teulescu, *Doc. ist.*, p. 18–21.

525

1640 (7149) decembrie 10

Adecă eu, Dobromir, scriu și mărturisesc cu acest al meu zapis ca să fie de bună credință la mâna lui Cazan iuzbașa împreună cu frații lui, anume: Odor i Radul, cum să știți că le-am vândut o moșie la Băbeni, care moșie o am cumpărat din zilili lui Alexandru voievod. Și am cumpărat de la Boica și la Sibiiu și de la Cârstiian.

Apoi m-au ajunsu vrême dă nevoie, în zilile lui Mateiu vodă. Ci iar o am vândut lui Cazan iuzbașii și lui Odor, frăține-său și Radu, drept ughi 10¹.

Însă această moșie easte din partea lui Cazan vornic a 3-a parte. Și dintr-acești bani dat-au Cazan iuzbașa ughi 5 și Odor cu Radu ughi 5.

Și i-am vândut de bunăvoia mea și nesilit dă nimeni, ca să fie moșie stătătoare lui și coconilor lui, câți Dumnezeu îi va dărui și nepoților și strănepoților.

Și când am vândut această moșie, care scrie mai sus, fost-au mulți oameni buni megiași boieri, carii își vor pune mai jos iscăliturile.

Și eu, Dobromir pentru credința, pusu-me-am mai jos și pecetea.

Dechemvrie 10, 7149 <1640>.

Eu Dobromir.

Marin căpitan ot Ploești.

Jupân Baico ot Gherghiță.

Jupân Iano ot tam.

Tudoran ot tam.

Stoica brat Dumitru ot Fefelei.

BAR, Doc. ist., DVIII/36.
Copie rom.

¹ Scris inițial: 5.

526

1640 (7149) decembrie 11

Scris-am eu, Ionașco postelnicul sin Miroslav logofet, acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la svânta mănăstire¹ la Sneagov, ca să se știe că am datu o ocenă la mănăstire¹ pântru pomeana, ocenă den Băbeani². Însă să se știe partea care o-u cumpărat tata de la sneagoveani, de la călugări și de la egumen, pe o carte de bisearcă de se cheamă Mineiu nolovnicu. Deci să se pomenească numele nostre la svânta leturghie.

Și mărturii încă am pus, anume: popa Nedecalco ot Berceani și Costandin ot Negoiești și Bucea și Dumitru și au mai fost mulți oameni buni de știu.

Pis measeța dichemvrie 11³, vă leatu 7149 <1640>.

DANIC, *M-rea Snagov*, X/9.

Orig. rom., hârtie (26,5 × 21,5), sigiliu inelar în tuș.

Copii *ibid.*: mss. 354, f. 38; 458, f. 11; BAR, Doc. ist., CMXII/40.

Rez., Șerbănescu, *M-rea Snagov*, p. 128; Ionescu-Gion, *Ist. Buc.*, p. 152, nota 1.

¹ мѣнѣстире.

² Бѣвѣнїи.

³ Repetat.

527

1640 (7149) decembrie 12, Târgoviște

† Adecă eu, Costanda vornicul și cu feciorii miei, anume: Dumitrașco i Dima, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru, să fie de mare credință la mâna jupânului Socol vel stolnic ca să se știe cându au fost acum, în zilele domnu nostru, Io Mateiu Basarab voievod, iar eu, Costanda dvornicul, depreună cu feciorii miei ce scriu mai sus, vândut-am jupânului Socol vel stolnic ocină în Dobroței ot sudstvo Dâmbovița, însă toată partea noastră ce easte ocină aleasă și hotărâtă den câmpu și den pădure și den apă, de preste tot hotarul, ocină fără de rumâni.

Și sémnele ocinii să se știe: den podul Colintinei în lungu până-n Bobotin și în lat, den hotarul lu Stan logofătul de Săvești până în hotarul al Radului Drugănescul cu moara și cu viia și iar preste Colintina, den capul podului Colintinei în lungu până în stejeret și în lat, den colniculu Ursului a opta fune¹ cât se va alége cu cei 7 moși. Pentru că o am vândut noi această ocină jupânului Socol vel stolnic cum scrie mai sus, drept unsprăzece mie de bani gata, de a noastră bunăvoie, ca să fie ocină moșie lui și coconiloru în vecie, cu știrea tuturor megiașilor de sus și de jos de pre împrejurul locului.

Și la această tocmeală a noastră fost-au mulți boiari mărturie carii și-au pus mai den jos numele și pecețile și iscăliturile cu mâna lor. Aceasta mărturisim, ca să se știe și să se crează. Și pentru adeverită credință, pusu-mi-am pecétea și iscătura cu mâna mea.

I napisahom az, Lepădat logofet u Târgoviște, measeța dechevrie 12 dni, vă leat 7149 <1640>.

Κοσταντα βωρνηκος μαρτίρο τα άνοθεν².

Prida suljer

Gheorghie postelnic mărturie

Νηκα νεγοτζατορουλου³

Stanciul cliucer

Neagul căpitan

Ζουπα Δονου πωστελνηκος⁴

Iacov cliucer⁵.

DANIC, M-rea Sărindar, III/2.

Orig. rom., hârtie (31 × 21), 8 sigilii inelare.

¹ Φσηκ.

² „Costanda vornic adeverez cele de mai sus”.

³ „Nica neguțătorul”; semnează românește cu litere grecești.

⁴ „Jipa al lui Dona postelnic”.

⁵ Semnături autografe.

528

1640 (7149) decembrie 13, Târgoviște

† Adecă eu, Preda spătar, nepotul Predei banul ot Cepturoaia, scriu și mărturisescu cu acesta al meu zăpis, ca să fie de mare credință la mâna jupan Diicul vel agă ot Buicești, ca să se știe când au fost acum în zilele mări<i>i sale domnu nostru, Io Matei vodă Basarab, vândutu-i-am dumnealui patru sate ot sudstvo Teleorman, însă anume: satul Vităneștii tot, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul și satul Bistreanii și Țigăneștii i Bărboșii, cu toate hotarale și cu

toți rumânii dentr-acéste patru sate, însă anume treizeci de case de rumâni și cu feciorii lor și cu toată podrujia lor și alți rumâni câți se vor mai afla de moșie pre acéste ocine și cu tot venitul den hotar până în hotar, pre hotară bătrâne și pre sémne. Pentru că acéste sate ce scriu mai sus fost-au de moșie de la moșu-mieu, Preda banul. Deci acuma, eu le-am vândut dumnealui agăi Diicului, za ughi 500, fac bani 100 000. Și le-am vândut de bunăvoie, fără de nici o silă denaintea mări<i>i sale domnu nostru den divan și cu știrea a toată rudeniia mea și a tuturor boiarilor divanului, mari și mici, ca să-i fie dumnealui de moșie în véci.

Însă să să știe că nu mi-au fost catastihul de rumâni aici. Deci cându-l voi aduce, să aibă a-și scrie toți rumânii, treizeci de fâmei, dentr-acéste patru siliști, anume în cărți ce-și va face de moșie. Iar de nu i se va umplea cisla de rumâni, să aibu a-i darea dumnealui, rumâni pentru rumâni, căci că așa ne-au fost tocmeala. Pentru că den ruda mea nu se-au aflat niménilea să cumpere acéste sate, fără dumnealui jupan Diicul vel agă. Și mi-au dat toți banii gata, ca să-i fie moșie stătătoare și cu pace și ohabă coconilor.

Și am pus toți boiarii divanului mărturii: întâi tată-mieu, jupan Teodosie vel ban Cralevschii i jupan Hriza vel dvornic i jupan Gligorie biv vel logofet i jupan Miho biv vel logofet i jupan Radul vel vistiar i jupan Preda vel spătar i jupan Costandin vel postelnic i jupan Dragomir vel cliucer i jupan Socol stolnic i jupan Radul comis i Vucina vel peharnic i Dumitru vel armaș i Bunea vtorii vistiar i Udrește vtori logofet i Marco logofet i Șerban logofet, Dumitru logofet și alți mulți boiari de curte și de acolo den județ, carii-și vor pune mai jos pecețile și iscala.

Pis Dumitru logofet u Târgoviște, measeța dechemvrie 13 dni, vă leat 7149 <1640>.

Preda spătar
Hrizea vel dvornic
Gligorie logofăt
Μιχω λογωθετις¹
Radul vel vistier
Preda spătar
Dumitru vistiiar
Dragomir vel clucer
Radul vel comis
Socol vel stolnec
Vucina vel peharnic
Mitre vel portar
Drăgușin vel sluger
Dumitru vel armaș
Stroie vistiiar
Balica paharnic ot Breasta
Mihai clucer
Dumitrașco ot Spineani

Iacov clucer
Dumitrașco clucer Filipescu².

DANIC, Mitrop. Ț. Rom., CLII/9.

Orig. rom., hârtie (43,5 × 29,5), rupt la îndoituri, pătat, 5 sigilii inelare în tuș.

Rez., Giurescu C., *Stud. de ist. socială*, p. 136, nota 3.

¹ „Miho logofăt”.

² Semnături autografe.

529

1640 (7149) decembrie 14

† Adecă eu, Gherghe postelnicul și cu feciorul mieu, Stroe i [...]¹, den sat de Mârzănești, ot sudstvo Teleorman, scriemu și mărturisim cu acest al nostru zapis, ca să fie de mare credință la cistită mâna dumn<i>i lui, jupan Bunea vtorii vistiier, cum să se știe că am venit noi, de a noastră bunăvoie fără de nicio silă, de am vândut toată moșia de în sat den Dușăști, care moșâie am fostu cumpărat noi de la megiași de apă, den câmpu, den pădure. Însă să se știe pre nume ce de la cine am cumpărat și drept câți bani, cum scriu și zapisele vânzătorilor carele am cumpărat noi de la ei și le-am dat toate pre mâna dumniului.

Însă să se știe întâiu că am vândut dumn<i>i lui de moșâia ce se cheamă în sat în Dușăști de sus, de la Badea 4 ape den² câmpu, de apă, den pădure, drept bani gata 2 200. Și de la Stana, fata lu Bădilă, ape 1 pol ot câmpu, den pădure, de apă, de preste tot hotarul, drept bani gata 750. Și de la Dragna, fata <lu> Cârstie, ape 1 pol de preste tot hotarul den câmpu, den apă, den pădure, de preste tot hotarul, drept bani gata 750. Și de la Ion croitoriul ape 3 den² câmpu, den pădure, de apă, de preste tot hotarul, za bani gata 1 500. Și de la Dobre apă 1 de preste tot, cum scrie la alții, za bani gata 630, facu-să galbeni preste toți, ughi 29 costande 3. Acești³ galbeni toți ni i-au dat dumniului gata pre aceste moșâi, ca să fie dumn<i>i lui moșâie și coconilor dumn<i>i lui, în veacu neclătit.

Și am vândut dumn<i>i lui și o piatră de moară, drept bani gata 650. Și pre acest zapis al nostru să aibă dumniului a-și facerea și carte domnească.

Și mărturie: Ménea ot Putineiu i Ion postelnic ot Putineiu i Tatul ot tam, Pană croitor ot Târgoviște și Radul logofăt ot Boari, Mihaiu postelnic i Neagomir i Vlaicul pârcălab.

Și am scris eu, Peia logofăt și le-am dat eu banii.

Pis dichembrie 14 dni, leat 7149 <1640>.

Eu Stroe sin Gherghe postelnic ot Mârzănești.

Ion ot Putineiu postelnic.

DANIC, Mitrop. T. Rom., CXLIV/10.
Orig. rom., hârtie (30,8 × 21,2), 2 sigilii inelare în tuș.
Copie *ibid.*: ms. 129, f. 247.

¹ Loc alb în orig.

² **dent.**

³ **ачещте.**

530

1640 (7149) decembrie 16

† Adecă eu, Mariia, fata lui Vlad Cârlofii, nepoata Lupului, scris-am acesta zăpis al meu ca să fie dă mare credință la mâna jupân Neagul și a jupân Antone, pentru că le-am vândut din Gonțați din partea Lupului stânjeni dă ocină 17, însă a treia parte din partea Lupului, iar dumnealor însă au dat bani adeveriți pe acești stânjeni ce sunt mai sus-scriși, și au dat bani gata 200. Și am vândut dă a mea bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului, ca să le fie lor moșie dă strămoșie, dumnealor și coconilor dumnealor.

Și mărturii oameni buni, anume: Mircea al lui Martin ot Scăiani, Neagoe ot Negoiești, Dima și Vlad, bărbatul Marii.

Popa Ifrim am scris.

† Eu Mariia a mea pecéte.

DANIC, Ms. 718, f. 107v–108 (787v–788).
Copie rom.

531

1640 (7149) decembrie 18, Târgoviște

† Милостією Божію, Їw Матею воевода и господинъ въсои Земле њггровлахійское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, покойнаго Їw Басараба воевода. Дават господство ми сїю повеленіе господство ми свѣтѣи и божественѣи монастирѡ господства ми зовемоуѡ Кълдърѡшани, ут сѡдство Ѣлхов, идѣже ест храм Свѣтаго и славнаго, велико мѡченика Христова, Димитріе Мироточиваго ут Солѡнскаго града и честнѣишоуѡ утѣцѡ егѡмена Барлаам соуцїи наставниѡ свѣтѣи швитѣли сен и въсем иноком шбщежителым въ свѣтоуѡ монастир, такоже да мѡ ест свѣтѣи монастирѡ Кълдърѡшаниі въше реченна сїе челѣде за ациганы, именем: Радѡл, сынѡ Станѡлов циганѡ със

ациганкѡм си, Стана и със сынъ его, Стан и дъщеря его, Брїа и Некѡла циганѡл, сынъ Станѡлов, със ациганкам¹ си, Добра и сынъ его, Некѡла и циганка его, Мара и Стопан и със дъщеря его, по име Воика и Ганга циганѡл, сынъ Станѡлов със циганка его, Мѡша и сынъ его, Гарѡл и дъщеря его, Симїѡна и Гѡцѣ циганѡл, сынъ Станѡлов със циганка его, Стоана и сынови его, Ъвн и Станчюл и Нѣгѡл и дъщерехъ его, Нѣкша и Мѡша и Ника циганѡл, сынъ Костев със ациганкам си, Нѣга и сынъ его, Радѡл и Пѣтрѡл и със дъщерехъ его, Станка и Стана и Добра и Чюлин циганѡл, сынъ Данчюлов със ациганкам его, Боба и сынъ его, Неделко и циганка его, Прѣва и сынъ его, Данчюл и Радѡл и Ъпрѣ и Стоа и дъщерехъ его, Марїа и Влѣдае и Таика циганѡл със циганка его, Лѡпа и сынъ его, Антоїїе и циганка его, Драгомира и сынъ его, Стан и Стоика и <пак> Стоика циганѡл със децам си и врат его, Станчюл циганѡл със дъщеря его, Сламнѣ, сынови Хѣцѣганѡлов. Понеже сїе више реченне чилѣде за ацигани уни сѡт били ѡт цигнїїа господства ми ѡт дѣдї за прѣдѣдї, ешеже ѡт прежде врѣме, ѡт при днїе прочїем стари господари ѡт сѣ<з>данїе хорев, ѡт на дѣдї и ѡт прадѣдїни и ѡт родителїи господства ми.

Таже, когда ест бїѡ нынѣ въ приднїе господства ми, почто ма даровал ма ест Господъ Богъ и честитомѡ царю по господства ми съ господство и съ скриптрѡ дръжещеи Земли Влашкое настолни прадѣдом господства ми, а господство ми, съ Божїю раченїе, на зидахом свѣта монастыра господства ми ѡт Кълдърѡшани ѡт ѡснованїа и ѡт темелїе и въздвигохом господство ми въ име храм Сватаго, велико мѡченикы Димитрїе, помиловахом господство ми въ свѣта монастырѡ господства ми, Кълдърѡшанїи, със села и със вечини и със гаваонты и със виноградїе и със благи и със шкованїе подобна црѣквеи.

Таже, потом, помиловахом господства ми тере дадох и приложихом въ свѣта монастыр више реченна Кълдърѡшанїи и със сїе више реченне чилѣде за ацигани ѡт ацигнїїа господство ми, иже съм имал господство ми за дѣдїно, такоже да ест свѣтѣки, божественѣки монастыр Кълдърѡшанїи тези гаванни за дѣдїно и въ ѡкрѣпленїе и въ хѡаб въ вѣкы, а господства ми и родителїем господства ми да ест вечное въспоминанїе, а божественним иноком въ пищѡ и въ ѡстрав. И не ѡт кождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Ешеже и заклинанїе поставлюх господство ми: по ѡшѣствїе господства ми, комѡ върѡчит Господъ Богъ бити въ слѣд нас господаръ и владател Земли Влашкое или ѡт срѣдечнаго плода господство ми или ѡт сѣродник наши или по гресахъ наши или ѡт иннопламеник, да аще почтет и поновит и ѡутвърдит сїе книга господства ми, того Господъ Богъ да га почтет [и]² да съхранит въ господсва его и а въ вѡдещыхъ вацѣхъ дѡша его. А ащелиже не почтет и не

покрѣпит сію милованіе и помѣнѣ, анѣ ѡ поперет и разорет, того да вѣдет трѣклет и анаѳема и афоресан ѡт тиѣ свѣти [ѡтѣци]² еже сѣт въ Некеи и да имат частіе със Іѡда и със Аріа и съ иннѣми невѣрннн іѡуден³, иже възъпыше над кръв Господа Бога и Спаса нашего Іѣсуса Христа и рекът: "възъмьхъ, възми распені Его" и кръв Его над ныхъ и над чеда ихъ. Бст и вѣдет въ [в]²ѣки, амин.

Сеже оубо и сведетеліе поставлѣемъ господство ми: жѣпан Ѳеодосіе великнн бан Кралевскнн и жѣпан Хриза великнн дворник и жѣпан [...] ⁴ великнн лѡгофет и жѣпан Радѣл великнн вистіар и жѣпан Преда вел спатар и жѣпан Драгомирѣ вел ключар и жѣпан Сокѡл великнн столник и жѣпан Радѣл Миѡалча великнн комис и жѣпан Евчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник [...]⁴.

И написахъ азъ, Лепѣдат лѡгофет, въ настоли граду Трѣговице, мѣсеца декемврие иѣ дни и ѡт Адама до нынѣ, теченіе лѣтомъ 7376.

† Іѡ Матею воевода, милостію Божію господинь.

Іѡ Матею воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri a domniei mele numită Căldărușani, din județul Ilfov, unde este hramul Sfântul și slăvitul, marele mucenic al lui Hristos, Dimitrie Izvorătorul de Mir din cetatea Salonic și cinstitului părinte egumen Varlaam, care este nastavnicul sfântului lăcașului acestuia și tuturor călugărilor, care trăiesc de obște în sfânta mănăstire, ca să-i fie sfintei mănăstiri Căldărușani mai sus-zisă aceste sălașe de țigani, anume: Radul, fiul lui Stanul țiganul cu țiganca sa, Stana și cu fiul lor, Stan și cu fiica lor, Bria și Necula țiganul, fiul lui Stanul, cu țiganca sa, Dobra și fiul lor, Necula și țiganca lui, Mara și Stoian și cu fiica lui, anume Voica și Ganga țiganul, fiul lui Stanul, cu țiganca lui, Mușă și fiul lor, Sarul și fiica lor, Simiona și Guțea țiganul, fiul lui Stanul cu țiganca lui, Stoiana și cu fiii lor, Ion și Stanciul și Neagul și fiicele lor, Neacșa și Mușă și Nica țiganul, fiul lui Costea cu țiganca sa, Neaga și fiii lor, Radul și Pătru și cu fiicele lor, Stanca și Stana și Dobra și Ciulin țiganul, fiul lui Danciul cu țiganca lui, Boba și fiul lor, Nedelco și țiganca lui, Pârva și fiul lor, Danciul și Radul și Oprea și Stoia și fiicele lui, Maria și Vlădae și Taica țiganul cu țiganca lui, Lupa și fiul lor, Antonie și țiganca lui, Dragomira și fiul lor, Stan și Stoica și <iar> Stoica țiganul cu copiii săi și fratele lui, Stanciul țiganul cu fiica lui, Slamna, fiii lui Hățăganul. Pentru că aceste mai sus-zise sălașe de țigani au fost din țigănia domniei mele din moși-strămoși, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrâni de la așezarea țării, din moși și din strămoși și de la părinții domniei mele.

Apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, pentru că m-a dăruit Domnul Dumnezeu și cinstitul împărat pe domnia mea cu domnia și cu sceptrul stăpânirii Țării Românești pe scaunul strămoșilor domniei mele, iar domnia mea, cu vrerea

lui Dumnezeu, am zidit sfânta mănăstire a domniei mele de la Căldărușani de la început și din temelie și am înălțat-o domnia mea în numele hramului Sfântului, marelui mucenic Dimitrie <și> am miluit domnia mea sfânta mănăstire a domniei mele, Căldărușani, cu sate și cu vecini și cu țigani și cu vii și cu bălți și cu odoare cuvenite bisericii.

Astfel, după aceea, m-am milostivit domnia mea de am dat și am dăruit sfântei mănăstiri Căldărușani, mai sus-zisă și cu aceste sălașe de țigani mai sus-zise din țigănia domniei mele, pe care le-am avut domnia mea de dedină, ca să fie sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Căldărușani acești țigani de dedină și de întărire și de ohabă în veci, iar domniei mele și părinților domniei mele să fie veșnică pomenire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și întreținere. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va încredința Domnul Dumnezeu să fie în urma noastră domn și stăpânitor al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească [și]² să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări această miluire și pomană, ci o va călca și o va nimici, acela să fie de trei ori blestemat și anathema și afurisit de 318 sfinți [părinți]² care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți iudei³ necredincioși, care au strigat asupra sângelui Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și au zis: „ia-L, ia-L, răstignește-L” și sângele Lui asupra lor și asupra copiilor lor. Este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Theodosie mare ban al Craiovei și jupan Hrizea mare vornic și jupan [...] ⁴ mare logofăt și jupan Radul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Dragomir mare clucer și jupan Socol mare stolnic și jupan Radul Mihalcea mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic [...] ⁴.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun Târgoviște, luna decembrie 18 zile și de la Adam până acum, trecerea anilor 7149 <1640>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

BAR, Doc. ist., XXI/282.

Orig. slavon, perg. (37 × 47), sigiliu mijlociu timbrat.

Menț., Furtună, *Ucenicii starețului Paisie*, p. 25.

¹ ацингам.

² Loc rupt în orig.

³ Оудеи.

⁴ Loc alb în orig.

532

1640 (7149) decembrie 19

Adică eu, Sora, fata Tatului, scris-am acest al meu zapis, să fie dă credință la mâna jupânului Mihai Slăniceanul, cum să știe că i-am vândut ocina de o mie de bani partea mea dâ Scârnavi. Și am vândut de bunăvoia mea. Deci să fie lui moșie stătătoare, lui și feciorilor și nepoților și dă nimini bântuială să n-aibă.

Și mărturii: uncheaș Grozav cu gineri-său, Axentie ot Crângu și uncheaș Ganea ot Ploiești cu baba Milancea, muma Sorii și lu Vasile, fecior lu Dobrotan și Chivul, fecior Savului ot Ploiești.

Și am scris eu, popa Nistor, dichemvrie 19 dni, leat 7149 <1640>.

Eu Sora vânzătoare.

Eu uncheaș Ganea mărturie.

Eu uncheaș Grozav.

Eu Vasile.

Eu Savul.

DANIC, Ms. 454, f. 114.

Copie.

533

1640 (7149) decembrie 21

† Să se știe tocmealnicii Barbului iuzbașa ot Bădeani și ai lu Șarban, carii i-am luat dinnaintea jupânului Buzincă biv vel cliucer, anume: Dragomir vornicul și Nastasie, ca să caute și să adevereze acești boiari, cu sufletele lor: ținut-au Dragomir Crăpăcioasa din roate de moară din doao și jupâneasa Stanca iar din doao roate? Ci cum vor afla acești boiari. Și zioa din Bogoiavlenii într-o săptămână.

Pis dechemvrie 21 dni, vă leat 7149 <1640>.

Buzinca biv clucer.

DANIC, Ms. 173, f. 283.

Copie rom.

534

1640 (7149) decembrie 27

Adecă eu, Grăjdan spătariul, scris-am acest al meu zapis la mâna părinților din Coziia, cum să se știe că am avut gâlceavă pentru un zăton de la Bogdănești, că

и със всички чиститими правителіи господствѣ емѣ и дадохъ господствѣ емѣ село Милециломъ вѣ волѣри хотарници и почестенъ волѣр господствѣ емѣ, пан Вланидѣ вел армаш, како да потъпнает и да гледает и да хотарисает сїе вышше реченна учинѣ, како хокет наити уни съ нїхнимъ дѣши. Я техъ вѣ волѣри, кѣпно съ Вланидѣ армаш, ходил и гледает и добро истинствѣет како выст по правдѣ и хотарисали соут тако сѣт нашии съ нїхни дѣше, како сѣт вышше реченни учине селѣнимъ въ Милеци. И поставилъ хотаре и велѣги и техъ вѣ волѣри кѣпно съ Вланидѣ армаш и камени, покѣди ест были стари хотаре, а село Хѣлмѣжанїи и кнези имъ и Стан спатар да дрѣжит до старе хотаре, а през хотарове село Милецимъ метѣхъ да не имат, почто радї село Хѣлмѣжанїи и кнези имъ и Стан вел спатар всталъ въ закона и въ сѣжденїе въ предъ господствѣ емѣ.

Сѣвого радїи хотаре селовъ Долъ Милеци ещиже да се знает: въ Хѣлмѣраде до Цѣвѣи Кисел и до Крѣста Стрѣхаевъ изъ долъ хѣлме въ срадъ и до Рѣдѣ и по matka Рѣвѣ до Тезлѣю и по Тезлѣи долю до вѣста Копанина и таже по Копанина горъ, излезитъ въ Копанина преко полю, до распѣтъ две пѣт и правѣ Фѣрчитѣра Царовици и въ тѣмъ на вѣстокъ и вѣдарити ѣ Царова горъ до пѣт Мѣргашѣловъ и пѣт до Грѣвица гѣр до Сѣвѣршиа Грѣвицевъ и въ тѣмъ на западъ и по Пискѣлѣ Фрасинѣловъ до Тезлѣицъ Тезлѣецѣлѣ долъ до Велъ Тезлѣю. Таже въ тѣмъ, горъ до оустѣ Длѣга Рѣка и излезитъ по една рѣка и вѣдаритъ ѣ пѣт Приходѣеи, таже по пѣт до Рѣка Топилѣлоръ, въ тѣмъ изворѣлѣ до вѣста и горъ по старъ хотаръ до пѣт Трѣговство и по пѣт, до Бродъ Трѣговство и презъ водѣ и по пѣт до вѣста Скѣмпїевъ и по matka до вѣста Велъ Рѣка и досѣлъ вѣдаритъ ѣ распѣтъ ѣ Мали Кѣпалъ и по matka Кѣпаловъ до срадъ matka и вѣдаритъ ѣ лѣкѣлѣ въ Фацѣ и по Пискѣлѣ вѣлѣлѣ до Хѣлмѣрадеа Вѣдѣлѣцѣлѣ до Цѣвѣюлъ Киселъ.

И пакъ да ест волѣръ господства ми, Данчюлъ логофѣтъ, една половиноѣ за ѣже, кое учинѣ вывъ ест покѣпилъ Владѣлѣ въ на Владѣлѣ за вѣ кони и за вѣрѣ аспири сребрени по трѣтаго делъ въ ѣжа.

И пакъ да ест Данчюловъ логофѣтъ една половиноѣ въ една ѣжа, понеже въ ест былъ покѣпилъ Станъ, вѣдѣкъ Владѣловъ, сїе учинѣ за вѣрѣ аспири готови и дрѣси три нивѣ, за рѣпѣ аспири готови. И въ на Стоѣнъ две нивѣ, за пѣ аспири готови и въ Вѣдѣлѣ единъ нивъ, за вѣ аспири готови и въ на Ялѣа ѣ нивъ, за нѣ аспири готови сребрени. И вывшѣ платилъ Владѣлѣ вѣрѣлѣ Драгомировъ тѣре ест далъ фѣдѣ аспири готови. И пакъ выст платилъ Владѣлѣ по Гика, аще ест далъ тѣ аспири готови радїи една глоавѣ.

Понеже сїи селове и съсѣ вѣчинни вышше писъ были соутъ за дѣлѣнѣ Предѣвъ спатаръ, сынѣ Тѣдосїи велъ ванъ, вѣдѣкъ Предѣвъ ванѣлъ въ Чѣптѣроае, въ на родїтелїи его ещиже въ прежде вѣрамѣ, въ при дѣнїи прочїи старымъ господары въ дрѣвнихъ. И вѣс дрѣжалъ въ вѣлѣсѣ м[ирѣ]¹. Я потомъ, къда ест былъ при дѣнїи Левнъ вѣеводѣ, сынѣ Шефанъ вѣеводѣ, а Предѣа спатаръ, внъ ест продалъ сїи селове

със вѣс хотарове и съ вѣсих вечинїи слѣгѣ господства ми, Данчуол логофет, за ѡги тѣ вѣс новци готови и със [зап]¹ис ѡт рѣка его за проданїе. [И]² видѣху господство ми и книги стари и ветхи и раздрали над сїи селове више пис: книга Петръ воеводѣ, егда быст текѣщаго лѣтомъ рѣдѣ и книга Млїхнїи воеводѣ, сынѣ покойнаго, стараго Алѣксѣан¹дрѣ воеводѣ, теченїи лѣт рѣчѣ. И продадохъ ѡн за негов доброволи, без ни една силост, със оузнанїе всемъ волѣримъ ѡтъ ѡкрѣсть мастромъ и ѡтъ горъ и ѡтъ изъ долъ и ѡтъ предъ господства ми.

Сега радї дадохъ [и господство м]¹и слѣгѣ господства ми, Данчуолов логофет, тако да естъ Горъ село Милеціи и Долъ село Милеціи вѣс и със всѣхъ хотарове и съ вѣсихъ вечинїи, ѡчинѣ дѣдїнѣ и вѣ ѡхавъ, сыновомъ и видкомъ и прѣвнѣчетомъ. И не ѡтъ кожда[о неп]¹околѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже оубо и сведетелїи полагаху господство ми: панъ Феодосїе велъ банъ и Хриза велъ дворникъ и [...] ²велъ логофетъ и Радѣлъ велъ вистїаръ и Преда велъ спатаръ и Соколъ велъ столникъ и Драгомиръ [велъ к]¹лючаръ и Радѣлъ велъ комисъ [и В]¹счина сръбскагѡ велъ пѣхарникъ и Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, ѡдрище Настѣрелъ вторїи логофетъ.

[И]² начертахъ азѣ, Първѣлъ логофетъ, ѡ градѣ Търговиціи, декамвріе лѣ днїи а [ѡтъ Ядама да]¹же до нынѣ рѣрѣ, лѣта Господне рѣхлѣ.

Їѡ Матею ввевѣда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ Матею воеводѣ <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei și al părților de peste munți. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Danciul logofătul din Pârâiani, și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Mileștii de Sus și satul Mileștii de Jos, în județul Jiul de Jos, amândouă satele cu tot hotarul și cu toți vecinii, câți se vor afla și cu tot venitul de peste toate hotarele, din hotar până în hotar, pe vechile hotare și semne. Însă să se știe semnele hotarelor satului Mileștii de Sus, pe unde au hotărnicit bătrânii satului încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrâni, împreună cu Pârful banul cel bătrân, de au pus pietre pe semnele hotarelor: pe matca Mancoviței până la Scumpie și de aici pe râpă în sus până la Scăldătoarea Geamănei și de aici până la Furca Zlătariului la obârșie și de aici pe Piscul Zlătarului. Și să se știe hotarele: dinspre satul Mălăiești pe Lunca lui Mălăiac și peste Groapa Lupilor și pe Fața Lupului și de aici până la Pleașa Lupului în sus și pe drumul care se numește Săpatul până la Valea Teiului și de aici pe matca Tezluiului în jos până la gura Văii Lungi. Și hotarele să se știe: dinspre satul Mileștii de Jos pe drumul Prihodiștei.

Iar după aceea, sătenii din Mileștii de Sus, ei au avut pără înaintea răposatului Petru voievod cu satul Hălmăjani și cu toți cnezii Hălmăjanilor și cu Stan mare spătar. Și așa pără satul Hălmăjani și cnezii și Stan mare spătar cum au avut și ei

ocină până la apa Hămărăzii și nu a fost hotărnicită niciodată. Iar domnia lui, Petru voievod, a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a dat domnia lui satului Mileștilor 12 boieri hotarnici și pe cinstitul boier al domniei lui, pan Vlaicul mare armaș, ca să umble și să cerceteze și să hotărnicască această ocină mai sus-zisă, cum vor afla ei cu sufletele lor. Iar acei 12 boieri, împreună cu Vlaicul armaș, au umblat și au cercetat și bine au adevărit cum a fost pe dreptate și au hotărnicit cum au aflat ei cu sufletele lor, cum ocinele mai sus-zise sunt ale sătenilor din Milești. Și au pus hotare și semne și pietre și acei 12 boieri împreună cu Vlaicul armaș, pe unde fuseseră vechile hotare, iar satul Hălmăjanii și cnezii lor și Stan spătar să stăpânească pe vechile hotare, iar peste hotarele satului Mileștilor să nu aibă amestec, pentru că satul Hălmăjanii și cnezii lor și Stan mare spătar au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei lui.

Pentru aceea și hotarele satului Mileștii de Jos încă să se știe: de la Hămărade până la Ștubeiul Acru și până la Crucea Străhaiei din jos de culmea din mijloc și până la Ruia și apoi pe matca Ruiei până la Tezlui și pe Tezlui în jos până la Gura Săpată și apoi pe Săpată în sus, iese din Săpata peste câmp, până la răspântia a două drumuri și drept la Furcitură Țaroviței și de aici spre răsărit și dă în Țarova sus până la drumul Murgașului și drumul până la Gruia sus până în Obârșia Gruiei și de aici spre apus și pe Piscul Frasinului până la Tezluet și pe Tezluet în jos până la Tezluiul Mare. Apoi de aici, în sus până la gura Râului Lung și iese pe un râu și dă în drumul Prihodiștei, apoi pe drum până în râul Topilelor, de aici izvorul până la gură și în sus pe vechiul hotar până în drumul Târgului și pe drum, până în Vadul Târgului și peste apă și pe drum până în gura Scumpiei și pe matcă până la gura Râului Mare și dosul dă în răspântie, la Scăldătoarea Mică și pe matca Scăldătoarei până în mijlocul mătcii și dă în lacul de la Față și pe Piscul Uliului până în Hămăradea, iar Vădulețul până la Ștubeiul Acru.

Și iar să-i fie boierului domniei mele, Danciul logofătul, jumătate de funie, care ocină a cumpărat-o Vladul de la Vladul pentru doi cai și pentru 1 150 de aspri de argint pe a treia parte din funie.

Și iar să-i fie lui Danciul logofătul jumătate dintr-o funie, pentru că Stan, nepotul lui Vlad, cumpărase această ocină cu 1 120 aspri gata și alte trei ogoare, pentru 180 aspri gata. Și de la Stoian două ogoare, pentru 80 aspri gata și de la Bădăul un ogor, pentru 60 aspri gata și de la Alba, un ogor cu 55 aspri gata de argint. Și Vladul plătise birul lui Dragomir de a dat 504 aspri gata. Și iar a plătit Vladul pe Ghica, de a dat 300 aspri gata pentru o gloabă.

Pentru că aceste sate și cu vecinii mai sus-scriși au fost de dedină ai lui Preda spătar, fiul lui Tudosie mare ban, nepotul lui Preda banul din Cepturoaia, de la părinții lui încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrâni de demult. Și au tot stăpânit în bună [pace]¹. Iar apoi, când a fost în zilele lui Leon voievod, fiul lui Ștefan voievod, Preda spătarul, el a vândut aceste sate cu toate hotarele și cu toți vecinii slugii domniei mele, Danciul logofătul, pentru 300 ughi toți bani gata și cu [zapis]¹ de vânzare de la mâna lui. [Și]² am văzut domnia mea și cărțile bătrâne și vechi și rupte pentru aceste

sate mai sus-scrise: cartea lui Petru voievod, când a fost cursul anilor 7074 și cartea lui Mihnea voievod, fiul răposatului, bătrânului Alexandru voievod, trecerea anilor 7092. Și a vândut el de bunăvoia lui fără nici o silă cu știrea tuturor boierilor din jurul locului și din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat [și domnia]¹ mea slugii domniei mele, Danciul logofătul, ca să-i fie satul Mileștii de Sus și satul Mileștii de Jos tot și cu toate hotarele și cu toți vecinii, ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neschimbat, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Theodosie mare ban și Hrizea mare vornic și [...] ² mare logofăt și Radul mare vistier și Preda mare spătar și Socol mare stolnic și Dragomir [mare]¹ clucer și Radul mare comis [și V]¹ucina sârbul mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Udriște Năsturel al doilea logofăt.

[Și]² am scris eu, Pârvul logofătul, în cetatea Târgoviște, decembrie 30 zile și [de la Adam până]¹ acum 7149, anul Domnului 1640³.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

BAR, Doc. ist., LXXIV/191.

Orig. slavon, perg. (42 × 46,5), sigiliu mijlociu timbrat; cu o trad. din 1812.

Altă trad. la DANIC, M-rea Surpatele, II/35. Anul Domnului este greșit.

¹ Loc rupt în orig.

³ Loc șters în orig.

³ În orig., 4740 (1639).

MENTIUNI DE DOCUMENTE

- 536.** *1639 (7147) ianuarie 14.* Zapisul unchiașului Hrustea cu fiul său, Radu, <pentru Flocești>.
DANIC, Fond Alexandrescu Nicolae, I/39, f. 1 (nr. 7).
- 537.** *1639 (7147) ianuarie 28.* Zapis pentru vadul de moară de la Bucșani, pe apa Ialomiței <al m-rii Gruiu>.
BAR, Doc. ist., DCXXXVI/143 (nr. 27, 28).
Două menț. Alte menț., *ibid.* DCXXXVI/144 (nr. 30, 31).
Menț., Pleșia, Andreescu, *M-rea Gruiu*, p. 1136.
- 538.** *1639 (7147) februarie 5.* Zapis al lui Șteful postelnicel din Berilești pentru satul Mănești <al m-rii Gruiu>.
BAR, Doc. ist., DCXXXVI/143 (nr. 27, 28).
Alte menț., *ibid.*, DCXXXVI/144 (nr. 32); DCXXXVI/145 (nr. 33).
- 539.** *1639 (7147) februarie 24.* Carte domnească pentru moșia de la Băbeni <j. Rm. Sărat, azi j. Buzău>.
BAR, Doc. ist., CCCLXI/198 (nr. 5).
- 540.** <*1639 septembrie 1 – 1640 august 31*> 7148. Hrisov al lui Matei voievod pentru Polovragi.
DANIC, M-rea Polovragi, I/16 (nr. 19).
Menț., Ștefulescu, *Polovragi*, p. 136, nr. 19.
- 541.** <*1639 septembrie 1 – 1640 august 31*> 7148. Zapis de moșie al lui Ursu din Belciugata.
DANIC, M-rea Rm. Sărat, XXI/8 (nr. 8).
- 542.** <*1639 septembrie 1 – 1640 august 31*> 7148. Hrisov al lui Matei Basarab voievod pentru rumânii din Mlăceni.
BAR, Doc. ist., MDCLIX/101 (f. 9v, nr. 15).

- 543.** <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> 7148. Hrisov al lui Matei voievod pentru Polovragi.
DANIC, M-rea Polovragi, I/16 (nr. 19).
Menț., Ștefulescu, *Polovragi*, p. 136, nr. 19.
- 544.** 1639 (7148) septembrie 15. Zapis al Crăciunii, fata Oprii pentru moșia Dragosloveni.
DANIC, M-rea Rm. Sărat, XXI/8 (nr. 9).
- 545.** 1639 (7148) decembrie 2. Stan Drăghiciu din Muiereasca vinde Dieconeștilor din Bogdănești un loc în hotarul Malul pe Olt.
Tribunalul Județean Vâlcea, doc. 574/1834.
Menț., Tamaș, Vasile, *Monumente arhivistice*, p. 22, nr. 20.
- 546.** 1640 (7149) iulie 27. Hrisov al lui Matei Basarab voievod pentru Sărăcinești.
BAR, Doc. ist., MDCLIX/101 (f. 5v, nr. 51).
- 547.** <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> 7149. Hrisov al lui Matei Basarab voievod privind moșia Bucșani a mănăstirii Gruiu.
BAR, Doc. ist., DCXXXVI/143 (nr. 33, 38).
- 548.** 1640 (7149) decembrie 5. Matei Basarab voievod întărește lui Bălan și Stancul din Bâcleș, j. Mehedinți, stăpânirea peste Bâcleș.
DANIC, A.N., XLVIII/24.

DOCUMENTE FALSE ȘI ÎNDOIELNICE

A

<1640 ianuarie 20 – 1641 august 3>

... și domnu a toată Țara Rumunească, feciorului răposatului Ioan Basarab voivoda i [...] mele slugi a domniei mele Radului postelnicului și feciorilor lui câte Dumnezeu va dărui, însă den partea Vlaicului vatafu [...] tota și den seliște, vatafu nepotu parte și cu vadul de moară ce cade pe acele [...], din apa și de pretutindinea oricâte era ... iar și până-<n> hotară și locurile câte și [...] Grecilor și cu hotarul Priboienilor <cât se va> afla, a treia parte, pentru [...] batrini [...tu] Vlaicului vatafu de la unchiu-său această moșie ce se scrie ma<i> sus cu bună <voia domniei> mele. Iar când au fost acum, Lăudat vornic [...] frate-su, de s-a înfrățit drept [...] pă Radu postelnicu și s-a înfrățit unchiu-său, ca să ție aceea moșie și Radulu postelnicu [...] cel mare. Și au mărturisit că se-au frățit den sfenta biserică <a> Preasfintii Născătoare, ca să fie doi frați nedespărțiți. Și la frăția lui, pă fratele lui, Radu postelnicu, din [...] partea unchi-său Vlaicu a treia parte, frate-său Lăudat [...] cu un cal bun dat pă Radu postelnicu, de a lui bună<voie> de primprejurul locului, din sus și <din jos> și cu frații lui, feciorii lui Ivașcu al lui Lăudat, anume: din Tămășești, Șteful postelnicul, Stanciu Mihodenu, Radul Găleşescu i Nicolae comisu.

Întru aceea, am căutat domniia me și după legea lui Dumnezeu cu toți cestiții boieri ai domni<i> mele, că nu se cade să rămâie șters zapisul lui Lăudat de frăția [...] Și au rămas Lăudat și nepoți<i> lui, feciorii [lui Ivașco], toate sau desfăcute de domnie mele, ce să ție Radu postelnicu moșia cu bună pace și să-i fie ohabnică. Și iară să fie Radului postelnicului un copil de țigan, anume Albu, fecioru Vladului țigan, pentru că au fost cumpărat Radu postelnicu o țigancă, anume Stana, fata Sori<i> țigăncii, de la Lăudat. Apoi acea țigancă n-au fost șezut la Radu postelnicu. Pentru aceea, Lăudat, prin tocmeala cu Radu postelnicu, au dat <pe> Albu țiganu pentru Stana țiganca, pentru care am văzut domniia mea și zapisul lui Lăudat de tocmeala la mâna Radului postelnicului, ca să fie Albu țiganu stătător. Și așa s-au așezat ei, de a lor bunăvoie. Iară când au fost mai pe urmă, iară l-au dat încă el au fost mai avut alt sălaș de țigani fugiți în Țara Ungurească. Apoi așa s-au tocmit <și> l-au dat cu Radu postelnicu ca să se ia Radu postelnicu un copil de țigan, anume Dragomir. Și au umblat Radu postelnicu, cu a lui cheltuială până <au> aflat țigani și <i-a>u adus la casa lui Lăudat, cum le-<au> fost tocmeala lor. Și au fost

[...]. Mai pă urmă, iară l-au dat de țiġan cum s-a tocmit denaintea tuturor megiașilor, anume: popa Ion și alți<i>, ce au scornit pricinuire și au venit de față [...] l-au dat cu Radu postelnicu. Și așa pâra aicea, cum că nu s-au tocmit nici cu Radu postelnicul.

Pentru aceea, domniia mea am căutat și am judicat cu toți cestiții boieri domnie<i> mele și am văzut că umblă Lăudat cu vicleșug și cu minciune. Deci am dat domniia me<a> Radului postelnicu ca să stăpânescă pă Dragomir țiġanu cu bună pace. Și așa au rămas Lăudat de lege denainte domni<ii> mele. Și iar au cumpărat Radu postelnicu un copil de țiġan, anume Radu [...].

Și iară să fie Radului postelnicu un [...] de la Zmada, muma Ramzi<i> după vale [ma...] pogon de vie. Iară în Piscu Zatrii de la [...] au vândut acești mai sus-numiți vie ce s-au zis mai sus ei de a lor bună<voie> den sus și den jos și du primprejur [...ite] domniei mele, i-am dat sluge<i> domn<iei mele> moșie i țiġane, locure de vie ohabnice, după zisa domniia mele.

Iată marturi [...]: vel ban al Craiovi<i> i jupan Hrizea [vel] logofet i jupan Radu vel vistiar i jupan Dragomir vel comisu i jupan Radu Mihalcea vel comis i jupan Coda vel postelnic.

Și a scris de Călin logofăt în oraș [...] și de la Adam până [...] aceste scrisoare [...] Matei voievod cu mâna mea acest hrisof se-au scos din [...] cu adevărată scrisoare tocmai acestea [...] Raducanu Serdărescu, în Pitești.

DANIC, A.N., LXXV/2.

Traducere defectuoasă din limba slavonă, realizată în secolul al XIX-lea, îndoielnică, cu lipsuri, cuvinte și pasaje omise, fragmente intervertite, numeroase lecțiuni greșite. Datat după divan.

B

1640 (1748) aprilie 3

† Noi, 2 boieri, ce am fost rânduiți din luminata porunca mări<i> sale, Io Matei Băsărabă voievod, ca să căutăm hotarul Salbelor despre alte hotare, însă despre apus, despre hotarul Mênților, din apa Motrului pe Valea Rea, drept peste obârșia văi Stângăcélii, în slemea cea mare, slémea în jos până în hotarul Șușiei la morminții, drept peste Valea Stângăcéli<i>, unde să lovește cu hotaru Stănțeștilor în lacul peștilor, Valea Podului până-n apa Motrului, apa Motrului în sus până în hotaru Mênților.

Aprilie 3 dni, 7148 <1640>.

Barbul vel stolnic. Petru vel postelnic.

DANIC, M-rea Strehaia, IX/1.

Fals, hârtie (21 × 15), două sigilii inelare aplicate. Fals după scris și după boierii emitenți: un Barbul a fost mare stolnic în 1645–1647 și 1650–1652, dar un Petru mare postelnic nu a existat în

această perioadă. Copie: BAR, Doc. ist., MCDLXXXIX/49 și DANIC, Ms. 326, f. 37 v. și la BAR, Ms. 500, f. 82.

EDIȚII: Text, Chiriță, *Doc. brâncovene*, p. 76, nr. 7.

C <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> 7149

Un zapis de la Irimie Basarab den văleat 7149, scriind de ne nevoim ce de bunăvoie a me mărturisesc cu acest zapis al meu cum am vândut partea mea de ocină den satu, den Nistorești, însă ce se alege parte<a> mami<i> mele, anume Tudosa, nepoata lui Bilă. Și am vândut-o dumisale lui Gligorie postelnicul, câte un zlotu și cu fune ce se va alege, și în vatra satului, și cu tot venitul, ce se va alege, partea maicii mele. Și am luat bani 30 de zloți pe trei zile de pământuri. Deci de se vor alege acest sat de pământuri în parte maicii mele de bir, iar de nu voi hi, să aibă a ține iar unde are ocină în Șerbotești și în Busdugani. Să să împlă aceste mai sus scrise.

Și într-această tocmeală au fost popa Mateiu din Mircești și Moiseiu căpitan și Ionașco călăraș și alți oameni buni, megiași.

BAR, Doc. ist., MCCCXXXI/7, f. 14-15.

Fals după conținut, formular și după emitentul Irimie Basarab.

D 1640 (7149) septembrie <30>¹

Io Matei Radul Basarab voievod, cu mila lui Dumnezeu domn a toată Țara Rumânească, după oarecare evlavie, în zilele domni<i> mele, cea de Dumnezeu nouo hărăzită, m-am milostivit întru cucernicie, am lăsat toată moșia după-mprejurul Târgoviștii de sudstvo Dâmbovița [...] pã seama lăcuitorilor târgovișteni, ca celor ce vor lăcui pã dânsa a să hrăni fără de bântuială, adecă din neam în neam, toți lăcuitorii câți să vor înscăuna lăcuind pã acest pământ. Și însum domnia mea l-am împietrit cu numiții jupani de jur-împrejur cu semne nestrămutate adecă copaci, movili, dealuri, văi, fântâni, împietrindu-se fieștecare cu numirea lor. Și să nu fie acești lăcuitori supărați întru nimic, atât de oricâți frați domni vor fi pã urma domniei mele, cât și oricare oameni răzeși după-mprejurul aceștii moșii.

Și oricare va îndrăzni a supăra sau să le cotopească din pământ să fie căzut supt blestemul sfinților părinți. Și lăcuitorii târgovișteni să aibă a să scula cu carte dă blestem asupra acelora carii vor călca arătatele semne. Însă și chiar lăcuitorii să

aibă a stăpâni deopotrivă cât bogatu și săracul. Și spre a lor știință și pază de hotarăle moșii am pus semnele ce mai jos să arată, mergând însum domnia mea dă jur-împrejurul acestui hotar, împreună cu arătații jupâni. Adecă de la a miazăzi din plopii taberii drept pă drumul Tâmpei, la deal pă drumul cel vechi până la săritoarea lui Negru vodă, de acolo drept în plaiul domnesc și de acolo drept în plopul bătrân, și de acolo în pluta trăsniță, și de acolo în ulmul bătrân, unde pusem și piatră, și de acolo drept în pod, și de acolo în Bojoreanca, și de acolo în Călineasca, și de acolo în Panaghia, și de acolo în Bulgarul, și de acolo în coasta viilor, și de acolo în gura ocni, și de acolo în fântâna cu pești, și de acolo în Piatra Tătarului, și de acolo drept în heleșteul domnesc, și de acolo drept în rădăcina părului rătund, și de acolo iarăși în plopii taberii.

Și spre odihnă și pomenire mâncarăm la masa de piatră împreună cu jupan Manea postelnecu, jupan Stanciu vornecu, jupan Mihai logofăt, Dumitru spătaru, Cazan Sacov, Stan Negrov, Cârstea stolnecu, Galea păharnecu, Pahulea vistierul, Manea becerul, Radu stratonic, angratie Coman. Și spre a avea hotarăle nestrămutată moștenire și nebântuită supărare, le-am dat acest hrisov scris de logofătul Dan ot Gherghiță. Leat 7149 <1640>, septembrie 30.

DANIC, Vornicia din Lăuntru, dosar 2226/1839, f. 350, 351, 397, 422, 423, 427–430. Copie rom., însoțită de opt copii ale unui fals grosolan după conținut, formular, martori, fals dovedit și de autorități în 1838.

EDIȚII: Ciucă, *Un falsificator*, p. 460–461.

¹ Unele copii au septembrie 31, în altele ziua nu apare.

E

1640 (7149) <decembrie> 22

† Жупан Гиѡрма вел ван 8 Долнии Земле¹ scris-am carte noa<st>ră² lui Tatomir păharnecul ot Buzău ca să fie volnic de acum înnaente a ține 4 pogone de vie și cu 4 stânjini de ocină de în delul Moceștilor, care ocină au cumpărat pre bani gata ughi 50 de la Baico sin Baico pârcălabul ot Mocești, însă de preste tot hotarul și den partea Guziului de Mocești, pentru că au vândutu Baico acestă moșie de a lui bunăvoie și cu știre a tuturor oamenilor lui și a feciorilor lui, ca să fie lui Tatomir păharnecul de moșie lui și coconilor lui și nepoților lui carii Dumnezeu va da, nimea nicio trebă cu acestă moșie să n-aibă, pentru că se-u fostu apucat Dumitru și Stan, frate-său, feciorii Ștefului de Mircești, de Tatomir păharnecul, ca să-i întoarcă banii și zicându că easte el mai volnec. Iar Baico adus-au pre Dumitr<u >și pre Stan înaintea noastră, de au stătut de față. Deci Baico au adus mulți oameni buni și bătră<ni>, carii au fostu

moșneni de Mocești, de au mărturisit cum Dumitru și Stan n-au nicio treabă, că au fostu și ei niște cumpărători, ci nu pot încăpe să lepede banii.

Dereptu acéea, am judecat pre diriptate împreună cu boiari buni și bătrâni și am dat ca să-și ție Tatomir păharnicul moșiile cum le-u cumpărat, mai multu val să n-aibă de cătră Dumitru și di cătră frate-său Stan, ci să fii în pace și să fie volnic a ținea și 1 cetvârte³ de vie ci au cumpărat cu ocină de la Stan, feciorul Guziului dreptu ughi 4, pentru că au vândutu Stan de a lui bunăvoie acestii cetvârte³, deci să n-aibă de nimea <n>icio nevoie.

И исправник, сам рече. Пис мѣсеца [...] ² вѣ дѣни, вѣ лѣт ꙗꙋмаꙋ <1640>.

BAR, Doc. ist., CXX/29.

Orig. rom., hârtie (29 × 21,5), rupt la îndoituri, lipit, sigiliu inelar în ceară verde, căzut.

Copie *ibid.*: CXLVI/761; Ms. 1233, f. 390; îndoielnic după titulatura emitentului, care nu a existat în Țara Românească, după formularul, specific mai degrabă domniei; Ghiorma a ocupat dregătoria de mare ban după 1645; este posibil ca actul să fi fost redactat în 1640, iar porțiunile slavone să fi fost adăugate ulterior.

¹ „Jupan Ghiorma mare ban al Țării de Jos”.

² Loc rupt.

³ Scris peste cuvântul „pogon”.

DOCUMENTE CU DATA RECTIFICATĂ

1639 (7147) ianuarie 12, BAR, Ms. 500, f. 20v	<1638> ianuarie 12, după Ivașco Băleanu mare vornic mort la 18 ianuarie 1639
<1639> februarie 28, DRH, B, XXII, p. 825, redatat de la 1629	<1638> februarie 28, redatat după doc. nr. 1172, <i>Cat. Ț. Rom.</i> , IV, p. 521–522
<Cca> 1640, BAR, Doc. ist., LVIII/21, <i>Cat. Ț. Rom.</i> , V, p. 126, nr. 126	<Post 20 decembrie 1638>, datat în funcție de doc. nr. 1345, <i>Cat. Ț. Rom.</i> , IV, p. 586
<Ante 1 ianuarie 1640>, DANIC, M-rea Govora, XVII/1, <i>Cat. Ț. Rom.</i> , V, p. 25, nr. 1	<Post 8 septembrie 1637 – ante 1 ianuarie 1640>, după persoanele amintite în document
1640 (7148) iunie 30, DANIC, M-rea Câmpulung, I/13	<1637> iunie 30, după văleatul menționat în cuprinsul doc.
<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> 7149, SJAN Prahova, Ms. VII, f. 5v–8	<1641> <post aprilie 3 – ante iunie> după Vasile Paindur mare ban

ABREVIERI, INDICAȚII DE UTILIZARE A INDICELUI

A.N.	= Achiziții Noi	log.	= logofăt
B.A.R.	= Biblioteca Academiei Române	menț.	= mențiune
B.N.C.S.	= Biblioteca Națională. Colecțiile Speciale	m-re	= mănăstire
cpt.	= căpitan	mitrop.	= mitropolit
DANIC	= Direcția Arhivelor Naționale Istorice Centrale	neg.	= negustor
doc.	= document	ms./mss.	= manuscris/manuscrite
eg.	= egumen	nep.	= nepot
ep.	= episcop/episcopie	p.	= parte
f.	= fiu	pah.	= paharnic
fc.	= fiica	post.	= postelnic
fr.	= frate	spăt.	= spătar
ierom.	= ieromonah	sr.	= soră
iuz.	= iuzbașa	sț.	= soție/soț
j.	= județ	vist.	= vistier
		vv.	= voievod

(...) paranteza rotundă cuprinde variantele fonetice ale numelor;

<...> paranteza ascuțită cuprinde completările editorilor și identificările.

Imediat după toponime s-au dat indicațiile geografice menționate în text. Identificările au avut în vedere, în măsura posibilităților, județul istoric, actualizat potrivit actualei împărțiri administrative.

Trimiterile sunt făcute la numărul documentului.

INDICE DE NUME PROPRII

A

- Aciul**, <megiaș>, vinde lui Sima vist. un loc la heleșteul lui Coe în Păușești 322.
- Acru v. **Știubeiul** ~ .
- Adam** din Cărbunești 500.
- Afendi, iazgiu v. **Mehmet**.
- Afimia**, călugăriță, nep. lui Lăudat log., vinde la Criva de Jos 224.
- Aful Stan** din Dusești, martor pt. înfrățire 152.
- Agafița**, sr. cu Negrita, vinde loc de casă cu grădină la Nucet 226.
- Agapie** din Căzânești, ginere lui Lupul 153.
- Agop**, tatăl lui Leca, martor pt. Curtea 66.
- Aiotă**, călugăr din Păușești de la Otăsău 489.
- Alăman**, p. lui de ocină la Băbeni 353.
- Alba**, vinde ogor la Mileștii de Sus 535.
- Albași v. **Albași**.
- Albaș(u)** (Albași), sat <j. Vlașca, azi Ilfov> 70, 71, 76, 231.
- Albești**, sat <j. Buzău> 474, 502, 504; ~ <j. Muscel, azi j. Argeș> 28, 195, 196, 245, 264, 492, 498.
- Albul** (Albuț), aldămășar, martor pt. vânzare de ocină la Cucuruzi și Popești 325; ~ (Albuț) armaș de vistierie, martor pt. dealul Neagovanilor 23; ~ ceauș din Popești, martor pt. Poienari 425; ~ clucer, f. lui Mîtreă pitar (mare) și al Anghelinei, fr. cu Dumitrașco spăt., nep. lui Udriște post. din Plătărești 66, 362, 503; ~ clucer, fr. cu Ivașco vornic v. <**Golescu**>; ~ comis din Brezoi, tatăl lui Necula și Radu, boier jurător pt. moșia lui Hrizea vornic m. 156, 420; ~ delnița lui la Izvorani v. **Boriceanul**; ~ <din Argeș> v. **Maruș**, **Noroiu**; ~ <din Băbuiești>, fr. cu Mușat 78; ~ din Becéni, ia jurători pt. acest sat 396; ~ din Bănești, martor pt. vânzarea satului Groșăț 368; ~ din Boarii de Sus, tatăl lui Radu 123; ~ din Brânceni, martor la vânzarea moșiei de la Găvane 356; ~ din Căndești, văr cu Stan, nep. lui Dragomir, vinde roată de moară la Căndești 400, 423; ~ din Hărbor, fr. cu Ivan, p. lui de ocină în sat 409; ~ din Golești v. **Bughe**, **Păcală**; ~ din Lăngești, pierde o delniță cu un rumân pusă zălog 464; ~ din Leutești, aldămășar din Leutești 432; ~ din Rătești, se judecă cu megiașii din Jupânești 171; ~ din Valea lui Dobrotă, martor pt. închinare de m-re 124; ~ din Zvorsca, cumpără moșie de la Stan, f. lui Ulrieru 283; ~ f. lui ~ log. din Rătevoiești, fr. cu Vasile, vinde țigani 24; ~ f. lui Stănilă, martor pt. Vernești 507; ~ fr. cu Dragomir din Comiși, vinde ocină în sat 14; ~ log. din Lăngești, martor pt. Mihăiești și Ștefănești 168, 289, 290; ~ log. din Rătivoiești, f. lui Oprea log., tatăl lui ~ și Vasile, cumpără un țigan 336, vinde la Ștefănești 20, 24; ~ martor pt. Gonțați 354; ~ p. lui de ocină la Dudești 482; ~ pârălab din Podbelești, martor 113; ~ popă din Rast, martor pt. Popești 154; ~ popă din Săpata, martor pt. Sămara 435; ~ popă din Vața, serie doc. 416; ~ post., f. lui Chesar din Tătulești, vinde ocină la Bărbulești 340; ~ săpunar, martor 279; ~ rumâni: ai lui Bunea Grădișteanu, vist. (al doilea), f. lui Neacșu 231, din: Bălteni 473, Brătești, f. lui Oprea, fr. cu Dumitru, Neacșa și Voina 175, Brătești, șt. Stanei 175, Comiși, fr. cu Dragomir 231, Mușetești, f. lui Căpățână, fr. cu Stanciul 509, Nucșoara, f. lui Stroe 231, Paraipani, tatăl lui Caidac 175, Trușești, tatăl lui Tudor și Oancea 231, Vălsănești 175, Vlădești 112, Vlădești, fr. cu Colfu Radu 112; v. și **Boriceanul**, **Bughe**, <**Golescu**>, **Maruș**, **Noroiu**, **Păcală**;

- ~ **Ivan**, martor pt. danie la <Crușov> 252.
- Albuțe v. **Pleșile** ~.
- Albuț v. **Albu**.
- Albuți**, hotar, topic la Priboieni <j. Dâmbovița> 208.
- Alde(a)** din Băleni, șt. Stancăi, ginerele lui Andrei 422; ~ din Găleşești, vinde ocină în sat pt. plata deșugubinei domnești 175; ~ din Prisaca, martor pt. închinare de m-re 124; ~ martor pt. Cucuteni 76; ~ martor pt. Turburea 338; ~ ocina lui la Negrișteni, tatăl lui Andrei, Slavnei și Neacșei, nep. lui Iovan, cumnat cu Stoica, unchi lui Dragoie 41; ~ popă din Trestinic, martor pt. Drăghinești 238.
- Aldemir v. **Aldimir**.
- Aldenii de Sus**, sat <j. Sac, azi j. Buzău> 159.
- Aldești**, sat <j. Prahova> 347.
- Aldimir** (Aldemir), martor pt. Hărbor 409; ~ **Stan** din Mătăsești, tatăl lui Dumitrașco 166, 468.
- Alecxi v. **Alexe**.
- Alexandru** (Alixandru) din Osica, martor pt. Fălcoi 513;
~ **Cocoul** vv., <1623–1627>, f. lui Radu Mihnea vv., nep. lui Mihnea al III-lea vv., strănepot lui Alexandru <Mircea> vv., cartea lui „rea” pt. satul Bucu 419, cărțile lui 51, 80, 142, 171, 334, în vremea lui 57, 143, 230, 256, 293, 382, 493, 521, 525;
~ **Iliăș** vv., <1627–1629>, f. lui <Iliăș> vv., cărțile lui 163, 171, 379, în vremea lui 27, 138, 143, 163, 231, 319, 406, 468, 519;
~ **cel Bătrân** <Mircea> vv., <1574–1577> tatăl lui Mihnea al II-lea, bunicul lui Radu Mihnea vv., în vremea lui 9, 24, 130, 143, 150, 535;
~ **cel Rău**, <1592>, f. lui Bogdan <Lăpușneanu> vv. 146, 182.
- Alexe** (Alecxe, Alexie, Alexiie) din Ciumești, martor 139, 336; ~ din Mărăcineni, martor pt. Băltenii de la Pod 187; ~ din Românești, martor pt. dealul Bălăneștilor 253; ~ f. lui Opreș, vinde vad de moară și martor pt. Căndești 400, 423; ~ martor pt. Izvorani 232; ~ martor pt. vânzarea unui răzor de vie 363.
- Alexie v. **Alexe**.
- Alexiie v. **Alexe**.
- Alimănești**, sat <j. Olt> 216.
- Alixandru v. **Alexandru**.
- Alipie**, rumân din Foiști 231.
- Aluienii**, familie, neam din <Băiești> 309.
- Aluniș**, m-re (hram Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul), metoh al Ep. Buzău <j. Sac, azi j. Buzău> 61, 98, 498.
- Amanul v. **Hamzești**.
- Amlaș și Făgăraș**, herțeg al ~, în titulatura domnească 99, 231, 511, 524.
- Amza v. **Hamza**.
- Ana**, fc. lui Ciochină, șt. lui Ștefan, danie în dealul Neagovanilor la m-re Snagov 163; ~ jupâneasă, p. ei la Șerbănești 316; ~ rumâncă din Bunești, șt. lui Mătușu 451.
- Anania**, popă de la m-re Bistrița, martor pt. Arnota 409.
- Anastase** (Anastasie, Nastase, Năstasie) de la Ep. Buzăului, hotarnic 98; ~ din Băncești, jurător pt. Beceani 396, 461, 486; ~ log. din Vernești, martor pt. Poienari 425; ~ tocmelnic pt. Crăpăcioasa 533. Anastasie v. **Anastase**.
- Anca** (Ancuța), șt. lui Vasilie spăt., nora Despinei vistiereasa și a lui Mușat vist, cumnata Voichiței 475; ~ din Budișteni, sr. cu Cănda și Stana, mama Tudoriei și a lui Dobrișan, soacra Elinei, a lui Cănda și Voichița, în judecată pt. moșii ținute înfrățit 343, 440; ~ fc. popii Gheorghe din Corbi, 307; ~ fc. lui Lupul, vinde ocină la Gonțați 354; ~ fc. lui Stroe, sr. cu Jipa, Despina, nep. lui Dosea armaș, vinde la Crângeni 80; ~ șt. lui Mihăilă din Glod, mama lui Mardarie și Axentie, vinde vii la Bunești 234; ~ șt. lui Zlatea Oprea post. din Rogojel 167; ~ țigancă din Mogoșești a lui Negoită pah., șt. lui Danciu 101, 166; ~ țigancă, fc. Tudorei și a lui Slav 167; ~ țigancă, mama lui Vladul, șt. lui Radul Mezdrea 34.
- Ancul**, martor pt. Rucăr 207.
- Ancuța v. **Anca**.
- Andonie** din Samara, f. lui Oprea 342; ~ **Dragomir**, tatăl lui Stanciul 281.
- Andre v. **Andrei**.
- Andrei(u)** (Andre, Andriiaș), aldămașar pt. Mătești 229; ~ cluer v. sluger; ~ comis, martor pt. un rumân 43; ~ din Băleni, tatăl Stancăi, socrul lui Aldea, zălogește moșie în sat 421, 422; ~ din Mărgineni,

- ia boieri jurători pt. Ghimpați 412; ~ din Poiana, martor pt. vânzare la Cacoți și Stâlpnița 329; ~ f. lui Belcea, aldămășar pt. Golești 495; ~ f. lui Todie din Moșoia, înfrățit cu Stănia, Șerban și Radu, p. lui la Sămara 42; ~ iuz., martor pt. vânzare de grădină la București 1; ~ județ din Pitești, martor pt. Bărăști și Izvorani 102, 216, 475; ~ martor pt. Herăști v. **Conțea**; ~ martor pt. Neagoe din Măicănești 279; ~ martor pt. Turburea 338; ~ neg., martor pt. Petrești 54; ~ p. lui de ocină la Blădeasca 485; ~ rumâni din: Paraipani 175, Rădăcinești, tatăl lui Radu 256, Zăvoiu, f. lui Balea, fr. cu Ionașco și Mușat 231; ~ sluger (clucer) v. **Rudeanu**; ~ spăt., f. agăi Neagu din Strâmba, fr. cu Coman comis, Pătrașco spăt. și Mihai și al Stancăi, cumnat cu <Mihalcea-Cândescu> Negoită pah. 101, 470, 471; ~ unchiul lui Chițu din Runcu, mărturisește pt. o pradă 301; ~ vornic (al doilea) din Cătun, f. lui Costin, martor la vânzare de țigani 311; v. și **Conțea, Rudeanu**.
- Andreica** (Andreico, Andrica) din Argeș, soțul Tudorei, tatăl Istratiei, bunic lui Proca, are nep. pe Radu 179; ~ din Chițești, tatăl lui Dediul 57; ~ popă, p. lui de ocină la Grădiștea de Jos 231; ~ uncheaș din Ștefoaia, tatăl lui Bobe, martor pt. zălogire la OGREZEANI 292; ~ tatăl lui Manea 421.
- Andreico v. **Andreica**.
Andrica v. **Andreico**.
Andriiaș v. **Andrei**.
- Andronie**, ceauș din Buzău, martor pt. Albești 474; ~ vinde vie în Bunești 451; ~ vornic din <Cornățeni>, martor pt. Rădăcinești 256.
- Andruța**, cupeț din <Târgoviște>, martor pt. Cucuteni 75.
- Anești**, sat <j. Saac, azi dispărut> 521.
- Anghelina**, fc. popii Dobre, vinde moșie la Hlemna 410; ~ sț. lui Mitrea pitar (mare), mama lui Alb clucer și a lui Dumitrașco comis 503.
- Anghel(u)** (Anghelache), boier jurător pt. Bucu de Sus 418, 419; ~ din București, martor pt. Roșia 248; ~ din Budești, f. lui Paraschiva, fost rob 232, 233; ~ din Chicieni, martor pt. Rovina 192; ~ din Floci, martor pt. Tohani 452; ~ din Văcărești, vinde ocină în sat 24; ~ log. din Izbiceni, scrie doc. 428; ~ log., f. lui Ghinea cpt., scrie zăpis 469; ~ martor pt. Fântâna Catarăi 53; ~ rumâni din: Comani, 231, Rădăcinești 362; ~ vătaf din Mihăilești, martor pt. schimb de țigani 95.
- Anghelache v. **Anghel**.
Aniniș, sat <j. Gorj> 426.
- Aninoasa**, sat ~ <j. Dâmbovița> 168, 193, 290, 508.
- Anița**, fc. lui Aldea, sr. cu Neața și Slavna, înfrățită cu tatăl ei 41.
- Anthim v. **Antim**.
- Antim** (Anthim), eg. de la m-rea Sf. Gheorghe (Vechi), București, 138, 363.
- Anton(ie)** (Antonii, Antonie), aldămășar pt. Mătești 229; ~ din Bunești, f. lui Mihăilă, fr. cu Nicula și Mihail, martor pt. Bunești 181; ~ din Periați, martor pt. Surdești 453; ~ din Podgoria, f. lui Soroniță, bunic lui Dobre 485; ~ din Șchei, martor pt. Salcia 478; ~ f. lui Lefter din Odobeni, martor pt. Ciorăști 344; ~ portar din Târgoviște, casele lui în Târgoviște 231; ~ popă, cumpără moșie la Gonțați 354; ~ post. din Negoiești <viitor domn>, <fr. cu Neagul>, cumpără în Gonțați 530, martor, boier jurător 349, 354, 391–393; ~ țigan al lui Badea comis din Băleni 133; ~ țigan, f. lui Taica și al Lupei, sț. Dragomirei, tatăl lui Stan 531.
- Antonii v. **Antonie**.
Antonie v. **Antonie**.
- Apostol** (Apostul, Apustul), grec din Periați, martor pt. Surdești 453; ~ f. lui Neagoe din Uiești, martor pt. un loc de casă 401; ~ popă din Corbi, martor pt. vânzare de rumâni 155, poruncă domnească pt. el 339, 492; ~ popă din Corșori, scrie doc. 127; ~ portar din Târgoviște, casele lui în Târgoviște 231; ~ scaun, roșu, megiaș din Dobroteni 476; ~ vătaf de plăieși din Curiaș, martor, primește poruncă domnească 118, 391, 392, 434; ~ vinde ocină la Suhărăt 321.
- Apostolache** (Apostol), comis <din Măstănești>, sț. Voichiței, cumpără țigani și moșii în dealul Tohanilor, în Bărbulești 2, 340, 452.
- Apostul v. **Apostol**.

Apustul v. **Apostol**.
 Aranite v. **Hranite**.
 Arapul v. **Dobre al** ~.
Arca, <fr. de ocină> cu Udriște vornicul din Roșia, Ion și Lupul, p. lui de ocină la Crasna 167; v. și **Poiana** ~.
 Arcar din București v. **Cuciuc**.
Arcușcul Neagoe <din Crasna>, fr. cu Vasile, p. lui de ocină în sat 167.
 Arfenie v. **Arthenie**.
Argeș (Arghiș, Argiș), apă, hotar 183; ~ m-re, loc de emiter, loc de judecată <j. Muscel, azi j. Argeș> 10, 77, 106, 220, 332, 405, 406, 492, 511; ~ județ 33, 50, 73, 86, 91, 104, 105, 175, 219, 445; ~ oraș <azi Curtea de Argeș, j. Muscel, azi j. Argeș> 77, 175, 179, 220, 405, 420.
Arghia, nep. lui Barbul, p. lui de ocină la Jigori 86.
 Arghiș v. **Argeș**.
 Argiș v. **Argeș**.
 Ariana v. **Aviana**.
Armeanca, țigancă, sț. lui Frâncul 24; ~ mama Mușei, socara lui Măinea, vinde un loc la Târgoviște 398.
Armega din Stănulești, vinde țigani 159.
Ariniș, topic la Turburea <j. Argeș> 338.
Arion, rumân din Lătceni, f. lui Măciucă, fr. cu Florea, Stoican, Mirean și Magdalin 231.
 Arnăuta v. **Arnota**.
Arnota (Arnăuta), m-re (hram Sf. Mihail), ctitorie a lui Matei Basarab vv., întărită în vinăriciul din Costești, Bărbătești etc. <j. Vâlcea> 10, 95, 99, 407, 511, 524; ~ munte <j. Vâlcea> 99.
Arsenie, arhimandrit, eg. al m-rii Târnovo, mărturisește pt. satul Gănești 142, 379; ~ post. (al doilea) din Budeasa, fr. cu Pană iuz. din Pitești, martor pt. Aninoasa, Conțești, Izvorani 351, 475, 505, 508.
Arși, sat <j. Gorj> 500.

Arthenie (Arfenie), martor pt. Aninoasa 508.
Arvat din Ciocănești v. **Stan al lui** ~; ~ în pomelnicul lui Matei Basarab vv. 82; ~ rumân din Cacoveți, fr. cu Stănilă 433; v. și **Harvat**, **Stan al lui** ~.
Ascuțitul, p. lui de ocină <la Nucet> 226.
Aslan, vornic, tatăl lui Petrea clucer 346.
Athanasie, popă, ecleziarh <din Câmpulung>, martor pt. Brătiani 161, 162. Athos v. **Muntele Athos**.
Averchie, cupeț, vinde un loc de vie 451; ~ eg. de la m-rea Banul, martor pt. vânzare pt. Ep. Buzău 375; ~ eg. de la m-rea Ciolanu, vinde o țigancă la Ep. Buzău 375.
Aviana (Ariana), jupăneasă, sț. lui Grama pitar, mama Doichiței, soacra lui Ionașco, sr. cu Tanasie și Stoichița din Bărbătești 491.
Avrentie, p. lui de ocină la Priboieni 208.
 Avraam v. **Avram**.
Avram (Avraam), ceauș, martor pt. Știubeiele 202; ~ comis (al doilea) din Călinești, martor pt. vânzarea unui rumân 43, 477; ~ din Mărăcineni v. **Sava al lui** ~; ~ din Vernești, martor pt. Bălteni de la Pod 187, 507; ~ f. lui Paraschiva, vinde loc la Târgoviște 284; ~ f. lui Stănilă log., scrie doc 310; ~ martor pt. vânzare de răzor de vie <la București> 363; ~ martor pt. vânzare de roată de moară pe apa Buzăului 134; ~ neg. din Târgoviște, ginerele lui Stafie din Pitești și al Tudorei, întărit în Izvorani 139; ~ părcălab din București, i se întărește o țigancă 185, 450; ~ popă din Ocna Mare, martor pt. Arnota 407; ~ rumâni din: Cacoveți, fr. cu Bărboi 433, Ciovârnișani, f. lui Marin, fr. cu Stoica 121; ~ via lui la Bunești 451; v. și **Sava al lui** ~.
Axentie, ginerele unchiașului Grozav din Crângu 532.
Azară, rumân din Bălteni 473.

B

Baca, popă din Urzicuța, martor pt. Cioroiși 442.
 Bade v. **Badea**.
Badea (Bade, Badiul, Bădiea) **al lui Roșca** din Drăjănești, tatăl lui Neacșu și Mușat

439; ~ boier jurător pt. Ghimpați 412; ~ cojocar, boier jurător pt; zestre 477; ~ cpt. din Ruși, martor pt. Poienari 425; ~ delnița lui la Băjești 256; ~ <din Bălteni> v. **Sava al lui** ~; ~ din Budeni,

p. lui de ocină la Grădiștea de Jos 231; ~ din Cârjani, tatăl Mariei, vinde ocină la Osica 439; ~ din Dobrogoste, megiaș hotarnic 175; ~ din Gălășești, vinde ocină în sat pt. plata dușegubinei 175; ~ din Mătești, fr. cu Ianache, vinde ocină în sat 228, vinde moară în Gura Nișcovului 159; ~ din Poienărei, martor pt. vânzare de rumâni 155, 295; ~ din Priboieni, martor pt. Crețești 382; ~ din Stâlpeni, fr. cu Dobre, unchiul lui Ciurica 109; ~ <din Teșila> v. **Vlad <al lui>** ~; ~ dorobanț din București, martor 133; ~ f. lui Dușa din Dușești, fr. cu Dobre, se înfrățește cu Stroia din Mărzănești 84; ~ f. Marei Bălăceanca (cea bătrână), fr. cu Dragomir spăt. și Barbu post., vinde moșie la Izvorani 345; ~ f. lui Neculcea vătaf din Spăteni, nep. lui Neagoe log. din Căldărușani, vinde ocină la Căldărușani 468; ~ fr. cu Dragnea și Mircea, unchiul lui Dan 453; ~ fr. de moșie cu Șerbu Plăcintă, Romașco, Saru și Preda 229; ~ log. din Argeș, tatăl lui Radul, Preda și Stanciul, vinde ocină și rumâni la Brădești 175; ~ log. din Copăceni, martor pt. Băleni 422; ~ log. din Fălcoi, martor pt. ocină în sat 513; ~ log., viile lui la Grădiștea de Coastă 71; ~ nep. lui Costea grămaticul cel bătrân din București, primește prăvălie ca zestre 376; ~ p. lui de ocină <la Flocești> 231; ~ p. lui de ocină cumpărată de Miho post. 80; ~ pah., f. lui Tudoran pitar v. <**Vlădescu**>; ~ păcurar din Băleni, martor pt. un țigan 133; ~ post., f. lui Barbu post. din Bălaci, vinde ocină în Disărași 180; ~ post. din Băleni v. <**Băleanu**>; ~ rumâni din: Comani 231, Vălsănești 175, Vlădești 112, Vlădești, f. lui Țiguș 112, Zăvoiul, f. lui Moș 231; ~ tatăl Mariei, ginerele lui Erei dorobanț, vinde ocină la Osica 68; ~ vătaf din Băleni, ocina lui la Gemenele 133; ~ vinde ocină la Dușeștii de Sus 529; ~ vornic (al doilea) din Argeș, boier hotarnic 420, mărturisește pt. o vie 77, vinde rumâni și țigani 86; v. și <**Băleanu**>, **Sava al lui** ~, **Vlad <al lui>** ~, **Vlădescu**.

Badiul v. **Badea**.

Badul, aldămășar, martor la vânzare de ocină în Cucuruzi și Popești 325; ~ călăraș din

Gherghița, martor pt. Stăncești 85; ~ din Brânceni, martor pt. vânzare de moșie la Găvane 356; ~ din Grădiștea de Coastă v. **Surdul**; v. și **Surdul**.

Baicov, sat <j. Gorj> 135.

Baico, neg. din Gherghița, cumnat cu Iane, cumpără ocină la Dobroteni 476, la Trestiani 217, martor pt. Băbeni 525, pt. Cozlegi 392, boier hotarnic 391, 393; ~ nep. lui Tudoran, cumpără loc de casă în Câmpina 434.

Baila v. **Băilă**.

Balaur (Bălaur), rumâni din: Cacoveți 433, Comani 231, Păușești 514; ~ vinde lui Sima vist. loc în heleșteul din Păușești 322.

Balaurului, drumul ~, topic la Cârstienești <j. Muscel, azi j. Argeș> 465.

Balbosea, roșu din Berivoiești, cumpără delnițe în Cătun 276.

Balbucului Stoica din Curte, boier jurător pt. Vădeni 307.

Balbul din Stoinești, martor pt. Bănești 181.

Balcea, rumân din Bălteni, fr. cu Cârstea și Staico, tatăl lui Bănișorul 462.

Balco din Vernești, bunicul lui Gheorghe 507.

Baldovin, diacon, șt. Ilcăi, vinde vie în dealul Târgoviștei 175; ~ rumân din Cacoveți 433; ~ vinde ocină la Căzănești 153.

Balea din Găleșești, vinde ocină în sat pt. plata dușegubinei domnești 175; ~ din Șușești, martor pt. Stăncești 85; ~ log., martor 187, 375; ~ log. din Chiojd, scrie doc. 382; ~ log., scrie doc. 411, 507; ~ post. din Mărzănești, martor pt. vânzare la Căineni 303; ~ rumâni din: Zăvoiul, f. Ivului, fr. cu Stan, Măican și Țigan 231, Zăvoiul, tatăl lui Ionașco, Mușat și Andreiu 231; ~ spăt. din Dobrinești, tatăl lui Ivan 24; ~ spăt. din Stroești, p. lui de ocină la Răzvad 247; ~ spăt., vinde ocină la Cătun 198.

Balica din Maxin, tatăl lui Necoară 474; ~ pah. din Breasta, nep. lui Barbul Brădescul pah., martor 18, 528; ~ pah., martor pt. danie la Coșuna 249; ~ rumân din Brănești 473.

Baloe Stanciul din Brăgărești, vinde vie la Bălțați 391.

Balomir din București, jurător pt. biserica domnească 138; ~ <din Tigvești> v. **Goga**; v. și **Goga**.

<**Balomirescul**> **Preda**, vornic din Balomirești, vinde ocină la Flocești 231.
Balomirești, hotarul ~, topic la Gherghiești <j. Vlașca> 183.
Baloșin, sat <j. Teleorman> 14.
Balotă din Sărățeni, boier hotarnic pt. Bucu de Sus 418, 419; ~ post. din Mărzăneștii de Sus, martor 152.
Balotești, sat <j. Ilfov> 294.
Balși, sat <j. Romanatși, azi j. Olt> 68.
Baltă, sat <j. Mehedinți> 315.
Bancea <din Nucșoara>, tatăl lui Cârstea 231.
Banciul <din Nucșoara>, tatăl lui Neagoe 231; ~ rumân din Bucșănești, f. lui Cârștian, fr. cu Deatco 231.
Baniga, p. lui de ocină la Dudești 482.
Banul, m-re <j. Buzău> 375, 507.
Banu(l), p. lui de ocină <la Flocești> 231; ~ slănicul lui la Răzvad 247.
Barân Stanciul, martor la Smădciul 281.
Barbolești v. **Bărbulești**.
Barborici, tatăl lui Radu log. din Bucureștii de Vede 14.
Barbul, aldămășar din Săseni 65, 502; ~ ban (mare) v. **Craiovescu; Poenaru**; ~ bunicul lui Arghia 86; ~ clucer din Fratoștița v. **Fratoștițeanu**; ~ cpt. din Poiana, întărire domnească pt. grădină cu vie în București 1, 473; ~ cpt., volnic să-și strângă rumâni 178; ~ din Cârștinești, martor pt. vânzare de rumâni 45, 100, 155, 295; ~ din Curpeni v. **Groza**; ~ din Găurici, tatăl lui Radu 356; ~ din Rogojina, martor 167; ~ din Săseni, martor 381, 411, 502; ~ din Vădeni, f. lui Copaci și al Floarei, fr. cu Vișa, întărire domnească pt. ocină în Goești 307; ~ dogar din Dragosloveni, martor 386; ~ f. popii Gheorghe, fr. cu Anca, pără în divan pt. ocină la Vădeni 307; ~ f. lui Preda din Albești, fr. cu Costandin 492; ~ fr. cu Oprea v. <**Lăspănes**>; ~ iuz. din Bădeni v. **Bădeanul**; ~ martor, vânzare la Cioroiăși 333; ~ p. lui de ocină la Crângeni 80; ~ pah. din Ivancoți, boier hotarnic pt. Crasna 167; ~ pah., fr. cu Hamza post. 249; ~ pah., vinde case și vii la Izvorani 37; ~ pah. v. **Brădescul**; ~ popă din Cioroiăși, martor 312, 442; ~ popă, scrie document 232; ~ post. din Bălaci, tatăl lui Ba<dea> post. 180; ~ post., f. Marei Bălăceanca (cea

bătrână), fr. cu Dragomir spăt. și Badea, vinde moșii la Izvorani 345; ~ post. din Măneștii de Sus v. <**Bucșanul**>; ~ post. din Rogojina, boier hotarnic pt. Crasna 167; ~ post. din Ștefănești, martor pt. Izvorani 475; ~ schiler, martor la vânzare de moșie la Cârștianul Dragului 317; ~ spăt. v. **Bădeanul**; ~ tatăl lui Pătrașco 345; ~ unchiaș din Izbiceni, martor pt. Betejani 428; ~ văr cu Simion, vinde vie la Negoiești 383; ~ viile lui la Grădiștea de Coastă 71; ~ **Stoica**, p. lui de ocină la Cacaletși 159, 267, vinde țigancă 267; v. și **Bădeanul, Brădescul, <Bucșanul>, Craiovescu, Fratoștițeanu, Groza, <Lăspănes>, Poenaru**.
Basarab cel Bătrân, vv. <Basarab Laiotă, 1473–1477>, tatăl (greșit) lui ~ cel Tânăr 13; ~ **cel Tânăr**, vv. <Țepeluș, 1477–1482>, f. (greșit) lui ~ cel Bătrân, acte din vremea lui 13; v. și **Matei** ~, **Neagoe** ~.
Basea, funia lui ~, topic la Mușceleni 113.
Băbeni, sat <j. Dâmbovița> 5, 25, 133, 353; ~ sat <j. Prahova> 318, 525, 526, 539.
Băbuiiești, sat <j. Muscel, azi j. Vâlcea> 35, 78.
Băbicul, rumân din Rucăr 207.
Bădăul, vinde un ogor 535.
Bădeani v. **Bădeni**.
Bădeanul Barbul, iuz. din Bădeni, tatăl lui ~ spăt., văr cu Badea post. din Băleni 533, boier hotarnic pt. Jivești 404; ~ **Barbu**, f. lui ~ iuz. 533.
Bădeni (Bădeani), sat <j. Dâmbovița> 287; ~ sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 16; ~ sat <j. Saac, azi j. Buzău> 72, 110, 293, 344, 404, 474, 533.
Bădenie din Cosoba, martor pt. ocină în sat 156.
Bădese vinde ocină la Păușești 489.
Bădia v. **Sava al lui** ~.
Bădian Neagoe, pârălăb, rumân din Grădiștea de Jos 231.
Bădica, f. lui Piscoci <din Miclăușani> 133; ~ popă din Cucuteni, martor pt. ocină în sat 432; ~ rumân din Vlădești 112; ~ **Radu** din Săcuiani, megiaș jurător pt. Cojești și ocina vătășească 174, 387.
Bădicea, rumân din Comani 231.
Bădiceni, sat <j. Argeș> 119.
Bădici din Pârșani, martor pt. vânzare de țigani 450.
Bădiea v. **Badea**.

Bădilă <din Nușoara>, tatăl lui Stanciul 231; ~ din Pârșani, martor 185; ~ tatăl lui Neaniul din Căineni 303; ~ tatăl lui Radu din Cărciumari, martor pt. Albești 498; ~ tatăl Stanei din Dușăștii de Sus 529.

Bădinea din Jideni, tatăl lui Mihalcea 353.

Bădulești, sat <j. Dâmbovița> 298, 341.

Băiași, sat <j. Argeș> 445.

Băiești, familie 309.

Băiești, sat, j. Buzău 381.

Băilă (Baila), f. lui Nicola din Popești, nep. lui Ștefleă, fr. cu Căzan, vinde ocină 325.

Băilești, sat <j. Dolj> 154, 442.

Băjan, rumân din Vâlșănești 175.

Băjana, șt. lui Mușat din Dudești, vinde ocină în Dușăștii 250.

Băjești, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 255.

Bălaci, f. lui Mateiu din Paia, se judecă pt. țigani 21; ~ fr. cu Miloș log. și cu Dragotă, face schimb de țigani cu m-rea Tismana 201.

Bălaci, sat <j. Dolj> 180.

Bălan, cpt. din Izbiceni, martor pt. Betejani 428; ~ cpt., tatăl lui Zarosche cpt., ocina lui în Săcșori 370, 373; ~ din Drugănești, martor pt. Cosoba 156; ~ din Găojani, boier hotarnic pt. Curești 176; ~ martor pt. Albești 504; ~ p. lui de moșie la Băcleș 548; ~ rumân din Bunești 451.

Bălana (Bălanul), sat <j. Ilfov> 259.

Bălanul v. **Bălana**.

Bălaș Vlad, martor pt. Coprit 38.

Bălaur v. **Balaur**

Bălăceanca Mara, călugărița „cea bătrână”, mărturisește pt. moșie la Izvorani 345.

Bălăloiul din Șchiopeni, tatăl lui Radul 353.

Bălănescu Stan, grămătic, martor pt. Fata 416; ~ **Șerban**, martor pt. Fata 416.

Bălănesi, via lui la Băjăști 256.

Bălănești, sat (deal, topic) <j. Gorj> 253.

Bălăroiul Dumitru din Măxineni, martor pt. Bălișoara 482.

Bălăurescu Stanciul, fr. cu Căzan și Dumitru 242.

Bălbos, martor pt. Coprit 38.

Bălboșea din Băleni, martor pt. Gemenele 133.

Bălcești, sat <j. Gorj> 201; ~ sat <j. Vâlcea> 316.

Băleanu Badea, post. din Băleni, fr. cu Udrea ban și cu Grăjdana spătăreasa, unchiul lui ~ Gheorghe post. și ~ Pătru pah., rumâni lui din Băleni 197; ~ **Dumitru**, clucer, tatăl lui Mihăilă armaș, fr. cu

~ Radu post. și ~ Ivașco vornic (mare), bunicul Mariei, ocina lui în dealul Bădenilor 293; ~ **Gheorghe**, post., f. lui ~ Ivașco vornic (mare), fr. cu ~ Pătru pah., nep. lui ~ Badea post., Udrea și al Grăjdanei spătăreasa, din neamul lui Udrea banul 520, ctitorul m-rii Panaghia 177, cumpără ocină în Ojogeni 306, întărire domnească pt. rumâni la Băleni 197, se judecă cu rumâni din Jupânești 171, mărturisește că m-rea Nucet a fost închinată cu acordul ctitorilor 361, martor pt. Pitești 505, Rădăcinești 362; ~ **Grăjdana**, spătăreasă din Leurdeni, șt. lui Leca spăt., <fc. lui Radu ~ clucer>, sr. lui Badea post. și Udrea banul, mătușa lui Gherghe clucer și Pătru sluger 177, 198, 492, cumpără ocină în Ciurnic 259, vinde ocină în Cătun 276; ~ **Ivașco**, vornic (mare, fost), post. (al doilea), tatăl lui ~ Gheorghe post., Pătru pah. și al Mariei, fr. cu Dumitru ~ clucer și Radu ~ post., văr cu Grăjdana și cu Leca spăt., socrul lui Vasile spăt., unchiul lui Mihăilă armaș, bunic Ioanei, Neacșei și Vilaiei 171, 197, 198, 276, 308, 335, 462, 520, boier adevăritor pt. Ciorani 91, pâra în divan pt. vie în dealul Bădenilor 293, martor în divan 48, martor în zăpășul făcut de jupâneasa Safta la moartea ei 51, ocina lui la Ciocănești 93; ~ **Mihăilă**, armaș din Băleni, tatăl Mariei, f. lui Dumitru clucer, socrul lui Sava log., nep. lui Radu post. și Ivașco vornic (mare, fost), înzestreață pe fc. sa 293; ~ **Pătru**, clucer (al doilea) și pah. din Băleni, f. lui ~ Ivașco vornic (mare, fost), fr. cu ~ Gheorghe post. 362, ctitorul m-rii Panaghia 177, cumpără ocină la Ojogeni 306, cumpără rumâni 446, întărire domnească pt. moșie în satul Cătun, dăruită lui de domn la nuntă 198, 276, întărire domnească pt. rumâni în Băleni 197, 282, se judecă cu moșnenii din Jupânești 171, mărturisește că m-rea Nucet a fost închinată cu acordul ctitorilor 361, martor pt. Marotîn 357, Stâlpeni 132, zălogește satul Hărești 352, vinde țigani 380; ~ **Radu**, post. din Băleni, fr. cu ~ Dumitru clucer și ~ Ivașco vornic (mare, fost), unchiul lui Mihăilă armașul 25, 293; ~ **Udrea**, ban (mare), <șt. Mușei>, fr. cu

- Badea post. și Grăjdana spătăreasa, <cumnat cu Leca spăt.>, ctitor al m-rii Panaghia, unde a fost înmormântat 5, 177, 519, moșia lui la Băleni 259.
- Băleani v. **Băleni**.
- Băleni** (Băleani), sat, j. Dâmbovița 197, 276, 293, 306, 421, 422, 462.
- Bălescu**, hotar, topic la Mătești <j. Saac, azi j. Buzău> 228.
- Bălești**, sat, j. Ilfov 175.
- Bălișoara**, sat <j. Buzău> 159.
- Bălotești** (Bălutești), sat <j. Dâmbovița> 112, 171, 294, 368.
- Băltățeanca Maria**, jupâneasa din Bălțați, vinde vie în sat 391.
- Bălteni** (~ de la Pod), sat <j. Saac, azi j. Buzău> 167, 187, 193; ~ sat <j. Mehedinți> 126, 178, 473.
- Bălțați** (~ de Jos), sat <j. Prahova> 92, 391, 392.
- Bălutești v. **Bălotești**.
- Băncești**, sat, j. Buzău 396, 461, 486.
- Băncilă**, se răscumpără din rumânie 351.
- Bănești**, sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 26, 343; ~ sat <j. Dâmbovița> 368, 508; ~ sat <j. Olt> 440; ~ sat <j. Argeș> 492.
- Bănică Șarban**, tatăl lui Șarban, vinde ocină la Flocești 497.
- Bănișor(ul)**, rumân din Pietroșani, tatăl lui Cârstea, Stoica și Balcea 308, 462.
- Bănuță**, rumân din Vlădești 112.
- Bărăști v. **Berești**.
- Bărbăteiu**, rumâni din: Tătărani, f. lui Voico, fr. cu Radul, Neașul și Grozea 490, Tătărani, tatăl lui Stoian și Radul, fr. cu Neagoe 490.
- Bărbătești**, sat <j. Dâmbovița> 8, 23, 51, 60, 113, 145, 231, 296, 438, 491; ~ sat <j. Vâlcea>, vinăriciul din sat întărit m-rii Arnota 99, 256.
- Bărboi**, rumân din Cacoveți, fr. cu Avram 433; ~ **Stan** din Măstănești, tatăl lui Radu, martor 79.
- Bărboși(lor)**, sat, j. Teleorman 528; ~ hotarul ~, topic la Lupia <j. Ilfov> 468.
- Bărbuia** din Bălcești, martor pt. vânzare la Șerbănești 316.
- Bărbulească**, fam. din satul Măstănești 347.
- Bărbulești** (Barbolești), sat <j. Vlașca, azi j. Giurgiu> 30, 39, 250; ~ sat <j. Ialomița> 166, 186, 340; ~ sat <j. Rm. Sărat, azi dispărut> 482.
- Bărbunea <din Smedești> v. **Nicola al lui** ~.
- Bărcan** din Bucșani, martor pt. ocină la Mihăești 296; ~ din Vrănești, martor pt. Pitești 505.
- Băresești v. **Băresești**.
- Băsăști** (Bășăști), sat <j. Mehedinți> 202.
- Băsd <din Rovină> v. **Oprea al lui** ~.
- Bășăști v. **Băsăști**.
- Bășceani**, sat <j. Saac, azi dispărut> 404.
- Bășica Cotii**, topic la Gabrov <j. Teleorman> 231.
- Bășicuța**, topic la Crețești <j. Ilfov> 420.
- Bășinuți**, rumân din Bălteni 473.
- Bătești** (Bătiești), sat <j. Muscel și Pădureț, azi j. Argeș> 27, 112, 262; ~ sat <j. Prahova> 318, 321.
- Bătiești v. **Bătești**.
- Bătrâni**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 135.
- Băclea**, rumân din Bălteni 473.
- Băcleș**, sat, j. Mehedinți 548.
- Băldana**, sat <j. Dâmbovița> 248.
- Băra** din Periați, f. lui Manea, martor pt. Surdești 453; ~ din Urlați, martor 226.
- Băra**, țigancă, fc. Neagăi 189.
- Băra**, sat <j. Dâmbovița> 421.
- Bără** din Bărbulești, martor pt. Bălișoara 482; ~ din Ostra 157.
- Bârca** (Bărcă), sat <j. Dâmbovița> 417; ~ sat <j. Olt> 136.
- Bărcă v. **Bârca**.
- Bărcă** din Detcoi, boier tocmelnic pt. ocină la Ionești 298, 341; ~ f. lui Drăguliu, p. lui de ocină cumpărată de Miho post. 80; ~ popă din București, martor pt. biserica domnească 138; ~ post. din Stănimir, martor 60.
- Bărcociu**, via lui la Grădiștea 74; ~ **Stan**, via lui ~ 231.
- Bărdă Radu**, martor pt. vânzare la Gonțați 349.
- Bărnă**, martor pt. Valea Poinăreilor 221 bis.
- Bărsan**, rumân <din Stupineni>, fr. cu Dobroslav 282, 446.
- Bărsescu Ioan**, călugăr, are nep. pe Vladul post. și Isac, fr. cu Preda ~ clucer din Băresești, p. lui de ocină la Bunești și Ștefănești 242–244, 389; ~ **Preda**, clucer din Băresești, fr. cu Ioan ~ călugăr, tatăl lui Vladul post. și Isac 242.
- Băresești** (Băresești), sat <j. Argeș> 30; ~ sat <j. Gorj> 201; ~ sat <j. Mehedinți> 36; ~ (**de pe Vodnău**), sat, j. Prahova 189; ~ sat <j. Vâlcea> 136, 234, 242–244, 272, 309, 389.

- Bârsești**, familie, p. lor de ocină la Ștefănești 242, 309.
- Bârtea Oprea**, p. lui de ocină la Priboiani 208.
- Bârzac Neagoe** din Vernești, martor 461.
- Bârzeiu** din Drăgoiești, martor pt. Crasna 500. Bârzescul v. **Valea** ~.
- Bârzești**, sat <j. Dâmbovița> 25, 112; ~ sat <j. Ilfov> 305, 372, 514; ~ sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 351.
- Bâsca** (~ **de Jos**, Dolbâsca), sat <j. Saac, azi j. Buzău> 135; vezi și **Chiojdul de** ~.
- <**Bâșcoveanu**> **Stan**, vornic (al doilea) din Bacicov, boier jurător 135, 146.
- Beceni**, sat <j. Buzău> 396.
- Bechir**, iazgiu, martor pt. Stâlpenii de Jos 132. Bede v. **Beldi**.
- Beghiz Necula**, p. lui de ocină la Priboieni 208.
- Begul Martin**, grămatic <din Titești>, sf. Mariei Păstioaie, locul lui la Pietrele Despicate 107, 445; ~ **Stanciul** din Titești, s-a răscumpărat din rumânie 219.
- Belcea** <din Golești>, tatăl lui Andrei 495; ~ <din Golești>, tatăl lui Stanciu 495.
- Belciu**, popă din Negovani, vinde vie în sat 441. Belciugata v. **Belciugate**.
- Belciugate** (Belciugata, Belciugatul), sat <j. Ilfov> 4, 230, 420; ~ sat <j. Dâmbovița> 174; ~ sat <j. Rm. Sărat, azi j. Vrancea> 541. Belciugatul v. **Belciugate**.
- Belde v. **Beldi**.
- Beldea v. **Beldi**.
- Beldi** (Bede, Belde, Beldea) <**Kelemen**>, nobil secui, se păraște cu vornicul Tudor <Rătescu> 135.
- Beleți** (Beliți), sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 265, 299, 452. Beliți v. **Beleți**.
- Bene(a)** din Măcrești, martor pt. Bălișoara 482, Dudești 250.
- Benevric**, tatăl lui Vasile <din Smedești> 461. Benghiul v. **Mărăcineanul**.
- Berbecea**, bătrân din Gudurești 353.
- Berce(a)**, aldămășar din Săseni 65; v. și **Stănilă al lui** ~.
- Berceni**, sat <j. Ilfov, azi în Mun. București> 492; ~ sat <j. Prahova> 526.
- Berciugovul**, sat <j. Ilfov> 420, 519.
- Berești** (Bărăști), sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 216; ~ sat <j. Olt> 513.
- Berilești**, sat <j. Ilfov> 12, 385, 403, 420, 538; ~ sat <j. Vlașca, azi j. Ialomița> 135, 358.
- Berindești**, sat, j. Argeș 175.
- Berivoe** din Cioceni, fr. cu Lațca 521; ~ rumân din Brănești 473.
- Berivoie**, vie și siliște la Băjești 256.
- Berivoiești**, sat, j. Muscel <azi j. Argeș> 155, 444.
- Berteni**, sat, j. Mehedinți 178.
- Bertești**, baltă <j. Rm. Sărat, azi j. Buzău> 59.
- Beșteleae**, f. lui cumpără ocină în Aniniș 426.
- Betejani**, sat <j. Romanai, azi j. Olt> 436; ~ sat <j. Vâlcea> 95. Bețeu din Osica v. **Stan al lui** ~.
- Biba**, rumân din Cacoveți 433.
- Bibești**, sat <j. Gorj> 167, 193.
- Bibeștii**, locuitori din satul Bibești, plătesc dăjdiile în locul lui Sin 193.
- Bicul Oprea**, rumân din Bunești 451.
- Bidiviul Radul**, p. lui de ocină la Păușești 514.
- Bilan Stan**, rumân din Zmulta, tatăl lui Stan, Vladul, Ion și Coman 491.
- <**Binga**> **Micul** din Cătun, vinde vie în sat 479.
- Birci**, sat <j. Olt> 136, 231.
- Birt**, rumân din Aninoasa, tatăl lui Stoian 508. Birti, cpt. v. **Franți**.
- Bistreni**, sat, j. Teleorman 528.
- Bistrița**, baltă <j. Ialomița> 13; ~ m-re, j. Vâlcea 10, 95, 364, 407, 449, 511, 524; ~ sat, j. Mehedinți 223, 237; ~ sat <j. Vâlcea> 224, 235.
- Blagodescul Hranite**, post. din Blagodești, martor pt. Tohani 452.
- Blagodești**, sat <j. Ialomița> 452.
- Blădesc** (Blădiscu), hotar la Podgoria <j. Saac, azi dispărut> 485. Blădiscu v. **Blădesc**.
- Blăjoi** (-de Sus), sat <j. Saac, azi j. Buzău> 61.
- Blăniști**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 485.
- Blehani**, sat <j. Rm. Sărat, azi j. Galați> 176.
- Blendea**, f. lui Costandin din Brastoveț 353.
- Blendii**, crângul ~, topic la Brastoveț <j. Romanai, azi j. Olt>, 353.
- Blojân din Bălteni v. **Lupul al lui** ~.
- Boari** (-i de Sus), sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 119, 123, 529.
- Boba**, mama lui Dobrae 261; ~ țigancă, sf. lui Ciulin, nora lui Danciul, mama lui Nedelco, soacra Pârvei, bunica lui Danciul 531.
- Boban Stoica** din Urlați, martor 226.
- Bobănești**, sat <j. Ilfov> 420.
- Bobălcă** (Bobelcă) din Bordești, vinde moșie în Râmna 386.

- Bobe** din Văcărești, martor pt. via lui Micu 89; ~ f. lui Andreica din Ștefoaia, martor pt. Ogrezeni 292; ~ rumân din Romanați, f. lui Ion, fr. cu Boica, Neagu, Mircea, Stan, Dumitru, Dobrin și Călin 231.
- Bobeică Radul**, rumân din Zmulta, fr. cu Pătru 491.
- Bobelcă v. **Bobâlcă**.
- Bobești** (Bobiști), sat <j. Ilfov> 259, 378, 382, 387.
- Bobiști v. **Bobești**.
- Bobocea**, rumân din Vlădești, f. lui Vișa 112.
- Bobonatul Manea**, martor pt. Mușceleni 164.
- Bobonil(a)** din Șchei, martor pt. Salcia 478.
- Bobotin**, hotar la Dobroței <j. Dâmbovița> 527.
- Bobul**, sat <j. Prahova> 30.
- Bobului**, dealul ~, vie în 189.
- Bodea** din Samara, vinde moșie în sat 435; ~ grădina lui 465; ~ rumân din Comani 231.
- Bogătești**, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 16.
- Bogdan**, călărașul, vinde ocină la Jigorani 86; ~ din Aldești, moșia lui de la Măstănești 347; ~ din Cozleci, martor pt. Lerești 106; ~ din Dudești, văr cu Borcea 250; ~ din Săhăteni, tatăl jupănesei Neaga și al lui Pătrașco, bunicul lui Gheorghe 51; ~ din Slăvitești, martor pt. schimb de țigani 95; ~ martor pt. Băleni 421; ~ rumân din: Bunești 451, Lipia 427; ~ vv. <Lăpușneanu, 1568–1572> al Moldovei, tatăl (?) lui Alexandru vv. 146.
- Bogdana**, țigancă 24.
- Bogdănești**, sat <j. Vâlcea> 545, zăton de pește la ~ 534.
- Bogoslav(u)**, eg. al m-rii Panaghia, face schimb cu Radu <Cocorăscu> vist. (mare) 177, strânge rumâni m-rii 5, 519.
- Boica**, rumân din Romanați, f. lui Ion, fr. cu Neagu, Bobe, Mircea, Stan, Dumitru, Dobrin și Călin 231; ~ vinde ocină la Băbeni 525.
- Boicea**, rumân din Cacoveți 433.
- Boișoară**, sat <j. Argeș> 167.
- Bojochi Mihăilă** <din Salcia>, vinde ocină în sat 478.
- Bojoreni v. **Bujoreni**.
- Bolbosea** (Bolbosie), <neg.> din Berivoiești, tatăl lui Nanu 479, martor pt. vânzare de rumân 155.
- Bolbosie v. **Bolbosea**.
- Bolcescul Stanciul**, martor pt. moșie la Cârștianul Dragului 317.
- Bolde** din Șchei, martor pt. Salcia 478.
- Boldescu(l) Grigorie**, post., unchiul fraților Căndescu, <văr> cu Mihalcea vornic din Pătârlage, moșia lui la Bădeni și Broșteni 72, 116; ~ **Oprea**, rumân din Berindești 175.
- Boldiciu Dumitru**, log. din Târgoviște, scrie zapise 254, 352, 482, 493, 494, 503, 505, 518, 519, 528, martor 467, 516.
- Boldorogăști**, sat <j. Ilfov> 519.
- Boleasca**, sat <j. Ilfov> 25, 137, 138, 291, 313; ~ sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 77.
- Bolii v. **Mușat al** ~ .
- Bolintin**, m-re <j. Giurgiu> 10.
- Boloșân** (cel bătrân) din Vălsănești, tatăl Stăncăi, bunicul Boloșănei 33.
- Boloșâna**, jupăneasă, fc. Stăncăi, șt. lui Dima pitar, nep. lui Boloșân cel bătrân 33.
- Bolovan** din Săcșori, tatăl popii Stanciul, bunicul popii Nancul 373; ~ din Titești, martor pt. răscumpărare din rumânie 445.
- Bolovanii Jivii**, topic la Jivești <j. Buzău> 404.
- Bonchiciu** din Samara, tatăl lui Danciu și Dragomir 260, 342.
- Bonțea Stoica**, p. lui de ocină la Priboiani 208.
- Borce(a)** <din Podgoria>, se părăște cu Andrei 485; ~ <din Teșila>, fr. de moșie la Teșila 125; ~ fr. cu Vișan, moșia lui la Dudești 482; ~ log. din Bucșani, văr cu Sibiu log., locul lui de casă în București 182; ~ log. din Glăvănești, scrie doc. 318, 321; ~ log. din Petrești, se judecă cu sătenii din Jupănești 171; ~ popă, clisiarh din București, martor 136, 291, 313, 376, cumpără ocină la Dobromir 147; ~ tatăl lui Stan din Ploiești 23; ~ vornic (al doilea) din Topoloveni, boier judecător 135, 221, 370, 385, 403, 420; ~ văr cu Bogdan din Dudești 250.
- Bordeienii**, familie, moșia lor la Cărunți 47.
- Bordescu Voico** din Ocna Mare, martor pt. Arnota 449.
- Bordești**, sat <j. Vâlcea> 386, 449.
- Boriceanul Albul**, delnița lui la Izvorani 102.
- Borilești** (Borulești), sat <j. Argeș> 175.
- Boroiul Stan**, rumân din Vălsănești 175.
- Bororu**, lac, topic la Corșori <j. Argeș> 258.
- Borulești v. **Borilești**.
- Boștină Mihai** din Căldărușani, șt. Stăncăi, tatăl Stăncăi 468.

- Botea**, grădina lui ~ în București 1; ~ p. lui de ocină la Priboieni 208.
- Boteani v. **Boteni**.
- Boteanul Ivan**, post., vist. (al doilea), f. lui Nedelco ~ clucer, fr. cu Mirica, martor 1, 48, 362, 367, 407, 446, 470, 471, 508, vinde vie în dealul Bozianilor 300, 314, în Siminov 173; ~ **Mirica**, pah. din Boteni, fr. cu ~ Ivan post., f. lui ~ Nedelco clucer 43, 173, 300, 362, 508; ~ **Nedelco**, clucer (mare, fost), tatăl lui ~ Ivan vist. (post., al doilea) și al lui ~ Mirica 300, 314, 508.
- Boteni** (Boteani), sat <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 133, 508; ~ sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 300, 470, 471.
- Botiș**, p. lui de ocină la Priboieni 208.
- Botu**, rumân din Bunești 452.
- Boța**, unchiaș din Polovin, socru al lui Radul, martor pt. Zvorasca 283.
- Boului v. **Valea** ~.
- Bozgăi**, lacul ~ 231.
- Boziani** (Boziiani, Bozoiani), sat <j. Saac, azi j. Prahova> 304, 314, 404, 485; ~ sat (deal cu vii) <j. Muscel, azi j. Argeș> 300; ~ sat <j. Vlașca, azi j. Ialomîța> 209.
- Boziiani v. **Boziani**.
- Bozoiani v. **Boziani**.
- Bradul** (-l de la Nișcov), m-re (hramul Sf. Dimitrie Izvorătorul de Mir) <j. Saac, azi j. Buzău>, ctitoria lui Mihălcea Cândescu, închinată metoh la m-rea Pogoniana 72, 110, 114, 116, 134, 381, 410, 411, 502.
- Bradul <din Vâlcană> v. **Ioan al Bradului**.
- Bragărea Neagul** <din Haidăi>, bunic/unchi al lui Tatul 353.
- Bran** din Urlați, șt. Drăganei, ginerele lui Mihăilă și par și al Totei, cumnat cu Radul 491; ~ moara lui la Drăcești 62; ~ popă, martor pt. vânzarea unui răzor de vie 363.
- Braniștea**, topic la Cerișani <j. Vlașca, azi j. Teleorman> 545.
- Brasloveț** (Brastovăț, Brastovețul), sat <j. Romanai, j. Olț> 353.
- Brastovăț v. **Brasloveț**.
- Brastovețul v. **Brasloveț**.
- Brașov**, oraș în Transilvania 118.
- Brașoveni**, drumul ~, topic la Dălbănești <j. Prahova> 205.
- Bratco** din Stârceni, martor pt. Bălișoara 482.
- Bratea**, tatăl lui Toxabă din Căzânești 153.
- Bratia**, apă, sat pe ~ 112.
- Bratocea** din Teișani, boier hotarnic pt. Jivești 404.
- Bratoe**, rumân din Ocna 451.
- Bratul**, comis, tatăl lui Radul armaș și Preda post. 112, 175, 401; ~ din Corșori, f. lui Neagoe, fr. cu Petru, Ene, neagoe, Oprea, vinde p. lui de ocină pt. că a căzut la mare nevoie 291, 313, 447; ~ fr. Cârștiane 382; ~ popă, tatăl lui Tudor 142; ~ rumân din Vlădești 112.
- Brazoe v. **Breazoe**.
- Brădaiu**, moșul lui Ignat, f. lui ~ Nestor 318, 321; ~ **Nestor** din Grozești, tatăl lui Ignat 318.
- Brădășani**, sat <j. Teleorman> 231.
- <**Brădescul**> **Barbu**, pah. (mare, fost) din Brădești, șt. Călinei, ginerele jupănesei Stana și al lui Cârștov slugerul din Pleana, martor 1, 18, 167, 193, întărire domnească pt. satele Vlădaia și Saracovul 9.
- Brădești**, sat <j. Dolj> 18; ~ sat, j. Argeș 175.
- Brădet**, m-re <j. Argeș>, scoasă de sub închinare 511.
- Brădiceni**, sat, j. Gorj 86.
- Brăgărești**, sat <j. Prahova> 391.
- Brăila**, oraș (oameni din ~) 353, 482; v. și **Rm. Sărat** și ~.
- Brăilă**, rumân din Cacoveți, fr. cu Mihai 433.
- Brănescul** (Brăniscul) **Stoica** din Negovani, martor pt. vânzare de vie 23, 88.
- Brănești**, sat <j. Ilfov> 44, 139, 231; ~ sat <j. Dolj> 473.
- Brăniscul v. **Brănescul**.
- Brăniștari**, sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 231.
- Brătan**, rumân din Bunești 451.
- Brătășani**, sat <j. Dolj> 18.
- <**Brătășanu**> **Ghinea**, sluger <din Bârsești>, fr. cu Lupul, nep. lui Necula <Glagoveanu>, face schimb de țigani 36, boier adevăritor pt. Ciorani 91, martor pt. Vulpeni și Gruia 18, 380.
- Brătești**, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 161, 162; ~ sat <j. Dâmbovița, azi j. Prahova> 166, 175.
- Brătia**, sat <j. Argeș> 317.
- Brătiani** (Brătieni, Brătiiani; -de Sus), sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 128, 161, 162, 506, 509, 510.
- Brătieni v. **Brătiani**.
- Brătiiani v. **Brătiani**.
- Brătiței v. **Stan al** ~.
- Brătivoiești**, sat <j. Argeș, azi j. Vâlcea> 36.

- Brătuleasa Neaga** <din Fundeni>, vinde moșie <în Fundeni> 328.
- Brâncarei**, tatăl lui Stanciul, vinde ocină 347.
- Brânceni** (Brâncini), sat <j. Teleorman> 80, 356.
- Brânceni v. **Brânceni**.
- Brâncoveanul Preda**, spăt (mare) <din Brâncoveni, f. lui David post. din Brâncoveni, nep. lui Matei Basarab și al Margăi>, martor în divan 1, 9, 10, 24, 34, 36, 41, 48–51, 61, 63, 73, 80–82, 86, 93, 99, 112–114, 120, 130, 133, 134, 139, 142, 143, 146, 150, 158, 159, 163, 167, 168, 171, 175, 177, 179, 182, 183, 186, 188, 189, 193, 195–198, 219, 221, 226, 230–233, 237, 242, 251, 256, 280, 290, 293, 297, 307, 308, 313, 314, 334, 353, 364, 369, 382, 384, 433, 439, 441, 445, 465, 468, 472, 482, 490, 491, 502, 503, 511, 524, 531, 535, boier adevăritor pt. Ciorani 91, martor 1, 37, 145, 172, 224, 251, 273, 319, 403, 407, 435, 436, 446, 457, 510, 512, 514, 518, 519, 528, mărturisește pt. m-rea Nucet 361, pt. m-rea Bistrița 223, pt. m-rea Căldărușani 366, pt. m-rea Crasna 277.
- Brâncoveni**, m-re (hramul Adormirea Maicii Domnului), ctitoria lui Matei Basarab <j. Romanăți, azi j. Olt> 10, 511, 524; ~ sat <j. Romanăți, azi j. Olt> 185, 450, 510.
- Brânză Radu**, se judecă cu Chițu din Runcu pt. o pradă 301.
- Breahna**, topic la Crăsani <j. Ilfov> 420.
- Breasta**, sat <j. Dolj> 18, 528.
- Breaza** (Breza), sat <j. Saac, azi j. Prahova> 27.
- Breazoe** (Brazoe, Brezoi), sat <j. Ilfov> 169, 420.
- Breb(u)**, m-re <j. Prahova>, scoasă de sub închinare 511; ~ sat <j. Prahova> 392.
- Brebu**, rumân din Rucăr 207.
- Breniști**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 485.
- Breza v. **Breaza**.
- Brezoi v. **Breazoe**.
- Bria**, rumân al lui Tudoran pitar 112.
- Bria**, țigancă, fc. lui Radul și a Stanei, sr. cu Stan, nep. lui Stan 531.
- Briica <din Stănțești> v. **Stoica al lui** ~.
- Brid Stoica** din Fundeni, aldămășar, martor 328.
- Broscari**, sat <j. Olt> 73, 91, 517.
- Broșteneasca**, p. de moșie <la Fundeni> 328.
- Broșteni**, sat, j. Saac <azi j. Buzău> 116; ~ siliște pe Mostiște, j. Ilfov 221.
- Brumela Radu**, rumân din Vlădești, tatăl lui Văsiu, se vinde rumân 112; ~ **Văsiu**, rumân din Vlădești, f. lui ~ Radul, se părăște în divan 112.
- Brusturilor v. **Valea** ~.
- Bucea**, martor pt. Băbeni 526.
- Bucescul Stanciul** <din Crăsani>, tatăl lui Manea, Radul și Gonțea 382.
- Buciumeni**, boierii din ~, vând țigani 73.
- Buciumeni**, sat <j. Ilfov> 91.
- Buciumilor v. **Cornul** ~.
- Bucov**, sat <j. Saac, azi j. Prahova> 130, 135, 170.
- Bucovăț** (Coșuna), m-re (hram Sf. Nicolae) <j. Dolj> 146, 249, 410, 417.
- Bucșa**, f. lui Dude din Dudești, fr. lui Cârștian 482.
- Bucșani**, sat <j. Vlașca, azi j. Giurgiu> 30, 182, 537, 547; ~ sat <j. Dâmbovița> 296, 300, 304, 436.
- <**Bucșanul**> **Barbul**, post. din Mănăstii de Sus, șt. Predei, ginerele jupănesei Mihna, cumnat cu Radu Cocorăscu vist., Pano, Pătrașco și Elina 195, 196, 296, 300, 391, 393, 436, 496; ~ **Preda**, pah. din Bucșani, șt. Zamfirei, tatăl lui Ivașco, ginerele lui Dragul log. și al Caplei, cumnat cu Mira și Pavel post. 30; ~ **Staicu**, post. din Bucșani, martor pt. dealul Bozianilor și Văcărești 25, 300, 304.
- Bucșă**, rumân din Comani 231.
- Bucșănești**, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 155, 175, 231.
- Bucu** (-de Sus, de Jos, -Vladului), sat <j. Ialomița> 374, 418, 419, 503.
- Buculiță**, rumân din Bunești 451.
- Bucur**, rumân din Rucăr 207.
- Bucureșteanul Dediul**, <neg.> din Călinești, socrul lui Stanciu zugrav, martor pt. Bălțați și Dărmănești 46, 391.
- București**, oraș, loc de emiteră doc. 1, 9, 10, 11, 24, 34, 41, 48–51, 59, 60, 61, 63, 73, 80, 81, 84, 86, 91, 93, 99, 110, 112–114, 116, 120, 130, 131, 133–135, 137–139, 142, 145, 146, 150, 158, 159, 163, 167, 168, 171, 172, 174, 175, 177, 179, 182, 183, 186, 188, 189, 193, 195–198, 219, 221, 226, 230, 231, 233, 237, 291, 357, 369, 382, 384, 385, 390, 391, 393, 403, 414, 415, 430, 482, 484, 494, 514, 523; județul și pârgarii orașului 142; oameni din ~ 60, 84, 133, 142, 221, 226, 313;

- m-ri în: Sf. Dimitrie 232, 233, Mărcuța (ctitoria lui Dan vist.) 145, 199, Sf. Ioan 376, 414, Târnov 142, 379, Mihai Vodă 51, 54, 86, 93, Plumbuita (de pe Colentina) 138, 150, 218, Radu Vodă (Sfânta Troiță) 24, 25, 94, 138, 357, Sf. Ecaterina 86, Mitropolia 51; negustori din ~ 93; grădină în ~ 1; mahalaua calicească, la Gorgan 1; mahalaua popii Ioan Goicea, biserică în ~ 233; pâra la divanul de la ~ 179; biserica domnească (hram Adormirea Maicii Domnului) 138, 371, 376, 403, 408; loc de prăvălie 371, 414; ~ **(-i) de Vede**, sat <j. Teleorman> 14.
- Buda** din Crăsani, martor pt. ocină în sat 382; ~ din Țigănești, tatăl lui Stoian 141; ~ popă din Lăcini, martor pt. Poienari 425; ~ post. din Ștorobani, martor la înfrățire 152; ~ rumân din Lătcești 231.
- Budeasa**, funie de moșie la Slătioarele <j. Argeș> 377; ~ sat <j. Argeș> 351.
- Budeni**, sat (topic) <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 74, 128, 165, 200, 231.
- Budești**, sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 131, 233.
- Budin**, tatăl lui Mușat și Pătru, strămoșii sătenilor din Vlădești 112.
- Budinești**, sat <j. Mehedinți> 121.
- Budișteani v. **Budișteni**.
- Budișteni** (Budișteani), sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 343, 440.
- Budu** din Porobreni, aldămășar pt. Cucuruzi și Popești 325.
- Budulean Stoica** din Dobroteni 476.
- Bufân Ilie**, vinde lui Sima vist. un loc de heleșteu la Păușești 322.
- Bughe Albul** din Golești, boier jurător 179.
- Bugheanul** din Buzăști, martor 167.
- Bugheni**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 27.
- Buhnea <din Gherghița> v. **Văsiu al** ~.
- Buhuci Stoian** din Albești, vinde ocină în sat 502, 504.
- Buica**, iuz. din Fundeni, boier hotarnic 420.
- Buică**, țigan <din Mogoșești>, f. Neacșei 166.
- Buicea** din Negoiești, tatăl lui Crăciun 242; ~ rumân din Vaideel 364.
- <**Buicescul**> **Diicul**, agă (mare) din Buicești, martor 1, 136, 148, 172, 223, 277, 407, 528, împrumută bani 136.
- Buicești**, sat <j. Olt> 439, 528.
- Bujora**, funie de moșie la Stăncești <j. Buzău> 483.
- Bujorani v. **Bujoreni**.
- Bujoreni** (Bujorani, Bojoreni), sat <j. Vâlcea> 7, 28, 439.
- Buliga**, cpt. <din Ciovâmășani>, cumpără ocină în sat 121, cumpără ocină la Știubei și Racovăț 202.
- Bumbuești**, sat <j. Argeș, azi j. Vâlcea> 360.
- Bumbuiani**, sat, j. Argeș 394.
- Bunea** din Brănești, p. lui de ocină la Crăsani 382; ~ din Orbeasca, martor 14, 200, 431; ~ din Săvărăști, martor pt. Corniși 14; ~ log. v. **Grădișteanu**; ~ rumân din Jigoreni, f. lui Necula Rășpopul, fr. cu Videni, Eremia și Dragne 86; ~ vinde ocina găbrovnească 231; ~ vist. (al doilea) v. **Grădișteanu**; v. și **Grădișteanu**.
- Bunești**, sat <j. Argeș> 135; ~ sat <j. Vâlcea> 181, 234, 243, 244, 272, 389, 451.
- Burducea v. **Datco al lui** ~.
- Burdușel Ion**, vinde vie la Ocna Mare 449.
- Burede Stan**, vinde vie <la Nucet> 226.
- Burlan(u)**, martor pt. Salcia 478; ~ **Sarul** <din Zorești>, martor pt. loc de pădure 64.
- Burne**, rumân din Rucăr 207.
- Burțoiu**, delnița lui la Băjăști 256.
- Buta**, boier hotarnic pt. Văcărești 25.
- Bută din Bălteni v. **Lazăr al lui** ~.
- Butești**, sat <j. Argeș> 119.
- Buzăști**, sat, j. Gorj 167.
- Buzău**, oraș (târg, oameni din) 11, 61, 187, 381, 474, 483, 486, 493, 496, 502; ~ episcop al ~ 10, 11, 51, 61, 231, 457, 486, 507, 511, 524; ~ apă (roți de moară pe ~) 134, 483, 486; ~ dealul ~ 353; ~ j. (sate în ~) 41, 344, 434, 468.
- Buzescu Preda**, ban (mare) din Cepturoaia, bunicul lui Preda post. și spăt., socrul lui Teodosie <Corbeanu> ban (mare), vinde satele Vulpeni și Gruia 18, 528, 535; ~ **Preda**, clucereasă, fc. lui Mihalcea <Caragea> ban, <șt. lui Radu ~ comis (mare)>, sr. cu Pătrașco spăt., Mihna și Marica, mama lui Radu ~ ban, soacra lui Barbu <Bușanul> post. din Mănești 195, 196; ~ **Radul**, ban <mare>, f. lui Radu ~ comis (mare) și al jupânesei Preda clucereasa, cumnat cu Stanca, văr cu Pătrașco, Pano, Elina și Preda 195, boier adevăritor 91, 459, p. lui de ocină și rumâni la Regova 237, vinde ocină în Cocorăști și Stoienești 196, împrumută sate 256; ~ **Sima**, stolniceasa, șt. lui Stroe Buzescu vornicul, fc. lui Gheorghe,

sr. cu Chirca post., țigani ei de zestre 73, 91; ~ **Stroe** <agă (mare)> și stolnic (mare), șt. Simei stolniceasa 73, 91; ~ **Teodosie**, ban (mare) al Craiovei v. **Corbeanu**.

Buzinca (Buzința), clucer (mare, fost), <șt. Grăjdanei>, tatăl lui Preda sluger, ctitor al m-rii Nucet 361, 457, 533, martor în divan 1, 9, 10, 24, 34, 36, 41, 48, 51, 61, 63, 80–82, 86, 93, 99, 112–114, 120, 130, 133, 134, 138, 139, 143, 146, 150, 158, 159, 163, 167, 168, 171, 175, 177,

179, 183, 186, 188, 189, 193, 195–198, 219, 221, 226, 230–233, 237, 242, 297, martor 1, 19, 110, 137, 145, 170, 407, 436, 458, 518, boier adevăritor pt. Ciorani 91, boier judecător 27, 51, cumpără ocină în Mățești 228, revendică rumâni 427, îngăduie rumânilor din Curta să se răscumpre 66, închină m-rii Căldărușani jumătate din satul Hamzești 468.

Buzința v. **Buzinca**.

Buzoianul Drăgan, tatăl lui Căzan spăt., bunicul lui Socol 309.

C

Cacaleți, sat <j. Romanăți, azi j. Olt> 159.

Cacoți (Cacoveți, Cacoviți, Cacovți), sat <j. Mehedinți> 329, 330, 433.

Cacov(a), sat <j. Vâlcea> 272, 389, 451; ~ sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 53, 95, 234, 243, 244.

Cacoveți v. **Cacoți**.

Cacoviți v. **Cacoți**.

Cacovți v. **Cacoți**.

Caică din Bădulești v. **Dan al Neaicăi**.

Caidac, rumân din Paraipani, f. lui Albul 175.

Caidăr Filip din Negoiești, vinde vie în sat 236.

Calboian din Aniniș, tatăl lui Stoian, bunicul Dobrei 426.

Calcea, ocina lui la Pâlenii de Jos 159.

Caldașin (Caldoșin) din Negoiești, vinde vie în sat 236, 383.

Caldoșin v. **Caldașin**.

Calea din Pârșoveni, face schimb de țigani 439; ~ din Pietroșani (babă), fiii ei ~ 308; ~ fc. lui Cernica, vornic (mare, fost), se judecă pt. p. de ocină a lui Stan robul din Broșteni 221; ~ fc. lui Radul, șt. lui Radul post., vinde ocină 80.

Calea Scoarței, topic la Cireșani <j. Vlașca> 454; ~ **Zvorcei**, funie de moșie la Zvorca <j. Romanăți> 283.

Calen v. **Călin**.

Calfa Radul, vinde vie la Bălțați 391.

Calin v. **Călin**.

Calio v. **Calo**.

Calit din Zorești v. **Mușat**.

Calo (Calio) din Marotin, încalcă hotar la Clicii 357.

Calo<m>**firescu Radul**, log. (al doilea), se înfrățește cu jupâneasa Despina 80.

Calotă (Calotea) <din Târgoviște>, fr. cu Dragul scaun, martor pt. Brătiani 161, 162; ~ din Șchei, martor pt. Salcia 478; ~ post. din Boziani, boier hotarnic, martor 209, 304, 404, 485; ~ post. din Câmpina, f. lui Petrican din Câmpina, fr. cu Petrican, martor pt. Bălțați 391, pt. Cozlegi 392, vinde loc de casă în Câmpina 434; ~ post. din Curiaș <și Câmpina>, f. lui Palaloga log., martor pt. Bălțați 391, pt. Cozlegi 392; ~ post. din Pârâiani v. <**Pârâianul**>; ~ post. din Tătulești, f. lui Vintilă vătaf, fr. cu Dragomir și Mihalașco 304, 314, 393, 436; ~ pușcar, martor pt. Mușceleni 164; ~ sluger din Popești, tatăl lui Măinea spăt. 470, 471; v. și <**Pârâianul**>.

Calotea v. **Calotă**.

Calvit, tatăl lui Ștefan 432.

Cantacuzino Costandin, post. (mare), <șt. Elinei, ginerele doamnei Elina din Mărgineni, cumnat cu doamna Anca, unchiul Elinei vistiereasa, bunic Ilincăi>, martor în divan 1, 9, 10, 24, 34, 36, 37, 41, 48, 49, 50, 51, 61, 63, 73, 80–82, 86, 93, 99, 112–114, 120, 130, 133, 134, 137–139, 142, 143, 146, 150, 158, 159, 163, 167, 168, 171, 175, 177, 179, 182, 183, 186, 188, 189, 193, 195–198, 219, 221, 226, 227, 230–233, 237, 242, 251, 256, 280, 290, 293, 297, 307, 308, 313, 314, 334, 353, 364, 369, 382, 384, 433, 439, 441, 445, 465, 468, 472, 482, 490, 491, 502,

- 503, 511, 512, 524, 528, 531, 535, martor pt: București 1, 37, Căldărușani 366, m-rea Câmpulung 457, Dobriceni 407, 436, Păușești 514, Stănimir 273, Stâlpenii de Jos 132, Tâncăbești 319, 403, pt. rumâni 446, stăpân în Gurguiți și în Bertești 59, boier adevăritor pt. Ciorani 91, boier judecător pt. zestre 145, mărturisește că m-rea Nucet a fost închinată cu voia ctitorilor 361, stolnic (greșit), martor pt. Tătărani 436, 458.
- Caplea** <din Mogoșani>, mama lui Radu Lucaci, p. ei de ocină la Gemenele 133; ~ fc. lui Stoica vornic din Ciupenița, șt. lui Dragul log., mama lui Petco, a Mariei, Neacșei și a Zamfirei, bunica lui Ivașco 30.
- Capotă** din Berindești, tatăl Oprișei 175.
- Capul Caraimanului**, topic la Aniniș <j. Argeș> 338; ~ **Gâlmeilor**, topic la Jupânești <j. Argeș> 171.
- <**Caragea**> **Mihalcea**, ban (mare), tatăl lui Pătrașco spăt., al Predei clucereasa, Mihnei și al Maricăi, satele lui la Cocorăști, Stoieniști și Măneștii de Jos 195, 196.
- Caraimanului v. **Capul** ~.
- Caratza Ioanis**, martor pt. zestre <la Mogoșești> 166.
- Caraula**, sat <j. Mehedinți, azi j. Dolj> 312.
- Carciul** din Urlați, martor 226.
- <**Caridi-Popescu**> **Gheorghe**, vist. (al doilea, fost) din Popești, <șt. Soficăi și al Ioanei>, cumpără ocină în Stâlpeni 109, martor 128, 300, 304, 311, 512, boier judecător 221, 357.
- Carteu**, sat <j. Gorj> 253.
- Carto**, sat <neidentificat> 307.
- Casian** (Căsiian), popă, dichiu de la m-rea Argeș 492.
- Cașotă Stanciu**, p. lui de ocină la Priboieni 208.
- Cat v. **Cuciu**.
- Catarăi v. **Fântâna** ~.
- Cazacul**, clucer din Spineni, martor 167.
- Cazan v. **Căzan**.
- Căbălu**, baltă pe Dunăre <j. Ialomița> 13.
- Căbei Stanciu**, martor pt. Coprit 38.
- Căcămei**, sat <j. Ilfov, azi dispărut ?> 374.
- Căcănău**, moș de ocină la Oați <j. Ilfov> 403; ~ topic la Stănimir <j. Ilfov> 385.
- Căcăriză Stan**, funia lui ~ de ocină 312.
- Căciulat** din Topolnița, martor pt. Știubeie 202.
- Căldărușani** (Căldoroșani), m-re (hramul Sf. Dimitrie Izvorătorul de Mir) <j. Ilfov> 10, 19, 66, 79, 124, 323, 366, 367, 369, 468, 511, 518, 524, 531; ~ sat <j. Ilfov, azi în Mun. București> 19, 367, 369, 427, 468.
- Căldoroșani v. **Căldărușani**.
- Călenești v. **Călinești**.
- Căliman v. **Mușat al lui** ~.
- Călimănești**, sat, j. Vâlcea 35, 353.
- Călin** (Calen, Calin), călugăr (bătrân) din Căndești 493; ~ din Băleni, tatăl lui Stanciu Radul și Stan 197; ~ din Fințești boier hotarnic pt. Jivești 404, 485; ~ din Potlogi, boier adevăritor 298, 341; ~ din Sârbi, tatăl lui Ilie 365; ~ ginerele lui Neagoe Mârșală, martor pt. Clinceni 278; ~ log., scrie doc. 307, 339; ~ p. lui de ocină <la Flocești> 231; ~ rumâni din: Romanați, f. lui Ion, fr. cu Boica, Neagu, Bobe Mircea, Stan, Dumitru și Dobrin 231, Vlădești 112; ~ tatăl lui Marin 365.
- Călina**, șt. lui Barbul pah. Brădescul, fc. lui Cârștov sluger și a Stanei 9, 193.
- Călinești** (Călenești, Căliniști), sat <j. Vlașca, azi j. Argeș> 46; ~ sat <j. Prahova> 92, 391–393, 397.
- Căliniști v. **Călinești**.
- Călmățui**, apă (hotar) <j. Buzău> 474, 502.
- Călugăreni**, sat <j. Vlașca, azi j. Giurgiu> 209, 231; ~ sat <j. Saac, azi j. Buzău> 485.
- Călugăru** din Bălțați, bunicul lui Stanciu, Nan, Stoica și Manolea 92.
- Căluu**, m-re <j. Romanați, azi j. Olt> 456.
- Cănești**, sat <j. Vâlcea, azi Gănești> 272; v. și **Căinești**.
- Căpăceni v. **Copăceni**.
- Căpățână**, funia lui la Strâmturești 468; ~ **Dan**, rumân din Brătiani, tatăl lui Stanciu și Albul 509; ~ **Dragomir** din Liești, martor pt. Scârnaveasca 521.
- Căpățânești** (Copăținești), sat <j. Buzău> 270.
- Căpiteni**, sat <j. Dolj> 473.
- Căpreani v. **Căpreni**.
- Căpreni** (Căpreani), sat <j. Dolj, azi j. Gorj> 329, 330, 433, 480.
- Căpriorul**, sat, j. Dâmbovița 436, 490.
- Cărbunești**, sat <j. Gorj> 500.
- Cărpeniș** (Cărpiniș), sat <j. Argeș> 338.
- Cărpiniș v. **Cărpeniș**.
- Căruntu Stoica** din Cărunți, întărire pt. ocină în sat 47.

- Cărunți**, sat <j. Saac, azi j. Prahova> 47.
- Căsiian v. **Casian**.
- Cătăniță**, fr. cu Vlad pârcaľab, cumpără ocină în Bălțați 92; ~ socrul lui Mihalcea log. 391.
- Cătărămă Dobre**, rumân din Grădiștea de Jos 231.
- Cătești**, sat <j. Vlașca, azi j. Argeș> 294.
- Cătun**(-ul Bârșului), sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 198, 276, 368, 479; ~ sat <j. Saac, azi j. Buzău> 215; ~ sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 175, 209.
- Căzan** (Cazan) din Blăniști, martor pt. Podgoria 485; ~ din Văcărești, martor pt. ocină în sat 89; ~ f. lui Nicola din Popești, nep. lui Ștefla, fr. cu Băilă, vinde ocină în Popești și Cocorozi 325; ~ fr. cu Dumitru și Stanciul Bălaurescul, p. lui de ocină la Ștefănești 242; ~ iuz., fr. cu Odor și Radul 525; ~ martor pt. vânzare în Săcșori 370; ~ rumân din Tomșani 90; ~ spăt. <din Baia de Fier>, tatăl lui Socol, unchi lui Stanciu și Stan spăt. 309; ~ vornic 525.
- Căzânești**, sat <j. Argeș> 239; ~ sat <j. Ilfov> 378; ~ sat <j. Romanați, azi j. Olt> 153, 160, 211.
- Căineni**, sat <j. Teleorman, azi j. Argeș> 303, 443; ~ schela de la ~ 99.
- Căineș**, călăraș din Ciorogărlă, vinde ocină la Jigorani 86.
- Căinești** (Cănești), sat <j. Vâlcea> 83, 243, 244, 389; ~ sat <j. Jiul de Sus, azi j. Gorj> 234; ~ sat <j. Rm. Sărat, azi j. Buzău> 176.
- Câmpina**, târg <j. Prahova> 391, 392, 434.
- Câmpul Luncii**, topic la Miclăușani <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 133; ~ Lung v. **Câmpulung**; ~ **lui Vlad**, topic la Beleți <j. Muscel, azi j. Argeș> 299; v. și **Câmpulung**.
- Câmpulung** (Câmpul Lung, Dălgopol, Dălgopol), oraș (oameni din ~) <j. Muscel, azi j. Argeș> 45, 106, 143, 168, 190, 255, 289, 290, 331, 460, 463, 464, 475, 479, divan la ~ 112; ~ m-re (hramul Adormirea Maicii Domnului) 10, 191, 457, 511, 524.
- Cânda v. **Cândea**.
- Cânde v. **Cândea**.
- Cândea** (Cânda, Cânde), f. lui Dobrișan și al Elinei, nep. Ancăi din Budișteni, fr. cu Voicșița, nep. Ancăi, Tudosiei, Stanei și Vasile v. vornic 343, 440; ~ fr. cu Anca și Stana, unchi lui Dobrișan și Tudosia 440; ~ iuz. <din Târgoviște>, martor pt. Țigănești 122; ~ log. din Tetoi, scrie doc. 185, martor 480, 510; ~ popă din Brâncoveni, martor 185, 450; ~ post. din Bălotesteți, f. lui Ivașco post., fr. cu Vintilă comis, martor pt. vânzare de țigani 40, 171, 294, 336, 368; ~ rumâni din: Bunești 451, Ciovărnășani, tatăl lui Ursu și Ion 121, Lătceni 231.
- Cândescu v. **Mihălcescu-Cândescu**.
- Cândeș v. **Condeș**.
- Cândești**, sat (deal, gărlă, hotar) <j. Buzău> 134, 159, 386, 400, 423, 424, 493.
- Cânepă** din Hiriești, martor pt. Crasna 167.
- Cârceiu Neagoe** din Gostile, martor pt. Broșteni 221.
- Cârcimari v. **Cârciumari**.
- Cârciumari** (Cârcimari), sat <j. Saac, azi j. Buzău> 498.
- Cârja Dragomir** din Trestiani, martor pt. ocină în sat 44.
- Cârjani**, sat <j. Rm. Sărat, azi dispărut> 439.
- Cărlan Stan** din Stoenesti, martor 16.
- Cărlig**, sat <j. Mehedinți> 120.
- Cărlolie Vlad**, tatăl Mariei 530.
- Cărlomănești**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 134, 166, 493.
- Cărstănești v. **Cărstienești**.
- Cărste(a)** (Cristea), aldămașar pt. Jurubiște 432; ~ armășel din Dușești, vinde ocină 520; ~ cămăraș, martor pt. rumânire 136; ~ cpt., martor 1, 362; ~ din Bărbulești, martor pt. Bălișoara 482; ~ din Căpreni, martor 330, 433; ~ din Cioceni, martor pt. Scărnăveasca 521; ~ din Crășani, martor 382; ~ din Gemenele, f. lui Părvul log., fr. cu Vintilă 138; ~ din Hlemna, tatăl Velicăi, bunic lui Grigorie 410; ~ din Mănești, fr. cu Vișan și Voinea, sluga lui Radu <Cocorăscu> vist. (mare) 437; ~ din Opătești, martor 279; ~ din Stoienești, cumpără ocină în Stănimir 60; ~ din Săcșori, martor 370; ~ din Stăncești, fr. cu Isar 337; ~ f. lui Fătul, nep. Voicăi din Cosâmbești 409; ~ fr. cu Neagoe portar, vinde ocină la Bălești, Cărsticea și Pârcești 175; ~ log. din Săteni, f. lui Vintilă log., fr. cu Oprea post. 231, 296; ~ martor pt. Cucuteni 75; ~ martor pt. Turburea v. **Văjga**; ~ neg., schimbă prăvălii în București

- 12; ~ neg. din Câmpulung, vinde ocină la Golești 463; ~ pah., hotarul lui la Lupia 468; ~ post., martor pt. Cosoba 169; ~ rob din Șupești, martor pt. Stăncești 85; ~ rumâni din: Berindești 175, Berindești, tatăl lui Stanciul 175, Ionești, fr. cu Stoica 231, Nucșoara 231, Nucșoara, f. lui Bancea 231, Pietroșani 308, Pietroșani, f. Bănișorului, fr. cu Stoica și Belcea 462, Vlădești 112; ~ sârbul, tatăl lui Stan 302; ~ tatăl lui Matei din Târgșor 206; ~ tatăl lui Stănie, Fătul, Vladul și Radul 295; v. **Vâjga**.
- Cârsteienești v. **Cârstienești**.
Cârstena v. **Cârstiana**.
- Cârstian** (Cristian, Cârstiian) **al Guții** din Vernești, martor pt. Smedești 461; ~ copil (slujitor), martor pt. Mătești 228; ~ din Căldărușani, tatăl lui ~ 468; ~ din Căldărușani, f. lui ~ 468; ~ din Jupânești, întărire domnească pt. ocină în sat 171; ~ din Mănicești, tatăl lui Radu 157; ~ din Negovani v. **Radul al lui** ~; ~ log. din Căldărușani, tatăl jupănesei Teodora 367, 369; ~ nep. lui Ion din Cojăști, fr. cu Ionașco și Neagul 147; ~ rumâni din: <Bucșănești>, tatăl lui Deatco și Banciul 231, Paraipani 175, Șotânga 31, 231; ~ țigan, f. lui Paraschiva și al Titianei, fr. cu Ursu, Stan și Marica 159; ~ vinde ocină la Băbeni 525; v. și **Radul al lui** ~.
- Cârstianul Dragului**, moșie <j. Muscel, azi j. Argeș> 317.
- Cârstina** (Cârstena) din Corșori, mama lui Oprea, Voico și Dragomir 45; ~ din Negovani, mama lui Dumitru și Pătru, vinde vie la Negovani 23, 87, 88; ~ nora lui Manea Hoțul dorobanț din Gherghița 261; ~ sr. lui Bratul, p. ei de ocină la Crăsani 382.
- Cârsticea**, sat, j. Ilfov 175, 519.
- Cârstie** din Dușăștii de Sus, tatăl Stanei 529.
- Cârstienești** (Cârstănești, Cârsteienești, Cârstinești, Crăstienești, Cristinești), sat <j. Vâlcea> 25, 35, 231; ~ sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 45, 77, 100, 155, 295, 333, 399, 463, 465, 479; ~ sat <j. Ilfov> 420; ~ sat <j. Rm. Sărat, azi j. Buzău> 381.
- Cârstiian v. **Cârstian**.
Cârstinești v. **Cârstienești**.
Cârstinuș, moș la Păcleni 159.
Cârstocea, rumân din Bunești 451.
- Cârtofil Vlad**, tatăl Mariei 530.
- Cârștov** (Cârștov), sluger din Pleana, șt. Stanei, tatăl Călinei, socrul lui Barbul pah. Brădescul, miluit pt. slujbă dreaptă și credincioasă 9, 193.
- Cârși Necula** din Vârâți, martor pt. Dobriceni 407.
- Cârștov v. **Cârștov**.
- Câta**, țigancă, mama Vlădaiei 167.
- Cegani**, sat <j. Ialomița> 111.
- Cegova**, lupta de la ~ 112.
- Celebi v. **Ibraim** ~.
- Cep**, vinde pământ la Urlați 413.
- Cepari** (Cipari), sat <j. Argeș> 77, 231, 468.
- <**Ceparul**> **Ivașco**, post. (al doilea) din Cepari, fr. cu Dumitrașco post., f. lui Stanciul, martor 77, 506, vinde țigani 67, 468, rumâni 231.
- Ceplea**, sat <j. Jiul de Jos, azi j. Dolj> 1, 18, 167, 193, 307.
- <**Cepleanul**> **Preda**, clucer, vornic, vătaf din Ceplea, tatăl lui Gheorghe pah. <din Sărdănești>, cumnat cu Drăghici din Fărcășești, martor 18, 167, 193, 307.
- Ceptura v. **Cepturile**.
- Cepturile** (Ceptura), sat <j. Saac, azi j. Prahova> 404, 413, 468, 485.
- Cepturoaia**, sat <j. Romanai, azi j. Olt> 18, 528, 535.
- Cerașu**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 135.
- Cerbari**, sat, j. Dâmbovița 113.
- Cerboreni v. **Cerbureni**.
- Cerbureni** (Cerboreni), sat, j. Argeș 86, 175, 492.
- Cercel Dan**, p. lui de ocină la Priboiani 208.
- Cerchez**, vătaf, cumpără ocină în dealul Cherbei 52.
- Cereș v. **Cireș**.
- Cerișani**, sat <j. Vlașca, azi j. Teleorman> 454.
- Cernaia**, sat <j. Mehedinți> 18, 36, 48, 167.
- Cernat** din Lăcieni, martor pt. Poienari 425; ~ portar (mare), întărește lui Iordache vornic moară la Doftana 392, ispravnic domnesc pt. Dălbănești 393, Bălțați 391, Drajna și Stănești 402, Jivești 404, ispravnic pt. jurământ 232, 233, martor pt. București 1, Izvorani 37; ~ rumâni din: Lătceni, f. lui Turcea, fr. cu Vladul și Peia 231, Lătceni, tatăl lui Radul și Stan 231, Vlădești 112.
- Cernădia** (Cernădie), sat <j. Gorj> 307, 426.
- Cernădie v. **Cernădia**.

- Cernătești**, sat <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 298, 341; ~ sat <j. Buzău> 396.
- Cernea Radul**, rumân din Dărmănești, tatăl lui Măinea, Radu, Stănilă și Pătru 46.
- Cerneaiu Dragomir**, țigan, șt. Stancăi 308.
- Cerneiu**, țigan 274.
- Cernica**, armaș, martor pentru Crăsani 420; ~ din Gostilă, nep. lui Drăghici log., fr. cu Oprea, p. lui de ocină la Belciugatul 4; ~ din Vladimirești, martor pt. ocină la Grădiștea de Coastă 69; ~ martor pt. Smădciul 281; ~ p. lui de ocină la Priboiani 208; ~ vornic (mare, fost) din Belciugatul, tatăl jupânesei Calea, bunic lui Nedelco pah., văr cu Sârbul 25, 221, 259, 287, 379, 420; ~ zălogește moșie la Băleni 421.
- Cernigoifului v. **Grădiștea** ~.
- Cetățeni**, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 38, 133.
- Chera** (Chira), cpt., cumpără ocină la Râmna 386; ~ cupeț de la Ocna Mare, martor 181, 407, 449; ~ popă, fr. cu Vlad și Pârvu cămăraș, vinde ocină la Cetate și Pucioasa 7.
- Chera** (Chira), fc. jupânesei Frusina și a lui Hrizan post. din Bărbătești 145; ~ șt. lui Stănilav croitor din Bunești, vinde vie 244.
- Cherancea Dragomir**, rumân din Grădiștea de Jos 231.
- Cherba**, sat <j. Rm. Sărat, azi j. Buzău> 52, 261, 521.
- Chesar v. **Chisar**.
- Chiajna** (Chiajna), fc. Marei și a lui Constantin pah., sr. cu Stroe, nep. lui Sima vameș, Hinei și lui Iordache clucer din Cozleci 27.
- Chiciani v. **Chicieni**.
- Chicieni** (Chiciani), sat <j. Vâlcea> 192.
- Chihaia Stan** din Mărăcineni, martor pt. Bălteni din Pod 187.
- Chihanul Manea**, rumân din Bunești 452.
- Chiajna v. **Chiajna**.
- Chiliani** (Chiliani), sat <j. Rm. Sărat, azi dispărut> 59.
- Chiliani v. **Chiliani**.
- Chiojdeni**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 43.
- Chiojdu** (-de Bâsca), sat <j. Saac, azi j. Prahova> 135, 381, 404.
- Chira v. **Chera**.
- Chirca** din Păușești, martor pt. Rovina 192, vinde helește în sat 322; ~ pah., f. lui Gheorghe, fr. cu jupâneasa Sima Buzeasca, șt. Despei 73, 91; ~ post. v. **Rudeanul**; ~ rumân din Păușești 514; ~ vameș, cumpără ocină pe care o dăruiește unui cocon al lui Colțea 374; v. și **Rudeanul**.
- Chirfote**, popă domnesc <din Târgoviște>, martor 161, 162, 351.
- Chiriac** (Chiriec), cel bătrân, martor pt. Gonțați 349; ~ din Copăceni, martor pt. Băleni 422; ~ log. din Ștefoaia, primește zalog ocină în Ogrezeni 292; ~ neg. <din București>, martor pt. Roșia 248.
- Chiriec v. **Chiriac**.
- Chiril**, patriarh v. **Lucaris**.
- Chiriță**, dascăl slavonesc de la Școala domnească de la m-rea Sf. Gheorghe Vechi 130; ~ vinde vie în dealul Tohanilor 452.
- Chirițeasca**, topic la Dușești <j. Teleorman> 84.
- Chisar** (Chesar) <din Leotești>, f. lui ~ log. (mare, fost), tatăl lui Preda și Pătru 468; ~ din Tătulești, tatăl lui Albul post. 340; ~ log. (mare, fost) <din Leotești>, tatăl lui ~, bunicul lui Pătru și Preda 468; ~ post. 219.
- Chișca Stan**, aldămășar 229.
- Chișești**, sat <j. Dâmbovița> 57.
- Chițu** din Runcu, se judecă pt. o pradă 301.
- Chivul**, f. lui Sava din Ploiești, martor pt. Scârnavi 532.
- Ciești**, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 42.
- Cioană**, comis din Spineni, martor pt. schimb de țigani 36.
- Cioara**, sat (topic) <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 4, 32, 420, 512.
- Ciocănești**, sat, j. Ilfov 93, 179.
- Ciocâltan** din Dobroteni, martor 215; ~ din Tătărăi, martor pt. ocină în sat 215.
- Ciocârdie Neagul**, aldămășar pt. Mătești 229.
- Ciocârlie**, socrul lui Ivan 491; ~ **Pătru** <din Golești>, vinde vie în sat 495; ~ **Stan** din Urlați, aldămășar 491.
- Ciocea** din Vădeni, martor 307.
- Cioceani v. **Cioceni**.
- Cioceni** (Cioceani), sat <j. Saac, azi j. Buzău> 88, 521.
- Ciochină** (Ciochinescul), tatăl Anei, socrul lui Ștefan, cumpără vie și loc de casă în dealul Negovanilor 163; ~ **Neagul** din Negovani, martor pt. vie în dealul Negovanilor 23, 83, 88.
- Ciochinescul v. **Ciochină**.
- Ciolan(u)**, dealul ~ <j. Buzău> 134; ~ m-re <j. Buzău> 375; v. și **Valea** ~.

- Ciolan Dumitru** din Buzău, bunic lui Ianu și Ghinea călugăr 493.
- Ciomâc Stanciul** din Negoiești, vinde vie în sat 236, 383.
- Ciopescu Negoiață**, martor pt. Cârștianul Dragului 317.
- Cioplu Radul**, martor pt. ocină la Cârștianul Dragului 317.
- Ciorani**, sat, j. Argeș 73, 91; ~ sat <j. Rm. Sărat, azi j. Prahova> 240.
- Ciorâșcul Stoica**, tatăl lui Vasilie, vinde vie în dealul Mîrceștilor 159.
- Ciorăști**, sat, j. Buzău 344.
- Ciorâca**, sat <j. Argeș> 435.
- Ciorăia** (Cioria), țigan al lui Dragomir armaș 73, 91.
- Cioria v. **Ciorăia**.
- Ciorogârla**, sat <j. Ilfov> 86.
- <**Ciorogârleanu**> **Ghioca**, fr. cu ~ Pătru, neg. domnesc, întărire domnească pt. ocină la Jigorani 86, 186, dijmarul j. Ilfov, martor 221; ~ **Pătru**, neg. domnesc, fr. cu ~ Ghioca, întărire domnească pt. ocină la Jigorani 86, 186, martor pt. Dușești 520.
- Cioroiași**, sat <j. Dolj> 312, 442.
- Cioroiescul Dragomir**, vinde ocină în Cotroceni 49.
- Cioroiu**, sat <j. Dâmbovița> 442.
- Ciorțești**, sat <j. Vâlcea, azi dispărut> 144, 158.
- Ciovârnișani**, sat <j. Mehedinți> 121.
- Cipari v. **Cepari**.
- Cireș** (Cereș), sat <j. Mehedinți> 202.
- Cislău**, sat <j. Saac, azi j. Prahova> 404.
- Ciulin**, țigan, f. lui Danciul, șt. Bobei, tatăl lui Nedelco, socrul Pârvei, bunicul lui Danciul 531.
- Ciuliniți**, sat <j. Ialomița> 374.
- Ciumernic**, sat <j. Ilfov, azi în Mun. București> 259, 378, 387.
- Ciumești**, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 139, 336.
- Ciungeasca**, sat <j. Argeș?> 231.
- Ciunteasca**, topic la Drăghinești <j. Vlașca> 238.
- Ciupența v. **Ciupenița**.
- Ciupenița** (Ciupența), sat <j. Saac, azi j. Prahova> 30.
- Ciurica** din Stâlpeni, f. Dobrei și al lui Stoica 109.
- Ciuvică**, rumân din Polovragi, tatăl lui Dan 480.
- Clătescul Stanciul**, vinde ocină la Truțești 231.
- Cleman** din Gabrov, tatăl lui Tanasie 231.
- Cliciu(I)**, sat, j. Ilfov 203; ~ hotar la Marotin <j. Vlașca, azi j. Ialomița> 357.
- Climen(t)**, eg. al m-rii Vaideei, cumpără vie la Năieni 268.
- Clinceni**, sat <j. Ilfov> 278.
- Clit**, scrie doc. 189.
- Clocociov**, m-re <j. Olt> 267.
- Clocotici**, sat <j. Argeș, azi j. Vâlcea> 360.
- Coadă Mlăcilor**, topic la Cireșani <j. Vlașca> 454; ~ **Negovesei**, topic la Cireșani <j. Vlașca> 454.
- Coadă**, vâtaf din Măniaci, nep. lui Stan Liescul, trimis domnesc, boier jurător 135, 402, 404, 477.
- Coasta Crasnei**, topic la Cârștienesți <j. Argeș> 465; ~ **Gerarului**, topic la Betejani <j. Olt> 428.
- <**Cochinescul**> **Oană**, scaun din Negovani, martor pt. vânzarea unei vii 88.
- Cocola Radu** <din Văleni> 38.
- <**Cocorăscu**> **Radu**, vist. (mare) din Mănești, șt. Elinei, ginerele Mihnei, fr. cu Neaga, cumnat cu Pătrașco, Pană, Ivan pah. din Băjești și Preda, unchiul lui Drăghici și al Neacșei, socrul lui Vasile, martor în divan 1, 9, 10, 24, 34, 36, 41, 49–51, 61, 63, 73, 80–82, 86, 93, 99, 112–114, 120, 133, 134, 138, 139, 142, 143, 146, 158, 159, 163, 167, 168, 171, 175, 179, 182, 183, 186, 188, 189, 193, 195, 197, 198, 219, 221, 226, 230–233, 237, 242, 251, 256, 280, 290, 293, 297, 307, 308, 313, 314, 334, 353, 364, 369, 382, 384, 403, 433, 439, 441, 445, 457, 465, 468, 472, 482, 503, 511, 524, 528, 531, 535; mărturisește că m-rea Nucet a fost închinată cu voia ctitorilor 110, 361; martor pt.: m-rea Căldărușani 19, 366, m-rea Crasna 277, Bistrița 223, București (loc în) 1, Cioara 512, Dărmănești 285, Dobriceni 407, Făcăieni 137, Mărcești 518, Păușești 514, Stănimir 273, pt. rumâni 446; iartă datoria ginerelui său 319; cumpără în: Doicești și Bărbătești 145, Tătărani 436, 437, Tâncăbești 319; cumpără jumătate de roată de moară la Smedești 461, cumpără rumâni 458; întărire domnească pt.: Cocorăști, Stoienești și Mănești 195, 196, Tătărani și Căpriorul 490, Zmulta 491, loc de casă în Târgoviște 177; boier adevăritor pt. Ciorani 91; boier judecător

- în conflictul dintre Sima vist. și fc. lui vitregă, Samfira 51; judecă pricină 27; face schimb de țigani 286; împrumută bani lui Vintilă iuz. 490; ~ **Stanciu**, post. din Cocorăști, boier judecător 92, 285, 391–393, martor 368.
- Cocorăști**, sat <j. Prahova> 92, 195, 196, 311, 368, 391, 392, 505.
- Cocorozi v. **Cucuruzi**.
- Cocoș Crăciun**, p. lui de ocină la Scârnașveasca 350; ~ **Radu**, martor pt. Crâng 214.
- Cocu**, sat <j. Argeș> 416.
- Codmeana** (Cotmeana), apă 260; ~ m-re <j. Argeș> 10, 17, 511.
- Coe**, heleșteul lui la Păușești 322; ~ **Dumitru**, uncheaș din Dudești 482.
- Coeșila**, topic la Corșori <j. Muscel, azi j. Argeș> 257.
- Cofu**, (bătrânul), p. lui de ocină la Dudești 250.
- Cojăști v. **Cojești**.
- Cojești** (Cojăști), sat (pe Mostiște) <j. Ilfov> 147, 230; ~ sat <j. Dâmbovița> 174.
- Cojocariul**, sat <j. Dâmbovița> 351.
- Colceac**, tatăl lui Duminecă 260.
- Colentina**, apă (vad de moară pe ~) 138, 142, 145, 150, 527.
- Colibași**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 52.
- Colfu Radu**, rumân din Vlădești, fr. cu Albul 112.
- Colțea**, f. lui Danciul clucer v. **Doicescul**; ~ martor pt. Hârbor 409; v. și **Doicescul**.
- Coman al Florii** din Bordești, vinde moșie la Râmna 386; ~ comis, văr cu Oprea, martor pt. Corșori 447; ~ cumpără vie în Grădiștea de Coastă 69; ~ din Câmpulung, f. Momei, fr. cu Raico și Micud 190, 191; ~ din Câmpul Luncii, martor pt. Miclăușani 133; ~ din Cetățeni v. **Oprea al lui** ~; ~ din Corșori, vinde ocină în sat 257; ~ din Mitrești, martor 80; ~ din Poienari, martor pt. Corșori 258; ~ din Urlați v. **Stanciu al lui** ~; ~ f. lui Staico din Mărcești, fr. cu Oprea 518; ~ locul lui la Corșori 127; ~ log. din Crăsani, șt. Dobrei 382, 420; ~ martor pt. Cârștianul Dragului v. **Enășescul**; ~ martor pt. Corșori 295; ~ martor pt. Cucuteni 76; ~ martor la Cârștianul Dragului v. **Copea**; ~ rumâni: al m-rii Sf. Nicolae din București, fr. cu Necula spătărelul din Grădiștea și cu Ganea 484; din: Lățeni 231, Tătărani, f. lui Stoian, fr. cu Oprea, Neagul, Vâlcu, Neagoe, Stoian și Radul, unchi lui Stoian 490, Zmulta, f. lui Stan Bilan, fr. cu Stan, Vladul și Ion 491; ~ tatăl lui Ignat 420; ~ tatăl lui Tatul, bunic lui Tatul, unchi lui Radul 183; ~ vinde p. lui de ocină la Turdești 80; v. și **Copea**, **Enășescul**, **Oprea al lui** ~, **Stanciu al lui** ~.
- Comani**, sat, j. Olt 231, 431.
- Comănești**, sat <j. Vâlcea> 133.
- Comino** din Călinești, martor pt. Bălțați 391, pt. Dălbănești 393.
- Comișani**, sat <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 256.
- Comiși**, sat <j. Teleorman> 14, 231.
- Comoșteni**, sat <j. Dolj> 498.
- Conda v. **Condea**.
- Condea** (Conda), armaș (mare), fr. cu Iane cpt., cumpără țigani 21, 245; ~ rumân din Zmulta, f. lui Stoica, fr. cu Negre 491.
- Condeșa** (Cândeșa), șt. lui Ghioca ocnar din Căpreni, mama lui Papa (Pană), bunica lui Pană cămăraș din Căpreni, cumpără ocină în Stâlplnița și Cacoți 329, 330.
- Condila v. **Condilă**.
- Condilă** (Condila, Condilo), post. din Albești, din neamul lui Udrea banul, șt. (al doilea) al Stancăi Rudeanca 195, cumpără la Fântâna Catarăi 53, vinde ocină la Cocorăști și Stoienești 196, ctitor la m-rea Panaghia 177, țigănia lui 28.
- Condilo v. **Condilă**.
- Constantin v. **Costandin**.
- Constantinos v. **Costandin**.
- Conțea Andrei**, martor pt. Herăști 352.
- Conțești**, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 168, 290, 351.
- Copaci** din Bălteni, martor 193; ~ din Vădeni, șt. Florei, tatăl lui Barbul și al Vișei 307.
- Copăceanul** din Grădiștea, viile lui de la Albașu 71.
- Copăcel**, sat <j. Ilfov> 193.
- Copăceni** (Căpăceni), sat <j. Argeș> 231, 422.
- Copăținești v. **Căpățânești**.
- Copea Coman**, martor pt. Cârștianul Dragului 317.
- Coprit** (?), sat <j. Muscel ?, azi dispărut> 38.
- Corânea**, ocina lui la Băjești 255.
- Corbanul Dumitru** din Polovragi, tatăl lui Stan și Oprican, văr cu Stanciu post., Danciul log. și Calotă post. din Părăiani 480.

<**Corbeanu**> **Negoia**, post. din Clătești, f. lui ~ Vintilă vornic (mare, fost) și al Stancăi, fr. cu ~ Theodosie ban (mare), se părăște pt. Budești 131; ~ **Preda**, spăt., f. lui Theodosie ban (mare), nep. lui Preda Buzescu ban, vinde satele Vulpeni și Gruia 18, vinde sate în Teleorman 528, se părăște pt. satul Milești în vremea lui Leon vv. 535; ~ **Theodosie**, ban (mare) al Craiovei, din Cepturoaia, f. lui ~ Vintilă vornic (mare, fost) și al Stancăi, fr. cu ~ Negoia, tatăl lui Preda spăt., ginerele lui Preda <Buzescu> ban (mare) 18, 528, martor în divan 1, 9, 10, 24, 34, 36, 41, 48–51, 61, 63, 73, 80–82, 86, 93, 99, 112–114, 120, 133, 134, 138, 139, 142, 143, 146, 150, 158, 159, 163, 167, 168, 171, 175, 177, 179, 182, 183, 186, 188, 189, 193, 195, 196, 198, 219, 221, 226, 227, 230–233, 237, 242, 251, 256, 280, 290, 293, 297, 307, 308, 314, 334, 353, 364, 369, 382, 384, 433, 439, 441, 445, 465, 468, 472, 490, 491, 502, 503, 511, 524, 531, 535; boier adevăritor pt. Ciorani 91; martor 313, 403; martor pt.: m-rea Căldărușani 19, 366, m-rea Coșuna 249, m-rea Crasna 277, Bistrița 223, Bărbulești 145, București (loc în ~) 1, Dobriceni 407, Făcăieni 137, Păușești 514, Stănimir 273, pt. rumâni 446; mărturisește că m-rea Nucet a fost închinată cu voia ctitorilor 361; pără cu Radu Năsturel 131; oamenii lui comit abuzuri 108; ~ **Vintilă**, vornic (mare, fost), tatăl lui ~ Theodosie ban (mare) și al lui ~ Negoia, cumpără abuziv în Budești 131.

Corbeni, sat <j. Argeș> 175.

Corbi, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 45, 194, 221 bis, 257, 258, 339, 492; ~ sat <j. Gorj> 500.

Corbșori v. **Corșori**.

Corbușori v. **Corșori**.

Corcodel, stolnic, tatăl lui Radu, martor <pt. Căzănești> 239.

Corcova, sat <j. Mehedinți> 48, 126, 148, 263.

Cordon (Cordun), sat <j. Mehedinți> 120.

Cordun v. **Cordon**.

Coresi din Cucuteni, megiaș adevăritor 287.

Corlătești, sat <j. Prahova> 321.

<**Cornățeanu**> **Socol**, stolnic (mare), clucer (fost) din Cornățeni, <șt. Marulei, f. lui

Drăgici vornic, tatăl lui Cârstea clucer și Ianachi spăt., rudă cu Matei Basarab>, martor în divan 1, 9, 10, 24, 34, 36, 41, 48–51, 61, 63, 80–82, 86, 93, 99, 112–114, 120, 130, 133, 134, 139, 142, 143, 146, 150, 158, 159, 163, 167, 168, 171, 175, 177, 179, 182, 183, 186, 188, 189, 193, 195–198, 219, 221, 226, 230, 231–233, 237, 242, 251, 253, 256, 280, 290, 293, 297, 307, 308, 313, 314, 334, 353, 364, 369, 382, 384, 403, 433, 436, 439, 441, 445, 457, 465, 468, 472, 482, 490, 491, 502, 503, 511, 524, 527, 528, 531, martor pt.: m-rea Căldărușani 366, m-rea Crasna 277, Bărbătești 145, Bistrița 223, București 1, Dobriceni 407, Făcăieni 137, Izvorani 37, Mărcești 518, Păușești 514, Stănimir 273, Steanca 251, pt. rumâni 446, se judecă cu m-rea Cozia 13, danie înaintea lui 34, boier adevăritor pt. Ciorani 91, rumâni lui din Clinceni 203, p. lui de ocină la Marotinu 357, la Răzvad 247, mărturisește că m-rea Nucet a fost închinată cu voia ctitorilor 361, judecă pe Radu Brânză și Chițu din Runcu 301.

Cornățel, sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 203.

Cornățeni, sat <j. Dâmbovița> 81, 441; ~ drumul ~, topic la Crețești <j. Ilfov> 420.

Cornea din Târgșor, vinde ocină la Scărnăveasca 350; ~ din Urlați, aldămașar 491.

Cornești, sat <j. Dâmbovița> 293, 437.

Cornul Buciuilor, topic la Cerișani <j. Vlașca> 454.

Corșori (Corbșori, Corbușori), sat <j. Buzău> 447, 448; ~ sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 45, 100, 127, 155, 231, 257, 258, 291, 295, 313, 317, 333, 465; ~ sat <j. Vâlcea> 100.

Cortora, apă 317.

Cortofleș Ivan, neg. din Pitești, cumpără ocină în Samara 42, 129, 394.

Cosâmbești, sat <j. Ialomița> 409.

Cosoba (- de Jos), sat <j. Ilfov, azi j. Giurgiu> 29, 156, 169, 227, 420.

Cosoc Radu, martor pt. Fata 416.

Costa Evstratie, martor pt. datorie 58.

Costanda, vornic, tatăl lui Dumitrașco și Dima, vinde ocină la Dobroței 527.

Costanda, țigancă <din Mogoșești>, șt. lui Stan lăutar 166.

Costandin (Constantin, Costantin, Costantinos) **al Ștefului** din Stăncești, aldămașar, boier hotarnic 284, 350, 391–393, 483; ~ aldămașar pt. Săseni, unchiul lui Tudosie 65; ~ armaș din Slătioare, f. lui Dragul post. din Slătioare, fr. cu Dragul și Paraschiva vornic din Togozeni 171, 306; ~ comis din Togozeni, martor pt. Bărbulești 340; ~ cpt. v. **Gălățeanul**; ~ diacon, martor 375; ~ din Brasloveț, tatăl lui Blendea 353; ~ din Mărăcineni, socrul lui Dumitru 344; ~ din Negoiești, martor pt. Băbeni 526; ~ <din Ocnă>, martor pt. Bunești 181; ~ din Ploiești, zălogește vie în dealul Scaianilor 310; ~ din Ruda v. **Rudeanul**; ~ din Săseni, <șt.> Negritei, vinde ocină în sat 381, 502; ~ din Stăncești v. **al Ștefului**; ~ f. lui Dude din Dudești, fr. cu Bucșa 482; ~ f. lui Marco, vinde vie în dealul Negovanilor 441; ~ f. lui Preda spăt. din Albești și al Stancăi, <nep.> Grăjdanei <Băleanu>, fr. cu Barbul, îngropat la m-rea Argeș 492; ~ fr. lui Sava post., martor pt. Gonțați 349; ~ grec din Săvărăști, martor pt. Comiși 14; ~ log., scrie doc. 284; ~ log. din Căldărușani, tatăl jupănesei Teodora 468; ~ martor pt. Stăncești 337; ~ neg. din Târgoviște, martor 133; ~ pah., fr. cu Iordache vornic din Cozleci și cu Anton, f. lui Sima vameș și al Ilinei, șt. Marei, tatăl lui Stroe 27; ~ popă din Slânic, aldămașar pt. Ceptura 413; ~ popă, vad de moară lângă locul lui 142; ~ post., cumpără vie și pivniță de la Stoica pah. 275; ~ post. (al doilea <din Dobreni>), f. lui Radu Șerban vv. <viitorul domn Constantin Șerban>, martor 1, 128, 132, 173, 407, 471, ispravnic la hotărnicie 86, 186, boier adevăritor 91; ~ post. din Vaideei, tatăl lui Neagul vătaf de aprozi 441; ~ post. (mare) v. **Cantacuzino**; ~ rumâni din: Bălteni, fr. cu Dragomir al lui Sin 473, Rădăcinești, fr. cu Oprea 362, Tătărani, fr. cu Vlaicul 490; ~ unchiul popii Tudosie din Melidic 65; ~ viorar din Șchei, martor 453; v. și **Cantacuzino, Gălățeanul, Rudeanul**.

Constantin v. **Costandin**.

Constantinos v. **Constandin**.

Costea (Costie) **al lui Cucurea**, p. lui de ocină la Priboiani 208; ~ armaș, martor pt. Cosoba 169; ~ ceauș din Craiova, martor pt. danie la m-rea Coșuna 249; ~ cojocar, șt. Tudorei 523; ~ din Brănești, tatăl lui Stan 231; ~ din Groșarea, martor 193; ~ din Podbelești, boier jurător 254; ~ din Stoienesti, martor pt. Stănimir 60; ~ din Văcărești, martor pt. via lui Micu din sat 89, 372; ~ grămătic (cel bătrân) din București, șt. Ancăi, nep. lui Stan, are prăvălie în București 371, 376; ~ sluger, dator cu o țigancă 58; ~ stegar din Târgoviște, martor pt. Albești 498; ~ țigan, tatăl Elinei 375; ~ țigan, tatăl lui Nica, socrul Neagăi, bunic lui Radu, Pătru, Stanca, Stana și Dobra 531.

Costeni, sat <j. Prahova> 51.

Costești, sat <j. Vâlcea> 99.

Costiciul, hotarul ~, topic la Crețești <j. Ilfov> 420.

Costie v. **Costea**.

Coșuna, m-re v. **Bucovăț**.

Cotenești, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 57.

Cotești, sat <j. Mehedinți> 121; ~ sat <j. Rm. Sărat, azi j. Vrancea> 412.

Cotii v. **Bășica** ~.

Cotmeana v. **Codmeana**.

Cotocea v. **Stan al lui** ~.

Cotoiului, vadul ~ <j. Buzău> 400, 423.

Cotora Dumitru din Priboiani, vinde ocină în sat 208.

Cotoroia v. **Cotoruia**.

Cotoruia (Cotoroia), sat <j. Mehedinț> 263.

Cotrăceani v. **Cotroceni**.

Cotrăceni v. **Cotroceni**.

Cotroceni (Cotrăceani, Cotrăceni), sat <j. Ilfov, azi în Mun. București> 9, 49, 384, 414, 415, 470, 471.

Coțâiani, sat <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 75, 355.

<**Coțofeanu**> **Mihai**, spăt. <f. lui Preda clucer din Țânțăreni>, fr. cu Dumitrașco Spineanul clucer, șt. Hârsovei, unchi lui Dumitrașco 184.

Coțoinea, vinde moșie la Voinigești 288.

Cozia (Coziia), m-re <j. Vâlcea> 10, 13, 22, 35, 99, 256, 407, 449, 511, 534.

Coziani (Coziiani), m-re de la Schit <j. Saac, azi j. Buzău> 98.

Coziia v. **Cozia**.

Coziiani v. **Coziani**.

- Cozleci v. **Cozlegi**.
 Cozleciu v. **Cozlegi**.
Cozlegi, vornic, vadul lui la Doftana 392.
Cozlegi (Cozleci, Cozleciu, Cozliaci), sat <j. Saac, azi j. Prahova> 27, 44, 90, 251, 391–393; ~ sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 106.
 Cozliaci v. **Cozlegi**.
Cozma, f. lui Dumitru, fr. cu Tudor și Negre, vinde ocină la Mihăești 296; ~ p. lui de ocină la Călinești 397; ~ rumân din Lătceni, tatăl lui Melentie și Dobre 231.
Craiova, oraș (ban mare al ~; bănia) 1, 9, 13, 24, 41, 50, 51, 73, 80, 93, 99, 108, 112–114, 133, 134, 137, 139, 143, 145, 146, 150, 158, 163, 167, 168, 171, 175, 179, 183, 186, 188, 189, 193, 195, 196, 198, 219, 221, 226, 230, 232, 233, 237, 242, 251, 280, 290, 293, 307, 308, 313, 314, 334, 353, 361, 364, 366, 369, 382, 384, 433, 441, 445, 446, 465, 472, 482, 490, 491, 502, 511, 524, 528, 531.
 <**Craiovescu**> **Barbu**, ban (mare), fr. cu ~ Drăghici post., ~ Pârnu vornic, ~ Danciu comis și ~ Radu post., ctitor și donator la m-rea Cozia și m-rea Sf. Pavel de la Athos, străbunicul lui Matei Basarab 13, 82; ~ **Danciu**, comis, fr. cu Drăghici post., ~ Pârnu post., ~ Barbu ban și ~ Radu post., în pomelnicul lui Matei Basarab 82; ~ **Drăghici**, fr. cu ~ Barbu ban (mare), Danciu comis, Pârnu vornic și Radu post., danie la m-rea Cozia 13; ~ **Pârnu**, vornic, fr. cu ~ Barbu ban (mare), ~ Danciu comis, Drăghici post. și ~ Radu post., ctitor al m-rii Sf. Pavel de la Athos 82; ~ **Radu**, post., fr. cu ~ Barbu ban (mare), ~ Pârnu vornic, ~ Drăghici post. și ~ Danciu comis, ctitor al m-rii Sf. Pavel de la Athos 82.
Crasna, apă 167; ~ m-re (hramul Sf. Nicolae), j. Gorj, întărire domnească pt. ocină în satul Crasna, dăruită de Hamza cel bătrân 277, 280, 500; ~ sat, j. Gorj 167, 277, 280, 500; v. și **Coasta** ~.
Crăcani, sat <j. Ialomița> 30.
Crăceaua, topic la Cerișani <j. Vlașca> 454.
 Crăceani v. **Crăcenii**.
Crăcenii (Crăceani), sat <j. Ialomița> 374.
Crăciun <al> lui **Gradea**, ocina lui la Istău 27; ~ armaș, acuzat de abuz 151; ~ armaș (al doilea) din Bădeni <șt. Neacșei>, martor pt. Albești 474; ~ armaș din Vernești, tatăl lui Tudosie 425; ~ armaș, p. lui de ocină <la Flocești> 231; ~ cumpără ocină în Băleni 421, 422; ~ din Căpățânești, martor 270; ~ din Cireș v. **Toloș**; ~ din Jivești, martor 404; ~ din Metoh, martor la vânzare în Mihăiești 296; ~ din Pătârlage, martor pt. logodnă 477; ~ din Stoieniști, cumpără în Stănimir 60; ~ f. lui Buică din Negoiești, vinde țigan 242; ~ f. Samfirei, vinde ocină la Smădciul 281; ~ <log.> din Tetoii, martor pt. Polovragi 480; ~ martor pt. Jivești v. **Priciulig**; ~ p. lui de ocină la Scâmăveasca v. **Cocoș**; ~ popă <din Stoieniști>, cumpără moșii în Cârștianul Dragului 317; ~ rumâni din: Groșăț, f. Pacăi, fr. cu Dumitru 368, Rădăcinești, fr. cu Dragomir 256, Truțești 231, al m-rii Aluniș, fr. cu Radu, unchi al lui Stan 61; ~ vornic din Cărlomănești <șt. Mariei, tatăl lui Ianachi> 493; v. și **Cocoș**, **Priciulig**, **Toloș**.
Crăciunea, fc. lui Oprea, zăpislul ei pt. Dragosloveni 544.
Crăciuneasa, rumân din Bălteni 473.
Crăpăcioasa, mori la ~ <j. Saac, azi j. Buzău> 533.
Crăsani, sat <j. Ilfov> 382, 420.
 Crăstienești v. **Cârștienesți**.
Crângeni, sat, j. Teleorman 80.
Crângu, sat <j. Saac, azi j. Prahova> 214, 228, 350, 485.
Crânguri, sat <j. Argeș> 257, 440.
 Crâsticea v. **Cârșticea**.
 Crâstina v. **Cârștina**.
Creța, șt. lui Manta din Dâlgopol 331; ~ mama agăi Leca, vinde ocină la Tâncăbești 319.
Crețești, sat <j. Ilfov> 382.
Crețul din Urlați, martor 226.
 <**Crețulescu**> **Stan**, log. din Crețulești, scrie doc. 134, 156, 159.
Crețuleștii (- de pe Răstoacă), sat <j. Dâmbovița> 86, 156, 457.
Crevedie, p. lui de ocină la Cucuteni 76.
Cricov, apă 328, 491.
 Cristea v. **Cârștea**.
 Cristian v. **Cârștian**.
 Cristiiian v. **Cârștian**.
 Cristinești v. **Cârștienesți**.
 <**Critopoulos**> **Mitrofan**, patriarh al Alexandriei, mort în Țara Românească 108.

Criva (de Jos), sat <j. Romanați, azi j. Dolj> 224.
Criveț din Săpata, martor pt. Sămara 435.
Crivina, moșie la Samara <j. Muscel, azi j. Argeș> 129.
Crucea de Piatră, topic la Leotești 468; ~ **Străhaiei**, topic la Mileștii de Jos 535.
Crușov, sat <j. Romanați, azi dispărut> 252.
Cuca la Piatră, topic la Corcova <j. Mehedinți> 120.
Cucă, rumân din Nușoară 231.
Cuculat, rumân din Corcova 126.
Cuciuc Arcar din București, șt. Francăi, loc de casă în București 146.
Cucul, p. lui de ocină la Priboieni 208; ~ **Dumitru** <din Salcia>, martor 478.
Cucurea <din Priboieni> v. **Costea al lui** ~.
Cucuruzi (Cocorozi), sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 325.
Cucuteanul Diicul, martor pt. Cucuteni 76.
Cucuteni, sat <j. Dâmbovița> 75, 76, 287, 355, 455, 469; ~ sat <j. Buzău> 432.
Culcați, sat <j. Ialomița> 519.
Culea, pah. din Fălcoi, martor 172.
Culoianul, crivina ~, topic la Sămara <j. Argeș> 260.
Cupele, topic la Priboieni <j. Dâmbovița> 208.
Curătești, sat pe Mostiște <j. Ilfov> 199, 203, 468.
Curchi Dumitru, țigăni, șt. Stanei, tatăl lui Mierlan, Radul și Nedelea 242; ~ **Stan**, unchiul lui Lupșă, p. lui de ocină la Păcleni 159.
Curești, plasă, sat <j. Ilfov> 176.

Curiac, sat <j. Prahova> 391.
Curiță, cupeț, martor pt. Dobriceni 407.
Curmătura Stânei, topic la Aluniș <j. Saac, azi j. Buzău> 98; ~ **Socilor**, hotar la Crasna 167.
Curota, sat, j. Ilfov 175.
Curpeni, sat <j. Gorj ?> 307.
Cursura lui Pavel, topic la Aluniș <j. Saac, azi j. Buzău> 98.
Curta (Curtu), f. lui Jipa portar, fr. cu Stoia post., p. lui de ocină la Vițițești 57; ~ **Ianci**, sluga lui Beldi Kelemen 135.
Curta (Curtea), sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 66, 165, 231, 307.
Curtea, roșu <din orașul de Floci>, martor pt. vânzare de țigani 2; ~ **Oancea** <din Zorești>, martor 64.
Curtea v. **Curta**.
Curteni, sat <j. Teleorman> 522.
Curtești v. **Scurtești**.
Curtișoara (Curtișoară), sat <j. Gorj> 223; ~ sat <j. Olt> 153, 172.
Curtișoară v. **Curtișoara**.
Curtu v. **Curta**.
Custurească, familie 347.
Cuștereanul Sava, log. <din Cuștereni>, f. lui Oancea log., șt. Mariei, ginerele lui Mihăilă armașul din Băleni, întărire domnească pt. ocină în dealul Bădenilor 293, martor pt. Grădiștea 8, cumpără ocină în Stâlpeni 140, scrie doc. 387, martor la judecată 301, pt. Tâncăbești 319, vii în dealul Piteștilor 505.
Cușul v. **Stoica al lui** ~.

D

Dadilă, martor pt. vânzare de ocină la Turburea 338.
Dadul, vinde vie în dealul Negovanilor 441.
Dafina, mama lui Stan și Tudor, nep. lui Costea cel bătrân 376.
Dahna din Cioroiași, martor 312.
Daia, sat <j. Vlașca, azi j. Giurgiu> 193.
Dalca, țigăni, tatăl lui Dumitru 286.
Damaschin, grămătic, martor pt. Șerbănești 316; ~ martor pt. Hărăști v. **Manta**.
Dan al Neaicăi (Caicăi) din Bădulești, aldămășar și boier jurător pt. Jurubiște și Ionești 298, 341, 432; ~ **al lui Sorocea** v. rumân

din Vădeni; ~ cizmar, martor pt. Gorgănașe 399, pentru loc de casă 401; ~ din Băbuiești v. **Filip al lui** ~; ~ din Bălănești v. **Dănțoiu**; ~ din Cioroiași, dorobanț, martor 312; ~ din Ciorăști, tatăl lui Neagomir 344; ~ din Cocu, vinde ocină în Fata 416; ~ <din Poienari>, martor 460; ~ din Valea Boului, martor pt. Măstănești 347; ~ f. lui Dragne, nep. lui Badea, vinde ocină la Surdeasca 453; ~ martor pt. Aniniș 426; ~ martor pt. <Balomirești> v. **Stanciu al lui** ~; ~ p. lui de ocină la Priboieni v. **Cercel**;

~ rumâni din: Brătiani v. **Căpățână**, Gârla 249, Polovragi, f. lui Ciuvică 480, Polovragi, f. lui Vâlcu 480, Vădeni (al lui Sorocea) 307, Vălsănești, fr. cu Oancea 175, Zăvoiu, f. lui Radu 231, Zmulta, tatăl lui Mihnea 491; ~ tatăl lui Dumitrașco log. <din Țigănești> 122; ~ tatăl Mușei 382; ~ vist. (mare, fost) v. **Danilovici**; ~ zălogește moșie la Căzânești 211; v. și **Căpățână**, **Cercel**, **Danilovici**, **Dănțoiu**, **Filip al lui** ~, **Stanciu al lui** ~.
~ vv., <al II-lea, 1420–1431>, tatăl lui Radu vv., doc. din vremea lui 13, 112.

Danail v. **Daniil**.

Danciu(I), aldămășar v. **Neagul** ~; ~ boier judecător pt. Pătârlagele 477; ~ clucer v. **Doicescul**; ~ comis v. **Craiovescu**; ~ <din Jigorani>, tatăl lui Mușat, Stan, Șerban și Vladul, vinde ocină în sat 86; ~ din Vădeni, martor 307; ~ din Vâlcana, vinde ocină în sat 231; ~ din Vlădila, martor pt. Zvorsca 283; ~ f. lui Bonchiciu din Samara, fr. cu Dragomir, martor pt. Samara, vinde ocină în Samara și Budeasa 42, 129, 260, 342, 377, 435; ~ f. Mușei, martor pt. Cătești 294; ~ f. lui Oprea din Drăghinești, vinde ocină în sat 238; ~ f. lui Staico log. și al Mihălcei, fr. cu Lorinți, nep. lui Efrim log. 161, 162; ~ fr. Drăgaicii, locul lui la București 494; ~ ierei v. popă; ~ log. <din Măldărești> v. **Măldărescul**; ~ log. din Milești, Pârâiani v. **Pârâianu**; ~ log. din Ușcați, danie înaintea lui 34; ~ nep. lui Stănilă din Brătivoiești, fr. cu Dumitru, ocina lui la Glogova 36; ~ nume în pomelnicul lui Matei Basarab, fr. cu Vâlcă 82; ~ popă (ierei) din Șturubani, martor pt. înfrățire 84, 152; ~ post., martor pt. Dobriceni 407; ~ sț. Mihnei, p. lui de ocină la Ciocănești, a avut datorie la Ghionea gelep 93; ~ țigan <din Mogoșești> al lui Negoită pah., sț. Ancăi 101, 166; ~ țigan din Orașul de Floci 2; ~ țigan, f. lui Nedelco și al Bobei, nep. lui Ciulin și al Bobei 531; ~ țigan, tatăl lui Ciulin, socrul Bobei, bunic lui Nedelco și al Pârvei 531; v. și **Craiovescu**, **Doicescul**, **Măldărescul**, **Neagul**, **Pârâianu**.

Daniel v. **Daniil**.

Daniil (Danail, Daniel), diacon, martor pt. Stăncești 337; ~ eg. al m-rii Izvorani, martor pt. Săseni 381, 411; ~ eg. al m-rii Malamoc, martor 106, 318, 321; ~ județ din Rm. Vâlcea, martor pt. Pucioasa 7; ~ moș, martor pt. Arnota 449.

Danilă din Priboiani, fr. cu Vlad, vinde ocină în sat 208.

<**Danilovici**> **Dan**, vist., vornic (mare, fost), tatăl Mariei, socrul lui Hrizea post. din Bărbătești, bunicul lui Marco log. <Danovici> și Tatu sluger, ctitor al m-rii Mărčuța <de pe Colentina> 86, 145, 186, 199, 231.

<**Danovici**> **Marco**, log. de vist. <din Bărbulești>, fr. cu Tatu sluger, nep. lui Dan <Danilovici> vornic (mare, fost), nep. al jupânesei Marula 91, 145, 528, alege ocină la Jigorani 86, 186, martor pt. grădină în București 1, m-rea Căldărușani 367, Dărmănești 46, Mărcești 518, Teiu 172, întărire domnească pt. ocină la Sâmburești 50.

Danul, sat <j. Argeș> 492.

Darciul din București, tatăl lui Ivan 142.

Darea (Darii), armaș, tatăl lui Stroe, bunicul Despinei și al Ancăi, vinde ocină la Crângeni 80.

Darii v. **Darea**.

Datco (Datcul) **al lui Burducea** din Băncești, jurător pe. Beceani 396; ~ călăraș, sț. Mariei, tatăl lui Ștefan și al lui ~, moare la Gherghița 86, 186; ~ cumpără delniță în Beleți 265; ~ din Mircești, martor pt. Smedești 461; ~ f. lui ~ călăraș și al Mariei, fr. cu Ștefan, vinde ocină la Jigorani 86; ~ iuz., martor pt. Gogănașe 399; ~ nume (I și II) în pomelnicul lui Matei Basarab 82; ~ pah. din Boișoară, om domnesc la hotărnicie 167; ~ pah., chezaș pt. Albul rumân din Brătești 175; ~ pah., tatăl lui Ivașco, martor <pt. Titești> 360; ~ popă din Gherghița, aldămășar 476; ~ popă, martor pt. Trestiani 217; ~ se judecă pentru moșia Oați v. **Robul**; ~ vinde ocină la Mogoșești 388; v. și **Robul**.

Datcul v. **Datco**.

David, popă din Cerbureni, martor pt. testament 492; ~ rumân din Uiești și Drăgoiești 231.

Dădăbanu Manea, megiaș din Dobroteni 476.

- Dădulești v. **Dedulești**.
- Dălbănești**, sat <j. Prahova> 205, 393.
- Dăinea Dragomir** <din Zorești>, vinde loc de pădure 64.
- Dălgopol v. **Câmpulung**.
- Dănciulești**, sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 60, 273.
- Dănesei v. **Stoica al** ~.
- Dănilă**, log., șt. jupânesei Dragole, tatăl lui Radul log. din Desa, ginerele lui Radu banul 9.
- Dănișoară** din Priboieni, tatăl lui Iarcu și al lui Stanciu 208.
- Dănișor** din Dobroteni, martor pt. Tătărăi 215.
- Dănțoiu Dan** din Bălănești, via lui în sat 253.
- Dărăști**, sat <j. Ilfov> 128.
- Dărman** din Văcărești, vinde ocină lui Mihnea vv. 25.
- Dărmănești**, sat <j. Argeș> 285; ~ sat <j. Prahova> 46, 393.
- Dâlga**, sat <j. Romanța, azi j. Dolj> 175, 180, 223, 498.
- Dâlgopol v. **Câmpulung**.
- Dâmbovița**, j. (sate în ~) 5, 90, 113, 145, 195–197, 231, 247, 334, 436, 446, 490, 527; ~ râu 138.
- Dâmbul**, apă <j. Prahova> 349.
- Deadiul v. **Dedul**.
- Deadul v. **Dedul**.
- Dealu**, m-re <j. Dâmbovița> 10, 51, 247, 511.
- Deatco v. **Detco**.
- Decăine Stan**, județ la Câmpulung, martor 191.
- Decuseară** din Pietroșani, fiii lui ~ 308.
- Dediu v. **Dedul**.
- Dedu(l)** (Deadiul, Deadul, Dediu), ceauș de roșii din Căpreni, f. lui Andreica din Chițești, întărire domnească în Vițichești 57, martor pt. Cacoți 329, 330, 433; ~ cpt. de roșii din Râmnic, tatăl lui Mihul, ginerele Eliniții din Brăila, întărire domnească pt. ocină la Haidăi 353; ~ din Poienari, f. lui Savul, zălogește livezi 460; ~ <neg.> din Călinești v. **Bucureșteanul**; ~ post. din Cozleci, martor 251; ~ vătaf din Călinești, tatăl lui Leca, bunic lui Ghinea, primește moșie în zălog la Căzănești 211, 391, 393; ~ **Gheorghe**, martor pt. Hărești 352; v. și **Bucureșteanul**;
- Dedulești** (Dădulești), sat <j. Buzău> 30.
- Deget Vladu** din Mărzănești, călăraș, martor pt. Căineni 303.
- Deicul v. **Diicul**.
- Dele(a)**, meșter, martor pt. Grădiștea de Coastă 69.
- <**Deleanu**> **Drăgușin**, sluger (mare), fr. cu ~ Radu, clucer, martor 1, 172, 223, martor în divan 48, 231, 528, martor pt. Bistrița 223, Cioara 512, Dobriceni 407, Izvorani 37; ~ **Radu**, clucer, fr. cu ~ Drăgușin, cumpără ocină în Teiu 172.
- Deonisie v. **Dionisie**.
- Desa**, sat <j. Dolj> 1, 9, 48, 91, 128, 154, 223, 357.
- Despa**, fc. lui Neagu aga (mare) și a Stancăi, șt. lui Negoită pah. 166; ~ fc. lui Stoica pitar, sr. vitregă cu Ghioca cpt., șt. lui Iane comis, ia boieri hotarnici pt. Cotroceni 415; ~ șt. lui Chirca pah., cumnată cu Sima Buzescu 91.
- Despicați**, hotar la Curești <j. Rm. Sărat> 176.
- Despina** (Dospina), fc. lui Teodosie Rudeanu v. **Rudeanu**; ~ fc. lui Stroe, nep. lui Darea armașul, sr. cu Anca, se înfrățeste cu Radu Calo<m>firescu 80; ~ logofeteasa, mama lui Radu post. și Vlad post., sr. cu Maria, nep. Mariei, vinde ocină și rumâni în Steanca 55, 251; ~ vist., șt. lui Mușat vist., vinde ocină la Izvorani 475; ~ șt. lui Vlad log. v. **Rudeanu**; v. și **Rudeanu**.
- Detco** (Deatco) din Cârstienești, martor pt. vie la Golești 77; ~ rumân <din Bușănești>, f. lui Cârștian, fr. cu Banciul 231.
- Detcoi(u)**, sat <j. Dâmbovița> 298, 341; ~ sat <j. Saac, azi j. Prahova> 275.
- Detcoianul Stan** din Detcoi, martor pt. Cotroceni 275, 470, 471.
- Detunătură**, topic la Coprit <j. Muscel> 38.
- Deva**, șt. lui Stoica Vătășescu, sr. cu Fulga, mama Stanei, soacra lui Lazăr 259, 378; ~ șt. lui Vlad din Pleșoi, vinde țigancă 185, 450.
- Diaconului v. **Dragomir al** ~.
- Dieconeștii** din Bogdănești, familie, cumpără ocină pe Olt 545.
- Diica**, țigancă, fc. Paraschivei, sr. cu Stana și Samfira 73, 91.
- Diicul** (Deicul), agă (mare) v. **Buicescul**; ~ din Marga, martor pt. Știbeiu 202; ~ din Negoiești, vinde vie în sat 236; ~ jură strâmb 263; ~ martor pt. Cucuteni v. **Cucuteanul**; ~ martor pt. zestre <la Mogoșești> 166; v. și **Buicescul, Cucuteanul**.
- Diiculești**, sat <j. Vâlcea> 95.

Dima al lui Isar, neg., fr. cu Nica cupeș 161, 162; ~ comis v. **Racotă**; ~ din Ciești, scrie doc. 42; ~ din Drugănești, martor pt. Cosoba 156; ~ din Miare v. post.; ~ <din Pitești>, martor pt. Izvorani 102; ~ f. lui Costanda vornic, fr. lui Dumitrașco 527; ~ martor pt. Gonțați 530; ~ neg. din Gherghița 226; ~ pitar, șt. Boloșinei, moșia lui la Vâlsănești 33; ~ post. din Miare, f. lui Malcoci slugerul, scrie doc. 330, martor pt. Bistrița 223, 433; ~ rumân din Tomșani 90; ~ vinde ocină la Samara 129; v. și **Racotă**.

Dimiian, vătaf din Păcălești, martor pt. Măstănești 79.

Dimitriu Nica, martor pt. Comiși 14.

Dinculești, sat <j. Romanați, azi dispărut> 68.

Dinea, rumân din Truțești, tatăl lui Oană și Stan 231.

Dinu Ioan din Stăncești, martor pt. ocină în sat 337.

Dintrunlemn, m-re (hramul Nașterea Maicii Domnului) <j. Vâlcea> 511, 524.

Dionisie (Deonisie), călugăr (în mirenje Drăghici log. din Belciugatele), unchiul lui Cernica și Oprea, p. lui de ocină la Belciugatele și Cioara 4, martor 420, 523; ~ eg. al m-rii Cozia 35, 256.

Dionisiu, m-re la Athos 297.

Discul din Răjlețul, martor pt. Budeasa 377.

Disărați, sat <j. Dolj> 180.

Diul, rumân din Bunești, fr. cu Stanciu și Stoica 451.

Doba, sat <j. Vâlcea> 181, 234, 243, 272, 389.

Dobra (Dobrae) din Aniniș, fc. lui Stoian, nep. lui Calboian, vinde loc la Holuba 426; ~ din Stâlpeni, șt. lui Stoica, sr. cu Badea, mama lui Chirica, vinde ocină în sat 109; ~ fc. Bobei, vinde vie la Cherba 261; ~ mama Stancăi și a lui Radu, vinde moșie la Roșia 248; ~ șt. lui Coman log. din Crăsani 420; ~ șt. lui Paraschiv dorobanțul, fc. lui Sava din Fiani, p. ei de ocină la Strămturești 468; ~ șt. lui Stan Popescul, mama lui Dobre 103; ~ șt. lui Stepan din Drăgoiești, vinde loc de casă 401; ~ țigancă, șt. lui Necula, mama lui Necula, nora lui Stan 531; ~ țigancă, fc. lui Nicu și a Neagăi, nep. lui Costea, sr. cu Radul, Pătru, Stanca și Stana 531.

Dobra, martor pt. Corșori 333.

Dobrae v. **Dobra**.

Dobre (Dobrea) **al Arapului** din Crețești, martor pt. ocină în sat 420; ~ bunicul lui Radul post. și Voica, p. lui de ocină la Poienari 431; ~ ceauș din Cosoba, martor pt. ocină în sat 29; ~ cojocar din București, tatăl Neacșei 494; ~ din Căzănești, fr. cu Lepădat, unchiul lui Toxoabă 153; ~ din Crețești, f. lui Radul Harapul, martor pt. ocină în sat 382, v. **Parnea**; ~ din Dușești, f. lui Dușa, fr. cu Badea, înfrățit cu Stroia 84, martor pt. Dușești 152; ~ din Gherghița, șt. Slamnei, cumpără ocină în Stăncești 85; ~ din Gudurești (bătrân) 353; ~ din Iepurești, bunicul Stanei din Curești 176; ~ din Stoienești, cumpără ocină în Stănimir 60; ~ din Udeni, martor pt. Drăghinești 194; ~ f. lui Mănie din Dușești, vinde ocină în sat 149; ~ f. lui Stan Popescu <din Răsturnăți> 103; ~ log. din Sărulești, boier hotarnic pt. Oați și Stănimir 385, 403; ~ martor pt. Rucăr 207; ~ nep. lui Antonie din Podgorie 485; ~ p. lui de ocină la Văcăreștii de Jos 24; ~ popă din Crâng, martor pt. Scorpaneasca 214; ~ popă din Stănimir, ocina lui în sat 385; ~ popă din Târgoviște, tatăl lui Manole log. 498; ~ popă, megiăș hotarnic pt. Oați 403; ~ popă, nașul lui ~, danie la Valea Istăului 103; ~ popă, tatăl Anghelinei 410; ~ rumâni din: Grădiștea de Jos (meșterul) 231, v. **Cătaramă**, Ionești 231, Lătceni, f. lui Cozma, fr. cu Melentie 231, Tătărani, tatăl lui Marin, Ion, Stoica și Neagul 490; ~ tatăl lui Gheorghie din Cârломănești, p. lui de ocină la Căndești 493; ~ vinde p. lui de ocină la Dușăștii de Sus 529; ~ vinde p. lui de ocină la Turdești 80; ~ vinde ocină v. **Simpietru, Stoiescul**; ~ vornic (al doilea) din Bunești și Cărstienești, boier hotarnic și martor 135, 147, 420; v. și **Cătaramă, Gheorghe al lui ~, Parnea, Simpietru, Stoiescul**.

Dobrea v. **Dobre**.

Dobriceni, sat (hotar), j. Vâlcea 99, 407.

Dobrin din Căndești v. **Gheorghe al lui ~**; ~ din Dălbănești, martor pt. ocină în sat 393; ~ fr. cu Zaharia 278; ~ popă din Zăvoiu, martor pt. Boarii de Sus 123; ~ rumâni din: Pietroșani, tatăl lui Neaguș 308, 462, Romanați, f. lui Ion, fr. cu

- Boica, Neagu, Bobe, Mircea, Dumitru și Călin 231; v. și **Gheorghe al lui** ~.
- Dobrinești**, sat <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 24.
- Dobrișan** din Budișteni, f. Ancăi, șt. Elinei, tatăl lui Cânda și Voichița, fr. cu Tudosia, ginerele lui Vasile vornic 343, 440.
- Dobrogoste(a)**, sat <j. Argeș> 175, 342.
- Dobroiești**, sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 135.
- Dobromir**, ban (mare, fost) din Runcu, dă țigani de zestre Simei Buzescu stolniceasa, moșul lui Dragomir armaș (mare) 73, 91; ~ <din Vernești>, bunic lui Jipa <Sorescul> 507; ~ f. lui Vlad din Bârca, fură un cal 136; ~ nep. lui Lepădat log., vinde ocină în Criva 224; ~ rumâni: al lui Bunea <Grădișteanu> vist. 231, din: Cacoveți, fr. cu Radul 433; ~ vinde p. lui de ocină la Băbeni 525.
- Dobromir**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 174; ~ sat <j. Ilfov> 147.
- Dobroslav**, rumâni din: Rădăcinești 256, <Stupineni>, fr. cu Bârsan 282, 446.
- Dobrotan** din Ploiești, tatăl lui Vasile 532.
- Dobrotă** din Buzău, aldămășar pt. Stăncești 483; ~ din Jugulei, martor pt. ocină în sat 510; ~ <din Nucșoara>, tatăl lui Ianiul 231; ~ din Podbelești, martor 113; ~ din Zmeura, megiaș jurător 119; ~ fr. cu Stanca, cumpără vie la Piatra 204; ~ p. lui de moșie <la Zărnești> 119; ~ rumâni din: Bunești 451, Nucșoara, f. lui Șteful 231, v. și **Muscă**, Vălsănești 175; v. și **Muscă**, Valea lui ~.
- Dobroteni**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 215, 318; ~ sat <j. Ilfov> 476.
- Dobrotești**, sat (în hotar cu Drăcești) <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 62.
- Dobroței**, sat, j. Dâmbovița 527.
- Dobroți** <i>, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 492.
- Dochia**, țigancă, șt. lui Dumitru 308.
- Dochiaru**, (Dochiiar) m-re la Muntele Athos 182.
- Dochiiar v. **Dochiaru**.
- Dodoș**, topic la Jupânești <j. Muscel și Pădureț> 171.
- Dodului v. **Valea** ~.
- Doftana** (Dohtana), sat <j. Prahova> 392.
- Dohtana v. **Doftana**.
- <**Doicescul**> (Doiciscul) **Colțea**, f. lui Danciul clucer, <fr. cu Udrea post.> 374; ~ **Danciul**, clucer din Doicești, tatăl lui Colțea ~ și Udrea ~, ocina lui la Hărbor 374, 409, boier judecător 30, 293, 418, 419, martor pt. Mătești 481, schimbă țigani 15; ~ **Radu**, post. <din Doicești>, șt. Rădanei, cumpără vie în dealul Bădenilor 293; ~ **Stan**, rumân din Bălteni, fost judec 473; ~ **Udrea**, post. <din Doicești, f. lui ~ Danciul, fr. cu Colțea>, șt. Neagăi, danie la m-rea Bradu 116, martor 311, 481.
- Doicești**, sat, j. Dâmbovița 15, 145, 293.
- Doichița**, fc. Avianei și a lui Grama pitarul, șt. lui Ionașco, nep. lui Tanasie și a lui Stoichița 491.
- Doiciscul v. **Doicescul**.
- Dolbăasca v. **Bâsca de Jos**.
- Dolca**, țigancă a m-rii Căldărușani, șt. lui Titie 67, 468.
- Dolj** (Jiul de Jos), j. (sate în ~) 108, 128, 223, 357, 535.
- Dolofanul Pârvul**, log. din Stoienești, boier jurător pt. Râmnic 256.
- Dona** (Donea) <din Pitești> v. **Isar al lui** ~; ~ din Sârbeni, martor pt. vânzare de ocină 318; ~ martor pt. Dobroței v. **Jipa al lui** ~; v. și **Isar al lui** ~, **Jipa al lui** ~.
- Donea v. **Dona**.
- Dopce Oprea** din Vâlceni, megiaș jurător 119.
- Dorotei**, călugăr din Crasna 500.
- Dos**, sat <j. Vâlcea> 193.
- Dospina v. **Despina**.
- Dracea Neacșul** din Cătun, răzorul lui de vie 479.
- Drag v. **Dragul**.
- Draghia** (Draghie, Draghiia, Drăghia,) din Braniști, martor pt. Podgoria 485; ~ din Crăsani, martor pt. ocină în sat 382; ~ din Malu, tatăl lui Radu 292; ~ log. din Lipărești, martor pt. Mărăcineni 358; ~ vinde ocina găbrovnească 231.
- Draghie v. **Draghia**.
- Draghiia v. **Draghia**.
- Draghina**, țigan <din Ciorani>, de zestre al Simei Buzeasca 73, 91.
- Dragiul** din Mogoșani, martor pt. Groșăț 368.
- Dragna**, fc. lui Cârstie, vinde ocină în Dușăștii de Sus 529; ~ fc. lui Tatul din Măstănești 79.
- Dragne**, p. lui de ocină la Bălești, Cârsticea și Părcești 175; ~ rumân <din Jigorani>, f. lui Necula Răspopol, fr. cu Bunea,

Videni și Eremia 86; ~ tatăl lui Dan, fr. cu Badea și Mircea 453; ~ tatăl lui Radu 175.

Dragoe din Poiană, boier hotarnic 374; ~ din Săseni, aldămașar, vinde vie în sat 65, 381, 502.

Dragoe, nep. lui Iovan, Aldea și Stoica 41.

Dragole(a), fc. lui Radul banul, șt. lui Dănilă log., mama lui Radul log. din Desa, se păraște pt. satul Vlădaia 9; ~ șt. Singurului, bunica Stancăi, p. ei de ocină la Ghierghești 183.

Dragomir (Drăghimir, Drăgomir) **al Diaconului** <din Vernești> v. **Sorescul**; ~ **al lui Sin** v. rumân din Bălteni; ~ armaș (mare) v. clucer; ~ birul lui a fost plătit de Vladul 535; ~ cămăraș din Rătivoiești, martor 20, 368; ~ ceauș, martor pt. vie în dealul Scăianilor 310; ~ clucer (mare) <din Runcu>, armaș (mare) mărturisește că m-rea Nucet a fost închinată cu acordul ctitorilor 361, întărit pt. satul Ciorani 73, 91, martor în divan 48, 280, 290, 293, 297, 307, 308, 313, 314, 334, 353, 364, 369, 382, 384, 433, 439, 441, 445, 457, 468, 472, 482, 490, 491, 502, 503, 511, 528, 531, 535, martor pt.: loc în București 1, m-rea Căldărușani 366, m-rea Crasna 277, Dobriceni 403, 407, Izvorani 37, Măcriști 518, Păușești 514, Stănimir 273, Tâncăbești 319, pt. rumâni 446, boier judecător 30, cartea lui 151, vinde țigani 115; ~ diacon, martor pt. Vernești 507; ~ din Alimănești, martor pt. Bărăști 216; ~ din Băiești, boier jurător pt. Beceani 396; ~ din Băleni, tatăl lui Manea, Stan și Măican 197; ~ din Bărăști, fr. cu Stroe, vinde vie în sat 216; ~ din Bumbuiești, boier hotarnic pt. Titești 360; ~ din Bumbuiani, scrie doc. 394; ~ din Câmpulung v. **Șupală**; ~ din Căndești, bunic lui Albul și Stan 423; ~ din Cernătești v. **Leamnereale**; ~ din Cosoba, martor pt. ocină în sat 29; ~ din Corșori, fr. cu Oprea și Voico, f. Cristinei, văr cu Pătru și Neagoe, vinde ocină în Cârstienești 45; ~ din Dudești 482; ~ din Fărcășești, martor 167; ~ din Fiani, megiaș adevăritor 287; ~ din Finta, fr. cu Ion, martor 437; ~ din Fundeni, aldămașar, martor pt. Fundeni 328; ~ din Gârboveț, f. Lupului, martor

pt. Imosa 315; ~ din Glogova, martor pt. vânzare de rumâni 36; ~ din Golești, boier jurător 179; ~ din Liești v. **Căpătână**; ~ din Ludănești, tatăl Vișei 425; ~ din Măcriști, martor 250, 482; ~ din Priboieni v. **Vulpe**; ~ din Samara, martor 394; ~ din Stoienești, martor pt. Săcșori 370; ~ din Șuici, șt. Stanei, vinde siliște în Titești 320; ~ <din Tătulești>, f. lui Vintilă vătaf și iuz. de roșii, fr. cu Calotă și Mihalașco, vinde vie în dealul Boziianilor 304, 314, 436; ~ din Trestiani v. **Cârja**; ~ din Văcărești, martor pt. via lui Micu din sat 89, vinde moșie în sat 305, 372; ~ din Zorești, martor pt. Smedești 453, v. **Dăinea**; ~ f. Bonchiciului din Samara, fr. cu Danciul, vinde ocină în sat 260; ~ f. lui Stanciu, aldămașar pt. Târșor 206; ~ fr. cu Albul din Comiși v. rumân; ~ fr. cu Micu și cu Stoica al bănesei, vinde la Rumceasa 133; ~ fr. cu Roman, martor pt. ocină la Suhărăt 318; ~ log. din Rătivoiești, scrie doc. 55; ~ martor pt. vânzare de rumâni la Corșori 295; ~ martor pt. Fundeni 328; ~ martor pt. Smâdciul v. **Luben**; ~ p. lui de ocină la Ștefănești v. **Urecheatul**; ~ popă din Cetățeni, scrie doc. 38; ~ popă din Poieni, scrie doc. 521; ~ popă din Poienari, scrie diată 106; ~ rumâni din: Bălteni (al lui Sin), fr. cu Costandin 473, Cacoveți 433, Cerbureni, tatăl lui Oprea 86, Ciovărnășani, tatăl lui Stoica, ~ și Stroe 121, Ciovărnășani, f. lui ~, fr. cu Stroe și Stoica 121, Comiși, fr. cu Albul 14, 231, Grădiștea de Jos 231, Grădiștea de Jos, fr. cu Vălcul, Socolea, Tatul și Petco 231, v. **Cherancea**, Steanca, tatăl lui Frățica 251; ~ spăt., f. Marăi Bălăceancăi cea bătrână, fr. cu Barbu post. și Badea, vinde moșie la Izvorani 345; ~ tatăl lui Dragul 521; ~ tatăl lui Matei v. **Rodescul**; ~ tatăl lui Stanciul v. **Andonie**; ~ țigan al m-rii Bistrița, tatăl Stanei 95; ~ țigan, șt. Stancăi v. **Cerneaiu**, **Popa**; ~ unchiaș, închină m-rii Căldărușani moșie <în Fieni> 323; ~ (cel Mare) via lui la Bălțați 391; ~ vinde ocină în Cotroceni v. **Cioroiescul**; ~ vornic <din Sărata> 533; ~ vornic, rumâni lui din Cliciu 203; v. și **Andonie**, **Căpătână**, **Cârja**, **Cerneaiu**, **Cherancea**, **Cioroiescul**,

- Dăinea, Leamnereale, Luben, Popa, Rodescul, Secătura lui ~, Sorescul, Șupală, Urecheatul, Vulpe.**
- Dragomira** (Drăgomira), țigancă <din Dărăști> 128; ~ țigancă, șt. lui Antonie, nora lui Taica și a Lupei, mama lui Stan 531.
- Dragomirești**, sat <j. Ilfov> 54, 111.
- Dragosin** din Urlați, f. lui Ilie, fr. cu Pascu 226.
- Dragoslavele**, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 16.
- Dragosloveni**, sat <j. Rm. Sărat, azi j. Vrancea> 386, 544.
- Dragotă**, fr. cu Miloș log. și cu Bălaci, face schimb de țigani cu m-rea Tismana 201; ~ post., martor pt. Cacoți și Stâlpița 329; ~ rumân din Ciovărnășani, f. lui Răduța, fr. cu Lupul 121; v. și **Gorunul lui** ~.
- Dragul <al lui> Mărcioru**, din Crângu, martor pt. Scorpăneasca 214, 350; ~ armaș (al doilea), post. din Togozeni, fr. cu Paraschiva vornic și Costandin armaș, șt. Mariei, ginerele Samfirei, martor 88, 231, 306, 340; ~ din Făcăiani, jură cu tot satul pt. datoria lui Tudor vornic 135; ~ din Slătioare, f. lui ~ post., fr. cu Costandin armaș 171; ~ din Tătărăi, boier hotarnic 374; ~ din Urlați, martor pt. Stăncești 85; ~ din Zvorsca, martor pt. vânzare de ocină în sat 283; ~ f. lui Dragomir, vinde ocina lui la Scâmăveasca 521; ~ grămătic din Crângu, martor 214, 350; ~ log. din Cislău, boier hotarnic pt. Jivești 404; ~ log. din Crăcani, șt. Caplei, tatăl lui Petrea, Zamfirei, Neacșei și al Mihnei, fr. cu Chisar, socru lui Pavel post. și al lui Preda pah., ginerele lui Stoica vornic din Ciupenița 30; ~ log., tatăl Samfirei, bunicul lui Ivașco 189; ~ martor pt. Hărbor 409; ~ popă, tatăl lui Ștefan, nep. popii Oprea 408; ~ post. din Popești, cumpără moșie în Iași 253, martor pt. Negoști 236, Polovragi 480; ~ post. din Slătioare, tatăl lui Costandin armaș și ~ 171; ~ post. din Togozeni v. armaș; ~ rumâni din: Cerbureni, tatăl lui Oprea 86, Comani 231; ~ scaun, fr. cu Calotă, martor pt. Brătiani 161, 162; ~ <unchiaș> din Negovani, martor pt. dealul Negovaniilor 23; ~ unchiul lui Tatul, martor pt. vânzare de vie 363.
- Drajna**, sat <j. Prahova> 402.
- Drăcești**, sat <j. Ilfov> 62.
- Dragaica** <din București>, sr. cu Danciul 494.
- Drăgan** din Brănești, vinde vie 139; ~ din Urlați, martor 226; ~ fântâna lui la Corșori 333; ~ fr. cu popa Mușat, martor 348; ~ post. din Pisculești, boier hotarnic pt. Bucu de Sus 418, 419; ~ tatăl lui Căzan spăt. v. **Buzoianul**; ~ țigan 308; ~ văr cu popa Lupul <fr. cu Stan>, vinde ocină la Vișoara 499; v. și **Buzoianul**.
- Drăgana**, țigancă 439; ~ țigancă, șt. lui Sava, vândută lui Bunea <Grădișteanul> vist. 324
- Drăgănești** (Drăjănești) (**de la Ruși**), m-re <j. Teleorman> 511; ~ sat <j. Olt> 188, 228, 439; ~ sat <j. Vlașca, azi j. Teleorman> 84.
- Drăghia v. **Draghia**.
- Drăghici(u)** din Bălțați, fr. cu Oprea log. 92; ~ din Cherba v. **Rusu**; ~ din Gemenele, martor pt. ocină în sat 133; ~ din Lipărești, f. lui Micu roșu, martor 340, 453, vinde ocină în sat 359; ~ <din Târgoviște> (cel bătrân) tatăl lui Radu, martor pt. Brătiani 161, 162; ~ f. lui Voinea Dumitru 360; ~ hotarul lui ~ la Smădciu 281; ~ log., unchiul lui Stan din Cioara 32; ~ log. din Belciugatele v. **Dionisie**; ~ log. din Pleșoi, fr. cu lane post., martor 18, 167, 249; ~ p. lui de ocină la Daia 193; ~ post. v. **Craiovescul**; ~ post. din Fărcășești, cumnat cu Preda vătaf din Ceplea, martor 193, vinde vie în dealul Vădenilor 307; ~ post. din Poiană, boier hotarnic pt. Crasna 167; ~ spăt., martor pt. Pitești 505; ~ vătaf din Vârâți, fr. cu Dragomir stolnic și cu Stroe șufar 117; ~ (cel mic), via lui la Bălțați 391; ~ **Stan** din Muierasca, vinde ocină pe Olt 545; v. și **Craiovescul, Dionisie, Rusu**.
- Drăghiciu v. **Drăghici**.
- Drăghimir v. **Dragomir**.
- Drăghinești**, sat <j. Vlașca, azi j. Teleorman> 194, 238, 348.
- Drăgoiești**, sat <j. Argeș> 167, 231, 266, 399, 401, 500.
- Drăgoi(u)** din Bălteni de Pod, tatăl Stanei, vinde ocină în sat 187; ~ din Dobroteni, aldămășar 476; ~ din Jivești, martor 404; ~ din Podbelești, boier jurător pt. Spăreatu 254; ~ f. lui Ispan din Dobroteni, vinde ocină în Suhărăt 321; ~ log. din Fălcoi

- v. <**Fălcoianu**>; ~ log. din Starchiojd, boier hotarnic pt. Jivești 404; ~ popă (cel bătrân) din București, socrul lui Stama și al lui Necula, tatăl Stanei, pâră pt. zestre 430, martor pt. biserica domnească 138, 523; ~ rumân din Căpeteni 473; v. și <**Fălcoianu**>.
- Drăgomir v. **Dragomir**.
- Drăgomira v. **Dragomira**.
- Drăgulen v. **Drăgulin**.
- Drăgulin** (Drăgulen) din Chiojd, boier jurător pt. Tudor Rătescu vornic 135; ~ tatăl lui Bârcă 80.
- Drăgușin** din Fălcoi v. **Fălcoianu**; ~ din Osica, fr. cu Ursea, vinde vie în sat 439, martor pt. Fălcoi 513; ~ sluger v. <**Deleanu**>; v. și **Deleanu, Fălcoianu**.
- Drăgușu**, delnița lui la Cârștianul Dragului 317.
- Drăguței v. **Lupul al** ~.
- Drăjan** din Negovani, martor pt. vânzare de vie 44, 88.
- Drăjănești v. **Drăgănești**.
- Drâmbovnic**, apă <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 194.
- Drângești**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 135.
- Drugănescul Radul**, hotar al lui ~ la Dobroței 527.
- Drugănești**, sat <j. Ilfov, azi Stoienești, j. Giurgiu> 156.
- Drume(a)** din Tătărăi, boier hotarnic pt. Bucu de Sus, Hărbor 374, 409, 418, 419; ~ martor pt. Cioroiși v. **Rodescu**.
- Duca** din Boteni, martor pt. Rumceasa 133; ~ din Crețești (cel bătrân), martor pt. ocină în sat 382, 420; ~ f. lui Giurița cpt., fr. cu Tudor, Ivan și Giurca 322 bis; ~ popă, martor 53, 252; ~ rumân din Nucșoară, fr. cu Mihăilă 231; ~ unchiaș din Râmnic, martor pt. Pucioasa 7.
- Dude** din Dudești, tatăl lui Bucșa și Costandin 482.
- Dudescul Dumitru**, vist. (mare, fost) <din Dudești>, f. lui Luca log., tatăl lui ~ Radu log. <și al Ruxandrei>, se părăște cu m-rea Plumbuita pt. un vad de moară 150, întărire domnească pt. Cojești 230, vinde ocină în Ciurnic 259, Hamzești 468, martor în divan 48, 177, martor pt.: Cioara 512, Mărcești 518, Tâncăbești 319, boier judecător 51, 174, 221, 384, 414, 415, 470, 471, danie înaintea lui 34; ~ **Radu**, log. f. lui ~ Dumitru vist. (mare, fost), nep. lui Luca log., pâră în divan cu m-rea Plumbuita 150, întărire domnească pt. ocină la Corșori 313, boier hotarnic 418, 419, oferă bani cu împrumut 184, cumpără moșie la Corșori 447, scoate capul lui Bratu din «nevoie» 291, vinde ocină la Hamzești 468.
- Dudești**, sat <j. Ilfov> 150, 176, 250, 468, 482.
- Duiul**, rumâni din: Bălteni 473, Bunești 451.
- Duma**, martor pt. vânzare la Imosa 315; ~ rumâni din: Cacoveți 433, Gârla 249, Vădeni 307.
- Dumbravă** din Crâng, cumpără ocină în Scorpaneasca 214.
- Dumiitru v. **Dumitru**.
- Duminecă**, f. lui Colceac, martor pt. Sămara 260; ~ iuz., cumpără moșie în Sămara 435; ~ post. din Lipia, martor pt. Gura Frăsinetului 342.
- Dumitra** din Bălcești, martoră la schimb de țigani 201; ~ fc. Neacșei și a lui Păscălin din Voinigești, șt. lui Radu, are zestre în Voinigești 288; ~ șt. lui Miho, mama lui Ghioca cpt., sr. cu Stoica pitar, Preda din Cotroceni, Sin, Rada și Maria, cumnată cu Stoia și Șandrea, mătușa Stoicăi și a lui Radu din Văcărești, ia boieri jurători pt. zestrea ei 384, 414, 415.
- Dumitrașco** (Dumitrașcu), clucer v. **Filipescu**, <**Spineanul**>; ~ din Căpreni, martor pt. Cacoți 330, 433; ~ din Goești, martor pt. Vulpeni și Gruia 18; ~ f. lui Andrei Rudeanu sluger v. **Rudeanu**; ~ f. lui Costanda vornic, fr. cu Dima 527; ~ f. vitreg al lui Iancu cpt. din Gherghița, nep. al Mândreștilor 130; ~ f. jupânesei Ilina 168, 290; ~ f. lui Stan Aldimir din Mătăsești 166; ~ iuz., martor pt. Trestiani 217; ~ log. din Târgoviște, scrie doc. 226, 398; ~ log., f. lui Dan, vinde ocină la Țigănești 122; ~ log., martor pt. Cacoți 329; ~ log., martor pt. Pietre 501; ~ pah. din Prigoria, martor pt. Negoiești 236; ~ post., f. lui Necula vist., este miluit de domn 468; ~ post., f. lui Preposie, fr. cu Preda comis, martor pt. Imosa 315; ~ post. din Cepari, f. lui Stanciul log. din Cepari, p. lui de ocină la Uiești și Drăgoiești 231, martor pt. Golești 77; ~ spăt., martor pt. Rădăcinești 256; ~ spăt. din Sălătruc 35, 77; v. și **Filipescu, Rudeanu**, <**Spineanul**>.

Dumitrașcu v. **Dumitrașco**.

Dumitrescul Iane din Fărcășești, martor 167.

Dumitros v. **Dumitru**.

Dumitru (Dumitros, Dumiițru) **al Edului**, martor pt. Smedești 461; ~ **al lui Iorgu Malea** <din Băjăști>, viile lui la Nucet 226; ~ **al Manei**, delnița lui la Băjești 256; ~ **al popii Sava** din Pitești, martor 139; ~ **al Slamii** din Pitești, martor 505; ~ **al lui Stâncilă** v. rumân din Bălteni; ~ armaș din Comoșteni, martor pt. Albești 498; ~ armaș, f. lui Lupan, doc. scris în casa lui 498, v. și **Filișanul**; ~ boier jurător (I și II) pt. Ghimpați 412; ~ cămăraș <din Pitești>, martor 505; ~ clucer v. <**Băleanu**>; ~ cojocar, vinde loc la Târgoviște 398; ~ croitor v. rumân; ~ cumpără ocină la Aniniș 426; ~ cumpără ocină la Beleți 265; ~ cupeț, fr. cu Ianu cupeț, p. lui de ocină la Mușceleni 113; ~ delnița lui la Cârstienești 465; ~ diacon din Țăța, martor pt. Cucuteni 75; ~ <din Argeș> v. **Lincoiul**; ~ <din Băjăști> v. Dumitru al lui Iorga Malea; ~ din Bobești, boier jurător pt. Ciurmernic 378, 387; ~ din Buzău v. **Ciolan**; ~ din Cacova, martor pt. Fântâna Catarei 53; ~ din Cătești v. **Lungu**; ~ din Câmpulung v. **Strechia**; ~ din Conțești v. **Pustiul**; ~ din Fefelei, fr. cu Stoica 525; ~ din Gherghița, f. lui Văsiu al Buhni, martor pt. Stănești 85; ~ din Glogova, martor pt. ocină în sat 36; ~ din Măicânești, martor 279; ~ din Măxineni v. **Bălăroiul**; ~ din Pitești, martor pt. Rovina 192; ~ din Poiana, martor pt. Popești 154; ~ din Polovragi v. **Corbanul**; ~ din Priboiani v. **Cotora**; ~ din Salcie v. **Cucul**; ~ din Săcșori, martor pt. ocină în sat 370; ~ din Stăncești, tatăl lui Simtion 365; ~ din Stăncești, martor 365; ~ din Stoienești, cumpără ocină în Stănimir 60; ~ din Teha, martor 157; ~ din Titești, se răscumpără din rumânie 104; ~ din Urлаți, martor pt. Suhărăt 321, v. **Gălmotă**; ~ din Vernești v. **Godin**; ~ din Vladimirești, fr. cu Ion, viile lui la Grădiștea de Coastă 71; ~ f. Cârstinei, fr. cu Pătru, vinde vie la Negovani 23; ~ f. lui ~ Pustiul, fr. cu Ianache, Pătru și Preda, martor pt. vânzare de ocină la Conțești 351; ~ f. lui Lupuleț, cumpără

ocină la Cioroiși 442; ~ f. lui Negre post. din Mihăiești, tatăl lui Tudor, Negre, Cozma, vinde ocină în Mihăiești 296; ~ f. lui Palaloga, aldămășar 434; ~ f. lui Radu din Argeș, fr. cu Oprea, cotropește vie în dealul Ciocăneștilor 179; ~ f. lui Radu din Cărlomănești, p. lui de ocină la Căndești 493; ~ f. popii Sava din Pitești, cumpără țigani 336, martor pt. Izvorani 475; ~ f. lui Stoica v. **Milescu**; ~ f. lui Tudoran din Pitești, fr. cu Vlaicul, Stanciul, Ion, Neagoe și Tudoran 505; ~ f. lui Vițevoi, aldămășar 302; ~ fr. cu Cazan și Stanciul Bălăurescul 242; ~ fr. cu Mihăică și Rada, vinde vie în dealul Negovanilor 163; ~ fr. cu Sfranța din Păușești 487, 489; ~ ginerele lui Costandin din Mărăcineni, martor pt. Ciorăști 344; ~ iuz., martor pt. București 1; ~ iuz. din Pietroșani, vinde rumâni 231; ~ log., scrie doc. 24, 61, 81, 113, 114, 146, 195, 196, 242, 277, 280, 290, 313, 314, 343, 345, 353, 377, 385, 403, 418, 427, 436, 439–441, 446, 490, 491; ~ log. din Bărbătești, scrie doc. 60; ~ log. din Bobești, vinde ocină la Ciurmernic 259; ~ log. din București, scrie doc. 110, 174; ~ log. din Căldărușani, socrul lui Stan 468; ~ log. din Târgoviște v. **Boldiciu**; ~ log., martor 23, 380, 407, 458; ~ martor pt. Băbeni 526; ~ martor <pt. Băbuești>, fr. cu Stanciu 78; ~ martor pt. Cărstianul Dragului v. **Ion al lui** ~; ~ martor pt. Gruiu 488; ~ martor pt. Țigănești 141; ~ martor pt. Voinigești 288; ~ nep. lui Stănilă din Brătivoiești, ocina lui la Glogova 36; ~ p. lui de ocină la Trestiani 45; ~ pitar (mare) v. **Filișanu**; ~ popă din Bărăști, martor pt. Fălcoi 513; ~ popă din Boari, megiaș jurător 119; ~ popă din București (cel bătrân), jurător pt. biserica domnească 138; ~ popă din Buzău, aldămășar pt. Hăncești 483; ~ popă din Buzoieni, fr. cu Oancea, martor pt. Călugăreni 209; ~ popă din Câmpina, martor pt. Cozlegi 392, aldămășar 434; ~ popă din Drăgănești, martor pt. Mătești 228; ~ popă din Fălcoi, martor pt. ocină în sat 429; ~ popă din Slatina, martor pt. vânzare de țigancă 267; ~ popă, martor pt. Voinigești 288; ~ post., martor pt. Trestiani 217; ~ post., primește scutire

de chezășie 210; ~ primește zălog vie în dealul Scăianilor 310; ~ roșu <din Argeș>, socrul lui Oprea Tudurănescul 77; ~ roșu din Urlați, martor pt. Ceptura 413; ~ rumâni: croitor, al lui Bunea vist. <Grădișteanul> 231, din: Bircea 231, Bălteni (al lui Stăncilă) 473, Brănești 473, Brăești, f. lui Oprea, fr. cu Neagoe, Albul și Voina 175, Ciovărnășani 121, Ciovărnășani, f. lui Lupul Miloicăi, fr. cu Nistor și Petco 121, <Groșăț>, f. Pacăi, fr. cu Crăciun 368, Romanați, f. lui Ion, fr. cu Boica, Neagu, Bobe, Mircea, Dumitru, Dobrin și Călin 231, Tătărani, tatăl lui Pătru, bunic lui Oprea, Radul și Soare, cumpără loc de casă în Târgoviște 490, v. **Răspopol**, Truțești, tatăl lui Manta 231, Truțești, f. lui Târșagă 231, Vlădești 112; ~ schiler, martor pt. Cărstianul Dragului 317; ~ scrie doc. 183, 341, 343; ~ stolnic din Vârâți, fr. cu Stroe, Drăghici vătaf, cumnat cu Marghita, unchi lui Ivan și Pătrașco, p. lui de ocină la Vârâți 117; ~ stolnic (al doilea), fr. cu Store șufar (mare, fost), Pătrașco și Mitrea, cumnat cu Stanca, unchi lui Stroe și Pătrașco, întărire domnească pt. averea fratelui său, Pătrașco 63; ~ tatăl lui Drăghici v. **Voinea**; ~ tatăl Neașei 424; ~ țigan

274; ~ țigan, f. lui Dalca 286; ~ țigan, șt. Dochiei 308; ~ țigan, șt. Stanei v. **Curchi**; ~ unchiș, tatăl lui Ivan, cumpără ocină la Budeasca 377, v. **Coe**; ~ unchiul popii Manea v. **Iorga**; ~ vinde vie în dealul Negovanilor 441; ~ vist. (mare) v. **Dudescu**; ~ vornic v. **Zemțea**; v. și **Bălăroiul, Băleanu, Boldiciu, Ciolan, Coe, Corbanul, Cucul, Curchi, Dudescu, Filișanu, Gâlmotă, Godin, Ion al lui ~, Iorga, Lincoiul, Lungu, Milescu, Pustiul, Răspopol, Strechia, Voinea, Zemțea**.

Dunăre, fluviu (hotar la ~, malul ~) 13, 111, 203.

Dușești, topic la Cârstienești <j. Argeș> 465.

Dușa din Dușești, tatăl lui Badea și Dobre 84; ~ țigan din Orașul de Floci 2.

Dușăști v. **Dușești**.

Dușca din Borulești, megiaș hotarnic 175; ~ neg., martor pt. Conțești 351.

Dușco, m-re <în Grecia> 361, 507.

Dușești (Dușăști), sat <j. Teleorman> 84, 520, 529; ~ sat <j. Romanați, azi j. Gorj> 149, 152.

Dușuman din Salcia, martor 478.

Duța v. **Duțea**.

Duțea (Duța) din Bărbulești, martor pt. Dudești 250; ~ din Măcrești, martor pt. Bălișoara 482.

E

Echim din Izvorani, vinde vie în Vâlcea 112.

Edul v. **Dumitru al ~**.

Efrem v. **Efrim**.

Efrim (Efrem, Ifrim), eg. m-rii Cozia 13, 22, 35, martor pt danie la Arnota 449, Dobriceni 407; ~ ep. al Buzăului, carte scrisă de ~ 51, mărturie înaintea lui 231; ~ f. Iovanei, fr. cu Stan, nep. Tudorei și a lui Ion călugărul, vinde oc. la Fântâna Catarăi 53; ~ f. lui Petrea rumân 331; ~ log., bunicul lui Lorinț și Danciu 161, 162; ~ popă, scrie documente 349, 354; ~ stareț, martor pt. Arnota 449.

Egnatie v. **Ignat**.

Elena v. **Elina**.

Elhov v. **Ilfov**.

Elinița din Brăila, nep. lui Jița cel bătrân, soacra lui Dediul cpt. 353.

Elina (Elena, Elinca, Ilina, Ilinca) din Crețulești, fc. lui Vintilă din Balotești și a Caplei, șt. lui Para pah. 457; ~ doamna, ctitoră la Sf. Pavel (Muntele Athos), șt. lui Matei Basarab, țigani ei 67, 82; ~ fc. jupănesei Maria, sr. cu Frujina, nep. jupănesei Stana, a lui Pârveu și a lui Staico log. (mare fost) din Bucov 130; ~ fc. jupănesei Mihna, șt. lui Radu <Cocorăscu>, vist. (mare), sr. cu Preda, Pătrașco și Pano, cumnată cu Stanca, nep. Maricăi, Predei și a banului Mihalcea Caragea, primește satul Măneștii de Jos de zestre 195, 196; ~ fc. lui Preda <Floricoiul> sluger, vinde ocină în Studenița 322 bis; ~ fc. lui Vasilie vornic din Bănești, șt. lui Dobrișan din Budești, mama lui Cănda și a Vochiței, soacra Ancăi, cumnată Tudosiei 343,

440; ~ i se poruncește să nu se amestece în prăvăliile lui Badea 376; ~ jupâneasă, fc. Mândeștilor, mama lui Dumitrașco, ridică pără pt. satul Mihăești 168, 290; ~ șt. lui Gheorghe sârbul din Corșori 333; ~ șt. lui Sima vameș, mama lui Iordache vornic din Cozleci, Costandin pah. și a lui Antonie, soacra Marei, bunica lui Stroe și Chiajna 27; ~ țigancă, fc. lui Costa țiganul al Ciolanului 375.

Elinca v. **Elna**.

Enășescu Coman, martor pt. Cârștianu Dragului 317.

Ene (Eno), f. lui Neagoe din Corșori, fr. cu Petru, Neagoe, Oprea, Bratu, se pune

chezaș pt o datorie de bani 447; ~ gelep, neg. <din Pitești>, fr. cu Tudor, martor pt Bărăști 216, Roșia 248.

Eno v. **Ene**.

Enoiu din Târgoviște, martor pt. Roșia 248.

Enotești, sat <j. Săcuieni, azi j. Prahova> 44.

Enușcul (Inușcul), boier hotarnic pt. Bucu de Jos 418, 419; ~ martor pt Tohani 452.

Erciu, dorobanț, socrul lui Badea, fr. cu Stan Turcan, p. lui de ocină la Osica 68.

Ercules, moșia lui de casă la Rucăr 207.

Eremia v. **Irimia**.

Erina v. **Irina**.

Eustatie v. **Ghinea Gunaris, Ruciari**.

Evstratie v. **Costa, Istratie**.

F

Farandur Ghinea din Cozleci, fr. cu Iane vist., martor 251.

Fata, sat <j. Olt> 416.

Fața Lupului, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535.

Față, lacul de la ~, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535.

Făcăiani v. **Făcăieni**.

Făcăieni (Făcăiani), sat <j. Ialomița> 135, 137.

Fălcău Radoslav din Halnâg, martor pt. Ciovârnișani 121, Știubeiu 202.

Fălcoi (Fălcui), sat <j. Romanați, azi j. Olt> 1, 68, 136, 172, 196, 322 bis, 429, 436, 439, 501, 513, 522.

Fălcoianu Drăgoi, log. din Fălcoi, f. lui Pătru log. din Fălcoi, fr. cu Pătru sluger, nep. lui Drăgușin și al lui Ion, martor 1, 136, 172, 322 bis, 429, 436, 501, vinde ocină la Mănești 196; ~ **Drăgușin** <post. din Fălcoi>, fr. cu Pătru log. și Ion, unchiul lui Drăgoi log. și Pătru sluger, întărire domnească pt vie în dealul Osicii 322 bis, 439, 513; ~ **Ion**, fr. cu Pătru log. și Drăgușin, unchiul lui Drăgoi log. și Pătru sluger, întărire domnească pt. vie în dealul Osicii 439; ~ **Pătru**, log., tatăl lui Drăgoi log. și al lui ~ sluger., fr. cu Drăgușin și Ion, ginerele Marei și al lui Mitrea post. din Buicești 196, întărire domnească pt. ocină la Osica 68, 322 bis, 429, 439, 513; ~ **Pătru**, sluger din Fălcoi, f. lui Pătru log., fr. cu Drăgoi, nep. lui Drăgușin și

al lui Ion, martor pt. București 1, Osica și Studina 68, 322 bis.

Făgăraș v. **Amlaș și ~**.

Fălcui v. **Fălcoi**.

Fărcaș v. **Fărcașa**.

Fărcașa (Fărcaș), sat <j. Romanați, azi j. Olt> 1, 180, 223.

Fărcășanu Radu, cpt. (de roșii) din Fărcașa (din Văleni, din Vlădueni), tatăl popii Stoica, ginerele lui Mihăilă post. și al Ancăi din Văleni, boier adevărat pt. Ciorani 91, martor 1, 180, 223, 506.

Fărcășești, sat <j. Gorj> 167, 193, 307.

Fătul <al> lui Iordache, vornic, moșia lui la Suhărat 321; ~ cumpără moșie la Bârzești 305; ~ din Mocești, tatăl lui Stroe, aldă-mășar pt Cepturi 413; ~ f. lui Cârstea, fr. cu Stănie, Vladul, vinde moșie 295; ~ fr. lui Neagoe log. din Corbușori, pără în divan 465; ~ roșu din Gornet, aldă-mășar pt Ceptura 413; ~ tatăl lui Cârstea 409; ~ tatăl lui Ursu și Stoica 321; ~ țigan 308.

Fântâna Catarăi, sat <j. Vâlcea> 53; ~ **lui Dragoș**, topic la Corșori <j. Mușcel> 333; ~ **Rece**, sat <j. Vâlcea> 221.

Fântâna, țigancă a lui Negoită pah., șt. lui Maican 101.

Fârla din Vlădeni, văr cu Șărbu 124.

Fâsea Stan din Buzești, fr. cu Lupul, martor în zapis 167.

Fefelei, hotar la Podgoria <j. Sac, azi j. Buzău> 525.

- Fieni** (Fiiani), sat <j. Dâmbovița> 75, 287, 355, 468, 518.
- Fiiani v. **Fieni**.
- Fierăști v. **Hierăști**.
- Fiera** (Hera, Hiera) din Bărbulești, martor pt. vânzare de ocină în sat 340; ~ log. din Leurdeni v. **Leurdeanu**; ~ log. din Piscure, boier hotarnic 385, 403, 420; ~ popă, vad de moară lângă ~ 142; v. și **Leurdeanu**.
- Filiași** (Filiiași), sat, j. Dolj 180, 193.
- Filiiași v. **Filiași**.
- Filip al lui Dan** din Băbuiești, martor 78; ~ cumnat cu Iftimie, martor pt. un loc în Târgoviște 398; ~ din Negoiești v. **Caidăr**; ~ grecul, vinde moșie v. **Stirian**; ~ rumân din Uiești și Drăgoiești 231; v. și **Stirian**, **Caidăr**.
- Filipescu Dumitrașco**, clucer din Filipești, f. Stanei, nep. lui Staico log. (mare, fost) din Bucov, al Mariei și a lui Pârveu, tatăl lui Pană spăt., socrul Ancăi din Văleni, văr cu Frujina și Irina 130, martor 59, 251, 528; ~ **Pană**, spăt., f. lui Dumitrașco clucer, nep. Stanei, Mariei și al lui Pârveu, strănep. lui Staico log. (mare, fost) din Bucov 130.
- Filipești**, sat, j. Prahova 46, 130, 251.
- Filișanu Dumitru** din Filiași și din Rogova, armaș (mare), pitar (mare), f. lui Stanciu, nep. lui Dobromir, tatăl lui Mihai spăt., ia un rumân din temniță 86, întărire domnească pentru ocină în Crasna și Buzești 167, boier adevăritor pt. Ciorani 91, boier judecător 30, martor 1, 18, 36, 37, 48, 148, 166, 180, 193, 223, 231, 233, 277, 512, 518, 528, stăpân la Gurguița și Bertești 59, vrea să împartă rumâni 459; ~ **Mihai**, spăt., f. lui Dumitru Filișanu pitar (mare), martor 193.
- Fion**, rumân din Vădeni 307.
- Fimir**, rumân din Bunești 451.
- Fina** din Drăcești, tatăl lui Stan, hotărnicăte satul cu 12 boieri 62.
- Finta**, sat <j. Dâmbovița> 437.
- Fințești** (Hintești, Hințești), sat <j. Sac, azi j. Buzău> 318, 404, 485, 506.
- Fira** din Văcărești, martor 89.
- Fisenta**, log. din Goiești, fr. cu Mihai, martor pt. Vulpeni 18, rumânii lui din Bălteni 178, 473.
- Fiterioaie**, soacra lui Herțea, vinde vie în dealul Vădenilor 307.
- Flocești**, sat <j. Ilfov, azi Florești, j. Giurgiu> 231, 497.
- Floci v. **Orașul de** ~.
- Flocoasa**, sat <j. Ilfov> 24.
- Flore**, șt. lui Copaci din Vădeni, mama lui Barbul și a Vișei, sr. cu Stănuță, are ocină de zestre în sat 307.
- Florea** din Negoiești (cel olog), fr. cu Picul, martor pt. Viișoara 499; ~ fr. cu Necula, p. lui de ocină la Grădiștea de Jos 231; ~ martor pt. o danie 376; ~ rumâni din: Lătceni, f. lui Măciucă, fr. cu Arion, Stoican, Mircan și Magdalin 231, Vaideei 364; v. și **Coman al** ~.
- Floroaea v. **Stan al Ifloroaiiei**.
- Florica**, țigancă, șt. lui Ursu, mama lui Paraschiva, Mircea, Gonea, Petrea Mutul, soacra Titianei 159.
- <**Floricoiul**> **Preda**, sluger, tatăl Elinei 322 bis.
- Florul**, sat, j. Teleorman 188.
- Focan Stanciu** din Câmpulung, martor 191.
- Foiești**, sat <j. Romanați, azi dispărut> 84, 152, 231.
- Fofiștean Radu**, rumân din Comani 231.
- Fogărin Stan**, martor pt. Imosa 315.
- Fota** (Fote, Fotea), ceauș din București, martor pt. un țigan 133; ~ cupet (neg.) din Râmnic, tatăl lui Proca, martor pt. Brătiani 101, 102, 161, 162, Săseni 411.
- Fote v. **Fota**.
- Fotea v. **Fota**.
- Franca** din București, șt. lui Cucu Arcan 146.
- Frangulea** din Orașul de Floci, boier hotarnic pt. Bucu de Sus 418, 419; ~ martor pt. Tohani 452.
- Fratea** din Belciugatul, megieș jurător pt. Cojești 174.
- Franța**, neg. din Păușești, fr. cu Ghinea cojocar și Dumitru, cumpără în Făcăieni 137, întărire domnească pt. ocină și rumâni la Steanca 251, martor pt. Bunești 181, 234, 243, 244, 272, 389, pt. Rovine 192; ~ din Câmpulung, scrie doc. 255, 322.
- Franți Birtii**, cpt., volnicit să aresteze 178.
- Frasinului v. **Piscul** ~.
- Frusina v. **Frujina**.
- Fratea**, unchiaș din Belciugatul, martor pt. satele lui Hrițea vornic 174, 420.
- Fratostîța**, sat <j. Dolj> 167.
- <**Fratostîțeanu**> **Barbu**, clucer din Fratoștița, boier hotarnic pt. Crasna 167.

Frăcea din Cotenești, revendică parte la Vițițești 57; ~ din Pătârlagele, boier jurător pt. zestre 477; ~ **Vlad** din Comănești, martor pt. Miclăușani 133.

Frăsinet(ul), moșie, sat <j. Ilfov> 322 bis, 408; v. și **Gura** ~.

Frățica, rumân din Steanca, f. lui Dragomir 251.

Frățilă din Gătești, martor 97; ~ globnic domnesc al țiganilor 67; ~ din Rovinari, martor 167; ~ rumân din Corcova, f. lui Iosif 48, 120; ~ stolnic din Rovinari, boier hotarnic pt. Crasna 167.

Frățilești, sat <j. Ialomița> 374, 418, 419.

Frânarul, p. lui de ocină de la Grădiștea de Jos 231.

Frâncul, țigan, șt. Armancăi 24.

Frânghie Stoica <din Poienari>, martor 460.

Frejureanu Radu, sluger (mare, fost), șt. Mariei, ginerele lui Nan log., boier jurător 135, judecă pricină 30, vinde în Văleni 144, 158, martor 251.

Frejurenii (Frijiurenii), sat, j. Prahova 135, 251. Frijiurenii v. **Frejurenii**.

Frujina (Frusina), fc. jupânesei Maria, nep. jupânsei Stana și a lui Pârnu și Staico log. (mare) din Bucov, sr. cu Erina 130; ~ șt. (a doua a) lui Hrizan post. din Bărbătești, mama Chirei 145.

Frusina v. **Frujina**.

Fuga, ia boieri hotarnici pt. ocina vătășască 387, 390.

Fulga din Orești, fr. cu Deva, cumnatul lui Stoica Vătășescu, unchiul lui Lazăr și Stana, ia megieși jurători pt. Ciurnic 378.

Fundate(le), topic la Negrișteni <j. Buzău> 41.

Fundenii, sat <j. Ilfov> 328, 491; ~ sat <j. Sac, azi j. Buzău> 41, 85, 413.

Fundul Morii, sat <j. Ilfov>, 372.

Furca Zlătariului, topic la Mileștii de Sus <j. Dolj> 535.

Furcească, topic la Beceani, j. Buzău 396.

Furcitură Țaroviței, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535.

Futești, sat <j. Buzău> 221; ~ sat (de pe Mostiștea), j. Ilfov <azi dispărut> 468.

G

Gabrov (Gabru), sat <j. Dolj> 136; ~ sat <j. Teleorman> 231, 303.

Gabru v. **Gabrov**.

Galeș, vinde ocina găbrovenească 231.

Galgii din Vitănești, martor pt. Poienari 425.

Ganea din Blătești, aldămășar pt. Târșor 206; ~ rumân al m-rii Sf. Nicolae din București, fr. cu Necula spătărelul și cu Coman 484; ~ unchiaș din Ploiești, martor pt. Scârnăveasca 532; ~ țigan din Doicești 145.

Ganga, țigan, f. lui Stan, șt. Mușei, tatăl lui Sarul și al Simioanei 531.

Gatha, țigancă a m-rii Căldărușani, șt. lui Sarul 468.

Gățen, post. din Șiroca, martor pt. Ciovârnișani 121.

Gavaon Ion v. **Olărăscu**.

Gavril (Gavriil, Gavrilă), (cel bătrân) nep. lui Ciolan, vinde o țigancă 375; ~ dascăl la m-rea Cozia 35; ~ din Mătești, tatăl lui Vlad, vinde ocină în Mătești 159, 225; ~ din Tunsă, martor pt. Nodeni 522; ~ din Zăvoiu, martor pt. Boarii de Sus,

123; ~ eg. la m-rea Sadova 3; ~ popă, martor pt. Salcia 478; ~ spăt., f. lui Mârzea vornic, martor pt. Ojogeni 306; ~ vv. vezi **Movilă**.

Gavriil v. **Gavril**.

Gavrilă v. **Gavril**.

Găciul din Negoșina, martor pt. o roată de moară 424.

Găiești, sat <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 298, 341, 351; ~ hotarul ~, topic la Gherghieș <j. Vlașca> 183.

Găinaț, puțul lui ~, topic la Cerișani <j. Vlașca> 454.

Gălățeanu Constantin, cpt., întărire domnească pt. ocină în siliștea Broștenilor 221.

Găleșești, sat, j. Argeș 175, 498.

Gănești (~ de Sus), sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 62, 379; ~ sat, <j. Mușcel, azi j. Argeș> 463.

Găojani (Găojeni), sat <j. Rm. Sărat, azi j. Buzău> 176.

Găojeni v. **Găojani**.

Gârdești, sat <j. Vâlcea> 466, 484.

Gătești, sat <j. Saac, azi j. Prahova> 97.

Gătulescu, topic la Mătești <j. Buzău> 481.
Găurici, sat <j. Teleorman> 356.
Găvane, m-re, schit <j. Saac, azi j. Prahova> 98; ~ sat <j. Buzău> 356.
Gâciul, f. lui Radu Manea, fr. cu Radu, ocina lui la Pâclenii de Jos 159; ~ f. lui Radu Neniul, fr. cu Tăciu, ocina lui la Pâclenii de Jos 159.
Gâdul, pah. din <Grădiștea>, f. Pârvei 74.
Gâlmeilor v. **Capul** ~.
Gâlmotă Dumitru, aldămășar din Urlați 491.
Gârbovet, hotar la Corcova <j. Mehedinți> 120; ~ sat <j. Mehedinți> 120.
Gârcov, sat <j. Romanația, azi j. Olt> 428.
Gârta, sat <j. Dolj> 249; ~ **Cândeștilor**, topic la Căndești <j. Buzău> 400.
Gârlea din Stănimir, martor pt. ocină în sat 60.
Gealalăul Oprea din Dobroteni, martor pt. Tătărai 215.
Geamăna, topic v. **Scăldătoarea** ~.
Gemelele, sat <j. Dâmbovița> 133; ~ pietrele ~, topic la Cârstienești <j. Muscel> 465.
Georman, p. lui de ocină la Lunca 491.
Gerarului v. **Coasta** ~.
Gerco v. **Podul lui** ~.
G<e>rul <din Belciugatul>, unchiul lui Radu Godeani 230.
Ghearghea v. **Gheorghe**.
Ghelasie, dichiu la ep. Buzău, martor 375.
Ghenea v. **Ghinea**.
Gheoca v. **Ghioca**.
Gheorghe (Ghearghea, Gherghe, Gherghea, Gherghie, Gherghii, Ghirghi, Gorghie), agă (mare, fost) din Drăghinești, nep. lui Stoica armaș (mare), cumpără în Drăghinești 238, martor pt. Boziani 304, Căineni 443, Dusești 520, pt. țigani 311, 324; ~ aldămășar v. **Părtoce**; ~ **al lui Dobre (Dobrin)** din Căndești, martor pt. o roată de moară 134, 493; ~ aprod din Pitești, martor pt. Bârsești 216; ~ ban din Mătești, f. lui Iorga din Pătârlagele 481; ~ băcan, martor pt. Cucuteni 75; ~ (cel bătrân) vinde ocină la Truțești 231; ~ comis din Cărlomănești, f. lui Dobre, martor pt. zestre 166, 493, ~ comis din Cărstienești, martor pt. Săseni 381; ~ comis din Golești, fr. cu Voico și Dumitru 495; ~ cumpără vii în dealul Săsenilor 65; ~ din Buzău, f. lui Radu Răgep, fr. cu Toma, vinde ocină la Albești 502; ~ din Căpreni, martor pt.

Stâlpiți 330, 433; ~ din Căndești, vinde roți de moară în apa Buzăului 134; ~ <din Ocna>, martor pt. Bunești 181; ~ din Ploiești, zălogeste vie în dealul Săsenilor 310; ~ din Pitești, martor pt. Samara v. **Ghiuleș**; ~ <din Rm. Vâlcea>, martor pt. Pucioasa 7; ~ din Samara v. **Slunicul**; ~ f. jupânesei Neaga, nep. lui Bogdan din Săhăteni 51; ~ f. lui Neagu din Negoiești și al Zoicăi, fr. cu Necula și Mircan, nep. lui Necula sluger 175; ~ f. lui Păun, șt. Mariei, vinde la Valea Izvoranilor 232; ~ grămătic, f. lui Ilie din Arși, martor pt. Crasna 500; ~ iuz., martor pt. Albești 504; ~ iuz. din Buzău, f. lui Radu Răgep, fr. cu Toma 474; ~ județ al orașului Câmpulung 190, 191, 479; ~ județ din Râmnic, martor pt. Fântâna Catarei 53; ~ log., martor pt. Steanca 55, 251; ~ log., martor în divan 61; ~ log., martor pt. o datorie 58, ispravnic de doc. 230, scrie doc. 380; ~ log. <din Târgoviște>, martor 506; ~ martor pt. Corșori 295; ~ martor pt. Hărești v. **Dedu**; ~ martor pt. Izvorani 232; ~ nep. lui Balco, hotărăște vie la Vernești 507; ~ pah. din Sărdănești v. **Sărdănescu**; ~ popă din Corbi, tatăl Ancăi și a lui Barbu, p. lui de ocină la Vădeni 307; ~ popă din Fundeni, vinde moșie în sat 328; ~ popă din <Târgoviște>, f. lui Scarlat, scrie doc. 75, 161, 162, 363; ~ popă din Vernești, martor pt. Săseni 411; ~ popă, eclesiarh al m-rii Cozia 35; ~ post., martor pt. Dărmănești 46; ~ post. din Băleni v. **Băleanu**; ~ post. din Bănești, fr. cu Lupu, unchiul lui Șerban 26; ~ post. din Câmpina, f. lui Udriște pah., aldămășar pt. un loc de casă 434, martor pt. Bălțați 391, Cozleci 392, Dobruței 527; ~ post. din Târgoviște, scrie doc. 239; ~ post. din Mărzănești, tatăl lui Stroia, cumpără/vinde în Dușești 84, 149, 529; ~ post., fr. cu Pătru pah., martor pt. Rădăcinești 362; ~ rumâni: cumpărat de Ghioca și Pătru neg. 86, din Vaideei, tatăl lui Radu 364; ~ sasul din Câmpulung 106; ~ sârb din Corșori, șt. Iliei, vinde locuri în Muscel 333; ~ spăt. din Pătârlagele v. **Mihalcea**; ~ tatăl Simei stolniceasa și al lui Chircă post., socrul lui Stroe stolnic

- Buzescu 73, 91; ~ vist., boier adeveritor pt. Ciorani 91, martor pt. Cegani 111; ~ vist., judecă o pricină 30, judecă pt. Vasile spăt. 335, martor 1, 166, 467; ~ vist., martor pt. eliberare din rumânie 467; ~ vist., vinde o țigancă, 15; ~ vist. (al doilea, fost), boier adeveritor v. **Caridi**; ~ vornic (al doilea), hotarnic la Bucu de Sus 418; v. și **Băleanu, Caridi, Ghiuleș, Mihalcea, Dedu, Pârtoce, Sărdănescu, Slunicul**.
- Gherghe v. **Gheorghe**.
 Gherghea v. **Gheorghe**.
 Gherghii v. **Gheorghe**.
Gherghelău, loc în Turburea <j. Argeș> 338.
 Ghenea v. **Ghinea**.
Ghența, aldămașar pt. Jurubiște 432.
 Gheorma v. **Ghiorma**.
 Gherghie v. **Gheorghe**.
Gherghiești, sat <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 183.
Gherghina (Ghierghina) din Câmpina, aldămașar pt. un loc de casă 434; ~ din Osica, văr cu Negrei, vinde vie la Osica 439; ~ iuz., martor pt. o vie 363; ~ pârcălab, cititor la m-rea Nucet 361.
Gherghina, mama Stanei din Văcărești 89.
Gherghița (Gherghița), oraș, (neg. din) <j. Prahova> 86, 130, 226, 261, 391, 393, 468, 476, 491, 521, 525; ~ om, mort la ~ 86.
Gherman din Topolov, boier jurător 179.
Gherța, tatăl lui Vâlsan 315.
Ghețești, topic la Samara <j. Argeș> 342.
Ghica (Ghiica), agă, socrul lui Panga 391; ~ birul lui I-a plătit Vladul 535; ~ din Călinești, nep. lui Dediu vătaf, martor pt. Bălțați 391, 393; ~ scrie doc. 424.
Ghidul, pah., f. lui Toader sluger, șt. Neacșei, face schimb de țigani 24.
 Ghiica v. **Ghica**.
 Ghierghina v. **Gherghina**.
 Ghierghița v. **Gherghița**.
Ghilă, martor pt. Cucuteni 76.
 Gheoca v. **Ghioca**.
Ghimpați, sat <j. Dâmbovița> 457; ~ sat <j. Rm. Sărat, azi j. Ialomița> 412.
Ghinciul Radu, rumân din Bălteni 473.
Ghinea (Ghenea), călugăr din Buzău, fr. cu Iane, nep. lui Dumitru, unchiul lui Voico 493; ~ cpt., f. lui Anghel log. 469; ~ cojocar și cupeț din Târgoviște, f. lui Isar, fr. cu Franța neg., împrumută cu bani 346, ia cu zălog satul Hărești 352, cumpără moșie și rumâni la Steanca 55, Făcăieni 137, întărire domnească pt. Steanca 251, martor 75, 76, 523, vinde loc de casă în București 494; ~ croitor, răzor de vie lângă ocinile lui ~ 363; ~ cumpără locuri în Turburea 338; ~ din Bârsești, martor pt. schimb de țigani 201; ~ din Boteni, socrul lui Stan din Băbeni 133; ~ din București v. **Gunaris Eustatie**; ~ f. lui Stroe roșu din Hălești, fr. cu Marin și Vasilie, martor 437; ~ nep. lui Dumitru Ciocan din Buzău 493; ~ post. v. **Parepa**; ~ post., martor pt. țigani 167; ~ post. din Bârsești, fr. cu Lupu, nep. lui Necula Glogoveanu, martor 36; ~ post. din Cozleci, fr. cu Iane vist v. **Farandur**; ~ post. din Stăncești, boier hotarnic pt. Hrizea vornic (mare) 391, Dălbănești 393, Doftana 392; ~ sluger v. **Brătășanu**; ~ sluger, cumpără vie în Gârdești 466; ~ sluger, duce un om la taler 210; ~ sluger, martor pt. Criva 224; ~ sluger din Văleni, martor 1, 172, dă bani cu împrumut 184; ~ țigan, fr. cu Suguin țigan 63; ~ vinde ocină la Truțești 231; v. și **Brătășanu, Farandur, Gunaris Eustatie, Parepa**.
Ghiocel Oprea din Osica, vinde p. lui de vie în sat 439.
Ghioca (Gheoca), cpt., iuz. din Cotroceni, f. lui Stoica pit. și al Dumitrei, nep. lui Sin, Radei, Mariei și al lui Preda din Cotroceni, văr cu Stoica și Radu din Văcărești, se judecă în divan pt. ocină la Cotroceni 384, cumpără la Cotroceni 49, 470, 471, Măicănești 212; ~ cumpără moșie în Găvane 356; ~ neg. din Ciorogârla v. **Ciorogârleanu**; ~ ocnar, șt. Condeșei din Căpreni, tatăl lui Papa 329, 330; ~ post. din Brânceni, f. lui Miho și Dumitra Cotrăcinoae, fr. vitreg cu Despa, ia boiari jurători pt. zestrea mamei 356, 414, 415; ~ toboșar din Căpreni, martor la Stălpnița 329, 330, 433; ~ **Sava** din Căpreni, martor pt. Polovragi 480; v. și **Ciorogârleanu**.
Ghionea (Ghiunea) gelep, cumpără ocină la Ciocănești 93; ~ post., fr. cu Miho post., unchiul lui Neculachi, dă danie la nuntă 34.
Ghiorma (Gheorma), cpt., martor pt. București 1, Izvorani 37, împrumut de bani 438, i

- se întăresc țigani 58, 326; ~ din Periați, martor pt. Surdești 453; ~ din Văcărești, vinde ocină în sat 24; ~ neg., martor pt. Brătiani 161, 162.
- Ghiorman**, meșter din Grădiștea de Coastă, martor 69.
- Ghirghi v. **Gheorghe**.
- Ghiuleș Gheorghe** din Pitești, cumpără moșie în Ogrezeni și Samara 342, martor pt. Budeasca 377, Pitești 505, Samara 42, 44, 384, Trestiani 44; ~ **Mihai** din Ploiești, martor pt. Trestiani 44.
- Ghiunea v. **Ghionea**.
- Ghizdavul** din Crăceni, martor pt. Trâșșani 374.
- Ghizdoveți**, moșie <j. Buzău> 519.
- Giaim Pană**, <neg.>, martor pt. datorie 58.
- Gipa**, scris la visterie 271.
- Giura**, popă din Caraula, martor 312; ~ rumân din Comani 231; v. și **Manea al** ~.
- Giurca**, clucer din Medvejde 36; ~ din Budișteni, fr. cu Nicola, martor pt. Ciovârnișani 121; ~ f. lui Giurița cpt. din Frâșinet, fr. Tudor, Ivan și Duca 322 bis; ~ rumân din Vălsănești, fr. cu Stan 175.
- Giurcul**, rumân din Nucșoară 231.
- Giurcea** <din Zorești>, martor pt. loc de pădure 64.
- Giurgeasca**, topic la Gonțați <j. Prahova> 349.
- Giurgină Mihai**, p. lui de moșie la Dârza 327.
- Giurgiu** din Odobești, cumpără ocină în Ciorăști 344; ~ din Odebeni, jurător pt. Beceni 396.
- Giurița**, cpt. din Frâșinet, tatăl lui Tudor, Ivan, Giurca și Duca, vinde la Studenița 322 bis.
- Giurmănești**, sat <j. Brăila> 59.
- Glavaciog** (Glăvăciog), m-re <j. Vlașca, azi j. Argeș> 3, 10, 511.
- Glăvăciog v. **Glavaciog**.
- Glăvănești**, sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 106; ~ sat <j. Saac, azi j. Prahova> 318, 321.
- Gligorie** (Gregoriu, Grigorie) din Betejani, martor pt. țigani 95; ~ eg. al m-rii Radu-Vodă 25; ~ eg. al m-rii Tismana 201, 237, 459; ~ f. Velicăi, nep. lui Cârstea, vinde moșie la Hlemna 410; ~ ginerele lui Mușat al Bolii, vinde vie și loc de casă în dealul Căndeștilor 159; ~ log. (mare, fost) din Poiană, cumpără case în Târgoviște 284, danie înaintea lui 34, boier jurător pt. Ciorani 91, pt. conflictul dintre Sima vist. și fc. lui vitregă 51, judecă pricină în comisie de șase boieri 27, martor pt.: închinare de m-re 110, Bărbătești 145, Căldărușani 19, Cioara 512, Curta 66, Dobriceni 407, Făcăiani 137, Izvorani 37, Mărcești 518, Tâncăbești 319, pt. rumâni 148, 446, pentru zestre 166, martor în divan: 1, 9, 10, 24, 36, 41, 49–51, 63, 73, 80–82, 86, 93, 99, 112–114, 120, 130, 133, 134, 138, 139, 142, 143, 146, 158, 159, 163, 166–168, 171, 175, 177, 179, 182, 183, 186, 188, 189, 193, 195–198, 219, 221, 223, 226, 227, 230–233, 237, 242, 251, 256, 441, 468, 472, 512, 528, ispravnic de doc.: 1, 9, 24, 36, 41, 50, 51, 63, 73, 80, 81, 86, 93, 99, 112–114, 133, 134, 139, 142, 158, 159, 163, 167, 168, 171, 175, 177, 179, 183, 184, 186, 188, 193, 196–198, 219, 221, 226, 231–233, 242, 251, 468, 472, răscumpărare de carte 86; ~ <log.> din Prișeacă, scrie doc. 347; ~ mitrop. al Ungrovlahiei, eg. la Sf. Troiță, vlădică, mărturie în fața lui 138, 231; ~ popă <la m-rea Govora>, martor pt. Bunești 243, 244; ~ popă din Văcărești, martor pt. Bârzești 305; ~ post. din Boldești v. **Boldescu**; ~ slugă a marelui vornic, martor pt. loc în Târgoviște 398; v. și **Boldescu**.
- Glina**, sat <j. Ilfov> 174, 328, 387.
- Glodeanu**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 27.
- Glodul**, sat, slobozie <j. Vâlcea> 56, 234, 243, 244.
- Glogova**, sat <j. Mehedinți> 18, 36, 48, 120, 148, 201.
- <**Glogoveanu**> **Nicola**, pârălăb din Glogova, cumpără satul Corcova 48, 148, tatăl lui Semen 201, întărire domnească pt. Glogova, Corcova, Cârliș 36, 120, martor pt. Vulpeni 18, primește un rumân pt. datorie 263, volnicit să-și răscumpere rumâni 126; ~ **Semen**, f. lui ~ Nicola, martor pt. vânzare de țigani 201.
- Godăanii v. **Godeanii**.
- Godeani** (Godăanii) **Radu** din Belciugatul, nep. G<e>rului, păra pt. Cojești 174, 230.
- Godin Dumitru** din Vernești 507.
- Goga Balomir** <din Tigvești>, martor 246.
- Gogoiasca Stanca**, mama Mariei, p. ei de ocină <la Flocești> 231.

Gogoreț Codul din Floreasca, tatăl lui Mihăilă 24; ~ **Radul** <din Flocoasa>, tatăl lui Mihăilă 24.

Gogul v. **Stanciu** ~.

Goia, topic la Cliciu, j. Ilfov 203.

Goicea Ion, popă, mahalaua lui în București 233.

Goiești, sat <j. Dolj> 18, 178, 307, 473.

Goilă Stanciul din Jivești, martor pt. moșie în sat 404.

<**Golescu**> **Albul**, clucer, fr. cu Ivașco vornic, ctitor la m-re Vieroș 444; ~ **Ivașco**, vornic, fr. cu ~ **Albul** clucer, p. lui de ocină la Vițichești 57, ctitor la m-re Vieroș 444.

Golești (Gulești), sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 77, 179, 463.

Golgota, m-re 284.

Gonea, țigan, f. lui Ursu și Florica, fr. cu Paraschiva, Mircea și Petre Mutul 159.

Gonțați, sat <j. Prahova> 349, 354, 530.

Gonțea, f. lui Stanciul Bucescul, fr. cu Manea și Radu, p. lui de ocină la Crăsani 382.

Gonțilea, popă din Cojești, tatăl călugăriței Magdalena 230.

Goran, log. din Olănești v. <**Olănescu**>.

Gordîn Dumitru, vinde vie la Vernești 507.

Gorgan, topic la Dălbănești, <j. Prahova> 393; ~ topic în București 1.

Gorgănași, sat <j. Saac, azi j. Prahova> 27, 399.

Gorgănașul, sat <j. Ilfov, azi dispărut> 213.

Gorgănelul Rentei, topic la Dălbănești, j. Prahova 393.

Gorghii, pârcaľab <din Pitești>, martor pt. Izvorani 102.

Gorghie v. **Gheorghe**.

Gorj (Jiul de Sus), j. (sate, m-ri în ~) ~ 1, 86, 167, 193, 242, 280.

Gornet, sat <j. Săcuiani, azi j. Prahova> 413.

Gorun din Cărstinești, martor pt. Corșori 295, 333; ~ din Corșori, martor 127, 155; ~ din Poienari, martor pt. Corșori 207, 257.

Gorunul lui Dragotă, topic la Negrișteni <j. Argeș> 41.

Gostești, sat <j. Mehedinți> 36.

Gostila v. **Gostilele**.

Gostilele (Gostila), drumul ~, topic la Stănimir <j. Ilfov> 385; ~ topic la Oați <j. Ilfov> 403; ~ sat <j. Ilfov> 4, 221.

Govora, m-re <j. Vâlcea> 10, 56; ~ sat <j. Vâlcea> 10, 511.

Gradea <din Istău> v. **Crăciun al lui** ~.

Gramă, armaș, tatăl lui Leca post. și Udrea log. 256, 362; ~ ceauș din Săcșori, tatăl lui Toader, martor 370; ~ din Rătești, tatăl lui Jipa log. 481; ~ dascăl din Râmnic v. **Nenița**; ~ din Vața, martor pt. Fata 416; ~ log., martor pt. o tocmeală 275; ~ pitar din Ceptura, șt. Avianei, tatăl Dochiței, socrul lui Ionașco, cumnat cu Tănăsie și Stoichiță 491, boier hotarnic pt. Jivești 404, are rumâni la Tomșani 90, 491, martor pt. Podgoria 485; ~ scrie doc. v. **Stănilă**; ~ v. și **Nenița, Stănilă**.

Gramcea, scris la vistierie 271.

Grădina, țigancă 24.

Grădiștea (de Jos, de Sus, de Coastă), sat <Vlașca, azi j. Ilfov> 8, 69, 71, 74, 75, 231, 484; ~ sat <j. Olt> 63; ~ **Cernigoifului**, topic la Gabrov <j. Teleorman> 231.

Grădișteanu Bunea, log., vist. (al doilea) din Grădiștea, f. lui Vâlcu ~ log., fr. cu Vâlcu 311, ginerele lui Paraschiva log. din Târgoviște, cumnat cu Irimia post. și Mihălcea log., văr cu Șteful, boier adevăritor pt. Ciorani 91, cumpără: în Boziani 300, 304, Căineni 303, 443, Comiși 14, Dușești 529, Gulești 463, Negoiasca 522, Poienari 425, Siminov 173, Susăști 529, Tătării 458, Vădeni 522, țigani 26, 39, 115, 128, 311, 324, 380, 506, rumâni 31, 165, 200, vie în Boziani 314, în dealul Negovanilor 88, schimbă vii în Grădiștea de Coastă 71, 74, 76, întărire domnească pt. Gabrov, Comani 231, martor pt. Bistrița 223, Cegani 111, Cioara 512, Dobriceni 407, Grădiștea 8, Izvorani 37, Marotin 357, Mărcești 518, prăvălii în București 41, Stâlpeni 109, 132, Tătărani 458, danie la m-re Caldărușani 367, scoate din temniță pe Manea 467, în divan 48, 88, 436, 463, 467, 516, 520, 528; ~ **Vâlcu**, log., tatăl lui Bunea vist. (al doilea), cumpără satul Gabrov 231, 324.

Grădiștioara, ocină în Albași și Gabrov <j. Teleorman> 231.

Grăjdan, spăt., f. lui Andronie vomie din Comăteni și al Mariei, nep. lui Dragu log. 534.

Grăjdana (Grejdana) v. **Băleanu** ~.

Grăpina, martor la vânzare în Turburea 338.

Greblea din Urlați, martor 226.

Greblei Micul din Mătești, martor 302.

- Greblești**, sat <j. Argeș> 136.
- Greci**, biserică în București v. **București**; ~ sat <j. Dâmbovița> 455; ~ sat <j. Mehedinți> 330, 433; ~ sat <j. Săcuieni, azi j. Buzău> 324; v. și **București**.
- Grecia** (Țara Grecească), m-re din ~ 10, 110, 114, 507, 511.
- Gregorie v. **Gligorie**.
- Grejdana v. **Grăjdana**.
- Grigorie v. **Gligorie**.
- Gregoriu v. **Gligorie**.
- Grind(u)**, topic la Crețești <j. Ilfov> 420; v. și **Trestianii de la** ~.
- Grivești**, sat <j. Saac, azi j. Prahova> 124.
- Groapa**, topic la Cucuteni <j. Dâmbovița> 76; ~ **Lupilor**, topic la Mălăiești <j. Dolj> 535; ~ **Lupului**, topic la Cireșani, j. Vlașca 454; ~ **Puțului**, topic la Gabrov <j. Teleorman> 231.
- Gros**, loc în Turburea <j. Argeș> 338.
- Grosu**, moșul lui Drăgoi, ocina sa la Suhărăt 321.
- Groșarea**, sat <j. Gorj> 193.
- Groșăț v. **Groșet**.
- Groșet** (Groșăț, Grușăț), sat <j. Mușcel, j. Argeș> 368.
- Groza** (Grozzi, Grozii), martor pt. Rucăr 207; ~ **Barbul** din Cepari (din Curpeni), boier jurător pt. Vădeni 307; ~ **Vâlcân** din Drăghinești, vinde vie 238.
- Grozav** din Stoienești, cumpără ocină în Stănimir 60; ~ pârcălab din Băilești, martor pt. Cioroiași 442.
- Grozăveștii** (de Sus), sat, j. Ilfov <azi în Mun. București> 51.
- Grozea**, f. lui Țagloian, vinde pământ 350; ~ fr. cu Stan Petcu din Măxineni 482; ~ rumâni din: Tătărani, f. lui Voico, fr. cu Radul, Bărbăteiu și Neacșul 490, Vlădești, fr. cu Târtea, tatăl lui Manea 112; ~ tatăl lui Radu din Bălișoara 482; ~ **Radu** din Bălișoara, vinde ocină la Cacleți 159.
- Grozești**, sat <j. Săcuieni, azi j. Prahova> 318; ~ sat <j. Teleorman> 425.
- Grozzi v. **Groza**.
- Grozii v. **Groza**.
- Grua**, sat <j. Romanați, azi dispărut> 18.
- Gruia** din Strehaia, martor în zăpis 167.
- Gruiațul Vișoarei**, topic la Vișoara <j. Dolj> 499.
- Gruiața, topic v. **Obârșia** ~.
- Gruiu(I)**, hotar, topic la Lupia <j. Ilfov> 468; ~ m-re <j. Ilfov> 456, 537, 538, 547; ~ moșie în Păușești <j. Vâlcea> 488; ~ **Stejarului**, loc la Corșori <j. Mușcel> 333; v. și **Valea** ~.
- Grușani**, sat <j. Romanați, azi j. Olt> 510.
- Grușăț v. **Groșet**.
- Gruzan**, unchiaș, socrul lui Axentie din Crângu, martor pt. Scârnavi 532.
- Gudea** din Cucuteni, megieș adeveritor de la Podul lui Gerco 76, 287; v. și **Măine al lui** ~.
- Gudurești**, sat <j. Rm. Sărat, azi j. Buzău> 353.
- Gugea**, vinde la Mărul cu Piscul 317.
- Gugul <din Crușov> v. **Lupea** ~.
- Gulești v. **Golești**.
- Gunaris Ghinea Eustatie**, martor pt. București 494.
- Gunoia**, rumân din Comani 231.
- Gura Frăsinetului**, topic la Samara <j. Argeș> 342; ~ **Heleșteului**, topic la Samara <j. Argeș> 260; ~ **Motrului**, m-re <j. Mehedinți> 10, 511, 524; ~ **Nișcovului**, moară 159; ~ **Răduioasei**, topic la Samara <j. Argeș> 260; ~ **Râului Lung**, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535; ~ **Râului Mare**, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535; ~ **Săpatei**, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535; ~ **Scumpiei**, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535; ~ **Teleajenului**, topic la Măgureni <j. Prahova> 130; ~ **Văii Lungi**, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535; ~ **Zatrii**, topic la Prîboieni <j. Mușcel> 208.
- Gură Vlad** din București, jurător pt. biserică domnească 138.
- Guran**, țigan, tatăl Stancăi 201.
- Gurban**, p. lui de ocină <la Flocești> 231.
- Gureni v. **Leotești**.
- Gurguița**, baltă <j. Rm. Sărat, azi j. Buzău> 59; ~ sat <j. Vlașca, azi dispărut> 21.
- Gurgul**, călugăr, se judecă pt. Corșori 174, Cojești 230.
- Guriță din Bălteni v. **Neagoe al lui** ~.
- Guțea**, țigan, f. lui Stan, șt. Stoianei, tatăl lui Ion, Stanciul, Neagul, Neacșa și Mușa 531; ~ din Vernești v. **Cârștian al lui** ~; v. și **Cârștian al lui** ~.
- Guțul**, rumân din Paraipani, f. lui Văsiu 175.

H

- Hadâr**, bei, stăpân în Stâlpenii de Jos 132, 140.
Haidăi v. **Haidei**.
- Haidăul Neagul** <din Haidăi>, tatăl Radei, vinde ocină în sat 353.
- Haidei** (Haidăi), sat <j. Râm. Sărat, azi j. Buzău> 353.
- Haleg**, sat <j. Mehedinți> 121.
- Hamza** (Amza), ceaușul din Glogova, martor pt. vânzare de rumâni 36; ~ din Crasna (cel bătrân), tatăl lui Neagoe, dăruiește m-rii Crasna partea lui de ocină 167, 277, 280, 500; ~ dă bani lui Necula ca să-i lepede lui Radu Potflogeanu 334; ~ din Popești, martor pt. Polovragi 480; ~ din Sinești, martor pt. Negoiești 236; ~ din Zvorsca, martor pt. ocină în sat 283; ~ martor pt. Golești 495; ~ post., fr. cu Barbu pah., martor pt. m-rea Coșuna 249; ~ rumân din Bălteni, f. lui Ștefan 473.
- Hamzești** (Amanul), sat, j. Sac <azi j. Buzău> 468.
- Haneș**, p. lui de ocină la Priboieni 208.
- Harapul Radu**, tatăl lui Dobre din Crețești 382.
Hargetoia v. **Hărgetoaia**.
- Harvat** (Arvat), spăt., martor pt. Dărmănești 46; ~ stolnic (mare, fost), bunicul lui Tudor Știrbei clucer (al doilea), hotarnic pt. Ștercovia 81.
- Hălești**, sat <j. Dâmbovița> 437.
- Hălmăjanii**, sat <j. Dolj> 535.
- Hămești v. **Mătești**.
- Hămărade**, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535.
- Hămărăzii**, apă 535.
- Hărbor**, sat <j. Ialomița> 374, 409.
- Hărești v. **Hierești**.
- Hărgetoaia** (Hargetoia), sat <j. Mehedinți> 180.
- Hăsan**, rumân din Vădeni 307.
- Hățaganu**, țigan, tatăl lui Stoica și al lui Stanciul, bunicul Slamnei 531.
- Heleşteu v. **Gura** ~.
- Hera v. **Fiera**.
- Herțea**, ginerele Fiterioaiei, vinde vie în dealul Vădenilor 307.
- Hiera v. **Fiera**.
- Hierăști** (Fierăști, Hărești), sat <j. Ilfov> 232, 233, 346, 352, 353.
- Hintești v. **Fințești**.
- Hițești v. **Fințești**.
- Hirișești**, sat <j. Gorj> 167.
- Hlemna**, sat <j. Dolj> 410.
- Hodobești**, sat <j. Dâmbovița> 421.
- Hodoleni v. **Odoleni**.
- Hogea**, rumân din Radomirești 256; ~ **Vasile**, martor pt. Ialomicioara 355.
- Holeasca de Jos**, sat <j. Dâmbovița> 437.
- Holuba**, sat <j. Gorj> 426.
- Homeni**, topic la Văleni <j. Vâlcea> 144, 158.
- Hordobelea** din Samara, martor pt. moșie în sat 260.
- Hotarul Chiojdului**, topic la Jivești <j. Buzău> 404.
- Hotin**, târg în Moldova 106.
- Hoțul Manea**, dărăbanț din Gherghița, socrul Cârstinei 261.
- Hranite** (Aranite), post. din Blagodește v. **Blagodescu**; ~ vameș din Orașul de Floci v. **Mija**; v. și **Blagodescu**, **Mija**.
- Hristea, neg. v. **Moso**.
- Hristodor** din Gherghița, tatăl lui Șteful grămatic 491.
- Hziza v. **Hrizea**.
- Hrizan**, post. din Bărbătești, tatăl Chirei, șt. Mariei și al Frusinei, fr. cu Nan post. și Marula, ginerele lui Dan vornicul, unchiul lui Preda post. și al Saftei 231, 438, ia sculele jupănesei Safta 51, p. lui de ocină la Doicești și Bărbătești 145.
- Hrizea** (Hziza), vist., cumpără la Dălbănești 205; ~ vornic (mare) din Bălteni, șt. Gherghinei, tatăl lui Udrea comis și al Alexandrei, cumnat cu Maria și Oana log., unchiul lui Dumitrașco, are rumâni în Belciugatul 4, moșii la Călinești 397, boier adevăritor pt. Ciorani 91, boier hotarnic pt. Văcărești 25, judecă pricină în comisie de șase boieri 27, boier judecător în conflictele dintre Sima vist. și fc. lui vitregă 51, boier judecător pt. Vasile spăt. 335, ia boieri hotarnici pt. moșiile sale de la Costiciul, Crăsani, Belciugatul 420, Jivești 404, Stănești și Drajna 402, Bălțați 391, Dălbănești 393, întărește moară la Doftana 392, martor în divan 1, 9, 10, 24, 34, 36, 41, 49–51, 61, 63, 73, 80–82, 93, 96, 99, 112–114, 120, 130, 134, 138, 139, 142, 143, 146, 150, 158, 159, 163, 167,

168, 171, 175, 177, 179, 182, 183, 186, 188, 189, 193, 195–198, 219, 221, 226, 227, 230–233, 237, 242, 251, 256, 280, 290, 293, 297, 307, 308, 313, 314, 334, 353, 364, 369, 382, 384, 403, 433, 439, 441, 445, 446, 457, 465, 468, 472, 482, 490, 491, 502, 503, 511, 512, 514, 519, 524, 528, 531, 535, martor pt. Bărbătești 145, Bistrița 223, București 1, m-rea Crasna 277, m-rea Căldărușani 19, 336, Curta 66, Dobriceni 407, Făcăieni 137, Mărcești 518, m-re Nucet 361, Păușești

514, Stănimir 273, 407, Tâncăbești 319, vinde case și vii la Izvorani 37, martor pt. închinare de m-re 110, pt. vânzare de rumâni 446, martor pt. bani luați în casa lui 1, martor pt. împrumut 438.

Hrizoaie, topic la Dălbănești <j. Prahova> 205.

Hrustea, tatăl lui Radu, zapisul lui pt. Flocești 536.

Huloiu, delnița lui la Băjești 256.

Huma, deal, vii <j. Argeș> 336.

Hurezi, sat <j. Vâlcea>, hotarul ~, pârparul din ~ întărit m-rii Arnata 99.

I

Iachim v. **Ioachim**.

Iacov, clucer din Cernaia, cumpără în Disărași 180, martor pt. Dobroței 527, Vulpeni, Greaca 18, în divan 48, în zapis 1, 528, pt. rumâni 148, pt. țigani 36, 167; ~ din Izvorani, scrie doc. 475; ~ log. din Hirișești, martor în zapis 167; ~ log., f. lui Malcovi vornic, fr. cu Popa, Radu, Iane, vinde ocină și rumâni la Steanca 251.

Ialomicioara, apă 355.

Ialomîța, apă (matcă, râu) 13, 145, 247, 355, 468, 491, 537; ~ j. (sate în ~) 137, 186, 251.

Ianache (Ianachi, Ianachie, Ianenache), coconul, f. lui Crăciun vornic din Cărlomănești și al Mariei 493; ~ din Mătești, fr. cu Badea, unchiul lui Radu și Neacșa 424, 481, vinde moară în gura Nișcovului 159, 228; ~ din Târgoviște, vinde vie în dealul orașului 175; ~ f. lui Dumitru Pustiul, fr. cu Pătru, Dumitru, Preda, martor pt. Conțești 351; ~ f. lui Lascăr din Orașul de Floci, vinde țigani 2; ~ martor pt. o danie la m-rea Golgota 284; ~ popă, martor pt. Cucuteni 75; ~ popă, vinde moșie la Șerbănești 316.

Ianachi v. **Ianache**.

Ianachie v. **Ianache**.

Ianăș din Ploiești, ceauș, martor pt. Ciorăști 344.

Ianci slugă, v. **Curta**.

Iancul, cpt. din Gherghița, tatăl vitreg al lui Dumitrașco, în pără pt. Măgureni 130, dăruit de domn pt. dreaptă și credincioasă

slujbă 468; ~ din Scovârdeni, boier hotarnic pt. Oați 403, Stănimir 385; ~ f. popii, martor pt. Imosa 310; ~ iuz. martor pt. Trestiani 217; ~ pârcalab din Orleasca, martor pt. Comiși 14; ~ rumân din Cacoveți 433; ~ săpunar, jurător din partea orașului București 138; ~ vinde ocină la Strâmturești 468.

Ianea v. **Iane**.

Iane (Ianea, Ianiu, Iano), bacal, martor pt. Grădiștea 484; ~ căldărar din Pitești, cumpără ocină la Izvorani 102, 475, cumpără un țigan 336; ~ cojocar, martor pt. Cosoba 169; ~ comis, șt. Despei 415; ~ cpt. din Râmnic, fr. cu Conda armaș, se pune chezaș pt. fratele lui 21, 245, martor pt. Săseni 411; ~ cpt., martor pt. Trestiani 217; ~ croitor, martor pt. Dușești 152; ~ cupeț din Târgoviște, martor pt. Cucuteni 75, pt. Voimigești 288; ~ din Comani, martor pt. Poienari 431; ~ din Corbșori, f. lui Neagoe post., fr. cu Pătru, Oprea și Neagoe 155; ~ din Dos, martor 193; ~ din Fărcăsești v. **Dumitrescu**; ~ din Gherghița, martor pt. Băbeni 525; ~ din Mănești, martor 268; ~ din Pleșoi, martor pt. Vulpeni și Gruia 18; ~ din Poiană, boier hotarnic la Hârbor 374; ~ din Stăncești, sofagiu, cumpără ocină în Scărnăvească 350, martor 337; ~ din Stoinești, martor pt. Bădeni 16; ~ din Tg. Jiu, f. lui Lazăr, fr. cu Ștefulețul 253; ~ f. lui Malcoci vornic, fr. cu Iacov log., Popa și Radu, vinde ocină la Steanca 251; ~ f. jupânesei Neaga, nep. lui Radu

post. din Boteni 508; ~ f. lui Neagoe din Corșori, fr. cu Pătru, Neagoe, Oprea, vinde rumâni 295; ~ grecul din Șchei, neg., doctor, fr. cu Dumitru, aldămășar pt. Mătești 229, cumpără moșie în Tătărani 436, Căpriorul 490, Mușceleni 113, dă bani cu împrumut 164, p. lui de ocină în dealul Șcheilor 209; ~ log. din Odobeni, boier jurător pt. Beceani 396; ~ martor pt. Izvorani 232; ~ martor pt. Stăncești 337; ~ nep. banului Mihalcea, fr. cu Tudor, p. lui de ocină la Dudești 482; ~ nep. lui Dumitru Ciolan din Buzău, tatăl lui Voico 493; ~ neg. <din Gherghița>, cumpără la Dobroteni 476; ~ p. lui la Dălbănești 205; ~ pah. din Pleșoi, martor pt. Coșuna 240; ~ popă din Câmpulung, martor pt. Brătiani 161, 162; ~ post. din Câmpulung, boier jurător 168, 290; ~ post. din Fioești, martor pt. înfrățire 152; ~ post. din Pleșoi, fr. cu Drăghici log., martor în zapis 167; ~ post. din Popești, martor pt. înfrățire 152; ~ post. din Tg. Jiu, f. lui Lazăr, fr. cu Ștefulețul 253, boier hotarnic pt. Crasna 167; ~ rumâni din: Cacoveți 433, Nușoara, f. lui Dobrotă 231; ~ spăt. din Bucov, în pâră cu satul Vălsănești 33, zălogește țigani 170; ~ tatăl lui Voico, nep. lui Ghinea călugăr, în pâră cu Căndeștii 493; ~ vist., tatăl lui Neculachi 34; ~ vist. din <Cozleci>, fr. cu Ghionea post. 251; ~ vist. v. **Psira**; v. și **Dumitrescu, Psira**.

Ianenache v. **Ianache**.

Ianiu v. **Iane**.

Iano v. **Iane**.

Ianolie, martor pt. vânzare de roți de moară în apa Buzăului 134.

Ianoși din Lipărești, martor pt. Mărăcineni 358.

Ianotă, rumân din Brănești, 231.

Ianus, nep. lui Dumitru Ciolan din Buzău, tatăl lui Voico 493.

Iarcu, dărăbanul, fr. cu Stan Tincarul, tatăl Mușei, unchiul Mariei, vinde ocină la Osia 439; ~ p. lui de ocină la Priboiani 208; ~ unchiaș din Poienari v. **Mihnea**; v. și **Mihnea**.

Iarul din Aniniș (cel bătrân), hotărăște moșie în sat 426; ~ din Zvorsca, martor 283; ~ tatăl lui Voico, nep. lui Ghinea călugărul, pâră pt. Căndești 493; ~ **Ion** din Scorila, p. lui ocină în Vădaia și Saracov 9.

Iași, sat <j. Gorj, azi dispărut> 253.

Ibraim Celebi, martor pt. Stâlpenii de Jos 132.

Ida, f. lui Marco, nep. lui Verdici, vinde moșie la Clinceni 278.

Idul, fiii lui vând un loc de m-re 41.

Idomirești (Idumirești), sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 492.

Idumirești v. **Idomirești**.

Iepure al lui Jitiian, rumân din Bălteni 473.

Iepurești, sat <j. Rm. Sărat, azi j. Buzău> 176.

Ieremia v. **Irimia**.

Ierusalim, patriarh de ~ 231.

Iera, f. lui Agop, martor pt. Curta 66.

Iezerul, m-re <j. Vâlcea> 511.

Ifrim v. **Efrim**.

Iftimie, sluga marelui vornic, cumnat cu Filip, martor pt. Târgoviște 398.

Ifloroaie (Floroaea) v. **Stan al ~**.

Ignat (Egnatie, Ignatie) din Slănic, aldămășar 302, 413; ~ eg m-rii Snagov, martor 88, 138, 163, 446; ~ ep. de Râmnic, martor în divan 10, 511, 514, 524, 457, pt. Dobriceni 407, primește danie 241; ~ f. lui Coman, vinde ocină la Crăsani 420; ~ nep. lui Nistir Brădăiu din Grozești, cumpără și vinde ocină la Suhărăt 318, 321.

Ignatie v. **Ignat**.

Iliăș (Iliiaș) v. **Alexandru**.

Iica, sț lui Baldovin diacon 175.

Ilfov (Elhov), j. (sate în) ~ 24, 51, 86, 93, 137, 175, 186, 203, 221, 227, 230, 232, 233, 379, 382, 385, 468, 484, 491, 518, 531; ~ diijmarul j. 221.

Ilie din Arși, tatăl lui Gheorghe grămătic 500; ~ din Negoiești, vinde vie în sat 236; ~ din Păușești, martor pt. Rovina 192; ~ din Periați, fr. cu Lazăr, cumpără ocină la Surdeasca 453; ~ din Urლაți, tatăl lui Pascu și Dragoșin 226; ~ f. lui Călin din Sârbi, martor 365; ~ grămăticul de la Biserica Domnească, martor pt. Cojești 147, danie 376, scrie doc. 147; ~ log. din Băbuiești, martor 78; ~ martor pt. Gruiu 488; ~ neg., împrumută cu bani pe Preda spăt. 319; ~ post. din Grupșani, martor pt. Jugulei 510; ~ rumân din Sărdănești 193, Zmulta, tatăl lui Stanciul și Pavel 491; ~ unchiul lui Sfranța, martor pt. Păușești 487, 489; ~ vătaf, boier jurător pt. Pătârlagele 477; ~ vinde heleșteu v. **Bufăn**; ~ vornic din Cornești, boier

judcător 293; ~ **Stan** din Băbeni, martor pt. Gemenele 133; v. și **Bufân**.
 Iliiaș v. **Iliăș**.
 Ilinca v. **Elina**.
 Ilinca v. **Elina**.
Imos (Imoasa), sat <j. Mehedinți> 315.
 Imoasa v. **Imos**.
Imperiul Otoman (Țara turcească), fugăr în ~ 245.
 Inușcul v. **Enușcul**.
Ioachim (Iachim), din Cârломănești, vinde roți de moară în apa Buzăului 134; ~ rumân din Izvorani 37.
 Ioan v. **Ion**.
Ioana, fc. lui Vasilie spăt. și a Mariei, sr. cu Vilaia și Neacșa, ia țigani de la Radu Cocorăscu vist. (mare), întărire domnească pt. ocină și rumâni în Pietroșani, Negoiești și Rojiște, foste ale bunicii ei Samfira 274, 286, 308, 462; ~ sț. lui Stoica din Șchei 159.
Ioanichie, proeg. al m-rii Cozia 35.
 Ioanis, martor pt. zestre v. **Caratza**.
Ioasaf, eg. al m-rii Coșuna 146.
Ion (Ioan) ~ **al Bradului** <din Vâlcana> 469; ~ **al lui Dumitru**, martor pt. Cârștianul Dragului 317; ~ aldămășar, martor pt. Cucuruzi 325; ~ călugărul, p. lui de ocină la Fântâna Catărei, bunicul Iovanei, străbunicul lui Stan, Efrem și Mihail 53; ~ călugăr v. **Bârsescu**; ~ croitor, are un răzor de vie 376, vinde în Dusăștii de Jos 529; ~ diacon din Poienărei, martor 375, scrie doc. 295; ~ din Băjești, martor 255; ~ din Bobănești, boier hotarnic pt. moșia lui Hrizea mare vornic 420; ~ <din Brăneși>, aldămășar 139; ~ din Brânceni, martor 80; ~ din Cătun, vinde un răzor de vie 479; ~ din Câmpulung v. **Stafie**; ~ din Cârștinești, cumpără în Olănești 100; ~ din Clinceni, martor 278; ~ din Dragoslavele, martor pt. Bădeni 16; ~ din Finta, fr. cu Dragomir, martor 437; ~ din Poienărei, martor pt. Corșori 295; ~ din Scorila v. **Iarul**; ~ din Stănțești v. **Dinu**; ~ din Urlați v. **Slaviță**; ~ din Vladimirești, fr. cu Dumitru, viile lui la Grădiștea 71; ~ f. lui ~ din Cojești, unchiul lui Cârștian, Ionașco, Neagu, vinde în Dobromir 147; ~ f. lui Manea din Dușești 152; ~ f. lui Neagoe și al Tudosiei, fr. cu Marco dă zăpis pt. o datorie 279; ~ f. lui

Tudoran din Pitești, f. lui Vlaicu, Stanciul, Dumitru, Neagoie și Tudoran 505; ~ fr. cu Pătru, log. din Fălcoi v. **Fălcoianu**; ~ <fr. de ocină> cu Udriște, vornicul din Roșia, Lupul și Arca, partea lui de ocină la Crasna 167; ~ fr. cu Stanciul, Radu și Nicoară, vinde ocină la Ștercovița 81; ~ fustaș din Târgoviște, martor pt. Drăghinești 238; ~ iuz., martor 1; ~ log. din Cârștinești și din Corșori, f. lui Vrabie, fr. cu Pătru, cumpără locuri la Cârștinești 45, 465, Corșori 127, 155, 257, 258, 333, 479, scrie zăpise 463; ~ martor (cel mare) pt. Cucuteni 75, 76; ~ martor pt. Izvorani 232; ~ martor pt. Stănțești 85, 317; ~ monah v. **Bârsescu**; ~ nep. lui Hamza cel bătrân din Crasna 500; ~ popă din Micești, megiaș jurător 119; ~ popă, boier jurător pt. Ostra 157; ~ popă v. **Goicea**; ~ post. din Putineiu, martor pt. Dusăști 529; ~ post. din Sălătruc, martor pt. o vie la Golești 77; ~ rumâni: al lui Bunea Grădișteanu 231, din: Berindești 175, Bunești, fr. cu Stanciul 451, Cacoveți, fr. cu Radul 433, Ciovâmișani, f. lui Cănda, fr. cu Ursu 121, Comani 231, Pietroșani, f. lui Neaguș 462, Romanai, tatăl lui Boica, Neagu, Bobe, Mircea, Stan, Dumitru, Dobrin și Călin 231, Tătărani, f. lui Dobre, fr. cu Marin, Stoica și Neagul 490, Zmulta, f. lui Stan Bilan, fr. cu Stan, Vladul și Coman 491; ~ tatăl lui ~ din Cojești 147; ~ țigan al m-rii Căldărușani, sț. Neagăi 308, 468; ~ țigan, f. lui Guțea și al Stoianei, nep. lui Stan, fr. cu Stanciul, Neagul, Neacșa și Mușa, 531; ~ vinde vii v. **Burdușel**; ~ **Gavaon** din Măstănești v. **Olărescul**; ~ **vv.**, tatăl lui Ștefan **vv.**, cumpărături în vremea lui 8; v. și **Bârsescu**, **Burdușel**, **Dinu**, **Fălcoianu**, **Goicea**, **Iarul**, **Olărescul**, **Slaviță**, **Stafie**.

Ionașco v. **Ionașcu**.

Ionașcu (Ionașco), călăraș din Mărzănești, martor pt. Căineni 303; ~ comis din Săcuiani, boier hotarnic 174, 420; ~ cumnatul lui Dragomir Luben, martor pt. Smădciul 281; ~ din Bărbulești, martor pt. Bălișoara 482; ~ din Mărcești, tatăl lui Radu, Voislav și Stan 518; ~ din Roata, martor pt. Drăghinești 194; ~ f. lui Vasiu portar, martor pt. Smădiciul 281; ~ nep.

- lui Ion din Cojăști, fr. cu Neagu 147; ~ post. din București, martor pt. înfrățire 84; ~ post., f. lui Miroslav log., șt. Predei, tatăl Elinei, danie la m-rea Snagov 526, vinde vie în Negovani 441; ~ post., f. lui Necula sluger, fr. cu Șarban, vinde ocină în Oați 403, Stănimir 60, 273, 385, 506; ~ post., schimbă moșie la Căzănești 160; ~ rumân din Zăvoiul, f. lui Balea, fr. cu Mușat și Andreiu 231; ~ șt. Dochitei, ginerele japănesei Aviana și al lui Grama pitar 491; ~ țigan al lui Radu Cocorăscu vist. 286; ~ vornic, tatăl lui Gheorghe post. și Preda pah., ctitor al m-rii Nucet 361; ~ via lui 231.
- Ionești**, sat <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 231, 298, 341; ~ (de Sus), hotarul ~, topic la Ghierghiești <j. Vlașca> 183.
- Ionica** din Brănești, aldămășar 139.
- Ionită din Stăncești v. **Țacal**.
- Iordache** (Iorgache, Iorgachi), vornic din Cozleci, f. lui Sima vameș și al Ilinei, fr. cu Costandin pah. și cu Antonie, șt. Stanei, cumnat cu Mara, unchi lui Stroe și Chiajnei 27, boier hotarnic 321, 391, 393, cumpără în Dusăști 521, Suhărăt 106, 318, 321, întărire pt. moară la Doftana 392, martor 44, 251, schimbă prăvălii în București 12; v. și **Fătul al lui** ~.
- Iorga** din Văcărești, vinde ocină în sat 24; ~ tatăl lui Gheorghe ban din Pătărlagele 481; ~ **Dumitru**, unchiul lui Manea popă, vinde o vie 302; v. și **Dumitru al lui** ~.
- Iorgache v. **Iordache**.
- Iorgachi v. **Iordache**.
- Iorgu, v. **Dumitru al lui** ~ **Malea**.
- Iosaf**, rumân din Cacovaț 433.
- Iosif** (Iosip), rumân din Corcova, tatăl lui Frățilă 48, 120.
- Iosip v. **Iosif**.
- Iova** din Poienari, martor 460; v. și **Stoica al lui** ~.
- Iovan** (Iuvan) din Corcova, tatăl lui Răducan 148; ~ din Desa, martor pt. Popești 154; ~ unchiul lui Aldea și Dragoie, se înfrățeste cu Aldea 41.
- Iovana**, mama lui Stan și Efreim, cumnata Tudorei, mătușa lui Mihail, nep. lui Ion călugărul, vinde ocină la Fântâna Catarăi 53.
- Irimia** (Erechia, Ieremia, Irimia) din Negovani, nep. lui vinde vie în dealul Ursoaia 441; ~ moșnean din Drăghinești, vinde ocină în sat 194; ~ popă, martor pt. Măstănești 347; ~ post., f. lui Paraschiva log., cumnat cu Bunea Grădișteanu, i se întărește ocină în Crăsani 231; ~ rumân <din Jugorani>, f. lui Necula Răscopul, fr. cu Bunea, Videni și Dragne 86; ~ țigan 308.
- Irimia v. **Irimia**.
- Irimin**, p. lui de ocină la Crăsani 382.
- Irina** (Erina), șt. lui Mihai post., p. ei de ocină la Răzvad 247.
- Isac** (Isacu) din Ploiești, zălogește vie în dealul Săsenilor 310; ~ f. lui Preda clucer din Bârsești, fr. cu Vladul post., p. lui de ocină la Ștefănești 242.
- Isachie**, f. lui Lazăr, vinde ocină 312.
- Isacu v. **Isac**.
- Isaia**, dascăl, martor pt. testament 492.
- Isar** (Isaru) **al lui Dona**, cămăraș, neg. (jupân), șt. Voicăi, tatăl lui Ion pah., vinde ocină la Sâmburești 50, martor pt. Pitești 505, 523; ~ cupeț v. neg.; ~ fr. lui Cârstea din Stăncești 337; ~ martor pt. Steanca 55; ~ neg. (cupeț cel bătrân), <din București, din Târgoviște>, danie înaintea lui 34, martor pt. danie la m-rea Golgota 284, păra pt. ocină la Ciocănești 93; ~ neg. <din Câmpulung>, împrumută bani 184, martor 463; ~ popă, martor pt. Târgoviște 398; ~ via lui la Osica 439; v. și **Dima al lui** ~, **Nica al lui** ~.
- Isaru v. **Isar**.
- Ispas** din Dobroteni, f. lui Drăgoiu 321; ~ din Văcărești, martor pt. moșie în sat 372, Bârzești 305, pt. o vie în sat 89.
- Istău**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 27; v. și **Valea** ~.
- Istovoe** <din Tigvești>, martor 246.
- Istratia**, fc. lui Andreica din Argeș și a Tudorii, mama lui Proca, întărire domnească pt. o vie în dealul Ciocăneștilor 179.
- Istratie** (Evstratie), log. de visterie v. <**Leurdeanu**>; ~ martor pt. Cherba 261; ~ martor pt. datorie v. **Costa**; ~ post., fr. cu Cârstea din Opătești, martor 279; v. și **Costa**, <**Leurdeanu**>.
- Istul v. **Valea** ~.
- Isvan v. **Iștvan**.
- Ișfan v. **Iștvan**.
- Istvan v. **Iștvan**.
- Iștvan** (Isvan, Istvan, Ișfan, Ișvan) din Căinești, martor pt. Bunești 389; ~ log. v. **Rudeanu**;

~ post., cumpără la Căinești 83; ~ stolnic din Căinești, martor pt. Bunești 234, 243, 244, 272, 389; v. și **Rudeanu**.

Ișvan v. **Iștfan**.

Iuga din Cârstienești, martor pt. moșie în sat 45, pt. Corșori 100, 155, 295, 333; ~ din Corșori, martor pt. moșie în sat 258; ~ din Poienari, martor pt. Corșori 257; ~ <din Vălsănești>, tatăl lui Stan 175; ~ locul lui la Corșori 127; ~ log. v. **Rudeanu**; ~ unchiaș, moșia lui la Crânguri 257; v. și **Rudeanu**.

Iurco, grămătic <din Mânstănești>, scrie doc. 79.

Iuvan v. **Iovan**.

Ivan al Bradului, martor pt. Vălcana 469; ~ boier jurător 231; ~ din București, martor 226; ~ <din Crușov> v. **Albul**; ~ din Dusești, înfrățit cu Badea, Dobre și Stoia 84; ~ din Fundeni, ginerele lui Ciocârlie, aldămășar 491; ~ din Hârbor, fr. cu Albu, p. lui de ocină în sat 409; ~ din Pătărlagele, martor la logodnă 477; ~ din Sulimanu, boier hotarnic pt. Oași 403, Stănimir 385; ~ din Văcărești, boier adevăritor pt. Ciorani 91, fr. cu Mirică pah., martor pt. Rădăcinești 362; ~ f. lui Balea spăt. din Dobrinești, vinde un țigan 24; ~ f. lui Darcu din București, vinde vad de moară 142; ~ f. lui Dumitru unchiaș, cumpără moșie la Budeasca 377; ~ f. lui Giurița cpt. din Frăsinet, fr. cu Tudor, Duca și Giurca 322 bis; ~ f. Voicăi, fr. cu Triful, nep. lui Simul potcovarul 353; ~ iuz. din Bucșănești, f. lui Rusin din Ghierghiești și al Stancăi, întărire domnească pt. ocină în sat 183, martor pt. Cârstienești 155; ~ log. din Mătești, scrie doc. 66, 228; ~ log. din Pitești, martor 60, 139; ~ log. din Uriia, martor pt. Stănimir 60; ~ neg. din Pitești v. **Cortofleș**; ~ nep. lui Dumitru stolnic din Vârâți 117; ~ p. lui de ocină la Mătești 159; ~ popă al vornicului Hrizea, martor pt. Cojăști 147; ~ popă din București, martor 138, 391, 393; ~ popă, tatăl Martei călugărița din Pătărlagele, fr. cu Gheorghe, Stoica, Stanca și Tudora 477; ~ post. (al doilea) din Boteni v. **Boteanu**; ~ post. din Ceparu v. **Ceparu**; ~ post. din Gălășești, moara lui ~ 175; ~ post. din Văcărești,

boier adevăritor pt. Ciorani 91; ~ rumâni din: Pietroșani, fr. cu Oprea 308, 462, Vălsănești 175, Zăvoiu, f. lui Mușat 231, Zmulta, f. lui Neniul, fr. cu Stoica și Micșan 491; ~ scaun din Izvorani, martor pt. ocină în sat 475; ~ scaun din Ștefănești, martor pt. Izvorani 475; ~ spăt. v. **Știrbei**; ~ șufar, cumpără un țigan 336; ~ tatăl popii Neagul, șt. Velică din Coțăieni 355; ~ țigan al m-rii Căldărușani 468; ~ țigan al doamnei Elina, șt. Neagăi 67; ~ țigan, f. lui Știrian 167; ~ vătaf din Glogova, martor 36; ~ vornic v. **Băleanu**; ~ unchiaș, zălogește moșie la Băleni 421; v. și **Albul**, **Băleanu**, **Boteanu**, **Ceparu**, **Cortofleș**, **Știrbei**.

Ivancoți, sat <j. Mehedinți> 167.

Ivașco, călugăr, martor pt. Trestiani 217; ~ comis din Săcuiani, megieș jurător pt. Cojești 114; ~ din Priboiani, f. lui Stoica, tatăl lui Lăudat 208; ~ f. lui Datco pah., scrie doc. 360; ~ f. lui Preda pah. din Bucșani și al jupănesei Samfira, nep. lui Dragul log. și al Caplei, al lui Petco, al Mirei și al lui Pavel post., îngropat la mitropolia din Târgoviște 30, 189; ~ post., martor pt. Rădăcinești 256; ~ post. din Balși, martor pt. Osica 66; ~ post. din Bălotești, tatăl lui Cănda post. 171, mărturisește în divan 112; ~ post. din Rătești, martor pt. Beliți 265, Cătești 294, Dărmănești 285, Groșăț 368; ~ post. (al doilea) din Ceparu v. **Ceparu**; ~ stolnic din Căinești, martor pt. Bunești 234; ~ vornic (mare, fost) din Băleni v. **Băleanu**; ~ vornic, fr. cu Albu v. **Golescu**; v. și **Băleanu**, **Ceparu**, **Golescu**.

Ivăniș, vătaf din Negoești, martor 36.

Ivul, popă din Țigănești, martor 141; ~ rumâni din: Bârsești 189, Zăvoiu, tatăl lui Balea, Stan, Mircan și Țigan 231; ~ vinde vie în Valea Voievozii 231.

Izbiceni, sat <j. Romanați, azi j. Olt> 428, 438, 498.

Izgoreni, hotar la Cârstienești <j. Argeș> 465.

Izlaz, sat <j. Romanați, azi j. Olt> 428.

Izvor(u), sat <j. Argeș> 81, 260.

Izvorani, m-re <j. Buzău> 381, 411; ~ sat <j. Mușcel, azi Argeș> 37, 102, 112, 139, 232, 345, 457, 475, 505; v. și **Valea** ~.

Izvorul Morii, topic la Jivești <j. Buzău> 404.

Î

Îndrea, rumân din Căldărușani, f. lui Raducev, fr. cu Ursu 468.

J

Jaliște, apă <j. Gorj> 86.

Jăgoreni v. **Jigoreni**.

Jărăvei, fr. cu Stanca 353.

Jădul din Teha, martor la testament 157.

Jâpa v. **Jipa**.

Jdreala v. **Jdrelea**.

Jdrelea (Jdreala), m-re <j. Dolj> 395.

Jideni, sat <j. Rm. Sărat, azi j. Buzău> 353.

Jigorani (Jăgorani), sat <j. Ilfov> 86, 186, 445.

Jianu (Jianu) **Radu** din Stoienești, cumpără ocină în Stănimir 60.

Jianu v. **Jianu**.

Jipa (Jâpa) al lui Donea, post., martor pt. Herești 352, 527; ~ arbănaș din Călinești, cumpără moșie în Bălțați 92; ~ (cel bătrân), bunicul Eleniței din Brăila, dăruiește vie în dealul Teancului 353; ~ din Mărăcineni (cel Mare), martor pt. Mătești 225; ~ clucer, cumpără moșie 348; ~ coconul din Vernești, martor pt. Buzău 375; ~ log. din Rătești, f. lui Grama, martor pt. Buzău 375, scrie doc. 481; ~ popă din Călimănești, fost rumân al m-rii Cozia, tatăl lui Zaharia și al lui Radu

35; ~ popă din Vernești v. **Sorescu**; ~ portar, tatăl lui Stoia post. și a lui Curtu 57, danie la m-rea Coșuna 146; ~ post. (al doilea), martor în divan 48, cere schimbarea zilei de soroc 352; ~ post. din Vernești v. **Sorescu**; v. și **Radu al lui ~, Sorescu**.

Jiiu v. **Jiu**.

Jirov, sat <j. Mehedinți> 120, 148.

Jitea Radu din Cacoveți, iertat de vecinie de Dumitrașco clucer din Spineni 433.

Jitian din Bălteni v. **Iepure al lui ~**; ~ din Purceni, boier jurător pt. Vădeni 307; v. și **Iepure al lui ~**.

Jiu (Jiiu), râu 135, 492; ~ (**de Jos**), j. vezi **Dolj**; ~ (**de Sus**), j. vezi **Gorj**.

Jivești, sat <j. Buzău> 404.

Jugulei, sat <j. Romanați, azi j. Olt> 510.

Juguri, sat <j. Argeș> 168, 290; ~ sat, <j. Saac, azi Buzău> 485.

Jupânești, sat <j. Mehedinți> 307; ~ sat <j. Mușcel și Pădureț, azi j. Argeș> 171.

Jurebești (Jurubiște), sat <j. Buzău> 432.

Jurubiște v. **Jurebești**.

K

Kelemen, nobil secui v. **Béldi**.

L

Lacul cel Mare, topic la Cărtienești <j. Argeș> 465; ~ **Neculii**, topic la Stănimir și Oați, j. Ilfov 385, 403.

Laet v. **Laiotă**.

Laiotă (Laet) din Săcșori, martor pt. ocină în sat 370.

Lal v. **Stoica al lui ~**.

Laleți, sat <j. Ilfov> 259.

Lamba, martor pt. Albești 498.

Langa din Fundeni, aldămășar, martor pt. moșie în sat 328.

Larga, sat <j. Gorj> 500.

Lascar v. **Lascăr**.

Lascăr (Lascar) din Orașul de Floci, tatăl lui Ianachie 2.

Lațca din Cioceni, fr. cu Berivoie, martor pt. Scârnaveasca 521.

Laza, rumân din Bălteni 473.

Lazar v. **Lazăr**.

Lazăr (Lazar) **al lui Bută**, rumân din Bălteni 473; ~ din Aninoasa, martor în zapis 193; ~ <din Haidăi>, f. lui Mușat, vinde ocină la Haidăi 353; ~ din Ludănești, vinde ocină la Negoiasca 522; ~ din Orești, șt. Stanei, ginerele lui Stoica Vătășescu și al Devei, nep. Fulgăi, ia megieși jurători pt. Ciurnernic 378, ia boieri hotarnici pentru ocina vătășască 387, 390; ~ din Periați, fr. cu Ilie, cumpără ocină la Surdeasca 453; ~ din Rădulești, martor pt. Gătești 97; ~ din Tg. Jiu, tatăl lui Iane și Ștefulețul 253; ~ fr. cu Soare 139; ~ martor pt. Bălțați 92; ~ pah. din Lerești v. **Lerescu**; ~ pah. din Târgșor, șt. jupânesei Marga, via lui în târg 441; ~ p. lui de ocină la Târșor 206; ~ popă, martor pt. Helma 410; ~ rumâni din: Bârzești 514, Comani 231, Curta, f. lui Stan, fr. cu ~ și Stoia 165, 231, 312; ~ tatăl lui Isachie 312; ~ țigăn, socaci <din Mogoșești> 166; v. și **Lerescu**.

Lazu, sat <j. Argeș> 338.

Lazuri, sat <j. Dâmbovița> 113, 239, 296, 436, 458, 490.

Lăcini v. **Lățceni**.

Lăngești, sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 168, 289, 290, 464.

Lăpădat v. **Lepădat**.

Lăpădatul v. **Lepădat**.

Lăpea v. **Lipia**.

<**Lăspănes**> **Barbu**, fr. cu Oprea, martor pt. Vălcana 469; ~ **Oprea**, fr. cu Barbu, martor pt. Vălcana 469.

Lățceni (Lăcini), sat, j. Teleorman 231, 425.

Lăudat, f. lui Ivașco din Priboiani, nep. lui Stoica 208; ~ martor pt. Beliți 265, 299; ~ rumâni din: Cacoveți 433, Vlădești 112.

Lăuruscă Stoica din Urლაți, martor 226.

Lăpca v. **Lipca**.

Leahotă din Hodoleni, martor pt. Cacoți 330, 433.

Leamnerale Dragomir din Cernătești, boier jurător pt. Beceani 396.

Leanca din Sihle, șt. lui Necula, mama Radei și a lui Neagul, p. ei de ocină la Voinești 334.

Leca, agă, f. jupânesei Creța 319; ~ din Călinești, f. lui Dediu vâtaf, martor pt. Bălțați 391, Dălbănești 393; ~ din Mătăsești v. **Meiută**; ~ din Tg. Jiu, martor 307; ~ <din Teșila>

fr. de moșie la Teșila 125; ~ f. lui Agop, martor pt. Curta 66; ~ f. lui Rustea neg., fr. cu Velisarie, vinde țigani 21; ~ <log.>, scrie doc. 362; ~ post., p. lui de ocină la Ciurnernic 378; ~ post. din Bănești, martor pt. Aninoasa 508; ~ post., f. lui Grama armaș, fr. cu Udrea log., vinde moșie cu rumâni 362; ~ post. (mare, fost), mărturisește în divan 112; ~ spăt. (și post.), f. lui Oprea agă din Bucu, șt. Grăjdanei <Băleanu>, tatăl lui Toma comis, unchiul lui Mihai iuz. din Pătroia și al lui Pătru Băleanu, cumnat cu Udrea Băleanu 298, 341, moșiile sale în Cătun 198, 276, cumpără moșie la Vătășeasca 387, 390, p. lui de ocină la Bucu de Sus 419, 503, face danie la m-rea Panaghia unde este ctitor 177, martor 55, 251, cumpără moșie cu rumâni la Căzănești 153, la Roșia 248, 362; ~ spăt. v. **Racotă**; v. și **Meiută**, **Racotă**.

Lefter din Odobeni, f. lui Anton, jurător pt. Beceni 344, 396.

Leiotă din Săcșori, martor 370.

Lember (Limber) din Târgoviște (cel bătrân), martor pt. Țigănești 122, pt. danie la m-rea Golgota 284; ~ șelar, p. lui de ocină la Mușceleni 113.

Leon vv. <Tomșa, 1629–1632>, f. lui Ștefan vv. Tomșa, cărțile lui pt. satul Gănești 379, moșii și rumâni cumpărate, vândută în vremea lui 143, 144, 158, 175, 179, 198, 231, 238, 465, 535; pâra lui Vasile spăt. aruncată asupra Mariei, în vremea lui 308.

Leonthie v. **Leontie**.

Leontie (Leonthie, Lontie), călugăr, văr cu Fârla, danie la m-rea Căldărușani 124; ~ eg. al m-rii Argeș 220, 332, 492; ~ popă din Crasna 500.

Leoteștii, hotar la Cucești <j. Rm. Sărat> 176; ~ **Gureni**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 27, 468.

Lepădat (Lăpădat, Lăpădatul), armaș (al doilea) din Zăval, martor pt. Albești 498; ~ din Căzănești, fr. cu Dobrea, socrul lui Agapie 153; ~ f. lui Sabie din Izbiceni, martor pt. Albești 498; ~ iuz., cumpără moșie în Imos 202, 315; ~ log. din Bărbulești, scrie doc. 186; ~ log. din București, scrie doc. 9, 11, 34, 41, 48, 51, 63, 73, 80, 86, 91, 93, 130, 131, 138,

- 163, 167, 175, 179, 197, 221, 227, 230, 232, 233, 237, 293, 308, 334, 369, 367, 384, 396, 414, 415, 444, 484, 514, 531; ~ log. din Târgoviște, scrie doc. 332, 509, 527; ~ log., martor pt. Conțești 351; ~ pah., martor pt. Săcșori 370; ~ rumâni: al lui Radu Cândescu 113, din: Gârla 249, din Paraipani, f. lui Pătru 175, din Păușești 514, din Rucăr 207; ~ tatăl lui Sabie din Izbiceni, martor pt. Albești 498; ~ țigan al Simei <Buzeasca> 91; ~ țigan 73.
- Lera**, rumân al m-rii Mislea 61.
- Lerescu Lazăr**, pah. din Lerești, șt. Margăi, fr. cu Vasilie, cumnat cu Preda pah. și cu Oancea 106; ~ **Preda**, post. din Lerești, fr. cu Oancea și Marga, cumnat cu Lazăr pah., boier jurător pt. Mihăiești 106, 168, 290, martor pt. Aninoasa 508.
- Lerești**, familie, pâra cu Sibieștii pt. Pătârlage 477.
- Lerești**, sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 106, 168, 290, 479, 508.
- Lețea** din Bobești, tatăl lui Pădure 382.
- <**Leurdeanu**> **Fiera**, log. din Leurdeni, tatăl lui Stroe vist. 171; ~ **Istratie**, log. de vistierie, <șt. Elinei vistiereasa, f. lui Stroe vist. (mare), cumnat cu Petre și Buica, ginerele doamnei Anca și a lui Pătrașco vv.> 467; ~ **Stroe** (Fiera), vist. (al doilea), f. lui Fiera log., tatăl lui Istratie, log de vistierie, ctitorul m-rii Vieroș, 528, boier adevăritor pt. Ciorani 91, dă bani cu împrumut 6, cumpără delnițe, rumâni, țigani 286, 331, 336, la Cătești 294, Dărmănești 46, 285, Groșeț 368, Ștefănești 20, 464, martor pt. Dobriceni 407, 436, Pitești 505, Tătărani 458, Tâncăbești 319, pt. țigani 380, se judecă cu megieșii din Jupânești 171, i se întăresc vii la Ștefănești 289.
- Leurdeni**, sat <j. Argeș> 8, 492.
- Leuștean** din Crăceni, martor pt. Trănșani 374.
- Leutești** (Lioțești), sat <j. Săcuiani, azi j. Buzău> 27, 432.
- Liești**, sat <j. Săcuiani, azi j. Buzău> 521.
- Liga** din Pietroșani, tatăl lui Staico și Radul 308, 462.
- Limber v. **Lember**.
- Lincoiul Dumitru** <din Argeș>, aldămășar pt. Golești 495.
- Liontie v. **Leontie**.
- Liotești v. **Leutești**.
- Lipan <din Negoiești> v. **Roman**.
- Lipărești** (Liperești), sat <j. Ialomița> 340, 358, 359, 453.
- Lipca** (Lâpcă), sat <azi dispărut> 84.
- Liperești v. **Lipărești**.
- Lipea v. **Lipia**.
- Lipia** (Lăpea, Lipea, Lipiia, Lupia), sat <j. Argeș> 342, 435; ~ sat <j. Ilfov> 84, 427, 468; ~ sat <j. Sac, azi j. Buzău> 79.
- Lipiia v. **Lipia**.
- Lița** (Liță, Liți), sat <j. Teleorman> 246.
- Lița v. **Lița**.
- Liți v. **Lița**.
- Livedești**, moșie <j. Săcuiani, azi j. Buzău> 350.
- Livit Nicoară** din Brănești, aldămășar 139.
- Loiz**, clucer, cumpără satul Vlădenii 468; ~ sluger, martor 1, 66, 380.
- Loloiești**, sat <j. Săcuiani, azi j. Prahova> 111, 347.
- Lorinț**, f. lui Staico log. și al Mihalcei, fr. cu Danciul, nep. lui Efrim log. 161, 162.
- Luben Dragomir**, martor la Smădciul 281.
- Luca** din Găleşești, vinde ocină în sat 175; ~ <din Nușoara>, tatăl lui Neagoe, Vrabie și Micul 231; ~ log. din Dudești, tatăl lui Dumitru Dudescu, vist. (mare, fost), închină vad de moară m-rii Plumbuita 150; ~ mitrop. al Ungrovlahiei, cărțile lui 27, 51, 142; ~ rumân din Păușești 514.
- Lucaci Radu** din Mogoșani, f. Caplei, p. lui de ocină la Gemenele 133.
- Lucaris Chiril**, patriarh al Constantinopolului, unchiul lui Macarie, exarhul de Târnova, cartea lui cu mare afurisenie și legătură 308.
- Luciani** (Lucianca?), sat <j. Ilfov> 519.
- Ludănești**, sat <j. Teleorman> 425, 522.
- <**Ludescu**> **Stoica Șerbanovici**, log. din București, f. lui Șerban log., scrie doc. 49, 50, 59, 142, 182, 357.
- Luminatu Radu** din Stăncești și din Urlați, fr. cu Stoica al Bricăi, aldămășar 491, 85.
- Lunca (de Jos)**, topic la Corșori <j. Mușcel, azi j. Prahova> 127; ~ **lui Mălaia**, topic la Mălăiești <j. Dolj> 535; ~ sat, j. Sac <azi j. Buzău> 491.
- Lungău Stan** din Trestieni, p. lui de ocină în sat 44.

Lungu, delnițele lui în Cătun 276; ~ **Dumitru** din Cătești, tatăl lui Negovan 294; ~ **Pătru** din Cioroiu, tatăl lui Stoica log. 442.

Lup din Sinești, v. **Piscopescu**.

Lupa din Căcămeiu, ceauș, martor pt. Trășani 374; ~ țigancă, sț. lui Taica, mama lui Antonie, soacra Dragomirei, bunica lui Stan 531.

Lupan, tatăl lui Dumitru armaș 498.

Lupea Gugului, primește danie <la Crușov> 252.

Lupia v. **Lipia**.

Lupilor v. **Groapa** ~.

Lupoii Stanciu din Dobrosloveni, martor 215.

Lupșa, dealul ~, topic la Corcova <j. Mehedinți> 120.

Lupșani, sat <j. Ialomîța> 519.

Lupșă v. **Lupșe**.

Lupșe (Lupșă), f. lui Stan al lui Cotocea, nep. lui Stan Curchi și Tudor, p. lui de ocină la Pâcleni 159; ~ vornic (al doilea) din Râmnic și din Puținei, martor pt. Buzău 375, Căpățânești 270, Săseni 225, 381, 411.

Lupul (Lupuloi), agă, (mare, fost), boier jurător 135; ~ **al lui Blăjân**, rumân din Bălteni 473; ~ **al Drăguței** din Buzești, fr. cu Stan Fâsea, martor 167; ~ cpt., martor pt. o roată de moară 134; ~ cumpără ocină la Ghimpați 412; ~ din Bănești, fr. cu Gheorghe post., tatăl lui Șerban 26; ~ din Bârsești, fr. cu Ghinea, nep. lui Necula Glogoveanu pârcălab, face schimb de țigani 36; ~ <din Căzănești>, socrul lui Agapie 153; ~ din Căndești, tatăl lui Nedelco și al Ștefanei, socrul Stanei, martor pt. o roată de moară 134;

~ din Corcova, mărturie pt. datorie 263; ~ din Mehedinți, serie doc. 29; ~ din Neculești 454; ~ din Sinești, martor pt. Gătești 97; ~ <fr. de ocină> cu Udriște vornicul din Roșia, Ion și Arca, p. lui de ocină la Crasna 167; ~ log. (mare, fost), mărturisește în divan 112; ~ ~ martor pt. Imos v. **Roșcăia**; ~ nep. lui Hamza cel bătrân din Crasna 500; ~ pah. din Corcova, f. lui Vâlcu, unchi lui Manolea 120; ~ pah., tatăl lui Preda log. 167, v. și **Mehedințeanu**; ~ p. lui la Gonțați 530; ~ pârcălab, martor pt. Fântâna Catarăi 53; ~ popă din Desa, martor pt. Popești 154; ~ popă din Negoiești, serie doc. 383; ~ popă <din Zorești>, martor pt. loc de Pădure 64; ~ popă, fr. cu Stoica, văr cu Stan și Drăgan, vinde la Viișoara 499; ~ rumâni din: Bălteni 473, Ciovârnișani, f. lui Răduța, fr. cu Dragotă 121, v. și **Miloica**, Cacoveți 433, Comani 231, Corcova 120, 263, Gârla 249, Gostești, f. lui Pătru Sirsul, fr. cu Radul 36, Ștefănești 242, Zăvoiul, f. lui Lupul 231; ~ tatăl Ancăi 354; ~ tatăl lui Dragomir din Gârboveț 315; ~ tatăl lui Vasilia 270; ~ țigan, f. lui Radu Măței 439; ~ vâtaf din Gălești, martor pt. Albești 498; ~ vornic din Târgoviște, martor pt. Țigănești 122, ia boieri hotarnici 298, se judecă pt. satul Ionești 341; ~ vornic (al doilea) din Călugăreni, martor pt. Podgoria 485; v. și **Mehedințeanu**, **Miloica**, **Roșcăia**.

Lupuleț, tatăl lui Dumitru 442.

Lupuloi v. **Lupul**.

Lupului, gardul ~, topic la Cerișani <j. Vlașca> 454; v. și **Fața** ~, **Groapa** ~, **Pleașa** ~.

M

Macarie (Macariie, Măcarie), călugăr, zapisul lui pt. Greci 455; ~ din Tătărăi, martor pt. Tătărăi 215; ~ exarh de Târnovo, nep. al patriarhului Chiril Lucaris al Constantinopolului 308; ~ ierom. de la m-rea Govora, hotarnic 98; ~ popă, martor pt. Șerbănești 316; ~ popă, pără în divan cu Radu neg. pt. datorii 326.

Macariie v. **Macarie**.

<Macedoneanul> v. **Meletie**.

Macxin v. **Maxin**.

Magdalena (Magdalina), călugăriță, fc. popei Gonțilea, p. ei la Cojești 174, 230.

Magdalin, rumân din Lătceni, f. lui Măciucă, fr. cu Arion, Florea, Stoica și Mircan 231.

Magdalina v. **Magdalena**.

Maia, sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 427.

Maican (Măican), log. la Samara 342; ~ popă din Găurici, martor la vânzare în Găvane 356; ~ rumâni din: Băleni, f. lui Dragomir, fr. cu Manea și Stan 197, Zăvoiu, f. Ivului, fr. cu Balea, Stan și Țigan 231; ~ țigan al lui Negoită pah., șt. Fântânei 101; ~ țigan de zestre <din Mogoșești> 166.

Maiută v. **Meiută**.

Malaia din Priboieni, face schimb de pământuri 208.

Malamoc, m-re <j. Ilfov> 318.

Malcoci, pitar, martor pt. zapisele Saftei jupâneasa 51; ~ sluger, tatăl lui Dima din Mierea 330, 433; ~ vornic, tatăl lui Iacov log., Papa, Radu și Iane 251.

Malea, țigancă a lui Radu log., șt. lui Matei 95.

Malea, dania lui de vie popii Manea 302; v. și **Dumitru al lui Iorgu** ~.

Malin v. **Mălin**.

Malu(l), sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 292; ~ sat <j. Dâmbovița 545; ~ **lui Murgoci**, topic la Jivești <j. Sac, azi j. Buzău> 404; ~ **lui Raicu**, topic la Negrișteni <j. Saac, azi j. Buzău> 41.

Mancea <din Ștefănești>, tatăl lui Lupul 242.

Manciu(l) din Priboieni, vinde ocină la Crețești 382; ~ rumân din Ciovârnișani 121.

Mancovița, matca, hotar, topic la Mileștii de Sus <j. Dolj> 535.

Mandea din Tărăceni, fr. cu Stanciu, Stoica și Nan 92; ~ din Zămești, ia megiași jurători 119.

Mane(a) al Giurii, tatăl lui ~, vinde în Trestiani 217; ~ biglar din București, jurător pentru biserica domnească 138; ~ casa lui la Țigănești 141; ~ (cel Mare) din Dușăști, martor pentru înfrățire 152; ~ dărăbanțul din Gherghiță v. **Hoțul**; ~ diacon din Urlați, martor 226; ~ <din Băjești> v. **Dumitru al** ~; ~ din Bârzești, martor la vânzare la Bârzești 305; ~ din Carten, fr. cu Roman 253; ~ din Câmpina, aldămășar pt. un loc de casă 434; ~ din Cărciumari, martor pt. Albești 498; ~ din Gătești, martor pt. Gătești 97; ~ din Juvești, martor pt. moșie în sat 404; ~ din Pătârlage, boier jurător la zestre 477; ~ din Periați, tatăl lui Băra, martor pt. Surdești 453; ~ din Pietroșani, tatăl lui Tudor 308; ~ din Priboieni,

megiaș, martor pt. Beleți, vinde ocină la Crețești 299, 382; ~ din Prisacă v. **Murgu**; ~ din Pupezeni, boier hotarnic pt. Hărbor 374; ~ din Zăvoiu, martor pt. Boarii de Sus 123; ~ f. lui Andreica, zălogește moșia Băleni 421; ~ f. lui ~ al Giurii, vinde în Trestiani 217; ~ f. lui Robu din Dobroteni, fr. cu Stoica și Paraschiva 215; ~ f. lui Stanciul Bucescul, fr. cu Radu și Gonțea, întărit în Crăsani 382; ~ fr. popii Stroe, se judecă pentru o moară la Podul lui Gerco 287; ~ în pomelnicul lui Matei Basarab vv. 82; ~ martor pt. Albești 498; ~ martor pentru Mușceleni v. **Bobonatul**; ~ megiaș aldămășar din Dobroteni v. **Dărăbanu**; ~ popă duhovnic al lui Isar, martor pt. ocină la Stănțești 337; ~ popă, nep. lui Dumitru Iorga, cumpără vie de la acesta 302; ~ popă, tatăl lui Stan aldămășar <din Popești> 325; ~ post. (mare, fost), în vremea lui Leon vv., „om rău și viclean”, a făcut mare cheltuială țării 198; ~ roșul din Aluniș, martor pt. Albești 498; ~ rumâni: ai lui Tudoran pitarul 112, din: Băleni, f. lui Dragomir, fr. cu Stan și Măican 197, Bunești v. **Chihanul**, Cacoveți 433, Comani 231, Pietroșani, tatăl lui Tudor 462, Udeni 467, Vălsănești 175, Vlădești, f. lui Grozea, nep. lui Tărtea 112; ~ tatăl lui Ion din Dușești 152; ~ vinde moșie la Cărstianul Dragului 317; ~ Radul, tatăl lui Radul și Gărciul 159; v. și **Bobonatul**, **Chihanul**, **Dărăbanu**, **Dumitru al lui** ~, **Hoțul**, **Murgul**.

Manolache v. **Manole**.

Manole(a) (Manolache, Manolie), comis din Topoloveni, martor pentru Groșăt 368; ~ cupeț <din Târgoviște>, martor pt. Cucuteni 75; ~ din Tărăceni, fr. cu Stanciu, Stoica și Nan, nep. al lui Călugărul din Bălțați 92; ~ din Zărnești, ia megiași jurători 119; ~ log., f. popii Dobre din Târgoviște, scrie doc. 391–393, 402, 404, 420, 498; ~ popă, martor pt. Trestiani 217; ~ rumân din Jirov, nep. lui Vâlcul și al lui Lupu pah. 120; ~ șufar, șt. Radei, ginere lui Pavel șufar, martor pentru Cosoba 156, 169.

Manolie v. **Manole**.

Manta (Mantia) al lui **Petru**, martor pentru satul Hărăști 352; ~ neg. din Câmpulung, șt. Creței, vinde un rumân, cumpără în Băjești 255, 285, 331; ~ popă din București, martor pentru danie 138, 376, 523; ~ popă din Goiești, scrie zăpis pt. Bălteni 473; ~ **Damaschin**, martor pt. satul Hărești 352; ~ **Proca**, neg., martor pentru satele Dărmănești și Hărăști 352.

Mantia v. **Manta**.

Manul, iuz., martor pentru vânzare la București I; ~ martor pentru o datorie v. **Mouzaki**; ~ **Stoica**, ocina lui la Pâclenii de Jos 159; v. și **Mouzaki**.

Mara, călugăriță v. **Bălăceanca** (cea bătrână); ~ din București, prăvălia ei cu pivniță în oraș 12; ~ șt. lui Costandin pah. și apoi a lui Ghinea Parepa, mama lui Stroe, nora Chiajnei și a lui Sima vameș, cumnată cu Iordache vornic din Cozleci 27; ~ șt. lui Mitrea post. din Buicești, soacra lui Pătru <Fălcoianu> log. 439; ~ țigancă, șt. lui Necula, nora lui Necula și a Dobrei, nep. lui Stan 531; v. și **Bălăceanca** (cea bătrână).

Marco (Marcu), ceauș <din Băncești, tatăl Mușei, socrul lui Stoica neg. din Buzău>, aldămășar, martor pentru vânzare la Cucuruzi și Popești 325; ~ din Brănișteni, p. lui de ocină la Grădiștea de Jos 231; ~ din Măcriști, martor pt. Dudești și Bălișoara 250, 482; ~ f. lui Neagoe și al Tudosei, fr. cu Ion, adeverește pt. o datorie 279; ~ f. lui Vlad popă, vinde ocină în Bunești 451; ~ log., (cel bătrân), martor pentru Stâlpenii de Jos, rumâni lui la Rucăr 109, 132, 207; ~ log., martor pt. Dobriceni 407; ~ log. v. <**Danovici**>; ~ martor pentru Cucuteni 76; ~ pah. din Brătieni, tatăl lui Radu log. 128; ~ popă din București, martor pt. biserica domnească 138; ~ popă, se judecă pt. o moară la Podul lui Gerco 287; ~ popă din Stâlpeni, martor pentru Stâlpeni 109; ~ post. din Mihăiești, ginere lui Matei post., întărit în Mihăiești, în pără pt. Jupânești 168, 171, 290, 296; ~ post., schiler, martor la vânzare de moșie la Cârștianul Dragului 317; ~ rumâni din: Cacoveți 433, Gabrovul 231, Rădăcinești 256, Vlădești 112; ~ stegar din Mănești, boier jurător pentru Ostra

157; ~ tatăl lui Constandin din Vaideei 441; ~ tatăl Idei din Clinceni, nep. lui Verdici 278; ~ vătaf, martor la diată la Lerești 106; v. și <**Danovici**>.

Marcu v. **Marco**.

Mardarie din Glod, f. lui Mihăilă și al Ancăi, fr. cu Axentie 234; ~ log., slugă bătrână a m-rii Snagov 446.

Marga, sat <j. Mehedinți> 202.

Marga din Lerești, șt. lui Lazăr pah. din Târgșor, sr. cu Preda post. și cu Oancea, vinde vie în oraș 106, 441; ~ țigancă, șt. lui Stanciul 491.

Marghita, șt. lui Stroe șufar din Vârâți, cumnată cu Dumitru stolnic și Drăghici vătaf 117.

Margo, rumân din Bunești 451.

Maria (Marica, Mariia, Marula), băneasa, călugăriță, fc. lui <Caragea> Mihalcea ban, sr. cu Pătrașco spăt., Preda clucereasa și Mihna, mama lui Preda spăt. din Albești, <șt. lui Badea spăt. din Albești>, soacra Stancăi Rudeanu, bunica lui Radu Buzescu, Pătrașco, Pano, Elina, Preda și Constantin 195, 196; ~ doamna (șt. lui Basarab Țepeluș vv. și ulterior a lui Vlad Călugărul vv.), ctitoria ei la București, (hram Buna Vestire) 376; ~ din Glăvănești, martor pentru diată la Lerești 106; ~ din Samara, sr. cu Toșta, înfrățită cu Dima, Radu și Danciu, vinde în Crivina 129; ~ <din Titești> v. **Păștoaia**; ~ fc. lui Badea din Cârjani, nep. lui Iarcu dorobanțul, vinde ocină la Osica 68, 439; ~ fc. lui Ivașco <Băleanu> vornic (mare fost), șt. lui Vasile spăt., mama Neacșei, Ioanei și a Vilaiei, ia legea țării cu douăsprezece femei jurătoare 308, 335; ~ fc. lui Mihăilă armaș din Băleni, șt. lui Sava log., nep. lui Dumitru clucer din Băleni, a lui Radu post. și a lui Ivașco Băleanu vornic (mare, fost), pără pentru vie în dealul Bădenilor 293; ~ fc. lui Nan log., șt. lui Radu Frejureanul sluger 144, 158; ~ fc. lui Staico din Bucov, log. (mare, fost), sr. cu Stana, mama Frujinei și a Erinei 130; ~ fc. Stancăi Gorgoiasca, p. ei de ocină <la Flocești> 231; ~ fc. lui Vlad Cârlofil, nep. lui Lupul, vinde la Gonțați 530; ~ jupâneasă, via ei la Bălțați v. <**Băltăceanca**>; ~ mama lui Ianache, șt. lui Cârștea vornic din Cărlomănești, p. ei la Cărlomănești 493;

~ martoră pt. Țigănești 141; ~ mătușa lui Radu post. <Rudeanu> și Vlad post. <Rudeanu>, sr. cu Despina logofeteasa <Rudeanu>, ocina ei la Steanca 55, 251; ~ nep. lui Noroceca vornic, vinde în Izvorani 475; ~ rumâncă din Bunești 451; ~ sr. cu Sin, Rada, Dumitra, Maria și Preda din Cotroceni, cumnată cu Stroia și Șandrea, mătușa Stoicăi, a lui Radu din Văcărești și a lui Ghioca iuz., întărită în Cotroceni 49, 384, 470, 471; ~ sț. lui Datco călăraș, mama lui Ștefan și a lui Datco, vinde ocină la Jigorani ca să-și aducă soțul mort la Gherghița 86, 186; ~ sț. lui Dumitru vornic <Zemțea>, mama lui Bunea Grădiștenu vist. al doilea 231; ~ sț. lui Gligorie din Izvorani, vinde vii la Izvorani 232; ~ (Marula), sț. lui Hrizan post. din Bărbătești, fc. lui Dan Danilovici vornic (mare, fost), mătușa lui Radul log. și a lui Marul log., cumnată cu Nan post. din Bărbătești, vinde satul Gabrovul 145, 231; ~ sț. lui Nedelco post. din Mârșa, mama Neacșăi, p. ei la Răzvad 247; ~ sț. lui Oană log., cumnată cu Hrizea vornic (mare), vinde ocină la Crăsani 420; ~ rumâncă din Bunești 451; ~ țigancă <din Mogoșești> 166; ~ țigancă, fc. lui Paraschiva și a Titianei, sr. cu Ursu, Stan și Cărstian 159; ~ țigancă, fc. lui Stoia, sr. cu Vlădaia 531; ~ vinde loc de casă la Haidăi 353; v. și **Băltățeanca, Păștoaia**.

Marica v. **Maria**.

Mariia v. **Maria**.

Marin (Mären, Mărin), cpt. din Ploiești, martor pt. Băbeni 525; ~ din Bărăști, martor pentru Bărăști 216; ~ din Curtești, f. lui Radu din Curtești, martor și aldămășar la vânzare de ocină 365; ~ din Popești v. **Ursu**; ~ din Priboiani, martor pt. Beleți 299; ~ din Scurtești, aldămășar 483; ~ din Stoienești, martor pt. Stănimir 60; ~ din Târgoviște, sluga pr. Varlaam, martor pt. Țigănești 122; ~ f. lui Călin din Curtești, vinde ocină 365; ~ f. lui Stroe roșu din Hălești, fr. cu Ghinea și Vasile 437; ~ jupân <neg. din Argeș>, cumpără la Băbuești 78; ~ log. din Negreni, scrie doc. 104, 105; ~ popă, martor pt. Teșila 125; ~ rumâni din: Ciovârnișani, tatăl lui Stoica și Avram

121, Păușești 514, Tătărani, f. lui Dobre, fr. cu Ion, Stoica și Neagol 490; ~ țigan al m-rii Căldărușani 367, 369; v. și **Necula <al> lui ~, Ursu**.

Marina (Mărina), sț. lui Pătru din București, vinde la București 181; ~ țigancă <din Mogoșești>, sț. lui Stan țigan socaci 166.

Marmura, sat <j. Vâlcea> 520.

Marotin, sat, hotar, baltă <j. Ilfov> 203, 357.

Martin (Mărtin) din Corbi, martor pt. Crasna 500; ~ <din Gonțați>, sț. Neacșăi, tatăl lui Mircea 349, 530; ~ din Poienărei, martor la vânzare de moșie la Corșori 295; ~ grămătic din Titești v. **Begul**; ~ popă <din Pitești>, martor pt. Izvorani 102, 475; ~ rumân din Gabrovul 231; v. și **Begul**.

Maruș Albul <din Argeș>, aldămășar pt. Golești 495.

Marula v. **Maria**.

Matei(u) al Mirelor, arhiepiscop de la m-rea Dealul, cartea lui 51; ~ clucer din Cotești, martor pt. Pitești 505; ~ din București, martor pentru o țigancă 450; ~ din Brâncoveni, martor pt. o vânzare de țigani la Pleșoi 185; ~ din Negoiești, vinde vie la Negoiești 236; ~ din Paia, tatăl lui Bălaci 21; ~ din Vața, scrie doc. 342; ~ f. lui Cârstea, p. lui de ocină la Târgșor 206; ~ f. lui Dragomir v. **Rodescul**; ~ în pomelnicul lui Matei Basarab vv. și al doamnei Elina 82; ~ jupân (neg.) din Văleni, cumpără la Tigvești 246, danie către m-rea Coșuna 249; ~ log. din Cacova, martor pentru Bunești 234, 242–244, 272, 389; ~ log. din Viișoara, martor pt. Albești 498; ~ monah, martor la vânzare la Ep. Buzău 375; ~ popă, martor pt. <Teșila> 125; ~ post. din Mihăiești, f. lui Radu post., nep. Stancăi, al lui Oancea și a lui Neagoe, socrul lui Marco post., întărit în Mihăiești 168, se judecă cu sătenii din Jupânești 168, 171, 290; ~ rumâni din: Cacoveți 433, Ciovârnișani, tatăl lui Stoica și Avram 121; ~ țigan al m-rii Bistrița, f. lui Stoian, sț. Malei 95; ~ țigan, f. lui Surdul, tatăl lui Stoica 175; ~ vătaf din Mănești, tatăl lui Stroe din Holesca de Jos, martor 437;

~ **Basarab** vv., (1632–1654, agă mare fost, sț. Elinei, f. lui Danciul vornic din Brâncoveni, nep. lui Barbu Craiovescu ban mare fost, nep. al lui Neagoe

- Basarab vv.), judecă, poruncește, întărește passim; cumpără satele Bistrița și Rogova, pentru a le dăruia m-rii Tismana 235, 237, cumpără vie la Căldărușani pt. a o dăruia ctitoriei sale de la Căldărușani, sate, sălașe de țigani și vinăriciul din Orașul de Floci 19, 366, 367, 531, danie către m-reă Dionisiou 297, întărește închinarea m-rii Bradu 114, m-rii Nucet 361, în trecere prin satul Futeștii de Baltă 221, înzestrează fete de boieri 462, în zilele lui 91, 153, 273, 284, 329, 351, 376, 525, 527, 528, naș al lui Petru pah. <Băleanu>, dăruindu-i ocină în Cătun 198, război cu Vasile Lupu vv. 250, scrie scrisori 459; v. și **Rodescul**.
- Mateiu v. **Matei**.
- Mașea**, p. lui de ocină la Fundeni 328.
- Maxim** (Macxin), martor pentru vânzare la Șerbănești 316.
- Maxin**, sat <j. Buzău> 474.
- Măcarie v. **Macarie**.
- Măciucă**, comis din Lazuri, martor pentru Mușceleni 113, 164; ~ rumân din Lătceni, tatăl lui Arion, Florea, Stoican, Mircan și Magdalin 231.
- Măcrești** (Măcriști), sat <j. Ilfov> 250; ~ sat <j. Rm. Sărat, azi j. Buzău> 482.
- Măcriști v. **Măcrești**.
- Măgura**, topic la Marotin, <j. Ilfov> 203; ~ **Piscului**, topic la Vlădila <j. Romanați, azi j. Olt> 283.
- Măgureni**, sat <j. Saac, azi j. Prahova> 130.
- Măican v. **Maican**.
- Măicănești**, sat <j. Argeș> 279; ~ sat <j. Ilfov> 212.
- Mălae Radu**, tatăl Neagăi Oloaga <din Șipot și Ursoaia> 262.
- Mălăiu**, via lui la Budeni 74.
- Mălăiac v. **Lunca lui** ~ .
- Mălăiești**, sat <j. Dolj> 535.
- Mălăiețul Stan**, tatăl Ștefanei <din Bălțații din Pod> 187.
- Măldărescul Danciul** <log. din Oteșani, din Măldărești>, adevăritor la o tocmeală la Bârsești 309; ~ **Radul**, mierar în j. Vâlcea 514; ~ **Tudor**, comis, f. lui Nan pah., boier jurător la Râmnic 256, vinde satul Costiciu 420, martor pt. Dobriceni 407.
- Măldărești**, sat <j. Vâlcea> 420.
- Mălin**, topic la Jupânești <j. Muscel, azi j. Argeș> 171.
- Mălin** (Malin), țigan al m-rii Căldărușani 468; ~ via lui <la Mătești> 302.
- Mănescu**, hotar, topic la Mănești <j. Mușcel, azi j. Argeș> 229.
- Măneștii** (~ de Jos, de Sus), sat, j. Dâmbovița <azi j. Prahova> 185, 195, 196, 268, 296, 300, 391, 393, 436, 437, 450; ~ sat <j. Ilfov> 538.
- Mănia** (Mănie), tatăl lui Dobre din Dușești, vinde în sat 149; ~ **Radu**, martor pt. Samara 435.
- Măniaci** (Măniiaci), sat <j. Saac, azi j. Buzău> 135, 404.
- Mănicești**, sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 157.
- Mănie v. **Mănia**.
- Măniiaci v. **Măniaci**.
- <**Mărăcineanul**> **Benghiul Sava**, cpt. din Mărăcineni, vinde la Ep. Buzău 225, 375.
- Mărăcineni**, sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 358; ~ <j. Saac, azi j. Buzău> 187, 225, 344, 375, 396.
- Mărcești**, sat, j. Dâmbovița 5, 518.
- Mărcioru din Crâng v. **Dragul al lui** ~ .
- <Mărcuța>, m-re, hram Sf. Arhangheli v. **București**.
- Măren v. **Marin**.
- Mărgineanul** din Bâsca de Jos, boier jurător pentru vornicul Tudor Rătescul 135; ~ **Stoica** din Bășceani, boier jurător pt. Jivești, Pătârlage 404, 477.
- Mărgineni**, m-re <j. Prahova> 511.
- Mărin v. **Marin**.
- Mărina v. **Marina**.
- Mărișescul Radu** din Dobrotin, martor pentru Tătărăi 215.
- Mărtin v. **Martin**.
- Mărtinești** (Cândești), sat <j. Saac, azi j. Buzău> 386.
- Mărul cu Piscul**, topic la Cârștianul Dragului <j. Mușcel, azi j. Argeș> 317.
- Mășală Neagoe**, socrul lui Călin, martor la vânzare în Clinceni 278.
- Mătășești** (Mătășești), sat <j. Ialomița> 166, 374, 468.
- Mătășești v. **Mătășești**.
- Mătești** (Hămești, Metești), sat <j. Saac, azi j. Buzău> 159, 166, 225, 228, 353, 424, 452, 481.
- Mătieni** (Mătiiani), sat <j. Dâmbovița> 31.
- Mătiiani v. **Mătieni**.
- Mătușul**, rumân din Bunești, șt. Anei 451.

- Mățul de Jos**, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 143.
- Măxineni**, m-re (hram sf. Ioan Botezătorul), sat <j. Brăila> 482, 524.
- Măine(a)** (Mânea, Minea) **al lui Gudea**, f. Slamnei din Cucuteni, vinde la Cucuteni 76; ~ din Brănești, aldămășar 139; ~ din Fieni, martor pt. vânzare la Ialomicioara 355; ~ din Poienari, boier hotarnic pt. Belciugatele 420; ~ din Putineiu, martor pt. Dușăști 529; ~ din Samara v. **Radul al** ~; ~ din Târgoviște, șt. Mușei, ginerele Armeancăi 398; ~ popă din Glogova, martor pt. vânzare de ocină în sat 36; ~ popă din Stoienesti, cumpără la Stănimir 60; ~ post. din Ștorobani 152; ~ rumân din Dărmănești, f. lui Radul, Stănilă și Pătru 46; ~ spăt. din Popești, f. lui Calotă sluger <nep. lui Radu spăt. și Toader sluger>, martor pt. vânzare la București 1, 467, 470, 471; v. și **Radu al** ~.
- Măndești**, familie boierească 130, 168, 290.
- Mânea v. **Măinea**.
- Mânzatul** din Bătrâni, jură pentru o datorie de bani a lui Tudor Rătescul vornic 135.
- Mârla**, ocină <j. Dâmbovița, azi dispărută> 248.
- Mârșa** (Mârșă), sat <j. Dâmbovița> 247.
- Mârșă v. **Mârșa**.
- Mârșevici v. **Mârșivit**.
- Mârșevit v. **Mârșivit**.
- Mârșivit** (Mârșevici, Mârșevit) **Nicola**, jupân (neg.), cumpără ocină în Dudești 250, 482.
- Mârzacul Stan** din Bărbulești, martor pentru o zestre 166.
- Mărzănești**, sat <j. Romanai, azi j. Teleorman> 84, 149, 152, 303, 529; ~ topic, hotar la Gabrov <j. Ilfov> 231.
- Mârzea**, popă din București, martor pt. dani 138, 376; ~ vornic (spăt. mare, fost), tatăl lui Gavriil spăt. 306.
- Măstănești**, sat <numit „al lui Apostolache”, j. Saac, azi j. Prahova> 79, 347.
- Măță**, vornic, martor pentru un rumân <la Căndești> 43; ~ **Radul**, țigan, tatăl lui Lupul 439.
- Mățul**, rumân din Bunești 451; ~ **Vladul** din Negoiești, vinde vie în sat 236, 383, 499.
- Medvejde**, sat <j. Mehedinți> 36.
- Mehăilă v. **Mihăilă**.
- <**Mehedințeanul**> **Lupul**, pah., socrul lui Mihail post. 9.
- Mehedinți**, ban de ~ 9.
- Mehedinți**, județ, sat, sate în ~ 29, 36, 48, 81, 120, 178, 223, 237, 456, 433.
- Mehmed Afendi**, iazgiu (scrib de doc.), martor pentru Stâlpenii de Jos 132.
- Meiută** (Maiută, Miotă), bătrân din Gudurești 353; ~ **Leca** din Mătăsești, boier hotarnic la Hărbor 374, 452.
- Melentie v. **Meletie**.
- Meletie** (Melentie, Melitie), eg. al m-rii Mihai vodă 86; ~ rumân din Lătceni, f. lui Cozma, fr. cu Dobre 231; ~ tatăl lui Preda din Șerbănești 316; ~ <**Macedoneanul**>, eg. al m-rii Govora, cumpără vie în Bunești, strânge bir 56, 181, 243, 244, 272, 389.
- Melhiesedec v. **Melhisedec**.
- Melhisedec** (Melhiesedec), eg. al m-rii Câmpulung 457.
- Melidic**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 65.
- Melitie v. **Meletie**.
- Menedic**, m-re <j. Saac, azi j. Buzău> 381, 411, 511.
- Metești v. **Mătești**.
- Metoh (ul lui Crăciun)**, sat <j. Dâmbovița, azi dispărut> 8, 296, 446.
- Mezdrea Radul**, țigan, șt. Ancăi <tatăl lui Vlad> 34.
- Meziman**, cojocar în Târgoviște, p. lui de ocină la Răzvad 247.
- Miarea v. **Mierea**.
- Mica**, țigancă, șt. lui Tudoran 308.
- Micești**, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 119.
- Micicul** din Aniniș, fr. cu Sima, hotărniciește ocină la Aniniș 426.
- Miclăuș**, rumân din Păușești f. lui Stănilă, fr. cu Oprea 514; ~ via fiilor lui în dealul Buzăului 353.
- Miclăușani**, sat <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 133.
- Micșan**, rumâni din: Zmulta, f. lui Neniul, fr. cu Stoica și Ivan 491, Zmulta, tatăl lui Ralea, Tudor și Voico 491.
- Micșani**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 24.
- Micșenești**, sat, j. Ilfov 468.
- Micuda**, din Câmpulung, f. Momei, fr. cu Raico și Coman, locul lui la Câmpulung 190, 191.
- Micul**, aldămășar v. **Vladie**; ~ din Bârzești, martor pentru vânzare la Bârzești, cumpără la Văcărești 305, 372; ~ din Budeni, p. lui de ocină la Grădiștea de Jos 231; ~ din Cătun v. <**Binga**>; ~ din Colibași,

tatăl lui Radu 52; ~ din Cucuteni, tatăl lui Stănilsav 75; ~ din Fieni, martor pt. vânzare loc pe Ialomicioara 355; ~ din Gabru, i se fură un cal 136; ~ din Gătești, martor pt. Gătești 97; ~ din Lipărești, martor pt. vânzare la Bărbulești 340; ~ din Motești v. **Greblei**; ~ <din Poienar>, martor 460; ~ din Sinești, moșia lui la Sinești 96; ~ din Sporișoi v. **Zgârciul**; ~ din Vălsănești v. **Strămătură**; ~ f. lui Nan din Văcărești, via lui 89; ~ fr. cu Stoica și cu Dragomir, vinde la Rumceasa 133; ~ gramătic din Vrănești, scrie doc. 206; ~ martor pt. Cioara 32; ~ martor <pt. Căpățânești> v. **Stoican**; ~ olar v. rumân; ~ pârcălab din Gabrov, martor pentru vânzare la Căineni 303; ~ popă, tatăl lui Vlad <din Mătești> 229; ~ roșu din Sipărești, aldămășar pt. Surdești, tatăl lui Drăghici 453; ~ rumâni ai lui Bunea <Grădișteanu> vist. (al doilea) 231, din: Aninoasa 508, Nucșoara, f. lui Luca, fr. cu Neagoe și Vrabie 231, Vaideei, olar, 364; ~ unchiaș din Dragoslavele, tatăl lui Stanciu și al Velicăi, dă zestre la Bădeni 16; v. și <**Binga**>, **Greblei**, **Strămătură**, **Stoican**, **Vladie**, **Zgârciul**.

Mierea (Miarea), sat <j Dolj> 223, 330, 433.

Mierlan, țigan, f. lui Dumitru Cuchi și al Stanei, fr. cu Radu și Nedelea 242.

Mihai(I) (Mihaiu), armaș din Căldărușani, șt. Stanei, tatăl Neacșei 427; ~ ban, ctitor al m-rii Panaghia <j. Dâmbovița>, dispărută 177; ~ călugăr din Bunești, tatăl lui Vlad cel Mic, vinde vie la Bunești 243; ~ cojocar din Câmpulung, martor pentru Băjești 255; ~ diacon <din Argeș>, fr. cu Oprea Tudurănescul 77; ~ din Brănești, aldămășar 139; ~ din Căldărușani v. **Boștină**; ~ din Ciuceni, f. lui Tanasie pah. din Bărbătești, martor pentru vânzare de vie 23, 88; ~ din Fălcoi, martor pt. Negoiasca 522; ~ din Fundeni, aldămășar, martor în Fundeni 328; ~ din Glogova, martor pt. vânzare de ocină în sat 36; ~ din Goești, fr. cu Fisențea log., martor pt. Vulpeni și Grua 18; ~ din Liță, martor pt. Tigvești 246; ~ din Loloiești, martor pt. Măstănești 347; ~ din Periați, boier hotarnic pt. Hărbor 374; ~ din Ploiești v. **Ghiuleș**; ~ <din Popești>, martor pt. Popești 154; ~ din

Slănic v. **Slăniceanul**; ~ eg. la m-rea Radu vodă (București) 25; ~ f. lui Pârvul log. din Lazuri, fr. cu Nedelco, Preda și Stoica, vinde ocină la Tătărani și Căpriorul 436, 458, 490; ~ f. Tudorei, nep. Iovanei, văr cu Efrem și Stan, nep. lui Ion călugărul 53; ~ iuz. de roșii, post. din Pătroaia, f. lui Toma comis, nep. lui Leca spăt., vinde ocină în Cătun, se judecă cu Lupul vornic 198, 231, 298, 341; ~ log. din Brăția, scrie doc. 317; ~ martor pt. Poienari 516; ~ monah din Bunești, f. lui Mihăilă, fr. cu Nicula și Antonie, martor pt. Bunești 181; ~ pah. din Hărgetoia, martor pt. Desărași 180, 374, 409; ~ p. lui de moșie v. **Giurgină**; ~ popă din Brăila, martor pt. Bălișoara 482; ~ popă din Buzău, martor pt. Săseni 381, 375; ~ popă <din Zorești>, cumpără loc de pădure 64; ~ portar v. **Mihăilă**; ~ post. din Sărata, vinde o țigancă 324; ~ post. din Pătroaia v. iuz.; ~ post., martor pt. un împrumut și pt. vânzare la Dușăști 438, 529; ~ post., martor pt. rumânire la Românești 200; ~ post., șt. Irinei, p. lui la Răzvad 247; ~ rumâni din: Cacoveți, fr. cu Brăilă 433, Ionești 231; ~ spăt. v. **Filișanul**, <**Spineanul**>; ~ șt. Stancăi, tatăl Neacșei, via lui la Căldărușani 19; ~ țigan, dăruit la nuntă 193; ~ unchiul lui Stănilav, vinde moșie la Dârza 327; ~ <**Viteazul**> vv. (1593–1601), ban de Mehedinți, în vremea când era ~ 9, cartea lui 48, cumpără ocină la Ciocănești pe care o închină la m-rea Mihai Vodă și rumâni 93, 484, danie satul Curtea lui Buzinca clucer 66, în vremea lui 120, 150, 163, 231, 307, 371, 482, în zilele lui m-rea Plumbuita a rămas pustie 150, miluiește m-rea Bucovăț cu moșie la Vărvorul 417; v. și **Boștină**, **Filișanul**, **Ghiuleș**, **Giurgină**, **Mihăilă**, **Slăniceanul**, <**Spineanul**>.

Mihai vodă, m-re v. **București**.

Mihaiu v. **Mihai**.

Mihalache din Băncești, martor pt. Smedești 461; ~ din Copăceni, p. lui de ocină la Grădiștea de Jos 231.

Mihalășco, f. lui Vintilă vătaf, iuz. de roșii, fr. cu Calotă și Dragomir, vinde vie în dealul Bozienilor 304, 314.

Mihalcea, șt. lui Staico log., mama lui Lorinți și Danciul, vinde la Brătiani 161, 162.

Mihalcea, ban (mare, fost) v. **Caragea**; ~ ban, unchi lui Nicula Mârșivit, al lui Iane și Tudor 482; ~ cpt. din Mârșa, martor pt. Drăghinești 238; ~ din Buzău, tatăl lui Gheorghe spătar 434; ~ f. Bădini din Jideni, vinde o moară 353; ~ log. din București, f. lui Paraschiva log. (mare, fost) <fr. cu Irimia post., cumnat cu Bunea Grădișteanu vist. al doilea>, martor, scrie doc. 111, 128, 132, 172, 231, 431, 468, 472; ~ log., ginerele lui Cătăniță din Bălțați, martor pt. Bălțați 391; ~ log., martor pt. Căneni 443; ~ pah., f. lui Necula post., martor pt. Pitești 505; ~ vornic din Pătârlage, tatăl lui ~<Mihălcescu-Cândescu> Radu comis (mare), Moise spăt., Pătru și Negoită pah., ctitor al m-rii Bradu 61, 110, 159, 114, 134; ~<Mihălcescu-Cândescu> **Gherghe**, post. din Pătârlage, f. lui ~ vornic din Pătârlage, fr. cu <Mihălcescu-Cândescu> Radu comis (mare), Moise spăt., Pătru și Negoită pah., aldămășar pt. un loc de casă 434, cumpără la Căndești, Mogoșești, Vernești 388, 400, 423, 424, ctitor al m-rii Bradu 61, 110, 114, 159; ~<Mihălcescu-Cândescu> **Moise**, spăt. din Pătârlage, f. lui ~ vornic din Pătârlage, fr. cu <Mihălcescu-Cândescu> Radu comis (mare), Gherghe post., Pătru post. și Negoită pah., nep. al lui <Boldescu> Grigorie, ctitor al m-rii Bradu 61, 72, 110, cumpără moșie la Mogoșești, roată de moară la Căndești și Vernești 114, 159, 388, 400, 423, 424; ~<Mihălcescu-Cândescu> **Neagoe** (Negoită), pah. din Pătârlage, f. lui ~ vornic din Pătârlage, fr. cu <Mihălcescu-Cândescu> Radu comis (mare), Moise spăt., Pătru post. și Gherghe post., nep. al lui <Boldescu> Grigorie ctitor al m-rii Bradu 61, 72, 110, 114, 159, 388, 400, 423, 424; ~<Mihălcescu-Cândescu> **Pătru**, post. din Pătârlage, f. lui ~ vornic din Pătârlage, fr. cu <Mihălcescu-Cândescu> Radu comis (mare), Moise spăt., Gherghe post. și Negoită pah., nep. al lui <Boldescu> Grigorie ctitor al m-rii Bradu, ctitor al m-rii Bradu 61, 72, 110, 114; ~<Mihălcescu-

Cândescu> Radu, comis (mare) din Pătârlage, f. lui ~ vornic din Pătârlage, fr. cu <Mihălcescu-Cândescu> Gherghe post., Moise spăt., Pătru și Negoită pah., nep. al lui <Boldescu> Grigorie, șt. Soficăi, adeverește pt. Ciorani 91, boier judecător pt. moșiile lui Vasile spăt. 335, ctitor al m-rii Bradu, închinată de el la m-rea Pogoniani 61, 72, 110, 114, 134, 411, 502 cumpără ocină în Albești, Bălteni de la Pod, Cerbari, Cioara, Mătești, Musceleni, Păușești Săseni, Stănimir 113, 159, 164, 187, 225, 273, 385, 403, 474, 477, 481, 502, 504, 512, 514, cumpără un rumân 43, danie la Câmpulung 457, împrumută cu bani 381, martor în divan 1, 9, 10, 34, 36, 41, 49–51, 73, 80–82, 86, 93, 99, 112, 114, 130, 133, 138, 139, 142, 143, 146, 150, 158, 159, 163, 167, 168, 171, 175, 177, 182, 183, 186, 188, 189, 193, 195–198, 219, 221, 226, 227, 230, 231–233, 237, 242, 251, 256, 273, 277, 280, 290, 293, 297, 307, 308, 313, 314, 334, 335, 361, 364, 366, 369, 382, 384, 433, 436, 439, 441, 445, 446, 465, 468, 472, 482, 490, 491, 503, 524, 528, 529, 531, 535, martor pentru danie la m-rea Coșuna 249, martor pentru Dobriceni 407, martor pt.: m-rea Bistrița 223, m-rea Căldărușani 366, Cioara 512, m-rea Crasna 277, Izvorani 37, Mărcești 518, m-rea Nucet 361, Păușești 514, pâra pt. bălțile de la Gurguiți 59, sluga lui, Pătru log. 434; v. și **Caragea**.

Mihalco, martor pt. Coprit 38; ~ popă din <Câmpulung>, martor pt. Brătiani 161, 162.

Mihart(u), clucer din Șitoaia, tatăl lui Preda martor pt. Vulpeni și Gruia 18, 48, 193, 528; ~ post., ginerele lui Lupu pah., pâra pt. satul Vlădaia 9.

Mihăică, fr. cu Dumitru și Rada, vinde vie în dealul Neagovanilor 163.

Mihăiești (Mihăilești), sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 106, 168, 171, 188, 290, 296; ~ <j. Saac, azi j. Buzău> 27, 168; ~ sat <j. Vâlcea> 22, 35, 53, 95, 234, 243, 244, 272, 389.

Mihăilașco, f. lui Vintilă văt., fr. cu Calotă și Dragomir, vinde satul Tătărani 436.

Mihăilă (Mehăilă), armaș din Băleni v. **Băleanu**; ~ din Boari, martor <pentru Zorești> 119; ~ din Breb, megiaș jurător pt. moară

la Doftana 392; ~ din Bunești, tatăl lui Mihai, Antonie și Nicolae, ispravnic la vânzare de vie 181; ~ din Corlătești, martor pt. vânzare la Suhărăt 321; ~ din Glod, șt. Ancăi, tatăl lui Axentie și Mardarie, vinde vie la Bunești 234, 244; ~ din Glogova, martor pt. vânzare de rumâni 36; ~ din Micești, megiaș jurător 119; ~ din Ostra, boier jurător pt. Ostra 157; ~ <din Salcia> v. **Bojochi**; ~ din Stoienesti, cumpără la Stănimir 60; ~ din Urlați v. **Șipar**; ~ martor pt. Coprit 38; ~ martor pt. Crasna 500; ~ martor pentru Gonțați 349, 354; ~ martor pt. Hărbor 409; ~ martor pt. Izvorani 232; ~ pârcălab din Brânceni, martor pt. vânzare la Găvane 356; ~ popă din Ocna Mare, martor pentru Arnota 449; ~ portar din Hălești, martor pt. Holeasca de Jos 239, 437; ~ rumâni din: Brădești 175, Brădești, f. lui Neacșul 175, Flocoasa, f. lui Radu Gogoneț 24, Nușoară, fr. cu Duca 231, Truțești, tatăl lui Mirea, fr. cu Pârvul 231; v. și **Băleanu**, **Bojochi**, **Șipar**.

Mihălești v. **Mihălești**.

Mihna (Mihniia), călugărița, p. ei de ocină la Podgoria 485; ~ fc. lui Mihalcea banul <Caragea>, sr. cu Pătrașco spăt., Preda clucereasa și Marica, mama lui Pătrașco, Pano și a Elinei, soacra lui <Cocorăscu> Radu vist. mare, împarte moștenirea paternă cu fratele și surorile ei 195, 196; ~ șt. lui Danciul, p. ei de ocină la Ciocănești 93.

Mihnea (Mihai, Mihniia), ban din Crăsani, tatăl lui Stan 382; ~ „copilul” din Crâng 214; ~ din Priboieni, martor pt. ocină la Crețești 382; ~ rumâni din: Bălteni 473, Zmulta, f. lui Dan 491; ~ tatăl lui Stan dn Poienari 460; ~ **Iarciu**, unchiaș, livezile lui la Poienari 460; ~ vv. al II-lea <**Turcitul**, 1577–1583>, f. lui Alexandru vv., tatăl lui Radu ~ vv. cartea lui 158, 535, dania lui la m-rea Radu Vodă 25, în vremea lui ~ 51, 63, 93, 130, 138, 142, 361; v. și **Radu** ~ vv.

Mihni v. **Mihnea**.

Mihniia v. **Mihnea**.

Miho v. **Mihul**.

Mihoveni, sat <j. Muscel, azi Mioveni, j. Argeș> 351.

Mihul (Miho), cojocar din Câmpulung, martor pt. Băjești 255; ~ din Gorgota, aldămășar 139; ~ f. lui Dediul cpt., dăruit cu ocină în Brastovețul 353; ~ log. (al doilea), ispravnic de doc. 142; ~ log. (mare, fost) v. <**Racotă**>; ~ post. din Brânceni, fr. cu Ghinea post., martor pentru Găvane, întărire domnească pt. o țigancă 34, 80, 356; ~ șt. Dumitrei Cotrocinoaie, tatăl lui Ghioca 414, 415; ~ tatăl lui Radu <din Șovărăști> 231; v. și <**Racotă**>.

Mihuleasca, p. de moșie la Fundeni <j. Ilfov, azi munc. București> 328.

Mija, rumân din Vaideei 364; ~ **Hranite**, vameș din Orașul de Floci, județ, martor 2, scrie doc. 452.

Milancea, baba, mama Sorei din Ploiești, martoră pt. Scârnavi 532.

Milcov, sat <j. Olt> 172.

Milea din Băbeni, martor pt. Rumceasa 133; ~ din Brănești, aldămășar 139; ~ p. lui de ocină la Mătești 159.

Milescu Dumitru, f. lui Stoica, vinde în Cioroiași 442; ~ **Stoica**, tatăl lui Dumitru, vinde ocină la Cioroiași 442.

Milești (de Sus, de Jos), sat, j. Dolj 167, 180, 535.

Miliian din Mărăcineni, martor pentru Băltenii de la Pod 187.

Miloica Lupul, rumân din Ciovârnișani, tatăl lui Nistor, Petco și Dumitru 120, 121.

Miloș, log. din Pârâu, fr. cu Bălaci și cu Dragotă, scrie doc., schimbă țigani 193, 201, 236; ~ rumân din Comani 231.

Mina al lui Rădici <din Câmpulung>, martor pt. Brătiani 161, 162.

Minea v. **Măinea**.

Miotă v. **Meiută**.

Mira (Mirele), arhiepiscopie (Myra Likiei) v. **Matei al** ~.

Mira, jupâneasă, fc. lui Dragul log. din Crăcani și a Caplei, sr. cu Zamfira și cu Petco, nep. lui Chesar, cumnată cu Preda pah., mătușa lui Ivașco 30.

Mircan, f. lui Neagul din Negoiești și al Zoicăi, fr. cu Necula și Gherghe, nep. lui Necula sluger 175; ~ f. lui Șerban, martor pt. Fata 416; ~ martor pt. Smâdciul 281; ~ pah., martor pt. Boziani 300; ~ rumân din Lătceni, f. lui Măciucă, fr. cu Arion, Florea, Stoican și Magdalin 231.

Mircea (Mircia), călăraș din Smedești, fr. cu Dragne, Badea, unchi lui Dan, aldămășar

- 453; ~ delnița lui la Mihăiești (Mihăiești), martor pt. diată la Lerești 106, 296; ~ din Călimănești v. **Stan(ul) al lui** ~; ~ din Cherba, martor pt. Cherba 52; ~ f. lui Martin din Scăiani și al Neacșei, vinde la Gonțați 349, 530; ~ martor <la Căpățânești> 270; ~ popă din Săseni, martor pentru vie în sat 411; ~ post. din Hintești, martor 506; ~ spăt., șt. Neacșei, ginerele lui Nedelco post. și al Mariei, p. lui de ocină la Răzvad 247; ~ rumâni din: Fălcoi 439, Romanați, f. lui Ion, fr. cu Boica, Neagu, Bobe, Stoia, Dumitru, Dobrin și Călin 231; ~ țigan, f. lui Ursu și al Floricăi, fr. cu Paraschiva, Gonea și Petrea Mutul 159; ~ vv. <cel Bătrân, 1386–1418>, tatăl lui Petru vv., cartea lui pt. Câmpulung 143, citor la Cozia 13, în vremea lui 168, 290; ~ <Ciobanul, 1553–1554> vv., cartea lui 183; v. și **Stan al lui** ~.
- Mircești**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 159, 461.
Mircia v. **Mircea**.
- Mircigoaie Voica**, p. ei de ocină la <Florești> 231.
- Mircioaia** din Negoiești, martoră pt. Viișoara 499.
- Mirea** din Văcărești, martor pentru Bârzești 89, 305; ~ rumân din Truțești, f. lui Mihăilă, nep. lui Părvul 231.
- Mirica** (greșit Miriță), pah., v. **Boteanul**; ~ rumân din Rădăcinești 362; v. și **Boteanul**.
- Miriță** din Călinești, martor pt. Bălțați 391.
- Miroslav** din Cozleci, nep. lui Staico, Stroe și Tatul 90; ~ log. din <Râfov>, tatăl lui Ivașco post. 441, 526.
- Mirosul**, sat <j. Teleorman, azi dispărut> 84.
- Misail** (Misăil), megiaș, martor la Beleți 299.
Misăil v. **Misail**.
- Mislea**, m-re <j. Saac, azi j. Prahova> 10, 47, 61, 511.
- Mitre(a)**, ceauș din Teșila, martor pt. Broșteni și Teșila 125, 221; ~ din Baltă, fr. cu Negoia, martor pt. Imos 315; ~ din Crăsani, martor 382; ~ pitar (mare, fost) din Stănești, șt. Anghelinei, tatăl lui Dumitru spăt. și Albul clucer, moșia lui la Bucu 503, boier judecător, martor, slujbă domnească 1, 34, 199, 335, 414, 415, 509, 512, 518, 528; ~ post. din Buicești, șt. Marei, socrul lui <Fălcoianu> Pătru log. 439; ~ <post.> din Dragomirești, bunicul lui Staico pah. 54; ~ post., martor pt. danie la Coșuna, răscumpără datonici 240, 279; ~ sluger din Mihăiești v. **Rudeanu**; ~ șt. Stancăi, tatăl lui Stroe și Pătrașco, fr. cu Stroe șufar (mare, fost), Pătrașco și Dumitru stolnic (al doilea) 63; ~ șufar (mare), se judecă pentru Oați, martor 267, 357, 385, 403; ~ vornic (mare, fost), din Hotărani, șt. Neagăi, biserica lui la București 376; v. și **Rudeanu**.
- Mitrești**, sat <j. Teleorman> 80.
- Mitroaia** (Mitrolea) **Neaga**, vorniceasa <șt. lui Mitrea din Hotărani vornic (mare, fost)>, bunica jupaniței Safta, dăruiește țigani Simei Buzeasca, p. ei la Răzvad 51, 73, 91, 247.
- Mitrofan**, diacon, scrie doc. 432; ~ eg. al m-rii Stănești, scrie doc. 316; ~ eg. al m-rii Vieroș, volnic să oprească satul Berivoiești 444; ~ patriarh v. <Critopoulos>; v. și <Critopoulos>.
- Mitrolea v. **Mitroaia**.
- Mlăceni**, sat <j. Argeș, azi j. Vâlcea> 542.
- Mlăci**, topic la Păușești <j. Vâlcea> 488; v. și **Coadă** ~.
- Mnace**, topic la Lazu, lângă Turburea <j. Argeș> 338.
- Moara Verde**, topic la Priboieni <j. Dâmbovița> 208.
- Moșa v. **Stoica al** ~.
- Mocești**, sat j. Săucieni <azi j. Buzău> 413.
- Mocigan**, p. lui de ocină la Mătești 159.
- Mociora** (Mociorăță), topic la Bădeni <j. Saac, azi j. Buzău> 72, 293.
- Mociorăță v. **Mociora**.
- Mocșa**, cojocar, vinde moșie la Fântâna Catarăi 53.
- Modruz** din Crăceni, martor pt. vânzare la Trâșani 374.
- Moga**, rumân din Brănești 231.
- Mogoș** (cel bătrân) din Budeni, martor pt. Grădiștea de Jos 231; ~ din Șchei, martor pt. Valea Istăului 103; ~ iuz. din Păulești, martor pt. Cozleci 391–393.
- Mogoșani**, sat <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 133, 368; ~ topic, hotar la Gherghiești <j. Ialomița> 183.
- Mogoșăști v. **Mogoșești**.
- Mogoșești** (Mogoșăști), sat <j. Saac, azi j. Buzău> 231, 388.
- Mogoșești**, familie, descendenții lui Mogoș, p. lor de ocină la Grădiștea de Jos 231.

- Moise** (Moisi, Moisie) <din Buzău>, martor pt. Piatra 204; ~ spăt. din Pătărlage v. **Mihalcea** <**Mihălcescu-Cândescu**>; ~ **Moise** vv. <1529–1530>, cartea lui pt. m-rea Câmpulung 143; v. și **Mihalcea** <**Mihălcescu-Cândescu**>.
- Moisești** (Moiaști), sat <j. Mehedinți> 202.
Moisi v. **Moise**.
Moisie v. **Moise**.
Moiaști v. **Moisești**.
Moldova v. **Țara** ~.
- Moldoveanu Vasile**, martor pt. un loc la Târgoviște 398.
- Molomoc**, m-re (hram Sf. Nicolae) <j. Ialomița> 106.
- Moma** din Câmpulung, mama lui Raico, Micud și Coman, vinde loc în oraș 190, 191.
- Momce**, f. lui Radu din Mărcești 518.
- Momce**, hotar, topic la Cârstienești <j. Mușcel, azi j. Argeș> 465.
- Monahia**, soacra lui popa Oprea, vinde vie în dealul Târgoviștei 175.
- Moso** [...] **Hristea**, neg., martor pt. prăvălii la București 12.
- Mostiște** (Mostiști), apă, sat <j. Ilfov> 62, 221, 230, 468.
Mostiști v. **Mostiște**.
- Moșcan**, iuz., martor la vânzare la <Căpățânești> 270.
- Moșoia** (Moșoia), sat <j. Muscel și Pădureț, azi j. Argeș> 42, 394.
Moșoia v. **Moșoia**.
- Moș(u)**, cpt. din Băilești, martor pt. Popești 154; ~ din Bălteni, martor pt. Bălteni 187; ~ din Bătești (Butești), martor pt. Suhărăt și Zărnești 119, 318; ~ din Hârbor, p. lui de ocină în sat 409; ~ rumân din Zăvoiu, tatăl lui Badea 231; ~ tatăl lui Sârbu din Cioroiași, martor pt. vânzare de ocină 312.
- Motești**, sat <j. Saac, azi j. Prahova> 302.
- Motru**, apă, hotar <j. Mehedinți> 120; v. și **Gura** ~.
- Moțea Stan**, martor pt. Aniniș 426.
- Mouzaki Marin**, martor pt. o datorie 58.
- <**Movilă**> **Gavril** vv. <1616, 1618–1620>, cartea lui, în vremea lui 27, 135, 143; ~ **Simion** vv. <1600–1601, 1601–1602>, cartea lui 11, 385, 403.
- Muiereasca**, sat <j. Vâlcea> 545.
- Muja** din Rătești, în judecată cu sătenii din Jupânești 171.
- Muntele Athos** (Sf. Munte, Sveata Gora), metohuri, m-ri închinat la ~ 10, 82, 110, 114, 182, 297, 361.
- Munțișor**, topic la Jivești <j. Saac, azi j. Buzău> 404.
- Murgașul**, drumul ~, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535.
- Murgea** din Obidiți, danie la Brastovăț 353.
- Murgești**, sat <j. Argeș> 445.
Murgoci, v. **Malul lui** ~.
- Murgu(I)**, rumân din Vădeni 307; ~ **Manea** din Prisacă, închină la m-re 124, 347.
- Muscă Dobrotă**, rumân din Nucșoara 231.
- Muste** din Negoiești, vinde vie la Negoiești 236.
- Mușă** din Gârdești, mama lui Stanciul și Stănilav, vinde răzoare de vie 466; ~ fc. Armeancăi, șt. lui Măinea, vinde un loc la Târgoviște 398; ~ fc. Căproaiei, sr. cu Ștefana, moșia ei la Tohani 27; ~ fc. lui Dan, p. ei de ocină la Crăsani 382; ~ fc. lui Iarciu Dărăban, nep. lui Stan Tincarul, vinde ocină în dealul Osicii 439; ~ mama lui Danciul din Cotești 294; ~ șt. lui Paraschiva vornic din Boleasca, mama lui Vintilă, vinde în Făcăieni 137; ~ țigancă a m-rii Glavaciog 3; ~ țigancă <din Văcărești> 24; ~ țigancă întărită lui Oană log. din Gurguiți, șt. lui Radu Pilat, mama lui Sava, Voica, Rada și Stana 21; ~ țigancă, fc. lui Guțea și a Stoianei, nep. lui Stan, sr. cu Ion, Stanciul, Neagul și Neacșa 531; ~ țigancă, șt. lui Gangă, mama lui Sarul și a Simioanei 531.
- Mușat al Bolii**, socrul lui Gligorie <din Căndești> 159; ~ **al lui Căliman** din Slănic, cumnat cu Toader, vinde la Ceptura 413; ~ cpt. v. **Sugușcul**; ~ din Dudești, șt. Băjanei, robit de tătari 250, 482; ~ din <Haidăi>, tatăl lui Lazăr 353; ~ din Jigurani, f. lui Danciul, fr. cu Stan, Șerban și Vlad, vinde în sat 86, 445; ~ din <Teșila>, fr. cu Oancea 125; ~ din Vărboceni, jurător pt. Beceni 396; ~ din <Vlădești>, strămoșul satului, f. lui Budin, fr. cu Pătru 112; ~ f. lui Stanciul din Drăghinești, vinde moșie 348; ~ fr. cu Albul <din Băbuiești>, vinde un loc zălogit 78; ~ martor pt. Cherba 261; ~ p. lui de ocină la Grădiștea de Jos v. **Voico al lui** ~; ~ popă din Drăghinești, fr. cu Drăgan, martor la vânzare în Drăghinești 348; ~ rumâni din: Cerbureni 175, Drăjănești, f. lui Badea

al lui Roșca, fr. cu Neacșu 439, Truțești, tatăl lui Ivan 231, Zăvoiul, f. lui Balea, fr. cu Ionașco și Andreiu 231, Vlădești 112, Zăvoiul, tatăl lui Ivan 231; ~ vist., șt. I Despinei, II Samfirei, tatăl lui Vasile spăt. și al Voichiței, bunicul Neacșei, Ioanei și Vilaiei, socrul Mariei 37, 139, 286, 308, 335, 462; ~ **Calită Neagul** <din Zorești>, martor pt. loc de pădure 64; v. și **Suguseșcul, Voico al lui** ~.

Mușcel și Pădureț, j. (sate în ~) 112, 168, 171, 198, 179, 231, 290, 313, 339, 351, 444, 462, 465, 508; ~ sat <j. Vlașca, azi dispărut> 209; ~ topic la Corșori <j. Mușcel, azi j. Argeș> 127, 333.

Mușceleni (Mușcileni), sat, j. Dâmbovița 113, 164. Mușcileni v. **Mușceleni**.

Mușetești, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 509.

Mutul Petrea, țigan, f. lui Ursu și al Floricăi, fr. cu Paraschiva, Mircea și Gonea 159.

N

Nan(ul) (Neanul) al Sorei (Sorov), tatăl Neacșei din Vernești 507; ~ din Dălbănești, martor pt. moșie în sat 393; ~ din Ploistiori, tatăl lui Stan 310; ~ din Tărăceni, fr. cu Staico, Stanciu, Manda, nep. lui Călugărul 92; ~ f. lui Bolbosea din Berivoiești, cumpără în Cătun 479; ~ f. lui Staico din Ohaba, fr. cu Răduță, vinde p. lui la Ciovârnișani 121; ~ iuz. din Fântâna Rece, fr. de moșie la Teșila 125, 221; ~ log. din Bârzești, boier jurător pt. Văcărești 25; ~ log., f. lui Necula, martor la tocmeală 275; ~ log., f. popii Stan, tatăl Mariei, socrul lui Radu sluger Frejureanul, vinde ocină la Săscioara 158; ~ log., moșia lui la Văleni 144; ~ martor pt. zălogire de vie în dealul Scaianilor 310; ~ martor pt. ocină la Săseni 411; ~ pah., tatăl lui Tudor comis 420; ~ post. din Bărbătești, fr. cu Hrizan post., cumnat Marulei, martor, vinde în Grădiștea 8, 141, 145, 296; ~ tatăl lui Micu din Văcărești 89; ~ unchiaș din Copăceni, martor pt. Băleni 421, 422; ~ unchiul lui Stoian, martor pt. Aniniș 426.

Nana, țigancă, mama Voicăi 86.

Nanciul din Brănești, vinde vie la Brănești 139.

Nancul, popă, f. popii Stanciul, nep. lui Bolovan, cumpără ocină la Săcșori 370, 373.

Naniia, șt. lui Stanciu din Cătunul Bărsului, vinde ocină la Groșăt 368.

Nanov, apă (sat pe ~), j. Teleorman 231.

Nastea din Șchei, martor pt. Surdești 453; ~ jupân (neg.) din Negoiești, tatăl lui Sava post., cumpără în Trestiani 44, 349; ~ p. lui de ocină la Negrișteni 41.

Nastase v. **Anastase**.

Nastasia, călugăriță din Bârsești, vinde ocină la Bunești 272; ~ țigancă din Moldova 36.

Nastase v. **Anastase**.

Nasturelschi v. **Năsturel**.

Năgle din Măxineni, martor pt. Bălișoara 482.

Năieni, dealul ~, vie în ~ <j. Saac, azi j. Buzău> 189, 268.

Năpârteni, sat, j. Mușcel <azi j. Argeș> 444.

Năstase v. **Anastase**.

Năstase v. **Anastase**.

Năsturel Radu (Nasturelschi), log. (mare, fost) din Hierăști, tatăl doamnei Elina și al lui Udriște, întărire domnească pt. Budești 131, 233; ~ **Udriște** (Orest), log. (al doilea), ispravnic de doc. 41, 188, 219, 382, 427, 439, 441, 446, 465, 482, 490, 491, 502, 503, 518, 535, martor și boier adeveritor 1, 91, 223, 407, 518, 528.

Neacșa din București, fc. lui Dobre cojocarul 494; ~ din Crâng, fc. lui Grozav 214; ~ fc. lui Aldea din Negrișteni, sr. cu Anița și cu Slavna, înfrățită pe ocină cu tatăl ei 41; ~ fc. lui Dumitru, nep. lui Ianachie din Mătești, vară cu Radu, vinde o roată de moară 424; ~ fc. lui Mihai Boștină și a jupănesei Stanca, vinde la Căldărușani 19, 468; ~ fc. lui Mihnea armaș și a Stancăi, i se întărește un rumân 427; ~ fc. lui Nan al Sorei, nep. Soreștilor 507; ~ fc. lui Vasile spăt. și a Mariei <Băleanu>, sr. cu Ioana și Vilaia, nep. Samfirei, întărită în Negoiești, Pietroșani și Rojiște 308; ~ mama lui Mircea, șt. lui Martin din Gonțați 349; ~ șt. lui Ghidul post., nora lui Toader sluger, țigani ei de zestre 24; ~ șt. lui Mircea spăt., fc. lui Nedelco spăt. și a Mariei, p. ei de ocină

la Răzvad 247; ~ șt. lui Păscălin din Voinigești, mama Dumitrei, înzestreață 288; ~ țigancă a lui Avram pârcălab 185, 450; ~ țigancă, fc. lui Guțea și a Stoianei, nep. lui Stan, sr. cu Ion, Stanciul, Neagul și Mușa 531; ~ țigancă din <Mogoșești>, fc. lui Buică 166; ~ țigancă din <Pleșoi> 185; ~ țigancă, șt. lui Nica, nora lui Costea, mama lui Radul, Pătru, Stanca, Stana și Dobra 531.

Neacșu(I), ceauș din Micșani, schimbă țigani 24; ~ din Cătun v. **Dracea**; ~ din Jigorani, f. lui Stoica, vinde ocină în sat 86; ~ din Pitești, p. lui de ocină la Izvorani 40, 102, 139; ~ din Tăulești, martor pt. Râmna 386; ~ rumâni din: <Brădești>, tatăl lui Mihăilă 175, Drăjănești 439, Drăjănești, f. lui Badea al lui Roșca, fr. cu Mușat 439, Izvorani 37, Paraipani, f. lui Stan, fr. cu Șerbu 175, Pietroșani 308, 462, Tătărani, f. lui Voico, fr. cu Radul, Bărbăteiu și Groza 490, Tătărani, f. lui Stan, fr. cu Neagoe, nep. lui Petre 490, Vălsănești 175, Vlădești, al lui Tudoran pitar 112; ~ stolnic, martor pt. Țigănești 141; ~ tatăl lui Albul rumân 231; ~ **Stan**, vinde ocină la Jigorani 86; v. și **Dracea**.

Neaga (Nega) din <Bătiești> v. **Oloaga**; ~ <din Fundeni> v. **Brătuleasa**; ~ doamna, bunica lui Preda spăt. din Tătărăi 247; ~ fc. lui Neagoe din Cârstienești, sr. cu Stanca, mătușa lui Stan și Șerbu 465; ~ fc. lui Radu post. din Boteni, mama lui Iane 508; ~ jupâneasă, fc. lui Bogdan din Săhăteni, sr. cu Pătrașco, mama lui Gherghie, se judecă pt. moștenirea Neagăi Mitroaia 51; ~ jupâneasă, vinde în Poienari 516; ~ nume în pomelnicul lui Matei Basarab vv. și al doamnei Elina 82; ~ șt. lui Udrea Doicescul post. 116; ~ șt. lui Lupu, vinde ocină la Ciurmernic 259; ~ șt. lui Șerban log., cumpără în dealul Șcheilor 209; ~ șt. lui Vintilă, cumpără un răzor de vie 305; ~ șt. lui Vucina pah. (mare) 175; ~ țigancă a doamnei Elina, șt. lui Ivan 67, 468; ~ țigancă a m-rii Mislea 15; ~ țigancă, mama Bărei 189; ~ țigancă, șt. lui Nica, nora lui Costea, mama lui Radul, Pătru, Stanca, Stana și Dobra 531; ~ țigancă, șt. lui Pavel 308; ~ vorniceasa v. **Mitroaia**; v. și **Brătuleasa**, **Mitroaia**, **Oloaga**.

Neagoe (Negoi, Negoia, Negoit, Negoită, Neguiță, Nigoitea) **al lui Guriță**, rumân din Bălteni 473; ~ **al popii Stan**, cumpără siliște <în Titești> 320; ~ **al Velicai** din Argeș, boier jurător 179; ~ aprod, martor pt. Mușceleni 164; ~ comis (al doilea), stâna lui la Piscul Căinelui 118; ~ din Baltă, fr. cu Mitrea, martor pt. Imoasa 315; ~ din Băleni, martor pt. Rumceasa și Gemenele 133; ~ din Cârstienești, tatăl Stancăi și al Neagăi, bunicul lui Stan și Șerbu 465; ~ din Corbușori, f. lui ~ post., fr. cu Petre, Ene, Oprea și Bratul, se pune chezaș pt. o datorie 127, 155, 295, 447; ~ din <Crasna> v. **Arcuțescul**; ~ din Crâng, nep. lui Păiș 214; ~ din Dălbănești, martor pt. vânzare de moșie în sat 393; ~ din <Fundeni> v. **Brătuleasa**; ~ din Găleșești, vinde ocină ca să achite o deșugubină 175; ~ din Gostile v. **Cârceiu**; ~ din Negoiești, martor pt. Gonțați 530; ~ din Poienari, văr cu Oprea, Voico, ~ și Dragomir 45; ~ din Răzlețu, martor pt. Samara 42; ~ din Sinești, martor pt. Gătești 97; ~ <din Titești> v. **Tăbășarul**; ~ <din Vernești> v. **Bârzac**; ~ din Uești, tatăl lui Apostol 401; ~ din Ungurei, boier hotarnic pt. Crasna 167; ~ din Văcărești, martor pt. via lui Micu din sat 89; ~ dorobanț, p. lui de ocină la Curota 175; ~ f. lui Hamza cel bătrân din Crasna 277, 280; ~ f. Nedelei din Căineni, vinde ocină în Căineni 303; ~ f. lui Staicu din Ungurel, întărit în Ștefănești 242; ~ f. lui Tudoran ceauș din Buzău, aldămașar 483; ~ f. lui Tudoran din Pitești, fr. cu Vlaicul, Stanciul, Dumitru, Ion și Tudoran 505; ~ f. lui Vintilă vornic (mare) v. **Corbeanu**; ~ f. lui Vlad Roiul, danie la Măstănești 347; ~ fr. cu popa Vlaicul, martor la Drăgoiești 266; ~ gramătic, scrie doc. 382; ~ județ al orașului Târgoviște, adeverește cumpărătură în Brătășani 162; ~ log. din Căldărușani, fr. cu Neculce vâtaf din Spăteni, are nep. pe Badea, p. lui de ocină în sat 468; ~ log. din Corbeni 175; ~ log. din Fălcoi v. pah. din Fălcoi; ~ log., post. din Corbușori, tatăl lui Petru, ~ Ene, Oprea și Bratul, fr. cu Fătul, vinde la Nucșoara 155, 231, 291, 295, 313, 447, 465; ~ martor pt. <Băbuiești> 78; ~ martor

pt. Cârștiiianul Dragului v. **Ciopescu**; ~ martor pt. Coprit 38; ~ pah. din Căndești v. <**Mihălcescu-Cândescu**>; ~ nume (două) în pomelnicul lui Matei Basarab vv. și al doamnei Elina (rudă) 82; ~ (cel mare), p. lui de ocină la Priboieni 208; ~ pah., log. din Fălcoi, martor 68, 322 bis, 429, 522; ~ pah., șt. Despinei, ginerele lui Neagu agă (mare) și al Stancăi, cumnat cu Andrei spăt. 68, 101, 166; ~ pârcălab din Gabrov, martor pt. Căineni 231, 303; ~ popă din Drăgănești, martor la înfrățire 84; ~ portar, fr. cu Cârstea, p. lui de ocină în Pârcești 175; ~ post. din Corbușori v. log.; ~ post. din Pârșani, martor pt. vânzarea unei țigănci 185; ~ post. din Văleni, martor pt. Pleșoi 185, 450; ~ roșu, tatăl lui Neagul, martor pt. Vernești 507; ~ rumâni din: Bălteni v. **al lui Guriță**, Brătești, f. lui Oprea, fr. cu Dumitru, Albul și Voina 175, Căldărușani, f. lui Voinea, fr. cu Radul 468, Cârștienești, tatăl lui Șerbu 155, Gavrovul 231, Grădiștea de Jos v. **Bădian**, Nucșoara, f. lui Banciul 231, Nucșoara, f. lui Luca, fr. cu Vrabie și cu Micul 231, Pietroșani, f. lui Neaguș, fr. cu Nenciul 462, Vălsănești 175, Vlădești 112; ~ socrul lui Călin v. **Mășală**; ~ tatăl lui Marco și Ion, șt. Tudosei, adevărate despre o datorie 279; ~ <**Neagoe**> **Basarab** vv. (1512–1521), strămoșul lui Matei Basarab 9, 34, 36, 41, 51, 63, 80, 86, 93, 143, 150, 167, 171, 175, 179, 186, 189, 221, 226, 237, 251, 293, 307, 308, 334, 369, 382, 384, cartea lui 171; v. și **Arcușescul**, **Bădian**, **Bârzac**, **Brătuleasa**, **Cârceiu**, **Ciopescu**, **Corbeanu**, **Mășală**, **Mihalcea** <**Mihălcescu-Cândescu**>, **Tăbășarul**.
Neagomir din Bălteni v. **Stanciul al lui** ~; ~ f. lui Dan din Ciorăști, vinde ocină în sat 344; ~ martor pt. Dușăști 529; ~ portar din Săseni, martor pt. Ciorăști 344; v. și **Stanciu al lui** ~.
Neagoslava (Negoslava, Niagoslava), p. ei de ocină la Podgoria 485.
Neagoșina, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 424.
Neagovanii v. **Negovani**.
Neagovanu v. **Negovani**.
Neagu(I) (Negul, Niagul), agă (mare, fost) din Strâmba, șt. Stancăi, tatăl Despei, al lui Andrei spăt., Coman comis și Pătrașco post., socrul lui Negoită pah. și al Samfirei

51, 166, 470 471; ~ aldămășar v. **Ciocărdia**; ~ <**al Stoicanului**>, martor pt. Piatra 204; ~ aldămășar din Șchei v. **Pâtpălac**; ~ cpt., martor pt. Dobroței 527; ~ cumpără moșie în Gonțați 349, 354; ~ cumpără ocină în Teșila v. <**Rândărescul**>; ~ din Brădiceni, tatăl lui Radu rumânu 86; ~ din Breb, martor pt. Doftana 392; ~ din Găleşești, vinde ocină pt. plata deșugubinei 175; ~ din <Haidăi> v. **Bragărea**; ~ din <Haidăi> v. **Haidăul**; ~ din Jugulei, martor pt. ocină în sat 510; ~ din Măcrești, p. lui la Dudești 482; ~ din Negoiești, șt. Zoicăi, ginere lui Necula sluger, tatăl lui Necula, Gherge și Mircan, vinde ocină în Cârșticea 175, 530; ~ din Negovani v. **Ciochină**; ~ din <Zorești> v. **Mușat**; f. lui Neagoe roșu, martor pt. Voinești 507; ~ f. lui Necula și al Leancăi, fr. cu Rada, vinde ocină la Voinești 334; ~ f. lui Radul Săratul din Stăncești 483; ~ f. lui Specșe din Măstănești, fuge din sat 347; ~ martor pt. vânzare la Căpățânești 270, 302; ~ neg., martor pt. Trestiani 217; ~ nep. lui Ion din Cojăști, fr. cu Cârștian și Ionașco 147; ~ p. lui de ocină la Crășani 382; ~ p. lui de moșie cumpărată de la Miho post. 80; ~ popă, aldămășar pt. Mătești 229; ~ popă din Coțăieni, f. lui Ivan și al Velicăi, vinde funie la Ialomicioara, serie doc. 355; ~ popă din Vălsănești 33; ~ roșu, tatăl lui Neagul, martor pt. Vernești 507; ~ rumâni din: Bărești v. **Țiriga**, Romanați, f. lui Ion, fr. cu Boica, Bobe, Mircea, Stan, Dumitru, Dobrin și Călin 231, Tătărani, f. lui Dobre, fr. cu Marin, Ion și Stoica 490, Tătărani, f. lui Stan, fr. cu Neacșul, nep. lui Petre 490, Tătărani, f. lui Stoian, fr. cu Oprea, Vălcu, Neagoe, Coman, Stoian și Radul, unchi lui Stoian 490, Tătărani, f. lui Voico, fr. cu Radul, Bărbăteiu și Grozea 490, Tătărani, fr. cu Bărbăteiu, unchi lui Stoian și Radul 490, Tătărani, tatăl lui Stan și Vladul 490, Tătărani, tatăl lui Ursu, Oprea și Vlaicu 490; ~ socrul lui Radu rumân din Romanați 231; ~ țigan, f. lui Guțea și al Stoianei, nep. lui Stan, fr. cu Ion, Stanciul, Neacșa și Mușă 531; ~ vâtaf de aprozi, f. lui Costandin post. din Vaideei, întărit în dealul Neagovanilor 441; ~ **Danciului**, aldămășar la vânzare de vie 302; v. și

Bragărea, Ciocărdia, Ciocină, Pâtpalac, Haidăul, Mușat, <Rândărescul>, Țiriga.
 Neaică (Caică) din Bădulești v. **Dan al** ~.
Neajlov, apă, hotar la Ghierghești <j. Vlașca, azi j. Giurgiu> 183.
 Neanciul v. **Nenciul**.
 Neaniul v. **Neniul**.
 Neanul v. **Nanul**.
Nebunul, delnița lui la Băjești 256.
 Nechifor v. **Nichifor**.
 Necoară v. **Nicoară**.
Necșat din Călugăreni v. **Vlad al lui** ~; ~ din Teșila, boier judecător 221; ~ portar, martor pt. Piatra 204; v. și **Vlad al lui** ~.
Necula (Neculachi, Neculae, Neculaiu, Nicola, Nicolae, Nicula) **al Bărbunii**, vinde la Smedești 461; ~ **al lui Marin**, vinde curături <la Voinești> 334; ~ **al lui Trohan**, p. lui de ocină la Săseni 411, 502; ~ clucer (al doilea), tatăl lui Stan, martor pt. Cioara 32, 512; ~ comis, tatăl Grăjdanei, primește vii și delnițe la Cătun 276; ~ cpt., martor pt. Roșia 248; ~ cupar, boier hotarnic pt. Dobriceni 407; ~ din Albești v. **Stănae**; ~ din Băiești, martor pt. Săseni 381; ~ din Budinești, fr. cu Giurea, martor pt. Ciovârnișani 121; ~ din Căzănești, martor pt. Căzănești 239; ~ din Crângeni, martor pt. vânzare de ocină în sat 80; ~ din Nicopole, martor pt. împrumut 438; ~ din Popești, f. lui Șteful, tatăl lui Căzan și Băilă 325; ~ din Sasul, boier hotarnic 385, 403; ~ din Siminov, f. Stanei 173; ~ din Vârâți v. **Cârși**; ~ grec, șt. Stanei, ginerele popii Drăgoi, cumnat cu Stana, pără pt. zestre 430; ~ f. lui Ianu vistier, nep. lui Ghionea post. și lui Miho post., darul lui de nuntă 34; ~ f. lui Neagu din Negoiești și al Zoicăi, fr. cu Gherghe și Mircan, nep. lui Necula sluger 175; ~ f. lui Vâlsan din Gostești, vinde copii de rumâni 36; ~ fr. cu Florea, p. lui de ocină la Grădiștea de Jos 231; ~ fr. cu Oană, f. popii Paraschiv din Holeasca 437; ~ jupân (neg.) v. **Mârșivit**; ~ log. din Corbeni 175; ~ log. din Râmnic, scrie doc. 53; ~ log. din Țigănești v. <**Țigănescul**>; ~ martor pt. răzor de vie la București 363; ~ martor pt. Scăiani 310; ~ martor pt. Trestiani 217; ~ martor pt. vânzare de țigancă 201; ~ neg. din Ocna Mare, f. lui Isar neg., martor pt.

Arnota 449, 523; ~ p. lui de luncă la Păușești 322; ~ p. lui de ocină la Priboieni v. **Beghiz**; ~ pârălab din Glogova v. <**Glogoveanul**>; ~ pah. din Ugrumi, martor pt. zapis 167, 193; ~ popă din Ojogeni, martor pt. Bărbulești 340; ~ popă din Poiană 385, 403; ~ popă, schimbă ocină la Căzănești 160; ~ popă, scrie doc. pt. Cucuteni 76; ~ (popă), tipograf <la m-rea Govora>, scrie doc. 243; ~ portar (al doilea), ispravnic domnesc 396, 427; ~ post. din Cocorăști, tatăl lui Paraschiva, boier jurător, martor la vânzare de țigani 311, 391–393, 505; ~ post. din Cosoba, f. lui Albu comis, fr. cu Radu, nep. lui Răducanu și Udrea 156, 169; ~ post. din Jirov, martor pt. răscumpărare din rumânie 148; ~ post. <din Rudeni> v. **Rudeanul**; ~ post. din Stângăceaua, martor pt. Disărași 148, 167, 180; ~ post., martor pt. Ciovârnișani 121; ~ post., tatăl lui Mihalcea pah. 505; ~ rumâni din: Berindești 175, Cacoveți, fr. cu Stroe 433, Cacoveți, fr. cu Tudor 433, Corcova 126, Grădiște, (spătărel), fr. cu Coman și Ganea 484, din <Jigorani> v. **Răspopul**, Păușești 514; ~ sluger din Dănciulești, tatăl Zoicăi, al lui Ionașco post. și Șarban, socrul lui Neagul din Negoiești, bunic lui ~ Gherghe și Mircan, vinde moșie la Oași 60, 175, 273, 385, 403, 506; ~ spătărel v. rumân din Grădiștea; ~ șt. Leancăi din Sihle, vinde ocina la Voinești, tatăl lui Neagu și al Radei 334; ~ tatăl lui Nan log., martor la tocmeală 275; ~ țigan, f. lui ~ și al Dobrei, șt. Marei, nep. lui Stan 531; ~ țigan, f. lui Stan, șt. Dobrei, tatăl lui ~, socrul Marei 531; ~ vătaf, martor pt. danie la m-rea Coșuna 249; ~ vinde ocină la Mogoșești 388; ~ vist., tatăl lui Dumitrașco spăt., a venit cu turcii și tătarii împotriva lui Matei Basarab, satul Micșenești îi este confiscat pt. trădare 468, grajdul lui, hotar la Dălbănești 393; ~ **Negru** vv., <Nicolae Alexandru 1352–1364>, tatăl lui Vlad vv. 143; ~ <**Pătrașco**> vv. <1599–1600> f. lui Mihai Viteazul vv., cartea lui de milă 9; v. și **Beghiz**, **Cârși**, <**Glogoveanul**>, **Lacul** ~, **Mârșăviț**, **Răspopul**, **Rudeanul**, **Stănae**, <**Țigănescul**>.

Neculachi v. **Necula**.

Neculaiu v. **Necula**.

Neculce(a) din Părcești, boier jurător 385, 403; ~ sluger din Dănculești, tatăl lui Ionașco post. și al lui Șerban 60, 273; ~ vătaf din Spăteni, tatăl lui Badea, fr. cu Neagoe log. din Căldărușani 468.

Nectarie, eg. al m-rii Bradu 110.

Neculești, sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 454.

Nedeani, topic la Ludănești, j. Teleorman 522.

Nedeico, rumân din Steanca 251.

Nedelco (Nedelcu, Nidelco), clucer (mare, fost) v. **Boteanul**; ~ cumpără pământuri în Broșteneasca și în Mihuleasca 328; ~ din Bucu, boier hotarnic, hotărniciește ocina de la Hărbor 374, 418, 419; ~ din Cosoba, tatăl lui Vlad, martor pt. Cosoba 29; ~ din Șchei, martor pt. Valea Istăului 103; ~ din Zăvoiu, martor pt. Boarii de Sus 123; ~ f. lui Lupul din Căndești, fr. cu Ștefana, soțul Stanei, vinde roate de moară în apa Buzăului, martor pt. o roată de moară 134, 423; ~ f. lui Pârveu log. din Lazuri, fr. cu Mihai, Preda, Staico, vinde la Căpriorul 436, 458, 490; ~ iuz., martor pt. Măstănești 347; ~ martor pt. Hărbor 409; ~ p. lui de moșie la Bucu 418, 419; ~ pah. (mare) din Bucov, boier hotarnic pt. moșiile lui Tudor Rătescul vornic 135; ~ pah., nep. lui Cernica vornic (mare, fost) și al Calei, se părăște în divan pt. p. de ocină a lui Stan robul din Broșteni 221; ~ popă din Berceni, martor pt. Băbeni 526; ~ popă din Vladimirești, martor pt. Grădiștea de Coastă 69; ~ post. din Mârșa, șt. Mariei, p. lui de ocină la Răzvad, tatăl Neacșei 247; ~ rumâni din: Steanca 55, 251, Tomșani 90, Uiești 231; ~ tatăl Radei <din Ciurnic> 306; ~ țigan, f. lui Ciulan și al Bobei, șt. Pârvei, nep. lui Danciul, tatăl lui Danciul 531; ~ țigan, f. lui Dumitru Curchi și al Stanei, fr. cu Mierlan și Radul 242; ~ vătaf de postelnice, martor de vânzare de ocină la Ojogeni 169, 306; ~ vinde ocină la Mogoșești 388; v. și **Boteanul**.

Nedelcu v. **Nedelco**.

Nedelea din Brănești, aldămașar 139.

Nedelea, jupâniță, ridică pără cu m-rea Târnov 142; ~ mama lui Neagoe, vinde moșie la Căineni, j. Teleorman 303.

Nega v. **Neaga**.

Negeacă din Bălteni v. **Tatomir al lui** ~.

Neghe v. **Neghiia**.

Neghiia (Neghe), aldămașar pt. Mătești 229; ~ din Bălănești, via lui la Bălănești 253.

Negoia v. **Neagoe**.

Negoiasca, topic la Ludănești <j. Teleorman> 522.

Negoiești (Negoști), sat <j. Gorj> 36, 236, 335, 336, 499, 500; ~ sat <j. Ilfov> 418; ~ sat <j. Prahova> 44, 175, 242, 308, 349, 383, 391–393, 526, 530.

Negoști v. **Negoiești**.

Negoită v. **Neagoe**.

Negoslava v. **Neagoslava**.

Negovan, f. lui Dumitru Lungu din Cătești, vinde moșie în Cătești 294.

Negovani (Neagovani, Neagovanu), sat, deal <j. Mușcel, azi j. Argeș> 106, 163; ~ sat <j. Saac, azi Prahova> 23, 44, 87, 88, 441.

Negoveasa v. **Coadă** ~.

Negre(a) (Negrei, Negru), clucer, dania lui la Ep. Buzău 11; ~ din Gherghița, martor pt. Cozlegi 391, 392, 396; ~ din Mihăiești, fr. cu Stanca, Oancea și Radul, unchi lui Matei post., văr cu Stanciul clucer 168, 290; ~ din Osica, văr cu Gherghina, vinde vie la Osica 439; ~ <din Poienari>, martor 460; ~ din Trestiani, martor pt. Trestiani 44; ~ f. lui Dumitru, fr. cu Tudor și Cozma, nep. lui ~ post., vinde delniță în Mihăiești 296; ~ f. Stoicăi din Stăncești, martor pt. aldămașar pt. vânzare de ocină 365; ~ log. din Văcărești, tatăl lui Sava vătaf, schimb de moșii cu m-rea Sf. Troiță 24; ~ martor pt. Trestiani 217; ~ megiaș din Văcărești 25; ~ neg. din Gherghița, martor pt. Scârnaveasca 521; ~ post. din Mihăiești, tatăl lui Dumitru, bunic lui Tudor, ~ și Cozma 296; ~ rumân din Zmulta, f. lui Stoica, fr. cu Conda 491; ~ tatăl lui Stan, vinde pogoane de vie 275; ~ vv., v. **Nicolae Alexandru**; v. și **Râpa lui** ~.

Negrei v. **Negre(a)**.

Negrel <din Poienari>, martor 460; ~ martor pt. Salcia 478.

Negreni (Nigreni), sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 104, 105.

Negreștii (de Sus), sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 299.

Negrilă, f. lui Stoica din Stănești, aldămașar 483.

Negrișteni, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 41.

Negrita din Săseni, șt. lui Costandin, vinde ocină în sat 381, 502; ~ sr. cu Agafița, vinde loc de casă și de grădină 226.

- Negru v. **Negre**.
- Negrus**, p. lui de ocină în dealul Căndeștilor 159.
- Neguiță v. **Neagoe**.
- Negul v. **Neagul**.
- Negură**, martor pt. dealul Neagovanilor 23.
- Neguș v. **Neguț**.
- Neguț** (Neguș) din Grozești, martor pt. Poienari 425; ~ rumâni din: Pietroșani 308, Pietroșani, f. lui Dobrin 308, 462, Pietroșani, tatăl lui Nenciul și Neagoe 462, ~ vătaf din Țâța, vinde ocină la Cerbari 113.
- Nenciul** (Neanciul) din Văcărești, vinde ocină în sat 24; ~ rumân din Pietroșani, f. lui Neguș, fr. cu Neagoe 462; Tătărani, tatăl lui Stan și Vladul 490; ~ țigan al m-rii Căldărușani 367, 369, 468.
- Nenița Grama**, dascăl din Râmnic, hotarnic pt. Cucești 176.
- Neniul** (Neaniul), f. lui Bădilă din Căineni, vinde moșie în Căineni 303; ~ popă din Căndești, martor pt. roți de moară în apa Buzăului 134; ~ rumâni din: Vălsănești 175, Zmulta, tatăl lui Stoica, Ivan și Micșan 491; ~ vinde ocina gabrovenească 231; ~ **Radu**, tatăl lui Găciu și Tăciu, ocina lui la Păclenii de Jos 159.
- Neofit**, eg. al m-rii Menedic, boier jurător pt. Beceani 381, 396, 411.
- Nestor v. **Nistor**.
- Niagoslava v. **Neagoslava**.
- Niagul v. **Neagul**.
- Nica al lui Isar**, neg., fr. cu Dima cupet 161, 162; comis, primește zălog țigani 170; ~ cpt. din Târgoviște, martor pt. Brătiani 136, 161, 162; ~ <de la Ocna>, martor pt. Bunești 181; ~ din Bucșani, martor pt. vânzare la Mihăiești 296; ~ log., martor pt. schimb de prăvălii la București, Făcăiani 12, 137; ~ log., vist. (mare, fost) <din Corcova>, tatăl lui Preda spăt., bunicul lui Vasile, mărturisește în divan 112, 468, stăpân la Cărlig, Corcova, Cordon, Tâncăbești, 48, 120, 148, 319; ~ iuz. din Târgoviște, martor pt. Țigănești 122; ~ lumânărar din Ocna Mare, martor pt. Arnota 449; ~ martor pt. Comiși v. **Dimitriu**; ~ neg. <din București> 161, 162, 527; ~ neg., (cupet) din Târgoviște, martor pt. Brătiani și Bunești 161, 162, 181; ~ nep. lui Gligorie <din Poiana> log. (mare, fost), oprit de bunicul să se interfezeze cu o donație la m-rea Gorgota 284; ~ țiganul, f. lui Costea, șt. Neagăi, tatăl lui Radul, Pătru, Stanca, Stana și Dobra 531; ~ vist. v. log.; v. și **Dimitriu**.
- Nichifor** (Nechifor) din Căndești, martor pt. o roată de moară 424; ~ eg. al m-rii Sf. Troiță (Radu Vodă), volnicit să ia vama de sare de la Telega 94; ~ martor la vânzare la Ep. Buzău 375; ~ <megiaș>, vinde lui Sima vist. loc la Păușești 322, 487, 489; ~ vinde la Gruiul 488.
- Nichita**, călugăraș, aldămășar pt. Stăncești 483.
- Niciul** din Pătârlage, martor pt. logodnă 477.
- Nicoară** (Necoară) din Brănești v. **Livit**; ~ <din Pitești>, martor pt. Izvorani 40, 102; ~ din Scorila, p. lui de ocină la Vlădaia și Saracov 9; ~ f. lui Balica din Maxin, martor pt. Albești 474; ~ fr. cu Stanciul, Ion și Radul, vinde ocină la Ștereovița 81; ~ martor pt. Cosoba 156; ~ p. lui de ocină la Izvorani 40; v. și **Livit**.
- Nicola v. **Necula**.
- Nicolae v. **Necula**.
- Nicopoi v. **Nicopole**.
- Nicopole** (Nicopoi), oraș în Bulgaria 438.
- Nicul**, iuz. din Purcăreni, martor pt. Poienari 425.
- Nicula v. **Necula**.
- Nidelco v. **Nedelco**.
- Nifon**, popă, fr. cu popa Stanciul, unchi lui Radu 231.
- Nigoitea v. **Negoită**.
- Nigreni v. **Negreni**.
- Nistir v. **Nistor**.
- Nistor** (Nestor, Nistir) <din Grojești> v. **Brădăiu**; ~ fr. diaconului, vinde vie în Bunești 451; ~ popă, scrie doc. 532; ~ rumâni din: Ciovârnișani, f. lui Lupul Miloicăi, fr. cu Dumitru și Petcu 121, Vaideei 364.
- Nișcov**, apă <j. Saac, azi j. Buzău> 381, 410; v. și **Bradu** ~; **Gura** ~.
- Nișu** din Cotești, martor pt. Ciovârnișani 121.
- Niță**, agă (mare, fost), județ al orașului București, inventariază averea unui neg. 1. 138, 245, 326.
- Noasa**, matcă, topic la <Jupânești> <j. Muscel, azi j. Argeș> 171.
- Nodeani**, p. lui de ocină la Ludănești 522.
- Norocea** <**Ivan**>, vornic (mare, fost), bunicul Mariei, p. lui de ocină la Izvorani 475.
- Noroiu Albul** <din Argeș>, aldămășar pt. Golești 495.

Novac din Bănțești, martor pt. Smedești 461; ~ din Jugurani, martor pt. Podgoria 485; ~ din Pitești, martor la vânzare, moșie la Samara 260.
Nucet, dealul ~, j. Saac <j. Buzău> 226; ~ m-re, ctitoria lui Gherghina pârclab, metoh la

m-rea Dușco de la Sf. Munte, închinată de Radu Mihnea vv. <j. Dâmbovița> 10, 361.

Nuceteianul <din Comani>, socrul lui Voinea 231.
Nucșoara, sat, j. Muscel și Pădureț <azi j. Argeș> 231.

O

Oana v. **Oană**.

Oană (Oana, Oane, Oanea,) din Stănimir, martor pt. Stănimir 60; ~ f. lui Paraschiv, fr. cu Necula 437; ~ log. de roșii din Gurguiști, i se întărește un sălaș de țigani 21; ~ log., sf. Mariei, cumnat cu Hrizea vomic (mare) 420; ~ scaun din Negovani v. <**Cochinescul**>.

Oancea (Once), ceauș, vinde la Căzânești 153; ~ din Izvorani, vinde la Izvorani 232; ~ din Moșoia, martor 394; ~ din Negovani, vinde vie în dealul Negovanilor 87, 88; ~ din Zorești v. **Curtea**; ~ fr. cu Stanca, Negre și cu Radu post. din Mihăiești, unchi lui Matei post. 168, 290; ~ fr. cu Mușat, vinde la Teșila 125; ~ fr. cu popa din Bozoiani, martor pt. Călugăreni 209; ~ log. <din Cuștereni>, tatăl lui Sava log. 8, 275; ~ <log.> din Lerești, fr. cu Preda post. și cu Marga, martor pt. Aninoasa 106, 508; ~ martor pt. Valea Poinăreilor v. **Păiș**; ~ popă din Danul, martor la testament 492; ~ rumâni din: Truțești, f. lui Albul, fr. cu Tudor 231, Truțești, f. lui Dinea, fr. cu Stan 231, Vălsănești, fr. cu Dan 175. v. și **Curtea, Păiș**.

Oane v. **Oană**.

Oanea v. **Oană**.

Oați, sat, j. Ilfov (azi Stănimirul de Mijloc) 385, 403.

Obârșia Gruitei, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535.

Obială, p. lui de ocină la Grădiște de Jos 231.

Obidiți, sat <j. Rm. Sărat, azi j. Buzău> 353.

Obistie, călugăr, tatăl lui Vlad 347.

Obreajen din Șoimari, martor pt. Măstănești 347.

Obrejie, popă din Crețești, martor pt. ocină în sat 382.

Oce<h> Stănie din Moșoia, martor pt. Sămara 42.

Ocna Mare, sat <j. Vâlcea> 35, 181, 407, 449, 451.

Odobeni v. **Odobești**.

Odobești (Odobeni), sat <j. Saac, azi j. Buzău> 344, 396.

Odoleni (Hodoleni), sat <j. Mehedinți> 330, 433.

Odor, aldămășar, fr. cu Radul și Cazan iuz., martor pt. Pupezeni și Cucuruzi 325, 525.

Oglindescu Stoica din Surdești 453.

Ogrăzeani v. **Ogrăzeni**.

Ogrăzeni (Ogrăzeani), sat <j. Vlașca, azi j. Giurgiu> 292.

Ogrăzi, topic la Rătești <j. Argeș> 342.

Ogrumi v. **Ugrumi**.

Ohaba, sat <j. Gorj> 121.

Ojoceni v. **Ojogeni**.

Ojogeani v. **Ojogeni**.

Ojogeni (Ojoceni, Ojogeani), sat <j. Ialomița, azi j. Ilfov> 306, 340.

Olănești, sat <azi oraș, j. Vâlcea> 7, 100, 181, 449, 514.

Olănescu Goran, log. din Olănești, martor pt. dealul Negovanilor și Pucioasa 7, 23, 407, 505, 514; ~ **Stanciu**, log. din Olănești, boier jurător, tatăl lui Tudor 181, 414, 415, 449; ~ **Tudor**, f. lui Stanciu ~, log., scrie doc. 449.

Olărescul Ion Gavaon, moșia lui la Măstănești 347.

Olea v. **Stanciu al lui** ~.

Oloaga Neaga <din Bătiești>, fc. lui Radu Mălaie, mama lui Radu, vinde ocină în Bătiești 262.

Ologul, p. lui de ocină la Hăidăi 353.

Oloia, delniță la Corșori <j. Mușcel, azi j. Argeș> 448.

Olt, apă 9; ~ j. (sate în ~) 63, 188, 231, 439.

Olte, țigan din Orașul de Floci 2.

Once v. **Oancea**.

Opătești, sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 279.

Opre(a), agă (mare, fost) din Bucu, tatăl lui Leca post., cumpără în Căzânești 153, 248, 251, 362, 418, 419, 503; ~ **al lui**

Băsd, vinde la Rovină 192; ~ **al lui Coman** din Cetățeni, hotarul lui la Miclăușani 133; ~ al preotesei, p. lui de ocină la Păușești 322; ~ aldămășar, martor pt. Cucuruzi și Popești 325; ~ călăraș din Poienărei, martor pt. vânzare de rumâni 155; ~ diacon din Lipia, martor pt. Sămara 435; ~ din Argeș v. **Tudorănescul**; ~ din Băbeni, martor pt. vânzare de ocină <la Suhărat> 318; ~ din Brătești, tatăl lui Dumitru, Neagoe, Albul și Voina 175; ~ din Carto v. **Racotă**; ~ din Corbușori (Corșori), f. lui Neagoe post., fr. cu Neagoe, Iane și Pătru 155, 295, 447, 465; ~ din Corșori, f. Cristinei, fr. cu Voico și Dragomir, văr cu Pătru și Neagoe și Coman comis, martor, vinde în Cârstienești 45, 127, 447, 448; ~ din Dobroteni v. **Gialalăul**; ~ din Gabrov, tatăl lui Radu 231; ~ din Găleșești, vinde ocină în sat pt. plata deșugubinei 175; ~ din Fundeni, martor, scrie doc. 85, 413; ~ din Mătești, vinde ocină în sat 481; ~ din Negoiești, vinde vie în sat 383; ~ din Osica v. **Ghiocel**; ~ din Pitești, cumnat cu Stoian din Țigănești, martor pt. Țigănești 141; ~ din Ploiești, zălogește vie în dealul Scăianilor 310; ~ din Poienari, martor pt. Corșori 257, 258; ~ din Vâlceni v. **Dopce**; ~ din Vlădești, scrie doc. 192; ~ din Zărnești, martor pt. <Zărnești>, megiaș hotarnic 119, 175; ~ din Zăvoiu, martor pt. Boarii de Sus 123; ~ din Zeletin, jură pt. datorie 135, scrie doc. 192; ~ f. lui Andonie din Samara, martor pt. Ogrăzi, Samara și Gura Frâsinelului 342; ~ f. lui Staicu din Mărcești, fr. cu Coman 518; ~ f. lui Stoicârlin, vinde la Căinești 83; ~ fr. cu Barbul v. <Lăspănes>; ~ fr. cu Opriana, vinde în teiul bădesc 315; ~ fr. cu Stănilă log., vinde p. lui de ocină la Glogova 36; ~ log. din Bălțați, fr. cu Drăghici, martor pt. Bălțați 92; ~ log. din Bărbătești, tatăl lui Nan post., ocina lui la Grădiștea 8; ~ log. din Rătivoiești v. **Rătivoiescul**; ~ log. <din Săcuiani>, vinde ocină în Ciurnernic 259; ~ log. din Șirineasa, tatăl lui Udriște 23; ~ martor pt. Cucuteni 75, 76; ~ megiaș, vinde lui Sima vistier un loc la heleșteul Lucan 322; ~ p. lui de ocină la Priboieni v.

Bârtea; ~ popă din Drăghinești, tatăl lui Danciul 238; ~ popă din Pârșoveni, martor pt. Teiu 172; ~ popă <din Pitești>, martor pt. Izvorani 102; ~ popă <din Târgoviște>, ginerele Monahiei 175; ~ popă din Urlați, aldămășar 491; ~ popă, martor la vânzare de țigancă 267; ~ popă, unchi popii Dragu, p. lui de ocină la Frăsinet 408; ~ post. din Rogojel v. **Zlatea**; ~ post. din Săteni, f. lui Vintilă log., fr. cu Cârstea, ridică pâră pt. satul Vâlcana 231; ~ post., martor pt. Bălănești 253; ~ rumâni din: Băbuești, al m-rii Cozia, f. lui Sin 35, Berindești v. **Boldescul**, <Budîșteni> 343, Bunești v. **Bicul**, **Scomciarul**, Cerbureni, f. lui Dragomir 86, Chiojdeni 43, Lățcani 231, Păușești, f. lui Stănilă, fr. cu Miclăuș 514, Pietroșani, fr. cu Ivan 308, 462, Rădăcinești 362, Rădăcinești, fr. cu Constantin 362, Tătărani, f. lui Neagoe, fr. cu Ursu și Vlaicul 490, Tătărani, f. lui Pătru, fr. cu Radul și Soare, nep. lui Dumitru 490, 458, Tătărani, f. lui Stoian, fr. cu Neagul, Vâlcul, Neagoe, Coman, Stoian și Radul, tatăl lui Stoian 490, Truțești, tatăl lui Părvul 231; ~ tatăl lui Stoica, bunic lui Peia <din Jideni> 353; ~ țigan al m-rii Căldărușani, șt. Stancă 367, 369, 468, 531; ~ țigan, schimbat pt. ocină 193; v. și **Bicul**, **Bârtea**, **Boldescul**, **Dopce**, **Ghiocel**, **Gialalăul**, <Lăspănes>, **Racotă**, **Tudorănescul**, **Rătivoiescu**, **Scomciarul**, **Zlatea**.

Oprea, mama Crăciunii 544.

Oprean (Opriian) grămătic din Negoiești, vinde la Viișoara 499, martor pt. Crasna 500; ~ popă din Șuici 492.

Opriana, jupâneasă, sr. lui Oprea, vinde moșie în satul Imoasa 315.

Oprica din Juribiște, p. sa de ocină la Cucuteni 432.

Oprican din Polovragi, f. lui Dumitru Corbanul, fr. cu Stan, văr cu <Părăianu-Milescu> Stanciu post., Danciul log. și Calotă post. 410, 480.

Opriian v. **Oprean**.

Oprina din Bălțați, f. lui Stoica, martor pt. Dălbănești 391, 393.

Opriș(a), delnița lui la Băjești 256; ~ din Racovița, boier hotarnic pentru Titești 360; ~ <din Turburea>, fr. cu popa Stoica, și cu Stan, vinde loc în sat 338; ~ donează moșie <la Crușov> 252; ~ popă de la Ocna Mare,

martor pt. m-rea Arnota 449; ~ tatăl lui Alexie din Căndești 423.
Oprișa <din Vlădești>, fc. Stanei, sr. cu Radu, ridică pâra în vremea lui Radu Mihnea vv. 112; ~ fc. lui Capotă, p. ei de ocină la Berindești 175.
Orașul de Floci, oraș <j. Ialomița, azi dispărut> 2, 366, 418, 419, 452, 468.
Orășți (Orești), sat <j. Ilfov> 326, 378.
Orbeasca (Orbească), sat <j. Saac, azi j. Buzău> 86, 88; ~ <j. Vlașca, azi j. Teleorman> 14, 165, 200, 425, 431, 506, 522.

Orbească v. **Orbeasca**.
Orest, log. (al doilea) v. **Năsturel Udriște**.
Orești v. **Orășți**.
Orlea, moșie cu baltă <j. Ialomița> 13.
Ortacul Tilea, rumân din Comani 231.
Orzan din Dragoslavele v. **Vlădoi**.
Orzea Stoian din Fundeni, martor pt. Stăncești 85.
Osica, sat <j. Romanați, azi j. Olt> 68, 429, 439, 513.
Oslea, sat <j. Vlașca?, azi dispărut> 123.
Ostra, sat <j. Olt> 157.
Otăsău, apă <j. Vâlcea> 489.

P

Paca, tatăl lui Dumitru și Crăciun 368.
Pachi Vlad, post. din Bârsești, f. lui Preda clucer din Bârsești, via lui ~ 243, martor pt. rumânire 136, pt. vânzare în Bunești 234, 272, 389, vinde ocină la Ștefănești 242.
Pade(a), sat <j. Dâmbovița> 468.
Paia, sat <j. Mehedinți> 21.
Paindur Vasile, stolnic (mare, fost), boier judecător 27, 30, 51, 91, martor în divan 48.
Paisie din Mihăiești, martor pt. Cozia 35; ~ martor pt. Buzău 375; ~ monah, unchiul lui Vasilie 22.
Palaloga, log. din Curiac, tatăl lui Calotă post. și al lui Dumitru 118, 391, 392, 434.
Pan v. **Pană**.
Panait, cupeț din Târgoviște, cumpără ocină în Cucuteni 75, Ialomicioara 355, Vâlcana 469; ~ din Togozeni, martor pt. Mărăcineni 358.
Pană (Pan, Pano, Papa), cămăraș și pah., nep. Condeșei din Căpreni și al lui Ghioca ocnarul 329; ~ croitor din Târgoviște, martor pt. Dusești 529; ~ din Breb, pâra pt. o moară la Doftana 392; ~ din București, martor pt. Roșia 248; ~ din Câmpulung v. **Stafie**; ~ (Papa), f. Condeșei din Căpreni și al lui Ghioca ocnarul 329, 330; ~ f. lui Drăghici spăt., rudă cu boierii din Bărbătești 145; ~ f. jupânesei Mihnea, nep. lui Mihalcea banul <Caragea>, fr. cu Elena, Pătrașco și Preda, cumnat cu Radu vist. (mare) și Barbul post. din Mănești, vinde ocină la Mănești 195, 196; ~ iuz. din Pitești, fr. cu Arsenie,

martor pt. Conțești 351, Pitești 505; ~ jupân, martor pt. Helma 410; ~ neg. din Câmpulung, martor pt. Băjești 255; ~ neg. v. **Giaim, Pepano**; ~ pah., întărire domnească pt. Cacoți și Stâlpița 330, 433; ~ pah. (mare, fost) din Șintești, martor pt. rumânire 165; ~ pârcălab din Căpreni, martor pt. Polovragi 480; ~ popă din Ocna Mare, martor pt. Arnota 449; ~ popă, log., martor pt. Cioara 32; ~ rumân din Păușești 514; ~ spăt. din Filipești, v. **Filipescu**; v. și **Filipescu, Giaim, Pepano, Stafie**.
Pano v. **Pană**.
Panaghia (Panaghia), m-re la Târgoviște, ctitorită de Mihai banul 5, 177, 254, 519.
Panaghia v. **Panaghia**.
Panga, ginerele lui Ghica agă, martor pt. Bălțați 391.
Panovici Tudor, post., scrie doc. 286.
Papa, f. lui Malcoci vornic, fr. cu Iacov log., Radul și Iane, vinde ocină și rumâni la Steanca 251; v. și **Pană**.
Papica Stanciu din Blehani, hotarnic pt. Cucești 176.
Para, pah. din Loloiești, șt. Elinei, boier adevăritor pt. Ciorani 91, cumpără ocină la Loloiești 111, p. lui de ocină la Jigorani 86, martor pt. schimb de țigani 15, Stâlpeni 109, danie la m-rea Câmpulung 457; ~ pah. (mare, fost) din Sătești, martor pt. rumânire 165, zestre 166, prăvălii în București 1.
Parapani v. **Paraipani**.
Paraipani (Parapani), sat j. Vlașca <azi j. Ilfov> 175.

- Paraschiva** din Boleasca, boier hotarnic pt. Văcărești 25, vinde la Golești 77; ~ din Târgoviște v. **Radu al lui** ~; ~ dorobanț, șt. Dobrei, ginerele lui Sava din Fiani 468; ~ f. lui Necula post. din Cocorăști, martor pt. Pitești 505; ~ f. lui Părvul din Vălcănești, fr. cu Stănilă, nep. lui Părașco clucer din Dâlga 175; ~ f. lui Robu, fr. cu Manea și Stoica 215; ~ log. (mare, fost) din București, din Târgoviște, tatăl lui Mihalcea log. și Irimia post., socrul lui Bunea Grădișteanu 111, 172, 231, 431, 468, 472; ~ meșter croitor din București, locul lui de casă 494, 523; ~ popă <din Târgoviște>, martor pt. Cojești 147; ~ popă, f. lui Necula și Oane, vinde ocină la Holeasca 437; ~ post. din Boleasca, șt. Mușei, tatăl lui Vintilă 137; ~ roșul din Metoh, tatăl lui Stan log. 8; ~ rumân din Budești, tatăl lui Anghel 131, 233; ~ tatăl lui Avram, vinde pivniță în Târgoviște 284; ~ vornic din Togozeni, fr. cu Costandin armaș și Dragul armaș, vinde ocină în Ojogeni 306, boier hotarnic pt. Bucu de Sus 418, 419, martor pt. Bărbulești 340, Mărăcineni 358; ~ țigan, fiul lui dăruit mitrop. din Târgoviște 189; ~ țigan, f. lui Ursul și al Floricăi, șt. Titianei, tatăl lui Ursu, Stan, Cârștian și Marica, fr. cu Mircea, Gonea și Petrea Mutul 159; v. și **Radu al lui** ~.
- Paraschiva**, țigancă a lui Giurca clucer 36; ~ țigancă a lui Dragomir armaș (mare), mama Diicăi, Stanei și Samfirei 73, 91.
- Parasco** (Părasco), cupeț, cumpără în Cosoba 29, 156, 169, 227, Pitești 505, martor pt. Hlemna 410; ~ martor pt. datorie 58.
- Parepa**, cumpără un țigan 336; ~ **Ghinea** post., șt. Marei, tatăl lui Stroe, cumnat cu Iordache vornic din Cozleci 27.
- Parnea Dobre** din Crețești, martor 382
- Partenie**, călugăr, vinde moșie la Săseni 65, 411, 502.
- Pasărea**, apă, topic la Crețești <j. Ilfov> 420.
- Pascul** din Crăceni, martor pt. Trâșani 374; ~ din Urlați, f. lui Ilie, fr. cu Dragosin 226.
- Paștiloc Stan**, vinde ocină la Livedești 350.
- Patacul Tudor**, martor pt. Clinceni 278.
- Pața v. **Pațea**.
- Pațea** (Pața) din Rădăcinești 256; ~ din Stoienești, martor pt. Stănimir 60; ~ fr. cu Pătrașco, vinde ocină în Cosoba de Jos 29.
- Paul v. **Piscul lui** ~.
- Pașești v. **Păușești**.
- Pavel** din Berindești, vinde casă 175; ~ post. din Șoplea, șt. Mirei, cumnat cu Preda pah. din Bucșani și cu Petco, unchiul lui Ivașco, ginerele lui Dragul log. 30; ~ post., vinde moșie la Bărbulești 340; ~ șufar din Cosoba, tatăl Voicăi, Udrea, Răducanu și al Radei, socrul lui Riga armaș și Manolache șufar 24, 156, 227; ~ țigan, șt. Neagăi 308; v. și **Cursura lui** ~.
- Pavlache**, ban (mare, fost), șt. Mariei, nep. Slamnei, cumpără ocină în Buzău 496, Căzânești 230.
- Pavle**, rumân din Zmulta, f. lui Ilie, fr. cu Stanciu 491.
- Păcală** din Supăști, martor pt. Stăncești 85; ~ roșu din Cătun, martor pt. Călugăreni 209, Tătarei 215; ~ **Albu** <din Golești>, aldămașar pt. Golești 495.
- Păcălești**, sat <j. Saac, azi j. Prahova> 79.
- Păcurariul**, rumân din Bălteni 473.
- Pădure**, ban din Săcuiani, vinde ocină în Ciumeric 259; ~ boier jurător pt. Ghimpați 412, Văcărești 25; ~ din Bobești, f. lui Lețea, martor 382; ~ din Samara, martor 42; ~ log., scrie doc. 219; ~ nep. lui Pogan din Drăcești, hotărăște satul cu 12 boieri 62; ~ pah. din Lazuri, martor pt. Mihăiești 113, 296.
- Pădureț v. **Mușcel și** ~.
- Pădureți** (Păduriți), sat <j. Romanai, azi j. Olt> 185; ~ sat <j. Vâlcea> 450.
- Păduriți v. **Pădureți**.
- Păhuleasa v. **Radu al** ~.
- Păiș**, martor pt. Scărpăneasca 214, Podgoria 485; ~ **Oance**, martor pt. Valea Poinăreilor 221 bis; ~ **Radul**, rumân din Vlădești, unchi lui Radu 112.
- Păișan Stan**, martor pt. Cacoți 329.
- Păișani** (Puișani), sat <j. Dâmbovița> 330; ~ sat <j. Gorj> 433.
- Păiuș** din Crângu, martor pt. Scărnăveasca 350.
- Păpeni**, sat <j. Prahova> 452.
- Păpușari**, sat <j. Teleorman> 175.
- Păr(ul)**, sat <j. Saac, azi Prahova> 88; ~ **Tomii**, topic la Cireșani, j. Vlașca 454; v. **Poiana** ~.

Părasco v. **Parasco**.

Părcești, sat, <j. Ilfov>, 385, 403.

Păscălin din Voinigești, șt. Neacșei 288.

Păștoaie Maria, șt. lui Martic gramatic, vinde vie la Titești 107.

Pătârlage, sat <j. Buzău> 61, 110, 114, 134, 159, 477.

Pătco v. **Petco**.

Pătola, vătaf din Țerovați, martor pt. Ciovârnișani 121.

Pătrana v. **Radu al** ~.

Pătrașco, aldămașar din Dobroteni 476; ~ clucer din Dâlga, f. lui Stanciu post. din Pade, fr. cu Pârnu din Vălcănești, Barbu pah. și Hamza post., unchiul Paraschivei și al lui Stănilă 175, 180, 223, martor pt. Albești 498, Curta 66; ~ din Cucuteni, megieș adevăritor 76, 287; ~ <din Tohani>, bunicul Voicăi 27; ~ din Tomeni, nept. lui Dumitru stolnic din Vărăți 117; ~ f. lui Barbu, martor pt. Izvorani 345; ~ f. lui Bogdan din Săhăteni, fr. cu jupâneasa Neaga, unchiul lui Gheorghe 51; ~ f. Mihnei, nep. lui Mihalcea banul <Caragea>, fr. cu Elena, Pană și Preda, cumnat cu Radu vist. (mare) și cu Barbul post. din Mănești, vinde ocină în Mănești 195, 196; ~ f. lui Mitrea și al Stancăi, fr. cu Stroe, nep. lui Stroe șufar (mare, fost), Dumitru stolnic (al doilea) și Pătrașco 63; ~ f. lui Udriște pah., fr. cu Gheorghe, aldămașar, pt. un loc de casă 434; ~ f. lui Voico monah, fr. cu Vlad, vinde ocină la Jigorani 86; ~ fr. cu Pața, vinde ocină în Cosoba 29; ~ fr. cu Stroe șufar (mare, fost), Dumitru stolnic (al doilea) și Mitrea, cumnat cu Stanca, unchiul lui Stroe și Pătrașco 63; ~ martor pt. Gonțați 354; ~ post., f. lui Neagu aga, șt. Samfirei, fr. cu jupâneasa Safta și cu Preda armaș 51; ~ post. din Bucșani, martor pt. Boziani 300, 304, Tătărani 436, scrie doc. 296; ~ post. (al doilea) din Cucuteni, vinde o funie de loc 469; ~ spăt., f. lui Mihalcea ban <Caragea>, fr. cu Preda clucereasa, Mihna și Maria 195, 196; ~ vormic din Șuici, martor pt. Golești 77; ~ vv. (1554–1557), f. lui Radu vv., zapise scrise în vremea lui 130.

Pătroaia, sat <j. Vlașca> 231, 341.

Pătru v. **Petru**.

Pătulea, rumân din Cacoveți 433.

Păulești, sat <j. Prahova> 391–393.

Păun, tatăl lui Gligorie din Izvorani 232.

Păușăști v. **Păușești**.

<**Păușescu**> **Sima**, vist. (al doilea, fost) din Păușești, șt. Saftei, boier adevăritor pt. zestre 414, 415, boier judecător, numit de domn 384, cumpără ocină la Păușești 322, 487–489, 514–516, Rovina 192, întărire domnească pt. Grozăveștii de Sus 51, martor pt. Ciora 512, Ciorani, 91, Cotroceni 470, 471, Dărmănești 46, Mărcești 518, prăvălii în București 1, percepe taxe la Glodul 56.

Păușești (Paușești, Păușăști), sat <j. Vâlcea> 181, 234, 243, 244, 272, 322, 487, 489, 514, 515.

Pâcleni (de Sus, de Jos), sat <j. Buzău> 159.

Pârâiani, sat, <j. Gorj> 18, 144, 158, 167, 172, 193, 236, 535.

<**Pârâianu-Milescu**> **Calotă**, post. din Pârâiani, fr. cu Danciu log. și Stanciu post., f. lui Hamza, văr cu Dumitru Corbeanu 480; ~ **Danciu**, log. din Milești și Pârâiani, fr. cu Stanciu log. și Calotă post., f. lui Hamza, tatăl lui Preda post., văr cu Dumitru Corbeanu, boier hotarnic pt. Crasna 167, cumpără în Vulpeni, Văleni și Gruia 18, 144, i se întărește ocină la Sășciora, Mileștii de Sus și de Jos 158, 535, martor 167, 180, 480; ~ **Stanciu**, post. din Pârâiani, fr. cu Danciu log. și Calotă post., f. lui Hamza, tatăl lui Udrea, văr cu Dumitru Corbeanu, martor 172, 193, 480, cumpără în dealul Negoieștilor 236.

Pârâu, sat <j. Gorj> 193, 236.

Părcești, sat <j. Ilfov> 175.

Pârlă, cumpără ocină în Cucuruzi și Popești 325.

Pârlea din Osica, vinde vie în dealul Osicii 439, martor 68.

Pârlogul Tărății, topic la Cerișani, <j. Vlașca> 454.

Pârșani, sat <j. Dolj> 185, 450.

Pârșoveni, sat <j. Romanați, azi j. Olt> 172, 439.

Pârtoce Gheorghe din Salcia, aldămașar pt. Mătești 229, 478.

Pârva, mama lui Gădul pah., via ei la Budeni 74; ~ țigancă, șt. lui Nedelco, nora lui Ciulin și a Bobei, mama lui Danciu 531.

Pârvul, aprod din Ciorani, fr. cu Radu 240; ~ banul <din Pârâiani> (cel bătrân), boier hotarnic 535; ~ cămăraș (mare), fr. cu popa Chera și cu Vlad, vinde moșii la Cetate și Pucioasa 7; ~ din Stoienești, martor pt. m-rea Cozia 35; ~ din Șturuban, martor pt. înfrățire 84; ~ din Vâlcănești, tatăl lui Paraschiva și Stănilă, fr. cu Pătrașco clucer din Dâlga 175; ~ grămătic, scrie doc. 139; ~ f. lui Costandin din Ruda v. **Rudeanu**; ~ f. lui Staico log. (mare, fost) din Bucov, fr. cu Maria și Stanca, unchiul lui Dumitrașco clucer 130; ~ f. popii Tudor din Boarii de Sus 123; ~ log. din Bărbulești, tatăl lui Șteful 39; ~ log. din Gemenele, tatăl lui Vintilă și al lui Cârstea 133; ~ log. din Lazuri, tatăl lui Nedelco, Mihai, Preda și al jupâniței Stoica, unchi lui Vintilă iuz. din Tătulești 436, 458, 490; ~ log. (mare, fost), danie a lui Mihnea vv., donează casă în favoarea m-rii Coșuna 146; ~ log., martor pt. Bogdănești 534; ~ log., scrie doc. 168, 171, 177, 364, 511, 531, 535; ~ log. v. **Dolofanul, Radulovici, Rudeanu**; ~ martor pt. Beliți 265; ~ martor pt. Pietrele 501; ~ pah. din Fălcoi, martor pt. Teiu 172; ~ popă din Văleni 38; ~ rumâni din: Bălteni (păcurar) 473, Brădășani 231, Cacovești 433, Vaideei 364, Truțești, fr. cu Mihăilă, unchi lui Mirea 231; ~ spăt. din Vlădești v. <**Vlădescu**>; ~ spudei, scrie doc. 112, 143, 158, 346, 366; ~ vornic v. **Craiovescu**; v. și **Craiovescu, Dolofanul, Radulovici, Rudeanu, <Vlădescu>**.

Pâtpălăc (Pâtleac) **Neagu** din Șchei, aldămășar 103, 229.

Pâtleac v. **Pâtpălăc**.

Pecu din Păușești, martor pt. Rovina 192.

Peia, f. lui Stoica, nep. lui Oprea 353; ~ log. din Burănești, scrie doc. 88, 300, 303, 311, 324, 443, 516, 520, 529; ~ nume în pomelnicul lui Matei Basarab 82; ~ rumân din Lătceni, f. lui Turcea, fr. cu Cernat și Vladul 231.

Peicul Radul, rumân din Nușoara 231.

Pepano (Pepeno) **Pano**, jupân, neg., martor pt. schimb de prăvălii la București 12, Tâncăbești 319, cumpără loc de casă în București 494.

Pepenești, sat <j. Rm. Sărat, azi j. Brăila> 176.

Pepeno v. **Pepano**.

Pera, teslar, martor pt. Brătieni 161, 162.

Periați, sat <j. Ialomița> 374, 418, 419, 453.

Perpelei Stan, aldămășar pt. o vie 302.

Peștișani, sat <j. Gorj> 500.

Petco (Pătco, Petcu) din Crângu, martor pt. Scârnaveasca 350; ~ din Mărtinești, fr. cu Stoica și Tanasie, martor pt. Râmna 386; ~ f. lui Dragul log., fr. cu Neața, Mira și Zamfira, cumnat cu Preda pah. și Pavel post., unchiul lui Ivașco 30; ~ popă din București, martor pt. biserica domnească 138; ~ popă din Cioroiași, martor 312; ~ popă din Lipca, martor pt. înfrățire 84; ~ post., vinde moșie la Bărbulești 340; ~ rumâni din: Ciovârșani, f. lui Lupu Miloicăi, fr. cu Nistor și Dumitru 121, Grădiștea de Jos, fr. cu Vălcul, Socolea, Tatul și Dragomir 231; ~ **Stan** din Măxineni, fr. cu Grozea, martor 482.

Petcu v. **Petco**.

Petolea din Țărovăț, martor pt. Știubeie 202.

Petre v. **Petru**.

Petrea v. **Petru**.

Petrești, sat <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 54, 201; ~ (de Jos), topic la Ghierghiești <j. Vlașca> 183.

Petrican din Cămpina, tatăl lui Calotă post. și ~ 391, 392, 434; ~ f. lui ~ din Cămpina, fr. cu Calotă, vinde loc de casă în târg 434.

Petronie, dascăl la m-rea Cozia 35.

Petru (Pătru, Petre, Petrea), călăraș, martor pt. Băleni 421; ~ clucer, f. lui Aslan vornic, împrumută bani de la Ghinea cojocar 346; ~ clucer din Desa, martor pt. vânzare în București 1; ~ clucer (al doilea) v. **Băleanu**; ~ din Bârzești, martor 305; ~ din Bucu de Sus, ia boieri hotarnici pt. moșie în sat 418; ~ din Bunești, martor 18, 119; ~ <din Cătun>, tatăl vitreg al lui Stan 175; ~ din Cămpina, aldămășar pt. un loc de casă, 434; ~ din Cârstienești, fr. cu Ion log. 155; ~ din Cioroiu v. **Lungu**; ~ din Corșori, f. lui Neagoe post., fr. cu Neagoe, Oprea și Iane 127, 155; ~ din Dobrogoste, megieș hotarnic 175; ~ din Drajna, megieș jurător pt. moșii în sat 402; ~ din Fundeni, vinde ocină în Broștenească 328; ~ <din Golești> v. **Ciocârlie**; ~ din Grădiștea

de Coastă, martor 69; ~ din <Leotești>, f. lui Chisar, fr. cu Preda, nep. lui Chisar log. (mare, fost) 468; ~ din Miclăușani, are delniță în sat 133; ~ din Mocești, aldămașar pt. Ceptura 413; ~ din Negoiești, vinde vie în sat 236; ~ din Negovani, f. popii Zaharia, vinde vie în dealul Negovanilor 441; ~ <din Paraipani>, tatăl lui Lepădat din Purani 175; ~ din Pătârlage v. **Mihalcea**; ~ din Samara, vinde moșie în sat 435; ~ <din Tătărani>, tatăl lui Stan, bunic lui Neagoe și Neacșul 490; ~ f. lui Budin, fr. cu Mușat, strămoșul sătenilor din Vlădești 112; ~ f. Cârstinei, fr. cu Dumitru, vinde vii la Negovani 23; ~ f. lui Dumitru Pustiul, fr. cu Ianache, Dumitru, Preda, vinde ocină la Conțești 351; ~ f. lui Mihalcea vomc din Pătârlagele v. **Mihalcea**; ~ f. lui Neagoe log. din Corbușori, fr. cu Neagoe, Iane, Oprea, vinde rumâni 295, vinde ocină la Cârstienești 465; ~ f. lui Vrabie, fr. cu Ion log., cumpără ocină la Cârstienești 465; ~ fr. cu Neagoe, Ene, Oprea, Bratul, f. lui Neagoe din Corșori 447, 448; ~ fr. cu Radu, vinde ocină la Gorgănașului 213; ~ iuz., martor la vânzare 1; ~ log., dă bani cu împrumut 438; ~ log., sluga marelui comis, scrie doc. 434; ~ log. din Fălcoi v. **Fălcoianu**; ~ log. din Gănești, martor pt. Golești 463; ~ martor v. **Manea al lui** ~; ~ neg. domnesc v. **Ciorogârleanu**; ~ pah. din Băleni v. **Băleanu**; ~ p. lui de ocină la Crăsani 382; ~ pârcălab din Pitești, martor pt. Bărăști 216; ~ pârcălab din Târgoviște, tatăl lui Tănase post. 122; ~ popă din Cernădia, scrie doc. 426; ~ portar, martor pt. Cârstienești 45; ~ rumâni: tatăl lui Efrem 331, din: Dărmănești, f. lui Radu, fr. cu Măinea, Radu și Stănilă 46, Gostești 36, v. și **Sirsul**, Paraipani 175, Tătărani, f. lui Dumitru, tatăl lui Oprea, Radul și Soare, 490, <Tătărani>, tatăl lui Stan, bunicul lui Neagoe și Neacșul, 490, Tătărani, f. lui Dumitru Răspopol, fr. cu Radu și Soare, tatăl lui Oprea 458, Uești 231, Zmulta, fr. cu Radul Bobeică 491; ~ sluger din Fălcoi, martor pt. Osica 68; ~ șelar, martor la Cherba 261; ~ tatăl Vladei, p. lui de ocină la Crăsani 382; ~ țigan al m-rii Căldărușani 367, 369,

468; ~ țigan <din Mogoșești> 166; ~ țigan, f. lui Nica și al Neagăi, fr. cu Radul, Stanca, Stana și Dobra, nep. lui Costea 531; ~ țigan, f. lui Paraschiva v. **Mutul**; ~ vătaf din Corbi, cumpără loc la Valea Poinăreilor 221 bis; ~ vătaf din Corșori, văr cu Oprea, Voico, Dragomir, Neagoe, martor pt. Corșori 127, 155, 447, 448, Cârstienești 45, cumpără rumâni 295; ~ vătaf din Pociovaliște, martor în zapis 167;

~ vv. <**Cercel**, 1583–1585>, doc. din zilele lui 350;

~ vv. <**cel Tănăr**> (1559–1568), f. lui Mircea vv., pără în vremea lui 168, 290, 535; v. și **Băleanu**, **Ciocârlie**, **Ciorogârleanu**, **Fălcoianu**, **Lungu**, **Manea al lui** ~, **Mihalcea**, **Mutul**, **Sirsul**.

Piatra Șoimului, topic la Aluniș <j. Saac, azi Buzău> 98.

Piatră v. **Crucea de** ~.

Picul din Negoiești, fr. cu Florea cel olog, vinde vie în sat 236, 383, 499.

Pietrarul, moșie <j. Dâmbovița> 30.

Pietre, sat <j. Romanați, azi j. Teleorman> 501.

Pietrele Despicate, topic la Titești <j. Mușcel, azi Argeș> 107.

Pietriș, topic la Cucuteni <j. Dâmbovița> 76.

Pietrosul cel Mic, topic la Dălbănești, j. Prahova 393.

Pietroșani, sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 231, 308, 336, 462.

Piica din Râncina, martor pt. Știubeie 202.

Pilat Radu, țigan, sț. Mușei, tatăl lui Sava, Voico, Rada și Stana 21.

Pimniță, sat <nelocalizat> 1.

Piperco, delnița lui la Băjești 256.

Piscani (~ de la Pod), sat <j. Dâmbovița> 195, 196.

Piscoci, tatăl lui Bădica, delnița lui la Miclăușani 133.

Piscul, sat <j. Ilfov> 193; ~ **Câinelui**, topic în Munții Carpații Orientali 118; ~ **Frasinului**, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535; ~ **lui Paul**, topic la Jupânești <j. Mehedinți> 171; ~ **Popii**, topic la Cârstienești <j. Argeș> 465; ~ **Știubeiului**, topic la Aluniș <j. Saac, azi j. Buzău> 98; ~ **Uliului**, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535; ~ **Zlatariului**, topic la Mileștii de Sus <j. Dolj> 535; v. și **Măgura** ~; **Mărul cu** ~.

- Piscului**, mijlocul ~, topic la Negrișteni <j. Buzău> 41.
- Pisculești**, sat <j. Ialomița> 418, 419.
- Piscopescu Lup** din Sinești, megieș tocmelnic 96, martor 97.
- Piscuri**, sat <j. Ilfov> 385, 403, 420.
- Piștirig Stan**, martor pt dealul Neagovanilor 23.
- Pitești**, oraș (deal) <j. Argeș> 37, 42, 60, 102, 129, 139, 141, 169, 216, 260, 336, 342, 343, 351, 377, 394, 505.
- Pitolea din Săroca v. **Pizdeico**.
- Pitoloșani**, sat <j. Gorj> 480.
- Pițea Vasilie**, martor pt. Tigvești 246.
- Pizdeico Pitolea** din Săroca, martor pt. Știubeiu 202.
- Platoș**, țigan din Bărbătești 145.
- Plăcintă Șerbu** din Șchei, scrie doc. 103, vinde ocină la Mănești 229.
- Plășăști Stoica**, rumân din Rucăr 207.
- Plășcoi v. **Pleșcoi**.
- Plătarul**, topic pt. Cerișani <j. Vlașca> 454.
- Plătărești**, m-re <j. Ilfov> 511.
- Pleana**, sat <j. Mehedinți> 193.
- Pleasa Lupului**, topic la Mălăiești <j. Dolj> 535.
- Plesnița**, sat <j. Mehedinți> 456.
- Pleșcoi** (Plășcoi), sat, <j. Buzău> 396.
- Pleșile Albuțelor**, topic la Priboieni <j. Dâmbovița> 208.
- Pleșoi**, sat <j. Dolj> 18, 185; ~sat <j. Olt> 167, 450; ~ sat <j. Saac, azi Buzău> 29, 249; ~ sat <j. Vâlcea> 480.
- Ploiești**, oraș <j. Prahova> 44, 310, 344, 441, 525.
- Plumbuita v. **București**, m-re.
- Pociovaliște**, sat <j. Gorj> 167.
- Podbelești**, sat <j. Dâmbovița> 113, 254.
- Podgoria** (Podgoriie), sat <j. Săcuiani, azi j. Buzău> 485.
- Podgoriia v. **Podgoria**.
- Podul lui Gerco**, sat <azi Podul Giurcăi, j. Dâmbovița> 287; ~ **Țiganului**, topic la Corșori <j. Mușcel> 127.
- Poenari v. **Poienari**.
- Poenaru Barbu**, ban (mare, fost), martor pt. Petrești 54.
- Poeni v. **Poieni**.
- Poenița v. **Poienița**.
- Pogan**, megieș din Drăcești, unchiul lui Pădure, hotărniceste satul cu 12 boieri 62.
- Pogan**, sat <j. Olt> 133.
- Pogonești**, sat <j. Săcuiani, azi j. Buzău> 321.
- Pogoniana**, m-re în Grecia 110, 114.
- Pogonean**, împărat, ctitor al m-rii Pogoniana 110, 114.
- Pogorâș**, topic la Turburea <j. Argeș> 338.
- Poiana** (Poiană), sat <j. Dolj> 154, 329; ~ sat <j. Gorj> 1, 473; ~ sat <j. Ialomița> 374, 385, 418, 419; ~ sat <j. Ilfov> 51, 403; ~ sat <j. Săcuiani, azi j. Buzău> 167, 321; ~ **Arcăi**, sat <j. Prahova> 347; ~ **Mică**, topic la Cerișani, <j. Vlașca> 454; ~ **Părului**, topic la Jupânești <j. Mehedinți> 171.
- Poiană v. **Poiana**.
- Poienari** (Poenari, Poinari), sat <j. Ilfov> 420; ~ sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 45, 106, 155, 257, 460; ~ sat <j. Vlașca, azi j. Giurgiu> 425, 431, 516.
- Poienărei**, sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 155, 295.
- Poieni** (Poeni), sat, <j. Buzău> 396, 521; ~ sat <j. Vlașca, azi j. Giurgiu> 238.
- Poienița** (Poenița), sat <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 298, 341.
- Poinari v. **Poienari**.
- Poloboc Stan** din Dudești, boier jurător 176.
- Polovragi**, m-re <j. Gorj> 543; ~ sat <j. Gorj> 480.
- Polovin(a)**, sat <j. Romanati, azi j. Olt> 283.
- Popa Dragomir**, țigan 308.
- Popii v. **Piscul** ~.
- Popești**, sat <j. Dolj> 154; ~ sat <j. Gorj> 480; ~ sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 152, 156, 236, 325, 425, 467, 470, 471; ~ **Radului**, sat <j. Ilfov> 372.
- Popescu(l) Stan**, șt. Dobrei, tatăl lui Dobre, danie la Valea Istului 103; v. și <Caridi>.
- Porobreni v. **Porumbreni**.
- Porumbreni** (Porobreni), sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 325.
- Potgoria v. **Podgoria**.
- Potlogi**, sat <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 298, 341.
- Potlogeanu Radu**, cumpără ocină la Voinești 334.
- Potoc**, m-re, scoasă de sub închinare 511.
- Potrohule**, neg. din Câmpulung, martor pt. Băjești 255.
- Pradea** din Dălbănești, martor pt. moșie în sat 393.
- Prahova**, apă 391, 393; ~ j. (sate în ~) 47, 189, 195, 196, 205.
- Prahovița**, râu, topic la Preoțești <j. Prahova> 393.

Praja, ginerele lui Radu log. din Boarii de Sus 123.

Pravăț din Dobrogostea, martor pt. Samara 342.

Preacăi v. **Preica**.

Preatele, topic la Turburea <j. Argeș> 338.

Precup, rumân din Gârla 249.

Preda, clucereasă v. **Buzescu**; ~ fc. jupânesei Mihnea și a lui Barbul post. din Mănești, nep. banului Mihalcea <Caragea>, sr. cu Elena, Pătrașco și Pană, soacra lui Radu vist. (mare) Cocorăscu 195, 196; v. și **Buzescu**.

Preda (Prida) **al popii** din Pleșile Aleutelor, p. lui de ocină la Priboiani 208; ~ armaș din Poiană, șt. Saftei, tatăl Samfirei, lasă datorii la moarte 51; ~ ban (mare) din Cepturoaia v. **Buzescu**; ~ ban din Craiova, judecată înaintea lui 9; ~ clucer v. **Bârsescu**, **Cepleanu**, **Țânțăreanu**; ~ comis din Albești v. spăt.; ~ comis, f. lui Priposie, fr. cu Dumitrașco post., martor pt. Imosa 315; ~ cumpără ocini în Beleți 265, 299; ~ din Bălteni, boier hotarnic pt. Crasna 167; ~ din Costeni, tatăl lui Stoica 193; ~ din Cotroceni, fr. cu Sin, Maria, Rada și Dumitra, cumnat cu Stoia și Șandrea, unchiul lui Stoica, Radu din Văcărești și Ghioca cpt., ocina lui la Cotroceni 384, 470, 471; ~ <din Leotești>, f. lui Chisar, fr. cu Preda, nep. lui Chisar log. (mare, fost), vinde ocină în sat 468; ~ din Paia, vinde țigani 21; ~ din Rătivoiești, tatăl lui Simion 251; ~ din Șutoaia, f. lui Mihartu clucer, martor în zapis 193; ~ f. lui Badea log. din Argeș, fr. cu Radu și Stanciu 175; ~ f. lui Dumitru Pustiul, fr. cu Ianache, Pătru, Dumitru, vinde ocină la Conțești 351; ~ f. lui Melentie, adeverește pt. moșie la Șerbănești 316; ~ f. lui Pârvu log. din Lazuri, fr. cu Nedelco, Mihai, Stoica, vinde ocină la Căpriorul 436, 458, 490; ~ f. lui ~, ocina lui la Păcleni de Jos 159; ~ fr. cu Radu armaș, cumpără moșie la Gorgănașe 399; ~ fr. cu Tudosie pah. (al doilea), vinde la Popești 154; ~ iuz. din București, martor pt. Stănimir 60; ~ înfrățire cu Șerbu Plăcintă la Mănești 229; ~ log., f. lui Lupul pah., cumnat cu Oprea Zlatie post. 167; ~ log., martor pt. Rădăcinești 256; ~ log. din București,

scrie doc. 291, 390; ~ pah., martor pt. Boziani 300; ~ pah. din Bucșani v. **Bucșanu**; ~ plăiașul din Peștișani 500; ~ post., f. lui Brat comis, cumpără un loc de casă 401; ~ post., fr. cu jupâneasa Safta, cumnat cu Sima vist. (al doilea), judecată pt. moștenirea Neagăi Mitroaia 51; ~ post. din Lerești v. **Lerescu**; ~ post. din Mănești, martor pt. o țigancă 185, 450; ~ post. din Tătărani, nep. doamnei Neaga, p. lui de ocină la Răzvad 247; ~ sluger, martor pt. Ojogeni 306; ~ sluger (mare, fost) <din Rădulești>, f. lui Buzinca clucer, martor 361, 436, 527, ctitor la m-reă Nucet 501; ~ sluger v. <**Floricoiul**>; ~ spăt. (comis) din Albești, f. jupânesei Marica <și al lui Badea spăt. din Greci>, șt. Stanei Rudeanu, nep. banului Mihalcea Caragea, văr cu Radu Buzescu ban, cu Pătrașco, Elena și Preda 28, 43, 195, 196, 492; ~ spăt. v. **Corbeanu**; ~ spăt., f. lui Nica vist. (mare, fost) din Corcova, tatăl lui Vasilie spăt., șt. Stancăi 48, 120, 148, 319, 468, 494, 527; ~ spăt. (mare) din Brâncoveni v. **Brâncoveanu**; ~ tatăl lui ~, ocina lui la Păcleni de Jos 159; ~ vornic din Balomirești v. **Balomirescu**; ~ vornic, jurământ înaintea lui pt. Pătârlagele 477; ~ unchiul lui Ghioca iuz. din Cotroceni 49; v. și **Balomirescu**, **Bârsescu**, **Brâncoveanu**, **Bucșanu**, **Buzescu**, **Cepleanu**, **Corbeanu**, <**Floricoiul**>; **Lerescu**, **Țânțăreanu**.

Preica (Preaica) **Stoica** din Osica, tatăl lui Radu 513, martor pt. moșie în sat 68, 429, 439.

Preotești, sat <j. Prahova> 393.

Presă, rumân din Bunești 451.

Prétili, topic la Turburea <j. Argeș> 338.

Priboeni v. **Priboiani**.

Priboiani v. **Priboieni**.

Priboieni (Priboeni, Priboiani), sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 208, 299, 382.

Priciulig Crăciun, martor pt. Jivești 404.

Prida v. **Preda**.

Prigoria (Prigoriia, Prigorie), sat <j. Gorj> 236.

Prigorie v. **Prigoria**.

Prigoriia v. **Prigoria**.

Prihodiștei, drumul ~, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535.

Priia, rumân din Bunești 451.

Prilezoaia Stana, jupâneasă, dăruiește ocină la Pătârlagele m-rii Aluniș și Mislea 61.

Prima, neg. din Câmpulung, martor pt. Cârstienesti 45, Corșori 295.
Priposie, tatăl lui Preda comis și Dumitrașco post., 315.
Prisaca, sat <j. Saac, azi dispărut> 124, 347.
Prisăceni, hotarul ~, topic la Ghierghiești <j. Vlașca> 183.
Prizvodnie, martor pt. Fundeni 328.
Proca, f. Istratiei, nep. lui Andrica și al Tudorei, văr cu Radu din Argeș, întărire domnească pt. vie în dealul Ciocăneștilor 179; ~ martor pt. danie la m-rea Golgota 284; ~ neg. v. **Manta** ~; ~ neg. din Rm. Vâlcea, martor pt. Pucioasa 7, Suhărat 318, 321; ~ neg. din Târgoviște, f. lui Fota, martor pt. Brătiani 101, 102; ~ tatăl lui Sima cămăraș 520; v. și **Manta**.
Proroci, sat <j. Romanai, azi j. Olt> 172.
Profira, locul ei de moșie 98.
Proșcăneasca, p. de ocină la Căndești <j. Buzău> 400, 423.
Psira lane, vist., vinde moșie la Dălbănești 205, 393.

Pucioasa, sat <j. Vâlcea> 7.
Puhnești, rumân din Bălteni 473.
Puica din Râmnic, martor pt. Știubeiu 202; ~ iuz. din București, martor pt. Stănimir 60; ~ iuz. din Crețești, martor pt. ocină în sat 382.
Puișani v. **Păișani**.
Pungilă Stanciu, log. din Pitești, via lui în sat 342.
Pupezeni, sat <j. Ilfov> 374.
Purani, sat <j. Teleorman> 175.
Purcaru Radu, rumân din Pietroșani 462.
Purcăreni, sat <j. Teleorman> 425.
Purcăreți v. **Valea** ~.
Purceni, sat <j. Gorj> 307.
Pustiul Dumitru din Coțești, tatăl lui Ianache, Pătru, Dumitru și Preda 351; ~ **Stanciu**, cupeț din Târgoviște, danie înaintea lui 34, moara lui 491.
Putna din Tiha, martor pt. Albești 498.
Putineiu, sat <j. Teleorman> 529.
Puțenei v. **Puținei**.
Puținei (Puțenei), sat <j. Buzău> 225, 270, 381.
Puțului v. **Groapa** ~.

R

Racotă Dima, comis, f. lui ~ Miho log. (mare), fr. cu ~ Leca 512; ~ **Leca**, spăt., f. lui Miho log. (mare), fr. cu Dima comis 512; ~ **Miho**, log. (mare), tatăl lui Leca spăt. și a lui Dima comis, boier judecător 335, mărturisește că m-rea Nucet a fost închinată cu voia ctitorilor 361, vinde satul Cioara 512, ispravnic și martor în divan 273, 277, 280, 290, 293, 297, 307, 308, 313, 314, 334, 341, 353, 364, 366, 369, 382, 384, 403, 405, 512, 528, martor pt.: Căldărușani 366, Câmpulung 457, Crasna 277, Dobriceni 407, Mărcești 518, Stănimir 273; ~ **Oprea** din Carto, boier jurător pt. Vădeni 307.
Racovăț, sat <j. Mehedinți> 202.
Racoviță, sat <j. Argeș> 360.
Rada, fc. lui Nedelcu și a Leancăi, sr. cu Sora și Neagu, vinde ocină în Ciurnic 259 Hăidăi 353, Voinești 334; ~ fc. lui Neagul Hăidăul, vinde ocină la Hăidăi 353; ~ fc. lui Pavel șufar, sr. cu Voica, Udrea, Răducan, mătușa lui Necula și Radu, cumnată cu Riga armaș (al doilea), șt.

lui Manolache șufar, înzestrată în Cosoba 156, 227; ~ fc. Vosiei, p. ei de ocină la Flocești 231; ~ nep. lui Aiotă călugăr, vinde ocină în Păușești 489; ~ șt. popii Stan, cumpără moșie în Titești, 360; ~ sr. cu Mihăică și Dumitru, vinde vii în dealul Negovanilor 163; ~ șt. lui Stan din Aldenii de Sus 159; ~ șt. lui Stoia, sr. cu Sin, Maria, Dumitra și Preda din Cotroceni, mătușa Stoicăi, a lui Radu din Văcărești și a lui Ghioca cpt., întărire domnească pt. Cotroceni 384, vinde ocină la Cotroceni 284, 384; ~ țigancă (copilă), fc. lui Radu Pilat și a Mușei, sr. cu Voica, Stana și Sava 21.
Radana, jupâniță, șt. lui Radu post. Doicescu, pără în divan pt. vie în dealul Bădenilor 293.
Radeș din Vădeni, martor 307.
Radivoi(a) din Barbolești, martor pt. Bălișoara 482; ~ din Dudești, p. lui de ocină în sat 482.
Rado v. **Radu**.
Radomir, diacon din Samara, martor 129.

Radoslav (Rădoslav), vătaf din Halnâg v. **Fălcău**; ~ rumân din Cacoveți 202, 433; v. și **Fălcău**.

Radu (Rado, Radulu), **al lui Cârștian**, martor pt. Negovani 23, 88; ~ **al lui Jipa**, rumân 330; ~ **al Mâinii** din Samara 129; ~ **al Paraschivei** din Târgoviște, martor pt. Brătieni 161, 162; ~ **al Pătranei** din Urlați, martor 226; ~ **al Păhuleasii**, martor pt. Cârștianul Dragului 317; ~ **al lui Sima**, martor pt. Buzău 134; ~ **al lui Stoian**, martor pt. Turbure 338; ~ **al lui Stoiescu** din Bălteni 473; ~ aprod, fr. cu Pârnu, nep. lui David din Ciorani 240; ~ armaș, fr. cu Preda, vinde ocină la Gorgănași și Dălbănești, scrie doc. 205, 393, 399, 401; ~ armaș din Dărăști, vinde o țigancă 128; ~ armaș din Drăgoiești, cumpără moșie în sat 266; ~ armaș (al doilea) din Stăncești, martor pt. Cozleci 392, Dălbănești 393, Stăncești 337, p. lui de ocină la Dălbănești 205; ~ armaș din Târgoviște, martor pt. Brătiani 161, 162, pt. Țigănești 122; ~ armaș din Târșor, martor pt. Bălțați 391; ~ armaș din Vața, martor pt. Samara 342, Scărnașveasca 350; ~ armaș, f. lui Bratu comis, chezaș pt. Albul din Brătești 175; ~ armaș, p. lui de ocină la Mușceleni 113, 164; ~ ban din Buzești, v. **Buzescu**; ~ ban din Poiană, boier hotarnic pt. Bucul de Sus 418, 419, schimbă o țigancă 267; ~ ban, tatăl jupânului Dragolea, socrul lui Dănilă log., bunicul lui Radu log. din Desa 9; ~ cazacul, martor <pt. Teșila> 125; ~ cpt. din Fărcașa v. **Fărcășanu**; ~ clucer din Deleni v. **Deleanu**; ~ clucer din Pimniță, martor pt. vânzare de prăvălii în București 1; ~ clucer, martor pt. tocmeală 326; ~ comis mare v. **Mihalcea**; ~ cumnat cu Stan, aldămașar pt. Târșor 206; ~ cumpără ocină în Cucuruzi și Popești 325; ~ cumpără ocină în Voinești v. **Potlogeanu**; ~ dă bani lui Necula ca să-i lepede lui Radu Potlogeanu 334; ~ diac din Țigănești, martor 141; ~ diacon, martor pt. Ialomicioara 355; ~ din Alimănești, martor pt. Bârsești 216; ~ din Argeș, tatăl lui Radu și al lui Dumitru, nep. de frate al lui Andreica 179; ~ din Bălișoara v. **Grozea**; ~ din Băjești, fr. cu Stan mocanul, martor 255; ~ din Bălteni, socrul lui Toma

călăraș 178, v. și **Ghinciu**; ~ din Belciugatul v. **Godeani**; ~ din Bobești, megieș jurător pt. Ciurmeric 378; ~ din Buzău v. **Răgep**; ~ din Cacoveți v. **Jitea**; ~ din Câmpulung v. **Țoche**; ~ din Cărciumari, martor pt. Albești 498; ~ din Ciorogârla, vinde ocină la Jigoreni 86; ~ din Cosoba, fr. cu Udrea, vinde moșie și rumâni 24, 169; ~ din Crâng, martor pt. Scărpăneasca 214; ~ din Crângeni, martor 80; ~ din Curtești, f. lui Marin, martor, aldămașar 365; ~ din Curtișoara, tatăl lui Vlad, vinde la Căzănești 153; ~ din Dălbănești, martor pt. moșie în sat 393; ~ din Dobroteni (cel mare), martor pt. Tătărei 215; ~ din Dobrotin v. **Mărișescul**; ~ din Dragoslavele, socrul Velicăi 16; ~ din Drăgănești v. **Zăbun**; ~ <din Flocoasa> v. **Gogoreț**; ~ din Fundeni v. **Târlea**; ~ din Găleşești, vinde ocină în sat 175; ~ din Golești v. **Tarniță**; ~ din Grădiștea de Coastă, vinde vii 69; ~ din Leutești, aldămașar pt. Jurubiște 432; ~ din Măicănești, șt. Savei 212; ~ din Mărcești, tatăl lui Momce 518; ~ din Mătieni, scrie doc. 31; ~ din Mogoșani v. **Lucaci**; ~ din Mogoșești (cel bătrân), vinde ocină la Grădiștea de Jos 231; ~ din Osica, f. lui Stoica Priicăi, martor 68, 429, 513, vinde moșie în sat 439; ~ din Petrești, martor pt. țigani 201; ~ din Pleșcoi, boier jurător pt. Beceani 396; ~ <din Poienari>, martor 460; ~ din Săcuiani v. **Bădica**; ~ din Smărdănești v. **Ureche**; ~ din Smedești, martor pt. Ciorăști 344; ~ din Stăncești, fr. cu Stoica al Bricăi 85, v. și **Luminatul**, **Sărătul**; ~ din Stoienești, cumpără ocină în sat 60, v. și **Jianu**; ~ din Șchiopeni, f. Bălăloiuului, vinde ocină la Gudurești 353; ~ din Urlați, f. lui Mihăilă Șiparul și al Totei, fr. cu Dagna, cumnat cu Bran 491; ~ din Văcărești, fr. cu Stoica, nep. Radei, Sin, Mariei, Dumitrei și al lui Preda din Cotroceni, întărire domnească pt. Cotroceni 384; ~ <din Văleni> v. **Cocola**; ~ din Vernești v. **Sorescu**; ~ din Vlădești, f. Stancăi, fr. cu Oprișa, ridică păra în vremea lui Radu Mihnea 112; ~ din Zăvoiu, f. lui Albu, tatăl lui Dan, martor pt. Boarii de Sus 123, 231; ~ din Zorești v. **Vintilescu**; ~ f. lui Albu comis, fr. cu Necula, nep. lui Răducan și Udrea, martor pt. Cosoba

156; ~ f. lui Badea log. din Argeș, fr. cu Preda și Stanciu 175; ~ f. lui Barbu din Găurici, vinde moșie în Găvane 356; ~ f. lui Bădila din Cărciumari, martor pt. Albești 498; ~ f. lui Corcodel stolnic, martor pt. Căzănești 239; ~ f. lui Cristian din Mănicești, boier jurător pt. Ostra 157; ~ f. Dobrei din Roșia, fr. cu Stana 248; ~ f. lui Draghia din Malu, zălogește ocină la Ogrezeni 292 ~ f. lui Dagne, p. lui de ocină la Curota 175; ~ f. lui Drăghici cel bătrân din Târgoviște, martor pt. Brătieni 161, 162; ~ f. lui Groze <din Bălișoara> 482; ~ f. lui Hrustea 536; ~ f. lui Ionașco din Mărcești, fr. cu Voislav și Stan 518; ~ f. lui Malcoci vornic, fr. cu Iacov log., Papa și Iane, vinde ocină și rumâni în Steanca 251; ~ f. lui Matei Rodescu, cumpără ocină în sat 312; ~ f. lui Micul din Colibași, vinde vie în dealul Cherbei 52; ~ f. lui Miho, vinde satul Șovârăști 231; ~ f. Neagăi Oleaga din Bătiești, vinde ocină în sat 262; ~ f. popii Radu, nep. lui Coman și al lui Ivan iuz., pără pt. ocină la Ghierghești 183; ~ f. lui Radu Manea, fr. cu Găciul, ocina lui la Păclenii de Jos 159; ~ f. lui Răzmiriță din Căndești, martor 423; ~ f. lui Stan Bărboi, șt. Dragnei, ginerele lui Tatu din Măstănești, vinde moșie în sat 79; ~ f. popii Stanciul, nep. popii Nifon, via lui în Valea Voievozii 231; ~ f. lui Stanciul Bucescu, fr. cu Manea și Gonțea, întărire domnească pt. Crăsani 382; ~ f. lui Strâmtură, vinde ocină la Strânturești 468; ~ f. lui Tatul din Mătești, văr cu Neacșa, nep. lui Ianachie, vinde o roată de moară 424; ~ f. lui Todie din Moșoia, fr. cu Stănie, Șerban și Andrei, p. lui de ocină la Samara 42; ~ f. lui Vălcu, cumpără ocină în Cucuteni 432; ~ f. lui Voico, fr. cu Vasilie, p. lui de ocină în Buzăști 167; ~ fr. cu Odor și Cazan iuz. 525; ~ fr. cu Petru, vinde ocină la Gorgănașul 213; ~ fr. cu Stanciul, Ion și Nicoară, vinde ocină în Ștercovița 81; ~ fr. cu Șerban din Brătienii de Sus, vinde la Mușetești 509; ~ hotarul lui la Dobroței v. **Drugănescul**; ~ log. (al doilea) v. **Calomfirescu**; ~ log. (cel bătrân), cumpără țigani 336; ~ log. din Boari, martor pt. Dușăști 529; ~ log.

din Desa, f. lui Dănilă log. și al jupănesei Dragolea, nep. lui Radu banul și Verzea, martor 1, 9, 48, 91, 128, 223, 357; ~ log. din Dudești v. **Dudescu**; ~ log. (fost, mare) din Hierăști v. **Năsturel**; ~ log. din Stâlpeni, martor 109; ~ log. <din Șintești> v. **Șintescu**; ~ log. din Târnava, martor pt. Disăragi 180, Vulpeni 18; ~ log. din Țigănești v. <**Țigănescu**>; ~ log. din Zlotești v. **Zlotescu**; ~ log., f. lui Barborici din Bucureștii de Vede, scrie doc. 14; ~ log., f. lui Marco pah. din Brătieni 128; ~ log., f. lui Staico vornic, martor pt. Cegani 111; ~ log., face schimb de țigani 95; ~ log., martor pt. Curta 165; ~ log., martor pt. Rădăcinești 362; ~ log., martor pt. Safta 51; ~ log., socrul lui Praja din Boarii de Sus 123; ~ martor pt. Fata v. **Cosac**; ~ martor pt. <Băbuiești> 78; ~ martor pt. Cărstianu Dragului v. **Cioplul**; ~ martor pt. Crâng v. **Cocoș**; ~ martor pt. Cucuteni 75; ~ martor pt. Gonțați v. **Bărdă**; ~ mataragiu, martor pt. Petrești 54; ~ martor pt. Samara v. **Mănie**; ~ meșter, martor pt. Gonțați 354; ~ mierar v. **Măldărescul**, **Slăvitescul**; ~ neg. (jupan), martor pt. Petrești 54; ~ neg., tatăl lui Udrea, ginerele popii Voico din Orești, are datorie la popa Macarie 326; ~ p. lui de ocină la Crăsani 167; ~ p. lui de ocină cumpărată de Miho post. 80; ~ p. lui de ocină la Păușești v. **Bidiviul**, **Toicoiul**; ~ pără pt. vii în Valea Teancului v. **Samfiroiul**; ~ părcălab, f. lui Tatul armaș, vinde ocină la Ghierghești 183; ~ părcălab din Gabrov, martor pt. Căneni 303; ~ părcălab, martor pt. Rucăr 207; ~ pitar (al doilea), tatăl Stancăi, socrul lui Stoica log. din Titu 334; ~ popă din Fălcoi, martor 429; ~ popă din Mieroși, martor pt. înfrățire 84; ~ popă din Urlați, martor 226; ~ popă din Văcărești, martor pt. ocină în sat 89; ~ popă, fr. cu Coman, tatăl lui Radu 183; ~ popă, ginerele lui Boța unchiaș 283; ~ popă, martor pt. <Căzănești> 239; ~ popă, martor pt. Cărstianul Dragului 317; ~ portar (al doilea), martor pt. Fântâna Catarăi 53; ~ portar din Lipia, vinde ocină în sat 468; ~ post. v. **Craiovescu**, **Rudeanul**; ~ post., șt. Calei, ginerele lui Radu, vinde ocini 80; ~ post. din Băleni

v. **Băleanu**; ~ post. din Boteni, tatăl jupâneasei Neaga, bunicul lui Iane 508; ~ post. din Brezoi 169; ~ post. din Doicești v. **Doicescu**; ~ post. din Mihăiești, fr. cu Stanca, Oancea și Negre, tatăl lui Matei post. 168, 290; ~ post. din Rușiceani, șt. Voicăi, nep. lui Dobre, vinde ocină la Poenari 431; ~ post. din Țigănești v. **Țigănescu**; ~ purcariul v. rumân din Pietroșani; ~ rumâni: al m-rii Aluniș, fr. cu Crăciun, tatăl lui Stan 61, al lui Buna Grădișteanu, ginerele lui Neagul 231, din: Băleni, f. lui Calin, fr. cu Stanciul și Stan 197, Bălteni, tatăl lui Stan 473, Bărsești, f. lui Neagul Țiriga, fr. cu Stan 189, Brădești 175, <Brădiceni>, f. lui Neagul 86, Bunești 451, Cacoveți 433, Cacoveți, fr. cu Dobromir 433, Cacoveți, fr. cu Ion 433, Căldărușani, f. lui Voinea, fr. cu Neagoe 468, Comani v. **Fofiștan**, Corcova 126, <Corșori>, f. lui Cârstea, fr. cu Stănie, Fătul, Radu 295, Dărmănești, f. lui ~, fr. cu Stănilă, Măinea și Pătru 46, v. și **Cernea**, Drăgoiești 231, Gabrov 231, Gabrov, f. lui Oprea 231, <Gostești> (copil), f. lui Pătru Sirsul, fr. cu Lupul 36, Izvorani (strein) 139, Lătceni 231, Lătceni, f. lui Cernat, fr. cu Stan 231, Nucșoara v. **Peicul**, Pietroșani 308, Pietroșani, f. Ligăi, fr. cu Stoica 462, v. și **Purcarul**, Rădăcinești, f. lui Andrei 256, Românești 200, Tătărani, f. lui Bărbăteiu, fr. cu Stoian, nep. lui Neagoe 490, Tătărani, f. lui Dumitru Răspopol, fr. cu Pătru și Soare 458, Tătărani, f. lui Pătru, fr. cu Oprea și Soare 490, Tătărani, f. lui Voico, fr. cu Bărbăteiu, Neacșul și Grozea 490, Tătărani, f. lui Stoian, fr. cu Oprea, Neagul, Vâlcul, Neagoe, Stoian și Coman, unchi lui Stoian 490, Uiești, fr. cu Voico 231, Vaideei, f. lui Gheorghe 364, Vlădești 112, Vlădești, nep. lui Radu Păiș 112, v. **Brumela**, **Colfu**, **Păiș**, Zmulta v. **Bobeică**; ~ stolnic din Spineni v. **Spineanu**; ~ se judecă pt. o pradă v. **Brânză**; ~ sluger (fost, mare) din Frejurenii v. **Frejureanu**; ~ spăt. v. **Rudeanu**; ~ șt. Dumitrei, ginerele lui Păscălin și al Neacșei din Voinigești 288; ~ tatăl Calei, socrul lui Radu post. 80; ~ tatăl lui Dobre v. **Harapul**; ~ tatăl

lui Dumitru din Cărlomănești, p. lui de ocină la Căndești 493; ~ tatăl lui Găciu și Tăciu v. **Neniul**; ~ tatăl popii Jipa din Vernești v. <**Sorescul**>; ~ tatăl Neagăi Oloaga v. **Mălae**; ~ tatăl lui ~ și Găciul v. **Manea**; ~ tatăl lui Stan 175; ~ Țigan v. **Mătă**, **Mezdrea**, **Pilat**; ~ Țigani 24, 308; ~ Țigan al m-rii Căldărușani 531; ~ Țigan, f. lui Dumitru Curchi și al Stanei, fr. cu Mierlan și Nedelea 242; ~ Țigan, f. lui Nica și al Neagăi, nep. lui Costea, fr. cu Pătru, Stanca, Stana și Dobra 531; ~ Țigan, f. lui Stan, șt. Stanei, tatăl lui Stan și al Briei 531; ~ vătaf, martor 363; ~ vătaf, tatăl lui Stroe 437; ~ via lui în dealul Scoarței 242; ~ vinde ocină la Samara 129; ~ vinde vie la Bălțați v. **Calfa**; ~ vist. mare v. **Cocorâscu**; ~ vv. <?>, f. lui Dan vv., ginerele lui Basarab vv., nep. lui Vlad vv., doc. emise în vremea sa, judecată și pără în vremea sa 13, 63, 135, 143, 168, 183, 490; ~ vv. <**Paisie**, 1534, 1535–1545>, f. lui Vlad vv., tatăl lui Pătrașco vv. 130; ~ vv. <**Mihnea**, 1601–1602, 1611–1612, 1620–1623>, f. lui Mihnea vv., tatăl lui Alexandru vv., nep. lui Alexandru <Mircea>, doc. emise în vremea sa, judecată și pără în vremea sa 9, 24, 25, 33, 49, 51, 57, 63, 80, 112, 131, 138, 142, 143, 171, 230, 231, 256, 290, 293, 334, 361, 382, 458, 490, 503; v. și **Bădica**, **Băleanu**, **Bărdă**, **Bidiviu**, **Bobeică**, **Brânză**, **Brumela**, **Buzescu**, **Calfa**, **Calomfirescu**, **Cernea**, **Cioplă**, **Cocola**, **Cocorâscu**, **Cocoș**, **Colfu**, **Cosac**, **Craiovescu**, **Deleanu**, **Doicescu**, **Drugănescu**, **Dudescu**, **Fărcășanu**, **Fofiștean**, **Frejureanu**, **Ghinciu**, **Godeani**, **Gogoreț**, **Grozea**, **Harapul**, **Jianu**, **Jitea**, **Lucaci**, **Luminatul**, **Mălae**, **Măldărescu**, **Mănie**, **Mărișescu**, **Mătă**, **Mezdrea**, **Mihalcea**, **Năsturel**, **Neniul**, **Păiș**, **Peicul**, **Pilat**, **Potlogeanu**, **Purcarul**, **Răgep**, **Rudeanu**, **Samfiroiul**, **Sărătul**, **Slăvitescu**, **Sorescul**, **Spineanu**, **Șintescu**, **Tarniță**, **Târlea**, **Toicoiul**, <**Țigănescu**>, **Țoche**, **Ureche**, **Vintilescu**, **Zăbun**, **Zlotescu**.

Radu Vodă, m-re v. **București**.

Raducev <din Căldărușani>, tatăl lui Îndrea și Ursu 468.

Radulovici Părvu, log., scrie doc. 10, 145.

Radulu v. **Radu**.

- Rafail** (cel bătrân), martor pt. Buzău 375; ~ popă și călugăr, f. lui Sofronie călugăr, face danie la m-rea Arnota 449.
- Raico** din Câmpulung, f. Momei, fr. cu Micuda și Coman 190, 191.
- Raicu v. **Malul al lui** ~.
- Ralea**, rumân din Zmulta, f. lui Micșan, fr. cu Tudor și Voico 491.
- Rani v. **Stan al lui** ~.
- Rast**, sat <j. Dolj> 154.
- Rașco Stanciu**, rumân din Gârla 249.
- Rași**, sat <j. Ilfov, azi j. Ialomița> 305.
- Ratea** din Argeș, boier jurător 179; ~ din Stănești, megieș jurător pt. moșie în sat 402.
- Ratina**, sat <j. Saac, azi j. Prahova> 44; ~ topic la Trestiani <j. Prahova> 217.
- Răcne**, aldămășar din Săseni 65.
- Rădăcinești**, sat <j. Mușcel, azi j. Vâlcea> 35, 256, 336, 362, 494.
- Rădățeanu Stan** din Pătărlage, martor la logodnă 477.
- Rădici** din Târgoviște v. **Mina al lui** ~; ~ rumân din Rucăr 207.
- Rădoslav v. **Radoslav**.
- Răducanu** din Cosoba, f. lui Pavel șufarul, fr. cu Udrea și Rada, cumnat cu Manolache șufar, vinde moșie în sat 156; ~ f. lui Iovan din Corcova, se răscumpără de rumânie, fuge la Iarcea, se judecă cu Vasile spăt. 120, 126, 148.
- Răduioasei v. **Gura** ~.
- Rădulea** din Pepenești, boier hotarnic pt. Cucești 176.
- Rădulești**, sat <j. Saac, azi j. Prahova> 97.
- Răduț Stan**, rumân din Bălteni 473.
- Răduța**, rumân din Ciovârnișani, tatăl lui Dragotă și Lupu 121.
- Răgep Radu** din Buzău, tatăl lui Gheorghe și Toma, ocina sa la Albești 474, 502, 504.
- Răjlețul** (Răzlețu), sat <j. Mușcel și Pădureț, azi j. Argeș> 42, 377.
- Rămănescu**, moș de moșie la Drăghinești 238.
- Răscăiați**, sat, <j. Vlaşca, azi j. Dâmbovița> 298, 341.
- Rășișiți v. **Trestia de la** ~.
- Răspopul Dumitru**, rumân din Tătărani, tatăl lui Pătru, Radu și Soare 458; ~ **Necula**, rumân <din Jigorani>, tatăl lui Bunea, Videni, Eremia și Dragne 86.
- Răstoacă**, apă (vad de moară pe ~) 86, 334.
- Răteasca**, sat <j. Prahova> 217; ~ topic pt. Vernești <j. Buzău> 424.
- Rătescu Tudor**, vornic (al doilea) din Rătești, șt. Savei, om domnesc, în pâra cu Beldi Kelemen 135, 477, martor pt. Căldărușani 79, 124; ~ primește moșie la Măstănești 347.
- Rătești**, sat <j. Argeș> 124, 285, 336, 368; ~ sat <j. Buzău> 347, 375, 481; ~ sat <j. Saac, azi j. Prahova> 294; ~ sat <j. Vlaşca, azi j. Dâmbovița> 124, 135, 171.
- Rătivoiescu Oprea**, log., tatăl lui Albu log. și Simion log., martor 20, 55.
- Rătivoiești**, sat <j. Mușcel, azi Argeș> 20, 24, 55, 251, 336, 368, 445.
- Rătunda**, hotar la Albești <j. Buzău> 474, 502.
- Răzlețu v. **Răjlețu**.
- Răzmiriță** din Căndești, tatăl lui Radu, vinde o roată de moară în Vadul Cotoiului 400, 423, martor pt. Buzău 134; ~ din Cărlomănești, tatăl lui Stoica, p. lui de ocină la Căndești 493.
- Răzvadul** (de Sus), sat <j. Dâmbovița>, 247.
- Răzvan**, cpt. din Suliman, boier hotarnic pt. Oați 403, Stănimir 385.
- Răcman Stan**, p. lui de vie în dealul Nucetului 226.
- Răină** din Cireș, martor pt. Știubeiu 202.
- Râmna**, moșie <j. Rm. Vâlcea> 386.
- Râmnic**, apă (hotar) 353; ~ ep. 10, 51, 231, 241, 457, 511, 514, 524; ~ oraș <j. Vâlcea> 7, 53, 176, 256, 353; ~ **Sărat și Brăila**, j. (sate în ~) 353.
- Râncăciiov**, m-re <j. Argeș> 10, 511.
- Râncina**, sat <j. Mehedinți> 202.
- Rândărescu Neagu**, cumpără ocină în Teșila 125.
- Râpa lui Negrea**, topic, hotar la Negreșteni 41.
- Râul Doamnei**, apă 171; ~ Lung v. **Gura**; ~ Mare v. **Gura**.
- Rétea** din Pîtoleşani, vinde vie în dealul Gârdeștilor 466.
- Regova**, sat, j. Mehedinți 237.
- Renghe**, post. din Bălănești, martor pt. ocină în sat 253.
- Rentei v. **Gorgănelul** ~.
- Rezii**, movila ~, topic la Gudărăști <j. Rm. Sărat> 353.
- Riga**, armaș (al doilea), șt. Voică, cumnat cu Rada 227; ~ portar (al doilea) din Cosoba, om domnesc pt. Podgoria 485.
- Righin**, ierom., martor pt. Buzău 375.
- Rizlețu v. **Răjlețu**.
- Rob(ul)** din Dobroteni, tatăl lui Manea, Stoica și Paraschiva 215; ~ **Datco**, ia boieri

- hotarnici pt. Stănimir 385, se judecă pt. moșie la Oați 403; ~ **Stan** din Cârstienești, martor 155; ~ **Stoica** <din Negovani> 23; ~ **Tudor**, rumân din Paraipani 175.
- Rodescu Dragomir**, tatăl lui Matei, martor 442; ~ **Drume**, martor pt. Cioroiași 442; ~ **Matei**, f. lui Dragomir, tatăl lui Radu și Tatomir, martor 312, 442; ~ **Radu**, f. lui Matei, fr. cu ~ Tatomir, cumpără ocină, vie 312; ~ **Stan** din Cioroiași, martor pt. moșie în sat 312, 442; ~ **Tatomir**, f. lui Matei, fr. cu Radu ~ 442.
- Rogojel**, sat <j. Mehedinți> 167, 193.
- Rogojina**, sat <j. Gorj> 167.
- Rogova**, sat <j. Mehedinți> 459.
- Roiul Vlad**, tatăl lui Neagoe, vinde moșie la Măstănești 347.
- Rojișta v. **Rojiște**.
- Rojiște** (Rojișta), moșie <j. Mușcel, azi Argeș> 308, 336.
- Role Stan** din Cârstienești, martor pt. vânzare de rumâni 155.
- Roman** din Bătești, fr. cu Dragomir, martor pt. Suhărăt 318, 321; ~ din Carto, fr. cu Manea, p. lui de ocină la Iași 253, boier jurător pt. Vădeni 307; ~ din Gătești, p. lui de ocină în sat 97; ~ din Păpușari, megieș hotarnic 175; ~ din Sinești, megieș tocmelnic 96; ~ funia lui la Cerbari 113; ~ rumân din Vlădești 112; ~ tatăl Stanei din Cucești 176; ~ vinde ocină la Căzănești 153; ~ **Lipan** din Negoiești, martor pt. Viișoara 499.
- Romanați**, j. (sate în ~) 439; ~ sat, j. Teleorman 231.
- Romașca**, înfrățit pe moșie la Mătești 229.
- Românești**, sat <j. Buzău> 41; ~ sat <j. Gorj> 200, 253.
- Romce** din Scărișoara, boier hotarnic pt. Betejani 428.
- Romțe** din Drugănești, martor pt. Cosoba 156. Roșca din Drugănești v. **Badea al lui** ~.
- Roșcăia Lupu**, martor pt. Imos 315.
- Roșia**, sat <j. Gorj> 167, 248.
- Roșiani** (Roșiiani), sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 345.
- Roșiiani v. **Roșiani**.
- Roșioara**, matca, topic la Bălțați <j. Prahova> 391.
- Roșu**, popă, p. lui de ocină la Dudești 482.
- Rovina** (Rovină), topic la Păușești <j. Vâlcea> 192.
- Rovinari**, sat <j. Gorj> 167.
- Rovină v. **Rovina**.
- Rucăr**, sat <j. Mușcel și Pădureț, azi j. Argeș> 30, 207.
- Ruciari Eustatie**, martor pt. Herești 352.
- Rucșorani**, sat, j. Mehedinți 178.
- Ruda**, sat <j. Argeș> 104, 105, 219.
- Rudeanu(I) Andrei**, clucer și sluger, f. lui Vlad log. și al Despei, tatăl lui Dumitrașco, fr. cu Vlad log. și Radu spăt., p. lui de ocină la Futești 37, 50, 468; ~ **Chircă**, pah. și post., f. lui Teofil călugărul, unchiul lui Părvu, fr. cu Costandin 360, eliberează din rumânie 219, dania lui la ep. Râmnic 241, post., schimbă rumâni 104, 105; ~ **Costandin** din Ruda, f. lui Teofil ~ călugăr, tatăl lui Părvul, fr. cu Chirca 104, 105, 219, 360; ~ **Despina**, jupâneasa lui Vlad log., mama lui Radu spăt., Andrei sluger și Vlad post., nora lui Teodosie log., eliberează din rumânie pe Șerban din Titești 50, 445; ~ **Despina**, fc. lui Tudosie log. (mare, fost), p. ei de ocină la Răzvad 247; ~ **Dumitrașco**, f. lui Andrei sluger, nep. lui Hrizea vornic (mare) din Bălteni, vinde case și vii la Izvorani 37; ~ **Ișfan**, log., f. lui ~ Mitrea sluger din Mihăiești 53, 498, 501; ~ **Mitrea**, sluger din Mihăiești, tatăl lui Ișfan și al Stancăi, socrul lui Ivan spăt., martor pt. Fântâna Catarei și Bunești 53, 234, 243, 244, 272, 389, 498, 501, vinde ocină în Conțești 351, dă zestre ocinile lui de la Uibărești, Drăgănești și Flocul 188; ~ **Nicolae**, post., martor pt. Tâncăbești 319; ~ **Părvu**, log. din Ruda, f. lui Costandin, nep. lui Chircă Rudeanu, tatăl Stancăi, socrul lui Preda spăt. din Albești și al lui Condilă post., face schimb de moșie, țigani 104, 105, 195, 196, 219, 360; ~ **Radu** spăt. (post.), f. lui Vlad log. și al Despei, fr. cu Vlad post. și Andrei sluger, nep. lui Teodosie log. 50, 445, vinde la Steanca 55, 251; ~ **Stanca**, jupâneasă din Albești, fc. lui Părvul log. Rudeanul, șt. lui Preda spăt. din Albești și apoi a lui Condilă post., nora jupânesei Marica, cumnată cu Radu Buzescul ban (mare), mama ~, a lui <Constantin și Preda>, nașa lui Stanciul 28, 195, 196, 264, 492; ~ **Tănasie**, pah., boier jurător pt. Râmnic 256; ~ **Teodosie**,

log. (mare), tatăl lui Vlad log. și al Despinei, socrul Despei, bunicul lui Radu spăt., Andrei sluger și Vlad post. 247, 445; ~ **Tudosie**, clucer din Curtișoara, cumnat cu Preda Țânțăreanu clucer, martor pt. Bistrița 223, Pitești 505, Teiu 172; ~ **Vlad**, log., șt. Despei, tatăl lui Radu spăt., Andrei sluger și Vlad post., f. lui Teodosie log., p. lui de moșie la Sâmburești 50, 445; ~ **Vlad**, post., f. lui Vlad ~ log. și al Despei, fr. cu Radul spăt. și Andrei sluger, nep. lui Teodosie log. 50, 55, 445, vinde ocină la Steanca 55, 251.

Rudeni, familie 22.

Rugenilor, funia ~, topic la Voinești <j. Dâmbovița> 334.

Rugilor v. **Valea** ~.

Ruia, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535.

Rumele v. **Rumelia**.

Rumelia (Rumele), provincie otomană, m-re în ~ 110, 114; v. și **Grecia**.

Rumceasca, sat <j. Mușcel și Pădureț, azi j. Argeș> 133.

Runciți, sat <j. Sac, azi j. Buzău> 485.

Runcul, sat, j. Vâlcea 73, 91.

Rumptura v. **Ruptura**.

Ruptura (Rumptura), sat <j. Mehedinți> 126.

Rusat Vladul, șt. Vișei, vinde loc la Valea Poinăreilor 221 bis.

Rusin din Ghierghiești, tatăl lui Ivan iuz. 183; ~ rumân 343.

Rustea din Sărdănești, martor în zăpis 193; ~ neg., tatăl lui Velisarie și Leca, vinde țigani 21, primește satul Tâncăbești pt. împrumut 319.

Rusu Drăghici din Cherba, martor pt. moșie în sat 52, martor pt. Scârnavească 521.

Rușcorani, sat, j. Mehedinți 178.

Rușiceni, sat <j. Vlașca ?> 431.

Rușii, sat <j. Teleorman> 425.

Ruța, vinde ocină la Jigorani 86.

Ruzava, țigancă 308.

S

Sabar, apă (sate pe ~) 86, 186.

Sabie, tatăl lui Lepădat din Izbiceni 498.

Saac (Sac, Săcuieni), j. (sate în ~) 61, 72, 116, 226, 293, 314, 390, 468, 491.

Sac v. **Saac**.

Sadova, m-re (hramul Sf. Nicolae de la Mira Lichia) <j. Dolj> 3, 10, 511, 524.

Safta, șt. lui Preda armaș și a lui Sima vist. <Păușescul>, nep. jupănesei Neaga Mitroaia, mama Samfirei, sr. cu Preda post. 51; ~ țigancă a Elinei doamna, șt. lui Stan 67.

Salce v. **Salcia**.

Salcia (Salce), sat <j. Saac, azi j. Buzău> 221 bis, 478.

Salonic, cetate 531.

Samara (Sămara), sat <j. Muscel și Pădureț, azi j. Argeș> 42, 129, 260, 342, 377, 394, 435.

Samfira v. **Zamfira**.

Samfiroiul Radul, pâra pt. vie în Valea Teancului 353.

Samhira v. **Zamfira**.

Samoil v. **Samuil**.

Samuil (Samoil), eg. m-rii Mihai Vodă 54, 93, 484.

Samurastră Stan din Dămiani, boier judecător pt. Beceni 396.

Sanfira v. **Zamfira**.

Saracovul, sat, j. Mehedinți 9.

Sarapion v. **Serapion**.

Sarchiz <din Rm. Vâlcea> v. **Stanciul al lui** ~.

Sarul, călugăr <din Zorești>, martor pt. loc de pădure 64; ~ cojocar din București, martor 291, 313; ~ <din Zorești> v. **Burlan**; ~ răchier din Șchei, tatăl lui Bolde 103, 485; ~ rumân din Vălsănești 175; ~ țigan, f. lui Ganga și al Mușei, nep. lui Stan, fr. cu Simiona 531; v. și **Burlan**.

Sas din Văcărești, nep. lui Dobre, martor pt. via lui Micu din sat 25, 89.

Sasul, sat, j. Ialomița 385, 449.

Sava (Savul, Săva) <al> **lui Avram** din Mărăcineni, boier jurător pt. Beceani 396; ~ **al lui Bădiea** v. rumân din Bălteni; ~ cpt. v. <Mărăcineanul> **Benghiul**; ~ din Căpreni, martor 330, 433, 480; ~ din Fiani, tatăl Dobrei, socrul lui Paraschiva dorobanțul, cumpără ocină în Strâmturești 468; ~ <din Golești>, via lui în sat 495; ~ din Hămești, nep. Stancăi, p. lui de ocină la Haidăi 353; ~ din Ploiești, tatăl lui Chivul 532; ~ din Văcărești, martor pt. Cotroceni 470, 471; ~ grămătic, scrie

- doc. 124; ~ ierom. de la m-rea Cozia 98; ~ log. <din Cuștereni> v. **Cuștereanul**; ~ martor pt. <Căpățânești> 270; ~ martor pt. Cacoți și Stâlpița 329; ~ p. lui de ocină la Priboiani 208; ~ popă din Pitești, tatăl lui Dumitru 336, 475, v. și **Dumitru al popii** ~; ~ post., f. lui Nastea, fr. cu Costandin, martor pt. Gonțați 349; ~ post., cumpără ocină în Trestiani 44; ~ rumân din Bălteni (~ al Bădii) 473; ~ slugă bătrână a m-rii Snagov 446; ~ tatăl lui Dediul din Poenari 460; ~ țigan (copil) <din Gurguiati>, f. lui Radu Pilat și al Mușei, fr. cu Voica, Rada și Stana 21; ~ țigan, șt. Drăganei 324; ~ vătaf, f. lui Negre log. din Văcărești, întărire domnească pt. ocină în Văcăreștii de Jos 24; ~ vornic din Văcărești, martor pt. vie în sat 25, 89; v. și **Cuștereanul, Dumitru al popii** ~, <Mărăcineanul> **Benghiul**.
- Sava**, șt. lui Radu din Măicănești 212; ~ șt. lui Tudor vornic din Rătești 347.
- Savul v. **Sava**.
- Săcăreni**, drum, topic la Dălbănești <j. Prahova> 205.
- Săcelu** (Sătcel), sat <j. Gorj> 167.
- Săcșori** (Secșori), sat <j. Ilfov> 370, 373.
- Săcuiani** (Secuiani), sat <j. Ilfov> 259, 387, 420; ~ sat <j. Dâmbovița> 174, 254; ~ sat <j. Saac, azi j. Buzău> 25; v și **Saac**.
- Săhăteni**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 27, 51.
- Sălătruc**, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 35, 77, 238.
- Sămara v. **Samara**.
- Sămean v. **Simion**.
- Săpata**, sat <j. Argeș> 416, 435; v. și **Gura** ~.
- Săpatul**, baltă (pe Dunăre) <j. Ialomița> 13; ~ drum, topic la Mălăiești <j. Dolj> 535.
- Săpă<n>ței**, drumul ~ 80.
- Sărata**, sat <j. Buzău> 324.
- Sărăcinești**, sat <j. Vâlcea> 546.
- Sărătul Radu** din Stăncești, tatăl lui Neagul 483.
- Sărățeani v. **Sărățeni**.
- Sărățeni** (Sărățeani), sat <j. Ialomița> 418, 419.
- <**Sărdănescul**> **Gheorghe**, pah. din Sărdănești, f. lui Preda clucer din Ceplea, întărire domnească pt. ocină la Sărdănești și Copăcel 193.
- Sărdănești**, sat <j. Gorj> 193.
- Săroca**, sat <j. Mehedinți> 202.
- Sărulești**, sat <j. Ilfov> 385, 403.
- Săsciori**, sat <j. Vâlcea, azi dispărut> 144.
- Săseni**, sat (deal) <j. Buzău> 65, 344, 381, 410, 411, 502.
- Sășești v. **Șușăști**.
- Sășcioara**, sat <j. Gorj> 158.
- Sătcel v. **Săcelu**.
- Săteni**, sat <j. Dâmbovița> 296.
- Sătești**, sat <j. Vlaşca, azi dispărut> 165.
- Săva v. **Sava**.
- Săvărăști**, sat <j. Teleorman> 14.
- Săvești**, sat <j. Dâmbovița> 527.
- Sâma v. **Sima**.
- Sâmbotin**, sat <j. Vâlcea> 307.
- Sâmburești**, sat, j. Argeș 50.
- Sân v. **Sin**.
- Sârbeni**, sat <j. Saac, azi j. Prahova> 318.
- Sârbi**, sat <j. Buzău> 365.
- Sârbu(I)**, ceauș din Orbeasca, martor pt. Comiși 14; ~ din Cioroiași, f. lui Moș, martor 312; ~ văr cu Cernica vornic 379.
- Scăiani**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 530.
- Scăldătoarea Geamănei**, topic la Mileștii de Jos <j. Gorj> 535; ~ **Mică**, topic la Mileștii de Jos <j. Gorj> 535.
- Scăldătoarei**, matca ~, topic la Mileștii de Jos <j. Gorj> 535.
- Scărișoara**, sat, j. Olt 428.
- Scărlet** <din Târgoviște>, tatăl popii Gheorghe 75, 161, 162.
- Scărnăveasca**, ocină <j. Saac, azi j. Prahova> 350, 521.
- Scărpăneasca**, topic la Crâng <j. Buzău> 214.
- Schipul Vlad**, megiaș din Drăcești, boier hotarnic 62.
- Scoarța**, dealul ~ (vie în ~) 242; v și **Calea** ~.
- Scobariul Stanciu**, p. lui de ocină la Jigorani, a fost iertat de rumânie 86, 186.
- Scoferca** din Brașov, viile lui 118.
- Scomciarul Oprea**, rumân din Bunești 451.
- Scorelenii**, sătenii din Scorila 9.
- Scorila**, sat <j. Mehedinți ?> 9.
- Scovârdeni**, sat <j. Ilfov> 385, 403.
- Scroviștea**, loc la Hierăști <j. Ilfov> 346.
- Scumpie**, topic la Mileștii de Sus <j. Dolj> 535; v. și **Gura** ~.
- Scurtești** (Curtești), sat <j. Buzău> 365.
- Scurtul v. **Stoica al** ~, **Țicma** ~.
- Scutara Sima** din Cozleci, martor 251.
- Sebe** din Stăncești, f. lui Tornea 365, 483.
- Secătura lui Dragomir**, topic la Turburea <j. Argeș> 338; ~ **Vladului**, topic la Turburea <j. Argeș> 338.
- Secșori v. **Săcșori**.

- Secuiani v. **Săcuiani**.
- Segarcea** (Șăgarcea), sat, j. Dolj 108, 492.
- Seman** din Cotoruia, boier adeveritor pt. jurământ 263; ~ unchiaș, martor pt. Fata 416.
- Semen v. **Glogoveanu**.
- Sentilă**, comis din Leurdeni, martor pt. Grădiștea 8.
- Serafim**, eg., ierom. al m-rii Aluniș 98.
- Serapion** (Sarapion), eg. al m-rii Arnata, martor 95, 407, 449.
- Sevestreni**, sat <j. Vâlcea> 22.
- Sfânta Ecaterina v. **București**, m-re.
- Sfântul Ioan v. **București**, m-re.
- Sfânta Gora v. **Muntele Athos**.
- Sfânta Troiță v. **București**, m-re.
- Sfântul Munte v. **Muntele Athos**.
- Sfetagora v. **Muntele Athos**.
- Sf. Pavel**, m-re (hram Sf. Gheorghe) la Muntele Athos 82.
- Sfranța**, fr. cu Dumitru, martor pt. Păușești 487, 489; ~ fr. cu popa Zaharia, martor pt. Gruiu 488; ~ <neg.>, fr. cu Ghinea neg., cumpără ocină la Steanca 55.
- Sibieștii**, fam., pără cu Lereștii pt. ocină la Pătărlage 477.
- Sibiu v. **Sibiu**.
- Sibiu** (Sibiuu), log. din București, văr cu Borcea log., locul lui în București 182; ~ vinde ocină la Băbeni 525.
- Sihle**, sat <j. Rm. Sărat, azi j. Vrancea> 334.
- Sima** (Sâma), cămăraș, f. lui Proca, martor pt. Dușești 520; ~ cojocar din București 523; ~ croitor din București 523; ~ din Cozleciu v. **Scutara**; ~ din Lipărești, martor pt. Bărbulești 340; ~ din Stăncești, șt. Samfirei 491; ~ fr. cu Stoica iuz., martor pt. Cosoba 156; ~ martor pt. Buzești v. **Radu al lui** ~; ~ martor pt. Drăghinești 194; ~ neg. din Negovani, martor 106, 134; ~ popă din Dragosloveni, scrie doc. 386; ~ rumân din Comani 231; ~ unchiaș din Holuba, fr. cu Mecicul 426; ~ vameș, șt. Ilinei, tatăl lui Iordache vornic din Cozleci și al lui Costandin, socrul Marei, bunic lui Stroe și Chiajna 27; ~ vătaf din Stâlpeni, șt. Vladei, p. lui de ocină la Stâlpeni 132, 140, ~ vătaf din Târgșor, martor 391–393; ~ vist. (al doilea) v. **Păușescul**; v. și **Păușescul**, **Radul al lui** ~, **Scutara**.
- Sima, stolniceasa v. **Buzescu**.
- Simedru** din București, vinde vie 139.
- Siminov**, sat <j. Vlaşca, azi dispărut> 173.
- Simion** (Sămean), cumpără moșie în Băleni 421, 422; ~ din Negoiești, văr cu Barbu, vinde vie în sat 236, 383; ~ <din Pitești>, martor pt. Izvorani 102; ~ log., f. lui Oprea din Rătivoiești, martor pt. Steanca 55; ~ post. din Rătivoiești, f. lui Preda, martor 251, 445; ~ vv. v. <**Movilă**>; v. și **Movilă**.
- Simiona**, țigancă, fc. lui Ganga și a Mușei, nep. lui Stan, sr. cu Sarul 531.
- Simnicoară**, rumân 231.
- Simpietru Dobre**, vinde ocină la Jigorani 186.
- Simtion**, f. lui Dumitru din Stăncești, martor 365.
- Simul**, potcovar din Hăidăi, tatăl Voicăi, bunicul lui Triful și Ivan, vinde p. lui de ocină din sat 353.
- Sin** (Sân) din Băbuești, tatăl lui Oprea 35; ~ din Bălteni v. **Dragomir al lui** ~; ~ din Brânceni, martor pt. moșie în sat 356; ~ fr. cu Maria, Dumitra și Preda din Cotroceni, cumnat cu Stoia și Șandrea, unchi Stoicăi, Radu din Văcărești și Ghioca cpt., ocina lui la Cotroceni 384; ~ p. lui de ocină cumpărată de la Miho post. 80; ~ rumâni din: Brădești 175, Daia 193; v. și **Dragomir al lui** ~.
- Sinca**, mama lui Stan călăraș 351.
- Sinca**, popă, martor pt. Mătești 229; v. și **Stan al lui** ~.
- Sinești**, sat <j. Gorj> 236; ~ sat <j. Buzău> 96, 97.
- Singurul**, șt. Dragolii, bunicul Stancăi, p. lui de ocină de la Ghierghiești 183.
- Sintion**, martor pt. Salcia 478.
- Sirsul Pătru**, <rumân> din Gostești, tatăl lui Lupul și Radul 36.
- Slamna** (Slamnea) din Pitești v. **Dumitru al** ~.
- Slamna**, mătușa lui Pavlache ban, via ei la ep. Buzăului 496; ~ șt. lui Dobre din Gherghia, cumpără ocină în Stăncești 85; ~ șt. lui Gudea din Cucuteni, mama lui Măinea, vinde ocină la Cucuteni 76; ~ țigancă, fc. lui Stoica, nep. lui Stanciul 531.
- Slamna v. **Slamna**.
- Slatina**, târg <j. Olt> 95, 136, 267.
- Slav**, p. lui de ocină la Cioara 32; ~ țigan al lui Oprea Zlatea post. din Rogojel, a luat pe Tudora cusătoarea a lui Dumitru pitar (mare) <Filișanul> 167.
- Slaviță Ion** din Urlați, martor 226.

- Slavna**, fc. lui Aldea, sr. cu Anița și Neacșa, a fost „așezată” de tatăl ei pe p. lui de ocină 41.
- Slânic**, sat <j. Prahova> 413.
- Slăniceanul Mihai** din Slânic, cumpără ocină la Scârnavi 532.
- Slătineanu Voico**, martor pt. Fântâna Catarăi 53.
- Slătioare**, sat <j. Olt> 171.
- Slăviteșcul Radul**, mierar în j. Vâlcea 514; ~ **Tudor**, log. din Slăvitești, martor pt. ocină la Bunești 272, scrie doc. 136.
- Slăvitești**, sat <j. Vâlcea> 95, 136, 272.
- Slunicul Ghergha** din Sămara, martor pt. Sămara 42.
- Smâdeciul**, sat <j. Saac?> 281.
- Smârce<a>nu**, tatăl lui Stan 281.
- Smârdeșteț**, sat <j. Mehedinți> 81.
- Smedești**, sat <j. Buzău> 344, 461.
- Smiislav** din Cacova, vinde ocină în Bunești 451.
- Snagov** (Sneagov), m-re (hram Intrarea în Biserica a Maicii Domnului) <j. Ilfov> 10, 87, 88, 163, 170, 446, 511, 526.
- Sneagov v. **Snagov**.
- Soare al lui Stoichiță** <din Brănești>, aldămășar 139; ~ **<al lui> Voicu**, vinde ocină la Izvorani 232; ~ <din Brănești>, aldămășar 139; ~ fr. cu Lazăr, vinde vie la Brănești 139; ~ log. din București, scrie doc. 133; ~ log. din Târgoviște, scrie doc. 256; ~ log. din Văcărești 89; ~ log., scrie doc. 1, 99, 193, 251, 297, 361, 433, 465; ~ nep. Radului din Brătienii de Sus, vinde ocină la Mușetești 509; ~ preot din Brănești, aldămășar 139; ~ rumân din Tătărani, f. lui Pătru, fr. cu Oprea și Radul, nep. lui Dumitru 490.
- Socilor v. **Curmătura** ~.
- Socol**, clucer (mare) stolnic (mare) v. **Cornățeanu**; ~ f. lui Cazan spăt., nep. de văr cu Stanciu și Stan 309; v. și **Cornățeanu**.
- Socolea**, rumân din Grădiștea de Jos, fr. cu Vâlcul, Tatul, Petco și Dragomir 231.
- Socor**, martor pt. Cârștianul Dragului 317.
- Sofica** (Sofiica), șt. lui Radu <Mihălcescu-Cândescu> comis (mare), <fc. lui Neagu din Negoiești> 43, 273, 385, 403.
- Sofiica v. **Sofica**.
- Sofronie**, călugăr, tatăl lui Rafail călugăr, dania lui la m-rea Arnota 449.
- Solomon** (Șolomon) din Corbi, martor pt. vânzare de rumâni 155.
- Somonești**, sat <j. Gorj> 201.
- Sora**, cumpără roată de moară la Căpățânești 270; ~ fc. lui Nedelcu, sr. lui Radu, vinde ocină la Ciurnic 259; ~ fc. lui Tatul, vinde ocină la Scârnavi 532.
- Sora (Sorov) <din Vernești> v. **Nan al lui** ~.
- Sorescul Dragomir** (al Diaconului) din Vernești, vinde roți de moară în apa Buzăului 134, martor 134, 269, p. lui de ocină la Vernești 507; ~ **Jipa**, popă <din Vernești>, f. lui Radul, <tatăl lui Dumitru și Zaharia, socrul lui Ursu cpt.> 269, 507; ~ **Jipa**, post. din Vernești, boier adeveritor pt. Ciorani 91, martor pt.: Buzău 134, 375, Mănești 225, Săseni 381, 411, 507; ~ **Radul**, tatăl popii Jipa din Vernești 507.
- Sorești**, fam. 507.
- Sorocea v. **Dan al lui** ~.
- Sorov v. **Sora**.
- Soroviță**, tatăl lui Antonie din Podgoria 485.
- Spantov**, apă <j. Ilfov> 203.
- Spăreatu(I)**, sat <j. Vlașca, azi dispărut> 254.
- Spăteni**, sat <j. Ialomița> 468.
- Spârvea**, rumân din Vlădești 112.
- Specșe** din Măstănești, f. lui Neagu 347.
- Spile(a)** din Pitești (cel bătrân), martor 102, 505.
- Spinciul** din Târgoviște (cel bătrân), vinde ocină la Vâlcana 231.
- Spineni**, sat <j. Dolj> 1, 18, 36, 167, 172, 193, 235, 433, 468, 498.
- <**Spineanul**> **Dumitrașcu**, clucer, f. lui Preda clucer Țântăreanul, <fr. cu Mihai Coțofeanu sluger, ginerele lui Tudor Rudeanu>, șt. Vilaiei, tatăl lui ~ Dumitrașco, cumnat cu Hârsova 184, vinde moșie 172, 223, 235, 237, 329, 330, 433, 468, martor 1, 18, 36, 167, 193, 528, boier judecător, 335, martor în divan 48; ~ **Dumitrașco**, f. lui ~ și al Vilaiei 330, 433; ~ **Radu**, stolnic din Spineni, martor pt. Albești 498.
- Sporișoi**, sat <j. Rm. Sărat, azi dispărut> 176.
- Stabola**, martor pt. Steanca 55.
- Stafie** (Stafia) **Pan<ă>**, <neg.> din Pitești și din Câmpulung, șt. Tudorei, socrul lui Avram neg., ocina lui la Izvorani 102, 139, 475.
- Stafia v. **Stafia**.
- Stai(a)** (Staii), tatăl lui Stanciu, ocina lui la Văcărești 372.
- Staico** (Staicu), clucer, are satul Comani de moștenire 231; ~ din Câmpulung, martor

pt. Cătun 479; ~ din Cozleci(u), rumâni lui ~ 90; ~ din Fierăști, f. lui Stan, vinde ocină la Gudurești 353; ~ din Mărcești, tatăl lui Coman și Oprea 518; ~ din Ohaba, tatăl lui Nanul și Răduța 121; ~ din Orbeasca v. post.; ~ din Românești, via lui în dealul Bălăneștilor 253; ~ din Ungurel, tatăl lui Neagoe 242; ~ f. lui Fătul, fr. cu Ursu, vinde ocină la Suhărăt 321; ~ ia moșie cu zălog la Băleni 412; ~ județ la Câmpulung, martor pt. moșie în oraș 191; ~ log. din Baloșin v. post.; ~ log. (mare) din Bucov, tatăl lui Stanciu, Pârvu, Maria, bunic lui Dumitrașco, Frujina și Elina 130; ~ log. din Orbeasca, martor pt. vânzare de vie 88; ~ log., martor pt. vânzare de țigani 324; ~ log., șt. Mihalcei, tatăl lui Lorinți și Danciul 161, 162; ~ martor <pt. Băbuiești> 78; ~ post. din Baloșin, f. lui Trifa sluger, martor 14, 128; ~ post. din Bucșani v. **Bucșanul**; ~ post. din Orbeasca, martor 165, 425, 506; ~ vornic, tatăl lui Radu log. 111.

Staicu v. **Stai**co.

Staii v. **Stai(a)**.

Stama v. **Stamatie**.

Stamate v. **Stamatie**.

Stamatie (Stama, Stamate) din Șchei, martor pt. Ludești 453; ~ ginerele lui Drăgoi popă, cumnat cu Necula greco și Stana, pără pt. zestre 430; ~ rumân din Paraipani 175.

Stan (Stanul) **al lui Arvat** din Ciocănești, boier jurător 179; ~ **al lui Bețelui**, martor pt. Osica 513; ~ **al Brățiței** v. rumân din Comani; ~ **al lui Cotocea**, tatăl lui Lupșă 159; ~ **al lui Ghinciu** v. rumân din Bălteni; ~ **al lui Mircea** din Călimănești, vinde ocină la Gudurești 353; ~ **al lui Rani**, martor pt. Grădiștea 8; ~ **al Sincăi**, călăraș, martor pt. Conțești 351; ~ **al lui Stoichițoiul** v. rumân din Vălsănești; ~ **al lui Țigan** din Negoiești, vinde vie în sat 236; ~ **al Zăganului** v. rumân din Bălteni; ~ **al popii** din Crasna, nep. lui Hamza cel bătrân 500; ~ aldămășar v. **Chișca, Perpelei**; ~ aprod din Poiană, martor pt. Suhărăt 321; ~ armaș, adeverește pt. înțelegerea dintre Vladul din Bârsești și Băești 309; ~ armaș din Tiha, boier jurător pt. Ostra 157, 498; ~ chelar, martor pt. Corșori 448; ~ comis,

martor pt. Mușcileni 164; ~ cumpără ocină la Clinceni 278; ~ cumpără siliște <la Titești> v. **Negoită al popii** ~; ~ diacon din Crușov, martor 252; ~ din Băbeni v. **Ilie**; ~ din Băleni, ginerele lui Ghinea din Boteni 133; ~ <din Bălțății de la Pod> v. **Mălăiețul**; ~ din Bărbulești v. **Mărzacul**; ~ din Brânceni, martor 80; ~ din Buzăști v. **Făsea**; ~ din Câmpina, aldămășar pt. loc de casă 434; ~ din Căndești, martor 423; ~ din Cârstienești, martor pt. ocină în sat 45; ~ din Cârstienești, f. Stancăi, fr. cu Șerbu, nep. lui Neagoe și al Neagăi, întărire domnească pt. ocină în sat 465; v. și **Robu(I)**; ~ din Cernădie, boier jurător pt. Vădeni 307; ~ din Cioara, f. lui Necula, nep. lui Drăghici log. și al lui Stan 32; ~ din Cioceni, fr. cu Voinea, vinde vie în dealul Negovanilor 87, 88; ~ din Ciorăca, martor pt. Sămara 435; ~ din Cioroiși v. **Rodescul**; ~ din Crăsani v. **Zgâriatul**; ~ din Crețești, martor pt. ocină în sat 382; ~ din Crețești, f. lui Mihnea banul, martor pt. ocină în sat 382; ~ din Curtișoara, vinde la Căzănești 153; ~ din Dămiani v. **Samurastră**; ~ din Detcoi v. **Detcoianul**; ~ din Dobroteni, martor pt. Tătărăi 215; ~ din Drăcești, f. lui Fina, boier hotarnic 62; ~ din Dușești v. **Aful, Poloboc**; ~ din Fierăști, tatăl lui Staico 353; ~ din Fundul Morii, vinde moșie 372; ~ din Găleșești, vinde ocină pt. plata dușegubinei 175; ~ din Gătești, tatăl lui Vlad 97; ~ din Greci, martor pt. vânzare de țigani 324; ~ <din Jigorani>, f. lui Danciul, fr. cu Mușat, Șerban și Vladul, vinde ocină în sat 86; ~ din Jupânești, boier jurător pt. Vădeni 307; ~ din Mărăcineni v. **Chihăia**; ~ din Mătăsești v. **Aldimir**; ~ din Măxineni v. **Petcu**; ~ din Măstănești v. **Bărboi**; ~ din Muierasca v. **Drăghici**; ~ din Negovani, vinde vie în dealul Negovanilor 88, v. și **Piștirig**; ~ din Osica v. **Tincar**; ~ din Păișani, martor pt. vânzare de ocină 330; ~ din Pătârlage v. **Rădățeanul**; ~ din Păușești, martor pt. Rovina 192; ~ din Pogan, vinde ocină la Căzănești 153; ~ din Poienărei, martor 295; ~ din Poiana Arcăi, fr. cu popa Stanciul 347;

~ din Polovragi, f. lui Dumitru Corbanul, fr. cu Oprican, văr cu Danciul log. <Pârâianu> și Calotă post. <Pârâianu> 480; ~ din Puișani, martor 433; ~ <din Răsturnați> v. **Popescul**; ~ din Salcie v. **Tărchilă**; ~ din Săseni v. **Țapul**; ~ din Săvărăști, martor pt. Comiși 14; ~ din Spăreatu, se răscumpără din robie de la tătari 254; ~ din Stoieniști v. **Cârlan**; ~ din Șasa, martor 193; ~ din Trestieni v. **Lungău**; ~ din Turbați, martor pt. Crasna 500; ~ <din Turburea>, fr. cu popa Stoica și Opriș 338; ~ din Vaideei, martor pt. Măstănești 347; ~ din Văcărești (cel bătrân), martor, vinde ocină în sat 24, 89, 372; ~ din Vâlcana, vinde ocină în sat 231; ~ din Vârteșcoi, ginerele lui Sima, martor pt. Râmna 386; ~ din Urlați v. **Ciocărlie**; ~ dorobanț din Drajna, martor 402; ~ dorobanț din Negoiești, vinde vie în sat 236, 383; ~ f. lui Aldimir vornic din Mătăsești, ginerele lui Dumitru log. din Căldărușani, vinde ocină la Căldărușani 468; ~ f. lui Bețeu din Osica, martor pt. Fălcoi 513; ~ f. lui Borcea din Ploiești, vinde vie în dealul Negovanilor 23; ~ f. lui Cârstea sârbul, scrie doc. 302; ~ f. Dafinei, fr. cu Tudor 376; ~ f. lui Ionașco din Mărcești, fr. cu Radul și Voislav 518; ~ f. Iovanei, fr. cu Efreem, nep. Tudorei și al lui Ion călugărul, vinde ocină la Fântâna Catării 53; ~ f. popii Manea, martor pt. Cucuruzi 325; ~ f. lui Mihnea <din Poienari>, martor 460; ~ f. lui Nan din Ploiești, zălogește vie în dealul Scăianilor 310; ~ f. lui Negru, vinde vie 275; ~ f. lui Radul, p. lui de ocină la Curota 175; ~ f. lui Smârce<a>n, cumpără ocină la Smădciul 281; ~ f. Șmâncăi <din Poienari>, martor 460; ~ f. Uliarului din Vlădila, vinde ocină 283; ~ funia lui la Dobroteni 476, v. și **Căcăriza**; ~ grămătic, martor pt. Șerbănești 316; ~ grămătic, martor pt. Fata v. **Bălănescul**; ~ iuz., bătrânul, martor pt. prăvălii în București 1; ~ iuz., hotărnicăște moșie la Hărbor 374; ~ iuz. din Mătești, martor pt. Tohani 452; ~ iuz. din Târșor, vinde ocină la Dărmănești 46; ~ județ al orașului Câmpulung v. **Decăine**; ~ log., scrie doc. 52, 116, 137, 187, 273, 471; ~ log. din București,

scrie doc. 116; ~ log. din Crețulești v. **Crețulescul**; ~ log. din Săvești, nep. lui ~ log. cel bătrân 527; ~ log., f. lui Paraschiva roșu, scrie doc. 8; ~ martor pt. Aniniș v. **Moțea**; ~ martor pt. <Băbuiești> 78; ~ martor pt. Cacoți v. **Păișan**; ~ martor pt. Căndești 400; ~ martor (cel mare) pt. <Crușov> 252; ~ martor pt. Imos v. **Fogărin**; ~ mocan, fr. cu Radu, vinde la Băjești 255; ~ neg. din Săvești, <nep. lui ~ log.> 527; ~ nep. lui Socol 309; ~ nep. lui Vlad, vinde ocină 535; ~ p. lui de ocină la Belciugatul 4; ~ p. lui de ocină la Crasna 167; ~ p. lui de ocină la Grădiștea de Jos 231; ~ p. lui de vie în dealul Nucetului v. **Răcman**; ~ popă din Berilești, scrie doc. 358; ~ popă din Copăceni, martor pt. Băleni 422; ~ popă din Cioara, bunicul/unchiul lui Stanciu 32; ~ popă din Izbiceni, martor pt. Betejani 428; ~ popă din Pătârlage, martor la logodnă 477; ~ popă din Sătel, martor 167; ~ popă din Stoieniști, martor pt. Stănimir 60; ~ popă din Titești, martor pt. răscumpărare din rumânie 445; ~ popă din Zorești, scrie doc. 64; ~ popă, f. lui Mitrofan, martor pt. Șerbănești 316; ~ popă, fr. lui Stoica din Clocotici, boier hotarnic 360; ~ popă, șt. Radei 360; ~ popă, tatăl lui Nan log. 158; ~ popă, tatăl lui Tudor 159; ~ robul din Broșteni, p. lui de ocină în sat 221; ~ rumâni ai: m-rii Aluniș, fr. cu Radu, nep. lui Crăciun 61, m-rii Mislea 61; din: Aldenii de Sus, șt. Radei 159, Băleni, f. lui Calin, fr. cu Stanciul și Radul 197, Băleni, f. lui Dragomir, fr. cu Manea și Măican 197, Bălteni (~ al lui Ghinciu) 473, Bălteni (~ al Zăganului) 473, Bălteni, fr. cu Lupul 473, v. și **Doicescul, Răduț**, Bârsești, f. lui Neagul Țiriga, fr. cu Radul 189, Brănești, f. lui Costea 231, Cătun, f. vitreg al lui Pătru 175, Comani (al Brățiței) 231, Comani, f. lui Tima 231, Curta, f. lui ~, fr. cu Stoia, Lazăr și Fătul 231, Curta, tatăl lui Stoia, Fătul, Lazăr și ~ 165, 231, Lătceni, f. lui Cernat, fr. cu Radul 231, Nușoara 231, Romanăți, f. lui Ion, fr. cu Boica, Neagu, Bobe, Mircea, Dumitru, Dobrin și Călin 231, Studina 322 bis, Tătărani, f. lui Neanciul, fr. cu Vladul 490, Tătărani, f. lui Petre, tatăl

lui Neagoe și Neacșul 490, Tomșani 90, Truțești, f. lui Dinea, fr. cu Oană 231, Vaideei 364, Vălsănești (al lui Stoichițoiul) 175, Vălsănești, grecul 175, Vălsănești, fr. cu Giurca 175, Vălsănești, f. lui Iuga 175, v. și **Boroitul**, Zăvoiu, f. Ivului, fr. cu Balea, Măican și Țigan 231, Zmulta, f. lui ~ Bilan, fr. cu Vladul, Ion și Coman 491, v. și **Bilan**; ~ săpunar, martor pt. Smădciul 281; ~ scaun, aldămășar 302; ~ scaun <din Buzău>, martor pt. Piatra 204; ~ scaun din Șchei, martor pt. Valea Istăului 103; ~ scaun din Urlați, martor 226; ~ slugă a m-rii Snagov, vinde vii în dealul Negovanilor 87, 88; ~ spăt. (mare), pâră cu sătenii din Mileștii de Sus 535; ~ spătărel din Crângu, martor pt. Scărnașca 350; ~ spudeul, scrie doc. 502; ~ țiigan al m-rii Căldărușani, șt. Gathe 468; ~ țiigan al doamnei Elina, șt. Safta 67; ~ țiigan din Lerești 106; ~ țiigan, lăutar <din Mogoșești>, șt. Costandei 166; ~ țiigan socaci <din Mogoșești>, șt. Marinei 166; ~ țiigan, f. lui Antonie și al Dragomirei, nep. lui Taica și al Lupei 531; ~ țiigan, f. lui Necula, socrul Dobrei, bunic lui Necula 531; ~ țiigan, f. lui Paraschiva și al Titianei, fr. cu Ursu, Cărstian și Marica 159; ~ țiigan, f. lui Radu și al Stanei, nep. lui ~, fr. cu Bria 531; ~ țiigan, șt. Stanei 326; ~ țiigan, tatăl lui Ganga, șt. Mușei, tatăl Sarului și al Simioanei 531; ~ țiigan, tatăl lui Gușea, socrul Stoianei, bunicul lui Ion, Stanciul, Neagul, Neacșa și Mușa 531; ~ țiigan, tatăl lui Radul, socrul Stanei, bunic lui ~ și al Briei 531; ~ unchiaș din Negovani, viile lui pe moșia m-rii Snagov 87; ~ unchiul lui Costea gramăticul (cel bătrân) din București, lasă prăvălie de pomană 371, 376; ~ unchiul lui Lușșă v. **Curchi**; ~ unchiul lui Stan din Cioara 32; ~ văr cu Albul, nep. lui Dragomir din Căndești, vinde roată de moară 423; ~ văr cu popa Lupu, <fr. cu Drăgan ?>, vinde ocină la Vișoara 499; ~ vâtaf din București, jurător pt. biserica domnească 138; ~ vâtaf, martor 360, 363; ~ via lui ~ v. **Bârcociu**; ~ vinde loc de mănăstire 41; ~ vinde ocină la Jigorani v. **Neacșul**; ~ vinde vie <la Nucet> v. **Burede**; ~ vornic (al doilea) v. **Başcoveanu**;

~ **Paștiloc**, vinde ocină la Livedești în zilele lui Petru Cercel 350; v. și **Aful**, **Aldimir**, **Başcoveanu**, **Bălănescu(l)**, **Bârboi**, **Bârcociu**, **Bilan**, **Boroitul**, **Burede**, **Căcăriza**, **Cârlan**, **Chihaia**, **Chișca**, **Ciocârlie**, **Crețulescul**, **Curchi**, **Decăine**, **Detcoianul**, **Doicescul**, **Drăghici**, **Fâsea**, **Fogărin**, **Ilie**, **Lungău**, **Mălăiețul**, **Mârzacul**, **Moțea**, **Neacșul**, **Negoită al popii** ~, **Păișan**, **Perpelei**, **Petcu**, **Piștirig**, **Poloboc**, **Popescul**, **Rădățeianul**, **Răduț**, **Răcman**, **Robu(l)**, **Rodescul**, **Samurastră**, **Tărchilă**, **Tincar**, **Țapul**, **Zgâriatul**.

Stana <din Bucov>, fc. lui Staico log. (mare), mama lui <Filipescu> Dumitrașco clucer, sr. cu Maria și cu Pârveu, mătușa Frujinei și a Elinei, bunica lui Pană <Filipescu> 130; ~ fc. lui Bădilă, vinde ocină la Dușești de Sus 529; ~ fc. lui Drăgoiu din Băbenii de la Pod, vinde ocină în sat 187; ~ fc. popii Drăgoi, șt. lui Necula grecu, cumnată cu Stama 430; ~ fc. lui Roman, nep. lui Dobre din Iepurești 176; ~ fc. lui Stoica Vătășescu, șt. lui Lazăr, are moșie de zestre la Vătășești 378, 387, 390; ~ jupâneasă din Ostra, vara jupânesei Stoica 157; ~ jupâneasă din Siminov, mama lui Necula 173; v. și **Prilezoaia**; ~ p. ei de ocină la Broșteneasca 328; ~ slugereasa, șt. lui Cârstea/Cârștov slugerul din Pleana, mama Călinei, soacra lui Barbul Brădescul pah. 9, 193; ~ spătăreasă, <șt. lui Gorgan spăt. (mare)>, cumpără ocină la Criva 224; ~ sr. cu Anca și Cânda, mama Tudosei și a lui Dobrișan 440; ~ șt. lui Albul rumân din Brătești 175; ~ șt. lui Dragomir din Șuici 320; ~ șt. lui Iordache vornic din Lerești, nep. Margăi, a lui Preda post. și Oancea 106; ~ șt. lui Nedelco, nora lui Lupul din Căndești, cumnată cu Ștefana 134; ~ șt. (prima) a lui Preda armaș din Poiană 51; ~ țiigancă a lui Radu log., fc. lui Dragomir 95; ~ țiigancă <din Ciorani>, fc. Paraschivei 91; ~ țiigancă (copilă) <din Gurguiți>, fc. lui Radu Pilat și a Mușei, sr. cu Rada, Voica și Sava 21; ~ țiigancă, fc. lui Nicu și a Neagăi, sr. cu Radul, Pătru, Stanca și Dobra, nep. lui Costea 531; ~ țiigancă, șt. lui Dumitru Curchi, mama lui Mierlan, Radul și Nedelea 242; ~ țiigancă, șt. lui

Radu, mama lui Stan și a Briei, nora lui Stan 531; ~ țigancă, sț. lui Stan, întărită lui Ghiorma cpt. 326; ~ țigancă, vândută m-rii Clocociov 267; v. și **Prilezoaia**.

Stanca, agioaia, sț. lui Neagu agă (mare), mama Despei, soacra lui Negoită pah. 101, 166; ~ din Căineni, vinde ocină în sat 443; ~ <din Vlădești>, cumnată cu Văsiu Brumela, mama lui Radul și a Oprișei, ridică pâra în vremea lui Radu Mihnea 112; ~ fc. lui Andrei, sț. lui Aldea din Băleni, vinde moșie în sat 422; ~ fc. Dobrei din Roșia, sr. cu Radu 248; ~ fc. Martei călugărița din Pătârlage, sr. cu popa Ivan, Tudora, <Gherghie și Stoica> 477; ~ fc. lui Neagoe din Cârstienești, mama lui Stan și a lui Șerbu, sr. cu Neaga, ocina ei la Cârstienești 465; ~ jupâneasă din Albești, fc. ~ <și a lui Condilă post., sț. lui Grigore Grădișteanu>, iartă pe Stanciu din Albești 264, v. și **Rudeanu**; ~ jupâneasă din Vălsănești, mama Boloșinei 33; ~ jupâneasă, martor pt. zestre la Voinigești 288; ~ jupâneasă, sr. cu Radu post., Oancea și Negre, mătușa lui Matei post. din Mihăiești, are mătușă pe Vișa, se părăște în divan pt. ocina la Mihăiești 168, 290; ~ p. ei de ocina <la Flocești> v. **Gogoiasca**; ~ sr. cu Dobrotă, vinde vie la Piatra 204; ~ sr. cu Jărăvei, bunica lui Sava și Tudoran 353; ~ sț. lui Ivan spăt., fc. lui Mitrău slugerul din Mihăiești, nora lui Tudor clucerul, zestrea ei la Uibărești și Florul 188; ~ sț. lui Mihai Boștină armaș din Căldărușani, mama Neacșei, vinde vie la Căldărușani 19, 427, 468; ~ sț. lui Mitrău din Tomeni, cumnată cu Stroe, șufar (mare, fost), Dumitru stolnic (al doilea), Pătrașco, mama lui Stroe și Pătrașco, pâra cu cumnații ei 63; ~ sț. lui Rusin, mama lui Ivan iuz., nep. Dragolii, are ocină la Ghierghiești, dăruită de bunicul ei, Singurul 183; ~ <sț. lui Stoian din Mușcel>, cumpără roată de moară 533; ~ sț. lui Stoica log. din Titu, fc. lui Radu pitar (al doilea, fost) 334; ~ sț. lui Zărnă din Sămara, vinde ocină la Gura Frăsinelului 342; ~ țigancă 36; ~ țigancă, fc. lui Guran, dăruită m-rii Tismana 201; ~ țigancă, fc. lui Nica și a Neagăi, nep. lui Costea, sr. cu Radul,

Pătru, Stana și Dobra 531; ~ țigancă, fc. lui Voico 491; ~ țigancă, sț. lui Dragomir Cerneaiu 308; ~ țigancă, sț. lui Oprea, închiantă m-rii Căldărușani 367, 369, 468; v. și **Gogoiasca**, **Rudeanu**.

Stancea, f. lui Radu din Marga, vinde la Știubei și Racovăț 202; ~ martor pt. Beleți 299; ~ popă din Băbuiești, locul lui în sat 78.

Stancel v. **Toma**.

Stanciul al lui Coman din Urlați, aldămășar 413; ~ **al lui Dan**, martor pt. <Bălmirești> 78; ~ **al lui Neagomir** v. rumân din Băleni; ~ **al lui Olea** <din Priboieni>, f. lui Dănișoară, fr. cu Iarul 208; ~ **al lui Sarchiz** <din Rm. Vâlcea>, martor pt. Pucioasa 7; ~ aprod. dăruit cu moșie la Gănești 379; ~ clucer, pâra în divan în vremea lui Petru vv. pt. ocina la Mihăiești, vâr cu Negre 168, 290; ~ clucer, martor pt. Dobroței 527; ~ croitor din Ocna, martor pt. m-rea Cozia 35; ~ cumnat cu Ștefan din Băleni, martor pt. ocina în sat 422; ~ cupeț din Vernești, martor pt. Săseni 411, v. și **Pustiul**, **Vegul**; ~ delnița lui la Ștefănești 6; ~ diac, martor pt. Fântâna Catării 53; ~ diacon, scrie doc. 372; ~ din Bădiceni, megiaș jurător 19; ~ din Băleni, martor pt. moșie în sat 421; ~ din Băncești, martor pt. Smedești 461; ~ din Băcleș, p. lui de moșie în sat 548; ~ din Blehani v. **Papica**; ~ din Borulești, megiaș hotarnic 175; ~ din Brăgărăști, v. **Baloe**; ~ din Brănești, aldămășar 139; ~ din Brâncoveni, martor 185, 450; ~ din Câmpulung, martor 289, 463, 464, v. și **Focan**; ~ din Cârstienești, martor pt. vie la Golești 77; ~ din Cojocariul v. **Vâlceanul**; ~ din Corbi, martor pt. Drăghinești 194; ~ din Crăsani, martor pt. ocina în sat 382, v. și **Bucescul**; ~ din Dărmănești, vinde ocină în sat 285; ~ din Dobrosloveni v. **Lupoilul**; ~ din Dragoslave, f. lui Micu, fr. cu Velica 16; ~ din Drăghinești, tatăl lui Mușat 348; ~ din Drugănești, martor pt. Cosoba 156; ~ din Găleșești, vinde ocină pt. plata dușegubinei 175; ~ din Gârdești, f. Mușei, fr. cu Stănilav 466; ~ <din Golești>, tatăl lui Radu 495; ~ din Jigorani, martor pt. răscumpărare din rumânie 445; ~ din Jivești v. **Goilă**; ~ din Mihoveni, martor pt. Conțești

351; ~ din Negoiești v. **Ciomâc**; ~ din Pătărlage v. **Untescul**; ~ din Sămara, martor pt. Budeasca 377; ~ din Stăncești, martor pt. Crasna 500; ~ din Stănimir, martor pt. ocină în sat 60; ~ din Stâlpeni, martor pt. ocină în sat 109; ~ din Șoimari, martor pt. Măstănești 347; ~ din Șușăști, boier jurător pt. Vădeni 307; ~ din Tărăceni, fr. cu Nan, Stoica și Manda, nep. lui Călugărul din Bălțați 92; ~ din Târgoviște v. **Pustiul**; ~ din Titești v. **Begul**; ~ din Uiești v. **Tornei**; ~ din Vrănești, aldămașar pt. Târșor 206; ~ f. lui Badea log. din Argeș, fr. cu Radul și Preda 175; ~ f. lui Belcea, via lui la Golești 495; ~ f. Brâncarei, moșia lui la Măstănești 347; ~ f. lui Dragomir Andonie, scrie doc. 281; ~ f. lui Stoia din Văcărești, vinde ocină în sat 372; ~ f. lui Tudoran din Pitești, fr. cu Vlaicul, Dumitru, Ion, Neagoe și Tudoran 505; ~ finul Stancăi din Albești, este iertat de rumânie și primește o vie 264; ~ fr. cu Căzan și Dumitru v. **Bălăurescul**; ~ fr. cu Ion, Radul și Nicoară, vinde ocină la Ștercovița 81; ~ greul, martor pt. schimb de țigani 375; ~ log. din Bogătești, martor pt. Bădeni 16; ~ log. din Bujoreni, tatăl lui Stroe 28, 439; ~ log. din Cârștenești, martor 25, 35; ~ log. din Cepari, tatăl lui Dumitrașco post. 231; ~ log. din Mogoșani, martor pt. un țigan 133; ~ log. din Olănești v. **Olănescul**; ~ log. din Pitești v. **Pungilă**; ~ log. <din Stâlpeni>, scrie doc. 109; ~ log. din Zlotești v. **Zlotescul**; ~ martor <pt. Băbuiești>, fr. cu Dumitru 78; ~ martor pt. mori în apa Buzăului 134; ~ martor pt. Coprit v. **Căbei**; ~ martor pt. Cucuteni 76; ~ martor pt. Cârștianul Dragului v. **Bolcescul**; ~ martor pt. Smădciul v. **Barân**; ~ munteanul din Negoiești, vinde vie în sat 236; ~ nep. lui Lepădat log. din Zătreni v. <**Zătreanul**>; ~ nep. lui Socol 309; ~ nep. popii Stan din Cioara 32; ~ p. lui de ocină la Cucuteni 76; ~ p. lui de ocină la Jigorani v. **Scobariul**; ~ p. lui de ocină la Priboieni v. **Cașotă**; ~ p. lui de ocină la Târșor 206; ~ păcurar, vinde vie în dealul Scoarții 242; ~ pârcălab, scrie doc. 69; ~ popă din București, de la biserica sârbilor, martor 138; ~ popă din Bunești

v. rumân; ~ popă din Crăsani, martor pt. ocină în sat 420; ~ popă din Periați, martor pt. Surdești 453; ~ popa din Pleșoi, martor pt. Polovragi 480; ~ popă <din Săcșori>, f. lui Bolovan, tatăl lui Nancul 373; ~ popă din Șoimari, fr. cu Stan din Poiana Arcăi, martor pt. Măstănești 347; ~ popă din Țigănești, martor pt. ocină în sat 141; ~ popă, închină m-rii Sf. Troiță ocina lui de la Văcărești 24; ~ popă, martor pt. danie 376; ~ popă, tatăl lui Radul, fr. cu popa Nifon 231; ~ portar (al doilea), ispravnic la jurământ 135, 171, 231, 254; ~ post. din Boziani, martor pt. Podgoria 485; ~ post. din Cocorăști v. **Cocorăscu**; ~ post. din Milești, Pârâiani v. **Pârâianul**; ~ post., cumpără vie la Negoiești 383; ~ post. din Pade, vinde ocină la Hamzești 468; ~ post. din Zătreni v. <**Zătreanul**>; ~ rob (rumân răscumpărat de Mitrea slugerul), aldămașar, martor 325, 351; ~ roșu din Piscu, martor 193; ~ rumâni din: Băleni, f. lui Calin, fr. cu Radul și Stan 197, Bălteni (~ al lui Neagomir) 473, Berindești, f. lui Cârste 175, Bunești, fr. cu Diul și Stoica 451, Bunești (popă, răspopul) 451, Bunești, fr. cu Ion 451, v. și **Ștefănescu**, Comani 231, Gârla 249, v. și **Rașco**, Mușetești, f. lui Dan Căpățână, fr. cu Albul 509, Nucșoara, f. lui Bădilă 231, Rucăr 207, Sărdănești 193, Titești 105, Vaidei 364, Vălsănești 175, v. și **Veveriță**, Vlădești 112, Zmulța, f. lui Ilie, fr. cu Pavle 491; ~ sasul <din Argeș>, martor pt. Băbuiești 78; ~ scrie doc. 445; ~ șt. Naniei din Cătunul Bârsului, vinde ocină la Groșăț 368; ~ țigan al m-rii Căldărușani, șt. Ștefaniei 367, 468; ~ țigan, f. lui Guțea și al Stoianei, fr. cu Ion, Neagul, Neacșa și Mușa, nep. lui Stan 531; ~ țigan, f. Hățăganului, fr. cu Stoica, unchi Slamnei 531; ~ țigan, șt. Margăi 491; ~ vâtaf din Boziani, martor pt. vânzare de vie 304; ~ vâtaf, martor pt. răscumpărare din rumânie 445; ~ vinde delniță la Beleți 265; ~ vinde ocină la Truțești v. **Clătescul**; ~ vornic din Izbiceni, martor pt. Betejani 428; ~ zălogește moșie la Băleni 421; ~ zugrav, <ginerile> lui Dedul Bucureșteanul, martor pt. Dărmănești 46; ~ **Gogul** din Câmpulung,

- dă bani cu împrumut 460; v. și **Baloe, Barăn, Bălăurescul, Begul, Bolcescul, Bucescul, Cașotă, Căbei, Ciomâc, Clășescul, Cocorăscu, Focan, Goilă, Lupoiul, Olănescul, Papica, Pârâianul, Pungilă, Pustiul, Rașco, Scobariul, Ștefănescu, Tornei, Untescul, Vâlceanul, Vegul, Veveriță, <Zătoreanul>, Zlotescul.**
- Stancu(l)**, log. din Văcărești, scrie doc. 319; ~ popă din București, martor pt. biserica domnească 138; ~ vinde ocină la Albași 231.
- Staneș** din Bădeni, boier judecător 287.
- Stanislav**, croitor <din Rm. Vâlcea>, șt. Cherei, cumpără și vinde vie la Bunești 181, 234, 244; ~ din Cucuteni, martor pt. Ialomicioara 355; ~ <din Ocnă>, martor pt. Bunești 181; ~ f. Vladului, vinde moșie la Dârza 327.
- Stanomir v. **Stănimir**.
- Stanul v. **Stan**.
- Starchiojd**, sat <j. Saac, azi j. Prahova> 404.
- State**, p. lui de ocină <la Flocești> 231.
- Stăcești v. **Stăncești**.
- Stăicuță v. **Șintescu Radu**.
- Stănae Necula**, martor pt. Albești 504.
- Stânca v. **Steanca**.
- Stăncești** (Stăcești), sat <j. Prahova> 85, 284, 337, 350, 365, 391–393, 483, 491; ~ sat <j. Gorj> 500.
- Stăncilă**, martor pt. Bălteni 473; v. și **Dumitru al lui** ~.
- Stănești**, m-re, j. Vâlcea 316; ~ sat <j. Prahova> 402.
- Stănia v. **Stănie**.
- Stănie** (Stănia), cumpără ocină în Beleți 265; ~ din Moșoaia v. **Oce<h>**; ~ f. lui Todie din Moșoaia, fr. cu Șerban, Radu și Andrei, p. lui de ocină la Sămara 42; ~ rumân, f. lui Cârstea, fr. cu Fătul, Vladul și Radul 295; v. și **Oce<h>**.
- Stănilă al Bercei**, vinde ocină în Mlăci 488; ~ din Brătivoiești, unchi/bunic lui Danciul și Dumitru 36; ~ din Mogoșești, p. lui de ocină la Grădiștea de Jos 231; ~ din Păușești, tatăl lui Miclăuș și Oprea 514; ~ f. lui Pârvul din Vâlcănești, fr. cu Paraschiva, nep. lui Pătrașco clucer din Dâlga 175; ~ log., fr. cu Oprea, p. lui de ocină la Glogova 36; ~ log., tatăl lui Avram 310; ~ megiaș din Păușești, vinde heleșteu lui Sima vist. 322; ~ popă din Bârzești, martor pt. Conțești 351; ~ rumâni din: Cacoveți, fr. cu Arvat 433, Dărmănești, f. lui Radul, fr. cu Radu, Măinea și Pătru 46, Păușești 514; ~ tatăl lui Albuț, martor pt. Vernești 507; ~ via și ocina lui la Albași 231; ~ **Gramă**, scrie doc. 356.
- Stănimir** (Stanomir) din Ciulinița, boier hotarnic 374; ~ din Dobromir, boier jurător pt. Cojești 174; ~ rumân din Vâlsănești 175; ~ vinde ocină la Păușești 487.
- Stănimir** (-ul de Sus, de Jos), sat <j. Ilfov> 60, 273, 385, 403.
- Stănislav** din Gârdești, f. Mușei, fr. cu Stanciu 466; ~ f. lui Micul din Cucuteni, vinde ocină în sat 75; ~ martor pt. Albești 498; ~ pah. din Câmpulung, martor pt. Izvorani 475; ~ pah. din Ocnă, martor 407; ~ popă din Sătcel, martor 167; ~ rumân din Aninoasa 508.
- Stănulești**, sat <j. Buzău> 159.
- Stănuță**, fr. cu Flore, cumnat cu Copaci din Vădeni 307.
- Stănuțu** din Larga, martor pt. Crasna 500.
- Stăpnița v. **Stălpnița**.
- Stălpeni** (-de Jos, de Sus), sat <j. Saac, azi j. Prahova> 109, 132, 140, 318.
- Stălpnița** (Stăpnița), sat, j. Mehedinți 329, 330, 433.
- Stânca v. **Steanca**.
- Stănei v. **Curmătura** ~.
- Stângăcea** (Stângăceaua), sat <j. Mehedinți> 148, 167, 180.
- Stângăceaua v. **Stângăcea**.
- Stârceni**, sat <j. Rm. Sărat, azi j. Brăila> 482.
- Steanca** (~ pe Baltă, Stânca), sat, j. Ialomița 55, 251.
- Stefan v. **Ștefan**.
- Stejarului v. **Gruicul** ~.
- Stepan** din Cârstienești, martor pt. Gorgănașe 399; ~ din Cherba, martor pt. ocină în sat 52; ~ din Dobroteni, fr. cu Radu Merișescul 215; ~ din Drăgoiești, vinde ocină în sat 266, martor 399, 401; ~ din Vâlceni, megiaș jurător 119; ~ popă din Dobroteni, aldămășar 476; ~ post. <din Izvorani>, martor pt. ocină în sat 475; v. și **Ștefan**.
- Stepca**, cojocar 514; ~ <din Păușești>, vinde lui Sima vist. heleșteu la Păușești 322, 487, 489; ~ martor pt. Gruiu 488.

Steriian, grecul din Negoiești, martor pt. Viișoara 499.

Stirian (Stirian), țigan, tatăl lui Ivan 167; ~ **Filip**, grec, vinde vie la Negoiești 236.

Stiriian v. **Stirian**.

Stoenești (Stoieniști, Stoinești), sat <j. Ilfov> 60, 370; ~ sat <j. Vâlcea> 181, 256; ~ sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 16; ~ sat <j. Olt> 63; ~ sat <j. Prahova> 195, 196.

Stoescul Dobre, vinde ocină pe Ialomița 355.

Stoia din Popești, cumpără ocină în sat 154; ~ popă, tatăl lui Vladul 231; ~ post., f. lui Jipa portar, fr. cu Curtu, <p. lui de ocină la Vițichești> 57; ~ rumân din Curta, f. lui Stan, fr. cu Fătul, Lazăr și Stan 165, 231; v. și **Ungurul**; ~ sf. Radei, cumnat cu Sin, Maria, Dumitra și Preda din Cotroceni 384; ~ țigan, tatăl Mariei și al Vlădaiei 531; ~ via lui la Boziiani 314; v. și **Ungurul**.

Stoian, diacon din Corbi, scrie doc. 258; ~ din Albești v. **Buhuci**; ~ din Bârzești, martor pt. ocină în sat 305; ~ din Fundeni v. **Orzea**; ~ din Gătești, martor 97; ~ din Moisești, martor pt. Știubei 202; ~ din Stănimir, martor 60; ~ din Urlați, tatăl lui ~, martor 226; ~ din Urlați, f. lui ~ 226; ~ dorobanț, f. lui ~, grădina lui în București 1; ~ dorobanț, tatăl lui ~, grădina lui în București 1; ~ f. lui Buda din Țigănești, nașul lui Vlad, cumnat cu Oprea, vinde ocină în sat 141; ~ f. lui Stancel Toma, martor pt. loc de casă 401; ~ f. lui Turculeț, martor pt. vânzare de ocină 312; ~ grădina lui 401; ~ martor pt. Bălteni 473; ~ martor pt. Turburea v. **Radul al lui** ~; ~ martor pt. zestre la Voinigești 288; ~ popă, ginerele lui Pătru, vinde moșie la <Fundeni> 328; ~ rumâni din: Aninoasa, f. lui Birt 508, Gârla 249, Ionești, fr. cu Vladul 231, Tătărani 436, Tătărani, f. lui Bărbăteiu, fr. cu Radul, nep. lui Neagoe 490, Tătărani, f. lui Oprea, nep. lui Neagul, Vâlcul, Neagoe, Coman, ~ și Radul 490, Tătărani, f. lui ~, fr. cu Oprea, Neagul, Vâlcul, Neagoe, Coman și Radul, unchi lui ~ 490, Tătărani, tatăl lui Oprea, Neagul, Vâlcul, Neagoe, Coman, ~ și Radul, bunicul lui ~ 490, Vălsănești 175, Vlădești 112; ~ tatăl Dobrei, f. lui

Calboian din Aniniș 426; ~ țigan al m-rii Bistrița, tatăl lui Matei 95; ~ țigan, tatăl Voicăi 531; ~ vinde ocină la Dobroteni 476; ~ vinde ogoare 535; v. și **Buhuci**, **Orzea**, **Radul al lui** ~.

Stoiana, țigancă, sf. lui Guțea, nora lui Stan, mama lui Ion, Stanciul, Neagul, Neacșa și Mușa 531.

Stoica al Barbului v. **Barbul**; ~ **al Briicăi** din Stăncești și Urlați, fr. cu Radu, martor 85, 491; ~ **al lui Cușul**, vinde pădure la Nucet 226; ~ **al Dănesei** v. rumân din Văleni; ~ **al lui Iova** din Bălțați, tatăl lui Oprina 393; ~ **al lui Lal** v. rumân din Paraipani; ~ **al Moașii** <din Brănești>, aldămășar 139; ~ **al Scurtului** din Chiojdul de Bârca, boier hotarnic pt. Jivești 404; ~ al bănesii, fr. cu Micu și Dragomir, vinde ocină la Rumceasa 133; ~ aldămășar la vânzare de vie 302; v. și **Topal**, ~ armaș din Zărnești, martor pt. Aninoasa 508; ~ comis, sf. Știlei, vinde țigan 133; ~ cumnat cu Aldea, are nep. pe Dragoie 41; ~ cumpără delniță în Beleți 265; ~ din Anești, martor pt. Scârnăveasca 521; ~ din Bădeni, martor pt. Ciorăști 344; ~ din Băilești, martor pt. Popești 154; ~ din Bărbătești, martor pt. împrumut 438; ~ din Bășceani v. **Mărgineanul**; ~ din Bătești, martor pt. Suharăt 321; ~ din Bârca, ia dijmă pe nedrept 417; ~ din Cărunți v. **Căruntu**; ~ din Căzănești v. **Vătășescu**; ~ din Cerașu, jură pt. datoria lui Tudor vornicul 135; ~ <din Cerbureni> v. **Zărnescul**; ~ din Clocotici, fr. cu popa Stan, boier hotarnic pt. Titești 360; ~ din Cocu, martor pt. Fata 416; ~ din Curte v. **Balbucului**; ~ din Dălbănești, martor pt. ocină în sat 393; ~ din Dobroteni, f. lui Robu, fr. cu Manea și Paraschiva 215, v. și **Budulean**; ~ din Fundeni v. **Brid**; ~ din Găleșești, vinde ocină în sat pt. plata dușegubinei 175; ~ din Grivești, martor pt. închinare de m-re 124; ~ din Leutești v. **Tatul**; ~ din Lîpia, martor pr. Măstănești 79, 468; ~ din Mărtinești, fr. cu Petco și Tănăsie, martor pt. Râmna 386; ~ din Negovani, martor pt. Trestiani 44; v. și **Brănescul**, **Robul**; ~ din Osica v. **Preica**; ~ din Pitești, martor pt. Budeasca 377; ~ <din

Poenari> v. **Frânghie**; ~ din Priboieni, tatăl lui Lăudat 208; ~ din Salcia v. **Țest**; ~ din Sâmbotin, boier jurător pt. Vădeni 307; ~ din Sinești, nep. lui Clețea, moșia lui în sat 96; ~ din Sămara, martor pt. ocină în sat 42; ~ din Stăncești, f. lui Negrilă, martor 365, 483; ~ din Stâlpeni, șt. Dobrei, tatăl lui Ciurica, cumnat cu Badea 109; ~ din Surdești v. **Oglindescu**; ~ din Schei, martor 103, 478; ~ din Șintești, martor pt. Mărăcineni 358; ~ din Tărăceni, fr. cu Nan, Stanciu și Manda, nep. Călugărului din Bălțați 92; ~ din Tigvești v. **Tigvuliță**; ~ din Urlați, martor pt. Suharăt 318; v. și **Boban, Lăuruscă**; ~ din Vața v. **Tihulescu**; ~ din Văcărești, martor pt. vie în sat 89; ~ f. lui Oprea, tatăl lui Peia, vinde vie în dealul Jidenilor 353; ~ f. lui Pârvul log. din Lazuri, fr. cu Nedelco, Mihai și Preda 458, 490; ~ f. lui Răzmiriță din Cărlomănești, p. lui de ocină la Căndești 493; ~ fr. cu Dumitru din Fefeleei, martor pt. Băbeni 525; ~ fr. cu popa Lupu, văr cu Stan și Drăgan cumpără ocină la Vișoara 499; ~ fr. cu Nedelco, Mihai, Preda și Pârvul log., vinde ocină la Căpriorul 436; ~ fr. cu Tânasie post., se împrumută la Pătru log. 438; ~ fr. cu Vlad al lui Necșăț, vinde în dealul Șcheilor 209; ~ grămătic din Urlați, martor 226; ~ iuz., fr. cu Sima, martor pt. Cosoba 156; ~ jugănar, vinde ocină în Băltenii de la Pod 187; ~ legănar din Târgoviște, martor pt. Miclăușani 133; ~ log. din Bătiești, cumpără rumâni 112; ~ log. din Brătiani, cumpără case cu pimniță 161, 162, martor pt. Jugulei 510; ~ log. din București v. **Ludescu**; ~ log. din Lipărești, vinde ocină în sat 358, 359; ~ log. din Târgoviște, scrie doc. 512; ~ log. din Titu, șt. Stancăi, ginerele lui Radu pitar (al doilea, fost) 334, 391; ~ log., tatăl lui Pătru al Lungului, scrie doc. 442; ~ martor 207, 302, 310, 338, 376, v. și **Radu al lui** ~; ~ meșter din Târșor, martor pt. închinare de m-re 124; ~ nep. lui Nan, martor pt. Aniniș 426; ~ nume în pomelnicul domnului Matei Basarab 82; ~ p. lui de ocină la Cacaleți v. **Barbul**; ~ p. lui de ocină la Negrișteni 41; ~ p. lui de ocină la

Păclenii de Jos v. **Manul**; ~ p. lui de ocină la Priboieni v. **Bonțea**; ~ pah., f. lui Vâlcu din Dragomirești, nep. lui Mitrea din Dragomirești, vinde la Petrești 54, 111; ~ pah. din Zărnești, om domnesc la hotărnicie 175; ~ pah., vinde rumân 86; ~ pah., vinde vie 275; ~ pitar, șt. Dumitrei Cotrăcinoia, tatăl Despei 415; ~ popă din București, martor pt. biserica domnească 138; ~ popă din Glod, martor pt. Bunești 243, 272; ~ popă din Ocna Mare, martor pt. Arnota 449; ~ popă din Turburea, fr. cu Opriș și Stan, vinde ocină la Turburea 338; ~ post. din Șomănești, martor pt. schimb de țigani 201; ~ rumâni: al lui Bunea vist. (al doilea) 231; din: Ciovârnișani, f. lui Dragomir, fr. cu Stroe și Dragomir 121, Ciovârnișani, f. lui Marin, fr. cu Avram 121, Costeni, f. lui Preda 193, <Fălcoi> 439, Gârla 249, Ionești, fr. cu Cârstea 231, Paraipani (~ al lui Lal) 175, Pietroșani, f. Bănișorului, fr. cu Cârstea și Belcea 462, Pietroșani, f. lui Liga, fr. cu Radul 462, Rădăcinești 256, Rucăr 207, v. **Plășăști**, Șchei, șt. Ioanei 159, Tătărani, f. lui Dobre, fr. cu Marin, Ion și Neagul 490, Tomșani 90, Vădeni (al Dănesei) 307, Zmulța, f. lui Neniul, fr. cu Ivan și Micșan 491, Zmulța, tatăl lui Negre și Conda 491; ~ sluga marelui vornic, martor 398; ~ tatăl lui Dumitru v. **Milescu**; ~ tatăl lui Radu 429; ~ tatăl Stanei v. **Vătășescul**; ~ tatăl lui Vasilie v. **Ciorăscul**; ~ țigan al m-rii Căldărușani, șt. Ștefanei 369, 531; ~ țigan, faur 51; ~ țigan, f. Hățăganului, fr. cu Stanciul, tatăl Slamnei 531; ~ țigan, f. lui Matei, nep. lui Surdul 175; ~ vătaf, p. lui de ocină la Priboieni 208; ~ vinde ocină la Ciurmernic 259; ~ vornic din Ciupenița, tatăl Caplei, socrul lui Dragul log., bunic Mirei, Neacșei, Zamferei și a lui Petco 30; v. și **Balbucului, Barbul, Boban, Bonțea, Brănescul, Brid, Budulean, Căruntu, Ciorăscul, Frânghie, Lăuruscă, Ludescu, Manul, Mărgineanul, Milescu, Oglindescu, Plășăști, Preica, Radu al lui** ~, **Robul, Tatul, Tigvuliță, Tihulescu, Topal, Țest, Vătășescu, Zărnescul**. **Stoica**, fc. lui Pârvul log. din Lazuri, sr. cu Nedelco, Mihai și Preda, vinde ocină la

Tătărani și Căpriorul 490; ~ jupâneasă din Ostra, vară cu Stana 157; ~ mama lui Neacșul din Jigorani, vinde ocină în sat 86; ~ nep. lui Sin, al Radei, Mariei, Dumitrei și al lui Preda din Cotroceni, <sr.> cu Radu din Văcărești 384; ~ țigancă 24.

Stoican, rumân din Lătceni, f. lui Măciucă, fr. cu Arion, Florea, Mircan și Magdalin 231; ~ **Micul**, martor <pt. Căpățânești> 270; v. și **Neagu al** ~.

Stoicârlia <din Căinești>, tatăl lui Oprea 83.

Stoichița din Bărbătești, fr. cu jupâneasa Aviana și cu Tanasie, cumnat cu Grama pitar 491; ~ din Brănești, aldămășar 139; v. și **Soare al lui** ~.

Stoichițoiul v. **Stan al lui** ~.

Stoienesti v. **Stoenești**.

Stoiescul din Bălteni v. **Radu al lui** ~.

Stoilă, țigan din Orașul de Floci 2.

Stoinesți v. **Stoenești**.

Stolaj Velici din Cereș, martor pt. Știubei 202.

Străhaiei v. **Crucea** ~.

Strămătură (Strămtură), tatăl lui Radul, funia lui la Strămturești 468; ~ **Micul** din Vălsănești 33.

Strătie, locul lui la Pietrele Despicate 107.

Strâmba, sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 470, 471.

Strămtură v. **Strămătură**.

Strămturești, sat, j. Ilfov 468.

Strechia Dumitru din Câmpulung, martor pt. vânzare în oraș 191.

Strehaia, sat <j. Mehedinți> 167.

Streoști, sat <j. Rm. Sărat, azi j. Brăila> 215.

Stroe (Stroi, Stroia), diacon, martor pt. Fântâna Catarăi 53; ~ din Bârca, martor pt. vânzare în rumânie 136; ~ din Cozleci 90; ~ din Finta, f. lui Radu vătaf, vinde ocină la Holeasca 437; ~ din Măldărești, martor pt. Dobriceni 407; ~ <din Nucșoara>, tatăl lui Albul 231; ~ din Sinești, martor pt. Gătești 97; ~ din Slănic, f. lui Fătul, aldămășar pt. Ceptura 413; ~ din Teșila, martor pt. Broșteni 221; ~ din Urlați, martor 226; ~ f. lui Constantin pah. și al

Marei, fr. cu Chiajna, nep. lui Iordache vornic, Sima vameș și al jupânesei Ilina 27; ~ f. lui Gheorghe post. din Mărzănești, vinde moșie la Dușăști 529; ~ f. lui Mitrea și al Stancăi, fr. cu Pătrașco, nep. al lui ~ șufar (mare, fost), Dumitru stolnic și Pătrașco, pără în divan 63; ~ f. lui Stanciul log. din Bujoreni, vinde țigani 439; ~ fr. cu Gheorghe post. din Mărzănești, înfrățit cu Badea și Dobre 84; ~ iuz., martor pt. Grădiștea 484; ~ log., f. lui Matei, scrie doc. 437; ~ popă, via lui la Bunești 244; ~ popă, fr. cu Manea, se judecă pt. moară 287; ~ roșu din Hălești, martor pt. Holeasca de Jos 437; ~ rumâni: al lui Bunea vist. <Grădișteanu> 231; din: Cacoveți, fr. cu Necula 433, Ciovârnișani, f. lui Dragomir, fr. cu Stoica și Dragomir 121; ~ stolnic v. **Buzescu**; ~ șufar (mare, fost), stolnic din Grădiștea, șt. Marghitei, fr. cu Dumitru stolnic (al doilea), Pătrașco, Mitrea și Drăghici vătaf, cumnat cu Stanca, unchi lui ~ și Pătrașco I, 63, 117; ~ tatăl jupânesei Despina și al Ancăi, f. lui Darea armașul 80; ~ vinde ocină la Jigorani 186; ~ vist. (al doilea) v. **Leurdeanu**; v. și **Buzescu, Leurdeanu**.

Stroi v. **Stroe**.

Stroia v. **Stroe**.

Stroiești, sat <j. Dâmbovița> 247; ~ sat <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 151.

Studina, sat <j. Olț> 322 bis, 428.

Suguuiu, țigan, fr. cu Ghinea 63.

Sugușescul Mușat, cpt. din București, boier judecător 138, 221.

Suhărăt, sat <j. Saac, azi dispărut> 321.

Suliman(-ul), sat, j. Ilfov 385, 403.

Sultana, fc. Samfîrei, șt. Dragului post. din Togozeni, vinde satul Ionești 231.

Surdești, sat <j. Ialomița> 453.

Surdul, țigan, tatăl lui Matei 175; ~ **Badul** din Grădiștea de Sus, schimbă vii 71, 73, 74.

Suseni, sat <j. Dâmbovița> 334, 422.

Sveata Gora v. **Muntele Athos**.

Ș

Șandrea, șt. Mariei, cumnat cu Sin, Rada, Stoica, Dumitra și Preda din Cotroceni, unchi

Stoicăi, al lui Radu din Văcărești și Ghioca cpt. 384, 470, 471.

Șandro v. **Șandru**.
Șandru (Șandro) din Dobroteiu, martor pt. Tătărai 215; ~ din Stâlpeni, martor la vânzare <la Suhăraț> 318; ~ sluga lui Lazăr pah. din Lerești 106.
Șasa, sat <j. Gorj> 193.
 Șăgarcea v. **Șegarcea**.
 Șărb(u) v. **Șerbu**.
 Șărbau v. **Șerban**.
 Șărbauovici v. **Șerbanovici**.
Șanteasca, sat <j. Prahova> 217.
 Șărineasa v. **Șirineasa**.
 Șătoaia v. **Șitoaia**.
Șchei (Șchii), deal, topic la Călugăreni <j. Vlașca, azi j. Giurgiu> 209; ~ <j. Saac, azi j. Buzău> 478, 485; ~ sat <j. Vlașca, azi j. Ialomița> 103, 159, 453.
 Șchii v. **Șchei**.
Șchiopeni, sat <j. Rm. Sărat, azi j. Buzău> 353.
 Șentescu v. **Șintescu**.
 Șepot v. **Șipot**.
Șerba din Beleți, martor pt. Beleți 299.
Șerban (Șărbau, Șirban), aprod din Cherba, cumpără vie la Cherba 52, 261; ~ boieri jurători pt. Ghimpați (I, II) 412; ~ din Bădeni 533; ~ din Bănești, f. lui Lupul, nep. lui Ghorghie post. 26; ~ din Bobești, boier hotarnic pt. ocina vătășească 378, 387; ~ <din Jigorani>, f. lui Danciu, fr. cu Mușat, Stan și Vlad, vinde ocină în sat 86; ~ din Jupânești, întărire domnească pt. ocină în sat 171; ~ din Sălătruc, martor pt. Drăghinești 238; ~ din Titești, întărire domnească pt. răscumpărare din rumânie 445; ~ din Văcărești, vinde lui Mihnea vv. 25; ~ globnic al m-rii Bistrița 95; ~ f. lui Necula sluger din Dănciulești, fr. cu Ionașco post., vinde moșie la Stănimir 273, 385, 403; ~ f. lui ~ Bănică <din Flocești> 497; ~ f. lui Todie din Moșoia, fr. cu Stănia, Radul și Andrei, vinde la Samara 42, 394; ~ log. <din Bilciurești, șt. Neagăi, cumnat cu Udrea Doicescul>, martor pt. diferite vânzări (Ciorani, Dărmănești, Siminov, Stâlpeni, Teiu etc.) 46, 91, 111, 132, 172, 173, 209, 357, 407, 436, 501, 505, 506, 518, 528; ~ log. (al doilea) din Brătiani 128, 506; ~ log. de vistierie <din București, tatăl lui <Ludescu> Stoica Șerbanovici

log.> 1, 326; ~ log., martor pt. Bistrița 223; ~ martor pt. Fata v. **Bălănescu**; ~ megiaș <din Beleți>, martor pt. vânzare de ocină la Beleți 299; ~ megiaș din Vălsănești 33; ~ p. lui de ocină la Priboieni 208; ~ pah., martor pt. rumânie la Curtea 165; ~ popă (ierei) din Pătârlage, scrie doc. 477; ~ popă din Ștefănești, cumpără la Izvorani 475; ~ rumâni din: Bădeni 293, Nucșoara 231, Vădeni 307; ~ sluger din București, martor pt. Grădiște 484; ~ tatăl lui ~ v. **Bănică**; ~ țigan <din Bucov> 170; ~ vornic, hotarul lui la Mârla 248; ~ vv. <**Radu**, 1602–1610, 1611>, tatăl lui Constantin, post. (al doilea) 186, cartea lui 57, 231, în vremea lui 9, 22, 27, 66, 90, 112, 135, 198, 284, 287, 307, 345, 379, 406, 420, 486; v. și **Bălănescu**, **Bănică**.
 Șerbanovici (Șărbauovici) Stoica, log., v. <**Ludescu**>.
Șerbănești, sat <j. Vâlcea> 86, 316.
Șerbu (Șărb, Șărbu) din Cârștinești, f. Stancăi, fr. cu Stan, nep. lui Neagoe și al Neagăi, p. lui de ocină la Nucșoara 45, 231, 465; ~ din Pitești, scrie doc. pt. Samara 129; ~ din Șchei v. **Plăcintă**; ~ f. călugărului Leontie, văr cu Fârla 124; ~ fr. cu Radu din Brătienii de Sus 509; ~ iuz. din București, martor pt. Stănimir 60; ~ martor pt. Piatra și Săcșori 204, 370; ~ p. lui de moșie la Coprit 38; ~ pah. <din Sălătruc>, martor, scrie doc. 23, 128, 256, 425; ~ pușcar din Poieniță, adevăritor pt. Ionești 298, 341; ~ rumâni din: Cârștinești, tatăl lui Neagoe 155, Paraipani, f. lui Stan, fr. cu Neacșul 175; ~ tatăl lui Mircan 416; v. și **Plăcintă**.
 Șeroca v. **Șiroca**.
Șintescu (Șentescu) **Stăicuț Radu**, log. din Șintești <f. lui Staico>, boier jurător pt. zestrea Dumitrei Cotrăcinoae, martor pt. Grădiște 8, 173, 414, 415.
Șintesti, sat <j. Ilfov> 358.
Șipav Mihai din Urlați, șt. Totei, tatăl lui Radu și al Dragnei, socrul lui Bran, vinde ocină în Lunca 491.
Șipot (Șepot), delniță, topic la <Bătiești> <j. Muscel, azi j. Argeș> 262.
 Șirban v. **Șerban**.

Șirineasa (Șarineasa), sat <j. Vâlcea> 23.
Șirlin, martor pt. Aniniș 426.
Șiroca (Șeroaca), sat <j. Mehedinți> 121.
Șitoaia (Șutoaia), sat <j. Gorj> 18, 193.
Șmâncă, tatăl lui Stan din Poienari 460.
Șoimari, sat <j. Prahova> 347.
 Șoimul v. **Piatra** ~.
 Solomon v. **Solomon**.
Șoludu din Grădiștea de Coastă, martor pt. Grădiștea de Coastă 69.
Șoplea, sat <j. Prahova> 30.
Șotânga, sat <j. Dâmbovița> 31, 145, 231.
Șovărăști, sat (pe Nanov), j. Teleorman 231.
Ștefan, aldămășar, martor la vânzare de ocină la Cucuruți și Popești 325; ~ din Băleni, cumnat cu Stanciul 421, 422; ~ din Corșori, martor la vânzare la Cârstienești, Corșori 100, 258, 295, 333; ~ din Găleşești, vinde ocină în sat pt. plata deșugubinei domnești 175; ~ ep. de Buzău, cumpără o țișgancă, martor în divan, martor pt. Dobriceni, oamenii lui 10, 11, 375, 407, 457, 486, 496, 507, 511, 524; ~ f. lui Calvit, aldămășar pt. Jurubiște 432; ~ f. lui Datco călăraș și al Mariei, fr. cu Datco, vinde ocină la Jigorani 86; ~ f. lui Dragu popă, nep. popii Oprea 408; ~ poslușnic al m-rii Târnovul din București, f. lui Stan, i se întărește moșia la Gănești 379; ~ rumân din Bălteni, tatăl lui Frunza 473; ~ sț. Anei, ginerele lui Ciochină 163; v. și **Stepan**; ~ vv. <**Surdul**> (1591–1592), f. lui Ioan vv. 8; ~ vv., tatăl lui Leon vv., v. <**Tomșa**>; v. și <**Tomșa**>.
Ștefana, fc. lui Lupul din Căndești, sr. cu Nedelco, cumnată cu Stana 134; ~ fc. lui Mălăieșul Stan, vinde în Băltenii de la Pod 187; ~ țișgancă a m-rii Căldărușani, sț. lui Stanciul 367, 369, 468.
Ștefanul, munte la Ștefănești <j. Muscel, azi j. Argeș> 242.
Ștefănești, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 242, 464, 475.
Ștefănescu Stanciu, rumân din Bunești 451.
Ștefănești, sat (ocină în ~) <j. Gorj> 242; ~ sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 6, 20, 289; v. și **Valea** ~.
Ștefla, tatăl lui Nicola din Popești, bunic lui Căzan și Băilă 325.

Ștefoaia, sat <j. Vlaşca, azi j. Ilfov> 292.
Șteful (Ștefulețul), aldămășar pt. Mătești 229; ~ boier hotarnic pt. Bălțați v. **Costandin al lui** ~; ~ din Fundeni, aldămășar, martor pt. Fundeni 328; ~ <din Nucșoara>, tatăl lui Dobrotă 231; ~ din Runciți, martor pt. Podgoria 485; ~ din Stăncești, cel bătrân, primește ocină de la Isar 337, 350, 391–393; ~ din Șchei, martor pt. Valea Istăului 103; ~ din Tg. Jiu, f. lui Lazăr, fr. cu Iane 253; ~ f. lui Părvul log. din Bărbulești, văr cu Bunea Grădișteanu 39; ~ grămătic din Fundeni, f. lui Hristodor din Ghierghița 491; ~ log. din București, vinde un stângen de loc în oraș 523; ~ popă din Măniaci, jură pt. datoriile lui Tudor vornic 135, martor pt. Trestiani 217; ~ post. din Berilești, boier hotarnic pt. Hrizea (mare) vornic 12, 385, 403, 420, zapisul lui pt. Mănești 538; ~ post. din Tămășești, p. lui de ocină la Cârstienești 465; ~ rumân din Vlădești 112; v. și **Costandin al lui** ~.
Stereovița, sat, j. Mehedinți 81.
Știla, sț. lui Stoica comis, vinde o țișgancă 133.
 Știrbeaiu v. **Știrbei**.
Știrbei (Știrbeaiu) **Ivan**, spăt., f. lui ~ Tudor clucer, sț. Stancăi, ginerele lui Mitrea sluger din Mihăiești, întărire domnească pt. satul Uibărești, scrie doc. 46, 188; ~ **Tudor**, clucer (al doilea) din Izvor, tatăl lui Ivan spăt., nep. lui Horvat stolnic (mare, fost), întărire domnească pt. satul Ștereovița 46, 66, 81, 186, 188, 224, 414, 415, 520.
 Ștubei v. **Ștubeie**.
Ștubeie (Ștubei), sat <j. Mehedinți> 202.
Știubeiul Acru, topic la Mileștii de Jos <j. Gorj> 535; v. și **Piscul** ~.
Ștorobani (Șturubani), sat <j. Romanți, j. Teleorman> 84, 152.
 Șturubani v. **Ștorobani**.
Șuica, portar din Brănești, martor pt. Trestiani 44.
Șuici, sat <j. Muscel, azi Argeș> 77, 320, 492.
Șupală Dragomir din Câmpulung, martor pt. vânzare la Câmpulung 191.
 Șupăști v. **Șupești**.
Șupești (Șupăști), sat <j. Prahova> 85.
Șușăști, sat <j. Gorj> 307.
 Șutoaia v. **Șitoaia**.

T

Taica, țigan, șt. Lupșei, tatăl lui Antonie, socrul Dragomirei, bunic lui Stan 531.

Tanasie v. **Tănase**.

Tanasii v. **Tănase**.

Tarniță Radu <din Golești>, f. lui Stanciu, martor pt. Golești 495.

Tatomir al lui Negeacă, rumân din Bălteni 473; ~ din Buzăști, vinde ocină în sat 167; ~ din Osica, vinde vie în sat 439; ~ din Șchei, martor pt. Surdești 453; ~ f. lui Matei, v. **Rodescu**; ~ popă din București, martor pt. biserica domnească 138; ~ rumân din Rădăcinești 362; v. și **Rodescu**.

Tatu(l), armaș, tatăl lui Radul pârcălab 183; ~ cumpără delnița în Beleți 265; ~ din Brânceni, martor 80; ~ din Cozleci, rumâni lui ~ 90; ~ din Frățilești, boier hotarnic pt. Bucul de Sus 418, 419, pt. Hârbor 374; ~ din Găiești, boier tocmelnic, adeverește pt. rumâni și ocini la Ionești și Cernătești 298, 341; ~ din Mătești, tatăl lui Radu 424; ~ din Măstănești, socrul lui Radu, tatăl Dragnei 79; ~ din Mușceleni, martor pt. ocină în sat 164; ~ din Putineiu, martor pt. Dușăști 529; ~ din Sârbi, martor și aldămășar la vânzare de ocină 365; ~ din Stănimir, martor pt. ocină în sat 60; ~ din Suseni, cumpără livadă <la Voinești> 334; ~ f. lui Dănișoară, p. lui de ocină la Priboiani 208; ~ f. lui ~, nep. lui Coman, pără pt. ocină la Ghierghiești 183; ~ locul lui la Corșori 258; ~ log. din Orbeasca, vinde ocină la Jigorani 86; ~ log. și sluger, fr. cu Marcu log., nep. lui Dan Danilovici vist. (mare, fost) și al Marulei, ctitor la m-rea Mărcuța 145, hotărnic și alege ocină la Jigorani 86, 186; ~ neg., cumpără la Flocești 497; ~ nep. lui Neagul Bragărea, vinde ocină la Haidăi 353; ~ post. din Berești, cumpără moșie în sat 216; ~ rudă cu Dragul, vinde un răzor de vie, se scrie doc. cu voia lui 363; ~ rumâni din: Brădești 175, Curtea, f. lui Stan, fr. cu Stoia și Lazăr 165, Grădiștea de Jos, fr. cu Vâlcul, Socolea, Petco și Dragomir 231; ~ sluger, cumpără un țigan 336;

~ sluger, fr. de moșie cu Nan post., cumpără ocină în Grădiștea 8; ~ sluger, martor la vânzare la Cătești 294; ~ sluger, reface m-rea Plumbuita 150; ~ sluger v. log.; ~ tatăl Sorei 532; ~ tatăl lui ~, f. lui Coman, pără pentru ocină la Gherghiești cu Ivan iuz. 183; ~ vinde vie la Năieni 268; ~ viorarul din Șchei, martor pt. Surdești 453; ~ **Stoica** din Leutești, aldămășar pt. Cucuteni 432.

Tatul, delnița lui ~, topic la Izvorani <j. Muscel> 475.

Tăbășarul Neagoe <din Titiești>, locul lui la Pietrele Despicate 107.

Tămășești, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 465; ~ sat <j. Vlașca, azi dispărut> 133.

Tănase v. **Tănasie**.

Tănasie (Tanasie, Tanasiie, Tănase, Tănasiie, Thanasie) din Bărbătești, tatăl lui Mihai 23; ~ din Căinești, jurător hotarnic pt. Crucești 176; ~ din Cotești, boier jurător pt. Ghimpați 412; ~ din Mărtinești, fr. cu Stoica, Petco, martor pt. Râmna 386; ~ din Salce, martor 478; ~ din Rm. Vâlcea, martor pt. Pucioasa 7; ~ din Stăncești, martor pt. Scârnaveasca 350; ~ eg. al m-rii Sf. Troiță (Radu Vodă) 25, 357, cumpără un loc în Târgoviște 398, scrie zapis înaintea boierilor hotarnici 24; ~ f. lui Lupu, vinde ocină în Ciurmernic 259; ~ jupân (neg.), cumpără vie la Golești 495; ~ log. din Izbiceni, scrie doc. 438; ~ pah. din Ciuceni, tatăl lui Mihai 88; ~ pah., martor pt. Dobriceni 407; ~ pah. v. **Rudeanul**; ~ popă, martor pt. Suharăt 318, 321; ~ post., fr. cu Stoica, se împrumută la Pătru log. 438; ~ post. din Bărbătești, fr. cu jup. Ariana și cu Stoichița, cumnat cu Grama pitarul 491, martor 113; ~ post. din Târgoviște, f. lui Pătru pârcălab, martor pt. Țigănești 122; ~ rumân din Gabrovul, f. lui Clemen 231; v. și **Rudeanul**.

Tănasiie v. **Tănasie**.

Tărăceni, sat <j. Prahova> 92.

Tărchilă Stan din Salcie, martor 478.

Tărnov v. **Tărnov**.

Tărsei v. **Vadul** ~.

- Tătarul**, hotar la Gabrovul <j. Teleorman> 231.
- Tătărani**, sat <j. Dâmbovița> 247, 458, 490; ~ sat <j. Buzău> 436.
- Tătărăi**, sat <j. Rm. Sărat și Brăila, azi j. Vrancea> 215; ~ sat <j. Ialomița> 374, 418, 419.
- Tătulești**, sat <j. Ilfov> 189, 314, 340, 393, 420, 490.
- Tăulești**, sat <j. Rm. Sărat?> 386.
- Tăciu**, f. lui Radul Neniul, fr. cu Găciul, ocina lui la Păclenii de Jos 159.
- Tâmpa**, gârlă 171.
- Tâncăbești**, sat <j. Ilfov> 319.
- Tânganul**, m-re <j. Ilfov> 10, scoasă de sub închinare 511.
- Târcă** din Perieți, boier hotarnic pt. Piscu de Sus 418, 419.
- Târgoviște**, oraș <j. Dâmbovița> 5, 75, 122, 124, 133, 136, 238, 247, 248, 284, 351, 352, 355, 398, 405, 421, 467, 493, 494, 498, 505, 508, 518, 528, 529, baia domnească 177, casă mică în ~ 441, case în ~ 231, loc de casă în ~ 177, 490, loc emitere doc. 143, 209, 242, 251, 254, 256, 277, 280, 286, 290, 293, 307, 308, 313, 314, 332, 334, 335, 353, 364, 433, 439, 441, 445, 462, 465, 468, 472, 490, 491, 502, 503, 509, 511, 512, 524, 527, 531, 535, divan la ~ 171, martor din ~ 467, m-re în ~ 398, mitropolia din ~ („maica tuturor bisericilor”) 189, mitrop. al ~ 524, moară în ocina domnească din ~ 491, neg. din ~ 139, ogradă domnească 177, pâră la divanul de la ~ 179, sat în sus de ~ 231, vie în ~ 231, 441, dealul ~ 175.
- Târgșor v. **Târșor**.
- Târgul Jiu**, oraș, târg (oameni din ~) <j. Gorj> 167, 253, 307; ~ **Gilort**, oraș, târg <j. Dolj> 236.
- Târgului**, drumul ~, topic la Mileștii de Jos 535; v. și **Vadul** ~.
- Târlea Radul** din Fundeni, aldămășar 491, martor 328.
- Târnov v. **București**, m-re.
- Târnav**, sat <j. Mehedinți> 180.
- Târnavă** (Târnov), sat <j. Jiul de Jos, azi j. Dolj> 18.
- Târnov**, exarh de ~ 308.
- Târnov v. **Târnavă**.
- Târșagă**, tatăl lui Dumitru rumân 231.
- Târșor** (Târgșor), oraș, târg <j. Prahova> 46, 124, 206, 350, 392, 393.
- Târtea**, rumân din Vlădești, fr. cu Grozea, unchi lui Manea 112.
- Teha v. **Teaha**.
- Teaha** (Teha), sat <j. Olt> 157.
- Teancului v. **Valea** ~.
- Teișani**, sat <j. Saac> 404.
- Teiu**, sat <j. Olt> 172.
- Teleajenului v. **Gura** ~.
- Telega**, sat, ocnă de sare <j. Prahova> 94; v. și **Vârful** ~.
- Teorman**, apă 80; ~ j. (sate în ~) 14, 80, 188, 231, 303, 443, 528.
- Teodor v. **Tudor**.
- Teodora**, fc. lui Cârștian log. din Căldărușani, dă ocina m-rii Căldărușani și sălașe de țigani 367, 369, 468.
- Teodosie v. **Tudosie**.
- Teodur v. **Tudor**.
- Teofan** (Theofan), eg. al m-rii Sf. Ecaterina din București 86; ~ eg. al m-rii Mărcuța, împuțernicit să ia dijmă de la Curățești 139; ~ eg. al m-rii Sf. Pavel (Sf. Munte) 82; ~ patriarh de Ierusalim, cartea lui de afurisenie 231.
- Teofil** (Theofil, Thiofil), călugăr, tatăl lui Chirca post. 360; ~ ep. al Râmnicului, cartea lui 51, mărturie înaintea lui 231; ~ ierom., eg. m-rii Crasna 277, 280, 500; ~ mitrop. (arhimitropolit, vlădică) al Ungrovlahiei 106, 189, 457, 511, arbitrează partaj de zeste 145, danie înaintea lui 34, dă carte de jurământ pt. zestrea Dumitrei Cotrocinoai 414, împarte pomeni 37, judecă în divan pâra vecinilor din Vaideei 364, judecă în divan situația jupănesei Maria 308, judecă pricină 30, 48, 120, judecă pricină legată de clirosul domnesc 138, judecă împreună cu domnul și boierii 130, judecă împreună cu boierii 27, judecă pricină de m-re 13, jurământ înaintea lui 195, întărește jupănesei Anca stăpânirea averii soțului ei 376, martor pt. Dobriceni 407, martor în divan 10, 524, zăpis semnat de mâna lui 34.
- Terățelu**, topic la Bălănești <j. Gorj> 253.
- Teșila**, sat <j. Prahova> 125, 221.
- Tetoi**, sat <j. Vâlcea> 185, 480, 510.
- Tezluul Mare**, topic (matcă) la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535.
- Tezluieț**, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535.
- Thanasie, v. **Tănasie**.

- Theodosie v. **Tudosie**.
 Theofan v. **Teofan**.
 Theofil v. **Teofil**.
 Thiofil v. **Teofil**.
Tigvă, popă din Gârcov, martor hotarnic pt. Betejani 428.
Tigvești, sat <j. Teleorman?> 246.
Tigvuliță Stoica din Tigvești, vinde ocină în sat 246.
Tiha, sat <j. Romanați, azi j. Teleorman> 498.
Tihulescu Stoica din Vața, martor pt. Fata 416.
Tile(a), croitor din București 523; ~ rumân din Comani v. **Ortacul**.
Tilie, post., unchiul Vișei 425.
Tima <din Comani>, tatăl lui Stan 231.
Tincarul Stan, fr. de moșie cu Iarciul dorobanțul 439, p. lui de moșie în Osica 68.
 Tiodosie v. **Tudosie**.
 Tismeană v. **Tismana**.
Tismana (Tismeană), m-re (hram Adormirea Maicii Domnului) <j. Mehedinți> 10, 201, 235, 459, întărire domnească pt. ocină și rumâni la Regova, Bistrița 237, scoasă de sub închinare 511; ~ sat <j. Mehedinți> 309.
Titești (Titiești, Titiști), sat <j. Argeș> 104, 105, 219, 445.
Titiana, țigancă, șt. lui Paraschiva, mama lui Ursu, Stan, Cărstian și Marica, nora lui Ursu țigan și al Floricăi 159.
Titie (Titia), țigan al m-rii Căldărușani, șt. Dolcăi 67, 468.
 Titia v. **Titie**.
 Titiești v. **Titești**.
 Titiști v. **Titești**.
 Titiu v. **Titu**.
Titu (Titiu), târg <j. Dâmbovița> 334, 391.
Toader din Priboieni (cel mare), vinde ocină la Crețești 382; ~ cumnatul lui Mușat, aldămășar pt. Ceptura 413; ~ f. lui Grama ceauș din Săcșori, serie doc. 370; ~ grădina lui în București 1; ~ p. lui de ocină cumpărată de Miho post. 80; ~ popă, serie doc. 270; ~ popă din Ploiești, vinde vie în dealul Ursoaia 441; ~ sluger, martor pt. vânzare de grădină în București 1; ~ sluger din Leurdeni, martor pt. Grădiștea 8; ~ sluger din Popești, martor 467; ~ sluger, tatăl lui Ghidul, socrul Neacșei 24.
Tocie, funie (topic) la Mușceleni <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 164.
Todie din Moșoaia, tatăl lui Șerban, Stănia, Radul și Andrei 42, 394.
 Todăr v. **Tudor**.
 Todor v. **Tudor**.
 Todoran v. **Tudoran**.
 Todori v. **Tudor**.
Togoteni, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 88.
 Togozeani v. **Togozeni**.
Togozeni (Togozeani), sat <j. Ialomița, azi j. Ilfov> 306, 340, 358, 418, 419; ~ sat <j. Saac, azi j. Buzău> 88, 231.
Tohani, sat (vii, deal) <j. Saac, azi j. Prahova> 27, 452.
Toia, iuz. din Cozleciu, martor pt. Steanca 251.
Toicoiul Radu, p. lui de ocină în Păușești 514.
Toloș Crăciun din Cireș, martor pt. Știubeie 202.
Toma, călăraș, ginerele lui Radu din Bălteni 178; ~ comis, f. lui Leca spăt., tatăl lui Mihai iuz. de roșii din Pătroaia, <fr.> cu Leca spăt. 198, 341; ~ din Găleșești, vinde ocină în sat pt. plata dușegubinei domnești 175; ~ din Muscel, martor pt. Călugăreni 209; ~ din Strehăia, martor în zapis 167; ~ iuz. din Buzău, f. lui Radu Răgep, fr. lui Gheorghe iuz. 474, 502; ~ log. din Cacova, martor pt. schimb de țigani 95; ~ neg. de la <Vâlcea>, martor pt. Bunești 181; ~ p. lui de ocină la Haidăi 353; ~ popă din Salcie, martor 478; ~ **Stancel**, tatăl lui Stoian, martor pt. un loc de casă 401.
Tomeni, sat <j. Romanați, azi j. Olt> 63, 117.
Tomii, pârul ~, topic la Cerișani <j. Vlașca> 454.
<Tomsa> Ștefan, vv. <1611–1615, 1621–1623>, tatăl lui Leon ~ vv. 535.
Tomșani, sat <j. Dâmbovița> 90.
Topal Stoica, aldămășar pt. Mătești 229.
Topilelor, râu, hotar la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535.
Topolog, m-re <j. Argeș> 10.
Topolniță, sat <j. Mehedinți> 202.
Topolov, sat <azi dispărut> 179.
Topoloveni, sat <j. Argeș> 135, 221, 368, 403, 420; ~ sat <j. Ilfov> 370, 385.
Topoloveanu Tudor, stolnic <din Topoloveni>, cumpără în Salcia 478, p. lui de ocină la Podgoria 485.
Torcin din Văcărești, vinde vie lui Mihnea vv. 25.
Tornea <din Stăncești>, tatăl lui Sebe 365, 483; ~ **Stanciu** din Uești, martor pt. Gorgănașe 399.
Toșta din Samara, fr. cu Marica 129.

Totea din Urлаți, șt. lui Mihăilă șiparul, mama lui Radul și a Drăganei, soacra lui Bran 491.

Toxoabă, f. lui Bratea, vinde ocină la Căzănești 153.

Trandafir, rumân din Gârla 249.

Trăsnea, capul ~, topic la Crăsani <j. Ilfov> 420.

Trășan v. **Trășani**.

Trășani (Trășan), sat în hotar cu Hârbor <j. Ialomița> 374.

Treful, post., martor pt. Neagoe 279.

Trestenic (Trestinic), sat <j. Vlașca, azi dispărut> 236, 238.

Trestia, topic la Corșori <j. Muscel, azi j. Argeș> 127.

Trestiani (Trestiiani) (~ de la **Grind**), sat <j. Saac, azi j. Prahova> 44, 45, 189, 217; ~ de la Risipiți, topic la Cârstienești 465.

Trestie v. **Valea** ~.

Trestinic v. **Trestenic**.

Tricala, regiune în Grecia 507; v. și **Dușco**, m-re.

Trifa din Orbeasca, martor pt. Nodeani și Negoiasca 522; ~ sluger, tatăl lui Staico log. (post.) din Baloșin 14, 128.

Triful, f. Voicăi, fr. cu Ivan, nep. lui Simul potcovarul 353.

Trilea, rumân din Brănești 473.

Tristiiani v. **Trestiani**.

Truțești, sat <j. Teleorman> 231.

Trohan v. **Necula** al lui ~.

Tropa, martor pt. Valea Poinăreilor 221 bis.

Tudor (Teodor, Teodur, Todăr, Todor, Todori, Tudoru, Tuduru) clucer (al doilea) v. **Știrbei**; ~ clucer din Milcov, martor pt. Teiu 172; ~ comis v. **Măldărescul**; ~ comis, martor pt. Căldărușani 19; ~ cupeț (bacal) din Târgoviște, fr. cu Evo, martor pt. Grădiștea 484, Roșia 248; ~ din București, martor pt. Bălțați 391; ~ din Cătun, vinde un răzor al lui Drăcea 479; ~ din Cornești, martor pt. Holeasca de Jos 437; ~ din Dobroteni v. **Turtăcoaptă**; ~ din Grădiștea de Coastă, martor pentru Grădiștea de Coastă 69; ~ din Metoh, martor pt. Mihăești 296; ~ din Negreștii de Sus, megiaș, martor pt. Beleți 299; ~ din Râmnic, martor pt. Pucioasa 7; ~ din Sămara, martor pt. moșie în sat 435; ~ din Târșor, martor pt. Cozlegi și Dălbănești 392, 393; ~ f. Dafinei, fr. cu Stan 376; ~ f. lui Dumitru, fr. cu Negre, Cozma, vinde delniță în Mihăești 296; ~ f. popii Bratul, vinde

vad de moară 142; ~ f. lui Giurița cpt. din Frăsinet, fr. cu Ivan, Giurca și Duca 322 bis; ~ f. popii lui Stan, unchiul lui Lușșă, p. lui de ocină la Pâcleni 159; ~ f. lui Stanciu log. din Olănești v. **Olănescu**; ~ grec, vinde ocină la Bunești 451; ~ jurător din Măniaci v. **Verzea**; ~ log. din București, martor pt. Bălțați 391; ~ log. din Doba, martor pt. Bunești 234, 243, 272, 389; ~ log. din Slăvitești v. **Slăvitescul**; ~ martor pt. Clinceni v. **Patacul**; ~ martor pt. Fântâna Catarăi 53; ~ martor pt. Imos 315; ~ diac (micul), scrie doc. 198; ~ neg. din Ghierghița, întărire domnească pt. vie în dealul Nucetului 226; ~ nep. lui Hamza (cel bătrân) din Crasna 500; ~ nep. banului Mihalcea, fr. cu lane, p. lui de ocină la Dudești 482; ~ pah., martor pt. Aninoasa v. <**Vlădescu**>; ~ pah. din Fălcoi, martor pt. Fălcoi 429, 513; ~ popă din Bărzești, cumpără rumâni ai lui Tudoran pitar 112; ~ popă din Boarii de Sus, tatăl lui Pârvul 123; ~ popă din Murgești, martor pt. răscumpărare din rumânie 445; ~ popă, rumân din Bunești 452; ~ post. v. **Panovici**; ~ rumâni din: Brădești 175, Cacoveți, fr. cu Necula 433, Gârla 249, Paraipani v. **Robul**, Pietroșani, f. lui Manea 308, 462, Truțești, f. lui Albul, fr. cu Oancea 231, Vaideei 364, Zmulta, f. lui Mișan, fr. cu Ralea și Voico 491; ~ serie doc. 406; ~ spudei, scrie doc. 188; ~ stolnic, boier hotarnic pt. Văcărești 25; ~ stolnic, cumpără în Mănești 229; ~ stolnic, martor la tocmeală 275, pt. Ojogeni 306; ~ stolnic <din Topoloveni> v. **Topoloveanu**; ~ vornic din Rătești v. <**Rătescu**>; v. și **Măldărescul**, **Olănescul**, **Panovici**, **Patacul**, <**Rătescu**>, **Robul**, **Slăvitescul**, **Știrbei**, **Topoloveanu**, **Turtăcoaptă**, **Verzea**, <**Vlădescu**>.

Tudorie v. **Tudora**.

Tudora (Tudorie), mama lui Mihail, cumnată cu Iovana, mătușa lui Stan și Efrem, nep. lui Ion călugărul 53; ~ sr. cu Ivan popa, <Gheorghe, Stoica> și Stanca, fc. Martei călugărița din Pătârlage 477; ~ șt. lui Andrica din Argeș, mama Istratiei, bunica lui Proca 179; ~ șt. lui Costea cojocar 523; ~ șt. lui Stafie din Pitești, soacra lui Avram neg. din Târgoviște 139; ~ țigancă a lui

Gherghe vist. 15; ~ țigancă a m-rii Tismana, fc. Paraschivei 201; ~ țigancă cusătoare a lui Dumitru <Filișanul> pitar (mare), șt. lui Slav țiganul, mama Ancăi 167; ~ țigancă <din Lerești> 106.

Tudoran (Todoran, Tuduran), cpt., cumpără în Albești 498; ~ ceauș, tatăl lui Neagoe din Buzău, aldămășar 483; ~ <din Câmpulung>, martor pt. Izvorani 475; ~ din Gherghița, martor pt. Băbeni 525; ~ din Hămești, p. lui de ocină la Hăidăi, nep. Stancăi 353; ~ din Pitești, tatăl lui Vlaicul, Stanciul, Dumitru, Ion, Neagoe și ~ 505, martor pt. Izvorani 40, 102, feciorii lui vând vii la Izvorani 457; ~ din Ploiești, zălogește vie în dealul Scăianilor 310; ~ din Văcărești, vinde vie lui Mihnea vv. 25; ~ f. lui ~ din Pitești, fr. cu Vlaicul, Stanciul, Dumitru, Ion și Neagoe 505; ~ log. din Pădureți, martor la vânzare de țigancă 185, 450, pt. Pleșoi 185; ~ pitar v. <Vlădescul>; ~ post. din Lerești, martor pt. Cătun 479; ~ sluger <din Vlădești> v. <Vlădescul>; ~ țigan, șt. Micăi țiganca 308; ~ unchiul lui Baico, cumpără loc de casă în Câmpina 434; v. și <Vlădescul>.

Tudorănescul Oprea din Argeș, f. lui Radul din Argeș, fr. cu Mihnea diacon, ginerele lui Dumitru roșu, cotopește vie în dealul Ciocăneștilor 179, cumpără vie la Golești 77.

Tudoru v. **Tudor**.

Tudosia din Budișteni, fc. Ancăi, sr. cu Dobrișan, nep. Căndeii și a Stanei, mătușa Căndeii și a Voichiței, cumnata Elinei 440; ~ șt. lui Neagoe, mama lui Marco și Ion, adeverește post. Mitrea că îi este datoare cu ughi 279.

Tudosie (Teodosie, Theodosie, Tiodosie), ban (mare) v. <Corbeanul>; ~ călugăr din Vlădeni, vinde rumâni 231; ~ clucer din Curțișoara v. **Rudeanul**; ~ din Osica, unchiul lui Vladul, vinde ocină în sat 429, 439; ~ din Vernești, f. lui Crăciun, martor pt. Poenari 425; ~ log., scrie doc. pt. Disăragi 180; ~ log. (mare) v. **Rudeanul**; ~ pah. (al doilea), fr. cu Preda, vinde ocină la Popești 154; ~ popă, aldămășar pt. Mătești 229; ~ popă din Melidic, nep. lui Constandin, aldămășar pt. Săseni 65; ~ popă din Șchei, primește donație 103; v. și <Corbeanul>, **Rudeanul**.

Tuduran v. **Tudoran**.

Tuduru v. **Tudor**.

Tufa Țintii, topic la Cerișani <j. Vlașca> 454.

Tunsa, sat <jud. Vlașca, azi j. Ilfov> 522.

Turbalin, rumân din Nucșoara 231.

Turbatul, martor pt. Grădiștea 484.

Turbați, sat <j. Gorj> 167, 500.

Turburea, sat <j. Argeș> 338; ~ pădure la Drajnea 402.

Turcea, rumân din Lătceni, tatăl lui Cernat, Vladul și Peia 231.

Turcești, hotarul ~, topic la Goești 307.

Turcin, țigan din <Bucov> 170.

Turcul, rumân din Nucșoară 231.

Turculeț, tatăl lui Stoian, martor 312.

Turcului, drumul ~, hotar la Cerișani <j. Vlașca> 454.

Turdești, sat <jud. Teleorman> 80.

Turtăcoaptă Tudor din Dobroteni, martor pt. Tătării și Suhărăt 215, 318.

Turturea, pah. din Glina, boier hotarnic pt. ocina vătășească 387, boier jurător pt.: Ciumeric 378, Cojești 174.

Ț

Țacal Ioniță din Stăncești, vinde loc de casă și casă 85; ~ izvorul lui ~, topic la Râmna <j. Rm. Vâlcea> 386.

Țapul Stan din Săseni, martor 381, pt. vie în sat 411.

Țara Grecească v. **Grecia**.

Țara Moldovei 146, moșii vândute în ~ 27; ~ **Românească**, passim, v. și **Ungrovlahia**; ~ mitrop. al ~ 189; ~ **Ungurească**, fugă în

~ 136, 301, 319, 364; ~ **Turcească**, robie în ~ 233, 245; v. și **Ardeal, Ungrovlahia**.

Țarigrad, multă cheltuială și încurcătură la ~ 198; ~ patriarh de ~ 308.

Țaroviței v. **Furcitura** ~.

Țățârlige, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 27.

Țăntăreanul Preda, clucer, tatăl lui Dumitrașco clucer <din Spineni> 223, 237.

Țâța, sat <j. Dâmbovița> 75, 113.

Țearța, delniță în Cârștianul Dragului <j. Muscel, azi j. Argeș> 317.

Țerovăți, sat <j. Mehedinți> 121.

Țest Stoica din Șchei, aldămășar pt. Mătești 229, martor pt. Salcia 478.

Țicma Scurtului, topic/hotar la Negrișteni 41.

Țigan din Săpata, martor pt. Fata 416; ~ rumân din Zăvoiu, f. Ivului, fr. cu Balea, Stan și Măican 231; v. și **Stan al lui** ~, **Podul** ~.

<**Țigănescu**> **Necula**, log. din Țigănești, scrie doc. 102, 155, 294, 331; ~ **Radu**, post., martor pt. danie la <Crușov> 252, cumpără moșie la Mărăcineni 358.

Țigănești, sat <j. Mușcel, azi j. Argeș> 122, 141, 155, 331, 358, 368; ~ sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 206, 294; ~ sat <j. Teleorman> 528.

Țigul, rumân din Paraipani 175.

Țigușul, rumân din Vlădești, tatăl lui Badea 112.

Țincăi, matca ~ 171.

Țintea v. **Tufa** ~.

Țințăreni (Țințireni), sat <j. Dolj> 223.

Țințireni v. **Țințăreni**.

Țiplească, p. ~ din ocina Broșteneasca <la Fundeni> 328.

Țiriga Neagul, rumân din Bârsești, tatăl lui Radul și Stan 189.

Țoche Radul din Câmpulung, om bătrân de 100 ani, mărturisește în conflictul privind ocina în Mihăești 168, martor 290.

Țogloian, tatăl lui Grozea 350.

Țondra, cupeț <din Târgoviște>, martor pt. Brătiani 161, 162.

Țondre, cpt., cumpără ocina la Țigănești 122.

U

Udeani v. **Udeni**.

Udeni (Udeani), sat <j. Dâmbovița> 467; ~ sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 194.

Udre(a) ban v. <**Băleanu**>; ~ iuz. din Cosoba, f. lui Pavel șufar, fr. cu Răducanu și Rada, cumnat cu Manolache șufar, unchiul lui Necula și Radu 169, boier hotarnic pt. moșia lui Hrizea vornic (mare) 420, vinde în Cosoba de Jos 156, vinde rumân 24; ~ log. din Rădăcinești, f. lui Grama armaș, fr. cu Leca post. 256, 362, cumpără un țigan 336, loc de casă în București 494, martor pt. Bogdănești 534, m-rea Cozia 35, Rădăcinești 362; ~ f. lui Radu neg., își omoară tatăl în somn 326; ~ se înfrățește cu Aldea pt. p. lui de pădure 41; ~ p. lui de ocina <la Flocești> 231; ~ post. 481; ~ post. din Bibești, f. lui Vasilie post., martor în zapis 167, 193, pt. zestre 166; ~ post. <din Doicești> v. **Doicescu**; ~ post. din Zătreni v. **Zătoreanu**; ~ post., ginerele Pustiului din Găiești, martor pt. Conțești 351; ~ post., cumpără ocina la Lipărești 359; ~ vornic, martor pt. Teiu 172; v. și <**Băleanu**>, **Doicescu**, **Zătoreanu**.

Udrește v. **Udriște**.

Udriște (Udrește), log., f. lui Oprea log. din Șirineasa, martor pt. vie în dealul Neagovanilor 23; ~ log., ispravnic pt. Budișteni 440; ~ log. (al doilea), v. **Năsturel**; ~ pah. din Câmpina, tatăl lui Gheorghe post. și Pătrașco 391, 392, 437; ~ vornic din Roșia, martor în zapis 167, p. lui de ocina la Crasna 167; v. și **Năsturel**.

Uești, sat <j. Argeș> 231, 399, 401.

Ugrumi (Ogrumi), sat <j. Gorj> 167, 193.

Uibărești, sat <j. Olt> 188.

Uliaru din Vlădila, tatăl lui Stan 283.

Uliului v. **Piscul** ~.

Ungrovlahia 1, 9, 24, 34, 36, 41, 50, 51, 63, 73, 80, 81, 86, 93, 99, 114, 142, 150, 159, 163, 167, 168, 171, 175, 177, 179, 183, 186, 188, 189, 193, 196–198, 219, 221, 226, 231–233, 242, 251, 280, 290, 293, 307, 308, 313, 314, 334, 353, 364, 369, 382, 384, 433, 439, 441, 445, 465, 468, 482, 490, 491, 502, 535; mitrop. al ~ 27, 51, 106, 142.

Ungurei, sat <j. Buzău> 167.

Ungurel, sat <j. Gorj> 242.

Ungurul Stoica, rumân din Curta 86.

Untescul Stanciul, unchiul lui Stan Rădăeanul din Pătârlage 477.

Ureche din Alimănești, martor pt. Bărăști 216; ~ vornic (mare), răscumpără din robie pe Stan 254; ~ **Radul** din Smârdeștel, om domnesc la hotărnicia moșiei de la Ștercovița 81.

Urechești, sat <j. Rm. Sărat, azi j. Vrancea> 386.

Urecheatul Dragomir, p. lui de ocină la Ștefănești 242.

Uriia, sat <j. Olt> 60.

Urлаți, sat <j. Saac, azi j. Prahova> 85, 226, 318, 321, 413, 491.

Ursea din Osica, fr. cu Drăgușin, p. lui de ocină în sat 439, vinde în Fălcoi 513, vinde vie în sat 439; ~ din Stănești, martor pt. moșie în sat 402.

Ursescu Vlad din Urлаți, aldămășar pt. Ceptura 413.

Ursoaia, topic la Bătiești, <j. Muscel, azi j. Argeș> 262; ~ dealul ~ <j. Gorj>, vie în ~ 441.

Ursoii, podul ~, topic la Jivești <j. Buzău> 404.

Ursu(l) cpt., dă mărturie pt. 2 pogoane de vie 269; ~ din Belciugata, zăpăsul lui de moșie 541; ~ din Cernădie, vinde vie în dealul

Vădenilor 307; ~ din Negoiești, v. **Znop**; ~ din Stoieniști, cumpără ocină în Stănimir 60; ~ f. lui Fătul, fr. cu Stoica, vinde ocină în Suhărăt 321; ~ martor pt. Drăghinești 238; ~ megieș din Dobroteni 476; ~ moldovean din Mănești, martor pt. Pleșoi 185; ~ moldovean din Olănești, martor pt. o țigancă 450; ~ rumâni din: Căldărușani, f. lui Raducev, fr. cu Îndrea 468, Ciovârnișani, f. lui Cănda, fr. cu Ion 121, Tătărani, f. lui Neagoe, fr. cu Oprea și Vlaicul 490; ~ țigan, f. Paraschivei și al Titianei, fr. cu Stan, Cârștian și Marica 159; ~ țigan, șt. Floricăi, tatăl lui Paraschiva, Mircea, Ganea, Petrea Mutul, socrul Titianei, bunicul lui Ursu, Stan și Cârștian 159; ~ **Marin** din Popești, martor pt. Popești 154; v. și **Znop**.

Ursului v. **Valea** ~.

Urziceni, sat <j. Ialomița> 189.

Urzicuța, sat <j. Dolj> 442.

Uscați, sat <j. Ilfov> 34.

Usten din Șovărăști, vinde ocină în sat 231.

V

Vadul Ciolanului 134; ~ cu **Nisip**, hotar la ocina găbrovenească 231; ~ **Pietrilor**, topic la Jivești <j. Buzău> 404; ~ **Târgului**, topic la Mileștii de Jos 535; ~ **Târsei**, topic <j. Argeș> 338.

Vaideei, m-re 268; ~ sat <j. Saac, azi j. Ialomița> 347, 441; ~ sat <j. Vâlcea>, 364.

Valea, m-re <j. Muscel, azi j. Argeș> 10, scoasă de sub închinare 511; ~ **Bârzescului**, topic la Corcova <j. Mehedinți> 120; ~ **Boului**, sat <j. Săcuieni, azi j. Prahova> 347; ~ **Brusturilor**, topic / hotar la Cârștinești 465; ~ **lui Dobrotă**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 124; ~ **Dodului**, topic la Jupânești 171; ~ **Gruului**, topic la Turbure <j. Argeș> 338; ~ **Isteului**, topic la Călugăreni <j. Vlașca, azi j. Giurgiu> 103, 209; ~ **Izvorani**, topic la Izvorani <j. Muscel, azi j. Argeș> 232; ~ **Izvoranilor**, j. Vâlcea, vie în ~ 112; ~ **Loloștilor**, hotar la Lunca 491; ~ Lungă v. **Gura** ~; ~ **Poenăreilor** 221 bis; ~ **Purcăreților**, topic la Călugăreni

<j. Vlașca, azi j. Giurgiu> 209; ~ **Rea**, topic la Ștefănești <j. Argeș> 242, 338; ~ **Rugilor**, topic / hotar la Cârștinești 465; ~ **Seacă**, topic la Jivești <j. Buzău> 404; ~ **Ștefăneștilor**, topic <j. Muscel> 505; ~ **Teancului**, vie în ~ 353; ~ **Teiului**, topic la Mălăiești 535; ~ **Trestiei**, topic la Cârștinești 465; ~ **Ursului**, hotar/topic la Negrișteni 41; ~ **Voievozii**, vii în ~ 231; v. și **Gura** ~.

Valtasa, delnițele și viile lui la Cătun 276.

Varlam v. **Varlaam**.

Varlaam (Varlam, Vărlam), eg. m-rii Căldărușani 66, 124, 366, 468, 531; ~ popă, eg., sluga lui ~ 122.

Vasalachi v. **Vasilache**.

Vasăle v. **Vasile**.

Vaselache v. **Vasilache**.

Vasii din Crasna 500.

Vasii v. **Văsiu**.

Vasilachi v. **Vasilache**.

Vasilache (Vasalachi, Vaselache, Vasilachi) din Călinești v. neg.; ~ din Mărcăneni, martor

pt. Bălteni de la Pod 187; ~ martor pt. Gura Băzău 375; ~ <neg.>, boier hotarnic pt. Dălbănești 393, pt. Hrizea vornic (mare) 391, boier judecător pt. Călinești 92, martor pt. Cozlegi 392, p. lui de ocină la Călinești 397; ~ stolnic (mare, fost), martor la vânzare 1.

Vasilăe v. **Vasile**.

Vasile (Vasăle, Vasilăe, Vasilie, Vasilie) al **Gramei**, f. Lupului, vinde Sorei și lui Vălcu p. lui din roată de moară și moșie <la Căpățânești> 270; ~ armaș din Stroiști, recuperează bani 151; ~ cămăraș, martor pt. Aninoasa 508; ~ călugăr, martor pt. Trestiani 217; ~ ceauș din București, jurământ pentru biserică domnească 138; ~ diacon, scrie zăpis 487-489; ~ din Brătiani, scrie zăpis 506; ~ <din Crasna>, fr. cu Neagoe Arcuțescu, p. lui de ocină în sat 167; ~ <din Dărmănești>, vinde ocină în sat 285; ~ din Greci, nep. lui Dumitrașco clucer din Spineni 330, 433; ~ dorobanțul, cumpără moșie <în Dârza> 327; ~ eg. m-rii Bistrița 95, 364, martor pt. Arnota 449, pt. Dobriceni 407; ~ f. lui Albul log. din Rătivoești, fr. cu Albul, vinde țigan 24; ~ f. lui Benevric, martor pt. Smedești 461; ~ f. lui Dobrotan din Ploiești, martor pt. Scărnavi 532; ~ f. lui Stoica Ciorăscu, vinde vie în dealul Mărceștilor 159; ~ f. lui Stroe roșu din Hălești, fr. cu Ghinea și Vasilie 437; ~ f. lui Voico, fr. cu Radul, p. lui de ocină în Buzăști 167; ~ fr. cu Lazăr pah. <din Lerești>, cumnat cu Marga 106; ~ iuz., martor la vânzare 1; ~ martor v. **Moldoveanu**; ~ martor pentru Beleți 265; ~ martor pt. Ialomicioara v. **Hogea**; ~ martor pt. Tigvești v. **Pițea**; ~ popă, protopop din Târgoviște, scrie doc. 209; ~ portar din Săcuieni, megieș jurat pt. Cojești 174; ~ post., vinde țigani 311; ~ post. <din Brătești>, martor pt. Brătiani 161, 162, pt. zestre 166; ~ rumâni: al lui Tudoran pitarul 112, din: Ciovămășani 121; ~ spăt. din Spineni, martor pt. Vulpeni 18; ~ spăt., f. lui Mușat vist. și al Samfirei, șt. Mariei <și Ancuței>, ginerele lui Ivașco Băleanu vornic (mare, fost), tatăl Neacșei, Ioanei și al Vilaiei 274, 286,

462, 475, aruncă prihană și năpastă asupra șt. lui, și-a ruinat moștenirea, de-a băut prin cărciumi, ca un om fără minte 308, cumpără ocină la Izvorani, pe care apoi o vinde 37, 102, 139, vinde moșii și țigani 335, 336; ~ spăt., f. lui Preda spăt., nep. lui Nica log., vist. (mare, fost) din Corcova și al Stancăi, ginerele lui Radu vist. (mare) 48, casa lui în București 494, vinde în Corcova 120, 148, p. lui de moșie din Tâncăbești 319; ~ spăt., martor pt. Corșori 295, 447; ~ stolnic (mare, fost) v. **Paindur**; ~ vătăman, martor pt. vânzare de vie la Năieni 268; ~ vornic din Bănești, tatăl Elinei, socrul lui Dobrișan, bunic lui Cănda și Voichița 440, vine a doua oară cu pâra pt. moșii în Budișteni, rămâne de lege și iese cu rea scârbă din divan 343; ~ **Lupul** vv., război cu Matei Basarab vv. 250; v. și **Hogea**, **Moldoveanu**, **Paindur**, **Pițea**.

Vasilie v. **Vasile**.

Vasilie v. **Vasile**.

Vața, sat <j. Olt> 342, 416.

Văcărești, sat <j. Dâmbovița> 25, 89; ~ (de Jos) sat <jud. Ilfov, azi în București> 24, 305, 319, 372, 384, 470, 471.

Vădeni, sat <j. Gorj> 307.

Vădislav v. **Vladislav**.

Vădulețul, topic la Mileștii de Jos <j. Dolj> 535.

Văleni, codrul ~, moșie la Drăghicești <j. Vlașca, azi j. Dâmbovița> 158, 194; ~ sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 38, 119, 301; ~ sat <j. Romanați, azi j. Teleorman> 172, 184, 185, 246, 450; ~ sat <j. Vâlcea> 144; ~ sat <j. Prahova> 1, 189.

Vărboceni, sat <j. Buzău> 396.

Vărlam v. **Vaarlam**.

Văseiu v. **Văsiu**.

Văsii v. **Văsiu**.

Văsiu (Vasiu, Văseiu, Văsii, Văsiu) al lui **Buhnea** din Gherghița, tatăl lui Dumitru 85; ~ din Crasna 500; ~ martor pt. Drăgoiești 266; ~ popa din Drajna, megiaș hotarnic pt. Drajna 402; ~ portar, tatăl lui Ionașcu 281; ~ rumâni din: Ciovărnișani 121, Paraipani, tatăl lui Guțul 175, Vlădești v. **Brumela**; v. și **Brumela**.

Văsiu v. **Văsiu**.

- Vătășască**, ocină la Ciumeric <j. Ilfov> 387, 390.
- Vătășescu Stoica** din Căzănești, tatăl Stanei, șt. Savei, cumnat lui Fulga, socrul lui Lazăr din Orești 378, 387.
- Vâhvurea** din Titești, martor pt. răscumpărare din rumânie 445.
- Vâjga Cârstea**, martor pt. vânzare în Turbure 338.
- Vâlc** din Ciungeasca, vinde satul Gabrovul 231; ~ din Drăghinești v. **Groza**; ~ din Gătești, martor pt. ocină în sat 97; ~ fr. cu Danciu, în pomelnicul lui Matei Basarab vv. 82; ~ județ, cartea lui ~ 142; v. și **Groza**.
- Vâlcana**, sat <j. Dâmbovița> 231, 469.
- Vâlcănești**, sat <j. Ilfov> 175.
- Vâlcea**, j. (sate în ~) 73, 91, 112, 364, 407, 514.
- Vâlcea**, pârâu la Țigănești <j. Muscel, azi j. Argeș> 141; ~ **Crucii**, topic pt. Cerișani, <j. Vlașca> 454.
- Vâlceanul Stanciul** din Cojocariul, martor pt. Conțești 351.
- Vâlceni**, sat <j. Argeș> 119.
- Vâlcu(l)**, clucer din Loloiești, tatăl lui Stoica pah. 111; ~ cumpără roată de moară și moșie <la Căpățânești> 270; ~ din Ciuliniți, boier hotarnic pt. ocina de la Hârbor 374; ~ din Corcova, bunicul lui Manolea din Jirov, tatăl lui Lupu pah. 120; ~ din Dărmănești (cel bătrân), martor pentru Dălbănești 393; ~ din Vața, cumpără moșie în Fata 416; ~ finul Neagului, martor pt. Gonțați 354; ~ log. v. <**Grădișteanu**>; ~ log. din Budeni, martor pt. rumânire 165, 200, pt. vânzare de țigancă 128, de vie 88; ~ log. din Vernești, f. lui Cernat vornic 187; ~ rumâni din: Grădiștea de Jos, fr. cu Socolea, Tatul, Petco și Dragomir 231, Polovragi, tatăl lui Dan 480, Tătărani, f. lui Stoian, fr. cu Oprea, Neagul, Neagoe, Coman, Stoian și Radul, unchi lui Stoian 490; ~ tatăl lui Radu 432; ~ vătaf, martor la vânzarea unui răzor de vie 363; ~ vist. v. <**Grădișteanu**>; v. și <**Grădișteanu**>.
- Vâlsan**, cojocar, martor pentru Drăgoiești 279; ~ din Gostești, tatăl lui Nicula 36; ~ din Mitrești, martor 80; ~ din Păr, vinde vie în dealul Negovanilor 88, via lui pe moșia m-rii Snagov 87; ~ f. Gherței, martor pt. Imos 315; ~ martor pt. Albești 498.
- Vâlsan**, râul lui ~ la Vâlsănești 33.
- Vâlsănești**, sat <j. Argeș> 33, 175.
- Vârâți**, sat <j. Olt> 63, 117; ~ sat <j. Vâlcea> 407.
- Vârful Felegii**, topic la Jivești <j. Buzău> 404.
- Vârjoghe** din Mănicești, boier jurător pt. Ostra 157.
- Vârlea** din Poenari, martor pt. moșie în sat 425.
- Vârleți, v. **Vârliți**.
- Vârliți** (Vârleți), sat <j. Saac, azi j. Buzău> 30.
- Vârteșcoiu**, sat <j. Rm. Sărat, azi j. Vrancea> 386.
- Vârvorul**, moșie <j. Dolj> 417.
- Veafii**, pârâu ~, loc la Samara <j. Argeș> 260.
- Vedea**, sat <j. Teleorman> (conac domnesc, loc de emitere) 459; ~ apă (hotar) 80, 231.
- Vegul Stanciu**, neg., martor pt. schimb de prăvălii la București 12.
- Velica** din Argeș v. **Neagoe al ~**; ~ din Coțăiani, șt. lui Ivan, mama popii Neagul 355; ~ din Dragoslavele, fc. lui Micul, sr. cu Stanciu, nora lui Radu și a Voicăi 16; ~ fc. lui Cârstea din Hlemna, mama lui Grigorie 410; ~ vinde moșie la Ghimpați 412; v. și **Neagoe al ~**.
- Velici din Cereș v. **Stolâj**.
- Velisarie**, f. lui Rustea neg., fr. cu Leca, vinde țigani 21.
- Ventela**, mama lui Dumitru aldămășar, șt. lui Vitevoiu 302.
- Ventelă v. **Vintilă**.
- Ventilă v. **Vintilă**.
- Vernești**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 134, 159, 187, 225, 375, 381, 411, 424, 425, 461, 507.
- Verzea**, bunicul lui Radul log. din Desa 9; ~ **Tudor**, jurător din Măniaci, jură pt. datoria lui Tudor vornic 135.
- Veveriță Stanciul**, rumân din Vâlsănești 175.
- Vichentie**, popa din Crasna 500.
- Vidat**, rumân din Bucșănești 175.
- Videni**, rumân <din Jigorani>, f. lui Necula Răspopol, fr. cu Bunea, Eremia și Dragna 86.
- Vieroș(u)**, m-re 171, 444.
- Vinetii**, matca ~, topic la Oați <j. Ilfov> 403.
- Vișoara v. **Vișoară**.

- Viiana**, în pomelnicul lui Matei Basarab vv. 82.
- Viișoară** (Vișoara), sat <j. Romanai, azi j. Teleorman> 498, 499, 501; v. și **Gruiațul** ~.
- Vilae v. **Vilaia**.
- Vilaia** (Vilae), fc. lui Vasilie spăt. și a Mariei, nep. lui Ivașco vornic (mare, fost) din Băleni, sr. cu Ioana și Neacșa 462, caută țigani vânduți 274, ia țigani de la Radu <Cocorăscu> vist. 286, întărire domnească pt. ocină și rumâni în Negoiești, Pietroșani și Rajiște, foste ale bunicii ei Samfira 308; ~ st. lui Dumitrașco clucer din Spineni, mama lui Dumitrașco 172, 330, 433.
- Vineta**, matcă la Stănimir <j. Ilfov> 385.
- Vintilă** (Ventelă, Ventilă), comis din Bălutești, fr. cu Căndea post., martor pt. Groșăt, cu rumâni 294, 368; ~ din Bucșani, martor pt. Mihăiești 296; ~ din Gemelele, f. lui Pârveu log., fr. cu Cârstea, martor pt. Gemelele 133; ~ din Teișani, boier hotarnic pt. Jivești 404; ~ <din Zorești>, martor pt. loc de pădure 64; ~ f. lui Paraschiva post. din Boleasca și al Mușei, vinde în Făcăieni 137; ~ iuz. și vătaf din Tătulești, tatăl lui Calotă post., Dragomir și Mihalașco 314, 393, boier hotarnic pt. moșia lui Hrizea vornic 420, cumpără ocină în Tătărani și Căpriorul cu bani de la Radu <Cocorăscu> vist., cu care se înrudea 490, martor pt. Boziani 300, pt. Mihăiești 296, vinde satul Tătărani 436, vinde vie în dealul Boziiianilor 304, 314; ~ log. din Săteni, tatăl lui Oprea post. și Cârstea 231; ~ post. din Boleasca, martor 291, 313; ~ post. din Glogova, martor pt. vânzare de rumâni 36, pt. Vulpeni și Gruia 18; ~ rumân din Polovragi 480; ~ st. Neagăi, moșia lui la Bârzești 305; ~ vornic (mare) v. <Corbeanu>; v. și <Corbeanu>.
- Vintilescul Radul** din Zorești, martor pt. Albești 504.
- Visarion**, monah, martor pt. Izvorani 232.
- Vispești**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 27.
- Vișa**, fc. lui Dragomir din Ludănești, nep. lui Tilie post., vinde moșie în Poenari 425; ~ mătușa Stancăi, a lui Radu post., Oancea și Negre, ocina ei la Mihăiești 168, 290; ~ st. lui Vlad Rusat, vinde loc la Valea Poinăreilor 221 bis; ~ țigancă 189; ~ țigancă <din Lerești> 106.
- Vișa**, rumân din Vlădești, tatăl lui Bobocea 112.
- Vișan**, călăraș din Târgoviște, martor 421; ~ din Bărăști, martor pt. ocină în sat 216; ~ din Băra, martor 421; ~ din Dudești 250; ~ din Mănești, fr. cu Cârstea și Voinea, martor pt. Holeasca de Jos 437; ~ din Văcărești, martor pt. via lui Micu din sat 89; ~ fr. cu Borcea, moșia lui la Dudești 482; ~ zălogește moșie la Băleni 421.
- Vișan**, stâlpul lui ~ la Roșia 248.
- Vișu** din Stâlpeni, martor pt. Stâlpeni 109.
- Vitan** din Bălteni, fost judec, se vinde rumân cu feciorii 473; ~ din Săpata, martor 394; ~ martor pt. Țigănești 141.
- Vitănești**, sat <j. Teleorman> 425, 528.
- Vitevoiu**, tatăl lui Dumitru aldămășar, st. Ventelei 302.
- Vițichești**, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 57.
- Vlad(ul)** (Vlăduț) <al lui> **Badea** <din Teșila> 125; ~ **al lui Necșat**, fr. cu Stoica din Călugăreni, vinde în dealul Șeșeilor 209; ~ <al> popii Micul, aldămășar pt. Mătești 229; ~ al popii din Priboieni 208; ~ aldămășar, sluga lui Gheorghe spăt. 434; ~ armaș din Cărciumari, martor pt. Albești 498; ~ armaș din Cucuteni, vinde ocină 432; ~ ceauș mârzac din Buzău, martor pt. Albești 474; ~ cumpără ocină, iar apoi o vinde lui Danciu log. din Părăiani 535; ~ din Bunești (cel mic), f. lui Mihail monah, vinde vie la Bunești 243; ~ diac din Slatina, scrie doc. 95; ~ din Bărbulești, martor pt. Bălișoara 482; ~ din Bășăști, martor pt. Știubeie 202; ~ din Bârca, tatăl lui Dobromir 136; ~ din Bârsești, se tocmește cu Băiești pt. moșie și măritatul unei fete 309; ~ din București, v. **Gură**; ~ din Comănești, v. **Frâcea**; ~ din Cosoba, f. lui Nedelco, martor pt. Cosoba 29; ~ <din Curtișoara>, f. lui Radu, vinde la Căzânești 153; ~ din Drăcești v. **Schipul**; ~ din Gătești, cumpără în Gătești 97; ~ din Gătești, f. lui Stan 97; ~ din Glina, boier hotarnic pt. Vătășasca 387, martor pt. Ciumeric 378; ~ <din Jigorani>, f. lui Danciu, fr.

cu Mușat, Stan și Șerban, vinde ocină în sat 86; ~ din Jugulei, vinde p. de ocină în sat 510; ~ din Mătești, f. lui Gavril, vinde ocină în sat 225; ~ din Mărzăneși v. **Deget**; ~ din Negoiești, vinde vie în sat 236, 383, v. și **Mățul**; ~ din Osica, nepot al lui Tudosie, vinde ocină în sat 429, 439; ~ din Pleșoi, șt. Deveii, vinde o țigancă 185, 450; ~ din Pogonești, martor la vânzare în Suhărăt 321; ~ din Popești, martor pentru Popești 154; ~ din Răscăiați, boier tocmelnic, adeverește pt. rumâni la Ionești și Cernătești 298, 341; ~ din Tămășești, martor pt. Miclăușani 133; ~ din Țigănești, f. lui Stoian, scrie doc. 368, cumpără în Țigănești 141; ~ din Urlați v. **Ursescu**; ~ din Zărnești, megiași jurători 119, 175; ~ f. Cârstei, fr. cu Stănie, Fătul, Radul, e vândut, cu moșie 295; ~ f. lui Obistie călugăr, dă moșie în Măstănești 347; ~ f. lui Vlad log., martor pt. Steanca 55; ~ f. lui Voico monah, fr. cu Pătrașco, vinde ocină la Jigorani 86; ~ f. popii Stoia, p. lui de ocină <la Flocești> 231; ~ fr. cu popa Chera și cu Părvu cămăraș (mare), vinde ocină la Cetate și Pucioasa 7; ~ iuz., martor pt. vânzare în București 1; ~ județ <din Argeș>, aldămășar pt. Golești 495; ~ județ al orașului București, jurător pt. biserica domnească 138; ~ log. (fost) v. <**Rudeanul**>; ~ log. din Diiculești, martor pt. schimb de țigani 95, scrie doc. 68; ~ din Izvoru, martor pentru Samara 260; ~ log. din Râmnic, martor pt. Dobriceni 407; ~ log., martor pt. Fântâna Catarăi 53; ~ martor pt. <Băbuiesti> 78; ~ martor pt. Coprit v. **Bălaș**; ~ martor pt. Cucuteni 75; ~ martor pt. Izvorani 232; ~ martor pt. zălog de vie în dealul Scăianilor 310; ~ martor pt. Pietre 501; ~ martor pt. Salcia 478; ~ p. lui de moșie, pe care o vinde lui Miho post. 80; ~ pârcălab, fr. cu Cătăniță, cumpără în Bălțați 92; ~ pârcălab, martor pt. Cărstianul Dragului 317; ~ plătește birul pt. Dragomir și Ghica 535; ~ popă din Băjești, martor pt. ocină în sat 255; ~ popă din Murgești, martor pt. răscumpărare din rumânie 445; ~ popă, tatăl lui Marco, vinde ocină în Bunești 451; ~ portar (al

doilea), scrie doc. 344; ~ portar din Teșila, martor pt. Broșteni 221; ~ post. din Bârsești v. **Pachi**; ~ post. din Târgul Gilort, martor pt. Negoiești 236; ~ post., f. Despinei logofetesei v. **Rudeanul**; ~ rumâni din: Bunești (șelar) 451, Ionești, fr. cu Stoian 231, Lătceni, f. lui Turcea, fr. cu Cernat și Peia 231, Paraipani 175, Polovragi 480, Rucăr 207, Tătărani, f. lui Neanciul, fr. cu Stan 490, Vlădești 112, Zmulta, f. lui Stan Bilan, fr. cu Stan, Ioan și Coman 491; ~ șelar v. rumân din Bunești; ~ șt. Mariei, ginerele lui Vlad Cârlofie, martor pt. Gonțați 530; ~ șt. Vișei v. **Rusat**; ~ tatăl Mariei v. **Cârlofie**; ~ tatăl lui Neagoe v. **Roiul**; ~ tatăl lui Stanislav 327; ~ țigan, f. Ancăi și al lui Radu Mezdrea 34; ~ unchiul/bunicul lui Stan 535; ~ vinde ocină 535; ~ vornic, martor pt. Cojăști 147; ~ vornic (al doilea), boier adevăritor pt. Ciorani 91; ~ vornic (al doilea) din Drângești 135;

~ vv. <**Vladislav Vlaicu**>, f. lui Nicolae Alexandru vv. („Negru vodă”) 143;

~ vv. <**Vlad Călugărul**>, tatăl lui Radu vv. <cel Mare> 130;

~ vv. <**Vlad Dracul**>, unchiul lui Radul vv., hrisovul lui 112, 183; v. și **Bălaș**, **Bucul Vladului**, **Câmpul lui** ~, **Cârlofie**, **Deget**, **Frâcea**, **Gură**, **Mățul**, **Pachi**, **Roiul**, <**Rudeanul**>, **Rusat**, **Schiopul**, **Secătura lui** ~, **Ursescu**.

Vlada, fc. lui Pătru, ocina ei la Crăsani 382; ~ șt. lui Sima vâtaf <din Stâlpeni> 140.

Vladie Micul, aldămășar pt vânzare de vie 302.

Vladimirești (Vlădimirești), sat <j. Ilfov> 69.

Vladislav v. **Vlad**.

Vlaicu(I), armaș, numit de Petru vv. să cerceteze pâra dintre Mileștii de Sus și Hălmășanii 535; ~ ceauș din Pitești, în casa lui s-a emis doc. 394; ~ diacon din Comănești, martor pt. Miclăușeni 133; ~ din Fintești, boier hotarnic pt. Jivești 404; ~ f. lui Tudoran din Pitești, fr. cu Stanciul, Dumitru, Ion, Neagoe și Tuduran 505; ~ iuz. din Pitești, martor pt. Berești 216; ~ log. din Conțești, boier jurător 168, 290, cumpără moșie la Conțești 351; ~ log. din Coțăiani, martor pt. Ialomicioara 355; ~ log. din Juguri, boier jurător 168, 290;

- ~ martor pt. Poienari 516; ~ martor pt. Țigănești 141; ~ martor pt. vânzare de moșie 348; ~ megiaș din Rași, vinde moșie în Bârzești 305; ~ pârcălab, martor pt. Dușăști 529; ~ popa, fr. cu Negoia, martor pt. Drăgoiești 266; ~ popă, martor pt. Corșori 448; ~ rumâni din: Berindești 175, Tătărani, f. lui Neagoe, fr. cu Oprea și Ursu 490, Tătărani, fr. cu Costandin 490; ~ vătaf, p. lui de ocină la Priboieni 208.
- Vlaicuceascăi**, hotarul ~, topic la Găvane <j. Buzău> 356.
- Vlașca**, j. (sate în ~) 21, 165, 173, 175, 183, 231, 238, 454, 516.
- Vlădae v. **Vlădaia**.
- Vlădaia** (Vlădae), Jup. <șt. lui Dan vornic (mare, fost)>, bunica lui Marco log. și Tatul sluger, iartă din rumânie pe Stanciul Scobariu 186; ~ în pomelnicul lui Matei Basarab vv. 82; ~ țigancă a lui Gherghe vist. 15; ~ țigancă, fc. Cătei 167; ~ țigancă, fc. lui Stoia, sr. cu Maria 531.
- Vlădaia**, sat <j. Mehedinți> 9.
- Vlădău** din Rucăr, cumpără moșie 207.
- Vlădeni**, sat <j. Ilfov> 231, 468; ~ sat <j. Prahova> 124.
- <**Vlădescu**> **Badea**, pah., f. lui Tudoran pitar, fr. cu Pârvul spăt., se părăște cu rumâni din Vlădești 112, ocina lui la Aninoasa 508, scrie doc. 479; ~ **Pârvu**, spăt. din Vlădești, f. lui Tudoran sluger, fr. cu Badea post., martor pt. Cătun, 479, Pitești 505, pără cu rumâni din Vlădești 112, ocina lui la Aninoasa 508; ~ **Tudoran**, sluger, pitar și pah., tatăl lui Pârvul spăt. și al lui Badea pah. 505, martor pt. Aninoasa 508, ocina lui la Vlădești 112, vinde satul Gabrovul 231, boier jurător 168, 290.
- Vlădești**, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 112, 479; ~ sat <j. Vâlcea> 192.
- Vlădica**, post. din Cotești, martor pt. Ciovârnișani 121.
- Vlădila**, sat <j. Romanați, azi j. Olt> 283.
- Vlădilă**, iuz., martor jurat pt. Ciumernic 378; ~ iuz. din Glina, boier hotarnic pt. ocina vătășască 387; ~ iuz. din Teșila, martor pt. Broșteni 221.
- Vlădimirești v. **Vladimirești**.
- Vlădoi Orzan** din Dragoslavele, martor pt. Bădeni 16, Cărstianul Dragului 317.
- Vlăduț v. **Vlad**.
- Vodnău**, apă (sat pe ~) <j. Prahova> 189.
- Voica** din Dragoslavele, soacra Velicăi 16; ~ fc. lui Pavel șufar din Cosoba, șt. lui Riga armaș, sr. cu Rada, întărită în Cosoba 227; ~ fc. lui Simul potcovarul, mama lui Triful și Ivan, vinde ocină la Haidăi 353; ~ nep. lui Pătrașco, are vii la Tohani 27; ~ p. ei de ocină <la Flocești> v. **Mircigoae**; ~ sora lui Vasilie, ia țigani 335; ~ șt. lui Radul post. din Rușiceani, nep. lui Dobre, vinde ocină la Poenari 431; ~ țigancă, fc. Nanei 86; ~ țigancă (copilă), fc. lui Radu Pilat și a Mușei, sr. cu Rada, Sava și Stana 21; ~ țigancă, fc. lui Stoian 531; ~ vinde loc de casă la Haidăi 353; v. și **Mircigoae**.
- Voichița**, fc. lui Dobrișan și a Elinei, sr. cu Cănda, nep. Ancăi, Vasile vornic, Stana, Tudosia 440, se judecă pt. moșii cu bunica ei 343; ~ fc. lui Mușat vist., vinde la Izvorani 475; ~ șt. lui Apostolache comis 340.
- Voicilă** din Dobroteni, martor pt. <Suhărăt> 318; ~ din Mogoșești, p. lui de ocină la Grădiștea de Jos 231; ~ vornic (al doilea) din Dobroiești, boier jurător pt. Tudor Rătescu vornic 135, martor pt. Cosoba 156.
- Voico v. **Voicu**.
- Voicoșilă**, martor <pt. Crușov> 252.
- Voicu(l)** (Voico) **al lui Mușat**, p. lui de ocină la Grădiștea de Jos 231; ~ chilianu, martor pt. Orașul de Floci 2; ~ din Buzău, f. lui Iane, nep. lui Ghinea călugăr și al lui Dumitru Ciolan, pără pt. Căndești 493; ~ din Cârstienești, martor pt. Olănești 100, Corșori 333; ~ din Corșori, f. Cristinei, fr. cu Ghinea și Dragomir, văr cu Pătru și Neagoe, martor 127, 295, vinde ocină în Cârstienești 45; ~ din Cosâmbești, bunicul lui Cârstea 409; ~ din Fundeni, aldămășar 491; ~ din Jupânești, întărire domnească pt. ocină în sat 171; ~ din Ocna Mare, v. **Bordescu**; ~ din Orești, socrul lui Radu neg. 326; ~ din Poienari, martor pt. Corșori 257, 258; ~ din Săcuiani, boier jurător pt. Spătarelu 254; ~ din Sătcel, tatăl lui Radul și Vasilie 167; ~ din Scutești, aldămășar pt. Jurubiște 432; ~ din Stăncești, martor pt. ocină în sat 85; ~ din Studina, martor

pt. Betejani 428; ~ din Urechești, martor pt. Râmna 386; ~ martor pt. Fântâna Catarăi v. **Slătineanu**; ~ monah, tatăl lui Vladul și Pătrașco, vinde ocină la Jigorani 86; ~ p. lui de ocină la Voinești 334; ~ post., martor pt. Golești 495; ~ rumâni din: Bucșănești 231, Lătceni 231, Lătceni (străchinariul) 231, Tătărani 436, Tătărani, tatăl lui Radul, Bărbăteiu, Neacșul și Grozea 490, Uești și Drăgoești, fr. cu Radul 231, Vălsănești 175, Zmulta, f. lui Micșan, fr. cu Ralea și Tudor 491; ~ țigan, tatăl Stancăi 491; ~ uncheaș din Curteni, martor pt. Nodeani și Negoiasca 522; ~ uncheaș din Izvorani, tatăl lui Soare 232; ~ vinde ocină la Izvorani v. **Soare al lui** ~; v. și **Bordescu, Slătineanu, Soare al lui** ~.

Voievozii v. **Valea** ~.

Voilă din Brănești, aldămășar 139.

Voina v. **Voinea**.

Voinia v. **Voinea**.

Voinea (Voina, Voinia) din Căldărușani, tatăl lui Neagoe și Radul 468; ~ din Cioceni, fr. cu Stan, via lui pe moșia m-rii Snagov 87, vinde vie în dealul Negovanilor 88; ~ din Fundeni, aldămășar 491; ~ din Găleșești, vinde ocină în sat pt. plata dușegubinei domnești 175; ~ din Mănești, fr. cu Cârstea și Vișan, martor pt. Holeasca de Jos, sluga lui Radu vist. (mare) 437; ~ din Văcărești, martor pt. via lui Micu din sat 89, pt. Bârzești 305, vinde moșie în Văcărești 372; ~ popa, ginerele lui Pătru, vinde moșie <în Fundeni> 328; ~ rumâni din: Brătești, f. lui Oprea, fr. cu Dumitru, Neagoe și Albul 175, Comori, ginerele Nuceteanului 231, <Pătroaia>

231, Tătărani 458, 490; ~ **Dumitru**, tatăl lui Drăghici, vinde moșie <în Tilești> 360.

Voinești, sat <j. Dâmbovița> 334.

Voinișești, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 91; ~ sat <j. Vâlcea> 73, 288.

Voislav, f. lui Ionașco din Mărcești, fr. cu Radul și Stan 518; ~ zălogește moșie la Băleni 421.

Vosia, mama Radei 231.

Vrabie, rumân din Nucșoară, f. lui Luca, fr. cu Neagoe și Micul 231; ~ tatăl lui Ion log. și Pătru 465.

Vrănești, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 206, 505.

Vremiște, rumân din Uești și Drăgoiești 231.

Vucena v. **Vucina**.

Vucina (Vucena), **sârbul**, pah. (mare, mare vârsător de vin, primul ceașnic), șt. Neagăi, boier adevăritor pt. Ciorani 91, 146, ispravnic la hotârnice 24, întărire domnească pt. moșii, țigani, rumâni 175, martor în divan 1, 9, 10, 24, 34, 36, 41, 49–51, 61, 63, 80–82, 86, 93, 99, 112–114, 130, 133, 134, 138, 139, 142, 143, 146, 150, 158, 159, 163, 167, 168, 171, 175, 177, 179, 182, 183, 186, 188, 189, 193, 195–198, 219, 221, 226, 227, 230–233, 237, 242, 251, 256, 280, 290, 293, 307, 308, 313, 314, 334, 353, 364, 369, 382, 384, 403, 433, 439, 441, 445, 465, 468, 472, 490, 491, 502, 503, 511, 524, 528, 531, 535, martor pt.: București 1, Bărbulești 145, m-rea Căldărușani 366, Cioara 512, m-rea Crasna 277, Dobriceni 407, Mărcești 518, Păușești 514, Stănimir 273, închinare de m-re 110, 361, rumâni 446.

Vucoe, rumân din Cacoveți 433.

Vulpe Dragomir din Priboieni 208.

Vulpeni, sat <j. Romanați, azi j. Olt> 18.

X

Xantis, martor pt. datorie 58.

Xenophon, m-re la Muntele Athos 222, 395.

Z

Zaharia (Zahariia) <de la roșii>, martor pt. Cosoba 169; ~ f. popii Jâpa din Călimănești, se

răscumpără din rumânie 35; ~ fr. lui Dobrin, martor pt. Clinceni 278; ~ neg.

- din Pitești, martor pt. Cosoba 169; ~ popă din Negovani, tatăl lui Pătru, vinde vie în dealul Negovanilor 441; ~ popă din Păușești, fr. cu Sfranța, martor pt. Gruiu 488, pt. Păușești 487, 489, pt. Rovina 192.
- Zahariia v. **Zaharia**.
- Zamfira**, rumân din Corcova, se judecă cu Vasile spăt. 120.
- Zamfira** (Samfira, Samhira, Sanfira), fc. Dragului log. și a Caplei, șt. lui Preda pah., sr. cu Mira, Neacșa și Petra, cumnată cu Pavel post., nep. lui Stoica vornic, mătușa lui Ivașco 30, închină ocina ei de la Bârsești mitrop. din Târgoviște 189; ~ fc. Saftiei și a lui Preda armaș din Poiană, șt. lui Pătrașco post., nora lui Neagul aga, se judecă cu tatăl ei vitreg, Sima vist., pt. zestrea rămasă de la mamei ei 51; ~ jupâneasa lui Sima din Stănțești, vinde țigancă 491; ~ mama lui Crăciun, vinde ocină în Smădciul 281; ~ mama Mariei, soacra lui Dragul post. din Togozeni 231; ~ șt. lui Mușat vist., mama lui Vasilie spăt., bunica Neacșei, Ioanei și Vilaiei, ocinile ei la Pietroșani, Negoiești și Rojiște 308, 336; ~ țigancă, fc. Paraschivei, sr. cu Diica și Stana 73, 91.
- Zarosche**, cpt., f. lui Bălan cpt., vinde ocină în Săcșori, fără știrea tatălui său 370, vinde funie de moșie în Săcșori 373.
- Zatreia**, hotar, topic la Priboieni <j. Dâmbovița> 208; v. și **Gura** ~.
- Zăganul din Bălteni v. **Stan al Zăganului**.
- Zăbun Radu** din Drăgănești, martor pt. înfrățire 84.
- Zăgorcea**, dedina lui ~ 502; ~ topic la Săseni <j. Buzău> 410; ~ deal (lângă Săseni) 502.
- Zănoaga**, sat <j. Dâmbovița> 217.
- Zărnescul Stoica** <din Cerbureni>, vinde rumân 175.
- Zărnești**, sat <j. Argeș> 119, 175, 508.
- <**Zătreanul**> **Stanciu**, post. din Zătreni, nep. al lui Lepădat log. din Zătreni, unchi lui Udrea 18, 480, boier hotarnic pt. Crasna 167, martor 167, 193, pt. Vulpeni și Grua 18, vinde ocină în Criva 224; ~ **Udrea**, post. din Zătreni, nep. lui Stanciu, martor 18, 480.
- Zătreni**, sat <j. Vâlcea> 18, 167, 193, 224, 480.
- Zăvalu**, sat <j. Dolj> 498.
- Zăvoiu**, sat <j. Muscel, azi j. Argeș> 123; ~ sat <j. Vlașca> 231.
- Zărnă** din Samara, șt. Stancăi, vinde părți de moșie în Gura Frâsinelului, în Ogrăzi și în Samara 342.
- Zdrlea**, schit <j. Dolj> 222.
- Zeletin**, sat <j. Saac, azi j. Buzău> 135.
- Zeletinele**, topic la Jivești <j. Buzău> 404.
- Zemnicea**, malul ~, topic la Aluniș <j. Saac, azi j. Buzău> 98.
- <**Zemțea**> **Dumitru**, vornic, tatăl vitreg al lui Bunea <Grădișteanu> vist., șt. jup. Maria, ocina lui și rumâni din Nucșoara lăsate lui Bunea că l-a căutat la bătrânețe 231.
- Zgârciul Micul** din Sporișoi, boier hotarnic pt. Cucești 176.
- Zgâriatul Stan** din Crăsani, martor pt. vânzare de ocină în sat 382.
- Zlatea v. **Zlatie**.
- Zlatie** (Zlatea) **Oprea**, post. din Rogojel, șt. Ancăi, țiganul lui a luat o țigancă a lui Dumitru pitar (mare) 167, vinde rumâni 193.
- Zlătariului v. **Furca** ~, **Piscul** ~.
- <**Zlotescu**> **Stanciu**, log. din Zlotești, f. lui ~ Radu log., martor pt. rumânie 128, 200, 431; ~ **Radu** log. din Zlotești, tatăl lui ~ Stanciu 128, 431.
- Zlotești**, sat <j. Dolj> 128, 200; ~ sat <j. Teleorman, azi j. Ilfov> 431.
- Zmeura**, sat <j. Argeș> 119.
- Zmulta**, sat <j. Ilfov> 491.
- Znop Ursul** din Negoiești, vinde vie în sat 236, 383.
- Zoica**, fc. lui Necula slugerul, șt. lui Neagul din Negoiești, mama lui Necula, Gherghe și Mircan, primește zestre ocină la Cârștea 175.
- Zoică**, rumân din Vlădești 112.
- Zorești**, sat (deal) <j. Saac, azi j. Buzău> 11, 64; ~ sat <j. Ialomița> 453, 468, 504.
- Zorze**, aprod, dăruit de domn cu moșie la Gănești 379.
- Zosima**, eg. la m-rea Mislea, cumpără țigancă 15.
- Zota** din Bărbulești, martor pt. ocină în sat 340.
- Zvorsca**, sat <j. Romanați, azi j. Olt> 283; v. și **Calea** ~.

INDICE DE NUME PROPRII DOCUMENTE FALSE ȘI ÎNDOIELNICE

A

Albu, țigan, f. lui Vlad țigan, întărit de Matei Basarab vv. lui Radu post. A.

Angratie, Coman, martor pt. Târgoviște D.

B

Baico, pârcălab din Mircești, tatăl lui Baico E; ~ f. lui Baico pârcălab, vinde ocină în Mircești E.
Barbu, stolnic (mare), alege hotarul moșiei Salbele B.
Basarab Irimie, vinde ocină la Nistorești C; Matei ~ vv. v. **Matei Basarab**.

Bilă, bunicul (unchiul?) Tudosei C.
Bojoreanca, topic, hotar lângă Târgoviște D.
Bulgarul, topic, hotar lângă Târgoviște D.
Busdugani, topic, ocini la ~ C.
Buzău, oraș <j. Buzău>.

C

Cazan, martor pt. Târgoviște D; v. **Sacov**. D.
Călin, log., scrie doc. A.
Călineasca, topic, hotar lângă Târgoviște D.
<**Cândescu-Mihălcescu**> **Radu**, comis (mare), martor la întărire de ocini A.
Cârstea, stolnic, martor pt. Târgoviște D.

<**Cocorăscu**> Radu, vistier mare, martor la întărire de ocini A.
Coda, post., martor la întărire de ocini A.
Coman Angratie, martor pt. Târgoviște D.
Craiova, oraș, j. Dolj, A; mare ban al ~ A.

D

Dan, log. din Gherghița, scrie doc. D.
Dragomir, comis mare, martor la întărire de ocini A; ~ țigan, vândut lui Radu post. A.

Dumitru, f. lui Șteful din Mircești, fr. cu Stan, se judecă pt. moșie E; ~ spătar, f. lui Mitrea pitar, martor pt. Târgoviște D.

F

Fântâna cu pești, topic, hotar lângă Târgoviște D.

G

Galea, pah., martor pt. Târgoviște D.
Găleşescu, Radu din Tămășești, martor la înfrățire A.
Gherghița, oraș <j. Ilfov> D.

Ghiorma, ban (mare), întărește ocini la Mocești E.
Gligorie, post., cumpără ocini la Nistorești C.
Guziul, tatăl lui Stan, partea lui de ocină în dealul Mirceștilor E.

H

Hrizea, log. (mare), martor la întărire de ocini A.

I

Ion, popa, martor la tocmeală pt. schimb de țigani A.
Ionașcu, călăraș, martor la vânzare de ocini la Nistorești C.

Irimie Basarab, vinde ocină la Nistorești C;
v. **Basarab** ~.
Ivașcu al lui Lăudat A; v. **Lăudat**.

L

Lăudat, vornic, se înfrățeste cu Radu post. pt. moșie, vinde și schimbă țigani, se

judecă, rămâne de lege și judecată înaintea domnului A.

M

Manea, post., martor pt. Târgoviște D; ~ beceru, martor pt. Târgoviște D.
Matei Basarab vv., întărește ocini lui Radu post. A; întărește moșie târgoviștenilor D; numește 2 boieri pt. alegerea hotarului moșiei Salbele B; ~ popa din Mircești, martor la vânzare de ocini la Nistorești C.
Ménților, hotarul ~ al moșiei Salbelor, <j. Mehedinți> B.

Mihai, log., martor pt. Târgoviște D.
Mihodenul Stanciu din Tămășești, martor la înfrățire A.
Mircești, deal, sat <j. Buzău, azi j. Buzău> C, E.
Mocești, sat <j. Buzău, azi j. Buzău> E.
Moiseiu cpt., martor la vânzare de ocini la Nistorești C.
Motru, apă, hotarul moșiei Salbelor <j. Mehedinți> B.

N

Negrov Stan, martor pt. Târgoviște D.
Nicolae, comis din Tămășești, martor la înfrățire A.

Nistorești, sat <j. Buzău, azi j. Buzău> C.

P

Panaghiia, topic, hotar lângă Târgoviște D.
Pahulea, vist., martor pt. Târgoviște D.

Petru, post. mare, alege hotarul moșiei Salbele B.

Piatra Tătarului, topic, hotar lângă Târgoviște D.
Piscul Zatrii, topic, pogoane de vie la ~ A.

Pitești, oraș <j. Argeș, azi j. Argeș>.
Priboieni, sat <j. Mușcel>, azi j. Argeș> A.

R

Radu, comis mare, martor la înfrățire A;
v. **Cândescu-Mihălcescu**; ~ **post.** cumpără
ocină la Tămășești, se judecă pt. ocini,
se înfrățeste pt. moșii, se tocmește pt.
țigani A; ~ vist. m., martor la înfrățire

A; v. **Cocorăscu**; ~ **țigan**, cumpărat de
Radu post. A; ~ **Stratonic**, martor pt.
Târgoviște D.

Ramza, f. Zmadei A.

Răducanu din Pitești A; v. **Serdărescu** ~.

S

Sacov Cazan, martor pt. Târgoviște D.

Salbele, moșie <j. Mehedinți> B.

Serdărescu, Răducanu din Pitești A.

Sora, țiganca, m. Stanei A.

Stan, f. lui Șteful din Mircești, fr. cu Dumitru, se
judecă pt. moșie E; ~ tatăl lui Guziul, vinde
ocini E; ~ **Negrov**, martor pt. Târgoviște D.

Stana, țiganca, fc. Sorii, cumpărată de Radu post. A.

Stanciu din Tămășești, martor la înfrățire A;
~ vornic, martor pt. Târgoviște.

D; v. **Mihodenul**.

Stănțești, sat <j. Mehedinți>, hotarul moșiei
Salbelor B.

Stângăcelii, valea ~, hotarul moșiei Salbelor
<j. Mehedinți> B.

Stratonic, Radu, martor pt. Târgoviște D.

Ș

Șerbotești, topic, ocini la ~ C.

Șteful din Mircești, tatăl lui Stan și Dumitru E;
~ post. din Tămășești, martor la înfrățire A.

Șușia, hotarul moșiei Salbelor <j. Mehedinți>
B.

T

Tatomir, pah. din Buzău, cumpără ocini la
Mocești E.

Tămășești, sat, <j. Muș.>, azi j. Argeș A.

Târgoviște, oraș <j. Dâmboviță>.

Tudosa, mama lui Irimie Basarab, nep. lui Bilă,
partea ei de ocină la Nistorești C.

Ț

Țara Românească (~ Rumânească), domn a
toată ~ A; v. **Matei Basarab** vv.

Țara Ungurească, sălașe de țigani fugite în
~ A.

V

Valea Podului, hotarul moșiei Salbelor <j. Mehedinți> B; ~ **Rea**, hotarul moșiei Salbelor <j. Mehedinți> B.

Vlad, țigan, tatăl lui Albu A.
Vlaicu, vătaf, partea lui de ocină în hotarul Priboienilor A.

Z

Zmada, mama Ramzii, vinde un pogon de vie A.

Zatra A; v. **Piscul** ~.

INDICE DE MATERII

A

- abuz** 151.
ace (acioaie) de zestre 30.
acioaie v. **ace**.
acoperiș v. **înveliș**.
adăman 375.
adunare a toată țara 10.
afurisenie 196; carte cu mare ~ 51, 231; carte cu mare ~ și legătură 308; v. și **blestem, documente**.
agă (mare, fost) v. **Buicescul Diicul, Gheorghe, Ghica, Jipa, Leca, Lupul, Neagul, Niță, Oprea**.
agoaie v. **Stanca**.
agră (ogor) v. **măsuri**.
aldămaș 149, 206, 386, 416, 461 495, 499.
aldămășar(i) 65, 85, 328, 413, 424, 432, 453, 484, 491, 495; cheltuială cu ~ 142; ~ scriși în zapis 86; vânzare cu ~ 226; zapis de vânzare cu ~ 441; v. **Albu, Badul, Budu, Dumitru, Ignat, Ion, Marco, Neagul, Odoru, Perpelei, Stan, Stanciul, Stoica, Ștefan, Vladie**.
aldească, parte ~ la Albești 502; v. **parte**.
amendă 40, 58, 63, 170; v. și **boi, dușegubină, gloabă, hatalm, treapăd**.
anatemă, blestem cu ~ 367.
anchetă (căutare), se face ~ 361.
apă ~ de moară v. **măsuri**; ~ hotar 167, 353; v. **Argeș, Brăția, Buzău, Colentina, Crasna, Cricov, Curtora, Drâmbovnic, Ialomița, Neajlov, Răstoaca, Râmnic, Teleorman, Vedeia**.
aprod 135, 332; vătaf de ~ 441; v. **Gheorghe, Negoiaș, Pârvu, Radu, Stan, Stanciul, Șerban, Ștefan, Zorze**.
arătură 509; ~ în dijmă 199; loc de ~ 478; v. și **măsuri**.
arbănaș v. **Jipa**.
ardelean (popă) 243.
arengă 99, 231, 237, 468, 524.
argint, aspri de ~ 25, 80, 535; cădelniță de ~ 457; ferecături de ~ 414; pahare de ~ 30, 414, 457; potire de ~ 189; rafturi de ~ 135; scule de ~ 106, 414; v. și **monede**.
arhiepiscop 524; v. **Ignatie, Ștefan, Teofil**.
arhieriei 27.
arhimandrit 511; v. **Arsenie**.
arhimetropolit 457; v. **Teofil**.
arie v. **măsuri**.
armaș (mare, fost, al doilea) 136, 175, 332, 406; v. **Albuț, <Băleanu> Mihăilă, Cernica, Condea, Constandin, Coste(a), Crăciun, Darea, Dragul, Dragomir, <Filișanul> Dumitru, Grama, Lepădat, Mihai, Preda, Radul, Riga, Stan, Stoica, Tatul, Vasilie, Vlad, Vlaicu**.
armășel v. **Cârstea**.
ascuns, vânzare de ocină făcută pe ~ și în taină 490.
aspri v. **monede**.
așezarea țării, țigani din moși strămoși, de la ~ 531.
așezământ 73.
aur v. **cunună** de ~ 30; v. **ferecătură** de ~ 145; v. **pecete** domnească de ~ 361; v. **scule** de ~ 106.
averi clătitoare și neclătitoare 511; ~ prăpădite fără treabă și fără preț 308.

B

- bacal** (băcan) v. **Iano, Tudor**.
baie 138; domnească 177.
baltă 13, 59, 111, 203; m-re dăruiță cu ~ 531; v. **Căbălu, Orlea, Săpatul**.

ban (mare, fost) al Craiovei 13, 184; ~ cel bătrân 535; ~ de Mehedinți 9; v. **Barbu, Băleanul Udrea, Buzescu Preda, Buzescu Radu, Caragea Mihalcea, Corbeanul Teodosie, Dobromir, Gherghe, Ghiorma, Mihai, Mihnea, Pavlache, Pădure, Pârvul <din Pârâiani>, Poienaru Barbu.**

bani aruncați în silă 131; ~ cu camătă 473; ~ dați la nevoie 101; ~ dați pe rumâni 473; ~ fără dobândă 86; ~ împărțiți pe frați 190; ~ înapoiați 5, 25; ~ întorși 92, 113, 156, 164, 206, 227, 276, 293, 441; ~ pt. ceară 18; ~ pt. miluire 183; ~ luați pt. răscumpărare 86, 136; samă de ~ 473; v. **camătă, dări, monede, preț.**

bașmataragiu 132.

baștină, ocină de ~ 358; v. și **moșie.**

băcan v. **Gherghe.**

băneasă 133, 195.

bănie a Craiovei 511.

bărbați înțelepți cu fapte bune 361.

bărcănească, parte ~ 187; v. **parte.**

bătrân(i) 353; ~ mici și mari 317, ~ satului 231, 535; v. și **măsuri.**

bătrânețe, îngrijire la ~ 231; vreme de ~ 280.

bâhă, a prinde ~ 135.

bântuială 53.

bârsari 144.

bei v. **Hadâr.**

berească, funie ~ 208; v. **măsuri.**

beție(i) moșii și țigani risipiți cu tot cu ~ 286.

biglar 138; v. **Manea.**

bir 283, 379, 395, 446; datorii pt. ~ 86; fugă de ~ 221; ~ năpustit asupra sătenilor 126; partea lui de ~ 305; ~ spart 178; vânzare pt. ~ 322; v. **dări.**

birari 347, 395.

biserică 37, 41; ~ a Grecilor 494; v. **București;** ~ cea bătrână 394; ~ domnească 177; jurământ în ~ 231, 232, 233; ~ Sf. Dimitrie 233.

blestem 10, 16, 27, 33, 66, 69, 72, 82, 98, 99, 103-107, 110, 114, 116, 124, 133, 138, 143, 153, 166, 189, 198, 221, 234, 237,

244, 249, 252, 272, 277, 284, 302, 317, 337, 340, 361, 362, 366, 376, 386, 412, 457, 468, 472, 492, 500, 511, 524, 531; carte cu ~ 11, 142; cărți de milă cu mare ~ 9; cărți domnești și patriarhicești cu ~ 27; ~ cu anatema 367; zapis cu mare ~ 24, 51, 86, 193, 280, 345, 353, 369, 468; v. și **documente.**

boală, îngrijire la ~ 231.

boi 135, 376, 457; ~ dați pt. dobândă 106; ~ dați pt. jurământ strâmb 232, 263; ~ făgăduiți la nuntă 34; ~ în preț 104, 159, 231, 375; v. **amendă, dări.**

boier(i) 148, 274, 277, 351, 457, 477, 481; ~ adeveritori (6) 343, (12) 419; ~ ai divanului 512, 528; ~ chezași dacă fuge un rumân 175; ~ de bună rudă 511; ~ de curte, din județ 528; ~ de la curtea domniei, martori 237; ~ din Buciumeni 73; ~ hotarnici (6) 387; (12) 24, 25, 167, 374, 385, 391, 393, 397, 402, 403, 404, 409, 420, 535; (24) 9, 24, 25, 62, 81; ~ judecători (2) 293, (6) 27, 30, 51, 157, 221, 335, 390, 412, 414, 415, ~ jurători (3) 254, (6) 168, 171, 184, 290, 232, (12) 9, 135, 171, 221, 231, 233, 307, 334; ~ luați pe răvașe 22, 30, 57, 230, 231; ~ mari și mici 66, 240, 457, 511, 518; ~ mare și puternic 131; ~ martori 510; ~ megieși 485; ~ prădați pentru jurământ strâmb 232, 233; ~ silnici 22; ~ slujitori 143; ~ țării passim; ~ tocmelnici (6) 298, 341, 533.

botez 103.

braniște 41, 220, 322 bis.

bucate 61, 106, 110, 131, 135, 157, 178, 446, 468, 477; ~ ale lui Mușat vistier 335; ~ lui Radu neguțător 326; ~ confiscate 210; ~ confiscate pt. datorii 184; ~ de zestre 477; ~ vândute fără preț, la nevoia satului 317.

bucătar (socaci) 166; v. **Lotar** țigan, **Stan** țigan.

bucureștean 46.

bute 135, 505; v. **măsuri, vin.**

C

cal(i) 376; ~ buni 130; ~ buni, în preț 57, 113, 242, 256, 535; ~ bun, dat în schimb pt. un rumân 219; ~ bun, de dăruit la înfrățire

84; ~ bun, lăsat de pomană 219; ~ dat bătrânului Basarab vv. pt. pecetluirea cărții și pt. stăpânire 41; v. și **dări;**

- ~ de frunte 130; ~ de mijloc 130; ~ înșelut 482.
- calicească**, mahala ~ 1; v. și **mahala**.
- camătă**, bani dați cu ~ 473; v. **monede**.
- cap** hotarului 159; răscumpărat de la ștreang 136; ~ scos din laț 279; ~ scos din nevoie 291; ~ tăiat 319, 465; volnic să-i dea în ~ 210.
- car** 17; v. și **măsuri**.
- carte(ți) v. **documente**.
- casă(e)** 37, 85, 87, 97, 106, 126, 132, 140, 161, 162, 207, 226, 240, 245, 274, 286, 505, 509; bani luați în ~ lui Hrizea vornic (mare) 1; ~ construite pe locul m-rii Panaghia 177; ~ cu curte 7; ~ cu grădină 457; ~ cu loc 175, 489; ~ cu loc și pivniță de piatră în Târgoviște 284; ~ cu pivniță 7; ~ de rumâni 528; ~ în dealul Negovanilor 441; ~ în siliștea satului 145, 360; ~ în satul Hierăști, j. Ilfov 346; ~ în Târgoviște 231, 284; jumătate de ~ în satul Pietroșani 308; loc de ~ 159, 163, 177, 182, 226, 302, 342, 353, 441, 490, 494, 502; ~ mică, în Târgșor 441; v. și **moșie**.
- catastih** 51; ~ de scule 27; ~ de rumâni 459; v. **documente**; ~ domniei 468; ~ pt. toate cheltuielile, pecetluit 51.
- cazac** v. **Radu**.
- cădelniță** de argint 457.
- călăraș** 94; v. **Badul, Bogdan, Căineș, Datco, Deget Vladu, Ionașco, Oprea, Petru, Vișan, Stan, Toma**.
- căldărar** v. **Iane**.
- călugăr(i)** (monah) 61, 146, 182, 190, 395, 444, 484; ~ ai m-rii Argeș 332; ~ ai m-rii Mihai Vodă 86; ~ ai m-rii Snagov 526; ~ la pogrebanie 63; ~ străini 511; v. **Aiotă, Bărsănescu Ioan, Dionisie, Dorotei, Ghinea, Gurgul, Ion, Ivașco, Leontie, Macarie, Matei, Meletie, Nichita, Obistie, Paisie, Partenie, Rafail, Sarul, Sofronie, Teofil, Teodosie, Vasii, Voico**.
- călugăraș v. **Nichita**; v. **călugăr**.
- călugăriță(e)** (monahie) 195, v. **Afimia, Bălăceanca Mara, Magdalena, Mihna, Nastasia**.
- cămară**, dajdii plătite din ~ domnească 364.
- cămăraș** (mare) v. **Cârstea, Dragomir, Dumitru, Isar, Pană, Pârvu, Sima, Vasilie**.
- căpetenie** a cinului popular 524; v. **spătar, Brâncoveanu Preda**.
- căpitan** (de roșii) v. **Badea, Barbu, Bălan, Cârstea, Chira, <Fărcășanu> Radu, Gălățeanul Constantin, Gheorghe, Ghiorma, Ghinea, Ghioca, Ghiurița, Iancu, Iane, Ianiu, Lupu, Marin, <Mărăcineanu> Benghiu Sava, Moisi, Mihalcea, Neagul, Necula, Nica, Radu, Răzvan, Tudoran, Țondre, Sugușescu Mușat, Ursu**.
- căruță** 457.
- căsătorie** 95; v. și **cununie**.
- căutare** la vreme de bătrânețe și slăbiciune 280; ~ și îngrijire la bătrânețe 231; moșie și rumâni lăsate pt. ~ 231; multă ~ 231; ocină închinată ca să aibă ~ la călugări 280; v. și **anchetă**.
- cânepă** 426.
- cârciumă**, moșteniri băute prin ~ 308.
- cârciumărit** 511.
- ceară** 495; bani pe ~ 184; v. **dări**.
- ceartă** 27; v. și **gâlceavă**.
- ceașnic 524; v. **paharnic, Vucina**.
- ceaș** v. **Andronie, Avram, Dedul, Dobre, Dragomir, Fotea, Grama, Hamza, Ianăș, Lupu, Marco, Mitrea, Neașul, Oancea, Sârbu, Tudoran, Vlad, Vlaicu**.
- cemetenie v. **rudenie**.
- cerdac** 190, 191.
- cereale** (pâine) 75, 444.
- certare** 256; ~ domnească 56; ~ mare 151, 220; ~ rea 519; v. și **pedeapsă**.
- cerven v. **roșu**.
- cetate**, biserica domnească din ~ <București> 376; ~ la Poienari 7; ~ Salonic 531.
- cedvârte (cetvârte, cezvârte) v. **măsuri**.
- chelar** v. **Stan**.
- cheltuială(li)** 146, 491, 495; ~ cu adălmășari 142; bani ~ pentru scoaterea unor pogoane de vie 179; ~ la moarte 30, 37; ~ la înmormântare și pomenire 51; ~ la pogrebanie 63; ~ și osteneală 138; ~ mare făcută țării la Țarigrad 198; muncă și ~ pt. facerea unei mori 491; păra și ~ 319; ~ pt. facerea unei mori 490.
- chezaș** 18, 170; ~ pt. un rumân 175.
- chezășie** 35, 210; ~ pentru fugă 175; rumân luat din temniță pe ~ 86.
- chielciug** 106, 256.
- chinovar**, sate scoase cu ~ 196.
- chintaș** 51; v. și **danie**.
- chirăiască**, parte ~ la Albești 474, 502; v. **parte**.
- cin(uri)** 524; ~ boieresc 511.
- ciorănească v. **ocină** ~ 27.
- cislă v. **dări**.

cizmar v. **Dan**.
cler (cliros) de la biserica domnească 138.
cliros v. **cler**.
clisiar(h) v. **ecleziarh**; v. **Borcea**.
clopotniță 494.
clucer (mare, fost, al doilea) v. **Albu**, <**Băleanu**> **Petru**, <**Băleanu**> **Dumitru**, **Buzinca**, **Cazacu**, <**Cepeleanu**> **Preda**, <**Cornățeanu**> **Socol**, <**Deleanu**> **Radu**, **Dobromirescu**, **Dragomir**, **Dumitrașco**, <**Doicescu**> **Danciu**, <**Filipescu**> **Dumitrașco**, <**Fratostiteanu**> **Barbu**, **Giurca**, **Iacov**, **Jipa**, **Loiz**, **Matei**, **Mihart**, **Necula**, **Pătrașcu**, **Petre**, **Preda**, **Radu**, **Rudeanu Andrei**, **Rudeanu Tudosie**, <**Spineanu**> **Dumitrașco**, **Stanciu**, **Stoica**, **Știrbei Tudor**, **Țânțăreanu Preda**, **Vâlcu**.
clucereasă 195.
cneaz (cnezi) 112, 167, 535; oameni ~112; ~ se vinde rumân 193; să fie ~ pe partea lor 445; ~ vânđuți rumâni, fără ocină 231.
cocon v. **Ianachi**, **Jipa**; ~ al lui <**Doicescu**> **Colțea**, fiul lui **Danciu clucer**, fin de moșie al lui **Chirca vameșul** 374.
codru v. **măsuri**.
cofterie, mantie de ~ 51.
cojoace de samur 50.
cojocar v. **Badea**, **Coste**, **Dobre**, **Dumitru**, **Ghinea**, **Iane**, **Meziman**, **Mihul**, **Mocșa**, **Sarul**, **Sima**, **Stepca**, **Vâlsan**.
colac, a afla cu ~ v. **dări**.
colivă 82.
comis (mare, fost, al doilea) v. **Albu**, **Andrei**, **Apostol**, **Apostolache**, **Avram**, **Bratu**, <**Cândescu Mihalcea**> **Radu**, **Cioană**, **Cocărăscu Radu**, **Coman**, <**Craiovescu**> **Danciu**, **Dima**, **Gheorghe**, **Constandin**, **Iane**, **Ionașco**, **Manolie**, **Măciucă**, **Necula**, **Negoită**, **Nica**, **Preda**, **Toma**, **Tudor**, **Stan**, **Sentilă**, **Vintilă**.
conac domnesc 459; v. **Vedea**.
conducător (mare) al scriitorilor de cărți v. **logofăt**; v. **Gligorie**.
contestație 11.
copil (slujitor) v. **Cârstian**.
copilan v. **Iancu**.
copile sărace 308.
cortel 342.
cosit, livezi pentru ~ 307; ~ în dijmă 199; v. și **dări**.
costande v. **monede**.
cotropiți(re) stânjeni de ocină ~ 24; ~ de vie 179; mare ~ 364.
coț(i) v. **măsuri**.
crângul Elendii 353.
credință, a nu fi de ~ 48.
creștin(i), martori turci și ~ 132.
croitor v. **Dumitru**, **Ghinea**, **Ion**, **Iona**, **Pană**, **Paraschiva**, **Sima**, **Stanciu**, **Stanislav**, **Tile**.
cruce, v. **frăție de** ~ 84; v. și **înfrățire**; loc din vârful a ~ 355.
ctitori 10, 17, 182, 272, 456, 511; ~ pomeniți 110; ~ la Sf. Pavel (Muntele Athos) 82; m-ri închinată fără vrerea și știința ~ 362; ~ ai m-rii Nucet; v. <**Băleanu Ivașco**>, **Buzea**.
cunună de aur dată zestre 30.
cununie 227; v. și **căsătorie**.
cupar v. **Chera**, **Curiță**, **Necula**.
cupeț v. **jupân**, **negustor**; v. **Andruța**, **Averchie**, **Dumitru**, **Fota**, **Iane**, **Ianiu**, **Isar**, **Manolie**, **Panait**, **Parasco**, **Pustiul Stanciu**.
curamă, ocină făcută ~ 384; v. și **ocină**.
curături 334.
cursură (curs de apă) 98.
curte 40, 523, 528; boierii de la ~ domniei 237; ~ de țară 135; ~ domnească 135; ~ lui vodă 135; loc de ~ 182, 353; pârcălab de ~ 126.

D

dajdie v. **dări**.
danie (dar) 17, 72, 82, 91, 116, 182, 235, 245, 249, 252; ~ a unui creștin către un turc 132; ~ cu clauză 33; ~ la botez pt. plata numelui 103; ~ la ctitorie 145; ~ la episcopie 11; ~ la m-ri 61, 114, 237; ~ la m-ri și biserici 37; ~ la moarte 241; m-re închinată altei m-ri 124; ~ pt. credincioasă slujbă 146, 221.
dar v. **danie**.
dascăl v. **Gavrîl**, **Gramă Nenița**, **Isaia**, **Petronie**.
dator pentru bir 86.

datorie 18, 21, 33, 51, 58, 184, 305, 319, 468, 505; ~ ale lui Radu neguțător 326; ~ cerută de la rude 468; ~ de bani 153; ~ la domnie 48; v. și **amendă**; moșie vândută pt. ~ 86, 93, 468; ocină luată pt. ~ 50; ~ plătite 181, 193; ~ pt. scoaterea capului din laț 279.

dăintească, funie ~ 208; v. **măsuri**.

dări 18, 126, 143;

– bir 473, 514, 515; ~ de roșii, scos din catastiful domniei 468; ~ domnesc 56; ~ haraciului 296, 347; ~ năpustit 479; ~ plătit în locul altora 535; scutire de ~ 56, 143; ~ spart 178;

– bou 143; 178;

– cal 41, 143;

– ceară 18;

– cislă 339, 528;

– colac (recompensă pt. recuperarea unui obiect, animal sau persoană), a afla cu ~ 519;

– dajdie (dăjdii) 143, 178, 193, 395, 446, 514, 515; ~ domniei 514; fugă de ~ 221;

~ împărătească 221; ~ lăsate pe umerii sătenilor 364; ~ plătite 193; ~ plătite din cămara domniei 364;

– darea calului 41;

– dijmă 199; ~ de grâu 199; ~ de orz 199; ~ de mei 199; ~ stupilor 143;

– fân 108, 395;

– haraci, birurile ~ lăsate pe seama sătenilor 347; ~ împărătesc 56, 296;

– împrumută (împrumutare) 143;

– jalbă 486;

– mertic 82, 143, 353, 395; ~ de zestre 16;

– miere 479; ~ împărătească 347, 514;

– mortasapie 405;

– năpastă 514;

– părpăr 99;

– podvoade 143, 218, 395; scutire de ~ 218;

– rămători 143;

– slujbă domnească 143;

– sulgerie 143;

– taler 126, 143, 479; darea ~ 210; om scris la ~ 193; seama ~ 126;

– vinărici 17, 20, 24, 25, 99, 139, 368, 475; ~ adus la m-re 99; ~ boieresc 198;

~ domnesc 366, 468; ~ răscumpărat 57;

~ vândut 37; v. și **dijmar**, **găletar**, **goștinar**, **tălelaş**.

dârstă v. **măsuri**.

deal 11, 17; ~ Bobului 189; ~ Bădenilor 293; ~ Bozianilor 304, 314; ~ Bucureștilor 376; ~ Căndeștilor 159; ~ Cherba 52; ~ Ciocăneștilor 179; ~ Cloșoia 441; ~ cu vii 42, 493; ~ cu vii la Boziani 300; ~ cu vii la Măstănești 347; ~ Hăidăilor 353; ~ hotar 167; ~ Jidenilor 353; ~ la Beleți 265; ~ Măstăneștilor 79; ~ Mirceștilor 159; ~ Năienilor 189; ~ Negovanilor 163, 441; ~ Nucetului 226; ~ Osicii 439; ~ Săsenilor 502; ~ Scăianilor 310; ~ Târgoviștei 175, 231; ~ Vădenilor 307; ~ Vălenilor 189.

degete 75, 76; ~ puse în loc de peceti 312; ~ puse pt. credință 260, 261, 262, 279, 283, 285, 288, 292, 299, 318, 317, 322, 338, 348, 350, 360, 365, 368; ~ și peceti puse pt. credință 316.

delniță 20, 112, 262, 265, 289, 299, 307, 463, 464, 475, 505; ~ a lui Mircea în satul Mihăești 296; ~ aleasă 490; ~ casei 175; ~ cu 2 locuri în câmpul lui Vlad din Beteți 299; ~ de zestre 16; ~ de zestre fără rumâni 139; ~ fără rumâni 139, 231; ~ în cătun 276; ~ rumân cu ~ lui 331; v. și **ocină**, **măsuri**, **moșie**, **rumân**, **zestre**.

desăgire 25; v. și **măsuri**.

descălecata țării 10, 511.

despărțită de părinți, măritată departe 179; v. și **căsătorie**, **cununie**.

deșert, a umbla ~ și fără treabă 142.

dezînchinare de m-ri 10, 511, 524; v. și **închinare**.

diac v. **Stanciul**, **Tudor**, **Vlad**.

diacon 252, 451, 511; v. **Baldovin**, **Costandin**, **Daniil**, **Dragomir**, **Dumitru**, **Ioan**, **Manea**, **Mihai**, **Mitrofan**, **Oprea**, **Radu**, **Stan**, **Stanciu**, **Stoian**, **Stroe**, **Vasilie**, **Vlaicu**.

diată (carte la vreme de moarte) 11; ~ făcută cu limba ei 91; v. și **testament**.

dichiu v. **Casian**, **Ghelasie**.

dichise 505.

dijmar v. <**Ciorogârleanu**> **Ghioca**.

divan 1, 9, 34, 36, 41, 48, 50, 51, 63, 73, 80, 81, 86, 93, 99, 113, 114, 134, 139, 142, 150, 159, 163, 167, 168, 171, 175, 177, 179, 183, 186, 189, 193, 196, 197, 198, 219, 221, 226, 231, 232, 233, 237, 242, 251, 280, 290, 293, 307, 308, 313, 314,

334, 353, 364, 369, 382, 384, 433, 439, 441, 445, 465, 468, 472, 482, 490, 491, 496, 502, 518, 524, 528, 531, 535; a rămas de lege și de judecată în ~ 276; au ridicat pâra și merg înaintea ~ 376; bani lepădați în ~197; boierii din ~, martori 188; carte citită în ~ 168; ~ cel mare 379; iese cu rea scârbă din ~ 343; judecată în 276; judecată în ~ 197; moșie închinată în ~ 277, 280; pâra în ~ 63, 93, 158, 179, 232, 334, 490; vânzare de ocină în ~175.

doamnă v. **Elina, Neaga**.

dobândă 18, 106, 319; v. și **camătă**.

dobitoace ale lui Radu neguțător 326; ~ lăsate la m-re 114; ~ lăsate zestre 376.

doctor 490; v. **Iane**.

documente:

– carte (cărți): 10, 97, 135, 182, 195, 301, 332, 376, 457, 459, 464, 485, 528; ~ apucate (confiscate) 465; ~ bătrâne, vechi și rupte 535; ~ citită în divan 112; ~ cu mare afurisanie 231, 308; ~ cu mare blestem 51, 114, 142; ~ cu pecete 144; ~ date rumânilor 33; ~ de blestem 146; ~ de cumpărătură 80, 81, 158, 230, 293, 490; ~ de danie 11; ~ de judecată și de hotărnicie 24; ~ de întărire 143; ~ de judecată și tocmire 221; ~ de milă 143; ~ de moșii 519; ~ de moștenire 307; ~ de pâra și de rămas 63, 168, 171; ~ de rămas ale răposatului Șerban 9, 287; ~ de oprire 11; ~ domnească 230, 271, 272, 462, 459, 473, 479, 486, 493, 496, 500, 507, 509, 514, 515, 519, 529, 539; ~ domnească de cumpărare 81, 196, 324; ~ domnească de megieșie 485; ~ domnească de moșie 319; ~ episcopului 157; ~ făcută de domn la banul Craiovei 184; ~ mincinoase 420, 308, 465; ~ mitropolitului Luca 51; ~ patriarhului Matei al Mirelor 51; ~ pierdute 59; ~ putrezită și stricată de apă 382; răscumpărare de ~ 86; ~ rea 419; tipar de ~ 243; ~ veche 82, 535; ~ veche, scoasă de divan 168, 231, 290; – catastih 514, 528; ~ de rumâni 459; – document patriarhal 27; – drese 10; – hrisov (hrisoave) 10, 13, 195, 238, 297, 540, 542, 543, 546, 547; ~ al lui Dan vv., scris după lupta de la Cegova 112;

~ al lui <Caragea> Mihalcea banul 196; ~ ascunse 511; ~ cerut pt. a scoate sate cu chinovar 196; ~ de închinăciune 511; – răvașe domnești 22, 135, 307, 387, 419, 420, 477; boieri jurători luați pe ~ 9, 232, 290; boieri hotarnici luați pe ~ 24, 231; boieri (6) luați pe ~ 51 megieși luați pe ~ 112;; oameni buni luați pe ~ domnești 233; răvașe <de la masă>, bunuri făgăduite la nuntă cu ~ 34; – scrisoare de la moarte 457; v. și **testament**; – zapis 15, 48, 61, 106, 107, 118, 133, 139, 179, 199, 209, 230, 243, 244, 260, 263, 265, 266, 267, 272, 273, 277, 279, 281, 284, 285, 288, 289, 291, 292, 294–296, 303, 305, 310, 315, 316, 318, 319, 322, 322 bis, 324, 326, 329–331, 338, 342, 344, 345, 346, 347, 348, 352, 354, 355, 356, 357, 358, 360, 362, 363, 367, 368, 370, 375, 376, 457, 458, 461, 463, 464, 466, 469, 470, 471, 473, 475, 476, 478–481, 484, 487, 489, 492, 494, 497, 499, 500, 505, 508, 510, 512, 513, 516, 518, 520–523, 525, 526, 529, 530, 532, 536–538, 541, 544; ~ confiscat 33; ~ cu aldămășari 441, 491; ~ cu legătură 256; ~ cu mare blestem 24, 86, 193, 219, 231, 353, 369, 468; ~ cu martori orășeni 175; ~ cu zi 145; ~ de cumpărătură 179; ~ de eliberare din rumânie 445; ~ de închinare 24; ~ de miluire, cu mare blestem 280; ~ de vânzare 24, 101, 158, 159, 196, 231, 441; ~ de zalogire 118, 374; ~ de zestre 139; ~ făcut cu înșelăciune 33; ~ făcut la moarte, cu mare blestem 51; ~ mincinoase 179; ~ scris la vreme de ispai, de moarte 337.

dogar v. **Barbu**.

domn(i) (voievod) 511; ~ bătrâni 143, 502, 511, 535; ~ cu curtea 25; ~ cumpără casă cu vii, heleșteu, mori, iaz, la Izvorani 37; ~ dă învățătură 35, ~ târnosește m-rea Câmpulung 191; v. **Alexandru Coconul, Alexandru Iliș, Bogdan, Dan al II-lea, Matei Basarab, Mihnea al II-lea, Movilă Gavrilă, Movilă Simion, Petru Cercel, Radu Mihnea, Radu Șerban, Tomșa Leon, Tomșa Ștefan**.

domnia și steagul Țării Românești 366.

dorobanț (dărăban, dărăbanț) 68, 94, 312, 468; v. **Badea, Dan, Hoțul Manea, Iarcu, Neagoe, Paraschiv, Stan, Stoian, Vasile**.

dregător 427, 511, 518.
dreptate, a judeca pe lege și ~ 376; a umbla fără ~ 81, 183.
drese v. **documente**.
drum 226; ~ Balaurului 465; ~ Berciugovului 420; ~ Brașovenilor 393; ~ cel mare al Piteștilor 169; ~ Giurgiuului 454; ~ Murgașului

535; ~ Prihodiștei 535; ~ Săpatul 535; ~ Săpânței 80; ~ Secărenilor 393; ~ Stupilor 231; ~ Târgului 535.
duhovnic(i) 10, 35, 511; v. **Manea**.
dumbravă, marginea ~ 231.
dușegubină 63; ~ domnească pt. omor de om 175; v. și **amendă, suflet**.

E

eclesiarh 147; v. **Athanasie, Gheorghe**.
egumen(i) (nastavnic) 82, 407, 511; ~ aleși din rândul călugărilor 524; ~ al m-rii Argeș 492; ~ al m-rii Arnota 449; ~ al m-rii Banul 375; ~ al m-rii Bistrița 364, 407, 449; ~ al m-rii Bucovăț 410; ~ al m-rii Căldărușani 366, 468, 531; ~ al m-rii Câmpulung 457; ~ al m-rii Ciolan 375; ~ al m-rii Clocociov 267; ~ al m-rii Cozia 407, 449; ~ al m-rii Crasna 277, 280; ~ al m-rii Dealul 51; ~ al m-rii Dușca 361; ~ al m-rii Izvorani 381; ~ al m-rii Malamocu 321; ~ al m-rii Menedic 381, 382, 396; ~ al m-rii Mihai Vodă 86, 93; ~ al m-rii Sf. Nicolae din București 484; ~ al m-rii Panaghia 177, 519; ~ al m-rii Radu Voda (Sfânta Troiță) 398; ~ al m-rii Sf. Ecaterina 86; ~ al m-rii Sf. Sava 24; ~ al m-rii Snagov 88, 140, 163, 446, 526; ~ al m-rii Târnov 142; ~ al m-rii

Tismana 237, 459; ~ al m-rii Vaideei 268; ~ al m-rii Vieroși 171, 444; ~ de la biserica Sf. Ioan 376; ~ străini 519; v. **Anthim, Arsenie, Averchie, Bogoslav, Borcea, Climen, Daniil, Dionisie, Efrem, Gavriil, Gligorie, Ignatie, Ioasaf, Melhisedec, Mitrofan, Matei al Mirelor, Meletie, Neofit, Leontie, Nichifor, Samuil, Serafim, Serapion, Tanasie, Teofan, Theofil, Varlaam, Vasilie, Zosima**.
eliberare din rumânie v. **iertare**.
eparh al Pretoriului 524.
episcop 511, 524; au mers la ~ pt. jurământ 269; ~ de Buzău 51, 407, 457, 486, 496, 507, 511; v. **Efrem, Serafim, Ștefan**; ~ de Râmnic 51, 231, 457, 511, 514; v. **Ignatie, Teofil**.
episcopie de Buzău 61, 98; v. **Buzău**.
Evangelhie, cuvântul Sf. ~ 511; jurământ pe ~ 27, 30, 232.
exarh de Târnovo 308; v. **Macarie**.

F

faur 51; v. **Stoica**.
fapte, bărbați înțelepți cu ~ bune 361.
față de masă leșească 135.
făgăduială care nu a fost dată 34.
fălci v. **măsuri**.
fân 395, 478; livezi cu ~ fân 76; v. **dări**.
fântână 318; ocină cu livezi și ~ la Suhărăt 321.
femeie(i) 528; ~ rea și neînțelegătoare v. **Maria**; jurământ în divan de către 12 ~ 308.
ferdelă v. **măsuri**.
ferecături 30; ~ de aur cu mărăgăritar 145.
fin 141; ~ de moșie 374; v. și **moșie**; v. **Stanciu**.

frate(ți) de cruce 9; ~ de moșie 97, 125, 145, 477; ~ de ocină 493; ~ în plug 357; v. și **înfrățire**.
frăție v. **înfrățire**.
frânghie (ceapraz, șnur de aur), plașcă de ~ 80.
fugă 221; ~ cu răvaș domnesc 135; ~ de bir și de talere 126; ~ de plata dăjdiilor 193; ~ din țară 198; ~ eventuală 170; ~ în Ardeal 136; ~ în Țara Turcească 245; v. și **fugari, fugiți**.
fugari din Păușești (judeci, megiași) 514, 515.
funie v. **măsuri**.
furt de cai 136; v. și **hoți**.
fustaș v. **Ion**.

G

galbeni v. **monede**.
gard 53, 71, 353.
gazdă 351; v. **Stan** călăraș.
găetan, manta cu ~ 231; v. și **frânghie**.
găleată de fân v. **dări**.
găletari 210.
gâlceavă 155, 186; ~ și ceartă 27; v. și **ceartă**.
gârbovi 143; v. și **hrană**.
gârlași 486.
gârlă(e) 13, 172, 423, 486; ~ Căndeștilor 134; ~ Tâmppei, hotar la Jupânești 171; ~ la Vernești 159.
gelep 93, 216; v. **Ene, Ghionea**.
giudecie v. **iertare**.
ginere 278, 344; ~ ca și fecior 101; v. **Călin, Dumitru**.
gloabă 48, 108, 256, 412, 535; ~ mare 519; v. și **amendă**.
globnic (glomnic) 67; ~ domnesc 15; ~ m-rii 95.

glomnic v. **globnic**.
goșinar 143.
grana, plașcă de ~ 304, 314.
grădină 7, 133, 190, 191, 413, 465, 509; case cu ~ 231; ~ cu pomi 85; ~ cu vie 1; ~ de pruni 232; ~ lângă casă 175; ~ lui Botea 1; ~ lui Toader 1; loc de casă cu ~ 177.
grămătic 124; ~ de la biserica domnească din București 376; v. **Costea, Damaschin, Gheorghe, Ilie, Iurco, Martin, Micu, Neagoe, Oprian, Pârvul, Stoica, Stan, Șteful**.
grâu 437.
grec 14, 375, 490, 511; interdicție de a închina m-rile în mâinile ~ 524; v. **Iane, Stan, Stanciul, Sterian**.
griji după moarte v. **pomană**.
groapa malului 404.

H

haine 27, 256; ~ ale lui Radu neguțator 326; ~ de nuntă 30; judecată pt. ~ 51.
haraci v. **dări**.
hatalm 357 v. **amendă**.
heleşteu 37, 245, 322 bis; ~ lui Coe 322.
herțeg passim.
hiclenie 245; ocină pierdută cu mare ~ 198.
hotar 25, 535; ~ ales 307; ~ bătrâne 512, 528; ~ bătrâne și semne 195; ~ Balomireștilor 183; ~ Bărboșilor 468; ~ cel vechi 231; ~ Cemădiei 307; ~ Dobricenilor 99; ~ Găieștilor 183; ~ Gruului 468; ~ Hurezului 99; ~ Ioneștilor de Sus 183; ~ lui Cârstea 468; ~ Mogoșanilor 183; ~ pe malul Dunării 111; ~ Petreștilor de Jos 183; ~ Prisăcenilor 183; semne

de ~ 247; ~ tăiat 357; ~ Turceștilor 307; ~ Vădenilor 307; ~ vechi 535.

hotarnic, locuitor 146.
hotărnicie 24, 81, 98; ~ cu om domnesc 81.
hoți 175.
hoție, vie ținută cu ~ 179.
hram Adormirea Maicii Domnului 332; Bunavestire (Sveatoe Blagoveștenie) 376, 507; Sf. Dimitrie 367; Sf. Gheorghe 376; Sf. Nicolae 277, 484, 500; Schimbarea la Față (Sveatoe Preobreajenie) 507.
hrană, danie de ~ și întărire 61; ~ săracilor 61; ~ săracilor și a gârbovilor și a șchiopilor 143.
hrisoave v. **documente**.

I

iaz 37, 208.
iazgiu (scrib) v. **Bechir, Mehmet Afendi**.
ierei 477; v. **preot**.
iepe 457; ~ bune 347; ~ cu mânji 61, 376; ~ făgăduite la nuntă 34; v. și **danie**.

ieromonah v. **Macarie, Righin, Serafim, Teofil**; v. și **călugăr, preot**.
iertare (scutire) de bir 56; ~ (giudecire, judecire) de rumânie 18, 33, 78, 131; v. și **dări, răscumpărare, rumâni**.

ieșire din sat a rumânilor 508; v. și **rumâni**.
igumen v. **egumen**.
inel cu pecete 164.
iscălituri 355, 518; ~ puse pt. credință passim; peceți și ~ puse pt. credință 273, 288, 319, 331, 351, 356, 358; v. și **documente**, **pecete**.
ispai (moarte) vreme de ~ 337.
ispravnic 191, 390, 395, 405, 406, 427, 430, 444, 503; ~ domnul 332; ~ spusa domnului passim; ~ al m-rii Căldărușani 79; ~ la hotărnicie 86; ~ la jurământ 232, 233; v. **Cernat**, **Costandin**, **Mihai**, **Năsturel**

Udriște, <Racotă> **Miho**, <Rătescu> **Tudor**.
iuzbașă de roșii 314, 341, 393; v. **Andrei**, **Barbu**, **Bădeanu**, **Buica**, **Cazan**, **Cânda**, **Datco Dumitru**, **Dragomir**, **Duminică**, **Frățilă**, **Gheorghe**, **Gherghina**, **Ghioca**, **Iancu**, **Ion**, **Ișfan**, **Ivan**, **Lepădat**, **Manul**, **Micul**, **Mihai**, **Mogoș**, **Moșcan**, **Nan**, **Nedelco**, **Pătru**, **Preda**, **Puica**, **Stan**, **Stoica**, **Stroe**, **Șerbu**, **Șerbu**, **Toia**, **Toma**, **Udrea**, **Vasilie**, **Vintilă**, **Vlădilă**.
izvor(ul) 535; ~ lui Țacal 386.

Î

împărat, haraciul ~ 296; v. **dări**, **Pogoneanu**.
împărțirea (averii) 293.
împietrire 62.
împrăștiate, moșteniri ~ 308.
împresurare, sat ținut cu ~ 171.
împrumut cu termen 164.
împrumutare v. **dări**.
închinare de m-re 10, 110, 114, 511, 524; ~ de ocină pt. pomană 502; ~ de moșie la m-rea Crasna 500; ~ de roți de moară către m-rea Bradul 134; v. și **dezînchinare**.
închisoare 319; v. și **temniță**.
încurcătură făcută la Țarigrad 198.
înfierate, pietre ~ 465; v. **hotar**.
înfrățire (frăție) 84, 152, 229, 351, 436, 482, 483; ~ de cruce 84; ~ de moșie 68; loc

de casă și de curte dăruit pt. ~ 353; ocină dăruită pt. ~ 353; ~ pe ocină 41, 490; ~ pe parte de pădure 41; ~ pe vad de moară 169; stânjeni de moșie dați pt. ~ și pace 186; v. și **danie**, **moșie**.
îngrijire la bătrânețe 231.
îngrijitor (mare) al casei 188, 524; v. **Cantacuzino Constantin**.
îngropare cu toate pomenile 63; ~ la m-re 177; ~ în Sf. Mitropolie de la Țărgoviște 189; cheltuială la ~ 51; v. și **pogrebanie**, **pomană**.
însărcinarea marelui divan 524.
înșelăciune, a umbla cu ~ 233, 490; rumâni care umblă cu ~ 197, 232, 364.
înveliș (acoperiș) ~ m-rii 190, 191.
înzestrare 477; ~ cu ocină 384; v. și **zestre**.

J

jalbă 108, 486; v. și **documente**.
jărtăvnic v. **pomelnic**.
jertfelnic v. **pomelnic**.
jghiab 505.
jîtniță domnească la București 146.
judecată a orașului, dată m-rii Argeș 332; a rămâne de lege și ~ 376; ~ cu soborul mitropoliei 106; ~ domnească passim; 519; ~ în divan 197; ~ înfricoșătoare 511; ~ pe drept și pe lege 493, 503; ~ și lege 106; ~ satelor Bărbătești, Costești, Dobriceni, Hurezi, întărită m-rii Arnota 99.

judcător 485, 511; ~ mare al curții 188; v. și **vornic**; v. **Hrizea**.
juddecire v. **iertare**.
judet 143, 473, 514, 515; ~ al orașului Argeș 77; ~ al orașului București 142; ~ al orașului Câmpulung 191; v. **Andrei**, **Daniil**, **Decăine Stan**, **Dumitru**, **Gheorghe**, **Strechia**, **Vâlcan**.
jugănar 187.
jupân v. **Costandin**, **Crâstea**, **Ghica**, **Iano**, **Nastea**, **Panait**, **Proca**, **Ștefu**; v. și **cupeț**, **negustor**.
jupâneasă(e) passim; ~ jurătoare (6) 27, (12) 308.

jupâniță v. **jupâneasă**.
jurământ 135, 186, 254, 427; domnul cere să jure ~ 150; ~ pe Evanghelie 27, 30; ~ pe Evanghelie în biserică 135, 232, 233; ~ strămb 231, 232, 233, 263; carte de ~

414; ~ cu 6 jupânese 27; ~ în biserică 231; ~ în divan, de către 12 jupânese 308; ~ la zi și la soroc 9; megieși puși la ~ 231; v. și **amendă, boier, Evanghelie, jupâneasă, megiaș**.

L

lac 258, 535, hotar la Gabrov 231; v. **Bororu**.
lacadă 350; v. **măsuri**.
lacrimi, vărsare de ~ 445.
lapte, vacă cu ~ 312.
laț, cap scos din ~ 279.
lazuri 349.
lavră(e) 110; ~ domnești 10, 511, 524; ~ mare, din altă țară 114.
lăcașul monahilor 524.
lăutar 166; v. **Stan țigan**.
lână 177.
legănar 133; v. **Stoica**.
legătură, carte cu mare afurisenie și ~ 308; ~ lui Mihai vv. 427; ~ sobornicească 511; ~ și jurământ 48.
lege, a judeca pe dreptate și pe ~ 376; a rămâne de ~ și de judecată 341, 376; a rămas de ~ și de divan 276; ~ al doilea rând 112; au lăsat ~ 269; ~ cu 12 boieri jurători 231, 307; ~ cu 12 jupânese 308; ~ deplină 171; ~ cu 12 megiași 112; ~ peste lege 231, 232; purtat prin toate ~ 347; ~ schimbată 112; ~ sfântă 511; ~ și obiceiul 94, 199; ~ țării 50, 196, schimb de țigani cum este ~ 24; v. și **judecată, jurământ**.
lemne 177, 220; ~ putrezite 177.
limbă rea 511; ~ de moarte 91; v. și **diată, testament**.
lipsă, vreme de ~ 503.
liturghie 82; să fie pomeniți la sf. ~ 376.
livadă(zi) 7, 318, 334, 426, 451, 457, 460, 509, 514; ~ cu pom, în dealul Târgoviștei 175; ~ de fân 76, 478; ~ îngrădite 231; ~ lângă apa Colentina 142; moșie cu ~ la Suhărăt 321; ocină cu ~ și cu pom, la Bătiești, j. Mușcel 262; ~ pt. cosit 307; vie cu ~ 231.
loc 499, 545; ~ cât va umbla carul 53; v. și **măsuri**; ~ cu vie și pivniță 275; ~ de arătură 478; ~ de casă 146, 163, 441, 458, 479, 489, 490; ~ de casă cu grădină

226; ~ de casă, de curte 182, 353; ~ de casă, de curte dăruit pt. frăție 353; ; ~ de casă în dealul Căndeștilor 159; ~ de casă în Târgoviște, lângă baia domnească 177 ~ de m-re 41; ~ de pădure 64; ~ de prăvălie, în București 371; ~ de zestre și de pomană 384; ~ fără folos 177; ~ în Câmpulung 191; ~ îngrădit 53; prăvălie cu ~ 12; ~ slemnit (împietrit) 98; ~ sterp 72, 244, 381, 502; vie cu ~ la Bunești 272;

logodnă 288, 477.

logodnici chemați pt. mărturie 269; v. **Dragomir, Sorescul Dragomir**.

logofăt (mare, fost, al doilea), ~ al doilea cu învățătura lui 11; ~ de roșii 21; ~ mare, ispravnic de documente passim; v. **Albu, Anghel, Badea, Balea, Boldici, Borcea, Calen, Calomfirescu Radu, Cânda, Cârste, Cârștian, Chiriac, Chisar, Coman, Comșa, Constantin, <Danovici> Marco, Dănilă, Dolofanul Pârvul, Dragul, Drăgoi, Drăghia, Drăghici, Dobre, Dudescu Radu, Dumitru, Dumitrașco, Efrem, Franța, Gheorghe, Gherghe, Gligorie, Goran, <Grădișteanu> Bunea, <Fălcoianu> Drăgoi, <Fălcoianu> Pătru, Fiera, Fisuța, Fisentea, Hera, Iacov, Iane, Ilie, Ion, Ivan, Jipa, Jura, Lepădat, Leurdeanu Istrate, Leurdeanu Stroe, Luca, Lupu, Manole, Mardarie, Marin, Matei, Mihai, Mihalcea, Miloș, <Milescu-Pârâianu> Danciu, Miroslav, Nan, Nastasie, <Năsturel> Orest Udriște, <Năsturel> Radu, Neagoe, Necula, Negre, Nica, Nicola, Oană, Oancea, Oanea, Olănescul Goran, Olănescu Stanciu, Onea, Oprea, Palaloga, Paraschiva, Pătru, Peia, Popescu Radu, Preda, <Racotă> Miho, Radu, Rudeanu Ișfan, Rudeanu Pârvu, Rudeanu Teodosie, Rudeanu Vlad, Sava, Simion, Soare,**

Staico, Stan, Stanciu, Stancu, Stănilă, Stoica, Stroe, Șerban, Șintescu Stăicuț Radu, Șerbanovici Stoica, Ștefan, Șteful, Tatul, Toma, Tudor, Tudoran, Udrea, Vâlcu, Vintilă, Vlad, Vlaicu.

logofeteasă 55, 251; v. **Despina**.
lucru la biserici 143; ~ la mori 143; ~ m-rii 484.
lumânărar v. **Nica**.
luncă 25, 322.

M

mahala calicească, în București 1.
maica tuturor bisericilor 189; v. **Mitropolia** din Târgoviște.
malul Limpezului 404; loc în Drăgoiești, pe ~ 266.
mamă mărită fiica 30; v. și **căsătorie, cununie**.
manta (mantie) cu găetan în preț 231; ~ de coferie dăruită 51.
mantie v. **manta**.
marginia drumului, hotar la Gabrov 231; ~ dumbrăvii, hotar la ocina gabrovenească 231.
martori la zestre 16; ~ turci și creștini 132.
masă, față de ~ 135.
mascară, a face de ~ 269.
mataragiu (apagiu) 54.
matca Mancoviței 535; ~ Noasei 171; ~ Ruiei 535; ~ Scăldătoarei 535; ~ Tezluiului 535; ~ Țincăi 171.
măhrămi, la pogrebanie 63.
mănăstire(ri) boierești 511; ~ domnești 511; ~ închinată 124, 511; ~ închinată la Sf. Munte 114; înmormântare în ~ 177; loc de ~ 41; ~ lui Dan vistier pe Colentina 145; v. **Mărcuța**; ~ lui Mihai vv. din București 484; ~ pământene și închinată 361; ~ părăsită și fără averi 177 v. **Panaghia**; pomeni la ~ 492; ~ pustie din cauza răutăților 150; ~ târnosită 190; țigani vânduți la ~ 274; v. **Aluniș, Argeș, Arnota, Bistrița, Bradu, Brâncoveni, Bucovă, Căldărușani, Căliu, Câmpulung, Ciolanu, Codmeana, Coșuna, Cozia, Crasna, Dintrunlemn, Dionisiu, Dochiaru, Dușca, Glavacioc, Golgota, Govora, Gruiu, Gura Motrului, Izvorani, Jdrelea, Malamoc, Măxineni, Menedic, Mihai Vodă, Mislea, Nucet, Panaghia, Plumbuita, Pogoniana, Polovragi, Sadova, Snagov, Sf. Ecaterina din București, Sf. Gheorghe, Sf. Ioan din București, Târnov, Tismana, Vaideei, Vieroș**; v. și **dezînchinare, închinare**.

măr (în descriere de hotar), moșii în jos de ~ la Cârstanul Dragului 317.
mărgăritar, ferecături de ~ 145, 414.
mărturie 485; ~ în divan 112, 231.
măsuri
– agră, rânduri de ~ 283;
– arie 62;
– apă 84, 149, 152; ~ de moară 152;
– bute 135, 505;
– cedvartă 87, 88, 111, 226, 261, 302, 310, 328, 411, 502;
– codru 59;
– cot(ți) 80, 314;
– dărstă 189;
– delniță 465;
– desăgire 25;
– fălci 192, 322, 488;
– funie 49, 68, 84, 156, 164, 167, 174, 230, 242, 250, 277, 278, 283, 309, 312, 316, 355, 370, 439, 469, 476, 500, 510, 513, 516, 518, 520, 527; ~ berească 208; ~ dăintească 208; ~ de moșie 373; ~ de ocină 183, 491; ~ mielească 42, 435; ~ lui Batea 113; ~ lui Roman 113; ~ lui Stan Căcăriza 312; ~ lui Tocie 164; ~ râtească 342; ~ rugenilor 334; ~ stălpenească 382;
– funitură 205;
– ferdelă 107; ~ de mei 107;
– loc cât va umbla carul 53;
– lacată 350;
– mertic 16;
– moș (bătrân) 44, 217, 229, 250, 318;
– obrație(i) 200, 242, 349; ~ de vie 253; ~ ogoarelor 142;
– oca 18;
– pași 9, 41, 283, 312, 350;
– pământ 79, 133, 208, 350; ~ (loc) iertat 190;
– pogon (pogoane) 23, 27, 52, 85, 87, 88, 204, 268, 269, 275, 300, 302, 476, 491, 507; ~ cu pomat 353; ~ de vie 112, 159,

- 175, 179, 189, 226, 269, 300, 302, 304, 314, 328, 353, 369, 376, 441, 468, 502; ~ de vie dat ca zestre 293; ~ de vie lucrate și nelucrate 367; ~ de pădure 226, 302;
 – poloboc de vin 499;
 – prăjină 206;
 – răzor (răzoare) 25, 89, 109, 163, 236, 350, 466; ~ de vie 24, 69, 109, 139, 181, 244, 305, 363, 376, 439, 479;
 – sfoară 482;
 – stânjeni 4, 25, 27, 29, 46, 52, 53, 54, 60, 68, 109, 125, 147, 156, 164, 169, 187, 190, 191, 205, 209, 225, 227, 228, 232, 252, 259, 285, 292, 300, 303, 305, 306, 322 bis, 327, 328, 340, 344, 349, 354, 358, 359, 365, 367, 372, 374, 470, 471, 474, 481, 483, 504, 523, 530;
 – tei 315;
 – zi, arătură de o ~ 334.
- mânz**, iapă cu ~ 376.
- mârțoage**, două ~ date la schimb pt. un rumân 219.
- mârzac** 474; v. **Vlad**.
- megiași** 33, 59, 60, 62, 68, 75, 77, 88, 181, 185, 255, 272, 379, 393, 404, 419, 434, 458, 461, 476, 477, 478, 481, 510, 518, 521, 529; ~ adeveritori 287; v. **Coresi, Dragomir, Gudea, Pătrașco, Staneș**; ~ din Păușăști 322; ~ din Rași 305; ~ din Văcărești 372; ~ judecători 378; ~ jurători (6) 174; ~ luați pe răvașe domnești 112; ~ martori 348; ~ plătesc birul altui sătean fugit 479; ~ tocmelnici 96; v. **Drăgan, Mușat, Vlaicu**; vânzare cu știrea tuturor ~ 349; v. **Marin, Misăil, Opriș, Stan, Stance, Stoica, Șerba, Tudor**.
- megieșie**, carte domnească de ~ 485; v. **documente mei** 107, 437.
- mertic** de zestre 16; v. **zestre**.
- meșter** 124; v. **Cârstea, Dele<a>, Ghiorman, Dobre, Radu**.
- metoh** 61, 146, 166, 395, 507; ~ al m-rii Xenophon 222; ~ dajnice 10, 511; m-re închinată ca ~ 114; v. **biserica Doamnei din București, biserica Domnească din cetate, m-rea Bradul, m-rea Nucet**.
- miei**, oi cu ~ 177.
- mielească, funie ~ ; v. **măsuri**.
- mierari** 210, 514; v. **Măldărescul, Slăvitescu**.
- miere** 143, 407; ~ cu ceară 395; ~ împărâtească lăsată pe seama sătenilor 347; v. **dări**.
- milă** (miluire) 231, ~ cea mare dumnezeiască 511; ~ domnească 9; ~ de ocină contra sumă de bani 183; ~ și pomană a altor domni 66; ~ pt. slujbă dreaptă și credincioasă 221; v. **danie**.
- miluire v. **milă**.
- miluitori** 511; v. și **danie, milă**.
- mincinoși**, oameni răi și ~ 158.
- minciuni**, rumâni care umblă cu ~ 112.
- minei** (în preț) 526.
- mirbașa** 270; v. **Baldovin**.
- mireană** 477.
- mită** 10; a umbla cu ~ 308; m-ri răpite prin ~ 361; ~ orbitoare 511.
- mitropolit** 10, 13, 37, 106, 189, 231, 376, 407, 414, 511, 524; ~ al Țării Românești 51, 89; ~ cumpără vie 89; ~ judecă 106; v. **vlădică, Grigorie, Luca, Teofil**.
- moară(mori)** 11, 61, 62, 110, 132, 145, 208, 227, 245, 334, 353, 391, 416, 436, 457, 486, 490, 527; ~ ale m-rii Nucet 361; ~ dăruite la m-re 114; ~ în satul Hierești 346; ~ închinat m-rii Căldărușani 323; piatră de ~ 529; roată de ~ 37, 134, 159, 270, 353, 468, 533; vaduri de ~ 51, 112, 138, 142, 150, 175, 189, 242, 287, 315, 334, 353, 468, 477, 491, 537; v. și **danie, măsuri, roată**.
- moarte** 28, 30; ocini închinat la ~ 189; vreme de ~ 376.
- mocan** 255.
- moldovean(i)** veniți asupra lui Matei Basarab 468; v. **Ursu**.
- moldoveancă** v. **Nastasia țișganca**.
- monah v. **călugăr**.
- monede**
 – aspri 24, 36, 38, 41, 43, 61, 63, 69, 75, 79, 80, 83, 84, 86, 92, 93, 133, 134, 142, 146, 149, 150, 159, 167, 172, 175, 185, 190, 195, 196, 204, 208, 223, 226, 231, 237, 238, 242, 247, 248, 251, 253, 259, 260, 297, 307, 311, 313, 314, 334, 353, 355, 375, 382, 430, 441, 425, 490, 491, 502, 510, 512, 518, 521; ~ de argint 25, 80, 535; ~ gata 330, 317, 365, 444, 482, 493, 499, 509; ~ lepădați în divan 186; ~ în preț 112, 113, 375;
 – bani 31, 39, 54, 100, 102, 153, 180, 187, 191, 200, 206, 208, 214, 224, 225, 236, 239, 257, 260, 265, 312, 322, 325, 358, 361, 372, 514, 516, 520, 522, 523, 527, 528, 529, 530, 532; ~ cheltuiți pt.

pără 465; dați cu camătă 473; ~ dați din punga domniei în fața marilor dregători 468; ~ gata 262, 266, 270, 273, 292, 294, 303, 315, 318, 321, 324, 326, 328, 333, 338, 342, 349, 350, 354, 368, 458, 460, 463, 464, 466, 470, 471, 474, 475, 479, 480, 481, 483, 488, 495, 497, 498, 504, 508, 513; ~ întorși 490; ~ luați ca împrumut 490;
 – costande 18, 51, 87, 106, 107, 113, 187, 261, 268, 283, 306, 317, 473, 529;
 – galbeni 2, 18, 49, 61, 66, 86, 91, 186, 259, 267, 296, 348, 375, 412, 441, 457, 468, 490, 494, 505, 518, 529;
 – potroinici 461;
 – taleri 126, 143, 193, 208, 210, 232, 295, 317, 328, 339, 395, 446, 473, 514;
 ~ bătuți 107; ~ luat pt. plată 295;
 – ughi 1, 17, 12, 14, 19, 20, 21, 30, 33, 37, 40, 42, 44, 48, 51, 52, 53, 55, 73, 78, 85–87, 101, 104, 106, 109, 111, 115, 120–123, 129, 131, 132, 135, 137, 139, 140, 144, 145, 151, 152, 154, 155, 158, 161, 162, 165, 170, 173, 175, 181, 184, 186, 194, 197, 202, 207, 209, 215, 216, 219, 226, 227, 229, 231, 234, 237, 238, 243, 244, 254, 255, 256, 265, 268, 272, 275, 276, 278, 279, 281, 283, 285, 291, 293, 295, 300, 301, 302, 304, 305, 316, 317, 319, 326, 328–330, 334, 336, 340, 342, 346, 351, 352, 356, 360, 362, 363, 370, 373, 380, 385, 386, 391, 394, 398, 399, 402, 405, 407, 410, 416, 420–422, 433, 434, 435–437, 442, 445, 446, 452, 457, 458, 461, 465, 468, 469, 470,

471, 473, 474, 476, 478, 480, 506, 512, 518, 521, 522, 523, 525, 528, 529, 535.

mormânt în m-re 5.

mort adus de la Gherghița 86; v. **Datco** călărașul.

mortasapiu (strângător al taxei de mortasapie) 405; v. **dări**.

moș v. **Brădăiu, Cârstinuș, Grosu, Rămânescu;** v. **măsuri**.

moșie 256, 279, 355, 446, 492, 511, 515, 517, 527, 529; ~ aleasă 133; ~ bătrână 110, 500; ~ bătrâne și alese cu rumâni 345; ~ călugărească 17, 87, 110; ~ cu rumâni 362; ~ dăruită pt. dreptă și credincioasă slujbă 468; ~ de baștină 358; ~ de zestre 30; ~ împresurată 119; ~ neîntorcătoare 145; ~ ohabnică 283, 286, 316, 368, 510; ~ pt. ~ 503; ~ pustii 221; ~ răscumpărată 30, 49, 164; ~ stearpă, fără rumâni 348, 356; ~ stătătoare 299, 322, 338, 462; ~ țării 118; ~ vândută în Țara Moldovei 27; vânzare în rumânie cu ~ 136; ~ zălogită 164; v. și **baștină, casă, danie, dedină, hotar, ocină, schimb, zestre**.

moșneni 206, 391, 473, 511; ~ mincinoși 112.

moștenire 175, 256; ~ la moarte 27; ~ luate cu divanul 51; pără pt. ~ 51; ~ ruinate (băute prin cărciumi, împrăștiate, vândute) 308.

movila Rezii, hotar 353.

moviliță, hotar la ocina gabrovească 231.

muchia apei, hotar la Crasna 167.

muncă și cheltuială pt. facerea unei mori 491; v. și **cheltuială**.

munte 45, 133; ~ cel bătrân al satului Crasna 167; ~ hotar 167; marginea ~ 135; v. și **Arnota, Ștefanul**.

N

nastavnic v. **egumen**.

năpastă, a aruncat ~ asupra soției 308; v. și **dări**.

năpustirea birului 479; v. și **dări**.

nărav(uri) rele 511.

neam 194, 238; ~ basarabesc 511.

negustor(i) (cupet, jupân, neguțător) 12, 18, 161, 162, 181, 227, 248, 469, 484, 494, 497, 507, 520, 521, 523, 527; v. **Andrei, Avram, Cârstea, <Ciorogârleanu> Ghioca, <Ciorogârleanu> Pătru, Constantin,**

<Cortofleș> Ivan, Dima, Dușca, Eno, Franța, Ghinea, Ghioca, Ghiorma, Ilie, Isar, Manta, Matei, Mârșevit Necula, Mina, Necula, Negre, Nica, Panait, Parasco, Pepano Pană, Potrohule, Prima, Proca, Radu, Rustea, Sima, Tudor.

neînțelegătoare, femeie ~ 308; v. și **femeie**.

nemeș 135; v. **Béldi Kelemen**.

nevoie (lipsuri) 89; bucate vândute fără preț la ~ satului 317; cap scos din ~ 291; căzut

în ~ și obligat să se vândă rumân 175;
~ despre domnie 467; ~ mare 313; miluire
la vreme de ~ 262; ~ și greutăți 235;
pâră și ~ 465; vreme de ~ 460; v. și **păs.**
nolovnic, minei ~ 526.

nume plătit 103; ~ scrise în pomelnic 146.
nuntă, făgăduială la ~ 34; haine de ~ 30; ocină
și vie dăruite la ~ 198; țigan dăruit la
~ 193; v. și **căsătorie**, **cununie**, **danie**,
logodnă, **zestre**.

O

oaste 245.

obezi (obede), ferecat în ~ 319.

obicei 351, 511; ~ bune, bătrâne ale țării 10, 511;
cal dăruit domnului după ~ 41; ~ ale
m-rilor 511.

obrație(i) v. **măsuri**.

oca v. **măsuri**.

ocină 27, 61, 322 bis, 458, 462, 475, 483, 497,
510, 527, 530; ~ albească, în Albești 474;
~ aleasă și împietrită 273; ~ aleasă și cu
semne 231; ~ ciorănească 27; ~ cotropită
24; ~ cotropită, pustie 281; ~ cu livadă, cu
pomet 262; ~ cu livezi și fântână 321;
~ cu rumâni 298; ~ cu vie 312; ~ cu vie
dăruite la nuntă 198; ~ dată pomană 526;
~ domnească 9, 491; ~ deosebită 186; ~ de
o apă 149; ~ de zestre 61, 175, 307, 384,
439; ~ dată pt. datorie 93; ~ dată pt.
slujbă dreaptă 9; ~ dăruită m-rii la vreme
de bătrânețe și slăbiciune 280; ~ dăruită
pt. frație 353; ~ găbrovenească 231;
~ hotărnicită 86, 158, 175, 186, 221;
~ nehotărnicită 158; ~ în Ciurmernic
259; ~ în Cocorozi și Popești 325; ~ în
Lipărești 359; ~ în Stănțești 337; ~ în
Suhărăt 321; ~ împietrită 175; ~ închinată
la m-re pt. pomană 93; ~ închinată m-rii
Bradu 502; ~ în schimb 4; ~ luată fără
cale și fără judecată, cu silă 24; ~ luată
pt. datorie 50; ~ miluită pt. slujbă
dreaptă și credincioasă 221; ~ ohabnică
272; parte de ~ 522; ~ părtească 468;
~ pierdută cu mare hicleenie 198; ~ rămasă
pe seama domnească 198; ~ rățească
159; schimb de ~ 193, 196; ~ stearpă
285, 391, 404; ~ vândută pt. plata
dușegubinei 175; v. și **hicleenie**, **măsuri**,
milă, **moșie**, **schimb**.

ocnar 329, 330 v. **Ghioca**.

ocnă de sare 94.

ocol al m-rii 218.

odăjdii sfinte 511; v. și **odoare**.

odoare dăruite m-rii Căldărușani 531.

ogoare 112, 142, 535; ~ fără vecini 86, 175.

ogradă domnească în târg 177; v. și **curte**.

oi 135; ~ cu miei și cu lână oferite în schimbul
unui loc de casă 177; ~ de sulgerie 143;
~ date la moarte 457; ~ ungurești 118;
v. și **danie**, **dări**.

olac 218, 143.

olar 364; v. **Micu**.

olog 499; v. **Florea**, **Neaga Oloaga**.

om(oameni) ai banului Craiovei 108; ~ buni
146; ~ buni (6) luați pe răvașe domnești
233; ~ buni și bătrâni 191, 199, 385;
~ care umblă cu înșelăciuni 364; ~ cnezi
112, 171, 221, 231, 491; ~ dator și nevoit
468; ~ domnești 58, 186, 231, 477, 485;
~ domnesc la hotărnicie 25, 81, 156;
hotărnicie în prezența ~ domnesc 81;
~ fără dedină 86; ~ fără de ispravă 308;
~ fără minte 308; ~ jurători (6) 179;
~ răi și fugari (de bir) 221, 364; ~ răi și
mincinoși 158; ~ rău (și viclean) 193,
198, 245, 446; ~ robiți de turci și tătari
221; ~ slobozit 219; ~ slobozi 238;
~ străini 118; ~ vicleni 221, 479.

omor de om 63, 175; v. și **dușegubină**.

oraș 60, 75, 179, 284, 310, 515; gălceavă cu
~ 25; rumâni fugiți la ~ 5; v. **Argeș**,
București, **Ploiești**, **Târgoviște**.

orășeni din București 25; ~ din Ploiești,
zalogesc vie în dealul Scăienilor 310;
~ <din Târgoviște> tineri și bătrâni 162;
zapis cu martori ~ 175; v. **Constantin**,
Gheorghe, **Isac**, **Oprea**, **Tudoran**.

orbească, parte ~ la Albești 474; v. **parte**.

orz 108.

osândă 511; v. și **ceartă**, **obezi**, **pedeapsă**.

ostrov 111, 138.

P

pace, stânjeni de moșie dați pt. frăție și ~ 186.

pahare de argint 30, 414, 457.

paharnic (mare, fost, al doilea) v. **Badea, Balica, Barbu**, <Băleanu> **Pătru**, <Boteanul> **Mirica** <Brădescu> **Barbu, Cârstea, Constantin, Culea, Datco, Dumitrașco, Gădul, Ghidul, Iane, Lazăr, Lepădat, Lupu, Marco, Mihai, Mihalcea**, <Mihalcea-Căndescu> **Negoiaș, Mircan, Mirică, Miriță, Nan, Neagoe, Necula, Nedelco, Pană, Para, Parascheva, Pădure, Pătru, Pârvu, Preda**, <Rudeanu> **Chirca**, <Sărdănescu> **Gheorghe**, <Sârbul> **Vucina, Stanciu, Stanislav, Stoica, Șerbu, Tanasie, Tudor, Tudorie, Turturea, Udriște**.

pajiște, țărmurile cu ~ 355.

pamente v. **pomană**.

paraclis (slujbă) 82.

parte(ti) ~ aldească la Albești 502; ~ bărcănească 187; ~ chirăiască la Albești 474, 502; ~ orbească la Albești 474; ~ țigănească, în Siliștea Broștenilor 221; ~ Mogășeștilor 231.

pași v. **măsuri**.

patrahir 124.

patriarh ~ Alexandriei, ~ mort în Țara Românească, slobozia lui ~ 108; v. <Critopoulos> **Mitrofan**; ~ al Ierusalimului 231; v. **Teofan**; ~ de Țarigrad 308; v. **Chiril**.

păcurar 133, 242; v. **Badea, Pârvul, Stanciu**.

pădure 7, 41, 64, 111, 220, 321; pogoane de ~ 226, 302; v. și **măsuri**.

păgâni 511.

păgubași 136.

pământ, ~ (loc) iertat 190; v. **măsuri**.

părinte(ti) de la m-reă Golgota; v. **Dionisie, Meletie** <Macedoneanul>; v. și **preot**.

părpăr v. **dări**.

părul (topic) v. **Veății**.

păs(ul) țării 245.

pâine 444; v. și **bucate, cereale**.

pâlc, hotar la Gabrov 231.

pâră 24, 51, 57, 155, 230, 319, 376, 465, 493, 503; ~ în divan 50, 63, 86, 93, 150, 158, 171, 179, 186, 231, 232, 334, 384, 465, 490; ~ în divan a 2-a oară 186; ~ în divan, ca să scape de vecinie 233; ~ înaintea lui Petru vv. 535; ~ în vremea lui Radu Șerban vv. 9; ocină (luată cu multă)

~ 50, 168; ~ pt. rumânie 112, 364; ~ pt. vad de moară 142; ~ pt. vecinie 86; ~ pt. zestre 145; ~ și cheltuială 319; ~ și nevoie 465; ~ strămbă 135; ~ și gâlceavă 170, 256.

pârcălab(i) 136, 216, 405; v. **Adam, Albu, Avram, Gherghina**, <Glogoveanu> **Necola, Gorghina, Grozav, Iancu, Lupu, Micu, Mihăilă, Neagoe, Nicola, Pană, Radu, Vlad, Vlaicul**.

pârgar(i) ai orașului Argeș (12) 77; ~ ai orașului București, cartea lor 142; ~ din târg (12) adevăresc pt. cumpărătură la Brătiani 162.

pecetluirea cărții, cal dat pt. ~ 41; v. și **dări**.

peceți 20, 55, 75, 82, 103, 144, 185, 322 bis, 354, 518; ~ cu iscălitură 329; ~ de aur 524; degete și ~ puse pt. credință 316, 317, 368; închinarea m-rii Nucet, întărită cu ~ de aur domnească 361; ~ pusă pt. credință 263, 266, 267, 270, 272, 275, 277, 284, 296, 295, 303, 305, 312, 315, 321, 324, 330, 340, 363, 367; ~ și iscălituri puse pt. credință 273, 288, 319, 331, 351, 352; zăpăci cu ~ 293; v. și **documente, iscălitură**.

pedeapsă cu moartea 136.

pește 203, 220.

piatră așezată în loc 231; ~ de hotar 81, 186; ~ înfierate 465; moșie din ~ și până în salcie 317; ~ puse pe hotarele vechi 535; ~ surpate la hotărnicie 25; ~ și semne 24; ~ Gemenilor 465; v. și **hotar, semn**.

pierzare, i-a scos capul de la ~ 313.

pimniță v. **pivniță**.

pitar(i) (mare, fost, al doilea) 406, v. <Filișanu> **Dumitru, Grama, Malcoci, Mîtreă, Radu, Stoica**.

piteșteni 37.

piuă, vad de ~ 353; v. și **vad**.

pivniță (pimniță) 7, 12, 146, 161, 162, 275, 505; ~ dărămată 177; ~ de la vie 275; ~ de piatră, casă cu loc și ~ în Târgoviște 284; ~ de piatră, case cu ~ 231; loc de casă cu ~ 177; prăvălie la uliță, cu ~ 376.

plai 143; ~ de vii 120.

plasă 176.

plașcă de frânghie, dăruită la înfrățire 80; ~ de grana 304, 314.

plăieș(i) 339, 500; vâtaf de ~ 118.
pod 127, 208, 527; satul Piscanii de la ~ 196; v. **Colentina**.
podgorie 247.
podrujie (rudă) (potrujenie), a pomeni cu toată ~ 302, 528.
 podvoadă v. **dări**.
 pogon v. **măsuri**.
 poloboc v. **măsuri**.
pagrebanie, cheltuială pt. ~ cu călugări și preoți 63; v. și **înmormântare**.
pomană (pamente, grija după moarte) 30, 61, 103, 110, 146, 181, 231, 249, 391, 411, 511; bunuri lăsate de ~ 376; iertare din rumânie pt. ~ 219; îngropat cu toate ~ 63; loc de ~ 384; miluire de ocină pt. ~ 183; ocină închinată pt. ~ 93, 502; ocină închinată pt. ~ și căutare 280; ocină și rumâni închinată pt. ~ 189; ocină și țigani dăruită la m-re pt. ~ 369; ocină vândută pt. ~ 262; prăvălie lăsată de ~ 371; sat dăruit la m-re pt. ~ 468; să calce ~ 186; vie dăruită pt. ~ 353; vii închinat m-rii Snagov pt. ~ 163; v. și **danie**, **pomenire**.
pomelnic (jărtăvnic, jertfelnic) 82, 108, 146; nume scrise la sf. ~ 138, 163, 189, 284, 371; pomenire la ~ 114; sf. ~ 110, 371.
pomenire (parastas, săracuste) 37, 103; cheltuieli la ~ 51, 106; ~ lui Radu neguțator 326; moșie vândută pt. ~ 86; v. și **pomelnic**.
pomet 451, 478; livezi cu ~ 175; ocină cu ~ și livadă la Bătiești 262; pogoane cu ~ 353; v. și **livadă**.
pomi 85, 244, 455, 483; ~ la Bunești 272; siliște cu ~ și loc de casă 342.
 popă v. **preot**.
portar (mare, fost, al doilea) v. **Apostol**, **Cernat**, **Jipa**, **Mihail**, **Mihăilă**, **Neagoe**, **Neagomir**, **Necșat**, **Necula**, **Radu**, **Riga**, **Stanciu**, **Șuica**, **Tudoran**, **Vasiu**, **Vladu**.
poruncă domnească passim.
poslušnic(i) 222; ~ m-rii Târnov 379; v. și **slugă**.
postelnic(i) (mare, fost, al doilea) 332; v. **Albu**, **Antonie**, **Arsenie**, **Balea**, **Barbu**, **Bârcă**, <Băleanu> **Badea**, <Băleanu> **Gheorghie**, <Băleanu> **Gligorie**, <Băleanu> **Ivașco**, <Băleanu> **Radu**, **Boldescu** **Gligorie**, **Boteanu** **Ivan**, **Buda**, **Cantacuzino** **Constantin**, <Cepariul> **Ivașco**, **Cândea**, **Cârste(a)**, **Chirca**, **Chisar**, <Cocorăscu> **Stanciu**, **Condilă**, **Costandin**, **Constantin** <Șerban>, **Danciu**, **Dediul**, **Doicescu**

Radu, **Doicescu** **Udrea**, **Dragotă**, **Dragu**, **Drăgan**, **Drăghici**, **Duminică**, **Dumitrașco**, **Gateș**, **Ghima**, **Ghinea**, **Ghionea**, **Iane**, **Ilie**, **Ion**, **Iona**, **Ionașco**, **Irimia**, **Istratie**, **Ivan**, **Ivașco**, **Jipa**, **Hranete**, **Hrizan**, **Lazăr**, **Leca**, **Manea**, **Marco**, **Matei**, **Măine(a)**, <Mehedințeanu> **Lupu**, <Mihalcea-Cândescu> **Gheorghii**, **Mihai**, **Miho**, **Mircea**, **Mitrea**, **Nan**, **Neagoe**, **Necula**, **Negoită**, **Negre**, **Oprea**, **Panovici** **Tudor**, **Parepa** **Ghinea**, **Pavel**, **Pătrașco**, <Pârâianu> **Stanciu**, <Pârâianu-Milescu> **Calotă**, **Petcu**, **Preda**, **Radu**, **Renghe**, <Rudeanu> **Chirca**, **Rudeanul** **Nicolae**, <Rudeanu> **Vlad**, **Sava**, **Simion**, **Staicu**, <Zătoreanul> **Stanciu**, **Stepan**, **Stoia**, **Șteful**, **Tănasie**, **Tihie**, **Trefu**, **Udrea**, **Vasilie**, **Vintilă**, **Vlad**, **Vlădica**, **Voico**, **Zlatea** **Oprea**.

postelnic(i) v. **postelnic**.

potcovar 353; v. **Simul**.

potecă, hotar 144.

potire de argint dăruite Mitropoliei din Târgoviște 189.

potroinici v. **monede**.

potrujenie v. **podrujie**.

pradă 59, 108, 231, 357, 419; a fi de ~ 59; judecată pt. o ~ 301; mare rușine și ~ 420; ~ 6 boi, pt. jurământ strâmb 232, 233; ~ pe seama domnească 465; v. și **amendă**.

pravilă(e) ~ cătorilor 10, 511; judecată după ~ 106.

prădalica să nu fie ~ 41.

prăjină v. **măsuri**.

prăvălie(ii) 146, 376, 414; ~ cu loc 12; ~ cu pivniță 12; ~ la uliță cu pivniță 376; ~ lăsate zestre 376; loc de ~ în București 371; schimb de ~ 12; v. și **schimb**, **zestre**.

preemțiune v. **protimisis**.

preoteasă 322, 360, 451, 473; ~ a popii Jipa 269; v. **Rada**.

preot(ți) 37, 146, 161, 162, 266, 267, 269, 272, 283, 287, 288, 291, 302, 395, 312, 316, 317, 318, 320, 321, 326, 337, 338, 340, 347, 348, 349, 355, 358, 360, 363, 373, 511; boieri și ~ martori la vânzare 351; ~ de la biserica domnească din București, merge înaintea divanului 376; ~ duhovnic 106, 337; ~ ecleziarh al bisericii domnești din Târgoviște 147; ~ la pagrebanie 63;

~ prezenți la hotărnicie 167; ~ rumân 35; ~ tipograf 243; v. **Albu, Aldea, Anania, Andreico, Apostol, Arthenie, Athanasie, Avram, Baca, Barbul, Bădica, Bărcă, Belciu, Bogoslav, Borcea, Bran, Bratu, Buda, Cănda, Chera, Chirfote, Costandin, Crăciun, Danciu, Datcu, David, Dobre, Dobrin, Dragomir, Dragu, Drăgoi, Duca, Dumitru, Gavril, Gheorghe, Giura, Gligorie, Hiera, Iancu, Iane, Ieremia, Ifrim, Ignat, Ioan Goicea, Ion, Ionachi, Isar, Ivan, Ivul, Jipa, Lazăr, Leontie, Lupu, Macarie, Maican, Manea, Manta, Marco, Marin, Martin, Mărzea, Mănea, Micu, Mihai, Mihalco, Mihăilă, Mircea, Mușat, Nancul, Neagoe, Neagu, Necula, Nedelcu, Neniul, Nicolae, Nifon, Nistor, Oance, Obrejie, Oprea, Opriian, Opriș, Pană, Paraschiva, Pătru, Părvu, Petcu, Radu, Rafail, Roșu, Sava, Sima, Soare Goicea, Stan, Stanciu, Stănilă, Stănilav, Stepan, Stoian, Stoica, Stroia, Șerban, Tanasie, Tatomir, Tatul, Tigvă, Toader, Toma, Tudor, Tudosie, Văsiu, Vichentie, Vlad, Vlaicu, Voico, Voinea, Zaharia.**

preț, bou în ~ 104, 375; bucate vândute fără ~ la nevoia satului 317; ~ cai de călărie 256; vacă cu vițel în ~ 315; v. și **bou, cal, vacă, monede**.
pribegi 511; v. și **pribegie**.
pribegie 135; ~ în țări străine 468.
prihană 308.
prisacă (stupină) 98, 171, 175, 457, 482.
prival (curs de apă) 203.
privelic (priveghi) 82.
proegumia 35; v. **Ioanichie**.
proscomidie 82.
protimis (preemțiune) 75, 77, 147, 180, 229, 272, 291, 318, 345, 349, 350, 351, 354, 355, 358, 363, 374; dreptul de ~ 441; ~ încălcat 227.
protopop 209, 511.
pungă de bani 190, 191; ~ domniei 468; v. și **monede**.
purcar (porcar) 308; v. **Radul**.
pustie, m-re ~ 150; v. **Plumbuita**; să nu rămână m-rea ~ 114.
pustiu 511.
pușcar 164, 298, 341; v. **Calotă, Șerbu**.
puțul clucerului (în descriere de hotar) 385, 403.

R

rafturi de argint 135.
răchier 103 v. **Sarul**.
rămas de lege 90; v. și **lege, judecată**.
răscumpărare 104, 105, 136; ~ de carte 86; ~ de moșie 239; ~ de vinărici 57; ~ din robie la tătari 254; ~ din rumânie 35, 66, 104, 105, 207, 219, 238, 275, 445, 458, 490; ~ din rumânie, prin schimb, cap pt. cap 35, 48; ~ din rumânie cu bani, cu vită 35; v. și **judecirea, rumân, schimb**.
răspântie a două drumuri 535.
răspop 451.
răstoacă 426.
răutate, Biserica Doamnei Maria, din București arde când cu ~ 371; mare scârbă și mare ~ 339; m-re pustie din cauza ~ 150; v. și **pedeapsă**.
răvaș(e) v. **documente**.
război 245, 250.
răzor v. **măsuri**.
rămători v. **dări**.

rânduri de agră v. **măsuri**.
râpă 535.
râu 127, 465; ~ la București 146.
rea, femeie ~ și neînțelegătoare 308.
risipire 511.
risipiți 514, 515; v. și **risipire**.
rob 85, 221, 232, 233, 351; v. **Anghel, Stan, Stanciu**.
robire 468, 496; ~ în Țara Turcească 233; ~ la tătari 254.
roșu (roșii) 94, 169, 393; birul de ~ 468; ceauș de ~ 433; căpitan de ~ 353; iuzbașa de ~ 314, 341, 391; logofăt de ~ 21; țigani vânduți la ~ 274; v. **Apostol, Barbosea, Costea, Dumitru, Fătu, Manea, Neagoe, Paraschiva, Păcală, Stanciu, Stroe**; v. și **ceauș, iuzbașa**.
roți de moară 138, 159, 270, 353, 461, 468; ~ de moară închinată m-rii Bradul 134; v. și **moară**.
rude (rudenie, sânge) 11, 18, 27, 145, 147, 169, 500; ~ bună 511; v. și **podrujie**.

rugămintele, a căzut cu mare ~ 445.

ruinate, moșteniri ~ 308.

rumân(i) 4, 27, 37, 55, 66, 91, 120, 203, 245, 247, 256, 263, 322 bis, 393, 402, 404, 407, 420, 427, 429, 436, 438, 458, 462, 464, 467, 473, 480, 505, 508–510, 512, 514, 518, 527, 528, 542; ~ ai m-rii Sf. Nicolae din București 484; ~ ascunși 178; ~ care umblă cu înșelăciune 364; ~ care umblă cu minciuni 112; copii de ~ 36; ~ de zestre 16, 30, 307; ~ din Băleni care umblă cu înșelăciune și taină 197; ~ din Cernătești 341; ~ din Hierăști 346; ~ din Ionești 341; ~ din Tâncăbești se judecă cu Preda spătar, fug și se risipesc 319; ~ fugiți 5, 126, 178; ~ iertați 463; ~ iertați pt. pomană 33; ~ iertați de rumânie 186; ~ iertați la moarte 457;

~ în satul Stălpnița 330; ~ împărțiți 459; ~ judeciți 18, 131; ~ lăsați pe împărțea cea bătrână 459; ~ luat pe chezașie din temniță 86; moșie cu ~ în Izvorani 345; moșie cu ~ în Rădăcinești 362; moșie stearpă, fără ~ la Găvane 356; ocină cu ~ Conțești 351; ocină stearpă fără ~ 285; ~ popă 35; ~ răscumpărat 104, 105, 458; ~ și vii din satul Negoiești 335; vânzare de ~ 86, 251; ~ vând vii dajnie 25; v. și **fugă, judecire, răscumpărare, schimb, zestre**.

rumânie, iertare din ~ 171, 264; v. și **răscumpărare**.
rumânire în silă 112, 171; ~ pt. răscumpărarea capului 136; v. și **răscumpărare**; preț pt. ~ 77; v. și **judecire, preț**.

rușine mare, scos din divan cu ~ 158; ~ și pradă 450.

S

sabie făgăduită la nuntă 34; taie capul cu ~ 326.

sad de vie 87, 88; v. și **vie**.

salcie, în descriere de hotar 317.

samur, cojoace de ~ 50.

sare 478; ocnă de ~ 94, 326;

sat(e) 13, 75, 315, 528; ~ ale m-rii Nucet 361; ~ boieresc 5, 178, 515; ~ călugăresc 5, 178, 515; ~ ce a umblat din boier în boier 81, 171; ~ cotropit în zilele lui Radu Mihnea vv. 9; ~ dăruit pt. pomenire 468; ~ de cumpărătoare 130; ~ de moștenire 27, 130; ~ de moșie 528; ~ de zestre 30, 188, 196; ~ domnesc 5, 112, 178, 515; ~ împresurat, ținut fără dreptate 171, 256; ~ închinat la m-re 237; ~ megieșesc 322; ~ scoase din hrison 195; ~ scos cu chinovar 130; ~ și rumâni vânduți la vreme de slăbiciune 231; ~ ținut cu strâmbătate 171; ~ zălogite 18; v. și **danie, milă, zălog, zestre**.

sălaș 145; ~ de țigani 21, 26, 51, 91, 101, 167, 219, 286, 326, 346, 367, 369, 457; ~ de țigani dat la schimb pt. un rumân 219; ~ de țigani dăruite m-rii Căldărușani pt. pomană 369, 468; schimb de țigani ca să nu se strice ~ 24, 167; v. și **pomană, schimb, țigan**.

săpunar 138, 279, 281; v. **Albu, Iancu, Stan**.

sărac 135, 143, 486; ~ (orfan) 30.

sărăcie 468.

sărăcuste v. **pomenire**.

săteni 535; ~ nerisipiți 364.

sânge 18, 27; ctitori ai m-rii Nucet din ~ lui Gherghina pârălab 361; jupănese dintr-un ~ 384; ~ vărsat 245; v. și **podrujie, rudă**.

sârbi 361, 366, 395; v. **Vucina**.

scaun (măcelar) v. **Apostol, Dragul, Ioan, Oană, Stan**.

scârbă, iese cu rea ~ de la divan 343; mare ~ de la domnie 332; mare ~ și mare răutate 339; v. și **ceartă, pedeapsă**.

sceptrul Țării Românești 531.

schelă 99; v. **Căineni**.

schiler v. **Barbu, Dumitru, Marco**.

schimb de ocină 4, 32, 61, 86, 111, 177; ~ de moșie 57, 160, 195; ~ de rumâni 104, 105; ~ de țigani 3, 15, 24, 28, 36, 95, 167, 170, 201, 439; ~ de vaduri de moară 138; ~ de vii 71, 74, 231; v. și **ocină, moară, moșie, rumâni, țigani**.

schit 98, 222.

scrisoare 106; v. și **diată, documente, testament**.

scule 27, 145, 256, 457; ~ de argint 106; ~ de aur 106; judecată pt. ~ 51; ~ zestre 30.

scumpie 231.

scutire de bir și de alte impozite 143; ~ de podvoade 218; v. și **dări**.

seamă (socoteală) de bani 473; ~ domnească 326; ~ talerelor 126; v. și **bani**.
semn 62, 81, 98, 120; ~ ale stăpânirii 82; ~ de hotar 512; ~ și hotare bătrâne 130; v. și **hotar**.
sfetnici 10, 511.
sfoară v. **măsuri**.
silă 231, 511; hrsoave luate în ~ 112; ocină luată cu ~ 24; stăpânire de ocină în ~ 307; rumânire în ~ 112, 171; vânzare fără ~ 231, 353.
siliște 18, 141, 216, 477; ~ Broștenilor 221; ~ cu casă 360; ~ cu pomi și loc de casă 342; ~ satului 120, 478.
slăbiciune, vreme de bătrânețe și ~ 280.
slănic 247.
slobozie 56, 178, 395, 511, 515; rumâni fugiți la ~ 5; v. **Segarcea**.
slobozire a m-rilor închinat v. **dezînchinare**.
slugă(gi) 122, 143, 218; 332; ~ armașului 136; ~ boierească 94; ~ domnească 28, 94, 178, 184, 210, 332, 515; ~ la egumen 88; ~ la m-re 87.
sluger (mare, fost, al doilea) v. **Buzinca, Calotă, Cârstov, Costea, <Deleanu> Drăgușin, Dragomir, <Fălcoianu> Pătru, <Floricoiu> Preda, Frejureanu Radu, Ghinea, Loiz, Malcoci, Mitrea, Necula, Neculce, Pătru, Preda, Rudeanu Andrei, Rudeanu Mitrea, Șerban, Tatul, Toader, Trifa, Vlădescul Tudoran**.
slugereasă 193; v. **Stana**.
slujbă credincioasă și dreaptă 9, 36, 66, 198, 221, 245; delnițe primite pt. dreaptă ~ 9, 276; ~ domnească 143; v. și **dări**; ~ în țări străine 66; v. și **danie**.
sobor 82, 95, 98, 511; ~ duhovnicesc 511; ~ mănăstirii 35; ~ mirenesc 511; ~ mitropoliei 106; ~ și egumenul m-rii Dușca 361; ~ țării 10, 511, 527.
socaci v. **bucătar**.
sofagiu 350; v. **Iano**.
soroc la Sf. Dimitrie 310, 352; ~ la Sf. Gheorghe 346; ~ la Sf. Ilie 289; ~ la Sf. Maria

Mare 352; ~ la Sf. Petru 292; ~ până duminică 263; ziua după Paști ~ 298.
sorocit la judecată 179.
spătar (mare, fost, al doilea, spătărel) ~ martor în divan 113; v. **Andrei, Arvat, Balea, <Brâncoveanu> Preda, Buzescu Preda, Cazan, <Cândescu> Gheorghe, <Cândescu> Moise, <Ceptureanu> Preda, Dragomir, Drăghici, Dumitrașco, <Filișanu> Mihai, <Filipescu> Pană, Gavriil, Gheorghe, Grăjdan, Iano, Leca, Mâinea, Mircea, Pătrașco, Pârnu, Preda, <Rudeanu> Radu, <Spineanu> Mihai, Stan, Știrbei Ivan, Vasilie**.
spătăreasa v. **<Băleanu> Grăjdana, Stana**.
spătărel 350, 484; v. **spătar, Necula, Stan**.
spânzurătoare v. **ștreang**.
spinare, s-au pus în ~ 171.
spudeu(i) 143, 158, 502; v. **Pârnu, Stan, Tudor**.
stările țării (bisericească, mirenească) 10, 511, 524.
stână 118; v. și **oi**.
stânjeni v. **măsuri**.
steagul, domnia și ~ Țării Românești 366; ~ împărătesc 511.
stegar 157, 498; v. **Costea, Marco**.
stejăret (în descriere de hotare) 527.
stolnic (mare, fost, al doilea) v. **Buzescu Stroe, Corcodel, <Cornățeanu> Socol, Dumitru, Frățilă, Harvat, Ișvan, Neașu, Paindur Vasilie, Radul, Tudor, Sima, Vasilachi, Vasilie**.
străchinar 231; v. **Voico**.
străin(i) 139; interdicția de a închina m-rile în mâinile ~ 524; oameni ~ 511.
strâmbătate 511; sat ținut cu ~ 171; sătenii din Bibești s-au plâns de ~ 193.
stricăciune a obiceiurilor 511; v. și **obicei**.
stupi 143, 376, 457; ~ în preț 202, 334; ~ lăsați zestre 376; v. și **zestre**.
stupină v. **prisacă**.
sudet v. **județ**.
suflet, plată pt. ~ 63; v. și **amendă, dușegubină**.
sulgerie v. **dări**.

Ș

șăfar v. **șufar**.
șchiopi 143; v. **hrana** ~.

șelar 113, 261, 451; v. **Pătru, Lember**.
șes 236.

șifar v. **șufar**.
ștreang (spânzurătoare) 136.

șufar (șăfar, șifar) (mare, fost) 117, 357; v. **Ivan, Manolache, Mitrea, Pavel, Stroe**.

T

tacâm, cal înșeuat cu tot ~ 482.
taină vicleană 511; rumâni care umblă cu ~ 197; vânzare de ocină pe ascuns și în ~ 490.
taleri v. **dări, monede**.
tată vitreg 231.
tăiere de cap 465; v. și **cap**.
tăleraș 210, 395.
tătari 250; robire la ~ 221, 254; ~ veniți asupra lui Matei Basarab 468.
tâlhari 175.
târg 465, 474.
târnosire de m-re 98.
teasc 505.
teiul cârlesc 315; v. **măsuri**.
temelie, m-rea Căldărușani făcută din ~ 366.
temniță 164, 296, 446, 467, 514; rumân luat din ~ 86; v. și **închisoare**.
termen de răscumpărare de moșie (2 ani) 239.
teslar 161, 162; v. **Pera**.

testament 157, 457; v. și **diată, documente, scrisoare**.
țipar domnesc 243.
toboșar 329, 330, 433; v. **Ghioca**.
tocitoare 85.
tocmeală 91, 110, 169, 275, 288, 317, 321, 511; ~ cu știrea femeii și a copilelor 292; ~ de zestre 16, 477; ~ scrisă în zăpis 272; ~ stricată 25.
tocmitori 511; v. și **tocmeală**.
țoiage 256.
tipograf (scoțător de cărți) 243 v. **Nicula**.
treapăd v. **amendă**.
treabă (treburi), a umbla deșert și fără ~ 142; chivernisirea ~ m-rii Nucet 361.
trezorier, primul ~ 524.
turci 132; datorie la ~ 18, 135; martori ~ și creștini 132; oameni robiți la ~ 221; ~ veniți asupra lui Matei Basarab 468.

Ț

țărani prezenți la hotărnicie 167.
țarm(urile) ~ pajiștii 355.
țelină 27, 87, 88, 229, 502; v. și **vie**.
țigan(i) 3, 24, 27, 28, 67, 91, 95, 106, 110, 115, 145, 245, 256, 380, 406, 491, 492; ~ ai lui Radu neguțător 326; ~ ai m-rii Nucet 361; copil de ~ 126; ~ dat în schimb pt. răscumpărare din rumânie 148; ~ dat la schimb contra moșie 193; ~ dați ca zestre 73; ~ dăruit la nuntă 193; ~ dăruți mitropoliei din Târgoviște 189; ~ dăruți m-rii Căldărușani pt. pomană 369; ~ dăruți la m-re 114, 468; ~ de zestre 24, 30, 91, 101, 166; ~ răi și

fugari 457; sălaş de ~ 26, 274, 286, 326, 367; schimb de ~ 167, 201; ~ vânduți 335, 336: ~ zălogiți 170, 352; v. și **danie, fugă, schimb, zestre**.
țigancă(ci) 58, 128, 185, 506; ~ cusătoare 167; ~ dată de zestre 439; ~ dăruită 34; ~ dăruită pt. dreaptă și credincioasă slujbă 36; ~ dăruite pt. făgăduială la nuntă 34; ~ de adăman 375; ~ neplătită 28; ~ proaste 167; v. și **danie, zestre**.
țigănească, parte ~ în Siliștea Broștenilor 221; v. **parte**.
țigănie 28; ~ boierească 67; ~ călugărească 67; ~ domnească 15, 67, 531.

U

ughi v. **monede**; ~ închinați 170; v. **amendă**.
uliță la Câmpulung 191; prăvălie la ~ 376.

uncheaș v. **Andreico, Boța, Coe, Dragomir, Ganea, Grozav, Voico**.

unguri coborâți în țară 503.

urgie rea (domnească) v. **pedeapsă**.

V

vacă(i) 135; ~ cu lapte 389; ~ cu lapte făgăduite la nuntă 34; ~ cu lapte în preț 43; ~ cu lapte, vânzare pt. o ~ 312; ~ cu vițel în preț 315; ~ în preț 86, 202; v. și **preț**.

vad de moară 8, 51, 112, 120, 132, 138, 140, 142, 150, 159, 169, 172, 175, 189, 208, 223, 227, 231, 242, 287, 334, 353, 438, 468, 491; ~ de piuă 353; ~ întreg 353; ~ sterp 461; v. și **moară**.

vamă de sare 94; v. și **sare**.

vameș 2, 27; v. **Chirca, Sima**.

vară(veri) ~ primară 147; vânzare cu știrea ~ 295.

vase 502.

vărsător (mare) de vin 188; v. **paharnic**.

vătaf (vătah) 295; ~ de plăiași 118; ~ de postelnici 169, 306; v. **Anghel, Apostol, Badea, Cerchez, Coadă, Dediu, Dimiian, Drăghici, Ilie, Ivan, Ivăniș, Lupul, Marco, Matei, Neagul, Neculcea, Nedelco, Neaguț, Pătru, Pătola, Preda, Radu, Radoslav, Sava, Sima, Stan, Stanciu, Stoica, Vâlcu, Vintilă**.

vătăman 268; v. **Vasile**.

vânătoare 511; ~ a peștelui 203.

vânzare de moșii moștenite, cu voia copiilor 7; ~ de țigani 185; ~ fără silă 353; ~ fără de nicio treabă 496; ~ în rumânie 439, 490, 491; ~ pe ascuns și în taină 490; ~ silită 131; v. și **moșie, rumâni, țigani**.

vârf 355; ~ muntelui 167.

vecini 92; ~ (rumâni) dați de zestre 196; ~ (rumâni) domnești 112; v. și **rumâni**.

venit 195; ~ al m-rii 110; ~ al morii 138.

veste, a prins de ~ 113.

viclean, om rău și ~ 198.

viclenie 221; oprit cu ~ 231; sat pierdut pt. ~ rea 468; v. și **hiclenie**.

vie(vii) 7, 11, 18, 19, 23, 25, 27, 37, 42, 49, 52, 61, 64, 65, 71, 74, 77, 79, 85, 87, 88, 110, 132, 135, 140, 145, 153, 204, 223, 231, 234, 238, 244, 247, 253, 256, 264, 268, 275, 307, 308, 312, 314, 322 bis, 342, 355, 368, 381, 391, 414, 430, 439, 457, 466, 468, 476, 479, 483, 489, 491,

495, 496, 501, 505, 507, 516, 527; ~ ale m-rii Nucet 361; cetvârtă (cezvârtă) de ~ v. **măsuri**; ~ cotropită 179; ~ cu pomi 389; ~ dajnice v. **dări**; ~ dăruită la m-re 531; ~ dăruită la nuntă 198; ~ dăruită pt. pomană 353; deal cu ~ 69, 347; drumul ~ 64; ~ fără de moșie 229; gardul ~ 71; ~ în Budișteni 343; ~ în Cătun 276; ~ în dealul Scăienilor 310; ~ în dealul Târgoviștei 231; ~ în dealul Vălenilor 189; ~ închinat m-rii Snagov pt. pomană 163; ~ la Bunești, cu loc sterp 272; ~ la Hierești 346; ~ la Huma 336; ~ la Imos 315; ~ lucrată și nelucrată 369, 468, 502; ~ nedajnică 25; ~ părăsite 236, 243; plaiul de ~ 120; pogoane de ~ v. **măsuri**; răzoare de ~ v. **măsuri**; sad de ~ 87, 88; ~ tânără 87, 353; ~ țelină 88; ~ ținută cu hoție 179; ~ vândute în Țara Moldovei 27; v. și **dări, măsurii**.

viețuire duhovnicească și lumească 524.

vin 17, 499; vedre de ~ 99, 135, 206; v. **bute, măsurii, vinăricii**.

vinăricii v. **dări**.

viorar 453.

visterie, armaș de ~ 23; ~ domniei 56; înscris la ~ 271; logofăt de la ~ 50, 91, 326; v. <**Danovici**> **Marco**.

vistier (mare, fost, al doilea) v. <**Caridi-Popescu**> **Gheorghe**, <**Cocorăscu**> **Radu, Dan, Dudescu Dumitru**, <**Fiera-Leurdeanu**> **Stroe, Gheorghe**, <**Grădișteanu**> **Bunea, Iane, Ianiu, Mușat, Necula, Nica**, <**Păușescul**> **Sima, Psira Iane, Stroe**.

vistierie 514, 516.

vistereasă 475; v. **Despina**.

vite 61, 241, 446; ~ oferite în schimbul unor ocine 177; ~ preț în răscumpărare din rumânie 35; v. și **preț, schimb**.

vizitiu 406.

vlădica v. **mitropolit**; ~ străini 511; v. **Grigorie, Ignatie, Luca, Ștefan, Teofil**.

voievod v. **domn**.

vornic (mare, fost, al doilea) 92, 398; v. **Andrei, Andronie, Aslan, <Balomirescul> Preda**,

Badea, Bașcoveanu Stan, Băleanu Ivașco, Borcea, Cazan, <Cândescu> Mihalcea, <Cepleanu> Preda, Cernat, Cernica, Costanda, Cozlegi, <Craiovescu> Pârvu, Crăciun, Dan, <Danilovici> Dan, Dobre, Dragomir, Dumitru, Gheorghe, Hrizea, Ilie, Ionașcu, Iordache, Lupșă, Lupul, Malcoci, Mârzea, Mitrea, Paraschiva, Rătescu

Tudor, Sava, Stan, Stanciu, Stoica, Șerban, Tudor, Udriște, Ureche, Vasile, Vlad, Voicilă, Zemțea Dumitru.
vorniceasă 51, 73, 91; v. **Mitroaie Neaga.**
vraghiță domnească 64.
vrăjmaș 511.
vreme de bătrânețe și slăbiciune 280; ~ de moarte 51; ~ de pristăvire 468; ~ de slăbiciune 231.

Z

zapis v. **document.**

zăgaz 486.

zălog 6, 18, 78, 170, 211, 310; ~ cu zapis și cu zi 464; delnițe puse ~ 289; ocină pusă ~ 158; ocină și vie ~ 229; livezi puse ~ 460; v. și **livadă, moșie, ocină, vie.**

zălogire 78; ~ de vie 310.

zăvoi între văi 322.

zestre 16, 61, 91, 101, 166, 195, 227, 261, 286, 288, 326, 335, 414, 430, 496, 508, 516; ~ a protesei popii Jipa 269; ~ delniță dată pt. ~ 139; ~ lăsată la vreme de moarte 376;

loc dat de ~ 384; ~ mâncată și risipită 145; ocină dată de ~ 175, 439, 384; ocină și rumâni dați de ~ 307; pogoane de vie date ca ~ 293; sate date de ~ 188; sate și vecini date de ~ 196; sălașe de țigani date ~ 274; țigani dăruiți ca ~ 24, 73; țigancă de ~ 439; ~ vândută 30; zapis de ~ 139; v. și **delniță, documente, moșie, ocină, rumâni, sate, țigani.**

zid al m-rii 190; temelie ~ 191.

zi(le) de arătură 334; ~ pt. restituirea banilor 490; v. și **măsuri, soroc.**

LISTA DE CUVINTE ȘI EXPRESII SLAVE ÎN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

az..... eu	ot, ot tam.....din, de acolo
biv fost	oteți ije Nichei părinți cei de
Blagoveštenie..... Bunavestire	la Nicheia
Bogorodiță Născătoare	pan jupân
de Dumnezeu	paniță jupâneasă
boleari boieri	proclet..... blestem
brat frate	Rojdestvo..... Naștere
cin cup..... fac împreună	sinovi si (i sās brati ego)..... cu fiii săi
cin do cin.....cap în cap sās	(și cu frații lui)
kletovțijurători	selo.....sat
cupeț..... negustor	sin fiu
dni zile	star bătrân, vechi
dol de jos	sud(stvo) județ
dori u până la	sveti(a) sfânt(ă)
ego, emu (al, a) lui	tij..... de asemenea
gor de sus	u în, la
gotovi gata	Uspenie Adormirea
grad cetate	varoș oraș
grešnâipăcătosul	vă în
i și	vel (velichi)..... mare
i pac deși iar din	vnuc nepot
izpisah, napisah, pisah, pis..... am (a)	voda apă
scris, scriu	vtori al doilea
jitelniță jupâneasă	za..... pentru
leat, vă leat an, în anul	zăt (zet) ginere
measeța..... luna	zde..... aici
na ime(a), po ime(a).... anume, pe nume	zdravie sănătate

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh (amin), Troiță (izvoditoare de viață) nedespărțită și de o ființă.

ВЪ ИМЕ СЪТЪЦА И СЪНА И СВѢТОГО ДЪХА (АМИН), ТРОИЦА (ЖИВОТВОРЪЦИТЪ) НЕРАЗДЕЛНА И ЕДИНОВЪЩНА.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Și am scris eu... logofătul, în cetatea de scaun București, luna... zile și de la Adam până acum cursul anilor în anul...

Scrie domnia mea...

Am scris eu...

Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii, mănăstiri (cinstitului boier; slugii domniei mele... și cu fiii lui, câți îi va lăsa Dumnezeu.

Инако да нѣст, по рече господства ми. И исправник, сам рече господства ми.

И написах аз... логофет, въ настоли градѣ Бѣкѣрци, мѣсеца... и ѡт Адама до нинѣ течение въ лѣт...

Пишет господство ми...

Исписах аз...

Милостією Божією, Іо Матею Басараба воеводѣ и господинѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтомѣ божествномѣ монастире почитеномѣ волѣринѣ, слугѣ господства ми, със сынови си, елицеже Богъ приидетит.

FOTOCOPII

Handwritten text in a medieval script, likely a legal or administrative document. The text is written in a dense, cursive hand and is organized into several columns. At the top left, there is a circular stamp with the word "BIBLIOTHECA" visible. At the bottom left, there is a large, stylized signature or set of initials. At the bottom center, there are three circular seals or stamps. The text appears to be a formal record or a set of regulations, with various words and phrases that are difficult to decipher due to the script and fading.

I = Doc. nr. 30.

Handwritten manuscript page with musical notation and a circular seal.

The page features a large, ornate initial 'C' at the top left, followed by dense handwritten text in a medieval script. The text is arranged in several columns, with musical notation interspersed. At the bottom of the page, there are three distinct musical staves with notes and clefs. A large, dark circular seal is positioned in the lower center, partially overlapping the text and musical notation. The seal contains a central emblem and text around its perimeter, though the details are difficult to discern due to its dark color and the quality of the scan. The overall appearance is that of an ancient manuscript page, possibly a liturgical book or a collection of songs.

II = Doc. nr. 36.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written on aged, yellowed paper with some damage and staining. The script is dense and difficult to decipher, but appears to be a form of early modern handwriting. The text is arranged in several lines across the page, with some words appearing to be in a different language or dialect. The document is oriented vertically in the image.

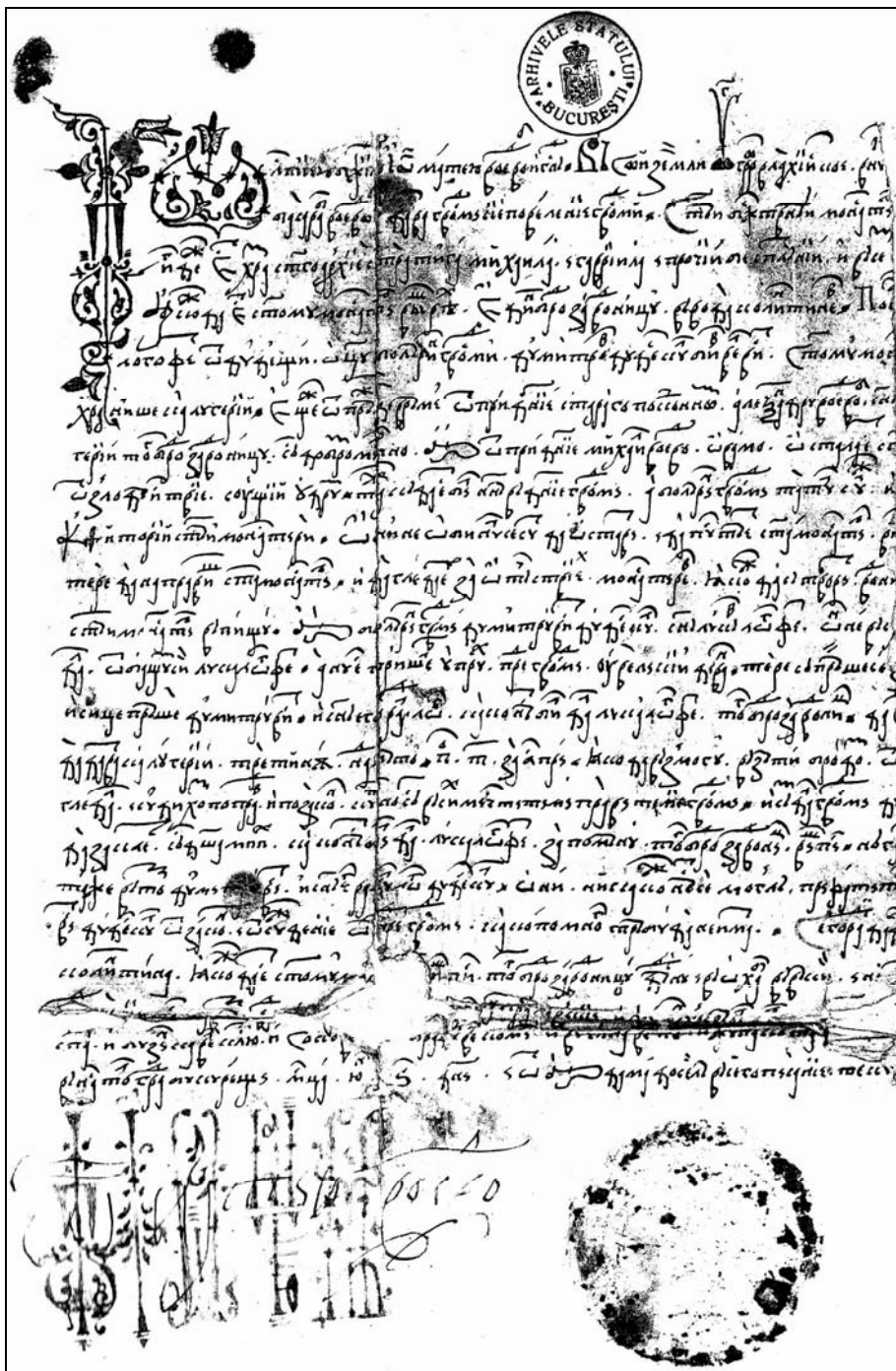
III = Doc. nr. 38.

This manuscript page features a large, ornate initial 'Α' on the left side, decorated with floral and foliate motifs. The text is written in a dense, cursive Greek script, likely a form of medieval or early modern Greek. At the top center, there is a circular stamp or seal containing the text 'ΑΔΑΜΟΣ' and '1556'. Below the main text, there are several staves of musical notation, including a prominent one on the left and another on the right. In the center of the page, there is a large, dark, irregular shape that appears to be a diagram or a drawing, possibly representing a musical instrument or a specific architectural or scientific concept. The overall appearance is that of an aged, historical document.

IV = Doc. nr. 81.

Handwritten text in a medieval script, likely a legal or administrative document. The text is densely packed and includes several large, stylized initials or signatures. A circular seal is visible in the upper left corner. The document is written on aged, slightly stained paper.

VI = Doc. nr. 110.

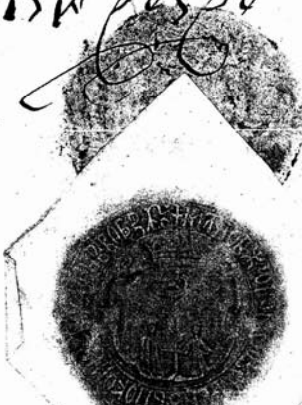
VIII = Doc. nr. 150.

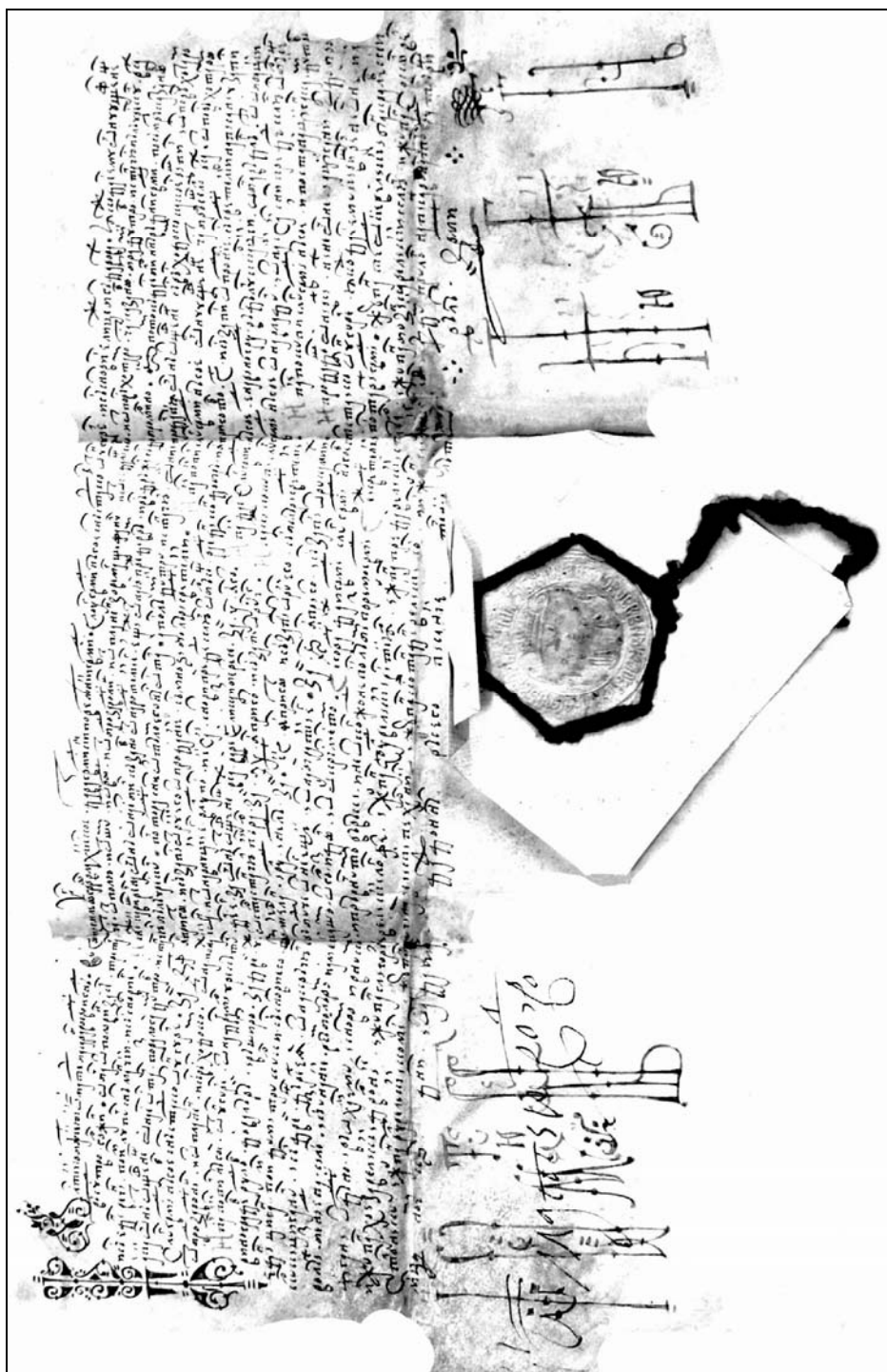
The image shows a page of handwritten musical notation in Cyrillic script, likely a manuscript. The page is divided into two main sections by a vertical line. The top section contains dense handwritten text with musical notation above it. The bottom section contains musical notation on staves. There are several circular stamps or seals on the page, including one in the center and two on the right side. The handwriting is in Cyrillic script, and the notation appears to be a form of musical notation used in the Eastern Orthodox Church.

X = Doc. nr. 183.

DCXLI

Handwritten musical notation in a medieval script, likely a form of neumes or square notes, with accompanying Latin text. The text is dense and appears to be a liturgical or scholarly document. The notation is arranged in several lines, with some larger, decorated initials.

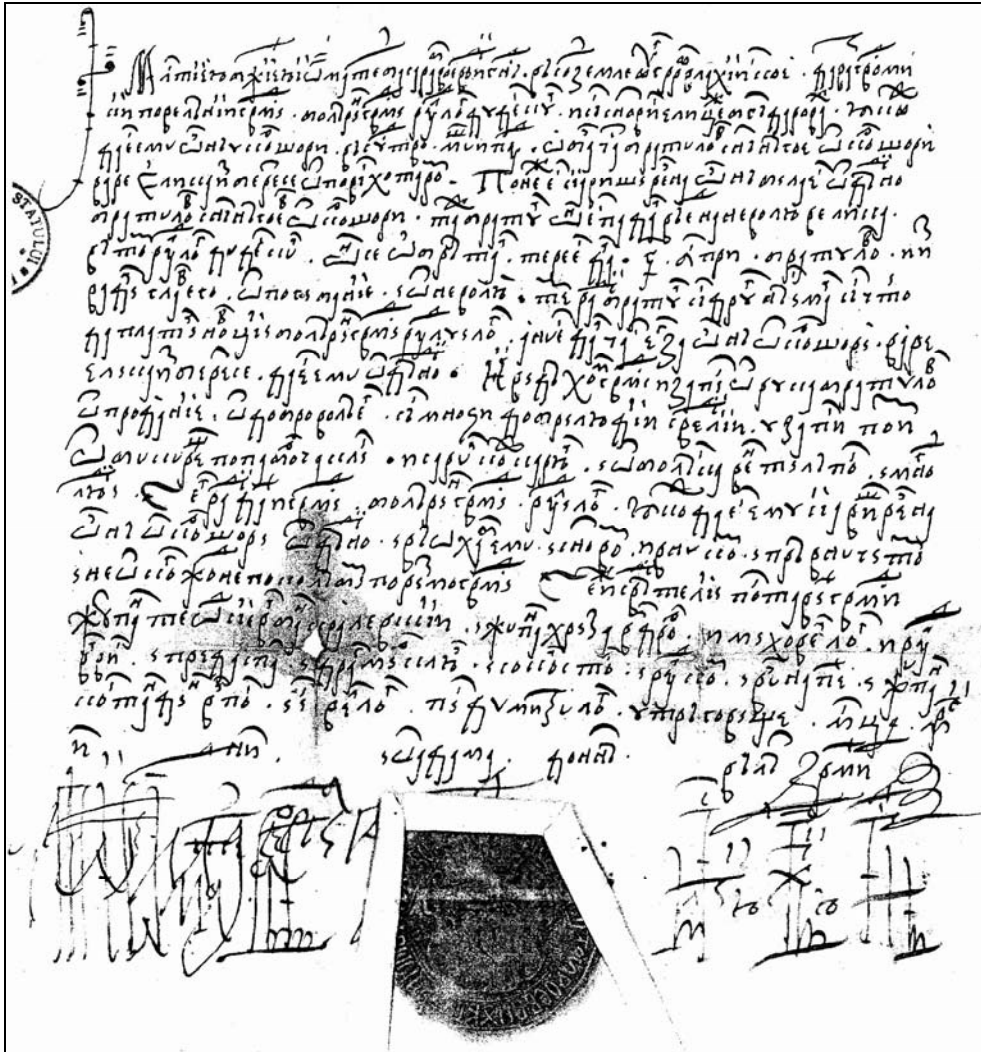
XII = Doc. nr. 242.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is densely packed and includes several lines of writing. A circular stamp is visible on the left side, containing the text "STATUM" and "MURUC". The document is signed at the bottom right with the name "Izumi".

STATUM
MURUC

Izumi

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is densely packed and includes several lines of writing. A circular stamp is visible on the left side, containing the text "STATUM" and "MURUC". The document is signed at the bottom right with the name "Izumi".

XVI = Doc. nr. 313.

Handwritten text in Church Slavonic script, likely a liturgical or administrative document. The text is densely packed and includes several lines of script. At the bottom of the page, there are several circular seals or stamps, some containing text and others with symbols. The text is written in a cursive style characteristic of the period.

XVII = Doc. nr. 330.

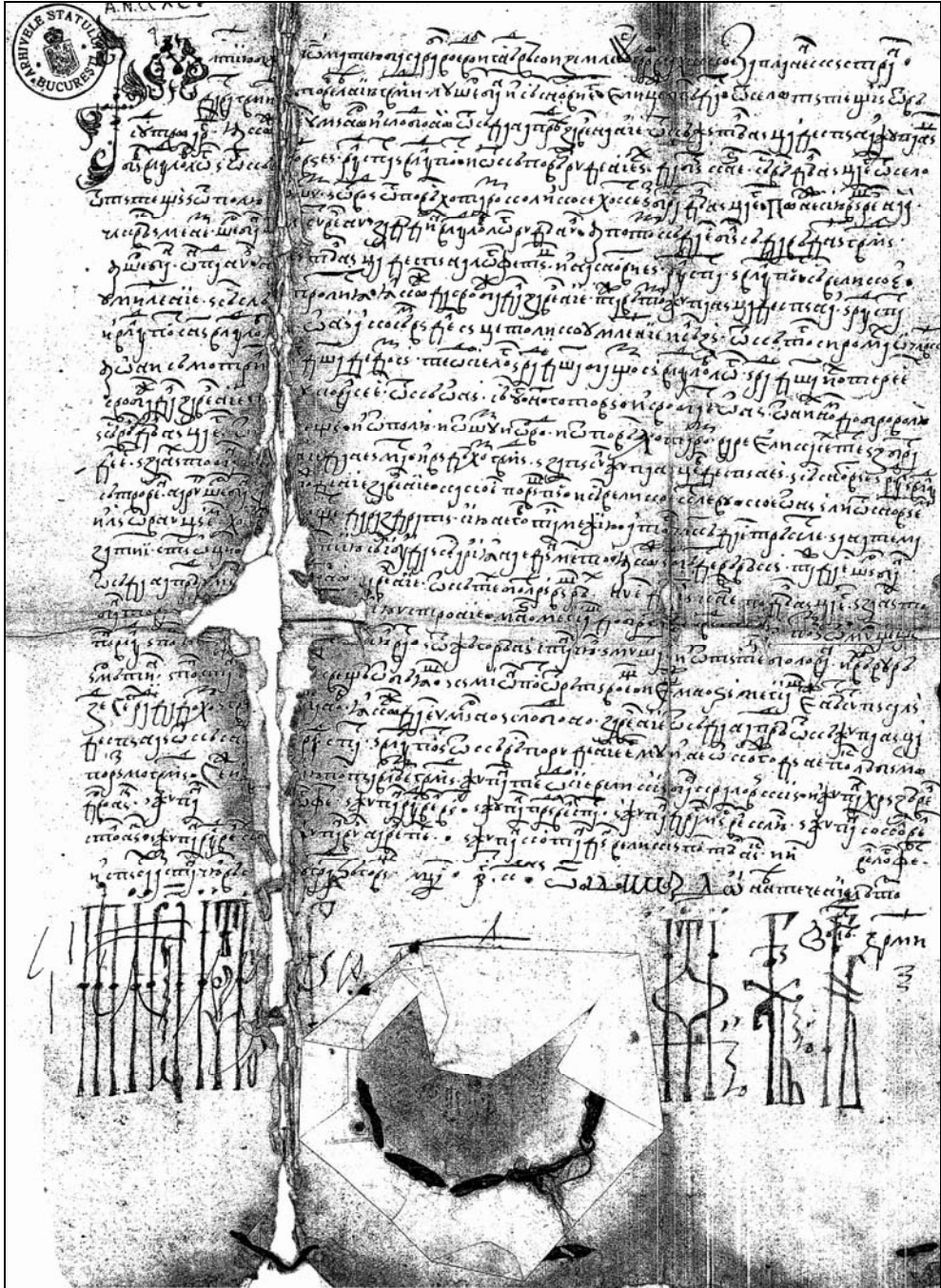
XVIII = Doc. nr. 332.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is densely packed and covers most of the upper half of the page. It appears to be a formal or official communication, given the presence of the stamp and the structured nature of the writing.

Χρηστέος...
A collection of smaller handwritten notes, signatures, and circular stamps located at the bottom of the page. Some of the stamps are clearly legible, while others are more faint or partially obscured. The text is scattered and appears to be supplementary information or a list of names/signatures.

XX = Doc. nr. 392.

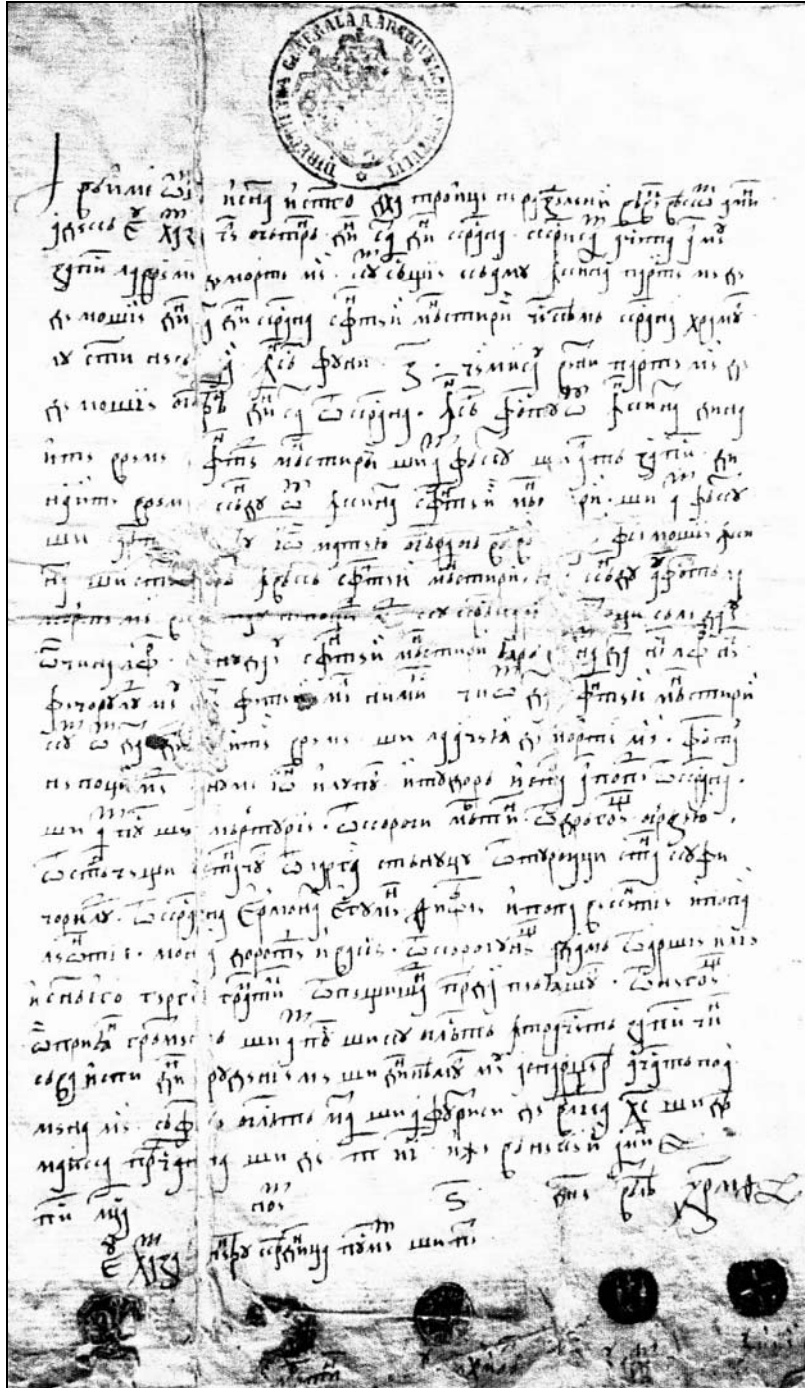
XXII = Doc. nr. 445.

Handwritten text in a cursive script, likely a legal or administrative document. The text is densely packed and covers most of the page. There are several circular seals or stamps visible, including one on the left side and two at the bottom. The document appears to be a historical record or a formal decree.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some parts appearing to be crossed out or heavily scribbled over. There are several circular marks or stamps scattered throughout the lower half of the page, possibly indicating dates or official seals. The overall appearance is that of an aged, possibly damaged, document.

XXIV = Doc. nr. 472.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on a light background. It begins with a large, ornate initial letter 'F' followed by several lines of text. The script is dense and difficult to decipher, but it appears to be a form of Greek or Latin. There are several large, dark ink blotches or stains scattered across the lower half of the page, obscuring some of the text. The overall appearance is that of an old, possibly damaged, manuscript page.

XXVII = Doc. nr. 500.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and spans most of the page. There are several distinct sections and markings:

- A large, dark, triangular stamp or seal is visible on the right side of the main text block.
- Below the main text, there are several smaller lines of handwriting, including what appears to be a signature or name.
- A circular stamp or seal is located near the bottom center of the page.
- At the bottom left, there are more lines of handwriting, possibly a date or a specific reference.

XXX = Doc. nr. 523.

CUPRINS

STUDIU INTRODUCȚIV.....	V
NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI	XXIX
PRESCURTĂRI – BIBLIOGRAFIE.....	XXXI
REZUMATELE DOCUMENTELOR.....	XLI
RÉSUMÉS DES DOCUMENTS.....	LXXXI
DOCUMENTE	1
MENȚIUNI DE DOCUMENTE	651
DOCUMENTE FALSE ȘI ÎNDOIELNICE	653
DOCUMENTE CU DATĂ RECTIFICATĂ.....	659
ABREVIERI, INDICAȚII DE UTILIZARE A INDICELUI.....	661
INDICE DE NUME PROPRII.....	663
INDICE DE NUME PROPRII, DOCUMENTE FALSE ȘI ÎNDOIELNICE....	775
INDICE DE MATERII	779
LISTA DE CUVINTE ȘI EXPRESII SLAVE ÎN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ.....	801
FOTOCOPII.....	803

